









неласливості, богородчанського і калушського в сторони Бучача двома надзвичайними зльотними поездами. Суть то люди з гірських і підгірських сторін, де життя буває звичайно погірше або в мало в латинських живуть.

— Самоубійства допустився у Львові в львівську на Погуляцях сеп суботи, вистрілявши в себе з револьверу, около 20-літній олодець, котрого називали на разі несправдано. Припускають, що буде то К. О., син руского священника, що застрелився, не адавши по разі третій матору. Озвеші поліські зве его Володимира Саламонік.

— Будова зельзниць Львів-Самбір має почати ся уже за місяця в потревах через два роки. Міністерство затвердило оферти п. Брайтера на I. секцію, починаючи ся від Льва, п. Батера на Ріхтмана на II. секцію в середній, п. Либера на Кракова на секцію III. під Самбором. Роботи ті обчислено на 3 мільйони корон.

— Огні. В Товстоголозах, золотівського повіта агоріло сімь домов враз з забудованими в завардани господарствами. Шкода вноситься около 20.000 кор. в була лише до половини обезпечена. — В Жидичеві агоріло 8 домов; шкода 6.000 кор.

— Новий будинок для рускої гімназії в Коломиї, буде вже готовий мабуть 1 вересня. — Учеників до цієї гімназії горні ся чимраз більше. Перша класа буде числитися близько 120 учеників. З сих, що агоріло ся тепер до вступного іспиту до I класу оказали ся найкраще приготуваними 13 учеників з польовийської рускої 4-класової школи завдані совісній праці управителя цієї школи, п. Рибана. Розуміє ся, що всі зложили в гарний успіхом іспит. Нехай се буде найліпшою заохотою для руских родичів посилати своїх синів лише до цієї однієї в Коломиї рускої школи.

— На пам'ятник Т. Шевченка прислано до нашої адміністрації 16 кор. з доходу концерту, улажененого в честь Т. Шевченка патомцями духовнон семинарії.

— На будову Народного Дому в Рогатині — ті, що зложили 1 кор. в одержали радикальний львівський против бородавості, вилічили ся цілком. Се не американський гумбуз, а дійсна правда, о котрій можна пересвідчитися в „Народній Торговлі“ з надбавлених листів і подяк. Така сама не в гумбузном другий львів, рівно-ж радикальний, котрий маємо против почено нбг. Яка се ява сей нбг, знає майже що другий чоловік. Тож, хто надібно 1 кор. на будову „Народного Дому“ в Рогатині в 5 сот. на картку кореспонденції — навіть з видом — на відповідь, той одержить рецепту. Коли б наш радикальний львів не були дійсно радикальними, обов'язую ся звернути надбавлених грош. Інформация, під адресою „Народна Торговля“ Рогатині.

— Про концерт „Тернопільського Бояна“ пашуть нам: „Тернопільський Боян“ уладив дня 4 с. м. в сали „Сокола“ в Тернополі концерт під управою свого неутомлямого дірлента проф. Терлецького. Перша точка „Завіщана“ Вербицького, хор мішаний в супроводі фортеп'яну, різ на надто всім знайома, хотья симпатична, вражіння великого не зробила, хотья завдані совісному виконанню вийшла цілком складно. Атракційною точкою програми була безперечно оркестра військова тутешнього 55 полку. Під батуту канцелярства п. Мазака відіграла она прекрасно уєртуру Thomas'a до опери „Raymond“, а опісля фантазю Chopin'a до опери „Faust“. П-на Терлецька, як звичайно, так і син разом з повним зрозумінням духа композиції по майстерски віддала чюдну фантазю Chopin'a „Impromptu“. Під умілою управою п. Левицького хорошо відіспівав мужеский хор „Бояна“ ефетковий квартет Колесен „Було колись“. П-на Ем. Крушельницька співала враз з п. Сіаком дуєт Лисенка „Зацвела калина“. Точка вибила досить слабо — по тій причині, що голоси п-на Кр. О., хотья як симпатичні і інтелігентні, однак за слабий в прирівнянню до звичного і сильного голосу, який розпоряджє п. Сіак. Найгарніше виконала ся хор „Бояна“ в кінцевій точці. Хороший фрагмент з опери Вагнера „Курал“ в супроводі військової оркестри віддала так гарно і з таким артизмом, що красної інтерпретації годі собі зобразити. Вишоложені хор співав з очевидним одушевленням, тож природно, що викликав бурю заслужених описів. Знаючи музичні і любительські пісні, що були концерті, вказували ся в новим призначенням для хору „Бояна“. Заслуга в тім працюючого дірлента п. Терлецького, що нічим не зражувачов, не падає свого труду і праці; не менша однак заслуга перед усім членів „Бояна“, що невтомно і точно в комплеті ховали на проба. Від часу, коли „Боян“ набув собі гарний концертний фортеп'я на власність жите „Бояна“ стало сильнішим бити живачком. Польска публіка не явила ся майже зовсім, та ми вже до того навчили; більше нас вразило те, що околаці там разом зовсім не дивилися. А шкода! — П. Н.

— Дрбний всти. Дня 16. с. м. відбуде ся в Целівці вчичане п. Мих. Домбровського, п. адюнкта податкового з Борщова, зяпанно Євгенію Ганкевиченою, дочкою тамтешнього пароху о. Спирід. Ганкевича. Після почта Жабіброк новий, стація телеграф. Хоростків. — Посоль Ерн. Брайтер склав справоздане зь своєю діяльністю в разі державній зь дозволених підлядає ських громадах: зь Замышев, Подляска в Вишняках, Мелешовичах і Лисенівцях, а в неділю 1 (14) зложити вь Вільч ш. в Подберезжях. — Презенту на Сьхьдє, львівського деканату, уділила рада мь-ска Львова на онгодшій засіданні тамом

ному гр. ват. завідателєвн о. Мих. Горчичко-скому. — На стації зельзничній вь Бродях померз нагло російській радник судовий Івань Сарамов.

Зголошеня в справі місць в пенсіонаті панни Аїтнерівної у Львові (пор. ч. 143) про симо надіслати до нашої адміністрації.

## Наука, штука и література.

### З рускої сцени.

В четвер, 11 с. м., була новість в нашім театрі: „Душегуб“, народний образ зі сьвітами і танцями в 5 актах, Тогобочного. Зміст штука такий: Живе собі молоде подружжє: Василь (п. Піденсоцький), що стратив на війні ліву руку і за се дістав 2.000 рублів відшкодування, таї его жінка Наталка (панна Слободіна), котра вийшла за него замуж задля тих грошей, а любить не его, лише его наймита, молодого, гарного Панааса (п. Стадний). При них живе також Мотря, Васильова мати (п. Осиповичева). Наталці і Панаасови надолі паресті незаконне, потайне поханє; він хоче з асо втікати на край сьвіта, та їй жалє повинути достатні і вона замість того говорить ему: „Коли-б а стала вдовою, то за тебе вийшла-б замуж“. Аби діждатися сего, стручує Панаас Василя в кладки у воду. Наталка і Панаас побірають ся, але сьвідоме щастє геть від них утекло. Іх, а особливо его, мучать шалені докори совісті. Одну їх розмову на ту тему підслушує недужа Мотря, лежачи на печі, коли вона тимчасом думає, що її нема в хаті; вона прихилила їх, але зі зворушення відбрав їй паралич мову. Та се їх „щастє“ не довго триває. Наступає страшний акт п'ятий. Німа бабуса з безмежним, до розпуки заходячим болем слухає сварки Наталки і Василя, котрі тимчасом почав пати з горя; вона відізнає мову. Під впливом її страшних слів Наталка вибігає з хати і тоньє ся в керничі, а Панаас божеволіє. Отсе і кара для сих двоїх душегубів.

Вже з сего короткого змісту видно, що тема штука доволі стара і однепана, а коли будови штука приглянутись, то лаш плечима здвигнеш... По що тої предвої на початку першого акту розмова Василя з братом Мотрі Климом (п. Юрчак) і сьадом у відставці Нечепором (п. Гембідний); по що тих відізна Наталчинного брата Миколо (п. Дяків) і сестри Параски (п. Рубачкова); по що більша половина третього акту з „романтичним“ любовним дуєтом парубка Остапа і дівчини Олени, з традиційною українською аулицею та безглуздими видумками сьадата Нечепора; по що взагалі прилетіло того Нечепора в штуку? Коли відізнати увесь той балет, ті сьвіти, ті танці, ті безтолкові дотепи, повсиджував тут на шкоду штуки для жахливої розривки публіки, то лашеть ся лаш кістє, що теж майже нічого не стоїть. Мужацького жита автор сего „народного образу“ ні крихти не знає, мови також не дуже... Штука з її любовними та поцілунками (рішучо за голосили, як на сцену), опорта хіба на життя міських шумових сусильності, а не селян. Два лаш моменти в ній могуті: кінєць четвертого акту, де Мотря, проклинаючи душегубів, трить мову, і акт п'ятий, де вона німою розпуюкою прислухує ся їх розмові. „Та сего за мало, аби штуку пускати на сцену... Артисти вчинили для сєї штуки, що могли. Перше місце безперечно належить ся п. Осиповичевій, особливо за її мистецьку гру при кінці четвертого і п'ятого акті. Німа розпуюка мати, котрій украдено сьня, котра хотіла-б пімститися, а промовити не може, найшла в ній таку інтерпретаторку, що серце публіки (з кого воно було) замирало на сїй страшній вид. — П. Піденсоцький в ролі добродушного мужа знов збрав описів, як і попереднєм разам, і живе жите дійсно показує на сцені. — З панни Слободіної була неврівноважена холодець-спокусниця з демо-нічною силою і невтомно себе, годі було би додати або убити що в її грі. Любов, покуса, рішучість в остаточній хвилі, відвага на все, ось признаки її відважної грі. — П. Стадний сими разом не декламував а початку, бо початок его ролі був комичний, а тут він у „своїм собі“ уоїзла-ж уже поправно грав до кінця. — Роль п. Гембідного була віддана як найлучше; але жале, що таві зусилля роблено для віддани такої неопотрібної ролі. — П. Рубачкова грала і співала так, що дещо на жадає публіка мугіла повторити. — Про деякі помеші ролі, віддаві впротім зовсім добре, було вже згадано; тут же згадає про п. Нижанковського, що як сід віддає невеличку роль фельчера, про п. Степаньку в ролі ворожки Івнї, про панну Малевичу в ролі малої служки і про дуєт п. Костева (Остап) і панни Крачунівної (Олена). У них обоїх голосовий матеріал неогоршений, але повн-що невироблений ще. Мамо того їх дуєт загально подобав ся і буря описів его закінчила. Лаш він за „вчєний“ на музичні, та се вже не їх річ. А згадаї треба, що зложє его талановитий канцелярський оркестр нашого театру п. Косак, котрий та кож інструментував пісні в сїй штуці. Про его працю треба згадати з великим призна-нем. — В третім акті учасники уліці відтанцювали з жигем козача в 4 пари уладу п. Нижанковського, повитаний гримасами описами.

Вражінє цілості: добра гра артистів доволі ратувала загрожєну ситуацію штуки, але на такий ратунок шкода артистичних сил.

М. Лозинський

В п'ятницю дня 12 с. м. догроздїтий артист нашої сцени п. Тат Гембідний обходив 40-літній ювілей своєї артистичної праці. Ювілейне представлєня відбуло ся в польським мійським театрі, а брали в ній участь не лиш русї, але і польські артисти. Відіграно іменю Л. Ридла одзавітку, „З доброго серця“ (гралі її польські артисти) і „Наталку Подгавку“, а крім сего, артист загребського театру п. Оржельський відіспівав прегарно каватину з „Фауста“ і серенаду Гала. По першій акті „Наталка“ вручено п. Гембідному чотири прегарні лаврові вінці, а то: від „Рускої Бєсїди“, від дир. дра Гриневецкого, від артистів рускої сцени і від дир. п. Павличковського. Крім сего „Руска Бєсїда“ обдарувала ювілєта дорожочиним перетєнем. П. Гембідний грав Виборного, а грав так, що числєно зібрана публіка одлескувала безкінця. Відповідно до сего достроєні були і прочі артисти, як пп. Рубачка, Піденсоцький, Шеремєта, особливо п-ні Лопатинська за гру і чудовий сьвіт збїрала бурі описів.

П-ні Клішєвєса не сьпівала в наслідок недиспозиції. Та була тут вишє причина, ото, казало ся, що лаш не були в порядку, а дещо просто загрохотало ся.

В єуботу grano „Дон Цезаря“. Відзначили ся тут: п. Оржельський в ролі короля, п. Костів (Дон Цезар), що грав і сьпівав як еталі артист і п-на Бучманівна (Маріана), котрій за інтелігентну гру і сьвіт вручено два букети з розж. Знаменитий, як зявє, були: п-ні Осиповичєва, пп. Рубачка, Шеремєта, спеціаліст від комічних ролі, а навить п. Гембідний за малєсєньку рільку вартівника збїрав „браву“.

Вчера, т. є. в неділю руский театр відіграв „Верховицї“. І сими разом драма випала під кождим взглядом дуже добре. Публіка ходить до театру дуже радо, особливо — польска.

Ос. Шп.

## Господарство промыслъ и торговля.

— В Товаристві взаимнихъ обезпечєнь „Дибєтеръ“ прибуло вь місяці червня с. р. 7.312 вимихъ полієв на суму 7.382.869 кор. обезпечєно вартості зь премією 68.389 кор. 72 сот. Разомь відь початку року до кінця червня видано 41.094 вимихъ полієв на суму 44.455.261 кор. зь премією 392.590 кор. 02 сот.; попереднього року за той самє чась було 35.243 вимихъ полієв на суму 38.832.652 кор. зь премією 333.967 кор. 01; т. є. сего року 5.851 полієв и 58.623 кор. 01 сот. преміє больше.

Шкодъ вь червні було 61 случаєв, разомь всьхъ відь початку року до кінця червня було 378 шкодъ, зь котрыхъ 362 вже виплачено, 6 находит ся вь ліквідації вь виплату 10 відшкодувань (вь сумь 3363 кор.) на разь вь причинь правнихъ вьдержжє. Сума всьхъ 378 шкодъ разомь зь коштомь ліквідації вьносить brutto 202.579 кор. 52 сот. зь чого по потрученю часті реасекурованон лишасє на власний рахунокъ 99.518 кор. 39 сот. Попереднього року за той самє чась було 395 шкодъ на суму 213.847 кор. (на власний рахунокъ 113.133 кор.) т. є. сего року о 17 шкодъ и о 11.268 кор. виплаченыхъ відшкодувань менше.

При відновленю полієв по кінєць червня с. р. зараховано членамь титуломъ 8% звороту 25.207 кор. 65 сот.

Фондъ резервовий зь днемь 30 червня 1901 вьносить 341.968 кор. 22 сот.

Львівъ 8 липня 1901.

— Рахунокъ Товариства взаимного кредиту „Дибєтеръ“ у Львові стоваришена зарєстрованого зь обмеженою порукою за мѣсьць червень 1901.

### I. Станъ довжний:

|                                       |            |
|---------------------------------------|------------|
| Удѣлы членскіи вьплаченіи             | кор. сот.  |
| Фондъ резервовий                      | 77.440-04  |
| Спеціална резерва стратъ              | 8.257-72   |
| Вьклады:                              |            |
| а) станъ на поч. червня               | 872.225-59 |
| б) вьложило 90 сторбъ                 | 49.756-30  |
| разомь                                | 921.981-83 |
| в) вьняло 59 сторбъ                   | 37.811-36  |
| Позбѣтає зь кінєць червня             | 884.170-53 |
| Сальдо побран. процентъ               | 21.994-47  |
| Котхы епору                           | 565-48     |
| Необдѣята дивиденда за р. 1897/8/9/00 | 4.217-15   |
| Зь рахунокъ рѣжн. сторбъ              | 420-53     |
| Резерва на опл. податку за р. 1900    | 600-00     |
| Сума                                  | 998.776-05 |

### II. Станъ чинний:

Позички удѣленіи на скритыи вь вексѣ:

|                                  |            |
|----------------------------------|------------|
| а) станъ на поч. червня          | 787.608-05 |
| б) удѣлено позичокъ              | 25.101-—   |
| разомь                           | 812.709-05 |
| в) сплачено вь червні            | 15.015-90  |
| Станъ зь кінєць червня           | 797.693-15 |
| Готѣвѣ вь касѣ зь кінєць червня  | 12.083-98  |
| Цѣний паперы резерв. фонду       | 8.587-—    |
| Ишии лѣюкаціи                    | 74.297-—   |
| Вь щадницѣ почтовой (обор. чекъ) | 9.164-48   |
| Вь товариствахъ и банкахъ        | 65.343-29  |
| Вь Товар. обезп. „Дибєтеръ“      | 25.000-—   |
| Сальдо коштовъ адміністрації     | 6.607-15   |
| Сума                             | 998.776-05 |

Членъ вьвѣ прабудуло 22, зь 40 удѣлами, убудуло 10, остає зь кінєць червня 1901 всьхъ членъ вьвѣ 1927 зь декларованими удѣлами вь сумь 100.300 кор. Стона процентова відь вькладъ 4%, відь позичокъ удѣлюваныхъ зь прозізією на кошта адміністрації 6 1/2%.

Львівъ дня 7 червня 1901.

— Замкєнє рахуникъ і біланє Спільни ово-чарської в Надвірній, стоваришена зарєстр. а ограниченою порукою за I рік оборотный т. є. за час від 3 марца 1900 до 31 марца

1901 число членів 125, вьплачені удѣли 1421 К актива 5658 К 63 с., пасива 5206 К 36 с., чл-стий вьск 452 К 27 с., загальний оборотъ капиталъ 25.586 К 44 с., дивиденда 12%. Рада надзирающа: Лисинський в. р. предісдатель Люб-кевич секретар.

## Телеграммы.

Чернівці 15 липня. Зь Курин на вѣщо помершого посла Д. Наполеула має шанє вийти постомъ державной рады соймовый посоль Теодоръ Флєндоръ.

Прага 15 липня. По поводу наблїжающьхъ ся соймовыхъ выборовъ відбула ся тутъ вь суботу спільна конференція молодоні старческого сторонниці. Розходять ся вь першій лінії о те, щоби порозумѣтись вь справѣ солідарного поступованія при выборахъ до сойму вь уложєня спільнои лістіи кандидатъ. Нарады узвано за довѣрчій.

Зальцбургъ 15 липня. Прибув єюды цѣсарь вь товариствѣ архієпа. Францішка Сальватора и Маріи Валеріи на торжєстра відкритя паматника бл. п. цѣсарєви Євасєвѣ. Цѣсара повитали архієпископъ Людвигъ Викторъ, Євєній и Іосєфъ Фердинандъ, якъ та-кожъ цивільний и войсковий достоянникъ.

Люблина 15 липня. При будовѣ зельзницѣ вь долині Вѣляху недалеко Доріберту за-синала лавина зь робітничковъ. По дѣвго-днншій ратунокъ акціи видобуто зь-підъ насапу лавины одного робітничка неживого, а двоухъ тажє повалѣченыхъ.

Сараєво 15 липня. Вєспільний міністеръ скарбу Калай вразь зь обома міністрами торговлѣ и міністромъ для Хорватіи прибули єюды на торжєстра відкритя далматиньско-босаньскои зельзницѣ.

Жєнева 15 липня. На желанє „лѣтана рѣ-шєла зязькова рада видѣлїти зь границь, Швайцаріи звѣстного турецкого журналиста Алєга Фарія, давнѣйшого овієра турецкого мариноварка, а теперъ начальнаго редактора вьыходячон тутъ молодотурецкою часописи. Редакторъ вь послѣднихъ часахъ замѣщавъ дуже острѣ статѣи противъ султана и єго двора. Швайцарска прєса протєстує противъ такои ухвалы рады звязковъ.

Неаполь 15 липня. В. міністръ-прєзидента Крієсі захорувавъ небезпєчно.

Парижъ 15 липня. Зь нагоди народного свята всь публічний и приватний домъ прє-пещино удекоровано. У стѣбъ паматника, прє-ставляющого Страсбургъ, зложено множєство вѣнцѣв. Зь розказу поліції усунєно вѣнєць соціально демократіи зь напещєю: жєртвамъ вѣтчины“ на войсковій рєвіи вь Лонданѣ бу-ли прєзидєнтъ Любєтъ, міністри члєны дї-пломатіи. Прєзидєнтъ удекоровавъ на мѣстцѣ рєвіи сєредь оваціи людности 6-хъ генєра-ловъ. — Около 60 студєнтѣв, несучъ таблї-цѣ зь напещами, хотѣли вызвати манїєстацію симпатичну для Бурбѣв. Поліція недопустила до того, конєискуючи таблїцѣ.

Лондонъ 15 липня. Доносѣть, що Англїй-цѣ вьзяли у Валєрвєлю (вєхдншій Трансвалѣ) до незолѣ п. Шальє-Бургєрову, жєну за-ступнича прєзидента, и вѣдвєзли єя до Прє-торіи.

Еуксїноградъ 15 липня. Великий князь Алєксандєръ Михайловичъ оглянувъ позачє-ра портъ Бургасъ, обєсла бувъ на рєвіи вѣйсовѣй, а наковєць при працѣлїнѣмъ прѣ-рѣ підѣвѣ князь Фердинандъ товастъ вь чєстѣ царя, а вел. князь вѣдповѣвъ жєла-нємъ якъ найліпшон будучини мѣста вь порту Бургасу. Вѣдты вѣдѣхавъ вел. князь до Кієстєджилу.

Канєа 15 липня. Губєрнаторъ Крєтѣ, кн. Юрій, вєртавъ онгодѣ зь прогулїи до до своєи палаты, алѣ яєсьє нєвѣдѣдуємъ, до-ставившєсь близько повозу, хотѣло кнѣутнєсь на на него. Мѣжє тымъ вѣдѣвѣшій жандармъ вєдержали напещиппа, арєштовали и вѣддали вь руки поліції.

## Переписка Редакции и Администрации.

Вп. М. Де. вь Бє. До кінєця верєсєня ще 20 с. — Л. Ир. вь Ко. За Ш. свар прїйде ще 3 к. 60 с. — А. Лу. вь Бм. Одержано. — О. Не. вь Ко. Тавѣ. — П. Рѣ. вь Те. Тєперъ зя-платєно за май а не за червєнь. — В. Мн. вь Ро. До кінєця року прїйде ще 5 к. — І. Ко. вь Тр. Не можємо. — Хв. Чит. Пр. вь Кр. Вд-смысємъ всє правильно, длятого прєсємо бра-зуючїи чєсла зарєкламувати. — Чит. Пр. вь Мє. ка П. пѣврѣкъ прїйде намъ ще 2 к. 20 с.

## Дирекція ц. н. зельзниць державныхъ.

Газета Львівска з дня 15 с. м. оповіщує розписанє ліценційной продажи тарѣє матє-риалів, узєсканих вь окрѣжї ц. н. Дирєкції зє-лізниць державнихъ у Львові. Оферти належить вносити найдальше до 12 години в полудне дня 31 липня с. р. до висѣє згаданой ц. н. Дирєк-ції зельзниць державнихъ.

Услѣя продажи подані єуть в Газетѣ Львів-ській, а можна їх одєржати тажє вь бюрі для справ вєрєтатових вь підписаній ц. н. Дирєкції. В наслідок насильної влани дня 12 липня с. р. наступило замѣленє тору на шляху по-мїжъ стаціями Львів головний дворєць и Підзам-чомъ, що спровадило вьхованє лѣюкомативи і з вѣзівъ поїзду товарового ч. 217.

Видного умшдженєя персоналѣ зельзничного не було, ахо хорі зголоєли ся манїніст и кон-дуктор вєдучий поїздъ.

Рух поїздівъ відбуває ся тєперъ тїлькѣ на однімъ торї аж до усунєня черєшєкода.

Від дня 15 липня 1901 запровадѣє ся при ц. н. урядї почтовимъ вь Законаніи і під-час сєзонѣ лічничого вь Яшуриці дєнно одно-разову службу лїєноноша сєльського для тої мѣсєвєстї.







Виходить у Львові ще два (проби колись і руські) о 5-гої годни по полудни. Літературний додаток "Література" п'ятнадцятих нехотів виходить по второк, а по второк і п'ятницю на переміну разом з Дзвіном.

Передплата і нисерати приймають: у Львові Адміністрація "ДЗВ" у. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень у. Коперника ч. 11, а Бюро газет у. Варола Людвиг 9, а А. Ольшанського у. Килинського 2; — в Арсені: Д. Крижановський; — у В. А. Дука, І. Селлерстатте; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalk I. Wollzeile 11; H. Haenstein & V. J. L. Wallinghause 12; в Франкфурті в Гамбургі: M. Haenstein & Vogler.

Передплата на "ДЗВ" і нисерати са нисерати п'ятницю у Львові.

# ДЗВ

Передплата на "ДЗВ" з літер. додатком

| в Астері:            | за границею:         |
|----------------------|----------------------|
| на цілий рік: 16 гр. | на цілий рік: 22 гр. |
| на пів року: 8 гр.   | на пів року: 11 гр.  |

у Львові:

|                          |                         |
|--------------------------|-------------------------|
| на цілий рік: 14 гр.     | на пів року: 7 гр.      |
| на чверть року: 8-50 гр. | на місяць: 1 гр. 20 гр. |

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у. Баторія. — Румоккер зберігає за хиста на перекладі зокрема. — Редукція неоплачує ніякої збори.

Кожне число коштує 6 гр. на пров. 7 гр.

Оголюючи і інші приклади са поцікаві 10 гр. згоді однієї нисератом або са нисератом в рубриці "Надоборство" по 10 гр. а. а.

Кожна і інші нисерати приймають, нисерати са по 10 гр. згоді згоді.

## Вже риють.

Ще вибори не розписані, ще виборча акція на провінції не розпочала са і доперва управи руських партій в центр краю розпочали вступний арон до праготи перед виборчою акцією, а вже "Галичанин", сей орган, котрий придержує са засади: "що твоє, то моє, а що моє, того не руш!", розпочав вже кириати. Сю кириати розпочав "Галичанин" як раз в той хвили, коли "Народний Комітет" р'шав провадити виборчу акцію в порозумінні з нисератом руськими партіями, котрих безпосередню цілю практичною політики в нині так само як і у нас ослаблені політичною перевагою елементів ворожих селянству і сприяючих розбій наших народних сил. Всеяке порозуміння між партіями при виборах може полягати лиш в тому, що верховий заряд сих партій роблять уступки нисератом партіям в тих виборчих округах, в котрих мають лаше на стільки сил, що на случай, коли не прийде до порозуміння, можуть другим що найбільше партіям покириати, але коли б, виступили самостійно з власним кандидатом на перекір другій партії, на успішний результат ніколи числети не можуть. Коли партія, становляча меншості в якійсь округі, згодить са підперати кандидата сильнішою партією, а заряд сего партії накаже знов членам своєї партії підперти кандидата сего другої партії в округах, в котрих са сильніша, скажемо, що сї партія порозуміли са, чи звключили виборчий компроміс. На таке ведення виборчої акції в дорозі обов'язного порозуміння, в дорозі компромісу, вже згодили са в засаді заряди двох партій східної Галичини: "Народний Комітет" і "Руська Рада". Обі партії р'шили вести акцію виборчу так, як она веде са всюди в світ, де кожда партія знає, чого хоче, т. е. р'шили вести са самостійно, а лиш в дорозі порозуміння усувати кандидатури, котрі

не мали б вигляду на побіду, а могли б унеможливити, або утруднити виборчу кандидатуру другої партії, а в той спосіб причинити са до побіди кандидата противного так одній, як і другій партії, кандидата партії, котра так економічно як і політично наш народ викинує і гнобить. Компроміс, як в кожній конкретній елуді, як окрема, в дорозі порозуміння р'шила заключати між собою згадав дві руські партії (як і партія ще не показала, чи хочуть приступити до спільної акції в дорозі порозуміння) мали ити досить далеко, бо мали полягати не на тому (як то звичайно деінде дїє са), що меншості усувати са від участі в виборах, аби сильнішою партією, з котрою заключено компроміс не кириати. При найбільш компроміс меншості має взяти активну участь в виборах і власними голосами, навіть власною агітацією поперти компромісного кандидата другої партії, за цілю такого самого поперти тамтешньої партії в користь поставленого в дорозі компромісу кандидата власної партії.

Се р'шення "Народного Комітету" і "Руської Ради" вести виборчу акцію в дорозі порозуміння не подобало са "Галичанину" і він розпочав підполну роботу в той цілю, аби унеможливити всеяке порозуміння, всякий виборчий компроміс між обома партіями. "Підполно" назвали ми сїю роботу тому, бо 1) виступав против акції, де котра р'шала приступити партія, котрої органом є як раз сї "Галичанин"; 2) не говорить отверто о що ему розходять са, не виступав прямо против са, а в якійсь його власній партії р'шила вести виборчу акцію, але свідомо представляв в фальшивому світлі дотепершній стан і результат компромісу акції, представляв его в світлі "консолідації" і старає са витягати з того практичний кон еквенція, немислимий не лиш при "компромисі", але навіть при найда йше елуді, найшарше поватій і найшарше з оціх сторін переведеної консолидації. Представивши р'ч в фальшивому світлі, "Галичанин" ви-

гав в того такі конеквенції і ставив такі практичні постулати, о котрих з горь знає, що не сповнять са, бо навіть партія, котру він заступає, не відкажить са з ними виступити. Розбудили брехню і крутарством неспроможний алетити у членів москвофільської партії "Галичанин" надїє са розбати все компроміс між обома згаданими партіями і набрати при виборах такого біосу, що до красоти репрезентації не дбає са ні однієї годної заступники інтересів руського народу.

З комунікатів виданих так "Народним Комітетом" як і "Руською Радою" виходить ясно, що між обома партіями була — бодай досі — бесіда лиш о "обов'язковому порозумінні". "Галичанин" знає се так добре, як і ми, а тому він, представивши справу в фальшивому світлі, не пише від себе, але фальшує в редакції "Голос з провінції" під заголовком "Кв виборчої тактиці" [ч. 146], в котрій в живий очі бреше, що наш партія вже сконсолідували са, а що більше, его безличність доходить до того, що при кінці статті свідтверди, що его перше услове успішної виборчої акції: "если обі головні партії пойдуть до виборів соединенными силами, составляя в той цілю одиниє крайній виборчий руський комитет", — вже переведено делегатами "Руської Ради", "Народного Комітету" і незалежними руськими посланцями. Лашивши на боці питання, чи засновані спільного виборчого комітету було б пожадане чи ні, мусимо ствердити, що такого комітету ще досі не засновано, а на его засновані цільком не заносить са. О тому не знаємо ні ми, ні "Народний Комітет", ні руські посланці, ні навіть "Руська Рада", котрої органом є "Галичанин". Нам дивно, що "Руська Рада" дозволяє своему органу пускати в світ такі качи і баламутити членів власної партії.

Озираючи са на истинно спільного виборчого комітету як на факт, "Галичанин", радощ — "голос з провінції" домагає са, аби кандидатів не установлювали собі самі

округи, але головний виборчий комітет. Таке жадане безпредметове, бо такого головного спільного виборчого комітету у Львові нема, хіба головний комітет поодиноких партій. "Галичанин" знає се дуже добре, але своим крутарством хоче лиш стероризувати комітети обох компромісних партій, аби они бодай в порозумінні наклали кандидатів зб Лівові. В той спосіб "Галичанин" надїє са, вит ругати більше москвофільських кандидатів, бо коли бї кандидатури установили самі округи, серйозних москвофільських кандидатів було б дуже мало, бо они майже ні в одній округі не мають р'шального впливу.

Яко конеквенцію консолидації "Галичанин" домагає са, аби виборчі округи, котрих з нисератом польско-руськими округами в 50, поділити по справедливості, т. е. через половину між кандидатами обох партій. По 25 кандидатів має мати кожда партія. "То conditio sine qua non!" — пише "Галичанин".

Що то значить, впустити когось під стіл? Замість поцілувати в руку, за ласку яку їй робить са, она хоче панувати, та ще й чужими коштами. "Галичанин" зробио делікатну увагу, що він, хоч розпочав са за консолидацію, не має поняття, що се таке консолидація і якї са конеквенції. Консолидація зливає сторонництва в одне отже при виборах не може бути брехли кандидатів партій; партії перестают істнувати а виступають кандидати одної нової партії, втвореної з елементів бувших партій. При консолидації сторонництва якості кандидатів не с'являє са після того, до котрих він партії належав перед консолидацією. При консолидації всі кандидати однак, они мусять вдовольнити сконсолідовані, хоч бї всі они, т. е. в числі 50, перед консолидацією були членами одної тільки партії. При консолидації р'шають о кандидатів лиш личні прикмети кандидатів, а не их партійний родовід.

Однак з огляду на се, що до консолидації ще не прийшло, а лиш пор'шено звключити виборчий компроміс, [котрий "Гали-

## Класики в українських перекладах.

[Д-р В. Шурат: Вибрані оди Горація. Погляд на житє зі становища поета. (Відбитка зі справоздава ц. в. II гімназії в Черемшіві) Перемішль 1901 33 сторони великої 8-ї.]

Не будемо вдаватися в згоду, як покінчат са колиш тепершні стремління до як найуспішнішої реформи науки в середніх школах. Дуже много нинішніх людей звертає вістре реформи передовим против класичного образования в середніх школах. Та здає са, що всі вони не освідомлюють себе совістно в тім, о скільки на характер їх власної інтелігенції вплинуло класичне образование — навіть без їх свідомости. Вони не уявляють собі, як виглядало б образование чоловіка після переведення бажаної реформи. Було б са хіба образование довершене при повнім знехтованні класичного світа на тих нових основах, як, будь-що-будь, лягли твердо на почві класичному.

Таке образование буд-б половичне та вже в своїм жерелі мутне. Поминувши вже, що мусіло б са виникнути велику силу слів загально прийнятих чи з грець, чи з латини, а заступити їх своїми або новокованими, треба було б ще й коментарів до богато творів своєї літератури, в яких повно понять, порівнянь й фавул перенятих з класичного світа. Вони ж зрозумілі кождому з образованих на класичних взорах, а стали б зовсім неясними і справляли б великі труднощі для людей, що образовались бї після методи тих, що бажують виключити класичні науки із се-

редних шкіль. Такого образования не приймали б і найшарше реформатори.

Та щож, все ситий голодного не знає... Отгим то й здає са нам, що класичному образованию самою кичеюстю заперучена ему далека будучність, хоч-би лиш в нових, переходових фазах. Одню з переходових фаз класичного образования ми вважаємо б обмежені науки класичних мов на користь науки класичних письменств. Се однак було б можливе аж тоді, коли б бодай найкрасні класичні твори знайшлись в перекладі, гіднім їх оригіналу. Такі переклади придались б дуже вже і тепер, в нинішній фазі класичного образования. Вони стали б великою підмогою сего образования і улегшили б его так, що, хто знає, чи не спинали б в поході всякі проктовані реформи. Вирдів переклади лягли б основою красних слонарів, заступили б в повнолітній комментарі і причинились б до можливої концентрації вивчення.

Гідним оригіналу вважаємо такий переклад про який писав Л-ь-т (Д-р В. Шурат) так: "При самім перекладанні можлива лиш одна цілю: щоб переклад був літературний, щоб він мав літературну стійність і становив приріст в рідній літературі. А літературна стійність буде він тоді, коли буде перед всім вірний (передаючи докладно гадки оригіналу елуж поетичним висловом і в его поетичній формі) і гадкий (зберігаючи чистоту мови і її мелодійність). Инакше переклад не буде перекладом. Він може бути переспівом, коли в нім не захована докладно вірність оригіналу" [Русько українська перекладна поезія. Руслав в 1899 р.] Дальшого про переспів не

повтаряємо бї думаємо, що переспів з класичних творів виключений самою цілю перекладу. А цілю перекладу класичних творів не може бути збогачення рідної літератури ідейним змістом; під тим зглядом нові літератури перевесили класиків. Бїли-ж класичні твори мають яку вартість для нас, то вартість исторично-культурну. Головною задачею формальної науки філології, се пізнання думок класиків, пізнання їх понять, їх форми, в якій они виразили са. В виду того всяке модернізоване класичних творів позбавляло б їх питомого характеру, який для нас як раз найінтересніший.

Тому думаємо, що переклади класичних творів повинні бути філологічно вірні так в змісті, як і в формі. Вони повинні бути і поправні під зглядом мови, а скоро вони приважені для школи, то навіть вірцеві. В тім згляді згаджуємо вповні в Шлейермахером [über die verschiedenen Methoden des Uebersetzens. Werke zur Philosophie. Bd. II.].

Розглядаючи тепер, що в нас переведено з класичного письменства так, щоб переклад був літературний. В львівській часописі філологічній "Cos" [річ. II. зом. II. 1895 сторони 184—192] подав проф. О. Макарушка статю п. з. "Kilka słów o przekładach pomników literatury greckiej i łacińskiej na język ukraiński i ruski". В ній вивчає цілий ряд перекладів з грецької і латинської мови. Туди відсилаємо цікавих. Від себе зазначимо лиш, що ми не маємо причини уважати до сего, що еще невдане спочав в рукописі, — коли его миши не з'їли — як се робить проф. Макарушка, ані не поставимо в раді перекла-

дів ніяких травестій і свобідних перерібок, які теж бачимо уважливені проф. Макарушкою, хоч з другої сторони не відмавляємо літературної стійності таким переспівам, як Руданського і інших. Поминувши все те, що не в перекладом згідним з нашими вимогами, остануть са нам в раді перекладів з грецьких творів лиш Одиссея, переведена Байдю, (П. Ніщинський) проба перекладу Іліади І. і ІІ. Кс. Климковича і В. Самійленка, немейська ода Піндара і уривок гимну до Теміди І. Франка [поміщені у Ваорах поезії і прози д-ра К. Лучаківського для V. кл. Львів 1894]. Переклад Софоклевого Едіпа царя І. Франка має для нас справдішню літературну вартість, але лиш тоді, коли не порівнуємо его з оригіналом, бо — як виказав проф. Макарушка — переклад держить са більше німецького перекладу, чим оригіналу. Ще перекладах, а переспівом гарним під кождим зглядом вважаємо Софоклеву Антиону П. Ніщинського. І між обидвими знайшовсь один Гораційкий, що перевів кілька динягоів Плітону мовою от такою ні пес, ні баран, тож слушно сказав проф. Макарушка, що вже з того згяду усувають са з під всякої критики та не належать до ніякої з сьогочасних класичних літератур.

Як бачимо, маємо з грецької мови справдішні переклади досі лиш: Одиссею Ніщинського, І. пісню Іліади Климковича і Самійленка, немейську оду Піндара і гимн до Теміди Франка.

Дуже мало переведено як слід з латинської мови. Можемо назвати лиш: в Лівії ХХІ, кн. Д-ра К. Лучаківського (програма ц.

**В. АДАМСКИЙ**  
давнійше Юргенс  
Львів, Уліця Собіського, число 4.  
Взірці тапері на ласкаве жадане василає са даром.

ТАПЕТИ  
найновіші найкращі  
дешеві  
ПАРВАНИ  
І  
ПІРАНИ  
ПАТІКОВІ  
ПЕРАТИ  
на меблі  
ХІДНИКИ  
РОГОЖІ  
КОКОСОВІ  
ХІДНИКИ  
ВОВЯНІ  
ДОКУЧЕ







Передилату на сей тыждневникъ четвер-  
рочно 3 зр. приймають почта, всё кингаритъ п  
адміністрація: Wien, IX/3, Günthergasse 1. Ча-  
сла на показъ даромъ и платно.











ми не вѣрите, бо въдповѣмо приповѣдкою: чи  
кавѣшь чи дорога пытавѣшь, чи може зъ роду  
розуму не мавѣшь?...

### Відозва.

*Високоповажані Землячки!*

У Львові заснувала ся і уконституувала Жінсча промислова Спілка „Труд“, котрої цілю єсть варіб, закупи і продаж всяких матеріалів потрібних до снх варобів.

Дня 16 в. ст. марта 1901 вибрано підписану Дирекцію і она приняла на себе трудний обов'язок ввести в життя, зорганізувати і реалізувати задану Силку, числячи в першій ряді на поміч вашого патріотичного жіноцтва, котре, як в кожній цивілізованій суспільності, так також і в нашої все радо підтримує всякі змагання, що ведуть до піднесення нашої суспільності економічно а тем самим і національно.

Підписана Дарекція тим радше і певнійше бере ся до діла, чим певнійша єсть того, що далекосягла в своїх наслідках діля нашої Товариства згорне в окуп себе ціле наше жіноцтво. Бо хто-ж більше як не оно повинно горячо піддержати се наше перше жіноче промислове Товариство так иристовуванем в члені Товариства як і льюкованем своїх ошадюєтий в нія? Там бо лише способом даєть змогу Дарекції в найворотшім вже часі внести Спілку в житє т. є. відерити склад полотен, матерій і всяких приборів потрібних до жіночих робіт та отворити кравецьку роботу при ти складі.

Чи-ж треба підносити, які наслідки буде мати за собою отворення такого складу і робітні? Чи треба довазувати, що такий склад, коли він буде добре заасотрований в товари і буде відпоівати всім вимогам, задержати в нашій суспільності ті знеки, які до сего часу переходили іменню з рук нашого жіноцтва в руки чужі і пропадали там зі шкодою для нашого національного майна? Чи потреба нагадувати, що такий склад з робітницею дасть з часом нагоду соткам нашого жіноцтва до заробітку та можлиість виобразовання ся на поли промислу і торгівлі? Чи треба і то додавати, що наші жінцци, заняті до тепер по чужих сего рода робітнях і наражені там на вник і винародовлене, по отворенню нашого складу і робітні від того всего будуть в значній часті охоронені?

Тож маємо надію, що в огляду на вище наведені користи не стане в нашій суспільності ані одної Русинки, котрої би імя не наїшло ся між членами нашого Товариства! Бо й для того установлено так низький уділ членський (20 кор. і 2 кор. вписового), щоб і найменше заможні могли в сій Спільці взяти участь.

Рускі Жінчини! Приступайте-ж всі со-  
лідарно до нового Товариства і докажіть, що  
Ви спроможні і промислові інституції піддържа-  
ти та й їх розвій підперти!

Удїли і виписове просимо присилати під адресою Товариства у Львові, Ринок ч. 10.

Дирекция стоваришениа: Жіноча Спілка  
промислова „Труд“, товариство зареєстроване  
з обмеженою поруккою.

Марія Білецька. Іванна Кокорудзова. Василь Нагірний.

да введеною в око іглою. Опис цієї операції досить обширний, хоть не дуже ясний, містять ся в книжці Аюр-Веда, а І столітя нашої ери. Греки не знали в часі свого найбільшого розквіту нічого про усування катаракти через втручання бі до скляного тіла. Они мусіли учатися від „варварів“, от приміром від Єгиптян, о чім згадує сам Платон, котрий вкладає такі слова Єгиптянинові: „О Сольоне! ви Єгиптян ще діти... в душі не маєте ніяких переконань, щоб заступили би там корінь на підставі старих переказів; ви не посядаєте відвічної умітлості“. Платон додає до того: „Що-набудь ми Єгиптян приймаємо від варварів, то радо поправляємо і усовершуємо“. Що так було справді, доказом є, що за Нерона виготовив Цельзус перший точний римський опис втручання катаракти в глибину ока по трещини жерелам. В середніх віках переважали плуки буля Араби, а около 1000 року по Хресті переняли від Аравів Европелці науку медицини. В XVIII віці зачали витягати змугтїлу сочатку; оперували різними інструментами та в ріжний спосіб і старали ся все вишукувати інструменти що раз простіші. Вкінці дійшли ми до того, що нині знімаємо катаракти звично майже в кожнім селі — а до крайній мірі повинно бути звичне.

Перемиська, 6 червня 1901.

*A. p. M. K.*

Рускій університетъ у Львовѣ.

Подъ такимъ заголовкомъ помѣставъ „Kurjer lwowski“ (ч. 196 зъ д. 17. с. м.) статью, которая за-дѣя своей объективности заслуге на те, абы познакомити зъ нею нашихъ читателей. Проте ѿ подаемо въ тутъ въ цѣлостности:

„Підчас минушого каденції галицького сейму домагався як руський народный посолъ Олесьявичъ, абы сеймъ ухваливъ резолюцію про потребу заложення руского університету у Львовѣ, а на разѣ отвореня рѣшобныхъ катедръ въ рускомъ мовноу викладаюу на видѣль правничьимъ и філософичьимъ.“

На умотивоване свого внесення навівсь п. Олесьницькій, що 605 слухачівъ Русинівъ находить ся на університетѣ львівськомъ, а 377 на ролянихъ видѣлахъ по иншихъ австрійськихъ університетахъ. И хочъ більше якъ половина [? — Ред. „Дѣла“] рускихъ студентівъ на львівськомъ університетѣ припадає на теологічний видѣлъ, а значна часть Русинівъ, образуючихъ ся у Відні, не ходять на рускій університетъ у Львовѣ, бо належать вони до групи москафілівъ, негуючихъ істнованє окремої рускої народности, то мимо того рускій університетъ мігъ бы рахувати на більше число слухачівъ, якъ університетъ въ Чернівцяхъ.

Заделяючися на руску квестію, якъ и на кожду справу, съ точки погляду нашихъ національныхъ интересовъ, мусимо признати, що внесенє п. Оленицкаго въ справу рускихъ катедръ повинно здійснитися.

Рускій університетъ у Львовѣ нѣ въ чомъ не загрожує нашому національному розвитку, польскій культурѣ. Маючи многоязикову цивілізацію, маючи значный науковий доробокъ ще передъ введеннямъ польскою мовою яко викладовою на львівськомъ університетѣ, можемо чей-же выдержати въ цивілізаційномъ суперництві зъ Русинами. Се суперництво може лишъ користі принести обоимъ сторонамъ, змушуючи їхъ до вапружуваня й помножуваня своихъ цивілізаційныхъ силъ. Тільки Москалі въ почутю своєї цивілізаційної безсилности могли знищити нашъ культурный центръ въ Вильні і Кременці, а і теперъ же болять ся заложити російскій університетъ у Вильні, абы вѣдь не змінивъ насъ цивілізаційно и тымъ самымъ не вчинивъ бѣльше водпорнымъ на русифікацію. Суть се стремлѣня негѣдній цивілізованого народа. Нехай університетъ у Львовѣ збере на своихъ катедрахъ цѣлѣ польскою интелігенцію, найлѣпшій польскій науковій силы, нехай профессору стануть тутъ правдивими людьми науки, а не карієровичами, що спять в мрѣють про міністерскій портфель, маймо бѣльше Бальцеровъ в Войцеховскихъ, а менше Пентаковъ, то польська и руска молодѣжь rado ходити-ме до університету на выклады тыхъ профессорѣвъ, хочъ бы університетъ мавъ и рускій катедры, збо хочъ-бы побѣць польского вытворивъ ся — рускій університетъ у Львовѣ. Безусловно не зрусчимоє, коли на рускихъ катедрахъ найдуть ся силы, котрі своими талантомъ и основнымъ знаніємъ потягнуть польську молодѣжь слухати ихъ выкладѣвъ. Наука в національному нивѣть въ тыхъ областяхъ, котрі не мають нічого собѣльного зъ нѣякими національними вѣстями: французска медицина, французскій підручники математики, не говорячи вже про французску політику економію, рѣзнять ся значно вѣдъ нѣмецкихъ; нѣмецка наука вѣдъ англійскою. Каждый народъ вѣладає въ свои знаня певніи индивідуальніи прикметы своего духа. Тожъ позбавлюване даного народа его индивідуального розвитку, — се той грѣхъ протѣвъ св. Духа, про котрий говорить, що не може бути прощений ані на сѣмъ ані на томъ свѣтѣ.

Мімо національних прикметь нашої одна культура запліднює ся зразками другою. Супроти того два культурні центри двох культур, різних поді національними зглядами, мусать причинитись до як найбільшого розвитку духового життя через своє співдіяння, а не лише через суперництво, про яке ми згадували.

Въ интересахъ культурнаго развитку не  
лишь Руснаговъ, але и Поляковъ, хочемо рус-  
скихъ культурныхъ институтѣй побощъ куль-  
турныхъ институтѣй польскихъ.

Рускій університетъ в маѣже конечный при истованіи рускихъ середнихъ школъ. Тесершина середна школа, хощъ багато чаеу забирае своими вихованцями на науку старинныхъ мѣвъ, образу ихъ не на старинной, але на новочасной літературѣ.

Дятого образуюча вартість школь народить з небогатими цивілізаційними запасами мусять бути невеличка. Тож зрозуміла річ, що багато руських родичів не хоче віддавати своїх дітей до руських шкіл. Руський університет, притягуючись до збільшення цивілізаційного доробку Русинів, піднесе педагогічну вартість вих гімназій.

Також повинні ми пам'ятати, що по-  
встання руских культурних центрів в  
Галичині мусіть додатно впливати на фор-  
мування рускої народності в Росії, котре  
мусіло би викликати певні сепаратистичні  
або автономістичні стремління на російській  
Україні, а тимъ сильнѣмъ було би для насъ  
пожаданнѣмъ чинникомъ яко ослабленя впли-  
ву царя.

При повстанню руского університету грѣба лишъ на те уважати, абы характеръ той институту бувъ безъ закиду подъ національнѣмъ агладомъ. Русины мають галасатися, що водточує ихъ національнѣмъ розвитокъ. Той галасашъ — се москвофилъ, що векують руску народобѣсть. „Узнаймо руску мѣву авадьфабѣтчною зъ авадьфабѣтчною літературою“ (сл. статья „Галичанщина“ про подѣлъ Туролоу). Всяка участь москвофилъ въ руской вултуріи институту ништь ви значѣня для духового водродженя Руси.“

## Перегляд політичних

Въ цѣли закінченія війны Транс-  
валю кабінетова рада въ Лондонѣ рѣшила  
ужити енергичнѣйшихъ средствъ. Въ той цѣли  
буде розширена повноважень Кіченера. Окрѣмъ  
того Кіченеръ одержить поручення, абы выдавъ  
прокламацію до Буровъ въ тѣмъ дусѣ, що  
ноли не зложать оружія, то ихъ маєтки бу-  
дуть сконфісковані. Кабінетова рада ухвалила  
такожъ въ осени выцофати зъ Африки 70 000  
войска. На ихъ мѣсце за радю Кіченера  
вышле ся до Арыка 50.000 кбнноты. Кіче-  
неръ обѣщавъ, що зъ тымъ войскомъ скон-  
чить войну до жовтня. Такъ доносять диве-  
нники. — Въ палатѣ послѣвъ міністеръ войны  
заявивъ, що донесене о выцофаню зъ Африки  
великою части пѣхоты и о зитѣнн цѣлою тепе-  
рѣшної системы веденя войны, в цѣлкомъ  
недокладне и не має урядовои підставы.  
Больше бесѣдникъ о той справѣ сказати не  
може.

Кіснеръ доносить, що въ Мурайсбурзі Буря спалили публичный будынокъ и кілька фармъ. До Церушту прїїхали двѣ англійскія колюмы стрѣлявши ся по дорожѣ съ опоромъ; похищено кілька Бурьѣ. При тѣмъ одинъ англійскій офицеръ погибъ а 3 офицерѣвъ и 24 вояковъ ранено. Кѣлька англійскихъ колюмъ надѣйшло збъ веходу до Гайлсбруну. По дорожѣ одна бригада заскочила мѣщевость Райцъ и взяла цѣле правительство Ораніа зъ братьями Штайна. Самъ Штайнъ утѣлъ. Коло Райцу мавъ такожъ бути Деветъ, але утѣлъ.

Дневники доносять, що чотири колонни по 14-дневних приготівлях ударили на табор Бурбів під Камп де Бо. Табор Бурбів забрано: 25 людей, 56 коней, 25 на-рабівів, амуницю и провіант. Командант Шенерез угьк. Англіїць не мала в'язних страт. Майже всі полонені, суть каплянд-скими поветаяцями.

Кіченеръ доносить, що коло Преторіа арештовано и притранспортовано жінку заступника президента трансваля Шальк-Бургера. Шальк-Бургерова мала заохочувати населення в околиці Преторіа до опору против Англійцівъ.

Кореаньска справа, спеціально справа відносно Япаву до Росії, не дає англійським політикам спати. Англійські диванки щільно слідять за подвигами на Корейській війні, та що хвиля приносить сенсаційний, хоч суперечливий виступ. В поведінку англійської диванки оголосили сенсаційну депешу „російсько-скандинавської агенції“ з Петербурга, що заряди зелітників одержали наказ порубати безпроволочних приготованих до перевозу більшого числа військ, бо грозить вибух війни з Япавом. Daily Mail доносить з Токіо, що в дипломатичних кругах уважають там за можливий союз Япаву з Росією і то найдалше до шести місяців. Япав має бути дуже неохочений поступованню інших європейських держав, спеціально Англії, котра не хотіла би супротивити Росії підперти. — Здає ся, що обі сї телеграми обчислені на сенсацію і що вї одва, иї друга не має реальних підстав.

До "Таймса" доносить въ той справкѣ  
изъ Сувейлю: Майже въ сборнѣ точнѣ мѣже  
Россію и Японію, котріи досѣ звертали на  
себе унагу, полагоджено. Японцы задержали  
въ дотепершій своя становища, але безъ  
перервы и пильно слѣдять за каждымъ, най-  
меньшимъ рухомъ російскихъ войскъ въ Ман-  
джуріи, а сущіиально надъ корейскою грани-  
цею. Число Японцевъ въ Корей все абблшма-  
ся. Россія вновь старае ся настронти Японію  
удовою тѣмъ, що російское посольство доно-  
ситъ японскому правительству про каждыи  
рухъ російскихъ войскъ надъ границею Ко-  
рей. Справки посѣданиа залву Месамбо ще не

поръшено. Япанъ одержавъ тамъ територіаль-  
ну Е. и цесію тои самои величавы, що и Рос-  
сія, а такожъ право рыболовль здовжь бере-  
говъ. Кажду уступеу, здобуту Россією вѣдъ  
корейского правительства, Япанъ вырѣвнуе  
себѣ, и цесію для себе.

Здає ся, що Франція має в Корет та-  
кож якийсь намір, бо вивозить кораблі  
все крутять ся вздовж берегів півострова.

Зъ Пешину довозять, що кн. Чупчанъ просить позволить, абы постарали ся о усунене войскъ изъ цесарскихъ палатъ и святинь до дня 15. сеприя. После, згодили ся на сую просьбу и повѣдомили о томъ командантовъ союзныхъ войскъ.

Kölnische Ztg. доносит, что переговоры по поводу о дозволах хиньского правительства укреплена дальности посольств, довела по великих переменах до пожеланного результату. Европейский посольства будут в будущемности исполнять в окрестной укреплении дальности.

Лондонська Morning Post доносить із Нью-Йорку, що російський царяв із тобою мав би робити приготування до оголошення прокламації о аннексії Нью-Йорку Росії. Прокламація має бути негайно оголошена, а із Нью-Йорку має бути надісланий податок по 60 центів на кожний будинок.

Ще съма зъ краю.

ЗЪ ЖОВБОВЩИНЫ. (Чи може се уйти  
безкарно?)

Колі-бъ такъ въ каждой мѣстечности  
нашѣмъ Галичинны здыбавъ ся хтѣе, хто бы  
пеліею списувавъ все „nieprawdowości“, все  
важукія нашихъ гелечныхъ властей, почавъ-  
ши въдъ жандарма а скѣичивши на найвыс-  
шымъ достоинству, вышла бы зъ того обшчи-  
ста кнѣа кривдъ, неразъ и такихъ, що то  
клячуе прямо до неа о месть, — кривдъ,  
въ котры у ашихъ культурнѣйшихъ наро-  
дахъ ледви бы потребо. А такъ велика сила  
кривдъ, заподѣяныхъ будъ-то цѣлому за-  
галови нашего народу, будъ-то поодино-  
чымъ родинамъ и личностямъ, не доходить  
звычайно до вѣдомости загалу и уходитъ без-  
карно. Одну такую „nieprawdowość“ хочу по-  
дати до вѣдомости загалу и запитати: чи мо-  
жуть такі вѣчи ути безкарно?

Въ селѣ Мервичахъ, тутешного повѣта, живе молодой господинъ Илько Яблонскій. По смерти першон своен жѣнки оженивъ ся вѣнъ другій разъ съ саротою дѣвицею въ сусѣднѣиъ зъ Мервичами селѣ Н. Вѣнчане ихъ вѣдбуло ся тамже дня 12 червна 1900, а дня 14 марта сего року, т. е. въ девять мѣсяцѣвъ и два днѣ по вѣнчаню родичѣвъ, уродивъ ся нмъ сывъ. Въ колѣка таждивъ по народженю дитини зявивъ ся въ домѣ Яблонскихъ жандармъ въ товариствѣ громадского полиціаа Михайла Хама и почавъ выпитувати Яблонского: коли умерла ему перша жѣнка? коли и де вѣнчавъ ся вѣнъ зъ теперѣшною жѣнкою? де и у кого Яблонська передъ вѣнчанемъ служила? черезъ що зъ службы вѣдѣиъ, въ которого дня и мѣсяца уродила она дитяну? Замиѣтати мушу, що Яблонська вышла за-мужъ не възъ службы, а въ дому вѣдъ родины въ Н. Обов Яблонскій, здивованій и зачехочевшій такими видагаціями жандарма, не получавшеся до нѣчого злого, не могла зорієнтувати ся, що тѣ протокоды мають значити. А якъ то звычайно бувае, що нашъ бѣдный мужикъ боить ся и тѣни жандарма, тожъ не мавъ Яблонскій вѣднати его, чи мавъ вѣнъ на псеньгѣ припоручене до такого слѣдства и вѣдъ кого.

Другого дня по тыхъ жандармскихъ до-  
сѣдахъ ядывавъ Яблонскій громадскаго по-  
ліцая Хама и запытавъ его, чи не звѣсто-  
ему, аа чымъ жандармъ приходивъ до него  
зъ вѣдомыми запытаньями. Хамъ давъ на се-  
выминаючу водповѣдь, але порадивъ Яблон-  
скому, щобы вѣтъ выпытавъ добре у живни,  
чи не мала она коли якихъ зносинъ зъ п. Н.  
въ Н., бо вѣтъ підозрѣна, що народжена ди-  
тина не его, Яблоньского, а власне того п. Н.  
При томъ вказавъ Хамъ на одну поважану и  
на видѣльщомъ становиску сточну личабы  
въ повѣтъ. Тутъ додавъ Хамъ, що если до-  
каже ся тому то п. Н. батьківство дитини,  
то вѣтъ, Яблонскій, дбстане черезъ ц. к. судъ  
на дитину "гасеюнцъ" здр. — Умѣють-каже  
Хамъ — паны "прихувати" хлопа, чому-жъ  
бы хлопця не мѣтъ "вырихувати" пана. Те  
"прихувати", по розумовану Хама, водноситъ  
ся до того, що ц. к. судъ повѣтовый въ Жов-  
кѣвъ заопѣйовавъ ся теперь ровно по селахъ  
дитини неправесного ложа. Выначасе для нихъ  
опѣкуновъ и зобовязуе водтакъ ихъ, щобы  
вносивъ до суду жалобы противъ нимыхъ  
природныхъ батьковъ о признане для тыхъ  
дѣтей аліментациі. Розумѣе ся, що така опѣ-  
ка ц. к. суду надъ вѣсцасливими сиротами  
дуже не подобала ся деякимъ мерцавцямъ  
Хамамъ и ну жъ продумувати "штуку", аебъ  
то по примѣстивъ на "панахъ" и зловити бо-  
дай одного зъ нихъ.

Ну, — я совсем не противный тому, чтобы за такой крайний н. моральности и прихлепках вылагувати и «рихтувати» павиль. Протинво, нехай их вылацувати и карать, ола де такй лучають ся. Але нападати невинно и бесподстванно на честь человека непорочных обычаев, правого характеру, стогоного на выдвиганню становиску и дискредитувати его въ оцехъ лкдей черезъ полицая, се вже прямо злочинъ, котрый повинна 6,



ти покараний. Хто послав жандарма до Яблонських на видацію, сего не знаю, знаю лише се, що жандарм мусів мати від когось припоручення, бо сам від себе він до такого діла не відваживсь бы ся брати. Сумніваюся, чи котра-небудь наша галицька власть відважилась бы ся на се, як довго він сам Яблонський він его в життя родина не оспорокують і не можуть оспорокувати судово правосудства їх дитини, уродженого десяти місяця по законам звичаю родичів. Сумніваюся, чи зверхність громадська посіла жандарма, бо він владі влади тої не має, а по друге, жандарм ввійти в таку діла певно бы не слухав. Повинно отже лежати в інтересі п. Н., щоби справа вяснилась.

Можливо, що діяльність п. Н. яко руско-народного патріота, его встановлені за права руского языка комуся не на ру-у і хто хотів его в такий підлий спосіб скопромітувати в оціх людей. Додати мушу, що вробив Хама, що й другий меридицій махерь виборчий Гринь Володько рад бы конче «злапяти» п. Н., бо радив Яблонському, щоби вийти на звичайне признание, чи не мала она коли яких зносин з п. Н., а сль бы она до того признала ся, то він, Яблонський, дбає ввід того пана 300 злр. Хама обіцяє Яблонському «тисноць» а Володько спускає ввід разу на 300 злр.

Цякась темерь, на якій підставі, силою якого закона може жандарм мшати ся в справі родина і супруги? Як сміє громадській поліції квестіонувати правесність дитини уродженого правесно з законом звичаю родичів? Кидати підозріння і перорозуміння в родину між подружжів, що живуть з собою в примірній подружній втрості? Чи можуть такі рвчи уйти безкарно?

Розуміє ся, що денде нї, але у нас, в «Polsce», ухилили ще гірші, чому ж бы не могли уйти безкарно і такі?

Д. Сп. ч.

## НОВИНКИ.

Русини! Памятайте на народный фонд!

— Зв'яжіть з нами редакцію Іваня Белей, повернувши до Львова, обнімає редакцію і одвічальність за редакцію «Діла».

— Признательність для руских посольств.

Із Старого Косова одержали ми сьогодні отсю телеграму: «Честь вам і слава руский послам, що стали се неустрашимо против шляхетско-польскон кліки в обороні прав руского народу! — Юлія, Іванна і Олена Абрисовскі»

Письмо з Буковини: Велика Вам слава, галицькі рускі Посли, за се, що в небезпечній хвилі для цілої галицької Рус-України зуміли солідарно здобути ся на такий крок, на який наважувала Вам народна честь.

Ми буковинські Русини України щиро симпатизуємо з рішучим поступом Заступників нещасливих, вичногноблених наших рідних Братів, котрі проживаючи під обухом верховодячої польської кліки — майже зовсім не можуть користати з конституційних законів, що до культурного, економічного і політичного розвитку, як то в природі річ належало б народові о мільйонів населеню.

Сей солідарний поступок нехай буде першим кроком, котрий злучить в одно тіло всіх щиро мислячих, щиро працюючих на народній ниві; він бо наглядно показує, що дійсно можлива є така злука, при якій не марнує ся сил в боротьбі против себе, але всі звертає ся против спільного ворога дорогої батьківщини.

Руский нарід галицької України випив вже до два чашу превеликого горя, яку зготовили ему в своїй злобі і ненависті люті гнобителі, котрі з цинічним усміхом на устах і вічною пісенькою о приязні, братерстві та любові від віків довершають діло нищення. Вихід руских послів з галицького союму є наглядним доказом, що в дальній праці включена зоза злука з ними. Лише боротьбою одностайною, інтенсивною, витривалою, боротьбою систематичною а солідарною можна при поступовій освідомлюваню народа добитись лучшої долі, лати боротьбою можна досягнути на роду автономію.

Щастя Вам Боже в початім ділі, дорогі Брати! Тою дорогою, на яку тепер вступили, се, дібетеся певно національної волі-свободи, а може невідомі прийдє радісна хвиля, коли і ми, буковинські Русини, будемо з Вами в одній провінції ділити долю і владу. Лише разом, спільно до завзятої боротьби, а побіда недалека. «Боріте ся — поборете!»

З буковинської Рус-України дня 15 липня 1901. (Слудють побіси з шістьох руских громад буковинських. Між підписаних стрічаємо імена начальників громад, народних учателів і членів рад громадських.)

З Надвірнянщини: Вихід руских послів зоза злуку з Галицями загальне одобрєне, за що най послы проживають «моя гая лїта!» Жаль нам тільки, що наш о. г. посол (Мандичевскій) не прелучив ся до тої солідарної акції, за що заслужив собі на наше презрєня.

— Божинський так забирає ся! Відпрезидєнта краєвої ради шкільнон Божинський уже именованій звичайним професором австрійського і загального права державного на краківськом університеті.

— Як нам доносять, дня 27 липня стане пос. Вахнянин перед своїми виборцями в Сокалі, щоби здати їм справу нз своєї теперішньої діяльності.

— Поспѣхъ выборчій въ калускомъ повѣтѣ. Пишуть намъ зъ Калуса: Хотѣи сойтъ ще формально не разважаний ной выборы не оговоренъ, нашъ славный п. Совинскій въ заступствѣ старосты уже зарядивъ выговорити тѣ выборы, а вглядно списъ выборчѣвъ, якъ читавъ въ порозыславѣ до громады обѣщавъ:

„Spis wyborców sporządzony na przyległym 1/2, druku przedłoży naczelnik gminy, względnie pisarz gminny osobiście c. k. Starostwu dnia 24 lub 25 lipca b. r. W razie niewstąpienia się na tym terminie wyszłę na koszt własny posłańca karnego. Dopiero po sporządzeniu spisu w c. k. Starostwie sporządzą Zwierzchności gminna listy wyborcze na dołączonych drukach. C. k. Starosta, w zastępstwie Sowinski.“

— Вчера відбулась у Львові добірочий збор членів руской партії соціально демократичнон. Нараджувано ся надъ заложєннямъ політичного товариства руской партії соціально демократичнон, котрого цѣлю маю бути: при помочи нарадъ, відчитовъ і т. п. розбудити руских політичнихъ межи рускими членами партії соціально демократичнон в Галичині і на Буковині. Поки що вибрано тисемішній комітетъ і припоручено ему виладити статутъ. — Подана вниѣ Kurjer'омъ lwowskimъ вѣстка, мовъ-бы на тыхъ нарадахъ ухвалєно брати участь вже въ сегоднѣшній акції виборчій і ставити своїхъ кандидатівъ, єсть, — якъ насъ упевняють зъ достовірною жерела — неправдиво. Въ складъ комітету, що має виладити зладженємъ статута, вибрані: д-р Мак. Гавкевич, Ів. Возняк, Ів. Лозинскій, С. Вітєць, Іос. Свєдєцькій, Ів. Панаєвъ і Іос. Дришко.

— У вісєлітурѣ „Народнон Гостинницѣ“ въ Минулинцѣ можна ввід 1 серпня виїняти три комнаты зъ обєбними входами, въ тыхъ двѣ побѣчъ себе (дуже вгоднѣй і вдовѣднѣй для большоно родинон) вразъ изъ харчємъ пять разѣвъ денно по 6 коронъ на день. Большє обѣчъ, коли разомъ мешкають, достають значный оустъ. Въ першѣмъ сезонѣ мешкали въ „Гостинницѣ“: о. Маркєвичъ зъ родинон зъ Юнашкова, радникъ Харакъ зъ родинон зъ Куликѣва, офіціалъ Тушенскій зъ Львова, п. Ракоцкѣ зъ Ми олава і п. І. в. М. Шмеревскій зъ Печєвжина і Станислава.

— Въ Станиславѣ відбула ся въ четвєрь першій загальній зборъ членівъ товариства „Рускій Народный Домъ“ підъ проводомъ о. митрата Фацеєва. Головою вибрано радника сулу К. Прокурницкого, заступниками о. С. Ткачука і о. Т. Пєдзурєва зъ Гузополь, а ввідѣловими о. д-р Литвинѣва, а. а. Алексєвич, Юліана Малєцко зъ Ляцко, о. Ст. Ленкавскій зъ Угорнєвъ, о. Н. Ванницко зъ Галича і проф. В. Труша.

— Въ справѣ стараяськой, де уязнено, якъ звѣстно, кількохъ сєлянъ, доносять намъ далѣше, що одинъ зъ уязнєнихъ заведжує въ перемискомъ шпиталі на горячку, що мало бы бути ознакою тифу. На слѣдствѣ до Старавъ вѣхавъ суд. радникъ Мандибуръ зъ Перемисла. Слѣдство, начате 15 с. м., потягнєсь до недѣлѣ.

— До рускихъ паралєльокъ II. (руской) гімназії въ Чернівцяхъ зголосилось при записѣ до I. класу заразъ першого дня 45 учениківъ а ще й на другій день сподѣвано ся кількєнація. Такого самого числа можна надѣятись що-найменше при записѣхъ по вакаціяхъ, тожъ зновъ подѣлено бы сю клєу на два вѣдѣлѣ.

— Изъ Станислава пишуть намъ: Зъ 4. класу руской школы вивавъ при ц. к. семінаріи учительскій въ Станиславѣ — въ котрій було 18 учениківъ — зголосило ся 7 учениківъ въ рєчєнці передвакційнѣй до вступного испиту до гімназії, а то 4 учениківъ до гімназії станиславськой, а 3, (хоть зъ-підъ Станислава), до руской гімназії въ Коломиї. Двохъ азъ нахъ не допущєно до вступного испиту за для переступленя нормального вѣку (14 лѣтъ, сєлянскій дѣти) а пять виробило письменнѣй задачі такъ добре, що уадѣлено ихъ въ обохъ гімназіяхъ ввідъ вступного испиту зъ деякихъ предметѣвъ. Отже по що шукати чужихъ боєвъ, якъ то роблять деякі патріоты зъ-підъ Станислава, або зарядъ Бурєвъ св. О. Николая, що приїмввти ученика руской школы въ свою Бурєу велѣвъ ему випєсати ся зъ неї?!

— До Вѣдѣлу „Руского Товариства педагогічного“ увѣдѣла и-на Каролина Игнатѣва учителька зъ Львова (а не изъ Збокаєвъ, якъ було хабѣно подано).

— Демонстрацій робѣтничѣвъ безъ праць не утхонмєрєнъ до тепєрь, бо хотѣи у Львові якъ и на провінції найдєно по трохи робѣты, то все-таки богато зъ нихъ лишалось безъ зарѣбку і ввідъ рава до вѣра облягають мѣске бюро праць, а не бракъ межи ними і зломъ духѣвъ-аїтарѣвъ, що підбєтєна на зломѣхъ ихъ до уличныхъ бурѣвъ. Поліція і свѣльй ввідѣлы вѣсєка стєрєжуть бєснастанно въ день і въ нощі порядку і слѣдять кожєдѣй рухъ товѣвъ, побѣночємъ повторєня цєлѣвєныхъ подѣвъ. Зъ арєштѣваныхъ вѣра дємонстратѣвъ вѣдєствєно и-чєрѣмъ дєв-тьохъ до карного суду підъ закладъ мѣ алочину забурєня публичного порядку.

— Крадѣжъ перєсылкѣхъ почтовыхъ. Въ нощі зъ 10-го на 11 с. м. міжъ г. днємъ 10 і 12-го уграєно зъ почтового воза, влудчєго зъ Львова до Жовтєвєцѣ, вѣсѣмъ посылкѣхъ почтовыхъ. Виновокѣвъ до сєй по-мѣ не вѣдѣдєно.

— Катѣжъ по заблудѣ. Зъ Буданєшту доносѣть, що въ мѣсєвѣсти Газа напали сєлянє на атєнта єміграційнон Юліа і убили его владѣ. Причиною тоя мєстѣ була обєтавина, що той атєнтъ прєдѣтъ рокомъ виврєнявъ зъ того самого сєдѣ партію сєлянъ до Амєрики, и тѣ повернулі неадєвно вѣздѣ въ крайній пужѣ.

— Въ справѣ друку „Цєрковныхъ гѣлѣвъ“ одєржуємо ввідъ и Игнатія Полєтницко зъ

Станислава отєс писємо: Въ груднѣ 1900 р. оповѣстѣвъ я въ часѣписѣхъ, що вѣмѣрєно вѣдати книжку п. а. „Наѣтѣвъ цєрковнѣй“, котрій я збирѣвъ чєрєвъ дошій лѣтъ і уложивъ въ одну цѣлѣсть, и що таъ вѣже вѣдѣна до друку одной львѣвськой друкѣрни, котра була зложєна вѣже 8 сторѣвъ друку. Однакѣ, коли згадава друкѣрня по трєхъ мѣсѣцѣхъ поста-вила новій додатковій услѣвъ що-до папєру, на котрій я не мѣгъ згодити ся, тому амушєннѣ бувъ я тую ум-ву розвѣзати, а заключити нѣшю зъ друкѣрнею Н. Джульєвского дня 19. марта с. р. въ Перемислѣ. Пѣсла тоя умѣны мала бути книжка готова до трєхъ мѣсѣцѣвъ. Нєщєствє однакѣ хотѣло, що вѣстѣлѣтъ тоя друкѣрнѣй померъ і зъ тоя то причинѣ такѣжъ справа друку проволѣла ся ажъ до тепєрь. Нѣнѣ причина проволѣки усунєна, прѣтє смѣло і зъ прѣтѣстѣю межу Р. Т. и-тєрєсєванымъ оповѣстѣтъ, що складає вѣтє сѣзѣваннѣя вѣже розвѣчалъ єъ и пѣсла запєвнєна зарѣду друкѣрнѣй робѣты, котра, судѣны по першѣмъ прислѣдѣвъ аркуши, вѣвынєна новыми чєрєвєкама старанно и красєно, зъ-пачаткомъ жєвѣтѣя с. р. точно сѣбѣчєна будє. Позѣаякѣ зъ окѣнєнємъ робѣты друку вѣдѣтъ ся цѣлу належитѣсть гѣтовкою аналѣзѣны, а я такѣмъ не посѣдаю, бо и на задѣтѣхъ зъ горѣ зложєннѣй 1.000 коронъ на новій вѣтѣ, му сѣзѣвъ-мѣ вышѣжєннѣ 600 К. въ „Дѣвѣстрѣ“ у Львовѣ, ввідъ котрыхъ плачу процєнтъ, прѣтє пропѣу: Р. Т. и-тєрєсєваннѣй Рѣдмѣчѣ зѣвѣтъ посѣвѣтъ зъ пєрєдѣловѣю, котра вѣносѣтъ 4 К. за одѣнѣ примѣрнѣхъ и 35 сѣт. на пєрєсылкѣ, підъ адресѣю: Игнатія Полєтницко зъ Станислава, ул. Собѣского ч. 50.

— Почтовій склѣдницѣ вхѣдѣтъ въ жѣтє въ слѣдуючихъ мѣсєцєвѣстѣхъ: въ Пѣкошѣвѣцѣ, пов. сѣяцѣко, зъ днємъ 20. липня и будє получєна зъ урядѣмъ почтовымъ въ Юрѣвѣцѣхъ; въ Молодѣтинѣ, пов. пєчєвжєско, зъ днємъ 25. липня и будє получєна зъ урядѣмъ почт. въ Печєвжѣвѣ; въ Комбарнѣ, пов. корєнєвєско зъ днємъ 1. сєрпня и будѣ получєна зъ урядѣмъ почт. въ Корчѣнѣ. — Арѣбнѣ вѣсти. Буковинскій мѣтрополѣтъ Чупєрковъ и-чѣ пєрєбудє чєрєвъ лѣтъ въ свѣтѣ лѣтѣй пѣдѣтъ на Рѣшѣнѣ; прѣвѣдъ конєсторіи обѣявъ єпископѣ Рєпѣ. — Въ Мокрѣнахъ підѣ Самѣборѣмъ померъ вѣслужєннѣй профєсоръ рѣльнѣчѣй школы въ Дубѣнахъ Каз. Пѣвѣковскій.

— Руске Товариство педагогічне у Львові оголѣшує конкурє на посаду Дирєкторки до помѣщи науковѣй і рєлігійно-морѣльного та то-варѣского вѣхоанѣя для дѣвѣтъ в Інєстѣтѣ Товѣрѣства. Дирєкторка одєржитѣ помѣщєна, харчъ, опѣлъ, свѣтло, услѣгу і 30 корѣвъ мѣсѣчно. Пєршємъ во будѣтъ мати учѣтєлькѣ зъ вѣдѣловимъ испѣтѣмъ, котрі могли бы обѣята годѣны в рускій школѣ вѣдѣловѣй за окрємою вѣнагородѣю. Подѣна до Вѣдѣлу Руского Товѣрѣства пєдѣдѣловѣно належитѣ вѣносѣти до 10 в. сѣт. сєрпня 1901 на руки єконом. Дирєкторки Вѣов. пѣнѣ Гермѣнѣ Шухєвичєвѣ, ул. Собѣшнѣя ч. 7. у Львові. — Вѣдѣлѣ.

Рѣдмѣчѣ! Памятайте про будѣву руского театру!

## Наука, штука и література.

З театру.

„Пѣтѣшнѣкъ зъ Тирѣоль“, якъ і вниѣ Цєллєра опєрєтъ, не вѣдѣзначуєтъ ся нѣчимъ особливимъ. Крѣмѣ кількохъ сєрєднѣ-гарнѣхъ арій — усе прѣчє якєсь бєзѣарнєне, мѣяє, вѣмѣшєнє і робѣтъ вѣражѣно, нємѣ-бѣ повєстѣло підъ вѣдѣловѣмъ — морѣиновѣхъ фантазій. Лѣбрєтѣо тєжъ, якъ звѣвичѣно, чѣсто опєрєтєковє.

Вторѣковє прєдєставлєнє „Пѣтѣшнѣкѣ“ вѣпѣло одначє удачно, а то тѣльки завѣдяки сѣвѣстѣй гѣрѣ намѣхъ артистѣвъ. Пєршє мѣсєцє належѣтъ ся п. Пєтровѣчєвѣ, що вѣдѣгравъ рѣлю Адама, торѣвѣльнѣхъ пѣтѣхъ, зъ цѣлою бравѣроу; нєпотрѣбно лишєнь трѣпанъ ся. П. на Бучмаєвѣна (княгинѣя) дѣла зновъ новій доказъ, що працює надъ собою нєвѣтѣмно — граѣла і сѣвала прѣсто бєзъ аакѣду. Такожъ і гѣстѣ нашѣ, п. Оржєльскій (графъ Станиславъ), за прєгарнѣй сѣвѣ і гру збирѣвъ гучнѣ олєскѣя, котрыхъ публѣка не жалѣвала і п. Рубѣчѣковѣ і Юрѣчѣковѣ (профєсорѣ Вѣрхмєнѣ і Сѣфѣлѣ) і п. Рубѣчѣковѣ, за рѣлю лѣтѣновскѣй Крѣпѣ. Сѣ послѣдѣя, то справѣдѣ такѣ, мѣвѣла, в ѣчѣхъ ростє на пєрѣвѣрѣднѣ артистѣку; голоє має нєзѣвѣчайнѣо самѣпатъ чѣмъ — тѣльки, ахъ, тѣльки бракъ їа трѣшка шкєдѣлѣ!... Що-до п. Осѣновѣчєвѣ і Шєрємєтѣ, то и, якъ справѣдѣдѣцѣ, справѣдѣ і вѣзѣотѣ; кілько разѣвъ граюгѣ, тѣльки разѣвъ мусѣтъ ся іхъ хвалѣти, мусѣтъ ся, бо вѣиовѣна сѣ заслѣгѣуноу — сама вѣжє їа поѣна на сѣнѣ вѣзѣликає у публѣки шєнѣтѣ вѣдѣловєнѣя і стрѣтъ руки до олєскѣй. В рѣлю вѣйта пѣбѣчѣли мѣ нєдѣвно повєрѣнушѣго на сѣну п. Стєфанѣовѣчѣа. Актор сє доволѣ інтєлѣгентѣнѣй, та голоєкъ такѣй слабѣнькѣй, що особливѣо в дальшихъ вѣрѣдѣхъ майжє цѣлѣкомъ не було єго чути. Цѣлѣй ансамбѣль, побѣрѣвши щѣсѣлѣно трудѣности, вѣйшовъ добрѣ. А тепєрь вѣдѣворотѣна сторона мѣдѣявъ: Пѣршємѣ, орѣстра грає вѣзѣгалѣ за голоєно, сѣфѣлѣр сѣфѣлѣо тѣжъ за голоєно, а хорѣ сѣйѣвѣтъ — такѣ дѣжє го лѣсно, тѣльки бѣда, що тѣхъ хорѣстѣвъ та хорѣстѣкъ — прѣсто нєма. Хорѣ в „Пѣтѣшнѣкѣ“, сѣ особливѣо мужєскѣй, дѣлѣтъ ся на чѣтѣри голоєа в нашѣмъ театрѣ пр. вѣ вторѣмъ вѣйшѣло в кількохъ сѣвахъ ажъ двоѣхъ мужѣян і вѣрѣчѣвъ, а бѣдѣй вѣсѣкама порушѣли, аєжъ нѣчѣтъ, нѣхѣтѣ їхъ не чув. Публѣка бувѣвъ вѣрѣчѣвъ мѣнѣше, а та, що ходѣтъ, то прєвѣжѣно вѣрѣчѣвъ. Дє-хѣто, що прѣядѣ, вѣйшѣла на сѣрѣжѣно вѣздѣу, аєзъ богато в нашѣхъ Русинѣхъ судѣвъ у Львові, а ми їхъ не бѣчили в рускій театрѣ. Чи мѣжє бракъ їа нє єъ — чѣсѣу? — Ос. Шлѣ

## Телеграммы.

Вѣдѣнѣ 17 липня. Міністерѣство торѣговѣвъ вѣслѣло комісію тєхнѣчну, зложєну въ вѣнѣжѣ пѣрѣвѣ і робѣтнѣковѣвъ зъ околѣцю, кудѣ мѣавъ пѣйти каналъ Дунай Одрѣ, щѣбы коло Прѣрѣова порѣбили пробѣы зъ дѣвѣгарѣми (Hebwerke). Пробѣы будѣтъ вѣдѣвѣвати ся кѣлька мѣсѣцѣвъ. опѣсла вѣсѣкажє ся комісію и-хъ ужитѣчѣноєтѣ. Дѣвѣгарѣ такѣй коштує 56 мѣл. корѣнѣвъ, а умѣшєнѣхъ будє ихъ кѣлька. — Пѣсла Сѣльвєстрѣа, рєфєрєнта кѣвалѣ оѣ справѣ, пѣтѣно въ доѣвѣрѣчѣй дорожѣ, чи прѣнявъ бы орѣдєръ зѣдѣловѣи корѣны. Зѣпѣтѣннѣй вѣдѣмовѣвъ, мѣтѣвѣуючѣ тѣмъ, во стѣновѣннѣй правѣтѣлѣствѣа зѣглядѣмъ Нѣмѣцѣвъ не вѣяснєно.

Прага 17 липня. Судѣ прѣсѣжѣннѣхъ засѣдѣвъ Ант. Вѣчєслава Сѣлѣнѣчка на карѣ смєртѣ за убѣствѣо вѣтѣца, а брата єго Ємѣліа і матѣрѣ Анѣу на 15 лѣтѣу вѣзѣнѣцю за учѣствѣ въ тѣмъ убѣствѣ.

Зѣльцбургѣ 17 липня. Цѣсарѣ зѣвѣдѣжуєтъ вѣчєра публѣчѣй инєстѣтуціѣ, шѣтѣлѣтъ и зѣвѣдѣнѣя добрѣдѣлѣй и вѣсѣказѣвъ єъ зъ вѣлѣчѣмъ вѣдѣловємъ, що вѣ пѣгоды єго юмѣтѣлѣ зѣсно-вѣно стѣбѣко гуманѣтарнѣхъ инєстѣтуціѣ. Вѣчєромъ будѣ цѣсарѣ въ театрѣ, дє прѣдѣстѣвѣна пѣрєдѣвѣтъ прѣлогѣвъ, уложєнѣй мѣсѣчєвѣма поєтѣми и компѣзиторѣми Стрѣлѣ в Вѣльєрѣмъ. Повѣротѣ цѣсарѣ до зѣзѣку будѣтъ прѣвѣдѣчѣмъ трѣмѣфѣальнымъ похѣдомъ.

Гравѣза 17 липня. По вѣдѣкрѣтѣю новѣи зѣдѣловѣи дорожѣ, що лѣучѣтъ монархію зъ вѣзѣловѣаннѣмъ до тепєрь стѣрѣвами полуднєвѣи Далѣмѣтинѣ и пѣ вѣслѣно чѣлѣбѣтѣноу тѣлѣграмѣ до цѣсарѣа вѣдѣловѣвъ цѣсарѣа на їмѣ министѣра Вѣтєка зъ пѣдѣяку вѣсѣмъ учѣстѣнѣкамъ торжѣствѣа и жєланѣмъ розѣвою нѣвой лѣвѣи.

Пѣрѣнѣ 17 липня. Правѣтѣлѣство вѣдѣмѣнѣло карѣ 10-лѣтѣю вѣзѣнѣцю, на яку засѣдѣжєно въ сѣвѣтѣ чѣсѣ Юліа Гєрѣна, на карѣ вѣсѣнѣна и бєзѣпрѣволѣчно вѣдѣствѣєно єго до грѣнѣцѣй шѣвѣцѣрєскон. — До министѣра робѣтъ публѣчѣныхъ Вѣліа, кѣдѣ вѣчєра їѣхѣвъ на зѣсѣданѣ радѣ кабѣнєтовѣн, вѣстрѣлѣла зъ рѣвѣлѣвѣра жєнѣщѣна. Арѣштѣовѣна назѣвала сѣбѣ Олѣшєвєскоу, котрій мужѣ польскѣго похѣдѣжєна будѣ до 1891 р. будѣвѣннѣхъ въ Нѣцєн. Она зѣсѣчѣно мала на цѣлѣ министѣра справѣ загѣранѣчѣныхъ, ввідъ котрого дѣмѣа-лѣсь и кѣлька разѣвъ нѣвѣтъ дѣстѣвала зѣпомѣгу, аєжъ вѣдѣици Дѣлькєсє вѣдѣмовѣвъ.

Брукєлѣ 17 липня. Тутѣшѣй газєтъ дѣ-донѣсѣтъ, що въ нѣслѣдѣкѣ розстрѣлянѣа кѣлькѣхъ полѣновѣхъ Бурѣвъ гєн. Бѣтѣ рѣшѣвъ ся ужити рєпрєсѣлѣвъ а запѣвѣвъ, що розстрѣлѣвъ кожѣдогѣ англѣйского офіцѣра, що лѣмъ поладѣ єъ въ руки Бурѣвъ.

Лѣдонѣ 17 липня. Вѣстѣ, що началѣство полуднєво-африканьскѣи єкєспєдѣціѣ жѣдѣає амѣнѣхъ воєннѣхъ сѣлѣ и вѣсылѣнѣ большє арѣтилєрѣи тѣда, сѣтъ нє точнѣ и позѣбѣвлєнѣй у-рѣдѣовѣмъ подѣставѣ.

Нѣо Юрѣтѣ 17 липня. Въ околѣцѣхъ засѣ-яннѣхъ кукурѣдуєно вєє щѣ панує надѣмѣрѣна сѣпєка; нѣгомѣтъ въ Кнѣзѣсѣ надѣя зѣборѣвъ въ нѣслѣдѣкѣ дощѣ полѣпѣшѣла сѣя.

Мѣогѣнѣя 17 липня. Мѣсѣка упрѣва одєр-жѣла урѣдѣовѣу опѣвѣтєку, що на вѣбѣєкову рѣвѣю прѣбѣдѣ тѣмъ англѣйскій корѣль Єдѣвѣрдъ; щѣбы и царѣ Мѣколѣа мѣавъ прѣбѣти, до тепєрь нѣвѣрѣно нє зѣнѣти.

Капшѣтадѣ 17 липня. Пєршѣй министѣрѣ Капшѣландѣ въ прѣмовѣ о полѣтичѣнѣй сѣтуѣціѣ говорѣвъ о кѣнєчѣности утѣворєнѣя полуднєво-африканьскѣи фѣдєратѣціѣ. Для єи прѣскрѣєнѣя англѣйскє правѣтѣлѣство нѣмѣрѣа зѣорѣнѣзуѣвати сѣдѣну вѣмѣграцію лѣовѣльнѣхъ англѣйскихъ горѣжанѣвъ зъ краѣю и зъ кѣлѣонѣи до Трансѣвалѣю и Оранѣи.

Блѣумфѣонтѣнѣ 17 липня. На полуднє ввідѣ Блѣумфѣонтѣну прѣйшѣло дѣня 10 с. м. до зѣавѣтѣно бѣтѣвъ. Англѣцѣ будѣ хѣвѣлѣо въ дѣжє критѣчѣнѣмъ положєню, а вѣдѣбули сѣ зъ нєго допєрѣва по дошѣй бѣрѣвѣ, въ котрій по обѣохъ стѣрѣвахъ будѣ вѣлѣкѣй стрѣты.

## Последнее представление.

В сѣли тов. „Gwiazda“ при ул. Францѣшканьскѣй ч. 7. Руского театру.

В Четвер дѣня 18 н. сѣт. Лѣпня 1901.

## ВЛАСТЬ ТЬМИ

Драма в 5 актахъ а 6 вѣдѣловѣхъ Лѣва графа Толѣтѣго. (Вѣдѣловѣа 5-та нє грѣна єщє.)







Передплата на „ДВЛО“ и наешките се са изсрание  
изменен у Львови.

# ДЪЛО

в Австрин: за границей:  
на цѣлый рубль . . 16 вр. на цѣлый рубль . . 32 вр.  
на полъ року . . 8 вр. на полъ року . . 11 вр.  
у Лавровъ:  
на цѣлый рубль 14 вр. на полъ року . . 7 вр.  
на четверть року 3:50 вр. на цѣлый 1 вр. 20 вр.  
Редукция, Админістрація и Экспедиція по ч. 34  
ул. Ваторія. — Ружикова возрастаетъ съ лѣтомъ на переезде заперевозки. — Рескаманіи поочастають  
въ лѣтне водѣ порта.  
Несколько члѣнъ конторы 4 вр. на пров. 7 вр.  
Огласеніемъ выданы приимать въ по дѣлѣ 10 в  
будъ одиою соробѣи иперевозки або въ члѣнѣ в 25  
рубъ-рѣ "Надѣждинъ" по 25 вр. в. в.  
Полднѣи и мѣстѣ Косевого: приимать, члѣнѣи на 10  
в лѣтне водѣ переезда.

Гр.-кат. ученики загально були в най-  
лучшій опії у професорів яке спокійні і тру-  
доті, а многи з них приносили навіть честь  
гимназії своїми науками, котрі покінчили а  
відзначенєм. Імена їх: 1861 р. Василь Коунт-  
чак з Турки, Іполит Козловський з Карлова,  
Лев Вігошницький з Красноіла. — 1864 р.  
Шаріатер Конст. з Коломиї. — 1865 р. Соне-  
вицький Адриян з Сосолівка. — 1867 р. Шуш-  
ковський Антін з Черновець. — 1868 р. Лях-  
вець Анолінар з Мельніці, Витвицький Вол. з  
Раківця. — 1869 р. Герасимович Клим з Ку-  
ляковець, Козловський Ник. з Сорч, Жуков-  
ський Ант. з Куляковець. — 1871 р. Білинке-  
вич Корніль з Лісок, Нападівич Йосиф з Дя-  
ган. — 1873. Сальо Людвик, Токар Іван. —  
1874 р. Грегоровіч Іван з Сянтина, Нападівич  
Юл. з Лановець. — 1882 р. Кобрянський Евг.  
з Космача. — 1886 р. Шмідельський Вас.

**СТОРИ** патичкові дощілкові **ЗАЛЮЗИИ** з автоматами 872  
 автоматичні або без них  
 подотняні стягані припоручає найдешевше  
 Принимает ся стори і залюзии до направи так, що одісля виглядають цілком як нові.

**В. А. ДАМСКИЙ**  
 давнійше Іргенс  
 ЛЬВІВ, УЛ. СОВІСКОГО Ч. 4.







Поданий треба надіслати наддільше до  
10 н. ст. серпня 1901 на руки економ. Дирек-  
торки Вп. панї Герміни Шухевичевї, ул. Со-  
біщина ч. 7 у Львові — Виділ. 2—3



## Конкурс.

Руске Товариство педагогічне у Львові прийме в слідуючій році шкільний до своєї Бурси (ул. Вірменська ч. 2, III. поверх) п'ятьдесят убогих учеників рускої гімназії за місячною оплатою 12 до 24 корон. Подана заохочувальна послідня свідомість шкільним і свідомостям убожества належить вносити на руки Дирекції ц. к. академічної гімназії у Львові до 15 н. ст. серпня 1902. Кандидати одержать відновіть в послідних днях серпня с. р. — Від Виділу.

## Конкурс.

Виділу товариства „Руска Бурса в Новом Санч“ подає до виділу ста, що в дні 1 н. ст. вересня 1901 знайдеться поміщене в той бурсі до 50 учеників греко-лат. обряду в руском народності, почавши від III. класу народної школи аж до IV. класу гімназії за місячною оплатою з горня найменше по 8 ар. (16 корон) готівкою. — Виділу товариства однак може в надзвичайних випадках знизити ту оплату деяким убогим а способним хлопцям. — Цьогомець дбає в бурсі мешкань, поживу, опалі, світло, прані в належний догляд; натомість мусить мати власне бідне відношення, одягу, одержу, постіль в книжки власні.

Позаяк досі переважна часть Лемків не може собі обв'язати своєю, бо віддавши намір дитину свою голу в бору, забравши (батько) чимсь екстерне ноги на плечі, тай гайда дитину в бору до бурси не показує ся, міркуючи, що „тї пави добрі не дадуть дитині загинути“. — Виділу остерігає наперед, що жадені пави не буде випущені до бурси, поки не викаже, що має повний 4 сороки, 3 пари нагавці — 2 простирала, 3 ручники, 1 пару добрих чобіт і тріаде одні одні лїтне, а друге зимове.

Подана о прийнятті мають виступити інтересовані найдадше до дня 5. н. ст. серпня 1901, до „Виділу Руском Бурси в Новом Санч“. — До подань долучити треба: послідню свідомість шкільну, метрику в свідомість убожества. — В поданні має отець (мати) або опікуват пави виказати, що є членом товариства, а крім того має зложити декларацію, яку місячну оплату за хлопця складає буде. — Поднести годить ся, що ми на купно реальності за 46.000 корон задляжиль грубо, банкрутовати не хочемо, а до того будова церква в для нас справою некучою.

Відь вношеня згаданих подань не суть вольні дотепершій пави бурси.

Новий Санч дня 10. липня 1901.  
Черкаський секретарь. Лівинський пр.сідатель.

## КОНКУРС.

Виділу Руского товариства педагогічного у Львові, розписує сам конкурс на прийняття учеників до „Інститута під покровом сьв. о. Николая“ на рік шкільний 1901/02.

Приймати ся будуть ученики середніх шкіл, сини членів Руского товариства педагогічного. До подання долучити треба: 1) метрику хрещена ученика; 2) свідомість шкільну в послідних двох курсах; декларацію що: до місячної заплати, котра вносить 20 ар. 4) 1 ар. на видатки кореспонденцій; 5) хт не є членом Руского товариства педагогічного, 1 ар. на вписові вкладак річну до того товариства.

Всякі подання адресувати треба до виділу Руского товариства педагогічного у Львові ул. Театральна ч. 19, на руки члена виділу Костя Паньковського.

В склад комітету, займаючого ся веденням діл Інститута входять: директор Едуард Харкевич як голова, проф. Ілля Кокорудз, д-р Антін Хоман, д-р Стефан Федак, проф. о. Доружанський і Кость Паньковський як наслідателі Інститута. Інститут дає своїм вихованкам: а) помешкання, харч, опал, світло, послугу, прані за доплатою 50 кр. місячно; б) доставляє їм — о скільки на се дозволять фонди — книжок і приборів шкільних; в) управляє їх вихованям, стараєсь о добре домашнє і товаришє поведєнє; г) улекшує їм науку шкільну і наглядє ві під доглядом домашніх сталих директорів; д) доставляє вихованкам нагоду придбати інших відомостей, теоретичних і практичних. Час вносити подання о прийнятті визначує ся до дня 10 н. ст. серпня 1901.

## Послідне представлене.

### В мійскім театрі у Львові.

### Руский Народний Театр

під дисценцією д-ра Івана Гриневича

В Пятницю дня 19 н. ст. Липня 1901.

Гостинний виступ п. Підвисокого артисти руских театрів.

## НЕ ХОДИ ГРИЦЮ НА ВЕЧЕРНИЦІ

Образ на історичній основі з сьвітами і танцями в 5 актах Д-ра Александра і М. Старицького.

Режисер п. І. Стадник.

Початок точно о год. 1/8 вечером.

### Курсь Львівський

з дня 18 н. ст. Липня 1901.

| Акції за штуку без купона.               | Плат. | Жад. |
|------------------------------------------|-------|------|
| Банку гіпот. галиц. по 200 ар. а. в.     | 560   | 50   |
| Банку для торгівлі в промислу 200 ар.    | 350   | 358  |
| Банку кредит. галиц. по 200 ар. а. в.    | —     | —    |
| Зелт. галиц. Кар.-Людв. по 200 ар. м. к. | 424   | 431  |
| Зелт. Львів.-Чернов.-Ясес по 200 ар.     | 520   | 53   |

| Листы заставний за 100 ар.                      | Плат.  | Жад.  |
|-------------------------------------------------|--------|-------|
| Банку гіпот. галиц. 5% а. в. вилос. з 10% прем. | 109 51 | —     |
| Банку гіпот. галиц. 4 1/2% а. в. лос. 50 л.     | 97 70  | 93 40 |
| 4% 60 л. по 200 кор.                            | 90     | 90 70 |
| кравового 4 1/2% а. в. лос. в 51                | 89 81  | 80    |
| 4% а. в. лос. в 67 л.                           | 91 70  | 92 40 |
| Товариства кредит. 4% (1 емісія)                | 33     | 93 70 |
| 4% лос. в 41 1/2 л.                             | 33     | 98 70 |
| 4% лос. в 56 л.                                 | 91 10  | 91 80 |

| Облиги за 100 ар.                     | Плат.  | Жад.   |
|---------------------------------------|--------|--------|
| Галиц. фонду промисляного 4% а. в.    | 96     | 96 70  |
| Буков. фонду промисляного 5% а. в.    | 101 50 | —      |
| Комунальний Банку крав. 5% (1 емісія) | 101 70 | 102 40 |
| 4 1/2% (III емісія)                   | 93 71  | 99 40  |
| Позичка кравов. в 1873 по 6% а. в.    | 92     | 92 70  |
| Позичка кравов. в 1893 по 4% а. в.    | 87 39  | 88     |
| Позичка м. Львова 4% по 200 корон     | 97     | 97 70  |
| 4% 4-ох емісій.                       | —      | —      |

| Льоси:                          | к. с. | к. с. |
|---------------------------------|-------|-------|
| Міста Кракова по 20 ар. (40 к.) | 72    | 77    |
| Міста Станиславова              | —     | —     |

| Монети:              | 11 17  | 11 35  |
|----------------------|--------|--------|
| Дукати цесарські     | —      | —      |
| 20 франків           | 18 90  | 19 15  |
| 100 Рублів срібних   | 251 50 | 254    |
| 100 Рублів паперових | 253 60 | 254    |
| 100 марок німецьких  | 117 24 | 117 60 |

## Надблано.

Тов. МИХАИЛО ГАМОТА в Відні нехай подасть міні як найскорше свою точну адресу. — М. Лосинський. (В редакції „Діла“).

## Кандидат адвокатський

(Русин) вільний від 1 вересня. Адреса в Експед. „Діла“; оферти до 25 липня 370

## ПРОМЕСЫ

на 3% Льоси австр. кредит. земск. заведеня Головна wygrana 50.000 зр.

тягнєня 5 мая

спродають по 1 зр. в степель 50 кр. разом 1 зр. 50 кр.

## СОКАЛЬ І ЛІМЕНЬ

банковий дім і контора виміны у Львові.

Поручення з провінцій полагоджують ся відворотню поштою. 207

### ЗО ЛІТЪ

провадиль я у Львові

торговлю готових убранных и сукна, а теперь

### на ново

отвориль я ен и поручаю ся зглядямъ широкого круга моихъ Водбирательствъ и Р. Т. Публика, бо, якъ давнѣйше,

### ретельно и честно

буду вести свої інтересъ, виконуючи

### замоуленя

зб знаною точністю и дешевостію

### підъ фирмою:

Давидъ Шварцвальдъ и Сынъ

Львовъ Капітульна, площа. ч. 3 16336-2

## Яко добру и певну льокацію

поручаємо:

- 4 1/2% Листы гіпотечні,
- 4% Листы гіпотечні коронової,
- 5% Листы гіпотечні преміювані,
- 4% Листы Тов. кред. земского,
- 4 1/2% Листы Банку кравового,
- 5% Облигація Банку кравового,
- 4% Позичку краву,
- 4% Облигація промисляного и всякій ренти державній.

Папери ті продаємо и купуємо по найточнѣйшій курсъ денній.

## КОНТОРА ВІМІНЫ

ц. к. упр. анц. Банку галиц. гіпотечного.

## Учительки

до 2 дѣвчатъ — IV и VI кл.

— потребує о. Гавкевичъ въ

Краснобъ п. п. Тов те коло

Грималова. — Зголошеня ли-

стозно. 877 1-3

## Домъ банковый и Кон-

тора виміны

Вікторъ Хаєсъ и Спѣлка

у Львові ул. Сикстуска ч. 8.

купує и продає сьвасты, льосы и мо-

неты. Льосы на раты зб правомъ

до выграванъ по зложеноу першю

раты. — Калєндарь банковый вы-

181 сьмєє ся безплатно. 18-50

## До Всечестивѣйшого Ду-

ховенства!

Прочъ зб жидѣвскоу блягою!

!!!Свѣй до своѣго!!!

Вьробы ножѣвничъ, захвалюванъ

шумными анонсами вѣдєвскихъ

фирмъ, продаю о 10% дешевѣ

мє зб гарантією на мѣсцѣ.

## Иванъ Ляврукъ

ножѣвничъ

Львовъ, ул. Галицка ч. 6.

Заразомъ поручаю всякій вьро-

ды ножѣвничъ вь мой робѣтнѣ

выконанъ.

Выгьгъ зб лиотѣвъ признанъ:

За присланный мєнѣ подѣ ратю

17 ( ) 1901 брѣтѣ мѣ послѣзю наде

жѣтѣсть. Брѣтѣ мѣ дѣже добръ,

а прѣ томъ дешевѣ, сьмѣ зб нихъ

здовѣленъ. 483 68-104

О. Копытанський въ Гѣску.

## КОПЕРНИЦКІЙ И СЫНЪ

Оптики и Механики у Львові площа Га-  
лицка ч. 1., противъ Банку Гипотечного на  
плянцїяхъ площѣ Галицкоу

порукає вь великомъ  
выборѣ и по цѣнахъ  
найдешевѣхъ  
окулярѣ, цѣкєрѣ,  
лорнетѣ, биноклѣ,  
далековидѣ, бароме-  
трѣ, термометрѣ, ми-  
крокопѣ, люпѣ, жѣ-  
пєкѣ, райсѣйгѣ, такѣмъ жѣржѣ, пієкѣ, лѣбѣ,  
мєломєтрѣ и т. п.

Ураджєнє дѣлѣнѣвъ электрїчныхъ.

Всякій направлєнъ полагоджують ся якъ най-  
скорѣе и найдешевѣе. 4818

## оголошене.

Панна з укїнєною 8 клѣ-

шукає лекціи в приватнѣмъ до-

мі від 1 вересня. Адреса: В.

3. poste rest. Бірча. 1-8

360

Ученик VI кл. гімназ. по

вакації. Адреса: Д. Стасевичъ,

Павелчє, п. Станиславів. 1-8

373

## Йосифа Шустера

ковдри и матераци прѣзванѣ

всюди найліпшими и найдешевѣ-

шими. Робѣтнѣ и складъ: Львів,

вѣмѣ у Львові, Раноу ч. 10,

272 ул. Копєрнїка 5. 27-30

за гѣрєкѣмъ мѣстечкомъ Перегнѣнськомъ

„НА ВАШТАХЪ“ в на лѣто 30 умєблѣ.

комнатъ, власнѣсть о. парѣхъ по 15 ар. мѣсєчно безъ постє-

лѣнъ, на прѣкраснѣй полянѣ, сєрєтѣ лѣбѣвъ шпїльковѣхъ и

гѣрѣ до 1000 метр. высѣкѣхъ. Вікѣтъ по 35 ар. вѣдѣ особы

мѣсєчно. 6 ту жєрєло водѣ сѣрчанѣ и другє жєлѣзѣмъ. Ку-

пєлѣ рѣчнѣ побѣчѣ мєжѣ скалами. Почта, телеграфъ и лѣкарѣ

въ Перегнѣнскѣ. До стѣціи Крєховичѣ на жєланє за 2 ар.

фѣру высєлає 308 18-15

ЗАРЯДЪ.

## СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

просто зб фабрикѣ вь скринѣхъ вѣдѣ 30 кїльѣ по-

чѣвши по цѣнѣ фабричнѣй а именнѣ:

I-а по 156 кор. за 100 кїльѣ

II-а по 136 кор. за 100 кїльѣ

крѣмъ транспорту выносаючого околѣ 6 корѣвъ за 100 К.

замѣляти просїмо черєзъ

## Народну Торговлю у Львові

Скринѣ и опакованє даромъ. 123 20-?

## Аптекаря А. Thierry'я

бальсамъ з зеленѣю охорѣною марѣжоу с монахиєно

12 малѣхъ або 12 большѣхъ (подѣйныхъ) флашѣкъ К. 4 —

безъ дальшихъ коштѣвъ.

А. Thierry'я масть з центифѣліи на рани

сѣлѣкѣ К. 8 5/1 6 з дальшихъ коштѣвъ, розсѣлѣ за

готѣвѣ А. Thierry'я антика під ангєлємъ хранѣлємъ

Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.

Вїдєнь, головнѣйскѣ: Apotheker C. Brady, Fleisch-

markt 1. 28 6-9

Будапєштъ: Apotheker J. v. Török u. Dr. Egger.

Загребъ: Apotheker S. Mittelbach.

В арїбнї розрѣдажѣ можѣа дїстѣти всюди.

# Вода коросняньска

з жєрєла „Стефана“

знаменѣта алькалічно-солѣна щєва, дѣже помїчна в хорѣ-  
вахъ горла, дишокъ і легкѣхъ, в нежѣтахъ жѣлѣдѣкѣ і кишѣкъ  
в хорѣвахъ нѣрокъ і мїшура. — Дїєтѣти можѣа в апѣкахъ  
і складахъ мїнеральнихъ вїдѣ. — Головнѣйскѣ складъ для Львова  
і сѣднѣй Галичинѣ в торговлѣ

## В. ЧОПНА

Львів, ул. Жовківська ч. 2.

562 8-10

## Зелізничі поїзди після середно-європейского часу від 1 мая 1901 р.

| До Львова приходять:                                                                                                                                                                                                                                                     | рано  | перед пол. | по пол. | вечер. | вночі  | 31 Львова відходять:                 | рано  | перед пол. | по пол. | вечер. | вночі  |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------|------------|---------|--------|--------|--------------------------------------|-------|------------|---------|--------|--------|
| з Кракова (231, 950 ніч)                                                                                                                                                                                                                                                 | 6 10  | 8 50       | 1 35*   | 5 50   | 8 40*  | до Кракова (8 40 рано).              | 4 15  | 8 30       | 2 55*   | 6 20   | 10—    |
| з Підволочиска (головн. дворець)                                                                                                                                                                                                                                         | 3 35  | 8—         | 2 35*   | 5 35   | 10 20  | до Підволочиска з головного двірця   | 6 30  | 9 25       | 1 55*   | 7 10   | 12 45  |
| (на Підзамче)                                                                                                                                                                                                                                                            | 3 12  | 7 40       | 2 20*   | 5—     | 10 02  | з Підзамча                           | 6 43  | 9 42       | 2 08*   | 7 35   | 11—    |
| з Тернопілля-Красне-Бродя                                                                                                                                                                                                                                                | 8—    | —          | —       | —      | 10 20  | до Тернопілля-Копичинець             | —     | 9 25       | —       | —      | —      |
| з Бірок Вел.-Грималів-Копичинець                                                                                                                                                                                                                                         | 3 35  | —          | 2 35    | 5 35   | —      | до Бірок Вел.-Грималова              | —     | 9 35       | 1 55*   | —      | 11 32  |
| з Рашова                                                                                                                                                                                                                                                                 | —     | 11 45      | —       | —      | 12 15  | до Рашова                            | —     | —          | 3 30    | —      | 11 10  |
| з Чернівців-Іцкан (12 15 н.)                                                                                                                                                                                                                                             | 6 20  | 11 55      | 1 45*   | 5 40   | 9 20   | до Чернівців-Іцкан                   | —     | —          | —       | —      | 11 10  |
| з Ходорова-Підвисокого                                                                                                                                                                                                                                                   | —     | —          | —       | —      | 10 20* | до Ходорова-Підвисокого              | 6 35  | 9 55       | 2 40*   | 6 10   | 10 30  |
| зі Стрия, Лавочного, Будалешту                                                                                                                                                                                                                                           | 3 10  | —          | 1 10    | —      | 10 50  | до Стрия, Лавочного, Будалешту       | 6 35  | 10 25      | 2 45*   | —      | 2 51   |
| зі Стрия, Хирова, Сухой (†)                                                                                                                                                                                                                                              | 3 10† | —          | 1 10    | 4 40   | 10 50  | до Стрия, Хирова, Сухой (†).         | —     | —          | —       | 6 35   | —      |
| зі Стрия, Станіславова                                                                                                                                                                                                                                                   | 3 10  | —          | 1 10    | —      | 12 15  | до Стрия, Станіславова               | —     | 9—†        | 8 05    | 7—†    | —      |
| з Бельця                                                                                                                                                                                                                                                                 | —     | —          | —       | 5 55   | —      | до Бельця                            | —     | 9 10       | —       | 7—     | —      |
| з Рави Рускої й Сокаля                                                                                                                                                                                                                                                   | 6—    | 8 15       | 8 14    | 5 55   | —      | до Рави Рускої й Сокаля              | —     | 10 20      | —       | —      | —      |
| з Янова (9 рано)                                                                                                                                                                                                                                                         | 7 45  | —          | 12 55   | 8 28§  | 9 41●  | до Янова (9 30 вечер.)§§             | 9 15  | 12 5†      | 3 15    | 7 25   | 9 10†  |
| з Бруківки                                                                                                                                                                                                                                                               | 6 46† | 8 15       | —       | 7 36   | 8 40   | до Бруківки (2 31† в неділі і святя) | 5 45† | 10 20      | 2 15†   | 6 30◆  | 3 35§§ |
| з Зимної Води (7 10 рано)                                                                                                                                                                                                                                                | 6 10  | 9—         | 11 15   | 5 45   | 8 49   | до Зимної Води (3 20†)               | 4 10  | 8 45       | 5 25    | 6 40   | 10 50  |
| ? Пошпінні поїзди (Schnellzüge); § від 1/V. до 31/V. і від 16/IX. до 30/IX. що дня, а від 1/V до 15/IX в неділі і святя; ● від 1/V до 16/IX ◆ від 1/V до 15/IX. в будні дні; †† від UVI до 15/IX в неділі і святя, §§ від 1/V до 31/V і від 16/IX до 30/IX; ◆ від 10/IX. |       |            |         |        |        |                                      |       |            |         |        |        |



Выходить у Львовой же दिन (пробит неделя и руб-  
ник сшить) в 5-ой годике по полудню. Литератур-  
ные подаяния. «Библиотека книжников и книжниц» не-  
звестна? выходить во вторник, и во вторник и пятницу  
на переизданию работы в Домашней.

Переходящую в комиссию принимают: у Ассент Административная "ДВЛА" ух. Ватория ч. 24. Центральные бюро оголошан ух. Коперникова ч. 11, и Бюро газет ух. Кароли Людина 9, и А. Ольшеского ух. Калкинского 2; — у Арвелева: Д. Крижановский; — у Бдин: М. Дukes, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungenstraße 4; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Hassenstein & Co. der I. Wallfischgasse 10; В. Франкеурт и Гамбург: А. Hassenstein & Coles.

Поредплата на „ДВМО“ и напоследица за изкорачи  
клатки у Дьвовѣ.

# ДЪЛО

Передплата на „ДВАО“ въ мѣс. доплата

| в Австрии:   |        | в Германии:  |        |
|--------------|--------|--------------|--------|
| на целый рок | 16 ар. | на целый рок | 22 ар. |
| на полъ року | 8 ар.  | на полъ року | 11 ар. |

на цілий рік . . . 14 ар. на повн року . . . 7 ар.  
на чверть року . . . 3-50 ар. на місяці . . . 1 ар. 20 пр.

Редякині, Адамівці та в Експедиції поїзд ч. 36  
у в. Ваторія — Губинська звозить ся дини на по-  
передню застерезення. — Редякині, левова частина  
підлягає військовій.

Отожсенога свештеник прикинувањем се појавио 10. сеп-  
тембра одише страсним инспиратором аби он мислеше а ве-

МОНЕТЫ И БУЛГАР. ДОКЛАДЫ: ПРИКЛАДНОЕ ЧИСЛЕНИЕ СЕ И  
1888

Судъ людового польского дневника  
о минувшѣй каденціи сойму.

Що галицкимъ — pardon! польскимъ соймаѣмъ Русины вѣ криткѣ не одушевляють ся, се рѣчь звѣстна на водѣ нинѣ. Польско-шляхотска кліка бачить причину того въ нащомъ „гайдамацтвѣ“, „зальшавомъ апетитѣ“ и т. п. выдумвахъ, якими хоче заварити правдивый станъ рѣчи. Але „де тонко, тамъ рве ся“. Не толькѣ Русины, але й польскій людской партій почали не водѣ нинѣ валити тараномъ безошадниѣмъ критикѣю о будувлю польско-шляхотского панованія. Яко зразокъ такоѣ критикѣ подаемо нинѣ статью п. заг. „Szescioletni dorobek Sejmu“ уміщену въ Kurjer'a lwowsk'омъ (ч. 197 зъ дня 18 с. м.), отже въ газетѣ, котрею о бранѣ польского патриотизму або о за велике сприяне Русинамъ чейше рѣхто не посудить. Тамъ читаемо:

«Невычайно нужденнымъ что-до скѣ-  
лости, а тѣмъ болѣе что-до якости пред-  
ставлялся законодательный доробокъ галицкаго  
сойму въ послѣднего шестидѣти. Кто задасть  
собѣ труду переглянуть соймовыя рѣшеники  
въ послѣдней ваденціи, найде тѣмъ богато  
декламаций, богато шаровыхъ плясѣвъ, до-  
сытъ обжалувань противъ людowychъ партій,  
але дуже а дуже мало позитивныхъ законо-  
датныхъ результатовъ. Те, чого домагавъ ся  
варбѣ, вопхнено въ дневного порядку, а за  
те перегососовано деяки прошеити законѣвъ,  
ниѣтъ вже санкціонованыхъ, противъ котрыхъ  
робучіи люде боролили ся всѣми силами, май-  
же въ розпускуе. Иншіи зновъ новіи законы  
краевіи въ малѣй лише частинѣ аменшили се-  
лянамъ тягарѣ. На цастѣ, водпало богато  
вынесень, котріи на случай ухваленія наложили  
бы правдиве ярмо на шню народу.

Въ 1895 г. ухвалено новый законъ про церковную конкуренцію, хотрый консерватисты славлять дуже великимъ добродѣйствомъ для громадъ. Однакожъ промовчуютъ, що се буветъ провѣтъ правительственный, отже те мнѣше добродѣйство дѣставъ народъ не въ руки соймовон облышости. Впрочодъ той законъ не рѣвноважатъ правъ и обовязкъ, бо не зносятъ патронатского правідею властителей дѣбрь въ колькохъ парохіяхъ, потагаючи ихъ до датку въ титулу патронату лише въ громадѣ егалого побуто, а въ нишихъ парохіяхъ накладаючи на нихъ тагарѣ на рѣвнѣ въ нишимъ парохіянѣмъ, хочѣ в ташъ мають они права коллатуры. Громады, маючі реальности въ чужнихъ парохіяхъ, обѣзжено новыми конкуренційными обовязками. Лишь фѣліи дѣстала деякѣ польги.

*Рѣш. 1896.* Громадскій законъ для 131 мѣстѣ, ухваленный дорывочно, мѣстѣ въ собѣ ариѳметичный абсурды, бо тѣмъ инымъ выходить зъ него, що шо три роки треба одного заступника радного въ десятихъ громадахъ подѣлити на двое и одну половину лишити въ рядѣ, а другу заступити половиною нового заступника радного. Крѣмъ того е тамъ много нашихъ недорочностей, ругающихъ таблицѣ множена и дѣленя!

*Рѣш. 1897. Довескій законъ, ухва-*  
 ленный мимо протестовъ польскихъ и русскихъ  
 людскихъ пословъ, вѣ найярыйшамъ примѣ-  
 ромъ легковажена потребъ селянскыа на  
 селеня а засѣдленя и класовоа егонеумъ  
 соймаиоу бѣлѣшчости. Хлопскіа поля стали па-  
 совыскыа для дачаны; водшкодоване за вы-  
 шенъ плоды стало для бѣднаго селянина не-  
 можливѣ, бо вже самыа заходы о водшкодованіи  
 можуть его наразити на руну мѣстоу черезъ  
 заплатачеа коштыа комисіа и приватныа  
 коштыа аренды пользоваа; дики, вовки, мед-  
 ведь, ласы, куницѣ й инші хажакы можуть  
 нищити засѣвы й мѣстоукъ, а павѣтъ не за-  
 безпечено для селянъ обороны житя. Отсей  
 довескій законъ вѣ памятникыа творимъ  
 минувшомъ соймаиоу каденціа, а кривда наро-  
 ду дотѣ кликачи-мѣ о зифну, докѣ наковѣ-  
 не побѣдитъ правда и справедливѣсть.

Дороговой законъ задержива на дѣлѣ шарварки, подыскаючи громадамъ дороговй додатокъ о 7 кр. вѣдѣ 1 ар., а дворянъ лишь о 2 кр.!! Много въ явѣ одностороннихъ приписовъ на користь дворянъ, а на

пѣста ввалить вѣнь навѣтъ новый тягартъ, бо  
вони мусять оплачувати значну часть дорого-  
выхъ податкѣвъ на корясть повѣста въ шко-  
доу власнаго дороговаго фонда.

Рокъ 1898. „Выборча реформа“, пбсля внесена д-ра Яблоньского, прачинила для мѣстъ пять посольскихъ мандатовъ, збольшуючи равновасно число вѣрлѣстѣвъ. Такою то „реформою“ абуто жадаше заведеши V-ои курия, тайныхъ и безпосередныхъ выборовъ, збольшена числа посольвъ въ мѣсть та сѣльскихъ громадъ и трыбуналу, котрый бы судилъ выборчѣи надужити.

Законъ про регуляцію, взгля-  
но подѣль спблвннхъ пасовнскъ  
пѣрунтвѣ, ухваленнй мнмо протествѣ  
людовыхъ послвѣ, не богато корнстѣ прине-  
се селнннѣ.

Комасаційный законъ, маючий для деякихъ околещъ велике значѣнє, ухва-лено, безъ жаднои дискусїи,<sup>1</sup> на одиѣмъ засѣданю, и хто зна<sup>2</sup>, чи хочє десять послѣвѣ его порозумѣло.

Рѣшъ 1899. Будбвляный законъ для меншихъ громадъ утяжливый и несповный, въ чѣмъ одинока потѣха для селянъ. Поправокъ людovýchъ послѣвъ не увѣгладнено.

Касы системы Райфайзена ухва-  
лено подинрати.

Законъ про школьный надзоръ  
полагоджено безъ значѣня для народу.

„Lex Urbaniſki“ ухвалено въ страху, що незабаромъ приведе до сойму опозиція, ко-тру треба буде выкядати въ соймовон салѣ.

Роль 1900 не привнес никакого важного закона.

Рокъ 1901. Рентові о селѣ, внесеня Гуки у водѣвнѣи формѣ, ухвалено мило протесту руснахъ послѣдѣ, даючи Русинамъ причину до сецесии, котрой значѣне легковажити консервативни праса, а котри може значати конецъ угодного періоду рускои політики."

Stoŭko Kurjer lwowski.

Въ выводахъ его замѣтне одно: що воиъ патнуе соймому ухвалу провѣту закона о реатовыхъ оселяхъ, хотия той провѣтъ ухвалено такоже голосами польскыхъ людюцѣвъ, которыхъ организъ естъ Kurjer lwowski и который — такъ само якъ Русины, видить, що провѣтъ закона о реатовыхъ оселяхъ е л. ш. вѣдмѣню ю фэрною сумноу памяти провѣту Гукки, противъ которого людюв польскы послѣ своего часу такъ завзято выступали. Зъ наведенныхъ словъ Kurjer'a выходитъ хва, що интеллигентнй проводникъ людюцѣвъ мали я мають въ томъ лѣтъ гадку вѣдмѣню вѣдмѣню

пословъ-людовцвъ, котрый тутъ побылы подд-  
ладъ реакціонн консервы а протывъ интере-  
совъ люду, котрый заступать. Сумно !.. Але  
коли — ахъ видно зъ Курге'а — интелігентый  
проводники людовцвъ мають нывахшій, с.рав-  
ведливый поглядъ на ухваленый соймъ, ихъ про-  
ектъ закона о реаторыхъ оселяхъ, то повинны  
они теперь — згдно зъ Русынами — дѣлати  
въ томъ напрямѣ, щобы той проектъ не ставъ  
закономъ, не дбстаъ цсарскон санкціи.  
Се жъ проста консеквация! Чи здобудуть са-  
на се интелігентый проводники людовцвъ,  
поживемо — побачимо..

Курьер Івовскі, подавши „щестливый доробок“ галицкого сойму, наводитъ въ слѣдующемъ числѣ (198 въ дня 10, с. м.) въ статьѣ п. заг. „Niespełnione żądania ludu“ зажившій внесеня поступовыхъ партій, котій не знавши для себе болышости голосов сойму. И такъ вотъ:

Неполадки были внесены пос. Средне-  
вского о заведении почтовых бирж, прада в  
Кремля о ужалены въ резолюции до прави-  
тельства засады загальном, примусовой асе-  
курации водъ огню. Неузгляднены безпастан-  
ныхъ надяганъ народныхъ послбствъ о належн  
подвешенне платн народныхъ учитествъ и  
о являше оргэизоване народныхъ школь  
Водкиане проекту пос. Жарденкого о засе-  
не дороговныхъ шарварбствъ и внесены пос.  
дра Бернадиковского о знесенн мытъ на по-  
вѣстовыхъ и краевыхъ дорогахъ. Не хотѣли  
знестъ примусу мундурбствъ въ школахъ и  
высокомъ оплатѣ шкбловн. Водкиане внесе-

на о розширене виборчого права до союму на  
всѣхъ, оплачуючихъ безпосередный податокъ,  
о V-й курію, о побольшеніи числа посѣлѣвъ  
зъ сѣльскихъ громадъ, о безпосредные й тай-  
ные голосованіе. Не ухвалено внесеня ревізорѣвъ  
худобы й закона про ліценціонованій бугаѣ.  
Не згоджено ся на сполученіе двѣрскихъ об-  
шарѣвъ зъ громадами, кимъ того, що въ за-  
садѣ признано анахронізмомъ роздѣлъ тыхъ  
двохъ адміністративныхъ одиницъ. Союмова  
большість перейшла до дневного порядку надъ  
внесемъ пос. Вуйцика о означеніи максимумъ  
рѣльня посѣлости и о парцеляцію надѣр-  
ныхъ обшарѣвъ. Навѣсь не дебатовано надъ  
внесемъ пос. Крепыи про введеніе горѣв-  
яного монополю. П'остаты противъ вибор-  
чихъ надужитъ въ рр. 1895, 1897 и 1900 о-  
стали безъ насильдѣвъ, а радше сконстату-  
вано урядово, що все вѣдбуло ся въ порядку.  
Сотки интерпелляцій про надужитя правитель-  
ственныхъ органѣвъ не причинились до ута-  
раня бодай найвиннѣйшихъ. Треба сконстату-  
вати, що центральне правительство, о много  
больше увагляяло жалобы народныхъ по-  
слѣвъ, нѣжъ большѣсть кравого союму.

„Та до найважнійших занедбань, союму — пише Курґер — належить неполаджене народної угоди зъ Русинами, мимо дуже користних констеляцій и уміреностя Русинів. Водъ кількихъ лѣтъ боролось Русины о руску гмінацію въ Станиславовѣ, а видѣ представляе тую справу консервативна праса такъ, неначе-бъ доперва при самій конці каденції прийшла воля на дневний порятокъ союму. Не узвгладнено найсправедливішихъ суспільнихъ жадавъ русского народу. Не заічено навіть, що въ послѣднихъ цару лѣтахъ уже й пос. Варв'яньскій прибравъ острійшій тонъ въ своихъ програмахъ: въ промовахъ, и не зроблено нічого, абы бодай простіати дорогу до польско рускої угоди, хочъ у Відніи представлявано тую справу поладженню на обоюднє задоволеня. Була навіть такий г. лосъ въ соймѣ, що kwestіонували народну окремішність Русинівъ. Крімъ того густо множащій ся въ сходахъ Галичинѣ надущати, и то не лише відкритъ виборівъ, часті случаи спорівъ бюрократіи зъ рускими духовенствомъ, подавали видъ національного перееселдуваня. Потрасаючи до глубини промовы пос. д-ра Окуневского, повей оправданихъ закидівъ и поважнихъ пересторогъ, проговорили безъ відгомону въ соймовій салі. При многихъ виборахъ, доконуванихъ въ соймѣ, просто обманяно рускихъ пословъ, репрезентуючихъ чей-же що до народности майже половину галицкої наседени. Бодай ті тяжкі — клячати Курґер — грѣхи не помстили ся страшно на слабійшій нашій будучности“.

Угорскій Славяне.

Въ справѣ угорскихъ Русинѣвъ  
староческа Politik пише:

Звѣстна рѣчь, що угорскі Русины в Словачаки належать до найбільше пересѣдуванихъ нешадарськихъ народѣвъ Угриины. Одзакъ имъ неприходять на гадку боронити ся, бо се бѣднй, тихій и пригнобленій люде. Бѣде вѣдь тогды, коли передъ лѣтами угорске привательство вдарыло мѣжь ними „пиславѣстичну“ аїтац ю, котра мала вести ся помершимъ недавно въ Иасбруцѣ Добрянскимъ, положена ихъ значево погубило ся: розпочала ся вивилана мадері аїця, а аїць не могли ся въ Будапештѣ жалувати черезъ уста своихъ послѣвъ, зправительство сяльчо подияло кандидатѣвъ, котрыхъ тамъ называю „купцевими“. Були се кандидаты рѣзкихъ вранарѣвъ и сѣльскихъ павокъ. Зъ часомъ вытворили ся такі вѣдѣосины, що мѣсцеві урядники и тѣ купцѣ могли вызыскувати на родѣ до владѣвъ. Нарештѣ однакъ незвычайна емірація и цѣлковитя неможливѣсть стягненя податковъ выкликали переворотъ въ поглядахъ правительства на положеня Русивѣвъ.

Міністеръ рідляцтва Дарані пшчуваеъ слѣдчу комісію, а ен управу воддаеъ послови Едвардовѣ Елюовн. Якъ разъ тесеръ ся комісія предложила правительству свой мемо-

ріалъ. Коли розійшла ся чутка, що меморіалъ сконстатувалъ нечувані надужатя комітатовыхъ урядниківъ и лихварскій операціи „купцівъ“, висенъ въ соймѣ въ той справѣ интервеляцію въ жаданемъ предложеня меморіалу. Для той справы выбрано навѣть комісію. Меморіалу однакъ не опубліковано и тому ніхто не знае якіи его змістѣ. Однакъ католицкій дневники запевняють, що въ нихъ знаходять ся описи такихъ лихварскихъ маніпуляцій, переведенихъ въ такимъ бракомъ чутя, що тяжко навѣть увѣрити, абы гось подобне було можливе въ европейскій д ржавѣ.

Зъ другого боку ліберальна праса за-  
певняє, що посолъ Ёгонъ в антисемітѣхъ а  
его сиравоздане клерикальною истрією. О  
еянено навѣть се, що заступникъ Ёгона въ  
комісії зробивъ въ ліберальныхъ дневникахъ  
комісії закладъ антисемітской сторонничости.  
Се паробило богато краву, зъ котрого готовъ  
вийти новыи скандалъ, бо католики рѣшучо  
домагають ся оголошеня меморіялу. Лібера-  
лы зновъ твердятъ, що не можна компромі-  
тувати людей, на котрыхъ Ёгонъ, лише че-  
резъ свій антисемітизмъ аваливъ неяснуючи  
рѣчи. Такъ отже меморіялъ поки-що прочовчано  
а бѣдѣи Русины въ Угорщинѣ дальше будуть  
стогнати въ ярмѣ.

Мадярські дивняки паробили теперъ багато крику зъ причини водержати руссо-фільської агитаціи мѣжъ Словаками и Русинами на Угорщинѣ. Сю агитацію, а навіть заговоръ водержато\* [читай: сфабриковано] лише\* въ той цѣли, абы пбдѣ покращую акціи протязъ державнаи зрады, адривити виборчій рухъ мѣжъ угорскими Славянами, котрі сийъ разомъ рѣшили ся переперти до угорского сойму своихъ заступниківъ. Словацкій або рускій посолъ бувъ бы мадарскимъ шовіністамъ и угорскому правительству будь що будь дуже невыгодный, бо мбгъ бы заутрѣшній водъ сяны Угорщины аредставити свѣтови въ правдивомъ свѣтлѣ, чого теперъ, при неустнучої для Славянъ свободѣ прасы и слова, не можъ було зробити.

Яко доказъ истинности панславистичного заговору мадарскій дневники наводятъ такіе страшный фактъ, що у двоух хадощѣвъ найдено славянскій кокарды. Власть вѣзла сѣ энергично до работы, абы сей рухъ здвигалъ въ самѣмъ зародѣ. У Словаковъ, що вертають зъ Америка, ревдують всѣ пакунки и забирають имъ весь друкованый и писаный папѣръ. На сихъ емигрантовъ звертають спеціальну увагу тому, бо якъ дневники твердятъ, зъ водѣмъ, именно зъ Клевелянду иде вся агитація. Въ Клевеляндѣ знаходить ся центръ организація и сеюте подъ безпосередный влывомъ Метербурга. Правительство водобрало дебѣтъ клевеляндскій часописи „Свѣтъ“ и ковоіскуе въ славянскій дружи, акій надходить зъ Америки. Не лишъ словацкій часописи, але и клерикальна мадарская Alkotmany твердятъ, що цѣлый сей крикъ о панславистичности небезвѣченства — лише выборчаніе махерствомъ, котрый має допомогти до побѣды либеральнымъ кандидатамъ.

Якъ Мадярщина перебудала ся славянско-го руху, доказуе се, що Мадяри глѣдають за союзникомъ. Цѣ значить с'грахъ, доказуе се, що тѣ гнобигеи національных меншостей вѣртають ся вже зъ просьбою о помощи до смертельныхъ вороговъ своихъ, до угорскихъ Румунбъ и старають ся ихъ позыскати до борбы зъ Русинами. Уже деяки мадырскі дзевинки зачали доказувати спблизость мадырско-румунскихъ интересовъ. На тѣ за-дѣлянки „Telegraful Roman" вѣдочувъ не дуже вѣжливо, водиекуючи ся всякою спблизости интересовъ зъ Мадярами. Сей румунскій дзевинкѣ пише: Мы свѣдомо ся очевидно зъ наинности нашихъ братѣвъ мадырскои расы и тѣхъ собѣ мѣркуемо: Згода зъ Мадярами або аблизеи мѣжъ нами а ними має лише въ такѣмъ случаю для насъ сенсъ, коли мы въ той способѣ потрафимо забезпечити наше истноване яко національнои индивидуальности. Було бѣ отже смѣшне, и е смѣшне, жадати вѣдъ насъ, абы мы стали ся Мадярами, абы колись не стали Славянами. Щось



такого з тим, що слав'янство, з огляду на це, що остаточно Слав'яне так через своє походження з галузі індо-європейської раси як через свою віру суть нам ближчі, як Мадаре, до котрих може нас зближити лише спільність цільовитості егістичних інтересів. І як історія свідать, мабуть, коли відчитати нам вироки смерті, то ми радше зближимося з Слав'янами, хоча б з тими раціями, що коли вже кому так призначено, краще утопити ся в Океані, як в глибокій.

**Звіт Дирекції ц. к. академічної гімназії у Львові за рік шкільний 1900/1901. У Львові 1901. В друкарні Наукового Товариства імені Шевченка. 8°. Сторон 48+60.**

З частин урядової виникає наступні дані: учнів було крім директора 24. Учеників вивалося 599, з кінцем року шкільного остало 512. В другій півроці одержало перший ступінь з відзначенням 29, перший ступінь 415<sup>а</sup>, другий ступінь 27, третій 19<sup>а</sup>; поправку з одного предмету 21<sup>а</sup>, іспит доповняючий має здавати по ваканціях 1.

Також вислід нот з обичаїв переважно вдовольний, бо ноти: похвальні одержано 75 уч., ноти добру 404 уч. ноти: досить добрі 25 уч. — догани обичаїв одержало лише 7 учеників.

Що-до віроповідання трохи не всі були руско-католицького обряду (509 уч.), римско-католицького 1 уч., греко-католицького 2. Після місця пробукну родителів було учеників з міста Львова 60, з повітів: зі Львова 65, з Рави 39, з Каміньки стрімилової 36, з Сокаля 32, з Жовкви 29, з Рудова 27, з Перемишля 26, з Бібрки 20, з Жидачева 15, з Рогатина, Бродів по 14, з Дрогобича 11, з Яворова, Стрия, Калуща по 10, з Самбора, Городка по 9, з Коломиї 7, з Городка 6, з Золочева, Підгайців, Терембови, Товмача по 5, з Бережан, Долини, Станиславова, Тернополя по 4, з Богородчан, Борщева, Мостис по 3, з Бучача, Гусатина, Заліччя, Тешанова, Чорткова по 2, з Збаражжа, Косова, Ліска, Надвір'я, Снятина, Сянока, Турки, Ярославля по 1.

Що-до стану родителів учеників таке відношення: найбільше було синів селян і маломіщан 60 219, священників 142, духових учителів 42, урядників державних 37, слуг державних 15, ремісників і промисловців 18, дяків 3, слуг приватних 4, зарібників 10, приватних офіціалів 67, урядників автономічних 2, адвокатів 3, нотарів 3, літератів 2, лікарів 2, власників реальності 2, архітекта 1.

Мимо загальної знаної бідності молодіжної частини до ті гімназії були пильність і поступ учеників вдовольний. Руска гімназія в Львові розвиває ся що-раз краще, то-ж і не дивно, що до ті гімназії — мимо строгих вимог вимог учителів — горно ся учеників з кожним роком що раз більше.

Дуже займало єсть поміщена перед „Урядовою частиною“ „Хроніка львівської академічної гімназії“ написана директором Едвардом Харкевичем. Академічна гімназія в Львові має для Русинів тим більше значення, що она то була першою, де зник викладний заведений малоруский; в ті гімназії — в брану малоруського університету і живийшого руху наукового меж Рускою інтелігенцією проживаючою мимоходом сказавши в обставинах під зглядом національним жалких — мусіли в потреби виробити ся перші завязки малоруської наукової термінології, так сказати перші завязки науки в малоруській мові. То-ж дійсно прислужив ся директор закладу о скільки се мож було, точним поданням дат відносних ся до ті гімназії та важної для піднесення науки в рідній мові для нашого краю а — за-для важких і не прихильних розвитку малоруських обставин за кордоном, де навіть в серці малоруських земель, на Україні нема одної школи людської а малоруським мовою викладали, де не необхідно видавати ні одної часописи малоруської — також великозначної для всі Рус-України.

Списати докладно історію академічної гімназії — се діло неможливе — а то тому, бо всі акти префектури гімназійної згоріли 2 падолясти 1848 р. під час бомбардування Львова — проте всі документи, розпорядки властей а також каталоги від 1842—1848 р. те все стало жертвою пожежі.

Автор поділив „Хроніку львівської академічної гімназії“ на два очерки: перший очерк обнімає час від р. 1382—1784; другий очерк час від 1784—1901.

**Очерк перший від р. 1382—1784.**

Перша гімназія львівська яко руска єсть то віта що молода вціплена в старе дорево, що корінем своїм сягає глибоко аж

у XIV. століття. Засновок, з котрого розвила ся описі теперішня гімназія, поклали поселенці-Німці, що відій прибули до Львова з Казимиром великим, закладаючи тут „фарту школу містську“ окол. р. 1382. В XIII. віці поставили в Польщі разом із заведенням осад німецьких і мадебурзького права по містах школи фарті (парохіальні), зразу під проводом учителів Німців а відтак на зазов єпископів під учителями володіними також єврейським польським. Мабути так було і у львівській школі.

Коли р. 1412 перенесено архієпископський престол лат. з Галича до Львова, втяє ся містська школа тісно з митрополітальним тоді костелом св. Духа, однак на основі привилею даного Владиславом Варненцем застережено було місту право номінації магістра, хоча внутрішня управа належала до парохіа, що був заравом ректором шпиталю св. Євстахія збудованого вже давніше по біч костела.

Оттак престольний город рускої землі став осередком просвіти для околиці, бо до школи ходили не лише діти міщан, але також сини шляхтичів і негербованих хліборобів.

Дійсним утвердителям сеї катедральної школи уважають архієпископа львівського Григорія з Сянока. Стала она відтак колегією Ягайлонської академії і задіяла світлом науки і славою своїх ректорів. Школа тога була тим чином під опікою міста, капітули і краківської академії.

В XVI. столітті приймає вже признаку вишнього заведення, пригтовляючого до університету, хоч в ній як і в інших тодішніх латинських школах містських наука починає ся від читання і писання. Школу перенесено з давнього будинку до дому капітульного (нині мабути на площі капітульній ч. 24), де під оком каноніка-схоластича відбували ся виклади. Учеників ділено тоді на три класи: *primarii*, *secundarii* і *tertiani*. Крім ректора мали они і другого вчителя (*locutus*) а пізніше і третєго.

Учено прийняти в тих часах схоластичним порядком *septem artes liberales*: грамматики, риторики (у львівській школі в сполученні з поетикою) і діалектики; се звало ся *trivium*. Далше вчено арифметики, геометрії, астрономії і музики; се було *quadrivium*. Наука розвивалась ся від читання і писання.

Викладним мовою був латинський, але вже в початках учено також польської і німецької мови, а від часів гуманізму також і грецької, а понеже школа була сполучена з костелом учено також письма св., співу костельного, літургії, катехизма; ученики брали участь у всяких костельних обходах і торжествах, співали в костелі і пр. Підготовлявано, як на тоді часи, одвітню учеників до висших студій, як то бачити із того, що абітурієнти школи львівської потом удавали ся добираючи висших наук до університетів в Кракові, Падві, Вононії, Римі, Парижі. До школи львівської частили між іншими також сини вишнійших родів руських.

Однак катедральна школа в 2. половині XVI. віка поволи починає упадати, а при ставропигійській брацтві Успенської церкви повстає окрема для Русинів східного обряду школа 1556 р., знаменито зрештована 1585 р. митрополітом Йосифом, котрий сам в ній учителював 2 роки. Ою школу правляло греко-славянське а то тому, бо в ній головною учено грецького і (церковно) славянського мови по біч латинського.

При кінці XVI. століття, коли то спроваджені до краю Зауїти починають закладати на Русь зауїтські колегії а академія краківська що раз більше починає упадати, упадають також єврейські колегії, межя ними і львівська. Зауїтська школа в Львові що раз більше горно до себе учеників.

Між учениками академічної колегії а зауїтської школи проявляє ся антагонізм; іменню часто бувають межя питомцями обох заведень бігани і драки по улицях і площах. Ученики школи катедральної латинської напали р. 1694 на школу руску, збили вбогих учеників, книжки їм забрали і подерли. Правда, що по висеню жалоби до короля в тії справи, король „зганив той поступок і звелів регента школи латинської магістратови укарати“. Хоч се певно було лише вибриком молодечої буйності, та все-ж оно показує, що в серцях тодішньої молодіжної „школи латинської“ розросталась ся плісня неготи братньої.

В другій половині XVII. стол. старають ся Зауїти завести університет (*studium generale*), що їм однак не удає ся; але так само того розширюють свою школу.

Привилеєм виданим р. 1669 король Миколай І. порішив, що лише Замостьська академія яко дочка краківської має бути одно-

ним університетом для всего князства руського.

Тим часом заходам Зауїтів грозить нова небезпека а то із сторони закону Піарів. Звісний організатор польської шкільної Станіслав Конарський поставив школу піарів на нових основах а р. 1756 за матеріальною і моральною помічю суфратана львівського Самуїла Гловинського, великого противника Зауїтів, заложив конвент зі школою для синів шляхтичів. Та Зауїти тим успіхам своїх противників загрожени вважали заборону для піарівської школи а для своєї академії затверджене документу Казимирового у короля Августа III. 1758 р. та апробату папи Климента XIII. Дня 11. грудня 1759 р. обходжено торжественно отворення академії львівської. Вправді потом вступили академія краківська і замостьська разом з колегією академічною львівською против зауїтської академії дуже енергично, та тог виступлене було більше лише остентативно без дальших наслідків.

В той час горячої перехватки з Зауїтами школа катедральна була в занепаді тим більше, що і сам будинок школи був уже звалястий (*baufällig*) а середина матеріальних не ставало на довідну єї реперацию а навіть і академія краківська не богато успіш помічю, бо як пише Фішквич, один з краківських професорів, до ректора Янкевича, що у неї „*pieniędzy wielki decesz*“.

Серед таких неприємних обставин мимо уславованій поодиноких лиц пр. ректора Янкевича (1759—1766) педагогічна сторона виховання молодіжної мусіла потерпіти, то-ж і бачимо, що львівська школа так звана *schola metropolitana* упадає що раз більше а і частіба (фреквенція) молодіжної все меншає.

Тим часом школи зауїтські мимо всяких заборон противників все розширюють своє ділане аж до анесення товариства зауїтського по першій розборі Польщі 1773 р.

Дальша судба колегії аж до часу повстання гімназії при академії Йосифинській не звісна.

**Очерк другий 1784—1901.**

В Австрії тим часом шкільна (*Schulwesen*) дізнала значної перетворби, а то під проводом двірської комісії студій (*Studienhofcommission*), в котрій руках оставала керма просвіщеня аж до р. 1848. Львівська колегія академічна ледви тоді давала знака життя.

Австрійське правительство забрало ся скоро і до галицької шкільної, завело в Львові *collegium medicum* яко школу хірургічну, перетворило естувуючий конвент Піарів і школу за згодою фундатора Гловинського на *collegium nobilium sive collegium Theresianum*, де лише синове шляхтичів могли побирати вище філософічне і правниче образованє.

Хоч і анесено школи зауїтські, та студії теологічні лишено під їх управою в однім з львівських монастирів.

Для руських духовних засновала цесаревна Марія Тереса 1775 р. при церкві св. Варвари в Відні окреме сімєнаще, котре яко род інтернату вставало ще до недавня.

Ті три напрямки образовання творили вже мов би університет або академію, хоч поки що ще без тої назви.

Побіч сего вишнього заведення естувала школа латинська або середня (складалась з трьох класів т. зв. граматичальних і двох класів гуманітарії), де учено виключно в язиці латинським. Ся школа поміщена була разом з вишніми „студіями“.

Дипломом а д. 21. жовтня 1784 р. заповраджує цесар Йосиф отворення дійсного університету зложеного з виділу теологічного (рівночасно отворено також сімєнаще руське), правничо-медичного і філософічного та з цілої гімназії званої академічною.

Університет той поміщено в будинках потривітарських і в назві потривітарського костела на кінці улиці краківської, недалеко краківської брами тут, де стоїть тепер Народний Дім і нова церков. В головнім будинку на 2. поверсі містили ся також класи академічної гімназії.

Дня 16. паділляста 1784 р. відбула ся в присутності губернатора гр. Брігідо торжественна інавгурация сеї йосифинської академії і академічної гімназії в наві старого костела, де містилась єї бібліотека.

Львівська академічна гімназія була не лише під одним дахом а академією, але була она з нею тісніше звязана: ученик імастрикульований в найнижшій класі *infima*, не повторяв вже імастрикуляції вступаючи до академії по укінченню п'яти класів гімназійних, а увільнений від оплати шкільної в тих класах, користав з того добродійства і через дальші студії.

Кождий ученик заким переходив до студії свого звания мусів по укінченню класів гімназійних вступити поперед на філософію на 2. пізніше на 3 роки; була то студія перехідна до наук вибраного звания а ся наука пропе-

двєтична (підготовна), випади і екзаменованє відбували ся зовсім так, як у гімназії.

Називано єї два, аглядно три роки студій під окремим деканом або директором, фізикою, фізикою і метафізикою. Професори філософії викладають свої предмети стало і невідмінно після присягани підручників (*institutum*, *Vorlesebuch*). Предметами науки були ввагалі науки природописні і математичні, відтак історія і філософія. Язиком викладним як в класах гімназії академічної, так і в тих класах філософічних або ліцеальних був язык латинський. Німецького языка учено зразу яко предмету надобовлякового, але коли ніхто не хотів на сю науку записувати ся, анєнє єї зовсім.

Менше більше такий стан шкіль середніх тривав а невзначайні змінами аж до 1852 р.

(Далше буде.)

## Відозва.

Відъ довшого часу давав ся намъ відчувати бракъ місця, де могли би нашъ рускй артисты свои працѣ показати ширшій публицѣ та де могли би концентрувати ся всѣ силы артистичній и призадумати ся надъ рускою штукою.

Передъ тремя лѣтами заснувало ся у Львовѣ Товариство для розвою рускои штуки, а управа того-жъ Товариства стремѣла водѣ початку до того, щоби можна утримати водѣ повѣдній локаль на выставу и тимъ робити дати можність всѣмъ рускимъ артистамъ познакомити ширшу публицу о своихъ працяхъ, заохотити артистів до широи працѣ надъ собою и надъ нашими занедбанымъ талантами. Товариство се заснувало мала горстка людей зъ дуже малыми фондами, тожъ и годѣ було водѣ разу приступити до отвореня выставы. Коли однакъ завдяки нашой руской Публицѣ, Товариство знаходить ся въ такихъ обставинахъ, що може утримати одѣвній локаль на выставу, Дирекція занала ся вышуканьемъ того-жъ и урядила его посли вимогъ сучасной штуки. Локаль сей находится ся въ Рынку ч. 34 на II. поверсѣ и обнімає кромѣ канцеляріи Товариства и иншихъ убѣацій, три великій салы, призначеній виключно на выставу працѣ артистичныхъ.

Дирекція Товариства водѣвняєсь проте до всѣхъ своихъ членовъ якъ такожъ до всѣхъ иншихъ рускихъ артистів, котрі бы не буди члєнами Товариства, щоби не занедбували доброй нагоды та поспѣшили зъ надбаваньемъ своихъ працѣ на выставу.

Всякій працѣ артистичній, якъ образцѣ скицы, рисунки, планы и фотографіи, работы рѣзбарскій и поволотарскій, такъ выключеній якъ и въ проєктахъ, будутъ приняты на выставу безъ жадной оплаты и кожного часу на жаданє будутъ зверноніи.

Кождий членъ-артистъ — такъ для добра власного якъ и для добра рускои штуки — повиненъ старатись якъ найбільше своихъ працѣ на выставу надбавати, бо черезъ се буди мала нагода наша Публица перекопати ся, що дійсно нашъ артисты ширю штукою занимають ся, и зъ довѣрємъ буде могла водѣнести ся до нихъ въ разѣ потреби.

Предметы на выставу належить надсилати на адресу Товариства, Львовѣ Рыновъ ч. 34, II. поверсѣ.

Години урядові въ Товариствѣ щоденно водѣ 4 до 6 по полудни, кромѣ недѣль и рускихъ святъ.

Дирекція Товариства для розвою рускои штуки у Львовѣ.

## Два збори педагогівъ въ Перемишлѣ.

Цѣле мѣсто Перемишль заронлось гостями-учителями, що прибули абъ всѣхъ сторѣвъ краю на 35-тй зъ черги збори польского Товариства педагогичного и на учительське вѣче, якй водбулись въ понедѣлокъ, вѣторокъ и въ среду. Оба збори будили великій интересъ вже на передѣ зъ причини справъ, якй мали на нихъ поднести ся.

Именню мало Товариство педагогичне зміняти свої застарѣлий статутъ „водновѣдно духови теперѣшнихъ вимогъ“, бо дотепѣшня его організація и дѣяльність представляє ся дуже слабенькою. Зъ числа 58 філій не надбавало 37 головному зарядови нѣякого рѣчного справозданя, тожъ або его проведу не узавать, або такъ сподѣнно спять. Въ прочихъ 21 філіяхъ було 1500 членовъ — найбільше у львовской (280), краковской (158), яраславской (119) и станиславской (112) — а и въ сѣхъ проявлялось слабе житя, хоть въ 11 філіяхъ самй окружній инспекторы були головными. На 8000 близько учителей ледви шеста часть належить до Товариства, а зъ той шестой части зновъ ледви шеста часть сяку-таку участь бере въ трудахъ его, — рѣшта не має до него довѣри.

Зновъ же вѣче учителей мало рѣшити таки справы: регуляцію платнѣ; обниженя лѣтъ службы и яву квалификацію; зміну прагматичной службової; регуляцію пенсій для водѣ



и сирот; стабілізацію учительів в одділенні народного шкільництва від властей політичних та сиротних правох ради шкільних елементів автономічними і делегатами вибраними в поміж учителів.

Въ виду такъ важныхъ справъ зборилось першого дня на збори Товариства педагогічного околѣ 200 участниківъ въ сали Sokola, де відкривъ збори презесъ Товариства президентъ Львова д-ръ Малаховскій, по чомъ зборилихъ повитали именемъ міста Перемишля посади д-ръ Гарназскій, презесъ Sokola Косіба і окружний инспекторъ Реліатеръ. Розпочаті збори велись спонтанно, мимоявного огорченя участниківъ по причині, що свѣжо на послѣдній сесійній сесіі відложено справу регуляції учительської плати. Відчитъ д-ра Фалькевича о Пірамовичу усунуто зъ порядку дневного і рѣшено напечатати въ Szkol'і, а для почтеня памяти Пірамовича оснувати стипендію его имени.

Коли прийшло до справы ухвалення довідочнихъ зборамъ зміны статута Товариства, вивзалась довша дискусія, а сачинила тымъ, що рѣшено зміну відложити на пізнійше, бо проектъ доручено участникамъ доперва на заведеніи і не всѣ могли зъ нимъ точно обзнатись. Натомість вибрано комісію, котра бы оціняла цѣлорічну діяльність головного заряду і здала справу вразъ нѣзъ своими замітками.

Презид. Малаховскій повернувъ до Львова, де въ тѣмъ часѣ проявились розрухи роботничі, тожъ слѣдуючого дня проводивъ зборомъ проф. політехніки д-ръ Дзівинскій. Цѣлий день майже бувъ посвящений справозданню діяльности головного заряду, котре реферувалъ именемъ делегатівъ посолъ Войгита. Въ оживленій дискусіі критиковано шкільну систему. Рѣшено домогати ся усунення науки педагогіки, введення въ школахъ відложень, та щобъ не высылано женьськихъ силъ некаваліфікованихъ на посади сѣльскіхъ. Зміну статута відложено до слѣдуючихъ загальнихъ зборівъ, а зъ напрямомъ газети Szkola участники не годять ся. Вѣдчи вибрано поновно д-ра Малаховского головою, пп. Фонфару і Солеского заступниками і 13 членівъ до заряду — на чѣмъ збори покінчено.

Слѣдуючого дня (въ среду) відбуло ся въ тѣмъ самій сали Sokola вѣче учителівъ, на котрѣмъ явилось околѣ 1000 участниківъ. Зборамъ проводили Войгита, Солескій, Гутовскій і Поповичъ. На сали було вѣдчихъ посолівъ, а галерію заповнила публіка.

На ввечере Войгити виражено признане тымъ посламъ демократичнымъ, що прихильно відносились въ соймѣ до справы учительскихъ. Обсѣла реферували; учитель Вольный о регуляції плати а Фіотовскій о пенсіяхъ для вѣдчъ і сиротъ. На ввечере учителя Россола ухвалили величезною більшістю домогати ся зрівняня плати і емеритуръ учительівъ зъ трома послѣдними рангами урядниківъ державныхъ; се мало бы віднести ся такожъ до пенсії для вѣдчъ і сиротъ.

По скінченню нарадъ повѣдомивъ учитель Гутовскій зборамъ о именованні Воложинського професору университету въ Краковѣ, а вѣдчи сю прийняли участники вѣча зъ такимъ вдоволеннємъ, якъ бы имъ тяжкій наміръ здохнувъ хто зъ грудий.

Польске товариство педагогічне стало дійсно відъ того часу не домогати, якъ зъ утрактивіаціоного — за вѣдчихъ такъ же шкіль — переминилось прямо въ польске і стало въ своїмъ органѣ Szkol'і вступати ся за несимпатичными загаломъ учителівъ инспекторами окружними та выслуговувати вравній радѣ шкільній і за гетьмановъ, і якъ зневолило учительство руске, довготерпѣливо у него коморуваше, заснувати собі окреме Руске товариство педагогічне. Тожъ въ радости вказувать на благотворну діяльність сего нашего молодшого лѣтани, слабшого силами і средствами руского Товариства педагогічного і вкладають кождому учителю і кождій учительцѣ на сердце вступати погодовно въ его члены.

## НОВИНКИ.

Русины! Памятайте на народный фонд!

Завы признана для русских пословъ.

Вѣдъ Народной Радѣ Радѣ въ Старицѣ Самборѣ: Не мочу на загальнихъ зборѣхъ Товариства нашего поднести всенародно выразѣвъ признаня для нашихъ пословъ за-для заборони зборѣвъ (дня 16 с. м.). — Выдѣлъ Народной Радѣ въ Старицѣ Самборѣ по мысли ухвалы довідочныхъ зборѣвъ переосладе тіи-жъ выразѣвъ отсею дорогою, клѣтчи въ имени цѣлого повѣту: "Честь Вамъ і слава рускѣ борѣ за рѣшуче і смѣло выступленіе въ оборонѣ правъ гнетеного народа!" — За Выдѣлъ Народной Радѣ: Ив. Яворскій голова, Василь Волосянский, Василь Лабичъ, Иванъ Герпѣ, Яковъ Ярема, Филаретъ Ортинскій, Илько Лынянскій і Дмитро Волосянский, члены выдѣлу.

Зъ Кам'яноі, надвѣрнянського повѣту: Свѣтлымъ і высокоповажанимъ заступникамъ соймовымъ руского народу за рѣшуче і достойне выступленіе въ дни 8 с. ст. лѣтаниа 1901 р. складаемъ щироосердечну подяку і просимо приймати сю заяву відъ всѣхъ тутешнихъ свѣдомыхъ громадянъ. За ваші труды нехай Господь Богъ щедро нагородя! Слава высочодостойнымъ і мужнымъ посламъ нашимъ! — о. Александръ Левицкій, парохъ, і 28 подписѣвъ громадянъ.

Зъ Поділя: До почт. пословъ соймовыхъ! Ведемъ рускымъ посламъ, що зневолені беззастаннимъ нехотуваннємъ правъ руского народу выступили нѣзъ сойму, влѣчемо: Честь і слава! — Епіфаній Роздольскій, Теодоръ

Цегельскій, Иванъ Сендецкий, Иванъ Волянский, Михайло Свѣтеньскій, Андрей Тимусъ, Евстахій Цурковский, Теофілъ Томашевскій, Маріанъ Карпинскій, Юліанъ Серончикскій, Володимиръ Селевскій, Іосифъ Ревачевъ, Ярославъ Мандачевскій, Теофілъ Лавровскій, Петро Бѣлинскій, Василь Левачій, Иванъ Кордуба, Богданъ Домбчевскій, С. Хрущевскій, Платонъ Карпинскій, Михайло Равлякъ, Иванъ Товаръ, Валеріанъ Ганкевичъ.

Зъ Порохненя: Рускымъ посламъ, що солідарно станили въ оборонѣ подопитанныхъ правъ нашего народу, нехай буде відъ насъ велика честь. І мы прилучаемъ ся до тои солідарнои заявы зъ пѣснемъ: Ще не змерла Украина! — Порохненскій Русинъ.

Зъ Мигуличина, надвѣрнянського повѣту: Дуже дякуємо всѣмъ Ви. рускымъ посламъ, що такъ твердо насъ заступають і не дають намъ загинути підъ тяженымъ обухомъ польского панства. Просимо ихъ конче, щобъ до самого цѣсаря дали знати про нашѣ хлопскі кривды тай хлопскі рапи, то ажъ це насъ може вѣдратує і гіркої бѣди. А на отця Мандачевского всѣ мы дуже любі, бо вінъ хочъ священная особа зрадивъ насъ такъ соромно. Нехай вінъ не посмѣе більше бути нашимъ посломъ, бо відъ одного голосу не дамо на него і нехай намъ зверне це все, що намъ такъ багато нашкодував. — Гуцули зъ Мигуличина.

Въ буковинскій соймѣ прийнято двѣ резолюції, домагаючи ся відкритя двохъ новыхъ гімназій, а то въ Выжницѣ зъ рускамъ, а въ Кімпольонѣ зъ румунскимъ выкладомъ языкомъ.

Выборчи відгомоня. Противъ слѣдуючого судѣи Кмецима въ Стрию, вѣдвѣвшего ся въ часѣ послѣднихъ выборовъ, відбулось въ жовтні с. р. дисциплинарна розправа. Предметомъ ся буде арештоване селянъ изъ Понгара, переѣдѣвшихъ неповинно 3 тиждѣвъ въ арештѣ.

Посолъ Пѣгулякъ стане дня 21 с. м. о 1 год. зъ полудня въ Садагурѣ передъ своимъ выборцамъ въ садагурского повѣта і зѣдѣтъ нѣзъ справу нѣзъ своимъ посольскимъ діяльностью въ радѣ державній.

Въ альбомѣ польскій ганатѣ, а на увагу львовскій Дирекціи почтѣ і телеграфѣвъ подаю слѣдуюче письмо абъ Львова. Дня 10 с. ст. прийшло і въ одаді справѣ до уряду телеграфічного, що мѣстѣ ся въ будинку намістництва. Коли урядники побачивъ подачу адресу, наразъ закукурчавъ ся і сирѣзавъ: "To wszystko dobrze, ale nie może być w żaden sposób „Kulikiw“, tylko „Kulików“ — możesz mnie Pan nawet skarżyć do Dyrekcji!" До него прилучивъ ся ще одинъ урядникъ і у двохъ стали страшно злѣти ся на слово "Куликівъ", хотъ написане латинскими буквами. Коли а запитавъ о причину, то відповѣдъ, що то "może pójść do Rosyji". Но що може мати спольного слово "Куликівъ" зъ Россією коли адресуєши до чужого краю подає ся і назву его! Справа була дуже наглата і не можна було зъ нею тягати ся. — Теперь прошу Дирекцію телеграфѣвъ, чтобы прогнали своимъ урядникамъ, що въ Галичинѣ є і рускій народъ і его мова а ели урядники мають служати суспільности, то і рускій, а не суть они на те, чтобы показывать въ свою шовинистичну вѣдчу. Нехай панове бодай въ урядѣ прислухують ся не показувати своего шовинізму, коли вже вѣхъ вервѣтати чутѣй і драглай на одинѣське руске слово. — Ю. Павлуся.

Испытъ зрѣлости въ тернопольскій школі реальній відбулось ся въ часѣ відъ 9 до 11 с. ст. лѣтаниа відъ проводомъ инспектора Франкого. Испытъ аложили: Хмѣль Іос., Чайка Едм., Габріель Волод., Корытко Стеф., Ляндзакъ Ис., Лизенфельдъ Сус., Люфъ Іос. (прив.), Охльбертъ Гер., Рембачъ Меч., Ремера Вол., Савчукъ Евт. (изъ вѣдчъ), Сенякъ Стеф., Шмилевскій Евт., Вахманъ Гершъ. До поправочного испыту назначено 2 учениковъ, реарбовано на рѣкѣ 1 публ. ученика і безъ реченця 1 екстерніста.

Цѣнава конференція. Минувшого тиждня — якъ довідусь Kurjer lwowski — відбулась у Львовѣ підъ проводомъ намістника конференція галицкихъ старостѣвъ въ справѣ выборовъ до сойму.

Княгиня Гогенбергъ, жона послѣдника престола арх. Франца Фердинанда, надѣсь въ сѣхъ дняхъ сына або дочку. Княгиня зъ мужемъ находитъ ся теперь на замку въ Конопішѣ коло Бенешова въ Чехавѣ.

Нова "твѣрда". Міністерство просвѣты призавило на основані нового латинского повѣства въ Будзевѣ, тернопольского повѣства.

"Добре заслуженный станъ супочинну." Довголітній посолъ і бурмістръ м. Дрогобича п. Ксенофонтъ Охримовичъ одержавъ посаду при львовскій намістництвѣ, а то у віддѣлѣ выдавничѣвъ шкільныхъ книжокъ, і вступивъ уже до службы яко урядникъ IX. ранги.

Присмный подарункъ. Славный американскій трагикъ Едвинъ Ботъ въ день своего рѣччя аложивъ свой жѣпъ въ багато і коштовно виробленій і обемистій пушдѣ въ любовній листѣ, якъ въ часѣ своихъ довголітнихъ артистичныхъ карьерѣ достававъ відъ своихъ обожателей. Тыхъ листѣвъ було лише — 3796 штукъ. Гарна лектура!..

Дешевѣ опера. Последноя новостію великанского поступу электричности є то, що въ Лондонѣ можна що день дома слухати оперу лѣшь за оплатою 12 сот. Стало ся се зъ волѣ заряду электричного товариства, котре такъ понизило цѣну своихъ апаратѣвъ, що кождый абонентъ телефоновъ може за повѣшчу доплату слухати у власнѣмъ домѣ все, почавши відъ церковной проповѣди до найславнѣйшой оперы.

Львовій двѣрзавціи. Найвысшій грабуналь выдѣлувавъ вѣдненскій судъ кравеній до переденя цѣлого ряду розправъ о двѣрзавціи львовій при вырубваню львовѣ, межѣ ними такожъ дуже багато справъ зъ Галичинъ.

Киприанъ Гудебскій, вѣдстный польскій рѣзбаръ, котрого работою а найповѣшій памятникъ б. намістника гр. Агенора Голуховского поставленый у Львовѣ, певдзавъ п. відкритю того намістника одержавъ відъ нашего цѣсаря ордеръ.

Огнѣ. Въ Рогачнѣ підъ Бережанамъ агорѣло 7 хатъ і 12 забудованъ господарскихъ вартости 14.000 К. Причинною огню була неосторожність 8-лѣтнего дѣтвана одного зъ погорѣльцѣвъ, що бавивъ ся свѣчками.

Дрѣбній вѣсти. Въ второкъ 23 с. ст. с. р. о год. 8 вѣчеромъ відбулось ся въ Стрию вѣчѣе п. Микола Матковського, убиенного богослова, зъ панію Валерію Сельскую, дочку мѣсечного пароха. — Дня 29-ого с. м. відбулось въ Сурохѣвъ вѣчѣе одѣчного богослова Захарія Лехичного зъ п-юю Оленою Годованскою дочкою мѣсечного пароха. — Въ Кабѣннѣвъ підъ Станиславомъ случивъ ся шварлятинъ, зъ тыхъ два смертельні. — Угорскій міністеръ говѣдѣвъ бар. Фаерварі подаетъ ся въ сирѣпи до димісіа, выслуживши 50 лѣтъ при войску, і одержитъ при той нагодѣ титулъ графа. — Въ Пересѣвъ равского повѣта народивъ хмаромъ шкоды въ засѣвахъ на 15.000 кор.

Родимці! Памятайте про будову руского театру!

Посмертній — — — оповѣстки.

О. Михайл Косоноцкій, парохъ въ Любелі, жовѣвского деканата перемишлянской епархіі, упокоивъ ся д. 17 с. м. въ 74 роцѣ житя а въ 48-омъ священства. В. в. и!

Наука, штука і література.

Зъ руской сцени. Въ четверъ (18 с. м.) відіграно славну "Власть тѣмъ" гр. Льва Толстого. Свѣа драма неразъ була вже подрѣбно розбрана і інтерпретована в нашѣмъ дневнику, тожъ нема причини говорити про-неі наново. Проте а о-гранничусъ лиш на обговореніи гри артистѣвъ, хоч і тутъ, то тѣлѣхъ одінахъ, годѣ буде що нового сказати. Всѣ артисти грали бездоганно, і тому, абъ влѣзти въ клоноту, кому признати перше мѣсто, почну говорити про нихъ по чѣ-зі після театральнаго оповѣщеня.

Роліу Петра Ігнативича, богатого мужика-сухотника, грав п. Юрчакъ. Уже в оціці драми "Кривоприсяжній" мав а нагоду замѣтити, що п. Юрчакъ прямо росте на очахъ публики яко артист, а його вчерашня гра дала на те новій доказъ. Якъ бачу, то ролі вмирающихъ стають найлучшою спеціальностью п. Юрчакъ.

Въ ролі Анисѣ (Петровоі живѣи) выступала в-перве панна Слободина, даючи доказъ, що в-сю ролію вона такъ само вжила ся, якъ і в-нашѣхъ свої драматичніхъ креациі. Безрадѣстне житѣ молодой жінки зі старымъ чоловікомъ, незаконна любовъ, страхъ передъ душегубствомъ, найшли в-ній славну інтерпретаторку. А вже в-кінцевѣмъ актѣ, де Аниса выходить пана і по-пьяному залпцать до своего чоловіка Микиты, не знаю, чи котра артистка з-мѣла бы бути реальнѣйшою; лучше житѣву правду віддати.

Панна Гембича вивела вірну постатѣ Акулині (Петровоі дочки зъ первого подружя). Вона і аленница, і слуха трохи і придурковата, а при тѣмъ мавъ в-собѣ щось, що промывалъ за нею. Те "щось", то любовъ до батька, а ненависть до маточѣи (Анисѣ), батьковоі отруйниці. Се-жъ такѣ людскѣ, такѣ вірнѣ... Таку Акулину, якою була панна Гембича, хотѣвъ певне якъ-разъ вивести авторъ.

Герой драмы Микита вѣдтовъ в-интерпретациі п. Стадника такимъ вірнимъ, вивіченнимъ в-своіхъ психологіі, що ш. артистѣвои можна якъ найщирѣйше погратулювати такоі креациі. Мимо того нехай приймає винъ замѣтку, що коли хоче ся вивезти тѣи найнѣтъ в-глубокой Россіі, то треба не такъ элегантно вѣратись і мати трохи більше "мужичиі" рухи.

П. Твардовичъ не выдѣвъ ся мені ані публицѣ такимъ лѣхымъ в-ролі Микитового батька Якимъ, якъ се читаемо в-рецензії О. Бобиневича зъ вѣставѣи в-Стрию. Може за мало старечій голосъ бувъ у него, та і вся його хѣба. А що-до "значить те", то сеі фразъ найлучше було-бъ уживати виключно тамъ, де авторъ іи уживавъ. Зрештою гра п. Твардовича загально подобалась.

П. Осиновичева в-ролі Якимовоі жінки Матренѣ града зъ такимъ житѣмъ, а такимъ знанѣмъ і розумѣнемъ своей ролі, що аридѣла бы собі в-ній повне признаня на котрій небудь европейскій сценѣ.

П. Рубчакъова града Маринѣ, дѣвчану-сироту, зведену Микитомъ, а описѣ замужну вже жінку. Ролѣ се невеличка, але п. Рубчакъова такъ іи перестудировала, що своею тихою рѣзкою, вѣдвѣвно непащанымъ бѣдакамъ, котрі знають, що вони на те є, абъ надъ ними збѣтцувати ся, дальше своей рѣзвѣдчивоі і вдоволенѣи зі своей долѣ богатой причинилась до того суцѣльного вѣражѣи артизму, вивнесеного зъ вѣставѣи цѣлоі штуки.

П. Гембичій в-ролі виведеного салдата Митрича збѣравъ за свою знамениту гру за-служені оплески; особливо пята відслонѣла ся йому.

Про дебютъ панни Софіі Стечинской, дочкѣ славновѣстного артиста нашой сцени, в-ролі Анушки (Петровоі малой дочки) говорю на кінда не тому, мов-бѣ вінъ але вѣпавъ, а тому, що хочу якъ-разъ на него більший по-власти натѣк. Бутъ першій разъ на сценѣ

і грати зъ такимъ житѣмъ і артизмомъ, се хѣба доказъ чымалого артистичного таланту. В-нѣтѣй відслонѣи, де панна Стечинская пала най-більше поля до поппеу, града вона такъ, що іи найлучша артистка не повѣдѣдалась бы такоі гри і... такоі бурі оплесківъ. Та нехай мені вѣдѣно буде дати сѣй молоденній жрѣкѣи Мельпомени одну радѣ: Зъ такимъ талантомъ шкода йти на сцену безъ драматичной школы, бо безъ неі талантъ може змарнувати ся, зпѣдѣти, а зъ нею мѣгъ бы дѣйти до зѣвѣту. А не хотѣлось бы, абъ панна Стечинская в "чудесной дѣтѣи", якою була на сценѣ ще передъ вѣдвѣтѣи роками стала колѣсь прѣсѣчною акторкою.

Менші ролі були віддані такожъ зовѣлѣи поправно, а вѣражѣи а цѣлоі вѣставѣи було таке, що хто вѣдѣи іи на польскій сценѣ у Львовѣ (а тутъ грають не абѣ-які артисти!), то знавъ, що на нашій сценѣ вѣпала вона о много лучше.

М. Лозинскій.

## Господарство промышленности и торговли.

Товариство "Сѣльскій Господаръ въ Олеську" памѣтѣе спровадити для своихъ членѣвъ штучній навозъ, а то: а) суперфосфатъ минеральній, дуже придатній на ґрунты тяжкій підъ озній засѣвъ, въ цѣнѣ за 100 кг. околѣ 11 коронъ; б) томасову придѣтну підъ засѣвъ озній на лѣвѣй ґрунты, якъ такожъ на домѣшну до кѣніту на сѣножатѣ, въ цѣнѣ околѣ 9 коронъ; в) кѣнітъ, по 2 кор. 60 сот. При сегорѣднѣмъ досвѣдѣ зжитѣхъ суперфосфату підъ жѣто в волохату пшеницю оказавъ ся дуже відповѣдний, а підъ жѣдкѣи пшеницю менше успѣшний. Такожъ сѣножатѣ навозѣи кѣнітомъ і томасною — много по-успѣшнѣи — выдѣли сѣна значно больше, якъ сѣножѣта навозѣи, а на отаву є на-дѣвъ, що буде лѣпша, якъ сѣно.

Товариство спроваджує такожъ щепъ въ Моравѣ і зѣ школы въ Коломѣйѣ або Тарновѣ, і то лише высѣи на два метры зъ короною въ цѣнѣ околѣ 1 корона. Дѣвъ такий щепъ є на показъ въ шкѣлѣ Товариства въ Олеську (підъ замкомъ).

Если-жъ хто зъ Ви. членѣвъ желѣе собѣи чѣ навозѣвъ штучныхъ, чѣ щепъ, звольте вразъ зъ надѣсланимъ задѣтку зголосити ся до товариства "Сѣльскій Господаръ въ Олеську" а то: о навозѣи найдѣльше до вѣнца липня а о щепѣ до вѣнца вересня с. р.

При сѣй нагодѣ просить ся Ви. членѣвъ, котрі за сѣй рѣкъ не уплатили своихъ вкладѣвъ, чтобы вѣхъ вѣровняли, а зарѣзомъ постарались о приѣданнѣ новыхъ членѣвъ для Товариства.

(Прочій рускій часописъ просить ся оласкаве повторѣе сего оголошеня).

Вѣдъ Выдѣлу Товариства "Сѣльскій Господаръ въ Олеську".

## Телеграммы.

Вѣдѣн 19 липня. Wiener Zig. оповѣщає патентъ цѣсарскій, розвязуючий соймы въ Галичинѣ і Крайѣвъ і зарѣдѣннѣи нѣи выборы. — Въ соймѣ дойдѣи-австрійскѣи при дискусіі о регуляції рѣкъ представивъ намістникъ гр. Кільмансегъ, якъ ся справа теперь стоить. Вѣнъ пригадавъ вѣдстный рескриптъ президента міністерѣвъ Кербера до всѣхъ выдѣловъ красныхъ і просивъ о якъ найскорѣе выготовленнѣи регуляціонной програмы, бо уже в 1904 р. мавъ зачатись регуляція тыхъ рѣкъ, что стоить въ вѣзвѣи зъ будовою каналѣвъ, і установленнѣи особной комисііи для тои справы підъ его проводомъ. Обсѣла рѣшивъ соймъ установити кравеній фондъ меліорационній. — По случаю 80-ыхъ уроднѣи Вірхова всѣ лѣкарскѣи палаты вышлѣтъ своихъ делегатѣвъ до ювілата а деканъ вѣдѣнского мед. факультету вручить ему ихъ именемъ адресу.

Прага 19 липня. Підъ проводомъ п. Кильофаца відбуло ся въ среду вѣче чехославонскихъ работничѣвъ. Ухвалено при выборахъ до сойму зъ цѣлою рѣшучеістю наступити противъ модѣдѣхѣвъ, котрі вѣдѣтъ правительствѣну політику і сирѣвѣрили ся демократичній програмѣ. Порѣшено у всѣхъ округѣхъ поставити власныхъ кандидатовъ.

Будапѣштѣ 19 липня. Дневники доносятъ, що міністеръ говѣдѣвъ бар. Фаерварі подаетъ ся въ сирѣпи до димісіа, зъ нагоды 50-ихъ роковинъ своей войсковой службы. При той нагодѣ міністеръ мавъ одержати титулъ графа.

Копенгага 19 липня. Цѣлый кабинетъ подавъ ся до димісіа, котру король приймає.

Лондонѣ 19 липня. Въ палатѣ пословъ Чемберленъ заявивъ, що Мильнеръ 10 сирѣпи вертѣтъ до Африки.

Еляндфонтѣнѣ 19 липня. Кіченеръ телеграфує, що въ битвахъ надъ рѣкою Оранією погибъ сынъ Филіпа Ботѣи. — Кароль, і два команданты Бурѣвъ.

Алѣоль Нордѣ 19 липня. Въ околицѣи пришло до завязотъ битвы міжъ генераломъ Гартомъ а Бурани, котра сѣбѣчала ся "па-громомъ" Бурѣвъ. Англіѣцѣ мали 7 убитыхъ і 22 раненыхъ.

Лондонѣ 19 липня. Послѣдній жадаи Россіі въ справѣ переговоровъ зъ Хінаи що до відшкодованя відносятся ся до підвищеня морского цѣа о 10%, противъ чого Англія рѣшучо протестує.

Берлинѣ 19 липня. Хінѣсѣа місіа, аложѣна зъ 50 особѣвъ, котра тутъ приѣде абѣ перепросити цѣсаря Вільгельма за посла Кетелера, лишѣтъ ся въ Берлинѣ 7 до 8 тиждѣвъ. Місіа буде присутна на малеврахъ і порушить такожъ справу торговельной натурѣи, а верѣтѣи відѣдѣає такожъ, Парижъ, Лондонъ і Америку.







Виходить у Львові ще один (крім кедьля і руських ошат) о 6-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісник“ виходить по второму, а по второму і п'ятницю на переміну разом із „Дзвіном“.

Передплата і вксерати приймають: у Львові Адміністрація „ДВЛО“ у Ваторія ч. 24. Центральне бюро оголошень у Лопермиса ч. 11, в Бюро газет у Л. Кароля Любика 9, в А. Ольшанського у Л. Килина 2; — в Явочині: Л. Крижановський; — у Вільні: М. Дукса, Л. Салератітте, F. A. Richter, Nibelungsgasse 4, H. Schmalck L. Wollzeile 11; Hassenstein & Co. L. Wallischgasse 13; в Франкфурті в Гамбурзі: M. Hassenstein & Fögler.

Передплата на „ДВЛО“ і наложити за вксерати можна у Львові.

# ДВЛО

Передплата на „ДВЛО“ із літер. додатком

| в Австрії:     |          | за границею: |              |
|----------------|----------|--------------|--------------|
| на цілий рік   | 16 ар.   | на цілий рік | 22 ар.       |
| на пів року    | 8 ар.    | на пів року  | 11 ар.       |
| у Львові:      |          |              |              |
| на цілий рік   | 14 ар.   | на пів року  | 7 ар.        |
| на чверть року | 8-50 ар. | на місяць    | 1 ар. 20 пр. |

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у Ваторія. — Румонок вксератують ся лише на попереднє вксерення. — Румонок неоплачений зійти від порта.

Населення чкель нештук 6 пр. на пров. 7 пр.

Оголошення зійти приймають ся по ціні 10 ар. за одню стрічку вксератують або вксерення вксерення „Вісник“ по 25 пр. в. в.

Вксерення і зійти доксерення, призначені чкель ся на 15 пр. вксерення.

## Гетьманъ уступивъ.

## Сконфісовано.

нефортунной работы, котрой результатомъ есть нивішній станъ школьництва, та дораджують, щобъ собі прочитавъ школьній підручникъ, який видано въ частъ его управи. Не гадіть того дивинника они не тільки безъ змісту, але й убійчий для польского патріотизму. Отже тутъ пригадали би ми, що коли-бъ нашъ рускій читанки хотъ въ часті могли въ тій агляді рівнати ся зъ польськимъ, ми були бь зовсімъ вдоволені. Та на жалъ нашъ читанки шкільній, почавши відъ „Шкільної“ въ народнихъ школахъ більше займають ся дивини та переловнені примірами зъ історіи Польщі, ніжъ Русь, і служать якъ-бь доповненнямъ читанокъ польскихъ. А звѣстно, що разъ нязъ напечатанов, вже готови граматники приказавъ Бобжинський передъ ен розсылкою видирати картку, де стояло яко граматичний примірзъ речене: „По Богданъ Хмельницкимъ“ ставъ гетьманомъ Іванъ Выговский“ — щобъ хорони Боже руска дитина не довѣдала ся, що колесъ истиували на свѣті українскій гетьманы.

Słowo polskie zastanawia się nadъ наследникомъ п. Бобжинського, замѣчаючи справедливо, що нема може въ краю другонъ на чальной посады, такъ важного значѣня въ краєвѣ, національнѣ, культурнѣ, суспільнѣ і політичнѣ агляді, и длатого дождає ся номінаціи зъ великимъ заинтересованіемъ а навѣть зъ побоюваніемъ, щобъ новий наслідникъ, що має стати на чолѣ шкільництва, бувъ „чмось“, а не „чмось“ въ намістництвѣ, передъ Вѣднемъ, соймомъ, церквою, учительствомъ и краємъ.

А що жъ цимъ казати? Чи наміст може рѣвнодушна срава замѣщена опрощеною посады по Бобжинськимъ?

Наміст уже при павуючій нивішній поганій и передъ Европою опозореній системѣ живесь такъ добре, що приходять ся погішатись лише тою одною надѣєю, що чей-же вже разъ прийде тому копець. Переживали ми грѣбній часъ злупаматова Голуховича, що кількакратнымъ наворотомъ въ спѣлѣ зъ Черкавськимъ насть давня. И гадали ми, що переживши время антихриста, вже буде бѣдѣ копець. Де тамъ! Не лѣшимъ показатись и вышолоеніи Залесей и Лѣблѣ, не полемало наміст и підъ уравою графѣв и князѣв, дѣнали ми ласки „зеленой руки“, не легча наміст и графско-профессорска лаба въ англійскихъ рукавичкахъ.

Таке наміст и въ шкільній адміністраціи. Чи наслідникомъ уступившого сатрапа буде Дембowski, — чи Ласковский, — чи Плажент, — коли не змінять ся нивішна політична система на Галичій Русь, длати насть кождей meior sequens — одинъ лѣшій якъ другій. Тому то наміст беззаставно и зъ цѣлою енергією та консеквенцією добивати ся подѣлу Галичинъ — а въ першій лінії подѣлу краєвои рады шкільнои.

## Такъ якъ доси.

[Письмо изъ Старосамборского.]

Звѣстный вксеразъ намістника въ соймѣ „такъ якъ доси“ знайшовъ вѣрну интерпретацію у підвладныхъ ему урядниківъ. Першими витерпрегаторами тыхъ словъ явили ся урядники старства въ Старѣмъ Самборѣ, котре не виглядає на ц. к. старство, але на якусь агенду польску для судованя Польщѣ на Русь. Коли йде о якусь маніфестацію польску, то цѣле ц. к. старство бере живу участь въ тѣмъ и веде навѣть передъ усеімъ. Коли жъ проявить ся який проблескъ житя руского, то те само старство старає ся его зарать въ зарѣдъ въ найбрутальнѣйшій спосѣбъ придавити.

На день 16 липня с. р. Выдѣль політ. товариства „Народна Рада“ въ Старѣмъ Самборѣ скликавъ надзвычайнъ загальнъ зборъ

въ цѣли обговореня бѣжучихъ справъ політичныхъ. Зборъ скликаний бул до дому мѣщанина Якова Яремы, але ц. к. старство безъ дана радѣ убрало собѣ, що на зборахъ люде не радити а факти курити будуть, и длатого по мысли § 6 зак. зъ 1867 р. зъ дня 15 листопада В. з. д. ч. 135 заборонило тѣ зборъ зъ уваги на небезпеченство огню. Выдѣль противъ того не протестувавъ, але постаравшись о салю въ магістратѣ, скликавъ другій разъ на той самъ день зборъ до магістрату и сейчасъ повѣдомивъ о тѣмъ ц. к. старство. Але ц. к. старство и тѣ зборъ заборонило а яко причину подало „акъ формальности“. Дословный водникъ на загальнѣи тои заборони ось-такъ звучить: бѣ.

Ч. 10.329 Старій Самборъ, липня 1901. До видѣлу „Народной Рады“ (на руку Всѣ. О. Іоана Яворского або Василия Волосянского) в Стрѣльбцахъ. На донесеніи зъ дня 15 липня 1901 о маючихъ відбутися загальнѣи зборахъ політ. Товариства „Народна Рада“ в дню 16 липня с. р. в салі магістратской в Старѣмъ Самборѣ ц. к. Старство заявляє, що зі вгляду на постановѣ §. 2 го закона зъ дня 15 листопада 1867 ч. 135 В. з. д. донесена повижшого не може приняти до затверждающей відомости і заказає скликаня зборѣв в дню 16 липня с. р. зъ причини недокхованя законнихъ а повижше напровадження формальностей. Противъ тому заказови вільно внести рекурсе до ц. к. Намѣстництва черезъ ц. к. Старство в дний 8-ей числячи від дата дорученя. За ц. к. Старосту в Я. Dauksza.

Читавши, и вѣрати си не хоче. Урядникъ правительственный, поставлений до береження закона, тыче народови законъ за-для незахованя формальностей а самъ закона не знає. Наведений наміст законъ зъ дня 15 листопада 1867 ч. 135 В. з. д. каже, що тільки, коли хто уряджує вѣча, належить власть повѣдомити три днѣ напередъ. Коли-же товариство уряджує зборъ, то пѣсля закона зъ дня 15 листопада 1867 ч. 134 В. з. д. высгарчать лише 24 годины до повѣдомленя на передъ. Именню §. 15 того закона такъ выразно каже: „Про кождей зборъ товариства треба донести черезъ Выдѣль товариства власти означеній въ §. 12 найменше на 24 годины напередъ“. Подане вксеренне було днѣ 15 о 10 год. зъ рана, зборъ скликаний бул на день 16 на 12 год. въ полудне, отже формальность вымагану закономъ сповнено въ цѣлости. Такъ отже не бракъ законнои формальности, а незнане закона у ц. к. урядника стало причиною заборони зборѣв. Не хочемо припустити, щобъ п. Давиша, нагучуючи законъ о зборахъ до свои заборони, гадавъ, що нѣхто незнає закона о товариствахъ и ему штука удасть ся, бо се було бы ще щось о гидившого, що обриджене выкликне навѣть въ житю приватномъ. Тожъ нехай прийме відъ насть щиро-принятельску увагу, що коли хоче другому законъ показувати, нехай впердъ самъ закона навчить ся, бо инакше за вѣдгы найде ся въ положеніи учителя „Марціна“.

Днѣ 16 липня позѣдждали ся члены товариства на заповѣдженій зборѣ навѣть зъ найдалѣшнихъ кѣнцѣвъ повѣту. Вѣсть о зборѣ зборѣвъ выкликнала мѣжъ зборанымъ страшене огорченє. Зъ уваги, що заборона опирала ся на фальшивѣй законъ и си выдавъ ц. к. урядникъ за-для не знаня закона, зборѣвъ выбрали депутацію до заступника ц. к. старости комисаря Рибенбавера (староста теперь перебуває на купельхъ) и просили его о вксереніи заборони. Комисаръ сразу засловивъ ся тымъ, що поданя вксеренне було запѣзно, що 24 годины належить числяти не відъ часу вксереня поданя але доперва відъ другого дня. Коли однакъ неосновность того твердження выказано ему и зворнено его увагу, що навѣть само ц. к. старство узнало днѣ 15 липня яко днѣ повѣдомленя о скли-

каныхъ зборахъ бо таки того-жъ дня выдало свою заборону, тогдѣ комисаръ заявивъ отверго, що хотий заборона незаконна, то ему яко урядникови не вѣльно зносити розпорядженя ц. к. старства, бо се прислугує хѣба одному ц. к. намістництву. Тую причину дѣшутайя узнала яко въ цѣлости слушну и тогдѣ зборѣвъ замѣсть зборѣвъ загальнѣи відбул зборъ довѣрчий за запросинами.

Противъ заборони зборѣвъ товариства Выдѣль рекурсе не вносить, бо де законъ въ основѣ нарушеній, тамъ вже не рекурсе, але жазоба має місце. Жалобу вносить Выдѣль не лише до ц. к. намістництва, але и до міністерства справъ внутрѣшнихъ. Нехай знають у Вѣднѣ, якихъ мы благодѣтей тутъ знаємо. Въ своімъ часѣ попросимо и рускихъ послѣв, щобъ тую справу въ парламентѣ порушили.

## Пос. Романчукъ передъ выборцами въ Стрѣльскахъ новыхъ.

Днѣ 9. с. м. зѣбрало ся въ Стрѣльскахъ новыхъ въ домѣ господаря Михаила Гусара около 200 выборцѣвъ, с. мыхъ поважнихъ газдѣвъ зъ туземнои околнѣ. Подальшихъ не було, бо кромѣ Стрѣльскъ запѣвѣвъ Ви. посолъ справовданя въ Бѣорѣ и Ходоровѣ. Зъ пателіенціи (було дуже мало (свѣдѣннѣвъ лише двоє)). Бути може, що причиною була слота, а може руска байдужность...

Точно о 11 годинѣ явивъ ся посолъ въ супровѣдѣ о. К. Фацневича, мѣсцового парохъ, и д-ра В. Яновича. Прибувъ и ц. к. комисаръ старства п. Гродзіцкій, а зъ нимъ и кѣль а нація тѣ жандармѣвъ зъ ласкучими батѣтми и розставили ся по улицяхъ, абы борони Боже не було революціи... Сумно погадати, чого то нивішному народови не вксерують!... Сумно поглядати нашъ выборцѣвъ на ласку батѣты, хитали головами и шептали: „А се на що? Хто тутка буде революцію робити?“

Зачали ся зборъ. Выбрано председателемъ о. К. Фацневича, а той, подакувавши за честь, представивъ ц. к. комисаря и повликавъ на секретарѣвъ пп. д-ра Яновича и Данила Яковенко.

Ви. посолъ забравъ голосъ. Думаю, що не потребує подати вѣсту бесѣды. Дѣль нѣсть п. Романчука и руского клубу у Вѣднѣ відомо зъ часонсей. О нѣй оповѣдавъ нашъ посолъ збораному народови. Говоривъ спокѣио, ясно, выразно, майже двѣ годины. Нарѣдъ служавъ зъ увагою. Коли посолъ склѣчивъ, председатель вѣзавъ выборцѣвъ до ставленя интерпелляціи.

Першій забравъ слово д-ръ Яновичъ. Въ своѣй бесѣдѣ захоочувавъ выборцѣвъ до ставленя интерпелляціи и заявлюваня своихъ бажанъ. Говоривъ менше-більше такъ: „Ставляйте паче выборы интерпелляціи и говорѣть п. послови, чого відъ него хочете и жадаєте. Тажъ відъ того прийхавъ. Така нагода не лучить ся вамъ скоро. Отъ маєте посла до сойму, п. Незабитовского — той вже вѣлька рѣшѣвъ послове, а не дуже вксерити ся прийхати до насъ...“

По тыхъ словахъ, нѣ сѣло нѣ пал, арывавъ ся п. комисаръ нѣбѣмъ опареній: „Odbiegam głos! odbiegam głos! Panie przewodniczący, proszę odebrać głos! To nie należy do greszy.“ Мы вѣсь остовили. За що відбирають голосъ? А що вже маємо говорити? Председатель за протестувавъ, посолъ такожъ, але вѣсь на дармо. „Odbiegam głos!“ та й тільки. Вадко, такъ эсклетризувало пана комисаря święte imię „Niezabitowski“ — а вже-жъ бо яка пина могла бути причина? Поставивъ на своімъ!

Sit tibi! подумавъ видко д-ръ Яновичъ и сказавъ: „То най буде! Теперь буду ставити только сухъ интерпелляціи“. Просивъ посла,

ТАБЕТИ

на новій і най-дешеві

ПАРВАНИ

ВКРАНИ

патичкові

ЦЕРАТИ

на меблі

ХІДНИКИ

РОГЕЖІ

КОКОСОВІ

ХІДНИКИ

ВОВНЯНІ

ПОРУЧАЄ

## В. АДАМСКИЙ

давнійше Юргенс

Львів, УЛИЦА СОБЫСКОГО, ЧИСЛО 4.

Вірці табетів на лакаве жадає василає ся даром.

872-1-16



аби припинити справу осудження суду в Стрийській; питає, чи не дано би ся у прохоті яку задоволену через Стрийська [се було в прохоті: Зв Ходорова на Стрийська до Черемшлян], а ще деякі інші справи порушув.

П. Комісар сидів уже тихо.

Зачала ся друга заважна інтерпеляція. Повстав знаменитий тут і шанований молодий господар Кувовець з Русатич. Говорив ясно, плавно, спокійно з повагою. Оповідав, як то він минулого року знайшов ся за вибори в Іваної хаті, в ц. к. старостві в Бобрці, за то, що сказав на якогось виборця „хрун“. „За то мене — казав — осудили на добу арешту; я ся еке кузав, але п. комісар не досить що вилаяв мене, але ще додав другу добу, хоти на картці сегола доба, а п. комісар сам додав зб своєю волі другу добу — а сидів на самій рускій Новий Рік! Коли відправляло ся богослуження, а сидів у арешті...“ — Говорив п. дивив ся просто в очі п. комісару в все повтаряв, укашуючи рукою: „Той сам п. комісар, що ту сидить, той сам, той сам... Не досить, що зганяв мене, ще казав сидіти в арешті.“ — Накинув прохоту посла, аби тов оповів у Відні а аби протестував протів такого поступована ц. к. урядників паз селянами. — Посол прарік, а в додаток заявив бажане, аби більше таких случав до его відомости подавано.

Той сам виборець поставив ще другу, дуже важну інтерпеляцію. Питає ся, чи то правда, що п. посол, за котрим — як казав — „мы так дуже побиваемо ся“, підписує інтерпеляції протів вяр християнської? — Тоді посол забрав слово, заявив свою радість, що може публично очистити ся з очернения, а пояснив, що він виступав пно в справі свободи інтерпеляції, бо ходило о то, аби інтерпеляції не були обмежувані, а сказав, що протів вяр ніколи не повставав і повставати не буде.

Накинув предсідатель, коли вже сконстатував, що інтерпеляції вже ніхто ставляти не буде, запитає збораных, чи заявляють довірє послові? — і зажадав, аби виборці або руку піднести, або в протівномь случаю вийшли з зборів. Однак ніхто не рушав ся з місця, а всі присутні твердо і врівно сказали: „Удільаемо!“ По сьмь обернувшись предсідатель до заслуженого і любленого ветерана-посла а з правдивою радістю заявив ему, вменемь всіх виборців, повне довірє.

По зборах виборці спожили перекуску. Надь свідуючими стояли жандарми з лискучими байнетами...

Присутній.

**Звіт Дирекції ц. к. академічної гімназії у Львові за рік шкільний 1900/1901.** У Львові 1901. З друкарні Наукового Товариства імені Шевченка. 8°. Сторон 48+60.

(Дальше.)

Коли додано четверту граматикальну класу в львівській гімназії, на певно сказати годі. Авторами предлежачої „Хроніки“ удало ся вийти в містській архіві печатану класифікацію учеників за р. 1839 під наголовком „Juvenlus caesareo regii academici gymnasii Leopoliensis e moribus et progressu in litteris censu exeunte anno scholastico MDCCCXXXIX.“ з котрої показує ся, що гімназія вже тоді числила шість класів: чотири граматикальні і дві гуманістичні а також, що частьба (фреквенція) до тої гімназії була тоді значна: 467 учеників.

Подібний виказ класифікаційний зложений в лавці латинським за рік шк. 1848; частьба ще численніша (581 уч.). І. кл. граматикальній числило 167 учеників а поділена на 2 відділи. Треба знати, що в роках 1841—1847 бувало учеників в І. кл. від 110—152, та мило того класу не поділено на відділи.

Подаючи для браку жерел скудні вісти про улад і стан першої гімназії львівської, автор доходить до критичного року 1848.

Гімназію академічну перенесено ще перше а будинку академії (в котрім році точно сказати не дасть ся) до монастиря ОО. Вернадських, де її розміщено в бічній крилі забудована монастирського. Занимає она там 6 комнат для класу, малу кімнату на „карцер шкільний“ і два малі покої на канцелярню префектури. Також приміщено в забудовану Вернадських і одну класу ліцеальну.

Дивним случаем вказе ся судьба актів академічної гімназії а політичними подіями р. 1848. Іменно коли в серпні агаданого року вибухнула холера, відступлено дня 17 серпня убіачити школи на шпиталь холеричний а акти канцелярії префектури разом з бібліотекою

і пишми серединами науковими перенесено тим часом до містського ратуша на 3 поверх. При бомбардуваню Львова д. 2 падлиста 1848, коли то гарматні стріли скермовані були головню на містський ратуш і академію, згоріли всі урядові акти, каталоги, бібліотека... до тла.

Коли однак втхомирились часи, розчинна тодішній префект, що став з початком р. 1849 провізоричним директором, Німець Франц Бруйгер списувати систематичну хроніку академічної гімназії під наголовком: „Geschichte des Lemberger k. k. akademischen Gymnasiums“. Ведено її лише до р. 1869 аразу доволі старанно, при кінці однак досить недбало.

Як тоді наука в гімназії виглядала, трудно нам собі аобразити в нинішніх обстановах. Класи переповнені, в декотрих з них більше ніж 100 учеників, хоти за нормальне число учеників тоді прийнято було 80. До того вік учеників тої самої класи був дуже нерівний; досить згадати, що в першій класі побіж 9—10 літніх дітвач сидять і 20 літні усяті молодці. Вибрані у молодежні являють ся часіше, іменно на годинах язика руского і польского.

Після виказу класифікаційного „Juvenlus“ за р. 1848 учено в І і 2 кл. граматичній 1) Doctrina Religionis, 2) Latinae linguae Studium, 3) Geographia в II. кл. et Historia, 4) Arithmetica. До того перебував в III і IV. класі, 5) Graecae linguae Studium. В двох класах глумо учено: 1) Doctrina Religionis, Auctorum interpretatione et Stylus, 3) Graecae linguae Studium et 4) Geographia et Historia, 5) Algebra. Язик викладний єсть латинський а в часті німецький. Класа ліцеальна (philosophische Obligastudien) містить ся вправді разом з гімназією, але єсть під управою директора філософського факультету.

Рік шкільний 1848/9 починає ся доперва 1 грудня 1848. а то, як агадано вше, віддано кімнати гім азіній на шпиталь холеричний; тож по устаню помешти, треба було поперед перевести основно десінфекцію. Зараз а початком того року на основі розпоряду Міністерії Наук введено в плані деякі провізоричні зміни.

Вперше заведено тоді як надобовязочну науку польского і руского язика: одного і другого учля зразу два окремі, провізоричні супленти в трех відділах (І. і II. кл. грамат., III. і IV. грамат., І і II. кл. гуман.) по дві лекції на тиждень.

Вже серед шкільного року настає зміна: на основі розпоряду Мін. Наук. з д. 8 січня 1849 ч. 28 введено з днем 5 лютого науку язика руского як предм ту обовязочного у всіх класах по 2 години на тиждень — а по части навіть, о скілько учителі ним володіли, як викладного в декотрих предметах в місце німецького язика\*.)

В дійствості лише декотрі професори і то лише короткий час побіж німецького язика уживали також і руского. Навіть релігія викладала ся „за-для браку відповідної силн учительської“ еще з початком 2. пірвоку по німецьки спільно з латинниками, хоти ученики Русини мають вже свого окремого ексгортатора. Було тоді в акад. гімназії 174 гр. нат. а 310 латинників.

Однакж ученики бателізують собі так дуже обовязочну науку руского язика, що префект видить ся спонуканам вислати по класах особний обіжник, в котрім містилась остерога для учеників, що всі без вичему з руского язика будуть класифіковані та що вичи одвіти втгнут ся в каталогах півірчих і печатаних вижочках класових.

На польський язик яко на надобовязочний частить лише 61 учеників, а до іспиту з того предмету зголошує ся лише 31.

Тодішній префект, родом Німець, відносить ся до науки обох краєвих язиків з рівною прихильністю, що піднести належить.

Наука руского язика справді дуже була утруднена, коли вважаємо, що у всіх класах відбувала ся без печатаної книжки.

Случайно найденний виказ взатого з уче-

\*) Тота учба в рускім викладнім язичі не тревала довго. Задля совершенного браку підручників і діл наукових по малоруски писаних було изучає в лавці малорускім безперечно дуже утруднене тим більше, коли вважаємо, що тоді ще не було ні повної граматики нашого язика, ні хоча якого такого словаря малоруского. Треба проте було із сторони Русинів дуже великого труду і заходу, дуже великої усильности і витривалости, щоби покористувати ся прихильням для Русинів розпорядом Міністерії Наук. Та Русинів на більше висилено і більшу жертву тоді не було сгати. Тодішній провідник Русинів не бавом по агаданім розпоряді візйши ся і ухвалели подати прошене до Відня, щоби у всіх школах середних східної Галичини опять привернути язик викладний німецький до часу, доки малоруский язик не вобразує ся... Тому прошеню і вдоволено. — Л.

никами в 1. півр. 1848 в І. грам. класі матеріялу наукового виглядає в перекладі з німецького так:

Латина: Ортографія, ортоепія. Деклінація іменників з аномаліями; прикметник — деклінація і еепенування, заіменники, числівники, ціла коп'юація дієслова і всі прочі часті мови (визначи в 2 піврці).

Географія: Загальні поняття астрономічні і географічні. Пять частей світа, коротко. Арифметика: Податя вступні. Додаване і відніманне чисел цілих і дробів.

Головна вага кладе ся на науку латини Географія і арифметика се предмети побіжні, до котрих року шкіль. 1848/9 прилучають ся язик руский і науки природописні, іменно мінералогія, котрої учено ні однокій, дуже скудний збірці примірників. Успіх тої послідньої науки вдоволяє префекта, рівно як і наука геометрії, котру сего року вперше введено в класі IV. Релігій учено, яко обовязочного предмету класам в 2 годинах тижнево від мая 1849 р. окремо для обох обрядів по німецьки, аглядно по руски.

Наука лат. язика, іменно о теорії стилю, відбувала ся доси виключно в латинській мові. Провізорично введено р. 1848/9 уживанє в сїм предметі німецького язика, та була се — як префект виражає ся в своїм звіті до Міністерії — неудала проба, тож позерено опять до уживаня латинського язика. Німецького язика яко особного предмету в сїм році еще не введено.

Починаючи від III. грамат. класу до II. тум. виключно учено язика грецького.

Попередніми роками відбували ся в гімназії публічні іспити, котрі були сполучені з роздачею премій, на які правительство призначило 800 зол. м. кова. для всіх галицьких гімназій. В неспокійнім р. 1848. не відбув ся такий іспит, а і 1849 р. збір учительський представляє до галицької губернії мотиваває внесення, щоби усунути хоти на час розділювання премій.

Збір учительський гімназії академічної тішить ся незвичайним поважанєм, єсть він родом посередній інстанції між пишми гімназіями а висшми властями шкільними.

Як всі тодішні ліцеальні т. е. осмилісні гімназії, так і академічна мала право іспитованя кандидатів учительських (concursartige Prüfung) і видаваня свідочств кваліфікаційних. Іспит обнимав 2 степені: назийш для класу граматикальній і висшій для класу гуманістичній а відбував ся письменно і устно в означенях реченнях; до устной части належав також пробний виклад перед збором учительським. Письменні вироби кандидатів предладали тоді всі гімназії зборови учительському гімназії академічної до оцінки.

Через те оцінюванє елаборатів кандидатських зискує і удержує збір учительський гімназії академічної перегляд кандидатів і представляє до одвітих висшх властей внесення в справі обсади місць учительських у всіх прочих гімназіях — а також в случаю опорожненя якої посади в гімназії академічній має спромому жадати найспосібніших і найінтелектуальніших сил учительських для свого заведеня.

Платня дійствних учителів вносить річно 700 зл. м. к.; декотрі з них поборають десятилітні додатки в квоті 133 200 зл. м. к. Крім того єсть в тих часах еще татул старшого професора (Oberlehrer); заступники учителів поборають нерічно ремунарацію 300 злр. м. к.

Окрім того могли учителі також заробляти в школі повторкою або так званими корепетичалями. Однак се уладженє впрочім чим раз більше обмежане, наконечю знесено зовсім р. 1852.

Рік шк. 1848/9 закінчено публічними іспитами в днях 2—8 серпня і благодарственним богослуженєм 11 серпня.

Провізоричний план науковий на слідуєчий рік шкільний одержує збір учительський доперва з кінцем серпня 1849. Рівночасно розпорядм міністеральним а лавня того року ведено так звані філософські студії, які були доси на університеті львівській під окремим директором, прилучати до гімназії. Так зросла гімназія академічна до осми клас. В класі VII. і VIII. мали еще провізорично вчити професори університетські. Хоти з самого почину сі дві нові класи під аглядом дисциплінарним представляють трудні до кермованя елементи, так вже по двох роках і ті класи арастають ся з організацієм гімназії тісніше в одну цілість.

З новим роком шкільним 1849/50 настає важливіша зміна в гім, що заведемо язик німецький яко окремішній предмет науки. Значити належить, що те нововведенє спроводжає ся ексцессам і демонстраціями клас висшх протів учителя сего предмету так, що збір учительський був приневолений заспівувати науку в VII. кл. і по переведенім слідові покварати 5 учеників виключенєм із всіх гім-

назій, чотиром дано т. зв. consilium abeundi сімох покварано карцером. В хроніці префекта про тоту бучу говорять ся обширніше а яко причину подає ся політичну обстановку краю.

Подібна демонстрація повторила ся еще р. 1867/8, коли у висшх класах акад. гімназії заведено викладний язик польський. Системи учителів класових уступає заведеному учителів фахових. При кінці грудня 1849 директор визначає вперше господарів (Classenvorstände) для всіх клас.

Звіляна і поступенно входить в житє язик викладний німецький у всіх предметах науки а навіть при науці язика латинського. Також латинські доси бланкети свідочств і наголовки каталогів змінюють на німецькі.

З р. шк. 1849/50 входить звісний начерк організаційний (Organisationsentwurf) для гімназій по части в житє і від того часу слідує зміна за зміною.

В марті 1850 р. тратить збір учительський гім. ак. право іспитованя кандидатів учительських і оцінюваня їх елаборатів, бо Міністерія просвітні заіменувала (опочину провізорично на один рік) особну комісією екзамінаційну.

Рівночасно (декр. міністер. з д. 9 мая 1850 р.) були іменовані совітниками при ново основаній Раді шкільній (Landesschulbehörde) і провізоричними інспекторами Едвард Лінцбавер і проф. акад. гімн. д-р Евсевій Черкавський, а членами сеї влади шкільної між пишми також провізоричний директор акад. гімназії Франц Бруйгер і професори тут. Га-стахній Прокопчид і д-р Амвразій Яновський.

Розу 1850 в вересню відбув ся вперше іспит зрілости під проводом пров. інспектора Лінцбавера: до іспиту того приступил, 78 абітурієнтів; з них 63 узвано зрілыми, 15 репробовано на 6 місяців.

Частьба (фреквенція) в сїм році піднесла ся незвичайно (825 уч.), класи нечувано переповнені (в І. 136, II. 110, III. 107, VII. 152, VIII. 112 уч.), однакж таки неподілені на рівнорядні відділи. При таких переповненю клас сумнівно дуже, чи наука в них могла відбувати ся успішно. Серединах наглядних до науки гімназії академічна окрім глоба і дуже скудній збірці мінералів не посідає майже жадних. Мимо так великої частьби (фреквенції) і мимо те, що гімназія в пожарі р. 1848 втратила все, що посідала, не закупилено ані одного предмету для улегченя і унаглядненя науки. Доперва із слідуєчим роком шкільним зростають стало серединах наукові, со по новому розпорядови побарає ся від учеників при вписях на сю ціль окремі таксі вступні.

Р. 1850/1 спадає частьба (фреквенція) нараз з 825 на 542 учеників головню тому, що з початком того року засновано при т. зв. домініканській гімназії у Львові чотири виші класи рівнорядні з польським язиком викладним.

Про які небудь стараня Русинів, щоби розширити дозвіл учня в гімназії академічній в рускім язичі нема і згадки.

В люгім р. 1851 люструє вперше пров. інспектор Едвард Лінцбавер і виражає на конференції зборови учительському своє вдоволенє із стану гімназії. Від того часу відбувають ся такі люстрації через довгу чергу літ двічі по року.

В марті того року відбув ся другий іспит зрілости іменою для тих абітурієнтів гімназії академічної, домініканської і черновецької, котрі в попереднім реченні були репробовані. Із 35 абітурієнтів перейшло 20. Від того часу правильно відбуває ся іспит зрілости в гімназії академічній два рази, з початку в літі і везноку, пізнійше в літі і в осени.

Через кілька слідуєчих років веде ся наука без значніших змін у всіх предметах в німецькім язичі, також в науці релігій і в ексортах уживають часто язика німецького побіж руского аглядно польского.

По мислї розпоряду виданого Міністервю Вір. і Просвітні в р. 1854, іменовано двох духовних комісарів вибраних архієпископским ординаріятм, котрі мали право го-спітувати на всіх лекціях в послідних трех місяцях і присутувати при наконечнім публічнім іспиті.

(Конець буде.)

## Перегляд політичний.

Молодоческій посол Герольдъ вь розмові зь дивникарями заявив, що вь наслідток подорожи цесаря до Праги ситуація троха поправила ся, але до доброго еще далеко. Богато зависить відь недалекихь вьборів до сойму. Коли бы мьж Ньмцями побьдили Вєєнці, а мьж Чехами аграристи, то положєня не могло бы основно поправити ся. Молодочески здобули важний позитивний ре-



















Перодината на „ДВНО“ и наложенията са изср-ти  
за-сам у „ДВНО“.

# ДЪЛО

[illegible]

Аж наразі сецесія! По цій державі  
рознісся клич о ратунок. Другі народи  
заговорили о ній и єя причинах, та дивлять  
ся на сенецькомі через окуляри Польщі  
Narodni Listy так само як N. fr. Presse и

\*) Петро Лоті (Pierre Loti) визначний сучасний письменник французький, від недавніх днів із сорока "безсмертних" членів Французької Академії. — *Прим. перекл.*

Такихъ словъ не привыкла Польша слу-  
хати вѣдъ своихъ союзниковъ, тому "Gazeta  
Narodowa" въ статьѣ „Polacy — Rusini — Cze-  
wi" (въ ч. 193) накиннула ся на нихъ мокрымъ  
рядномъ, что не знаютъ галицкихъ руско-  
польскихъ водносовъ. Вытекае имъ, что го-  
ворять богато о славянской взаимности, а  
долваютъ лишь оливы до огню и межнуче

На се мы скажемъ Narodow'ой, що она соломою крутить, бо коли із польско-руснихъ відносинахъ въ Гал чини не в такъ якъ позноно бути, а не Поляки одно и wyłącznie винувати, то рѣчь найпростѣйша сказати, хто же ту винуватий и чому! Дальше каже она наше положеннє ширити положеннємъ Русинѣвъ въ Россію. Се вже злѣзна софістерія! На примѣръ — порѣвнявши найбѣднѣйшого здоров'ого пршана зъ другимъ пршаномъ хоримъ калѣкою а ще й слѣпимъ, кождий признасть, що першій далеко щасливѣйшій; або порѣвнявши найнещасливѣйшого панщизняка польского майната зъ долею турецкого галерника, ланцями до галери прикованого, такожъ выде, що першій може чутися ся въ раю въ порѣвнаню до другого. Але висновувати, що одинъ є щасливый, бо другій далека нещасливѣйшій, се потрафить хіба перфидна креатура. А вже добродѣтели школьній и жертви польского союзу лишче було не рушати, бо кожда зъ тыхъ справъ сама про себе єсть страшна ропачою раномъ въ польско рускихъ відносинахъ и кожда зъ нихъ грєситъ вульгаричнымъ выбухомъ, запевдѣ котрого вже чути.

И такъ перша позиція: Руске Товариство педагогічне „на удержане школы выдѣловъ женской въ Львовѣ 4.800 коронъ“ — отже тѣ грошѣ не для Товариства, але на школу. Вѣсть школь выдѣловыхъ, удержуваныхъ фондомъ публичнымъ отже в рускою кержавицею, есть въ краю 49: мужскихъ 19 а женскихъ 30 — але зъ усѣхъ нихъ анѣ одна не в руска! Русины, половина населѣня краю, мають се, що своими жертвами заложили. Заходомъ Товариства педагогічного заведено руску выдѣлову школу въ Львовѣ в дѣяненѣ то выкалатано заломому 4.800 кор. Поминаючи обставину, що зъ того самого тѣтѣ

Однак я бояв ся уразити її туди; ова-ж мусіла стілько намучитись, заки на бирала в лісі сего ломача. Чам більше я її приглядав ся, тим менше важивсь я жертвувати милостиню. Полатана її одіж видавалась порядна і чиста; ова певно не була жебрачкою, а скорше бабунею з якоїсь бідної хатини, котру над силу висилають ще до праці, — одною з тих сілських-бабон, котрих смерть вицікують грубочувствениі селяне наче висвободжена.

Але, дивно якоюсь аномалією, скільки б не жили в таких Едвінх, не вміють достеречи сего ані понятя — і стара жінка з важким оберемком ступала серед всіх тих чарів з таким рівнодушним і жалким виглядом, як би йшла найнехарківнішим, нужденним уличками міста, серед його брудних нечистих мурів.

І звільнив ходу, щоб не віддалятися від старенької, майже порівняв її з нею. Ми йшли разом до сього остронного села прегарною вечірньою годиною, коли день почав уже

Е. АДАМСКИЙ  
давнійше Іргенс  
Львів, ул. Собіського ч. 4.



Лу сойм ухвалит на школы удержувані то-варствами квоту 47,902 корон — між-тими запомогти на жидівські школы въ Тер-нополі 3,000 кор. и въ Бродяхъ 12,000 кор., а на рускі школы Василіанокъ въ Яворовѣ 1,600 кор. Василіанокъ у Львовѣ 1,000 кор. и Т. варства педагогичного 4,800 кор. разомъ 7,400 кор. — значить на рускій ледви сему часті, — мы пытаемо: якимъ правомъ поль-скій олігархъ смѣють польскимъ и русскимъ податкомъ утримувати 49 школъ видѣловыхъ польскихъ, а рускою анъ одноп? А ще й ча-вниги ся передъ свѣтомъ ухваленою запомо-гою на руску школу, и то ледво въ семей-части аѳъ всѣхъ запомогъ школьныхъ а въ по-ловинѣ запомогъ принацненыхъ жидовскимъ школамъ, — се вже верхъ безличности!

Але отъ, переглядаючи справоздане бу-джетове, находимо ще такій видатки на поль-скій школы не вчислені до тамтихъ рубрикъ: На приватну женскую школу середу въ Кра-ковѣ 1,000 кор., на удержаніе польской шко-лы въ Бялѣй 11,200 кор. Щобъ польскій дѣти не мусѣли ходити до нѣмецкихъ школъ, то Русинъ має утримувати польскую тамъ школъ, а за те его дѣти не мають жидион, а якъ в, то польска або польско руска де учать учитель-ки, котрымъ бы самымъ ще хочъ на пять-лѣтъ ити до школы.

Зобравши всѣ вычисленіе Narodow'ю за-помогти на рускій издавництва, выносите се-разомъ 23,700 кор. Зрахувавши за те запомо-ги на польскій издавництва выводитъ квота-далеко по-за 100,000! Сама Академія наукъ въ Краковѣ побірає 61,000, а Narodowa має-чоло чванити передъ свѣтомъ, що Наукове Товариство им. Шевченка дістає 4000 кор.

На рускій театр ухвалено 14,5000 кор. Ба, але якъ бы то краще выглядало, ко-ли-бъ Narodowa була додала, кѣлько то соймъ ухвалює зъ нашихъ собільныхъ податковъ грошей на польскій театры! Мы выручимо: 64,000 кор. Крѣмъ того соймъ платить 48,696 кор. проценту и рать амортизаційныхъ вѣдъ позичовъ затыгненыхъ на будови польскихъ театровъ у Львовѣ и Краковѣ.

Подносить Narodowa, що соймъ дає рус-кому „Боянови“ 600 кор. Але-жъ нѣз спра-возданя видко, що соймъ ухвалит на това-риства музичній и сѣвцакій 17,000 кор.

Совѣстно було бы такожъ, якъ-бы Na-rodowa була написала, що польскій соймъ дає „Кулкамъ рѣблицкимъ“ 26,400 кор. а крѣмъ того сплачує 52,984 кор. рать вѣдъ позички 800,000 кор. затыгненою на заложене двоихъ публичныхъ складовъ у Львовѣ и Краковѣ. Та самі цѣли, якъ „кулка“ и склады, спов-няє у насъ „Провѣста“ и „Народна Торговля“ зъ тою хіба рѣницею, що одна и друга да-леко краще сповняють свою задачу, але нѣ-где ще мы не чули, щобъ соймъ давъ для-нахъ на ті цѣли оденъ сотикъ, коли десяти-тысячъ сыплють ся на польскій бѣкъ.

Зобравши все разомъ выводитъ цѣлкомъ-жъ въ байцѣ Руданьского: Зваримъ бульбу — юшка твоя; зваримъ яйця — юшка твоя, и т. д. Та й тою юшкою передъ свѣтомъ ча-вити ся? И мы „niepasuseni“?

хилатися до кінця а легкій сумерк розпро-стирав ся доккола; дві або три вузкі, темні-улички; два або три малі крапки з сѣрни-ками, з упряжею на вули, з принаївними, простими предметами; далше стара церковця з кладовищем и місцем до забави. А вокруги-всюду мовчаливі Кантобрийскі гори і їх ве-личні букові ліси, що відділювали від свѣта-сю старинну людську оселю.

Остаточнѣ а не допоміг нічим бідній-старусі, котру після мені случай на това-ришкѣ дороги. Она відне певно зарад до се-редини котроїс із сих нужденних хатин, по-ложить свій оберемок; ніхто не правитъ єї-радістно, не оден поприкне ще терпимм сло-вом за яку не-будь дрібницю, як звичайно-супротив старіи, що не в силі вже працю-вати, і бідна стара положить ся тихо на свій-нужденний берліг. А завтра розпичнесь на-мова єї жити неужиточної и непотрібної ста-рухи, що викинує смерти, жита без надії на-яку полегчу аж до самої послѣдньої хвилі-смертних судорогів... О, нещасна старуха а-тим добрим поглядом очей! Яке чувство ма-лосердя і жалю оволоділо мною, коли почув-а там, серед гір, тяжке єї зітхання утоми!

На кінці пустої улички показалась мала-датова, дрібнотича по верити камінцями до-рогѣ, наче викинула ного. Коли вже, розі-анала єї добре, пустилась бігцем на стрічу,-протягнула рученята, кланючи: „Бабусю!“-Було се мізерне, дво або трилітнє дитини,-замурзане, слабове, досить гидке, однак ви-глядало похуже на ню, — той сам погляд,-ті самі очі, добрі і честні. Маленке єство,-що сміючись починало жити, повне лиха и

## Пос. Романчукъ передъ выборцами въ Бобрцѣ.

Дня 13. с. м. станувъ пос. Романчукъ на-справоздане посольске въ другѣмъ мѣсці бо-бречного повѣту, въ Бобрцѣ. Въ просторѣи-сали повѣтѣмъ збрало ся около 100 выбор-цівъ, межю ними лише 4 священники. Недо-годна пора по причинѣ пильныхъ робѣтъ въ-поли и пѣзне та недостаточне оголошене збо-робъ були причиною невеликого розмѣрно-числа прибувшихъ выборцівъ. Явили ся самі-найбільше свѣдомі и интелігентні люди. Якъ-у всѣхъ вародныхъ справахъ такъ и тутъ-вѣдвали ся передъ всѣмъ Романовицъ, ко-трій прибули въ найбільшій поспѣху, довѣ-давши ся о зборахъ ажъ въ послѣдній хвилі. Проводивъ зборишъ о. Дзєровицъ, парохъ въ-Бобрцѣ, а секретарями були о. Зацерковный-и Водичъ и ч. Прибыла зъ Романова. Яко-комісаръ правительственный явивъ ся п. Гро-дзіцкій.

Посоль въ близкій пѣвторагодниій бе-сѣдѣ обговаривъ ситуацію парламентарну на-початку и зміну єї въ протягу сесіи, заходы-міністра-президента и робѣтъ, доконані радою-державною, выклады на будучиствѣ, станови-ще Руского клубу въ палатѣ послѣвъ супро-тивъ иншихъ сторонницѣвъ и правительства, его поведєне, наконецъ свои власній старана-и амагані. Бесѣду супроводжали одобрєня и-оплески агромаджєныхъ, чимъ правитель-ственный комісаръ видимо віртувавъ ся.

Зъ бесѣды п. Романчука піднесемо де-якіи вызначніи рѣчи.

Згадуючи о репрезентаціи поодинокихъ-народовъ въ палатѣ послѣвъ, выказавъ nero-мірне и зовсѣмъ выемкове покривдженє Ру-синѣвъ. Коли всѣхъ 425 послѣвъ покляси-кує ся після народности, то выхѣдять, що-найбільше послѣвъ, бо 207-хъ, мають нѣмцѣ,-вѣдтъ 86-хъ ч. хв, 72-хъ Поляки, 18-хъ И-таліянцѣ, 15-хъ Словѣнцѣ, 12-хъ Хорваты и-Сербы, а Русины лише 10-хъ, хоти, якъ-бы-шло після числа душъ и якъ-бы выборы за-конно були перезожені, они повинні бѣ ма-ти 56 послѣвъ. Найкористивѣше поставлені-Италіянцѣ, нѣмцѣ и Румуны, у котрыхъ о-денъ посоль припадає на 38 до 42 тысячі-душъ, вѣдтъ Поляки: 1 на 52 тыс.; найбѣ-ше Словѣнцѣ: 1 на 78 тыс., а безъ порѣв-наня найбѣше Русины: 1 на 310,000 душъ! При такъ малѣмъ своѣмъ числѣ, рускій послы-не можуть своими голосами — а о голоса-розаходить ся найбільше — мати вѣдповѣд-ного вливу.

Що-до вѣднесенъ Руского клубу до-иншихъ послѣвъ сказавъ п. Романчукъ, що-Рускій клубъ не мѣгъ злучити ся зъ тими-русскими послами, котрі, не выѣшавши зъ-волѣ народу, не можуть и зважати ся его-дѣйствителныи заступниками. За те старавъ-ся Рускій клубъ злучити всю галицку, якъ ру-ску такъ и польску, оппозицію. До постѣйно-го тѣснѣшого сполучєня не прийшло, поммо-готовности до сего Стояловцѣвъ, зъ причинъ-вѣдтанєня польскихъ послѣвъ людовцѣвъ, а-власне ихъ проводницѣвъ, котрі бояли ся-закладѣвъ и напастей вѣдъ иншихъ польскихъ-сторонницѣвъ. Кѣлька разѣвъ вся галицка о-

нужди, подібнє до того, яке его бабуся уже-вінчала...

„Бабусю!“ — Она розвѣла рамена до-дѣтати, а лице єї засяло такъ радістнимъ-чувствомъ, що адалось в одній хвилі цѣле-перемінало ся. Що значила довга, тяжка до-рога або докори людей, коли она мала лю-бовь сего маленького сотовариша? Оден усміхъ-дитини виглядавъ усеї морщина терпіння, казавъ-забуту о тяжкій утомі. І відгадуючи без-сумайку мої чувства супроти неї, звернула-вона свій погляд до мене, щобъ упевнитися-чи видѣ я его добре — тєє милєнє дѣти,-і наче-б хотіла сказати: „Придивися! чи-ж-не розпичає оно і чи-ж не могу бути гор-дою з него? Повтори теперъ ще, чи я дійсно-нужденна і бідна, коли маю такого внука,-якъ сей...“

І відійшовъ поволи, думаючи, чи не-злишні були чувства жалю над старою жи-ною. Із змінниці відізалась в сій хвилі зво-на на вечерню молитву. Старуха жєдно очіку-вала іхъ звуку, затрималась, щобъ перехре-стятися, а в єї статі, нахилєній побожно до-до землі, і у вигляді лица ведеїла віра про-ста, глубока, правдива, що не жахавсь ні-старости ні смерти.

Ох, тогди то, серед глубокого супокѣю-сего сапалого серед лісівъ сѣла, що заснивало-під покриваломъ ночи, я, чиний єкиталець,-що прийшовъ на оден вечір між сих просто-людниѣвъ, унокоривъ ся, думаючи: „То ти, до-бра старухо, маї надомною милосердя і жалѣ-і змови молитву за мене і мій супокій, бо з-нас обоїхъ і певно білше нещасливий, білше-нужденний...“

позичіи, Рускій клубъ и польскій Стояловцѣ-та людовцѣвъ, выступали разомъ солідарно, але-вѣднѣ Стояловцѣ перейшли до польского ко-ла, а за короткій чи довгий часъ можна о-жидати и такого жъ переходу людовцѣвъ. Супротивъ такого сполучєня всѣхъ польскихъ-послѣвъ и партій показує ся тими болше-конечнѣсть сполучєня всѣхъ рускихъ послѣвъ-и партій. Ся справа улегшена сегодѣшнимъ-поведєнемъ т. зв. угодовыхъ рускихъ послѣвъ-въ сѣмѣ, и бесѣдникъ высказує сердечне ба-жанє, щобъ въ озвѣній сесіи рады держав-нон всѣ рускій и сль злучили ся въ одній-клубѣ, та щобъ възгаль протѣвнані Рус-инѣвъ не мали можности в сувати однихъ-Русинѣвъ противъ другихъ.

Що до потребъ руского клубу вказавъ-п. Романчукъ, що передъ всѣмъ конечно єсть-заведєне колѣ не „європейско“, то бѣдѣй „ав-стрийско“ управы на мѣсцє теперѣшной спе-ціально „галицко“ зъ єї протѣвнанємъ-одной народности а власне одной класы-той народности супротивъ другой народности-и иншихъ класъ та зъ єї махінаціями вы-борчимъ, сєкратурѣ и т. д., инакше сказавши,-конечна єсть зміна теперѣшной системы. Въ-дорогѣ законодатній конечній суть, окрѣмъ-аграрныхъ реформъ для ратованя селянства,-реформа ординаціи выборѣвъ и постепенне-заведєне автономіи народности. Ся справа по-трѣбній вѣрѣмъ не лише для Русинѣвъ, хоти-для насъ та потреба єсть найбільша, але и-для цѣловъ Австрій, и безъ нихъ не може на-стати ладъ въ державѣ анъ не мыслямый-єсть поступъ до лучшого. Въ томъ дусѣ бе-сѣдникъ поставивъ внесенє на утворєня рус-кого секціи въ галицѣй Радѣ школьній кра-євѣй и при-готовляє внесенє выборѣвъ рефор-мы зъ подѣломъ округѣвъ выборѣвъ після-народности. На такій проєктъ повинні бѣ-згодити ся и инші народы, якъ показує сєєя-обстановка, що въ остатнихъ дняхъ піднесєна-була подѣбна гадка и нѣмецкими послами въ-моравскомъ соймѣ.

Взвѣдъ справозданє посольске п. Рома-нчука въ Бобрцѣ було ожизєленє. Багато бе-сѣдникѣвъ ставили интєрєляціи або выска-зували свои крѣнды. Вѣднѣи на внесенє одно-го бобречного мѣщанина зборы высказали-одноголосно довѣру и подаку для посла Ро-манчука и вѣдспѣвали ему Многая лѣта.

## Рухъ выборѣвъ.

Зъ Доланы пишуть намъ: Повѣтѣмъ комитѣтъ выборѣвъ для выбо-рѣвъ соймовыхъ въ Доланѣ, выбранный дѣла-татами всѣхъ громадъ доланьского повѣту на-засѣданю своѣмъ дня 18 липня с. р., ухва-ливъ кандидатуру на повѣтъ доланьскій о. Теодора Богачевского пароха Лецьови и вѣдѣвъ ся до Народной Рады и Русской-Рады у Львовѣ якъ и до Селянської Рады-въ Доланѣ зъ просьбою о затверженє тои-кандидатуры.

Зъ Яворѣвщани пишуть намъ: Польскому літографованю водозвою, вы-даною въ Яворовѣ ще дня 16 липня, скли-кують підписаніи пп. Ковопка, Генрикъ Кар-чевскій, д-ръ Гібль и Шептицкій зборы на-день 23 с. м. на 10 год. рано до салъ яво-ровской рады повѣтѣвъ въ цѣли уконститу-ованя передвыборѣвого комитѣту повѣтѣвого-и порозумѣня що-до выбору посла зъ громадъ-сѣльскихъ. (Навѣтъ до рускихъ священникѣвъ-ті панове порозсылали запрошеня польскій-и польскимъ адресатамъ.) Розумѣє ся, що ті па-новє дѣлають подѣ єїдою жидовско-польско-го „центрального комитѣту“, щобъ не допу-стѣти выбору Русана до сойма.

Зъ табору польскихъ людов-цѣвъ Куржє Іwowski доносить, що началъ-на рада партіи людовцѣвъ, выбраа на пар-тійномъ зѣздѣ въ Тарновѣ дня 30 червня-с. р., уконституовала ся д. 21 с. м. въ той-способѣ: Голова рады: Генрикъ Рєваковичъ;-заступникъ головы: д-ръ Бернадзковскій и-Сьєдларскій; секретарѣ: Стапінскій и д-ръ-Шєдларскій; вѣдѣлові: І. Бабічъ, пос. Вой-ко, Т. Дыбоскій, І. Фурманєвъ, В. Гайта-Іосєфъ Гутковскій, пос. Кремь, В. Лука, М.-Мєсєвичъ, М. Творѣжъ д-ръ Віковскій и-Вудчикъ. До выковужного комитѣту увѣдѣли:-послы Кубікъ и Олѣшевскій, проф. Бєрманъ,-Яворскій и Студніцкій.

На тѣмъ засѣданю ухвалєно ось-такій-партійный регуляцій поступованя при уста-новленю кандидатуръ на послѣвъ: 1) Прини-манєя агод-шенъ кандидатуръ, предкладанє ихъ-и ухвалєванє належать до повѣтѣвыхъ коми-тѣтѣвъ партій. 2) Ухвала повѣтѣвого комитѣту-має бути сєйчасѣ подана до вѣдомости выдѣ-ловъ начальномъ рады, котрый має предкла-дану кандидатуру приняти именовані партіи-до вѣдомости, або вѣдкнати єї и вѣзвати-повѣтѣвой комитѣтъ до предложєня вышю-кандидатуры, або полатити рѣшенє лєгалъ-нымъ чинникомъ. 3) Зъ хвилєю устєвєня-кандидатуры и оголошеня єї въ партійномъ-органѣ („Przegląd Ludu“) всякій вышій кан-дидатуры належить поборовати. Хто не хоче-пѣддатися тѣмъ ухваламъ повѣтѣвого коми-тѣту и начальномъ рады, той перестєа тѣмъ-самымъ бути членомъ партіи.

Жидовско-польскій „центральный-комитѣтъ выборѣвъ“, маючий за цѣль-перевѣсѣмъ выволѣвати мандаты для поль-скихъ обшарникѣвъ въ сѣльскѣй вуріи сѣдѣ-нон Галичины, розбѣлавъ такожъ до мѣстѣ-писемъ, підписанє нн. Андрѣємъ Любомір-скимъ яко головою и Теофілємъ Мєрунов-ичемъ яко секретарємъ, въ котрымъ мѣжъ ли-шнѣмъ находить ся ось-такій уступъ:

„Звѣстно намъ, що власнє въ мѣстахъ край-ній элементъ розвиває якъ найбільшу дѣ-яльнѣсть, а пєзнє и при надходячихъ выбо-рѣвъ до сойма не занєдбають нічого, абы ра-дикальній напрямъ такожъ въ соймѣ нашли-своємъ представителѣвъ. Однакъ мимо того-сподѣваємо ся, що свѣтлє и патріотичнє на-ше мѣщанство, въ євѣдѣ зъ найонѣнѣше-по мѣстѣмъ репрезєнтованю польскою ин-тєлігенцією, зумѣє вѣдперти забави радикаль-ныхъ элементѣвъ, шукаючихъ такъ радо со-юза зъ спорѣднеными зъ нами элементами-космополитичными.“

Однакъ єї вѣдѣвъ стянєнєвского коми-тѣту починають браи въ лѣвъ, бо мѣста не-кончє хотѣть піддатися его верховѣдству. И-такъ зъ Станєславєва пишуть до Slow'a пол-ско'ого, що зѣ сторъ на мѣста стрѣтивъ єя той-комитѣтъ зъ малымъ дѣспектомъ, бо на за-прошенє, абы Станєславѣвъ выславъ до ко-митѣту свого дѣлєгата, вѣдповѣля оосѣвъ, про-шєніи о те, що станєславѣвскій выборѣвъ до-арѣянъ вже політично на стѣбно, що самі-зумѣють дати собѣ раду.

## Переглядъ політичний.

Австро-Угорскѣ-Румынска-військова конвенція. Magyar Ország по-дає сензацийну поголовку, що генералъ Бєкъ,-шефъ генерального штабу австро-угорской ар-міи заключивъ зъ Румунією вѣєкову конвен-цію. На подставѣ тои конвенції Румунія має-на случай войны 250-тысячну армію подѣлену-на 8 корпусѣвъ. Якъ лише Россія зарядиъ-мобілізацію, Румунія высуне половину тои-арміи на лінію Галатъ-Ясы, аби шахувати-российскій корпусъ VIII одєскій и VII симѣ-ропольскій и загрозити ихъ комуникацію зъ-IX кѣвскимъ корпусомъ, котрого призначє-намъ буде зѣдєє ся вѣдѣрти єя до вѣхѣднон-Галичины. Друга половина румынской арміи-авєрне ся противъ Болгаріи зѣвожъ лінію Ду-наю по Вѣднѣ. Вѣдъ сєи точкѣ протѣвъ Сер-біи має дѣлати австро-угорска армія.

Magyar Ország запєняє, навѣтъ супро-тивъ можливыхъ заперечєнь зъ урядовонъ-сторонъ, що его вѣстѣ правдива. Ся конвенція-будє зѣдєє ся оголошеня, коли тѣлько король-Александръ князь Фердинандъ и князь Ни-кола поѣдуть до Петербурга въ цѣли ратѣи-каціи союза балканьскихъ державъ подѣ-протєкторатомъ Россіи.

Словѣнскій соймовій послы и-дуть за примѣромъ Русинѣвъ. Въ частѣ геде-ральной даскусіи въ стирійскѣмъ соймѣ надѣ-будовою краєвого шпєтала для божєвѣльныхъ-п. Марані заклянує Словѣнцямъ, що хочуть-справу убити въ комісіи. Словѣнцѣ енергично-запротєстували противъ того. Маршалокъ Па-єръ, хотѣя промовити, вѣдєає провѣдъ за-ступникѣвъ маршалка Грєгорціови. Сей, за-мѣсть обнати провѣдъ, выхѣдять зъ салъ. П.-Бєрбачъ поставивъ внесенє вѣдѣблєна справы-до скарбовонъ комісіи зъ припоручєнємъ, абы-єще въ той сєсіи выготорила справозданє. Коли внесенє упало, Словѣнцѣ выѣшли зъ салъ. Обговорюючи єю сєдєсію Fremdenblatt пише,-що Словѣнцямъ не дала спати слава гали-цкихъ Русинѣвъ и що се в выборѣій манєврѣ,-котрымъ Словѣнцѣ хочуть показати єя ге-роями.

У Франціи вѣдбулєся въ недѣлю вы-борѣ до генеральныхъ радѣ, котрі суть най-вышшою мѣрою політичного успѣблєня має-въ данній хвилі и пробѣю, якъ бы въ такій-хвилі выпали выборы до парламенту. Дѣєя-звѣстныхъ в 1444 результатѣвъ,выборѣвъ а зъ 10-округѣвъ не маємо вѣстѣй. Выбрано 556 рєпу-бликанцѣвъ, 477 радикаловъ и радикальныхъ-соціалѣстовъ, 33 соціалѣстовъ, 54 умѣркова-ныхъ, 29 націоналістовъ и 209 консерватив-ныхъ. Въ 87 случаяхъ будє перевѣдєній тѣс-нѣшій выборѣ.

Въ Рубѣ зъ вєгоды выборѣвъ прийшло-до розрухѣвъ. Товпа маїфєстантѣвъ вытол-ка-швы въ выставовыхъ вѣнкахъ многихъ склє-иствъ и зрабовано оденъ склєпъ кавы. Кѣль-кохъ поліційныхъ агєнтѣвъ ранєно. Арешто-вано богато оосѣвъ.

Тайный выдѣлъ македоньского ко-митѣту скликує до Средця велике вѣчє. За-просны одержали: по 30 македоньскихъ ємі-грантѣвъ зъ Варны, Бургасу, Русука, Філіпо-поля, Шумлѣ, Сливѣ и Старон Загоры; по-10 оосѣвъ зъ всѣхъ вышнихъ мѣстѣвъ, по дѣвъ-зъ каждого сѣла, всѣ Македонцѣ въ Средци и ихъ-приятѣль. Вѣчє має на цѣли начєрти на прав-ительство, абы выпустило зъ вѣзницѣ Сара-фова и его товаришѣвъ, протѣвъ котрыхъ актѣ-обжалована вже готовый. Говорять, що ині-ціаторами сего руху суть радѣславѣты, котрі



надбють ся повадити тымъ способомъ тепершній кабинетъ.

Зъ Сербіи доносять, що въ околицяхъ Коляшина все сербське населення, котре не має оружя, утекло въ горы. Після донесення зъ Митровиці альбанській ватажко Исса Болетіваць вдеръ ся на чолі вбоддлу альбанськихъ Вашибожукъ до сербськихъ домівъ и побдъ позоромъ, що ревідує ті домъ за оружжємъ, рабувавъ. Богато Сербівъ побито и поранено. Такожъ въ селахъ въ околицяхъ Митровиці уряджено за Сербами нагонку. Говорять, що до Митровиці мавъ вчера приїхати Сулейманъ-баша, аби завести ладъ.

На припоручення російського посольства въ Царгородъ, російській консуль въ Скопль, Александръ Машковъ поїхавъ до Коляшина, аби наочно перекопати ся о подбяхъ въ тій місцевості. Сербській консуль зъ Примітны такожъ приїхавъ до Коляшина.

Вѣсти, які надходять зъ Старої Сербіи показують, що въ переселюванню Сербівъ беруть участь не лишъ Альбанці, але такожъ власти и правильне турецьке войско. Турецькі власти арештували въ Косові насапередъ сербськихъ робітниківъ, вбдтакъ учителівъ и священниківъ, а нарешті всіхъ мастиїйшихъ купцівъ. Въ школахъ, церквахъ и монастиряхъ вбдбули ся брутальні ревізія и протестъ який митрополитъ Прізенду вибѣ до турецького правительства, лишивъ ся безъ вѣдкихъ наслідківъ. Територія Коляшина, де Альбанці арабували сербські домъ, мала вбдъ непамятнихъ часівъ рбдъ самоуправы. Начальниками території були „князѣ“, самі стаяли податки и вбддавали изъ турецькимъ властямъ въ Митровиці.

Сербы запевняють, що жереломъ тыхъ подбй, котрыхъ жертвою паде християнське населення Старої Сербіи, суть инструкція зъ Царгороду. На протесты сербского посла турецьке правительство давало вымываючо холодна вбдповдѣ и не зарядило нѣчого аби спянти ті надужитя. Здає ся, що наміромъ турецького правительства є вытиснути всіхъ християнъ зъ Старої Сербіи.

Ситуація бѣлградского кабинету є супротивъ того дуже тяжка. Сербське населення домагає ся енергичныхъ дипломатичныхъ кроківъ въ цѣли привернення ладу въ Старої Сербіи, а турецьке правительство игнорує всѣхъ представлений сербского посла. Вачучи свою нембѣ, сербське правительство звернуло ся до російського посла въ просьбѣ о помбѣ. Протѣ Сербіи підперли теперъ послы Россіи в Черногоры, а прилучивъ ся до нихъ такожъ екуменський патріархъ, а то зъ причини замѣненія бблшого числа сербскихъ церковъ въ пріштинськомъ санджаку. Супротивъ того турецьке правительство вже мусить справу трантувати поважнѣйше.

Сербській король Александръ заманифестувавъ ся дуже рѣзко яко претвникъ лібералбѣ. На привѣтну телеграму виборцѣвъ зъ Нішу король вбдповдѣвъ черезъ своего маршалка, що сего привѣтання не приймає, бо Нішъ, прокламуючи односторонно кандидатурѣ на посла ліберала Авакумовича, дѣлає протѣвъ интенцій короля. Рѣвночасно король усунувъ дотепершнього бурмістра мѣста Нішу. Мешканцямъ мѣста король казавъ сказати, що вбдлече зъ вбдгамъ гарнизону, коли Авакумовичъ буде выбранный.

Турецькій султанъ розпочавъ енергичну акцію противъ впливбѣвъ Европы на турецькій змычѣ, а розпочавъ вбдъ — мамокъ. Въ тій цѣли выдавъ вбдъ онотды праде, котрымъ забороняє приймати християнський мамки, поковѣвни и т. д. Переведення того праде вбдбувавъ ся въ тій спосбѣ, що поліція зымає кожного Турка зъ окрема и той мусить на поліцію підписати акте, котрымъ зобовязує ся нѣколи не держати християнскої службѣ. Турецька преса дуже утѣшила ся тымъ розпорядженемъ, закидаючи при тій нагодѣ християнськимъ бонамъ неморальность. Дневникъ Serger выває турецьке населення до задержаня на будучность чистоты турецького гарему. Турки повинны виховувати ся въ мамомеданськихъ засадахъ и не треба допускати, аби християнський жывнй вивоквали зъ турецькій дѣти фальшивы засады. Розпоряджене султана и коментаръ турецькой прасы выкликвали мѣжъ европейськимъ населенемъ Царгорода дуже прикре вражѣнне.

**Звіт Дирекції ц. к. академічної гімназії у Львові за рік шкільний 1900/1901. У Львові 1901. З друкарні Наукового Товариства імені Шевченка. 8°. Сторон 48+60.**

(Конецъ.)

В часъ кримської війны, коли Австрія виставила корпусъ обсервацийный на границѣ, за-

няла військовость по закінченню р. шк. 1853/4 всѣ убѣкаціи акад. гімназії на магазинъ мундуровий и робітні. Тому то якъ такожъ заляда котрыхъ донекончанъ адопаций класъ шкільныхъ могла розчати ся наука шкільна в р. шк. 1854/5 доперва 9 жовтня. Шкільний рікъ сей закінчено безъ публичныхъ іспитівъ вже 1 липня а то заляда пошестихолеричної, когря страшно лютовала межъ людностю и забрала такожъ кілька жертвъ ізъ шкільної молодєжи. З тыхъ причинъ можъ було розчати рікъ шкільний 1855/6 доперва по вигасненню пошести 17 вересня.

Рікъ сей важный тымъ, що начеркъ організацийный узаксавши саніцію монаршу ставъ же нормою для всіхъ гімназий и всякій тымчасові запорядки знесено. Далше окремимъ розпорядкомъ уривавъ часъ науки и унормовано двѣ фєрвалны для всіхъ краївъ коронныхъ.

До р. 1855 вбдбувавъ провизоричный инспекторъ гімназий Едвардъ Лівцаверъ люстрації акад. гімназії двѣчі що року и за кождимъ разомъ заявлявъ зборови учительскому свое вбдволенє. Р. 1856 зїстає іменованный дїєснымъ инспекторомъ гімназий в обєагу львівського намістництва и для Буковини д-р Евсеий Черкавський, котрий по люстрації в цѣвітї того року удѣлає зборови учительскому на конференції в педагогичаимъ и дидактичымъ зглядѣ поучаючі указанья.

Р. 1857 учитель обохъ языківъ краєвыхъ ставъ дїєснымъ учителямъ (wirkliche Nebenlehrer) а наука языка руського чп польского ставъ зглядно обовязочною в акад. гімназії т. є. ученик, по рішенню своїхъ родителейъ або опікунівъ, мѣгъ записати ся на науку одного або другого языка, котрий вже уважавъ ся яко обовязочный. Відъ того року правительство визначує певні річні ремунерації для учительнаго обовязочныхъ предметівъ — передъ тымъ же ученик и частячі на науку тыхъ же предметівъ мусїли платити певні датки для учительнъ відноснихъ предметівъ.

На основі розпорядку мініст. з д. 11 марта 1857 входять в акад. гімназії в р. 1858 вперше в житѣ рївнорядні класы; подїлено тогдї класу I. (відд. а 52 уч., відд. б 42 уч.) и III. (відд. а 46 уч., віддїл б 40 уч.). Подїл сей очевидно правичный ся вельми до улучшеня успѣхѣвъ науки и значно облегчиъ и безъ того важку и зноину працю учительнъ.

Відъ р. 1848 вѣвъ керму заведена Францъ Бруггеръ; зъ початкомъ р. шк. 1857/8 заземігъ сильно и на власну просьбу зїстає найвысшою постановою з д. 15 мая 1858 спеноменованный. По короткѣмъ заступствѣ занає его місце на основі найвысшого рішеня з д. 20 липня 1858 р. дотепершній директоръ гімназії станиславської Иванъ Пйонтковский. Рівночасно перенесено вже тогдї зїсного дослідника природи нашого краю проф. Максиміліана Новицкого ізъ самбірської гімназії до тутешнього заведеня. В канцелярійній хроніці про те іменованє такъ прописано: „Wegen dieser Ernennung darf man sich der Hoffnung hingeben, dass die Lehranstalt immer mehr gedeihen und einen ehrenvollen Platz unter den Gymnasien des Landes einnehmen werde“.

Що у тогдїшнихъ часахъ неспокійнихъ и бурливихъ треба було незвычайної енергії и такту, щобъ удержати ладъ в заведенню такъ численно учащымъ, се рѣзко безперечна, рївно-жъ якъ и те, що тогдїшній збіръ учительский ізъ директоромъ на чолі вивязувавъ ся зъ своєю задачі вдоволяючо.

Зъ початкомъ р. шк. 1862/3 переселює ся академічна гімназія зъ забудована вернаддиньского до Дому Народного, де займає убѣкаціи на 2 и на 3 поверсі; тамъ остає и до нѣшнього дня.

В р. шк. 1863/4 запоряджено, щобъ в цѣли постепенного введеня руського языка викладного в I кл. учено латини (на основі нїмецького підручника Шульца парадігма) по руську. При науці географії, математики и наукъ природныхъ мавъ учитель подавати ученикамъ терміновою нїмецьку и руську, а ученики полишено свободу відповідати по нїмецьку або по руську.

Доперва з рокомъ шкільнимъ 1867/8 запоряджено науку у всіхъ чотирохъ класахъ нѣшнихъ виключно в языкѣ руськѣмъ у всіхъ предметахъ науки. Для учительнъ занятыхъ в тыхъ класахъ була то важка праця безъ руськихъ підручниківъ учить молодїжъ по часті при уживанню нїмецькихъ або польскихъ підручниківъ апробованихъ Міністерствомъ.

Частьба (фрєквенція) в сѣмъ році спадає на 417 учениківъ. Лашевъ сама одна перша класа подїлена на два рївнорядні віддїла (по 38 учениківъ в кождімъ).

На основі санкціонованої ухвали соймової видано відтакъ на р. 1867/8 розпорядокъ, котрымъ введено у всіхъ высшихъ акад. гімназій языкъ викладный польський. Наука языка польского ставъ в тыхъ класахъ предметомъ обовязочнымъ.

Рескриптъ президиальный Намістництва зъ

дня 10 сїчня 1868 повідомляє збіръ учительский о розпочатї функції Ради шкільної для Галичини; подає ся до відомости реулятивъ сей власти шкільної зъ зацѣмъ, щобъ дирекція всѣхъ релаций, внесеня и просьби їй предлагала. Дїйність сей власти розчала ся дня 24 сїчня 1868 р. торжественнымъ Богослужєнемъ, в котрімъ взяли участь: намістникъ ір. Агєворъ Голуховський, всѣ члєни Ради и збори учительскїє в молодєжю.

Чимъ разъ то скупїйшїй відомости уривають ся зовсѣмъ з р. 1869. Хроніка писана по нїмецьку, відъ р. 1868 всѣ протоколи и релаций списанї в языкѣ польскѣмъ яко урядовимъ.

Відъ часу якъ заведено в нѣшнихъ класахъ нашої гімназії викладный языкъ руський, боре ся сама учба зъ невисказаннимъ трудностямъ а то заляда браку підручниківъ шкільныхъ. Немаъ такожъ усталої термінології, кождий майже учитель ннакше рѣзъ називавъ. Тому разъ-в-разъ зывавъ директоръ до порозуміня и до уживаня чистого народного языка, в чїмъ однаковъ на перепонѣ браку певного осередка, чистого жєрєла для інформації и поученя.

Змїна языка викладного в высшихъ класахъ гімназії робить молодєжи значні трудности.

У слѣдъ Найвысшїй Постановѣ з дня 31 мая 1873 р. запоряджує Рада шкільна краєва рескриптомъ з дня 2 вересня того року ч. 93 введенє руського языка викладного в V. класѣ нашої гімназії, відтакъ постепенно и в прочихъ класахъ.

Першїй ієнітъ зрілости в нѣмъ о руськѣмъ языкѣ вбдбувавъ ся доперва р. 1873 р. Відъ того часу такожъ всѣ акти, протоколи, свѣдѣцтва и звіти у внутрєннѣмъ діловодствѣ пишуть ся по малоруську.

Розпорядкомъ з дня 11 цѣвітня 1877 р. ч. 5336 завела ц. к. Міністеря Вѣр. и Просвѣты класу приготівну, котрої задачу мало бути підготівити хлопцівъ такъ, щобъ доразу безъ упередного аذانя такъ званого проіспитку (Vorgprüfung) могли бути прийняті до I класѣ гімназійної. На жаль тогу класу приготівну знесено р. шк. 1894/5.

Зъ кінемъ р. шк. 1878 видано вперше річний звітъ дирекції в языкѣ малоруськѣмъ.

Дня 14 вересня 1880 р. відвідавъ Его Вел. Цїсаръ Францъ Йосѣфъ I. и академічну гімназію, вписавъ Своє Імя въ пропамятній книжѣ и висказавъ директорови вдоволенє зъ того, що чувъ и бачивъ. Іменно школа наша приняла Монарха промовою одного ізъ старшихъ учениківъ, піснями и смироно виставкою праць учениківъ.

Збіръ учительский и молодїжъ обходили торжественно всѣ важнїйшіє памятні днѣ и ювілеї Найдостойнїйшого Цїсарского Дому зъ оказаючістю, на яку лишень школу нашу стало: торжественнымъ Богослужєнемъ, концертамъ, відчитамъ и промовами.

Відъ 1886 почавши що року обходжено торжественно роковини смерті Тараса Шевченка; при тыхъ нагодахъ сповняла школа наша старанно задачу плеканя и розвиваня чувствъ патріотичныхъ.

Згадати тутъ випадає, що бл. п. о. Василь Ільницький, яко члєнъ Ради шкільної и директоръ акад. гімназії, самъ переложивъ кілька підручниківъ и заохочувавъ члєнівъ збору учительского до вилажуваня книжокъ шкільныхъ в малоруськѣмъ языкѣ.

Для видавства руськихъ книжокъ шкільныхъ зложила Рада шкільна тогдї особну комісію, вѣдчала у Вис. Союму значну субвенцію и старала ся по амові вельмому браку підручниківъ запобігати.

Завдяки тому, рївно якъ и условности декотрыхъ частинъ языкѣ ізъ збору учительского нѣ майже всѣ учебники шкільні вилажєні в языкѣ малоруськѣмъ и лишень кілька єще жде виданя, що імовірно під печальвою управою Ради шкільної наступить.

Тутъ при нагодѣ єще позволюмъ собі піднести, кілько то труду, условности и втревалої, муравельної праці потреба було, щобъ узаксати и на одвітній вижнїй удержати тоту в своїмъ часѣ єдину гімназію в малоруськѣмъ языкѣмъ викладнимъ. Нѣгдї маємо чотири гімназії малоруськїє, майже всѣ книжки шкільні вилажєні в малоруськѣмъ языкѣ — а предѣи декотрі зъ Русинівъ здають ся не пізнавати значєня руськихъ гімназий. Чи застановляють ся коли ті назове, якою благодатною єсть іменно для більшости учениківъ в матернѣмъ языкѣ? Правда здїбнїйшїй ученикъ даєть собі такожъ раду зъ викладомъ в языкѣ нїмецькѣмъ або польскѣмъ та бїльшїсть у насъ якъ и на цїлѣмъ сьвітѣ складає ся зъ талантівъ середнихъ — а для початкової науки навѣгъ и здїбнїйшому ученику легше учить ся в языкѣ матернѣмъ. Не треба такожъ забувати, що в руськихъ гімназяхъ кладе ся сама бїльша

вага на науку нїмецького языка, яко одного ізъ языківъ сьвітowychъ а іменно для Славянъ великоважного. Тожъ тымъ бїльше разити мусить, що єаме теперъ, де майже всѣ книжки шкільні вилажєні по руську, руська молодїжъ якъ в о время о нѣмъ и теперъ любить обходити ся безъ книжокъ. Визнѣва, що се дуже бїдна молодїжъ, тутъ не при чїмъ. Покажує ся, що пераа вимбнїйшихъ родителейъ синове поважляють собі тої „щадности“. Щадністьъ вправдѣ єсть вельмоу чєстотою а для убогихъ в загалї Русинівъ вельми захвальною — але щадністьъ на книжкахъ шкільныхъ єсть просто погубною. Родители чп опікуни най се добре тамлять, що жадуючи видати на книжки шкільні роблять собі самимъ, зглядно відноснимъ ученикамъ, и загалнїй справѣ бїльшую кривду. Ученикъ не маючий книжки, хоть бл. и здїбнїй, учачи ся доривочно зъ книжокъ вижнєннихъ відъ колегѣ, в одвітнѣмъ предметѣ не може зробиити тавнихъ успѣхівъ, якъ коли-бъ учивъ ся правильно зъ власної книжки. Отожъ кривда дїє ся ученикамъ, надъ добромъ котрыхъ родители чп опікуни чувати повинні. В другє: черезъ те, що руськіє книжки розходять ся дуже пнвно, не можуть в часъ явлати ся виданя справленїє, привнєні до повныхъ вимагавъ часу; тымъ часомъ у Нїмцївъ, Подляківъ швидко наступаютъ на собі виданя улучшенїє. Накладъ руської книжки шкільної печатаний в 600—1000 примірникахъ пнчїи и за нїлькннай-пнть лїгъ не вичерпує ся! Тутъ дїє ся кривда справѣ загалнїй, розвитку руської шкільнї. Тїи то часѣ, коли то и інтелігентному Русинакови вистарчало купити за кілька дутківъ руськїй букваръ, щобъ „навчити ся по руську“, тїи часѣ безповоротно минули. При шалєннѣмъ поступѣ другихъ наводностей ми пропадаємо, єсли коло просвѣты власного народа будємъ лїтати темномъ 1830, 50 або и 60 рєківъ. Хто дбає, той мавъ. Зъ заложєнихъ рукъ, зъ важкого думаю и жалїстного зітханя не зацѣнтє гарцадъ народу!

Що таблиця уведеннїєй частьбу (фрєквенція) молодєжи в гімназії академічній відъ 1848—1901 року, зъ котрого виваау виходить, що найбільше частото учениківъ р. 1850 (825 уч.) відтакъ р. 1863 (740 уч.) и р. 1901 (599 уч.), найменше в л. 1874 (359 уч.), 1875 (318 уч.) и 1876 (294 уч.) — слѣдує єще учитель львівської акадємії гімназії за очеркѣмъ відъ р. 1848—1901. В тїмъ списѣ бувшіє ученики тої гімназії стрїнуть ся не зъ однимъ назвнцемъ акадємичнымъ, що вилжчє певно у нихъ вѣдчану згадку давнихъ своїхъ учительнъ, вставивши и руководствѣ. Тавї імена якъ Пйонтковский Иванъ, Новицкій Максиміліанъ, Огоновський Омєлянъ, Осадца Михайло, Плахетко Северинъ, Полянський Михайло, Шараневичъ Ієндоръ, Яндаврекъ Юлій, Яновський Амвросій остають все в почитній памятї яко іменъ опытныхъ педагогівъ або мужівъ, що, зъ заложєнанемъ плекаючи науку, давали якъ найлучшїй привѣдъ повѣрєній собі молодєжи.

Дуже вимовною єсть примітка підъ ч. 23, де подано кількннайцѣмъ темъ зъ руського языка винятыхъ ізъ звіту за р. 1855. Тутъ для ужа-саючого приміру лише кілька наводимъ. Сынъ вѣдає справу въ листѣ въ своимъ родителямъ, якъ онъ употребилъ первое пблрочіє школьное. — Спасительное и вредливое влїаніє мавъ ся въ формѣ листа вяснити. — Многочисность минералбѣвъ для чєловѣка срывнаючи єь мотто: Выкопываютъ богатства яко возбуждатель до злото. — Страсть игры єсть вредлива. Она погубляє чась, гроши и добродѣтель. — Изображеніє любостязательного чєловѣка в пр.

Наведенїє тутъ надписѣвъ задачъ доволї показуєть, якимъ языкомъ послуговали ся в письмѣ тогдїшні Русини; тожъ не чуднота, що зъ такої сумїшки языкової не було нїкого „перусѣваннѣ“ мнѣмъ бл. захвалюваної „удобопонимаемости“. Такъ якъ черезъ цїлі столїта языкъ старословєньскїй бувъ тою оловяною кулею привязаною до ноги Русина, сплываючи розвитокъ его рїдної бєсїди, такъ недавнимъ ще часамъ уживанє языка причинило ся лишень до поглушеня живыхъ гадѣй и сннцївало поступъ на кождїмъ кроцѣ. Вправдѣ старословєньщина не лишень для Русинівъ але и для всіхъ Славянъ становить ся богатою скарбницєю, цїннымъ жєрєломъ для збогачуваня языка — та Русини не умѣли одвітно користати ізъ старословєньщины, вибирали зъ неї того, що намъ треба кнжчє и рїшучо вишмарити, страшенно довгі, на ладъ грецькій скєпаннїє вирази а такожъ чужї конструкції грецькі. Нївїйше, коли Русини познакомились зъ літературою и просвѣтою польскою — и в сѣгѣ не успѣли користати, бо думали, що вистарчає польскїє слова и рєчєня черпнвати кнрилицєю, щобъ се було по руську. Справдѣ оно ажъ чудно подумати, щобъ мѣгъ аствувати в недавнѣмъ ще часѣ живий Русин, котрої опираючись на словї и в старословєньскѣмъ языкѣ рїдкимъ люкєсхъжатажємъ мѣгъ мѣто скупити чєловѣкъ сказати: „любостязательный чєловѣкъ“! Послѣдовно треба бл. мѣсто скупѣць



сказати „любоствазатель“, місто скупість, скупота, скупна, говорити: „любоствазательство“, „любоствазательство“ а місто скупати, бути скупимъ „любоствазательство“. Справді для малоруского хлопця вивчає англійські слів ледя чи була б грудийша, як вголослене тих віб то руских виразів: любостязательный, любостязательство, любостязательствувати! То вважати ся ще диварійшим, коли зважимо, що такі чудотворні вирази склеєні для ознаменованя зовсім звичайних понятій, на котрі єсть у людю поєднані, приступні і загально уживані назви.

На останку піднесемо ще самий наголовок: „Звіт Дирекції“. Звичайно у нас писали одні „сирвадане“, другі „отчетъ“. „Сирвадане“ се слово з польского взятє, против котрому ми-б не вступали то-му лише, що оно польске — бо всі я-вики славянські в певній мірі собі взаїм-но підпомагають в термінології — если-б оно не було аложене а до того і в польскім (хоть у Поляків вже домашилось) не конче емке. Рос-сійське „отчетъ“ в малорускім може мати дві форми, наслідком відмінності (Differenzierung) в від-мінні уживанні значеню. „Відчит“ значить прелекція, а „відчот“ могло би в малорускім ужити ся в значеню відчисле-ня, відшибення“. Приміром належить на-комусь 1.000 корон за відчотом побра-них а conto 400 корон остає до уплати 600 корон. Слово „звіт“ не єсть нове, се слово, староруске, лише тепер привнесене в ви-шій значеню (в староруск. изъкътъ=excusatio). Від кор. къ походить ще старосл. і староруск. кътъ р-с-um; кътокати loqui; кътний rheor; кътше senatus (староруск. къше, новоруск. віче); изъкътокати excusatio; изъкътити dices (староруск. изъкътити); оукътъ consolatio; оукътъ responsum; оукътокати respondere і пр. пр. Присявши слово „звіт“ в знач. ні-мецького Bericht, можемо утворити на ній. Bericht erstatten звітити, звітовати, зві-чати, дати, давати звіт, подати або по-давати звіт; Berichterstatter звітник, звітувальць, звітувач. Дав сн нам, що можемо безпечно і користно ввести старорус-кий вираз „звіт“, короткий і вигідний, а що до-предчій не уступаючий німецькому Bericht.

На тім кінчому нашу уважку про „Звіт“ дирекції ц. к. академічної гімназії у Львові за р. 1900/1901 і виражаємо подяку Ви. Ди-ректорови закладу за оголош. вь печатю хри-стіян гімназії академічної. Довідалисьмо ся про нашу гімназію тепер не одні речі пе-реше нам не звісної або пригадали собі не одні подробиці, котрі вже щі раз більше за-тирають ся в пам'яті ровесників, що раз біль-ше припадають на думку забути і не пам'яті.

Най же загаль Русинів пізнавши розви-ток інтелекту, першої а яко рускої молоді і ші: до недавня еданой у нас гімназії з ма-лоруским являем викладачем з'увазі оцінити єї вугу, з'увазі оцінити перепони, а якими боро-ся з ір учительський в перших початках при-власненю народного, малоруского а-завки викладного у всіх предметах на-уки гімназійної а заразом най не забуває, що відч. на цювнені бути ав. Правительству за бла-годіть дозволення користати а добничей науки в зтерівні явці, за благодіть плеканя ма-терній бесіди, котра по лютій бурі незгод остала нам трохи не сама одна яко цінне добро народне. Пам'ятаймо, що нігде на світі печені голубці не падають самі в рот, пам'ятаймо, що нам діяти лучшої долі лашень власним усилуванем, невсипучою працею. Тож далше трудіть ся чесно, невпинно і не-втомно на вишій народної шкільній так важкої для просвіти народа — а при щирім заході за Божою милостию десятки ліг надолужат того, чого не годні були зробити цілі століт-я.

## НОВИНКИ

Русини! Пам'ятайте на народний фонд!

— Провса. митрополит Андрей Шептицький, повернувши на Братиславу від д-ра Міку-ліча, куда відправив за порадою львівською, ви-з'явивши нині на три неділі на село, щоб переїхати куратию парини купцями, які д-р Мікуліч заординовував.

— Виді станиславської філії „Руского То-варства педагогічного“ почуває ся до обо-яку повідомити Ви. Родимці, що з кінцем се-го року шкільного мало поміщеня в Бурці то-варства 24 п. оцінці; а тих 9 ходило до шкіль-них народних (до III. і IV. кл.), 10 до гімна-зії, а 5 до учительської семінарії на приго-товляючий курс. Перший степенъ де жало 17 учеників (3 з візанзанем), другий степенъ 3 а чотиром дозволено здавати поправку з одного предмету по фєріах. Вступний іспит до гімназії здали 3 п. оцінці, одного не доушеч-а до іспиту, бо перейшов приписаний вік (має 14 літ). При сій нагоді звертає Ви-

діл увагу тих родичів, котрі мають намір по-салати колись дитину до гімназії, школи ре-гальної або учительської семінарії, що лише так званий школи вишого типу, т. є. такі, що мають V. або VI. класу, підготовляють до шкіль середніх. Най отже дитина не вкінчить школи на селі або в малім містечку, бо шкода часу, але нехай з четвертого року на-уки переходить до III-ої а відтак IV-ої класи школи вишого типу в місті. Хто хоче по-салати сина до школи народної в Станиславо-ві, може єго умістити в Бурці „Руского То-варства педагогічного“. Олата вносить 16 д. 24 корон місячно. Зголошеня приймає ся до 31. н. ст. липня. — *Виді.*

— З Наукового Товариства ім. Шевченка. На засіданні Виділу а дня 12 н. ст. липня проф. М. Грушевський вніс резолюцію з ура-ду голови Товариства, директора історичної секції і археографічної комісії, а також із-обозначив у виданнях Товариства, моти-вуючи се відносинами в Виділі. Резолюція єї Виділу Н. Т. ім. Ш. не прийняв і рішив про-вести проф. Грушевського, щоб і на даліше проводив Товариству. — [Як довідуюсь ся, причина резолюції проф. Грушевського не ле-жить у конфлікті з цілимъ Виділомъ, то-му висказуємо шире бажанє, щоб проф. Грушевський вь інтересі нашої науки і на-ціональної справи не обставав при ре-зонації вь вь наукову роботу вь Науковомъ Товаристві ім. Шевченка далше з тою са-мою енергією а тамъ самимъ успіхомъ, якъ досі. — *Ред.*]

— Руский концерт вь Любачеві відбуде ся 15 (28) с. м. заходами філії Просвіти вь Комарів при співучасті хору академіків на дохід маючої оснувати ся „Селянської Бу-ри“ вь Комарів. Програма концерту ось та-ка: 1) Вахнянина: Наша жизнь. 2) Лисенко: Минулі літа молоді (сольо тенорові). 3) Ви-робкевич: Дума мої. 4) Зарицкий: Quod libet сольо цитра. 5) Нижанковський: 3 окружків. 6) Галь: Серце. 7) Лисенко: Народні пісні. 8) Мюшюшко: Grajek сольо барит. 9) Д. Бакі: Нєк Душман віді. 10) Лисенко: Он лушу а канцєвська, тію вь супроводі хору. 11) Вахня-нина: Урра у біа. — Цію місці: першорядне крісло 2 кор., другорядне 1 кор. 40 сот., вступ на сяду 1 кор., галєрія для селян 30 сот. По-чаток о годін 7½; по концерті реціпіа. — Чей же злишнімъ уважаєм, а додати, що та-ка богата програма і гарна ціль концерту цюваний звачити не тільки всю місцеву ку-ледеву публіку а тамошняхъ громадянъ, но такожъ гостей зь окол цѣ, тамъ більше, що то буде день вьдѣльний.

— Зь Рудечини пишуть намъ: Філія Про-світи на повіт рудецкий вь Комарів, при-помичи хору зложеного а 12 академіків, ура-дила вже перший концерт вь Хисевичах, а я-кого дохід аризанчений на оснуван „Хло-пської Бури“ вь Комарів. В неділю 21 ого ла-ня явилось в читальні окол 150 людей а про-чій, що не могли помістити ся, стояли кру-гом читальні. Концерт почав ся вступнимъ словом о. Овчиченка, котрий гарячими сло-вами вивав всіх селян, щоб підтримали тую Бурю та послали до шкіль єї діти. Відтакъ вступили хори, як: окружків Нижанков-ського. Он сн мати і Он оре море Лисенка, Нар дві єні Лисенка, Гуляла Нижанковско-го, Моморіа на наша доля Вахнянина, Урра у-єні Вахнянина і нєвїй. Хори під умілою ди-ригентурою акад. І. Смольнянского випа-ли вповні удачно. Загальною подобою ся гра ор-кестри під диригентурою акад. І. Савицького і єго гра на цитрі. На похвалу заслуге від-чит акад. М. Калюжана, котрий як найпоу-лярніше представив коротку ієгорію Руєн. Концерт закінчив ся пєснями: Ще не вмерла Україна і Не пора. Одушевлене між селянами було величезне. Кількох селян з околці за-промували хор до своїх сіл з концертами. Замітний належить, що з інтелекції, крім о. Петрика пароха з Комарів а реданю, і о. В. Петрика сестричка з Комарів, не явив ся ніхто. Було за те багато єлян з околці як із Завидова, Зинкович, Корнужа і Рома-нівки, багато дішат з тих сіл, міщан міщан-нок та учеників з Комарів. — Д ходу netto було, вписуючи в то і добровільні жертви, 13 кор. 74 сот. — *Участник.*

— Руский повідомленя шкільний, що вида-ють ся учителями школярям вь народнихъ школахъ, мимо того, що вь одній і другій школі вь рускій викладковій азыці, по ласка-визмъ приписавъ краєвою ради шкільною ма-ють видавати ся не загаль вєсьмъ ученикамъ школи, а тільки тымъ, котрыхъ родичі того спеціально зажадають, а може ще і чєм-небудь о то попросять. Но н того ще буває за мало, бо не радї рускою азыкою „патрі-тич“ одъ розличними претензіями, отъ хо-тя-бь одъ такимъ, що рускихъ бланкетівъ взагалъ „пієта“ або „пієта існ pod ręką“, все-таки послугують ся лише польськими. Такъ довідуюсь ся, що управитель школи вь Ходачові великомъ м. Feiner не хоче ви-давати повідомленя шкільныхъ вь рускомъ а-зыці навіть на жаданє батьківъ, хоть того виразно жадає в місцевій парохъ — а вєсь ате русь о рускій бланкеті не поєсарає ся! Давне діво! Чи на такого справді „Feiner“ управителя нема вже ніякой ради шкільнон — мєсцевон, окружної і краєвої?

— Звіт Дирекції ц. к. Гімназії вь Перемишлі за рік шкільний 1900/1. Накладом наукового фонду. В Перемишлі. 3 печатні Н. Джульєн-ського. 1901. В великій 8°. Стр. 1—33 і 1—44

Першу частъ звіту займають: „Вибрані оди Пуратіа“ переложєні і пояснені д ром В. Пуратом (стор. 1—33) — другу „Шкіль-ні вісті“ подані директором гімназії Григо-риєм Цегальським, (стор. 1—44). З посліднихъ тект привадило декіль важкіші дати. Окрім ди-ректора учила в гімназії 19 учителів. Що-до приборів наукових: 1) бібліотека учителів чи-слить 1049 діл; 2) бібліотека учеників чи-

слить: а) руска 307 творів, б) польска 249, в) німецька 328 творів; 3) кабинет історично-географічний має 88 приборів; 4) кабинет при-родно історичний числять: 267 примірників і моделей зоологічних, 81 ботанічних і 285 мі-нералогічних, разом 633 моделей і примір-ників; 5) кабинет фізикальний має 149 приладів. — Частба (фреквенція) була значна: чєло учеників з кінцем року 1901, вносило 4893, т. є. 489 публічних, а 3 приватистів. Що-до віри було: греко-католиків 4833, мейсєєвого закона 6. — Ці-до місця пробутку родителів в Перемишлі 651, а пов. переміський 106, в других повітах галицьких 3163, на Пшєсу 2. — Ці-до стану родителів було: селян 196, євнєщєнків 122, міщан і ремісників 48, учи-телів народних 39, слуг державних 361, уряд-ників 25, купців 8, зарібників 6, приватних офіціалів 5, лікарів 3, властителей дібр. 2. При класифікації одержало в II. півроці по-ступ а відзначенем 37 учеників, першу класу 360, другу 42, третю 12, з одного предмету поправляти по ваканціях мають 34, некласифі-кованих 4. — Стіпендії побирало 22 учени-ків, разом в сумі 4.955 К. — Гімназія руска в Перемишлі має окрім осьми клас гімнази-альних єще і класу праготову.

Збір учительський і молодіж обходили тор-жєствєнно всі важкіші пам'ятні дні і квітєї цїсарского Дому; передовсім же 2. жовтня 1900 р. правзували ювілей 70 літних уродив цїсаря Франца Йосефа I.

В день Богоявленя 19. сїчня 1901 р. о-святити о. катхит гімназіальний, проф. І. Сав-чин, будинок гімназії і кошти шкільні при торжєствєнній спієї молодєжи.

Дня 9. марта 1901 обходили молодіж 40 ві-ровини смерті Тараса Шевченка євнєщєнни-ми вечєрницями.

Рік шкільний розпочинає ся дня 3. ве-ресня торжєствєнним богослужєнєм. Запас у-чеників до гімназії відбуває ся втрєх послід-них днєх мєсєца сєрпня. В тих самих днєх (29 30. і 31. сєрпня) відбувають ся іспити по вторій і доповнєтєльній. Вступні іспити до першої і праготовної класи відбувають ся в двох рєчєнцях: без-посєредно по зкінчєнню шкільного року і 2—3 вєресня по ваканціях; вступні іспити до класи II—VIII. мєжє 5—15. вєресня. Приватні іспити здають ученики в послідних днєх кожного півроку. — \*

— Вь німецькомъ тиждєвнику „Die Zeit“ почавъ д-р Іванъ Франко друкувати дошу-стєтєлю п. за: „Die Grössthaten des Herrn Bo-brzyński. Перши уступ а означєний вь най-новішємъ (335) чєлєх „Die Zeit“ зь дня 20 с. м. Осю стєтєлю, оперту на численнихъ да-нихъ і написану зь власнєвизмъ авторомъ та-лантомъ, і рєчєно зь нагорячєйшємъ проца-мъ вєсьмъ, хто лише має нагоду роздобути „Die Zeit“.

Будова шкіль. Краєва Рада шкільна вьшшла побудувати при помочи відпомог зь краєвого фонду шкільного вь лїтєхъ 1902 вь 1903 школи: 1-класову вь Маловдахъ від-гєдковського округа, 1-класову вь Юшківцяхъ бобрецького округа, 5-класову жєнєцьку вь Богородчанєхъ а 1-класову вь Дзівнєхъ бєхєн-ського округа.

— Стіпендії на подорожє наукову удѣляло міністерство просвіти Ігн. Рихлікова, про-фєсєсорови гімназії вь Ярославі і д-рови Тад. Вишєвєскому, профєсєсорови гімназії Франц-Йосефа у Львові.

— Огонь і вода, се д брє в бѣдє, якъ ма-ємо тєсний досвід і приміри. Такъ пи-шуть намъ вьз Добрачина вь Сокальцєхъ: Дня 6. с. м. пішло кількохъ хлопцєвъ до Буга купати ся, а мєжє ними такожъ Іванъ Терєхъ, здібний і дуже добрий школяр. Війшовши на глєбоку воду, сказавъ відъ до хлопцєвъ: „Дивіть ся, якъ я довго нуремъ побуду!“ Довго ждали хлопцєвъ, ко-и виплєвє на вєрхъ відважний нуремъ, а увидѣвши єго голову учули крикъ: „Ратуйте!“ Але не було кому ратувати, бо то самі малі хлопцєві були. Вода порвала єго зь собою, по довгомі шу-каню, найшли тєло доперва другого дня і то вь сусєднємъ сєлѣ Завишєхъ. Най буде та пригода пересторокою для вєсьхъ, навѣть умѣ-ютьхъ добре плавати, щобъ купачєвєсь не пускєли ся бєзъ потреби на глєбоку воду, а і родичамъ, щобъ малыхъ дѣтєй бєльшє пан-трували.

— Обманство мужика. Дмитро Поточний, сєлянєнъ зь підѣ Добромєля, зайшовъ дня 21 сїчня на ярмарокъ до Добромєля, намѣрюючи продати корову, і мавъ при собі кількєсотъ гульдєнєвъ. Коли перєчислювавъ вь рынокъ грошѣ, приступивъ до него якийсь зь нѣмєц-ка прибораний жидокъ, нѣбь-то торговецъ во-дѣвъ зь Перемишля, і просивъ о вимѣну банкнот на 1000 кор. Поточний не хотѣвъ, але коли єму нийш сєлянє потвердѣли, що то дѣйствєно банкноты 1000-короновы, вѣвъ ви-плативъ жидови 500 ар. а банкноты сховавъ вь кишеню. Доперва зайшовши вногды до у-ряду податкового заплатити податокъ перек-навъ ся, що той банкнотъ єсть ановєй купця Слюки зь Чєхєвъ. За обманцємъ слѣдять поліція.

— Мєсть погорджєного. Зь Отинів доносєть вь чєтєрьхъ 18-ого с. м. коло 8 год. вєчєромъ перєдъ касою перебуваючого тутъ цєркву, пхнувъ одєнъ вьз цєрквовыхъ акробатєвъ, Рос-єйєнєць Петровъ, свою цєрквову товаришу по-жємъ вь бѣкъ, а одѣвши віддавъ єї самъ вь руку жандармеріа. Рана завдана акробатѣ когдє єсть молодію і дуже гарною замужньою жєнєкою, показуєть тяжкую, а причиною атен-тату була мєсть Петрова, що она пѣнєрувала гарячу єго любовь.

— У вѣдєнєськомъ унївєрситєтѣ відбула ся вь ятєнцію по іолудня перша промоція жєн-щини, н-ы Отгъ до доктора філософії. (Мя-нушового року промовяло у вѣдєнєськомъ унї-вєрситєтѣ доктору медицини, бар. Посавєрѣ.)

П-а Отгъ єсть авторкою кількохъ працъ зь царями ботаніки

— На рѣднѣй землі. Звѣстєний композиторъ Падєрєвскій звѣхавъ недєвно до своєй поєв-лєстє Кєнсєна коло Цєнжєковчє і тамъ угра-дєно єму зь мєшканємъ готѣвкою 2.400 кор.

— Дрѣбний вѣсти. Вь суботу відбулось вь цєрквѣ св. Юрія у Львові вѣнчанє доцєнта унївєрситєту д-ра Стєнєслава Дѣбєтрянського зь пою Софією Руднєцкою, євнєщєно по гім-назіальномъ профєсєрѣ. — Прєзидєнтъ мѣста Львова д-р Мєлєхєвскій вѣхавъ на 4-тижд-нєвий урлѣвокъ; заступати єго будє І вѣдєпрє-зидєнтъ Мїхєльскій а чєлєстє І. вѣдєпрєзидєнта обнявъ другій вѣдєпрєзидєнтъ Цюхнєв-скій. — Причєною самостѣйства полковника жандармеріа Згєрєського було, якъ тепєрь по-казуєть, перєнесєнє єго вь станъ єспочинку по причинѣ нервовон недуги. — Вь Фрайбур-гѣ засуджєно двохъ студєнтєвъ гімназії за обдѣлъ будинку гімназії, абь продовжити собѣ фєріа, одного на два роки а другого на роки тяжковъ вєзвнѣцѣ. — Зь полуднєвєхъ Чєхъ доносєть о вєлькихъ шкодахъ чєрєзъ градъ і пожары відъ грому.

Родимці! Пам'ятайте про будову руского театру!

### Посмертний ☞ оповѣстки.

— Ємїлія Чайковска, мати звѣстєного па-трієта д-ра Андрѣя, упокоїла ся вь Берєжа-нахъ дня 21. липня с. р. вь 81, роцѣ житя. В. т. п.

— Т. Стоцкій, артистъ-мєляръ, упоковивъ ся вь Берєжанєхъ дня 21. липня с. р. вь 68 ро-цѣ житя. В. є. п.

### Именованя, перенесєня, відзначєня и пр.

Міністеръ рѣднєнїцтва именовувъ адѣюнк-та адмїністраційного вь дирекції лѣсѣвъ і до-мєнъ у Львові Кєзїмєра Тиховського сєкрєта-рємъ адмїністраційнымъ, а комїсаря лѣсѣвого II. клєсє Вєнє. Мєзєрєвєчєго комїсарємъ лѣсѣ-вымъ I. клєсє.

Міністеръ просвіти именовувъ авторизо-ваного інжєнера цивїльного Ю. Тимонѣвєчєго у Львові учитєлємъ державнон школи промї-словон вь Краєвѣ вь VIII. клєсѣ ранга.

Львѣвскій высшій судъ краєвий имену-вавъ офіціалми канцєларійными I ранга кан-цєлістѣвъ судовыхъ: Ант Зайлого вь Стєнє-славѣ, і Назєрєвєчє вь Богородчанєхъ, Кар. Штайна вь Солотвинѣ і Пєнтєлєємъ Пєрєка вь Турѣ зь полшєнємъ вєсьхъ на дотєпєрѣшнихъ становїцяхъ; — перєнѣть офіціалѣвъ канцє-ларійныхъ: Яна Вомачу вь Дїновѣ і Тому Стєбєльського зь Порохнєка, обѣхъ до Переми-шля, і Яна Мар. Пшєгоцького зь Судовон Виш-нѣ до высшого суду краєвого у Львові, а кан-цєлістѣвъ судовыхъ: Аполін. Єндєєвєського зь Виннєкъ до высшого суду краєвого у Львові, Іос. Кузєка зь Мєльнєцѣ до Дрогобича, Ів. Го-лєйєка зь Рєдєховѣ до Судовон Вишнѣ, Стєв. Лотоцького зь Гримєловѣ до Надѣбрнон, Фєрд. Волинєцького зь Мєгулєнєцѣ до Мєльнєцѣ і О-нуфр. Гулєйєка зь Рєжнєтєвѣ до Порохнєка; нѣбнці именовувъ канцєлістами судовыми: Мєч. Цєннєка підофіціал рах. 9 п. обороні кр. для Гримєловѣ, Іос. Вєзєлєнєцького, підофіціал рах. 20 п. обороні кр. для Рєжнєтєвѣ, Дїонїє. Ло-пушєнєцького, підофіціал рах. 17 п. обороні кр. для Мєгулєнєцѣ, Сєвєр. Руднєцького дієтаря у Львові для Виннєкъ, Ієзид. Мєлнєка вєхмєй-стра жандармеріа для суду краєвого у Львові, вєднці помѣщнєкѣвъ канцєларійныхъ: Мєх. Ку-цєрєба вь Перемишлі для Дїновѣ, Лєопол. Вой-тєса вь Стєнєславѣ для Гримєловѣ і Євєстє-хїя Крѣхмєлюка вь Козовѣ для Рєдєховѣ.

Краєва рада шкільна ухвалила на засѣда-ннѣ зь дня 15-ого липня 1901: Потвердити: вѣбѣрѣ д-ра Тєоф. Дємбїдєкого на дєлєгєтєа ра-ды повѣстово до окружної ради шкільнон вь Коломнѣ; именованє єс. Ігн. Кулаковського на духовного члєна лєт. обряду окр. ради шкільнон вь Турѣ; высказати Грїг. Скульєскому, у-правитєлєви 2-кл. школи вь Лєсцї, богород-чаньського округа, при нагодѣ перєнесєня єго на власнє жаданє вь сталый станъ єспочинку, признанє за довголѣтню рєвну і усипѣшу дѣ-яльнѣсть вь учительськомъ званю; именовати заступнєнками учитєлѣвъ вь сєрєднєхъ шко-лахъ: Юл. Старшєдєля і Кєз. Сєновєського для гімназії вь Новѣмъ Санчї, Стєн. Шєпанєського для высшєй школи рєальнон у Львові, Ант. Собчука для II гімназії вь Перемишлі, Іос. Вєйєбєлюма для гімназії вь Золочєвѣ, Мєх. Во-арєського для гімназії вь Дрогобичѣ; — перє-неси заступнєнєкѣвъ учитєлѣвъ вь сєрєднєхъ школахъ: Вєч. Рутковського зь гімназії вь Тєрновѣ до гімназії вь Сєноцѣ, Ів. Рєжєдєв-ського зь гімназії вь Сєноцѣ до III гімназії вь Краєвѣ, Франц. Гартнєра зь гімназії вь Сєно-цѣ до гімназії вь Тєрновѣ, Мєх. Рєдомєського зь высшєй школи рєальнон вь Краєвѣ до I гім-назії вь Перемишлі, Сїм. Дорундєка зь гімна-зії вь Бучачі до II гімназії вь Коломнѣ, Ант. Олѣбєрєка зь I гімназії вь Коломнѣ до гімназії вь Стєнєславѣ, Євє. Мєндїчєвєського зь акадє-мічєнон гімназії у Львові до I гімназії вь Пе-ремишлі, Вєлод. Дїєго зь акадємічєнон гімна-зії у Львові до II гімназії вь Перемишлі, Сїм. Сємєля зь I гімназії вь Тєрнополі до гім-назії вь Бучачі, Іос. Лєвнєгєрєдє до гімназії вь Золочєвѣ до I гімназії вь Тєрнополі, Мєч. Дом-бровєського зь гімназії Францъ Іосифа у Львові до гімназії вь Ярославѣ, Лєвѣ. Пєтринєського зь гімназії Францъ Іосифа у Львові до гімна-зії вь Дємбїцї, Вєлодєсл. Вєтвїцєкого зь гім-назії Францъ Іосифа у Львові до V гімназії у Львові, Аполін. Гєрлїцького зь гімназії Францъ Іосифа у Львові до гімназії вь Рєжєвѣ, Фїл. Мєльєонку зь II гімназії у Львові до гімназії вь Рєжєвѣ, Іос. Гєсно зь гімназії вь Дрого-бичі до гімназії Францъ Іосифа у Львові, Жидєвєського зь гімназії вь Ярославѣ до гімн











Передплата на „ДЗМО“ и наложенность на издательство  
изданий у Дзюбов.

[illegible]

Пора відилуву моря — і вода далеко відбігла від берега. Достерегаю на сивавім на-  
муді берега якийсь рівнож сивавий, дрібний,  
зачочений предмет, що видає, а себе той жал-  
кий голос, доходячий до мого кімнати; ма-  
ленькай предметк, завзодк малого звіряти,  
що не має навіть ще сян піднести ся, ко-  
трого певно зранили, кидаючи тут, і котрий



заведення італійських поштових урядовців в Албанію.

На Креті ухвалили своїми діями національний збір одноголосно дуже важну постанову. Постановою важна, і може мати глибокі наслідки тим, що національний збір просить вено князя Юрія, аби вищий державний становник обсаджувати особами, котрі брали участь в боротьбі за незалежність Крети. Просьбу підперли збори тим, що Крета переживає тепер переходову добу, бо народний змагання більшості населення ще не здійснений. Під тим змаганням треба розуміти прилучення острова до Греції. Далше в постанові каже ся, що Крету дождає для здійснення єн патріотично цілі поважна боротьба, а для такої боротьби треба не учених, але людей, котрі вже виявили свою хоробрість і проливали кров за вітчизну.

Въ Бельгії соціалісти заявили правительству отверто, що задумують викликати ворохобню, котру они систематично підготували. Своїми діями голова рада робітничої партії скликає всіх проводників соціалістів на надзвичайний збори, на котрих ухвалено: Соціалісти жадають від правительства, аби оно до падолиста, т. є. з початку зимового парламентарного сесії предложило палаті послів прохати закана о заведеню загального і рівного для всіх права голосування; коли то жадане буде сповнене, то соціалісти займуть вижидаче становище: в противному случаю они виступлять з парламенту і стануть на чолі народу, розпочнуть правильну боротьбу з правительством і рушать на корольову палату. Правительство заховує так, як би не авертало уваги на порочні соціалістські надії, що задумані соціалістами рух склалось на нівомі. Мамо того між робітниками слідне заворушення.

### Автономічна управа в Самборі.

"Prawda", популярний тижневик, виходячий від цятв с. р. у Львові, подає під таким заголовком допис из Самбора, котру тут наводимо в цілости:

"На сам брєкшій повіт дало правительство сего року 20,000 к. запомогти для дітєних елементарних нещастя. Пань староста Кешковскій дав ті гроші перекласти до каси повітового видѣлу, аби вони принесли якийсь процент, аки збстануть роздѣлені. Умѣщено их тамъ-хвилею, але сталося инакше. Якъ трудно виврати вовкови зуби его добути, такъ нашамъ панамъ видѣловымъ ту запомогу 20 000 к. Вѣдний з цѣлого повіта що дня ждали, коли то впаде на нихъ тота запомога манна, ажъ ту наразъ довідались ми, що панове видѣлові, в порозумѣнн з п. старостою, роздѣлили 20,000 к. поміжъ себе і за нихъ будують собі або тамъ, де мешкають ихъ приятелі обшаривши, "маршалевскій" дороги. Зробили

уже на-пів удушєний мамулом, що прикрив его голову до половини.

Беру тов до руки з чувством жалю і відразі... Се не кіт а маленьке пєсє... Ох! гдєке і відражаче сотворіне, очі ще заліплєні по уродженю а губи виєрвлені вже смертельним корчем. У всіх живучих єсть на свѣті, почавши від чоловіка, в німім не знаходимо такої спільної всім подібності, як у вигляді, який мають в смертній атонії всі ємбріо і-немовлята.

Мале тіло тепле ще дуже, хотяй вода спливає з него; витягає ся в моїй руці і рухаєся, а я не годен рішитись забити его, єстєлько ще в нім життя. Впрочім не кричить уже, мов би само дітєне некого живого справляло ему вже якесь успокоєнє, будило довіра.

Хвиля нерішучости, коли приєднаюсь двинному малому сотворіню, що так терпить. Що діяти? Чи можливе бодай продовжити его істнованє?

Тоді приходять мені на гадку слова: "Чаніть другим се, що хотіли-б ви, аби вам чинєно". Так єсть! Коли-б мій перший крик придалєно у воді якої ріки, кїлька оцаджєно б мені там терпінє, і звертаєсь до води, щоб блищать як гладке зеркало. Она добра і лагідна ся вода і мав, як усе, сего гарного ранка гарний, радістний вигляд. Затоплюю в ній жалієне зирятко, накриваючи его голівку камєнем, — виджу під прозорим зеркалом води, як мале бідне тіло пручає ся і нараз по послїдній смертній судорозі єтаєсь венорущим... Сміхнені! мале, сиває єство не буде вже заводати...

Округ мене тиша, сонце і чар. Серед сего пашного ранка вертаю самітно до дому, до своєї кімнати — в задумі — бо рука моя доперва-що завдала смерть.

такожъ выгоду и п. старостѣ, бо *выбудуютъ дорогу и до его фамиліарку до Вялковичъ.*

Даромъ народъ зъ нившихъ громадъ клоче о ратунокъ, що черезъ перервані валы на рѣцѣ Стыважу выливає що року вода, залізавши мовъ одно море тысячъ морієвъ хлопскихъ ролъ, пасовиєвъ и сѣножатей въ вѣльжохъ громадахъ підъ самимъ Самборомъ, въ наслідокъ чого рѣкѣ-рѣчю сотки худобы гине на мотилицю. Правительство водниєса податки, а народъ даромъ просить, *аби меліорацийными коштами або тою запомогою направили тѣ валы.* Даромъ просятъ ті громады и мешканцѣ о підмогу на будову зъ давня багнистыхъ дорѣкъ, котрыми нашѣ обшарники не фздаютъ, а котрыхъ шарваркомъ направили годѣ. Просятъ примѣромъ, аби имъ звернути бодай часть тыхъ грошей, котрі що року платять при податкахъ на дороги, але все даромъ. А суть въ повѣтѣ громады, що складають и по 300 ар. крѣмъ оплаты дороговою "шибеницѣ" т. є. рогацки. Тыхъ послѣднихъ не мав певне жадєть повѣтѣ тѣлько, що самборекій. Пр. на шляху самборско-мостискѣмъ, на одній и тѣй самій дорогѣ, протягомъ одного кїлометра суть двѣ рогацки, а о кѣлька кїлометрѣвъ далше є и третя, всѣ платяі по 16 є.

Кождый отже платить на дороги и при податкахъ и при шибеницѣ, а дороги лиш тамъ оудуєсь, куди фззатъ обшарники, якъ пр. до двора п. Серватовского, п. Потєна и т. п. Зъ рєшты дороговыхъ доходѣвъ побирає великій пенєи та дієты п. инжинєрѣ Ольєжановскій, котрий якъ який генералъ выдає до роженкамъ зъ канцєларій прикєз, а вони привоєють до канцєларій рапорты зъ выборчого руху. Крѣмъ того повєить п. инжинєрѣ на передвыборчыхъ зборахъ вѣ салѣ повѣтєвой Радѣ службу дворника. Тѣмъ не можна дождатъ порядку на дорогахъ, бо п. инжинєрѣ занятый агітаціями, а дорогами займають ся обшарники. Кождый обшарникъ є дороговымъ делегатѣмъ, котрого обовязкомъ є обдѣлює водроблюваного шарварку и ведєне дороговыхъ прєстацій. Богато людей жалувєся на тыхъ делегатѣвъ, що не хотять приняти имъ водроблюваного шарварку, *бо вони не голосували 1900 року на правительственного кандидата зъ V. куріи.*

Та а сама господарка и вѣ повѣтѣвъ касѣ. Аби вѣйти по гримдахъ не амарнували громадскихъ фондѣвъ, то повѣтєвой Видѣлѣ заложили повѣтєву ка у, до котрой зъ всѣхъ громад нашого повѣта наплавляли фондѣ бѣ даєбѣ. Збѣрано вже 100,000 ар. Огєя каса мала позичати *"лише сєлянкамъ"*. И сєляне подавались о позичку водѣ 100-200 ар., але зъ удѣленємъ пожичко зъвольканѣмъ вѣйти тому, що не було грошей. Та тепєрь показало ся, що по при сєлянѣ користиля зъ тѣхъ касъ и обшарники, а для хлопа не було 100-200 ар. тому, бо збѣрано для якогось тамъ обшарника кѣлька тысячѣвъ. Такимъ чинємъ зб 100,000 ар. обшарники позичали 70,000 ар., а для сєлянъ лишилось лишє 30,000 ар.

Такъ то панове господарують хлопскимъ грошемъ."

### Відозва до руского населєня повіту львівського.

Від місяця вийшло в житє "Повітєве Товариство кредиторѣвъ", єтоваришенє зарєєстрованє з обмеженою порукою у Львові, котрє розстєгає свою діяльність тїлько на повіт львівскій.

Цїлюю того Повітєвого Товариства кредиторѣвъ є передовєи: удѣляти своїмъ членамъ приступного кредиту, якъ такожъ приймати вкладєи оцадності до обороту на 5%. Задачою нашого Товариства є: давати нашимъ людямъ такий кредитъ приступний, якого не можуть їмъ удѣляти другі наші товариства кредиторѣвъ, бо місцеві каси позичкові можуть видѣляти дрібні квѣты, а инші краєві товариства якъ "Дністер" у Львові і "Краєвий Союзъ кредиторѣвъ" удѣляють лишє більші позички, коли тимчасомъ наше Повітєве Товариство кредиторѣвъ буде давати довільні позички — від 40 корон до 500 корон — на догідну сїлату, яку самъ позичачий вкаже. — Позичати можна на вексєль або скріптъ довжний за порукою двохъ певнихъ людей, а в разі коєчєности за ітєбуладєцією на ґрунт.

Позаякъ почавъ до заснованя такого Товариства вийшовъ від поважнихъ сєлян повіту львівського, відзавєдомо єя передовєи до нихъ а рїдтакъ до всіхъ шарѣхъ Русинів і Русинѣвъ повіту львівського, аби зводили якъ найчисленїйше приступати в члєни Повітєвого Товариства кредиторѣвъ у Львові, а то тимъ більшє, що удѣл члєнєвскій вносить всего на-всєго 5 ар. або 10 корон, а висєвоє 2 корони на фондъ резервовий.

Не гадаємо довше розводитиєсь надъ вагою такого Товариства, бо єє кождый добре і шєро мислячий члѣвскій самъ оцїнить, а проєсимо лишє вѣхъ безъ вимєну приступати до нашого Товариства і умїщати грїш на вкладєи оцадності.

Дирєкція Повітєвого Товариства кредиторѣвъ урядувє кожного втїрка і кождої пѣтєницї від година 11-ої передъ полуднемъ до година 1-ої пополудня в домѣ Товариства Прєсѣвїта у Львові, Рѣновъ ч. 10, I поверх. Ближні поясєнєя подає кожного дня, з вєзкомъ недѣлї і свѣтѣ урочистѣхъ, в канцєларіи Прєсѣвїтѣ п. Андрієй Скородинскій.

У Львові дня 23 н. ст. лєпня 1901.

Дирєкція Повітєвого Товариства кредиторѣвъ: Олєксандр Тємницкий, Андрієй Скородинскій, Василєй Угрив.

### Писєма зъ краю.

Зъ Бережанъ. (Руска Бурса)  
Лихій станъ матеріальний Русинавъ єстрійскихъ, загальна ихъ бѣдаєсть зєвернули вже равно бачиєть рускихъ патріѣтѣвъ на потребу закладаня институтѣвъ, котрі нашѣй молодєжи шєбєльнѣ давали бѣ матеріальну підмогу до прєсѣвїтѣ и образованя. Яко такий институтъ для образованя убогихъ рускихъ учєникѣвъ істєує въ Бережанахъ Бурса вже неспєвно двадцѣть лѣтъ. Перша гадка основаня рускои Бурсѣ въ Бережанахъ повстєла вѣ р. 1879. Заходимъ учїтєля гімназіи бл. п. Вѣвчука уложєно статутѣ. Вѣ лѣтѣмъ 1882 выбѣрано видѣлѣ зъ о. шамбєланѣвъ М. Соєновіцкимъ, щє тепєрѣшнымъ катихитѣмъ гімназіи бережанської яко головою, а профєсорѣ Юл. Насальскій бувъ душею товариства Бурсѣ. Реальнєсть для Бурсѣ въ улици вєдучѣй зъ Бережанъ до Раєво закуплєно за 4336.25 алр. вѣ роцѣ 1885. То були-бѣ датѣ старѣи датѣ.

Зъ найновѣйшихъ жє, бо сєгорѣчєныхъ датѣ рускои Бурсѣ въ Бережанахъ годить ся подати ось-що: Удержанє питомцѣвъ коштує вѣ 10 1/2 мїсєдѣвъ 1900/1 року шкѣльного 5.484.17 коронъ за набѣль, мясѣ, хлѣбѣ и прочій харчѣ, перевѣню за питомцѣ дуже дешєво, бо лишє 14 коронъ 11 сотакѣвъ мїсєчно, а то завдяки прѣважєню кухнѣ у власнѣй упрѣвѣ. — Довгу сїлєчєно вѣ II сємєстрѣ 651.86 кор. а на оцадності аложєно вѣ кредитѣмъ товариствъ "Надѣя" 334.14 кор. Доходу разомъ було 8 201.94 кор. а розхѣдъ вносивъ 8.338.33 коронѣ. — Питомцѣвъ було при кѣнци сєго року шкѣльного 37. Що-до поступу вѣ наукахъ було: 5 вѣдѣльныхъ, 28 першѣхъ, 2 поправкѣ а 2 двѣхъ. Зъ обчєтѣвъ мали всѣ вѣдоволючї нотѣ. Вѣ мїнувшѣмъ роцѣ и тѣмъ самѣмъ чѣлѣ було менше питомцѣвъ а удержанє коштуєвало до рожжє, нїжъ сєго року при власнѣмъ зарадѣ.

До видѣлу Бурсѣ належали: о. шамбєланѣвъ Соєновіцкій, оо. Застєрєчє, Маєковскій и Федюкѣ, совѣтникъ Таняєвскій, д рѣ Чѣйковскій, адѣютѣтъ судовый Лисєвскій, профєсоръ Бачинскій, офіціалъ Глѣбовіцкій и господарѣ Комарѣвскій. Збъ сторѣны члєнѣвъ Бурсѣ не видѣно було загального интересованя єимъ институтѣмъ; була оспалѣсть, абстєнєнєця и таке нєчє, до розвоєу Бурсѣ не причїнаєтѣ сїлѣ явища. Оправу основаня фїліи Бурсѣ впрѣрадѣ рєвно піднято, але за для бѣдѣжностє не вєдєно нѣ вѣ дѣло, хочѣ єє було дуже потрѣбно для образованя нашихъ сєлянѣвъ.

Вѣ дєнь роздѣчѣ свѣдѣствѣ шкѣльныхъ вѣдѣгравѣ вѣ салѣхъ Бурсѣ дуже удѣчно "Підѣбрѣнѣ" самї бурсєкѣ. Чєстѣ за тє о. Застєрєчєвъ, що добрє вѣшѣтєльєвѣ молодїкѣвъ.

На домѣ Бурсѣ годилось бѣ золотымъ букѣмъ поставити написѣ "Руска Бурса"; тепєрь, на жалѣ, кєма нїякъ и написєн.

Видѣнѣ годить ся зложити Видѣловѣ Бурсѣ прилюднє признанє за рєвну опѣку надѣ питомцѣми, зарядѣни за зѣдорову кухнѣ, а купцєви III. за добрїй товарѣ.

### Зъ Пѣвн.-Америкѣнскою Руси.

Вѣ остатнѣмъ (28 бмѣ) числѣ америкѣ. "Свѣбѣды" находимо таку Відозву до рускихъ свѣщенїкѣвъ та до всѣхъ рускихъ церковныхъ громадъ вѣ Спол. Державѣхъ и Канадѣ:

Возлюблєннїй братѣ!

"Поглядѣючи жѣ (Христѣсѣ) на людѣ, жалувѣєсь надѣ нимъ, що були потомлєнїи и розпорѣшенїи, якъ вѣдѣцѣ бєзъ пастыря. Рєчє тогдѣ учѣникамъ своимъ: Живѣя богато, работѣнка-жѣ мало." (Матѣєй IX. 36-37.)

Нашї церковні громадѣ вѣ Сполучєныхъ Державѣхъ та Канадѣ тѣ такѣ, якъ тѣ розпорѣшенїи та потомлєнїи вѣвѣцѣ, що порѣзѣбѣгли ся по бєзѣрѣвнѣ стєпу, не можучи водѣняти себе. Они-жѣ бѣднїи, потомлєнїи блєють, шукають однѣ другѣ, хотѣли бѣ водѣняти ся, але не авають до себе дорогѣ. А такѣ блукаючи, упадають повѣли зъ сїлѣ, ажѣ вѣнцїи або забєрє ихъ чужїй гада, або зѣгнѣуть марно.

А такѣ бутѣ не повинно зъ нашими церковными громадами, бо слухайтє, чѣго бажѣєсь водѣ насѣ Христѣсѣ: "Щѣбѣ усьє однѣ були; яко-жѣ Ты, Отчє, вѣ мєнѣ и я вѣ Тѣбѣ, щѣбѣ я онѣ (людє) вѣ насѣ однѣ були, щѣбѣ свѣтъ усьєровѣвъ, що Ты мєнє послѣвѣ всѣ." (Іоанъ XVII. 21.)

Мы не можемо и не смѣємо агнѣтити! Мы мусїємо сполучити всѣ рускі церковні громадѣ и свѣщенїкѣвъ вѣ одну велику організацію и вѣ имя Христа працювати для нашого вѣдрѣжєнѣ.

Початокъ до того зроблєно вже, бо дня 30. мая с. р. зѣвѣхали ся вѣ Шамокинѣ, Пѣ. дєнѣй свѣщенїкѣ та свѣтскїй дєлѣгѣтѣ зъ 15 церковныхъ громадъ и засновано "Товариство рускихъ церковныхъ громадъ вѣ Сполучєныхъ Державѣхъ и Канадѣ". Статутѣ товариства вже готовий, будє помѣщєннѣ вѣ "Свѣбѣдѣ", дє кождый будє мѣгѣ вѣчитѣти, яка єсть цѣль тої прѣважєной організації. А цѣль проста и ясна: єднѣсть усьєхъ рускихъ церковныхъ громадъ для бѣдѣшого и усьєшѣвнѣшого ширєнѣ царствѣ Бѣжѣго на землѣ, для ширєнѣ прѣсѣвїтѣ и добрѣбѣту.

Тѣмъ вѣдзѣваємо ся вѣ имя тої цѣли до всѣхъ церковныхъ громадъ: Приступайтє всѣ до тої церковной організації, най вже разѣ настанє у насѣ лѣдѣ и зґѣда, а най пропадѣть ворожєнєчѣ и бєзѣнїєвѣсть. "Душѣ вашѣ очїстѣвѣши, у послѣдѣ правды Духѣмъ, на братѣню любовь нелицємѣрну, нѣзѣ частѣго сєрцѣ любѣтє одєнѣ другѣго ширѣ." (I. Пєтра I. 22.)

Не дѣвѣтє ся на тє, що було, забудѣтє собѣ всѣ уразѣ; не дѣлѣтє ся на "єстрѣнки", а спѣшѣтѣ до церковной організації. Першѣ усьєго-жѣ майтє одєнѣ до однѣго ширѣ лю-бѣвь, бо любовь покрывѣє множєство грѣхѣвъ." (I. Пєтра IV. 14.)

Кѣли сполучимо ся вѣ одну, могучу єнѣлу, тогдѣ побачитє, що по парѣхнѣхъ настанє лѣдѣ, грѣшнѣ пѣйдутѣ на ту цѣль, на яку були зѣбранїи, а ворогѣ вѣдѣбѣтѣ ся водѣ опѣлєчєнѣхъ нашихъ сїлѣ, побачившї, що мѣжѣ нами вже Христѣсѣ, що мы не розпорѣшенїи, а вѣ одѣмѣ стѣдѣ. Свѣщенїкѣи першѣ усьєго повиннїи приступити до тої церковной організації, бо-жѣ они прѣводѣрѣтѣ народу, они пастыря, а добрѣй пастыря не дасть ся погубити и прѣпастѣи своимъ вѣвѣцѣмъ. Мѣжє дє-хѣ зъ духовнїкѣвъ недовѣдовєннѣ зъ того, що вѣ зарѣдѣ церковной організації суть такожѣ свѣтскїй людѣ? Алє-жѣ бо трєба сє аґнѣти, що зъ народѣмъ мы єсѣла, а бєзѣ народу — нїчѣо. Народъ обґанѣє своєю кєрєвнїєчєю всѣ вѣдѣтѣкѣи церковнїи, тожѣ и слухѣно належитѣ сѣ єму голосѣ вѣ упрѣвѣ своимъ мѣстѣмъ, своєю долєю. Вѣроломѣ, мы слугѣ Христѣа, мы не смѣємо вносити єя, а понижѣяти другѣхъ; прѣтѣвно, вѣ сєрцѣхъ нашихъ вѣнно кїпѣтѣ неґѣсѣмє жєрєло любови до бѣднѣхъ и понижє-ныхъ. Мы мусїємо вѣрѣзѣ зъ народѣмъ якъ братѣ працювати надѣ своєю долєю. Послухаймо, що каже свѣ апѣстѣлѣ Павлѣ вѣ I. лѣстѣ до Коринѣтѣвъ: "Бо однѣмъ Духѣмъ усьє мы вѣ однѣ тѣло христїєлѣсь, чи то Жидѣ, чи Греки, чи невѣльнїкѣи, чи вѣльнїи, и всѣ однѣмъ Духѣмъ напоєнїи" (13.) А далше єстѣтѣ тамъ такѣ: "Кѣли скажє нога, що я не рука, я не водѣтѣ тѣла, то хѣба чєрєзѣ сє не єсть водѣтѣ тѣла?" (15.) "Не може око сказѣти руцѣ: не трєба мєнѣ тѣбѣ; або зновѣ головно-го-мѣ: не трєба мєнѣ насѣ" (21.)

Такѣ, мы всѣ однѣковїи и всѣ спѣбно мусїємо працювати, ба якѣ каже далше Св. Павлѣ вѣ тѣмъ самѣмъ лѣстѣ до Коринѣтѣвъ: "щѣбѣ не було роздѣлєнѣя вѣ тѣлѣ, а щѣбѣ члєны одѣнаковѣ однѣи прѣ другѣго дѣбѣли. И кѣли терпѣть члєнѣ, терпѣтѣ зъ нимъ усьє члєны: а кѣли славѣть сѣ однѣи члєнѣ, радѣють сѣ зъ нимъ усьє члєны" (XII. 25 и 26).

Тѣмъ до працѣ, бо єнѣ такѣ богато, а робѣтѣнїкѣвъ охѣнѣхъ до нєнѣ такѣ мало. При найбѣднѣшѣй случѣйности склѣчѣтѣ мїнѣтѣ, зѣйдѣтѣ сѣ всѣ разомъ, а застановившѣсь надѣ статутѣми церковной організації, приступайтє до нєнѣ всѣ: свѣщенїкѣи и церковнїи громадѣ. Однѣ лишє маємо до насѣ, братѣ, прѣшенє, а сє высказѣємо словами великого учѣтєля народѣвъ єя. апѣстѣла Павла: "Благѣю васѣ, братѣ, именѣмъ Господѣа нашѣго Иєсѣа Христѣа, щѣбѣ тє самє говорили вы всѣ и щѣбѣ не було мѣжѣ нами роздѣлєнѣя, а щѣбы були зѣдѣнѣи вѣ однѣмъ розумѣнїю и вѣ однѣи мѣсли" (до Коринѣтѣ I. 10).

Вѣдѣ духовной Радѣ товариства Рускихъ церковныхъ громадъ вѣ Сп. Державѣхъ и Канадѣ.

О. Ієв. Констанкєвичѣ, голова, о. Ст. Макарь, сєкрєтарѣ.

### Н О В И Н К И.

Русини! Памятайте на народный фонд!  
— Заява признаня рускимъ посламъ. Изъ Чорткова (телеграфомъ до "Дѣла"): Славнымъ заступникамъ народу, що постояли за подштай его права и аґнєважєну чєстѣ народну, высказуємъ водѣ себе и тысячѣвъ народа чортковського повѣта щєрє признанє. Чєстѣ вамъ! За вами народъ! — Горбачєвскій, Галущинскій, Гордѣвскій, Гєвко, Горѣжанскій, Крушєльницкій, Михѣлєвичѣ, Мєдвєдєскій, Мєжабродєскій, Цєпєнда, Чѣгаринскій, Саврѣй, Сулима, Хѣминѣ, Дудинскій, Выгнанскій.

— Вѣчє вѣ Турцѣ! Славно зазначѣть сѣ бувъ вѣ житїю турчаньскою Руси роцѣ 1891, именѣно першимъ своимъ вѣчѣмъ, устроєннымъ тутѣ за починѣмъ заснованїи тогдѣ Народной Радѣ. Днєсь, по 10 рокахъ, прихѣдитѣ сѣ повѣму Видѣловѣи сказѣти другє слово, щѣбы оживити духа патріѣтичного, пробудити нє-арѣячого брата, осѣвѣдомити всѣхъ покрѣвѣжє-ныхъ, що не умѣють боронитиєсь. Тѣмъ за-прашѣмъ Васѣ Русинѣ турчаньскогѣ повѣта, и Васѣ дружѣи сѣвѣдѣ шарѣ, и Васѣ подѣлѣшї патріѣтѣ: Зѣберѣтѣ сѣ дня 1 н. ст. сєрпня о годинѣ 9 рано вѣ салѣ Радѣ повѣтєвой вѣ слухѣти рєферѣтѣвъ: 1) політичного, 2) єко-номїчного и 3) о выслѣсєнїю підѣ нову зєлѣнѣцию — одобрѣти, що слухѣє, запрѣтє-стувѣти прѣтивѣ бєзѣакѣоннєстѣ, порадѣтѣсь надѣ будучнѣстью, котра пєвно вѣлєжитѣ будє до того, хѣто не пєрєсѣнѣтѣ вѣкѣу молодѣго. Най залуєає могучїй голосъ числєнного вєлѣ-та а сама фїла тогѣ голосу аметѣ зъ дорогѣ насѣйкомѣ прѣрєшкоды. Вѣтайтѣ, прибѣвѣйтѣ, о-динѣ дєсятѣхъ сѣровѣдѣжѣутѣ, бо когѣ тамъ бракѣє зъ прѣдѣу, тої чѣ не на всє лѣшитѣ сѣ по задѣ! — Вѣдѣ Видѣлу Народной Радѣ вѣ Турцѣ. М. Прухнїцкій голова, И. Солѣн-кєвичѣ сєкрєтарѣ.

— Рєпєртѣуарѣ руского театрѣ вѣ Яворѣвъ. Вѣ чєтвєрѣ 25 н. ст. с. м. вѣставѣтѣ комє-дію вѣ 5 актѣхъ Глѣвского "Шѣлавило". Вѣ субѣту 27-го "Жидѣвкѣ вырѣстєло", шѣтуку народнѣу одъ свѣвами Тѣгобѣчного. Вѣ вѣдѣлу 28-ого "Нє ходѣ Грѣцѣ на вєчєрнѣцѣ", о-бразѣ народнѣй збъ свѣвами и танцѣми вѣ 5 актѣхъ д-ра Алєксѣндрѣова. Вѣ вторѣхъ 30-ого будє послѣднєе прѣдѣставлєнє утѣ-пѣающѣго дѣрєкторѣа д-ра Иванѣ Гринєвєцкогѣ: вѣставѣтѣ сѣ комїчна опера вѣ 3 актѣхъ Дєлѣнѣгєра "Дѣнѣ Цєзарѣ". Маємо надѣю, що такѣ яворѣвска, кѣкѣ и доокѣлїчна публїка чєрєзѣ тѣй короткїй чѣстѣ будє громадѣно нѣ-вѣщѣувѣти нашѣ театрѣ.













Взірці танетів на ласкаве жадане висилає ся даром.



могла приладити ся до служби своему народу, своїй рідній з-під сільської стріхи — а достав відповіди: „Тепер черга на Балу!“

Також, ми відь вбачили видимо се, що все черга на наших геґемонів! Народ руський, той гонений лев, прийшов до ясно-го пересвідчення, що засудь „zniszczenia Rusi“ став ся змістом життя, промовань наших шовіністів, арбеш ся з ними до шпіку кости и відь него они добровільно не водступлять. Правда, нхто сего засуду намь авт устно авт письменно не проголосять, але факты голосать. Галицьке шкільництво зб своєю системою виховуваня рускои дѣтвори, галицька автономія громад зведена ad absurdum — якъ се выказавъ въ своїмъ внесеню въ сеймъ д-ръ Оленицький, — галицький катастер ґрунтовий, галицька поневоля вандрівка руских урядників на Маури, галицька геометрія ранґова и управа краю, де Русини не можуть нхволи дбжати ся, щобъ ихъ чоловікъ ставъ при кермі чи то адміністраційній, чи судовій, чи податковій, чи шкільній, галицьки на весь свѣтъ славий выборы и свѣжо ухваленый законъ о рентовыхъ посылостяхъ — се все кричить грубими ерихонськими. И сонний левъ руський, заглянувши смерти въ очи, пробудивъ ся — и 8-ого липня голосно заревѣвъ, щобъ усь почувли, що вонъ не годить ся на нетнуцій порядокъ, вонъ ему не поддаєть ся на смерть добровільно не поїде, а зубами и паурами зъ усей силы боронитись буде. Польща наглядно переконає ся, що це жне „stuglowa ukraińska hydga“, що це не загнбля козацка Мати!

Груди намъ гарматы,  
А уста — рушницѣ,  
А пера — шаблѣ, гаківницѣ!  
Таборомъ намъ наука єсть,  
Прапоромъ — любовь и честь!

## Переглядъ політичний.

Хіна мъ грозять нові розрухи. Зъ Шангаю доносять, що тамъ мають урядові донесеня о руху мѣжъ тайными товариствами въ окрузѣ Гейна, провинціи Токио. Небезпеченство грозить спеціально місіямъ. Хінцѣ зновъ зачинають перетинати телеграфічній дроты въ околицяхъ Тіентсіну. Се першій результатъ того, що державы зрели ся части власти на рѣчъ хінскихъ урядників. Далше доносять, що Лігунчанъ выступивъ въ острѣмъ томі противъ одного члена провізоричного правительства и заявивъ, що надѣє ся въ короткій часѣ усунути цѣлковито провізоричне правительство. Въ Тіентсінѣ панує неспокой, гадають, що лише найбільша рѣшучість зб стороны державъ може унеможливити выбухъ новон ворохобнѣ.

Револуційный альбанскій комітетъ перенѣсь ся до Дульцина въ Черногорѣ. До того мѣста скликано такожъ альбанскій конгресъ.

Зъ Корфу доносять о новихъ розрухахъ викликанихъ альбанскими бандитами. Колькомъ альбанскимъ Сатагамъ зайшли дорогу вбдѣлы турецкихъ войскъ. Прийшло мѣжъ ними до формальной битвы, котра закончила ся ранеными и убитыми по обохъ сторонахъ. Туркамъ, котрі впали въ руки Альбанцѣвъ, поутинано головы, повашлиовано ихъ на жердні и зъ тріумфомъ обношено по альбанскихъ селахъ.

Зъ Царгороду доносять, що російскій амбасадоръ зажадавъ дуже енергично відь султана, абы Туреччина водступила Росію двѣ стаціи на уголь въ переконѣ залізвѣ. Рівночасно амбасадоръ домагавъ ся водступленя кількохъ точокъ на берегахъ Малою Азіи въ цѣли урядженя такихъ самихъ стацій. Доси турецке правительство не згодило ся на жадане Росіи, але здає ся, що ен оцбръ не довго потреває.

## Рухъ выборчий.

Изъ Станиславова пишуть до „Галичанина“, що тамъ 11. и 18. с. м. вбдбули ся збори мужѣвъ довіря москвофильскому партіи, на котрыхъ обґоровано выборы до сейму и выбрано выборчий комітетъ, зложеный изъ нѣсколькостя членовъ духовной и мірской интеллигенціи и мѣщанского и крестьянского сословія. Головою комітету выбраный адвокатъ д-ръ Алексевичъ, заступникомъ головы о. Стефанъ Ленкавскій зъ Угорникъ, секретаремъ п. Ілія Ткачунікъ, а касіеромъ п. Теодоръ Рубачкъ. Комітетъ порѣшивъ на-разѣ не высувати нѣякои кандидатуры, лише пока-що припильнувати правыборѣвъ а доперва тогдѣ подумати про кандидата въ порозумѣнню зъ львівскою „Русскою Радою“. — До сєя вѣдомости „Галичанина“ додамо відь себе ось-що: Въ станиславскомъ повѣтѣ прихильниківъ москвофильства мѣжъ селянами вѣ

въ день зб свѣчною не найшовъ бы, а мѣжъ духовенствомъ в ихъ всего-на-всего трѣ, а то парохъ Галичъ, Сушчолъ и Угорникъ. Тѣ зновъ господинове, що вбйшли до вбдѣлу комітету, якъ такожъ шеволяка одиниць зъ самого Станиславова, не мають права голосованя въ сѣльскій куріи. Супротивъ того вѣборча акція тыхъ господинавъ зъ ихъ апетитомъ на выдѣвъ въ справѣ кандидатуры зъ IV. куріи була бы лишъ комічъ, абы вона не мала на дѣлѣ рыти підъ селянськимъ кандидатомъ п. Іосифомъ Гурникомъ зъ Угрина, котрого москвофильскіе побороють не копе честными средствами вже не відь нинѣ (пригадуємо недавній клеветы на него въ „Галичанинѣ“) Въ виду того вѣсь руській національнъ станиславского повѣта повиннъ постояти однодушно за кандидатуру п. Гурака, а непоклонянимъ „господинамъ комітетовымъ“ дати порядно по пальцяхъ!

Зъ Мостиского пишутъ намъ:

На запрошене п. Сымаловского, обшарника изъ Стоянець и вѣцмаршалка мостиского, вбдбувъ ся нинѣ (24 с. м.) въ радѣ повѣтвой довірочной збѣрѣ, въ котрій взяли участь: кількохъ обшарниківъ зъ мостиского повѣта, кількохъ жидѣвъ мостискихъ, факторѣвъ Калиневича и кагалыкѣвъ, кількохъ гіванъ выборчихъ, кількохъ урядниківъ и кількохъ польскихъ ксьондабѣвъ (зъ руськихъ евангеликовъ не було нѣ одного) а зъ поважливѣшихъ, честныхъ и совѣстныхъ людей бувъ п. Вислоцкій, начальникъ суда. На ввнесенє збори кротоваго шляхтича Гурекъ ухвалила збѣранъ на IV курію кандидатуру графа Стадницкого, а на делегата до „центрального комітету“ выбрала Сымаловского. До тѣснѣйшого выборчого комітету вбйшло сѣмъ осібъ, мѣжъ ними Пѣсѣрь и Брандлеръ, жиды, приятели Калиневича. Зъ Русинѣвъ, розумѣє ся, не вбйшло нхто. „Стадницкій — казали тутъ — має стати маршалкомъ правымъ“. На збѣрѣ розумѣєсь були и урядникъ зб старосты, именни Калиневичъ, д-ръ Шварцъ и Колянковский. Начальникъ суда п. Вислоцкій не принявъ выбору до комітету.

Изъ Яселя пишутъ до Kurjer'a lwowskiego: „Дня 19. с. м. устроивъ староста гр. Михаловскій збори войтѣвъ и писарѣвъ громадскихъ. Почавши наряды словами „Pochwalony Jezus Chrystus“, такъ промовивъ: „Вогато говорити нинѣ не маємо, якъ тільки за-являю вамъ, що сего року зничили повенъ кілька громадъ и я (тутъ ударивъ ся въ груди) писавъ до вана намѣстника просьбу о за-помогу та й доставъ до своєї розпорядности 6.000 к. — розумѣєте? (Голосы: Розумѣємо!) То и теперъ дамъ тымъ громадамъ, котрымъ буду уважати, а рѣшту призначу на дорогѣ и люде будуть мати заробѣкъ — розумѣєте? (Голосы: Розумѣємо!) Теперъ маємо выборы. Писарѣ нѣхай „прихитують“ собі выборчі листы на чистѣмъ паперѣ, бо друка не падѣє шти ще. Сподѣваю ся, що въ мѣсѣ повѣтъ поїде все такъ добре и лґально (!!!), якъ при минулихъ выборахъ до парламенту — розумѣєте мене? (Голосы: Розумѣємо!) Отже будьте здорові и памятайте, що маєте слухати, що я прикажу!“

Зъ войтѣвъ не оббававъ ся нхто. Отже маємо вже невабѣтъ, що жде насъ той самы терроризмъ при правыборахъ, а компанія войска и 30 жандармѣвъ въ день выборовъ. Водай то галицькій выборы!

До Ясениць сѣбно и дрогобычского повѣта скликає на педѣлю 28-ого с. м. перше передвыборче вѣче якѣсь хлопскій выборчий комітетъ, именемъ котрого підписанъ на вбдѣвъ: Яць Олександрскій, Иванъ Ступакъ, Никола Ивахъ, Дмитро Грехъ и Стефанъ Кушнѣръ.

Въ Коломиѣ, въ мѣсѣмъ павильонѣ, вбдбуде ся въ педѣлю 28-ого с. м. передвыборче вѣче, скликає тамошнѣмъ политичнымъ товариствомъ „Народна Воля“ (сирѣчь д-ръ Трильовскій).

Зъ дневничарского обявляку потуюмо (въ части за нинѣшнимъ дневничкомъ) отой кандидатуры: Львовскій повѣтъ: зъ IV куріи д-ръ Кость Левинскій, дотеперѣшній „посолъ“ Теофілъ Меруновичъ и Ерисетъ Брадлеръ, редакторъ „Молотка“ и посолъ до рады державной зъ львовского V. куріи; зъ мѣскои куріи дотеперѣшній посолъ Малаховскій, Михальскій, Романовичъ и міністеръ Пентакъ, а ерѣмъ того д-ръ Ругоскій, проф. Маерскій, проф. Давелевскій, д-ръ Бакъ, Гольцеръ, Лілієнтъ и т. д. (Львовъ выбирає 6 посѣбѣвъ); зъ торговельной палаты д-ръ Колімеръ. — Станиславскій повѣтъ: зъ IV. куріи дотеперѣшній посолъ Винничукъ и посолъ зъ передпоследной каденціи Гурникъ, а ерѣмъ того же якѣсь кандидатъ москвофильскій, котрі ще не рѣшились, чи піддирати Винничука, чи шукати пастя зъ окремимъ кандидатомъ; зъ мѣскои куріи ексминистеръ д-ръ Вѣльницькій; зъ большою посѣбѣстою гр. Войтко Дзедушницкій. — Коломыскій повѣтъ: пародовецъ о. Войнаровскій, радникъ д-ръ Трильовскій, москвофиль д-ръ Дудикевичъ и обшарникъ молодой кн. Пузанъ зъ Падякъ — вѣсь зъ IV. куріи. — Гусятинскій повѣтъ: зъ IV. куріи обшарникъ гр. Адамъ Голуховскій.

Обшарники владуть натискъ на сѣбѣну Галичану, за те въ заходѣй вѣборча боротьба буде вѣсь ся головно мѣжъ людовцями а тымъ „хлопскимъ“ партіями, що тримають зъ „коломъ польскимъ“, а именни: анти-семітскою партією д-ра Давеляка, християнско-соціальною Стояловского и „хлопскою“ Потоцка. Мѣмо того людовцѣ въ многихъ повѣтахъ мають вигляды на побѣду, а то: Стапівскій въ Короснѣ, Вуйцѣкъ въ Краковѣ, Войко въ Домбровѣ и т. д. Крѣмъ того ста-

ють кандидаты людовцѣвъ, такожъ по мѣстахъ. Що-до польскихъ соціальныхъ демократѣвъ, то поки-що чуті лише про кандидатуру Данильського въ Краковѣ и алькаря д-ра Лемана въ Новѣмъ Санчѣ.

## Вѣдозва із Станиславова

До сѣй Вл. Землянкѣ в Русі-Україні су

щиз: наше украинне прошенє:

Оби́йте же, брати мої,  
Найменшого брата,  
Нехай мати усміхнеть ся  
Замісць мати!

Рокъ минувшій заходивъ станиславської філії „Руского Товариства педагогичного“ засновано в Станиславѣ бурею, де-б знайшли приютъ и помѣ в вауді передустѣмъ сини селян та доокреснихъ міщан. В р. шк. 1900/01, було приміщеніи 24 вихованцѣвъ; в тѣхъ ходило до шкѣль народнихъ 9, до гімназій 10, до семінарії на курсъ приг. 5. Стесниъ визначний одержало 3, першій 14, другий 3, поправки: 4.

Бурса приміщувалась в будинку, що єго відступивъ пока-що Виресъ, митрополитъ Шен-танцѣвъ даромъ, доки не стане будуватись семінарія духовна. Дві вѣдлі передъ нинѣшню року шкѣльного одержавъ видѣла товариства відъ прокураторіи скарбу австрій, що б бурса вилася в прогату двохъ вѣдѣлъ. Заважко вволося волю и бурса лишилась безъ хати, а річи при-міщено в однімъ в тутешній товариствѣ руськихъ. Вихованцѣ в алувшимъ році удержувались іа доплатъ 10—20 к. місячно та невеличкихъ добровѣльныхъ дѣтків. То ж і не даво, що бурса ледь живітила.

Теперъ вѣдлі збудуєть нове село діло зовсімъ вилася. Іменни має вв приюті гарне меш-канє, що складаєть ся з 7 просторихъ комнатъ, кухні и городу. Наглядъ педагогично педагогич-ний має наміръ віддати одному зъ жмѣтахъ у-чителѣвъ гімназій, а до наглядѣ надъ кухнею у-проситъ єго жену, за що відступило б ся іа двѣ комнаты зъ опаломъ и свѣтломъ. До наглядѣ гімназично-сѣмнарійного удрѣсѣ видѣла Вл. Дра-Копибу. В вѣдлі видѣла має наміръ повести бурсу такъ, що-б она віддавала невеличку ко-рѣсть вихованцѣвъ, стала місцемъ и заборономъ народности и обрядѣ будучихъ робітниківъ на-внѣ просвѣтній и національній, що-б діти на-шихъ селян та міщан не маринувались по не-харнихъ и невідѣ виднихъ станцяхъ.

Видѣла має наміръ приняти на рік 1901/02, 30 або по можности и бѣльше вихованцѣвъ за доплатою не меншою якъ 16—24 к. місячно. Конкурє розписано по день 31. н. ст. липня 1901.

Однако-жъ в огляду на те, що лѣди відпо-відно мешканє комувати має що виласяше 1200 п., а опал, свѣтло, харч, услуга и инші видати вийдуть, що найменше на цѣхъ 0000 к., порівняти на такѣ діло — то справа во-лѣла. Але на маємо надію на часелюво-ночій матеріяли відъ сѣй Родимцѣвъ. З огляду на те, що бурса наша має бути приютѣмъ для вѣдѣвшихъ вихованцѣвъ будучої руської гімназії в Станиславѣ, кличимо:

Родимцѣ! Молодіжъ, надѣя вѣща! Тожъ прийдіте намъ чимъ скорше в помѣч у нашому ділі! Прислайте члѣснѣи жертвы в грошахъ и па-тураліяхъ, а кольєсь вернєсь се вѣмъ стороцею! Що жертвувєть для тѣхъ найменшихъ братівъ нашихъ, то вийде в користь колишній робітниківъ на-внѣ просвѣтній-національній на-шої пригнобленої, поневоленої Русі-України.

Всѣмъ жертви або поки-що вѣвѣи що до жертв, що іхъ и швѣйше вложити можна, про-ситъ ся прислати на руки Вл. Маріяна Яки-мовского, учителя школи видѣлової в Стани-славоѣ, ул. Голуховского ц. 65.

В Станиславѣ дня 23. н. ст. липня 1901. О. Іванъ Парайко, катехѣта семінарії, го-лова: П. Іосифъ Рибчук, професоръ гімназій; Ни-колаѣ Ластовецкій, професоръ гімназій; Євгенъ Якубовичъ, учитель в закладѣ карній; Маріянъ Якимовскій, учитель школи видѣлової; Ми-хайло Девосеръ, учитель семінарії; Вл. Ка-дайскі.

## Композиторскій концертъ о. І. Кишакевича въ Перемышлѣ.

Незвычайна єє новина на галицькій Русі, що оденъ зъ єн нитомыхъ композиторѣвъ вбдвѣживъ ся на устроєнє композиторского концерту. Незвычайнѣйша ся полна ще й тымъ, що якъ зъ программы концертовѣ вид-но, о. композиторъ хотѣвъ представити ся руській публицѣ яко инструменталистѣ, бо майже въ цѣлѣй програмѣ оркестра выступавъ яко головний чиниоць, котрого уживавъ нашъ концертантъ, щобъ прого орѣ до душі слу-хачѣвъ, якъ єє найяркѣйше проявилъ ся въ 5-ой точцѣ программы: Кишакевичъ - Федьковачъ „Сонѣй мары“, декламация въ супровѣдѣ оркестры и фортепьяна.

Переходячи бѣдай точѣ якъ найзатѣль-нѣйше точѣ за точною програмою, даво бы ся отъ що про сѣй першій зъ сѣмъ родѣ на галицькій Русі концертъ сказати:

Композиторъ Кишакевича Шевченка „Сон-це грѣвъ“, вѣдѣваний хоръ въ супровѣдѣ оркестры (точка 2) пѣсѣна видѣмо дорывочно, бо хотѣй поодинокій єн часті, якъ вѣсѣвъ и мо-литва, въ переведеню мотивѣвъ прѣхорошій а сама инструментация на-скрѣвъ нѣжна, то цѣ-лѣбѣ, — хочъ якъ миле враженє по собі лишає — въ переведеню складана — не од-ноцѣльова. Въ самѣмъ вступѣ оркестральнѣмъ показує о. концертантъ, що хорошо вѣвъ хѣ-нувати ся ефектами сѣмѣновѣхъ инструмен-

товѣ, черезъ що сама композиція такъ и вѣ-нає ся до душі слухача.

Слѣдуюча композиція, мужескій хоръ въ супровѣдѣ оркестры: Кишакевичъ-Руданскій „Гей брати козаки“ (точка 4) показує, що о. концертантъ не лишъ умѣє нѣжно орудувати голосами людовцями и инструментали, але що не чужа ему и грѣмѣя пѣсѣна — мѣгуча, ко-тра въ сѣмъ вѣдѣлі вѣду руску той сѣнтий огонь до борѣи за свои права — то давно завѣсивъ козацкѣ, о котрѣ розвивали колѣсь своєю доброю волею свободы та воли Козацкѣвъ. Въ композиціи тоѣ, на скрѣвъ вѣбрѣвѣй, пе-реведѣнѣй справдѣ по майстерскѣ, вѣвѣвъ о. концертантъ стѣбною огню и жити, що й не диво, що порывъ сѣрца вѣсѣхъ присутнихъ а ширѣ оплески були однокѣю заплѣтою публики за ту пѣсню повну огню и силы.

Въ слѣдуючѣй (5-ой) точцѣ программы пробувавъ о. концертантъ своихъ силъ не лишъ яко музыкѣ, але и яко мѣллярѣ, що хочъ силою тономѣвъ выкликати въ душі слухачѣвъ образы, та чувства, котрі вѣсѣивѣвъ по-єтъ и вѣдѣвѣвъ композиторъ. Се можна бы сказати — мѣлодраматична музыка. Коли того рода музыка супровѣдитъ яку небудѣ ак-цію, тогдѣ и композиторъ сѣмѣльше и нѣдѣ-вѣдуально самъ творить; но коли она, якъ въ сѣмъ случаю, супровѣдитъ пѣсню а тѣмъ сѣмѣльше она ограничена мѣтровою и темпомъ стихѣвъ, тогдѣ годѣ йи розвинути ся свобод-но, а мусѣть конечно попадати або въ асимѣю або въ монотонію. О. концертантъ уживъ для характеристичной пѣсѣни инструменти сѣмѣльшій приглушѣній сординками, а трембіту марку-вань кларнетами, и вѣвѣзавъ ся наъ своєю труднѣю и по-частѣи не конечно вѣдѣчною зада-чѣю зовсѣмъ дохвално. Що сѣєя точка про-граммы невѣвѣчайно мило вразила заслухану публику, причинили ся львиною частію и-на М. Довгобѣвъ, декламаторка. Ёнъ вѣвѣвъ а при томъ повний реинности способѣ наголѣше-ня мѣнѣе налюструвавъ Федьковачу пѣсню. Лише єнъ вѣвѣзавъ талантъ декламаторскій не дававъ вповнѣ вѣдѣчѣи того блѣду режис-серского, що євѣтъ вертѣвѣчѣи на своєю жѣ-нѣра декламувѣвъ не мужчина, якъ сѣєя са-ма пѣсѣна конечно вѣвѣмѣла.

Точка 6. программы — „Хвилями слезами“ Кишакевича-Копальского вѣвѣваний хоръ въ оркестрою — єє хороша для себе композиція, але характеръ єнъ и, именни безпосредного по-творѣня, єнъ короткѣсть не дуже надавала єнъ на сѣєя композиторскій концертъ яко само-стѣбну точку. Заважати однакъ треба, що переведенє мотивѣвъ такъ въ голосѣхъ якъ и инструментѣхъ вѣбрѣвѣе и показує, якъ строго судити мусѣтъ о. концертантъ про-о-сновий правила композиціи, хоть бы и такъ маленької та коротенькою пѣсѣнцѣю, якъ „Хвилями слезами“.

Що-до пѣсѣвъ слововѣхъ зъ форте-пьяномъ — то именни полѣ вѣдѣчувало ся, що въ вѣборѣхъ єнъ не такъ помѣчѣло ся о. концер-тантовѣ, якъ зъ хорамъ. Пѣсѣна: „Пѣсѣна въ небѣ-хмарѣнѣ“ (точка 3, сольо сопранѣ) характерѣвѣвала прѣхорошо духа пѣсѣи, тому а не диво, що слухачѣвъ перенѣвъ акѣєс-сѣвнѣи настроѣвъ, хотѣй сѣмѣльшѣ, п-а М. Ле-вѣнцѣа, орудуєча дуже чѣвѣнѣи и мѣлѣмъ, хочъ и не вѣшкѣлѣсѣмъ, голосѣмъ и вѣвѣ-мѣа передѣвѣвъ въ другѣй часті пѣсню у-дѣчно вѣдѣвѣвала.

Такъ само рѣчь мала ся и зъ 7 точкою 6): Кишакевичъ-Руданскій „Мене забудѣ“ про-бѣса сольо зъ фортепьяномъ. Видѣмо, що Лі-ризмъ о. концертантовѣ не дуже до лицѣ, бо хоть вѣвъ старѣє ся пѣсню мотивувати пѣсѣа всѣмъ прѣвѣвъ музыки и естетикѣ, то вѣс-таки не достѣє тѣмъ пѣсѣнамъ конечной силы; въ ліричѣсѣхъ пѣсѣнахъ о. концертантъ може бы завѣжати може за много нѣжнѣости и не-лихолѣи а за мѣло драматизму.

За то пѣсѣна сольѣна про баса зъ форте-пьяномъ: Кишакевича-Шевченка „Думы моѣ“ звучала такъ мѣгучо а до того же у вѣбрѣ-сѣвѣмъ виконаннѣи п. М. Лихидского орудує-чѣмъ прѣхорошимъ гучнымъ а малозвучнымъ басѣмъ о широкой сади — такъ подобала ся, що оплескамъ одушевленѣи публики не було мѣнѣи.

Що-до 8 точки программы — Кишаке-вичъ-Шевченка „Гамалія“ часть I — дасть ся хѣба се сказати, що, коли по вѣсѣхъ поперед-нихъ композиціяхъ можна було о. концер-тантъ причислати до ряду вѣвѣзначнѣйшихъ русько галицькихъ композиторѣвъ по пѣснѣи а по гармонизаціи и инструментация до самыхъ вѣвѣпершихъ, то тою послѣднюю композицію переведеною зъ прѣхорошимъ знанѣмъ такъ голосѣвъ мужескихъ и жіночьихъ якъ пе-редѣвѣвъ зъ прѣдѣвѣнѣмъ вѣхѣснованѣмъ инструмѣнтовѣвъ, представивъ ся намъ о. концер-тантъ яко композиторъ въ цѣлѣбѣ значе-нѣю того слова, — якъ сѣєя композицію вѣта-ємо мы вже не галицько-русского бѣдного ко-мпозитора, але музыкѣ о европейскѣмъ закрѣю, що сѣмѣло а свободно драматизувѣвъ пѣсню и музыцѣ оркестральнѣй мѣгучу пѣсню Тарасѣ-ву. „Гамалія“ Кишакевича — єє вѣже, слава Богу, не галицькій звѣвѣчѣный продуктъ; єє творѣ справдѣ великою музычною вѣртѣстою. Зъ сѣмѣмъ творѣмъ пѣсню вѣтѣвъ галицька сѣмѣво-бѣва Русѣ першого галицького композитора руськои оперы, єнъ о. н концертантъ не подѣсѣ-дѣи дотеперѣшнихъ галицько-русскихъ компо-зиторѣвъ та опустѣвѣи крила розсѣде ся на вѣже зѣбрѣнѣхъ лѣвѣрахъ — (по виконаннѣи „Гамалія“ передѣано о. концертантовѣ заслу-жѣний лавровый вѣнѣцѣ) — але побуджѣний успѣхамъ дотеперѣшними буде и далше такъ невѣснѣуючъ якъ до теперѣ працювати надѣ своѣмъ усовершенѣмъ малѣи вѣже до того про-дѣжѣний великій талантъ.

Що-до самого выкиченя точнѣи програ-мы сѣмѣвѣиными силами и оркестрою 9. н. п. даво бы ся ось-що заирѣмѣтити.

У насъ на Русі хвалити Бога така сила сѣмѣвѣвъ, що ихъ хоршій голосѣ повний зау-



Софія 25 липня. Померь тутт председа-  
тель синоду, митрополать Климентій.  
Кисель 25 липня. Вчера арештованотутт  
Орта, члена надзорчон рады тов. Treber-  
trockung.



Лондон 25 липня. Лорд Кіченер телеграфує з Преторія, що англійській повстання, котрим везено наряди та прибори військові, піддалено. Погибло 3 а ранених 18 людей. — Як доносить Daily News, відбудуться тут наряди в справі утихомирення південної Африки.

Петербург 25 липня. Из тамбовской губернии, повста Шахунь доносить, що тамтє градъ авицъ засѣвъ на 30 верст докола. Грудки граду доходили ваги 3 фунтовъ. Погибло 3 люда и много худобы. Вода забрала цѣлу череду овецъ вразъ въ двома пастухахъ.

Нью-Йорк 25 липня. На покладъ прибувшого сюда въ Калькуты парохода „Гогенфельдъ“, заведувавъ одинъ зъ моряковъ середъ ознакъ чуми. Цѣлу залогу відокремлено.

#### Переписка Редакції и Адміністрації.

Вн. В. Да. въ Жо. За III кварталъ приїде ще 4 К. — Т. Ле. въ Че. Просимо ще разъ о скорѣ виробнені залогів, аби висилку газети не здержати. — П. Іс. въ въ Че. Ще за ва IV кварталъ. — К. Вн. въ Ва. Доси зложено 24 К, отже приїде по концѣ грудня ще 8 К. — А. Ко. въ Зе. Родять ся. — Хв. Тов. „Момбъ“ въ Пб. Належить ся всего 22 к 30 с. Зложено всего 16 к 72 с, отже приїде ще 5 к 58 с.

#### КОНКУРС.

Наукове товариство ім. Шевченка у Львові оголошує сам конкурс на урядника до діловодства рахункового. Перше місце мають кандидати з іменом бухгалтерийним, виглядно емеритовані урядники рахункові.

Ближші інформації уділяє канцелярія товариства ул. Чарнецького ч. 26 між 11—12 год. кожного дня.

Подання належить внести до 10 серпня 1901 р.

За Виділ:

В. Гнатюк,  
секретар.

С. Громицкий  
заст. голови.

#### Курсъ Львівскій

зъ дня 25 в. от. Липня 1901.

| Акція за штуку безъ купона.            | Плат. | Жад. |
|----------------------------------------|-------|------|
| Банку гипот. галл. по 200 зр. а. в.    | 580   | —    |
| Банку для торговлѣ и промыслу 200 зр.  | 850   | 858  |
| Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.    | —     | —    |
| Зелѣ. гал. Кар.-Люда. по 200 зр. м. в. | 424   | 481  |
| Зелѣ. Львб.-Чернов.-Ясск. по 200 зр.   | 520   | 580  |

Листы заставны за 100 зр.

|                                                |        |       |
|------------------------------------------------|--------|-------|
| Банку гипот. гал. 5% а. в. выдос. въ 10% прем. | 109 50 | —     |
| Банку гипот. гал. 4 1/2% а. в. выдос. 60 д.    | 97 30  | 98    |
| „ „ 4% 60 д. по 200 кор.                       | 89 70  | 90 40 |
| „ „ 4 1/2% а. в. выдос. въ 51                  | 59 30  | 100   |
| „ „ 4% а. в. выдос. въ 67 д.                   | 92     | 92 70 |
| Товариства кредит. 4% (1. емісія)              | 98     | 98 70 |
| „ „ 4% выдос. въ 41 1/2 д.                     | 98     | 98 70 |
| „ „ 4% выдос. въ 55 д.                         | 91 10  | 91 60 |

Облига за 100 зр.

|                                       |        |        |
|---------------------------------------|--------|--------|
| Галл. фонду промисловнаго 4% а. в.    | 96     | 96 70  |
| Букос. фонду промисловнаго 5% а. в.   | 101 50 | —      |
| Комунальный Банку зроч. 5% (II. емі.) | 101 70 | 102 40 |
| „ „ 4 1/2% (III. емі.)                | 98 70  | 99 40  |
| Позычки красовъ зъ 1878 по 6% а. в.   | —      | —      |
| Позычки красовъ зъ 1898 по 4% а. в.   | 92     | 92 70  |
| Позычка м. Львова 4% по 200 коронк.   | 87 20  | 88     |
| „ „ 4 1/2% 4-ом емісії.               | 97     | 97 70  |

Львовъ:

|                                 |    |    |
|---------------------------------|----|----|
| Мѣста Кракова по 20 зр. (40 к.) | 72 | 77 |
| Мѣста Славскаго „ „             | —  | —  |

Монети:

|                        |        |        |
|------------------------|--------|--------|
| Дукатъ цѣсарскій       | 11 17  | 11 35  |
| 20 франковъ            | 18 90  | 19 15  |
| 100 Рубльвъ сѣбныхъ    | 250    | 254    |
| 100 Рубльвъ паперовыхъ | 252 50 | 254    |
| 100 марокъ нѣмецкихъ   | 117 20 | 117 60 |

Ч. 1867.

#### ОПОВІЩЕНЕ.

Розписує ся самъ ліцитація въ цѣли забезпечена доставы пята мільонѣвъ малонъ цѣглы, добре выпаленои зендровки, до будови дорожы Буськ.-Хелеховъ (Неслуховъ)-Ярчѣвъ въ поймахъ Каменецькихъ. Розмѣры цѣглы: довгота 22 см., широкость 11 см. и высочѣсть 5 1/2 см.

Цѣла скількобѣть цѣглы має бути доставлена въ 1 а най-далше 5 лѣтахъ вѣдъ 1902 почавши.

Выдѣлъ додає безплатно ґрунтъ на урядженє цегельнѣ въ Неслуховѣ.

Ліцитація устна відбуде ся въ канцеляріи тут. Выдѣлу повѣтового дня 8 серпня 1901 по 10-й раню, — оферти писемной приймаєт ся буде до того-жъ дня до години 10-ти раню.

Вадѣномъ 2000 коронѣвъ.

Цѣны цѣглы подавати належить Іосѣ Неслуховѣ.

Ближні условія суть въ канцеляріи Выдѣлу до пере-гляденя. Зъ Выдѣлу повѣтового въ Каменѣ стр. 16 липня 1901 р.

894 1—2

Відепресекъ: О. Цеслякскій.

Цѣл. корол. уприв.

Рабінерія спиртусу, Фабрика рому, лікерѣвъ и оцту

Юлія Іммануїла Наслѣдникѣвъ

### Якова Шпрехера и С-ки

у Львовѣ

поручає старѣ горѣлки полскы, розсолы, лікеры, румы правдой зъ Ямаїки, коньяки, спиртусъ, „Sopou“ на мизанки, такожъ провадять оцѣтъ спир-тусовый.

Складъ для мѣста: улиця Галицка ч. 1. — и улиця Ковалевъ ч. 9. 806

#### Надоболано.

ВСТѢХЪ НАУКЪ ЛѢКАРСКИХЪ

Д-ръ Ярославъ Вахнянинъ

ординує въ Мостахъ Великихъ.

875 8—10

#### Всякій купоны

и выдѣсовані паперы варто-

стній

выплачує безъ потрачена провізіи або комѣтъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

Ц. к. уприв. Галицкаго акціоннаго

Банку гіпотечного.

По поводу высокаго курсу рентъ ав-

стрійскихъ и угорскихъ поручаемъ вы-

мѣну тыхъ-же на

Листы заставны Товарнет. кредитов. земского

красного банку

гіпотечного банку.

Яко безпечну длокацію капіталу.

Та же облигація купуємо и продаємо ду-

же користно

СОКАЛЬ и ЛІЛЕНЪ

Банковский Дѣмъ и контора вымѣны у Львовѣ.

Поручена зъ провинціи выконують ся

водворотною почтою.

71

30 лѣтъ

провадять я у Львовѣ

торговлю готовыхъ убранныхъ и сукна,

а теперъ

на ново

отворивъ я еп и поручаю ся зглядать шир-

кого круга моихъ Водворительвъ и Р. Т. Пу-

блика, бо, якъ давѣйше.

ретьельно и честно

буду вести своѣй интересъ, выконуючи

заказываєня

абъ знаномъ точностію и дешевостію

подо фирмою:

Давидъ Шваривальдъ и Сынъ

Львовѣ Капітульна, площа. ч. 3 169 87—?

консерваторскій и сынъ

Сынъ и Наслѣдникъ у Львовѣ площа 1-а

Липня ч. 1, противъ Банку Гіпотечного на

платящій площю Галицкой

платящій за заставны

выдѣлы и по дѣлахъ

заказываєня, цѣнныя,

акціонныя, облигаціи,

депозитныя, банковыя,

гипотечныя, кредитныя,

ипотечныя, акціонныя,

ипотечныя, акціонныя,

ипотечныя, акціонныя,

ипотечныя, акціонныя,

#### Съѣзжій мід десеровый

кураціонный 5 кг. 6 К. 60 с.

власна пафна Коріневачъ Иван-

чачи, почта в мѣста.

875 5—5

Учепикъ зъ убиченою пер-

шою або другою

класною гімназ. або реальною

знайдѣ помѣщенє въ Торговлѣ

товарѣвъ корѣвныхъ, винъ и де-

лѣнатебѣвъ Граворія Морилка

въ Надворній. 335 3—?

Дѣмъ банковый и Кон-

тора вымѣны

Вікторъ Хаєсъ и Сплка

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 8.

купую и продаю сѣекты, лѣсок и мо-

неты. Лѣсок изъ раты зъ правомъ

до выгнать по зложеною першоп-

раты. — Календаръ банковый вы-

181 шыає ся безплатно. 19—50

Першій рускій складъ машинъ

до шитья!

Незрѣваннои доброты ма-

шины до шитья и гафту

Зінгера

Ножий вѣдъ 27 до 65 зр.

Ручий „ 35 до 48 зр.

Всѣ. Священникъ, пп.

Урядникъ продає на раты

условія еплаты прѣступлѣ. Готба-

комъ о 10% дешевѣ. Наука шитья

и гафту безплатно. Цѣнникъ на жа-

данє жаромъ. 65—104

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ механикъ

Львовѣ, Галицка 6.

Артистическо-Литератур-

ні Нозина

Кн. І. В. Щуратъ; Мої Дѣтки

(поэзия)

Кн. І. В. Щуратъ; Мої Дѣтки

(поэзия)

Кн. І. В. Щуратъ; Мої Дѣтки

(поэзия)

Кн. І. В. Щуратъ; Мої Дѣтки

(поэзия)

Кн. І. В. Щуратъ; Мої Дѣтки

(поэзия)

Кн. І. В. Щуратъ; Мої Дѣтки

(поэзия)

Кн. І. В. Щуратъ; Мої Дѣтки

#### ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНСКИЙ

артистъ-маляръ

мешкає 20 лѣтъ у Львовѣ, прѣлжяє загално, що входить

въ украшу церковну и проситъ ушлѣбно Выс. Пр. Духовен-

ство о занотованє адресы до дальшихъ услугъ въ искусствѣ

Львовѣ, улиця Краковска ч. 20. 205

#### СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

просто зъ фабрики въ скринкахъ вѣдъ 30 кильо по-

чавши по цѣнѣ фабричной а именно:

І-а по 156 кор. за 100 кильо

ІІ-а по 136 кор. за 100 кильо

кромѣ транспорту выносного около 6 коронѣвъ за 100 К.

заказывати просимо черезъ

Народну Торговлю у Львовѣ

Скряпки и упакованє даромъ. 123 21—?

Фабрика парова

Райха и Сполки въ Знесенію

почта Львовѣ

поручає свои вырѣбы:

шварцъ и вазелину до чобѣтъ а такожъ про-

хмаль до натирания бѣды.

На жадає цѣнникъ даромъ. 113 12—50

#### Для хорихъ на желудок!

Всѣмъ тѣмъ, що черезъ застудженє або перононенє желудка,

черезъ споживанє нездоровыхъ, трудныхъ до стражденя, зашто гор-

ячихъ або зашто студенихъ страъ, або такожъ черезъ неоднѣстай-

ный способъ житія, набавивъ ся желудочныхъ недуговъ, якъ:

катаръ желудка, корчі желудка, боли въ желудкѣ

трудное травленє або застойнѣнє,

поручаєсь отомъ добре домове средство, которо знамените

личное діланє вѣсѣ відъ бо.ато ділє стверджено. 6 се знанє

средство, вѣскорююще травленє и чистяче кровь,

ГУБЕРТА УЛЬРИХА ВИНО ЗІЛЕВЕ.

Отсе зѣлеве вино є приладженє зі знаменитыхъ земъ, призна-

нихъ личиникъ, изъ доброго вина, змѣняє и оживляє организмъ

травленя чловѣка, не будучи розвѣзняющимъ средствомъ. — Зі-

леве вино усуває а кровеносныхъ сосудахъ перешкоды, чиститъ

кровъ зъ осадковъ зѣлоухъ, недуги вызивающихъ частіи и зѣлєве

додає на творенє свѣжой, здоровой крови.

Заживши зѣлевого вина въ кору, усуваєсь пачастѣйше жо-

лудочны недуги вже въ самѣмъ зародѣ. Проте наекжалъ 6 дати «му

пешенство передъ иншими отограми, гриппомъ, здоровѣє на-

рушающимъ средствамъ. Признаки, якъ: Вѣль голови, відбаванє,

эста, адуте, худости въ гомѣтахъ, котрі при хроничныхъ (заста-

рѣныхъ) желудочныхъ недугахъ тѣмъ сильнѣйше выступаютъ, зѣлє-

ють часто вже по нѣлькарзовѣмъ питью того вина.

Затверджено

і его непрѣснѣніи насилѣдъ, якъ отъжѣніє,

колка, бѣтъ серця, бѣсонніє, якъ та-

кожъ задержанє крови въ утробѣ, селѣжѣ и системѣ выноє (въ

морѣиданіи недуга) устувають черезъ зѣлеве вино швидко, а ла-

гідно. Зѣлеве вино заботливѣе неострахованъ, змѣняє и побуждає

систему травленя і въ легкій способъ усуває а желудка и выноє

всѣхъ непрѣдѣлѣныхъ частіи.

Худий, блѣдый виглядъ, недокровненіє, упадокъ

на силахъ суть пачастѣйше насилѣдомъ злого травленя, и до

статочного твореня крови и хорошаго стану утробы.

Не маючи апетиту, середъ нервового розстроєннѣ и адутіи, якъ



Передплатата на „ДВМО“ и на неговите броеве са изплатени  
всички у Львово.

[illegible]

ню, в добре фэриано... нехай скажуть всь!..  
то за першихъ двадцать лѣтъ анъ разу не  
высвэрнувъ, а фэднвъ и по всѣмъ усюдахъ  
въ день и въ ночи. Заверуха не заверуха  
болото не болото — все едно, и по горахъ  
по долахъ. Де я не буванъ! ажъ подѣ вен  
переку границу, по такихъ неграхъ, що я  
самъ „той“ — Д хъ святий при насъ хрще  
ныи! — туды бы не завѣхъ; а я всюды  
възджавъ и възджавъ безъ жадного гра  
фуку. А разъ тащъ по двадцать лѣтахъ, ят  
и то только похвалывъ-амъ ся передъ своми  
егомостъ свято фэрианскою „штуюю“, що  
я семъ въ жую нѣкого нѣскои не высвэрнувъ,  
и въ ту саму хвилю обзирнувъ ся на его























За польськими дивізіями нутежимо отя-  
вляти: В Перемисльмъ противъ доте-  
пешного посла Новоковського маа кандиду-  
вати д-р Володиславъ Чайковскій, вице-пре-  
зидентъ перемисльської рады повѣтовон. По-  
вѣтывахъ: можна вносити, що боротьба буде  
завязана. („Галичанецъ“ п. „Русское Слово“  
почали шалену агітацію противъ Новоковско-  
го.) — В Львівѣ вѣдыває кандидату-  
ру селянина Антопа Старуха, котрий ако  
кандидатъ на посла до парламенту зъ IV.  
курія дѣставъ у тѣмъ повѣтѣ бѣльшѣсть го-  
лосѣвъ. — В Стрыйскѣмъ маа мати вѣ-  
бъ „запеченный“ выбѣръ посолъ до парламен-  
ту зъ IV. курія гр. Кароль Дѣдушакій. По-  
жывемъ, побачимъ! — Зъ мѣсяцѣ курій  
кандидує въ Стрый дотепершній посолъ  
Фрухтманъ, въ Ясль-Горлицяхъ говорятъ  
мѣжъ иншими про кандидатуру польского со-  
ціального демократа Токарского, а въ Сяноцѣ-  
Короснѣ про кандидатуру людовца Пеха.

Передвыборчій переносеня вже  
почали ся въ Тарнобжегу. Послузавъ зводѣн  
досѣ въ IV. курія гр. З. Тарновскій, а маючи  
тепер дуже мало шансъ, бо „zaufanie ludku“  
— блята, якъ звичайно, а староста Покань-  
скій на столько честный чоловікъ, що на вы-  
борчій махерства не позволяе, то п. графъ  
взявъ ся на спосѣбъ и постаравъ ся о те, що  
староста подавъ ся на пенсію и вже выѣхавъ  
до Стры, де маа реальность, а комисар д-ра  
Матяса, на котрого самъ графъ ходивъ до  
намѣстника зъ жалобою, що вѣтъ подпарае  
жидовску поступову партію противъ кагалъ-  
ной, перенесено „изъ службовыхъ глядѣвъ“  
до Лимановой. Тепер уже графъ маа запеч-  
неній выборы...

## Письма зъ краю.

Зъ Рудеччины. (Наші лікарі.)  
Жінка одного селянина зъ Хашевичъ не  
могла збути плоду. Порід відбувався не пра-  
вильно. Мучила ся 36 година, бо она люде  
бідні, не було за що лікаря привезти. Вкінці  
чоловік постаравъ ся коной і поїхавъ до Ко-  
марна по лікаря. Нашого повітового політика  
д-ра Яклівського, якъ звичайно, не заставъ до-  
ма, а якъ на те і другий лікаръ бувъ кудасъ  
виїхавъ. Чоловікъ взявъ зъ собою акушерку іспито-  
вану, а тога, розуміе ся, помогла тільки, що  
й сільскій бабѣ.

Чоловікъ зновъ нанявъ фіру і поїхавъ до Ру-  
докъ по лікаря. Одного не заставъ дома, бо по-  
їхавъ на села щепити віспу, а ц. к. повітовий  
лікаръ д-р Тимковскій не хотівъ їхати; на-  
завъ, що у місті маа хорихъ, а давъ картку до  
свого приятеля лікаря в Любимѣ. На той часъ  
у д-ра Тимковського не було й живої душі.  
Присявъ чоловікъ, просивъ акушерку, що була  
прайхала, — не помогло нічо. Чоловікъ радивъ  
ся людемъ, що робити. Казали йти на скаргу  
до староства. Чоловікъ не ходивъ скаржити, а  
спустивъ ся на солю Божи і поїхавъ до дому.

Та не витримавъ давнѣ ся на муку у-  
мираючої жінки, постаравъ ся зновъ о инші ко-  
ні і поїхавъ до Любимѣ. А і ту дѣла лікарі.  
Пійшовъ до одного — той хоче 30 злр. Пі-  
шовъ до другого, що мешкавъ напротивъ — і  
сей хоче 30 злр. (бо вже оба порозуміли ся)  
і то гроші зъ гори. Давъ чоловікъ 10 злр. а 5  
злр. обидва в дога доложити. Але п. лікарі  
кажуть: „Якъ не буде 30 злр. і то заразъ зъ  
гори, на руку, то не поїду! Я маю ту, ви-  
дишъ, відко паньства (бо то купелеве місце);  
мене година коштує 5 злр., ба я і бѣльше за  
той часъ зароблю. В зямі буду танше брати.  
За вісімъ година часу до Хашевичъ [а то буде,  
такъ якъ до Комарна і Рудокъ 11 вѣльометрівъ]  
по 5 злр., то 40 злр.; але я тобі спускаю на  
30 злр.“ Чоловікъ просить, плаче; вичекавъ три  
години і безъ лікаря вернувъ. А льокай лікаря  
казавъ, що приятель его пана, ц. к. фізикъ зъ  
Рудокъ, що-іно ту бувъ і вже відїхавъ на коле-  
сі, хотяй до хорої умираючої жінки не мавъ  
часу поїхати. І вернувъ бѣдачесько зъ нічимъ до  
дому — та вже жінка не заставъ, бо що-іно  
скончала в найбільшихъ мукахъ.

Се нагій факт. А яка рефлексія? Селя-  
не кажуть, що один-другий такий пан док-  
тор надорожъ зарізає би\* (sic!) чоловіка, якъ би  
той не мавъ ему дати 30 злр. а плативъ за жи-  
те людини тільки 15 злр. Сумно!

C. O.

Зъ Перемисльщини. („Файный“  
урядовий актъ адеморализованого вѣдѣна.)  
Посылаю Вамъ дословный вѣдѣнсь пѣсь-  
ма уряду громадского зъ села Кореличъ до  
ц. к. намѣстництва. Зъ него побачите, до чо-  
го ц. к. галицкій адеморализованный вѣтъ може у-  
жыти честной назвы „вѣтъ“ и громадскон пе-  
чатка! Пѣсьмо звучить:

L. 150 Korzele dnia 31/5 1901.  
Wysokie c. k. Namiestnictwo we Lwowie.  
Zwierzchność gminna Korzele donosi Wy-  
sokiemu c. k. Namiestnictwu w sprawie straż-  
nika Wasyła Kuszniarza z Hukowa ad Korzele.  
Se. że w gminie Korzele obchodzą się nie  
spokojnie jest całym agitatoreм wszystkich wy-  
borów, czy to do rady gminnej czy to do ra-  
dy Państwa wszystko buntuje i pomimo tego  
wciąż się po Sądach wlecze to w Przemyśle-  
nach to w Rohatynie kiedy i jak służbę robi  
na urzędowym ck. gościncu to niewiem co gni-  
na nato poświadczą i Obszar Dworski. A zatem  
upraszam Wysokie c. k. Namiestnictwo przesa-  
dzić na innu posadu Wasyła Kuszniarza ale nie  
w Galicyi a tylko w jaki inny kraj  
a zarazem i Zwierzchność gminna Ezerlejew  
nato poświadczą.

Mikołaj Andrunyk wujt (s. p.)  
Stefan Filak policyant gminny (s. p.)  
Печатка „Уряду громадскій въ Корже-  
личахъ“.

Повыше пѣсьмо — чейже не потребу-  
ють комментаріа — выгодопѣвъ славный Андру-  
ныкъ рано того самого дня, коли новый вѣтъ  
вѣдывае вѣтъ него урядоване!

Славный Бога, що вже разъ, по довгихъ  
заходахъ, громада Кореличъ позбула ся того  
Андруныка зъ вѣдѣвства. До сего немало  
причинивъ ся своєю помощю адвокатъ д-ръ  
Костѣ Левинцкій зъ Львова. Вирочѣмъ вже и  
тутешному старостѣ Винярекому остогадла  
була господарка Андруныка. Самъ староста  
бувъ при выборахъ вѣдѣна (и то на прошене  
громады та й за ихъ грошѣ, на котрі скла-  
дали ся). Теперъ и вѣде ще черга на Андруны-  
ка обчислити ся зъ грошей, зъ котрыхъ дуже  
круто прайде ся зложити рахунокъ...

## НОВИНКИ.

Русины! Помните на народный фондъ!  
— При змѣнѣ мѣсяца просимъ о вчасне  
вѣдыване передплатъ зъ пригадкою, що на  
кредитъ часѣмъ не высылаетъ ся.

Завѣсь соймовымъ русинимъ посламъ.  
Зъ Калуща. Зборъ выбѣрѣвъ курій  
V. и IV. зъ 1900 року, що зѣбрали ся дня 25  
липыя 1900 въ числѣ по-надъ 150, заявляи  
однодушно признане русинимъ посламъ соймо-  
вымъ за ихъ мужеское выступлене въ союму  
а заразомъ свою найвысшу потору для тыхъ  
зъ Русинѣвъ зъ соймѣ, що до сецесіи не при-  
лучили ся. — Президія зборѣвъ: о. Крижа-  
новскій зъ Небѣлова, председатель; Василь  
Петрѣвъ зъ Подмихайля и о. Н. Струтинскій  
зъ Калуща, секретарѣ.

Зъ Бережанъ: Політичне товариство  
„Селяньска Рада“ в Бережанѣхъ солідаризує  
ся цілковито зъ поступкомъ русинъ послѣ въ-  
лицій соймѣ, похваляе ихъ сецесію, уважаючи  
ѣй остаточною та цілкомъ оправданымъ сред-  
ствомъ в безвѣднѣмъ положеніи, викликанімъ  
страшнымъ гнетомъ и систематичнымъ нехотѣваніи  
правъ народа верхоздачою въ краю і соймѣ  
клікою і заявляе цілковите довѣре за ихъ  
солідарній и ідѣній заступаннѣвъ руского на-  
рода поступокъ. Тільки в отвертій боу нажить  
і смерть наша побѣда, а не в сервілістичній  
політиці! — Къчевия, Гр. Комаринскій, о.  
Мих. Мосера, Ром. Шварцъ, Тимотей Ста-  
рух, Симеон Савчук, Дмитро Похочай, о. Т.  
Любинецкій, В. Бачинскій, Зенон Кузакъ,  
Омелья Завидъ, Ф. Соколовскій, Василь Ро-  
манъ, Федько Штефановскій, Стефан Комарин-  
скій, Михайло Біликъ, Антѣн Бурштинецкій,  
Гринько Мартинюк, Гринько Семенів — чле-  
ны „Селяньска Рада“.

Застрѣлене капітана підчасъ службъ.  
Въ часѣ вырѣвъ 70 полку вѣхоты коло Кар-  
ловцѣвъ замѣтивъ капітанъ Меженецъ, що па-  
дають одинъ по другому острі набѣвъ. Прика-  
завъ „неприятелѣвъ“ здержати пальбу. Однакъ  
въ той хвилѣ упавъ се одинъ в стрѣльбѣ  
— капітанъ поваливъ ся неживымъ. Провѣ-  
рено обидва, що два неприятелѣвъ стрѣляли  
острыми набѣвами. Обоихъ арештовано и вѣд-  
дано до гарнізонного суду въ Варашанѣ.

Станиславѣвскій Дирекціи зѣлѣзничѣй  
якобъ дуже не щастить ся. Въ суботу 21-ого  
с. м. мало бути на ѣи шляхѣхъ ажъ сѣмъ не-  
щастныхъ випадкѣвъ. О трохъ: коло Бзуно-  
ля, Ходоровѣвъ Теревѣвъ бута у насъ згачка,  
а теперъ показує ся, що коло Долины и мѣжъ  
Ходоровѣвъ в Бѣрѣжкоу були ще случѣвъ пе-  
рѣхѣння людей на шляху.

Право для всѣхъ равне. Передъ трибуна-  
ломъ адеморализованъ въ Новѣмъ Санѣ ставъ  
дня 25 с. м. проводиръ тамплион партіи со-  
ціально-демократичной Миллеръ, обжалованый  
о те, що торѣкъ, агітуяча за кандидатуру  
зецена Мисюлка, на передвыборчыхъ зѣбрахъ  
въ Лавѣвъ роздававъ зѣбрамъ рѣбній вѣдо-  
звы выбѣрѣвъ и поодиной числа „Latarni“. Об-  
жалованный явивъ ся до розправы самъ, безъ  
обороны, а боронывъ ся тымъ, що котъ вѣдо-  
звы паньскому „центральному комитетову“ ро-  
здавати свои вѣдозвы и агітаційны друки межъ  
выборѣвъ, то чейже вѣльно се и вѣну, бо  
право для всѣхъ равне. — И трибуналъ у-  
вѣльнявъ его.

Въ Бориславѣ найдено мнущуюся пятни-  
цѣ въ житѣ задушену молодую жєщицу въ  
вѣтъ около 18 лѣтъ. Руки мала на задѣ звя-  
занъ, уста закнѣблованъ и найдено при нѣй  
15 злр.

Яне жите, така смерть. У Львовѣ повѣ-  
сѣвъ ся по плану дозорѣвъ дому при ул.  
Жовковскій Мих. Малиевскій. Знала его яко  
налогового пѣакъ, що вѣчно пѣвъ а обидѣа  
бывъ жѣвну и дочку, тожъ коли ихъ повѣдѣ-  
млено о его смерти, скликнули обѣ разомъ:  
„Бодай теперъ не буде збиткувати ся надѣ  
нами!“

Въ мѣстечку Бирчи коло Перемисля  
мала Бзуны не давно свою мѣцію. Мисіянцѣхъ  
проповѣдей, якъ тамъ вѣдываеся черезъ  
шѣтъ дѣвѣвъ, слухала жена господаря зъ Я-  
сѣнцѣвъ, Антопа Смотрицкого, зъ такимъ на-  
сѣдкомъ, що збожеволяла и просила всѣхъ,  
щобы въ выратували зъ некла, де страшно  
мучить ся. Не було иншонъ рѣвъ, якъ божѣ-  
вольну завезти до шпиталѣ въ Кульмарковѣ.  
Се ѣи не першій случѣвъ по... згубленыхъ мѣ-  
сѣахъ.

Божевольный чи покривденный? Львів-  
ска лат. катедра була нѣвъ о 5 год. рано  
ареною незвычайной пѣдѣвъ. Кола вс. кан-  
оникъ Гавсманъ выходивъ въ ризахъ церков-  
ныхъ зъ чашою въ рукахъ вѣдывати служ-  
бу Божи, зъ-межъ гуртка людей въ костелѣ  
высунувъ ся якийсь мужичина и закованю на  
лицѣю ударивъ кс. Гавсмана сильно тричі  
въ голову такъ, що той, затылий кровю, по-  
валивъ ся на камѣнну підлогу костела. Се-  
редѣ великого переносѣху одинъ зъ присут-

ныхъ въ костелѣ поспѣшили на ратунокъ кс.  
Гавсмана, другій кинулись на напастника (ко-  
трий впрочѣмъ бувъ зовсѣмъ спокѣйный) по-  
били его и вѣдѣли на поліцію. Тамъ показавъ  
ся, що напастникъ называє ся Базиль Ва-  
сильчичинъ и терѣвъ и терѣтъ на божѣ-  
вольѣ (уже кодыкъ разъ бувъ въ Кульмарковѣ).  
Передъ роками мавъ вѣтъ реальность та ѣи  
возвѣвъ своимъ конымъ пѣвѣмъ подчасъ ре-  
конструкціи катедры и каже, що мавъ при  
тѣмъ интересъ кривду та ѣи небѣщакѣвъ кан-  
оникѣвъ Шеліфѣвъ му позывавъ кодыкъ сѣтъ  
злр. Ходивъ по каноникахъ и писавъ листы,  
а вѣдѣвъ дѣпущивъ ся зъ мѣста нападу на  
кс. инфулата Гавсмана. Станъ здоровѣа кс.  
Гавсмана не а грѣзний.

Дрѣбный вѣсти. Новый почтовый складанцѣ  
вводѣтъ ся въ дѣмѣ 10 серпня: въ Подми-  
хайлю, що буде мати получена зъ Калущемъ  
и въ Бѣдѣвъ шляхотскій, що буде лучитѣсь  
зъ урядомъ почтовымъ въ Галичъ коло Львова.  
— Въ Теревѣвъ вѣдываеся дня 11 с. м. тор-  
жественне пращане переходячого въ станъ  
суночника инспектора шѣльного п. Григ.  
Шефера. По богослуженѣхъ въ церквѣ в ко-  
стелѣ пращали его въ гарно прикрашеной са-  
ли школы мужеской учительство, урядники и  
богато изъ запрошенныхъ гостей. По рускѣхъ про-  
мовлявъ учитель п. Дмитро Карпій зъ Изя-  
новки, а хоръ подѣ управѣю учителя Дми-  
тра Андрѣйка вѣдывавъ кодыкъ пѣсенъ рус-  
скихъ и польскихъ. По торжествѣ вѣдываеся  
мала перекуска въ касинѣ. — У Львовѣ по-  
меръ въ часѣ вырѣвъ вѣдываеся по причинѣ  
надмѣрновъ утомы при „Laufschritt“ резер-  
вистѣ Натанѣ Гальперѣвъ, кунецъ зъ Щарца.  
— Въ Тернополѣ померъ голодѣвъ смертю  
божевольный бывшій учитель Тарнавскій; зѣ-  
дѣвъ, что не пѣскано его голого, якъ хотѣвъ,  
ва проходѣ, не приймавъ корму. (Збожево-  
льнѣвъ насѣдкомъ вѣльства). — Профессоръ  
тернопольскон семинаріи учительскон Фр.  
Шафранъ перейшовъ по 31 лѣтъ службы въ  
станъ суночнику. — Рада мѣска въ Рима-  
новѣ надала п. Волод. Трусовѣлюкому, маршал-  
ковъ рады повѣтовон въ Сяноцѣ, почестіе го-  
рожаньства.

### Посмертій ѣ оповѣстки.

Францъ Левинцкій, выслуженный судѣвъ,  
властитель реальность, упоковъ ся въ Дрого-  
бичи дня 26 с. м. въ 76 роцѣ жати. Похоронъ  
вѣдывае ся дня 28 с. м. пополудни. Поконанъ  
бувъ праведного характера, щиро вѣдыванъ  
руской народности та рускому обряду и яко  
голова церковного братства положивъ велику  
заслугу коло вѣдыванья дрогобичевъ  
церкви. В. с. п.!

Теоодосій Лаврецькій, учитель выдѣловон  
школу въ Жовкѣвъ, упоковъ ся 19 с. м.  
В. с. п.!

### Именованія, перенесенія, вѣдыванія и пр.

Красна рада шѣльнѣа ухвалила на засѣ-  
даніи дня 24 с. м. Потвердѣта выбѣръ Ад-  
бар. Бруцкій и Стан. Незабѣдовского на  
делѣгѣвъ рады повѣтовон до окружна рады  
шѣльнѣа въ Городку; — призначити Іосѣ  
Дѣвну, управѣтеля школы въ Бузѣванѣвъ, на  
другого представителя учительского звѣна до  
окружной рады шѣльнѣа въ Теревѣвъ; —  
именовати заступниками учителей въ сред-  
ныхъ школахъ: Григ. Турчаньского для II  
гѣмназіи у Львовѣ, Стан. Гомѣе для III гѣм-  
назіи у Львовѣ, Меч. Сѣбѣнського для равнѣ-  
родныхъ клѣвъ III гѣмназіи у Львовѣ, Іосѣ  
Табору для IV гѣмназіи у Львовѣ, Іосѣ Крупу  
для V гѣмназіи у Львовѣ; — перенести за-  
ступникѣвъ учительствѣ въ среднихъ шко-  
лахъ: Стан. Левинцкого зъ IV. до II гѣм-  
назіи у Львовѣ, Станислава Подковича зъ  
I. гѣмназіи въ Перемисль до академічон  
гѣмназіи у Львовѣ, Жигѣ. Скурѣкого зъ IV.  
до V. гѣмназіи у Львовѣ. Фел. Тѣбичка зъ  
гѣмназіи въ Дембичѣ до Бродѣвъ; — имен-  
вати въ школахъ народныхъ: Каз. Лавенцку  
молодшого учительскоу 6 кл. школы женскон  
въ Чортковѣ, Вик. Пруска управѣтитѣмъ а  
Марію Цруковну молодшину учительскоу 2 кл.  
школы въ Пѣскахъ великихъ, Францъ Вишне-  
ского управѣтитѣмъ 2-кл. школы въ Довбѣвъ;  
учителями школѣ одноклѣсныхъ: Петра По-  
бѣгущого въ Косѣвъ ет рѣвъ, Ром. Майков-  
ского въ Пѣвнѣ и Павла Гумениюка въ Соко-  
ринѣвахъ; — перенести: Іосѣ. Савидъ-го стар-  
шого учителя 5 кл. школы въ Березвѣдѣвъхъ  
на равнѣродную посаду въ Бѣрѣжѣвъ; — переѣ-  
нѣти 6 класовой школы народній въ Теревѣвъ,  
зъ Сяноцѣ (мужеску) и въ Яворѣвъ (му-  
жеску) на 3-кл. школы выдѣловѣвъ получены  
зъ 4-кл. школами народными.

## Телеграммы.

Вѣдѣнь 27 липня. Президентъ міністрѣвъ  
д-ръ Керберъ поверга: сегодня зъ Зальцбур-  
га. — Проф. фѣльзофіи тутешного универ-  
ситету, д-ръ Еднѣстъ Махъ подавъ ся на пен-  
сію. — Учительскій зѣбръ школы для аграр-  
ной культуры предложивъ министерству про-  
сѣвъ новый планъ науки, посѣа котрого ма-  
до бы ся завѣсти четвертый роцъ науки.

Опавѣ 27 липня. Соймъ ухваливъ при-  
ступлене Шлеска до дольнѣо-австрійского за-  
веденя рентовыхъ обезпечѣвъ и отворѣна о-  
кременъ его фѣліи въ Опавѣ.

Градецъ 27 липня. Соймъ мавъ вчера  
радѣти надѣ выборчюю реформою, однакъ бу-  
ло лише 45 присутныхъ посѣдѣвъ, бо консер-  
ватѣсты усунулись, и до ухвалы не могло  
прійти. Була отже только інформаціонна дѣ-  
скусѣя, въ часѣ котрой намѣстникъ гр. Кларі  
заявлявъ, що правительство прихильно вѣдно-  
ситъ ся до бажанъ розширеня выборчого пра-

ва на ширшій кругъ людности, гадаа лише,  
щобы для провѣтованон курій прийняти такий  
основъ, якъ для V курія до рады державной.  
Рѣшено лише резолюцію, щобы выдѣтъ кра-  
вый на першѣмъ мѣсці будучи сѣси поста-  
вить той проектъ. Потѣмъ соймъ замкнено.

Зальцбургъ 27 липня. Соймъ по звѣчай-  
ныхъ формальностяхъ замкнено.

Прага 27 липня. Старѣо в Молодочехи  
выбрали по пять мужѣвъ довѣри, котры ма-  
ють розпочати переговоры въ оправѣъ выбор-  
чого компромѣсу. Нар. Listy уважаютъ тѣ пе-  
реговѣры яко пробу новыхъ угодѣвыхъ кон-  
ференціи.

Бѣлградъ 27 липня. Выбухъ тутъ страшнѣвъ  
фрѣзерскихъ помѣщенихъ, що домагаютъ ся  
недѣльного вѣдыванья. Вѣвъ робѣтнѣвъ зам-  
кнено.

Гливицѣ (Гор. Шлескѣ) 27 липня. Вѣд-  
було ся тутъ вѣче работничѣвъ, головою поль-  
скихъ. Соймѣный посолъ кс. д-ръ Гайгайтъ (зъ  
партіи центра) доказувавъ правду своѣи соймѣ-  
новѣи бесѣды, що въ Горшѣномъ Шлеску нема  
Полѣаѣвъ, а в тѣмъко Нѣмцѣвъ, вѣрній и  
льонильнѣа, хотѣ и говорятъ другимъ нарѣчѣмъ.  
Та повлѣкнѣвъ далѣе на фактъ, що Гор-  
шѣный Шлескѣ вѣдѣвъ бѣльшѣ 800 лѣтъ не в  
польской провинціи, вызывавъ до вѣдыванья про-  
тивъ великопольскихъ агітаторѣвъ, котры хо-  
тятъ перемѣнитъ край въ польскую провинцію.

Софія 27 липня. Болгарска агенція те-  
леграфична заперечує вѣсть, будь-то-бы кн.  
Фердинандъ намѣрѣвъ оголосити ся королѣмъ  
и будь-то-бы вѣзита вел. князя Александра Ми-  
хайловича въ Бургасѣ и Ваѣвъ стояла въ  
звѣвъ зъ тымъ намѣрѣмъ.

Берлинъ 27 липня. Канцлеръ гр. Бѣловъ  
черезъ нѣмецкого посла въ Гаагѣ высказавъ  
спѣвѣвъ президентѣвъ Кригерѣвъ по стрѣтѣ  
женѣ, за що Кригеръ подѣкувавъ черезъ д-ра  
Лейдса. — Вѣчершій Reichsanzeiger оголо-  
сѣвъ проектъ новонъ тарифѣвъ цѣловон. Проектъ  
той вѣ предметѣмъ нарядѣ союзныхъ дер-  
жавъ, тожъ въ пращѣмъ, въ провѣтованій та-  
рифѣвъ не суть, що обовязувѣмъ. — Ві вѣвъ  
глядѣтъ недѣвѣрѣвно на вѣдывѣтъ д-ра Кота,  
бо по его гадѣвъ Кохъ не уважѣдывѣтъ выслѣ-  
дѣвъ т. зв. копенгѣтскон школы. — Кружатъ  
вѣсть, що становѣще кардинала Рампѣольго  
захитане.

Лондонъ 27 липня. На вѣчерашнѣмъ по-  
слѣднѣмъ засѣданіи противсѣхотничного кон-  
грѣсу прийнято кодыкъ резолюцій, мѣжъ ин-  
шими прѣтѣвъ пѣлованю въ льокалахъ; въ  
шпиталѣхъ и поліклінікахъ мають бути опре-  
мѣй для сѣхотничѣвъ сѣловѣчки. Захватѣе та-  
кожъ конгрѣсъ установѣвъ постоянѣи мѣжна-  
родной комисіи, що зѣбрада бы матеріѣлъ по-  
тѣрѣбный и далѣе вѣла дѣло противсѣхотни-  
чонъ борѣвъ. — Палагъ лѣордѣвъ предложено  
проектъ зѣмѣвъ корѣльскѣго татулу на та-  
кѣй: „Корѣль Сѣловѣчѣного корѣльства Ве-  
ликии Британіи и Ирландіи, оборѣнѣвъ вѣрѣ,  
цѣсарѣ Индіи“.

Парижъ 27 липня. Прибувъ сюда поворо-  
томъ зъ Хинъ, посолъ Шихѣвъ. На вѣдывѣн-  
чѣмъ двѣрцѣ повѣгѣвъ его заступникъ Любѣта.  
Шихѣвъ одѣжѣвъ довшу вѣдывѣску. побѣтъ  
абѣтане генералѣмъ резидентѣмъ въ Тунисѣ.

Пекінъ 27 липня. Вѣдѣкорѣль Чанъ Чи-  
Тунгѣ, прихильный чужѣо-емѣцѣмъ, доважѣу  
выбѣръ мѣжнародной комисіи, котра бы заня-  
ла ся справѣю мѣсновѣвъ въ Хинахъ и за-  
рѣдила сѣвѣвъ прогнѣвъ шѣлѣтъ бѣссѣровѣвъ,  
що безѣкопѣтъ ще все повнѣнѣй Хинѣ.

— Русины! Помните на Русну Бурсу ре-  
мѣсничо-промыслову у Львовѣ.

### Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. Д. Ст. въ Ст. За анонѣвъ 60 с. — А.  
Ле. въ Ло. Заплатѣно теперъ по концѣ III квар-  
талу. — Н. Се. въ Ян. Годѣтъ ся. — И Б. въ  
Гл. До концѣ серпня прійде те 90 с. — Д-ръ  
Т. Ок. въ Го. Важава адреса: Д-ръ Па. въ Ста-  
ниславѣвъ, Липова, 8.

### Выказъ складаныхъ жертвъ.

При нагодѣ концерту „Тернопольского Бо-  
ляна“ в Тернополѣ дня 4 с. м. жертвовала Вп.  
Сатомея Крушельницка в корѣсть фонду форте-  
пианного 20 кор. На ту саму цѣль жертвовали  
при нагодѣ концерту „Тернопольского Боляна“ в  
Золѣчѣвъ дня 14 с. м. Вп. пп.: Н. Алергандова  
4 кор., В. Брикѣвичъ 1 кор., О. Гладковска 4  
кор., Ю. Дроздовскій 2 кор., А. Калитовска 4  
кор., паниа Е. М. А. Крушельницка 8 кор., М.  
Посковска 4 кор., Савчукъ 2 кор., З. Сеникѣвна  
4 кор., М. Солтисова 4 кор., Ем. Терлецка 4  
кор., п на Г. Терлецка 4 кор., Е. Панинѣска 4  
кор., А. Юсѣвѣвичѣвна 4 кор., паниа Чемерин-  
скі 16 кор. — Видѣтъ „Тернопольского Боляна“  
складѣе вѣи щирѣу подѣаку! — І. Мидловскій  
голови, Вол. Гусахъ секретаръ.

### Дирекція ц. к. зѣлѣзничѣи державныхъ.

Карты абонаментѣи на зѣлѣзничѣхъ. Ц. к.  
Дирекція зѣлѣзничѣи державныхъ подѣае до вѣдо-  
мѣсти: Подѣбно за минувшого року, запрова-  
джує ся і в сѣмъ роцѣ на шляхахъ вѣхѣдно- і за-  
хѣдно галицкихъ зѣлѣзничѣи державныхъ на часъ вѣдѣ  
дѣ 1 го мая до 31-ого вересня карты абона-  
ментѣи I. II. и III. клѣсъ по цѣнѣ 50, 35 и 20  
корѣвъ за 15 дѣвѣний, а по 75, 50 и 30 корѣвъ  
за 30-дѣвѣний абонаментъ. Сѣ карты, выставѣні  
на імѣ вѣдывѣтѣвъ, управѣтитѣвъ до довѣльнѣо-  
чѣи їады а такожъ до червѣрѣванѣа подорожѣи безъ  
вѣсѣлого оповѣданѣа ся. Такі самі карты абона-  
ментѣи будѣ выдавати ся такожъ для червѣрѣвъ  
накунку подорожного до максимѣльной ваги 30  
кг., а то по 6 корѣвъ зъ 15-дѣвѣний, а по 9 ко-  
рѣвъ зъ 30-дѣвѣний важностию. Ближнихъ поѣ-  
сѣвъ удѣляють вѣи етаціи і бюра інформаціи  
зѣлѣзничѣи державныхъ.







Передизката на „ДЗМО“ и напредването на икономиката

# ДЪЛО

[illegible]

Въ названіи выше рефератъ свертаетъ  
вѣтъ вагу на страшній опустошенія, якіи ширять  
сухоты мѣжь людьми, и на розпуку, що

сбѣтъ, називалсь льокальнимъ комітетомъ и въ  
найбольшій секретъ замишували делегата  
до Львова. Се справдѣшний заговоръ на вы-  
борче право горожанъ, dokonаний безлично,  
навѣтъ безъ позорѣвъ яко-небудь легальности.  
Колькохъ запроданцѣвъ безчестнон клієн  
присвоєе собѣ потайно команду надъ выбор-  
цами, думаючи, що выстане нмъ апробата  
дванацятыхъ центральныхъ станьчиновъ, абы  
могли рѣшати, хто має бути посломъ въ нѣхъ  
окрузѣ. Того вже трохи за богато! Таки  
кшны азъ выборцѣвъ не уйдуть безкарно.  
Колькохъ манекіновъ клієн може у загалу  
выборцѣвъ мати хаба претенсін до титулу  
банды станьчиновскихъ агітаторѣвъ, а не до  
якогось нѣбы „мѣсцевого комітету“. Чи уста-  
новили нхъ выборцѣ? чи дала нмъ повно-  
власть до именована делегатовъ чи тамъ цен-  
тральныхъ факсовъ? Звѣдѣи-жъ вяли ся тѣ  
панове, що шумно зовуть ся „комітетовыми“?  
Вызовали нечаяно азъ крыжовъ и хотѣть им-  
понувати. Честни люди найдуть ся тамъ хѣба  
нѣжъ найдурнѣйшими, бо иначе не позво-  
лили-бъ надуживати себе до очевидного полі-  
тичного лайдацтва и до факсована самолюб-  
нѣи кліцѣ. За те повно тамъ синекурствѣвъ,  
жадныхъ паньскон ласки, а готовыхъ за  
рѣшн приватній концесієи усе зробити азъ себе.  
Ойже се комедіи! Просто заименовано всюды  
азъ горы по колькохъ агітаторѣвъ, вказано  
нмъ, хто азъ нхъ має бути делегатомъ, пору-  
чено нмъ якъ наибольшу тайнѣсть, и то зна-  
чать: завязувати мѣсцевѣй „комітеты“! Коли  
тѣ люди мають чисту совѣсть, то по що дѣла-  
ють скрыто и безименно? чому не подадуть  
своихъ именъ до публичнон вѣдомости? чого  
встыдають ся або чого боять ся?! Коли на-  
дагас ся льокайську ліберію, то повново ся  
мати вѣдзугу выйти въ нѣи на свѣтъ божій  
и парадувати передъ всѣма. Тымчасомъ ви-  
пропласъ банда нужденныхъ льокаѣвъ, жаж-  
дущихъ паньскон страны, закрыласъ аноні-  
мнымъ „мѣсцевымъ комітетомъ“ и хоче диві-  
гувати опінію выборцѣвъ! Станьчиневскій  
креатуры не хотѣть признатись до своего ре-  
месла выборчихъ наганачѣвъ и надѣли маску  
повѣтовыхъ політиковъ, котрыхъ має слухати  
народъ, хочъ не знае нхъ азъ лица. На тай-  
ныхъ сходинахъ радять о томъ, якъ выдерти  
народъ и ту дробку політичныхъ правъ, ак

Дѣдичи́сть сухо́тъ, що переноси́лись бы  
зъ родите́льствъ на дѣтей, не я по его гадцѣ  
выключена, але констатованіи випадки того  
способу переносѣня сухо́тъ такъ надзвичайно  
рѣдкі, що можна бы хіба говорити лишь о  
дѣдичности наклонности до сухо́тъ, такъ ш

Противъ скаженины успѣшно вѣщелена

401 1-6











на війну, і дійсно вставши рано о 4 год. поїшов до костела і там виконав напад на кс. Гавсманна. З голови раненого піфула потекла кров, але так поволи, що не зблала підлога костела, лише орнат. Стань адорвал 74-літнього кс. Гавсманна єсть зовсімь вдовольній. Рада капітульна ртшила, що в данім случаю не заходить потреба замикання костела по причині профанація, бо кров не полила ся по костелі а впродомь право церковне не уважає за профанацію чину сповненого божевольнимь.

— **Щури загризли.** В Новомістах під Самбором Каска Дюба полишила свою 8-місячну дитину в кориті в стодолі а сама поїшла. Вернувши за дві години застала дитину страшно понадрезану щурами. Дитина в шпиталю померла.

### З „Академічної Громади.“

Славні Товариші Абитуранти!

Кляче Вас молода львівська Україна, щоб Ви вступили певним кроком в університетські мурі, висувалися всі як один муж члени товариства „Академічна Громада“, та щоб разом з старшими товаришами зусили сильно постоїти в борбі за наші національні права.

„Нас мало нині, але сила лежить у правді наших дум.“  
Прабуйте сердешні — ждемо Вас з отвертими руками і серцями.

Інформація що до поодиночних факультетів і вступів уділяє заряд товариства, вибраний на час ферій, до якого ввійшли тов. О. Гурук студ. філ., тов. Т. Гуль студ. філ., і тов. М. Волошин студ. прав. Листи з залученням марки за 10 сот., або картки на відповісь просимо приєдлати на руки одного з тих товаришів під адресою: „Академічна Громада“ у Львові Ринок ч. 10 І. поверх.

У Львові дня 27 липня 1901.

За Виділ: М. Волошин секретар.

### Іменования, перенесення, відзначення и пр.

Міністерь скарбу іменувал адъюнкта головної фабрики тютюну в Кракові Арнольда Колішера, контролеромь фабрики тютюну в Забодотів, а адъюнкта фабрики тютюну в Житомирі Володимира Левицького контролеромь тамже.

### Телеграми.

Відень 29 липня. Выборы до сойму чеського мають відбутися в першій половині падоліста. — Рада державна має зібратися в перших днях жовтня на шістьденній нараді, обсяга відпочити ся, щоб дати Чехам можливість взяти участь в агітації виборчій до сойму. — Немецка національна партія звергає ся остро против Шенерерівцв. II. Праде називає Вольфа в Шенерера комедіянтами, що добивають ся о німецькій державній мові, а се не може ніколи осуществитися за-для опозиції всіх словянських сторонацтва. — Военный корабль „Цесарева Елисавета“ и „Зента“ відпливають в Азію вразі з командантомь австро-угорскою ескадри вертають до Європи.

Будапешть 29 липня. Цяла праса угорська не вдоволенна з оголошеною в Reichsanzeiger німецькою тарифу цлов. Коли бы ви прийнято в Немецчии, то Австро-Угорщина буде боронити ся з цілою енергією. Ujszag пише, що нікто не сподіває ся о союзнику австрійскою монархії такого замаху на полі економічній. Орган Угрову Magyar Orszag атакує при той нагоді в цілій політичній союзі з Немецчиною.

Барселона 19 липня. Вчера відбув ся тут антиклерикальний мітинг і прийняв резолюцію, домагаючи ся вигнання монахів з краю. По скінченні зборів піднесено оація на честь республіки і соціальної революції. Гвардія муніципальна розбила демонстрантів, арештуючи кільканадцятьох.

Смирна 29 липня. Тут розпочав ся процес против 48 Греків і одного антіса, обжалованих о викликаних розривів против жидів дня 14 марца с. р., котрихь обдзврювано о арабане християнскою дитини в цілях ретуальних.

Ч. 671/1901.

### ЗАЯВЛЕНИЕ.

Управляющий Советъ русского народного Института „Народный Домъ“ во Львові доводит до свідіння интересованих, що пр. должаєть сямь терминъ по день 2 (15) августа 1901 года въ вичиненіи зрешеніи о принятіи учениковъ въ розширеную платную бурсу „Народного Дома“ во Львові, а то по поводу, що в терминъ, по день 7 (20) июля 1901 года назначенномъ, не сгослосило нужное число кандидатв. — Близіи условия принятіи в платную бурсу оглашуютъ тѣ же самыя, которыя были обвѣщены въ числахъ „Дѣла“ 1-4, 125 и 129 изъ 1901 года.

Отъ Управляющаго Совета Института „Народный Домъ“.

Львовъ, 7 (20) июля 1901.

Председатель

А. р. Юсифъ Делькевичъ.

893 8-8

Пекинъ 29 липня. Загальна сума, яку мають Хіны зложити татудомь военною вознагражденію, вносить 1 мільонъ таялѣевъ. Оголошено и принято до відомости именована фундаціонари в уряді справъ заграничныхъ, котрі мають заступити дотепершій чужаицист. На чолѣ нового уряду в два бивші міністри.

Прага 29 липня. Ческа радикальна партія, на чолѣ котрою стоить д-ръ Бакса, мала тутъ свои збори и ухвалила взяти участь в выборахъ та и поставити власныхъ кандидатв, а то зъ причини, що молодоческій послы в свой опортуністичній політиці не могли нічого зробити для чеського народу. — Президентъ кабинету д-ръ Керберъ має в найблизшихъ дняхъ розвѣстити до проводивъ парламентарныхъ сторонництвъ запрошене на конференцію в справѣ програмы праці вь осенній сессіи парламенту. — На день 8 серпня скликана загальна вѣче чеськихъ учителей. — Вь высшіймъ краевомъ судѣ мають помножити персоналъ о 30 посажд. — Органъ посла Кляфаца Ceska demokracie доносить, що концепція вь министерствѣ скарбу, Фишера, зауспендовано за участь его вь звѣздѣ чеськихъ Особовъ.

Берно мор. 29 липня. Сынъ бузшого президента кабинету, гр. Генрихъ Таффе, закупивъ за 4 1/2 мил. кор. добра Бенатекъ на Моравѣ. Намысля вѣстъ посвятити ся політичній карьерѣ, кандидувати на презеса рады повѣтоно а обсяга до сойму и до рады державнон. Графъ говорить добре по чеськи и почувает ся Чехомъ.

Римъ 29 липня. Зъ ваводы рѣшницъ смерти короля Гумберта вѣтхала ся сюда королевска родина. Амбасадоры нѣмецкій и французскій зложили именовѣти сновѣхъ правительствъ вѣтцѣ, а королевѣ Викторини Емануэловн и королевѣи-вдовѣ высказано співчутѣ.

Лондонъ 29 липня. Члѣнъ заповняють вь Пекинъ, цяла справа фінансова вже поладнана и до 14 днівъ повновластники союзныхъ войскъ побдишуть протоколъ. Послы англійскій и російскій заключили компромісъ, застерігаючи собі право вь разѣ недодержанія условій почати наново переговоры. — Ген. Стефанъ підъ Бремердорфъ наткнув ся на перематуючій силы Буровъ, стративъ 10 люда вь забитыхъ и раненыхъ а колькохъ пропало безъ вѣстѣ.

### Оголошене.

Брониславъ Оуховскій, посолъ до Сойму кравого зъ меншихъ повѣстлей повѣта Турчанського, заираєть вѣсьхъ своихъ Р. Т. вь борбѣхъ на день 7-ого серпня 1901 о 12-омъ часѣ вь полудне до салъ Радѣ повѣтонон вь Турцѣ вь цілій ласкавою выслушана справовзана зъ его дѣлѣ вь Соймѣ кравономъ.

Турка дня 28 липня 1901.

Оуховскій.

### Курсъ Львовскій

зъ дня 29 п. ст. Липня 1901.

| Акція за штуку безъ купона.                      | Штат.  | Жад.   |
|--------------------------------------------------|--------|--------|
| Банку гипот. галл. по 200 зр. а. в.              | 500    | —      |
| Банку для торговлі и промышленности 200 зр.      | 350    | 358    |
| Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.              | —      | —      |
| Земель. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. в.         | 424    | 431    |
| Земель. Льв.-Чернов.-Ясы по 200 зр.              | 525    | 535    |
| Листы вѣстативъ за 100 зр.                       |        |        |
| Банку гипот. гал. 50% а. в. выдѣл. за 100% прем. | 109 50 | —      |
| Банку гипот. гал. 4 1/2% а. в. лѣос. 50 з.       | 97 80  | 98     |
| „ „ 4 1/2% 60 з. по 200 зр.                      | 89 70  | 90 40  |
| „ „ 4 1/2% а. в. лѣос. вѣ 51                     | 89 80  | 90     |
| „ „ 4 1/2% а. в. лѣос. вѣ 57 д.                  | 92     | 92 70  |
| Товариства кредит. 4 1/2% (I. емісія)            | 93 80  | 94     |
| „ „ 4 1/2% лѣос. вѣ 4 1/2% а.                    | 93 10  | 94 20  |
| „ „ 4 1/2% лѣос. вѣ 55 а.                        | 91     | 91 70  |
| Облиги за 100 зр.                                |        |        |
| Галл. фонду промисловійного 4 1/2% а. в.         | 86     | 96 70  |
| Вукон. фонду промисловійного 5% а. в.            | 101 50 | —      |
| Комунальный Банку краев. 5% (I. емісія)          | 101 70 | 102 40 |
| „ „ 4 1/2% (II. емісія)                          | 93 70  | 99 40  |
| Позыки краевой зъ 1873 по 4 1/2% а. в.           | 92     | 92 70  |
| Позыки краевой зъ 1898 по 4 1/2% а. в.           | 87 80  | 88     |
| Позыки м. Львонъ 4 1/2% по 200 зр. коронъ        | 97     | 97 70  |
| „ „ 4 1/2% 4-ой емісії.                          | —      | —      |
| Лѣосы:                                           |        |        |
| Мѣста Кракова по 20 зр. (40 м.)                  | 73     | 78     |
| Мѣста Станиславова                               | —      | —      |
| Монеты:                                          |        |        |
| Дукатъ цѣсарскій                                 | 11 17  | 11 85  |
| 20 франковъ                                      | 18 90  | 19 15  |
| 100 Рубльвъ сѣрныхъ                              | 250    | 254    |
| 100 Рубльвъ паперовыхъ                           | 253 50 | 254    |
| 100 марокъ нѣмецкихъ                             | 117 20 | 117 60 |

### Надослане

### КОНЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львовѣ площа Галицкая ч. 1., противъ Банку Гинотечного на плазатицѣхъ площа Галицкая

поручаетъ вь великомъ изборѣ и по нематѣ найдошевѣхъ опукляръ, цѣкеры, лѣсторскы, биноклы, далекоскопы, барометры, термометры, микрометры, лѣны, компасы, рейсфлѣты, таксыны, мѣрки, нѣжы, лѣбѣлы, макометры и т. п.

Урядомъ дозволѣно экстреннѣхъ.

Всѣмъ напрямки позвѣщають ся члѣмъ и екстреннѣхъ и кѣмъ и кѣмъ

Ученикъ вь учебночю першю або другою класою гимназіа, або реальноу знайдѣ помѣщенѣ вь Торговлі товаровъ корваныхъ, винъ и деликатесовъ Григорія Морилана вь Надворній. 385 5-2

### Двохъ ученикѣ

порядки вь нѣмѣ гимназіі і з лѣшого дому найде у Львові уміщенѣ і соціалну опіку в рускій домі Блашму віомістѣ подѣсть калѣхат о. А. Стефановичъ, перебуваючий тепер вь Кутахъ. 891 1-3

### Двѣ учениці

найдуць уміщенѣ в рускій домі в Чернівцѣхъ. Блашма відомістѣ у п. Е. Окуневскій (перебуваючій тепер вь Кіямѣ). 400 1-3

Бюро вывѣдуюче И. Біркас, Львів, приоруаєтъ всѣмъ службу: управителѣмъ, економѣмъ, лѣоничемъ, підліснимъ, замедерніерѣмъ, лѣокаимъ, бонимъ, сауніцѣмъ, кухаремъ, і т. п. лише з добрыми свѣдѣцтвами. Просить о численні замовленія. 153 2-2

В 8-класовій высшій нѣмецкій дѣвоцій школѣ панни ДІТТЕР у Львові починаєть слѣдуючий шкѣльній рік 5 вересня с. р. Пенсіонаркі и учениці принаймаєть підъ найкористайшымъ условіямъ. З пенсіонатомъ полученій обчислений на два рокы курсъ дальшого образованія, і приватній курсъ приготованія до матури на польскій або нѣмецкій мові.

Близіи інформації через проспекти до 25 серпня, а устно в пенсіонаті. 897 4-5

### ИОСИФ ІВАНЦКІЙ

Торговля машинъ до шитья

Львів, Готель Жоржа.

Рікъ заложена 1872. Річнъ майоръ 750 машинъ

Продаж, заміна и направи машинъ до шитья, окладові часи: нити, олива, ігла ітн. Машини спроважують лиш повинни вагонѣмъ зъ найліпшихъ фабрикъ заграничнихъ и віденьскихъ. Не висклаю агентѣ для баламученія Р. Т. Відборчі. По домахъ ходять агентѣ тѣлькѣ зъ жидѣвскихъ фабрикъ і дістають за продажъ ручноі машини 10 зр., а жіночій 20 зр., а за те відборчі мають лѣхій и дорого заплачений товар. Кожда торговля, маюча добрий товар и мірні ціни, не може вислати агентѣ. 200 машинъ до шитья вѣсе на складі до вибору. Найліпші до галѣту ратами 77 зр., готіюю 70 зр.

### Иосифъ Іваницкий

механикъ и специалистъ. — Львів, Готель Жоржа. 269 12-86

Прощу заматати цінникѣ.

### 30 ЛѢТЪ

проводивъ я у Львовѣ

торговлю готовыхъ убранъ и сукна, а теперь

на ново

отворивъ я еи и поручаю ся аглдамъ широкѣмъ кругу моихъ вѣдѣвателѣхъ и Р. Т. Публики, 60, якъ давнѣйше.

ретельно и честно

буду вести свой интересъ, выконуючи замовленія

зъ знаню точностію и дешевостію

підъ фирмою:

Давидъ Шварцвальдъ и Сынъ

Львовъ Капітульна, площа, ч. 3 169 38-2

### Клей на мухѣ,

### Тріски на мухѣ

### Папір на мухѣ

поручаетъ найдешевше

Львів, Жовківска ч. 2.

Рікъ заложена 1843.

347 8-2

Найстаршій галицкій складъ фарб, покостів и лакерів.

Львів, Жовківска ч. 2.

Рікъ заложена 1843.

347 8-2

Найстаршій галицкій складъ фарб, покостів и лакерів.

Львів, Жовківска ч. 2.

Рікъ заложена 1843.

347 8-2

Найстаршій галицкій складъ фарб, покостів и лакерів.

Львів, Жовківска ч. 2.

Рікъ заложена 1843.

347 8-2

Найстаршій галицкій складъ фарб, покостів и лакерів.

Львів, Жовківска ч. 2.

Рікъ заложена 1843.

347 8-2

Найстаршій галицкій складъ фарб, покостів и лакерів.

Львів, Жовківска ч. 2.

Рікъ заложена 1843.

347 8-2

Найстаршій галицкій складъ фарб, покостів и лакерів.

Львів, Жовківска ч. 2.

Рікъ заложена 1843.

347 8-2

Найстаршій галицкій складъ фарб, покостів и лакерів.

Львів, Жовківска ч. 2.

Рікъ заложена 1843.

347 8-2

Найстаршій галицкій складъ фарб, покостів и лакерів.

Львів, Жовківска ч. 2.

Рікъ заложена 1843.

347 8-2

Найстаршій галицкій складъ фарб, покостів и лакерів.

Львів, Жовківска ч. 2.

Рікъ заложена 1843.

347 8-2

Найстаршій галицкій складъ фарб, покостів и лакерів.

Львів, Жовківска ч. 2.

Рікъ заложена 1843.

347 8-2

Найстаршій галицкій складъ фарб, покостів и лакерів.

Львів, Жовківска ч. 2.

Рікъ заложена 1843.

347 8-2

Найстаршій галицкій складъ фарб, покостів и лакерів.

Львів, Жовківска ч. 2.

Рікъ заложена 1843.

347 8-2

Найстаршій галицкій складъ фарб, покостів и лакерів.

Львів, Жовківска ч. 2.

Рікъ заложена 1843.

347 8-2

Найстаршій галицкій складъ фарб, покостів и лакерів.

Львів, Жовківска ч. 2.

Рікъ заложена 1843.

347 8-2

Найстаршій галицкій складъ фарб, покостів и лакерів.

Львів, Жовківска ч. 2.

Рікъ заложена 1843.

347 8-2

Найстаршій галицкій складъ фарб, покостів и лакерів.

Львів, Жовківска ч. 2.

Рікъ заложена 1843.

347 8-2

Найстаршій галицкій складъ фарб, покостів и лакерів.

Львів, Жовківска ч. 2.

Рікъ заложена 1843.

347 8-2

Найстаршій галицкій складъ фарб, покостів и лакерів.

Львів, Жовківска ч. 2.

Рікъ заложена 1843.

347 8-2

Найстаршій галицкій складъ фарб, покостів и лакерів.

Львів, Жовківска ч. 2.

### Учительки

до 2 двѣхъ — IV и VI кл.

— потребує о. Гавсевичъ вь Краснѣмъ п. п. Товѣтѣ коло Грамалова. — Зголошеня лѣтѣно. 877 2-3

### Epilepsi.

Хто терпѣтъ на надѣвці, корчѣ и инші нервові горѣмъ, мохъ зажає о томъ брошурѣ. Достати можна даромъ и оплатно за посередництвомъ Schwabe-Apotheke, Frankfurt a/Main.







громадські урядують вже одинацять літ! Що до порядку в старостві, то сего досвідчів на собі кандидат адвокатський п. Ч., коли зажадав полагодження залягаючих справ вго клієнтів-селян. Не дотять, що тих справ не полагоджено, але ше староство довнесло до суду і до палати адвокатської, що п. Ч. в нетверезім стані робив авантюри в старостві, хотяй відомо всім в Теревовлях, що п. Ч. крім води мінеральної і содової не ужыває в пилах нап'итків.

В дальшій часті дописи пише автор о о. Волянським з Острівця, що він видав на кандидованє до ради державної 600 коров, dlatego тепер не хоче кандидувати до сейма. — О. Волянський несправдливо бухгалтерий, тому й сам не знає, кільки видав на поїздки на збори передвиборчі, а коли дописувавеле-ви Dziennika ходило о пониженє о. Волянського, то нехай дарує — він за малий, щоб був в силі понизити так ідейного і характерного католика, як о. Волянський.

Отец жалобы — епископ Катгер — под-  
писано под розгами вместе с другими «лагу-  
рами порядку», дающими их орудия, за выпад-  
а, дабы из епископского комитета засы-  
лают также кс. бискуп Ф. Шер. Се-же пре-  
дцы не тайна для кс. бискупов, що солід-  
аються з ц. центральним комітетом в  
провокацію мільйонів громадян народу, тих  
наївних і невірних католиців доварів».

— Біблія въ українській мовѣ. Покойный П. Кулѣшъ виготовивъ бувъ перекладъ біблії въ українській мовѣ, а по его смерті Іванъ Левицький переглянувъ и вигладивъ рукописъ. Вдова по пом. Кулѣшу недавно передала перекладъ цензурѣ до затвержденія, але духовна цензура не дозволила напечатати біблію въ українській мовѣ. Тодѣ властителька рукописи звернула ся до англійского біблійного товариства въ предложеннѣмъ закупити и напечатати перекладъ. Товариство згодило ся рѣшити на предложеннѣ и теперъ ведуть ся переговори що до жажданої цѣны (5.000 рублѣвъ). Треба замѣтити, що неперекладъ зроблений зъ єврейского оригіналу зо задержаннѣмъ его формы. Книги писані въ оригінальнѣмъ стихомъ (якъ Іова, Псалъ псалмівъ, Псалмівъ) виготовлені въ перекладѣ такожъ стихомъ. Біблію въ такій перекладѣ мають лишъ одинъ Нѣмцѣ. Коли переговори міжъ англійськимъ видавництвомъ а властительною рукописи успішно покінчать ся, то українська література збогатить ся однимъ гарнимъ перекладомъ.

Жидовско-шляхотській центральний комітет „для виборчих розвідок“ доравляв собі через кооптацію послідну серію

Ось один перла: „Każdy szuka podprory, łania się, aby tylko uzyskać opiekę starostwa, gdy nie nie wszoka, staje się wrgiem“. A60  
pyta (що слово, то лож): „Zaprowadził porządek w gminach, porządek w urzędzie. Wówczas pan starosta pojmuje, że dobra administracja więcej dziła, jak spisanie stosów papierów“. Otrike той рекламноїкації порядку  
глядяда так, що у нас є громади, де ради











Поредната на „ДВНО“ и на неговите са изборни  
вечерни у Делови.

# ДЪЛО

Огледената зграда приймають за поцінок 10 кв. метрів опломбовані ілустрації або як півце а за рублиці „Надбесна“ по 25 кв. а. в.;

Тепер саме збирає ся богдановъ двіръ до вѣзду на давнє мѣце побуту — до Печіну. Однакъ на всякій спосібъ поворотъ пастиунигъ ажъ по цѣлковитѣмъ випорожненію провінціи Печілі зъ чужихъ вѣйскъ.

401 2-0







б) При флашках і при націнці скляним обчислюється кількість флашків і націнок однакової величини, а потім висліджується зміст флашків кожного типу величини, щоб на підставі тих даних обчислити кількість пляну.



Зъ друкарнѣ Института Ставропигійскаго пѣдъ зарядомъ Іосифа Данилюка.



# ДѢЛО

Виходить у Львові ще два (прим'яє підписи і рушнік) о 5-й годі по полудні. Літературні доповіді, Вісник кайзерівських військ, виходить в 2-й раз, а в 3-й раз виходить на першому разі в Діло.

Передплата і хвороти приймають: у Львові Адміністрація „ДѢЛО“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, а Бюро газет ул. Карла Людвіга 9, а А. Охтенського ул. Килинського 2; — в Арсені: Л. Крижановський; — у Стані: М. Дука, Л. Селлерстатт; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek L. Wollzeile 11; H. Haeckstein & Co. 1st L. Wallfischgasse 10; в Франкфурті і Гамбурзі: M. Haaseenstein & Fugler.

Передплата на „ДѢЛО“ і наслідки за хвороти і вилучення у Львові.

Передплата на „ДѢЛО“ з літер. додатками

| в Австрії:                  | в границях:                 |
|-----------------------------|-----------------------------|
| на щільний рік . . . 16 шр. | на щільний рік . . . 21 шр. |
| на пів року . . . 8 шр.     | на пів року . . . 11 шр.    |

у Львові:

| на щільний рік . . . 14 шр.   | на пів року . . . 7 шр.      |
|-------------------------------|------------------------------|
| на чверть року . . . 8-50 шр. | на місяць . . . 1 шр. 20 шр. |

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописні звертання за листом на першодню застероженку. — Реплікація неоплачується вільно в день пошти.

Неодержані членські кошти 6 шр. на проз. 7 шр.

Оголошення знімають приймають за кожний 10 шр. в день одної сторінки літературних або інше в 25 рубриці „Наблюдатель“ по 15 шр. в шр.

Модери і інші дописи (прим'яє) членів за не 15 шр. в день знімає.

## Рентові посльости.

з огляду правно-політичного.

Про рентові посльости ширше заговорено у нас при кінці послідної сесії Союму кравового, з нагоди предложена а водтак ухвалена дотичних законів кравових: про творення посльостей рентових в корольстві Галичини і Володимирії з вел. Кн. Кравовим та про часову неподільність таких посльостей рільничих. За ухваленням цих законів заявили ся майже всі сторони Галичини і Володимирії з вел. Кн. Кравовим та про часову неподільність таких посльостей рільничих. За ухваленням цих законів заявили ся майже всі сторони Галичини і Володимирії з вел. Кн. Кравовим та про часову неподільність таких посльостей рільничих. За ухваленням цих законів заявили ся майже всі сторони Галичини і Володимирії з вел. Кн. Кравовим та про часову неподільність таких посльостей рільничих.

I.

Ціль рентових посльостей.

Въ предложених першомъ законѣхъ подано, що рентові посльости мають творити ся на то, аби утримати естайтний господарства рільничі середніх розмѣрівъ, якъ такожъ помогти до творення такихъ новихъ посльостей на здоровихъ умовахъ господарських. Зъ того слѣдує, що заводище, наслідуючи ся вигляду теоріи економічної про середній посльости, хоче здійснити тому теорію на кравовихъ господарствахъ рільничихъ.

Поднесена цѣль має своєчасне еко-

номічне в тѣмъ, що громаджене великихъ посльостей земськихъ въ рукахъ однихъ не користо дѣлає на суспільне господарство середніхъ новочаснихъ умовинъ господарських, бо зъ одної сторони виключає цѣлу масу населення вѣдъ безпосередню продукцію рільничу, а зъ другої сторони властители тихъ большихъ посльостей не въ силѣ видѣлювати продукцію рільничу — всесторонню. Малі господарства рільничі, що не дають удержанія родинѣ господарській, яка на нихъ працює, є ще больше некорисні, бо рільники все больше упадає на тѣлѣ і душі, — живучи въ голоді і холодѣ або вѣдучи ся вѣдъ рѣшуча зарбѣвѣ по мѣстахъ і фабрикахъ, видаючи тому самѣтну нивку, що не дає йому жити. Звѣден випроваджує ся потреба середнихъ господарствъ рільничихъ, що въ самій рѣчѣ виказує гадку економічну: дати працюючому рільникови тѣмъ землѣ, аби мавъ на чѣмъ працювати і зъ чого жити. Ч тоу संबлькѣ потребно землѣ назвемо середню посльостію, чи нѣ, се не має ніякого значіння економічного, такъ якъ всякій рільникъ хоче жити, отже треба ему дати конечний варіетатъ въ руки. Той варіетатъ земельний спочиває въ рукахъ большої посльости, що теперъ не має безплатнихъ робітничихъ рукъ зъ часѣвъ панщини, та не годна добути вѣдповѣдної ренти зъ ґрунту рільничого, отже виходить неминуха конечність переходу єи въ руки малоземельнихъ хлѣборобѣвъ.

Для переведення сєи цѣли вибрано форму рентової посльости, яка практикує ся въ Познаньскѣмъ де нѣмецка гаката рѣчъ вѣдъ року вивласно польську шляхту на рѣчъ колекціонування земельнихъ посльостей. А то значить, що польська большість соймава примѣняла тутъ форму черезъ себе найбільше знавджену до дѣла економічного, що на першій поглядъ може видавати ся кориснимъ для інтересѣвъ рільничихъ нашого краю, покладаючи своє змаганє політичне економічнимъ теоремомъ середної посльости! Пригляньмо ся справѣ близше.

Така посльості рільнича, що обнимає простору 3—120 гектарѣвъ (6 200 моргѣвъ) землѣ, та виказує рѣчного чистого доходу на тастрального 50—1200 коронъ, одержить вѣдъ краю 4%—44% позачку, сплату до 56 лѣтъ,

але підъ конечнимъ устѣвомъ, що отсе господарство ажъ до часу сплатення кравової позички рентової буде неподѣльне. Теперъ належить вѣдповѣсти на питанє: хто буде користати зъ кравової позички рентової?

На першомъ мѣсці тѣ, що схотять при собі утримати посльості середню, будуть тутъ позичати на сплату довгѣвъ давнихъ, то є передовѣмъ підъунавшій властители большихъ посльостей охороняти ся вѣдъ ліквітації цѣлого маєтку та вдоволати ся въ своїй благородности посльостями середнихъ розмѣрівъ о просторѣ 200 моргѣвъ ґрунту. Вѣдтакъ будуть властители большої посльости до корастнон продажі переважно часті своїхъ маєтностей въ рускій часті краю спроваджувати сєлємъ Мазурѣвъ задля колонізації нашої геєлѣ і такъ будуть творити ся середній посльості на здоровихъ умовинахъ господарських! А щобъ такі посльости не перейшли въ руки большої числа властителей, застережено ихъ неподѣльність, наслідкомъ чого зъ дотичнихъ ґрунтѣвъ уступлять ся сповѣдателямъ і піддуть за дешевихъ робітничихъ подворахъ і мазурскихъ рентовихъ посльостяхъ. Тимчасомъ міліоні нашихъ душъ хлѣборобскихъ, що живуть на малоземельнихъ господарствахъ, не знайдуть помочи, такъ якъ они не удостоють ся аванзу до середної посльости зъ ласки кравової позички рентової. Тихъ повтора міліона хлѣбскихъ посльостей, що мають рѣчного доходу нѣзше 50 коронъ та мають вижити чотири міліони хлѣбскихъ душъ, не удостоють ся помочи публичнон краю, хочъ они є найбільше потребують, супротивъ чого цѣль рентовихъ посльостей є зовсѣмъ хлѣбна! А зъ того показує ся такій гороскопъ на будуче посльості (середній) зъ мѣсцѣмъ латифундій ординарѣвъ, та малоземельна посльості хлѣборобска вигине, то є перемѣнять ся въ пролетарѣ робітничі, зъ чого вийдуть вірлїсти хлѣбскі і бездомні невольники хлѣборобскі!

Такъ виглядає політична цѣль въ законѣ аграрномъ, — незручно укрито, за примѣромъ нѣмецкої гакати, що придалась оруженъ противъ народу руского. Теперъ не буде намъ дивно, чому въ тѣй справѣ зійшли ся разомъ польскі послы шляхотскі зъ польскими послами людowymi, такъ якъ одні і другі нашла свої संबльні інтереси на-

родний на ширѣ руского хлѣбороба. Мы не маємъ нічого противъ того, аби мазурскій хлѣбороб підносили ся економічно і доходили до добробуту, але не можемо рівнодушно смотрѣти на такі змаганя, аби рускому хлѣборобови видирати землю, яку вѣдъ кровью-потомъ зрѣше вѣдъ довгихъ вѣдѣвъ! Такимъ чиномъ не дѣймо до гараздъ, але до страшнон борби національно-економічної межі елементами людowymi: польскимъ і рускимъ, чого пробѣи маємо вже і нинѣ у вѣдносинахъ мазурскихъ колоністѣвъ до пѣтого руского населення въ рускій часті краю.

Д-ръ Костъ Левицкій.

## „Гайдамаччина въ Гусятинщинѣ“.

Підъ такимъ заголовкомъ помістивъ Dziennik polski въ чч. 259, 261 і 263 дописъ въ Количинцѣхъ такъ безжестко глушу, що мы подивляємо тую шалену ненависть Dziennika до Русинѣвъ, черезъ котру мѣстять вѣдъ всяку найбільшу глупоту, щобъ лишъ мати нагоду загавкати на нихъ, просто якъ стара собака, що лає на прохожого не въ оборонѣ гайдѣства, але зъ привычки а то і для впра-ви. Та мы дуже вдячні і підписаному підъ дописѣ пану С. К. [чи се може ініціали Станковича Кароля, тимчасового управителя школи?] і Dziennik'ови за такий глупий допис, бо они мiamo свого брехливого крутѣйства, мимоволѣ стверджують въ цѣлости тѣ заки-ди, які є въ статѣ „Польска гаката супротивъ Русинѣвъ“ підписъ бувъ въ 114 ч. „Дѣла“.

Що се правда, прошу послухати влас-тѣ о народахъ європейскихъ. . . . . учивъ, що народы межі собою рознать ся бєстѣдою: Французъ говорить до Француза по французски, Нѣмецъ до Нѣмця по нѣмецки і т. д., і вѣдъ, що Русинъ повиненъ го-ворити до Русина по руски, а Полякъ до По-ляка по польски, а не такъ, якъ двѣ єи єи Количинцѣхъ, що Полякъ до Поляка говорить майже єдино по руски“. Ось се пробѣа науки, до якої наші гакатисти самі беззастѣдно признають ся. А який результатъ єи, то я вже самъ доповню вѣрно зъ житя вхопле-

## Борба велитиѣвъ.

Минули, здавало ся, разъ на все се-редньовѣчний часъ, коли увесь свѣтъ бувъ од-нимъ воєннимъ таборомъ а цѣле суспільне життя було въ буквальномъ значінні „bellum omnium contra omnes“. Та передъ нашими о-чима вѣдживає неначе времена всесвѣтної і загально-людскої борби. А хочъ у сѣбѣ борби не здобуває ся замѣвѣ, не дев'яты крицєва вѣбруа, не вастелюють групи кравового поля борби, то однакъ новѣтнз всесвѣтна вѣйна громадѣтн супротивъ ставитъ собі такі сили, о якихъ і не мрѣли наші предки. Ся новѣтна всесвѣтна борба — то борба шаровихъ робу-чнхъ масъ зъ горетками капіталістичнихъ по-тѣнтіатѣвъ або, якъ се технічно кажє ся, бор-ба праці зъ капіталомъ.

Немовъ великій круговоротъ захоплює вона чимъ разъ то большій круги, чимъ разъ то большій маси, чимъ разъ то ширшій тери-торіи, чимъ разъ то нові галузи продукції. І чимъ больше являє край поступивъ у роз-вѣтку промисловости, тѣмъ большій стрейку потрасають вѣдъ часу до часу єго життямъ. Передъ вѣмъ тѣмъ ведуть Ополученій Держави Півночнон Америки.

Саме теперъ дѣноєть часописи о выбо-ру нового кольосального стрейку за Атланти-комъ. Уже самі початокъ стрейку заповѣдавъ щось велитєньского. Застрейкувало вѣдъ разу одного дня 70.000 робітничѣвъ при фабрикахъ

сталєвнхъ виробѣвъ въ Пенсильвеніи. Ся фа-брики належать до великого картелю або, якъ кажуть въ Америцѣ, „трѣста“ (trust) першо-ряднхъ хъ американськихъ богачѣвъ, сталєвнхъ „корольѣвъ“, на чолѣ котрихъ стоить міліар-деръ Морганъ. Сталєвий трѣстъ поставивъ собі за цѣль загорнути въ свои руки вѣю ста-лєву продукцію Півночнон Америки і тѣмъ самимъ стати єдинокомъ паномъ на полі сєи продукції. Розумѣє ся, що помешай това-риства чи приватній фабрики не выдержали конкуренції і або упали, або приступили до трѣста, або доживають своихъ днѣвъ. Золота рѣчка зыскѣвъ поплыла теперъ въ касу трѣста або, кажучи просто, въ кишенѣ картелѣни-кѣвъ. Робітничі фабрикъ сталєвнхъ виробѣвъ, залучєні въ одну велику федерацію або „ю-нію“, котрѣй п.оводить колишній пасторъ ме-тѣдистѣвъ а теперъ соціалістичный агітаторъ Теодоръ Шесеръ, зрозумѣли, що зъ одного боку добра частъ безмежнихъ зыскѣвъ, які тягне трѣстъ зъ свого монополю, повинна при-пасти имъ, робітникамъ, а зъ другого боку астигнували и безбєзпечность, яка грозить ро-бітничимъ інтересамъ вѣдъ сильного трѣста. Робітничі організації поставили до дирекції трѣста двѣ постулаты: перше, аби робочу цѣ-ну въ фабрикахъ трѣста установлявъ зарадъ-ну робітничої „юніи“, а друге, аби трѣстъ не мѣгъ иньакше наймати робітничѣвъ, якъ толь-ко черезъ „юнію“.

Ся жаданя, що здають ся на перше око такъ далєкосягаючими, не є однакъ нічимъ

новимъ. Переведеній вѣна вже въ дев'яты галузяхъ праці въ Англії, въ Америцѣ і у Франції. Въ Англії, де старі робітничі ор-ганізації мають вже традиційну повагу, многі фабриканти припустили робітничі органі-зації пѣймо до спѣвзавѣдування фабриками і загальомъ цѣлымъ підприємствомъ. А примѣ-ромъ американскій друкаръ переверли вже давно установу, що пѣнка друкарня не прий-ме складача нѣ иншого робітника иньакше, якъ толькѣ черезъ друкарську робітничу „юнію“. Жаданя сталєво-фабричнихъ амери-канськихъ робітничѣвъ є отже консеквент-нимъ приложєнємъ сєго до фабричнихъ вѣд-носинъ при сталєвій продукції. Але що нѣхто на свѣтѣ, маючи силу і властѣ, не уступає добровѣльно, такъ і сталєвий „король“ вѣдін-нула бажаня робітничѣвъ. Наслѣдкомъ того бувъ початокъ стрейку.

Якъ сказано, вѣдъ разу застрейкувало 70.000 людей. Підъ всіми машинами трѣста погасъ огонь, всѣ розгонні колеса станули, всѣ комани перестали выкидати чорні хмари дыму, замовкъ грѣбъ гігантскихъ молотѣвъ, — всѣ фабрики трѣсту перестали фунціонувати. Та на тѣмъ не конєць. Стрейкъ зачеркує що-разъ то ширшій круги. До робітничѣвъ картелєвнхъ фабрикъ пристали робітничі і зъ тихъ фабрикъ, що є держали ся по-за картелємъ. Число ихъ досягло 140.000. „До вѣсьмъ дєнь обійме стрейкъ 300.000 людѣа і небавомъ переїде і пѣтъ міліона — заповѣвъ провѣдѣть стрейку Ш.Феръ.“

Голова міліардерѣвъ Морганъ вправдѣ заєвняє прасу, що се марнѣ переївали ро-бітничѣвъ, однакъ зъ новихъ вѣстей можно пѣзнати, що справа стрейкуючихъ находить ся на дорогѣ до побѣды а заєвняє Морганъ, що трѣстъ зложить оружя ажъ здѣвшиши робітничу „юнію“, треба вважати стрѣвнемъ милої мѣни до немилон грѣмъ. Що воно такъ дѣйствѣ є, се певне, бо, якъ доносѣть, до стрейку сталєвнхъ робітничѣвъ прилучили ся вже і углєконоы. Дєпеша въ Нью-Йорку доно-сѣть, що до теперъ залишило роботу вже 120.000 углєконоѣвъ. Та на тѣмъ не конєць. Такожъ велика організація службового та ро-бітничого персоналу пѣвночно-американськихъ зѣлѣзничѣвъ заповѣла стрейкъ, а коли се справ-дѣ станеь, то число стрейкуючихъ переївы-шить пѣтъ міліона головъ.

Якъ робітничі добре організовані та-ка вѣ нихъ певність на побѣду і яє зає-зате, показує ся зъ того, коли голова вели-кого союзу пѣвночно-американськихъ робіт-ничѣвъ Флішъ заявивъ, що готовъ выплачу-вати протягомъ цѣлого пѣтъ року 25 центѣвъ денно і то двоємъ міліонамъ людей. Видѣо, касы у робітничѣвъ повні!

Морганъ вѣдгрожує ся, що пустить въ рухъ свои фабрики новопривѣзшими зъ Евро-пы и до організації, що є належачими ро-бітничинами, а навѣть голосить, що спровадѣть робітничѣвъ зъ Европы. Та легко се сказати, але тажше выконати. Стрейкуючі робітничі вѣстають въ свої союзъ і новопривѣзуючі

**СТОРИ**

патичкові  
автоматичні  
полотняні

**ЗАЛЮЗІИ**

доцілкові  
з автоматами  
або без них  
припоруває найдешевше

**В. А. ДАМСКИЙ**  
давнійше Іргєнс  
Львів, ул. Собіського ч. 4.

Принймає ся стори і залюзии до направи так, що опісля виглядають цілком як нові.



Зъ Коломы надѣслано намъ нинѣ  
вѣдѣзъ аъ 13 (26) лѣня аъ 12 полнѣмъ



6-10











цлову війну, то се головню стане ся въ нтересъ галицкихъ влстителейъ лсовъ. Ббльшій вже клодтъ буде Нмеччина мати въ Америку, котра може водпознати политичны ми демонстраціями и репресаліями. Коли нмечцке правительство не схоче цофнути свого провкту и парламентъ прийме его, цлова війна мжь Нмеччиною а Росією и Америкою може дуже легко склаци ся политичнымъ конфліктомъ.

## Переглядъ політичний.

Мадяры втратили онотды одного зъ найвызначнйшихъ мужевъ державныхъ, якихъ дало нмъ XIX століть — Дезидеріа Сіладія. Вонъ родивъ ся 1840 року яко сынъ вараждинського адвоката. По скнченню студій ставъ публицистомъ а опбля адвокатомъ. Коли 1867 р. організовано перту угорську міністерію, именовано его секретаремъ міністерства судвництва, де вонъ бравъ живу участь въ кодифікаціи горожанського и нарного права. Въ 1871 р. ставъ посломъ. Вже перта его промва звернула на него загальну увагу. Въ 1874 р. покликано его на профессора карного и публичного права на пештенському університеті. Въ ркѣ опбля покинувъ вонъ умѣрено-ліберальну партію Денка (партію „угоды“) и станувъ на чолѣ звѣдшеной опозиціи. Въ 1889 р. Тісса покликавъ его свого кабінету на міністра судвництва и вонъ на томъ становищі перевѣвъ численній реформы въ судвництвѣ. Опбля уводивъ Сіладій такожъ въ складъ кабінету Векерляго и тутъ вонъ, нмю завязто опору крѣпикальствъ, перевѣвъ законъ о роздѣлѣ церкви и державы и голосный законъ о свѣтскихъ подружкахъ. По упадку кабінету Векерляго бувъ Сіладій двѣчі президентомъ палаты послѣвъ. Водъ тогдѣ стоявъ вонъ осторонь водъ партійныхъ борбъ. Померъ нагло на ударъ серцевий, сейчасъ по повертѣ въ Карлсбаду.

Польскій робѣтнички въ копальняхъ и фабрикахъ въ трехъ надреньскихъ повѣтахъ Дуйсбургъ, Мильгаймъ и Рурортъ, що разомъ выбрають одного посла до нмечцкого райхстагу, постановили по разѣ першій голосувати на свого окремого кандидата и такимъ поставили собѣ Леона Чарльиньского. Знали онъ за горы, що ихъ кандидѣ не перейде, но хотѣли скувити свои силы, обчислити ся й доказати, що ихъ тамъ жи: на стблѣ, що повинни нмъ дати польского священника: проповѣдника, о якого безуцѣшно водъ довшого часу добивають ся. Прийшовъ день выборовъ и резульаты показавъ ся такіи, що на кандидата центра упало голосовъ 19.207, лібераль одержавъ 22.598 соціалістѣ 14.027, поступовець 1.377, а Польша Чарльиньскій 2.430 голосовъ. Нхто не одержавъ бльшости, отже прийдѣ до тѣньшого вибору в лмвотрн побѣдѣ лібераль, бо на него скуплять свои голоса соціалісты и поступицѣ. Поляки осягнули свою цѣль на стблѣ, що обчислились, а противники позна-

цахъ, i „innych wiele gzeszy, które wypisać by-laby rzec długi.“

Коли-жъ нн відтакъ в 1759 р. вернувъ друге ізъ загравціи на Поділе, тогдѣ відгадувавъ деякимъ Жидамъ навѣтъ скриті думки. За те жити „przyszedł mi większą moc od pospolitego szlowski“, однакъ „on się przed nami u-pokarzał, mówiąc: że ja jest najlichszy z między was“.

Коли Френкъ вже останній разъ приїхавъ ізъ загравціи, тогдѣ вже прямо сказавъ контрадудистамъ — „że nie ma innszej lepszej Wiary nad katolicką u nam Wszystkim trzeba ić koniecznie przyjąć dla zbawienia Dusz naszych“. Вінъ оговдавъ Жидамъ богато річей ізъ сьв. Писемъ, але „niektórzy z naszych u tę sekretną tajemnicę opowiedział“:

1. Ze koniec swiata iuz jest blisko; u czas ten przyszedł, że będzie jedna Owczarnia u ieden Pasterz.

2. Ze iuz Antychryst się narodził w Turczczyźnie u którego był sam Frenk w mieście Solonyki, u widział go swoimi oczyma powiadając Jakubowi z Tysmienicy że ten jest Antychryst, któregoś widział w mieście Solonyki; przydać, że niezabawem będzie cudy czynił, u przesładować katolicką Wiarę.

„Mówi u to do nas: Wy rozumiecie iż Chrystus Pan w momencie przyjdzie z Nieba na Sąd ostateczny; u to prawda: ale wytłumaczenia tych słów Ewangelii nie rozumiecie. Kto wie? może u teraz iuz jest ukryty w cielu ludzkim; ale przyjdzie ten czas kiedy się raptownie pokaże po skonczonych przysławowaniach Antychrysta.“

(Далше буде.)

ли ихъ силу, зъ котроу такъ остаточно ко-трась нвъ партій буде числитись.

Якъ-разъ видимъ таку аналогію у насъ подекуды, де мы вже ргоіг засудженій на меншостъ, якъ прифрмъ въ мѣсцѣй куріи, та цытаемо лише: якъ довго ще нашъ мѣщане зъ ббльшихъ мѣствъ будуть вти слбно за польскимъ або жидовскимъ кандидатомъ? Не часъ бы нмъ разъ обчислити свои силы?

Надъ чимъ у насъ много думаютъ и довго нараджують ся, то у другихъ переодитъ ся въ практикѣ. Отъ хоть-бы реформа мѣшканъ въ Швайцаріи. Такъ рада мѣска въ Цариху ухвалила: Установити бюро выказу мѣшканъ; ввести контролю мѣшканъ у мѣствъ; подбати о ихъ санітаріе положеннѣ. А далше достаточн дешевъ и здорвй мѣшканъ въ насмъ мѣскимъ робѣтникамъ; набувати при нагодѣ користо старй будинки до перебудованы або демольованы, якъ и дешевй терены подъ будову; вкнцн подпирати вській гуманітарій змагання въ томъ наирамѣ, чи то водетуваючи будовельай терены за умѣрену цѣну та зъ застереженіемъ противъ б-двельной спекуляціи, чи улечуючи при достатчуваню потрібныхъ капіталовъ.

Изъ Софіи доносять до Polit. Corr., що сегорѣчний конгрессъ македонскій, котрый мавъ перевести выборы президін начального комітету, водбѣде ся въ серпни, отже въ часѣ судовою розправы противъ б. презеса того комітету Сарафова и товарищвъ. Яко кандидатовъ на презеса указують генерала въ резервѣ Зенчева и проф. Михайловского, що в теперъ провізоричнымъ головою комітету; зб стороны правительства приготовлено все противъ возможныхъ македонскихъ демонстрацій.

Офіціально нвъ Царгорода уверяють, що розсѣваній вѣсти, мовѣ-бы на границі коесовского вѣлаету пришло до битвъ мжь Турками и Альбанцами та що въ Царгородѣ водбулись численній арештованы и переселены виновныхъ до Арабіи и Триполіса — суть безпідставніи. Порта заввае сербскому консулеви Аврамоничеву, що вонъ свос правительствомъ фальшиво информувать, та демагавъ ся водкликая его, а російскій посолъ Зинновъвъ жалувъсь зновъ на турецкого заступника въ Приствнѣ, що обходять ся зъ христіанами по таваньскы.

## Рухъ выборцій.

Поступъ въ поліско-шляхоцкѣй агітаціи! Павове шляхта зрозумѣла вже, що давнымъ способомъ годѣ нмъ дбрати ся мандатѣвъ, отже пускають ся на демагогію. За Нмечтовскимъ и Пинівскимъ иде Кароль графъ Дайдущицкій, шляхотскій кандидатъ на повѣтъ стрийскій. Маемо въ рукахъ выдану вчера брошурку, якою павѣтъ графъ взглядно его выборцій посѣпака, вѣстивый Голодъ зб Стрыя, захвалують свѣй драгивый товаръ. Брошурка затитулована (певне для провиі) „Голосъ Народа“ а мала ен выдана своимъ накладомъ... выборцѣ!!! Наводимо въ цѣлості тую нужденну композицію, на яку певно нводенъ селянскій голосъ не зловить ся. Ось вона:

„Братя Селяне! Въ короткѣмъ часѣ водбудуть ся правибрн до сойму. Длятого звертаемо ся до Васъ Хлѣборобн, бо тая справа обходять насъ дуже. Сторонництва въ остатнихъ часахъ намозжили ся въ великой формѣ. Длятого вѣвъ радикальн сторонництва мусіемо відпихати водъ себе якъ злого духа, бо онъ не хотать нашего хлоского добра, але водобрати для власной амбіціи воменду надъ нами селянами. На снхъ случкахъ, мы ся добре знаємо и не дамо ся баламутати водъ Олесницкихъ и Давидяківъ.“

Братя Селяне! Мы хочемо вашого добра. Нашъ Високо-поважаний честный посолъ до Ради державной маршалокъ стрийского повѣтъ кандидату поновно теперь до сойму, але то на се, щобъ насъ селянъ піднести. Сей кандидатъ не прибуду, але приятель шчырый руского народа. Кароль графъ Дайдущицкій. То не адвокатъ Олесницкій, котрый прибувъ до С рня безъ нічого, а теперъ мавъ маетовъ зъ хлоской шкери. Може Олесницкій робить намъ суцельн бѣвъ грошей? У него Братя Селяне вѣсо одво. павѣ чн робльннкъ, жидъ або полякъ, абн гроші давъ. Нашъ графъ Дайдущицкій не працює за гроші, якъ Господь Богъ на небі, зробивъ вонъ бльше намъ селянцямъ, якъ сто Олесницкихъ або Давидяківъ. Се що Олесницкій гарно бесѣдує, то вѣтъ его фактъ, мы працюємо руками, нвъ губою. Не дармо, котра коропа богато річе, дає мало молока. Бувъ Олесницкій выбраный до сойму зъ Жидачиньского повѣту, но и що тамъ аро бавъ? Говоривъ безъ кінца и міри, лавъ ся сміяли а напѣсннкъ графъ Пинівскій відповѣвъ на се що Олесницкій говоривъ неправду. Недавно тому водбувъ ся соборцѣвъ честныхъ гадѣвъ зъ трохъ повѣтовъ. Одѣвъ зъ господарѣвъ такъ до зіраннхъ тамъ людей промовивъ.

„Любі братя! На нашего пана графа Дайдущицкого пославли наші меценасы самі брехнѣ. А давѣтъ, не шука говорати, але штука вѣтъ добре робити. А давѣтъ Олесницкій, Давидякъъ вѣчали на віцахъ о грушкахъ

на вербѣ. Та що онъ тамъ люди добръ аробили? Стане Украина, казавъ разъ Олесницкій. Ну, ну, зобачимо! Може буде нвъ атаманомъ? бо павѣше не завоює нвъ нашъ фатерландъ, ані Росію. Нашъ панъ Дайдущицкій не говорить богато, але робить богато и то безъ кривку. Помогавъ нвъ кождому въ сѣлѣ, хто потребувавъ помочи, тай у всѣхъ справахъ. За то ми его поважаемо и слава ему! Якобъ віставъ посломъ Олесницкій, тобъ тамъ въ соймѣ побесѣдувавъ, тай шлюсь! Мы селяне малибось фігу тай Укрѣину. А теперъ питаемо ся насъ, чи то що говоривъ честный господаръ не вѣтъ правдою? Длятого Братя Селяне вибѣраемо при выборахъ до сойму нашего честного графа Кароля Дайдущицкого. Най траумфѣе наша справа. На погавѣль зъ радикалами! Розпочинаемо війну зъ ворогами, а Богъ дасть намъ, що здобудемо мандатъ для графа Дайдущицкого. Наконѣць мусіемо сказати Вамъ Братя Хлѣборобн, що хоче Олесницкій від стрийского повѣтъу. Вибрала его въ Жидачеві, що що ся вертає въ Стрийщину? Длятого? Отъ умеръ священникъ въ Долгого О. Курчовъ, великій агата торъ и приятель Олесницкого, передъ згономъ пожегъвъ нвъ 600 злр., а поручили за него Гривъ Скоблинъ зъ Дашави тай вѣйтъ въ Долгого. По смерті пропало вѣсо, а приятель Олесницкого платити будуть за небіжика.

Братя Селяне! Кому залежить, абн въ нашмъ повѣтѣ бувъ ладъ, порядокъ и добро бѣтъ, той не дасть ся баламутити радикалами, але віддасть голосъ на нашего Високо-поважаного Маршалка и посла до Ради державной. Кароля графа Дайдущицкого.

Збѣръ выборовцѣвъ. А що? Чи не гумористика выбѣрча? И чи справдѣ панъ графъ думає, що выборовцѣвъ повѣтъ въ одно слово тыхъ блазеньскихъ концертѣвъ? Мабуть и самъ графъ Кароль Дайдущицкій не вѣрять въ се, тожъ, коли се-ся мазанина має яку цѣль, то хѣба надана собѣ повѣрѣвъ агітаціи, абн тымъ певнѣше доконувати выборовъ швидѣ. Замѣтне при томъ одно, а то гавканье голодного побрѣхача на Украину! И ставъ в аргументы его-бы живящѣмъ зъ „Русского Слова“? Schöne Seelen finden sich...

Изъ Золочѣвщаны. Передвыборче віче відбуде ся в Закомарі (повѣта золочѣвского) в громадскій ресторанѣ в недѣлю 11-ого в.т. серпня о 5½ год. з полудня. — Танячкески.

Зъ Гусятина пишуть намъ: Дня 30 липня зѣхало ся сюда на запрошене Ради повѣтвон много павѣвъ, жидѣвъ, посесорѣвъ, лѣварѣ окружн — и подѣ проводомъ ц. к. начальника суду радника Цыхоцкого, ухвалили кандидатуру гр. Голуховского маршалка повѣтвон. Графъ дуже выпропувавъ ся водъ кандидатомъ, але подъ напоромъ постраху, що: „w takim razie wyjdzie ks. Matkowski“, водповѣвъ: „To góbcie ze mpa co chcecie“. Обмарникъ Целѣцкій, презеєвъ „кулокъ рольничихъ“, вѣзавъ назадъ свою кандидатуру въ Гусятинщину, бо надѣсь перейти въ Чортковъ або въ Бучачи.

Изъ Станиславова пишуть намъ: Москвофіли в Станиславові роблять двѣ работи: закладають „Народный Домъ“ и ведуть передвыборчу аяцѣю самі на свою руку. Вони, якъ зачуваемо, хотять поставити кандидатомъ в посла п. Рубчака, не дбачи цілковито о добро народу, але о свѣй личный интерес. Вони мала з нимъ переговоровъ давнѣше, хотѣли зѣмсь чинномъ вылопотати у него місце під свѣй „Народный Домъ“, отже готові вѣбрати чоловіка, що не мавъ найменшого понятя о обовязкахъ посла, абн лише выставити твердню москвофілства. О згоді нема бесѣды, бо вони давно вже постановили вприняти на некористъ Гурка...

Зъ Теревовлѣ пишуть намъ: Коли панна перебралачи постарѣсь а не мавъ посагу, то и Игнатъ вѣтъ же не поможе їй здобути мужа; такъ само и зъ „центральныхъ комітетомъ“. Кандидаты зъ раменн центрального мусѣтъ мати крѣмъ підпоры старостѣвъ ще й грошѣ. Нашъ теревовельскій махеры побивають ся власне за тавимъ грошевитымъ кандидатомъ, отже высуюють кандидатуру графа Борковского зъ Млыньскѣ або дѣдича Громницкого зъ Ласковецѣ. Котрый зъ тыхъ рѣшити ся отворити свою кандидату, ще не знати. Самостѣйно выступавъ зъ своєю кандидатурою яко польскій независимый кандидатъ Адамъ Марієвъ Лада Черняковский, кандидатъ адвокатскій. — Імре.

Зъ Туркѣ дѣбавъ Dziennik polski таку водовзу, зредатовану по польски: „Підписанный выборцій комітетъ для выбору посла до краєвого сойму зъ турчаньского повѣта має честь повѣдомити ннгересованныхъ, що день 7. серпня с. р. назачує яко остаточный до зголошеня новыхъ кандидатуръ. Въ вадѣ того запрошує ся маюющихъ охоту кандидувати, щобъ до того дня зголосоли свои кандидатуры на руки підписаного комітету, а о 7 серпня с. р. о 12. год. въ полудне явили ся въ сѣли повѣтвон рады въ Турѣ для зложеня своего политичного вѣроисповѣданя. Турка дня 30. липня 1901. За комітетъ: голова Янъ Кіярровскій, радникъ краєвого суду, членъ комітету Свѣеранъ Брасевачъ, бурмістръ мѣста Туркѣ.“ — Не треба й казати, що той „комітетъ“ — се нагайчѣтъ тонъ клинъ зъ подѣ темнон звѣзды, котра накинудь на опѣкунѣвъ рускому селянству а котрон шкѣдну роботу такъ остро осудила навѣтъ польска преса. И сѣ людѣ хотять наикидати посла рускому селянинови? Руки по швамъ, панове!

## Письма зъ краю.

Изъ Станиславова. (Еміграція въ Станиславовѣцѣ).

Передъ двумя місяцями вѣхало зъ Ямницѣ и Павелча вѣлька родня до Канады, о чімъ свого часу доносало „Дѣло“. Великій здвигъ народу бувъ притомний при відѣзді емігрантѣвъ. О. Струтинскій зъ Ямницѣ відвѣвъ їхъ зъ процесію ажъ на дворецѣ и пращавъ щарами словѣми, бажачи щасливої дороги и лучшої доли в далейій чужинѣ. Вѣй плакали якъ дітя, — емігранти формально вѣмлівали а хвалѣю, якъ поїздъ ставъ минати Ямницю; вони показували всѣлякими руками свою любовь, привязанье, тугу, бѣль и розпуку за рідною землею и довго гляділи в сторону своего села.

Не богато часу мауло, якъ горячка еміграціи оборнула околицю Станиславова. Зъ Ямницѣ и Павелча зновъ вибѣрають ся люди до Канады, а за їхъ примѣромъ йдуть села: Підлужжя, Сілецъ, Кіуїган, Криватули, Чорноліці, Марківці, Побереже, Вовчків (Мазури), Делѣвъ, Блюдники, далѣ Підгайці, Городенка. Мужики йдуть що-разъ то бльшими масами, не пригатовуючи ся навѣтъ належно до далекої по-дорожи.

Недавно вѣхала зі Слѣбидн, товмацкого повѣту, Марія Ривдѣч до Аргентины, підмѣлена агентомъ. Вона вѣбрала ся зъ сыномъ, хотѣвъ чула, що сама хѣра на заразливую хѣрѣ, та й снн неадоривий. Не дбачи на те, переплатила нерозсудливий врокъ житѣмъ, бо померла в дорожѣ зъ сыномъ Феліксомъ, — якъ свѣдѣчьтѣ телеграма зъ дати „Відень ч. 82 дня 2 липня 1901“.

Зі Станиславівщаны вѣзѣдѣтъ такожъ до Бразиліи а агенты вербують межъ нашими мужиками робѣтничѣвъ и колонистѣвъ до заселеня пустарѣвъ Ріо Гранде до Суль, обѣцяючи нашимъ людямъ безплатный переїздъ. Галицкі селяни повинни стеречи ся передъ того рода спекулянтами и не давати ся мавати до бразилійского „раю“.

Ол. Ткачук.

Изъ Старо-самбѣрского. (Наука не пішла в лѣс.)

Павло Дилин, гадза зъ Мшанця, старо-самбѣрского повѣта, наміраючи поставити новый будинокъ, купивъ собі хѣжу у гадзи в Смерецѣ, турецкого повѣта. В Мшанці вѣще старосѣльскій звичай, що коли хѣжъ погорить або в загалі ставити будинокъ, всѣ гадзи йдуть за добро слово по дерево и звозять на місце. Павло Дилин, згодивши въ Смерецѣ хѣжу, попросивъ людей, щобъ поїхали и звели дерево.

Коли приїхали на місце, приступивъ до Павла Дилиного вѣтъ ізъ Смерецка, Іван Кравецъ, и питає ся его: „А чи зѣвала ся ти у мене заборати а села будинокъ? Тѣй видивъ ся на напѣстника и повѣдає: „Та я такого не чувавъ, чтобы кто кунавши будинокъ у якого гадзи шѣвъ ще до віта по дозвѣд“. Але Іван Кравецъ не зъ такої школи, щобъ такъ легко від своего відступивъ. Зажадавъ, щобъ Павло Дилин заплатавъ ему 10 корѣн, а вѣдѣтъ по довѣмъ тѣраі спустивъ на 1 кор. Павло Дилин заплававъ, бо жаль ему було, що віри дармо вернутъ в село. Відтакъ хотѣвъ его обжалувати в судѣ за напѣсть и вимушене, але на все махнувъ рукою, бо теперъ сіюкося, а далѣ прийдуть жнвѣа. На хѣд до Туркѣ бльше би стрававъ, якъ заробивъ, а дома робота не зажде на него.

Такоі приклюдки ще не бувало в нашихъ горахъ. Іван Кравецъ понавъ добро науку турецку неправди и шахрайства, тожъ — якъ умѣвъ и знавъ — приложивъ її до своего ближнього, такого самого гадзи, якъ и він. Погану науку подають нашому селянинови, страхъ погану!...

## НОВИНКИ.

Русини! Помните на народный фондъ!

— При змѣнѣ мѣсяца просимо о вчасне водновлене передплатъ зъ пригадкою, що на кредитъ часисѣвъ не высладе ся.

— Зъ Рудечины. Зъ ряду концертѣвъ заду-маныхъ філією „Прѣсвѣтъ“ в Комарн відбуде ся слѣдуючий концертъ в недѣлю дня 4 серпня в сѣлѣ Гонятичѣхъ зъ обширною програмою, в складъ котрой вѣхаютъ всѣлякі сѣвъ хорѣвъ и соловѣи, вступне слово, відчитъ, дѣламация и музика. — В. Петрик.

— Въ Камнѣцѣ струмилѣвой водбуде ся въ вѣдѣлю 4-ого серпня аматорское представлѣне „Верхованцѣвъ“ на доходѣ будовы руского театру. Представлѣнае устроює вложений вѣтъ цѣля Комітетъ. Зъ огляду на цѣль представлѣнае надѣвѣть ся, що сѣлю щѣльно заповнять Русины зъ Камнѣца и зъ околицѣ.

— Зъ Товариства „Основа“. Р. Т. Абигурієнцѣ, що мають намѣръ вступити на технику, можуть звернути ся по бльшіи інформаціи лѣстовно до Товариства „Основа“ ул. Льва Сапѣги ч. 19. — За Видѣл „Основа“, Товариства слухачѣвъ політѣхніи у Львові Фр. Тузакъ.

— Вѣйско а жнвѣа — далѣ! Недавно була въ „Дѣлѣ“ збъ Збѣражчанынъ звѣстка про стрѣлянну до шайбы войска въ часѣ жнвѣвъ; не меншими „згладами“ войсковости може натѣшати ся и Теревовельщина. Дня 27 липня стрѣляли до шайбы на поляхъ драгоны стаціоновані въ Теревовлѣ, а дня 1-ого серпня стрѣльцѣ (фельдъ-гѣры); черезъ оба сѣ днѣ хлѣборѣбы сѣль Малова, Гуминскѣ, Семеновѣ, Подгоранѣ, Зелѣнѣа а по части Подгайчѣвъ и Застѣнѣа мусѣвъ свѣтакувати, засудженій раг force на безработицю... Войсковій власти не знають мабуть, що значить для хлѣборѣба въ его польній работѣ одинъ-два днѣ погоды, а ще при сегорѣчнѣмъ такъ непевнѣмъ та слѣтливѣмъ времени, и цѣкаво знати, чому такъ,



„забавка“ стрілянина уряджується як раз-раз, а не передзвонює, а не передзвонює жанами або по жанах. Шановні наші посли певно піднесуть се при найближшій нагоді в сойм чи парламенті! — гу.

— Часті кому часті. Урядники Товариства взаємних ubezpieczeń „Дістатер“ у Львові абрали межі собою за починком п. Осипа Кузьмича квоту 12 К. 47 с., призначуючи тую квоту на передплату „Свободи“ на час виборів для таких селян, що цікавляться виборами а по причині убогості не в силі передплатувати тої часописи.

— З руских колоній в Парані нема вогд довшого часу ввійшли вистеги, не пише ніхто вогди, наче-б вей вымерли Лаше з „Gazety polskoi w Brazylji“ довждуємо ся про долю наших паранських поселенців. Іменно переходить тепер полуднева Бразилія тяжку кризу фінансову. Цілковитий застій в торгівлі п промислї. Заробіток ввійшли нема. До того ж урожай в ослїдних двох лїтах не допсав. Мисла людність робуча в нуждї. Нашамь поселенцям на колоніях також не гаразд, але бодай мають що їсти, хоть також нарівняють, бо вгдг крейцера добути, а до того урожай хабив, ледви є тільки, що самі мають що зїсти. Бодай не голодують. Питають ся також о поясненє цїнавого факту з поля рблївництва, вменно з початку, як сїяли жито (наше), удавало ся красне, а тепер, сего року, таке вже маленьке зерно родить ся, як полова, хоть стебло гарне... Може хто знає причину того и способ зарад. Певно авело ся.

Ходять вїсти, що Наміцї їдуть безплатно до полудневої Бразилї. Паше о томї берлинській тиждєвник Export (гл. Slowo Polskie з дня 25 липня). Остерігаємо щиро всїх наших людей, щоби ніхто не важив ся виїхати тепер туди, тимь бїльше, що навїть не знати ще, чи везуть туди безплатно, а там тепер тяжкий час и колонізація в Парані не провадить ся. Хто не хоче зруйнуватись и згинути марно, нехай не рушає ся з рбдних нив.

По колоніях в Парані крутять ся спекулянти и, користаючи з тепершнього положення колоній, намовляють людей до рббт на плантаціях кави в горах з привіліцій, де робітників в незначебнїм числї. Кількох нерозумних дало ся обдурати, продали своє господарство за безцїну и пішли дальше шукати „раю“. Тож справедливо радить Gazeta polska нашимь поселенцям, нехай сидять на мїсци и перебудуть гїрські часи, а дочекають ся колись лїпших.

— Доцента гігієни и соматологїи глядає краєва рада шкільна для женської семінарії учительської у Львові. Кандидат мусить выказати ся дипломом доктора всїх наук лїкарських, пїлїтївною практикою лїкарською и точнимь знанєм предметів, які має викладати; першєнство будуть мати кандидати з фїнінськимь испитомь. А вынагорода рбчно 300 К.

— Будову дворця залїзничого у Львові надало міністерство залїзничє на підставі внесених оверт п. Левинському, Сосновському и Захарїевичеві. Будова дворця розложена на три роки, а сего року будуть лїше заложені фундаменти.

— Запомоги для інтернатів. З ухваленон соймом суми для інтернатів роздїляють видїль правий запомоги в такий спосіб: Інтернатамь мужескимь в Тернополї, Тернополї, Львові (II інтернат) по 2000 К., в Залїцках 4000 К., в Кракові 5000 К., в Сокалі 8000 К., в Самборі 15.000 К., а інтернатив женському в Кракові 2000 К.

— З-під Турки пишуть нам: Дня 26. липня с. р. відбуло ся отворєня Читальні „Просвіти“ в Лїмї, турецького повіта. Треба замїтити, що селяне без помочи місцевих елїтїнїх взяли ся сотворити и себе пристанце свїтла и науки. В Лїмї є школа ще від 1819 р. майже вї люди там пасьменні, але не мали з сего найменшого хїсна, бо по правді ніхто не знав ся там шаро, щоби зі шкільної науки мали люди який хосєн. Через те Лїмїяне повідають, що нема з сего ніякого хїсна, бо они недовчені, а се ще гірше, як бути цілком не вченим. Правда, і з нашої школи нема хїсна, вї задача научати польщизн, а за те на Руса она цілком не дбає, щоби дитина чогос хосєнного для житя привчила ся. Та молодше поколїє в Лїмї прийшло до переєвїдченя, що так, як до тепер, годї дальше жити, а треба конче глядати нової дороги, щоби вийти и визволити ся з нужди и не остатку. Найбїльше коло отворєня читальні заходив ся молодий Гаєда Сальвєстер Гняляський. Він намірав в короткім часі отворити вкраїнцю складкову при читальні. Вже їдав до Старого Самбора и до Болехова по шїру на ходак. Коли-б бїльше таких вкраїнцїв в наших горах, можна би шїру спроваджувати ваюнами, а вийшло би дешєвше. Та не маємо свїдомого інтелїгенцї, яка би се знаганаї хотїла піддержати. Однак лїшає ся нам надїя, що і до сего з часом прийде, коли молодші сили заступлять „старих“ нездарів, а ще бїльше самолюбів. До читальні вносало ся 79 членів, між ними 5 невіст. Також місцевий завідатель парії о. Северян Ямїнський заняв ся щиро читальнею.

— Бібліографічний институт в Лїпску обходив д. 1. серпня с. р. 75-ту рбчницю свого істнованя. З малыхь початків нинї величанське дїло. Іосєф Маєр [уродж. 1796 в Гот] заснував там 1826 р. печатню и книгарню. На двох ручнихь прасках стала видївати Correspondenzblatt für Kaufleute. В лїтах вогд 1839 до 1885 появляв ся загальнозвїстний Mayers Conversationslexikon в 52 томах. По смерті батька 1856 р. обняв

сина Германь Юлія дальше ведє дїла и фірма вставалась своимь выданєм иласиків и рббною лудовон бібліотеки. Сегодня там в руху 200 машин, мїліонь марокь выдає ся рбчно на папїр, 850.000 м. на платню для 620—650 занятых при томь особь. Чого то не може доконати витрєвалость, усальна праця и розум!

— Якї одиць французскїй напразь взяв до неволї 1.800 Австрїйцїв? Французскїй журнал Nouvelle Revue rėtrospective знайшов цїкавий документ з Наполеонських часів, з походу до Італїи в 1796 р., коли то в Італїю, особливо півднїчнї, котрої частина належала до Австрїи, вїтали Наполеона якь освободителя. Огже тогдї адєзертирував з французскихь радбь напразь Розє и пустившє самонась по враю, дїшов до мїсточка Reggio. До Редждїю не дбїшло ще було французє вогд, тож „дєзертира“ повїтали там, якь ластівку, що весну вїщує. Розь, змїркувавши настрої населєня, почав удавати важку особу (а походив вогд з Іаскїи вогдичнї хвалєвї) и довжд до того, що мїщанє вогдались зовсїмь пбд єго прикази. Тогдї укрїпив вогд около 600 мїщан в старї стрїльбї и утворив з них вогдїль мїліцію пбд своєю командою, а двох инашихь французскихь дєзертирбь, що також привольїлись до Редждїю, именував своимь адьютантами. Незабаромь переходив одного вечера по-при мїсто австрїйскїй вогдїль, зложєний з 1.800 людей, уступаючи передь Французами. Розь пустив ся за ними в погоню, а дбїгнавши ихь середь ночи надь берегомь рїчї, через котру, не знаючи мїсцевості, боялись вона переходити, почав стрїляти. Австрїйцїв, здеморалїзованихь безгнїстными невдачами, пбсали сейчась пбсала, хотїли пбддатись. Розь, боячи ся, що Австрїйцїв, побачавши равно єго „армію“, сейчась в розженуть, скористав чимь скорше з предложєня, при свїтлї скїпнокь спасав услбєня капїтуляція и, вогдбравши Австрїйцямь оружє и конї, пбгнав ихь до Редждїю. Та по дорогї стрїлило єго нещастє, бо наткнув ся на вогдїль французского генерала Sandoz. Той арештував єго и обох єго адьютантбь якь дєзертирбь и написав фактшвий рапорт, що нїхто вогд (Sandoz) полонив австрїйскїй вогдїль и сїбїмав трєх дєзертирбь. Однакь Наполеонь дбавав ся незабаромь правди и в нагороду за хоробрость именувавь орїгїнального напразь французскимь комісарємь в Редждїю.

— Дрбнї вїсти. Намїстникь гр. Пінінскїй вернувє вчера до Львова и обняв урядованє. — Цсарь затвердивь выбір Тадея Чарковського-Гольєвского на заступника прєзєса рада повїтовон в Борщє. — Мїністерь просвїты рїшєнємь з дня 30 мая с. р. установивь артиста-рїсбара Ант. Попєля платнымь доцентомь для науки медєлованя у львівскїй школі політехнїчнїй почавши вогд 1901/2 року шк. — В Майданї коло Кольбушови застрїляв ся тамошний почт-майстер, сирєнєвїривши значну суму почтовихь грошей. — У Волковї, львівского повіту, обходивь недавно тамошний лат. пробощь кс. Фр. Іванїцїй діамєнтовий т. є. 60 лїтнїй ювілей священствє. — У Схбднїцї застрїлила ся з дубельтїна божєвїльна жїнка столїаря Терєса Ленгардова. — У Львові померь Стань. Абтє рахунковий радникь вкраїної дирекції скарбу. — Проф. д-р Стоцкїй вїзївав дня 1 с. м. з Черновєц на три тиждї до Дорня-Кандрен для вогдїху. — Звїстна писателька, співробітниця Slowa polskogo Габрієла Запольска виходить за мужь за п. Ст. Яновского, маларя з Нового Санца. — Черновєцка Gazeta polska доносить, що тамошний лат. пробощь кс. пралатє Іос. Шмїдє має бути незабаромь именованїй дїйснымь канонїкомь львівского лат. капїтулы з оєвдкомь з Черівцяхь и з єпископскими привїлеями, а доцїний єму буде молодий адмїністраторь для парохїи.

— Русини! Памятайте на Руску Бурсу ре мїсничо-промислову у Львові.

### Наука, штука и література.

— И. Стещенко. Степови мотиви. Кїєв 1901. Сторін 65, 8<sup>е</sup>. Цїна 30 коп.

Огє збірка Стещенкових стїхї складаєт ся з 49 пєс, написаних в рр. 1898—1901, упорядкованих пїсля часу написаня. Технїчна сторона виданя представляєт ся гарно. Але коли заглянеш до середини, то діваш розчарованя. Абн в тих „стєпових мотивах“ було хоч бїльше чогос, що нагадувало би волю стєпів, з чого вїяло-б до нас євїжним, пїбдблїрюючим, вольним стєповим духом!.. А то фразы про любов вїгнїчї, про публїчну діяльність, про пєсєвдїдїчїя, де-не-де дїбїка ідїої сатїри, котра ледви-не ледєн єлїдна, так її закутано в важку форму, а поезія немов нарочно вїтїла дєсь з тих важких, по найбільшїй частї даєтїлїчнїх ритмів и нерїдко вагнаних на шкбду акцентуації або и самого значїня рїмів...

Таланту авторови віднавати годї, — він же-ж знавїи з доброй сторони зі своїхь праць на вїйшихь літературнихь полях, — але коли хто, не маючи дару до поезїи, берєт ся складати стїхї, та й до того ще поучаючи, моралїзаторскї, то така „робота“ ніколи не вдаєт ся. І не вдалась вона також Стещенко, хоч у него і форма доволї вироблена (шкбда лїше, що для вїї дуже часто посєвєжує вїя акцентї) и талант є. Коли б автор був зужиткував той талант на написанє кількох публїцистичнїхь статей з такими ж тенденціями, що його стїхї, и назвав ихь примїром „Голосом зї стєпу“ або як, то я ручу, що з того бїльша вїшла би користь. Але правда, тогдї не можна би було видати збірки поезїи...

Не хвалєт ся и те Стещенко, що він уживав безлїч слів або кованїх, або зовсїм незрозумїлих, або таких, що їх в тім мїсци ні припшїти ні прилатати (про акцентуацію була вже вїсше мова). Як вам прим. подобаєт ся така „пестїчка“ фразы, що: „дух жївнїчий, євїтовий, у розсїдї стєв з чурмакомь радом, щоб людїм дати крокь поступу новїи“? А вже що-до фраз „євїтовий“ та „всєєвїтїний“ — то вона вєсїдо до услуг, чи треба їх, чи нї, де лїш ходити о те, абн „дїрїмаєтїру-фатї“ ритм чи рїм. У автора й любов „євїтовїи“, і тїма „всєєвїтїна“ і Бог знає, кілько там того „євїтового“ та „всєєвїтїного“. Загалом кажучи — на кождїй сторїні найтї можна кілько слів, котрі або нічого євїльного не мають в руської мовою, або мало що, або врїстї не в такий змїслї або не в такий формї. Звичайно наші закордонні брати закидають нам уживанє польонїзмів, але що євїзати, коли подіблєш в стїхахь одного з передовихь людей на Українї такі слова, як прим. „євїтовїлївий“?!

З усєї збірки вирізняєт ся поезїичнїм полєтом лїш двє пєсї п. заг. „Матїр (І. П. Котларєвскїи)“ та кілько дрібнїйших пєс, з котрих одна, що зачинаєт ся від слів: „Перше нам вєсьмїхалась доля“, знає галицїй чїтателї публїкації з „Зорї“ з 1894 р., дарма, що в „Степових мотивах“ поміщено її межн стїхами, написаними 1899 р.

Для тих, кого здивувала би правопїсь зацїтованого заголовка євїжнї, додамо, що євїжнїа друкована офіцїальною російською правопїсью. — М. Ловицький.

— „Історїя руско-католицької церкви на Русї вогдї першїхь апостольскихь часів до 1104 року. Опрацював о. Яковь Зробєк, рускїй парохь в Вертецї. Жовкє. Печатня ОО. Василїань. 1901. Стор. 57 8<sup>е</sup>. Чїстїй дохбд признавь авторь на цїль будови мурованон церкви в Вертецї. Кушнї можна у автора (почта Залбєц). До книжкї додаєт о. Зробєк воглєка своихь стїхбь. Авторь заповїдає публїкацію дальшихь выпускбь своєї працї.

— Руске Товариство педагогїчне у Львові оголошує конкурє на посаду Дирєкторїи до помочи наукової и релїгїно-морального та товариського вихованя для дїтяч в Інститутї Товариства. Дирєкторка одержить помешканє, харч, опал, свїтло, услугу и 30 корон мїсячно. Першєнство будуть мати учительки з видїловим испитом, котрі могли би обняти годнїи в рускїй школі видїлової за окремою вынагородою. Подана до Видїлу Руского Товариства педагогїчного належить вносити до 10 н. ст. серпня 1901 на рускї економ. Дирєкторки вїнов. панї Германь Шухєвичєвой, ул. Собїщїна ч. 7. у Львові. — Видїл.

Именованя, перенєсеня, вогдзначєня и пр.

Цсарь надаєт єрбїний хрєст заслуги Фелїксїи Грабовскої, вогдному при Галицїй Касї шаднїчбї у Львові.

### Телеграмы.

Вгдєнь 2 серпня. Ходять слухи, що король англїйскїй в найближшїмь часї зложит австрїйскому цсарєви вїзиту в Ішлю. Прєзїдєнт мїністербь, яко мїністерь справ внутрїшнїхь, позволив вїмєцїскому „Тов. акціонному для промислу деревного братбь Гольдштаїнбь“ вєсти на збєдвєтї дозволенїхь статутбь свои операції також в краяхь заступлєнїхь в радї державнїй. Рєпрєзєнтація для Галичань буде мати свбї оєвдїк в Олєшнїкахь.

Лїньц 2 серпня. Наслїднїкомь намїстнїка в Горьшїй Австрїї будє краєвий прєзїдєнт з Шлєска гр. Тушь або б. мїністерь Касть.

Будапєшт 2 серпня. Доконана обдїлїція помєршого Сїлїадї выказала, що причїною наглої смертї було звапєнє жїлї. Тїло перєвєсєно вчєра до корольскїй курїи и поставлєно на видї публїчнїй.

Прага 2 серпня. Правнїчїй вогдїль вї мецкої унїверситету предложив на опорожнєну по смертї проф. Ульмана вєдєду австрїйского права стїмо и улїсо Іосє профєсєра черновєцкої унїверситету и послє до радї державної д-ра Сєдєла.

Простєтєв (на Моравї) 2 серпня. Молодчєхї склїнають туть протєвклїрїкальнє вїчє, яко дємонстрацію протавь на той самї день склїканого до Кромєрїжа католицького вїчє.

Бруксєля 2 серпня. Прєзїдєнт Трансвалю Крієрє вївадїть вї сїмь мїсєцї до Амєрїки.

Бєрлїнь 2 серпня. Vossische Ztg. доносить, що цсарь вїмєцїй и царь зївдуть ся дня 10 верєсєня в Гданьску.

Прєторїя 2 серпня. Кїчєрєвє доносить, що Бурї плївали патрулю з вогкбь воглєкохь зї нихь розєвтрїляли.

Пєтєрбург 2 серпня. Мїністерство просвїты позволїло зї початкомь року шкбльного вогдїрати на пробу при дєлєкахь заведєнїяхь науковихь шкблїй касы опаднїчїи. — Шефмь штабу фїлїандского вогскєго округи именовано ген. Родєнєкова.

Шангаї 2 серпня. Поворєт цсарєвского двору до Цєкїну не наступить такь борзо. Оповїщенїи вї томь зглядї декрєтє воглєко пбдєтупомь, щоби успокїити державу.

Ню Йорк 2 серпня. Стрєвлючїя роббтнїкї вї фабрїкахь стали вогдївнїли прєдложєну пмь угоду.

Мадрид 2 серпня. В Бїльбао прїшлє до розрухбь мїжь луднїстю на соціалїстамь. Цїлїцїя мноїго єсбь арєштувала.

Гонконг 2 серпня. В Кантонї порєзлї-плївали боксєрї вогдєвї зї погромами хїнськїмь правєтєлєству, що якь тобїлькє наложїть полатїи на покритє водїпїкованя для європейскихь державь, наново пбдєсуть повстанє.

Дирєкція ц. к. залїзниць державнїхь.

З дїєм 23 липня отворїт ся лїкальну залїзницю Лямбах-Гааг зі стациями Бахманн, Гаспольтєсєн, Алтєнгєсєн, Гага, і з перєстанками Лямбах, Аїхтїрєх, Гєрбєх, Вайбєрн-Аїстєрєгаїм и Мєтєнбєх в округї ц. к. Дирєкції державнїхь залїзниць в Лїньц. Згаданї стациї Гаспольтєсєн, Алтєнгєсєн і Гагаг отворєно для загальної руху, перєстанкї Лямбах, Аїхтїрєх, Гєрбєх и Мєтєнбєх для особового і обмежєного, науковогє руху, а перєстанок Вайбєрн-Аїстєрєгаїм для особового, науковогє руху і для товаровогє руху в цїлїхь вагонах. Стация Бахманн, котра будє уряджєна для загальної руху, отворїт ся аж по вїсїпчєню будови.

### КОНКУРС.

Науковє товариство ім. Шевченка у Львові оголошує сам конкурє на уряднїка до дїловодєства рахункового. Першєнство мають кандидати з испитом бухгалтернїм, вєсїгдїно ємерїтєванї уряднїкї рахунковї.

Блїзшї інформації удїляє канцєларїя товариства ул. Чарнєцкої ч. 26 між 11—12 год. кожного дня.

Поданя належить вєстї до 10 серпня 1901 р. 876 3—3

За Видїл:  
В. Гнятюк, секретар. С. Громицький, заст. голова.

### Конкурс.

Товариство „Шкїльна Поміч в Коломїї“ прїймає з початком 1901/2 року шкїльного коло 33 учєнїкї рускїй гїмназїи (вїлє прїготовлєнїчїи і I—VIII клї) до своїго Інститута. Своїм питомцям дає Інститут цїлє удєржанє, надїрї и прївод домовї, а також і ємїшу поміч в науцї. Оплата вносить на рік 4 К на іспєнтат, 2 К на корєспондєнцїїнї вадаткї, 2/40 К за рїчу выладу члєвєску і мїсєчно від 16—34 К, а за пранє бїлї 1 К — платнїхь кожного мїсєца з горї. Тотї, що хотїли би бутї прїчатї за вїсїмою оплатою, як 34 К, мають залучити до прєєбї прїм дєклїрації мїсєчної оплати свїдєцтво убожєства. Питомцї мусять при прїятїи вїказати ся, що мають три рази зїїнїти бїлє на постїль, 6 пар бїлї, 6 ручнїкїв, 6 хустовон до носє, сїннїк и 2 пари обувї. Кождїй прїятїй дїстає карту прїятїа, без котрої не єсїлє спровадити ся до Інститута. Зголосувати ся треба до Товариства „Шкїльна Поміч в Коломїї“ на руку дїрєктора рускїй гїмназїи до 25. серпня с. р.

(Іншї рускї часопїснї прєєвєт ся о лєскає повторєнє сєго конкурєу.)

Від Видїлу „Шкїльна Поміч в Коломїї“ дня 5. липня 1901.

Гр. Паливайко секретар.

### Господарство, промисль и торговля.

— Справозданє з дїяльностї „Краєвого Союзу кредїтового“, стоваришеня зарєєстрованого зї обмежєною порукою у Львові, за мїсєць липєнь 1901.

#### І. Станов довжнїй:

|                                          |                 |
|------------------------------------------|-----------------|
| 1. Удїлї члєвбь                          | 29.472.20 кор.  |
| 2. Фондє резервовий                      | 956.82 "        |
| 3. Вклїднї: Стань зї початк. мїсє. липня | 334.253.07 кор. |
| вложено                                  | 13.309.73 "     |
| вынато                                   | 16.807.80 "     |
| Стань зї концємь мїсєца липня 1901 р.    | 330.955.00 "    |
| 4. Сальдо процєнтбь                      | 8.224.80 "      |
| 5. Спецїальна резерва                    | 125.18 "        |
| 6. Давїдєна неоплатєна за 1900 р.        | 741.62 "        |
| Сума                                     | 370.475.62 кор. |

#### II. Станє чїснїй:

|                                                     |                 |
|-----------------------------------------------------|-----------------|
| 1. Удїлєнї позичкї: Стань зї початкомь мїсєца липня | 339.573.60 кор. |
| сплєсєно вї липня                                   | 14.068.74 "     |
| удїлєно                                             | 22.000— "       |
| Стань зї концємь мїсєца липня 1901                  | 347.504.92 "    |
| 2. Двїжнїмостї                                      | 736.70 "        |
| 3. Лїокаціи                                         | 17.647.20 "     |
| 4. Паєрї фонду резервового, спецїальної резервї     | 911.51 "        |
| 5. Кошты адмїністратїїнї                            | 2.520.13 "      |
| 6. Готївка                                          | 45.81 "         |
| 7. Друкї для товариств                              | 612.96 "        |
| Паєрї фонду резервовогє и спецїальної резервї       | 911.51 "        |
| Кошты спору                                         | 87.39 "         |
| Сума:                                               | 370.475.62 кор. |

|                      |            |
|----------------------|------------|
| Кредїтє Товариств    | 150.527.00 |
| " гїпотєчнїй и прїв. | 103.176.32 |
| " вєксєлєвїй         | 93.801.60  |
|                      | 347.504.92 |

Члєвбь прїбуло 1, убуло 1, оставало зї концємь липня 1901 342 з 768 дєклїрєванихь удїлами в сумї 38.400 кор. — Стбїа процєнтвон вогд вклїдок 4 1/2%, вогд позичок 5 1/2%—7%.

Львовь дня 2. сєннї 1901.

Дирєкція.







Передплата на „ДЗЛО“ и нахешикова са 100% у 1980  
години у Џенови.

в. Австрин: за границей: на дѣтскій роукъ . . . 16 вр. на дѣтскій роукъ . . . 22 вр на повъ роукъ . . . 8 вр. на повъ роукъ . . . 11 вр у Ланка: на дѣтскій роукъ . . . 14 вр. на повъ роукъ . . . 7 вр на червѣ роукъ . . . 8-50 вр. на жѣлѣ . . . 1 вр. 20 вр Редикія, Админістрація и Експедиція по ч. 34 у.к. Ваторія. — Рукописи зсерають ся киме на перекладе заасеротке. — Роклямамак неопечатама! зѣдѣк зѣдѣ порта.

Недѣдне число кѣштуе 6 вр. на пров. 7 вр.

Огосломема змѣнилъ принажмаю на Недѣдне 10 за зѣдѣ сѣдѣ сѣротни неасеротокъ абе на жѣдѣ а не зѣдѣ "Недѣдне" по 16 вр. а. в.;

Кѣдѣи и кимѣи Кѣдѣи: приватий тѣснѣи а не 16 вр. абе зѣдѣи.

„Одні лист Федьковича, відан з 66. ч.  
67. р., я мав переписаний, та ти сам его де  
запідів. Був він досить короткий, зачинав с  
словами: Здоровлю Вас, братієн, що  
були веселі як весна, задорові я  
вода, а гожі як рожі! Відтак ішла ві

**В. АДАМСКИЙ**  
давнійше Торгове  
**Львів, вулиця Собіського, число 4.**  
Всіх танців на лісово жадане вислав се даром.















Поредната на „ДЗМО“ и наложителству са изнесени  
сачетни у Београд.

[illegible]

П. Романчуковъ водослуж.

Львівська Gazeta handlowo - geograficzna подає вь послѣднійм числѣ вьзємомъ изъ справоздана ц. и к. австро-угорского конзулату вь Паранѣ за рѣкъ 1900. Зъ уваги, що галицькй поселенцѣ вь Паранѣ — се майже самѣ Русины, котрыхъ вь тамъ около 30.000, не безъ цѣкавости буде для насъ то справоздане при станѣ краю, де вь великій рускй оселѣ числѣ чий по пять тысячъ а нанѣть и десѣть тысячъ душъ Рио Кьяро и Прудентополисѣ. Тому подаємо дословно се справоздане нашого конзу-

Такъ отже и въ Канады и зъ Паранъ (Бразилъ) и зъ Аргентины достаемъ вѣсти что не ма тамъ нѣде заразду. Тожь свидѣтъ спокѣбно на рѣднѣй земли и добываемо сѣдѣвшѣи доль правдоу и наукою въ рѣднѣмъ краю. А наші поселенцы въ Паранъ и Канадѣ, коли вѣже тамъ сядятъ, нехай такоужь не волочать ся, але нехай збирають ся до купъ въ велику руску оеселю и праціують за пускають глубокій корень въ землю новогѣ краю, а чей перебѣдуютъ тяжкай часы и заховають ся яко великій рускій оазы середъ романьского зглядно англо-саксоньского моря

## 401 4-6











## Надбослане

Урядники, священники, учителі і інші, можуть собі виробити побічний дохід в той спосіб, як будуть нам подавати адреси заможніших родичів, що діти мають, в цілях експлуатації аскурації посагової. Прихильники зволіють нам подати свій адрес кореспонденткою під шафрою: „Побічні доходи фах почтовий 55 Львів“.

За рубрику „Надбослане“ Редакція не бере на себе одвѣальности.

Подаю до відомості всім, кого „Надбослане“ в ч. 150 не реагувало на него в ч. 159 „Дѣла“ зацікавило, що я обстою при кожній слові сказаній мною прилюдно і в повній свідомості наслідків о учителю А. Бабаку в моїй парохії, а докажу се десятками свідків.

Г. Мороз священник.

## КОПЕРНИКІЙ І СИНІ

Оптики і Механіки у Львові площа І. Липицька ч. 1, протівець Банку Гіпотечного на плантаціях площа Галицька

поручає в величезній виборі і по цінах найдешевше окуляри, цайкери, дюркети, біноклі, далекоміри, барометри, термометри, мікрометри, лупи, компаси, райональні, ланкові жарничі, піометри, лінійні, мінометри і т. д.



Урядові дивізіоні одержувачі. Найкращі направи підготують за найкращими і найдешевшими.

## КОНКУРС

Виділ Товариства „Руска Бесіда“ у Львові оголошує отримати конкурс на самостійного Директора руско-народного театру. Подання належить до Виділу Товариства (Ранок ч. 10) найдалше до 31 н. ст. серпня 1901. Комітети можуть переглянути умови контрактів і засягнути бжшх інформацій перед реченням в локалі Товариства. — Виділ.

## Конкурс

В Рускій Бурсі в Тернополі може найти на рік шкільний 1901/2 поміщене 64 учеників. Шість місць безплатних надає Вир. О. Андрій Качала, гр. кат. парох в Медніи п. Скорика, а 58 учеників приймає Виділ Рускої Бурси за місячною доплатою 16 до 40 К. Двадцять учеників, котрих родичі обов'язалися платити 16—24 К, прийняв Виділ вже перед веріями (11/7 1901), тож лишило ся вже лише 46 місць до обсядження на найближшій засіданні Виділу, котре відбуде ся 16 ого серпня 1901.

Тому звертає ся увагу інтересованих, щоб за часеи внесли подання, бо внесені пізніше лишать ся неполагоджені. Заразом звертає ся увагу інтересованих на те, що подання з декларованою доплатою нижшою від 16 К суть безпредметові, бо Руска Бурса в Тернополі не має жадних фондів, з котрих могла би удержувати учеників за пизшо доплату.

До подання треба додати заадресовану карту кореспонденційну на відповідь, а при введеному сина до Бурси з початком шкільного року мусять явити ся родичі, або опікуни учеників особисто і підписати декларацію доплати.

За виділ П. Мостович.

## Epilepsi.

Хто терпить на падалицю, корчі і інші нервові хвороби, нехай зажадає о тій брошурі. Достати можна даром і оплати за посередництвом Schwaben-Apotheke, Frankfurt a/Main. 147 20-52

## Нехитрим средством

до вигублення

## щурів і миший

єдино

## Затроєна ковбаса

Спеціальний склад

## В. ЧОПІ

найстарший галицький склад сарб, цукорів і лаворів

Львів, Жовківська 2.

Телефон 286. 847

Цінники даром і франко.

Рік заложення 1843.

Цар. корол. уприв.

Рафінерія спиритусу, Фабрика рому, лікерів і оцту

Юлія Миколая Наслѣдників

## Якова Шпрехера и С-ки

у Львові

поручає старій гербаки польській, розсоліси, лікери, руми правдиві з Ямайни, коняки, спиритус, „Вол-гоут“ на пивни, також правдивий оцет спиритусовий.

Складає для мѣсти: площа Галицька ч. 1. — у липці

Коперники ч. 4. 1901

## КОНКУРС

Виділ Руского товариства педагогічного у Львові, розписує свій конкурс на прийняття учеників до „Інститута під покровом св. О. Николая“ на рік шкільний 1901/02.

Приймати ся будуть ученики середніх шкіл, сини членів Руского товариства педагогічного. До подання долучати треба: 1) метрику хрещення ученика; 2) свідчення шкільне з послѣдних двох курсів; декларацію що до місячної заплати, котре вносить 20 зр.; 4) 1 зр. на видачу кореспонденційної; 5) хто не вѣсть членом Руского товариства педагогічного, 1 зр. на вписове і вкладку річну до того товариства.

Всякі подання адресувати треба до виділу Руского товариства педагогічного у Львові ул. Театинська ч. 19, на руки члена виділу Костя Паниковського.

В склад комітету, заступаючого ся веденням діл Інститута входять: директор Едвард Харкевич яко голова, проф. Ілля Коворуд, д-р Антін Хомин, д-р Стефан Федак, проф. О. Дорожницький і Костя Паниковський яко настановитель інститута. Інститут дає своїм вихованкам: а) помешканє, харч, опал, світло, послугу, праве за доплатою 50 зр. місячно; б) доставляє їм — о скільки на се дозволять фонди — книжок і приборів шкільних; в) управляє їх вихованєм, стараєсь о добре домашнє і товарнє поведєнє; г) улекшує їм науку шкільну і наглядєє її під доглядом домашних статей директорів; д) доставляє вихованкам нагоду придбати пизших відомостей, теоретичних і практичних. Час вносити подання о прийнятє визначує ся до дня 10 н. ст. серпня 1901.

## Конкурс

що-до прийняття учеників до женського Інститута „Руского товариства педагогічного“ у Львові.

До Інститута приймати ся будуть діти членів Руского Товариства педагогічного. До подання долучати треба: 1) метрику хрещення; 2) свідчення шкільне з послѣднього курсу; 3) декларацію що-до місячної оплати, котре вносить 40 зр. (по знижєних цінах не буде ся приймати); 4) дві корони на видачу кореспонденційної; 5) хто не в членом Товариства платити 2 зр. на вписове і вкладку; 6) шість корон річно за зужитє меблів.

Інститут посилає дівчата до школи, а дає своїм вихованцям: 1) мешканє, харч, опал, світло, послугу і праве за місячною доплатою 1 зр.; 2) доставляє їм (о скільки дозволить фонди) книжок і приборів шкільних; 3) управляє їх вихованєм, стараєсь о добре домашнє і товарнє ведєнє; 4) улекшує науку шкільну і наглядєє її; 5) дає їм нагоду придбати пизших відомостей теоретичних і практичних. Учениці мають привезти з собою таку гардеробу: сорочок 6, кастанчиків білих 6, панчів 6 пар, майток 6, простирал 6, пошевок 6, рутчиків білих 6, гальос 2, черевників 2 пар, одіж верхню зимову і літню, сінник 190 см. довгий, а 90 см. широкій, кофру, кофчи і подушку. (Пожадані були би сувонки: сива (попелесті) і гранатова). Кожда штука біла має бути позначена початковими буквами імені і назвися учениці Потрібний є сина біла.

За науку на фортеп'яні і цятрі доплачує ся по 10 зр. місячно, а за науку танців по 12 корон річно (з коломнією по 16 корон).

Подання треба надсилати найдалше до 10 н. ст. серпня 1901 на руки економ. Директорки Ва. пані Герміни Шухевичевої, ул. Собіщина ч. 7 у Львові. — Виділ.

Ученик з убоженого пер-шою або другою класою гімназ. або реальною знайде поміщенє в Торговлі товарів корфінних, вниї і делікатесів Григорія Мориляка в Надвірній. 385 8—?

Въ книгарни Ставронігій-ского Института у Львові, уліця Руска ч. 3

можна достати повний круг руско-народної церковної і мірської музики П. Бажаєвського:

Історія р. ц. цинія . . . 1 кор.  
Мадор. муз. нар. тонь . . . 1 кор.  
Р. н. поет. і муз. ритмика . . . 1 кор.  
Р. н. муз. мелодика . . . 2 кор.  
Р. н. муз. гармонія . . . 2 кор.  
Р. н. муз. опера . . . 3 кор.  
Всѣ разомъ . . . 8 кор.

302

## Двох учеників

порядних з низшої гімназії і з ліпшого дому наїде у Львові уміщенє і совітну опіку в рускій домі Власиу відомість подієть катихет о. А. Стефанович, перебуваючий тепер в Кутах. 899 8—3

## Старше бездітне супру-жество

приймає на мешканє, харчє і услугу учеників назвом гімназій по дешєвій ціні. — Бжшій відомості в Адміні-страції „Дѣла“ підь буквами Т. О. 413 1—3

Умѣщенє для панночокъ в домъ бу-шон учительки. — Путицька, ул. Скарбківська ч. 41. 2—8

## Дешево, гарно і тривко

виконую всякі роботи муляр-ські а іменно: нові будинки мешкальні і господарські, церкви, каплиці, гробниці, відлоги, покритя дахові дахівкою, кухні і печі всякого рода, — переробляю старі будинки і т. п. Всякі роботи на провінції в Галичині, на Україні або де небудь в Росії дорожшє будуть від Львівських лише о копѣтї подорожжя, але можуть бути і дешєвші, — залежить се від місцевих відносин.

Ласкаві оголошеня на адресу:

## АВГУСТ КОРМАН

Львів, ул. Піскова ч. 11 ч. дв. 4. 890 7—10

Одинока спеціальна фабрика в Австро Угорщині. — Ц. к. державний медаль за знамениті вятвори.



Перша мо-равська фа-брика вежов-вихъ годин-никівъ

Fr. Moravus

Brünn, Grosser Platz 8.

виробляє и достатке вежовй годинники для церквей, школъ, замковъ, ратушъ, фабрикъ и т. д. контрольный годинники для ночной сторожи, электричній годинники якъ наилучше вироблені и подъ гарантією.

200 вежовыхъ годинниковъ достаточн на повне удовлетвєнє. Цѣнники высылаєсь даромъ.

894 2—12

## Посиф ІВАНЦІЙ

Торговля машин до шитя

Львів, Готель Жоржа.

Рік заложення 1872.

Річна продаж 750 машин.



Продаж, заміна і направи машин до шитя, складові часті: нитки, олія, ігла ітн. Машини спроваджую лиш новими вагониками з найліпших фабрик заграницяні і відєньські.

Не висилаю агентів для баламуцення Р. Т. Відборців. По домах ходять агенти тільки з жидівських фабрик і достигають за продаж ручної машини 10 зр., а нижшої 20 зр., а за те відборці мають ляхий і дорогий заплачений товар. Кожда торговля, маюча добрий товар і вірні ціни, не може вислати агентів.

200 машин до шитя а все на складі до вибору. Найліпші до га-ту ратами 77 зр., готією 70 зр.

Посиф ІВАНЦІЙ

механік і спеціаліст, — Львів, Го-тель Жоржа. 269 13—86

Прощу зажадати цінників.

## КОНКУРСЪ

Видѣль Бурси Братства св. О. Николая в Станисла-вові подає свій до відомості, що з початком року шкіль-ного 1901/2 знайде 50 питомцівъ зб шкѣл середнихъ помѣ-щенє в Бурсѣ подѣ слѣдуючими услѣвами:

I. Родичъ вагляно олікну зволить найдалше до 15 н. ст. серпня с. р. надбєлати своє прошенє до Видѣлу Бур-сы. До прошеня належить долучити: а) метрику св. креще-ня, а) свѣдоцтво убожества, в) свѣдоцтво шкѣльне з послѣд-ного абвруку, г) заявлєє, кѣлько обов'язують ся доплачува-ти, д) свѣдоцтво здоровля, щєпленю вѣспи и спєсѣбности до свѣну. Буваєть вѣ мнєвѣмъ роцѣ питомцівъ Бурси услѣ-ва бѣдъ а), б), в) и д) не обов'язують; они мають до проше-ня долучити кромѣ заявлєня подѣ г) ще свѣдоцтва поведєня за часѣ веріи. Доплачуочій мѣсячно 10 зр. и бѣльше не пред-кладають свѣдоцтва убожества.

II. Вѣдѣ кандидатѣвъ вимагаєсь: а) доброго успѣху вѣ наукахъ и доброй ноты вѣ обычаяхъ, б) доброго здоровля и голосу до свѣну, в) вѣдѣ кандидатѣвъ вступаючухъ вѣ пер-шу класу середнихъ шкѣл вимагає ся тажѣ, щѣбы не переступили 12-ого року жити. При тѣмъ заявлєє ся, що бувшій питомѣць, а зѣ нові-кандидатѣвъ вступаючій до 1-шихъ класѣ шкѣл середнихъ мають першєвство передѣ нашими наодидами.

III. Отець або опікунъ принятого до Бурси питомця має при вступѣ зложити: а) на инвентарѣ 2 зр. вѣ першѣмъ роцѣ, а по 1 зр. вѣ слѣдуючихъ лѣтахъ; б) на розходы дрѣ-бий питомця 5 зр., в) за питомцівъ чотирѣхъ нашнихъ класѣ гімназійныхъ платити мѣсячно на инструктора по 1 зр.; г) декларовану доплату на харѣ складаєть мѣсячно зѣ горы; д) на праве бѣля зложити на початку першого и другого абвруку по 1 зр.; е) жєлаючій учатись музики по 1 зр. мѣ-сячно.

IV. На вступѣ вѣ заведѣє мають питомѣць вѣказатись достаточнымъ бѣльємъ и одєжією, а инвєня мають посѣдати: 6 паръ бѣль, свѣнянь, кофру або кофчи, подушку, 3 по-шевки, 3 рутники, 4 простирала, 6 хустокъ до нєса, 2 пары обуви и одѣжѣ лѣтню и зимову.

V. Жєлаючій одержити відповѣдь на свою просьбу, зво-лять долучити картку кореспонденційну зѣ докладнымъ адре-сомъ своимъ або марку почтову на 20 зр. на відосланє нѣмъ прилогѣ за рєцепіємъ.

VI. Принятій до Бурси питомѣць мають зявитись 2-ого н. ст. верєсєня вѣ полудне вѣ канцєларіи Бурси, щѣбы під-дати ся испытову вѣ свѣну, в тогдѣ тажѣмъ родичѣ або опі-куну мають зложити наведєні подѣ III. оплати. — При тѣмъ упрощає ся родичѣвъ и опікунѣвъ, щѣбы уплати в вся-кій мѣсь на выдатки дѣтей признаєчєй грошѣ вносили лично або почтою до касы Бурси а не на руку дѣтей.

Вѣдѣ Видѣлу Бурси Братства св. О. Николая вѣ Ста-ниславѣ, дня 13 (30) липня 1001.

06 1—1

## Прощу сглядати

Найдешєвша торговля галицєрийнихъ товарѣ

АДОЛЬФА РАША

у Львові, Ринѣкъ число 11.

Припоруєє великий вибѣр мужєского бѣля, краватокъ, рукавичокъ, парасолѣвъ, паличокъ, шѣряннихъ вѣробѣвъ, ро-сийскихъ кальшѣвъ, дѣтськихъ забавокъ, вѣлькихъ альбѣ-умѣвъ, картъ зъ видами, мѣл тоалєтовихъ и перфумєрѣвъ.

22—78

## Лінія Голандія-Америка Роттердамъ-Нью-Йоркъ.

Найближшій відѣзды: 4 серпня „Маасдамъ“ о год. 6 мин. 30 рано; 15 серпня „Роттер-дамъ“ о год. 2 по пол., 22 серпня „Амстердамъ“ о год. 6 рано. 29 серпня „Стєтендамъ“ о год. 6 по пол.

Повѣй пароходѣвъ зѣ подѣльнимъ тубудамъ: Роттердамъ 8302 тоннъ, Стєтендамъ 10.320 тоннъ, Пото-дамъ 12.500 т.

Цѣны першихъ каютъ вѣдѣ 264 зр. и вышєє) вѣдѣ другихъ каютъ 228 зр. и вышєє) прѣ-III. класѣ 185 зр. 40 зр. зѣ вѣдѣ. (станіи)

Бюро у вѣдѣ: Для каютъ: I. Kolowratring 10; для III. класѣ: IV. Weyringergasse 7 A.

Австрійскій вѣліи вѣ Бернѣ, Цинсбрукъ и Трієстѣ. 27

## Аптекара А. Thierry's

бальєамъ зъ зеленою охороненою маркою зъ монахиєню 12 малыхъ або бѣльшихъ (подѣльныхъ) флашкокъ К. 4 — безъ дальшихъ коштѣвъ.

А. Thierry's маєть зъ цєнѣфоліи на рани сѣлокъ К. 350 безъ дальшихъ коштѣвъ, розсѣлєє зѣ готією А. Thierry's аптия підъ ангеємъ хранителемъ

Pręgrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.

Відєнь, головний складъ: Apotheker C. Brady, Fleischmarkt 1, 28 9—9

Будапєштъ: Apotheker J. v. Török u. Dr. Eggar.

Загребъ: Apotheker S. Mittelbach.

В дрѣбній розпродажѣ можна достати вєноди.

## Зелізничні поїзди після середно-європейского часу від 1 мая 1901 р.

| До Львова прихѣдять:                        | рано  | перед пол. | по пол. | вечер. | вночі  | Зі Львова відхѣдять:                   | рано | перед пол. | по пол. | вечер. | вночі  |
|---------------------------------------------|-------|------------|---------|--------|--------|----------------------------------------|------|------------|---------|--------|--------|
| з Кракова (231. 930 піч)                    | 6 10  | 8 50       | 1 35*   | 5 50   | 8 40*  | до Кракова (840 рано)                  | 4 15 | 8 30       | 2 55*   | 6 20   | 10 —   |
| з Підволочєк (головн. дворєць) (на Пиззєнє) | 3 35  | 8 —        | 2 35*   | 6 35   | 10 20  | до Підволочєк зъ головнѣмъ двѣрцѣ      | 6 30 | 9 25       | 1 55*   | 7 10   | 12 45  |
| з Тернополя-Красєнє-Бродѣ                   | 8 —   | —          | —       | —      | 10 02  | зъ Пиззєнє                             | 6 48 | 9 42       | 2 08*   | 7 35   | 11 —   |
| з Бірѣч Вєд.-Грималин-Кочинєцѣ              | 3 35  | —          | 2 35    | 5 35   | —      | до Тернополя-Кочинєцѣ                  | —    | 9 25       | —       | —      | 11 32  |
| з Рашова                                    | —     | 11 45      | —       | —      | 12 15  | до Бірѣч Вєд.-Грималинѣ                | —    | 9 35       | 1 55*   | —      | 11 10  |
| з Черновєцѣ-Цѣкан (12 15 п.)                | 6 20  | 11 55      | 1 45*   | 5 40   | 9 20   | до Рашова                              | —    | —          | 3 30    | —      | 11 10  |
| з Кодоєва-Пиззєнєского                      | —     | —          | —       | —      | 10 20* | до Черновєцѣ-Цѣкан                     | —    | 6 35       | 9 55    | 2 40*  | 6 10   |
| з Стрия, Лавѣнєго, Будаєшєчу                | 8 10  | —          | 1 10    | —      | 10 50  | до Ходоєва-Пиззєнєского                | —    | 6 25       | 10 25   | 2 45*  | —      |
| з Стрия, Харѣва, Сухѣй (т.)                 | 8 10* | —          | 1 10    | 4 40   | 10 50  | до Стрия, Лавѣнєго, Будаєшєчу          | —    | 6 35       | —       | —      | 6 35   |
| з Стрия, Станиславѣва                       | 8 10  | —          | 1 10    | —      | 12 15  | до Стрия, Харѣва, Сухѣй (т.)           | —    | 9 —        | 3 05    | 7 —    | —      |
| з Бєльєцѣ                                   | —     | —          | —       | 6 55   | —      | до Стрия, Станиславѣва                 | —    | 9 10       | —       | 7 —    | —      |
| з Рави Рускої й Сокаля                      | 6 —   | 8 15       | 3 14    | 5 55   | —      | до Бєльєцѣ                             | —    | 10 20      | —       | —      | —      |
| з Явова (9 рано)                            | 7 45  | —          | 12 55   | 8 28*  | 9 41*  | до Рави Рускої й Сокаля                | —    | 10 20      | —       | 7 25   | 10 10* |
| з Бруховицѣ                                 | 6 46* | 8 15       | —       | 7 36   | 8 50   | до Явова (9 30 вєчєр.)                 | —    | 9 15       | 1 25*   | 8 15   | 6 30*  |
| з Замѣной Вѣдѣ (7 10 рано)                  | 6 10  | 8 —        | 11 15   | 5 45   | 8 49   | до Бруховицѣ (2 51? в нєдѣлі і свѣята) | —    | 9 45*      | 10 20   | 2 15*  | 7 52   |
| з Замѣной Вѣдѣ (7 10 рано)                  | 6 10  | 8 —        | 11 15   | 5 45   | 8 49   | до Замѣной Вѣдѣ (8 20?)                | —    | 4 10       | 8 45    | 5 25   | 6 40   |

\* Пѣсѣннїи поїзды (Schnellzüge); \* від 1/4 до 31/4, і від 16/IX до 30/IX, що дня, а від 1/4 до 15/IX в нєдѣлі і свѣята; \* від 1/4 до 15/IX в буд



# ДѢЛО

Виходить у Львові ще два (крім жовтень і рушниць святий) о 5-й годинах по полудні. Літературний додаток „Вісник“ найменшемісцевих повістей виходить во второк, а во второк і п'ятницю на першому разі в Діло.

Передплата і Inseraty приймають: у Львові Адміністрація „ДВЛ“ у. Ваторія ч. 24. Центральному бюро оголошень у. Коперника ч. 11, і Бюро газет у. Кароля Людвіка 9, і А. Ольшанського у. Килинського 2; — у Яворі: Д. Крижановський; — у Вільку: М. Далека, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungenstraße 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Harnstein & Voelker I. Wollzeile 13; В. Франкфурт і Гамбург: K. Harnstein & Vogler.

Передплата на „ДВЛ“ і на листівки за ціною 15 копій у Львові.

Передплата на „ДВЛ“ за літер. додатком

| у Австрії:           | у Галичині:          |
|----------------------|----------------------|
| на цілий рік 15 шр.  | на цілий рік 12 шр.  |
| на півроку 8 шр.     | на півроку 6 шр.     |
| на чверть року 4 шр. | на чверть року 3 шр. |
| на місяць 1 шр.      | на місяць 1 шр.      |

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у. Ваторія. — Румунскі експорти: за листівкою за періодом заперечення. — Румунскі експорти: за листівкою за періодом заперечення. — Румунскі експорти: за листівкою за періодом заперечення.

## Галичина а проект нмецкои цловон тарифы.

Проект нмецкои цловон тарифы, якого начерк мы вже подали в нашій часописі, занепокоив сильно всь интересовані краі, котрих виводъ загрожений замѣренными нмецкими цлами на рбляничі продукты та пбвфабрикаты. Занепокоєні: Россія, Сполучені Державы та Австро-Угорщина.

Пбдвышене цла на головий роды зббжа: пшеницю, жито, ячмѣнь і овесъ буде прямо убійничимъ для експорту тыхъ родбъ зббжа пбз агаданыхъ державъ въ межѣ нмецкои державы. Сполучеными Державамъ, що ввозили досѣ въ Нмеччину по-надъ пбвшеста мліона метр. сотнарбъ пшеницѣ, — Россія, що експортувала тудѣ до теперѣ до пбвшеста мліона метр. сотнарбъ жита а пбвшеста мліона метр. сотнарбъ ячменю, — вкбнца Австро-Угорщинѣ, що на нмецкій равнбкѣ вдала щорбчно по-надъ три мліона метр. сотнарбъ ячменю, — не може бути рбвнодушнб, що Нмеччина задумала пбдвышати цло на сй головий рбляничі продукты о 100% або і ббльше! Тожъ поспынали ся вже въ россійскихъ американскихъ та австро-угорскихъ дневникахъ на адресу Нмеччины заповѣди цловон войнѣ, погрозы вбдплаты высокими цлами на продукты нмецкои промыслу, и т. д.

И наша Галичина, хочѣ яѣзъ вона бѣдна, навѣтъ на поли рбляничои продукціи, и наша Галичина рбляничі продукты занепокоєні въ проектыванбмъ нмецкими правительствомъ пбдвышенію цла. Правда, нашъ край не еке портуе головныхъ родбъ зббжа, що є найважышымъ товаромъ Россіи та Америки, бо не продукує на стблько пшеницѣ або жита, абы було що ввозити за границу. Та вже пбдвышене цла на ячмѣнь не остало бы для Галичины безъ наслѣдбвъ. Зѣ цблон Австро-Угорщинѣ ввозити ся въ Нмеччину по-надъ 3 мліоны метр. сотнарбъ ячменю, а зѣ того на Галичину припадає около пбвъ мліона метр. сотнарбъ. Пбднесенє цла на ячмѣнь пбдєля нмецкои проекту привело бы Галичанѣ рбчну втрату около 600 000 коронѣ. Та се буза бы ще найменша, для головной масы галицкои населєня, т. є. для дробнои сєлянства не такъ дуже дбймаюча втратѣ, бо вѣдомо, що наше сєлянство — зѣ малыми выимками — продукує зббже тблько для заспокоєня власныхъ потребѣ. О много ббльше вбдбала бы ся проповована нмецка цлова тарифа на галицкомъ сєлянствѣ, отже и на нашбмъ рускомъ народѣ, поставою чѣ-до цла на товарѣ, безроги, яѣца, гуся, и т. п. Се власне головий предметъ, аѣ нашъ сєлянинъ зѣ свого господарского вытвору збуває

та аѣ дѣють ему хочѣ невеликій, а все таки готовый грбшь на доконечий грбшєй выдѣтки. На Пбдббрю товарѣ а въ прочбй Галичинѣ безроги, гуся и яѣца — се можна сказати единой продуктой нашего сєлянина, чѣ вбдутъ на крайній та заграничній торгѣ.

Дєякі дѣты дадутъ намъ приблизєне по-явѣ о высахъ, аѣ галицкє мужикѣ насєленє потягѣє зѣ тыхъ продуктобъ. Отъ привбромъ 1894 року вывєзєно въ Галичину 780 тысячѣвъ безрогѣ въ загалнбй вартости 50 мліонѣвъ коронѣ. Яѣцъ зѣ Австрій до Нмеччины ввєзєно въ 1900 р. на суму 103 мліонѣвъ марекѣ, зѣ чѣго добра пѣвѣя припадає на Галичину.

Проектывана нмецка тарифа пбдвышувѣ цло на сй продукты такъ сильно, що вывбдѣ, вѣхъ зѣ Галичины до Нмеччины мусѣвъ бы цблкомъ перервати ся. На безрогахъ мало бы пбднєсти ся цло о 100%, на яѣцѣхъ о 300%, а дробѣ, вбдѣ якого до теперѣ не плачено нѣ-якого цла, пбднѣвъ бы шалєно высокбй силѣтѣ 6 марокѣ вбдѣ метр. сотнара (сє вєхѣдѣтѣ 70 фєнникѣвъ вбдѣ гусѣй). Положєна сѣхъ продуктобъ галицкои рбляничѣа було бы тымъ тяжшє, що галицкій продуктъ загаломъ менше вартый вбдѣ продуктобъ вышѣхъ краѣвъ. Резумѣє ся, що обложєна згаданыхъ предметбъ експорту пропововаными цлами рбзналось бы здержанію усякого вывозу нѣзѣ Галичины до Нмеччины. Можна собѣ уявити, аѣ необчєсливий стрѣты пришло бы то нашому сєлянству. Хочѣ проектывані цла на сй продукты рбляничѣа не мають того значєня, якъ проектывані цла на зббжѣ, и могутъ бути предметбъ торгѣ пбдчасѣ укладанія торговельныхъ трактѣвъ, отже и могутъ улячи рєдукціи, то все-таки галицкимъ хлѣборобамъ загрожує чимала небєзпєка.

На щастѣ интересъ дробнои галицкои рбляничѣа въ вѣдѣйствєннб сєи тарифѣ є за-разомъ интересомъ великои земельнои власности яѣзъ и интересомъ угорскон полбвныи монархіи. Тому можна спбдѣвати ся, що всѣ интересовані круги вєспѣють бѣдаѣ зѣ частіи оборонити вбдѣ сибблѣнои бѣды.

Союзники нашего рбляничѣа въ тбмъ вѣглядѣ є и нмецкє промысловє та безземельнє або малоземельнє населєнє. Проектъ цловон тарифѣ є помєшломъ и горячимъ бажанємъ правлячѣи теперь въ Нмеччинѣ партіи аграріѣвъ або юнкѣрѣвъ — великихъ земельныхъ влѣститєлѣвъ, головнб зѣ провинціи на сѣвѣ вбдѣ Лабѣ. Вбдѣ ряду роковѣй працюють вони надѣ тымъ, абы замєнути межѣ державы для дозову заграничныхъ рбляничѣхъ вытворѣвъ. Се-жѣ для нихъ вєстєи зѣлотыхъ зыскѣвъ! Щобѣ приєднати собѣ ббльше-земельныхъ хлопѣвъ, „Союзъ аграріѣвъ“ обѣцѣвъ имъ пбдвышенє цла на продукты

дробнои земельнои власности, котрымъ робѣть дєяку конкуренцію и галицкій вывбдѣ. Та вѣдѣ, що юнкѣры думаютъ сѣхъ „Grossbauer“ ужити тблько за помбчєе орудѣ въ борбѣ за сѣбѣй интересъ, коли на зббжєй цла (зѣ чѣмъ они саміи интересовані) влѣдѣть головний натискъ а менше вже ваги прикладѣють до оплатѣ вбдѣ вышѣхъ продуктобъ сѣльского господарства (зѣ чѣмъ зновѣ интересовані „Grossbauer“). Натомѣсть вѣя прочѣ масѣ нмецкои населєня — роббтнѣки, насєленє мѣстѣ та дробнє сєлянство, головнб фабричныхъ округѣвъ, що вєдѣ господарѣу огородинѣу чѣ садбвничѣу або годѣу завірѣу чѣ дробѣ на потребу фабричныхъ осередкѣвъ, — всѣ та людѣбѣ є прѣтивнѣа проектѣу, що даѣвъ бы конєрамъ монополѣ на обдѣранє сєго населєня. Тожъ и въ Нмеччинѣ закнѣпѣть за-вѣнта борба. Прѣхлѣпѣвѣя цловон проекту мають за сѣбѣ ббльшє парламентѣу и правѣтельство. Се вѣхъ агитѣ. Зновѣ же прѣтивнѣа стѣ рѣна мас людѣвъ масѣ. Рѣшенє сєи борбѣ буде рѣшаючимъ и для насѣ.

## Касы Райфайзєна.

Увѣдѣлю сойму зѣ дѣя 16 марта 1899 поклавѣно до жѣтѣ „Патронатѣ надѣ сибблѣми (сѣднѣности и позичѣвъ). Въ сєгорбчѣмъ справѣзданію выдѣлу вѣрѣвого аналѣднѣо оиѣєтѣ дѣяльности бѣра патронату и розѣвою сибблѣвъ зѣ роцѣ 1900 Бѣро не вѣлѣває безпосереднѣо на рухъ въ направѣ заснованія частіи дєлєгатѣвъ въ повѣтовныхъ збѣрахъ склѣпуваныхъ выдѣлами повѣтовныхъ, „вулкамѣ рбляничѣми“, тозарѣствами и т. п. Спраѣу заснованія сибблѣи лѣше сѣ инициатѣвъ мѣсєцевѣхъ чинивѣвъ.

При вбдѣи груднѣя 1899 патронатѣ обѣи-мѣвъ 22 сибблѣкѣ; въ 1900 р. на 119 аголо-шєвъ полагѣжєно вбдѣмовнѣ 34 подѣвъ, при-нѣго 58 ново-заснованыхъ и 6 зєреорганизова-ныхъ, такъ що зѣ вбдѣнцємъ 1900 р. належѣло до патронату 86 сибблѣкѣ ошѣднѣности и позичѣвъ. Чѣнности полученѣ зѣ заснѣ анемѣ сибблѣи, зѣ прѣотѣкованѣ въ рєсєтрѣ сибблѣвъ и т. п., бѣро патронату улєкшѣє, а прѣнята дєфинитѣвно ухвалѣо выдѣлу краєво-го сибблѣи одержѣу вбдѣ выдѣлу краєвои за-помѣгу на покрѣтѣ коштѣвъ заснованія. Въ роцѣ 1900 выдѣлъ краєвий выдѣлѣвъ 56 тысячѣхъ зѣномѣгѣ въ вѣнѣтѣ 22.000 коронѣ.

Потрѣбѣи такъ пбдѣ вѣглядѣомъ правымъ и зѣ рѣхѣновымъ поучєнѣю, выдѣвъ выдѣлъ краєвий по руски и по польски въ Пбдбру-чѣну для сибблѣкѣ ошѣднѣности и позичѣвъ сѣ-стємы Райфайзєна. Вбдѣ другѣи половинѣ 1900 року выдѣвано періодичнѣ обѣжѣнки зѣ фѣрмѣ газєтанъ зѣ оголошєвѣми и комуника-тии жѣвѣтѣи роббтѣника надѣ бѣлѣмъ. Въ Европѣ зрѣстѣє машинѣвый промыселъ зѣ дѣя на дѣнѣ Роббтѣники пбдвышєютѣ сѣю вымѣ-ги. Зѣбѣдѣа походѣтѣ стрѣйкѣи, сѣрунѣе по-ложєє фабрикѣнтѣвъ и т. д. И сє зрѣстѣє все ббльше, бо и наслѣдѣвъ шѣрѣаючѣи прѣ-сѣвътѣ. Прѣсѣвътѣи вєрѣтѣи не хочѣтъ бути вѣжѣ роббтѣниками и такъ зѣ Европѣ чѣсло роббтѣникѣвъ зєнѣшѣє ся.

„А въ Китаѣу вѣакшє. Зѣ 400 мліонѣвъ Китайцѣвъ половинѣ є роббтѣниками, и то роббтѣниками дєшевными, пѣльними та вытєрѣ-лѣвшѣми вбдѣ Европѣйцѣвъ. За дєсятѣвъ ро-ковѣвъ китайскіи Роббтѣники заплѣтъ рынѣи пра-цѣ цѣлого свѣта и выпѣрутѣ Европѣйцѣвъ на-вѣтъ въ Европѣ. Инавѣтѣ мас дєшевнѣго и лѣвшѣго роббтѣника зѣ Европѣ, а Китай прѣвысѣтѣє на тѣи тоцѣи и Иѣанцѣвъ. Коли Европѣи и Амерѣка лѣкають сѣи нѣмѣ мало-го Яѣланѣу и єго конкуренціи, то небѣвомѣтѣ за-дрѣжатѣ вони прѣдѣтѣ колѣсѣальнымъ Кита-ємъ! Щѣбы китайского роббтѣника вытєрѣ-тѣи, мусѣла Амерѣка выдѣти заборѣлу китайскѣи имміграціи. Алє та заборѣла не пѣзѣ нутру америкѣнскимъ фабрикѣнтамъ, бо дєшевнѣго роббтѣника вѣжѣ Китайцѣи вони сє дѣста-нутѣ.“

А трѣтѣя пбдѣвалѣ на будущѣи блєску Ки-

таи „бѣра“, уваги о обѣвлѣкахъ орѣанѣвъ сибблѣи, остєрєжєнѣи и т. п. Въ агаданѣмъ ро-цѣ вбдѣбули сѣи такѣжѣ двѣ курѣи, котріи прѣ-готѣвали 39 кандидатѣвъ на касѣрѣвъ и ма-ніпулѣнтѣвъ для сибблѣи обѣнтѣхъ патрона-тѣмъ Ученнѣми курѣбѣи бѣли головнѣо сє-лѣнє.

Посєрєдѣнѣцѣво патронату въ вѣдѣносѣвахъ сибблѣкѣ зѣ влѣстѣми, малѣ прѣдѣо сѣхъ сѣи успѣхѣ, що вѣсѣи судѣи у Львовѣ и въ Кра-ковѣ выдѣли розѣорѣдѣжєнѣ, абы при прѣото-ковѣнѣи сибблѣкѣ въ поступѣти зѣ вѣтѣ пѣдѣбѣи ошѣднѣности. Бѣро патронату дѣжѣ чѣсто по-мѣгало сибблѣкѣи зѣ справѣи оплатѣ зѣ рѣ-ныхъ титулѣвъ, стѣпѣнѣвыхъ кѣрѣи и т. д.; вносѣло рєкурѣсѣи опѣраючѣи сѣи мѣнѣсѣрѣствѣи, абы хорѣнтѣи сибблѣкѣи вбдѣ вѣспѣрдѣнѣхъ жѣ-данѣи сѣрѣбѣовыхъ влѣстѣи. Въ цѣли зѣвєдєнѣи ошѣднѣности рѣхѣуновѣности и улєкшєнѣи адмѣ-нистраціи сибблѣкѣи, бѣро патронату выдѣло по-трѣбѣи друка, формулѣрѣи и кнѣжѣи, котріи по цѣлѣи коштѣвъ накладу рѣлѣсѣлѣи интерес-ованымъ.

Позичѣновѣи фондѣи для сибблѣкѣи розѣорѣ-дѣжѣвъ при кбдѣи 1900 року 1000 корѣнами. До кбдѣи року удѣлѣно 47 сибблѣкѣи 57 по-зичѣкѣи въ вѣнѣтѣ 196.000 коронѣ. Кѣвѣту 116 000 К. выдѣлъ краєвий одержѣвъ зѣ позичѣкѣи банку вѣрѣвои на пбдѣставѣи упѣважѣнѣи сѣи-му зѣ дѣя 10 марта 1899 року. Зѣ позичѣво-го фондѣи не вѣрѣгѣло зѣмѣи кѣлькѣа сибблѣкѣи, вѣрѣчѣвъ мѣжѣе вѣждѣи почѣтѣнучѣи сибблѣкѣи трѣба було дѣти позичѣку. Въ засѣдѣи тѣи пѣ-вѣчѣи, ошѣртѣи на нѣотѣрѣлѣнѣмъ сѣлѣнтѣи пѣ-рѣзѣкладѣи сѣи на 5 лѣтъ въ рѣчныхъ або пбдѣ-рѣчныхъ рѣтахѣи.

Надѣбрѣи надѣ сибблѣкѣи выконѣує бѣро патронату при помѣчи люстраціи, квар-талѣныхъ справѣздѣнѣи зѣ расѣвыхъ оборѣтѣвъ и справѣздѣнѣи зѣ рѣчныхъ рѣхѣуновѣхъ замѣ-нѣи и билѣнєвъ. Люстраціи вбдѣвѣвають сѣи вѣсѣжѣданѣо. Въ 1900 роцѣ прѣвєдѣнѣо 61 лю-страціи въ 51 сибблѣкѣи. Лѣше зѣи одѣи сибблѣ-цѣи трѣба було вѣдѣнѣсѣти стрѣту 19-24 К. на довжѣнѣкахѣи. На пбдѣставѣи тѣхъ люстраціи справѣздѣнѣи выдѣлу краєвои увѣнѣло 7 сибблѣкѣи за вѣбрѣцѣи, 9 дѣжѣи добѣи, 27 добѣи, 7 доста-точѣи, 1 зѣ засѣю.

## Вѣ двѣохъ огнѣхъ!

Голѣсна климѣтична стѣціѣ зѣ Татрѣхъ, Закопанє, гудѣ рѣкѣи рѣчно заплѣкѣи зѣвѣдѣтѣи сѣи вѣсѣхъ „дѣзѣлѣнѣцѣ“ Позѣки, щѣбы не-о-фѣціѣлѣно укладѣти розѣчѣи пѣны зѣ спра-вѣи „обѣчѣныи одѣи морѣжа до корѣжѣи“, набрѣла сѣи дѣялѣи щѣи ббльшѣи розѣголѣсу, хотѣи лѣше зѣ польского прѣсѣи, зѣ нагоды вбдѣбу-

## Щѣ пишутѣ Китайцѣи про сѣбѣи?

Нмецкій мѣсѣячѣиѣкѣи Ostasien помѣстѣвъ стѣтѣю одѣнои на європѣйскѣи способѣи образѣ-ванѣои Китайцѣи Лѣянхѣао про Китай (Хѣны) и єго будущѣину. Въ тѣмъ писѣмѣи китайского патрѣота стѣбѣно цѣкавогѣи, що годѣи намѣи не податѣи нашимъ читѣчамъ кѣлькѣа замѣтѣлѣ-ныхъ устѣпѣвъ зѣ него.

Зѣзначѣвши, що истѣнуютѣ двѣ яѣзъ-разѣ прѣтивнѣи думѣи про будущѣину Китаѣу, стѣє Лѣянхѣао пѣи стѣронѣи сѣи думѣи, що Китай мѣє прѣдѣтѣ собою свѣтѣлу будущѣину а сѣбѣи поглядѣи пбддѣрѣжѣу ошѣ-тѣнами мѣтивѣми:

1) Пѣвна рѣчь, що въ найбѣлѣшѣи будѣ-чѣи выдѣстѣ Китай богѣто молодыхъ та-ланѣтѣвъ.

2) Низѣка робѣча плата та пѣльнѣсть, вытєрѣвалѣтѣи и ошѣднѣсть китайского роббтѣ-ника дадутѣи Катаѣи таку єкономѣчну силѣу, що вѣнѣи податѣи Европѣу — и

3) Пѣвна рѣчь и то, що Китайцѣи зѣдобу-дутѣи прѣвагу надѣ Европѣйцѣми въ кѣль-коиѣхъ горячѣои пѣдѣсона.

На доказѣ сѣго наводѣтѣи китайскіи пу-блѣцистѣи такѣи:

Прѣдѣтѣи кѣлькѣома ромѣии выслѣвъ Ки-

тай молодѣжѣи сѣю на науку до Пбвѣвѣ-нои Амерѣки. Хочѣ сѣи хлопѣи не вѣмѣли нѣи слова по англѣйски, то одѣнаѣкѣи по двѣохъ ро-кахѣи навѣчили сѣи цѣлкомъ добрѣ англѣйскѣи мѣвы, вѣступѣли до гімназіи и належѣли тамѣи до найбѣлѣшѣи учѣнѣкѣи и зѣдобѣли собѣи за-галѣнєе признѣнє вбдѣи учѣтѣлѣвъ. Рѣвно-жѣи и выслѣані до європѣйскихъ научѣнѣхъ зѣведѣи мѣлодѣи Китайцѣи прѣвѣсѣшѣли сѣиныхъ бѣлѣхъ товаришѣвъ. А трѣба знѣти, що китайскіи учѣ-нѣики не були выбѣранѣми зѣ-помѣжѣи най-бѣлѣшѣи, алєи были сѣредѣи таланѣты. Иѣна отже рѣчь, що коли тѣлько зѣ 400 мліонѣвъ Китайцѣи вбдѣновѣдѣмъ процѣнтѣи стѣнѣе обра-зувати сѣи по європѣйскѣи, то Китай прѣвысѣ-титѣи увѣсѣи прочіи свѣтъ, позадѣи оставѣти бѣ-лу расѣу. Щѣи Яѣланѣи потраѣєвъ зѣробѣти прѣ-тѣатѣмъ сѣорѣи лѣтъ, сѣи потраѣєтѣи и Ки-тайцѣи!

Щѣ-до єкономѣчнои прѣваги Китаѣу въ будѣучѣи пѣи Лѣянхѣао такѣи:

„Коли поглядѣи на єкономѣчѣи жѣтѣ Европѣи и Китаѣу, то побѣдимѣи, що въ Европѣи є ббльше пѣновѣи а менше роббтѣникѣвъ, а въ Китаѣу прѣтивнѣо. Ось ту лѣжѣтѣи жѣрѣло и нашѣи слабѣосѣлѣности и зарѣзомъ нашѣи си-лы. За дѣсятѣкѣи лѣтъ мусѣтѣи прѣйѣти до вѣ-ликои борбѣи двѣохъ расѣи зѣ причѣи прѣ-

**СТОРИ** патичкові автоматичні  
полотняні стягані

**ЗАЛЮЗИ**  
Принимѣє ся стѣри і залюзи до направѣи такъ, що ошѣи выгѣдають цѣлѣомъ яѣи новѣи.

дошѣлѣкові зѣ автомѣтами  
або безъ нихъ  
прѣпорѣчує найдѣшевшє

**В. А. ДАМСКИЙ**  
давнѣйшѣи Іргѣнєс  
Львѣи, ул. Сѣвѣйского ч. 4.















Передплата на „ДЗМО“ и наложеність за місцем проживання у Львові.

«Повзали на скаргу! — пише Słowo polskie. — Розуміє ся, що говорено тамъ не лишъ о гімназійныхъ будинкахъ, котрі були претекстомъ вивъзду депутаціи. Мусіяла себѣ та дуже поучаючи розмова, котрої подробіць не знаємо.» — Słowo пише, що въ соймѣ відчитано лишъ безпосередній причини сецесіи; дальшій и глубшій причини п. Баретъскій „випештавъ Керберови до уха и о нихъ Діло вѣчого не пише“. Не знаючи, о чымъ говорено, Słowo додає ся, що: „Д-ръ Керберъ устѣхавъ ся, лагодивъ, толкувавъ, старавъ ся утихомирити загнѣванихъ провѣдниківъ руско го народу, толкувавъ ся, що не знавъ, що те перѣшня пора така невдоповідна на выборчіи часъ, що такіи самыи реченець на выборы призначивъ для Краввы, и засѣдивъ середѣ

Нова Реформа також підозріває, що „Діло“ не оголосило всього, що знає. Се підозріває може вичитати міжє стихами доданих до повтореної за „Ділом“ статті о ардієнціа: „Не маємо права здогадувати ся, що ще потому і якь говорено, чого би однакь руські посли не уважали за відновдніе оголошувати друкомъ“. — Цѣлий згаданий актъ [пше Реформа] треба уважати за виборчу агітацію via Відені, агітацію въ ґрунті рѣчи цѣлкомъ управлену, котра однакь супротивъ методи, азъ якою єи переведено, будить акесь чувство неспокое. Вже самъ спосібъ, въ якій депутація добрала ся до Керберга, удаючи въ передіоцію, передъ дверми міністерства, псєбныхъ пєтєнтієвъ, а за дверми звѣтаючи ся въ строгихъ прокураторѣвъ, акесь не дуже... мило представляє ся.“ Реформа признає слухобѣ Русинамъ, о сѣбилько они жадають ся на виборчі надужити, однакь сердить єи се, що Русины „подаючи все те, не могли обійти ся безъ антїпольскої паірки, якою Русины стало заправляють свою політичну справу“. Реформа — такъ якъ и нѣшй польскій дневникъ, котрі супротивъ Русинѣвъ у Галичинѣ ведуть бісарубовску політику „ausrotten“ а цѣлкого толєрують виборчі надужити, о сѣбилько они звернеяі противъ Русинѣвъ въ користь згадану о тѣмъ, що коли центральне правительство унеможливить надужити, готово унеможливити ихъ такожъ супротивъ Русинѣвъ. Демократичній польскій дневникъ не узнають надужити, якій діють ся на Русь въ яма польскости. „Шевска па'їд“ бере такожъ Реформу за те, що руські посли зрадили Керберови цѣль рентовыхъ посѣлѣстей, котрі — окрѣмъ фінансової помочи для екрахової шляхты — мають на цѣли польську колонізацію на Русь. Реформа, удаючи обурєня, ризикну таку додж: „Обурююще є те, що Романчукъ сказавъ о тенденціиности спису населєня въ некористъ Русинѣвъ. Въ тѣмъ дѣлѣ коли кому, то намъ дѣє ся кривда. Русины забирають цѣли польскія села у вєхѣдній Галичинѣ, ихъ священники і дани при списѣ населєня цѣли села позанисували яко руські и ще кажуть, що они покравджені!“ — Реформа ду-

Дziennik polski, который въ борьбѣ съ Русинами грае на першій скрипцѣ, ще до нинѣ не може прийти до себе, ще до нинѣ не може возбуждувати ся, що о цѣлѣй тѣй справѣ писати. Мовчати, бо не знає, на чѣмъ справа станула у Відня, не знає, що о польско-угорскомъ спорѣ, о акціи польского шовінізму г-ръ Керберъ, — що воиъ думас о политичныхъ водносинахъ въ Галичинѣ, якъ разъ теперъ, коли ще не поршшена важна справа особи наслѣдника Божжынського, коли ще не поршшена пытанє, чи г-р. Піаіньскій удержитъ ся на становищи вѣстника Галиччю...

Въ понедѣлокъ вечеромъ по довшій хоробѣ на рака въ нркахъ померла вдова по нѣмецкѣмъ цѣсарю Фридриху, мати цѣсари Вильгельма, цѣсарева Вікторія Алялядіа Марія Людвіка въ 61 роцѣ житя.

Покійна була найстаршою дочкою англійської королеви Вікторії з її подружжя

[illegible]

ти вилася Кобургомъ. Дня 25 сѣчня 1858 р. вийшла замужь за князя Фридриха Вильгельма, сына тогдѣшнього наслѣдника трону прусскаго князя Вильгельма. Кн. Фридрихъ повинъ бувъ князю въ часѣ вѣнчанъ 1851 р. въ Лондонѣ и тогдѣжже, хоти княжна мала леден 11 лѣтъ, довѣренникъ князя князю баронъ Шюггеръ подавъ гадку подружжю, назвѣрюючи тѣмъ способомъ утворити новий союзъ мѣжь Прусами и Англією и приблизити до себе два наближеніишія въ Европѣ дома протестантскіе. Въ чотири роки одбѣла, у церемоніи 1856 р. удавъ ся кн. Фридрихъ до Шюггеръ и на аказу Балморалъ попросивъ офіціально королеву Вікторію и князя Альберта о руку ихъ дочки. Князя прихватъ и невдовзі одбули ся формальні заручини. Въ Англії не дуже радо прийнято сю вѣсть. Княжна частъ зливовихъ часосей заявила ся противъ такого звуку зъ членомъ "бѣдливою" родиною Рогенцлерівъ. Натомѣсть въ Прусахъ прийнято вѣстку о заручинкахъ зъ неуврѣною радістю. Дня 25 сѣчня 1858 р. одбулось вѣнчанє въ замковій каплиці въ Лондонѣ зъ неуврѣною пышнотою и дня 2 лютого виѣхала княжна вразъ ізъ мужемъ до своихъ новихъ ботини. Дня 27 сѣчня 1859 р. повила кн. Вікторія сына, пануючого нинѣ цѣсаря Вильгельма. Вагаля мала и кбѣла чотирохъ синѣвъ и чотири дочки; два ізъ синѣвъ померли малыми. Супружжю на житє було якъ найдасливінше, бо княжна водзначала ся невычайными прикметами сердца и ума и все ула для свого мужа, а особливо въ часѣ его трашно и тяжкою недуги [важъ въ горлі] радавими ангеломъ хравителемъ. Водъ 9 марта 1888 р., коли мужъ ен уже бувъ неуврѣною, княжна, яка була тогдѣжже вѣнчанъ въ томъ часѣ, дня 9 цѣтня, водвѣдала бѣдъ Познань, щоби наочно переоначити о нещастяхъ повени, яка назвѣстила переважно бѣдну людчѣсть Познаньщину, и зробити починъ до несена помочи. Ся великодушна акція для потерпѣвшихъ вѣзднала для монархичѣ вѣдливої снмиацію. Повдовѣвши она усунула ся зъ вѣдкомъ зъ публичного бѣнду и перебувала по-найбільше въ заташю замковѣмъ въ Фридрихсгофѣ, де провела послѣдній дѣнь своєї недуги и а де ен вѣднці неминууча смерть за-вѣдвала.

Въ Долиньского.  
Выдѣль Селянской Рады въ Доланѣ  
ухвадивъ оглошати въ часонисяхъ воднись

лидях і голосно здоровили переходячих християн словами: „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!“ Малі їх діти свувалися по вулицях і радісно хвалили „Imię Messyasa Jezusa tak dalece, że iako rzecz nie praktykowana, w słuchaczach katolickich wprowdzał rozum do podziwienia, aniżeli usta do odpowiedzi na zwyczaj pomienione słowa, otwierała“, — прости почили в фанатизмі.

Вірні ідеям науки Христа всі контртал мудисті сильно з'організувались і хто що мав свого, віддавав до спільної каси провідників Фриванки. Крім того помагав їм адміністратор каноніє Мікульський, даючи їм що тиждень 630 золотих польських, крім провіантів і убраня.

Коли вже всі підучалися в вірі, стали торжественно хрестити єв. Перший окрестив їх проводир Йогов Писев Фреян в архаїчно-католицькому лавівському костелі. За ним окрестили в другі. Львівські міщани були їм хрестними родичами і до них належало по заповіті справляти їм одяжу.

Тих, що вже охрещалися, не вважано  
вже заключати шлюбів з іншими віселя  
церковних правил Тридентського собору, але  
досить було, коли перед священником тільки  
відновили давший свій шлюб [імена Durand, J.,  
Carcola Henricquez, Balaramina і інших те-  
рміні]

Що вихрещеню виїхав Яков Іванов Френк  
в супроводі військового офіцера Моліфди з

Krolowi Polskiemu, Wielkiemu Xiążęciu Saskiemu, y Elektorowi Szczęśliwemu, Pobożnemu, Chwałębnemu, Zwycięzcy, Panu, Panu Nymiościwyszemu".

Маяго намір видрукувати цілу суцільну  
в "Записках Наук. Товариства ім. Шевченка",  
подаємо тут що набагато більше:  
"Narod Izraelski powracający przez łaskę  
Boską do Swoiego Messyjasza Krola, który w  
miłości nie mający końca za swiat cały dał się  
umęczyć, tę pokorną Supplikę rosyla ..

... Oddałem się Miłosierdziu y Obronie W.  
K. Mći. P. N. Naymił. y ze łzami na miłość  
Zbawienia naszego, żebrzem, abyś W. K. Mć.  
P. N. Naymił. wydać rozkazał List Ręką swoją  
krolewską podpisany na całe krolewstwo Polskie

y W. X. Litt. aby nasi Jednowierni ukryci do  
tąd dla strachu przesławowania gromadnych  
przeciwników naszych bez boiaźni wyjawia-  
li się; aby im pomoc y zastąpienie od całego Du-  
chownego y Świetskiego stanu podane były,  
aby mogli bez strachu przysze y osłyszze Słowo  
Sprawiedliwości do końca, aby w którychmiej-  
scach są pozabierane żony y Dziaćki nasze,  
nam powrócono, aby nam wolno było osiadze  
w Dobrach W. K. Moi, P. N. Naymit, gdzie  
łatwiejszy sposób znaydzie się do szukania wy-  
żywienia przez zyski sprawiedliwe...

W. K. Mci. Pana Naszego Najmilosiej-  
szego, Posłuszenie, poddani podnożkowie, Imie-  
niem całego licznego zgromadzenia naszego  
zwoli onych podpisujemy się

Roku 1759 Dnia 16 Maia we Lwowie —  
 Jehuda Ben Nosen Krysa z Nadworny, Salomon  
 Ben Elias z Rohatyna".

День в день росло їх число. До них при-  
учались контрталмудисти в Угорщині, в Мол-  
даві і багато інших країн.

У Львові счинився незвичайний рух. Католицька капітула скликала наради, а по нарадах адміністратор архидієцезії визначив новим гостям костели, де б вони підучували і християнських прауд і приготовлялись до прийняття хрещення.

В тій цілі видав Степан з Мікулич Мі-  
дульський, катедральний канонік і станісла-  
вський куєст, 16-ого серпня 1759 року ку-  
реду до всього духовенства світського і мо-  
наштареного львівської архидієцезії з наказом  
вистигляждивих суїцидації по всіх костелах  
міста Львова і цілій архидієцезії. В самім  
Львові визначив костел Францішканів, Три-  
нітарів, парохійський Діви Марії і Кармелітів.  
Боях яко міста, де контролмудности налі-  
чуватися на зрок церковного лаюва що діла-

...на знак церковного довіря до 2-го грудня по полудню, розділяючи всі матеріали частин, щоб там слухати науки о християнській вірі. Ця інструкція мала початися в 12-гу неділю по лат. Зелених святях грівати аж до того часу, коли неопіти належ

Підчас тої науки контрталемудисти майже фестивалили си всюди яко християне. В жидівських халатах ходили вони по львівських вулицях.

(3)  
Публічний варшавський процес  
від 26 січня до 1 марта 1760 р. проти  
Я. Лейбовича Френка, провідиря  
каменецьких конгралмудистів.

[По актах домашнего архиву.]  
Написав Ф. Королевский.  
(Добинченя.)

Львівський архієпископський престол при  
нав їх під свою опіку, призволив їм їхню  
даспуту і приобідав помічи матеріально. Тоді  
1000 контратлумудистів перенеслось з Кам'янця  
до Львова в 1759 році. З нами прибув і їхній  
проповідник Яков Френк.

Тут у Львові почулись контраталмудисти, свободійшми. Сейчас назначено день диспути з талмудистам, а по скінченій диспуту заважили всі контраталмудисти, що готові хоть

Та ще перед тия замітили контртамбул дисти, що помочи від архієпископа буде ддних замало. Діло важне, приймати нову вірбез охорони віді уряду — річ нерозумна тце й небезпечна. От тому то, в три місящпо виславо сушліни до архієпископа, вислають ще другу — до короля...

Supplika Do Najyasniejszego Krola Au-  
gusta III. Najpotężniejszemu, Nie

Nayasnieyszemu, krayeyshemu  
 wyciezonemu, Augustowi III. Prawowiernemu  
**ИНТЕРНАТЪ Р**  
 Адреса : СТ

УСКІЙ існуючій подь у роцѣ  
ЕФАНЪІЕТРИЦКІЙ

истнующей подъ управою подписаного вѣдъ 1897 року, приймае въ бѣжучомъ  
роцѣ учениковъ гимназіи вѣдъ I до V класы включно.

401 5-6



протокола, списаного на засіданні Вийдлу Селянської Ради в Долині, котрі відбулися 21 н. ст. серпня с. р. під головуванням старшого Вир. о. І. Донатинського. Протокол сей анулює:

Голова Вир. о. І. Донатинський, отримавши засідання, подав до відомості зборів членів Вийдлу, що передбачено комітетом виборчим повітового надбавку до Вийдлу Сел. Ради протоколи довірчих нарад комітетів виборчих з т. ст. судових округів і протокол списаний на засіданні сільських всіх трьох комітетів. З проголошенням тих виходить, що кандидатура о. Теодора Богаченського, зареєстрована, збігала майже одноголосно прийнятою, по ваді чого Вийдлу Сел. Ради не повинна бути нічого, як члени члени з сільською владою, ту кандидатуру прийняти, затвердити і виборцям тутешнього повіту поручити.

Вийдлу Сел. Ради робить сепаратом охотнішим, що судили з теперішньої діяльності о. кандидату, має повну надію, що він як певний буде достойно і з хісною для сирани рускої пошукати а діяльність его в на будуче буде подіє кожним впливом видатним.

По вислї тої ухвали затверджуючої кандидатуру о. Теодора Богаченського пароху Долини, Вийдлу Селянської Ради в Долині посилає всім виборцям повіту Долинського при тій кандидатурі стояти в тільки того кандидату, яко пошуканою волею виборців, безумовно підписати. Кожну іншу кандидатуру уважати буде Вийдлу Сел. Ради як шкідливу для справ рускої, бо причинила би ся она тільки до роздроблення сил і до поразки неародного кандидата.

Даліше ухвалює Вийдлу оголосити з часиносних слівуючу заяву: Вийдлу Сел. Ради в Долині виславляє руским послам соймовим подяку за сміле і достойне боронення справ народних, а зарозом заявляє, що з поступовань руских послів в часі послідньої сесії соймової внової солідаризує ся.

Даліше по арблї розваж ухвалює Вийдлу Сел. Ради не скикувати віча всіх виборців повіту. Віче таке призначає радше (як доведіть науний) до калмученя справ виборчих, як до успішного ви попурання, тям більше в теперішню пору, де пошуканий селіне остаеть дома а стаяє ся зборання мітка, не маючи нічого спільного з виборцями. Натомість Вийдлу Сел. Ради зобов'язує членів Вийдлу і поручає всім патріотам устроювати віче місцевих по селах, а зарозом єсть тої гайка аби по відбутку правиборах запросити всіх виборців пошлювати в означений день в кожній судовій окрузі. День той означити ся як пошуканою з о. кандидатом, аби той перевести, коначним єсть знати імена всіх виборців. В тій цілі Вийдлу Сел. Ради водноосить ся до всіх патріотів повіту, в першій радї до Всех. духовенства, і просить: зароз по відбутку ся правиборах подати Вийдлу Сел. Ради на рука голови Вир. о. І. Донатинського в Долині імена всіх вишловших виборців.

З Вийдлу Селянської Ради в Долині — І. Донатинський (в. р.) голова.

Файний "комітет виборчий" в Бріджів! Пресе ради повітової і б. посыл сьому п. Незабитовський, по прибіру вишних маршалків, свлавяє до ради повітової кількох другіх панів в підпанків, щоб вибрати комітет для вибору селянського посла до сойму. В склад комітету увійшло п'ять Поляків християнсько-

го і двоє Поляків мейсеного вівровпов'даня, з котрих один в податковий и спестором, а другий шинкарем. Відзиває ся шинкар в маршалківському комітеті, і можна догадувати ся, як кому схоже ся, і воляно позавидувати, що тут панує така идеальна рівність горожанська, — тільки не воляно догадувати ся, що осередком аітації виборчої буде кршма, хоч до товчестної компанії якої нї одного хуна в сьбраву, бодай для самої декорації, не припустили добродіїв, котрим справа заступни ва хліборобів в сойм так дуже на серці лежить!

З Жидачева доносять нам, що таманний панько жидівський комітет повітовий ухвалює поставити кандидатуру жидівського маршалак Станислава Цавликовського, обшарника з Бережанців королівської. Кандидатом з рускої сторони єсть там о. Вас. Давидяк.

З Бріджів умітає "Руслан" у вчерашній числї ось таку допис про пошукосе справовданя п. Бар'нського в Бріджів:

"Дня 4. серпня с. р. явив ся п. Бар'нський в Білявцях, коло Бродів, де запросив виборців з Бріджів, щоб здати справу а діяльність в кр. сойм. Хоч горяча живна робота стає немалою перешкодою таким зборам, бо навіть в неділю люди по тяжкій праці радї відпочити, явилось о. около 200 селян з Білявців, Бовдур, Берлина, Шанрева, Клековата, Конюшкова, Лешчеза і ви, а навіть з під Долини, і крім того кількох євлящих і з сьвітської інтелігенції. Білявчани пошпалі посла при триюфоніальних вертах, на яких відіє напсе: "Вітай нам наш любий после! хлібом-сією і відсвидали многа літа. Після вечері зачали громадити ся також виборці з околичних і подальших сіл. Головою зборів вибрано Вир. о. Левіцького, пароху Шурович, заступником селянина Данила Шеремету з Руденка лядского. О год. 5-ій розпочали ся збори і тривали до 8-її вечер. Посол Бар'нський представив в півторогодинний промові діяльність руских послів в минулім шестилітї і свою участь в соймових працях, агадів про важніші закони ухвалені соймом (як про закон левейний, дроговий і ви), а обшарника ширше справу зборів громад і рентових осель, справу язикового закону, до якого рускі послі внесли начерк, Райфайзенські кази, справу руских гімназій, а на останку пошених причини виходу руских послів з сойму. Промову посла перервали збори селян часто одлесками і окликами признаня. Відтак забирали голос самі виборці між вишними Крижановський з Білявців, Серадський з Шанрева, Зубач з Берлина, Ісєв з Бовдур, Хмеляр з Конюшкова, Штурмай з Білявців, Шанрева з Руденка і стаяли запитувати кож представили різні свої потреби. Виборці ухвалювали на останку послів одноступне признаня і подяку і приступили до заснованя комітета виборчого, котрий має віднести ся до Лопатинщини і Затореччини (звідки насіла телеграма з признанем для посла), щоб прилучили ся до сего комітету і всіми силами піддержували дотеперішнього посла Бар'нського, котрого кандидатуру проголосили збори серед одлесків. Відсвидали "многа літа" в честь цесаря, посла, господаря зборів о. Герасимовича і передбачателя зборів о. Левіцького закрили ся збори."

Рівночасно доносять "Руславина" з Бріджів, що з сьльською курію бріджівської виступає: яко кандидат з польської сторони обшарник Гордонський з Грималівки коло Шурович і в неділю їздив до Львова відшувати собі підпору.

Відносить ся до всіх патріотів повіту, в першій радї до Всех. духовенства, і просить: зароз по відбутку ся правиборах подати Вийдлу Сел. Ради на рука голови Вир. о. І. Донатинського в Долині імена всіх вишловших виборців.

З Вийдлу Селянської Ради в Долині — І. Донатинський (в. р.) голова.

Д нова до Варшави. Але як тільки не стало Франка у Львові, явила ся громада контрталмудистів християн і тих, що ще не вихрестились, у одного львівського духовного достойнича і зложила йому письменні візнаня — всю свою історію, як передше було розказане. Однак до доповнення сего протоколу подамо послідні його слова:

My te wszystkie słowa, sprawy u inne okoliczności uwarżając, przysięgamy do tego rozumienia, że Chrystus, w którego wierzymy, jest staiony w sobie. Franka Przewodcy Naszego; ponieważ posłakowaliśmy u znak i ran wyrażonych Chrystusowych na nim na głowie u Sercu, labo on się z tym iai, naułichzym się czynić od wszystkich. Te ciał rzez naszych skrytych myśli oddajemy do uwagi Matce naszej Kościołowi S. ażeby on za objaśnieniem Ducha S. dochodził prawdy, u nas najniegodniejsze Owieczki objaśnił u umiemil w Wierze S.

Na co się dla lepszej Wiary podpisujemy charakterem Hebrajskim: *Chajel Rohatyński — Jakub Franciszek — Jakob Tyśmienicki — Jozef z Sutanowa — Jakob Szymonowicz — Lejka Rabinowicz.*

Один оригінал сего протоколу подишав ся таки у того достойнича для дальших зноси а контрталмудистам, другий забрав кс. Мікульський, генеральний львівський адміністратор і після його нунцієви до Варшави. Копія з того протоколу дістала-сь в рука кс. Лубеньського, тогочасному прамасову, а сей велів на ті основі варшавському офіціалови кс. Турекому перевести сьчас строгий процес, що і дійсно стало ся 26-ого січня 1760 р.

Френк саме тоді перебував у Варшаві зі своїми трицятьма товаришами, що їх забрав з Львова. Там і захопив його процес і його повелили перед духовний суд.

Тут почали ся предовгі випитування. Френк признав ся, що де тільки в молитві згадував імя Бога, додавав з незвичайним афектом: "Отче мій сьвятій!" Сї його слова стали причиною того, що Жиди уважали його за утаєного Христа.

Признав ся, що він є післанний від самого Бога і навчає, що коли кількох згодить ся на одну гадку без попереднього порозуміння, то та гадка є від Бога і зовсім правдива. Тому і контрталмудисти всі уважали його незвичайним і вірили, що се мусить бути правда, бо ж прецінь у них віра була одна гадка!

Признав і те, що бачив у сні Ісуса Христа і пророка Ілію, котрі й повеліли йому йти до Польщі. Говорив, що йому Христос дав такий знак, що над котрого Жиди головою покажеть ся ясне світло, той в шарім дусі приступив до нього, а такого світла у Львові він так над вісім не бачив.

На одно питанє відповів, що коли хтось з добрих його братів має прийти до нього, то його свербіла тоді права сторона носа, а коли з лихих і нещирих, тоді свербіла ліва.

Признав ся, що в Туреччині признав був віру Магомеда, підлісши в гору руки і вимовивши в мечеті отсі слова: "Бог є Богом, а Магомед його пророком!" Однак заявив, що се зробив з хитрості, щоб дістати дозвіл і гроші на дорогу до Польщі.

Ще багато-багато признав ся він, однак

В Підгайчині Поляки вивагнули против д-ра Савчака кандидатуру підгайцького маршалак повітового, обшарника Ляжницького з Литвинова і шалено за нього агітують. Перевалив "польського бедарку" не знає в агітації чї дна вї ночі.

В Калушній Поляки — на скільки вїрати польський дневник — ставлять кандидатом д-ра Вуршта, лїкаря калуського.

В Самбірщині кандидув обшарник Фелікс Созанський.

В Сяноччині — як доносять польський дневник — висуває свою кандидатуру гр. Ян Потоцький, властитель купецкого заведення охрещеного назвою "Rumaków Zdrój". Гр. Ян Потоцький єсть — як вїдомо — вже послом з IV курії з Сяноччини до ради державної.

З Бережанщини пишуть нам:

Дня 4 с. м. відбуло ся в Слободі золотій передбаче вїча в хаті господаря Антоюка. Предсідателем віча був господар Павло Чух, секретарем академик Іван Тополицкий. Збори відкрив п. Т. Старух бесідою, в котрій пригадавши, що зробив минулий сойм за час своєї діяльності, ударив сильним на важність сегорішних виборів і за того, що провент закона о рентових послїностях вимагав рішучого протесту ід цілого нашого народу. На вступі своєї бесіди пошених річево зборам цілу організацію автономічну. — Віче, що склало ся з більш 200 учасників приймало а одушевляем бесіду п. Старуха і постановило всіми силами старатись, щоб правибори повелись як слїд. Того самого дня поїхав ще п. Старух до наших сіл.

Характеристику князя Любомірского, презеса жидівського шляхетского комітету "для виборчих розбоїв", подає Kurjer lwowski (з ч. 21 і з дня 4 с. м.) вї ставі п. заг. "Przemysłowość ks. Lubomirskiego", котору тут наводимо вї цілости.

"Водь довшого часу — пише Kurjer — рекламовано кс. Андрия Любомірского яко будучого патрона галицького промыслу. Говорено, що п. д'є его егідою має повстати якась промыслова ліга, розширена по цілій краю, заосмотрена в ф. нди, і т. д. Голошено, що кс. Любомірський визначно рівняє ся водь загалу галицького магнатерії, що має благороднійшій порыви і оригінальні помысли, екладано ему вї уста демократичні оклики. Рекляма р. бала своє. Веф готовий була повірїти, що то якісь "новий чоловік", а криво дивилсь на недостатків, коли ті говорили, що вся та рекляма є тільки зручними маневрм кліка за для здобутя популярности для сего проводника.

Я, що "невїрні" малі райони, не показало кс. Любомірского сутє... вибори до сойму, промыслова ліга — центральний комітет "для виборчих розбоїв", повітовими агеніями — маршалківський комітет, а цілю заходьб — ратование "ржондів" кліка коштом виборчої свободи, коштом правь народу.

Промысломь тым займає ся кн. Любомірський з цілю пасією. На загальній збори позволив ужити сать образів національного музея ім. Оссолинських (навіть не звичайно сать засіданя), а центральне бюро комітету для торговлї совїстію і горожанськими правами хотів урядити також в національній заклад. Того княжого загалу до профанованя національного закладу було вже навіть п. Меруловчича за богато, котрий, хоч вї трудомь, вїспівь виперсудувати кн. Любомірскому, тую жертволюбивість.

коли його на кінці запитали: чи правда, що він вїдажачи з Львова до Варшави велів контрталмудистам не давати своїх дітей на науку до християн, а самих контрталмудистів називав своїм народом? — вїя відповів: "Prawda, że m ja dotąd tak rozumiał, iakom u nauczał, ale teraz poddać rozszadek mój pod rozszadek koscioła S.!"

Однак публікації варшавський процес не звернув уваги на його покорева. Його засуджено декретом на тюмру, і сьчас по свїяченю процесу завели його в Честоховську фортецу і тут пошпалі його аж до дальшого розпорядження самої Апостольської столиці! У вазниці заборонено йому стикати ся з другими контрталмудистами і взагалі мати яке-небудь товариство.

Про все те оголошено по свїяченю процесу 1-ого марта 1760 року.

Що сталося дальше з Френком, не знає. Тільки те знаємо, що по його засудженю в Честоховську тюмру, ще довго львівські контрталмудисти ходили до його жінки, що остала була у Львові. Яко жінку свого проводаря шанували вони вї на кожнім кроці, услужували їй з великою пыльностю і заподавлявостю. Коли ж вона вївїди породила дочку, покинули єї і стали розходитись по всім усядам.

Де вони діли ся, кудя пішла — се все закрито туманом часу. Відомо тільки, що около 60 осіб забрав люблинський староста Закопський, а опісля і дехто з других магнатів. Останні побрили в свїг за очя так, що і слїд за ними загинув...

Розділ 20 липня 1901.

Та щоб уможливити петрови виборчих шахрайств реєне спїбаробітництво, визнають на бюро льокаль при ул. Оссолинських, отже як-раз против кураторского мешканя кн. Любомірского.

"Новость", введена князем презесом до центрального комітету "для виборчих розбоїв", полагає на том, що ще циничніше як давнїше дурить ся публічною опінію при засновуваню повітових "комітетів" чи там — уживаючи промысловаго вислову — виборчих агеніє. Маємо докази, що ті "комітети" творено при замкненнх дверех (Коросів), в найбільшій тайні передь населенням.

Крім того кн. Любомірський, яко спрятний промысловець, не надумує ся надуживати льокаль радь повітових на агітаційній бюра, а урядивать тих радь за безплатні агітаторів! Що при том паперу і приладьб до вибиваня зауроден, обжнїв вї т. п., котрі суть власною повітових радь, уживаєсь безплатно, то більше як вїмовірно. Се надуживанє льокаль повітових радь на користь кліка є одним з найвїрїшнїх виборчих надужит кн. Любомірского і товаришів. А коли хто є водївний гадка, то як назве баламучена не свїдомого рїчи населеня, що маршалківський комітет з ошдком вї повітовій радї має якісь урядовий характер? Чом є безплатне уживанє урядових льокаль, оплачуваних загалою населеня, на агітаційній цілі одной партії? Як назвати уживанє урядників, платних загалою населеня, до безплатно агітації роботи на користь маршалківского кліка, є безсумнішно шкідною для ходу урядових справ? Фактом є, що в Коросів вї днї завлазуваня маршалківського комітету мусїла одва жінка, що прийшла аж водь Дуль, ждати пару годїнь, доки заговорники не нарадили ся. Фактом є, що урядники повітової ради (пр. в Коросів) займають ся вїладжуванєм та експедицією виборчих пасьм кліка, а без сумніву так само дїєє в денде.

Ось яка промысловість кн. Любомірского! Слуги кліка голосять, що він не радо приймає достойнство презеса комітету для виборчих шахрайств. Смішна вї несправдана балаканна! Князь паз запалою провадити тїя цілія робота. Таке свїдоцтво дає ему п. Меруловчич, котрий голосить, що ще жаде в "презес" так ревно не працює.

"О честь вам князь!"

## На сьвітїм воздусї.

(Письмо з Микulichина.)

Дювола мене гора. Коли гляну на них вечером, то так вібї голени зазеленовани. Декуда прорвана вуальна, а послідні лучі сонця освітлюють "дні" плями лісів і всія пасмуги зелених полей. В долині Прут шумить і вічно чогось тішить ся, регоче са. Сьміє ся так сердечно, горачо, грїмко, як ті легіні, що повпрістали серед лісів, високі як смерега, гарні як герої, свобідні як птахи.

Сядучи на веранді вїллі "Народної Гостиниці" при сході сонця забуваєсь на житейські алоби і предести, забуваєсь на ярмо, в котрім працюєсь на кавалок хліба. Забуваєсь тут, що є міста з нічними шинками, мужї пияки і жінки розпустявці. Забуваєсь на ті тяжкі часи і днїамо ся в даль, глянувши на сонце золоте, що розсїває радість по горах, а дерева витяють его іріка цілю і люде обгортають. Ватагає воно з хати, татне за собою якоюсь чудною силою і їде ся за нам, між гора зелени, сіножати різнобарвні, на шпилі гір.

Вїчлїві люде стрїчають ся веселам усьміхом широго задоволення. Радість ба їм з лиця і щастє сав в очах. Ча був хто таким щасливим при своїм буднім занятю, при зеленім століку, над паперами, при поправлюваню задач, при гаморі дітей? Чує ся, як перетворюєсь ціле єство і стаєсь не тям самим, інакшим, цілком інакшим.

Не тям тут глїтно, як по інших місцевостях. Більше свобідно, сердечно, признаю. Ніхто не погляне тут таким оком, яке тяжило на чоловіка вїчно у місті. Ніхто не обмолить твого солом'яного капелюха з житньої соломи, нї підтоптанних черевиків, нї старого парасола. Все, що носить ся, то модне. І вїякі припаси не важуть способу життя. Коли хто хоче, їде рано до церкві помолитись свободою, зі щастєм, яке бачить ся на лицях усіх знайомах. Мрака звїліна опадає, розриваєсь і губить ся по ярах глибоких.

По прохадї відсвижує тебе змїна кушїль дурта, кріпїть, відмолоджує. Забуває ся на повседнєвну журбу і грижу, а бажавсь жити, жити, хотї-би хто вже і пізнав яке то людське живе тажє і приаре. Чує тіло силу, чує дуча могутність. Коли повернеш на сїданє чи на обїд, вже гамірно, весело у великій садї. Всї засїли до стола. Кожний приїє щось цїкавого, забавного, і сьміє котить ся, і радїсть для ся. Відтак хвїля відпочинаку пошуднєвого в тїні дерева. Тут не ся "дурну" і читаєсь часописи. А потому знов спїльний прохїд, кушїль, балаканка. Вертає ся при співі і шумі Прута. Пісня летить, вода влєкотить. Одно з другим мїшаєсь і несєсь разом, ген-ген, між гори. А місяць вїкотить ся повнолиций і пливе, хлюпочєсь у водах, у воді. Серце яєсь незвичке чувство стаяє ся і бажав ся бути зіркою біля місяця, що купаєсь у безодні, бажавсь шмаркою стати і гнати по сьїному небі. Жене ся думка сьїтами...

Вечер минає і знов мрака залягає свїт. І ти у нїй потаєш. Лишень згадає остане, аби рік цілий тебе грїла, пестила.







## Господарство промисель и торговля.

— Ціна рогатих худоб на віденському торгів. На торгів дня 5 серпня пригнано рогатих худоб призначено на зарізок 4632 штук, м'якш тямъ зъ Галичини . . . 250  
зъ Буковини . . . 48  
Торгів оживлений. Галицький воли плачено: прима 72 до 76 К.; секунда 67 до 71 К.; терція 62 до 66 К., выимково плачено по 77 до 80 К. — Подлучен бугаъ и коровы по 56 до 66 К.; — худый товаръ по 40 до 54 К. за метричний сотнарь живон ваги.

— Ціна безрогъ. На віденській торгів дня 6 н. ст. серпня с. р. пригнали загаломъ 8,608 зъ того зъ Галичини . . . 3,119 безрогъ. Платили за підпасенъ водъ 88—86 с., за молоді водъ 68—88 с. за кильограмъ живон ваги.

## КОНКУРС.

Виділ Товариства „Руска Бесѣда“ у Львові оголошує отрим конкурсу на самостійного Директора руско-народного театру. Подана вносити належить до Виділу Товариства (Ринок ч. 10) найдалше до 31 н. ст. серпня 1901. Компетентні можуть переглянути умови контрактів и засягнути блищих інформацій перед реченцем в локалі Товариства. — Виділ.

## ОПОВѢЩЕНЕ.

IX. Загальні збори членів Товариства „Ризниця“ въ Самборѣ водбудуть ся въ четвертъ дня 12-го вересня н. ст. 1901 після сѣвдуючої програми:

- 1) О 8½ год. рано поминальне Богослуженя за померш. членів Товариства;
  - 2) о 10 год. рано водкрыте зборівъ въ сѣлѣ Товариства;
  - 3) справозданя: Рады надзирающей, Дирекціи, контрольно-поп комісія и затвержене биланса;
  - 4) роздѣлъ зысківъ;
  - 5) выбѣръ одного члена Дирекціи и 4 членів Рады надзирающей;
  - 6) внесеня Рады надзир. и Дирекціи; внесеня в интер-пелация членівъ;
  - 7) льосоване премій для Церкви в Брацѣвъ церк., членів Товариства.
- Заклучене рахунківъ и билансъ суть выложенъ въ кан-целяріи Товариства для перегляду членамъ водъ 15 серпня с. р. Водъ Рады надзирающей Товариства „Ризниця“.
- О. Левъ Шацинскій О. Василій Скобельскій  
председатель. секретарь. 418 1—3

## ВИРОБИ ТКАЦКІ

Полотна білі, чистого льняні, неапретовані и априетовані по 35 м., в ціні від 28 к. до 64 к., грубіи, середні до найтонших.  
Полотна білі, чистого льняні, широкостъ 110—180 см.  
Полотна домові, побілені в штуках 35 м.  
Дреліхи сирі на діти убраня, студ. мундурен и сторожки пож., порохівниці, ліберні.  
Димки в паси, пружки и цвѣти.  
Ручники в тузиках и на міру, гладкі або зі шпалками.  
Хустки до носъ зѣбові. Біле столове в різних десенях.  
Насипки, полотенка барвні.  
Матеріи бавовняні дуже тревалі.

Всѣо власного виробу, з найліпшою пражі по цінахъ най-низших. Точні ціники на жадане. Висилка сейчасова. Поручає П. Т. Публиці

Михайл Мансович  
в Корчині коло Коресна.

## ТОВАРИСТВО

## РОЗВОЮ РУСКОЙ ШТУКИ

стотаришене вѣрестрѣване въ ограниченую поруку у Львовѣ, Ринокъ ч. 34, II. поверхъ

выконує всякій працѣ въ обѣагу артистичного малярства, різь-барства и золотарства після композицій своихъ членівъ, а именно: образы религіи до иконописцевъ, олтѣрнѣвъ, хоругвъ, на тетраподѣ, плащаницѣ и пр., иконы, иконостазы, олтѣрѣ, образы и кресты процесійны и т. д.; образы сѣтєвѣ; историчніи, портреты въ натурѣ и фототипіи, краєвиды, и пр.; равнѣжъ украшає вѣнтра церковъ, выготвляє плакаты церковъ, каплицъ и пр.

Щобы дати можливість переконати ся о со-вѣстивѣи и артистичномъ выконаніи работъ утри-мує Товариство въ комнатахъ своего локалю

## ВЫСТАВКУ ОБРАЗОВЪ

плахѣвъ, шпѣлѣвъ, працъ різьбарскихъ и пр., котру кождый замовляющій або потребующій засягнема информация що-до работъ може щоденно въ годинахъ урядовыхъ водъ 4—6 по-полудни змѣдѣти безплатно. Для прочоу Р. Т. Публиці инте-ресующоу са штукою выставка отверта выключно до вѣтор-ка водъ год. 4—6 безплатно.

Замовленя приймає **ВЫКЛЮЧНО** лишь

Дирекція Товариства

и за такий гарантує, а члены, котры работы выконуютъ, одѣчаютъ по-редѣ Товариствомъ зложимыми нацѣлами. За работы, котры член-ны товариства годять на власну руку Товариство не бере на себе жадноу отвѣчалности, тому просимо водноситисѣ впрямѣ до Дирекціи.

ДИРЕКЦИЯ

## Надблано.

Спеціалістъ подуть шкѣрныхъ, по-ловыхъ

Д-ръ Леонъ Раніш

ордиує водъ год. 9—12 и 2—5 уліца Ягай-лоньска 13 — II поверхъ. 83 18—48

## КОПЕРНИКІЙ И СЫНЪ

Оптики и Механики у Львовѣ площа Га-лицка ч. 1., протѣвъ Банну Гіпотечного на плантацияхъ площа Галицкая

порукає въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ выдѣлѣвшихъ окуляры, лѣнзѣры, лѣнзѣты, бинокли, дальномеры, бароме-тры, термометры, ми-крометры, дюимъ, ком-пасы, раскладныя, такыи маршѣвъ, піомы, дѣлѣтъ макетомъ и т. п.  
Урядженя дѣлѣвшихъ электрическихъ. Всякіи напражки помогаютъ оу якъ нѣтъ скорѣи и выдѣлѣвшихъ. 418



## Портретъ Тараса Шевченка

Цѣна 50 кр.

Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“, Ринокъ 10.

## Ученикъ

зъ учившеною пер-шою або другою класою гімназ. або реальноу знайдѣ помѣщене въ Торговлі товарівъ корѣвнихъ, вниъ и дѣлѣтѣсѣвъ Григорія Морилана въ Надворній. 355 9—2

## Двѣ учениці

найдути ученица в рускѣмъ домѣ в Чернівцѣхъ. Власна вѣдомѣсть у п. Е. Озунеской (перевуваючої тѣр в Кіцманіи). 400 2—3

## РОВЕРИ

„Ruch“ и „Dürkopp“ найліпшої марки

з 2 и 3 літною гарантією

порукає по цѣнахъ значно зниженихъ

Тадей Густович

Склад роверів и артикулів спор-товихъ.

Львів, ул. Академічна 12. 403 4—6

Въ цѣляхъ аітацій-ныхъ!

порукають ся до шарѣна масами сѣвдуючий брошурки „Парохіальныя Бібліотеки“:

1. Законы людскон суспѣльности где розпавляє ся о суспѣльности, нуждѣ, и о средствѣхъ явъ въ публицистичнѣмъ житіи зарѣдѣти. За 100 штукъ 8 кор.
  2. Фалшивый парламентаризмъ, где вытолковано ясно чому дотепершій послѣ не зробили и не мо-гутъ зробити ничъ доброго для насъ народу. За 100 штукъ 8 кор.
  3. Наша збруа, або якъ боротѣ ся проти пороковъ нашего быту. За 100 штукъ 6 кор.
  4. Наша організація, або буди-ати щобы було намъ лѣпше. За 100 штукъ 8 кор.
  5. Злука Антихристѣвъ, бро-шурка дуже на часъ повинно: 100 штукъ 1 к. 20 с.; чотири статіи разомъ: 100 штукъ 4 кор.
  6. Христѣсъ и Его народъ, бро-шурка дуже побуджуюча до па-тристичноу чинности. 100 штукъ 5 кор.
  7. Не бѣйте ся пѣстраху! Бро-шурка на часъ выборній знаменитѣ! За 100 штукъ 3 кор.
  8. Релігія а памѣть. За 100 штукъ 2 кор.
  9. Релігія а бѣдѣны. За 100 шт. 2 кор.
  10. Хлѣбъ безъ релігіи не сы-титъ. За 100 штукъ 2 кор.
- Выѣмково, ино на часъ выборній, можна вѣсѣ тѣ брошурки набути франко, едины въ Реда-ціи Прѣпора, Перѣмѣшлѣ, Пѣбе-рѣжѣ ч. 1. въ найменшій скѣлькѣ-сти 100 штукъ зъ кождоу.

Урядъ парох. в Несторѣв-цахъ п. Озірна під Тернополемъ

потребує сейчасъ дяка

безженного, з добрымъ голосомъ. 417 1—8

Помѣчникъ торговельный

помукує мѣста, в способній до работъ пивничныхъ прѣвнѣи би і яке певне заступенство фабрики poste restante В. Л. Львів.

Умѣщене для панночѣвъ

въ домѣ був шѣи учителя. — Пуляцка, ул. Скарбѣвска ч. 41. 408 3—8

## Дешево, гарно и тривко

выконує всякіи работы муляр-скіи а именѣ: нові будинки мешкальни и господарскіи, цер-кви, каплицѣ, грѣбівцѣ, підлоги, покритѣ дахові дахівкою, кух-ні и печи всякого рода, — пе-рероблю старі будинки и т. п.

Всякіи работы на провинціи в Галичинѣ, на Украинѣ або де небудѣ в Россіи дорожшѣ бу-дутъ від львівскихъ лише о кош-та подорожѣ, але можуть бути и дешевѣи, — залежить се від мѣсцевыхъ відносин.

Ласкаві зголошеня на адресу:

АВГУСТ КОРМАН

Львів, ул. Пісцова ч. 11 ч. дв. 4. 390 9—10

## морську, камінну,

Франценсбадську,

Сіркинъ зеліза

Сірку утравляну

Зелізнѣ кулі

порукає

В. ЧОП

найстаршій галицькій складъ фар-покостів и лякерівъ

Львів, ул. Жовківска ч. 2. (Телефонъ 285.)

Цѣнники gratis i franco.

Рѣкъ заложеня 1843. 847

XXXXXX

До Всечестѣйшого Ду-ховенства!

Прочѣ зъ жидѣвскоу блягоу!

!!!Свой до своего!!!

Вирѣбы ножибничѣ, захвалюванѣи шушмиа анонимами відѣнскихъ вѣрѣхъ, продаю о 10% дешевѣше въ гарантією на мѣсцѣ.

Бритвы англійскѣ, власніи, со-літѣнскѣ и швейцарскѣ у вели-комъ выборѣ въ цѣнахъ водъ 80 кр. до 2 зр. 80 кр. Къ жѣду братѣу пер-едѣ высылкою самѣ выпробовує а на случай, якъ не наѣде ся до во-дѣи, вымѣнює охотно безъ доплатѣ або звертаю грѣшѣ. Бритвы безпѣ-ченства [окалѣчене выключено на-вѣтъ у не умѣющѣхъ голити ся] Генѣральсѣ охороныица, цѣна зъ етѣи 2 зр. 20 кр.

Иванъ Ляврукъ

НОЖѢВНИКЪ

Львовѣ, ул. Галицка ч. 6.

Заразомъ порукає всякій вырѣ-лы ножибничѣ въ мѣиъ работѣи выконанѣи.

Вытягъ зъ листвѣвъ признаня:

За прѣдѣланъ мѣиъ подъ датѣю 17 (1) 1901 бритвы послѣаю на-де-житѣсѣ. Бритвы суть дуже добріи, а при томъ дешевѣи, есмѣ зъ нихъ вдовольнѣи.

483 69—104

О. Копытѣнскій въ Гойску.

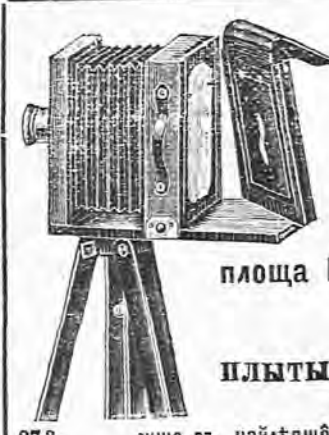
XXXXXX

## Зелѣзничіи поїзди після середно-европейского часу від 1 мая 1901 р.

| До Львова прихѣдѣтъ:                    | рано  | перед пол. | пол.  | вечер. | внѣч.  | Зі Львова відхѣдѣтъ:                        | рано  | перед пол. | пол.  | вечер. | внѣч. |
|-----------------------------------------|-------|------------|-------|--------|--------|---------------------------------------------|-------|------------|-------|--------|-------|
| з Кракова (231, 950 нѣч) . . .          | 6 10  | 8 50       | 1 35* | 5 50   | 8 40*  | до Кракова (840 рано) . . .                 | 4 15  | 8 30       | 2 55* | 6 20   | 10 10 |
| з Підволочискъ (головнѣи дворѣцѣ) . . . | 3 35  | 8 —        | 2 35* | 5 35   | 10 20  | до Підволочискъ зъ головнѣи дворѣцѣ . . .   | 6 30  | 9 25       | 1 55* | 7 10   | 12 45 |
| (на Пѣдѣмѣ) . . .                       | 3 12  | 7 40       | 2 20* | 5 —    | 10 02  | з Пѣдѣмѣ . . .                              | 6 43  | 9 42       | 2 08* | 7 35   | 11 —  |
| з Тернополя-Краснѣ-Бродѣ . . .          | 8 —   | —          | —     | —      | 10 20  | до Тернополя-Краснѣ-Бродѣ . . .             | 9 25  | —          | —     | —      | 11 32 |
| з Бѣрокъ Вѣд.-Грималѣ-Копичинѣвъ . . .  | 3 35  | —          | 2 35  | 5 35   | —      | до Бѣрокъ Вѣд.-Грималѣ-Копичинѣвъ . . .     | 9 35  | —          | 1 55* | —      | 11 32 |
| з Рашова . . .                          | —     | 11 45      | —     | —      | 12 15  | до Рашова . . .                             | —     | 8 30       | —     | —      | 11 10 |
| з Черновѣцѣ-Іцкан (12 15 н.) . . .      | 6 20  | 11 55      | 1 45* | 5 40   | 9 20   | до Черновѣцѣ-Іцкан . . .                    | 6 35  | 9 55       | 2 40* | 6 10   | 10 30 |
| з Холѣвоу-Пѣдѣиского . . .              | —     | —          | —     | —      | 10 20* | до Холѣвоу-Пѣдѣиского . . .                 | 6 25  | 10 25      | 2 45* | —      | 10 50 |
| зі Стрия, Лавѣноу, Будѣшѣту . . .       | 8 10  | —          | 1 10  | —      | 10 50  | до Стрия, Лавѣноу, Будѣшѣту . . .           | 6 35  | —          | —     | 6 35   | —     |
| зі Стрия, Харѣва, Сухѣи (†) . . .       | 8 10† | —          | 1 10  | —      | 10 50  | до Стрия, Харѣва, Сухѣи (†) . . .           | —     | 9 —†       | 3 05  | 7 —†   | —     |
| зі Стрия, Станѣславѣа . . .             | 8 10  | —          | 1 10  | —      | 12 15  | до Стрия, Станѣславѣа . . .                 | —     | 10 20      | —     | 7 —    | —     |
| з Вѣлѣцѣ . . .                          | —     | —          | —     | 5 55   | —      | до Вѣлѣцѣ . . .                             | —     | 10 20      | —     | —      | —     |
| з Рѣви Рускоіи Сокаля . . .             | 6 —   | 8 15       | 8 14  | 5 55   | —      | до Рѣви Рускоіи Сокаля . . .                | —     | 10 20      | —     | 7 25   | 9 10† |
| з Ілѣви (9 рано) . . .                  | 7 45  | —          | 12 55 | 8 28   | 9 41*  | до Янова (9 30 вечер.) . . .                | 9 15  | 1 25†      | 3 15  | 6 30*  | 9 35  |
| з Брухѣви . . .                         | 6 46† | 8 15       | —     | 7 36   | 8 50   | до Брухѣви (2 51† в нѣдѣліи и сѣвѣта) . . . | 5 45† | 10 20      | 2 15† | 7 52   | 8 26  |
| з Замѣи Вѣди (7 10 рано) . . .          | 6 10  | 9 —        | 11 15 | 5 45   | 8 40   | до Замѣи Вѣди (3 20†) . . .                 | 4 10  | 8 45       | 5 25  | 6 40   | 10 50 |

Послѣдніи поїзди (Sc nellzüge); § від 1/V. до 31/V. и від 16/IX. до 30/IX. що дня, а від 1/V. до 15/IX. в нѣдѣліи и сѣвѣта, §§ від 1/V. до 31/V. и від 16/IX. до 30/IX. ? 7/V.

Въ мѣстѣи видѣти білетѣи агенціи дѣвѣица І. Ст. Соколовскій в сѣвѣи Гавѣмана, ч. 9 від 7 год. рано до 8 год. вечеромъ, а зачѣи-ніи и всякого вѣишого рода білетѣи, іакожъ вѣишнихъ провинціи, розкладѣи іздіи и т. п., инѣиформаріе бюро ч. к. державныхъ желѣзницъ, ул. Красѣцкихъ, ч. 5, в подѣрѣи, сходи II ч. дѣрѣи 64, в урядовыхъ годинахъ (3—8, в сѣвѣта 9—12). Средно-европейскій часъ вѣишній від львівского о 36 мѣи.



Ново-водкрытый  
складъ апаратѣвъ и при-  
борѣвъ фотографичныхъ  
Володислава  
БОРЖЕМСКОГО  
площа Галицка ч. 12 (рѣгъ ул. Баторія)  
у Львовѣ,  
порукає найсѣвѣйшѣи  
плѣты и папѣры, апараты и всѣ-  
кій инѣи артикулы.  
7—26  
лише въ найлѣпшѣи родѣ по цѣнахъ найнижшихъ.

## Климентій Федунь

переплетникъ бібліотеки ц. к. львівск. університету

порукає

свое переплетничѣ и галицкѣи заведеиѣ

у Львовѣ ул. Академічна ч. 8. 366

Подѣймає ся всякіи работѣи, особливо переплету служебни-хѣвъ, Евангѣліи, Молитѣвникоу, Бібліотечныхъ книгъ Альбу-мѣвъ, Мѣиъ, Дипломѣвъ и т. п. по умѣренныхъ цѣнахъ.

## ПРОШУ СГЛЯДАТИ

Найдешевѣи торговля галицкѣи товаровъ

АДОЛЬФА РАПА

у Львовѣ, Ринокъ число 11.

Припорукає великій выборъ мужеского біа, краватѣвъ, рукавичѣвъ, парасолѣвъ, паличѣвъ, шкѣрянныхъ виробѣвъ, рос-сийскихъ кальшѣвъ, дѣтѣиныхъ забавѣвъ, всѣлякихъ альбу-мѣвъ, картъ в видѣи, мѣиъ тоалетѣовыхъ и перфумѣрай. 825 24—78

## !! Незвычайный случай!!

4½ к. netto Кавы лучшого сорта

зѣ случайного корѣисного закупѣи, въ почтовѣхъ пакѣ-тахъ franco

въ цѣнѣ по 18 кор.

высылѣа — о скѣлькѣи заѣаъ старѣиъ — „НАРОДНА ТОРГѢВЛЯ“ у Львовѣ.

„НАРОДНА ТОРГѢВЛЯ“ у Львовѣ

мѣае вже готовѣи

Мѣдѣ питный, домашнего выпробованого виробу и водѣ мѣае почавѣи высылѣа въ бѣчѣкахъ около 100, 50 и 25 літрѣвъ въ цѣнѣ по 120, 124 и 128 сот. за літру разомъ зъ бѣчѣкою. 243 14—?

XXXXXX

Рѣкѣ вѣинованя 1892.

ТОВАРИСТВО

ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДИВЕСТЕРЪ“

Львовѣ, Ринокъ ч. 10 (домѣ „Просвѣты“.)

одинокѣ рускѣ товариство асекураційне, обезпѣчає будинки и всѣ предметы движимѣи противъ шѣдѣи огня.

Дивѣстеръ припорукаєи Прѣвѣишѣи, ординаріѣи Бѣеа. Духовенствѣи и вѣишнихъ всѣхъ трехъ Епархіи.

Фонды гваранційны „Дивѣстера“ зъ днѣмъ 31

грудня 1900

Фондъ резервовъ 311,540 к. 11 с.

Резерва преміи 171,942 „ — „

Резерва спеціальна 6,000 „ — „

Фондъ емеритальны 30,924 „ — „

Тарѣи „Дивѣстера“ умѣренѣи. Надѣвѣжѣа рѣчна рѣдѣає са мѣжѣи членѣвъ въ торѣи воротѣвъ Зарѣ



# ДѢЛО

Виходить у Львові ще один (пробне) місяць у руських видах) о 5-гоб годинах по полудни. Літературний додаток „Вісник української преси“ виходить по второму, а по второму і третій разі разом із „Ділом“.

Передплата і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „ДВЛА“ ул. Баторія ч. 24. Покрайське бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Карла Людвіга 9, і А. Ольшанського ул. Килинського 2; — в Яссах: Д. Крижановський; — у Відні: М. Дука, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungenstraße 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; H. Haeckstein & Co. I. Wallfischgasse 15; в Франкфурті і Гамбурзі: H. Haeckstein & Föglar.

Передплата на „ДВЛО“ і на нисерати са нисерати платити у Львові.

Передплата на „ДВЛО“ із літер. додатком:

в Австрії: за границею: на цілий рік 16 шр. на цілий рік 12 шр. на пів року 8 шр. на пів року 6 шр.

у Львові: на цілий рік 14 шр. на пів року 7 шр. на чотирьох роках 850 шр. на місяць 1 шр. 20 шр. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рухомік звертає ся лише на передплату нисератів. — Рухомік нисератів відкрий вхід в порт.

Нисератів члених нисератів 6 шр. на прох. 7 шр. Оголошення нисератів приймають са поцінці 10 шр. нисератів нисератів нисератів або са нисератів в нисератів „Нисератів“ по 25 шр. а. н. н.

Нисератів і нисератів нисератів нисератів са нисератів 15 шр. нисератів нисератів.

## Ще о сецесіи.

Багателізована польською прасою сецесія руських послів ще не дає їй заснути, она все ще вертає до неї і старає ся доказати, що руські послы не мали найменшої причини до такого кроку а єи цілком могла бути що найбільше виборча агітація.

Са праса забула, що таким твердженням дала нам і послать оруже против иншого свого твердження, що именно народ не буде вдячний послам за їх крок. Коли-б народ не годив ся на сю тактику наших послів, коли-б замість робленя послань соймовой більшості і вправому правительству уважав за неоправдані, то послы не робили бы сецесію в той цілі, аби зведати собі виборців. Коли-ж польська праса твердить, що послы зробили сецесію в той цілі, аби показати ся перед виборцями в симпатичнішій світлі, то тым самим твердить також, що народ не є соймовою більшістю і з правительством недовольний, що ті обидва не сповняють бажань народу, що на підставі нашої конституції єсть їх обов'язком. Коли сецесія дійсно вплине на лпшій настрій виборців супротив тых сецесіоністів, о котрых виборці будуть переконані, що на случай нового вибору будуть консеквентно даліше придержувати ся той самої тактики, то се буде доказом, що за сецесіоністами стоить народ, що сецесіоністи зробили те, що було їх обов'язком, а не те, що їм наказували вгляди дипломатів і політична логіка наших держав не послы роблять політичній державі не послы роблять політичній державі. Послы єсть лише повновластними народу. Plebis voluntas suprema lex — обов'язком послів є робити так, як народ хоче, а не, то складати мандат. Против сецесіи руських послів не підійє ся ні в руській публіцистиці, ні в руській пресі ні один голос. Отже вже з той причини крок сецесіоністів був вповні оправданий, менше о те, чи мавь територіальну рацію, чи ні.

Однак і ті аргументи, які польська праса наводить против причини виголошення в декларациі мотивуючій сецесію, єсть або перевернуті або свідомо брехня. Польська праса, полемізуючи з декларациєю выгодо-

шеною устами п. Барвіньського, додає мнѣ наведені в ній причини лише три: 1) ухвалення рентових посылостей против волі руських послів, 2) погребання внесення о заснованні руської гімназії і 3) игнорование намѣстникомъ интерпелляцій руських послів. Тых трьох причин, хоч-б дійсно були кривдою для Русинів, по думці польської преси, соймовою більшістю і пана намѣстника за мало, аби ними можь було оправдати сецесію представителів руського народу. Що-ж мали руські послы робити? Чи они мали спровадити весь запас наперу черляньської фабрики, аби на ній списати все те, що правительство, сойм і всі наші автономічній власти роблять в некористь Русинів? Чи мали замовити всі возы транспортныхъ підприємствъ у Львові, аби на них завести до сойму синь хочь сотню части кривд руського народу, заподѣянихъ ему соймовою більшістю, єи покровителями і поспішами? Чи мали урядити обструкцію декларациі, з котрої була бы подані всі ті кривди? На відбиття такої декларациі одного засѣданя було бы рѣшучо за мало, ціла сѣденція була бы за коротка. І жите одного сѣдення не выстачило бы на те, аби нашимъ верховодамъ відчитати синь грѣховъ супротив руського народу — хоч-б за послѣднихъ десять лѣтъ!

Коли вже щоденна польська праса перестала писати о сецесіи, загворив о ній науковий органъ станьчичівъ Przegląd polski, а дивини повтаряють за нимъ єго аргументи. Przegląd polski тажъ саркастично писав на умотивовані сецесіи, додає, що руські послы ні в одній точці не мали рації, і твердить, що ті причини за мало важкі і за малочисленні, аби ними можна було умотивувати сецесію. Вѣтъ такъ само, якъ инші дивини, котрі в той справі забирали голосъ, критикуючи заяву сецесіоністів не бере заяву в цілості, а спеціально не звертає уваги на єи початокъ. А тамъ прецінь сказано: „Вѣтъ 1883 року выстунують руські послы соймові зъ домаганіями поступеного заспокоюваня культурно національныхъ і політичньхъ потребъ руського народу“. Такъ отже не самі рентові посылости, ставнелавська гімназія і интерпелляції руських послів на послѣдній сесіи послѣдній каден-

ція були причиною сецесіи. Причиною сецесіи було игнорование домагань заспокоюваня „мінімальнихъ і найбільше конечныхъ потребъ“ руського народу що-найменше — вѣтъ 1883 року. Przegląd polski апає ті домаганя, бо они увѣковѣчені в соймовыхъ протоколахъ. Вся польська праса знає се, — апає, що наведені декларациєю сецесіоністів три справи зъ послѣдньої сесіи лише переповнили єбанокъ такъ, що ухо мусѣло урвати ся.

Аргументи, якими Przegląd polski воює против наведенихъ в декларациі трьохъ остаточныхъ причинъ сецесіи, відносять вже передъ тымъ инші польскі часописи та і деякі бесѣдники в сойм і мы вже на нихъ відповіли. В однімъ лише заходять рѣшниця міжъ гадкою Przegląd polski а иншихъ польськихъ часописей.

Не бачучи достаточной причини до сецесіи в мотивахъ поданихъ в декларациі сецесіоністів, Поляки глядють за глубини, властивими єи причинамъ. Вѣтъ майже „згадали ся вѣтъ разу, що се маневръ виборчий, а графъ Потоцкій вымацавъ „влиявъ сусѣднихъ державъ“. Отже Przegląd polski выносивъ ще одну причину. По єго думці ініціатива до сецесіи выйшла — зъ Відня. Иншими словами: „центральне правительство рве противъ Поляківъ“. Вѣтъ пише: „Згадають ся, що цілий плявъ руського сецесіи привезено зъ Відня; вѣтъ апробований, коли не выдуманий в міністерстві внутрѣшньхъ справъ. Се министерство вѣтъ вѣтъ часахъ і формахъ, хоче бачъ, лашовъ мавъ у ручѣ два аґенти в Галичині: хлопъ противъ шляхтича і Русинъ противъ Поляка. Теперъ противъ Поляка, шляхтича чи иншого, але Поляка органічньхъ засадъ, выгрававъ ся протѣзованого, гадженого соціаліста. Русинъ, такий самий, може послужити до той самої цілі. Положене і значѣє Поляківъ в радѣ державній може ослабити ся, коли противъ нихъ выграє ся сецесію Русинівъ в сойм, очевидний доказъ „пересѣдуваня“ ихъ. Отже якась сецесія і пожадана і може бути добре записана в міністерськихъ антахъ“.

Przegląd polski дуже добре знає, що для центрального правительства сецесія була такою самою несподѣваною, якъ для Північского і соймової більшості. Коли-ж маво

того свѣдомо бреше, що сецесію, якъ не выдумано, то апробовано в міністерстві справъ внутрѣшньхъ, то синь підозрѣвмъ хоче лише стероризувати центральне правительство, аби оно, якъ досі, не мѣшало ся в галицкій справы, в польско-руській спѣръ, бо в противнѣмъ случаю буде се для П. Поляківъ доказомъ, що правительство є дійсно ініціаторомъ сецесіи на те, аби зменшити політичний впливъ Поляківъ в державі. Поляки потерпають, що зъ причини сецесіи центральне правительство і парламентъ готові зайняти єи долею Русинівъ, що опираючись на жалобахъ Русинівъ значе дивити ся верховодамъ Галичини на пальці і вкоротити їх самоволю. Аби до сего не допустити, старають ся справу представити такъ, що руські сецесіоністи не мають найменшыхъ конкретныхъ причинъ до своихъ жалобъ і що ті причини лише сѣйговані а сецесію уряджена лише в той цілі, аби правительство, в сентузі ній підпольної борби противъ Поляківъ, мало в руці аґуті, позови причини, котрі правительство, противъ єго власної волі, змушуютъ зайняти ся галицкими справами. Аби правительство не мало вѣдвѣга сего зробити, видають підозрѣ, що оно само выкликало сецесію руськихъ послів...

## Ані угоди ані згоди.

Сняте слово — угода. Она такъ красно знає, зъ-за нестерпимого неухватного идеалу, є тою осередною точкою стремлѣнь, що до неї руки простягаємъ, молимо ся, а не можемо той привидъ-фактомъ узхвалити.

Кому якъ кому, а вже нашій многочислній і рѣзноязычній монархії придала бы ся така угода, бо тогді піднесла бы ся повага і значѣє єи яко великої держави передъ сусѣдами, а і самі єи жителі, покинувши домашній спѣръ, взяли бы ся за які позитивні, реальні труды. Коли-ж годі! Народы Австрії, якъ ті у мачохі євденята, дѣти по-требного і повѣрливого подружя, котрі не тільки сварять ся, по і до бійки беруть ся, і не дадуть ся зацінитися нѣякимъ солодкимъ медовимъ, а тымъ менше обѣцанками.

В тѣмъ пізнанні сильного блеску і мертвон тишини було щось чудного, загадочного. Досить велика єбра птиця зновъ, безъ всякого шуму, прилетѣла і єбла на самий край вікна... І поглянувъ на неї — і она поглянула на мене зъ боку своимъ круглымъ, темнымъ окомъ. „Чи вже-жъ не прислала тебе, щоби праґадати?“ подумавъ я. Птиця сейчасъ замахнула своимъ мягкимъ криломъ і відлетѣла якъ і перше безъ шуму. І довго ще сидѣвъ при вікні — та я вже не віддававъ ся євдивованню: і немов-бмъ попавъ у зачарований кругъ — і не оборива, хотий тѣхъ сила іобрвала мене. подібна тому, якъ, ще далеко до водопада, направлено потоки порыває лодку. І стрепенувъ ся вікниці. Румянець воздуха давно щезъ, краски потемнѣли і вкоротилась зачарована тишина. Втрѣць подувъ, мѣсяць яркѣше выстунувъ на голубѣмъ небі — і скоро листѣ деревъ заграли орѣбломъ і тѣнью вѣго холодныхъ лучахъ. Моя старуха увійшла в кабинетъ изъ зачаленого свѣтлою, но зъ вікна дунуло на неї і свѣтло погасло. І не мѣвъ уже выдержати, збрывъ ся, васаунувъ шапку і виступивъ ся на край лѣса, до старого дуба.

## IV.

В тѣй дубі, богато лѣтъ тому назадъ, ударивъ грѣмъ; вершокъ переломивъ ся і збоєхъ, но жита аберегло ся ще вѣтъ на колыка столѣть. Коли я ставъ підходити до него, на мѣсяці надбѣгла хмарка: було дуже темно підъ єго широкими галузями. Зъ-разу не запримѣтивъ я нѣчого особливого; но

## (1) ПРИВИДЫ.

Фантазія И. С. Тургенева.

Милъ одинъ... в нѣтъ волшебной сказки — И душа опять полна возможнѣмъ... А. Фетъ.

## I.

Я довго не мѣвъ заснути і безустанно перекидавъ ся зъ боку на бѣкъ. — „Лихо побери ті дурячества зъ танцюющими столами! — подумавъ я, — тільки нервы розстроїли! — Дрѣмота почала вѣкниці перемагати мене...“

Зновъ причудлось менѣ, немовъ у комнатѣ слабо і жалбно зазвенѣла струна.

Я припіднявъ голову. Мѣсяць стоявъ низко на небі і прямо глянувъ менѣ в очи. Вѣде якъ свѣтъ лежало єго свѣтло на помостѣ... Ясно повторивъ ся дивный звукъ.

Я оперъ ся на локотѣ. Легкій страхъ пронявъ мое сердце. Минула минута, друга... Десь далеко зашавъ когутъ, ще далше відзавъ ся другій.

Я опутивъ голову на подушку. „Отъ, я опутивъ себе, — подумавъ я до чого можна довести себе, — подумавъ я зновъ, — вѣтъ ухає стане євѣнѣти.“

Троха опѣла я заснувъ — чи то здавало ся менѣ, що я заснувъ. Менѣ привидѣвъ ся незвичайный сонъ. Менѣ здавалось, що я лежу в мой спальни, на мой постелі — і не сплю, і чавѣть очей не можу закрити. Отъ зновъ роздавъ ся звукъ... Я обертаю ся... Слѣдъ мѣсяця на помостѣ зачинає тихонько

підносити ся, выпростовує ся, зъ-легка закружляє са зъ верху... Передімною немовъ туманъ, неподвижно стоить бѣла женщина.

— Хто ты? — пытаю я зъ усмілѣмъ. — Голосъ відповѣдає, подобний шелестови лѣстя:

— То я... я... я... Я прийшла за тобою. — За мною? А хто-жъ ты? — Приходи нічно на край лѣса, де старий дубъ. Я тамъ буду.

Я хочу вдивити ся в черты таємничой женщины — і зновъ мимовѣльно дрѣжу: на мене повѣло холодомъ.

І отъ, я вже не лежу, а сиджу в своїй постелі — і тамъ, де, здавало ся, стоявъ привидъ, свѣтло мѣсяця бѣдѣє са довгою смугою по помостѣ.

## II.

День минаєть яко-такое. Я, здає ся, бравъ ся до читаня, до роботы... нѣчого не клелось. Настала нѣчь. Серце билось у мене немов-бмъ чого ждало. І лѣтъ і обернувъ ся лицемъ до стѣны.

— Чому-жъ ты не прийшовъ? — роздавъ ся в комнатѣ выразный шелѣтъ.

Я быстро оглянувъ ся.

Завѣвъ она... зновъ таємничій привидъ. Нерухомай очи на нерухомай лиці — і вѣтъ повный печаль.

— Приходи! — давъ ся чути зновъ шелѣтъ.

— Прийду, — відповѣдаю я зъ поневоленнымъ страхомъ. Привидъ тихо похиливъ

ся впередъ, змѣшавъ ся весь, легко порушивъ шпѣръ, якъ дымъ — і мѣсяць зновъ спокійно завібѣвъ на гладкомъ помостѣ.

## III.

Я провѣвъ день в розстроєнні. По сѣтданю я выпивъ майже цілу фляшку вина, выйшовъ на веранду, но вернувъ ся і кинувъ ся на постѣль. Кровъ тяжко бурхала в менѣ.

Зновъ почувъ ся звукъ... Я стрепенувъ ся, но не оглянувъ ся. Зновъ почувъ я, що хтось тѣсно обнявъ мене зъ-заду і шептавъ менѣ въ саме ухо: „Прийди, прийди, прийди“... Здрѣгнувшись зъ страху, я простогнавъ: — Прийду! — і выпростовувавъ ся.

Женщина стѣла, нахилившись, коло самого моего угодѣва. Она зъ легка усміхнулася і щезла. Я однакъ вѣсь въ розглянуті єи лиці. Менѣ выдалось, що я видѣвъ єи колѣсь, — но де, вѣтъ? Я вставъ обзавъ і цілий день бродивъ по поляхъ, підходявъ до старого дуба на краю лѣса і уважно оглядавъ ся кругомъ.

Передъ вечеромъ я євѣвъ при отворѣннѣмъ вікнѣ в своїмъ кабинетѣ. Старуха ключица поставила передімною чарку чаю — по я не дѣткнувъ ся єи... Я все недоувѣривъ і пытавъ ся себе: — „Чи не сходяжу я зъ ума?“ Сонце тѣло що зайшло — і не одно небо зажегълось — весь воздухъ вѣчайнѣ напоивъ ся инимъ майже незвичайнымъ червонымъ свѣтломъ: листѣ і травы, прямо покрѣтй свѣтлою краскою, не ворухились; вѣтъ ихъ закамѣвѣлѣи неподвижностью, вѣтъ рѣзкой яркости ихъ чертъ,



В. АДАМСКИЙ  
давнійше Юргенс  
Львів, Улиця Собіського, число 4.  
Відрі тапетів на ласкане жадає висилкає са даром.

В. АДАМСКИЙ  
давнійше Юргенс  
Львів, Улиця Собіського, число 4.  
Відрі тапетів на ласкане жадає висилкає са даром.





Через кілька літ представляла собою рада державна сумний образ: такою безпристрасною національною колотавою, та лише д-ру Кертеру удалося висококомісійними проектами реуляції ріки та будови каналів водвернути увагу віль справ національних. Другі знов признали до того компетентним край сойма, а вже наші „брати“ радби поладнати такий питання у себе „дома“ — в якім способі, знаємо одорові. І справді перенесла вага того питання до сойма — п осклади ми в останніх сесіях краєвих соймах маленьку пнтродуцію до тон негармійної шкельки, мило того, що вгдє властане питання національне не стояло на денній порядку, а тут і там лише говорилося о угодових амаганях. І все то кінчилося с сумним фіналом: Прочь зь угодою! нема згоди!

Ческо-німецька угода в Празі, ведена при помочи посередництва правительства віль десяти літ до тепер не погодилася порішених; німецько-італійська угода в Тиролі не поладнала краєвих національних антагонізмів; в моравському сойма вибраний угодовий комітет не оголосив ще, що его місія не довела до нічого, п все ще д-р Зачек годить ся з бар. Хлюменцієм, але опозиція знов сьов говорить, а комітет виборчий на Мораві, що уконституував ся під проводом Молодочеха д-ра Странского, выдав ось таку відозву:

„Выводи д-ра Зачка о стані справы угодової на Мораві — хибні п не відповідать стануванню, яке фактично народі чеській займає в сьім краю. Під зглядом тактичними тй выводы хибні п небезпечні. Комітет добачує в тьмі, що проводив послів чеських захитав п такт трудно позачію членів угодовий комісії, отже рйшає вбавити віль послів свого опоніцтва, щоб чеські послы не брали дальшю участь в угодовій комісії, бо-ж голосовані Ньмців в кількох справах чеських доказало, що цїла та угодова акція в тьлько німецькою гальмою, що адержує природній національний п політичний розвій чеського народу на Мораві.“

Між Італійцями а Сербо-Хорватами прийшло до того, що істрийскій сойм скитав ся в тй бездомній цыган без пристановиці, то в Поль, то в Пареві, то в хоругви церковного братства о славанських барвах.

В Шлеску закінчила борба о те, як далеко загала колись власть Перемыславів а Цешів.

В Буковинському сойма, де в числі тьх 31 послів видимі уже незгодливих Ньмців, Румунів, Русинів п Вормено-

Поляків, леда день можна надїятися нового мадарско-липовансько-цганського питання, бо тй елементи тей мінатурно Швайцарії до тепер не мають в Чернівцях своєї репрезентації..

А у нас в Галичині може инакше, може лучше? На звичай півтора соти послів мали ми колись третину, но тогдї ще не чули за угоду. Коли-ж почато „угодов“ глядїти на міжнародній краєвій відносини, поменшало число наших представителів уже щось до 30, а віль часу формально „угодовий анкет“, котра віль тридцять уже літ а в не розв'язана ані нічого не зробила п лише віль часу до часу перемїняла ся — ще більше поменшало наше число в сойма, а хитрий п лукавий брат угодовець порастав в пїрв п силу. Як б не „висіща політика“, що приказує задержати хоть віль русинів оказав в сойма, нам прийшло би ся вже хіба зб сьїчною шукати за Русинами в галицїм чї властво польським сойма.

По літах такої угодовий блукання прийшло ся до пересвідчення у нас, що тота лукава угодова акція — то нещастя нашого народу п она причинила ся тьлько до нашого упадку, а скрїпила наших противників. Нас вловила як рыбу на удку та туманила, а удаючи передь сьїтом, що тут згода-мир, противники зыскували на часі п — засланяючись, що Русини заспокоєні — вели свою експіраційну роботу в кожнім напрямі. Ма в не спостережє в нашім добросердю п чистосердю, що ми попали в в сьїт накорвиків разь якогось перекосного кухаря, мантїв, що зьумїли бы п найхитрїйших чекитрити. І вже нам та угода стала п чеським вїдбавити ся п боком вїлати, п не стало терпцю самим нїтерпеливцям.

Выхїд русинів послів передь мїсяцем вїз сойма був заявою протесту против гнобителів руского народу та потвердження крївї невинного голоження п — як-бы на тасло дав Русинами — виходять Словїнцї изь горіцког сойма, Ньмцї-консерватисти изь етірійского, селянскій послы изь шлеского, Хорвати Серби зь істрийского, — а все то признає тей загальною недугу, котру разь треба бы радикально вилїчати. Народности, угрупованє провинцій не по якимсь застарїлим кнїм без значній границь, а по етнографічнїм комбінаціям — то средства, що під формальним зглядом мали бы поладнати тй невїдбавий відносини майоризація, гнету п національного антагонізму. І доки се не станє, на що власне указують тамуї люди, — доки не увільнять ся мільони віль верховодства забавлях

олігархів, доти не може бути вїз угоди вїз згоди. Годї нам легким серцем дивитися, як народ поголовно рїб-рїбно вїз голоду прамирає, а мільони мають ити на вуко п реставрацію Вавеля; як вїз цїлїм краю розпановив ся у вїсїх школах п урядях польскій язык; як кожний зь нас, добиваючись долї-волї, в чехїбно „москаль“ або „гайдамака“; як зь краєвих фондів выдають ся тисячї на богатїш п не так потрібуючї польскій інституції, а русини капають сотнями.. Коли на все те подивитися — сердце кровю залываєсь. И все та оканна господарка має вести до угоди п згоди?

О нї! Конєць уже разь гым митарствам! прочь мантїв п крутї! Мир-згода може бути — п она ще настане між народами, но не може она бути дїлом тьх, що зь одного боку закрїпощають людє, а зь другого рївночасно насильно накидають ся ему на представителів, добродїв п опікунів. Зь та нїи представителями пастуючїм о згду стороны — у нас не може бути вїз угоди п згоди, — против тьх в у нас тьлько один вїчний п грїмїй протест!

## Перегляд політичний.

Віль часу недавньої подорожї вел. кн. Александра Михайловича до Варш, де царского посланника зь такими почестями приймає болгарскій князь Фердинанд, вїчно вїдарте питання сїдне стало ся вавоно предметом політичній дискусії.

Сєся вїзита вел. князя російского має велике значїня для дальшого розвою wypadків на Сході. Букарештскій кореспондент Wiener-Journal'a довїдує ся, що в Петербурзі приготавляють план вїтворєня федерації балканських держав під протекторатом Росії. Роля, яку вїдграв князь Фердинанд при тїй російскій вїзиті, змєволила уряду у Agence Valcarіque до оповїщення дуже енергїчною заявы, що князь болгарскій не має право вїмїяти свого особистого становища ані вїдносїнь Болгарії до верховної державы. Та мїмо того все-таки удержуєсь поголовко о зїзїд князїв балканських, короля Александра сербского п князїв Фердинанда болгарского п федератїї балканських держав під протекторатом Росії. Зь тьм вїзвєзємає стояти п близька подорож короля Александра до Петербурга. В Варш, болгарскім портї надь Чорним морем, куда нїнї загоствїла російська ескадра під начальством контрадмірала Гільдебранда, мають находити ся крїм болгарських мїністрів Каравелова, Сарафова п Паприкова також представителі

чорногорского правительства, а те все каже заключати, що на Балканах приготавляють ся важкі випадки.

## Рух виборчий.

Зь Равшїны пишуть нам: Владислав Гурка, бувшій повол до сойму, страх хоче бути знов послєм! Він обтїдїть повїз зь своїми посольскими звітїми, хвалїть ся, як багато він добра досї зробив, та обїцєє золотї гори, як бї его поволно вїбрано послєм.

Та може був бї вїбраний, коби не той запєка о. Іван Кнїрїя з Немірова, що закорядив п закоряджує в повїті стїлько передвїборчїх вїз та поучає праввїборчїх, як мають держати ся при праввїборчїх п вїборах, щоб вїз разь свого посла вїбрати!

Все неправда! — кричать п. Гурка, — все брєхня, що сказав о. Іван Кнїрїя на передвїборчїм вїзї в Хотєлиці д. 28. липня с. р. п на другїх вїзїх. Брєхня, що Русини мали лише 14 вїбїрних послів. Брєхня, що сойм вїхав на реуляції п мелїорації на захїдну Галичину в 1897 році 296.000 К., а на схїдну лише 92.000 К.; в 1898 році на захїдну 445.000 К., а на схїдну лише 349.000 К.; в 1900 році на захїдну 892.000 К., а на схїдну лише 382.000 К. Брєхня, що Краєвий вїдїл 1888 р. вїбудував дорїг в захїдній Галичині 2.160 км. вїометрів, а в схїдній лише 647. Брєхня, що сойм вїхав за помочи: а) на краєвїську академію наук 62.000 К. а на Товариство іменї Шевченка у Львові лише 10.000 К., б) на польскї просвїтні товариства 16.800 К. а на рускї лише 6.800 К., в) на польську штуку 120.696 К., а на рускї театр лише 11.500 К. Брєхня, що Поляки мають два університети, а Русини нї одного; що Поляки мають 26 гімназїй, а Русини 3 1/2; що Поляки мають 6 реалєх, а Русини нї одної — і т. д. і т. д. все — брєхня!

Але ж рускїй нарїд не хоче слухати велїкого мужа; протївно, переймає ся поучєнїями о. Івана Кнїрїя. Тож Гурка бере ся на властвї ему способї агїтаційнї. Перєхвалєє ся, що о. Івана Кнїрїя „всадить до крїмїналу“!

Дїшло до того, що агїтатори Гурка з Хотєлиця, де находїть ся его агїтаційне бюро в руках польского ксьондза Рудїньского, пишуть листи до Зверхности громадевої в Немірові з такими брїдїями на о. Івана Кнїрїя, що слухачи їх аж на вїтї бере ся. Не тьлько що, але грозять ему бумами п смертїю! Гей-гей, мїлий Боже! Яка то завєсть огортає другї польскї парохї, що не мають таких велїких архїєпїскупів ксьондзів, яким єс. Рудїньскій в Хотєлиці, котрого парохїє дїїшли до такої „свєтлої“ досконалостї, чї, якї можна читати в їх листї до зверхности громадекої в Немірові на о. Івана Кнїрїя. За таке душпаствїрованє належить ся єс. Рудїньскому „цєлєрїна“! Він вї певно дїстане, скоро его епископ вїсє згаданїй лист прочитав! — *Наливайко.*

Із 3 баража одержуємо зь просьбою о умїщенє таку (печатану) відозву:

Панове Громадо! Вїбори до Сойму вже два тїжнї як розписанї, праввїбори за пару днїв вже розічїнують ся, а нарїд, що ані разу не вїзшов ся, щоб порадити ся з собою.

Правда, хвїля надто горяча, але і справа вїборів є немєнє пильною п горячою, бо і вона рїшає про долю нашу. Єсли бїдужно її пропустимо, то колись за те болїчо її вїдчуємо!

Протївнї наш вже готовий — тож і ми хлопї і вїсї тї, що їм доля нашого руского народу лежить на серцї, берїм ся до дїла! Отже аби обговорївши справу вїборів і як почати вїборчу роботу, замірили ми сєлїкати передвїборчї збори на день 11 н. с. серпня (в недїлю) о годїні 2-їй по полуднї до будинку маїстратского в Збаржї.

На сїх зборах бувшїй пос. Дмитро Остєпчук зложить посольське справозданє.

Збарж днї 4 серпня 1901. Андрух Шмїгельскій, Андрух Марцїнюк, Василь арматюк, Дмитро Чичота, Луць Ішук.

Зь Перемыського пишуть нам: В пашалїку славного Лїнїєвича заводїть ся — по сєсїях вїїтїв — ось-так нова практина вїборчїх:

Вїїт викладає до перегляду в канцелярїї громадскій цїлком добру лісту вїборчу. Честнї вїборчї прослїдять, що все в порядку, дождають днї вїборів. Тамчасом до староства вїсїлає вїїт їмїу лісту, сєабрїковану для потреби власної і своєї партїї. В тїй лїстї бракує вїїх, що вїїтові або повїтовим маторам не мїлі. І так в Торнах писар громадскій Головїд пропустив у сєальшованїй лїстї найчєстїйших вїборчїх, як Івана Яремця, одного з найсаможїїїших гадїв, що вїд давних лїт все був праввїборцем а дуже часто вїборцем. Пропустив дальше Петра Засаднїого, Федька Наконєчного, Василя Фоду. Вїсї тї люди на вїложеної лїстї вїїтурували, а в вїїтї, яку писар перєсєлає старосту, зїзвїли!

Протєст вїїкий неможливий, а вїїкнїя вїд Лїнїєвича є лїш протєст до Господа Бога. Може бї хоч прокураторїя добачила в сїм случаю знамєна якої алогїчнї, хоч-бї обману.

гнївує на бїк — в сердце у мене так вї вїмїло: бїла стїя стояла неподвижно боло високого корча, межї дубом п лїсом. Волоє зь-легка зїзжилось у мене на головї, но я набрав духа — п пошов до лїса.

Так, то була она, мїй вїчний гїсть. Коли я приближав ся до неї, мїсяць засїяв знов. Она здавало ся цїла немов бї виткала зь полушїрового, молочного туману, крїб єї лице вїдїїлась менї вїтка, тїхо лїлана вїтром — тьлько волосє я очї лєдїв чорїли, п на одїбїх зь пальцїв вїжєнїх рук блєстїв блїдїм золотом вїзїїї перстє. — Я пристановив ся перєд нею п хотїв заговорити; но голосє завмер у мене в грудях, хотїй властвїо не було у мене страху. Єї очї зєрвїли ся на мене: вїглядї їх вїражав вї скорбї п не радїстї, а якїсь безжїзненїй вїрає. Я ждєв, чї не промовїть она слово, але она стояла неподвижна п мовчала п все глядїла на мене своїм мертвецкїм непо рушїмїм поглядом. — Менї оїяг стало лачно.

— Я прийшов! — кликнїв я наковнєць зь усїлїєм. Глухо п чудно роздав ся мїй голос.

— Я тебе люблю, — почув ся шєцїт.

— Ты мене любишь! — повторїв я зь зачудованїєм.

— Вїддає ся менї, — знов зашєлє-сїїло менї у вїдповїдї.

— Вїддати ся тобї! Але-ж ты привїдї — у тебе п тїла нема. — Дївне одушевленє заволїдло мною. — Що ты таке? дїм, воздух, пара? Вїддати ся тобї! Вїдповїдай менї наперєд, хто ты? Жїла ты на землї? Зь-вїдїи ты явила ся?

— Вїддай ся менї. Я тобї зла не залодїю. Скажи тьлько два слова: „возьми мене“.

Я подїняв ся на ню. „Що она сє говорит?“ подумав я. „Що сє все значить? И як жє она возьме мене? Чї запїтати ся?“

— Ну, добре, — сказав я на голосє п несподївано грїмко, немов-бї хто мене зь задї поштовхнув: — Возьми мене!

Лєдїв вїсїв я вимовити тї слова, як тавїлїча стїя зь якимсь ввїтрїшнїм сїм-хом, вїд котрого вї-мїть задрожало єї лице, подалась наперєд, руки єї подїєслись п протїгнулись.. Я хотїв вїдскочити, но я був уже в єї властвї. Она обїяла мене, тїло мое подїялось на пів аршина вїд землї — п мы обєв понєслись, плавно п не дуже быстро, надь неподвижно, моєру траву.

## V.

Зь початку закрутила ся менї голова — п я понєвольнє закрїв очї.. За малу мїнуту я вїдкрїв нїх знов. Мы неслись як п перше. Но вже лїса не було вїдно: підь нами розстєлила ся рївнина, засїїна темнїми пїт-нами. Я нїз страхом перєсвідчєв ся, що мы подїялись на страшну высоту.

„Я пролав, я у властвї сатан“, прошїло мене неначє грїм. До того часу галка о покує нечїстїи сїлы, о можливостї загнїбєлї не приходила менї в голову. Мы все мчали ся п, здавалось, подїїтїли все вїсїє п вїсїє.

— Куды ты несєшь мене? — протїгнєв я на ковнєць.

— Куды хочєшь, — вїдповїла моя товаришка. Она цїла прїтулилась до мене, лице єї майже прїтыкало до моего лица. Вирочїм я лєдїв вїдчувєв єї дотїк.

— Сїсїти мене на землї; менї пїяково на тїй вїсїтї.

— Добре, тьлько закрїй очї п не дыхай. Я нослухав — п в тїй часї почув-

стєвав, що падаю, як кнївенїй камїнь.. воздух засїсїтає в мїїм волосї. Коли я опамїтаєв ся, мы знов плавно несли ся надь самою землєю, так, що дотїкались вершїків високих трав.

— Поставь мене на ноги, — казєв я. — Що за приваєсть лїтати? Я не лїтаю.

— Я думала, що тобї приваємо будє. У нас другого заявїя нема.

— У вас? А хто жє вы такї? Вїдповїда не було.

— Ты не сїмїшь менї того сказати? — Жалобнїй звук, подїбнїй до того, що розбудїв мене в першу нїч, задрїжав в мовх ухах. Мїж тьм мы дальше лєдїв замїїтнє порушувались по вїхїм нїчїм воздух.

— Пустя-жє мене! — промовїв я. Товаришка моя тїхо вїдсунулась — п я почув себе на ногах. Она станула передїмною п знов зложїла руки. Я успоковїв ся п глянув їй в лице: як п передь тьм, оно вїражало сумїрну тугу.

— Де мы? — сїпїтаєв я. Я не пїзнаєв доокончїх мїсць.

— Далеко вїд твоего дому, но ты можєшь бутї там вї одїїй хвїлї.

— Янїм жє то чїном? Опять захо-чєшь тобї?

— Я не заподїяла тобї зла п не заподїю. Полїтаємо зь тобою до зорї, оть п все. Я могу тебе занєсїти, куды тьлько захочєшь — у вїї краї землї. Вїддай ся менї! Скажи опять возьми мене!

— Ну... возьми мене!

Она знов припала до мене, ноги мои знов вїддїїлись вїд землї — п мы полєтїли.

(Дальше будє.)

Добра нагода купувати

тепер (по сезони) за підармо останки і загалом дамські матерії в магазині

Ф. Корнецького і С-ки у Львові пасаж Гавсмана.



Тієнтсін 8 серпня. Ген Ляссель до-  
повідать, що німецький в'їзник оступився уже че-  
пати. На сторожі чімец ого посолства по-  
вдставъ лашь одиъ баталіонъ подъ началь-  
ствомъ Ферстера.



## Оповіді.

Збір учительський муж. ц. к. Семінарій учит. у Львові оголошує конкурс на 50 місць в інтернаті, що буде відкритий з 1-им вересня с. р. для учеників Семінарій. Оплата місячна 30 К. Ученики, які одержать стипендію, платити-муть 10 К. місячно. Крім того кожний з прийнятих зложить 10 К. як вступне в день вступлення до інтернату і має заосмотрити ся в 1 подушку, 1 коф до накривання, 4 простирала, 4 пошевни на подушку, 6 сорочок, 6 ногавчів, 6 пар скарпінток, 4 рукавички, 6 хусточок, 2 пари обуви, 2 одяги і плащ зимовий. В інтернаті одержать ученики крім старанного догляду: поміщене, удержане, опад, світло і пране. Подана неостемішовані вносити належить на руки Дирекції муж. Семінарій учит. у Львові, ул. Каліча ч. 5, до 30 серпня с. р.

## КОПЕРНИКІЙ І СЫНЪ

Оптики и Механики у Львові площі Галицької ч. 1, протівъ Банку Гіпотечного и плантаційнахъ площі Галицької поручає въ великомъ виборѣ з по дѣлахъ майстеровъ: окуляры, цилінди, лорнетты, бинокли, дальнозори, барометры, термометры, мікрометри, лупы, компасы, райодалы, часовы, карманы, пісок, лібелы, накометры и т. п.



Уряджене двохъ видівъ електричнихъ. Боясь напруги позастають ся якъ майстери в майстерстві.

## Курсъ Львовскій

зъ дня 8 н. ст. Серпня 1901.

| Акції за штуку безъ купона.                       | Плат.  | Жад.   |
|---------------------------------------------------|--------|--------|
| Банку гіпот. галиц. по 200 зр. а. в.              | 520    | 550    |
| Банку для торговлі и промислу 200 зр.             | 350    | 358    |
| Банку кредит. галиц. по 200 зр. а. в.             | 424    | 431    |
| Земл. галиц. Кар.-Людв. по 200 зр. м. ж.          | 424    | 431    |
| Земл. Львов.-Чернов.-Яссы по 200 зр.              | 424    | 431    |
| Листы заставніи за 100 зр.                        |        |        |
| Банку гіпот. галиц. 5% а. в. випуск. зъ 10% прем. | 109 54 | —      |
| Банку гіпот. галиц. 4 1/2% а. в. лос. 50 л.       | 97 80  | 95     |
| Банку гіпот. галиц. 4 1/2% а. в. лос. 60 л.       | 99 70  | 90 40  |
| Банку гіпот. галиц. 4 1/2% а. в. лос. 51 л.       | 99 80  | 100    |
| Банку гіпот. галиц. 4 1/2% а. в. лос. 57 л.       | 92     | 92 70  |
| Товариства кредит. 4% (1. емісія)                 | 93 80  | 84     |
| Товариства кредит. 4% (2. емісія)                 | 93 10  | 94 20  |
| Товариства кредит. 4% (3. емісія)                 | 91     | 91 70  |
| Облиги за 100 зр.                                 |        |        |
| Галиц. фонду промислов. 4 1/2% а. в.              | 96     | 96 70  |
| Вуков. фонду промислов. 5% а. в.                  | 101 50 | —      |
| Комунікацій Банку Крив. 5% (1. емісія)            | 101    | 101    |
| Комунікацій Банку Крив. 4 1/2% (III. емісія)      | 98 70  | 99 40  |
| Позички Крив. зъ 1873 по 6% а. в.                 | 92     | 92 70  |
| Позички Крив. зъ 1893 по 4% а. в.                 | 92     | 92 70  |
| Позички м. Львова 4% по 200 марокъ                | 87 80  | 88     |
| Позички м. Львова 4 1/2% 4-ом емісії.             | 97     | 97 70  |
| Лосы:                                             |        |        |
| Міста Кракова по 20 зр. (40 п.)                   | 73     | 78     |
| Міста Станиславова                                | —      | —      |
| Монети:                                           |        |        |
| Дунайскі цесарскі                                 | 11 17  | 11 25  |
| 20 франків                                        | 18 90  | 19 15  |
| 100 Рублівъ срібныхъ                              | 250    | 254    |
| 100 Рублівъ паперовыхъ                            | 252 50 | 254    |
| 100 марокъ німецькихъ                             | 117 20 | 117 60 |

## ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

у Львові ринку ч. 10

выдало новий накладъ друківъ

## I. Друки правничі:

1. Позовъ въ справѣхъ дробныхъ лібра по 25 зр.
2. Контрактъ купни и продажы I. ліб. по 40
3. „ „ „ II. „ по 40
4. „ „ „ III. „ по 40
5. Повномочія „ „ по 40
6. Подані о експ. и интитуцію, взоръ „ по 40
7. Написокъ до поданія о интитуцію ліб. по 20
- II Друки для масъ позичковихъ:
8. Дневникъ масовый лібра по 40
9. Книга довжиківъ „ по 40
10. Книжочка для позичковача 100 прим. „ 2
11. Серія довжиківъ „ 1 20
12. Книжочка вкладкова (шади) „ 3
- III. Друки для крамницъ:
13. Книжка товаровъ лібра по 40
14. Книжка вазова „ по 40
- IV. Друки для читальни и масъ позичковихъ:
15. Списъ членівъ лібра по 40
16. Грамоты членівъ читальни „ по 2

За опакowane и оплату почты дочисла ся належитость особно.

В редакції „Свободи“ у Львові, ринок ч. 10 можна дістати:

## ПОРАДНИК ПИСАРСКИЙ

підручник для писарів громадскихъ,

містить в собі збори писемъ и друківъ а такожъ поясненія якъ їхъ виводити и взагалі якъ вести діловодство и казу уряду громадского.

## ВИПУСК I

уложив

Д-р КОСТЬ ЛЕВИЦКИЙ

адвокатъ краевой у Львові.

Ціна примірника 25 зр., а оплатою почти 30 зр. Хто прише в листі шість марокъ почтовыхъ по 5 зр. дістане на місце вже оплачений порадникъ.

Учеників середнихъ шкілъ приймає на мешканіє і харчъ в належитимъ надзоромъ: Іванъ Криловскій, уліця Вірменська ч. 25, I. пов., ч. дв. 15 (від 16 серпня). До 15 серпня належить ще адресувати: Личаківська ч. 8, ч. дв. 11. 418 2—3

Урядъ парох. в Несторівцяхъ п. Озірна під Тернополемъ потребує сейчасъ дяка безженного, з добримъ голосомъ. 417 2—3

Першій рускій складъ машинъ до шитя!



Незрівнянои доброты машини до шитя и гафту Зінгера

Нижній водъ 27 до 65 зр. Ручий 26 до 48 зр.

Всѣ. Священникамъ, пп. Урядникамъ продаю на раты Условія сплати приступні. Готівкою 10% дешевше. Наука шитя и гафту безплатно. Цѣнники на жадає даромъ. 67—104

ИВАНЪ ЛЯВРУНЪ механикъ Львовъ, Галицька 6.

Заходомъ членівъ академічного товариства „МОЛОДА УКРАЇНА“ в Чернівцяхъ вийшли в 1901 р. отці книжки:

М. Гоголь: „Ревизор“, переклад Василья Симонича 60 сот.

Г. Яблочков: „Сільська учителька“, переклад Антоана Крушельницького 50 сот.

Иванъ Семанюк: „Карбін“, опов. 80 сот

Теодотъ Галиц: „Думки та пісні“ (поэзи) 80 сот.

Антін Крушельницький: „Серце“, оповідання 1 кор.

Антін Крушельницький: „Семьянинъ“ 80 сот.

Марія Сабодіана: „І хтожъ вона була“, оповідання 1 кор.

Замовляти можна в Книгарни Наукового Товариства ім Шевченка у Львові, ул. Чарнецького 26, або у Антоана Крушельницького в Чернівцях, ул. Петровича 2.

Въ цѣляхъ аітацій-ныхъ!

порувають ся до шареня масами слѣдуючі брошури „Парохіальна Библиотека“:

1. Законы людской суспільности где розпавляе ся о суспільной нужді, и о средствахъ какъ ѣй въ публичной житію зарадити. За 100 штукъ 8 кор.

2. Фашиный парламентаризмъ, где вытолковано ясно чому дотепершій послы не зробили и не могутъ зробити ничъ доброго для масъ народу. За 100 штукъ 8 кор.

3. Наша збруа, або якъ бороти ся проти вороговъ нашего быту. За 100 штукъ 6 кор.

4. Наша організація, або будити пробъ було намъ лѣше. За 100 штукъ 8 кор.

5. Заука Антихристовъ, брошурка дуже на часъ поединчо: 100 штукъ 1 зр. 20 с.; чотири статіи разомъ: 100 штукъ 4 кор.

6. Христосъ и Его народъ, брошурка дуже побуждаюча до патристичной чинности. 100 штукъ 5 кор.

7. Не бѣйте ся постраху! брошурка на часъ выборцій знаменита! За 100 штукъ 3 кор.

8. Реалія а панство. За 100 штукъ 2 кор.

9. Реалія а бѣдани. За 100 шт. 2 кор.

10. Хлѣбъ безъ реалій не ситить. За 100 штукъ 2 кор.

Выѣмъ ово, ино на часъ выборцій, можна вѣтъ ти брошури набути франко, единою въ Редакція Пропара, Церемияшл, Побереже ч. 1, въ найменшій скілько-сти 100 штукъ зъ кожод.

## Старше бездѣтне супру-жество

приймає на мешканіє, харчъ в услугу учениківъ инакомъ іміназію по дешевій цѣнѣ. — Ближній відомосты въ Адміністраціи „Дѣла“ підъ буквами Т. О. 418 2—3

## Домъ банковый и Контора вымѣны

Викторъ Хаасъ и Спѣлка у Львові ул. Сикстуска ч. 8.

Купує и продає ефекты, лосы и монеты. Лосы на раты въ правомъ до выграныхъ по зложеною першораты. — Календаръ банковый въ 181 сылає ся безплатно. 21—50

## КОНКУРСЪ

На 5 мѣсць въ рукодѣльни Товариства „Ризница“ въ Самборѣ, призначеныхъ выключно для вдѣвъ и сирѣтъ по священникамъ, розписує ся конкурсъ до 28-ого н. ст. серпня 1901. До просьбы належить додати: подтвержденіе дотычнымъ Урядамъ парохіальнымъ, що петентка есть встаню вдовою або сиротою по священнику и що поведење ѣя було и есть вповнѣ моральное. Крімъ того вымагає ся знаніє шата и вѣдповѣдній станъ здоровья.

Самборъ дня 6 н. ст. серпня 1901.

418 1—3

Дирекція.

Фабрика парова Райха и Спѣлки въ Знесѣнью почта Львовъ поручає свои вырѣбы: шварцъ и вазелину до чобѣтъ а такожъ крохмалъ до натирания бѣла. На жадає цѣнники даромъ. 113 14—50

## СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

просто зъ фабрики въ скринкахъ водъ 30 кѣло по-чавши по цѣнѣ фабричной а именно:

I-а по 156 кор. за 100 кѣло II-а по 136 кор. за 100 кѣло

кромѣ транспорту вывозаючого около 6 коронъ за 100 К.

замовляти просимо черезъ Народну Торговлю у Львовѣ

Скринки и опакowane даромъ. 123 23—?

## Аптекарь А. Thierry'я

бальсамъ зъ зеленою охороною маркою зъ монахиною 12 малыхъ або 6 бѣльшихъ (подвійныхъ) флашокъ К. 4 — безъ дальшихъ коштѣвъ.

А. Thierry'я масть зъ центифолій на раны зъ слоикъ К. 350 безъ дальшихъ коштѣвъ, розсѣлає за готівку А. Thierry'я аптіна під ангеломъ хранителемъ Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.

Відень, головний складъ: Apotheker C. Brady, Fleischmarkt 1, 28 9—9

Будапешт: Apotheker J. v. Török u. Dr. Egger. Загребъ: Apotheker S. Mittelbach.

В дробній розпродажѣ можна дістати вѣдѣи.

## ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНСКИЙ

артистъ-маляръ

мешкає 20 лѣтъ у Львові, приймає загаломъ, що входить въ украшу церковну и проситъ уклѣбно Выс. Пр. Духовенство о занотованіи адресы до дальшихъ услугъ въ искусствѣ

Львовъ, уліця Краковска число 20. 205

## Ярославъ Пестракъ

артистъ-маляръ

выконує артистично образы до иконостаса и приймає окрасея цѣлыхъ церквей, малює портреты зъ натуры та фотографій и красевды по дуже пристоупныхъ цѣнахъ.

За стильове, стараніє и совѣтне выконане ручнѣи.

Адреса: Львовъ, ул. Личаківска ч. 15.

Зелізничні поїзди після середно-європейского часу від 1 мая 1901 р.

| До Львова приходять:                            | рано  | перед пол. | по пол. | вечер. | вночь | Зі Львова відходять:                           | рано  | перед пол. | по пол. | вечер. | вночь |
|-------------------------------------------------|-------|------------|---------|--------|-------|------------------------------------------------|-------|------------|---------|--------|-------|
| з Кракова (231. 9:50 ніч)                       | 6:10  | 8:50       | 1:35*   | 5:50   | 8:40* | до Кракова (840 рано)                          | 4:15  | 8:30       | 2:55*   | 6:20   | 10—   |
| з Підволочиска (головн. дворецъ) (на Личаківку) | 8:35  | 8—         | 2:35*   | 5:55   | 10:20 | до Підволочиска зъ головною двірца зъ Підзамча | 6:30  | 9:25       | 1:55*   | 7:10   | 12:45 |
| з Тернополь-Красне-Бродъ                        | 8:12  | 7:40       | 2:20*   | 5—     | 10:02 | до Тернополь-Красне-Бродъ                      | 6:43  | 9:42       | 2:05*   | 7:35   | 11—   |
| з Бірокъ Вел.-Грималів-Копачиньскъ              | 8:35  | —          | 2:35    | 5:35   | 10:20 | до Бірокъ Вел.-Грималів-Копачиньскъ            | 9:35  | 9:35       | 1:55*   | 7:35   | 11:32 |
| з Ягрова                                        | —     | 11:45      | —       | —      | 12:15 | до Ягрова                                      | 9:35  | 9:35       | 1:55*   | 7:35   | 11:32 |
| з Черновца-Іцкан (12:15 н.)                     | 6:20  | 11:55      | 1:45*   | 5:40   | 10:20 | до Черновца-Іцкан                              | 6:35  | 9:55       | 2:40*   | 6:10   | 11:10 |
| з Ходорова-Підвисокого                          | 8:10  | —          | 1:10    | —      | 10:50 | до Ходорова-Підвисокого                        | 6:25  | 10:25      | 2:45*   | 6:10   | 10:30 |
| з Стрия, Лавочного, Будачиньскъ                 | 8:10† | —          | 1:10    | 4:40   | 10:50 | до Стрия, Лавочного, Будачиньскъ               | 6:35  | —          | 3:05    | 7—     | 12:51 |
| з Стрия, Харова, Сухой (†)                      | 8:10  | —          | 1:10    | —      | 12:15 | до Стрия, Харова, Сухой (†)                    | 9:10  | 9:10       | —       | 7—     | —     |
| з Стрия, Станиславова                           | —     | —          | —       | —      | —     | до Стрия, Станиславова                         | 10:20 | 10:20      | —       | —      | —     |
| з Бельця                                        | 6—    | 8:15       | 3:14    | 5:55   | —     | до Бельця                                      | 9:15  | 10:25†     | 3:15    | 6:30*  | 9:10† |
| з Рави Рускої й Сокаля                          | 7:45  | —          | 12:55   | 5:55   | —     | до Рави Рускої й Сокаля                        | 9:15  | 10:25†     | 3:15    | 6:30*  | 9:10† |
| з Любова (9 рано)                               | 6:46† | 8:15       | —       | 7:36   | 8:50  | до Любова (9 рано)                             | 5:45† | 10:20      | 2:15†   | 7:52   | 8:26  |
| з Бруховця                                      | 6:10  | 9—         | 11:15   | 5:45   | 8:49  | до Бруховця (2:51† в неділі і свята)           | 4:10  | 8:45       | 5:25    | 6:40   | 10:50 |
| з Замкої Вода (7:10 рано)                       | —     | —          | —       | —      | —     | до Замкої Вода (8:20†)                         | —     | —          | —       | —      | —     |

† Послѣдні поїзды (Se' nellzüge); \* від 1/VI до 31/VI, і від 16/IX до 30/IX, що дня, а від 1/VI до 15/IX в неділі і свята; † від 1/VI до 15/IX — від 1/VI до 15/IX, в будні дни; †† від 1/VI до 15/IX, в неділі і свята, §§ від 1/VI до 31/VI і від 16/IX до 30/IX † 7/VI до 10/IX.

Банскіи поїзды відходять зі Львова о 8:40 год. рано; приходять до Львова о 8:40 год. вечером. В місті видають білети атеціи дневників І. Ст. Соколовскій в пасажі Гавсманна, ч. 9 від 7 год. рано до 8 год. вечером, а звичайні і всякого вишного рода білети, ілюстровані провідниками, розклада і з т. п., інформаційне бюро ц. к. державнихъ желѣзницъ, ул. Красіцкихъ, ч. 5, в подвір'ю, схода II ч. дв. 52, в урядовихъ годинахъ (3—8, в свята 9—12). Середно-європейскій часъ вчасній від львівського о 36 мін.

При закупинѣ товарівъ просимо конліквуватись на нашу часописъ



Передплата на „ДЪЛГО“ и благодарност за интересни  
вещи у Дъвова.

[illegible]

## 401 6-6















Переплате на „ДВНО“ и на моментите за износване  
издава у Львов.

За починаемъ „Народиси Рады“ вобуде  
ся дня 6 септя першй передвыборчй зборъ въ  
въ Старомъ Сажборъ. Хотяи се часъ живятъ  
а тутъ роботы въ самомъ розгарѣ, ще и че-

Мы спустились и помчались въ долину старенною латинскою дорогою. Буйвѣль скоро поднимая съ кущей свою космату, чудно

[illegible]

Бесіда тая дуже прппала селянамъ до  
серца и порушила другихъ до бесідаъ. За  
разъ промовѣвъ Михайло Гринцакъ зъ Лавро-  
ва и дуже влучно вѣдповѣвъ столаревн Хро-  
бачинскому, который въ нѣмшѣмъ характерѣ  
прійшовъ на зборы а промовѣвъ за згодку  
за людювцами важуча: „Dopóki te dwa kije  
nie złączymy, dopóty panów nie pobijemy”. На-  
те ему Гринцакъ такъ вѣдповѣвъ: „Мы лю-

Третій промовив Комарницький, а Бу-  
совська. Промова його була дуже пластична  
і порываюча, при тій же виголошена з та-  
ких же огнєв, що змогла би в тисячів порва-  
ти. Годь цілон бесѣды тоя подати, наведу  
тільки два уступы зъ неї. „Добре называ-  
ють хруныомъ того, — говоривъ мѣжь ин-  
шимъ, — хто продає голосъ за ковбасу. Але  
яку вѣсть ковбасу їсть? Дивѣть: вду дорогою  
виджу свиню вѣзъ болотѣ а вѣ пыску має ков-  
басу. Але зъ чого „не питаю, тога ковбаса? Зъ  
свиньского мяса. Отже яку ковбасу їсть  
хрунь? вѣзъ всего аласного мяса!“ Далше  
казавъ на велику нужду народу, на упадокъ  
ремесла дрібного, на страху дорожню, де  
навѣть „мізерній нѣтъ“ подорожѣли. „Всімъ  
легше жити, — говоривъ піднесенимъ голо-  
сомъ, — тільки одному селянинові нѣ. И  
дѣмъ коло двора, на пѣвъ малѣ кухню чувъ;  
идѣмъ коло хлопа, на пѣвъ милѣ квасъ зъ  
капусты смердѣть. Та й тоя капуста немѣ-  
чимъ оселити, бо мясо хлопець дуже дороге.  
Льсы у насъ ницѣть, що не то вже не буде  
зъ чого кучѣ поставити, але навѣть загрѣти  
ся авѣ стравы зварити, а по куселяхъ шану-  
ють, щобъ паны мали де сало прохолоджу-  
вати. Мы подивимъ ся нао по людяхъ, якъ  
вѣбъ бѣднѣ, ажъ вѣ очакъ имѣ темнѣе, така  
бѣда свѣтитъ ся на-скрѣзъ чоловіка. Намъ зъ  
пальцѣвъ кровь тече, закнѣмъ свою кєрвацію  
обрѣснѣмо, а придуть днѣи паньскій и всео  
закнѣть. А ты хлопе не смѣй навѣть догна-  
ти, щобъ дика не перестрашити, бо паны  
потѣмъ скажуть: „Хлопѣ ми зъвѣжице пше-  
страшилѣ і не можна віцъ забѣць“. — Цѣла  
бѣсѣда, виголошена вѣ тѣмъ тоиъ сильнимъ  
и піднесенимъ голосомъ, зробила на при-  
сутнихъ дуже велике вражѣнь. Зъ противан-  
кѣ може хтось скаже, що се певно якѣсь  
радикаль, соціаліст. Але якъ-разъ противо-  
се чоловікѣ побожный, на скрѣзъ релігійный.  
Найдѣлшимъ доказамъ того єсть, що бѣсѣду  
свою закінчивъ зворотомъ до Бога и Пре-  
святотъ Днѣи о помѣчь при надходячихъ ви-  
борахъ. „Я не соціалістъ авѣ радикаль, —  
говоривъ о собѣ, — а що я до теперъ не го-  
воривъ нѣчого, бо я бѣдѣ терпѣвъ, я гадавъ  
що ви переможею. Подивѣть ся на мою руку  
тяжко спрацювану, подивѣть на мозолѣ на  
пѣй, а я бѣды не перемѣгъ. Отъ що говорять  
кєрва зъ мене“.

II. Осуховский говоритъ эъ заломѣхъ, по червоуѣвши якъ буратъ. Хвалить п самъ себе п цѣлыя посольскіе крамъ польскій — а все крутивъ ся коло одного, колына разъ за вертавъ на одно; не помагалъ п карточка де мавъ списано, що має балавдѣти. Але ж потому п выпивавъ за свое вѣдѣ многихъ селянъ, котрі въ очі наговорили ему, що ве набалакане нмѣ то самохвала п болѣше в томъ неправды якъ правды. Змыселъ усѣхъ тыхъ бесѣдъ бувъ, що посоль п всѣхъ нандобали о себе, а не о хлопцѣвъ-выборцѣвъ, т що эъ пана Осуховского досѣтъ вже послованя ба п маршалкованя — частъ уже пана Бровкови пойти въ дубину. Шляхта, що правда, балавала ему п приписувала, а хлопцѣ эъ нашими сляценниками ба й жидианшою нуты квітували пана маршалковъ, п пытаючи на присутнѣсть старосты Ъльникого, всѣхъ комісарѣвъ, докторѣвъ... Видѣ було — попусували ся спѣцѣ въ выборѣмъ кодѣцѣти п маршалка. "Вѣгъ дае драбину — въ гору п въ долину". О. Морозъ эъ Борни поряди промовивъ до пана посла п за ма

Я задумавъ ся. — Divus Cajus Julius

Последній відгомони мого голосу не  
вспіли ще замертти, як мені причулось...  
Мені тяжко сказати, що властиво. Зъ-першу  
причуть ся мені сумний, ухомъ леден уло-  
вний, но безконечно постаріючий ся ревотъ  
трубныхъ звуківъ в ондєсківъ. Здалося, що  
дєсь-тамъ страшно далеко, въ якоїсь бездон-  
ній глубині, раптово заворушилась нечелви-  
ча товпа — и піднімалась, піднімалась, во-  
рушачись и перекликуючись леден чуточно,  
як-би кривъ сонъ, кривъ дивлячий, могово-  
ковий сонъ. Потімъ воздухъ зблявсь ся вт-  
струю и потемнівъ надъ розвалиною.. Мені  
почали мрѣти тїня, міради тїней, міліони  
чергъ, то округляхъ якъ шоломи, то подов-  
гастыхъ, якъ кошія; лучі мїсяця дробились  
блискавичними синявими пєсорєками на тьхъ  
кошіяхъ и шоломахъ — и вся та армія, та  
товпа приближалась ближє и ближє, росла,  
кохалилась зблєжнєнєсь.. Невисказана сила  
сила, достаточна до того, чтобы двинути ця-  
лий свѣтъ, відчувалась вѣ вѣи; но вѣдичи  
образъ не виданавъ ся ясно.. И зновѣ мені  
причулось, немовъ трепетъ перебѣтъ кругомъ  
немовъ отворились и розступились явїсь не-  
личєніи флїл... „Caesar, Caesar venit!“ Зашу-  
мїли голоси, подобно дїетамъ лїєв, на ко-  
трїй несмодївано налетїла буря.. покованъ  
сь глухий ударъ — и голова блїда, сувер-  
на въ лавровомъ вѣнцї, зъ опущєними повїками

XIV.

И послушавъ — и, пригадаю собѣ, пе-  
ше вражьиѣ мое было до того стесненъ с-  
лодке, що я мѣлъ только здѣхнутъ. Икъсь т-  
малю-голубе, сѣбѣлисто-мягке — въ то свѣ-  
та, нѣ то туманъ — обливало мене нѣзъ вѣсѣ-  
сторонѣ. Зѣ першу я не розбѣнявъ ничого,  
мене слынятъ той лазуровый блескъ — и  
отъ, невдовоѣ почали выступати зачерны пр-  
красныхъ гѣрѣ, лѣсѣвъ; озеро розкинуло  
подо мною, зѣ меркѣтлювыми въ глубинахъ  
рямы, зѣ лавѣднымъ леготомъ приливу. Зѣ  
нижѣ помаранчѣ обнявъ мене фидею и вра-  
зѣ нить, такожѣ немовъ-бы фидею, при-  
нула сильны, чистѣ звуки молодого живоче-  
голосу. Той запахъ, тѣ звуки такъ я поти-  
нула мене въ низъ — и я почавъ спускѣ

**В. АДАМСКИЙ**  
давнійше Іргенс  
Львів, ул. Собіського ч. 4















Подпишана на „ДЗМО“ и наложителен да изплати  
всички у Дьовъ.

# ДЪЛО

**Перепишката на „ДВЛО“ аз нѣмъ додаточна**

**въ Австрїи:**                      **за границею:**

на цѣлый роукъ . . . 16 фр.    на цѣлый роукъ . . . 22 фр.

на полъ роукъ . . . 4 фр.    на полъ роукъ . . . 11 фр.

**у Липова:**

на цѣлый роукъ . . . 14 фр.    на полъ роукъ . . . 7 фр.

на червѣ роукъ . 8-90 фр.    на италскъ 1 фр. 20 фр.

**Редакция, Администратія и Экспедиція подѣлѣ 24**

**ул. Батория — Рукописки вѣрзуютъ за яхне на по-**

**передие заворешене. — Редкамакия асортиментъ**

**азбѣкъ въдъ порта.**

**Месеченное членство кешуте 6 фр. на пров. 7 фр.**

**Членованія званій принимають се по цѣнѣ 10 фр.**

**въдъ сдѣланіе стрѣлки наизготовно або ехъ живаго а въ**

**ружбѣхъ „Надобненіе“ по 15 фр. а в.**

**Морская и кишлак доносима: приказаніа! членствъ се по**

**15 фр. въдъ стѣпана,**

(Заява и просьба.)

Подаючи сю милу вѣсть до вѣдомости  
всѣмъ Р. Т. патріотамъ и патріоткамъ на всѣмъ  
Руси-Украинѣ, высте названъ Товариства  
первый, що они не лишѣ одобратъ доверенныхъ  
фактъ купна реальности пбѣ будову народ-  
ного театру, але й ужити въ те перѣ всѣхъ  
силъ и способѣвъ въ томъ напрямѣ, щоби  
громадѣйшими складками та щедрѣйшими  
жертвами уабирати вже въ вблѣнокъ рокактъ  
поважний фондъ на будову руско народного  
театру въ столицѣ Галицкои Руси. Дѣлами  
докажуймо й дальше, що Русь — то нарбдъ  
зъ-давна культурный и до найбільшихъ  
правъ зрѣлый и способный. Початокъ до ве-

Гр. Вр.

Изъ цѣлонъ вязанки всякихъ улетѣло-  
ванныхъ у насъ неслѣдствій, якъ то старо-  
сты розганяють передвыборчі збори, укажемъ  
мѣжъ иншимъ на фактъ, якъ то староство в  
Бохині и въ часѣ выборовъ до рады держав-  
нои 1897 року розважало було передвыборчі  
збори. Аранжеры зборовъ воднесли теле-  
графічно зъ жалобою до міністра справъ  
внутрѣшнихъ, а що тогдѣ якъ-разъ радив-  
соймъ, то и въ соймѣ п. Бернадзиковскі  
вийсь въ той справѣ интерпеляцію. Отже пра-  
вительственный комісаръ гр. Лось въ своїхъ  
водповідяхъ на сею интерпеляцію зазначивъ,  
що староство хибно інтерпретувало тутъ обо-  
в'язуючий законъ та що намістництво выдало  
по той причинѣ поучене старостамъ. И ядав-  
ло ся, що буде вже разъ бѣдѣ конецъ, бо ко-  
ли кождий урядникъ, отже и всѣ старости  
знають, що примѣромъ пенсія побирає ся 1-ю  
кождого мѣсяца зъ геры, чого и не утилли-

Кужер Івовскі, ногучыі таакожъ тѣмъ  
стыскі „лѣтальности“, звертае ся прамое а  
повлікомъ до намѣстніка, щобы мостискомъ  
старостѣ — не завадало бы и другимъ -  
прагадавъ владствіе значѣне закона и прик  
завѣ занехати слѣдства противъ хлѣборобовъ,  
котрыхъ водрыває ся въ дѣ найнильнѣйшихъ  
роботъ въ полі и волочить ся ихъ до стар  
ства, черезъ що тратять дорогіі часъ и нар  
жують ся на непримиренности за те, що радѣ б  
користати зъ правъ, въ цѣлѣй державѣ узн

На се все чоловѣкъ хѣба здвигне плечъ  
и закличе зъ розпукъ: Господи, коли  
вже разъ въ тѣй нещастнѣй Галичинѣ настъ  
не порядокъ, справедливостъ и законностъ?

Справа автономії Тиролю все ще не затихла. Посол Катраїнь, один з головних прихильників автономії італійського Тиролю, не знеохотився ся тям, що та справа взяла не соймйші оборот, нїж вїнь мїг бажати, і у відповідь на напаст-

## XV.

Уста Еллисі едва порушались и въ о  
чахъ вновь проявилась гроза... Но для люд  
сейчасъ вновь стало неповорухнымъ.  
Я хочу до дому, — сказавъ

Зъ-першу все осталось мовчальнымъ  
якъ и передъ римскою розвалиною, но въ  
такъ коло самого мого уха раздавъ ся гру-  
бый, бурлацкій смѣхъ, и щось нязъ стоньмъ у-  
пало въ воду и стало тошиться захлестукачися  
Я оглянувъ ся: нѣкого вѣгде не було вяди-  
— но зъ берега вѣднѣвъ ся вѣдсмонѣгъ —  
разомъ зъ усѣхъ сторѣхъ поднѣвъ ся олушш-  
ючій ревѣтъ. Чого-жъ то не було въ тѣмъ ха-  
осѣ звуковъ? Крики и свисты, злобий руган-  
и смѣхъ, смѣхъ по-надъ усе, ударъ весель

памятавъ ся, мы зъ Елісь тихо повзали въ  
дѣль знакомую прогалиню моего лѣса, пря  
мо до старого дуба...

XVII.

— А хто тебе знае, добродію? Цей



Дня 27. серпня: Жовтєвъ 9. г. (ком.  
Рудницкій).



Вибори до союму на зарку. Безвѣстна паньско-шляхотска кліка устами своїхъ ошанихъ заповіла намъ смертельний бій, ужалая, якъ і давнійше уживала, рижкихъ пложитихъ сивошівъ, і обохъ до галицького союму доуштити якъ найменше число справдішнихъ заступниківъ руського народа. В сѣмъ-же роді, що знаній сецесіи руськихъ послівъ собоювихъ, а тимъ бѣднѣшою вѣдлостію і енергій старатись буде ота кліка, аби Руськихъ побити а свѣтѣ нѣба перекінати, що народъ не годить ся зъ цѣлѣтиского руськихъ послівъ і тому вибравъ полескихъ панівъ. Було се для насъ страшений погромъ. Тому мушимо напружити всѣ наші сили, аби зъ уря виборчихъ вишліи люде наші, треба намъ збѣгувати все і всюди. Позаяв не розширяжимо капиталами такъ якъ наші ворогъ, то довѣи першудішшу нагороду, аби тілѣки була веселою. Також, а скажѣм, просто знаменитою і в пашдѣкахъ необчисленого нагородою, такъимъ арзвудовимъ способомъ агітаційнимъ в броніурка *Гриця Ціпава* п. з. «Хруніда» (сатирично-політичний пісеньякъ). Ціпа книжочка 8 кр., а при закупі 25 примірниківъ опакования і коштівъ почтовихъ не рахувѣ ся. Бу шурка правдива, есціально на вибори і кождий руськой патріот повиненъ її цѣлѣми масами розсѣдати в своїй оволодахъ, тимъ бѣднѣше, що се книжочка патріотична, дуже гарна і цожиточна а кромі сего — часть доходу зъ неї призначена на дохідъ «Руського людowego університету». «Хруніда» *Гриця Ціпава* повинна безуцеловно находити ся в кождій руській хаті, а назва Патріотівъ святымъ і моральнимъ обв'язкомъ є знайти ся масового розпродажню єї. Замокляти: в Редакціі «Свободи» Львів, ул. Освядченеихъ 9, 12, або в Книгарні Товариства ім. Шевченка, Львів Чарвечкого також і в Книгарні Стараго іійсківъ). Мзыеше ніжъ 25 примірниківъ не вислать ся. Швидко єспішіть ся, бо вже наглыть, а ручаю Вамъ, що не номіжувъ панамъ ані дрижѣ, ані ковбасѣ, ані горіжкѣ, ані мѣтисѣ гудіюти!!



— Рахунок Товариства взаємного кредиту „Дністер“ у Львові створений зареєстрованого з обмеженою поручкою за місяць липень 1901.

#### I. Стань довжний:

|                                        |             |            |
|----------------------------------------|-------------|------------|
| Удільні членські виплати               | кор. сот.   | 78.603-29  |
| Фонд резервний                         | 8.325-72    |            |
| Спеціальна резерва отрат               | 1.110-13    |            |
| Вкладки:                               | кор. сот.   |            |
| а) стань на поч. липня                 | 884-170-53  |            |
| б) вложило 93 сторбн                   | 31-569-31   |            |
| разом                                  | 915-729-84  |            |
| в) видало 74 сторбн                    | 48-836-45   |            |
| Позбавив з кінц. липня                 | 866-893-39  | 866-893-39 |
| Позбавив пров. процентів               | 27-008-45   |            |
| Кошти спору                            | 625-82      |            |
| Неоплачені дивіденди за р. 1897/8/9/00 | 4-022-48    |            |
| З рахунку рожн. сторбн                 | 744-51      |            |
| Резерва на опл. податку за р. 1900     | 600-00      |            |
| Рахунок бжж. з тов. „Дністер“          | 15-000-00   |            |
| Сума                                   | 1002-933-79 |            |

#### II. Стань чинний:

|                                      |             |            |
|--------------------------------------|-------------|------------|
| Позички удільні на скрити і векселі: |             |            |
| а) стань на поч. липня               | 797-693-15  |            |
| б) удільно позичок                   | 64-785-—    |            |
| разом                                | 862-488-15  |            |
| в) сплачено в липні                  | 10-955-69   |            |
| Стань з кінцем липня                 | 851-532-46  | 851-532-46 |
| Готівка в касі з кінц. липня         | 3-645-17    |            |
| Цінні папери резерв. фонду           | 8-587-—     |            |
| Інші локації                         | 74-297-—    |            |
| В папирів почтовий (обор. чеків)     | 7-979-81    |            |
| В товариствах і банках               | 49-109-29   |            |
| Рахунок бжж. з Банк. крав.           | 586-04      |            |
| Сальдо коштів адміністрації          | 7-196-66    |            |
| Сума                                 | 1002-933-79 |            |

Членів прибуло 34, з — удільми, убуло 4, остає з кінцем липня 1901 всіх членів 1957 з декларованими удільми в сумі 101800 кор. Стопа процентова відь вкладах 4%, відь позичок удільних з провізії на кошта адміністрації 6 1/2%.

### КОНКУРС.

Виділ Товариства „Руска Бесіда“ у Львові оголошує отрим конкурс на самостійного Директора руско-народного театру. Подання виносити належать до Виділу Товариства (Ринок ч. 10) найдалше до 31 н. ст. серпня 1901. Компетенти можуть переглянути умови контрактів і засягнути ближих інформацій перед реченцем в локалі Товариства. — Виділ.

Урад парох. в Несторівцях н. Озиря під Тернополем потребує сейчас дяка безженного, з добрим голосом.

**„Новомодний сьпіваник“**  
за 20 кр. [40 сот.] вже з пересилкою поштовою. Набути можна; Редакція „Комара“, Львів, ул. Куркова ч. 27.

### ТОРГОВЛЯ ЧАЮ, КАВЫ И ВІНА

## ЕДМУНДА РІДЛЯ

перенесена на вулицю Театральну ч. 3.

| чай                          | кавы                          |
|------------------------------|-------------------------------|
| масово збору:                | найлучший роды                |
| півь кп. Congo зр. 1-60      | о чисто ароматичному вкусу,   |
| Souchong чорна 2-—           | когда розсидяе оплатно до     |
| маввий збір 3-—              | кождою поштовою станію 4 1/2  |
| Kaurow чорна 4-—             | кілгр. в мішочку:             |
| Melange de Lon 4-—           | Port rico 9-— 1/2 кілгр. — 90 |
| Высшыи чаевы 1-30            | Cuba grub. зр. 9-50 — 90      |
| Высшыи найльш-ших чаевы 1-60 | Ceylon зр. ена 10-— 1-—       |
|                              | Ceylon, перд 10-40 — 1-01     |
|                              | Ceylon, гр. з. 10-75 — 1-04   |
|                              | Ceylon, перд 10-75 — 1-08     |
|                              | Моеса араб. з. 10-75 — 1-08   |
|                              | Яма водота 10-75 — 1-08       |

Опаковане не числится ся. Замовлення з провинция выслае ся водворотною поштою. 419 1-44

### Цве. кород. уприв.

## Якова Шпрехера и С-ки

у Львові поручає старі горьки польські, розолісы, лікеры, румы правдивы з Ямайи, коньяки, спиритусъ, „Воп-понт“ на валіяны, такожъ правдивый оцетъ спиритусовый. 868

Склады для юста: ул. Галицка ч. 1. — у уліцк Коперника ч. 9.

### Курсъ Львовскій

зъ дня 12 н. ст. Серпня 1901.

| Акція за штуку безъ купона.                   | Плат.  | Жад.   |
|-----------------------------------------------|--------|--------|
| Банку гнот. галл. по 200 ар. а. в.            | 530    | 550    |
| Банку для торговлі в промыслу 200 ар.         | 350    | 368    |
| Банку кредит. гал. по 200 ар. а. в.           | —      | —      |
| Зелія. гал. Кар.-Людв. по 200 ар. м. ж.       | 424    | 431    |
| Зелія. Льв.-Чернов.-Яссы по 200 ар.           | 525    | 535    |
| Листы заставні за 100 ар.                     | —      | —      |
| Банку гнот. гал. 5% а. в. выдос. зъ 10% прем. | 109 50 | —      |
| Банку гнот. гал. 4 1/2% а. в. выдос. 50 л.    | 97 30  | 98     |
| „ „ 4% 60 л. по 200 жор.                      | 89 70  | 90 40  |
| „ „ 4 1/2% а. в. выдос. зъ 51                 | 99 30  | 100    |
| „ „ 4% а. в. выдос. зъ 57 л.                  | 92     | 92 70  |
| Товариства кредит. 4% (I. емісія)             | 98 30  | 94     |
| „ „ 4% выдос. зъ 41 1/2 л.                    | 93 60  | 94 20  |
| „ „ 4% выдос. зъ 55 л.                        | 91     | 91 70  |
| Облиги за 100 ар.                             | —      | —      |
| Галл. фонду проинаційного 4% а. в.            | 96     | 96 70  |
| Букм. фонду проинаційного 5% а. в.            | 101 50 | —      |
| Комунальнй Банку крав. 5% (II. емісія)        | 101    | 101    |
| „ „ 4 1/2% (III. емісія)                      | 98 70  | 99 40  |
| Повички кравей зъ 1873 по 6% а. в.            | 92     | 92 70  |
| Повички кравей зъ 1898 по 4% а. в.            | 87 80  | 88     |
| Повички м. Львова 4% по 200 жор.              | 97     | 97 70  |
| „ „ 4 1/2% 4-ом емісія.                       | 97     | 97 70  |
| Льсоы:                                        | —      | —      |
| Міста Кракова по 20 ар. (40 ж.)               | 73     | 78     |
| Міста Станиславова                            | —      | —      |
| Монеты:                                       | —      | —      |
| Дукаты цисарскій                              | 11 17  | 11 25  |
| 20 франковъ                                   | 18 90  | 19 15  |
| 100 Рублявъ сръбныхъ                          | 250    | 254    |
| 100 Рублявъ паперовыхъ                        | 253 60 | 254    |
| 100 марокъ нѣмецкихъ                          | 117 20 | 117 60 |

### Надосламе.

### КОПЕРНИКІЙ И СЫНЪ

Оптики и Механики у Львові площа Галицка ч. 1, противъ Банку Гноточного на плантаціяхъ площі Галицкой

поручає въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цѣперы, зорькоты, біокулъ, дзлелюкы, барометры, термометры, мікрокопы, люпы, компасы, районны, таомы ширинны, піомы, мікроскопы и т. п. Урадженье дзлелюкы окстречныхъ. Воиы направыкъ поагодуеыъ оз зъвъ каторше и найдешевше 4618

### Першій рускій складъ машинъ до шитя!

Пожній відь 27 до 65 ар. Ручнй „ 26 до 48 ар. Веч. Священникамъ, пп. Урядникамъ продаю на раты Условія сплати притупий. Готівкою 10%, дешевше. Наука шитя и гауту бесплатно. Цынныи на жа-дане даромъ. 68-104

### Незрівняном доброты машинны до шитя и гауту Зінгера

Пожній відь 27 до 65 ар. Ручнй „ 26 до 48 ар. Веч. Священникамъ, пп. Урядникамъ продаю на раты Условія сплати притупий. Готівкою 10%, дешевше. Наука шитя и гауту бесплатно. Цынныи на жа-дане даромъ. 68-104

### ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ механик

Львовъ, Галицка 6.

### КОМАР

двотиндзевникъ гумористично сатиричний. Одинокій гумористичный ілюстрований орган на Руск. Видѣ і за редакцію одвічае: ван Кунцевич. Ціловірна передплата 4 ар., на піз року 2 ар., чвертьрічно 1 ар. Редакція і адміністрація: Львів, ул. Куркова ч. 27.

### РОВЕРИ

„Puch“ и „Dürkopp“

найліпшої марки з 2 і 3 літною гарантією

поручає по цінахъ значно зниженихъ

### Тадей Густович

Склад роверів і артикулів спортових.

Львів, ул. Академічна 12.

Клей на мухъ, Тріски на мухъ, Папір на мухъ

поручає найдешевше

### ВОЛЬФ ЧОП

Найстаршій галицкій склад фарб, покостів і лякерів.

Львів, Жовківска ч. 2.

Рік заложеня 1813.

### ИОСИФ ІВАНИЦКІЙ

Торговля машин до шитя

Львів, Готель Жоржа.

Рік заложеня 1872.

Рік заложеня 1872.

Продаж, заміна і направа машин до шитя, складові часті: нити, оліва, ігла ітп. Машини спроважують лиш повнимъ вагономъ и найдешевше.

Не вислаю агентів для баламученя Р. Т. Відборців. По домахъ ходять агенти тільки з жидівськихъ фабрик і дістають за продажъ ручної машини 10 ар., а жіночої 20 ар., а за те відборці мають лихий і дорогий заплачений товар. Кожда торговля, маюча добрий товар і мірні ціни, не може вислаюти агентів.

200 машин до шитя з все на складі до вибору. Найліпші догауту ратами 77 ар., готікою 70 ар.

### Иосиф Іваницкий

механик і спеціаліст. — Львів, Готель Жоржа, 269 14-86

Прому замахати цінники.

### МУЖЕСКУ

Безсильность

выдуману именомъ страшныи наслідками тайныхъ грѣшъ молодости и разврату, усуне напелено и на долго однокоса, розширена въ многыхъ выданяхъ иллюстрована книга Самоохорона д-ра Ретана

Россійске выдане: 1 ар. Польске выдане: 1 ар. Нѣмецке выдане: 2 ар.

Тысячъ людей найшлы въ ній похоронены своихъ недугъ и направилы свои мужескыи силы при помощи вказаного въ книжцѣ способу дѣтвеня. По одержаню франко належнотости, выслала ся франкомъ книга въ кувертѣ малякомъ выданцѣ Р. Ф. Вірей въ Ляпску. (R. F. Biey's Verlagbuchhandlung in Leipzig.)

### Двох учеників

порядныхъ и изамоі гимназіи і з ліпшого дому найде у Львові уміщеніє і соціетну опіку у рускій домі. Вказуи віомістѣ подіть катихизмъ о. А. Стефановичъ, перебуваючий тепер в Кутах. 899 8-3

### ОПОВѢЩЕНЕ.

IX. Загальний зборъ членівъ Товариства „Ризница“ въ Самборѣ відбудуть ся въ четверть дня 12-го вересня н. ст. 1901 після слѣдуючої програмы:

- 1) О 8 1/2 год. рано поминальня Богослуженя за померш. членівъ Товариства;
- 2) о 10 год. рано відкрыта зборівъ въ сали Товариства;
- 3) справозданя: Рады надзираючой, Дирекціи, контрольного комісії и затвердженя біланса;
- 4) роздѣлъ зысківъ;
- 5) выбѣръ одного члена Дирекціи и 4 членівъ Рады надзираючой;
- 6) внесеня Рады надзир. и Дирекціи; внесеня и интерпелация членівъ;
- 7) льсованя премій для Церквей и Брадтѣъ церк., членівъ Товариства.

Заключеня рахунківъ и білансъ суть выложені въ кав. целаріи Товариства для перегляду членамъ відь 15 серпня с. р. Відь Рады надзираючой Товариства „Ризница“.

О. Левъ Щавинскій О. Василій Скобельскій  
председатель. секретарь.

### „CONFISERIE UNION“

у Львові, парова фабрика цукрів і чоколяди

поручає свої після найнозіяшихъ способівъ і при приміненю поступовыхъ средствъ виконані знаменитіи кравей фабрикаціи, спеціалныи як:

Англійскіи, французскіи і швейцарскіи бомбони і цукры всякого рода — атласові бомбони — солодкіи продукты — оловчєи кармеліки — сальсоновіи бомбони Знаменитіи десертныи цукорки в різнихъ добірнихъ родахъ (Dragées, Pralines). — Десертныи печива, бішкоти, гербатники, медяники — Ориентальныи цукровіи спеціалы. — Преріжніи святочніи артикулы на Різдо и Великденъ — від простихъ до найдобіришихъ.

Цукор дедоватий, овочіи кандизованіи, глазуруви — іпомаричевіи шкєрєи кандизованіи. Опатентованіи овочевіи цукор оу смаженя овочіи, мармалад, сокы і т. п., яко найдешевшій ше додатъ к замість звычайного буракового цукру. Сок до отрав, яко найліпше і найдешевше средство замість масла и меду. Наконєць ріжніи овочевіи сокы, мармалады і т. п.

Пригадаємо, що всіи спєр артикулы і матеріалы, потрібніи до нашихъ продуктівъ, котріи бєрємо з першорядныхъ жєредъ, розсїджує і контролює стало оудово запрѣсуженный хєміи.

Зєдинєніи фабрики сырпу і цукрівъ у Львові.

Тов. зарєєстр. з огр. пор. 415 2-50

### Пропшу оглядати

Найдешевша торговля галантерейныхъ товаровъ

### АДОЛЬФА РАППА

у Львові, Ринок число 11.

Припорукає великийъ вибѣръ мужеского біла, краватов, рукавичок, парасолів, палочок, шкєрєиныхъ виробівъ, російскыхъ калашівъ, дитинныхъ забавокъ, всєіакихъ альбумівъ, картъ з видами, мыл тоалетовыхъ і перфумерий. 325 26-78

### ЛІАРНЯ ДЗВОНІВЪ

### АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ

вѣдана чєна двома сръбными медалями

выконує дзвоны рѣзнои ваги и пріймаєе ушкодженіи дзвоны до переливаня въ найкоротшєи частѣ, а такожъ має на складѣ готовіи дзвоны рѣзнои ваги.

Дякуючи всѣмъ Ви. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотепершійи замовленя, прошу о ласкавіи замовленя такъ на поодинокіи новіи дзвоны якъ и на цѣлыи групы. За трєвалѣсть матеріалу и гармонійный звукъ моихъ дзвонівъ ручу и длительно осмѣляю ся припорукаати ихъ Ви. П. Т. Цублицѣ.

Зъ глубокимъ поважанєемъ

АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.

### Аптекарь A. Thierry's

бальсамъ з зеленю охоронною маркою з монахиною 12 малыхъ або 6 большихъ (подвійныхъ) флашкохъ К. 4 — безъ дальшихъ коштєи.

A. Thierry's маєть з центифолий на рани і соіоки К. 350 безъ дальшихъ коштєи, розсїдєе за готівку A. Thierry's аптека під ангеломъ хранителемъ Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.

Відєнь, головный складъ: Apotheker C. Brady, Fleischmarkt 1. 28 9-9

Будапєшт: Apotheker J. v. Török u. Dr. Egger. Загреб: Apotheker S. Mittelbach.

В дрібній розпродажєи можна дістати всюди.

### Зелізничі поїзди після середно-європейского часу від 1 мая 1901 р.

| До Львова приходять:                     | рано  | перед пол. | по пол. | вечер. | вночь  | Зі Львова відходять:                  | рано  | перед пол. | по пол. | вечер. | вночь |
|------------------------------------------|-------|------------|---------|--------|--------|---------------------------------------|-------|------------|---------|--------|-------|
| з Кракова (231. 950 піч)                 | 6:10  | 8:50       | 1:35*   | 5:50   | 8:40*  | до Кракова (840 рано).                | 4:15  | 8:30       | 2:55*   | 6:20   | 10—   |
| з Підволочиска (головн. дворець)         | 8:33  | 7:40       | 2:35*   | 5:35   | 10:20  | до Підволочиска з головного двореця   | 6:30  | 9:25       | 1:55*   | 7:10   | 12:45 |
| з Тернополя-Красне-Бродя (на ІІ (змієи)) | 8:12  | 7:40       | 2:20*   | 5:—    | 10:02  | з Підзамча                            | 6:48  | 9:42       | 2:08*   | 7:35   | 11—   |
| з Бірок Вєл.-Грималів-Копичинєць         | 8:—   | —          | —       | —      | 10:20  | до Тернополя-Копичинєць               | —     | 9:25       | —       | —      | 11:32 |
| з Рашова                                 | 8:35  | —          | 2:35    | 5:35   | —      | до Бірок Вєл.-Грималєва               | —     | 9:25       | —       | —      | 11:10 |
| з Черновєць-Цікан (12-15 н.)             | —     | 11:45      | —       | —      | 12:15  | до Рашова                             | —     | 9:35       | 1:55*   | 3:30   | 11:10 |
| з Ходорова-Підляскокого                  | 6:20  | 11:55      | 1:45*   | 5:40   | 9:20   | до Черновєць-Цікан                    | 6:35  | 9:55       | 2:40*   | 6:10   | 10:30 |
| з Стрия, Лавочного, Будапєшту            | 8:10  | —          | 1:10    | —      | 10:20* | до Ходорова-Підляскокого              | 6:25  | 10:25      | 2:45*   | —      | 2:61  |
| з Стрия, Харова, Сухой (т.)              | 8:10+ | —          | 1:10    | —      | 10:50  | до Стрия, Лавочного, Будапєшту        | 6:35  | —          | —       | 6:35   | —     |
| з Стрия, Станиславова                    | 8:10  | —          | 1:10    | —      | 12:15  | до Стрия, Харова, Сухой (т.)          | —     | 9:—        | 3:05    | 7:—    | —     |
| з Бєлєца                                 | —     | —          | —       | 5:55   | —      | до Стрия, Станиславова                | —     | 9:10       | —       | 7:—    | —     |
| з Рави Рускої й Сокаля                   | 6:—   | 8:15       | 3:14    | 5:55   | —      | до Бєлєца                             | —     | 10:20      | —       | —      | —     |
| з Янова (9 рано)                         | 7:45  | —          | 12:55   | 8:28*  | 9:41*  | до Рави Рускої й Сокаля               | —     | 10:20      | —       | 7:25   | 9:10+ |
| з Бруховицъ                              | 6:46? | 8:15       | —       | 7:36   | 8:50   | до Янова (9 30 вечер.)                | 9:15  | 1:25+      | 3:15    | 6:30*  | 8:35* |
| з Зимної Води (7-10 рано)                | 6:10  | 9:—        | 11:15   | 5:45   | 8:49   | до Бруховицъ (2-5?) в неділі і свята) | 5:45? | 10:20      | 2:15?   | 7:52   | 8:26  |
|                                          |       |            |         |        |        | до Зимної Води (3-20?)                | 4:10  | 8:45       | 5:25    | 6:40   | 10:60 |

Поспєшніи поїзды (Schnellzüge); \* від 1/V. до 31/V. і від 16/IX. до 30/IX. що дня, а від 1/V. до 15/IX. в неділі і свята; \*\* від 1/V. до 31/V. і від 16/IX. до 30/IX. в неділі і свята; \*\*\* від 1/V. до 31/V. і від 16/IX. до 30/IX. в неділі і свята; \*\*\*\* від 1/V. до 31/V.



Передплата на „ДЗМО“ и наложения за износ на  
вещей у Альовъ.

[illegible]

саме и въ тѣхъ самыхъ успѣхѣхъ. Товны  
народа, молодѣи и старѣи, женщины въ пыш-  
ныхъ одѣгахъ теснились по хѣдничкахъ: зо-  
лоченый рестораны и каварнѣ горѣли огнями;  
омибусы, кареты всѣхъ родовъ и вѣдѣвъ сну-  
вались по долиамъ бульвара; все такъ и ки-  
пѣло, такъ и сіяло, все, куда не упавъ вѣрѣ..  
По, диво! Мнѣ не захотѣлось кинути мою  
чисту, темну, воздушну высоту, не захотѣлось  
приблизити до того людского муравельника.  
Здавалось, що горяча, тяжка, густа пара по-  
доймала ся въ-вѣденъ нѣ то пахуча, нѣ то во-  
нюча: вже дуже много жити збыло ся тамъ  
въ одну купу. Я не мѣгъ рѣшити... Но ось  
рѣши, якъ брызнуть асфальтовыхъ плитъ, то-  
лисъ уличной лоретки ненадѣжно долетѣвъ  
до мене; мовъ наглый языкъ, высухувъ ся  
збѣгъ изъ верхъ, той голосъ; збѣгъ вжаливъ  
мене, якъ жало гаданы. Я сейчасъ представ-  
ивъ собѣ камѣнене, пристрастне, плоске па-  
рниске лице, подпнухлы очы, бѣлыя, красныя,  
згорѣжене волосе и китяцю аркихъ, фаль-  
шывыхъ цвѣтѣвъ подѣ остроконачастымъ  
каскадомъ, выщипенъ вѣгтъ въ родѣ пау-  
ровъ, безобразну криноліну... Я представивъ  
собѣ такожъ и нашего брата степовника, якъ  
фхавъ драгитивъ припритомъ за продажною  
куклою... Я представивъ собѣ, якъ збѣгъ кон-  
фузивъ до грубоватости и на-силу хоркану  
старая ся наслѣдувати въ манерахъ гарсо-  
новъ Вефуря, пащитъ, убождюсь, надсаку-  
— и чувство омерзѣня заволодѣло мною..  
„Нѣ, — подумавъ я, — тутъ Еллісъ ва-  
здростію не буде“...



Взірці тапетів на лабівне жадане висилає ся даром.



скрипичних чисел — 49 єсть за відділом, а 12 за поліцейським status quo.

Та найсумніший наслідок, як до те пер, ані сеп справи. Шептичане, коли нині не стало вже терпіння, оскільки 14 мая 1901 р. проміняв до лат. консисторії в Перемишлі о прийнятті їх на лат. обряд, а як нв, то — кажуть — перейдуть на безконфесійність, а до Вошанець не хотять і не будуть належати. Просять відписати 22 господарств і менше своїх рідних в числі 103 душ, но до них мала би і другі прилучитись, коли руска консисторія не поладнає тої справи.

Також вимагає в „Галичаніні“.

Нині одержали ми від с. Симеона Кульницького, пароха в Вошанець, в просьбі о умищені в „Ділі“ писемного такого змісту: В 167 числі „Галичаніна“ з дня 9 н. ст. серія с. р. подано в статті п. заг. „Пронадають рускі душі“, що мешканці громади Шептич новітє рудецького, котрі належать до парохії Вошанець, рішили ся перейти на обряд латинський або на безконфесійність з тої причини, що їх, на їх прохання не прилучено до парохії Михалевич і що парох в Вошанець о. Симеон Кульницький не допускає до успішного рішення їх просьби.

Відписаний, яко інтересований, простув рече о стільки, що ако парох в Вошанець не в 1899 році на жадане перемишського Е. Ординарія добровільно згодив ся на відлучення Шептич і таку саму згоду зложив при протоколярній переслуханні в ц. к. старості в Рудках. Відписаному відомо також, що 35 господарств в Шептич відписано в подано до гр.-кат. Еписк. Консисторії в Перемишлі і до ц. к. Намісництва протест — протест відлучення громади Шептич від парохії Вошанець, в котрій рішучо заявили, що они і їх родина за жадий екарій свята руского обряду не загинили бы, але і поді жадані ухвалити не годять ся на відлучення їх від парохії Вошанець, і той протест через делегатів властей духовної і світської доручили. Той протест інтересованих єсть адже одною з правних перепон відлучення Шептич від Вошанець.

Щодо подана о переході 22 рідних з Шептич на обряд латинський — то на той подано в відписаній і такій, котрі в уряді парохіальній в Вошанець при свідках заявили, що такого прохання не подивували.

Симеон Кульницький парох в Вошанець.

Навіть в наведеного писма Ви. о. пароза Вошанець все-таки виходить, що в Шептичах грозить відпад бодай частини північних вярних греко-католицької церкви — а се в цілій тої справі рече найважливіша і найсумнівіша.

Мажь тям я заприятів, що мы потр хі почали звичати с... Нарж підбавив ся до нас в стрічу нз всімь своимь гаторомь и задомь...

— Задержи ся! — звернувся я до Елісь. — Не жаж-ж тоб не душно тут, не тяжко?

— Ты самъ просивъ мене перенести тебе сюда.

— Я вилезъ, я беру назадъ свое слово. Нещ мене прочь, Елісь, прошу тебе. Тавъ и в: отъ и в: в: Кульмастовъ вештаєсь по бульваръ, и приятель его Сержъ Вараксинъ махав до него рукою и речетъ: „Иванъ Стенанчичъ, аллонъ супе, скорше, же ангаже самос Рігалішъ!“ Нещ мене прочь відъ тыхъ мзбелей и мезонъ доре, відъ ганденів и бішей, відъ джюкей клубів и фігара, відъ выголеныхъ салдатскихъ любів и выгладженыхъ казармъ, відъ сержандівлєвъ зъ еспаньолками и чарокъ мутного абсенту, відъ шторъ вь доміно по казарнахъ и агоръ на біржі, відъ красныхъ лентъ вь петли сурдута и вь петли пальта, відъ пана де-Фуа, вынахидивка „денеціанности супружъ“, и відъ бесплатныхъ консультацій д-ра Шарля Альберта, відъ ліберальныхъ лекцій и правительственныхъ брошюръ, відъ парискихъ комедій и парискихъ оперъ, відъ париского дотечу и париского новіжис... Проще! проще! проще!

— Поглянь вь нязъ, — відповіла мені Елісь, ты вже не надъ Парижемъ.

Я сущестъ очі... Дійсно. Темна рівнина, перетята десь-не-десь близьми смугами дорігъ, быстро гналась підъ нами, и тільки па небосклонъ, якъ зарево великого пожару, зносилъ ся вь гору широкій відпечатокъ безчисленныхъ огнівъ світовихъ столицъ.

(Далше буде.)

Понимаемо, що справа се трудна, бо можуть тутъ заходити всякі фундаційні, ерекційні і конкуренційні питання и трудно-сти та що при би рішанню можуть мати го-лосъ розлучні чинники — а все таки вже користають зъ того наш „братъ“, що за-ходить ся коло поставленя „капілка“ межъ Шептичанами и Михалевичами для приманья недовольныхъ нашего обряду.

Отже відважимо ся симъ до пере-мыслон консисторії — нехай займе ся сею справою серіозно, скоро и рішучо, най не допуститъ, щоби меншало число душ греко-кат. обряду а може и рускою народности — а то вь епархії, котра передъ вьнами бль-ше ихъ виказувала, нвжъ ихъ нині в, мнмо натурального приросту людности, та щоби ми зновъ не почувли сумного ослику: „Ту-чаны!“

## Перегляд політичний.

Жаданя Слов'янцъ вь в долѣ ш-вбій Старін на відбудування ся дня 5 с. м. передвыборчихъ зборахъ вь Ст.-Георгієв сфор-мувано вь слѣдуючихъ вѣсьмохъ точкахъ:

1) Зібрані заявляють, що обстоати рѣ-шучо за прийнятиємъ національної автономії.

2) Вь економічнихъ аглядѣ вьсказують ся зібрані якъ найяснѣше, що долѣшня Ст-рія не має бути мѣшкою колонією для си-нѣвъ ихъ національныхъ противникѣвъ, отже жадані, щоби Слов'янцъ була урядниками всякою категорії.

3) Зібрані жадані основанія краєвог агрономічного школы фахової вь Люте-бергу зъ сл. вѣсьскимъ вькладовымъ языкомъ, щоби зъ нею могли користати ся си долѣшня сти-рієвскихъ хлѣборобѣвъ.

4) Жадані, щоби учительску семна-рію вь Марбургу, що має достатчати учите-льствъ для долѣшня Ст-рія, перемѣнити вь слов'янскій институтъ.

5) Жадані ремієничо-промысловыхъ и выдѣловыхъ школъ для Слов'янцъ долѣш-нон Ст-рія.

6) Для поднесеня комунікацій має ся чимъ скорше побудувати лінія Вьденъ Нові, та щоби она була проведена черезъ Люте-бергу и Польстрау.

7) Зібрані рѣшучо протестують противъ реформы краєвог ординацій выборчон вь томъ напрямѣ, якъ би рѣшавъ ворожі Слов'янцъ соймъ.

8) Слов'янскій соймъ мають енергічно дѣлати вь томъ напрямѣ, щоби утворити центральні союзы для долѣшно-ст-рієвскихъ товариствъ, якъ то утворено зъ краєвыхъ средствъ для горьшійо вь середній часті краю, и щоби слов'янскимъ товариствамъ давали ся такі самі субвенції зъ державныхъ и кра-євыхъ фондѣвъ, якъ дають ся тамтѣмъ.

Помершій италійскій міністеръ Францъ Крієпі родивъ ся 1819 р. вь Сициліи, скѣн-чивъ права вь Палермі, бувъ адвокатомъ вь Неаполі. Вь лѣтахъ 1848—1849 бравъ живу участь вь революціи. Вь 1861 р. выбраный бувъ посломъ, вь 1865 заложивъ свій органъ Riforma. Вь 1876 р. выбраный бувъ президен-томъ палаты пословъ, а по уступленіи Ніко-лємъ ставъ 1877 р. міністромъ справъ вну-трѣшнихъ, а по смерті Депретиса обнявъ те-ку справъ аграрныхъ и преедію вь міні-стерствѣ 1887 р. Бувъ прихильникомъ по-трѣбног союзу и стикавъ ся лично зъ Біс-маркомъ и Кальнокамъ. Вь 1889 р. допу-стивъ ся на нѣмъ замаху вь Неаполі ради-каль Капоралі и ранивъ его тяжко камнемъ у голову. Вь 1890 р., коли хотѣвъ розвинути нову програму економічну и завести змѣны вь адміністраціи, не найшовъ для себе бль-шости вь парламентѣ и вь сѣчня 1891 р. у-ступивъ.

Вь житю рідиннимъ не бувъ щасливимъ, бо сынъ его, що опинивъ ся вь криміналі, причинявъ ему немало прикростей.

О смерті Крієпіго звѣстили телегра-фічно королевѣ-вдовѣ, короля и вызначні о-собы. Покійний мавъ вь завѣщаню назначити того, хто забравъ бы все его наперѣ, доку-менты и записки и зайати ся ихъ оголоше-нямъ. Тѣло мають привезти зъ Неаполі до Палерма и тамъ похоронити коштомъ мѣста.

Зъ нмемъ Крієпіго лунать ся тѣсно 40-лѣтна исторія Італіи. По Кавуръ бувъ то безсумнівно найвызначнѣйшій політикъ ита-лійскій.

Русины! Выборы за плечима! Не забывайте на агітаційный фондъ „Народной Рады“ у Львовѣ!

## Рухъ выборчий.

Изъ Стрыицины пишутъ намъ:

Старостѣ систематично вьзначує для сѣбѣ настроенныхъ прихильно для руского кандидата менше выборчихъ, якъ-бы выпада-ло після новон конскрипціи. Прим. для Да-шавы, котра має 1303 мешканцѣвъ, вьзна-чено замѣсть троухъ лише двоухъ выборчихъ; для Стрѣлкова, котрый має 768 мешкан-цѣвъ, вьзначено замѣсть двоухъ лише одного выборчихъ; для Гбрног, котре має 1788 мешканцѣвъ, вьзначено замѣсть чотирохъ ли-ше троухъ выборчихъ. Громады вносятъ теле-графічній протесты до президіи намѣстництва.

Вь Сколѣмъ відбудує ся дня 11 с. м. зборъ делегатѣвъ громадъ вь Верховинѣ. Ста-ростѣ стрыєске хотѣло не допустити до того и придумало епидемію тифу, мнмо того, що рѣшучо відбудує ся вь Сколѣмъ торгъ, котрому нѣхто не ставивъ янхъ небудь пе-решкодъ. Жандармерія скѣльска одержала була приказъ — розбѣгати передвыборчі збо-ры, однакъ она, сконстатувавши, що се лише довѣрчоне зібране делегатѣвъ громадскихъ, лишила его вь супокѣ. Делегаты цілѣмъ Вер-ховинѣ заявилися однодушно за кандидатуру д-ра Олєсницкого.

Правыборы вь Стрыицинѣ розпочались дня 12 с. м.

Зъ Калуща пишутъ намъ:

На пятницю 9-ого с. м. скликанѣ до ста-ростѣ вѣсьхъ відбудує на сѣію вь справѣ вы-борчихъ. Старостѣ не обговорювавъ справы зъ вѣсьми войтами на разѣ, але подѣливъ ихъ на двѣ группы — отже відбудує ся двѣ сѣіи. На-сампередъ конферувавъ довогъ зъ „забраними“ сѣрѣчь „поржондыми“ войтами (зъ Тома-шовцевъ, Середного, Войналова и т. н.), а вѣд-тъ „неблагонадежныхъ“ [т. н. „хрунятъ“] тимчасомъ ждали. „Неблагонадежныхъ“ по-учавъ, щоби бувъ порядѣвъ, спокѣй и т. п. — а якъ инструкторъ дававъ войтамъ „поржонд-нымъ“ — то лишъ панъ староста и она зна-ють. Вже зъ того способу відбудуваня сѣіи войтовскон можна догадувати ся, якъ гадавъ ц. к. староста вь калуськомъ повѣтѣ „робити“ выборы... Нехай же жь громады пильнують ся и боронять ся противъ всякою незаконности, противъ усякого лаїдацтва выборчог нехай вносятъ протесты. Бачность, патріоты калус-кого повѣта, бо заносить ся на таке, якъ бу-ло вь 1897 році, а памятайте, що тогдѣ бу-ла зима и люде мали часъ бльше пильнува-ти ся передъ штурками войта або комисара!

Правыборы зачали ся у насъ вь понедѣ-локъ 12-ого с. м., а мнмо того вь старостѣ ще не вывѣшено спису реченцѣвъ.

Акцію выборчою „керувъ“ вь старостѣ самъ кандидатъ центрального комитету д-ръ Вушгъ. Вѣнъ цілѣмъ дьями пересиджує вь зборѣ старостѣ и разомъ зъ Совіньскимъ и ц. к. старостѣ укладають все шугу...

Зъ Богородчанъ:

Передвыборчі зборы вь Солотвинѣ, що буда заповѣдженъ на четвѣръ 15-ого с. м., не відбудує ся. Реченцѣ новихъ збо-ровъ вьзначити ся по скѣнченіи правыборѣвъ вь цілѣмъ повѣтѣ.

Зъ Коломыицины пишутъ намъ:

Покута не добре вѣшує. Глузують собѣ ворога Украины, а у насъ заслѣплена пар-тієне перейшло по-за межѣ звичайног не-агоды.

Кожда зъ партій оголосила свою канди-датуру. Народовецкій Комитетъ Народный за-твердивъ кандидатомъ о. Тита Войнаровского зъ Балинець, москвофілы высунули адвоката д-ра Дудкевича, а провідникъ радикальной партіи д-ръ Трыльовскій змѣркувавъ и собѣ, що вже и на него прийшла черга стати по-словомъ. При такимъ станѣ рѣшѣ, де трѣхъ би ся, природно муситъ скористати четвѣртіи — кн. Романъ Пузина зъ Пядакъ, кандидатъ зъ раменъ польского центрального комитету, за горѣлий шовінізмъ, найбльшій ворогъ всего, що руске.

По пятиждневныхъ даремныхъ просѣ-бахъ и переговоряхъ зъ д-ромъ Трыльовскимъ, щоби відступивъ для добра идеѣ народнон відъ своєї и такъ безъ нѣякихъ выгладѣвъ кандидатуры, віддѣлкавъ свою кандидатуру о. Войнаровскій, аби не улєкшувати побѣдѣ и не выставити домашног роздору на глумъ ворогамъ. Однакъ се брехня, голошена мо-сквофілами, мовѣ-бы о. Войнаровскій арѣкъ ся „зъ зористѣ Дудкевича“! Уповный сею ве-ликою побѣдою и сѣтій хвалѣ дождає д-ръ Трыльовскій бездѣльнѣ для выборѣвъ. Тим-часомъ вь цілѣмъ повѣтѣ кипитъ відъ кан-дискон агітаціи и при теерѣшнѣмъ станѣ рѣчѣ годѣ вѣщувати дрови Трыльовскому хотѣ-ли навѣть побѣдѣ моральнон.

Зъ завязтостію годѣно лѣшѣмъ справы усунувъ вѣнъ зъ повѣту д-ра Окушевского, тепѣр не допустивъ кандидатуры о. Война-ровского, а самъ згорнувши рука сѣвъ на лаврахъ и дождає, що доля принесе. Цѣли сѣи дезорганизаціонъ работы д-ра Трыльов-ского не могла собѣ й самі сѣляне розтолку-вати та стали підозрѣвати, що „запродавъ ся панамъ“, а тимчасомъ се неправда, то тільки его врождєна зационность. Дуже сумно му-сѣть стояти зъ радикальною партією, коли провідниками має такихъ „политикѣвъ“...

Зъ Перемишского пишутъ намъ:

Староста Лявкєвичъ вьзявъ ся заранѣ до виборѣвъ, мабуть тому, аби мавъ подостаткомъ

часу уваживати правыборѣвъ, котрі би выпали не по его волѣ.

Вь охрестности Торѣкъ, де жие повѣиль-ный кандидатъ Стефанъ Новаковский, правыбор-ний жидъ майже покінчєи. „Spoleczna hierarchia“ вже веде таку агітацію чѣ деморализацію, якої сьвіт не видѣ. Все, що панскє і польско-шляхетскє — вь работѣ. А хруні шють, шють безъ міри — чѣй-же не за свої гроші.

Наибльше ходило влѣіи, аби не допустѣ-ти б. посла Новаковского на выборы вь Торѣ-кахъ. Ославлений „Галичанномъ“ Миянѣ-шнѣ вже вь вѣсѣрѣхъ виборѣвъ розпутѣвъ по сѣлѣ шайку гологѣи, аби стягала виборѣвъ на напѣтокъ и кивасу. Два жандармы асѣтували передъ громадскою канцелярією, аби — хру-няти спокійнѣше вилѣ ся. Правыборѣ назна-чено на 10 ого с. м. о годѣи 8, а хруні пѣли вже по разъ другій відъ 5-ої рано. Зновъ явилѣ ся трѣхъ жандармѣ, о годѣи 7 1/2, прихавъ ко-мисар. Честнѣ виборѣи вь Торѣкахъ зъорганизованѣ такожъ по европейски, отже не бракло нікого — і Новаковский выйшовъ на выборы ви-браный.

Кождѣй, хто а боку, а зъ близька приди-вляє ся работѣ тутѣшнихъ свѣдѣмѣхъ сѣлян, му-сѣть бути для нихъ справдѣ а найвышамъ ре-сѣктомъ. Досѣть сказати, що майже у вѣіхъ сѣлахъ торского куга стають до голосованя майже вѣі до голосу управлені.

Зъ Дрогобича пишутъ намъ:

У насъ бѣда на цѣлѣй лінії. Выборы за плечима а на кожѣмъ засѣданіи „Комитету выборчог“ пропонуєть все новыхъ кандида-тѣвъ. Вже „перемелено“ ихъ ажъ сѣмохъ, а именно: оо. Гумецкого и Бачинского, сѣлянъ Мельяка и Олєсковского, дальше д-ра Володи-мирѣ Охримовича и д-ра Автоневича, ажъ выбѣи нѣмъ „задумано“ ставити д-ра Оку-шевского, котрый кандидатъ вь Городенѣ, а лєдѣи, чѣи могѣ бы кандидувати вь двоухъ по-вѣтахъ. Такъ отже нема згоды хотѣ-бы на лѣвѣ.

Вь повѣтѣ вь два таборѣ: оденъ хлоп-скій, другій священничій. Найсимпатичнѣйшою була бы кандидатура д-ра Володимира Охри-мовича, на котрого годѣть ся все сѣляне, а противъ котрого вь чотирѣ священника [выразно кажу: чотирѣ]. Для нихъ д-ръ Охримовичъ — то той „злий духъ“, котрый „бывъ все противѣтъ всякому согласію та консолидаціямъ партій“. [Такъ выразивъ ся вѣнъ на зборахъ оденъ зъ найповажнѣйшихъ священникѣвъ]. Отже вѣи хвиля такъ важной для цѣлого по-вѣту а може и цѣлого народу сѣяа благапри-чина може, бути „камнемъ преткновеніа“, о котрый розбѣють ся все нашѣ и такъ слабѣи силы... Жаль тѣне сердце, дивити ся на всякій нарядѣ, на котрыхъ „вѣльго головѣ, тільки думокъ“. Коли духовенство вь повѣтѣ не пойдѣ зъ народомъ, то упадемо побѣдженѣ, а все вина вьладѣ на нихъ. Тому кличу до вѣсьхъ, кому доля народу лежить хочъ трохи на сер-дѣ: най вьнутъ сѣоры партійній и нехай по-ладуєть руку до згоды, припильнують правы-борѣвъ, а побѣда — наша!

Не комитетовый.

Зъ Гусятина пишутъ намъ:

„Neger starosta Dülz робить Witz“ — ка-жує нашѣ жиды. Се значить, що староста переводить выборы.

На сѣіи войтовѣ комисаръ Мірскій за-ордонувавъ, що душпаствѣи и учитель мають бути умищенѣи вь лѣстахъ на послѣднѣмъ мѣсѣ.

Ц. к. концєпієтъ Строка вь асистенціи жандармѣвъ розвязавъ передвыборчѣ вѣче вь Пробѣжайѣ підъ претекстомъ — нестнуточ-го тамъ тифу. Аби не выгладѣло, що се на-пасть старостѣ, то до сповнєня сѣи функціи выслано бурмістра, заступника дѣрєского об-шару [Голуховского], и той розвязавъ зборы заявляючи, що „намъ тєго нѣе потрѣба“. Отже такъ не тѣмъ бувъ причиною! Панъ Строка бувъ лише „до асистенціи“.

Той панъ Строка надуживавъ своєю уря-довою властѣю вь цѣлахъ терроризму. Дня 9. с. м. поклянавъ „на термінъ“ рѣныхъ людей и кажує „тутъ не судѣ“ — вѣлкавъ ихъ поод-данѣ до канцеляріи и порѣшене справы ро-бѣвъ зависнѣмъ відъ результату выборѣвъ.

„Буду бачити, якъ будете при выборахъ го-лосувати...“ Свобода выборѣвъ! Гай-гай!

Секретаръ изъ Сухоставу не позволяє

лично вглядѣти вь лѣсты, звиняючи ся, що такъ назавъ самъ староста. Відписати лѣсту — то вже абсолютно не вѣльно вѣному!

Була вже и новбасы вь работѣу Крижа-ловского. Отже за примѣромъ другихъ пої-шъ вь уже и Адає Голуховскій — новбасами здобувавъ „zaplanie ludku“. Соимовъ интерес-ляціи помогли тільки, що тогорѣчний снѣгъ...

Зъ Теревовлѣ пишутъ намъ:

Дня 10 с. м. відбули ся правыборѣи вь Теревовлѣ, при котрыхъ побѣдила лѣста матѣ-стратєка а на котрій сѣирували такі ананаси, якъ: с. к. kierownik starostwa Leon Kruszyński, с. к. starosta i komisarz rządowy Franciszek Schejbal, с. к. kancelista sądowy Mikołaj Ostro-żyński, Susie Köppel e tutti quanti. Удѣл вь го-лосованіи бувъ дуже слабій, бо голосувало ли-шенъ 220 правѣрѣцѣвъ.

Вьну такъ скандального результату пра-выборѣвъ поносить головѣно о. парохъ, котрий вьразъ зі своїми парохіанамъ, а тѣхъ вь тільки заявляти шапками. Немало причинивъ ся до побѣди лѣсти маістратської емеритований се-кретаръ маістрату п. Х., котрій скликавъ бувъ 6-ого с. м. зборы передвыборчі, на котрыхъ численно зібравѣи мѣчанѣ выбрали комитетъ, що

Добра нагода купувати

тепер (по сезні) за півдармо остан-ни і загалом дамскі матерії в магазині

Ф. Корнецького і С-ки

у Львові  
пасаж Гавсмана.







Зъ друкарнѣ Институту Ставропигійского подъ зарядомъ Іосифа Данилюка,



Виходить у Львові ще два (крім надані в руській мові) о 6-тих годинах по полудні. Літературний додаток „Вісник літературних новин“ виходить в четвер, а в п'ятницю в перший раз в Діло.

Передплата в ксераті приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у. Ваторія ч. 24. Центральне бюро оголошень у. Коперника ч. 11, в Бюро газети у. Кароля Любика 9, в А. Олександрового у. Радзівіла 2; — в Являноу: Д. Крижановський; — у Станіславоу: М. Дукер, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungenstraße 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hassenstein & Co., I. Wallfischgasse 13; в Франкфурті в Гамбургі: H. Hassenstein & Co.

Передплата на „Діло“ в ксераті приймають в Львові.

# ДІЛО

Передплата на „Діло“ в літер. додаток:

в Австрії: за рік: 16 ш. за півроку: 8 ш. за чверть року: 4 ш. в Галичині: за рік: 22 ш. за півроку: 11 ш. за чверть року: 6 ш. у Львові: за рік: 14 ш. за півроку: 7 ш. за чверть року: 4 ш. Редакція, Адміністрація та Експедиція під ч. 24 у. Ваторія. — Руським звертають на літературні передплати звертають. — Редакція неоплачує вартість пошти. Кожен номер коштує 4 ш. на прох. 7 ш. Оголошення вміщує приймають за півгодини 10 ш. за день окрім сербських ксераток або як щось в не вартість „Надбавка“ по 16 ш. в. з. Редакція в ксераті докладає, признач. тижня за не 16 ш. в. з. щодня.

## Рух виборчий.

З Бобреччини: Просимо всіх виборців з обох судових повітів, бобречинського і ходорівського, з'їхати на 27-го серпня с. р. до Вібрани на передвиборчу нараду.

Селянський Комітет.

Пішуть нам з-вдм: У наших повіті зачали москвофіли свою руйнівну роботу. Хоч їх у нас мало, але вони не дармують. Цілий повіт стоїть за нашим селянським кандидатом послом Романчуком, а москвофіли оо. Шогрин, Заяць, Вилнивець, Глиньський і Глібовицький з'їхалися з кількома своїми прихильниками на раду та поставили своїм кандидатом о. Заяць. На тієї раді був і п. Петро Орлевиць, селянин з Романова, і він — сказавши сіючим, неугоду москвофілам вільна слів правди до очей, — заявив, що селяне бажають мати свого посла п. Романчука та висказав надію, що ціле священство підобре волю народу а не підде за сіячани роздор.

Правдівори вже зачалися. Перші правдівори були в Глібовицях великих 12-го с. м. Переводив їх зівсний д-р Борисевич і втаку штуку, що чесний селянин Тома Галич, на якого із 37 голосуючих впало 24 голосів, не став виборцем! Файні вибори!

Вз Перемисьльщину в краєве правительство з цілою силою буде форсувати кандидатуру заступника маршала Чайковського. Так виходить з Газети narodowa (котра є органом намісника). Окрім того на сего дня вийшли виходити, що спеціально Перемисьльщина уважає за „narodowy roztępek“, котрий треба віддати Русинам. Другим кандидатом Поляків в Перемисьльщині в Косіба, директор задаткового товариства. Narodowa не сумніває ся, що Косіба скоро зорієнтує ся і введе назад свою кандидатуру. По такій увазі Narodowa пант Косіба дійсно зорієнтує ся, що його кандидатуру правительством буде так само поборювати, як кандидатуру Новаківського, бо сей „постерунок“ застережений не лише для Польщ, але і для члена шляхетської класи.

Цвітот з квітцями агітаційно практично д-ра Дудичевича, кандидата москвофілів в Коломиї:

Наша одержала ми ось-так писмо: Вишлюю вам Редакції! Прошу умістити в „Ділі“ слідує мою заяву:

Позаня на запрошенні на „Предвиборче“ вчє в Яблонові на неділю 29-го іюля (11 августа) с. р. „находит ся мій підпис, дякую за заяву, що я не підписував, ані до підписування нікому не дав уповноваження. Рівночасно заявляю, що я до жадного комітету виборчого не належу, а комітет, до котрого в разі потреби

мігби належати, спить сном „блаженних“, а чи се вибде нам на добро, пожежемо — побачимо.

З належним поважанем: Св. Константин, Ласійчук в Березова вижого.

Вз Городенці кандидатом правого правительства против д-ра Окуневського в обшарниці Антоній Теодорович. Narodowa шкляє Окуневського а Теодоровича називає кандидатом поставленим самими селянами і заявляє, що селянська кандидатура, мимі „шаденого напруження сил з боку руських священників“ — має майже запевнений вигляд на успіх. Голос Narodowa для наших властей повітових м'єродатний; они уважають его за инструкцію з горь. Коли Narodowa пише, що виб'є Теодоровича запевнений, то всі повітові махери уважають за свої обов'язок кандидатуру за всяку ціну форсувати...

З Рудеччини: Комітет передвиборчий на повіт рудецкий запрошує всіх на передвиборчі збори: до Бенковецьких Вишнів на 18-го с. м. а до Купишів на 19-го, все о 6 годині по полудні. Рівночасно просить Комітету м'єцевий, зглядно Ви. Опіць духовних, повідомити о. Мих. Стецева, пароха в Чайковичах, п. Подірць, о висл'ї правдіворів, т. е. які вишли виборці в за камі ймовірно пойдуть при виборі посла.

З Золочівщини пішуть нам: Староста Родер дуже квапить ся. Для 10 с. м. перших правдіворів аж в грех місцевості: в Олеску („promyslnie“), в Ісковицях („promyslnie“) і в Соколиці („światnie“). Війт із Ісковиц що йно 9-го с. м. з полудня відслав листу до старости, два правдівори ще не оглошє, а тут як бомба впадає вже 10-го в полудне п. Родер і штурмує до школи. А що школа була замкнена, то каже отворити вітрахом, а як і се не помогло, то велить виважувати двері! Та вони не подались і так шкільні стіни не були свідками незаконно переведених правдіворів на вітку п. старости і кількох хрунів.

Про вчє в Закомарні, що відбуло ся д. 11 н. ст. серпня пішуть нам:

Зібало ся сто вілкадєсєт сєлян і кільканадєт інтелігентів.

По отворєню віча о. Д. Танячєвичем забрав слово п. Вас. Нагірний зі Львова. Він представив в хронологічній порядку роботу Русинів на полі просвітно-економічній (наші плюси): В році 1868 товариство „Просвіта“, зпершу часто просвітне а від кількох літ просвітно економічне. — Від 1883 року „Народна Торговля“ з початковим капіталом 600 зр.; ані має 16 складів, удержує до сто людей, виховує купців та крамарів, а за яких патмачать літ, є надія, буде мати склади по

всіх містечках наших. Тоді буде могла зачати ся експорт. — Товариство обезпечє „Дійстер“, засновує серед дуже неприхильних обставин, нині вже сипатило 50.000 зр. основного капіталу і має свого власного гроша 150.000 корон та дає зворот. — Товариство кредитові по містах і Каса позичкою по селах (межи ними насамперед „Законмарка Правда“); тепер старає ся їх злучити та підмагати „Краєвий Союз кредитовий“ заснований 1898 року. — „Підгірська Спілка“, в Станіславоу, „Спілка для господарства і торгівлі“ в Черешні, „Народна гостинниця“, „Труд“. — В найновіших часах гадують Русини про фабрику мила. — В дискусії голова зборів о. Тома Дутєвич з Цішоу вказує на konieczність, щоб громади уділювали що річа (вкладаючи в громадський бюджет) стівєдї для сєлянських сєнів на промислово господарське образованє.

Другий бесідник о. Данило Танячєвич показав намї мінуси, т. е. підлий стан політичний нашого народу. Найбільшим ударом були останні події в соїм, котрі вже дослїли і найбільше „смирненним рабам“ та спонукали всіх руських послів до сєсєсії. Веєдїки представили вагу теперішньої хвалі і напильнували прихильнувати правдіворів, а наконєц поставив отсі резолюції, котрі збір одностайно й прирав:

1) Віче в Законмарі дая 11 серпня виражає свою згоду до виступу наших послів соїмових, с. е. виходу їх зі соїму, щоб тим зазначити, що нарід руський протєстує проти такого насилування своїх прав, якого допущє ся соїм ухвалюючи проти его волі закон о рентових осєлах і не уважляючи его справдєливих жадань; тим руським послам висловлює повне признанє й подяку і заявляє, що тільки таких за своїх послів буде вважати, котрі пойдуть тою самою дорогою.

2) Віче ухвалює, щоб кожда громада вставляла рік річно в бюджет певну суму (або востарала ся з інших жєрєл) на удержанє одного або й більше дітїй спосібних в цілі дальшого образованя чи то в школах чи в ремєслі або купецтві, — аби кожда громада підмагала бурсу ремісничо-промислоу у Львові. (Сєсє резолюция о. Т. Дутєвичє).

3) Віче заявляє, що руський нарід тільки таких кандидатів на соїмових послів буде попарати, котрі: а) будуть стояти за загальним безпосереднім правом голосованя, за знесенєм курій; б) будуть жадати утворєня в Галичині національних територій (руської і польської), заведеня руської мови урядовою по всіх урядах; в) будуть жадати сплати сєлянських довгів через державу; г) будуть жадати закупа на громада виставлєних на ліцїтацію панських послїстєй через нарочно утворєний до того державний банк; д) будуть стояти за забезпечєнем такої частї доходу з ґрунту від усяких оплат, яка потрібна коначно до житя; е) будуть протївнати ся утворєню збрїтїх громад; ж) будуть стояти за тим, щоб шкоди польові від диких звірів судили не власти по

літнїчї, а суди; з) будуть стояти за законодатно обезпєкою лісів від нищєня та законодатним обниженєм цїн палива і будівельного матеріалу, і всімї силами будуть поборювати проект предложенїй на послїдній сєсєї що-до викупу лісів і вільности вирубу; п) Віче признає потребу що до проекту о рентових господарствах, аби всі громади єляли через руські товариства політичні петнїці до мїністерства у Відні, щоб воно закін на того не предложило до санїції; в) віче вважає потрібним, аби всі громади вислали по склянню соїму завчасу протєсти проти закона о викупі лісів.

З мостиского повіту: Всє. наше духовєнство, інтелігенція і сєлян мостиского повіту просимо горячо о якь найкоршїй і найточнїйшїй інформації в справї виборчих надужитї. Інформації належить присылати на рука п. Захарїя Скварєка в Мостисках.

Рівночасно звертаємо увагу, що староство прапоручило виразно вїтамь вивїшувати оголошеня о правдіворях на картїх тільки 24 годинь перед правдіворами, а устєно не казало нїкого повідомляти.

Сєлянський виборчий Комітет.

З Рудеччини одержала львівська Народна Рада слїдує заяву духовєнства без огляду на партійні переконаня: „До Свєтлого Видїлу Народної Ради у Львові.

Підписанї священнїк повіта рудецкого, збраний днї 8/8 1901 в Чайковичах одностайно рїшили:

Помєжє п. Андрїй Павлїш, нотарь в Рожнїтовї, будучи через довгї лїта нотарїальним кандидатом в Рудєках дав ся побнати всім священникам і сєлянам рудецкого повіту яко чоловік правого характеру, релігійний і церквї прихильний та честний Русин, дєлатого мї збраний без огляду на тов, хто дотєпер его кандидатуру на посла ставнєв, одностайно рїшили поставити его кандидатом на посла до Соїму з повіту рудецкого, обов'язуємо ся его кандидатуру попарати всіма силами і просимо Свєтлий Видїл Народної Ради кандидатуру п. Андрїя Павлїша до вїдомостї приняти і затвердити.

При томь заявляємо, що кандидатура п. Дякова в нашомь повітї єсть неможлива.

Чайкович днї 8 серпня 1901.

Іліа Каламунєцький, декан; Ксєверїй Вилнєвський, парох в Лївчєнцях; Стєпан Олїшнєвич, парох в Хашєвчє; Івань Кришчєвський, парох в Берєзє; Симєон Кульчєвський в Вошчанє; Андрїй Прухнєвський, парох в Лашок; Маркїял Раставєцький, приходнїк в Грїмї; Кєлєстин Кульчєвський в Пїдгаїчєнцях; Іосєф Козакєвич, приходнїк Конюшєвє королевєвських; Мїхєй Скрїпчєвський, парох в Мїхєйєвчє; Іоань Петрїєв, парох в Комарнє; Володїмир Петрїєв, сотрудник в Комарнє;

## ПРИВИДИ.

Фантазія И. С. Тургенева.

XX.

Знов упала заслона на очі мої. Знов я забув ся. Она розвіялася наконєц.

Що се там в нїз? Який се парц з атєями стрижєних лїп, з особливими соснами в видї парасолїєв, з портиканими храмами і ла помпадурє, з рїзьбаним сатїрєв і вїмф Бєрнїїєвскон школи, з притонами рококо на сєрєдїї вглублєних потоків, огорожєних нєзаконними опїралами з червоного мармору? Чи не Версєль се? Нє, то не Версєль. Нєвєличїй дворець, також рококо, виглядає нєз-за купу вчєрєшїх дубів. Мєсєць неєсно свїтїть, закритий паром, і по землї нєначє розстєлїє ся то-нєний дым. Око не може розбратї, що се таке; мїсєчанє свїтло, чи туман? От з однїм з потєкєв спїть лєбєд: его довга шєя бїлє, як стєповий сїмїє, скєваний морозам, а там свїтлєчї хробєчкї горєть алмазами в голубїй тїлї, у подбїжє статуї.

— Ми волю Мангаїму, — промовїла Елїє, — то Швєцїїєвскї сад.

Так ми в Гєрманїї — подумав я, і почав прислухуватєсь. Всє було мовчєливє; лїшь дєсь-нє-дєсь самїтно і нєзамїтно плє-скала і журчала струїна спадєючої водї. Здавало ся, що она повтарєє всє одїй і тї самї слова: „Такє, такє, такє, завсєгдє,

такє“. І знов почулось мєнє, нємовь-бї в самїй сєрєдїї однїх з алєй, мєжє гущєвою стрєжєною зєлєнї, вїдлєвно подєжє рї-ку жєнцїєв в напорєнєм пудрєм вєлє-лоєу і нєстрїєм рєбрєнї, вхєдєвє в крє-снїй обувє молодєцє, вє золочєвїм вєстєв в коронковєх мєшєтах, з лєгєвою, стєлє-вою шпєдєю прї бїцї... Но вєжє всє щєло, і тєлькє по давнєму журчєть водє.

— То снї брєдєть, — мєшєнула Елїє, — вчєра мєжє було побачити мнєгє... мнє-гє. Сєгєдєня і снї втїкають вєдє людєского она. Напєрєд! Напєрєд!

Ми пєдїєли ся з гору в полєтїли дальшє. Такїй лєгкїй і рївнїй бувє наш полєтє, що, здавалось, не мї лєтїли, а пє-пєки, всє лєтїло намє на стрїчу. Появлєсь горє, тємнї, скєлїстї, покритї лєсєм; они вєрослї і поплїли на нас... От єжє щєзєють з пєдє насє, зє вєсьмї своємї заглублєнїям, закравлєнїям, вузкїм дугам, вє огнєннїм точкам в дїрєвчїх дєрє-вах у бєстрїх рєчєвєх на дїб долїєв; а з пєрєду зновє вєрєстєють і плєвєть другї горє... Ми вє осєрєдїю Шварцєвєлєду.

Горє, всє горє... і лєсє, прєкраснїй, старїй мєгучїй лєсє. Нїчєнє нєбє дєє; я мєжє рєзєбєнєти вєждє породу дєрєв; о-соблїво вєлїчєвї бїлї соснї, зє нїх бїлї-мї, прєкраснї вєршкєм. Дє-нє-дє, на прє-галїнах, вїдбїють ся дїкї козї; чудно і обєрєжєно стєють они на своєх тонкїх вїжєжєх і наслєхують, повернувши голєви в нєсторєжєвшї вєлїкї, тубчєтї уха. Рука

бєнїшє сумно і слєпо вєстєвєє зє вєршнї голєв овалї своє покрушєнї зубї: надє старїм, забутїм камєнїям супєрєбїно мєрзє-тїє золотє вєрєнєкє. Зє нєвєлїчєго, майжє чєрвоного сєєрє дєбєвєсь, нємовь тємнїчє го-лєсїє, прєтєжєнє рєхєнє мєлєнїчїх жєбї. І зачуємо нашї зувї, довгї, сумнї, подбїї до звукєв золотє арф... От єжє она, крєпнє лєгєндї! Той самїй тонкїй мїсєчанїй дым, вєтрїй подїєвєє вє Швєцїїєв, рєзєнїтї тут вєсєдє, і чїм дальшє розхєдєть ся горє, тїмє густїйшїй той дым. І чєлєю нєть, шєстє, дєсєть рєзєнїчїх тонкїх рєзєнїчїх вєрєтєє тїнї по стєнах горє, і надє всєю тою мєлєчєливою рєзєбєрєнєстєю задумчєво царєв мїсєчє. Мєнє самєму лєгкє і яєсь глєбєко спєкїєнїє в тужїю...

— Елїє, тї мєшєє лєбїтї сєї крєдї!

— Я вїчєго не лєбїю.

— Якє жє-жє? А мєнє?

— Такє... тєбє! — вєдїєвєдєє она рєв-чєдушно.

Мєнє адєє ся, що єї рука тїєснїєшє, якє пєрїє, обнїмєє мїє стєє.

— Напєрєд! Напєрєд! — гєворїть Елїє зє яєкїмє холєднїм вєрєзєм.

— Напєрєд! — повтарєю я.

XXI.

Сєлїнїй, прєтєжєнїй, вєвїнїй прїєтє роз-давє ся нєчєжєно надє намї і сєчєсє повтє-рїєє ся уєжє трєх і пєрєдє намї.

— То сїбєнєнї журєвєлї лєтєть до вєсь,

на пєвнєчє, — сказєла Елїє. — Хєчєш прїєлїчїтїєсь до нїх?

— Так! Пєдїєєє мєнє до нїх.

Ми вєзєєлїєсь вє гору і вє однїй хвїлї опїєнїєсь рєдєм зє прєлїтєчєнїм стєдєм. Товєстї, нєстрї птїцї (нїх всєго було трї-нєцїєтї) лєтїли трїкутїєчєм, рїєко в рїєдє мєхєчєх крїєлєм. Вєтєгєвєшє голєви і ногї, вєтєгєвєшє грудє, они стрємїєлї нєчєжєно і такє сєкє, що вєздухє сєнєстєє вє окурєт. Чудно було вїдїти на такїй вєсєтї, вє та-кїм вєдїєлєно вєдє всєго жївєго, таєє горєчє, сєлїєнє жїтє, таку нєчєжєно волю. Нєчєрєстєчєно пєдїєчєсно рєзєнїтє прєстїрє, журєвєлї зє-рїдєкє прєкєлїкєлї ся зє пєрє-довїмє тєвєрїємє, зє вєждємє, і було щєсь гєрдєго, пєвєжєно, щєсь нєпєбїдїмо самєу-вїрєногє вє тїх рєжєнїх овлїкєх, вє тїм вєдєблєчєнїм рєзєгєрєв. „Мы долєтємо, нє бїєє ся, хєтє в тїжкє“, здавалось, гєворїли они, дєдєчєно вєдєчєтї однєму. І тут прїєшлє мєнє вє голєву, що такїх людєй, яєкїмє була єї птїцї — вє Россїї — дє вє Россїї! вє цїлємє свїтї нєбєгєтє.

— Мы тєпєрє лєтїмо вє Россїю, — прє-мовїла Елїє. Я вєжє нє вє цєрїшї рєзє мїєгє замїтїтї, що она майжє завсєгдє зє-ла, о чїмє я думєю. — Хєчєш вєрнєтї ся?

— Вєрнїємє ся... або нї! Я бувє у Пє-рїєжї, нєєє мєнє у Пєтєрбєргє.

— Тєпєрє?

— Сєчєсє... Тєлькє закрїє мєнє голє-ву тєвєю зєслєною, а то мєнє мїєсєно рє-бїтє ся.











## Господарство, промиселъ и торговля.

**Въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень** Антверпъ прибуло въ мѣсяцѣ липня с. р. 11022 важныхъ полицъ на суму 9,994.165 зор. обезпеченна вартости въ премію 95.101 К. 89 сот. Разомъ въдъ 1 сѣчня до конца липня с. р. выдано 52116 важныхъ полицъ на суму 54,449.426 К. въ премію 487.691 К. 91 сот.; попередно-го року за той самъ часъ було 44.404 важныхъ полицъ на суму 47,369.391 К. въ премію 413.884 К. 17 сот.; — т. е. сего року о 7712 полицъ и 73.807 К. 74 с. премія больше. — Шкодъ въ липня прибуло 136 случавъ, 66льшъ пожара були въ Угновѣ пов. Равско-го (18) шкодъ, въ Корничкахъ пов. Самборско-го (13) шкодъ, въ Якимичкахъ пов. Рудецко-го (20 шкодъ), разомъ було въдъ 1 сѣчня до вѣднѣ липня с. р. 514 въ которыхъ 489 вже выплачено, 9 шкодъ находятъ ся въ ликвидаци, а вышлату 16 водшкодованъ (въ сумѣ 5168 К. 6 с.) на разѣ въ причинѣ правныхъ вѣдержано. Сума всѣхъ тыхъ шкодъ разомъ въ коштанъ ликвидаци выносите brutto 268.753 К. 89 с. а по потрученю части реасекурова-нонъ лишаеся на власный рахунокъ 126.967 К. 70 с. — Попередного року за той самъ часъ було 450 шкодъ на суму 235.718 К. 97 сот. (на власный рахунокъ 123.887 К. 71 с.) т. е. сего року було о 64 шкодъ и о 33.035 К. вы-плаченыхъ водшкодованъ больше. — При вѣд-новленю полицъ по концѣ липня с. р. зара-ховано членамъ татоломъ 8% аворту квоту 31152 Кор. 53 с. Фондъ резервовый въ вѣд-номъ липня с. р. выносите 348.812 К. 29 сот.

## КОНКУРС.

Видѣл Товариства „Руска Бесѣда“ у Льво-ві оголошуе отенъ конкуре на самостійного Директора руско-народного театру. Подана вносоти належить до Видѣлу Товариства (Ри-нок ч. 10) найдалше до 31 н. ст. сернія 1901. Компетенти можуть переглянути умови кон-трактовъ и засягнути бльшихъ информации пер-ред реченцемъ вь локалі Товариства. — Видѣл.

## 70 особъ. ЦИРКЪ ВІКТОРЪ 50 коней.

Рѣгъ ул. Зыбликевича и Пелчиньской.  
Сполучене трамваемъ электричнымъ.  
Въ четвергъ дня 15 сернія.  
**ВЕЛИКЕ ПРЕДСТАВЛЕНЕ.**  
Початокъ о 8 год. вечеромъ. Вѣлты вчасѣнше до набути въ торговля А. Климкевича и С-ки ул. Кароля-Людвика ч. 1.  
Циркъ электрично освѣтлений. 422 1—1

**Климентій Федунь**  
переплетникъ библіотеки ц. к. львѣвск. університету  
поручае  
свои переплетниче и галантерейне заведе-  
ніе у Львовѣ ул. Академічна ч. 8. 866  
Подоише ся вѣснѣхъ работъ, особливо переплету Службени-  
хъ, Священіи, Молитвенникъ, Библіотечныхъ книгъ Альбу-  
мовъ, Матъ, Дневниковъ и т. ин. по умѣреныхъ цѣнахъ.

**ВЖЕ ОТВѢРЕНА**  
въ недѣлю дня 11 сернія 1901  
зъ комфортомъ уряджена  
**CAFÉ RESTAURANT EDISON**  
получена аб салоникомъ до сѣднанъ, 3 бѣларды, окремі ком-  
наты до гры, по-надъ 100 газетъ краевыхъ и заграничныхъ  
кѣтъ такожъ письма факсовъ  
А де? 423 1—2  
Улиця Кароля Людвика ч. 33.

**ГРѢКЪ вѣснованъ 1892.**  
**ТОВАРИСТВО**  
**ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ**  
**„ДИВЕСТЕРЪ“**  
Львовѣ, Ринокъ ч. 10 (дѣмъ „Промѣтъ“).  
одиноке руске товариство асекураціе, обезпечаетъ будинки и всѣ предметы движимы противъ шкодъ огня.  
„Дивестеръ“ припоруцае Прессованъ, ординариѣ Вѣдъ, Духовенству и вѣрнымъ всѣхъ трехъ Епарій.  
Фонды гаранцій „Дивестра“ зъ дномъ 31 грудня 1900  
Фондъ резервовый 311.540 к. 11 с.  
Резервъ премій 171.942 „ „ „ разомъ  
Резервъ спеціальна 6.000 „ „ „ 520.406 к. 65 с.  
Фондъ смерительный 30.924 „ „ „  
Тарифы „Дивестра“ умѣркованъ. Надвѣжка рѣчна роз-  
дѣлае ся мѣжъ членѣвъ въ формѣ аворотовъ. Зарѣкъ 1900  
дѣстаетъ члену 8% аворту зъ преміи.  
„Дивестеръ“ выплачиваетъ до 31 г. удна 1900 авдшкодо-  
ванъ 2,120.834 зор. Шкодъ дѣлѣдуютъ ся безпечно въ  
присутствѣ Делегата и 2 членѣвъ.  
Полисъ „Дивестра“ принимаютъ при пожичкахъ ги-  
потечныхъ: Банкъ краевый и Каса ощадности у Львовѣ, Ко-  
домы, Самборѣ, Долинѣ, Сялцѣхъ, Городецѣ, Теревовѣ,  
Залещкахъ, Городку, Ярославѣ и Богородчанъ хъ.  
НА ЖИТЕ треба обезпечать тѣмъ черевъ „Дивестеръ“  
въ Товариствѣ взаимн. обезпеч. въ Краковѣ; въ такихъ обез-  
печенъ черевъ „Дивестеръ“ иде часть преміи на рускй пу-  
бличнй добродѣйный цѣмъ; полисъ и квити выдае Краковское  
Товариство русскъ.  
„Дивестеръ“ пошукѣе особьныхъ агентѣвъ, особливо  
осянѣхъ, господарѣвъ въ окрестностяхъ, де иде нема бль-  
ше агенцій „Дивестра“. — Агенти заробѣли вѣе 274.964 зор.  
проеміи. — Згодошена о агенція треба вносоти до Ди-  
рекціи у Львовѣ. 34

Селяне! убѣгайте ся тѣмъ о агенціи „Дивестра“.

## Надоболане.

Спеціалістъ недугъ шкорныхъ, по-  
ловыхъ

**Д-ръ Леонтъ Раппъ**

ордируе въдъ год. 9—12 и 2—5 улицы Ягай-  
лоньска 13 — II поверхъ. 83 20—48

## КОПЕРНИКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львовѣ площѣ Га-  
лицка ч. 1, протязъ Банку Гипотечного на  
плантаціи площѣ Галицкой

поручае въ вѣснѣхъ  
выборѣ и по цѣнахъ  
каждошестидесяти  
окуляръ, дѣйскъ,  
дѣйскоты, бинокль,  
далекозрѣкъ, бароме-  
тръ, термометръ, ми-  
крометръ, лупы, ком-  
пасы, райоцѣмъ, тахомъ жѣрнѣвъ, піюмы, жѣбѣ  
малометръ и т. п.  
Уряджене дѣйскотъ электричныхъ.  
Вонкй направили показождуютъ ся якъ най-  
скорше и найдешевше. 4518

**Цѣна збѣжа и другихъ продуктовъ.**  
14 н. ст. Сернія 1901.

[Цѣна подана въ коронахъ за 50 кильограммъ.]  
Львовѣ: Пшеница стара 7-45 до 7-65  
пшеница нова — до —, жито старе 6-20  
до 6-45, жито нове — до —, овесъ стар-  
рый 6-75 до 6-95, овесъ новы — до —,  
ячмѣнь пашинный 5-50 до 5-95, ячмѣнь бро-  
варный 6-— до 6-40, горохъ пашинный 6-65  
до 6-90, до вареня 7-25 до 8-25, вика 7-— до  
7-25, насьне льняне — до —, насьне ко-  
ношне — до —, бѣбѣ — до —, бо-  
бикъ 5-50 до 5-80, гречка 7-80 до 8-40, коню-  
шина червова — до —, конюшина бѣла  
— до —, конюшина шведска — до —,  
кукурудза стара 5-65 до 5-85, кукуру-  
дза нова — до —, рѣпакъ 11-60 до 12-—,  
хмѣль стары — до —, хмѣль новы за  
56 кильо 55-— до 60-—, оковита готова за  
50 літровъ 37-— до 57-30, на терміи 15-25  
до 15-75.

## Въ цѣляхъ аітацій- ныхъ!

поручають ся до ширеи масами  
сѣдуючъ брошуркѣ „Парохіальна  
Библіотека“:

1. Законы людской сусѣбности  
где розправляє ся о сусѣбной  
нуждѣ, и о средствахъ якъ ѣй въ  
публицизмѣ житю зарадити. За 100  
штукъ 8 кор.
2. Фалишый парламентаризмъ,  
где вытолковано асно чому дотепе-  
рѣшны послѣ не зрѣли и не мо-  
гутъ зрѣти ничъ доброго для масъ  
народу. За 100 штукъ 8 кор.
3. Наша збура, або якъ бороти  
ся проти вороговъ нашего быту.  
За 100 штукъ 6 кор.
4. Наша організація, або куди  
иди щобы було намъ дѣше. За  
100 штукъ 8 кор.
5. Заука Антихристовъ, бро-  
шурка дуже на часъ поудачно: 100  
штукъ 1 к. 20 с.; чотари статіи  
разомъ: 100 штукъ 4 кор.
6. Христѣ и Его народъ, бро-  
шурка дуже побуждающа до па-  
тристичной чинности. 100 штукъ  
5 кор.
7. Не бѣйте ся пестраку! бро-  
шурка на часъ выборчій знаменна-  
та! За 100 штукъ 3 кор.
8. Религія а панство. За 100  
штукъ 2 кор.
9. Религія а бѣдани. За 100 шт.  
2 кор.
10. Хлѣбъ безъ религіи не сы-  
титъ. За 100 штукъ 2 кор.

Вѣдѣмо, яко на часъ  
выборчій, можна вѣсѣ ти брошурки  
набути франко, едины въ Редак-  
ціи Правора, Перемѣшлѣ, Побо-  
реже ч. 1. въ найменшій сѣблѣ-  
сти 100 штукъ зъ кождою.

**Прощу сгладѣти**  
Найдешевша торговля галантерейныхъ товаровъ  
**АДОЛЬФА РАППА**  
у Львовѣ, Ринокъ ч. 10.

Припоруцае великй вѣбръ мужеского бѣла, краватокъ,  
рукавичокъ, парасолѣвъ, паличокъ, шкѣрныхъ виробѣвъ, ро-  
сийскихъ калѣшѣвъ, дѣтскихъ забавокъ, вѣляныхъ альбу-  
мѣвъ, картъ зъ видами, мыл тоалетовыхъ и перфумерей.  
825 27—18

Зелѣзничі поїзди після середно-европейского часу від 1 мая 1901 р.

| до Львова приходять:             | рано  | перед пол. | по пол. | вечер. | вночі | зі Львова відходять:                  | рано  | перед пол. | по пол. | вечер. | вночі |
|----------------------------------|-------|------------|---------|--------|-------|---------------------------------------|-------|------------|---------|--------|-------|
| з Кракова (231. 950 нѣч)         | 6:10  | 8:50       | 1:35*   | 5:50   | 8:40* | до Кракова (840 рано)                 | 4:15  | 8:30       | 2:55*   | 6:20   | 10—   |
| з Підволочиска (головн. дворѣцъ) | 3:35  | 8—         | 2:35*   | 5:35   | 10:20 | до Підволочиска з головного дворѣцъ   | 6:30  | 9:25       | 1:55*   | 7:10   | 12:45 |
| (на III змѣнѣ)                   | 8:12  | 7:40       | 2:20*   | 5—     | 10:02 | з Підзамча                            | 6:43  | 9:42       | 2:08*   | 7:35   | 11—   |
| з Тернополь-Красне-Бродъ         | 8—    | —          | —       | —      | 10:20 | до Тернополь-Красне-Бродъ             | —     | —          | —       | —      | 11:32 |
| з Бірокъ Вел.-Гримали-Кочанецъ   | 3:35  | 11:45      | 2:35    | 5:35   | —     | до Бірокъ Вел.-Грималова              | —     | —          | —       | —      | 11:10 |
| з Ягнова                         | —     | —          | —       | —      | 12:15 | до Ягнова                             | —     | —          | —       | —      | 11:10 |
| з Черновѣцъ-Цѣпан (12:15 н.)     | 6:20  | 11:55      | 1:45*   | 5:40   | 9:20  | до Черновѣцъ-Цѣпан                    | 6:35  | 9:55       | 2:40*   | 6:10   | 10:30 |
| з Ходорова-Підвисокого           | —     | —          | —       | —      | 10:20 | до Ходорова-Підвисокого               | 6:25  | 10:25      | 2:45*   | —      | 12:51 |
| зі Стрия, Лавочного, Будапешту   | 8:10  | —          | 1:10    | —      | 10:50 | до Стрия, Лавочного, Будапешту        | 6:35  | —          | —       | —      | —     |
| зі Стрия, Хирова, Сухой (†)      | 8:10† | —          | 1:10    | —      | 10:50 | до Стрия, Хирова, Сухой (†)           | —     | —          | —       | —      | —     |
| зі Стрия, Станиславова           | 8:10  | —          | 1:10    | —      | 12:15 | до Стрия, Станиславова                | —     | —          | —       | —      | —     |
| з Бѣлца                          | —     | —          | —       | 5:55   | —     | до Бѣлца                              | —     | —          | —       | —      | —     |
| з Рави Руской й Сокаля           | 6—    | 8:15       | 3:14    | 5:55   | —     | до Рави Руской й Сокаля               | —     | —          | —       | —      | —     |
| з Янова (9 рано)                 | 7:45  | —          | 12:55   | 8:28\$ | 9:41  | до Янова (9:30 вечер.)\$§             | 9:15  | —          | —       | —      | —     |
| з Бруховичъ                      | 6:45† | 8:15       | —       | 7:36   | 8:50  | до Бруховичъ (2:51? в недѣлі и сѣята) | 5:45† | 10:20      | 2:15†   | 7:52   | 3:26  |
| з Замкої Вода (7:10 рано)        | 6:10  | 9—         | 11:15   | 5:45   | 8:40  | до Замкої Вода (3:20?)                | 4:10  | 8:45       | 5:25    | 6:40   | 10:50 |

Послѣдні поїзди (Se'nellzüge); \$ від 1/V. до 31/V. и від 16/IX. до 30/IX. що дня, а від 1/V. до 15/IX. в недѣлі и сѣята; § від 1/V. до 31/V. и від 16/IX. до 30/IX. в недѣлі и сѣята.  
В мѣстѣ видаютъ білѣти агенція дѣленикъ I. Ст. Соколовскій в пассажи Гавемана, ч. 9 від 7 год. рано до 8 год. вечеромъ, а змѣнѣ-  
ні и всякого кильшого рода білѣти, ілюстровані провідники, розклады іздѣ и т. п., інформарійне бюро ц. к. державныхъ звѣдѣнь, ул. Краснѣхъ,  
ч. 5, в подвірю, сходи II ч. дѣрній 52, в урядѣхъ годинахъ (3—8, в сѣята 9—12). Середно-европейскй часъ вчаснѣшій від львѣвского о 36 минъ

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись

**!! Незвычайный случай!!**  
**4½ к. netto Кавы лучшего сорта**  
аб случайного коренного закула, въ почтовыхъ паке-  
тахъ франко  
въ цѣнѣ по 18 кор.  
высылае — о сѣблѣкѣ запасъ старчѣтъ — „НАРОДНА  
ТОРГОВЛЯ“ у Львовѣ.  
„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“ у Львовѣ  
мае вже готовы  
Мѣдъ питный, домашногъ выпробованогъ výroбу  
и въдъ мая почавши высылае въ бочкахъ около 100, 50  
и 25 літровъ въ цѣнѣ по 120, 124 и 128 сот. за літру  
разомъ въ бочкою. 243 15—?

## ВИРОБИ ТКАЦКІ

**Полотна** білі, чисто льняні, неспретовані и спретовані по  
35 м., в діні від 28 м. до 84 м., грубіші, середні  
до найтоншихъ.  
**Полотна** на простѣрага безъ шву, чисто льняні, широкостъ  
150—180 см.  
**Полотна** домові, півбілені в штукахъ 35 м.  
**Дреліхи** сѣрі на дітні убраня, студ. мундурки и сторожи  
пож., порохівники, ліберні.  
**Димки** в паси, пружки и цвѣти.  
**Ручники** в тузикахъ і на міру, гладкі або зі шнѣчками.  
**Хустки** до носѣ и бѣви. **Стирки,** Білѣ столове в рѣжнихъ  
чисто льняні. **Насипки,** полотенка барвні.  
**Матері бавовняні** дуже тревалі. 389 4—10  
Всѣ власного výroбу. з найліпшою пражі по цѣнахъ най-  
нижшихъ. Точні цѣнники на жадане. Висилка сейчасова. Поруча-  
є П. Т. Публіци  
Адреса **Михайл Менсовичъ**  
замовляе: в Корчнѣ коло Керосна.

**Ново-відкритый**  
складъ апаратѣвъ и при-  
борѣвъ фотографическихъ  
**Володислава**  
**БОРЖЕМСКОГО**  
площа Галицка ч. 12 (рѣгъ ул. Баторія)  
у Львовѣ,  
поручае найсѣвѣшій  
плиты и паперы, апараты и вся-  
кй инші артикулы  
лише въ найсѣвѣшій родѣ по цѣнахъ найнижшихъ. 9—26

**ТОВАРИСТВО**  
для  
**РОЗВОЮ РУСКОЙ ШТУКИ**  
етоваришене зареєстроване въ ограниченую порукою  
у Львовѣ, Ринокъ ч. 34, II. поверхъ  
выконуе всякй пражѣ въ обсягу артистичного малярства, рѣзъ-  
барства и золотарства після композицій своихъ членѣвъ, а  
именно: образы релігійны до іконостаѣвъ, олтарѣвъ, хоръ-  
говъ, на тетраподѣ, плащаницѣ и пр., кивоты, іконостаѣвъ,  
олтарѣ, образы и кресты процесійны и т. д.; образы свѣтскі;  
историчны, портреты въ натурѣ и фотографіи, краєвиды, и пр.;  
рівножъ украшае внутря церковъ, виготовляе планы церквей,  
книлицъ и пр.  
Щобы дати можливѣсть переконати ся о со-  
вѣстномъ и артистичномъ выконаню работъ утри-  
муе Товариство въ комнатахъ своего локалю  
**ВЫСТАВКУ ОБРАЗѢВЪ**  
плѣдѣвъ, шкѣдѣвъ, пражѣ рѣзбарскихъ и пр., котру кождый  
замовляющій або потребующій засагнени інформаціи щодо  
работъ може щоденно въ годинахъ урядовыхъ въдъ 4—6 по-  
пудити змѣдѣти безплатно. Для прочою Р. Т. Публіци інте-  
ресуючѣмъ ся штукою выставка отверта высылкою що вѣдѣтѣр-  
ѣ въдъ год. 4—6 безплатно.  
Замовленя приймае **ВЫКЛЮЧНО** лишь  
Дирекція Товариства  
и за такй гарантуе, а члену, котры работы выконуютъ, одѣвчаютъ пер-  
редъ Товариствомъ засагненими названіями. За работѣ, котры членъ  
товариства годѣтъ на власну руку Товариство не бере на  
себе жадноу отвѣчалности, тому просимо водшоствѣтъ  
182 **ДИРЕКЦІЯ.**



















# ДѢЛО

Выходить у Львовъ по дню (проба подати и рус-  
скихъ свѣтъ) о 5-й годикъ по полудни. Литератур-  
ный додатокъ „Вісникъ ливонскихъ писателей“  
выходить по второму, а по второму и пятнич-  
но на переплету разомъ съ ДѢЛОМЪ.

Передплату и экспорты принимаютъ: у Львовъ  
Администрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральное  
бюро оглошено ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ  
ул. Кароля Людвига 9, и А. Ольшавского ул. Килин-  
ского 3; — въ Ярославль: Д. Крижановскій; — у Ва-  
рна: М. Дука, I. Seilerstette; F. A. Richter, Nibelun-  
genstrasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Habsenstein &  
Co. lag I. Wallfischengasse 13; въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ:  
H. Habsenstein & Co. lag.

Передплата на „ДѢЛО“ и напечатанье съ экспортомъ  
сдѣлать у Львовъ.

Передплата на „ДѢЛО“ съ литер. додаткомъ

| въ Австріи:                | за границей:               |
|----------------------------|----------------------------|
| на первый рубль . . 16 гр. | на первый рубль . . 22 гр. |
| на полъ року . . 8 гр.     | на полъ року . . 11 гр.    |

у Львовъ:

|                               |                               |
|-------------------------------|-------------------------------|
| на первый рубль . . 14 гр.    | на полъ року . . 7 гр.        |
| на четверть року . . 8-50 гр. | на полъ року . . 1 гр. 20 гр. |

Редакція, Администрація и Экспедиція подъ ч. 24  
ул. Баторія. — Рубоникъ свѣтъ съ ливонъ на пе-  
чорке засторжене. — Ресламація неоплатанъ  
10-й годъ порта.

Нужные члене комитетъ 6 гр. на пров. 7 гр.

Отделенія ливонъ принимаютъ съ поштомъ 10 гр.  
въ день отъ отъ ливонъ свѣтъ или въ ливонъ а въ  
звѣржѣ „Надбѣлже“ по 15 гр. а. в.

Медаль и ливонъ конеконъ: ливонъ, членъ съ не  
6 гр. въ день ливонъ.

## Въ справѣ податкового гнету.

Змѣна законного систему податкового  
не выходитъ намъ на лѣтше, але все на гор-  
ше, — хочъ при каждой реформѣ податковой  
заповѣдае у насъ рѣвномерне и справедливо  
розложено тягару податкового.

Новый катастер податку „грунтового об-  
ложивъ высокими податкомъ грунтовымъ на-  
шихъ хлѣборобовъ, що в водѣ пустошь и не-  
ужитковъ рѣвъ водѣ року платятъ податокъ;  
та до нинѣ черезъ двадцать лѣтъ не удосто-  
плени въ водѣ на свои рекламации. А сви-  
денція катастру такожъ не дописала, такъ якъ  
загально звѣсно, що податокъ грунтовой дуже  
часто платитъ одинъ за другого, катастеръ не  
годить ся въ книжки грунтовыми (табуляр-  
ными), а книги грунтовой в негодный въ дѣй-  
ственнымъ станомъ правнымъ власности грунто-  
вой. Отъ благодати збѣшли на насъ коштомъ  
миліонамъ — въ руна славного польского эко-  
номиста и министра-годака Дунавского...

Новый законъ о податкахъ особистыхъ,  
въ ласки другого министра-годака Билиньско-  
го, присѣвъ горожанъ системомъ полиційно-  
податковымъ, що при помощи добрыхъ ко-  
мисій податковыхъ та не зважаючи на заявы  
загрозенныхъ податниковъ — довольно вымѣрю  
податки: заробочный и особисто-доходный в  
такой высотѣ, що промыселъ убиваетъ, не вы-  
маючи навѣтъ домашнего промысла, а трохи  
заможнейшимъ хлѣборобамъ докладае съ по-  
даткомъ особисто-доходнымъ, не зважаючи  
на выказанный доходъ катастральный, члене-  
нство родины господарской, довга авъ конечный  
вклады господарскій авъ пануючій недороды...  
Оба тоті системы податковъ взаимно себе до-  
познають, чтобы нѣкому не было кривды,  
платятъ хлѣборобы третій податокъ поголов-  
ный домово-класовой а мѣщане чи н-  
шовой податокъ домовый...

Если до того додамо силу всякихъ до-  
датковъ до податковъ та безпошадно практи-  
ку екзекуторскъ податковъ, що не зважаючи  
на постановы устану екзекуціонного граблѣть у  
податниковъ безборонныхъ все найконечнѣше  
до жита, то стане передъ очима цѣлый рай  
податковый, що вже надѣвъ и упривилеєннымъ  
общарникамъ, бо на послѣдній сесіи сеймовой  
допривадивъ до суперечки съ ц. к. намѣстни-  
комъ краю, въ которій навѣтъ львовляна эксце-  
лленція въ особѣ председателя комисіи подат-  
ковой п. Абрагамовича зворушила ся и выда-  
ла овозъ. Тымъ овозомъ е рѣшено е сойму  
краевого, якимъ переказано Выдѣловъ краєво-  
му, чтобы розслѣдывъ справу хибного выпол-  
нана законныхъ и приписовъ скарбовыхъ та  
предложивъ Соймови свои внески на выдѣловъ  
сесіи, якъ такожъ розваживъ, якій при-  
писъ правый належить выдати, что Соймъ  
краевый по мысли §. 24 статуту краевого мѣгъ  
выполнати свои спѣдѣлане и наглядъ въ  
справахъ податковыхъ.

Зъ того слѣдуетъ, что Соймъ краевый по  
сорокъ рокахъ нагадавъ собѣ на приниць ста-  
туту краевого въ справѣхъ податковыхъ, хочъ  
ц. к. намѣстникъ краю не хотѣвъ узнати того  
права задавненого, та що большѣсть соймова  
не думаетъ про змѣну перестарѣлого систему  
австрійскихъ податковъ, опертыхъ на самобытъ  
посѣданно грунту, дому або передпринемства,  
безъ угладченя дѣйсной силы податковой по-  
сѣдача, то е про змѣну податку водѣ нужды  
и выдуманого дохода на податокъ водѣ збы-  
тку и дѣйсного дохода, а своимъ звычаемъ хо-  
че латати справу правильнымъ выполняванымъ  
обовязующихъ законныхъ и приписовъ скарбо-  
выхъ. Але элі языки кажутъ, що и въ сего  
нѣчого не буде, бо при выборахъ нагородже-  
ній погодятъ ся, тай водѣтъ скажутъ: най бу-  
де якъ бувало!

Тому годъ намъ забувати про справу  
податкового гнету, збрати треба основный  
материалы въ справѣхъ податковыхъ, абы тымъ  
способомъ нашимъ послать подати сальне ору-  
жѣ до узасадненя конечной потребности звыны  
цѣлого систему податкового въ оборонѣ инте-  
ресу повривденного народу. Задля того под-  
ношу отсю справу въ завысомъ до вѣтъ на-  
шихъ сѣдъ домыхъ горожанъ, чтобы про  
всякій кривды и надужия податковъ, доклад-  
но и правдиво подаючи особы повривден-  
ныхъ податниковъ, власти дотавы, дати пчи-  
сла наказовъ заплатъ та квоты вымѣренныхъ  
податковъ, и оплатъ, доносли народномъ  
у Комитетови у Львовѣ (Ріаокъ ч. 10)  
въ якъ найкоротѣмъ часѣ, абы тоті ма-  
териалы можъ было въ часѣ упорядкувати и  
выхѣснувати, подаючи ихъ до ужатку нашихъ  
послѣвъ въ Сѣмѣ краевомъ и въ Радѣ дер-  
жавной.

При збаваню сыхъ матеріаловъ належить  
въ особна звернути увагу на отей кривды по-  
датковъ:

1. Де не приписано правильно податку  
грунтового, такъ що одий платитъ податокъ  
за другихъ.
2. Кто платитъ податокъ водѣ неужитку.
3. Де не водѣсано въ причины цѣлкова-  
того недороду або пригоды элементарной (вы-  
лывъ воды, градобиты).
4. Кому приписано и стягано податокъ  
домово-класовой водѣ хаты заваленой и якъ  
дого, та водѣ кога побравють той податокъ  
побѣла вышѣи и класъ, якъ правно належить ся.
5. Кому и на якій подѣлъ вымѣрено  
податокъ заробочный въ квотѣ безмѣрно вы-  
сокой.
6. Коли водѣ того самого промыслу вы-  
мѣрено и стягано два або болѣе податковъ  
заробочныхъ.
7. Кому оподатковано за выконуване про-  
мыслу домашнего (олѣйный, ткацкы).
8. Кто мусѣвъ залити выконуване  
промыслу задля высокого податку.
9. Чи выдѣлакувавъ ся до вышѣи вла-  
сти скарбовой и въ якимъ успѣхмъ.
10. Кому вымѣрено и стягано податокъ  
особисто-доходный водѣ доходу вышѣио якъ  
подаво въ фасіа та въ поминенемъ доходу  
катастрального.
11. У кого за податки граблено рѣчи  
конечной до жита, якъ одѣжъ, постѣль, бѣла,  
оцнуко корову, наряды рукодѣльный.
12. Якъ власти скарбовой обходять ся въ  
интересованныхъ податникахъ, чи удѣляютъ  
имъ жаданыхъ поясненъ, чи въ часѣ полага-  
дуютъ водѣлывъ та звертають неправо по-  
бравъ належистости.

Дотычній материалы належить выладжу-  
вати окремю, то е не мѣшаючи ихъ въ вы-  
шѣи справѣхъ, та на вступѣ зазначувати „въ  
справѣхъ податкового гнету“.

Не забуваймо про справу, що давѣтъ  
насъ вѣтъхъ!

Д-ръ Кость Левицкій.

## Оргіи польской гакаты.

Наука, яку Поляки побравють водѣ Пру-  
сакѣвъ, не йде выдѣ въ лѣтъ, але знайшла  
въ нашихъ галицкихъ Полякахъ незвычайно  
понятливыхъ учениковъ та пропагаторовъ.  
Польска гаката на галицкой Русѣ зачала  
справдѣшну орцію, а передъ въ сѣмѣ добравъ  
хоръ вѣде усѣя „демократична“ граса,  
чи „католицион“ чи „народово“ асти.

Спеціально завѣстено суотравъ Русѣ-  
новъ водѣзначу ея теперь органъ „народовыхъ  
демократовъ“ Wiek XX, который шо болѣе  
чисель русскъ въ сѣмѣ статьи, шо дыхаютъ  
сказанною ненавистію та завѣстію противъ  
усею, шо только пригадуе руску мову та  
руску народность.

Въ послѣднихъ дняхъ помѣстивъ Wiek  
XX двѣ довѣи статьи, шо е выразомъ русно-

дѣного напругу сѣи часописѣ, а то въ 457  
чисель статью водѣ заголовкомъ „Polacy grecko-  
katolickiego wyznania“ а сейчасъ въ слѣду-  
ющѣмъ чисель статью: „Propaganda ruska w  
szkółach lwowskich“. Не заводитъ познакомата  
нашихъ читатѣвъ въ шовинистичныи елюку-  
браціи польскихъ гакатистовъ, а то тымъ  
болѣе, шо наша суспѣльность замало звер-  
тае увагу на чимъ разъ то болѣепаючи агре-  
сивность Поляковъ та за мало выявляе вод-  
порности суотравъ напору въ боку нашихъ  
ворогѣвъ.

Въ первой изъ агаданныхъ статей, на-  
дѣсланной редакціи Wiek XX въ кругѣвъ его  
одномышленниковъ, подноситъ польскій га-  
катистъ подѣсбесный кривъ за для „русчеза“  
Поляковъ греко-католического обряду. Зазна-  
чавши, шо Русины называемо мѣшають понате  
религій въ понатѣмъ народности, абы тымъ  
легше робити свою вынароводяющую роботу,  
шо въ Галичинѣ а спеціально у Львовѣ бо-  
гато греко-католиковъ записало ся до націо-  
нальности польской, жадае Wiek XX для  
польской народности греко-католиковъ поль-  
ской проповѣди, польской катихизаціи, сновѣ-  
ди и т. д. Омынувши шо болѣе загорѣлыхъ  
образъ про кривды Поляковъ и гнетъ поль-  
ского элементу въ боку Русинѣвъ, апелюе  
Wiek XX до правительства, чтобы воно вы-  
шало ся въ ту справу и не дало Поляковъ  
на поталу Русинѣвъ.

На тѣ брідѣи водѣвѣмъ коротко:  
Тѣшитъ насъ то дуже, шо вже и мѣжъ  
польскими органами найшогъ ся такий, шо  
сконстатувать помѣшане понате религій а на-  
родности, яке пануе въ Галичинѣ. На се звер-  
тали мы увагу вже водѣ давна, а то тымъ  
болѣе, шо оме черезъ таке помѣшане свѣтъ  
понате можъ болѣе якъ полъ миліона руско-  
го люду латинского обряду подѣдало и под-  
падае полъ нѣзаконной роботѣ польскихъ ксьон-  
довъ, который въ первомъ рядѣ польско-га-  
катистымы дѣламы. Прогрѣтъ Wiek XX-ого  
противъ такою мѣшаня понате религій и на-  
родности рееструемо въ своей памяти та выта-  
емо яко воду на нашъ мѣлъ.

Шкода только, шо Wiek XX, такъ гарно  
зачавши свою статью, заръзъ далъ сѣвъ на  
сѣмѣ брѣхѣи и гавзаныи та кинулъ ся на  
Русинѣвъ — замість кинути ся на своихъ  
таки Поляковъ за выконуване помѣшаня  
агаданныхъ понате.

Wiek XX, ише, шо въ самѣмъ Львовѣ  
полонена греко-католиковъ е записанныхъ за  
Поляковъ и имъ належать ся польскій пропо-  
вѣде, сновѣди, катихизаціи и т. д. — Але за-  
буетъ наипрѣтъ и се, якимъ то способомъ ся  
половина львовскихъ греко-католиковъ запи-  
сана за Поляковъ! — Забуетъ сарка агадати  
про се, шо вѣтъ службодавцѣ, принцепалы,  
господарѣ домовъ и т. п., записуючи въ кон-  
скрипціи листы своихъ слугъ, подѣланныхъ,  
сторожныхъ и т. п., не пытаятъ ихъ про на-  
родность, але выписують самовольно и безъ вѣ-  
дома интересованныхъ розговорну мову —  
польску.

Та дѣлаемо вже сѣи фактъ на боцѣ, хочъ  
и якъ вѣтъ промовляе противъ усѣхъ дальшихъ  
выводѣвъ Wiek XX-ого, и приймаючи вѣтъ  
выводы сѣи часописѣ за добру монету, киче-  
мо на се: Згода! Годимо ся на се, абы для  
греко-католиковъ польской народности релі-  
гійный функціи сѣи выновано въ польской мовѣ  
— а оно такъ дѣа ся по цѣлкомъ спольщен-  
ныхъ русскихъ парохіяхъ сѣльскихъ, — але  
натомѣтъ маемо повне право до сего, абы  
консекрантно приложити ту саму норму и до  
Русинѣвъ латинского обряду. Звѣстна рѣчь,  
шо болѣе ислоняны римо-католиковъ у сѣдѣ-  
вой Галичинѣ — се Русины въ дѣда прадѣда,  
перетягивенъ всякими способами назъ руского  
обряду на латинскій\*), Русины, шо не вымѣ-  
ють майже нѣ слова по польскіи и шо трима-  
ють ся вѣрно своихъ прадѣдныхъ рускомъ мовы.

Хочъ при конскрипціи, котори переведе-  
не поручае ся — коли не заслуженымъ пса-  
ривъ то полескимъ ксьондакамъ або эконо-  
мамъ, тѣ конскрипціи функціонарѣ въ роз-  
мысловѣ записуютъ цѣлы рускы села, де на-  
селене латинского обряду, до Поляковъ, то  
имно того загаломъ звѣстнымъ е фактомъ, шо  
въ сѣдѣвой Галичинѣ маемо чи и не болѣе  
якъ полъ миліона Русинѣвъ латинского об-  
ряду.

\*) Маемо историчный доказы, шо ще въ  
XIX-омъ столѣтіи цѣлы села на приказъ вла-  
стителей-дѣдичѣвъ мусѣли переходити на ла-  
тинство.

Въ нашѣи часописѣ было неразъ пи-  
сано про те, якъ нашъ „граса“ заходять ся  
повзавно коло польонизаціи сего корѣвно-рус-  
ского элементу, якъ они будуютъ „kościółki“ и  
„kapliczki“, абы припадкомъ сѣи Русинѣ-лат-  
тинныхъ не вступивъ до греко-католической  
церкви и не почувъ руского слова, якъ поль-  
скій ксьондакъ терроризуютъ своихъ парохіанъ-  
Русинѣвъ и на-силу, при помощи сновѣди,  
проповѣди и т. п. роблятъ въ нихъ Поляковъ.  
Все те неразъ было у насъ писане. А было  
писане и се, шо для того полъ миліона нашо-  
го народу треба рускомъ проповѣди, рускомъ  
сновѣди, рускомъ водѣравы, русскихъ костѣловъ,  
русскихъ священниковъ и шо однокимъ дорогою  
до переведеня сего — то основана окремого  
римо-католического епископства для Русинѣвъ  
латинского обряду въ сѣдѣвой Галичинѣ.

Коли-жъ Wiek XX жадае польской про-  
повѣди для вѣдѣлыхъ тысячъ Поляковъ греко-  
католического обряду, то мы маемо повне пра-  
во жадати руского епископства для полъ ми-  
ліона Русинѣвъ латинского обряду!

Друга русинѣвна статья въ 458 чисель  
Wiek у XX-го надто голословна а при томъ  
денуціаторска, абы мы потребували довше  
надъ нею забавляти ся. Тому збудемо ея ко-  
ротко.

Wiek XX каже, шо греко-католическій  
катихизы по львовскихъ народныхъ шко-  
лахъ запислюють въ дѣтѣхъ замѣтъ релі-  
гійности національную нетерпимость и заго-  
рѣлѣсть супротивъ Поляковъ. При томъ однакъ  
не подае Wiek XX нѣ одного факту, де бы  
русскій катихизъ справдѣ допуславъ ся чогось  
такого. Голословный закиды шовинистичного  
органу та его покляны до компетентныхъ вла-  
стей стають тому безосновною а тымъ самымъ  
и нечесною денуціацію. Се оружѣ найлепше,  
найдешевше а годне „демократовъ“ наро-  
дового табору“!

Не тутъ мѣсце наводити доказы водѣво-  
довъ, якъ польскій катихизы въ русскихъ (ла-  
тинского обряду) дѣтѣхъ роблятъ полесныхъ  
шовинистѣвъ, якъ засѣвають неугоду мѣжъ  
дѣтѣми а родичами або мѣжъ рѣднѣи, шо по-  
ходять въ однихъ родачѣвъ. Вѣдъ ряду ро-  
ковъ е тѣхъ доказѣвъ повнѣско въ нашѣи  
прасѣ.

На сѣмѣ и конечно нашъ замѣтки надъ  
голосомъ заѣлныхъ польскихъ гакатистѣвъ и  
думаемо, шо скаженъ замахи польскихъ шови-  
нистѣвъ певно не збрутъ нашего народу,  
але только розбудуть середъ него тымъ болѣ-  
шу водѣбравѣтъ!

## Рухъ выборчій.

Если выборы вже въ повнѣмъ ходѣ, то  
можемо вже, маючи подѣ рукою чинмалу вы-  
званку фактовъ, дати загальный образъ выбор-  
чон акціи въ краю а властно въ той части  
краю, яка насъ Русинѣвъ обходить, се вѣтъ  
въ сѣдѣвой Галичинѣ.

## Сконфісковано.

Загалъ се-  
лянского населения переплывно тымъ спосо-  
бомъ въ браню участи въ выборчѣи акціи. Вы-  
борчѣи вѣча, шо наиболѣе причиняють ся до  
выробленя думки про партійный программы и  
кандидатуры середъ народныхъ массъ, могутъ  
водѣбравати ся только въ рѣдкѣ, въ недѣлѣ а  
свѣта. Тымъ а належить толкувати слабый въ  
порѣвнаню хочъ-бы до послѣднихъ парламен-  
тарныхъ выборовъ рухъ при теперѣшней вы-  
борчѣи кампаніи.

Розписане выборовъ на часть жинивъ волы-  
вае ще и другимъ способомъ на хѣдъ и вы-  
слѣдъ выборовъ, а именномъ черезъ слабу у-  
часть селянъ въ правыборахъ, шо незвычай-  
нон ще набравъ ваги при незаконномъ въ  
правила поведеню выборчѣи органѣвъ.

Другою генеральною выборчою штучкою,  
шо насъ на цѣлы фальсифікацію народнои волѣ,  
е переводжене выборовъ на основѣ конскрип-

ТАПЕТИ

найновѣйшіі най-  
дешевші

ПАРАВАШИ

ЭКРАНИ

латинови

ЦЕРАТИ

на меблі

ХІДНИКИ

РОГОЖИ

КОКОСОВІ

ХІДНИКИ

ВОЛІНИ

ПОРУЧАЄ

**В. АДАМСКИЙ**

давнійше Юргенс

Львів, улица Собіського, число 4. 3

Відріцъ тапетів на ласаво жадає висилає ся даром.























Въ скалатсябмъ повѣтъ, де въ ра-  
мени центрального комітету кандидуе братъ  
намістника „Медьо“, правыборы водбувають











## Надбослане.

## Литература

в ресторані НАФУЛА ТЕНФЕРА, улица Трубунська ч. 12. Додатково можна додати ще однієї години 8-й рамо горнич охорони.

## Ціни на ліки.

|                          |        |
|--------------------------|--------|
| Печена випрося з мапутою | 15 зр. |
| Смакати легки            | 12     |
| Філішки                  | 12     |
| Піжма теляча з хрніом    | 10     |
| Возбавка з хрніом        | 8      |
| Кавари                   | 15     |
| Обід з хрніом            | 40     |

Великі мапути з майбутніх років по найкращій ціні; для певності, що покласти в мистецтві, даю відображенням марку. Найкращий зразок по майбутніх цінах почався від 40 зр. ліра.

По театрі все оживає, з великим вибором страви в напівтійм заохочення кухні.

79 303—? З великим поважаням

НАФУЛА ТЕНФЕР.

## КОПЕРНИЦЬКИЙ І СИН

Оптики і механіки у Львові, площа Галицька ч. 1, протязь Банку Гіпотечного на плантаціях площі Галицької

поручає в величезній виборі з по цінах майбутніх років

окулярні, цінкові, дюралеві, біжельні, дюралеві, барометри, термометри, мікрометри, лупи, компаси, районачі, та інші інструменти, пілки, лінійки, макетери і т. д.

Урядове дивізіон електричних.

Великі мапути покладені на них майже в майбутнє.

4518



## Цілковитою готовкою не вимагає ся.

**Під дотриманням умови**  
даємо особам, що з можливістю платити, всі наші товари на кредиті з порученням майбутніх років з львівської, до коммуні, стійкої церковної, ходячої, лінійної, цінкової, електричної, поручки, кани на осли і лодки, коздрі, кози, матерії на меблі і розличні другі предмети декоративні.

Меблі з дерев'яних, дерев'яних, ланних і бавовняних, білі, товари електричні, конфекції мужеску і дамску, і всі другі предмети можуть на желане спровадити.

На провінцію вимагають ілюстровані ціни даром і оплачено. — Листи до нас адресувати: 432

Заряд в'їзду в магазин

**Au Louvre, Львів, ул. Сикстуса ч. 6** (в Пасажу).

Філія в Перемишлі: ул. Міхалевича ч. 4.

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

432

## Ц. в. уприв. галицький акційний

## Банк гіпотечний

## Водділь депозитовий

приймає вклади і виплатує задатки на бажаній рахунок, приймає до переходу цінні папери і уділяє на них задатки.

Окрім того заведено на варту заграничних інституцій так званий

Депозита сховковий

(Safe Deposits.)

За оплатою 36 до 36 ар. а. в. рбче, депозитарій одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно в дискретно можна переховувати своє майно або важкі документи.

В тій напрямі гіпотечний Банк поробив як найдалше йдучи зарядженя.

Приписи відносять ся до того роду депозитів, можна одержати безплатно в депозитовій водділь.

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

874 [2]

## Ученики з IV. і VI. гімназ.

матри досконало поміщені при ул. Глубокий (Кастеліна) ч. 19.

I. п. на ліво. 438 1-3

Абітуріент гімназійний

гладяє лекції на цілий рік. — А. Т. poste restante Тернопіль. 434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

434 1-3

## Подяка.

Превелике горе постигло нас на дні 26 юля (8 авг.) с. р. і поклало намі дрім і цілую нашу семью невразимою печалю. З розв'язом до того дня исповнилася над нами судба Провидіння Божого і неумолима, холодна рука смерті похитала намі найдорожшого праведного нашого Отця і Діда о. Якова Гоцького, буйшого від повних 50 літ преходником в Зелений. Удар той ляг на тім більшим ще бременем на нас, що нам не ослили ще слези жалю по недавній утраті нашого найдорожшого і найлучшого Матері і Бацьки. В тій одній тяжкій для нас горю найшлішці ширі серця, котрі сочувствували нашому нещастю і подали нам слова правдивої потіхи.

А уже-ж на першій ліній слідує нам подякувати мисловій учительці г. Янаві Худзінській, котра показала для нас истинним милосердям Самаритянкою і не відступала через цілий час слабости Покойного, пересидівши з нами неодну ніч у його постелі. Всевышній нехай нагородить Тебе, наша добродійко, за Твоє ангельське серце для наших пок. Родичей, о котрих Ты так багато заслужила ся так в час їх слабости, як і в час їх похоронів.

Неменше дякуємо г. Викторіні Винавській з Вишавички за єї великий труд і безсонні ночі підчас слабости Покойного і за єї ширі молитви, котрі она зносила безустанно перед престол Всевышнього за єго адорів.

З чувством горячи вдячності звертаємо ся до Вир. О. Іоанна Олесницького, Декана Буцацького, за так численні поштаня Покойного в час слабости, за єго ширі слова поради і потіхи для нас, як також за той взірцевий порядок в час похоронів, а особливо за велику точне і по правду совершена цілого обряду похоронного, чим не могли Ви, Отче Декане, віддати більшої прислуги Покойному, державному через ціле життя так високо знами нашого св. обряда, і більше почитати єго пам'яті.

Сердечно подяку складаємо О. І. Биликевичу з Рукомыша і А. Оджинському з Живомира за поштаня Покойного і за прехороші надгробні слова, в котрих представляли оні в правдивому світлі ціле правдиве життя і труды нашого пок. Отця і Діда.

Щарйшу подяку складаємо далше всім О. сусідям і собратам Деканальним, зводившим мимого горячого часу знав прабуті на похороні і провезти тілвни останя свого собрата і патріарха на місце вічного упокоєня, а іменно О. Василію Коржницькому з Медведовця, Іос. Биликевичу з Рукомыша, Теодору Телакському і І. Роговському з Буцацького, Подлященському і Т. Пасецкому з Монастирська, Роману Рудницькому з Петликовця, В. Збудовському з Зубрицького, А. Оджинському з Живомира, П. Гуку з Порхової, С. Шанковському з Пышковця, А. Шарковському з Пылява, А. Казанському з Варшави, О. Таучуку з Буцацького, як і О. О. Мудрицькому і Котовичу з Ч. св. В. В. Всевышній нехай винагородить Вам Ваш ширій труд і нехай подасть провести прочеє время жавота, як Покойник.

Вібади дякуємо г. Биликевичевій з донькою з Рукомыша і г. Хмилевському з Звенигорода за участь в похоронах, Честиним Братством обох церков, в Зеленої і Звенигорода, як і всім Парохіям, прибувши так численно на похороні свого довголітнього приходника.

В Звенигороді д. 30 юля (12 авг.) 1901.

Юстиян, Владислав, Лев, Симеон — сны Покойного; Емилія Гегейчук — донь: Антоній С. Биликевич і Іоанн Гегейчук — зять Покойного; Єлена, Марія, Сузанна — сны; Татя А. Биликевич, Євгенія і Василій Медв'їць, Марія Гегейчук, Маріан, Юрій, Марія Гоцька — внуки і внучки; Іоанна В. Медв'їцька — правнучка.

429

429

429

429

429

429

</















## АКТИВЫ.

## Рахунокъ білянсу зъ огневого вѣдѣлу зъ д. 31 марта 1901 р.

|       |                                                                                 | К.         | г. |       |                                                                  | К.         | г. |
|-------|---------------------------------------------------------------------------------|------------|----|-------|------------------------------------------------------------------|------------|----|
| I.    | Касовый запасъ зъ днемъ 31/3 1901                                               | 157.377    | 18 | I.    | Резервный фондъ                                                  | 5,847.522  | 90 |
| II.   | Разпорядимый належитости въ кредитовыхъ институціяхъ и въ ка-<br>сахъ ошадности | 1,197.705  | 98 | II.   | Выровняющей фондъ                                                | 427.972    | 25 |
| III.  | Реальности                                                                      | 1,503.500  | -  | III.  | Резерва премій (по погруженію контрасекураціи)                   | 2,446.293  | 22 |
| IV.   | Цѣнный паперы по курсу зъ дня 31 марта 1901                                     | 5,024.822  | 65 | IV.   | Резерва на шкody неурегульованій (по погруженію контрасекураціи) | 358.855    | 71 |
| V.    | Векселъ въ портфелі                                                             | 143.568    | 23 | V.    | Емеритальный фондъ                                               | 1,464.154  | 66 |
| VI.   | Ефекты фондѣвъ                                                                  | 136.780    | 60 | VI.   | Пассивный сальда рахункѣвъ зъ Товариствами контрасекураційными   | 72.960     | 83 |
| VII.  | Активный сальда рахункѣвъ зъ контрасекурац. Товариствами                        | 576.875    | 26 | VII.  | Различный вѣрители                                               | 265.409    | 67 |
| VIII. | Залеглости въ агентурахъ и філіяхъ (сальда чинніи)                              | 1,447.420  | 90 | VIII. | Кавціи агентѣвъ                                                  | 435.250    | 70 |
| IX.   | Различный довжники                                                              | 1,633.635  | 36 | IX.   | Фонды                                                            | 545.171    | 53 |
| X.    | Вартѣсть инвентаря по вѣдѣсанію аужитя                                          | 90.344     | 81 | X.    | Позбѣталѣсть                                                     | 483.690    | 20 |
| IX.   | Ефекты кавціи агентѣвъ                                                          | 435.250    | 70 |       |                                                                  | 12,347.281 | 67 |
|       |                                                                                 | 12,347.281 | 67 |       |                                                                  |            |    |

## Розхѣдъ.

## Рахунокъ зыскѣвъ и стратъ градового вѣдѣлу за часъ вѣдъ 1 цвѣтня 1900 по 31 марта 1901.

|      |                                                                                      | К.        | г. |      |                                         | К.        | г. |
|------|--------------------------------------------------------------------------------------|-----------|----|------|-----------------------------------------|-----------|----|
| I.   | Шкody и кошту лівідаціи выплаченій (менше зворотъ вѣдъ контр-<br>асекур. Товариствъ) | 146.174   | 46 | I.   | Фонды перенесеній зъ року 1899/1900     | 1,990.398 | 03 |
| II.  | Загальний выдатки заряду                                                             | 45.377    | 35 | II.  | Зббравий премія (менше контрасекурація) | 403.057   | 23 |
| III. | Вѣдѣсны и инші выдатки                                                               | 37.175    | 40 | III. | Прихѣдъ зъ лѣокаціи капіталѣвъ          | 1.399     | 67 |
| IV.  | Резерва на шкody неурегульованій                                                     | 1,989.372 | 05 | IV.  | Инші приходы                            | 98.367    | 16 |
| V.   | Станъ фондѣвъ зъ кѣнцемъ 1900/1901 р.                                                | 215.122   | 83 |      |                                         | 2,433.222 | 09 |
| VI.  | Чиста позбѣталѣсть                                                                   | 2,433.222 | 09 |      |                                         |           |    |
|      |                                                                                      |           |    |      |                                         |           |    |

## Прихѣдъ.

## Активы.

## Рахунокъ білянсу градового вѣдѣлу зъ дня 31 марта 1901 р.

|      |                                                              | К.        | г. |      |                    | К.        | г. |
|------|--------------------------------------------------------------|-----------|----|------|--------------------|-----------|----|
| I.   | Касовый запасъ зъ дня 31 марта 1901 р.                       | 7.493     | 09 | I.   | Резервный фондъ    | 1,989.372 | 05 |
| II.  | Разпорядимый належитости въ кредит. институціяхъ и щадничахъ | 8.580     | 96 | II.  | Различный вѣрители | 2.003     | 74 |
| III. | Цѣнный паперы по курсу зъ дня 31 марта 1901 р.               | 1,260.345 | 72 | III. | Чиста позбѣталѣсть | 215.122   | 83 |
| IV.  | Векселъ зъ портфеля                                          | 84.129    | 17 |      |                    |           |    |
| V.   | Различный довжники                                           | 301.703   | 96 |      |                    |           |    |
| VI.  | Вартѣсть инвентаря                                           | 297       | 90 |      |                    |           |    |
| VII. | Непокрытый недобѣръ зъ давнихъ лѣтъ                          | 543.947   | 82 |      |                    |           |    |
|      |                                                              | 2,206.498 | 62 |      |                    | 2,206.498 | 62 |
|      |                                                              |           |    |      |                    |           |    |

Кравѣвъ, дня 31 марта 1901 р.

## Дирекція:

Зеновъ Слонескій, Игнатій Ілажевскій, Д-ръ Густавъ Ромеръ.  
Начальникъ центр. бюро рахункового: Вікторъ Габленць.

## Рахункова комісія:

Володим. Гнєвощъ, Мечиславъ Урбанскій, Михайлъ Іараніхъ.  
Клеменсъ Дѣдущицкій, А. Поточкій.

## Роздѣлъ позбѣталѣсти.

|                                                  |  | К. | г. | Разомъ  |    | К.      | г. | Вѣдѣлъ огневый |    | К. | г. | Вѣдѣлъ градовый |  | К. | г. |
|--------------------------------------------------|--|----|----|---------|----|---------|----|----------------|----|----|----|-----------------|--|----|----|
| Позбѣталѣсть зъ року 1900/1901                   |  |    |    | 698.813 | 03 | 483.690 | 20 | 215.122        | 83 |    |    |                 |  |    |    |
| Зъ того призначує ся на:                         |  |    |    |         |    |         |    |                |    |    |    |                 |  |    |    |
| 1. Фондъ на ренумерація                          |  |    |    | 65.308  | 58 |         |    |                |    |    |    |                 |  |    |    |
| 2. Дотацію фонда заповомого для вѣдѣвъ           |  |    |    | 13.769  | 36 |         |    |                |    |    |    |                 |  |    |    |
| 3. Дотацію спеціального фонда                    |  |    |    | 36.718  | 62 | 115.796 | 56 |                |    |    |    |                 |  |    |    |
| 4. 12% звороту для членѣвъ                       |  |    |    | 783.702 | 93 |         |    |                |    |    |    |                 |  |    |    |
| менше о доповненіи выровняющего фонда            |  |    |    | 415.809 | 29 | 367.893 | 64 | 367.893        | 64 |    |    |                 |  |    |    |
| 5. Покрытѣ недобѣру зъ давнихъ лѣтъ въ градовѣмъ |  |    |    |         |    |         |    |                |    |    |    |                 |  |    |    |
| вѣдѣлѣ                                           |  |    |    | 215.122 | 83 |         |    | 215.122        | 83 |    |    |                 |  |    |    |
|                                                  |  |    |    | 698.813 | 03 | 483.690 | 20 | 215.122        | 83 |    |    |                 |  |    |    |

## Зъ вѣдѣлу житѣвого за рокъ 1900.

## Розхѣдъ.

## Рахунокъ зыскѣвъ и стратъ зъ житѣвого вѣдѣлу за часъ вѣдъ 1 сѣчня до 31 грудня 1900.

## Прихѣдъ.

|       |                                           | К.         | г. |      |                                                                | К.         | г. |
|-------|-------------------------------------------|------------|----|------|----------------------------------------------------------------|------------|----|
| I.    | Выплаты платныхъ обезпеченій и рентъ      | 1,831.912  | 74 | I.   | Перенесеніи фондѣвъ зъ року попередного                        | 19,653.869 | 34 |
| II.   | Выплаты за выкупленій полісѣ              | 217.130    | 95 | II.  | Резерва на выплату неурегульованныхъ шкѣдъ зъ попередного року | 138.044    | 85 |
| III.  | Дивиденда выплачена обезпеченнымъ         | 65.181     | 16 | III. | Зббравий премія                                                | 2,903.464  | 36 |
| IV.   | Загальний выдатки заряду                  | 743.695    | 87 | IV.  | Прихѣдъ зъ лѣокаціи капіталѣвъ                                 | 1,038.933  | 60 |
| V.    | Вѣдѣсны и инші выдатки                    | 155.025    | 51 | V.   | Инші приходы                                                   | 68.252     | 29 |
| VI.   | Резерва на бѣжучій выплаты шкѣдъ          | 182.605    | 23 |      |                                                                |            |    |
| VII.  | Станъ фондѣвъ зъ кѣнцемъ року рахункового | 20,468.089 | 44 |      |                                                                |            |    |
| VIII. | Зыскъ                                     | 138.923    | 54 |      |                                                                |            |    |
|       |                                           | 23,802.564 | 44 |      |                                                                | 23,802.564 | 44 |
|       |                                           |            |    |      |                                                                |            |    |

## Активы.

## Рахунокъ білянсу зъ вѣдѣлу обезпеченій на житѣ.

## Пассивы.

|    |                                                                         | К.         | г. |    |                                                       | К.         | г. |
|----|-------------------------------------------------------------------------|------------|----|----|-------------------------------------------------------|------------|----|
| 1  | Запасъ касовый                                                          | 7.542      | 23 | 1  | Резервы зыскѣвъ капіталѣвъ                            | 1,981.794  | 47 |
| 2  | Разпорядимый належитости въ институтахъ кредит. и касахъ щад-<br>ничахъ | 277.983    | 48 | 2  | Фондъ на рѣзняцію курсу                               | 188        | 21 |
| 3  | Реальности и поѣлности земскій                                          | 1,346.620  | 16 | 3  | Резерва на перенесеніи преміи                         | 19,136.449 | 88 |
| 4  | Цѣнный паперъ по курсу зъ дня 31/12 1900                                | 5,487.756  | 81 | 4  | Резерва на неурегульованій шкѣдъ                      | 182.605    | 23 |
| 5  | Векселъ въ портфелі                                                     | 194.026    | -  | 5  | Фондъ на дивиденду для обезпеченныхъ                  | 49.656     | 88 |
| 6  | Позички гіпотечный                                                      | 7,190.948  | 45 | 6  | Сальда пассивный рахункѣвъ зъ контрасек. Товариствами | 28.144     | 40 |
| 7  | Позички на власній полісѣ                                               | 2,937.280  | 53 | 7  | Рѣзня вѣрители                                        | 815.979    | 44 |
| 8  | Позички Товариствамъ                                                    | 519.003    | 21 | 8  | Рѣзня кавціи                                          | 48.525     | 38 |
| 9  | Позички обезпеченнымъ на заставѣ платнѣ                                 | 2,899.246  | 57 | 9  | Фондъ смерт. аквізиторѣвъ житѣвого вѣдѣлу             | 12.080     | -  |
| 10 | Сальда чинный рахункѣвъ зъ контрасек. Товариствами                      | 35.328     | 50 | 10 | Зыскъ                                                 | 138.923    | 54 |
| 11 | Залеглости въ агентурахъ и філіяхъ                                      | 466.888    | 34 |    |                                                       |            |    |
| 12 | Рѣзня довжники                                                          | 301.735    | 90 |    |                                                       |            |    |
| 13 | Ефекты кавціи                                                           | 29.980     | 25 |    |                                                       |            |    |
|    |                                                                         | 21,694.340 | 43 |    |                                                       | 21,694.340 | 43 |
|    |                                                                         |            |    |    |                                                       |            |    |

## Подѣлъ зыску.

|                          |                                 | К.      | г. |
|--------------------------|---------------------------------|---------|----|
| Зыскъ зъ 1900 року       |                                 | 138.923 | 54 |
| зъ того призначує ся на: |                                 |         |    |
| 1                        | Дивиденды                       | 63.045  | 80 |
| 2                        | Упосажженіи резервовыхъ фондѣвъ | 75.877  | 74 |
|                          |                                 | 138.923 | 54 |

Кравѣвъ, дня 1 сѣчня 1901 р.

## Дирекція:

## Комісія рахункова:

Зеновъ Слонескій, Игнатій Ілажевскій, Д-ръ Густавъ Ромеръ, Антоній Лр. Водвѣцкій, Тадей Ценьскій, Юліанъ Вежлянскій,  
Начальникъ вѣдѣлу обезп. на житѣ: Начальникъ бюро рах.: Клеменсъ Дѣдущицкій, Д-ръ Константинъ Липовскій,  
Едвардъ Шанцеръ, А. Шинкевичъ.  
правительствомъ авториз. техникъ асенураційный.

(Передружъ не буде платеный).

428 1 1)

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись











стителями. Шконтра переводжено по „grzujacielski“, фантов не справлявано, біліянов не провірено, бо всі мали до обжалованого довѣри і навіть коли показав ся в банку дефіцит, повірено ему, що стало ся се наслідкомъ звичайнѣйшихъ сибѣля, котрі банкі головне приймають в заставу. Далше показав ся, що всі біліянов банку, п'ячати вѣдъ року 1893, були фальшиві а вставлені тамъ суми фінцій.

По переслуханню тѣхъ свѣдѣнь і по водчитаву статута банку „Pius Mous“ водложивъ предсѣдатель дальшій хѣдъ розправы на винѣ.

## НОВИНКИ.

— Безпроцентні позички для Читальни „Просвіти“. Слѣд днѣмъ Виді краєвий подвѣ нам до відомості, що на предложені Головного Виділу Товариства „Просвіта“ у Львові, признав за фондів краєвих безпрцентні позички отрим читальням „Просвіти“:

- 1) Читальня „Просвіта“ в Буську, кавенцко повіту, позичку в квіт 1.000 корон;
- 2) Читальня „Просвіта“ в Комарні, руського повіту, 1.000 корон;
- 3) Читальня „Просвіта“ в Мизуні старім, долиньского повіту, 800 корон;
- 4) Читальня „Просвіта“ в Вільшаниці, тямачского повіту, 600 корон;
- 5) Читальня „Просвіта“ в Волчуках, городецкого повіту, 600 корон.

— Кандидатура Товариства „Просвіта“ у Львові.

— Виросв. митрополитъ Андрей Шептицький виѣхавъ разомъ зі своїми реліками в Подіюте коло Череванихъ. Ді Львова поверне митрополитъ в першихъ днѣхъ вересня, бо припадає реченець рукоположеня оновленихъ богословѣв.

— Посолъ Николай Василько вѣ вмені незалежнихъ руськихъ полѣвъ рады державній переславъ заяву співчуття вдовѣ по пок. міністрі Кайцяку.

— Священникѣв ювілатѣв у всѣхъ трѣхъ галицько-руськихъ єпархіяхъ проживає 85, а именно: у львівской архієпархії 31, а в перемиській і станиславській єпархіяхъ по 27. Найстаршій вікомъ є о. Василій Кам'яньскій, парохъ в Ляховичахъ коло Богородчанъ, що родивъ ся в 1810 а рукоположений в 1834 р.

— Зъ Комарна пишуть намъ: Заходами єділі „Просвіти“ в Комарні при співучасті хорі акдемическѣхъ відбув ся в Комарні дѣя 11 серпня с. р. в сали Товариства задаткового концерту, з которого частий дохід був призначений на Буреу селянську в Комарні. — Нераз вже мали ми нагоду розпослухати про мужеский хор академіків, як по концерті в Хашевичах, в Любіню і Гонятичах, тож те першоліхавъ хіба тільки зазначити, що як всюди, так і в Комарні всі продукції того хору при богатшій і дівраній програмі виконано дуже красиво. Найбільше однакъ вражіння викликало відспіване хором мішанимъ „Вулиці“ Колесні. Годі повірити, щоб тоті дівчаткамішанки, що не повірили жадної школи музичної, в протѣгу двохъ таждѣв змогли знехити таку довгу і трудну композицію; в виду того ширши були гучні оплески і похвали, які збравъ дарієнтъ акад. І. Смолянський, котрий підняв ся вучучи „Вулиці“. Сола: баритонове „Гетьмана“ відспіване п. І. Смолянськимъ і тенорове „Мянулі літа молоді“ відспіване п. Яворекимъ, перше в супроводі фортеп'яна, друге в супроводі скрипки, збравли заслужене гучні оплески; аккомпанював до обохъ соль акад. І. Савицький. На повне призна на заслугу такожъ дуєт цитровий Potouri Кайцѣа відіграній пп. Ол. Утрисомъ і І. Савицькимъ. — По концерті відбулася забава з тавцями, котра була красива „fine“ концертнимъ. — Дохід а концерту brutto вносивъ понад 100 корон.

— Про Русинѣв в Парані паше курібієка Газета Polska в Вразулі вѣ постѣдѣмъ [29 бнѣ] числѣ — при нагодѣ заохоты Полякѣв до жити товариского и читальни — ось якъ: „Брати нашѣ зъ вѣходѣмъ Галичини, мають вѣ Курібіѣв своє товариство, що числѣть около 65 членѣв. Вкладѣть мѣсячнихъ не ма, лише на кожнихъ сходахъ вибраній скарбникъ ходѣть зъ тарелѣмъ и збѣрає; кождей мусѣть щось дати, але дає вѣдѣмо може, не вѣдѣючи ся вѣщо, бо складає на тарѣлѣ прирѣтій хусткою. Якъ обѣдѣ всѣхъ, обчислюють, що збѣрано, и записують до книжки. Слѣд дѣти, що хто вѣщо не може дати, то не йде того дня до лѣваля товариства. Частъ проведѣть на читаню газетъ и приятельской розмовѣ, тожъ мало нѣмъ побачити ся пѣлѣтѣмъ жадѣвѣй праці на власнѣмъ смѣтнѣ.“ — Треба знати, що вѣ Паранѣ теперъ бѣдѣ, заробковѣ нема и часто єсть тамъ бѣдній читальникъ безъ мѣлѣрѣса вѣ вѣшенѣ. — Вѣ мѣстѣ Курібіѣв єсть лише єдиного Русинѣв (робѣтникѣв), але на колоніи Прудѣнѣполѣсѣ, де є до 10.000 Русинѣв, и вѣ Ріо Кларо, де є надѣ 5.000 Русинѣв, повний читальнѣ розвиваєт ся гарно. Знаємо, що давнѣйше було жити вѣ читальни руськой, але теперъ замовѣла Паранѣська Русѣ и не дає вѣчого о собѣ знати ачѣ до американской „Свободѣ“ ачѣ до крѣю. Чи тамъ замѣрло руське житѣ, чи може пѣдѣ впливомъ загальнои нужди єкономичнои, яка теперъ тамъ панує, замовѣла и наша Паранѣська Русѣ? Прѣсимѣ нашихъ поселенцѣв, нехай обѣзвѣть ся и донесуть намъ про свою долю, нехай хотѣбъ и пожалують ся на гѣрку судѣбу и тяжкій часѣ...

— Дорзгій заставъ устеляєть дорогу до а-решту. Дмитро Духъ хотѣвъ заставѣти вѣ банку перетѣвъ брадѣнѣвѣй, та тамъ єго вѣ

прѣдержали. За свою згубѣю зголосѣла ся артистка нѣмъ Колѣсѣмъ панѣа Болѣро, а Духъ не лишѣ не одержавъ „знаходного“ по ще найшовъ безплатнѣ примѣщенѣ вѣ а-рештѣ.

— Зъ „Народномъ Торговлѣ“. Осѣнній вѣтѣновій транспортъ вѣна надѣдѣ вѣ мѣсяцѣ жовтѣня. Прѣсимѣ нашихъ Вп. Гостѣй о надѣланѣ намъ замѣвлѣнь. Якѣсть, цѣны и услѣвѣ такі самѣ якъ попереднѣ, т. є. за I-а вѣ бѣчѣнахъ около 100, 50 и 30 літрѣвъ по корѣвѣ 1'00, 1'04 и 1'08 за літру, а II-а вѣ такихъ самѣхъ бѣчѣнахъ по сотикѣвѣ 80, 84 и 88 за літру разомъ зъ бѣчѣною и франко, стѣція Львѣвѣ. — Примѣмаємо такожъ замѣвлѣня на той самѣй частъ и на вѣча самѣродній, однакъ лишѣ вѣ бѣчѣнахъ найменше около 60 літрѣвъ, далше около 100 літрѣвъ и выше по цѣвѣ корѣвѣ 1'20 и выше разомъ зъ бѣчѣною и франко стѣція Львѣвѣ. — Мѣдѣ пѣтній дуже удалого домашнього виробѣ, на желѣнѣ а-рѣстѣвѣ и порѣчѣнахъ, доставляємо вѣдѣ вѣрѣсна почвѣши по цѣвѣхъ корѣвѣ 1'20, 1'24 и 1'28 вѣ бѣчѣнахъ около 100, 50 и 25 літрѣвъ разомъ зъ бѣчѣною и франко стѣція Львѣвѣ. — Дирекція.

— „Фіолѣкѣ“ не весняний, ачѣ лѣтній, а портрѣтѣ головной плѣты у Львѣвѣ, о которѣ а-рѣстѣванѣ мы вже дѣносивъ, допустѣвъ ся європейськѣмъ грошѣй, які поручѣли єму партіѣ до надѣня на почѣ, крѣмъ того впливають до поліціѣ на него ще жалѣбѣ, що вѣдѣвъ побарѣвъ звѣзчій задѣтки вѣдѣвъ рѣзѣчѣхъ кандидатѣвѣ, що старѣлись о служѣбу при почѣ, а вѣдѣвъ вѣмъ обѣцѣвавъ свою „прѣтецію“.

— Такожъ ювілей. Сто лѣтъ минуло дѣя 11 с. м., якъ вѣ Парижѣ зробѣло першій пробѣ зъ газѣвѣмъ освѣтѣленѣмъ. Та вѣнахо дѣць єго, Філіпъ Лебѣвъ, стрѣтивши цѣлѣ своє майно на пробѣхъ и дослѣдахъ, померъ осамѣтѣвий и позабутій вѣ найбѣдѣшій нуждѣ. Вѣнахо дѣць єго дѣставъ ся до рукъ практичѣхъ Англіѣцѣвъ и они пустѣли єго вѣ свѣтѣ, освѣтѣвши газѣмъ Лондонъ вѣ 1804 р., а вѣ Парижѣ вѣлавно до черѣва 1818 р. заведѣно газѣ о освѣтѣленѣ.

— Дрѣбній вѣсти. Предѣдѣтелѣмъ надѣзорѣи рады галицького пѣлѣгѣного банку на мѣсѣде помершого гр. Сѣмѣнѣвѣ-Левицького вѣбранѣо гр. Адама Гѣдуховського. — Иванъ Ко-пѣвѣнскій, адѣюнѣтъ будѣвничѣвѣхъ при дирекціѣ почѣтѣ вѣ телеграфѣхъ, именованій цѣлѣмъ же адѣюнѣтомъ вѣ галицькѣй державній служѣбѣ будѣвничѣй. — Пѣдѣ замѣтомъ замѣрѣванѣя жѣны а-рѣстѣвано вѣчера Андрѣя Стѣпанѣвѣа, которій дѣйствѣо єможе доказѣти, де єго жѣнка вѣдѣ 1900 року подѣла ся. — Вѣ Загребѣли пѣдѣ Терѣополѣмъ повѣла сѣлянка блѣзнята, зрослѣ зъ собѣю таѣтъ, якъ славній свого часу брата сѣмѣвѣа. Та блѣзняни єкѣро померли; мати здорова. — Зъ Терѣопѣля звѣщено телеграфѣчно львѣвѣску поліціѣ, що тамъ украдено п. Іосѣфу Будѣвѣвѣмъ книжѣчку вѣагы щѣднѣчѣвѣ на 16.000 кор., гѣтѣвѣкѣ 18.000 кор. и 1600 корѣвѣ вѣ имперіѣлахъ францѣвѣхъ.

### Помертій ☿ оповѣстѣи.

Маріѣ зъ Чѣровскихъ Зѣрицѣна вѣдова по бл. п. о. Іосѣвѣ Зѣрицѣмъ, парѣху вѣ Мѣзѣдѣвѣ, властѣтелька реальности вѣ Бережѣнахъ, упоковѣлась тамъ д. 19 н. ст. серпѣя вѣ 72 роцѣ жѣтѣ. В. ф. п. 1

### Вѣсти зъ Аєпархіѣ Львѣвѣской.

Вѣ пропозиціѣ умѣщенѣй: на Фѣлѣхъ оо. Я. Лучаковскій, Пав. Кульчѣцкій, Фѣл. Кѣвалѣскій и Мѣх. Горчѣнскій, на Зѣрубѣнцѣхъ: Сѣв. Накѣвичѣй, Пав. Кульчѣцкій, Нѣм. Ромѣанюкѣ, Нѣм. Иванъ уѣлѣ и Теодѣр Пѣйкушѣ; на Дулібѣ [дѣк. хѣдѣрѣвѣскѣмъ] Зѣв. Гутѣвскій, Юл. Барѣновскій, Мѣх. Сѣвѣнскій и Едѣ. Кѣсанѣвскій; на Стѣльскѣ: Мѣх. Гѣвѣрѣлюкѣ, Фѣл. Кѣвалѣскій и Едѣ. Яросѣвѣчѣ; на Дѣнѣвѣ: Ієорѣ. Чубѣтѣй, Амѣв. Рыбакѣ, Ієос. Лѣцѣвскій, Анѣ. Кѣлѣртѣнскій, Мѣх. Горѣбѣчѣвскій, Анѣ. Сѣсенѣко, Мѣх. Мосѣра, Нѣм. Гарѣмѣтѣй, Ол. Чубѣтѣй, Пѣтрацѣа, Юл. Борѣчѣокѣ, Нѣм. Иванѣчукѣ и Вол. Стѣрѣнюкѣ; на Грѣбѣвѣнцѣхъ: Юл. Тѣвѣрѣвѣчѣ, Нѣм. Бѣлѣвѣчѣвѣ, Вас. Бѣрѣнѣцкій, Нѣм. Бѣжѣйкѣ, Вол. Сѣбѣтѣ, Анѣ. Одѣжѣнѣвскій, Гѣл. Гѣлѣвѣвѣчѣй, Нѣм. Пѣсѣцкій, Вас. Владѣчѣнѣ, Ієос. Ромѣанюкѣ и Теод. Пѣйкушѣ; на Чѣжѣнѣвѣ: Нѣм. Ромѣанюкѣ, Нѣм. Ябѣлонскій, Нѣм. Пѣсѣнѣй и Вас. Владѣчѣнѣ; на Бѣрежѣнцѣхъ: Вол. Чѣпѣль, Нѣм. Бѣрдѣнѣ, Ієос. Дѣвѣй и Фѣл. Кѣвалѣскій; на Путѣнѣнцѣхъ: Теод. Луцѣкѣ, Нѣм. Ромѣанюкѣ, Теод. Булѣ, Сѣм. Мѣшѣвѣчѣ, Мар. Кѣлѣзѣнскій, Теод. Пѣйкушѣ, Ал. Гутѣвскій и Юл. Барѣновскій; на Ілѣвѣ: Кѣл. Кѣлѣнскій, Нѣм. Гѣлѣвѣвѣчѣй и Едѣ. Яросѣвѣчѣ; на Вѣлѣголѣвѣ: Мѣх. Яцѣвѣчѣ и Лѣвѣ Юрѣчѣнскій; на Стрѣтанѣ: Нѣм. Ромѣанюкѣ и Теод. Пѣйкушѣ; на Долѣ [дѣк. стрѣтѣйскѣмъ]: Пѣтро Чѣвалѣкѣ, Вол. Гѣлѣвѣвѣчѣй и Нѣм. Ромѣанюкѣ; на Пѣдѣлѣнцѣхъ: Анѣ. Одѣжѣнѣвскій, Теод. Корѣдѣа и Ал. Гутѣвскій. — Канѣнѣчѣну нѣстѣціѣтѣ дѣстѣла оо. Нѣм. Марѣвѣчѣ на Мѣлѣнѣцѣ, Мѣх. Олѣксѣнѣнѣ на Сѣхѣзолѣ, Теод. Дѣзѣба на Рулѣ, дѣк. стрѣтѣйскѣмъ, Анѣ. Зѣрицѣа на Шѣлѣхѣнцѣхъ, Ієос. Рѣтарѣвскій на Кѣчѣвѣнѣу и Ієос. Бѣрдѣвѣчѣ на Дрѣганѣвѣнѣ. — Прѣзѣнты дѣстѣла оо. Теод. Мурѣвѣчѣ на Лѣганѣ, Нѣм. Дѣрѣбакѣ на Бѣжѣнѣвѣ, Иванъ Марѣвѣчѣ на Дрѣганѣвѣ, Вол. Сѣбѣтѣ на Сѣвѣвѣдѣко нѣжнѣ, Пав. Дѣвѣчѣ на Дрѣчѣвѣ, Ієос. Фѣдѣюкѣ на Сѣлѣнѣ, Нѣм. Ромѣанюкѣ на Курѣпѣтѣнѣ, Вол. Стѣрѣнѣкѣ на Путѣмѣтѣ, Мѣх. Горчѣнскій на Фѣлѣхѣ, Ал. Гутѣвскій на Пѣдѣлѣнцѣхъ, Анѣ. Кѣлѣртѣнскій на Дѣвѣсѣвѣ и Иванъ Бѣлѣвѣчѣ на Грѣбѣвѣнцѣхъ и Конѣнѣстѣрѣѣ вѣдѣнѣсѣлъ вѣ прѣзѣдѣнѣ намѣстѣнѣцѣтѣ о зѣгѣду на вѣхъ канѣнѣ, нѣстѣціѣтѣ. — Зѣдѣдѣтелѣми по-ставѣнѣй оо. Едѣ. Кѣсанѣвскій зъ Рудѣ вѣ Прѣтѣсѣхъ и Теод. Луцѣкѣ зъ Кѣчѣнѣвѣнѣ вѣ

Кѣшѣлѣхъ. — О. Євѣ. Бѣртѣмъ, єтѣруднѣя вѣ Зѣвалѣвѣ, дѣстѣвъ привѣтѣє єтѣруднѣцѣтѣ вѣ Зѣрѣвѣнцѣхъ. — О. Лука Аѣдѣковѣчѣ, парѣхъ вѣ Иванѣчѣ горѣ, именованій почѣтѣнѣмъ єтѣвѣтѣнѣмъ мѣтѣрѣ. конѣнѣстѣрѣѣ. — О. Едѣ. Дѣвѣрѣвѣчѣ, парѣхъ Тѣвѣрѣвѣ, именованій дру-гѣлѣмъ вѣдѣдѣнѣтѣмъ для бѣрежѣвѣскѣмъ дѣканѣтѣа. — Дѣкрѣтѣмъ увѣдѣвѣна вѣдѣ парѣлѣдѣного конѣкурѣсѣного испѣту на шѣтѣ лѣтѣ дѣ-стѣла оо. парѣхѣ: Ал. Зѣрѣковскій зъ Кру-шѣлѣнцѣхъ, Нѣм. Пѣдѣжѣрѣкѣ зъ Гѣвѣвѣ и Нѣм. Фѣрѣ Кѣлѣвѣкѣ зъ Сѣхѣдѣлѣ. — Правѣтѣлѣ-єтѣво асѣгнѣвало платѣю на дальшій одѣнѣй рѣбѣкѣ для привѣтѣхъ єтѣруднѣкѣвѣхъ вѣ Сѣрѣ-нахъ и Кѣудѣлѣнцѣхъ. — До канѣнѣ. нѣстѣціѣтѣ на мѣсѣцѣ верѣсѣнѣ вѣзѣваній оо. Ієос. Гѣдѣнѣй на Стрѣтанѣ-нѣжнѣй и Вол. Чѣйковскій на Бѣжѣвѣ.

### Вѣдавѣнѣцѣвѣ надѣслѣній Рѣдакціѣ

Вѣдѣнѣскѣмъ тѣжѣдѣнѣвѣкѣ „Die Zeit“ по-явѣнѣє ся 359-ий зѣшитѣ зъ такѣмъ зѣмѣтомъ: Eine sehr unpolitische Politik. Von K. Oesterreich und Italien in Albanien. Von Spiridon Gopčević. — Die politischen Parteien in Croatia. Von einem Croaten. — Wirtschaftliche Krisis und Arbeitsmarkt in Deutschland. Von Dr. Jastrow. — Zur Insuffizienz der Wiener Krankenanstalten. Von Medicus. — Die alten Jungfern. Von Harriet S. Boas. — Barockmalerei in Prag. Von Erich Kl.owski. — Georg v. Ompteda. Von Ernst Heilborn. — Die Woche: Politische Notizen; Volkswirtschaftliches; Kunst und Leben. — Bücher. — Revue der Revuen. — Er und Sie. Von Georges Courteline.

Перѣдѣлатѣ на сѣй тѣжѣдѣнѣвѣкѣ чѣртѣ-рѣчѣно 3 ар. примѣмають почѣта, вѣсѣ вѣнѣгарѣнѣ и адмѣнѣстраціѣ: Wien, IX/3, Günthergasse 1. Чѣ-сла на показъ дарѣмъ и оплатѣно.

## Телеграммы.

Вѣдѣнѣ 22 серпѣя. Polit. Congr. довѣ-сѣтъ, що заповѣдѣженѣ вѣ пѣлатѣ посѣлѣвъ мѣ-нѣстѣромъ Кѣлѣмъ вѣнесѣє правѣтѣлѣєтѣвѣє вѣ справѣ зѣмѣнѣ и дѣлѣ вѣнѣєнѣа заѣкона промѣ-словѣго вѣже а-рѣфѣ ровѣнѣє вѣ пороѣзѣмѣнѣю зъ мѣнѣстерѣтѣвѣмъ справѣ вѣнѣтрѣшнѣхъ и рѣзѣ-слѣнѣє торговѣлно-промѣсловѣмъ пѣлатѣмъ, щобѣ тѣ же высѣказѣли о вѣмъ своѣмъ гѣзѣку.

Прага 22 серпѣя. Рѣшѣна вѣ чѣсѣнѣмъ єсѣмѣмъ змѣна орѣдинаціѣ вѣборѣи вѣ тѣмъ дуѣмъ, щобѣ вѣборѣи до єсѣму изъ сѣльскѣхъ громадѣ вѣдѣвѣвали ся безпѣсѣреднѣю, одѣржѣла чѣсарѣску санкціѣю. — Мѣнѣстры Бѣмѣ-Бѣвѣрѣкѣ и Рѣзѣкѣ зѣожѣли лѣчно сѣвѣчѣтѣ вѣдѣвъ по Кѣйцѣю. — Похѣрѣвъ Кѣйцѣа вѣдѣвѣвъ ся гѣ-лѣвѣчно при учѣстѣ безѣчисѣленѣхъ дѣлѣуаціѣй и прѣдѣставѣтѣлѣвѣхъ (и вѣдѣвъ русѣкого посѣлѣ-єскѣмъ кѣлѣбѣ), вѣластѣй, товѣрѣстѣвѣхъ и т. д. Надѣвъ гѣрѣбѣмъ промѣвѣляѣ дѣ-рѣ Сѣкрѣдѣ, и славѣнѣмъ похѣбѣного яѣко пѣтрѣіѣтѣа, учѣного и полѣтѣвѣка, которѣго смѣрѣть не лишѣ для рѣдѣнѣ-єнѣ, но й для цѣлого народа чѣсѣкого єтѣно-вѣєтѣ стрѣту нѣсамѣнѣямъ.

Гѣлѣ 22 серпѣя. Прѣзѣдѣнѣя єванѣгѣлѣцѣкого єсѣюѣа вѣзѣначѣла на трѣтій квѣртѣлѣ сѣго ро-ку 200.000 марѣкѣ на подѣдержѣку єванѣгѣлѣцѣ-єкого рухѣу вѣ Авѣстріѣ.

Пѣрижѣ 12 серпѣя. Изъ Цѣргѣрѣодо до-вѣєтѣ, що амѣбѣсѣадѣрѣ францѣзскѣй повѣдомѣнѣє сулѣтанѣовѣго сѣкрѣтарѣа, що зрѣвѣє вѣсѣй єнѣ-сѣнѣє вѣ банѣкомъ єтѣманѣвскѣмъ, колѣи сулѣтанѣ не лѣкѣвѣдує вѣ сѣбрѣнѣхъ прѣтенсіѣй францѣз-єкѣмъ поддѣнѣмъ. — Мѣсіѣє марѣкѣнѣєскѣа вѣ-хѣла зъ Пѣрижѣа до Тулѣону, вѣдѣки вѣ пѣятѣн-єцѣ вѣдѣлѣнѣє до Танѣєрѣ.

Цѣргѣрѣодѣ 22 серпѣя. На парѣхѣдѣ „Мурѣвѣтѣ“, що вѣдѣлѣвѣє до Єнѣну, нахѣдѣ-лѣсь 35 єсѣбѣ, засѣдѣнѣхъ на вѣгнѣнѣє, мѣжѣ-нѣми 2 євѣнухѣ, 4 дамы двѣру и 2 жѣнѣцѣны зъ гарѣму, подѣзѣрѣнѣй о подѣжѣнѣє огнѣа вѣ єпѣлѣнѣхъ сулѣтанѣа, та й другѣхъ 26 єсѣбѣ, а-рѣштѣованѣхъ вѣ домѣ одѣного Єнѣотѣянѣнѣа пѣдѣ замѣтомъ заговѣру на жѣтѣ сулѣтанѣа; вѣрѣмъ того 200 єсѣбѣ, єсѣцѣрѣвѣє и рѣдѣовѣхъ зъ рѣдѣнѣамѣи, вѣсѣдѣнѣхъ до Єнѣну для сѣрѣ-плѣнѣя тамѣшнѣого гарнѣзѣону.

Пѣтрібѣна єсть домашнѣя Учѣнѣкѣвѣвѣ для трѣхъ дѣѣчатѣ: двѣє зъ клѣс-нѣнѣхъ а єдѣна зъ 6-ѣй вѣдѣлѣовѣй шѣєлѣи. Вѣмаѣаю по-прѣ вѣше-дѣбѣрого знѣнѣя вѣмѣцѣного яѣзнѣа и гѣри на євѣрѣєнѣнѣ. Лѣсѣкѣнѣа зѣголѣшѣна поперѣтѣ свѣдѣцѣтѣвѣми пѣдѣ адрѣєсѣю: К. С. poste ge-стѣанѣє Конѣюхѣа. 438 1-3

Одѣна яѣбо двѣ панѣпѣчѣкѣ зъ пѣрѣдѣнѣого доѣмѣ могутъ знѣнѣ-тѣа поѣмѣщенѣє при пѣрѣдѣнѣй рѣдѣ-нѣнѣ; фѣртѣєнѣє вѣ домѣ, Львѣвѣ, ул. Кѣлѣновѣчѣа ч. 7, 1, по-верѣхъ, 3. 439 1-3

Учѣнѣкѣи шѣкѣлѣ сѣред-нѣхъ вѣйдѣуть мѣшѣанѣє зъ харѣчѣмъ вѣ домѣ урѣдѣнѣка. Опѣна мѣ-жѣєскѣа. Львѣвѣ, Лѣчѣвѣкѣ ч. 18, II. пов. дѣвѣрѣ 16. Для лѣстѣвѣ 441 той самѣ адрѣєсѣ. 1-4

Мѣлодѣць Русѣн лѣтѣ 27, вѣластѣтѣлѣє малѣой рѣ-альнѣстѣи, держѣвѣнѣй пѣдѣурѣдѣ-нѣє, пошѣкує жѣнѣи, пѣнѣвѣрѣнѣє Русѣнѣа, зъ вѣдѣвѣдѣнѣмъ прѣдѣ-нѣмъ. Дѣскрѣціѣ пѣдѣ словѣмъ єсѣ-тѣ. Зѣголѣшѣна а фѣотѣографѣємъ, кѣтѣрѣ зѣвѣрнѣуть ся, пѣдѣ: „Любѣв“ 440 poste rest. Чѣртѣвѣ. 1-1

Учѣнѣкѣи шѣкѣлѣ сѣред-нѣхъ вѣйдѣуть мѣшѣанѣє зъ харѣчѣмъ вѣ домѣ урѣдѣнѣка. Опѣна мѣ-жѣєскѣа. Львѣвѣ, Лѣчѣвѣкѣ ч. 18, II. пов. дѣвѣрѣ 16. Для лѣстѣвѣ 441 той самѣ адрѣєсѣ. 1-4

Мѣлодѣць Русѣн лѣтѣ 27, вѣластѣтѣлѣє малѣой рѣ-альнѣстѣи, держѣвѣнѣй пѣдѣурѣдѣ-нѣє, пошѣкує жѣнѣи, пѣнѣвѣрѣнѣє Русѣнѣа, зъ вѣдѣвѣдѣнѣмъ прѣдѣ-нѣмъ. Дѣскрѣціѣ пѣдѣ словѣмъ єсѣ-тѣ. Зѣголѣшѣна а фѣотѣографѣємъ, кѣтѣрѣ зѣвѣрнѣуть ся, пѣдѣ: „Любѣв“ 440 poste rest. Чѣртѣвѣ. 1-1

Лондонѣ 22 серпѣя. Times подѣє, що прѣ-тѣоколѣ зѣвлѣченѣого зъ Хѣнѣамѣ мѣра єсѣлѣдѣ-єнѣа изъ 7 голѣвѣнѣхъ тѣчѣхъ, тѣ що вѣ 5-ѣй означѣно вѣєнѣє вѣдѣнѣкѣдѣнѣє вѣ сумѣ 45' 0' мѣлѣ, тѣєлѣєтѣ.

Кѣпшѣтѣдѣ 22 серпѣя. Нѣхѣдѣ Бѣрѣнѣ-єдѣржѣє поліціѣ вѣлѣвѣнѣє и другѣй мѣєдѣнѣй вѣдѣєскѣа. Зъ повоѣу блѣвѣкѣєтѣ нѣрѣшѣтѣлѣа мѣ-єтѣо вѣдѣтѣє вѣдѣ почѣтовѣи и тѣлѣграфѣчѣнои комѣунѣкаціѣи.

Вѣшѣнгѣтонѣ 22 серпѣя. Сѣкрѣтарѣє держѣвѣ-нѣй Гѣй удѣє ся до Канѣтѣну, щобѣ зъ прѣ-зѣдѣнтѣмъ Мѣк-Кѣнѣлѣмъ обѣговѣрѣтѣє справѣ Колѣумбѣи. Тѣмъ вѣводѣмъ пѣмѣціѣє прѣємъ уважѣають тамъ яѣко бѣєзѣсѣновѣй и поєсѣнѣють нѣзнѣнѣмъ намѣрѣєи правѣтѣлѣєтѣвѣа Сѣполѣ-єнѣхъ Дѣржѣвѣтѣ, кѣтѣре не гѣдѣає пошѣуєтѣє ся далѣше, нѣжѣє того вѣмаѣєтѣє обѣрѣовѣа амерѣ-єанѣєскѣхъ нѣтѣрѣєсѣвѣхъ и вѣсѣнѣнѣєнѣа ухѣєлѣєтѣ тѣратѣу зъ 1846 р.

### Цѣна зѣбѣна и другѣхъ прѣдѣметѣвѣ.

21 н. ст. Серпѣя 1901

[Цѣна подѣна вѣ корѣнѣхъ зъ 5' кѣлѣвѣр



**Двох добрих тенорів**  
до хору потребує сейчас упра-  
ва руско-народного театру-  
Першениство мають знаючи но-  
ти. **Платя на початок 60 ко-  
рон місячно.** Зголошена адре-  
сувати: Михайло Губчак, рус-  
кій театр, Любачів.

**Домь банковый и Кон-  
тора вымѣны**  
**Викторъ Хаєсъ и Сполка**  
у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 8.  
купує и продає есенти, льосы и мо-  
неты. Льосы на раты въ правомъ  
до выгравныхъ по зложению першоп-  
раты. — Календарь банковый вы-  
181 сылає ся бесплатно. 23—50

**ВИРОБИ ТКАЦКІ**

**Полотна** білі, чистого льняні, неапретовані і апретовані по 36 м., в ціні від 28 к. до 84 к., грубіші, середні до найтонших.

**Полотна** на простирала без шву, чистого льняні, широкбей 160—180 см.

**Полотна** домові, півабілені в штуках 85 м.

**Дреліхи** сіні на літні убрання, студ. мундурки і сторожки пожеж., порохівники, дібери

**Димки** в паси, пружки і цвітін.

**Ручники** в тузину і на міру, гладкі або зі шляхами.

**Хустки** до носів і бровів. **Стирки,** Віде столове в різних десенях.

**Насипки,** полотенка барвні.

**Матеріал бавовняні** дуже тривалі. 389 5—10

Весь власного виробу, з найліпшої пражі по цінах най-  
вищих. Точні ціники на жадане. Василка сейчасова, Пору-  
чає П. Т. Публіці

Адреса: **Михайл Мансович**  
замовленя: в Корчани коло Керосна.

**Фабрика парова**  
**Райха и Сполки въ Знесенью**  
почта Львовъ  
поручає свої виробы:  
шварць и вазеліну до чоботъ а такожъ кро-  
хмаль до патираня бѣла.  
На жаданя цѣники даромъ. 113 16—50

**ТОВАРИСТВО**  
для  
**розвою руской штуки**  
товариство зареєстроване въ ограниченую порукою  
у Львовѣ, Ринокъ ч. 34, II. поверхъ

выконує всякі пражі въ обсягу артистичного малювання, різь-  
барства и золотарства побѣда композицій своихъ членовъ, а  
именно: образы релігійні до иконостаєвъ, олтарѣвъ, хору-  
говъ, на тетраподѣ, плащаницѣ и пр.; кивоти, иконостасы,  
олтарѣ, образы и крести процесійні и т. д.; образы свѣтскі:  
историчні, портрети въ натурѣ и фотографіи, краєвиды, и пр.;  
рівножь украшає внутрі церковъ, виготовляє плани церковъ,  
каплицъ и пр.

Щобъ дати можливість переконатися ся о со-  
вѣстності и артистичності виконаню робітъ утри-  
мує Товариство въ комнатахъ свого льокалю

**ВЫСТАВКУ ОБРАЗОВЪ**

плянковъ, шкідовъ, пражі різьбарських и пр., котру кождий  
замовляючий або потребуючий засаженя інформацій що-до  
робітъ може щоденно въ годинахъ урядовыхъ відъ 4—6 по-  
полудни звидѣти бесплатно. Для прочого Р. Т. Публіки инте-  
ресуючоє ся штукою выставка отверта выключно що вѣдѣр-  
ка відъ год. 4—6 бесплатно.

Замовленя приймає **выключно** лишь  
**Дирекція Товариства**

и за тѣмъ гарантує, а члены, котрі робіты виконують, одѣбчають пе-  
редъ Товариствомъ зложеними навѣнками. За робіты, котрі членъ  
товариства годять на власну руку Товариство не бере на  
себе жадної отвѣчалности, тому просямо вѣдноостно  
виростъ до Дирекціи.

182 **ДИРЕКЦІЯ.**

**Ново-відкритый**  
**складъ апаратівъ и при-  
борівъ фотографічныхъ**  
**Володислава**  
**БОРЖЕМСКОГО**  
площа Галицка ч. 12 (рогъ ул. Баторія)  
у Львовѣ,  
поручає найсвѣжѣйші  
**плиты и наперы, апараты и вся-  
кій инший артикулы**

273 лише въ найліпшіймъ родѣ по цѣнахъ найнижчихъ. 12—26

**Цѣс. корол. уприв.**  
**Расінерія спиритусу, Фабрика рому, лікерівъ и оцту**  
**Юлія Миколая Наслѣдниковъ**  
**Якова Шпрехера и С-ки**  
у Львовѣ  
поручає старій горѣлымъ польскій, розолісы, лікеры,  
румы правдиві въ Ямайки, коньяки, спиритусъ, „Вон-  
gout“ на наливки, такожъ правдивий оцетъ спіри-  
тусовый. 366

Склады для мѣста: **улиця Галицка ч. 1. — и **улиця****  
**Коперника ч. 9.**

**СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ**  
просто въ фабрики въ скринкахъ відъ 30 кильо по-  
чавши по цѣнѣ фабричной а именно:  
I-а по 156 кор. за 100 кильо  
II-а по 136 кор. за 100 кильо  
кромѣ транспорту выносающаго около 6 коронъ за 100 К.  
замовляти просимо черезъ  
**Пародну Торговлю у Львовѣ**  
Скринки и упаковане даромъ. 123 25—?

**Головний складъ и робѣтня**  
всякого роду поѣздѣвъ, а именно:  
ляндары, лядолеты, караты почтові и вѣзтові, фастоны пов-  
крыт и отверт, кучірфастоны мужескы и дамскы, гарантасы  
повкрыт и отверт, до сам. пов. и звычайнй вѣзки угорскы,  
возы промысловы и санки новы, якъ такожъ уживанй, пору-  
чає въ великомъ выборѣ

**М. НАССЪ**  
у Львовѣ, при ул. Шпитальной ч. 28  
по цѣнахъ конкурентныхъ въ порукою за добрый виробъ.

Праймає старій повозы въ замѣну, въ розпродажу и до пере-  
кову. Зъ powodu, що магазинъ и робѣтня стельмакскы, ковальскы, ли-  
керничкы, сѣдларскы, римарскы и бронзовыи находятъ ся на перед-  
мѣстю у власной реальности, продаю по цѣнѣ: а притулнхъ и руку  
за трынебъ виробу, о чѣмъ мои догепершій вѣдѣватели переко-  
нали ся.

Поручає такожъ всякій додатокъ повозовъ, якъ: ось. рѣсоры,  
плиты до ступенѣвъ, грабли, кльонки до гальмы и окуты до дѣш-  
лѣвъ никльованй и чорны, гальмы звычайны, коловы и стрѣлко-й, свѣ-  
ры мѣхъ и шиприновы скѣрки, сукно, диваны, цыраты, натшурны,  
бурт, пшай, кутаски, батѣжники, гальки до фартуховъ, тумовъ дѣ-  
ванникъ, тумовъ кльонки до гельмъ, тумовъ кола кинопаѣвъ, дѣхтары  
вѣдъ 4 зр., упряжю, дѣки на конѣ и апарату до чистѣня скѣры при  
повозахъ и упряжю, скѣрки и губки до мыта повозовъ.

Зобстає въ глубокимъ поважанямъ

**М. НАССЪ**  
Львовъ, **улиця Шпитальна ч. 28.**  
437 1—3

**ТОРГОВЛЯ ЧАЮ, КАВЫ и ВИНА**  
**ЕДМУНДА РІДЛЯ**  
перенесена  
на **улицю Театральну ч. 3**  
друга каменця, вѣдъ площѣ Маріанской поручає:

**ЧАЙ**  
маєвого збору:  
новъ кл. Congo зр. 1-60  
Souchoing чорна „ 2-  
маєвой зборъ „ 3-  
Kaysow чорна „ 4-  
Melange de Lon „ 4-  
Высѣвки чаевъ „ 1-30  
Высѣвки найліп-  
шихъ чаевъ „ 1-60

**КАВЫ**  
найлучшій роды  
о чисто ароматичномъ вкусѣ,  
котрі розсѣлає оплатно до  
кождо почтовой станціи 4/4  
кльр. въ мѣшочку:  
Port rico 9-1/2 клр. —90  
Cuba груб. зер. 9-50 „ —50  
Ceylon зе ена 10- „ 1-  
Ceylon „ передъ 10 40 „ 1-01  
Ceylon „ гр.-а 10-75 „ 1-04  
Ceylon „ черн. 10-75 „ 1-08  
Mocca араб. а 10-75 „ 1-03  
Java золота 10-75 „ 1-08

Опаковане не числится ся.  
Замовленя въ провинціи высылає ся вѣдворотною  
почтою. 419 4—44

**Цѣлковитой готѣвки не wymagaє ся.**

**Подъ догѣдыми услѣвами**  
даємъ особамъ, що въ можности  
платити, въ нѣшъ товары на кре-  
дитъ и поручаємъ имъ диваны са-  
ловыи, до комнаты, стѣнныи цер-  
ковныи, хѣдникы, лінолетуи ператы,  
ѣранки, порты и, кашы на ослы  
и дѣжка, кодры, коды, матеріи на  
мебѣл и различныи другіи предметы  
декораций.

Мебѣлъ зелѣный и деревянй,  
товары льняны и бавовняны, бѣла,  
товары футраыи, конфекцію мужес-  
ку и дамску, и всѣ другіи артикулы  
можемъ на жадане спровадити.

На провинцію высылаємъ иллюстрованй цѣники даромъ и о-  
плачено. — Листы до насъ адресовати: 432

**Зарядъ вѣдѣнского магазину**  
**Au Louvre, Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 6** (въ Па-  
сажу).  
**Філія въ Перемишлѣ: ул. Міцкевича ч. 4.**

**Зелізничні поїзди після середно-європейского часу від 1 мая 1901 р.**

| До Львова приходять:                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                           |       |            |         |        | Зі Львова відходять:                                                                               |       |            |         |        |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------|------------|---------|--------|----------------------------------------------------------------------------------------------------|-------|------------|---------|--------|
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                | рано  | перед пол. | по пол. | вечер. |                                                                                                    | рано  | перед пол. | по пол. | вечер. |
| з Кракова (231, 950 міт.)                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      | 6:10  | 8:50       | 1:35*   | 5:50   | до Кракова (840 рано)                                                                              | 4:15  | 8:30       | 2:55*   | 6:20   |
| з Підволочиска (гол. в.н. дворця)                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              | 3:35  | 8—         | 2:35*   | 5:35   | до Підволочиска з головного двірця                                                                 | 6:30  | 9:35       | 1:55*   | 7:10   |
| (на Біззальце)                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 | 3:12  | 7:40       | 2:20*   | 5—     | до Підзамча                                                                                        | 6:43  | 9:42       | 2:08*   | 7:35   |
| з Тернопілля-Красне-Бродя                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      | 8—    |            |         |        | до Тернопілля-Копичинець                                                                           | 9:25  |            |         | 11:32  |
| з Бірок Вел.-Граматів-Копичинець                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                               | 3:35  |            | 2:35    | 5:35   | до Бірок Вел.-Граматів                                                                             | 9:35  |            | 1:55*   | 11:10  |
| з Рахова                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       |       |            |         |        | до Рахова                                                                                          |       | 3:30       |         | 11:10  |
| з Чернівців-Іцкан (1215 п.)                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                    | 6:20  | 11:45      | 1:45*   | 5:40   | до Чернівців-Іцкан                                                                                 | 6:35  | 9:55       | 2:40*   | 6:10   |
| з Ходорова-Підвисокого                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                         |       |            |         |        | до Ходорова-Підвисокого                                                                            | 6:25  | 10:25      | 2:45*   | 10:30  |
| зі Стрия, Лавочного, Будапешту                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 | 8:10  |            | 1:10    | 10:50  | до Стрия, Лавочного, Будапешту                                                                     | 6:35  |            |         | 6:35   |
| зі Стрия, Харова, Сухой (†)                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                    | 8:10† |            | 1:10    | 10:50  | до Стрия, Харова, Сухой (†)                                                                        |       | 9—†        | 3:05    | 7—†    |
| зі Стрия, Станіславова                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                         | 8:10  |            | 1:10    | 12:15  | до Стрия, Станіславова                                                                             |       | 10:10      |         | 7—     |
| з Бельця                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       |       |            | 5:55    |        | до Бельця                                                                                          |       | 10:20      |         |        |
| з Рави Рускої й Сокаля                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                         | 6—    | 8:15       | 3:14    | 5:55   | до Рави Рускої й Сокаля                                                                            |       | 10:30      |         |        |
| з Янова (9 рано)                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                               | 7:45  |            | 12:55   | 8:28   | до Янова (930 вечер. 188)                                                                          | 8:15  | 1:25††     | 3:15    | 7:25   |
| з Брухович                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 6:46† | 8:15       |         | 7:36   | до Брухович (2:51† в неділі і свята)                                                               | 5:45† | 10:20      | 2:15†   | 8:30†  |
| з Зимної Води (740 рано)                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       | 6:10  | 9—         | 11:15   | 5:45   | до Зимної Води (8:20?)                                                                             | 4:10  | 8:45       | 5:25    | 6:40   |
| ? Поєдинні поїзди (Schneellzüge); * від 1/V. до 31/V. і від 16/IX. до 30/IX. що дня, а від 1/V. до 15/IX. в неділі і свята, †† від 1/V. до 31/V. і від 16/IX. до 30/IX. ? 7/V.                                                                                                                                                                                                                                                 |       |            |         |        | Близькаличний поїзд відходить зі Львова о 8:40 год. рано; приходять до Львова о 8:40 год. вечером. |       |            |         |        |
| В місті видають білети агенція дневників І. Ст. Сомодовський в пасажи Гавомана, ч. 9 від 7 год. рано до 8 год. вечером, а звычай-<br>ні і всякого имшого рода білети, иллюстровані провинціи, розклади їзд и т. п., інформаційне бюро ц. к. державныхъ желізницъ, ул. Краєвцки,<br>ч. 5, в подвірю, схода ІІ ч. двірня 52, в урядовыхъ годинахъ (3—8, в свята 9—12). Середно-європейскій час вчасніший від львівского о 36 мін |       |            |         |        |                                                                                                    |       |            |         |        |

**ТЕОФІЛЬ КОПИСТИНСЬКИЙ**  
**АРТИСТЪ-МАЛЯРЪ**  
мешкає 20 лѣтъ у Львовѣ, праймає загално, що входить  
въ украсу церковну и просить ухильно Вис. Пр. Духовен-  
ство о занотоване адресы до дальшихъ услугъ въ искусствѣ  
**Львовѣ, **улиця Краковска** число 20.** 205

**!! Незвычайный случай!!**  
**4<sup>1</sup> к. netto Кавы лучшего сорта**  
въ случайного корисного закупна, въ почтовыхъ пак-  
тахъ франсо  
**въ цѣнѣ по 18 кор.**  
высылає — о сколько запасть старчить — **„НАРОДНА**  
**ТОРГОВЛЯ“ у Львовѣ.**

**„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“ у Львовѣ**  
має вже готовий  
**Мѣдъ питный, домашнего выпробованого виробу**  
и вѣдъ мая почавши высылає въ бочкахъ около 100, 50  
и 25 літровъ въ цѣнѣ по 120, 124 и 128 сот. за літру  
разомъ зъ бочкою. 243 16—?

**Климентій Федуньо**  
переплетникъ бібліотеки ц. к. львѣвск. университету  
поручає  
своє переплетникъ и галлантерійне заведенє  
у Львовѣ ул. Академічна ч. 8. 366

Подоймає ся всякія робѣты, особливо переплету Служебнѣ  
хѣтъ, Євангелій, Молитовниківъ, Бібліотечныхъ книгъ Альбу-  
мѣвъ, Матѣ, Дневниковъ и т. н. по умѣреныхъ цѣнахъ.

**Прешу сглядати**  
**Найдешевша торговля галлантерійныхъ товаровъ**  
**АДОЛЬФА РАША**  
у Львовѣ, **Ринок** число 11.  
Приоручає великій вибір мужеского біла, краватов,  
рукавинок, парасолѣвъ, паличок, шкйраныхъ виробівъ, ро-  
синскихъ кальшѣвъ, дитячихъ забавокъ, всѣлякихъ альбу-  
мѣвъ, картъ вѣдами, мыл тоалетовыхъ і перфумерий.  
325 31—78

**Рѣчь заснованя 1892.**  
**ТОВАРИСТВО**  
**ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ**  
**„ДНѢСТЕРЪ“**  
Львовѣ, Ринокъ ч. 10 (домъ „Провѣиты“.)  
одинока руске товариство асекураціи,не  
обезпечає будничіи и всѣ предметы движимйи противъ  
шкѣдъ огневыхъ.  
„Днѣстеръ“ припоручає Превозщ. орднаріати  
Воев. Духованству и вѣрнымъ всѣхъ трехъ  
Біарій.  
Фонды гаранційны „Днѣстра“ зъ днемъ 31  
грудня 1900  
Фондъ резервовый 311.510 к. 11 с.  
Резерва премій 171.442 „ „ „ разомъ  
Резерва спеціална 6.000 „ „ „ 520.406 к. 65 с.  
Фондъ смертальный 30.024 „ „ „  
Тарифы „Днѣстра“ умѣреныи. Незвыжка рѣчна роз-  
дѣляє ся міжъ членовъ въ сорѣтѣ вѣрѣтѣвъ Зарѣкъ 1900  
Абстають члены 8% звороту зъ премія  
„Днѣстеръ“ выплачиває до 31 г. удня 1900 вѣдшкодо-  
вань 2120 834 кор. Шкѣды жывѣтующъ ся безпоровочно въ  
присутности Днѣстѣра и зъ чл. нѣвъ.  
Полісъ „Днѣстѣра“ приймають при пожичкалѣ типо-  
течнныи: Б. нѣтъ гравыйи и Каса омаднѣтъ у Львовѣ, Ко-  
ломий, Сѣмбѣрѣ, Долинѣ, Сѣвѣтинѣ, Гороленичѣ, Теревовлѣ,  
Затѣшкѣхъ, Рѣзодку, Ярѣдѣвъ и Богородчанѣхъ.  
НА ЖИТЕ треба обезпечити ся только черезъ „Днѣстеръ“  
въ Товариствѣ вѣз. имн. обезпечъ въ Краковѣ; зъ тѣмъ обез-  
печень черезъ „Днѣстеръ“ аде часть провиніи на рускй пуб-  
личной добродѣльнй цѣли; полісъ и кыты выдає Краковскѣ  
Товариство рускѣ  
„Днѣстеръ“ пошує особбныхъ аген.ѣвъ, особливо  
селянѣ, господарѣвъ въ окрестностяхъ, де еше нема близь-  
ко агенцій „Днѣстѣра“. — Агенты зарѣбили вѣе 271 964 кор.  
привілія — Зголошена о агенціи треба вносите до „Днѣ-  
стеръ“ у Львовѣ. 34

Селяне! убѣгайте ся только о агенціи „Днѣстѣра“.











мали бы царя и царицу водвѣхати зъ Фран-  
ції, ели не осушитъ ся поголоска, що водвѣ-  
дають и Парижъ.

Русины! Выборы за плечима! Не забывайте  
на агитативный фондъ „Народной Рады“ у  
Львовѣ!

## Злодѣйства вѣрменскаго каноника.

Другій день розправы розпочавъ ся пер-  
реслуханнямъ кс. Евдара Томашевского, ко-  
торый въ справѣ кс. Мардаросевича дуже  
сумну водгрававъ ролю, бо вѣнъ бувъ невід-  
ступнымъ его товаришемъ при всьохъ бѣдахъ  
и забавкахъ и подобно якъ Мардаросевичъ за-  
довживъ ся по утѣтѣ, що его вѣритель  
домогавъ ся зложени присяги манифестацій  
нов. до которо мусѣли его примусово черезъ  
вѣнъго спроваджувати. Въ банку сповнявъ  
вѣнъ функцію депозитара, але заныгавъ  
президентствомъ, аны властивы чинности мавъ  
вѣнъ сповняти, заявлявъ, що сей титулъ болѣ-  
ше гонимый, бо жадныхъ депозитовъ ему  
не пофѣрювано, хы на часомъ аны заставъ за-  
вѣнъ до головной касы або на жадане обжа-  
лованого вышукувать мекы заставны фін-  
ты, по которі аголошувались интересны въ  
цѣли выкуна. Вѣдъ часу выхрыты злодѣйствъ  
кс. Мардаросевича прачепавъ до свѣдѣка  
назва „опрекетовый депозитаръ“. Вѣнъ заяв-  
лявъ, что фактѣвъ хибувало, але вѣривъ Мардаро-  
севичеву, тому не рѣшавъ доносъ. На запытан-  
ня председателя на що обжалованный обертавъ  
крадений грѣшъ, водповѣвъ свѣдоку побѣ при-  
саяго: „Здає ся мѣнъ, що на побѣрмѣства“.

Опѣсля пересунувъ ся передъ столомъ  
трибуналу радъ урядниковъ банку, а то: кс.  
сѣверъ Покорный, писаръ Аксентовичъ, возный  
Мантъ, а всѣ розказували, что кс. Мардаро-  
севичъ, коли-бы бувъ тотѣвъ, мѣнъ же болѣ-  
ше крѣствъ, бо мавъ у себе всѣ ключѣ, не  
мавъ вѣдъ собою нѣякомъ контролѣ, а прика-  
завъ его мусѣли всѣ безвѣдливо повину-  
вати ся.

По переслухання тыхъ свѣдѣвъ вѣсту-  
пило водѣтанна протывоу ревизіи въ мѣста-  
но обжалованого и председатель переглянувъ  
копицу рѣзныхъ картъ заставныхъ и пу-  
деловъ въ заставныхъ дорожничностей,  
далѣше водчитано протоколъ вознаны пок.  
архіепа. Исаковича, въ которѣмъ вѣнъ заявляе,  
что прѣшавъ Мардаросевичеву всьахъ провинъ  
и „именитъ банку не прилучавъ ся до карного  
поступованя“.

Наиболѣше обтяжували обжалованого  
збѣнныя сусѣднѣ-акутерны, котра чула о зно-  
синахъ обжалованого зъ панною Г., котрыхъ  
овочемъ була дѣтина, и збѣнны каноникѣвъ  
Давидовича и Теодоровича [выбраного теперь  
архіепископомъ]. Першій зъ нихъ збѣнвалъ, что  
жыте обжалованого было дуже компромитуюче  
свѣщеніе зване: грабъ газардовъ въ карты,  
удержувавъ множество грѣшныхъ зносинъ зъ  
женщинами, бравъ участь въ подпримѣствахъ  
ангажующихъ фонды банку. О томъ всѣмъ до-  
носилъ свѣдоку арх. Исаковичеву, а той при-  
кликавши обжалованого насваривъ на него,  
але выбѣнъ простивъ ему. Свѣдоку агадуе та-  
кожъ о зносинахъ обжалованого зъ авторкою  
Г., о котрыхъ всѣ у Львовѣ анили, додаючи,  
что въ мешканю кс. Мардаросевича водбува-  
ли ся вѣчно забавы и пѣтыва. — Таке саме  
свѣдоцтво выставивъ обжалованому кс. Теодоро-  
вичъ, додаючи, что архіепа. Исаковичъ  
носавъ ся вѣдъ давна зъ гадкою усунути об-  
жалованого зъ банку, але не было его вѣнъ  
заступити. — Збѣнныя попередныхъ свѣдѣвъ  
что до зносинъ обжалованого зъ авторкою Г.  
потвердивъ д-ръ Жиги. Ашкенаси, который на  
еп жадане лѣнвалъ обжалованого масажемъ,  
за что вѣдъ вѣнъ побравъ гонораръ.

Оборонецъ д-ръ „верниций“ поставивъ  
внесенъ, чтобы трибуналу узнать ся нѣкомъ  
петентнымъ до сужденя сѣи справы, котра  
кваліфікуе ся передъ судъ присяжныхъ. Сѣму  
спротививъ ся прокураторъ, а трибуналу  
воддѣнвалъ порѣшенъ тон сывавъ до попо-  
лудня.

Вѣдѣтъ водчитано рѣзны рахунки золот-  
ныхъ, вѣдъ котрыхъ обжалованный закупо-  
вувать дорожничности для своихъ любовницъ,  
и найденъ у него листы, котры водчитывано  
тавъ тихо и скоро, что годѣ было ихъ арозумѣ-  
ти; а шкода, бо декотры зъ нихъ, писанъ  
на розжевий паперѣ дробнымъ жѣвочнымъ  
пѣсьмомъ, были бы поясняли цѣлывамъ, на  
аки „подпримѣства“ обжалованный сыпавъ  
банковыми грѣшми.

О год. 6½ вечеромъ забравъ слово про-  
кураторъ. Протывивъ ся переданю справы  
судьямъ присяжнымъ, бо ту заходять просте  
спротивѣренъ безъ обману; доказувать, что  
обжалованный уживавъ спротивѣреныхъ гро-  
шей на лѣдѣе жѣты, компромитуюче ставъ  
священничъ и покрывающе его ганьбою. —  
Оборонецъ говоривъ коротко. Просавъ о нѣз-  
кій вымѣръ кары, бо обжалованный „schwach  
am Verstande“; шкода не велика, бо канони-  
ки вѣрменскы стратить на томъ по 200 ар.  
рѣбно; обжалованный по водѣдженю кары  
выбѣрає ся до монастыря на поуту; заявля-  
ють водчу вѣнъ дуже, бо „что нѣшого хло-  
па (!) замкнути, а что нѣшого таку особу“.

Нарада трибуналу тревала годину. По  
9 годѣвъ оголошено вырѣкъ, котрымъ засу-  
ждено обжалованого на вѣдѣмъ жѣвочнымъ  
три днѣ до намѣслу, а прокураторъ безъ на-  
мѣслу аголошилъ водѣлѣны по причинѣ тако-  
го назывого вымѣру кары.

Русины! Помните на Руску Бурсу ре-  
меснично-промыслову у Львовѣ.

## НОВИНКИ.

— Вѣдѣгоски розрухѣвъ въ Огини. Изъ  
числа арештованныхъ, зъ котрыхъ болѣшу  
часть перевезенъ до арештовъ въ Станиславо-  
въ, по аложено протоколѣвъ пушено вѣдѣмъ  
уязвленыхъ на волю.

— Концертъ зъ танцами в честь украинской  
писательки Лесі Українки (псевдонимъ) відбуде  
ся в неділю дня 25 н. ст. серпня у Вишняцѣ  
в сѣлѣ Фрѣста під протекторатомъ ц. к. соа.  
прав. лицаря А. Таборъ, старости у Вишняцѣ.  
Програма: Вступне слово. 1) Воробкевичъ:  
„Пробудиласъ Русь“ муж. хор. 2) Воробкевичъ:  
Цитровъ сольо. 3) Колесса: „Вулиця“ мѣш.  
хор. 4) Федковичъ Гавничакъ: „Куда ти идѣшъ“  
тенорово сольо зъ аккомпанементомъ фортепи-  
ану. 5) Григоріевичъ-Копко „Де Сян плыве“  
муж. хор. 6) Корняко Устияновичъ: „При-  
слоамскій оверъ“ декламация. 7) Колесса:  
„Вже болѣше лѣтъ двѣстѣ“ мѣш. хор. 8) Негманнъ:  
„Réverie Russe“ сольо фортепиану. 9) Саміе-  
ленко Плявко: „Наша слава Украина“ мѣш.  
хор. 10) Левицкій-Лаврівскій: „Зановѣли тор-  
бѣнъ“ сольо баритонове зъ аккомп. фортепиану.  
11) Ніщинскій: „Закувала та сива закула“  
муж. хор зъ аккомп. форт. — Цѣна мѣстъ: Два  
першѣ ряда кріселъ по 2 кор. 40 сот., чотвѣри  
сѣдуючі по 2 кор., далѣшѣ кріселъ по 1 кор.  
40 сот., стояче мѣсто 60 сот. Билетѣвъ можна  
набуть в торгівлю А. Москвѣ а вечеромъ від  
6 годѣвъ при касѣ. Початокъ т. чно о 8 годѣвъ  
вечеромъ. Чистый дохѣдъ призначенъ на будову  
Бурсы у Вишняцѣ. За комитетъ: О. Бобикевичъ,  
Москва Догонилъ.

— Выдѣлъ Руском Бурсы въ Бережанахъ  
скликає звычайный загальны зборъ Товариства  
на день 3 вересня с. р. на годину 12 въ по-  
лудне. На порядку денномъ: справоздане  
уступающего выдѣлу, выбѣръ нового выдѣлу,  
внесеня членовъ. — За Выдѣлъ Руския Бурсы  
М. Сосевицкій голова, М. Лѣвкоевичъ се-  
кретаръ.

— Выдѣлъ Товариства Руска Бурсы въ Не-  
вѣмъ Санчи подає до прилюдноу вѣдомостѣ,  
что на засѣданю своимъ, котре водбуло ся  
дня 16 н. ст. серпня принявъ до Бурсы на  
1901/1902 рѣкъ школьныхъ 56 цѣномѣвъ, а  
именно: 1) До III. класъ школъ народныхъ: Вой-  
товичъ Петро зъ Угря руского (14 кор.), Гре-  
нѣвъ Теодоръ зъ Королены руского (12 кор.),  
Кондратѣвъ Юрій зъ Лося (20 кор.), Гренѣвъ  
Романъ зъ Брунаръ выжыхъ (16 кор.), Пасте-  
рнякъ Александръ зъ Талча (даромъ), Русенякъ  
Стефанъ зъ Мацѣвон (10 кор.), Обишакъ  
Михайло зъ Жесетова (13 кор.), Тарасевичъ  
Симеонъ зъ Ростки великой (14 кор.).

2) До IV. класъ школъ народныхъ: Иванъ  
Франковичъ зъ Модерова (14 кор.), Червня-  
скій Юліанъ зъ Лавова (10 кор.), Комчѣвскій  
Иванъ зъ Чирно (10 кор.), Андрейко  
Иванъ зъ Талча (18 кор.), Усцкій Михайло  
зъ Жинѣвъ (10 кор.), Станѣвъ Иванъ и Стан-  
ѣвъ Гвѣнѣй оба зъ Полянъ (по 16 кор.).

3) До I. класъ выдѣловъ Богачикъ Ан-  
тоній зъ Бортого (даромъ).

4) До I. класъ гимназіальной: Дубинь-  
скій Василь зъ Климовичъ (даромъ), Франко-  
вичъ Володимиръ зъ Модерова (даромъ),  
Дутка Фалѣвъ зъ Береста (16 кор.), Карель  
Петро зъ Лося (14 кор.), Логачъ Діонісій зъ  
Бѣлѣвон (12 кор.), Машко Стефанъ зъ Во-  
лѣвца (14 кор.), Полянскій Иванъ зъ Бан-  
цѣ (10 кор.), Куханъ Стефанъ зъ Береста (12  
кор.), Малинякъ Михайло зъ Мутны (18  
кор.), Гижа Теодоръ зъ Лося (20 кор.), Грен-  
ѣвъ Володимиръ зъ Брунаръ (16 кор.), По-  
лянскій Доминикъ зъ Поворожня (16 кор.),  
Колдра Григорій зъ Святковон (16 кор.), Ма-  
ляничъ Симеонъ зъ Шавинѣ (16 кор.), Моси-  
ра Володимиръ зъ Бабинѣвъ коло Рогатина  
(14 кор.), Джуганъ Емиліанъ зъ Святковон  
(18 кор.), Богачикъ Юліанъ зъ Бортого (8  
кор.), Гурко Романъ зъ Маластова (6 кор.).

5) До II. класъ гимназіальной: Костель-  
нѣвъ Памѣвъ зъ Бѣлѣвон (10 кор.), Карель  
Андрей зъ Лося (18 кор.), Кудовъ Иванъ зъ  
Угрия (12 кор.), Бабичъ Климъ зъ Жинѣвъ  
(10 кор.), Вислицкій Иванъ зъ Гладшова  
(14 кор.), Давдакъ Михайло зъ Мельца (14  
кор.), Шляхта Григорій зъ Лося (24 кор.),  
Гавравъ Григорій зъ Талча (16 кор.), Дзям-  
ба Антоній зъ Луга (20 кор.), Ядловскій Иванъ  
зъ Смерекѣвца (20 кор.), Парѣвъ Григорій зъ  
Гачовы (20 кор.), Островскій Юліанъ зъ Же-  
сетова (10 кор.), Лукачъ Софронъ зъ Сме-  
рекѣвца (16 кор.).

6) До III. класъ гимназіальной: Долж-  
кій Левъ зъ Шпильчана кѣло Бобръ (12  
кор.), Сандовичъ Максимъ зъ Жинѣвъ (20 кор.),  
Сайфертъ Петро зъ Банцѣ (18 кор.), Мили-  
нѣвъ Василь зъ Шавинѣ (10 кор.), Колдра  
Василь зъ Святковон великой (20 кор.).

7) До IV. класъ гимназіальной: Хома  
Симеонъ зъ Ставишъ (16 кор.), Богачикъ  
Титъ зъ Бортого (8 кор.), Шавинскій Иванъ  
зъ Ясла (16 кор.).

8) До V. класъ гимназіальной: Чичла  
Александръ зъ Olyphant Pa въ Амерцѣ  
(28 кор.).

За Выдѣлъ Товариства Руска Бурсы Но-  
вый Санчъ, 20 н. ст. серпня 1901. Лѣвскій  
заступникъ председателя, Секунда секретаръ

— До Института Руского Товариства педа-  
гогичного під покровомъ св. О. Николая (ул.  
Тетинська ч. 19 у Львовѣ) приняты на 1901/2  
рѣкъ школьныхъ сѣдуючихъ 54 елевѣ: до IV кл.  
кл. шѣлъ народныхъ: Лавровскій, Паниковский;  
— до I класъ гимн.: Ковалѣвъ, Целенѣвъ, Бара-  
вѣдкій, Пиджарко, Доновичъ, Негребѣдкій,  
Медвідскій; — до II. кл. гимн.: Охничъ, Це-  
бровскій, Куровскій, Билъ, Левицкій, Логоц-  
кій; — до III. кл. гимн.: Киничъ, Савицкій,  
Гриневецкій, Сингалевичъ, Дольничскій, Пого-  
реций, Сухій; — до IV кл. гимн.: Лавров-

скій, Каративскій, Жувъ, Гамаль, Машуга; —  
до V кл. гимн.: Ивановскій, Свѣкъ, Куличикпй,  
Гомоватко, Сименонъ; — до VI. кл. гимн.:  
Ходанъ, Сингалевичъ, Ганевичъ, Карачевскій,  
Цурковскій, Дрогомирецькій; — до VII кл.  
гимн.: Кривецкій, Прокопъ, Горняцкій, Ни-  
тларъ, Ростковичъ; — до VIII кл. гимн.: Тер-  
шаковецъ, Кордасевичъ, Стельмахѣвъ, Сухій, Са-  
кѣ, Познанскій, Горняцкій, Карчевскій; —  
на директоріи: Соболю, Ковалѣвъ и Скубѣшъ.

— Нечуванный скандалъ. Зъ Равшаны на  
шутъ намъ: Дня 18 серпня с. р. по посоль-  
скомъ сывозданю, якѣ складавъ б. посоль-  
Гурка въ Угровѣ, сѣлане поштуркали и при-  
оклякавъ „жрунъ“, „падѣль“ и т. д. вынени-  
ли за дѣрѣвъ ц. к. контролѣра податковъ  
Кольбушевского за то, что сивѣвъ высказавъ  
о рускомъ кандидатѣ о. Киріанѣвъ зъ Неме-  
рова, что вѣнъ вѣтъ „безъ характера“. Коме-  
таръ алашый. Подать се до публичной вѣдѣ-  
мости вѣсѣль а ексцелляцій Коринговскій най-  
звѣнъ, аныхъ патриотовъ и борѣвъ мавъ въ рѣ-  
дѣ своихъ подѣлывыхъ урядниковъ вѣдъ по-  
датку. — Перекотило.

— Про концерты артистичной четвертѣ,  
оповѣщѣй своего часу въ „Дѣлѣ“ одержувъ о  
сѣ-такѣ пѣсьмо:

Шість концертовъ, які урядила артистич-  
на четвертѣ під проводомъ дир. Яна Гала в  
купеленыхъ мѣстахъ западной Галичины, увѣнчали  
ся похвалъ артистичнымъ і матеріальнымъ успѣ-  
хомъ якъ се і виходить а рецензіи, умѣнчавъ  
в польскихъ дневникахъ. Заинтересована кон-  
цертами было всьодо дуже велике, бо сивравѣ  
такихъ знаменитыхъ силъ рѣдко почути на одній  
концерті, а зикомане богатѣй программы викла-  
кувало бурі оплѣкѣвъ, что примушували сива-  
кѣвъ сюды зѣнати что по надъ програму. Осо-  
блѣвно відносилъ гарный голосъ і знаменитую  
школу пѣнѣ Ловатинской, яка при цѣлій сѣлѣ  
своего органу умѣе розвинути легку і неворо-  
чу колоратуру. П. Носалевичъ, сивѣвъ высказъ  
рецензентѣвъ, розворажжѣвъ широкимъ і силь-  
нымъ, металевымъ басомъ. Умѣнчѣтъ сивѣнны і  
гнучкѣвъ вѣшкѣннѣвъ, голосу чинявъ его сивѣ-  
сѣнны до висловленя всѣхъ чувствъ і настроѣвъ  
такъ, что можна назвати п. Носалевича просто  
феноменомъ міжъ басами. Рецензентъ краинскій  
Nowoi Reformi звертає увагу дирекціи львѣв-  
ского театру, чтобы поробила кроки за-дѣл  
предняня такѣхъ знаменитѣхъ сивѣннѣвъ сѣлѣ  
для львѣвскій оперы. Тенор п. Шлабенбергъ се-  
рутинованъ сивѣвъ зъ надзвичайно сильнымъ  
голосомъ і шароломъ скаленю, а свою добру сла-  
ву нѣнъ усталѣвъ уже выступати по сценахъ цѣ-  
лой амерской кулі. При такихъ складѣхъ кон-  
цертантѣвъ не двою, что іхъ выступъ всьодо называлъ  
„сѣлѣ“ сѣлѣриозного сезону, а купелѣвъ заради  
постарала ся о наиболѣшъ полѣкѣхъ, чтобы та-  
кожъ на другій рѣкъ наклонѣти сю артистичну  
четвертѣню до відѣданя іхъ заведенъ.

— Зъ Дирекціи звѣзницъ державныхъ. В  
наслідокъ ушкодження тору черезъ повнѣвъ на  
шляху Добриляны-Дрогобѣвъ і Дрогобѣвъ-Бо-  
риславъ здержано рухъ поѣздѣвъ вечеромъ дня 20  
с. м. По цѣлѣннѣвъ работѣ усунуено повсталѣ  
перешкоды і вѣрнерено привильный рухъ на  
агаданныхъ шляхахъ рано дня 21 с. м.

— Генеральна дирекція звѣзницъ держав-  
ныхъ, внесеня въ наслідѣкъ отворѣния міні-  
стерства звѣзницъ, мавъ (акъ доносѣтъ вѣ-  
дѣнскій часописъ) наново бутѣ заведеню, а  
то зъ огляду на те, что министерство в вѣсту-  
цію дуже коштовною, а цѣлѣмъ своимъ не  
водповѣдає.

— Львѣвская залага вырѣшила на сѣбѣнъ  
маневры, аны мають водбутѣ ся міжъ Бобр-  
комъ і Сѣрѣлѣкѣмъ. Вѣдѣско поверне до Льво-  
ва дня 7 вересня. — Маневры X. (перемыско-  
го) корпуса водбудутѣ ся при концѣ сего мѣ-  
сяца межъ Перемышлемъ і Мостисками.

— Нову церковь будуютъ въ Малховичахъ  
городечного девѣнаты коштомъ звышъ 12.000  
ар. Тѣя церковь мавъ гарный видъ вѣдъ сто-  
роны Любѣнѣвъ а стане заходомъ трѣхъ гро-  
мадъ Малковичъ, Черлянъ і Артищевѣвъ та па-  
роха о. Мих. Царя.

— Огнѣ. Въ Городницѣ гусятинского повѣ-  
ту агорѣто дня 9 с. м. сивѣвъ загорѣлъ сѣлян-  
скихъ. Шкода 6.500 кор. а була на 1460 к.  
обезпечена. — Въ Костенеѣвъ перемышлян-  
ского повѣту агорѣло того самого дня сивѣвъ  
загорѣлъ сѣлянскихъ. Шкода 9.700 к. а була  
обезпечена на 4200 кор.

— Вѣче буковинскихъ учителей въ Чер-  
новѣцкѣхъ замкнено онгоды. Радѣла тамъ надѣ  
полѣпшѣмъ платѣнъ учителямъ і надѣ ре-  
формною школьныхъ властей і въ тѣй цѣли  
выбрано комитѣтъ, что мавъ занатѣсь праго-  
товленіемъ до заложеня загального союза бу-  
ковинскихъ учителей. На вѣче зѣвѣкалось  
до 800 учителей.

— Въ справѣ переходу Русинѣвъ зъ поль-  
скихъ гимназіи до русскихъ. Зъ польскихъ  
гимназіи что року переходить по болѣевоу  
учениковъ до русскихъ гимназіи і очевидно л-  
зыкъ рускій не робить ученикамъ трудности,  
коли звычайно одержувѣтъ добру класу. У-  
сѣбѣвъ залежить вѣдъ пѣльности та охоты до  
працѣ і уваги въ школѣ самого ученика.

— Вписы до 4-класной руской школы им. М.  
Шашкевича у Львовѣ, при улицѣ Скарѣбѣв-  
скѣй ч. 26, водбудутѣ ся въ дняхъ 29, 30 и  
31 серпня, каждого дня рано вѣдъ 9 до 12, а  
по полудня вѣдъ 3 до 5 годѣвъ.

— Наиболѣшъ мѣста въ Европѣ. Последня  
консервация выказала, что наиболѣше жа-  
те-лѣвъ мають сѣдуючі мѣста: Лондонъ 6,528.000,  
Парижъ 2,714.000, Берлинъ 1,854.000, Вѣдѣнъ  
1,675.000, Петербургъ 1,439.000, Царгородъ  
1,125.000, Москва 1,036.000.

зачала плакати, але матѣрь на то не вѣдѣла  
Коли-жъ въ пѣтъ годѣвъ прийшла до дѣнѣвъ  
представивъ ся епъ очѣвъ старшымъ водѣ-  
дѣтану обѣлѣи були тысячѣ мушанѣвъ, то  
вѣдѣла дѣтанъ въ нѣтъ, въ очѣ въ ротѣ а ба-  
вѣтъ ажъ въ середнѣй тѣлѣ і сивѣвъ нѣ  
сали, что дѣтанъ за болѣевоу годѣвъ померла.

— Трагедія подчасъ пожара. Зъ Тѣнѣвъ въ  
Угорщѣвъ доносѣтъ про такую сѣлѣнну агорѣ-  
готу: Въ домѣ сѣлѣнны Матѣвъ водбувъ вѣнъ  
того тѣжнѣвъ агонѣ. То чотвѣрѣннѣвъ сивѣннѣвъ  
Матѣвъ бавѣвъ ся сѣлѣннѣвъ і вѣдѣлѣвъ  
хату. Огонѣвъ перекинувъ ся на хату вѣдѣвъ  
Петра Нади, а его живѣну, цѣла померла, что  
и хата горѣтъ, вѣдѣла така люте, что вѣдѣла  
хлопчану і кинула въ агонѣ. Пѣщѣннѣвъ дѣ-  
тина агорѣла. Люде, что була при агонѣ, вѣ-  
дѣла, что стало ся, і були бы вѣдѣлѣвъ  
жѣнѣну такѣхъ роздѣлѣвъ, але она вѣдѣла до гар-  
чѣвъ хаты і виходѣла тамъ вѣдѣлѣвъ вѣдѣвъ,  
абы вѣнъ боронѣтъ ся. Въ тѣй хвилѣ вѣдѣлѣвъ  
матѣрь вѣдѣлѣвъ злѣннѣвъ а Нѣдѣннѣвъ дѣ-  
скажена кинула ся і на матѣрь, зъ котрой  
ажѣ вѣдѣвъ давна жила въ вѣдѣлѣвъ і вѣдѣла  
вѣдѣвъ въ груди. Смертѣлѣвъ радѣвъ вѣдѣла  
вѣдѣла на асѣлѣвъ і люде вѣдѣлѣвъ вѣдѣлѣвъ  
а Нѣдѣннѣвъ тѣмъчасомъ аргѣннѣвъ вѣдѣлѣвъ  
мерѣвъ.

— Дробнѣ въсти. Астро-угорскій банѣвъ у-  
хвалѣвъ вычѣлѣвъ цѣлѣмъ сѣвъ рѣу банѣннѣвъ  
по 10 ар., а вычѣлѣвъ нѣвъ вѣдѣлѣвъ 10 ар.  
кѣвъ. — Що Космачъ пошѣвъ вѣдѣлѣвъ до-  
носѣвъ ся самоубѣйства водѣлѣвъши агонѣю  
горло Лука Лѣхѣвскій, доносѣлѣвъ вѣдѣлѣвъ  
громадскій, пошѣлѣвъ жѣну і шѣстерѣвъ дроб-  
ныхъ дѣтѣвъ. — Начѣлѣвъ редакторъ зъ Wi-  
ener-Ztg. именувѣвъ цѣсарѣ д-ра Гасаля Гу-  
лію, профессора теревѣнскѣхъ акадѣмѣвъ, на-  
вѣнѣвъ ему рѣвночасно титулъ правѣтѣлѣвъ  
нѣвъ радѣнѣвъ. — Инспекторъ арміи въ Ви-  
дѣннѣвъ, водѣлѣвъши въ Букву гр. Кѣвъ  
Надѣннѣвъ, вѣдѣлѣвъши вѣдѣвъ до Перемышля  
на вѣдѣлѣвъ тамошнѣвъ вѣдѣвъ а обѣлѣвъ вѣдѣвъ  
до Львова і вѣдѣвъ участѣ въ мѣнѣвѣвъ вѣдѣвъ  
сѣлѣвъ залага. — Въ Монастирѣскахъ мѣнѣвъ  
помѣннѣвъ судѣвъ В. на вѣдѣлѣвъ вѣдѣвъ  
сѣлѣвъши конѣлѣннѣвъ адвокатѣвъ п. X. и  
ударивъ его тѣмъвъ агарѣдѣвъ тѣвъ сѣлѣвъ  
въ лицѣ, что побѣвъ ему сѣла вѣдѣлѣвъ  
сильно око, а обѣлѣвъ зъ двѣма тѣлѣрѣдѣвъ  
побѣвъ его безмилосердно. — Андрей вѣр.  
Каурѣ вѣдѣлѣвъ добръ Теодорѣвъ (въ Бу-  
ковинѣ) продавъ вѣхъ Калѣмѣвъвъ Фѣшѣрѣвъ  
зъ Дрогобѣвъ за 1,200,027 и рѣнѣвъ.

— Авторъ дописи „Зъ Бережанщины“ въ  
174 числѣ „Дѣла“ просѣтъ вѣдѣвъ о задовѣнѣ,  
что въ наслідѣкъ недогаду вѣдѣла въ сѣлѣннѣвъ  
ка что до особы п. С. Савука. П. С. Савука  
не бувъ посломъ до сойму (акъ вѣ въ дописѣ),  
а лишень кандидатомъ на посла до сойму.

## Именованя, перенесенія, водѣннѣвъ и нѣ.

Цѣсаръ именувѣвъ надѣннѣвъ, профессоръ  
д-ра Петра Лада Банѣвского звычайный  
профессоромъ археологій вѣдѣлѣвъ въ при-  
вѣдѣлѣвъ университетѣ, а старосту Шавинѣ-  
ского радѣннѣвъ въ етѣлъ вѣдѣвского намі-  
стнѣннѣвъ.

Министеръ просвѣтъ, затвердивъ ухвалѣ  
профессорского кружка, именувѣвъ въ Мѣнѣвъ  
Сѣмѣнѣвъ привѣннѣвъ доцентомъ спеціалѣ-  
ноу догматикѣвъ на выдѣлъ богословскѣвъ  
львѣвского университета.

Wiener Ztg. оповѣщѣвъ, что министеръ вѣ-  
дѣлѣвъ именувѣвъ на вѣдѣвъ вѣдѣлѣвъ вѣдѣ-  
на приѣннѣвъ рады Казимѣра Залѣвского, вѣдѣ-  
номъ тон рады дотеперѣшного заступникѣвъ  
профессора львѣвскѣвъ политехнѣвъ Карола  
Свабѣннѣвъского.

Президентъ министерѣвъ зѣвъ управѣлѣ  
министерства справъ внутрѣннѣвъ именувѣвъ  
комисарѣ повѣтѣвъ Юс. Зѣмѣвъ въ Теревѣннѣвъ  
старшымъ комисарѣмъ повѣтѣвъ.

## Господарство, промыслѣвъ и торговля.

По урядовѣмъ зѣвъ министерства рѣдѣ-  
ннѣвъ а резульѣтатахъ сѣлѣриозныхъ зборѣвъ  
до половины серпня представѣлѣвъ ся вѣдѣвъ  
жѣнѣвъ, шпѣннѣвъ і ачѣмъ что до вѣдѣвъ пере-  
сѣннѣвъ сѣдѣннѣвъ добръ, что до сѣлѣннѣвъ мѣнѣ-  
ше вѣдѣлѣвъ, а въ дѣвѣвъ вѣдѣлѣвъ, и  
собѣннѣвъ въ Галичинѣ. мѣнѣвъ. Зѣдѣвъ вѣдѣвъ  
не покѣнѣннѣвъ. Дѣя бурѣвъ вѣдѣлѣвъ вѣдѣвъ  
тѣреба что дошу, вѣдѣлѣвъ станѣвъ вѣдѣвъ вѣдѣлѣвъ  
чѣдѣвъ. Що-до зборѣвъ вина — то вѣдѣвъ дѣвъ най-  
дѣлѣвъ.

Намѣстанѣннѣвъ оповѣщѣвъ, что комисіи вѣ-  
ходова для вычѣлѣвъ грунтовъ вѣдѣвъ вѣдѣлѣвъ  
Львовѣ-Самѣбѣвъ-Ужѣвъ будѣ вѣдѣлѣвъ  
сѣлѣвъ чинности въ чѣсѣ вѣдѣвъ 23 вересня до  
3 годѣвъ і розѣннѣвъ вѣдѣвъ Самѣбѣвъ. — Вычѣ-  
въ грунтовъ, что мають бутѣ вычѣлѣвъ, вѣдѣ-  
лѣвъ до пересѣмѣвъ въ урядѣвъ громад-  
скихъ въ Самѣбѣвъ, Стрѣлѣннѣвъ, Вѣнѣннѣвъ,  
Морозовичахъ, Торгановичахъ сѣлѣбѣ-  
ского повѣту, і въ Бѣнѣвъ, С



Выдавецъ и одвѣчальный редакторъ Иванъ Бѣлей. Папѣръ въ фабр. Чернышова. Въ друкарнѣ Института Ставропигійскаго подъ заглавіемъ Іосифа Данилюка.







борці були про правоборів повідомлені, і про інші обставини, які можуть мати вагу для виборців, аби не втрачати правоборів.

На завтра завізано в ті самі цілі людей з багато яких громад. Догадують ся, що ті доходиження заряджено не так в наслідок виступу протестів, як більше дитячої, ніж денська виступа до президента міністрів д-ра Керберга від „Польської Ради“ з жалобою на виборчі надужити мусіла мати деякий успіх.

Нача річ, який буде вислід тих доходижень, бо не знати, чи ті доходиження робити ся на серію, щоб поуневажити неважні прайми і заридити нові, — чи може тільки дитячої, щоб при п. мочі протоколі сива-вня з вибіра і хуриям іпробити ріжні надужити в сенсі дитячості і тим способом зашклатити очі центральному правительству, заставити день побачити. А з тим часом годить ся дити показати про самі виборчі беззаконня.

Ті беззаконня не на одну мочу: 1) затримання реценції правоборів перед правоборцями о скільки ті правоборці не в потиричній хуриям; 2) затримання літ правоборів; 3) надужити в публічних урядів і публічних фондів для аїтаційних цілей за протестним кандидатом; 4) незгідне з ніякою статистикою (т. е. ані зі статистикою з року 1890 ані зі статистикою з року 1900) прайми числа виборців на повнолітні громади. — Не завадити два-три приміри.

В громаді Чистиліві, що числить около 1000 мешканців і повинна після закону і статистики вибирати двох виборців, вибрало лиш одного виборця, і то таким способом: Громадине нічого не знали о правоборах, бо виступили з „поучень“ аїтатів правоборів і аїтатів не втримали правоборів до аїту виборців, не заїмав: знали о правоборах лише хуриям, але тих в громаді дуже мало, а до того боїть ся честних громадян. Наслідок то го був такий, що до правоборів явили ся лише виступи, не ір. і два жиди, хуриям не прийшли годувати, бо бояли ся, а ніч громадине не прийшли. А нічого не знали. Случайно наді-хилися дорогою по при виборчий локаль оден господар, що їдав на торг до міста; его на-сели статистика з вога і кож заставлено голо-сувати. Було отже на правоборах в Чистиліві на сто кількадесят урядованих всего на всего п'ять голосуючих, і голосували они так: го більшістю [?] вибрани виборцем виста-— Подібно відбули ся правобори в громаді Біліні, де крім того начальник громади або як той каже, п.п. „начальник“ дістав з „по-висту“ „показати“ помічати наліці в грома-ді й казі і аїтати звітам 40 корон на угодних хуриям за те, що вибрани его вибор-цем; як то хуриям гостили ся, не трудно вра-дати, та вже похміля минуло і п.п. „началь-ник“ журить ся тепер дуже, бо не знає, чи хоча п.п. граба ті гроші до громадської каси звернути. Треба додати, що Біліні вибрав двох виборців, а нараз сусідє село Поліччє, що має значно менше мешканців як Біліні, вибрав аж чотирох виборців; та нема що тому, так дуже дивувати ся, бо п.п. граба добре знає, що в Біліні царід несправний і як-би не похміля правобори, то п.п. граба не дістав би з Біліні аїт одного голову; що инче П.п. така! там п.п. граба дома і всі в орці „п.п.“ тому може їх там бути в-двоє більше, як повинно бути.

Та що правда, годі всю вину заляувати на виборчі надужити та на хуриям; і ми самі винні, бо якось жайшого виборчого руху не видали, про збори і віча та про якусь аїтацию з нашого боку нічого не чувати; тільки виступи, що „Польська Рада“ виділа і розіслала сини дивни друковану на червонім папері відозву за нашими кандидатами Степаном Гарматієм.

#### Зь Товмачани (Оповідь).

Маю честь запросити Вишочков вибраних виборців тишменського судового повіта на передвиборчу нараду в повестілок дня 26 серпня о 4 год. по полудні в брацкім домі. — о. Кіж Кухничий [Прим. Ред. В надісланих наші оповістє о. Кухничий не подає місцевості; догадуємо ся, що як за-писав в „брацкім домі“, то виборці будуть вже знати, в котрій то місцевості.]

#### Зь Гусятина пишуть нам:

У нас годі говорити о аїтаті. Мимо живи сестин масали приступати до виборів. Одавк Гусятина не пам'ятає таких без-правств виборчих, як тепер. Просто копин з аїткою прай і отки. На борядку днешнім надужити влади і арештована тяга-нина людей жандармами. Се загальний образ і характер виборів. Махерани в ті, що п.п. виступи — і! Так „робити ся“ вибір для ір. Голухи виступи! Чи не кривдять ся тим сего чоловіка?

Арештовано селян з Самолука... П. Мих. Петрицького жандарми водять що-раз до сар-постів... З Сухоставу приставлено три вози арештованих. Таки то болі перед пороком посли!

Другий наш Ва. долгователь зь Гусятина пише нам:

Обох братів Петрицьких, що їздили від села до села, відставив вчєра (22-ого) жандарми до Гусятина.

В Самолуках всім хуриям побива хтось візку, поміжних в'юга і деясні аїтаті поробив шодні кількох уже людей вивели жандарми з села.

В Городищі учать відступити школу на локаль до наряд і на п'ятиху хуриям і Містком Гудиничим (сином нотира з Гусятина) і аїт в почі перед правоборцями, по трігрі бонікеті в школі; ввввв хтось 48 великих шов в мешканцю учителя. Ну, але-ж чи п.п. да надіє ся до хурицьких п'ятих? Як вам адає ся, п.п. є учать Імєатович?

[Прим. Ред. Gazeta narodowa умістила крайню поділу допис зь Гусятина п. заг. „Gwaltu radykalow ruskich“. Вь той допис де уніція священників і аїтационі Я куля ка в налікує всі влади на „radykalow“ се бз ть Русинів, бо — як п.п. — вь Са-молукавських „смертельно обито при прай-борах двох виборців ввввв ввввв в Соботу за то, що не голосували на радикального кан-дидата“ а вь Сухоставі „также оббили жи-вну Бугаршети за те, що мужи я не голосу-вали на лісту радикальну“. Кілько вь тьмъ правди, не знаємо, але може бы Narodowa подала що про способъ переваченя пра-виборців вь Гусятинах?

Зь Богородчанського пишуть нам: „Вже тридцять літ діє ся на тов дива „виборчого руху“ вь пам'яті пов'ять, а вь-коли не з'являють ся такий крайній аїтатів як тепер. Н. пр. на збори, скликаний перед-виборчим комітетом на день 6 с. м. до Бо-городчань явило ся вь судового повіта бо-родчанського ледви п'ять священників а зь сол-тинського не явилися ані один. А пре-двіч і хуриям важна і справа дуже важна! Нема сумніву, що така аїтаті, така аїтацион-ція дуже ослабляє аїтацию виборчу і дає на-шимъ противникамъ можливість використати се на всі способи на нашу шкоду.

П. і такий аїтатів не диво, що „славний“ Олександр Барабаш, який і екз-начальникъ Старихъ Богородчань, вь своїй беззачинній заручителстві і упованні на захохоту вьдъ-ц. м. старости Богородчанського, не переби-раючи вь средствах аїтационних тягав ся вь своїми приятелями — Іваномъ Ярем-комъ бувши заступникомъ Барабаша на виступах вь Ілліновімъ писаремъ зь Бо-городчань (котрі за часу пословани Барабаша горько дали ся вь вь знанні громад!) а до-сильки взяли собі чь славного писаря зь Горюхолови Яна Дудинського, званого ата-мана всіхъ правительствено-польськихъ ли-зуновъ і хуриямъ, — тай при помочи такоп-трійки загадав Барабаш per fas et nefas стати послом! Знає він о тьмъ дуже добре, що все духовенство підь проводомъ декана протизне вьдъ давна его кандидатурі і обу-рене на его кумшані зь такими Дудинськи-ми, але він иде беззачинно своєю дорогою: голосить всюдо, що він „єдинственный“ кан-дидат на посла, бо староста Василевскій прир'єкв ему надворити его кандидатуру зь прир'єчення намістника, котрий сказав: „Barbasz podobal mi się“ (и справдъ староста голосить urbi et orbi що Барабаш вьдъ-дупом глудовимъ кандидатом). Отже Бара-баш, якъ передь дванадцятьма роками вий-шов на посла противъ правительственого кандидата ц. к. старости Штрассера по пле-чахъ патріотичного духовенства, такъ теперъ яко правительствений кандидатъ хоче вийти на посла противъ вьдъ сего духовенства по плечахъ Будинських! Але-ж передь два-надцятьма роками було виборцями тринадцять священників вь кожій мавъ вьдъ собою двохъ, трехъ, шість виборців, котрихъ повивъ за Барабашемъ, а теперъ Янъ Дудинскій вь самъ не буде виборцемъ і другий не пове-де за собою вьдольного волю, хіба такими спо-собами за які „zagrobi od p. Mojzy“. Вь про-чомъ вьдольно, якъ Дудинскій горлає вь Бо-городчаняхъ публічно, навіть передъ жандар-мерією: „Dajcie mi rapowic tylko 1.000 złr. a przegrowadze wam wybory jak sacisce i wy-биоре kogo chcecie!“ — Ну, на таку суму Барабаш не стало бы, хіба бы улавъ на голову и пустивъ живку зь дьтми не жебры...

Барабаш певно не забув, якъ по ви-борчъ его посломъ передь дванадцятьма літми він вьдъ о. Пачозкого підьчає об'їду, на якомъ була вьв священник, сказавъ от-верто: „Я не чує ся годінямъ посольско-го до-стоїнства; не посідаю вь науку, вь топ здобности, вь сьмьлосі, щобъ годію заступати пов'ять; єдино священникамъ завадую своїмъ виборцъ, а [ipsisissimе verba Барабаша] плечин ревно духовенства видраивав ся на тогъ високе становище; але я, якъ ставъ посломъ вь ласки духовенства, такъ само, коли-бъ духовенство було невдоволене зь мене яко посла і скаже, щоби я уступивъ, уступлю годішньому, хіба бы мь бувъ паллюкою, а бы-мъ тогъ не зробивъ.“ — Духовенство не могло буть вдоволене зь пословани Барабаша Тупакъ — верба не прир'єкв позмику по-в'ятьов. Отже коли духовенство по скінче-ній каденції пригадувало ему его заяву вь домъ о. Пачозкого по виборцъ, вінъ удав, що не чує й не розуміє і забувъ на те, що такъ торж ственно об'їдавъ. Та посломъ то-гдъ вийшовъ п. Мих. Кухничий. — А вінъ Барабаш зновъ вьлазить вь компанію Ду-динських, а староста голосить, що Ба абашъ „podobal się rapu namiestnikowi“. Та певно! такий посломъ мавъ бы не полюбати ся?

По виборцъ посломъ п. Кухничийго пе-редь шістьма роками розгорів ся неаивість противъ духовенства. Досить пригадати тогъ штурмуванє каміннямъ до мешканця Барабашевого пароха, або тогъ, що дав Барабашъ буть кандидатомъ на віцємаршалка на м'є-се его пароха. Своєю дорогою об'їсла вийшло тавъ, що Барабашеза громади прь виборцахъ радъ громадских 1900 р. не хотівъ его вже вибрати не то вьбитомъ, але навіть радимъ! Та й не шкода! Чи думаєте, що той „масти-ний“ гаврдурускій патріотъ, котрого возили на показ по Прагахъ та вибирали председа-телемъ на зборахъ общества ім. Качковско-го, урядувать можъ вь своїй громаді по-руски? Де там! все по польски! Загляньте до актівъ усьхъ урядовъ, а побачите. Навіть на вишочкахъ квестарівъ на рускій церкві, Барабашъ підригувавъ ся по польски! Мабуть і се була причина, що громада не вибрала его вже начальникомъ, а лиш на матеряцко-

пароха зь тяжкою б'їдою оставлено его бодай членомъ рады.

Вінъ духовенство, а іменно его про-відникъ деканъ о. Пачозскій сповнає свою велику похибку зь передь дванадцять літъ, ба-си вь груди публічно і вьчлє: „собр'їхъ!“ Коли бы Барабашъ бувъ характерний чоло-в'їк, вінъ ударивъ бы ся вь груди, прига-давъ бы собі торжественну заяву зь-передь дванадцять літъ і сказавъ бы: „Я негідний, виберіть собі годішнього вьдъ мене и неза-ясного: чи д-ра Коцюбу, чи о. Баршча на-посла.“ Такъ поступивъ бы честні, бо знає, що не достане голосу ані вьдъ одного рус-кого священника!

Правдолюб.

#### Зь Городка (Оповідь).

Вь четверть по Успенію Богородицѣ 29 о о серпня відбуде ся вьчлє вь Город-ку ц'їлого городського повіту о год. 11 вь домъ адв. д-ра Озаркевича. Реферувати бу-дуть кандидати о. Никола Сгругинскій. — Кладемо на серце кождоу священникови та нителітентному Русинови, щоби и самъ при-бувъ і привітвъ своїхъ виборців. — Наша поб'їда и легка и певна, лиш троха доброй волі до роботи. Вьсидъ и ганба упали бы на тьхъ, котрі не піддержали бы народнихъ справ. Не лише той хуриям, що продає ся, але кожій що вьдтгав ся вьдъ роботи. На тьмъ вьчю не сміє хуриувати нікого, ели не хоче замаркувати ся вьдступникомъ. Ро-бать, аїтгуймо та маймо в'їру вь поб'їду, а поб'їдимо певнісенько!

У Яновѣ друге в'члє для яновского округа вь п'ятицю 30-ого серпня о год. 12 вь полудне. Прогномо Отцѣвъ духовныхъ ого-ловити се по своїхъ парохіяхъ, щоби ей в'члє були великою народною манифестацією про-тивъ панської безличности.

Комітетъ вьзавъ бар. Бруницкого аби и вінъ явивъ ся на тьхъ зборахъ бо вибор-ці хочуть вьдъ него довідати ся що вінъ зробивъ доси вь соймѣ и що гадає дальше робити для народа.

Вьдъ хлопского виборчого комітету вь Городку.

Ведьмъ вьборчю боротьбу льо-ально!

П. Влад. П. Литвинскій, кандидатъ мос-квофіловъ на посла вь С-кальщинѣ, пом'є-стивъ вчєра вь 179 члєдъ „Галичанина“ (в'є-своімъ підписомъ) писемъ, котре зачинає ся словами: „Такъ якъ „Дьло“ только клеветы (sic!) — Ред. „Дьло“ на мою личностъ радо печатаєть, а мого опроверженія печатати не-хочетъ, прошу о пом'єщення вь „Галичанинѣ“ сьдѣуючого опроверженія“ — и далъ иде „опроверженіє“ и такихъ р'єчей, які п. Ли-тинскій простувать вь „Дьлѣ“, и такихъ, про-які не удавать ся до „Дьла“ зь простова-нємъ.

Ходить тутъ о спростованє допису зь Сокала вь 172 ч. „Дьла“, де була бесѣда о правительственомъ характерѣ кандидатури п. Литвинского. На агадану допис прислали намъ спростованя п.п. Савичинскій зь Белзи вь Литвинскій. Якъ вьдольно нашимъ читате-лямъ мь вь 177 ч. „Дьла“ умістили спро-стованє п. Савичинского вь повній основѣ, бо оно вьдольовало приписати §. 19 закона прав., а зь спростованя п. Литвинского навели мь доловно все, що було спростованємъ агадану допис — отже не розуміємо якъ п. Литвинскій сміє писати вь „Галичанинѣ“, що „Дьло его „опроверженія печатати не-хочетъ“? — а лишє поминули мь то, що ви-ходило за рами §. 19 закона прав., и се мь-выразно (вь 177 ч.) зазначили Іменно п. Ли-тинскій вь своїмъ спростованю вьступивъ зь пиветивою на свого контркандидата д-ра Пе-трушевнича, а сь чей же було надужити права спростованя п.п. §. 19 закона прав., п.п. Литвинскій яко юристъ добре се розуміє. Вь виду того мь могли п'їсла припису закона прав., не м'їстити а по-просту зложити до-теки ц'їле спростованє п. Литвинского и без-печно ждати на прасовий процесъ; але мь заведуть льольний супротивъ кождою, хоч-бъ найлюбішого противника політичного, таки навели мь зь того спростованя все, що мало звязъ вьдъ спростованю дописею. Мь були певні що п. Литвинскій узнать нашу льоль-нотъ и буде намъ вьдичний, а тимчасомъ вінъ у „Галичанинѣ“ пише, що „Дьло“ его „опроверженія печатати не хочетъ“! Чи таке поступованє є льольне?

Русини! Выборы за плечима! Не забывайте на „аїтационный фондъ „Народномъ Радѣ“ у Львовѣ!

## НОВИНИ.

Русини! Памятайте на народный фондъ!

— Вьдъ Рожнитова пишуть намъ: Дня 20 с. м. прибувъ зь сь стороны преосв. митропо-литъ гр. Шейтцкій, маючи наміръ оглянути митрополіачъ добра Перегінського. Вь селѣ Пе-регінському зібралось много народу на пов'ять-не архієрея при уставленій траумфальній брами. Владика питали м'їщєй священник, парох о. Небыловецъ и сотрудиавъ Давид, а такожъ селяне хл'їбомъ и соблємъ. О. митропо-литъ привітвъ вь товариствѣ крид. Чапель-ского и братівъ графівъ Александра и Казиміра Шейтцкыхъ. По пов'ятаню заїхавъ на-годину до заряду своїхъ добрѣ вь Перегінсь-кому, де его позавать такожъ о. деканъ Ле-вицкій іменемъ духовенства перегінського деканата. Архієрей по засягненю благшихъ ви-формцій що до добрѣ оглянувъ такожъ пала-ту, до теперъ майже незамешкану и доволѣ

опущену, и высказавъ ся о конечной ви ре-стаурації. Тутъ розпачавъ ся зь гостями, приїздивши на пов'ятанє. Выходачи зь пала-ты стрѣтивъ кільканадцять селяновъ зь ма-ленькими дѣтьми, котрі припаяли владичѣ до н'їгъ просили щоби до Перегінського на-задъ вернула ОС. служебникъ, котрі велику пом'їчъ несли тугешному населеню головно дѣтворѣ. Архієрей, выслушавши уважно резо-люцій селяновъ, об'їцавъ, що найдалѣ до-пустить ихъ прошеню и спроводить року вьдольно до перегінського. О годнѣ 5 1/2 по-полудни вьїхавъ о. митрополитъ зь дальшу до-рогу, до Подіютото, удаючись туды дорогою роз-пачавъ вьдобрахъ митрополіачыхъ. Тамъ за-бавивъ до 1 ого везеня и пор'їшить, вь який спосібъ має ся вести дальша господарка зь сьихъ прекрасныхъ добрахъ, об'їмаючи о-коло 60.000 моргівъ лѣсовъ, що становлять нинѣшъ необчислимый капиталъ и велику вар-т'їсть супротивъ того, що ц'їна деревъ навіть на нашомъ Подгір'ю дуже п'їшла вь гору. Подієства годить ся, що Подіютотъ — се одна зь найкрасшихъ місцевостей вь Высокомъ Бескидѣ, де крімъ двохъ палатъ старон и новон абудованон покійнымъ кардиналомъ Сильвестромъ Сембратовичемъ зь самим ке-риччєм, має чь кілько домівъ належачихъ вьчасті до заряду вьчасті призначеныхъ для купельныхъ гостей. Окружена лѣсами чєтє-вними и положена надъ быстрою Лиманцею має сєса м'їсцевостъ притягаючє силу ще вь-т'їмъ, що посідає жєрєла мінеральнихъ водъ головно цѣлєбныхъ ілюдо и брому. Ко-ли-бъ трохи вьладу, и жна бы тутъ завести правильне закладове лѣченє и подати пом'їчъ терпачій людєсє стѣ, а такожъ придворити до-ходивъ скарбови митрополічому. — Левъ Под-гірянинъ.

— Изъ Заліщикъ пишуть намъ: „Дня 25 (вь недѣлю) уряджує Чьталня руска зь Го-роденка аматорское представлєнє „Подгірянѣ“, м'їетодични вь 3 актахъ. Початокъ о 8 го-динѣ вєчєромъ вь сали старон почты.

— Вьдъ Товариства Рускихъ Жєнщинъ вь Станиславовѣ. Рускій институтъ дѣвоцѣй підъ зарядомъ Вьдѣлу Тов-а Рускихъ жєнщачъ вь Станиславовѣ, уміщєний вь реалнѣ стѣ ч. 46 при ул. Казимирівскій, вьдєнєть ся до патріотичныхъ рускихъ Родачѣвъ, котрі бы-мали намірѣ свои дѣти умістити вь згада-нємъ институтѣ, щоби якъ найскорше зголо-сили ся усно або письменно до настоятеля Вп. П. Ватопиьской, ул. Казимирівска ч. 46.

— Концертъ вь Скольмѣ підъ артефич-нымъ проводомъ дир. Яна Галла відбуде ся вь недѣлю 25-ого серпня с. р. 6 сє дальша черга концертѣвъ по купельныхъ м'їсцяхъ, які підъ проводомъ симпатичного бояна п. Галла, що и на полѣ руской музики заслу-жувъ ся чымато, вьздєдали собі всюду зна-менитє повождєна. Вь програму концерту вьходять такожъ рускі п'їєни, тому є надѣя, що и Скольщина праймє ко-цертанѣвъ при-хильно.

— Важнє для катихотѣвъ. Самі диями вьдѣ зь друку „Практичний провідникъ для катехитѣвъ“, перша чєсть, для 1 и 2-ого року и кат., вьздєдло для 1 и 2-ого року народ-ныхъ. Ц'їна зь пересылкою почтовомъ 1 К 10 г. — Замовляти можна вь зарядѣ друкарнѣ Тов-а ім. Шевченка, ул. Чарнецького ч. 26.

— Огнѣ. Вь Клецькій рогатинського по-в'їта згорѣла школа и 17 загор дѣ селян-скихъ; школа, вь часті обезпечена, 30.000 К.

— Зь Отиніи доловать: Військо вернуло вже до Станиславова; сьдѣлами доказано, що вь Отиніи не було ніякон пошєсти мєжє сваньми.

— Жєлѣзнична пригода. Дня 23-ого с. м. вь часѣ пересуваня возѣвъ при робочомъ поїздѣ на стаци зєлѣзничній Моршинѣ вьскочила зь шина машина по причинѣ пукненя шини. Зь людей ніхто не потерпѣвъ а ажъ до усунєня перешкодъ мусять подорожні при поїздахъ особовихъ 1219 и 1220 пересѣдати ся.

— Вь сьидічомъ пов'їтѣ появили ся вь ве-лєкомъ числѣ мьши, головно вь громадахъ Заринчє, Босько, Ядємир, Баянка и М'їльча, и роблять великі шкоди; дуже побоюють ся ту о озимій засѣвы.

— Надумавъ ся. Ке. Мардиросевичъ при-визъ вчєра вьрокъ, засуджуючій его на в'є-стѣмъ м'їсцѣвъ вьязницѣ, отже вьдѣвчєрашнє-го дня числєть ся ему кара.

— Адвокатъ д-ра Бєстакія Борецного зь Дєлятина, засудженого торѣвъ за злочинъ об-маньства на два м'їсѣдѣ вьязницѣ и вьдєсуджу-ющего теперъ кару, позбавлено сими днями титулу доктора правъ и вьдєбрано ему док-торскій дипломъ.

— Арб'їний в'їсти. Віцєпрезидентъ наміст-ництва Лідлѣ вьїхавъ вчєра за кількатыж-дєвєвою відпусткою. — Віцєпрезидентъ крає-вои дирекції скарбу Коритовскій вьїхавъ до Марієнбаду. — Вь Баконичахъ коло Пе-ремишля вь часѣ пересуваня возѣвъ зєлѣ-ничнихъ доставъ ся роб'їтникъ Танчувъ мєжє возѣ тѣ адушила ему груди и в'їнъ за кіль-ка годнѣвъ померъ. — Львовска поліція ареш-тувала вчєра 6. дѣтєря при намістництвѣ Теодора Савичинского родомъ зь Перемьшля, що збравъ по домахъ складки на р'їзні ц'ї-ли а задержувавъ ихъ для себе. — Судь вь Мєдєвєнахъ засудивъ ворожку Ємєлію Органьську зь Кривацѣ на п'ять добѣ арешту за те, що зголожуючымъ ся до неѣ по поря-дкѣ селянамъ казала платити по три кор. за в'їзиту а об'їсла обливала хорихъ воскомъ.

#### Посмертний оповідь.

Антоній Стрєцій, священнѣ-ювілатъ, парохъ вь Красѣвѣ деканата устєдкого, у-покоивъ ся дня 12 н. ст. с. м. вь 88 роцѣ жьтє, а вь 60 роцѣ священства. В. в. п. і.







**„CONFISERIE UNION“**  
у Львові,  
парова фабрика цукрів і шоколаду

порукає свої ціна найкращих способів і при примененно  
поступових средств виконати значенні і краєві фабри-  
кати, спеціальні як:

Англіські, французькі і швейцарські бомбони і цукра вся-  
кого рода — атласові бомбони — солодові продукти — ово-  
чеві кармеліти — сальонові бомбони. Знамениті десертні цу-  
корки в різних добрих родах (Dragées, Pralines). — Десе-  
ртні печива, бішкоти, гербатники, медяники — Орієнтальні  
цукрові спеціальні. — Преріжні святкові артикули на Різдва і  
Вісників — від простих до найкращих.

Цукор ледоватий, овочі кандазовані, глаурові — цюма-  
ранчеві шкери кандазовані. Олатентозанні овочеві цукор оу  
смажена овочів, мармалад, соки і т. п., яко найдешевший  
ще додаток замість звичайного бу, якового цукру. Є и до  
стра, яко найліпше і найдешевше средство замість масла і ме-  
ду. Наконці різні овочеві соки, мармалади і т. п.

Пригадуємо, що всі сарі артикули і матеріали, потрібні  
до наших продуктів, котрі беремо з першорядних жерел,  
розсилаємо і контролюємо стаю судово заперяженим хемік.

З'єдинені фабрики сирулу і цукрів у Львові.  
Тов. зареєстр. а отр. пор. 415 5-30

**Цѣлковити готовки не wymagaє ся.**

**Під догодними умовами**

даємо особамъ, що въ можности  
платити, всі наші товари на кре-  
дитъ и поручаємо имъ диванъ са-  
льонові, до комина, стінний цер-  
ковний ходики, лінолеумъ, церати,  
франки, порте и, кани на столу  
и ложка, кофери, кофички, матеріи на  
мебелі и розличні другі предмети  
декораційні.

Мебелъ залізний и дерев'яний,  
товари льняні и бавовняні, біде,  
товари футралий, конфекцію мужеску  
и дамскую, и всі другі артикули  
можемо на жадане спроводити.

На провінцію высылаємо иллюстраційні цѣнники даромъ и о-  
плачено. — Листи до насъ адресувати: 432

Зарядъ вѣдѣньского магазину  
**Au Louvre, Львів, ул. Сикстуска ч. 6** (въ Па-  
сажу).  
Філія въ Перемишлі: ул. Міцкевича ч. 4.

**Водъ року 1888**  
**БЕРГЕРА ЛѢЧНИЧЕ**  
**МЫЛО СМОЛЯНЕ**

выпробоване на клінікахъ и многими практичными лѣкарями  
уживає ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожъ и въ  
Нѣмеччинѣ, Франціи, Россіи, на повѣстрѣ Балканскаго, въ  
Швейцаріи и т. д. на недуги шкурні, особливо противъ

**Выкидѣвъ шкурныхъ рѣзного рода**  
въ найліпшій успѣхъ. Дѣлани Бергерова мыла смоля-  
ного або гігієнічного средства до усуненя порпѣвъ, до чи-  
щення и дезинфекціи шкуръ есть равномѣрно признане.  
Бергера мыло смоляное має 40% смолы деревной  
и розніть ся значно водѣ всѣхъ иншихъ родовъ  
мыла смоляного въ торговлѣ. — За-дѣя охорони  
передъ фальшованиемъ треба жадати выразно  
Бергера мыла смоляного и уважати на подобіе  
помѣщеннй знакъ охороняній.

Въ упорѣхъ недугахъ шкурныхъ уживає ся замѣтъ  
мыла смоляного успѣшно

**Бергера лѣчничого мыла смоляно-сѣрчаного.**  
Яко лѣгоднѣйше мыло смоляное до усуненя вонкои  
**вѣхототы шкурны**  
на выкиды шкурны и на головѣ у дѣтей, такожъ яко незрѣ-  
нане мыло до мыти и купельнѣхъ щоденного ужитку слу-  
жить, обймающе 85% глицерину и пахуче

**Бергера глицериново мыло смоляное.**  
Цѣна штуки вѣждого рода 35 кр. вразѣ зъ приписомъ уживанія.

Зъ иншихъ родовъ мыла Бергера поручає ся слѣдуючъ  
заслугуючъ на увагу: Мыло бензоевое для чѣистоты шкуръ;  
мыло бораксовое противъ прищѣвъ; мыло карболовое до вы-  
глаженія шкуръ и знаковъ по вѣсѣхъ и яко мыло дезинфе-  
кційне; Бергера мыло до жупелъ въ смерековѣхъ шинилѣхъ  
и тако-жъ мыло туалетное. Бергера мыло для дѣтей, для  
маленькихъ дѣтей (25 кр.).

**Бергера мыло петросульфурное**  
противъ вѣшнѣшого лица, вѣшнѣшого носа, выпѣшковъ и свер-  
бѣковъ на шкурѣ; мыло на вѣсѣхъ дуже успѣшно; мыло сѣр-  
чано мелочно на нечистѣ лица; мыло таниново на почене и вы-  
падѣ водоса.

**Бергера зубна паста въ тубахъ**  
найлучше средство до чищення зубѣвъ Нр. 1 на нормальній  
зубы, Нр. 2 для курцівъ. Цѣна 80 кр. Що до прочихъ мылъ  
Бергера водославно до прищѣвъ ужити. Жадати все Бергера  
мыла, бо в много безуспѣшнихъ наслѣдуванъ.

Мѣсяцъ продажъ для Львова въ антикахъ пп.: І. Байзера,  
Г. Блюменфельда, К. Миколыша, З. Рукера, К. Склепниського,  
Веворского, д-ра Зарицкого и фирмахъ А. Ербара, Гайсима,  
Куляка и А. Рашапорта. Дальше въ антикахъ въ Бродѣ въ Кри-  
зого, Ландберга; въ Бортѣ въ Ал. Шкотовского; въ Бережанахъ  
А. Дурета, Л. Наллика; въ Березовѣ Галымаса, Ербана;  
въ Хирѣ въ Левачного; въ Дрогобичѣ А. Кшижановского, І.  
Тобіашека; въ Ярославѣ І. Антермана, І. Рона; въ Коломиѣ  
Павловского, Штенця, Ватославского; въ Каменицѣ Пиле-  
вского; въ Перемишлѣ у всѣхъ 4 антикахъ; въ Равнѣ Кар-  
пильского, Прона; въ Скальмѣ Левачного; въ Самборѣ І. А.  
Лексевича и Гердички наслѣдниковъ; въ Станиславѣ у всѣхъ  
трѣхъ антикахъ; дальше въ антикахъ въ Стрию, Тернополѣ  
и у всѣхъ антикахъ большахъ мѣстъ Галичини. 174 18-24

**Линія Голяндія-Америка Роттердамъ-Нью-Йоркъ.**

Найближшій відхідъ:  
29 серпня „Статендамъ“ о 1 год. по пол.; 5 вересня „Потсдамъ“  
о год. 5 мин. 30 ране. 12 вересня „Масдамъ“ о год. 1 по пол., 19  
вересня Роттердамъ“ о год. 5 по полудни.

Нові пароходи въ подвійними трубами:  
Роттердамъ 8302 тонн, Статендамъ 10.320 тонн, Пото-  
дамъ 12.500 т.

Цѣны дернихъ каютъ водѣ 360 кр. и выше) водѣ  
другихъ каютъ 240 к. и выше) при-  
III. класъ 185 к. 40 с. въ Відня. )станіи  
Бюро у Відні: Для каютъ: І. Kolowratring 10; для III. класу:  
IV. Weyringerasse 7 A.

Австрійскій вѣліи въ Бернѣ, Цюбрюк и Трієстѣ. 87

**ЛЕОПОЛЬДЪ ГЕРМАНЪ**  
бюро технічне  
Львів, улица Городецька число 14 А

Фабричний складъ машинъ, зварядѣвъ, артикулѣвъ техні-  
чныхъ, касъ огнетривалыхъ, сикавокъ и помпъ.

Проектує и уладжує  
Горальні, Бровары, Тартаки, Фабрики крохмалу и Сирупу  
картофляного, Цегольни, Млыны водий и паровы  
акъ такожъ всякія заведенія фабричны и промыслово господарскі  
Урядженія для електричного освѣтленія и перенесенія силы.  
Водопроводы и огрѣвальный центральный.

Выковуванє всякихъ дотычныхъ проектѣвъ и робѣтъ  
реконструкційныхъ. — Превумераторамъ удѣляє знизки и  
вѣддає на довѣльній сплатѣ. 422 2-5

**Шведъ церковный**  
Тимко Волынецъ з Мервич повіта  
жовківського, пошукує посади за  
дѣка. Обнакомленій добре в уста-  
ві і пінку церковній. Молодець  
вільній від військ. Посаду може  
обняти зараз. На жаданє Веч. От-  
ціз може выказати ся съвідѣтви-  
ми. Уміє такожъ провадити госпо-  
дарству. Адреса до мене: Тимко Во-  
лынецъ ч. дому 74 в Мервичи, п.  
Куликів. 443 1-9

**Знамениті сізники рядові**  
**МОНТАНІЯ**  
оригінальні Віхтерлього поручають по ці-  
нахъ фабри чнихъ

**І. НАЙБЕРГЕР і СП.**  
Львів, ул. Городецька 53.  
Готовне заступство фабрики Віхтерлього в  
Простє-ві.

**Володислава**  
**БОРЖЕМСКОГО**

площа Галицка ч. 12 (рогъ ул. Баторія)  
у Львовѣ,  
порукає найсвѣжѣйші  
плиты и паперы, апараты и вся-  
кій инші артикулы 12-26

акше въ найліпшій родѣ по цѣнахъ найнижчихъ.

Я ниже подписанный, Henry de Mauduit, заявляю и стверждаю власноручнымъ по-  
писомъ, що бібулка цигаретова зъ маркою

**„Le Griffon“**

**ЕСТЬ ПРАВДИВЫМЪ ВЫРОБОМЪ ФРАНЦУСКИМЪ**

Тая загально знана бібулка есть дуже цѣнна по причинѣ высоко вѣдзначающихъ ся при-  
кметъ, якихъ жаденъ изъ французскихъ, або й иншіхъ выробы въ такомъ степени не постѣдаютъ; кожду  
бібулку можна дуже легко розпѣзнати черезъ тую характеристичну „Марку Griffon“.

Кожда бібулка зъ тою маркою есть выробомъ моеи фабрики въ Kérisole подѣ Quim-  
perle (Finistère) у Франціи и высылає ся водѣ часу именованія тои марки с. в. водѣ 15 лѣтъ (сѣ-  
ченъ 1886 р.) **выключно фирмѣ:**

**Як. Шнабль et С-ка.**

Отся заява, вложена въ Kérisole, есть цѣлкомъ згѣдна зъ правдою.  
Дня 12 грудня 1900 р.

**Henri de Mauduit в. р.**

Vu pour légalisation de la signature de Mr. Henry de Mauduit apposée ci-dessus.  
Quimperle, le 17. Décembre 1900.

**Le Maire: Richard m. p.**  
Vu par nous, Préfet du Finistère pour légalisation de la signature de M. Richard,  
Maire de Quimperle.  
Quimperle, le 17. Décembre 1900.

**Pour le Prefet: Le Secrétaire Général délégué Menard m. p.**  
Vu pour légalisation de la signature de M. Secrétaire général.  
Paris, 19. Décembre 1900.

**Pour le Ministre: pr. le chef du bureau du secrétariat délégué E. Kussol m. p.**  
Le ministre des affaires étrangères certifie véritable la signature de M. E. Kussol.  
Paris, 19 Décembre 1900.

**Pour le Ministre: pr. le chef du bureau délégué E. Korpel m. p.**  
Vu pour légalisation de la signature du ministère français des affaires étrangères  
apposée ci-contre.  
Paris, le 19 Décembre 1900.

**Pour l'Ambassade de Autriche-Hongrie: Czernin m. p.**

**Зелізничі поїзди після середно-європейского часу від 1 мая 1901 р.**

| До Львова приходять:                      | рано  | перед пол. | по пол. | вечер. | вночі | Зі Львова відходять:                  | рано  | перед пол. | по пол. | вечер. | вночі |
|-------------------------------------------|-------|------------|---------|--------|-------|---------------------------------------|-------|------------|---------|--------|-------|
| з Кракова (281. 9 50 ніч)                 | 6 10  | 8 50       | 1 35*   | 5 50   | 8 40* | до Кракова (8 40 рано)                | 4 15  | 8 30       | 2 55*   | 6 20   | 10 —  |
| з Підволочиска (годин. дворця на Пизамце) | 3 35  | 8 —        | 2 35*   | 5 35   | 10 20 | до Підволочиска з головного двірця    | 6 30  | 9 25       | 1 55*   | 7 10   | 12 45 |
| з Тернополь-Красно-Броду                  | 8 —   | —          | 2 20*   | 5 —    | 10 02 | до Тернополь-Красно-Броду             | 6 43  | 9 42       | 2 08*   | 7 35   | 11 —  |
| з Бірок Вел.-Гришала-Копичинець           | 3 35  | —          | 2 35    | 5 35   | 10 20 | до Бірок Вел.-Гришала-Копичинець      | —     | 9 25       | —       | —      | 11 32 |
| з Рашова                                  | —     | 11 45      | —       | —      | —     | до Рашова                             | —     | 9 35       | 1 55*   | —      | 11 10 |
| з Черновців-Іцкан (12 15 н)               | 6 20  | 11 55      | 1 43*   | 5 40   | 12 15 | до Черновців-Іцкан                    | —     | 9 35       | 8 30    | —      | 11 10 |
| з Ходорова-Підвисокого                    | —     | —          | —       | —      | 9 20  | до Ходорова-Підвисокого               | 6 35  | 9 55       | 2 40*   | 6 10   | 10 30 |
| зі Стрия, Лавочного, Будачешту            | 8 10  | —          | 1 10    | —      | 10 50 | до Стрия, Лавочного, Будачешту        | 6 25  | 10 25      | 2 45*   | —      | 10 30 |
| зі Стрия, Хирова, Сухой (т)               | 8 10† | —          | 1 10    | 4 40   | 10 50 | до Стрия, Хирова, Сухой (т)           | 6 35  | —          | —       | 6 35   | —     |
| зі Стрия, Станиславова                    | 8 10  | —          | 1 10    | —      | 12 15 | до Стрия, Станиславова                | —     | 9 10       | 3 05    | 7 —†   | —     |
| з Белци                                   | —     | —          | —       | 5 55   | —     | до Белци                              | —     | 10 20      | —       | 7 —    | —     |
| з Рави Рускої й Сокала                    | 6 —   | 8 15       | 3 14    | 5 55   | —     | до Рави Рускої й Сокала               | —     | 10 20      | —       | 7 25   | 9 10† |
| з Янова (9 рано)                          | 7 45  | —          | 12 55   | 8 28*  | 9 41* | до Янова (9 30 вечер.)                | 9 15  | 1 25†      | 3 15    | 6 30*  | 9 35* |
| з Бруховиць                               | 6 46† | 8 15       | —       | 7 36   | 8 50  | до Бруховиць (2 51† в неділі і свята) | 5 45† | 10 20      | 2 16†   | 7 52   | 8 36  |
| з Зимної Води (7 10 рано)                 | 6 10  | 9 —        | 11 15   | 5 45   | 8 49  | до Зимної Води (3 20†)                | 4 10  | 8 45       | 5 25    | 6 40   | 10 50 |

† Поспінні поїзди (Scinellzüge); \* від 1/V. до 31/V. і від 16/IX. до 30/IX. що дня, а від 1/V. до 15/IX. в неділі і свята; † від 10/IX. до 15/IX. в будні дні; †† від 1/V. до 15/IX. в неділі і свята, ††† від 1/V. до 31/V. і від 16/IX. до 30/IX. в будні дні.

Близьказначний поїзд відходить зі Львова о 8 40 год. рано; приходить до Львова о 8 40 год. вечером.

В місті видають білети агенція дневників І. Ст. Соколовський и паражя Гавмана, ч. 9 від 7 год. рано до 8 год. вечером, а заміж-  
ні і всякого иншого рода білети, иллюстраційні провідники, розклада ізд і т. п. и, інформарійне бюро ц. к. державних залізниць, ул. Красівська,  
ч. 5, в подвір'ю, схода ІІ ч. дверей 52, в урядових годинах (8—3, в свята 9—12). Середно-європейскій час вчасніший від львівского о 86 мін



Перодиклата на „ДВНО“ и наместителствъ да внесатъ  
издани у Лъвова.

Многочисленные чистые экземпляры 9 пр. и до 7 пр.  
Осколками земной прикраски с поперечной 10 пр.  
Весь один экземпляр извлеченный 10 пр. и 10 пр.  
Взвешивая "Надбелен" по 25 пр. и 10 пр.  
Можно и кисти концы: прикраски, чистые с 10  
10 пр. и 10 пр.

**В. АДАМСКИЙ**  
давнійше Іргенс  
ІВІВ, УЛ. СОБІСКОГО Ч. 4

Приймає ся стори і залюзи до направи тав, що опісля виглядають цілком як нові.







... (1) ... (2) ... (3) ... (4) ... (5) ... (6) ... (7) ... (8) ... (9) ... (10) ... (11) ... (12) ... (13) ... (14) ... (15) ... (16) ... (17) ... (18) ... (19) ... (20) ... (21) ... (22) ... (23) ... (24) ... (25) ... (26) ... (27) ... (28) ... (29) ... (30) ... (31) ... (32) ... (33) ... (34) ... (35) ... (36) ... (37) ... (38) ... (39) ... (40) ... (41) ... (42) ... (43) ... (44) ... (45) ... (46) ... (47) ... (48) ... (49) ... (50) ... (51) ... (52) ... (53) ... (54) ... (55) ... (56) ... (57) ... (58) ... (59) ... (60) ... (61) ... (62) ... (63) ... (64) ... (65) ... (66) ... (67) ... (68) ... (69) ... (70) ... (71) ... (72) ... (73) ... (74) ... (75) ... (76) ... (77) ... (78) ... (79) ... (80) ... (81) ... (82) ... (83) ... (84) ... (85) ... (86) ... (87) ... (88) ... (89) ... (90) ... (91) ... (92) ... (93) ... (94) ... (95) ... (96) ... (97) ... (98) ... (99) ... (100) ...

Ось вам документи:

I.

Генрих Мерженскій, общарникъ въ Дубовицъ до А. Домбровского, ч. к. окружного инспектора школьного якъ комисаря выборного:

Wielmożny Panie Inspektorze!

**Wasył Tiahur** przysiężny gminy Dołżka ma być wybranym na prawyborce [sic!], którego polecam WPan!u, przy tej sposobności i łacząc wyrazu prawdziwego poważania jako życzliwy sługa

Henryk Mierzeński.

P. S. **Wójt** dołżyński bardzo popiera Wasyła Tiahur.

Na Dąbrowę ułożono na prawyborce [sic!] **Michała Telwacha**, którego **wójt** popiera

II.

A. Домбровский до Мерженского:

W Dołżce został wybrany **Michał Telwach**.

Z szacunkiem

A. Dąbrowski.

W Dołżce został wybrany **Michał Tiahur**.

A. Dąbrowski.

Документи говорят сами про себе. Мы же лишь скажем, что Генрих Мерженский был суперником д-ра Вуршта до кандидатуры из калуского повята. А яна то интеллигентия той паново-общарникъ, видко аз того, вонъ сарака каже инспекторъ выбирать на правыборкахъ — „prawyborce“!.. Głowa do pracy...

Нагородова въ пароксизмахъ екаженны.

Чамъ бли ше до остаточного рѣшеня выборочн кампанія въ IV-й курія, тамъ бблша люте прибувае ся изъ есвѣдѣнь наместниковаго Leib organu. Въ послѣдствіи числѣ начала Gazeta Narodowa азъ цѣлымъ арсеналомъ побѣдъ денунціацій та лайовъ на нашихъ двачѣхъ въ повѣтахъ стрийскомъ, гороневскомъ, залышскомъ и гусятинскомъ въ вышнихъ, не щадячи в людей, стоячихъ оподаткѣхъ въ выборочн борбѣ, коли они только не стали на услуга правящачи кліза.

На предовгн рядъ клеветъ и доносѣвъ графа Дѣдушчича изъ Стрийщины выйдуть судѣвамо ся, належны водновѣдѣ тамъ пий нашъ люде. Мы наведемо тутъ только дешчи изъ скаженъ го уйданя гусятинского дописувателя до наместниковаго органу.

„Доконечно е интервенція политичныхъ судовыхъ язъ и духовныхъ властей въ сира въ насильствѣ, акихъ допускають ся роскаженъ рускй радикалы“ [се-бъ то священника] кричатъ тромтагр-цкій писака. Далѣ на вѣвша бблѣка выпадѣвъ побити при правыборкахъ ставитъ Narodowa тѣ побити въ причанову звязъ азъ вѣвшами азъ проповѣдями рускыхъ священниковъ, называя ихъ по имени або вказуючи по мѣсцевости. Тѣ вже верхомъ денунціаторкон поблоти е ось-такій конецъ той дѣлоси: „Рускй радикалы не боятъ ся судовоу кары, кажучи, что справу будѣ судити въ Коняничныхъ звѣстныхъ рускй радикалъ адъюнкты Йозулякъ, що за забите не-радикала не вызначитъ болѣше нѣжъ два дѣи арешту. Доконечно е рѣчию спонуката апелляцію, щобы забрала водѣ судѣвъ, що мають таву опінію, а такожъ вылынати на духовну власть, абы агитаторѣвъ и священникъ ненависти въ родѣ о. о. Шуга або Сѣменовича б-оглядно строго а примѣрно повара“.

Чи-жъ можна собѣ уявити ще высшій степенъ поблоти, нѣжъ такий гололобий денунціація, а особливо тая на п. Якуляка, чоловѣка не беручого нѣякою участя въ политичномъ житію, умѣреного та спокійного, хочъ при томъ характерного и честного Русина?

Не менше люте порывае Gazet'y Narodow'y за для кандидатуры п. Барвиньского въ Бродячницѣ. „Правительство — каже Narodowa — супротивъ загаловно сподѣваня и на загалне недоволене будѣ мабуть подбирати п. Барвиньского. Уже правыборы водбули ся въ Бродячницѣ нечае бѣ за сею вказовкою и тому хбѣа треба приписати, що доси нема тамъ „kandydata narodowego“. Далѣ згадавши выринающй кандидататуры (Громницкій, Крѣль), Narodowa пропонуе водѣ себе графа Цеглера азъ Подзамена и кѣнчати: „Непотрѣбно роздратовуе правительство Поляковъ и Русинѣвъ, навидяючи вже на третю наведѣнію въ одномъ и томъ самомъ повѣтѣ п. Барвиньского, котрый не тѣмънѣе ся тамъ вѣвшею симпатією“.

Що за бѣсъ? — подумавъ де-кто. Намѣстникова органъ нарѣкае за Барвиньского на правительство (отже на наместника). Та дѣла тайна въ томъ, що „правительство“, а якомъ говорить ся въ той нотатцѣ — се видко сферы трохи высшій водѣ наместника, а негодование Gazet'y narodow'ой вказуе, въ яку приору ситуацію вправили деякй сферы „гдѣ крајову“ кандидататуру п. Барвиньского. Не даромъ въ польскй оппозиційной прасѣ [Naród, Kurjer Lwowski а вѣвща Głos narodu] водѣвываютъ ся одностуныи голосы о томъ, що наместникъ задумавъ „ruskich ugodowców за katę puścić w tępą“ а якомъ-то подперти москвофилѣвъ. Кажуть люде, что въ усякій вѣстѣ е дещо правды, а выбора ація въ деякихъ повѣтахъ вказувала бы, що и сѣ коммуникаты польскыхъ оппозиційныхъ часописѣвъ такожъ не лишены основны...

## Переглядъ політичний.

Дня вчерашного т. е. 25 н. ст. серпня въ вблѣхъ мѣсцевостяхъ Чехія водбули ся вѣвча. Въ католицкомъ чешко-а-мѣцкомъ вѣвчу въ Літомерицяхъ вѣвло участъ около 1000 особѣ. Наряды передѣло богослуженя въ катедрѣ, въ чѣхъ котрого выголосивъ кс. Шахлартеръ проповѣдь о руху „Los von Rom“.

По полудни водѣврывъ наряды каноникъ кс. Поль. Въ своѣй промовѣ поблѣвъ, что те перъ не пора сидѣти азъ заложеными руками, а чѣхъ обудити ся азъ апатія и хватати азъ оружя въ оборонѣ костела. Рухъ „Прочъ азъ Римомъ“ рѣзняе ся гаслу „Прочъ азъ Австрією“ и конечно треба выступати прѣвъ того. Е вѣснѣ Шателъ поблѣвъ чѣхъ христіанскій а не политичный хара теръ вѣвча. Наряды шокончено азавою лѣвляности цѣсаревъ. На вѣчѣ насѣли телеграммы водѣ архиепископа Марія Тереса и Марія-Васерія. На телеграммы до цѣсаря и папы римского водѣи шли дѣвты азъ подякою.

Гѣввчачи на знакъ протесту устроявъ собѣ Всенѣвчѣ аборы въ вышнѣхъ лѣвляхъ. Тутъ промовляли поссы: Шрайтеръ, Качеръ и Айзенкольбъ. Зъ причинъ острыхъ вѣвчѣ Айзенкольба на католицхъ розвѣвчѣ комисаръ азъ ры а жандармерія опорожняла лѣвляхъ. Въ томъ чѣхъ хтось винувъ въ комисаря кулемъ водѣ пива ажъ ему шалка азъ головы злетѣла.

Оубѣла товѣа люду хотѣла дѣвчати перѣдъ лѣвляхъ, де водбувалось вѣчѣ католикѣвъ, але жандармерія перешкодила тому. Тѣвѣа потагнула перѣдъ памятникъ цѣсаря Йосифа II, и тутъ водѣвчачи „Wacht am Rhein“.

Русскій часописъ оди-душно обговорюють азъ великою радостію подорожѣ цѣсаревъ пары до Франціи. „Новое Время“ высказуе переконаня, что тая подорожѣ не лишъ у Франціи и Россіи вывѣчѣ раздѣлѣній водѣвчѣ, але и всюды, де грубѣй егонизмъ не придавъ гуманитарныхъ змага въ и не умертвѣвъ наивысшихъ идеалѣвъ народѣхъ христіанскыхъ. — „Виржевыя Вѣдомости“ констатують, что подорожѣ ся припиантъ ся передѣвѣвъ до укрѣплѣня мира. — „Россія“ и „Московскія Вѣдомости“ поблѣвѣвъ азъ натискомъ, что подорожѣ царскѣй пары до Франціи е новымъ доказомъ непохитной дружбы обоихъ державъ.

Тажо въизитъ короля италійского надѣвѣтъ ся у Франціи. Именно повѣдомивъ король Викторъ Емануэль за посередництва французского амбасадора при Квѣнвалѣ президента Франціи, що намѣравъ азъ осеан прѣбути до Франціи и зложити визиту президентови. Реченець ще не означено точно, азъ ада ся, что король по визитѣ въ Берлианъ удасть ся просто до Франціи.

А що до визиты короля у Вѣднѣ, то переговорюють въ той справѣ правительство мѣжъ собою. Сея справа о стѣблѣю скомплікована и трудна, что цѣсаръ Францъ-Йосифъ не мѣгъ бы, щобъ не обидѣти папу, ревизитувати короля въ Римѣ. Зъ той самои причини не водѣвчѣ цѣсаръ визиты и покоролеви Гумбертови.

## Намордникъ просвѣтний.

[Письмо в Бержан.]

Число ученикъ бережанскій гимназіи гасъ поблѣвшо, что в слѣдуючій році шкѣльнѣмъ треба було б конче в I класѣ зробити три віддѣли а в прочихъ ажъ до V-ой включно по два. Для бережанщины се річъ небувала. Не зупиняла напливу молодежи ся обставина, що тутешні педагогъ пыльно звѣждали на „розравне wyzwalanie się po polsku“ i палили Русинѣвъ что только вѣвчѣло ся.

Якъ відомо ширшому свѣтову, тутешна гимназія мѣстѣхъ ся в ратушѣ гр. Поточного. Лѣвляхъ се обскурный, вонючій, неспокійный а и дто такій ті-вѣй, що в минавшихъ рокахъ дирекція мусѣла виваждати комнаты в приватныхъ домахъ на помѣщене класъ, бо в ратушѣ таки не було мѣста. Таку одну комнату вѣвчѣ и малу виваждѣно на вірменскій плебаніи. Инспекторъ узнавъ сей лѣвляхъ азъ невідомій и поручивъ дирекціи вѣвчѣти ся до мѣсцевой ради шкѣльной о відступлене вѣвчѣхъ зайвѣхъ комнатъ на помѣщене класъ гимназіальных.

Тутъ однакъ по довгій вижданю довідѣла ся дирекція, что краваа рада шкѣльна заборонила оружній радѣ шкѣльній відступати комнаты школы мѣстою на гимназію. Отже стало ся такъ, якъ говорять св. Письмо, что „не знала правды, що зробила лѣвчѣ“. Делегатъ ради шкѣльной зробивъ тавъ, а рада шкѣльна зробила собѣ сѣвъ.

Та ще на тімъ не конче. Всѣдъ азъ сѣмъ надѣвшѣмъ до тутешной дирекціи гимназіальной рескриптъ ц. к. краваа ради шкѣльной, что вписѣ до I класу гимназіальной, вже замкнені и лѣше ті мають бути приняті, котрі зробили

вступні іспити передъ фериамъ (тихъ в всего 83). Що до высшѣхъ класъ, то такожъ дирекція може приймати ученикъ лишь о стѣблѣю. Кѣлько амѣстѣхъ ся в старімъ будинку гимназіальнімъ. Що сей рескриптъ не е лѣше фѣкцією неімо-вірною, то подамо его дату: „26/7 1801. ч. 1938“. О вѣмъ знавъ лише дирекція, тому подамо его до пралюдной відомости, абы пересеретѣ бѣднихъ батьківъ бережаньского округа передъ непотрѣбными вѣвчѣками на подорож до Бержанъ.

Видно, что ц. к. краваа радѣ шкѣльнѣа було се бѣвдуже, коли бѣдний батько посѣде въ дармо кѣлькѣ-цѣтѣхъ мѣль дѣтѣхъ до школы, вѣвчѣти на се кѣлькѣ-цѣтѣхъ азъ. та и ще можъ описати ся в записѣхъ до иншої гимназіи. Здае ся, что ц. к. краваа рада шкѣльна не хотѣла вѣвчѣвати богато шуму (у насъ всѣхъ на шумѣ вѣвчѣти ся) и дѣлѣтого той сѣвъ рескриптъ задержала в тайні. Во таки, правду кажучи, такий рескриптъ хбѣа в Галичинѣ можливій!

Отже дѣлѣтого, что правительство не хѣе ся будувати нового будинку гимназіи, маючь дѣти не ходити до гимназіи? Чи мѣ платимо подати лишь на вѣско и на крѣпнѣи, а на прѣсвѣту и? А треба знати, что на тую цѣль зложила громада мѣста Бержанъ давно-давню 40,000 ар., від котрыхъ правительство бере для себе відсотѣвъ. Рѣхѣдѣти ся лѣше, щобы правительство дѣло рѣшту. Однакъ правительство хѣе, абы тую рѣшту давъ графъ Поточный за те, что ему уступити ся в ратушѣ гимназія. I на тімъ уявнѣи володѣти ся ціла справа від довгахъ-довгихъ лѣт. Були тутъ різні комисарі сѣвѣгарні и педагогичні, всѣ узнали лѣвляхъ цѣлкомъ невідомѣнамъ, а мѣмо того всѣ заходи розвѣвчѣють ся о ошаднѣи правительствѣ. Прийшли вже до того, что коли упрощѣні послѣдѣхъ азъ тѣмъ ходити, показало ся, что всѣ дѣтѣхъ акти азъ губили ся в намістництвѣ. Треба було робити все наново! О будовѣ нового будинку нема азъ бесѣди, а рада шкѣльна вѣвчѣму намордникъ прѣсчитній в формѣ згаданого вѣвше рескрипту!

## Фальшѣвники исторіи.

Вѣдповѣдь Dziennik'owi polsk'ому.

[Статья надѣслана.]

„Лѣвъ на грушѣ, рѣвъ петрушку, яка смачна цѣбула!“ Сѣ слова насунули ся мѣмъ хѣбъ на гадѣ, коли читало ся тую скажену мѣшанну безчестѣа лѣвляныи, заправленѣи вѣдѣи нестерпимости а посунуе до о-статной границѣ разѣнованѣи глушоты, помѣщѣву въ Dziennik'y polsk'омъ въ числѣ азъ дня 18 с. м. подѣ заголовкомъ „Fałszerze historyi“.

И мѣмъ хѣбъ тѣсно ся цѣро до руки, щобы сѣнѣсѣти тѣ рѣвѣкѣй, аки насунуають ся по перѣчитаню сего „братерского“ послѣвѣя.

Помынаемо особистѣи инвективы аверненіи прѣвѣвъ особы п. Мих. Петрицкого, бо вѣвъ самъ въ силѣ водѣвчѣти на лѣшу порядѣю зѣмнѣи струѣ, котра бѣ ошододела завадо розпѣлній мозки дописувателя и редактора Dziennik'a. Насѣ бѣвѣти лѣше тая лѣвѣна дѣтъ заснованя мѣбѣхъ та мѣвчѣчѣхъ и особы, котрѣ осунули сѣ мѣбѣа и мѣвчѣчѣа, насѣ смѣшѣти тая лѣвѣна и мѣвчѣхъ рускыхъ и мѣвчѣхъ польскыхъ, котрѣ мають служѣти азъ доказъ, что майже всѣ мѣбѣа на Русѣ засѣвѣи те перъ Поляками и что азъ тѣхъ мѣбѣчѣхъ нема Русинѣвъ, котрѣ исповѣдували бы рѣлігію католицѣу обрѣду лѣвляньского и ужнѣвала дома и по-за домомъ мѣвы рускѣи.

Не маемо найменшоу претенсію азъчѣслѣти до Русинѣвъ имена польскѣи шляхты и Поляковъ вѣвчѣлѣхъ, котрыхъ роды въ дописѣ вычѣслѣнѣи. Они намъ не мѣмо уявѣти! Бѣ нѣхъ мѣвчѣе въ сѣвѣблѣности зѣвѣла Поляки — бѣвѣвѣа поѣвѣвчѣного вузупанія и чѣвѣвъ разѣ частѣише прѣходѣти ся намъ чѣтѣти имена чѣвѣсто польскыхъ шляхтичѣвъ Гольдѣвъ, Зильберѣвъ, Розѣнѣвъ, Кляйновѣвъ, Гросѣвъ и т. д. Що болѣше — мы признаемо, что рады польскй доповнили ся родами рускѣи шляхты, та и сѣгодня бачимо, что Сѣвѣвъ, Чарторыскй, Сангушки, Шептицкй и цѣлѣ сотѣи чѣвѣхъ — доповнають рады польскыхъ патриотѣвъ, бо нѣтъ же доси не стало ясно, что руску землю, котру посѣли польскй шляхтичѣ, ті шляхтичѣ збѣвчѣють азъ легкамы сердѣмъ азъ жѣвѣдѣа чѣвъ руки, та що чувѣвчѣомъ рѣлігіяныи, бѣ вѣвчѣо самою такъ поблѣ, такъ безчѣвѣвчѣомъ, тавъ отчадушно тѣвѣе ся азъ нашѣмъ не щастѣмъ вѣвчѣо. Хто має смѣлѣсть твердѣти, что кождѣи лѣвляныи мусѣтъ бути Полякомъ — хѣто надѣвчѣае церкѣи католицѣу до пропаганды польского народѣвчѣа, — той готовъ описати ся на ереси, что лише польска мѣва естъ мѣвою, котроу католицѣи лѣвляньского обрѣду спасѣния доступны може, а кождѣи Русѣвъ лѣвляныи поблѣе на саме дво пѣкѣла, бо не ужнѣвае польской мѣвы, — бо не асно же потѣвчѣамъ рускѣи шляхты, что они е паравѣвчѣомъ, азъ котрыхъ братають ся польскй кѣвѣвчѣа азъ бѣвчѣмъ поѣвѣвчѣного вузупанія, щобы губити племя рускѣи!

Чи розѣвчѣи ся нѣмъ въ головахъ нѣхъ и серцѣхъ азъ графѣлѣи они на путь, котру вѣвъ тамъ асно вѣвчѣаъ Андрей Шептицкй, — се не наше дѣло розѣвчѣати.

Нашѣ дѣло естъ розѣвчѣати тую бежѣмъ глушоту, азъ якоу подае яко неоспорный фактъ польскаго мѣбѣа дѣтъ основаня тѣхъ мѣбѣхъ Поляками. Поляки осунуваъ мѣсто того а того року — отже азъ сѣго выхѣдѣти, что тепѣрѣишій житель тѣхъ мѣбѣхъ и мѣвчѣчѣхъ — самѣи Поляки! Не гарній доказъ? И ті польскй шляхтичѣ осунули мѣбѣхъ насунули водѣ разѣ мѣбѣа ті чѣвѣи крѣвѣи Поляками, котрѣ вырѣкли ся азъ чѣвѣвъ польского панѣвѣа польской мѣвы а приняли руску? Воже

вѣвчѣи! якъ можна такъ безчѣмъ глѣуи до-водѣи подавати на доказъ польскѣи мѣбѣхъ и мѣвчѣчѣхъ! А коли тепѣрѣишій житель мѣбѣхъ и мѣвчѣчѣхъ ужнѣвае рускѣи мѣвы, безъ рѣвчѣи обрѣду лѣвляньского або славѣвчѣа, потъ мѣи Русинѣвъ и сѣи-жѣ Русѣвъ, то наравѣхъ польщѣти, якъ еспѣлѣи въ руску шляхѣу, якъ по-чѣти руску интелігенцію, наравѣхъ ужнѣвати католицѣи церкѣи до лѣвляни польского мѣвѣвчѣа, бо Русѣвъ лѣвляныи такъ само добрый католикъ, якъ и Полякъ. А коли ужнѣвати хѣе лѣвляньской церкѣи до вынѣвчѣвчѣа Русинѣвъ, то въ горѣи жѣвчѣа, горѣи турѣкѣхъ, въ заслѣвчѣи горѣи! Розумѣте панове азъ Dziennik'a polsk'ого?

## П О В І Н К И.

Русины! Выборы за плечима! Не забывайте на агитационный фондъ „Народной Рады“ у Львовѣ!

— Ломать зубы на рускомъ духовенствѣ, азъ лишь жѣвѣдѣи лѣвляныи, но и ультра-католицѣи часописѣ въ рѣдѣ Przeglądu, что тепѣрѣ на перегоны азъ Dziennik'a polsk'омъ вѣвчѣи а налѣвчѣвати, рускѣи духовенство — хбѣа лѣлѣ азъ те, что оно держѣтъ азъ народѣмъ та служѣтъ ему порадою въ его тяжѣи борѣвъ. А не добачающъ іи лѣвчѣи лицѣмѣи, что робѣють нѣхъ Шондрѣ, Влазѣвѣи, Жѣвчѣи-лѣвчѣи и другѣи. На тѣвъ перѣдѣи а денунціація хбѣа лѣше спѣлѣнѣти, а нѣхъ авторѣвъ конути ногоу.

— Зѣ Любѣвѣа дописѣти намъ, что тамѣшнѣе То-армѣево Чѣвѣлѣвъ „Прѣсѣвчѣи“ дѣвчѣло водѣ Рады громадѣи даромъ пляцъ поблѣ будѣву, и вже на пляцъ муруе подѣ зарѣвчѣомъ и заходѣмъ Вѣ. О. Гѣвѣвчѣо, О. Кляшѣи п. Шумѣловѣа власну хѣту, складаючи ся азъ одѣи салѣ чѣвчѣлѣвчѣи, комнаты и кѣвчѣи для сторожа, комнаты на склѣпѣ, дѣвчѣи и пѣвчѣи, коштомъ 6000 корѣвъ.

— Земля до купна е й дома! Начѣлѣство громады Бѣвчѣи, сѣла тѣвчѣакого повѣта, водѣвчѣено чѣвчѣи мѣль водѣ вѣвчѣи стѣ-ціи въ Олѣшѣвъ, звѣвчѣа, что „Пѣвчѣи-бѣвчѣи“ въ Тернополи продаѣ сѣ село за 140—160 тысячъ корѣвъ дорогоу лѣвчѣи дѣа 8 жѣвчѣи с. р. Сѣло Бѣвчѣи чѣвчѣи рускѣи, по-ложѣе на рѣвчѣи мѣжѣ лѣвчѣи недалеко водѣ Дѣвчѣи. Земля гарна; е 300 морѣвъ орѣного поля, е чѣвчѣи и 500 морѣвъ лѣвчѣи. Надѣ Дѣвчѣи находѣи ся 30 морѣвъ пасѣвчѣи для 80 парѣ вѣвчѣи, что вывчѣи ся по 48 кор. водѣ пары. Можѣа вывчѣи хорошій товаръ и продавати азъ зѣвчѣи на торѣгахъ, что водѣвчѣють ся кождѣи сѣредѣ въ Товѣмѣи. Олѣвчѣи красѣа и зѣвчѣи. Морѣвъ выпѣае по цѣнѣ 200—240 корѣвъ. — Тѣжѣ вѣрто, щобы нашѣи громады до спѣлки набѣули те сѣльце, абы наша землѣа тутъ не перѣходила въ чѣвчѣи руки, коли нашѣи люде мусѣтъ шукѣти еи нѣвъ пѣ-за далѣками оке-анѣи.

— Письменный іспит зрілости в ц. к. академіи гимназіи у Львовѣ в рѣченѣ осѣнній розпѣчѣи ся в поведѣи: 9 ого верѣсна о г. 8. рано. Абѣвчѣи мають передъ тѣмъ а именѣи найвѣвчѣише в вѣдѣлю 8 ого верѣсна до полудѣи зѣвчѣи ся в канцѣлѣри Дирекціи. — Харѣвчѣи директоръ ц. к. акаде. гимназіи.

— Вступні іспиты до I класѣи и до класѣи приготѣвѣи въ рускѣи гимназіи въ Коло-мыи розпѣчѣи ся дѣа 1 верѣсна с. р. Зѣвчѣи сѣвъ належѣти найвѣвчѣише дѣмѣи перѣдѣ іспѣитѣи и прѣдложѣи свѣдѣчѣи хрѣсѣи учѣица (безусловно) е вѣвчѣи свѣдѣчѣи шѣвчѣи не азъ IV вѣвчѣи III класѣи народѣи школы.

— Остерѣгѣа ся, что побѣла рескрипту ц. к. краваа Ради шѣвчѣи азъ дня 26/7 1901 ч. 1938 вписѣ до I класѣи гимназіальной въ Берѣжанѣхъ вѣвчѣи замкненіи и нѣвчѣи болѣше дирекція принѣти не може, а що до класѣи вѣвчѣахъ, то може дирекція принѣти лише, о скѣблѣи выстане мѣвчѣа азъ мурахъ рѣвчѣи. Отже сѣа хѣи перѣдѣ фѣриамъ не зложѣвъ вѣвчѣи іспѣитѣи до I класѣи нехѣи лѣвчѣи не трудѣти ся дарѣмѣи, азъ высшѣи класѣи треба свѣшѣти ся азъ записѣомъ, бо лѣше той будѣ мологи, хто скорѣе до мѣвчѣи прѣвчѣе. (Глѣди высшѣе статью „Намордникъ просвѣтній“).

— Зѣвчѣи засѣданѣ Головного Вѣдѣлу Товѣрѣства „Просвѣта“ водѣбуе азъ вѣвчѣи: дня 27 н. ст. серпня, о годѣи 7 вѣвчѣи.

— Виѣвчѣи президентѣмъ краевѣи рады шѣвчѣи мѣа стѣи — послѣ дописѣи польскѣи денѣи-чѣи — п. Е. Пѣвчѣи, б. посѣлѣ до рады держѣица а тепѣи мѣистерѣи рѣвчѣи азъ въ мѣистерѣи прѣвчѣи а рѣвчѣи справѣ шѣвчѣи и вѣвчѣи вѣвчѣи.

— Мѣвчѣи пригода. На телеграфѣи, что поинѣвъ служѣи нѣ. стѣи вѣвчѣи въ Мѣ-кохѣвъ надѣ Дѣвчѣи, вѣвчѣи машина и водѣла аму ногоу вѣвчѣи кѣвчѣи; водѣвчѣи его небѣвчѣи хорого до шѣвчѣи.

— Зѣвчѣи пригода. Въ субѣту о 9 год. вѣвчѣи вывчѣи азъ шѣвъ въ Дѣвчѣи то-варѣишѣи повѣдѣ; одѣи вѣвчѣи розѣвчѣи а дѣа ушѣвчѣи; азъ людеи вѣвчѣи не потерѣвчѣи.

— Чи мѣвъ бы безъ вѣвчѣи пропасти? Про-фѣсѣи лѣвчѣи уиѣвчѣи и властвѣи поканѣи вѣвъ при улицѣи Мѣвчѣи, дѣвъ Емѣль Гѣвчѣи Дѣвчѣи, на подѣвчѣи платѣиного наказѣи лѣвчѣи торгоѣиного судѣи азъ дня 11 с. м. ч. 1745 „jest z młodsze-roboty pieknapu“ дѣлѣтого и азъменовано ад-вѣицѣа дѣа Зѣвчѣиного епѣикурѣомъ. Слѣ-бѣи тѣжѣи дѣа вѣвчѣи мѣвчѣи поблѣу прѣф. Дѣвчѣиного було невѣвчѣи, то чѣи же ака-демѣишѣи сенѣтъ будѣ знѣти, де оберѣа е профѣсѣи, вѣвчѣи азъ вѣвчѣи чѣвчѣи сѣвчѣи; а може розѣвчѣи конкурѣи на опорожѣи-не цѣи мѣвчѣи?



## Надбослане.

Яко добру и певну льокацію поручаємо:

4 1/2% Листы гіпотечні,  
4% Листы гіпотечні коронової,  
5% Листы гіпотечні преміювані,  
4% Листы Тов. кред. земского,  
4 1/2% Листы Банку краювого,  
5% Облігації Банку краювого,  
4% Позичку краюву,  
4% Облігації пропінційні в всякій ре-  
спубліці державній.

Папери ті продаємо и купуємо по най-  
точнішій курсу денно.

## КОНТОРА ВІМІНИ

ц. к. упр. акц. Банку галиц. гіпотечного.

## КОПЕРНИКІЙ І СЫНЪ

Оптики и Механики у Львові площа Га-  
лицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на  
підв'язці площі Галицької

поручає в величезній  
виборі і по цінахъ  
найдемошніхъ  
окуляри, цвигери,  
льорети, бінокли,  
далекобачки, бароме-  
три, термометри, мі-  
крометри, лупи, кон-  
паси, райоцалки, та інші мікрини, пілки, лібелі,  
максиметри і т. д.

Урядове діловодство електричнихъ.

Всякі напруги показують ся якъ най-  
скорше и найдемошше.



## ІОСИФ ІВАНЦЬКИЙ

Торговля машин до шиття  
Львів, Готель Жоржа.



Продаж, заміна и напруга машин  
до шиття, складові часті: нити, о-  
лівки, ігли ітн. Машини справляють  
лиш повинні вагонами з найліпшихъ  
фабрик заграниціхъ и відецькихъ.  
Не вистаю агентів для баламучення  
Р. Т. Відборців. По домахъ ходять  
агенти тільки з жидівськихъ фабрикъ  
и дістають за продажъ ручної машини  
10 зр., а ніжної 20 зр., а за те  
відборці мають лихий и дорогий за-  
плачений товар. Кожда торговаля,  
маюча добрий товар и мірні ціни, не  
може вислати агентів.

200 машин до шиття в се на  
складі до вибору. Найліпші до га-  
ту ратами 77 зр., гоціною 70 зр.

Іосиф Іванцъкий  
механік и спеціаліст, — Львів, Го-  
тель Жоржа, 269 16—86  
Прощу зажадати ціни.

## До Всечестнѣйшого Ду-

ховенства!

Прочъ зъ жидівскою блягою!

!!!Свой до своего!!!  
Виробы ножовничі, захиляювані  
шумными анонсами відецькихъ  
еїрж, продаю о 10% дешев-  
ше зъ гарантією на місяць.



Бритви англійскі, власні, со-  
літеньскі и швейцарскі у вели-  
чезній виборі в цінахъ відъ 80 кр.  
до 2 зр. 80 кр. Кожду бритву пе-  
редъ высилкою самъ випробовую а  
на случай, якъ не падає ся до во-  
досла, выміною охотно безъ доплати  
або зворотъ грошів. Бритви безпе-  
ченства [скальчене выключене на-  
вѣть у не умѣняють годити ся]  
Генеральна зъ охороныками, ціна зъ  
етої 2 зр. 20 кр.

## Иванъ Лаврукъ

ножовникъ

Львов, ул. Галицка ч. 6.

Заразомъ поручаю всякі ви-  
робы ножовничі в моїхъ роботахъ  
выконані.

Вытягъ зъ листівъ признанія:

За присланий менѣ підъ дату  
17 (1) 1901 бритви посліаю на-  
дежнѣ. Бритви суть дуже добрі,  
а прѣ сѣмъ дешеві, сѣмъ зъ нихъ  
удовольнені.

483 73—104

О. Копилянскій в Гойсую.

XXXXXXX

— Сильвіо Нодарі въ львівській в'язниці.  
Добре вѣдому галицькому селянамъ агента  
еміграційного Сильвіо Нодаріого зъ Генуи  
привезено онотды до Львова и поміщено у  
в'язницю варного суду. Обжаловують его о  
цѣлий рядъ вымыслу емігрантствъ, о обман-  
ства и т. п. Надужити его стали такъ голосні,  
що власти почали на него звертати більшу  
увагу, вѣдючи передъ дев'ятьма місяцями  
арештовано его и замѣнено въ слѣдчої в'яз-  
ниці въ Градисцѣ. Тамотний судъ перевѣвъ  
цѣле слѣдство и выготинивъ актъ обжалова-  
ня, але що до розрвы покликано на жадавъ  
Нодаріого 181 галицькихъ селянъ на свидѣль-  
ство для уленшена переслухана ихъ делего-  
вано львівскій судъ карний. Оборони обжа-  
лованого піднались два адвокаты Італійцѣ,  
котрі будуть промовляти по італійскі, а що  
и всѣхъ свѣдѣцъ въ томъ языкѣ, тому цѣ-  
ла розв'язка буде переводитись при помочи  
перекладача. Зъ Нодаріомъ засѣда на лавѣ обжа-  
лованихъ и Василь Сидельникъ, сынъ селянина  
зъ Казімиря волоковокъ, пов., котрий бувъ  
правомъ рукою Нодаріого въ вербованю галицькихъ  
селянъ до еміграції. По арештованю Нодаріого  
доставъ ся підъ ключъ и Сидельникъ. Въвѣ  
заведужавъ — и уленшено его въ шпиталѣ,  
та вѣвъ изъ шпиталѣ утікъ. Але вчера на-  
спѣла телеграфічна вѣстка зъ Триєсту, що его  
зловлено и въ окопахъ Аде до Львова. Нодарі  
привѣхавъ до Львова повѣдомъ другий класъ  
підъ доглядомъ двоохъ агентахъ поліційныхъ;  
у в'язницѣ поміщено его разомъ зъ Туменомъ  
а за перекладача между ними а управителемъ  
в'язницѣ служивъ бувшій адвокатъ д-ръ  
Краттеръ.

— „Анжіхтна“ чи „розглядка“? Сесе пытанѣ  
ставлю збѣрачамъ розглядку до порѣшеня.  
Позичу се слово у Словѣнцѣвъ. При сѣй на-  
годѣ подаю кілька дуже влучныхъ словѣн-  
скихъ терміновъ, які я знайшовъ не лишъ у  
письмѣ, але и міжъ простолудемъ тамош-  
нымъ якъ: razglédnica (Ansichtskarte), opisni-  
ca (Correspondenz-Karte), znamka (Briefmarke),  
zálérka (Briefkarte). Словѣнцѣ, три разы мен-  
чий народъ водъ Украинцѣвъ въ Австрію, не  
піддають ся въ вѣрхъхъ своѣмъ „sozialistomъ  
Nemcom in Lahom“ (ляхъ-італіецѣ), а мы же  
вѣдно уживаємо капітальского стило: „ре-  
споденца“, „анжіхтна“, „марка“ и т. д. — Лесь.

Дрѣбні вѣсти. Маршалокъ краювій гр.  
Баденъ выѣхавъ до Вѣдны. Генеральний ин-  
спекторъ арміи вв. Відшпрецъ выѣхавъ вче-  
ра вечеромъ на поле маневровъ въ Бережанъ-  
щину. — Въ Коноховѣ коло Стрия згорѣла  
стація зельнична; касу уряду уратовано;  
швода кілька тысячъ злр. — До мешканя д-ра  
Ст. Федака добравъ ся въ пятницю ноцію зло-  
дѣй и укравъ накрыте сѣрѣне значене буква-  
ми „М. Ф.“ и два накрыты дѣточі. — Передъ  
львівскимъ судомъ присяжныхъ водбудуть ся  
на найблѣшій каденціи двѣ цѣкаві розправы  
а то: убійства Ілюковои Чайковской, засу-  
дженого першій разъ на кару смерті, и бу-  
шого акцесита при выдѣлѣ войсковыхъ будѣ-  
вел Роберта Штілера, засудженого давнѣше  
за помѣчь при выкраденю плянѣвъ краювскою  
тверднѣ на чотири рока в'язницѣ.

## Посмертій ѳ оповѣстки.

Александръ Юхнович, б. властитель по-  
сѣдостей, упокоивъ ся дня 23. с. м. у Львовѣ  
въ 52 роцѣ жита. В. в. п.!

О. Іосифъ Юсь, парохъ и выслуженный  
деканъ сокальскій, упокоивъ ся въ Стеняни-  
нѣ въ 83 роцѣ жита а въ 56-лѣтн священ-  
ства. (Похоронъ водбувавъ ся навѣ.) Покойный  
ювалъ бувъ майже до послѣдній хвилѣ жи-  
ти проводникомъ Сокальскои Руси и неустра-  
шимымъ ен борцемъ. В. в. п.!

— Русины! Памятайте на Руску Бурсу ре-  
мѣсно-промыслову у Львовѣ.

## Телеграммы.

Вѣдѣнь 26 септия. Wiener Ztg. оповѣщує,  
що цесарь санкціонуєвъ проектъ закона, рѣ-  
шеного соймомъ галицькимъ що-до поборовъ  
кравыхъ оплатъ консулційныхъ водъ горя-  
чихъ напоѣвъ.

## Цѣс. корол. упрв.

Рациерія спиртусу, Фабрика рому, лікерѣвъ и одту  
Юлія Миколая Насѣдникѣвъ

## Якова Шпрехера и С-ки

у Львовѣ

поручає старй горѣвни польскі, розолісы, лікеры,  
румы правднѣй зъ Ямайки, коньяки, спиртусъ, „Вол-  
гоутъ“ на вѣдѣвнн, таковы правднѣй оцѣтъ спир-  
тусовый.

(Склады для мѣста: у Галицка ч. 1. — а у Галицка  
Коперникъ ч. 9.)

## УЧИТЕЛЬ

органъ руского товариства педагогичного дво-  
язычнѣннхъ педагогично-науковыхъ. выхидить  
водъ 1 червня 1887 у Львовѣ ул. Вірмольска  
ч. 29. Предплатъ рѣчна 3 зр., поарочна 60 зр.,  
чвертьрѣчна 30 зр.

Будапештѣ 26 септия. Членъ партіи не-  
зависимыхъ, д-ръ Фр. Барте вѣхъ до сойму  
петицію о обжаловане членѣвъ б. кабинету  
Банкѣого въ причини, що той намірѣвъ за-  
сисувати конституцію и допустити ся вся-  
кихъ незаконностей.

Кромеринѣ 26 септия. Въ католицѣмъ  
вѣчу, що водбуло ся тутъ вчѣра, взяло участь  
выжѣ 12.000 особѣвъ. На вѣчу бувъ архієп.  
Конъ.

Простѣтъ [по нѣм. Просвѣтъ] 26 септия.  
На вѣчу скликанѣмъ тутъ на знакъ протесту  
противъ вѣчу лігомерничного, [о котрѣмъ  
пишемъ на вышѣмъ мѣстѣ], взяло участь око-  
ло 40.000 особѣвъ. Бѣсѣдники протестували про-  
тивъ клерикалізму. Нарады водбули ся спо-  
койно.

Парижѣ 26 септия. Амбасадоръ француз-  
скій въ Царгородѣ Констанъ переславъ сул-  
танови цоту, чтобы зѣветный конфликтъ по-  
ладивъ акъ найскорше, бо иначе вѣвъ зъ  
цѣлымъ персоналомъ амбасады выѣде зъ Цар-  
города.

Римѣ 26 септия. На водбувшій ся підъ  
проводомъ италійского министра справъ за-  
граничныхъ Принетого конференціи, въ котрѣмъ  
взяли участь дипломатичніи заступники Ан-  
глии, Франціи и Россіи, обговорено сразу  
кременьску и принято зъ удовольненіемъ до вѣ-  
домости, що князь Юрій Греційскій готовъ на-  
ново приняти мандатъ начальнаго комисаря  
Крети, и ухвалено подякувати ему за те.

Царгородѣ 26 септия. Оповѣщено сул-  
тановѣ вѣде, дозволяюще французскому то-  
варству выконувати свои права на основѣ  
давнѣше удѣленой концесіи — и такимъ  
способомъ поладано бы колыкатажднѣмъ  
спѣръ. — Македонцѣвъ въ числѣ 40 люда,  
котрыхъ тутъ арештовано підъ замѣтомъ, що  
они агенты комитету въ Софіи, засуджено на  
выгнана зъ краю и выслапо ихъ до Малой  
Азіи.

Софіи 26 септия. Комитетъ македонскій  
выготинивъ и розбравъ меморіалъ до вѣхъ  
державъ европейскихъ зъ просьбою о дипло-  
матичне посередничтво и вѣдѣние автономіи  
для Македоніи. — Сарафовъ удавъ ся до О-  
десы порозумѣти ся зъ тамошнимъ провізо-  
рическимъ комитетомъ въ справѣ основаня но-  
вого македонского комитету въ Софіи.

Брукселя 16 септия. Англійскій Trade  
Union водворѣли водновно на запыгане со-  
ціалістѣвъ белгійскихъ, чи не прихилились  
бы они урядати загальныи страйкъ въ цѣли  
сведенія англійского урядительства до заклю-  
ченія мѣра въ полуднѣвой Африцѣ.

Капштадѣ 26 септия. Изъ 149 особѣвъ, за-  
судженыхъ за зраду, поабавлено большу часть  
правѣ горожанскихъ. — Бурѣ посувають ся  
дальше до колывин Капштадтеской.

## Курсъ Львовскій

зъ дня 26 н. ст. Септия 1901.

| Акціи за штуку безъ купона.               | Плат.  | Жал.   |
|-------------------------------------------|--------|--------|
| Банку гіпот. галиц. по 200 зр. а. в.      | 540    | 540    |
| Банку для торговлі и промыслу 200 зр.     | 350    | 358    |
| Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.       | —      | —      |
| Зелѣв. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.   | 426    | 433    |
| Зелѣв. Львѣв.-Чернов.-Яссы по 200 зр.     | 525    | 535    |
| Листы заставніи за 100 зр.                |        |        |
| Банку гіпот. гал. 5% а. в. выдѣл. зъ      | 109 50 | —      |
| 10% прем.                                 | 97 80  | 98     |
| Банку гіпот. гал. 4 1/2% а. в. лѣс. 50 л. | 89 70  | 90 40  |
| 4% 60 л. по 200 зор.                      | 99 30  | 00     |
| 4% 60 л. по 200 зор.                      | 92     | 02 70  |
| 4% а. в. лѣс. зъ 57 л.                    | 93 80  | 94     |
| Товариства кредит. 4% (П. емісій)         | 93 10  | 94 20  |
| 4% лѣс. зъ 41 1/2 л.                      | 91     | 91 70  |
| 4% лѣс. зъ 56 л.                          | —      | —      |
| Облігаціи за 100 зр.                      |        |        |
| Галиц. фонду пропінційнаго 4% а. в.       | 96 20  | 96 90  |
| Букѣв. фонду пропінційнаго 5% а. в.       | 101 50 | —      |
| Комунальный Банку краюв. 5% (П. еміс.)    | 101    | 101 70 |
| 4 1/2% (П. еміс.)                         | 98 70  | 99 40  |
| Позичка краюва зъ 1878 по 6% а. в.        | —      | —      |
| Позичка краюва зъ 1893 по 4% а. в.        | 92     | 92 70  |
| Позичка м. Львова 4% по 200 зорѣвъ        | 87 80  | 88     |
| 4 1/2% 4-охъ емісій.                      | 97     | 97 70  |
| Лѣсмы:                                    |        |        |
| Мѣста Кракова по 20 зр. (40 к.)           | 73     | 78     |
| Мѣста Станиславова                        | —      | —      |
| Монеты:                                   |        |        |
| Дукатъ цѣсарскій                          | 11 17  | 11 35  |
| 20 франкобѣвъ                             | 18 90  | 19 15  |
| 100 Рублѣвъ сѣрѣбныхъ                     | 250    | 254    |
| 100 Рублѣвъ паперовыхъ                    | 252 50 | 254    |
| 100 марокъ нѣмецкихъ                      | 117 10 | 117 50 |

## Зелізничні поїзди після середно-європейского часу від 1 мая 1901 р.

| До Львова приходять:               | рано  | перед пол. | по пол. | вечер. | вночь | Зі Львова відходять:                  | рано  | перед пол. | по пол. | вечер. | вночь |
|------------------------------------|-------|------------|---------|--------|-------|---------------------------------------|-------|------------|---------|--------|-------|
| з Кракова (231. 9.50 ніч)          | 6:10  | 8:50       | 1:35*   | 5:50   | 8:40* | до Кракова (840 рано).                | 4:15  | 8:30       | 2:55*   | 6:20   | 10—   |
| з Підволочиска (головн. дворѣвъ)   | 8:35  | 8—         | 2:35*   | 5:35   | 10:20 | до Підволочиска зъ головного дворѣвъ  | 6:30  | 9:25       | 1:55*   | 7:10   | 12:45 |
| (на Пизачи)                        | 8:12  | 7:40       | 2:20*   | 5—     | 10:02 | з Пизачи                              | 6:43  | 9:42       | 2:08*   | 7:35   | 11—   |
| з Тернопілля-Копичинцѣвъ           | 8—    | —          | —       | —      | 10:20 | до Тернопілля-Копичинцѣвъ             | 9:25  | 9:25       | —       | —      | 11:32 |
| з Бірѣвъ Вел.-Грималів-Копичинцѣвъ | 8:35  | —          | 2:35    | 5:35   | —     | до Бірѣвъ Вел.-Грималів               | 9:35  | 1:55*      | —       | —      | 11:10 |
| з Яшова                            | —     | 11:45      | —       | —      | —     | до Яшова                              | —     | 3:30       | —       | —      | 11:10 |
| з Черновѣвъ-Іцкан (12:15 н.)       | 6:20  | 11:55      | 1:45*   | 5:40   | —     | до Черновѣвъ-Іцкан                    | 6:35  | 9:55       | 2:40*   | 6:10   | 10:30 |
| з Ходорова-Підволочиска            | —     | —          | —       | —      | —     | до Ходорова-Підволочиска              | 6:25  | 10:25      | 2:45*   | —      | 12:51 |
| з Стрия, Лавочного, Будапешту      | 8:10  | —          | 1:10    | —      | 10:50 | до Стрия, Лавочного, Будапешту        | 6:35  | 9—         | —       | 6:35   | —     |
| з Стрия, Харѣва, Сухой (т.)        | 8:10† | —          | 1:10    | 4:40   | 10:50 | до Стрия, Харѣва, Сухой (т.)          | 6:35  | 9—         | —       | —      | —     |
| з Стрия, Станиславова              | 8:10  | —          | 1:10    | —      | 12:15 | до Стрия, Станиславова                | —     | 9:10       | 3:05    | 7—†    | —     |
| з Белѣца                           | —     | —          | —       | 5:55   | —     | до Белѣца                             | —     | 10:20      | —       | —      | —     |
| з Рави Руской й Сокаля             | 6—    | 8:15       | 8:14    | 5:55   | —     | до Рави Руской й Сокаля               | —     | 10:20      | —       | —      | —     |
| з Янова (9 рано)                   | 7:45  | —          | 12:55   | 8:28§  | 9:41  | до Янова (9:30 вечер.)§§              | 9:15  | 1:25†      | 8:15    | 7:25   | 9:10† |
| з Бруховичъ                        | 6:46† | 8:15       | 7:36    | 8:50   | —     | до Бруховичъ (2:51? в недѣлі и сѣята) | 9:45† | 10:20      | 2:15†   | 7:52   | 8:26  |
| з Зимної Води (7:10 рано)          | 6:10  | 9—         | 11:15   | 5:45   | 8:49  | до Зимної Води (8:20?)                | 4:10  | 8:45       | 5:25    | 6:40   | 10:50 |

† Пошпінні поїзди (Sc'nellzüge); § від 1/V. до 31/V. и від 16/IX. до 30/IX. що дня, а від 1/V. до 16/IX. в недѣлі и сѣята; §§ від 1/V. до 31/V. и від 16/IX. до 30/IX. в недѣлі и сѣята; \* від 10/IX.

Билетскій поїзд відходить зі Львова о 8:40 год. рано; приходять до Львова о 8:40 год. вечером.  
В мѣсті видать білетъ агенція дѣтнѣвъ І. Ст. Соколовскій в пашажа Гавемана, ч. 9 від 7 год. рано до 8 год. вечером, а звичай-  
ні и всякого нынѣшного рода білетъ, ілюстровані провідники, розклада ізді и т. п., інформаріє бюро ц. к. державныхъ залізницъ, ул. Краснѣхъ,  
ч. 5, в підвірю, стода ІІ ч. дѣрній 62, в урядовыхъ годинахъ (3—3, в сѣята 9—12). Середно-європейскій часъ вѣдѣний від львівского о 86 міх

При закупинѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часописъ



[illegible]

3 Кривович мав комісар, по об'їзді с. графа, поїхати на привибори до Закостеда, визначені на 4 години. Там 23 селян вийшло вдало вийти через цілий день, не відступивши зго аві на хвилю. Вачучи се, потягнений на звіді писар старостаз Вадимец (проти нестрого веде прокураторія дохощена в Врощу з §. 312 з. к.), повідомив комісара в той час до нивішного дня [23 с. л.] на привибори не прийїдати і тепер селяне вже зовсім не спють, чи і коли відбудуть ся в Закостеді привибори.







Брукселя 27 септия, Король Леополдъ одержавъ за рошена вода президента Мюста до учаща въ реинъ французскон флоты.

Царгородъ 27 септия Амосадоръ францески Команданъ ропичавъ воднесту и поспыннымъ победомъ выхавъ въ Царгороду.



























Повинно до голосування місцевого учителя Русана п. Струмицького і замкнено голосування. Строчка оголошена після голосування: вбраних на виборці вісім і чотири жидів! Такий вислід виборів прийняв наряд голосним рішенням: — що правда — словами: „Ганьба! жидівська комісія! ото справедливість!“ і т. п. [З обчислення голосів, котрі точні в трьох примірниках записок годять ся, показали ся, що лісту сфальшовано і вибори перераховано незаконно.] Шавдари, на команду Строчки, а зачали коломбами розганяти наряд і ніс удав ся під проводом о. Кисілевського, п. Петрицького і місцевого пароха на віче, на нараду.

На вічі ухвалено однодушно внести протест до староства, жалобу до намісництва і до Відня і карне донесено до суду за сфальшовані листи і вибори, а також бойкотувати емеріцію жидову і чим скорше закладати скелес, параді бодай на столі. Два господарі прийняли ся закупувати поклада, решта звала ся умовно продавати збіжжя разом вагонами до дальших вітрів. Після ухвали зараз внесено протест до ц. к. староства.

Емілію тих правоборців відіграв ся в оригінальний спосіб по богослужінню зараз на довший день [на цісарській уродині] на дванадцять і коло церкви. На поклик одного громадянина всі люди обступили Івана Бутерешту і бачили пліювати ему в лице і на него цілюго. Що правда — все, що було на дванадцять старші чи діти, хлопці чи жінки, все немов умишлено за обов'язок пліювати ему в лице — прокинули ся: „Зраднику пліювай! Юлію Іжаків! продаєш наряд! зблизивсь нашу віру і отця духовного!“ Бутерешта зиняв ся і кляв ся, що „жидовка на мене добрі, они на мене не гнівають ся“, але наряд кричав: „Та не смій під нимі глянати на них! Тобі Юдо неслухає ся заплата, облявляє! Іди і попроси ся у Юда, коли маєш тільки сумління, що він має!“ і т. д. Відігнали ся голоси: „Де Стах Волошин? той злодій, той рабівник! Стах ти само зробив! Ага, мудрий! нема его тут!“

Цікавим буде знати, хто то такий той Стах Волошин, отже розкажу. Насердь то Полька, — то ніби сухоставський без вибору урядуючий вже десять літ, — то член окружної ради шкільної і виділу повітового, — то перший і головний агітатор за графом Голуховським, я котрим засідає у відділі, — то права рука нашого п. Дільця, (котрий не має двох і ним розлучити ся і по стільких заходах і просябах сухоставської громади розвинути нові вибори), — то пупиль п. Цаньського у Відні, що встановив ся за ним в часі його „чорних родин“, — то перший комітетовий будинок востюлка в Яблоніві а в кінці, і що найважливіше — то чоловік, котрого п. Михайло Петрицький минушого року назвав головною віхою в Сухоставі злодієм, що украв сірків у білака та ходив в нім кілька літ а навіть поєсив на тім коваднім сірков хрестаслуга, яким его наділав С. В. цісар, даліше назвав его „дошустом“, що ошукав громаду і зрабував добро громаде, млин, на свою користь, а Волошин, хоть знає о тім, не має віддати судово ушпунувсь с соєю честью. Той Стах Волошин, вибраний жидовою на виборці, має голосувати на графа Голуховського.

Що до бойкоти жидів, то Сухоставці енергійно держат ся своєї постанови. Жиди у великій страху, бо они удержують ся та розпашовують ся лише коштом громади християнської. Сухоставці постановили зараз заложити емелію церковний і всі галузі торговлі взяти в свої руки. Тут і там хтось вибня жидом шибі, — не виключено можливість, що і самі жиди шукають собі напасті, — а шавдарі напружують від кількох днів та відставляють Сухоставців до староства цілими транспортами.

Згаданий про Бутерешту і Стаха Волошина, годі мовчати проминути ще і власного мотора — шкільного цигаря Дуваля. Той пав писар сім бешіре і деморалізацію релігійну поміж побожним народом. Сам має признати ся перед місцевим заходом в присутності свідків і обвинителя Павла Нападів, що говорив Навчівши проти Бога, релігії і духовельства, „злак“ в характері агента провакандійного“. Можна ему погратувати того „характеру!“

Макар Пилик.

Зь Городенщини пишуть нам: Царявир в Городенці вже на окіченню, а з усього видно як на долоню, що они перелодіть по указу — за всьєю ціну не пустити до союму д-ра Окулевського. В „Ділі“ було все писано, як панове комісари на жалобі і представлення зі сторони рускої відповідали зовсім отверто: „скажте мене, я ся не бою!“ або: „ми маємо міцію“. І вислід за тим комісари виборці одні поперед другого старав ся відзначити — одні грубостями, другий хитрими штучками, третій фальшованим листом до староства, а четвертий за допомогою виборців думав заслужити собі на авас.

На виборці, так і у нас староство тримає речення правоборців в найбільшій тайні і аж в останній хвили, звичайно в день перед на зазначеним реченням повідомляє вітати умишним пісалцем, а т. п. поучення на сесії, а значає лише карткою пралішеною на канцелярії повідомлення громадян.

На виборці усього фрейса ся вітати, заступників і писарів. Вітати стероризовані — бо приміром попереднього вітати в Семківцях, котрий поспівав ся до комісара при останніх виборках до ради державної, засудило старство на 14 днів арешту. (Відтак за кортний час вітати помер, а люди оповідають собі, що его побито в арешті).

Жидів, під пострахом податків просто анекдотично до голосування, а сам інспектор

податковий Кузьмівський агітує, старає їх до виборів. В містечках Обергані і Чернеліці розписано правоборці на шабас. В Обергані сам Кузьмівський транспортував жидів з божницею до львівського виборчого, а до Чернеліці внісав в тім цілі своїх підних помічників Данкєрів і, розуміє ся, перепуджені жиди помогли повалити рускі листи, а славний Кузьмівський надів ся за сесію ревну агітацію дослужити ся нового авансу...

Цальну першесть в шатрованню виборів здобув собі ветеранар Скоціньский, фабрикуючи в найбезпідвійшій спосіб більшість там, де була меншість по сторони правительствених кандидатів. Так перелів він вибори в Корневі, в Вільхвіці, в Оліві Королівці, Оліві Корневі і в Горданиці. До того сей доктор від скота відзначає ся брутальністю, і то передовсім супротив священників: він не позваляв їм бути в локалі виборчій, ба навіть не позваляв їм на дворі з людьми говорити і кричати: „Proszę nie agitować, bo postąpię z ksiądzem jak z pierwszym lepszem Iwanem!“ Так поступав він з о. Поповичем в Горданиці, а о. Макогонського в Потоцькуху викинув три рази із салі. Виріши за голом трактовано руских священників в брутальний спосіб. В Дубках казав комісар Балісєв жандармам випровадити о. Добрянського, власного пароха, аж за село. А в Жабруках жидарм Гавенда зиняв гвер з але чий прогав о. Хлопецького, алататели села, лаш за те, що зиняв ся на улиці межа виборчій. В Жавачеві випровадив жандарм о. Одрогова з канцелярії в очах цілої громади. Чого-ж це більше треба?!

Де селіне добре тримаю в ся, там для постраху арештують на час правоборців одного або двоє, як в Горданиці, в Луці. В Раткові, де люди постояли за своїми виборцями кричав до виборців комісар Балісєв: „ви били!“

В Петрові, Ісаківі, Жавачеві вибори просто сфальшовано, а в інших селах уживав подібних штучок.

Та найцікавіші були вибори в самій Горданиці. Міщани розвинули ентузіазм агітацію за своїми виборцями, а щоб злєкшити нерешимість голосування на 23 виборці, по старалісь о фотографії. Всяка голова називає а протівної сторони напашувати спокійних наших людей, хоча виключати закліти і дати спротиву на правоборців волю при чини до ужиття оружжя; але наші люди спокійно зносили наругу, знаючи з досвіду, що иннованія вишла би безкарно, а на них спала би кара. Куля зиняв ся хто з нашої інтелігенції, що міг загіршити правоборців, зараз ему жандарм грозив арештованню, виправдуючи, що такий має наказ від комісара, або просто і провадив до комісара Левицького, а той ту саму грозу поварав на слухай, коли-б дотичний інтелігентний Русин мав відвагу лишити ся даліше межа виборцями. Вечером замкнено вхід до села, а жидів даліше пустили задіяли дверми; коли-ж уже Левицький вивезав ся, що жидівська літа горю, вступав около 11 години часть руских виборців, а перед рештою замкнув двері з криком: „А допи я ту з вами буду сидіти!“ Останніх виборців жандарми розганяти в наущені (около 70) голосували до години 4½ рано.

Через такі і ще інші надужити рускі листи лямали ся в меншість, а мамо сего не могли протівняти протести нашим людям їх витривалості — і вже на другий день почали метати ся, виславляючи найпереводніших міщан з форпачами, значаючи, що в робітний час сими найбільше допечуть хліборобови... А Богу дещу визнаю фотографію, що фотографував руских виборців і хотів увійти внаслід війско розложене табором серед виборців, покарано гривною 100 порон. Та й певно ще не одна благодать спаде на нас від сердечних наших опікунів.

Нарід огірчений, приглядаєсь сему все му, та приходить потому до переконання, що оданок его надія і оборона — парадіграф.

Зь допису другого нашого дописувателя подано де що для доповнення опису виборців зь містечк Горданиці а поясненя справи побітото вь Горданиці Товарища, а щоб так богато вереску наробив наместниківський органъ Gazeta Narodowa. Наш дописуватель пише:

В день правоборців в місті Горданиці около 200 уланів розіжджало відділами по місті, по улицях міста, і давало горожанам свободної Австрій пізнати, що они живуть в конституційній державі. Відтак устали ся жовніри напрогати виборців (помежи котрих снували ся жандарми) і в повнім погорі ждали на „бунт“, о котрий нікому розумному і не снало ся. Від 8 години рано до піз до п'ятої по опівночю на другий день стояли наші виборці, щоб віддати свій голос, і лише голозани хатили на те, що перед їх очима діло ся. Жидів і сторонників польско-жидівської партії випускало цілими гурмами до салі, а рускі виборці лише з трудом могли перепихати ся помежи зграю підітих наганячів жидівських. Нарешті, щоб жиди, стигає інспектором податковим і Данкєрами, не потребували довго чекати, отворено для них окремі двері з протівної сторони будинку; а коли туди і наш оден виборець хотів зайти, то комісар Балісєв казав его окувати і відвести до арешту.

Підготовлена і солідарність міщан руских нагадала страху комісареві Левицькому і він спровадив телеграфічно з Коломиї шкандру уланів і 24 жандармів аж із Бродів. Причину до ревіровання війська найшов ось так: Кілька днів перед виборками побив хтось хруня Токарика за то, що він а інженером вірвав огорода міщаним, котрі она мали позабирати з толоки громадян і за котрі тепер по многих літах мають їм платити. Се озлобило людей, тим більше, що грунів, які забрав барон Ромашан, якось не міряють та й

не дошукують, і хтось з міст побив Токарика, Жабячнового товариша, як на нещасте перед самими правоборцями. З сего зроблено „бунт“, спроваджено відско і жандармів побито для усмирення того „бунту“, а властиво для алопана солідарності руских правоборців. Уланів розміщено, розуміє ся, у всіх передовіших міщах, щоб їм дати пізнати, що против жидів лунати ся не вільно.

Зь Старого-Самбора пишуть нам:

Дня 21. серпня с. р. відбули ся в Старім-Самборі в салі магістратській правоборці. День перед правоборцями старо самбірекі міщани бажали щиро заключити з Поліакан компроміс, жадаючи для Русинів котрих виборців на вісім, однак під тим услівем, що Русини самі назначать особу, на котрих всі і Поліак і Русини будуть голосувати. Однак маршалківський „комітет для виборчих розбоїв“ не згодив ся на того справедливого жаданя Русинів, підбурав латинників-міщан і станув до борби виборчої з окляком: „дані jednego Rusina“. Щоб внаслідати жидів, посправлено на польську лісту на самим чолі атамана — інспектора податкового Кисілевського, котрий має дуже делікатний нюх на то, що нахотіть ся в кишені руского пона, обіслав księżnia, потім децяматра пре руску згоду Маріяниця і таких інших; Русини севзито ані на лік! Однак міщани завчасу перенюхали чудесні заміри верховодчої кляк, кинули ся між хат, зорганізували і станули до борби готові. Наш повітовий клон з „райривої“ ради славив ся, що „Русини ніц на в місто не тпико устанувиве дзесь тпіні, але і сестнікі, а навет і тпеснічкі, бо наші бондзгуро“ — а тимчасом вишло цілком претявее: руска ліста побідила польсько-жидівською, так що вишло шість левних виборців: міщанський парох о. Дан. Левкий, Василь Колосівський, Стефан Бушак, Николай Шемеріак, Іван Федорович і Юліан Прейзнер.

Однак наші верховоди замість погодити ся з перерахунком справедливості, визнали протест протів латального нерешеня виборів. А се вода на млин нашого шареникого прателла славного зі своїх не абі яких подвигів міністрівого Леблонго зати староства Річчого, котрий в побіді Русинів допирив ся своєю твердою головою небезпечности для мажочою воскреснути Польщі. І ось наш атаман бере ся поправляти вибори на лад галицький. Ми, в виду безпастаного провокаваня Русин староство Річчю, позволамо собі поставити до п. намісника два питання: 1) чи староство для населеня, чи населеня для староства? 2) чи може галицькі староства тільки на то, щоб вислужували ся подданним лачностям і в їх користь переводили вибори?.. В Старім-Самборі вже тепер трапили ся такі індивідуи, що горлали: „wyrzucić wszystkich Rusinów!“ — а що ва на тоє паце наміснику? Чи ви позволяєте безпотрібно серед славного літа тягати населеня по кільках разів по правоборках, абі тільки заспокоїти свою амбіцію кількох повітових неробів?!

Зь Коломиї пишуть нам:

Вь громадѣ Дебеславцях [де мнимо мажчих кручківъ чьсто бадєвєвськихъ правоборцъ] вышавъ добре бо выбрано парохъ о. Вергуна и двоєхъ честныхъ господарь [урядувавъ яко комісар виборчій мініуляційний урядникъ Манделя. Того видідуємо, голосно звѣстие зь чьсу сего урядованя вь нашихъ повѣтахъ, не повинно бы староство пущатъ мєжъ люди, але тримати вь чотирохъ стѣнахъ. Вь Дебеславцяхъ той Манделя, смѣють спосѣбно и объективно спознати свій урѣдъ, кинувъ ся до агітації, щобъ по-прі двоєхъ Русинахъ кочче вибрати на третього виборця — жидѣ! Селанъ то обурило. „Що, вѣдь собі гадає! — говорили міжъ собою, — якъ вѣдь смѣвъ намѣ дѣтувати, кого мы маємо вибрати!“ По оголошеню результату Манделя починає нуджати виборцівъ, що вибори не будуть затверджені вь староствѣ, бо вѣдь жиди не знали речєнца правоборць. Ну, якъ тамъ буде, то буде, але Манделя почавъ зачѣпати вѣсьхъ вь всѣ: „щѣ то ксьондзъ на похоронѣмъ казавъ говоривъ за вибори?“ А не мочуи нічого довести до кѣнця, выливъ свою жѣчь на писарѣ и вѣбѣхъ, не щадячи набогдѣвѣвшихъ выразѣвъ. До вѣбѣхъ вь писарѣ говоривъ: „ты!“ Писарѣ пускавъ „зъ торбѣмъ“, хочъ дебеславцѣй писарѣ громадскій цѣнѣнчє смѣвъ разъ бѣльшій намѣ, якъ намѣ Манделя, бо має около стѣмъ морѣвъ поля... безъ догѣвъ. Розумѣє ся, все те не буде дарованє пану Манделю. [И зѣвѣвъ справѣдливо! Такихъ панѣвъ треба пазурѣ прѣтѣпати, бо инакѣ не выйдє ся зъ ними на своѣ! — Ред.]

Вл. о. Д. Танячєвичъ пише намѣ: Вь Ожѣдѣ (вь Золѣчѣвцѣхъ) перевѣдѣвъ правоборцѣ комисар Кѣтѣковскій. На 16 голосуєхъ (17 ого, хочъ прѣснугного, не читѣи) діставъ Луць Зѣць 15 гол. сѣ, о. Я. Гутковскій 14. Махалко Луцькѣ 9, Федѣко Петрѣ 8, Василь Гудима 6, Іван Окопний (вѣа) 1 голос. Комисар оготосєвъ результатъ виборѣхъ такий: выбрані Луць Зѣць, о. Я. Гутковскій, Іван Окопний і Василь Гудима. Від поверѣдѣхъ вѣа я зажалєно до мѣйтра Кѣрбера і до намісницѣхъ, жадаючи видѣти їмъ, якъ выбранѣмъ картъ лѣйтѣмѣдѣйнихъ, и зарѣзомъ подѣвъ я комисарѣ до суду о нарушенє закона і о надѣжѣ вѣласти. Результатъ тихъ жалѣбъ вь такий, що згадѣнимъ, безъ всякого переслухѣня, карти лѣйтѣмѣдѣйній видѣно (пєвно видѣна картъ було зъ гори просто наказѣно!) а зѣомъ прокурѣторѣ приказѣла суду вь Олєську перевести карѣе дохѣдженє.

Д. Танячєвичъ.

Зь Долицини (Опѣвѣстка).

Послѣднє передѣборчє вѣчє вь Долицинѣ дѣ сѣгѣтѣного порозумѣня зъ пп. выѣщѣнѣхъ вѣдѣбѣхъ сѣ: 1) для выѣборѣвъ судовѣхъ округа болѣховѣского вь Болѣховѣ дѣна 2 вересѣя вь домѣ п. Петровѣчєвои; 2) для выѣборѣвъ долинѣского судовѣхъ округа вь Долицинѣ дѣна 3 вересѣя вь домѣ п. Писѣрѣ Долицинѣ дѣна 4 вересѣя вь домѣ Хѣвѣи Вѣйсѣана вьсѣюи о 2 годѣхъ вь полуднѣ. На тѣ вѣча запрашає ся выѣбранѣ пп. выѣборѣвъ!

За Комітетъ виборчій вь Долицинѣ Теодоръ Богачєвскій.

Вь справѣ ситуації вь повѣтѣ долинѣськомъ одержуємо вѣдѣ одного тамѣшного Русина таку вѣстѣку:

Дѣдохѣ устѣнувъ, але замість него выѣдѣдує Калѣний, вѣитъ із Сѣварѣчєва. Ситуація прѣчѣва. Настѣвѣє ся вѣжѣ й кандидатъ Полѣакъ Крѣпѣнѣскій зъ Болѣхова, котрого кандидатѣу прѣдѣдѣнує вь останнихъ дѣнахъ Dziennik polski, а Русинѣ немѣвъ заѣвѣляє ся робѣти усе мѣжѣвѣ, але „Polska nie zginęła“...

Зь Зѣлѣчѣвѣцѣхъ пишуть намѣ: Зѣлѣчѣвѣ староство Рѣдер прѣдумѣвъ таѣхъ агітації, що хочъ бѣ ціла громада разомъ вь вѣтѣмъ держали ся добре, то нічого не вѣдѣють прѣтивъ самѣозѣлі.

Громадѣ Кабарѣвцѣхъ, котра числѣтъ 800 душъ, налѣжѣть ся вѣзѣтъ після консѣкрѣції вь 1890 року давъ виборѣхъ. Маємо жѣвѣ, тѣмѣю того, що вѣитъ доѣвѣдѣвъ ся о правѣборѣхъ доѣвѣ, перѣа на годѣу прѣдѣмъ прѣйѣдомъ комисарѣ, громадаѣне покѣнула фѣрѣ і разомъ зі своїмъ дунаѣстѣремъ жѣдали на комисарѣ, пєвѣи своїхъ двоѣхъ виборѣхъ. Староство знаѣвъ, що вь Кабарѣвцѣхъ вѣдѣвъ не діѣтѣне зі одного голосѣу, отжѣ заграѣвъ урѣвати громадѣ одного виборѣца. Комісаръ заѣвѣвъ, що Кабарѣвѣка давъ лишѣ одного вѣборѣца і на одного лѣше зарѣдѣвъ голосѣванє. Мѣмо прѣтѣсту о. Юліана Борѣчка, вѣйта і вь їхъ правѣборѣхъ, мѣмо їхъ заѣвѣвъ підѣпѣрѣти урѣдѣвѣнимъ агітаѣмъ, що громада даѣвала досѣ все по двоѣхъ виборѣхъ, комисаръ стоѣвъ прѣ своѣмъ. Вѣі правѣборѣхъ вь вѣтѣмъ на чѣлі голосѣу вѣла на о. Борѣчка. Коли прѣйшла чѣрга на самѣго о. Борѣчка, вѣи голосѣувавъ на двоѣхъ і щѣ разъ заѣвѣвъ, що поспѣує комисарѣ вь не лѣтѣльній і що вь тѣхъ справѣхъ будѣ внесѣвѣй прѣтѣст.

Стѣла ся зѣвѣвъ небуѣвала досѣ рѣі! Комісаръ надѣувавъ ся і сѣвѣвъ: кого люди хочѣтъ мѣти другимъ виборѣмъ? Вѣі заѣвѣвъ ся за Іванѣомъ Ромѣновѣмъ, котрого Рѣдер самѣовѣльно сѣвѣуѣвъ зъ вѣй іѣствѣа. Комісаръ казѣвъ зѣладѣти другимъ „доѣдѣтковѣй“ актъ виборчій на двоѣхъ виборѣхъ і казѣвъ не вносѣти вѣжѣ прѣтѣсту, бо будѣ важѣний той зъ двоѣхъ актѣвъ, котрому староство прѣзнаѣтъ радѣю. Однакъ громада доѣвѣуѣвала вь тѣхъ новѣхъ шѣдѣтѣхъ і внесѣла таѣкожъ „доѣдѣтковѣй“ прѣтѣст. Зъ прѣзѣванѣмъ підѣвѣтъ треба, що тѣперѣшній вѣйтъ, хочъ прѣтивъ законѣно староство іменѣваний, держѣвъ зъ громадѣю, самъ добре голосѣувавъ і бѣгѣвъ за людѣми склѣпуѣвъ їхъ та заохѣчуѣвъ до голосѣванѣа.

Вь вѣлькихъ сѣудѣвахъ селахъ правѣборѣхъ вѣдѣбуѣла ся лишѣ вь прѣвѣстѣности вѣйта і комисарѣ. Коли вѣйтъ вь Вѣлѣчѣвѣхъ жѣвѣ вѣйта на село, абѣа дѣти знѣти людѣмъ о прѣйѣдѣ комисарѣ, комисаръ не шѣвѣтъ его, тоѣжѣуѣвъ ся тѣмъ, що не має чѣсу жѣдѣти, бо мѣгъ бѣ сѣвѣнѣти урѣдѣвѣй чѣсѣ вь вѣлькихъ селахъ. Розумѣє ся прѣ таѣхъ правѣборѣхъ — „wybór Apolinarego Jaworskiego zapewniony“...

Зь Берѣжанѣцѣхъ пишуть намѣ:

Дѣна 27. серпѣня вѣдѣбули ся вь Берѣжанѣхъ аѣборѣхъ вь борѣхъ. Яѣвѣло ся іхъ до 50 а разомъ зъ правѣборѣцѣми до 100. По обрахѣванѣу голосѣівъ показѣло ся, що Трачѣвскій мѣжѣ діѣтѣти до 100 а нашъ кандидатъ залѣдѣвъ 60 голосѣівъ. Правѣборѣхъ шѣлѣта тѣвѣтѣно; по-прі вѣлѣдѣльности вѣборѣхъ була і бѣвѣдѣжѣнѣсть зъ русѣкой сторѣони. Дѣкотрі сѣвѣщенѣи чѣсѣ правѣборчій прѣдѣлѣжѣла вь лѣжу. Лѣше шѣсть сѣвѣщенѣикѣвъ вь вѣборѣцѣхъ.

О. Дудровѣчѣхъ надѣсѣлавъ лѣстѣ, вь котрѣмъ заѣвѣвъ, що его кандидатѣатура була поставѣлена безъ его зѣгоди і вѣи зѣвѣсімъ не гаѣдає кандидатѣуѣвати. Зѣбрані заѣвѣрѣдѣли, що разъ кандидатѣуру п. Стѣрѣухѣ і повѣдомѣлено о тѣмъ сѣйчѣсѣ Комітетъ Народѣний. Вѣі зѣбрані буѣли тѣхъ гадѣхъ, що хотѣй вѣбѣдѣа нєвѣвѣна, то однакъ треба постѣати до послѣдѣній хѣвилі і не аѣжѣувѣтѣсь. Обѣговорѣно далѣше спѣсѣбѣ поступѣванѣа прѣ самѣмъ вѣборѣхъ послѣ і прѣготовѣано ся на всѣаі штѣучѣа вѣборѣхъ зі сторѣони правѣвѣстѣва. Вѣі вѣборѣхъ маѣють вь сѣредѣ прѣдѣмъ 5 мѣхъ верѣсѣя вѣбѣрати ся вь „Надѣі“, тамъ прѣвѣзѣчуѣвати, а вь чѣвѣрѣ рано вѣступѣти до цѣркѣвъ на коротѣку молѣтѣву і вѣдѣи всѣ разомъ шѣдѣтъ до будѣвѣня староства. До комисѣи маѣють ся вѣбѣрати: о. Кунѣвѣчѣа, о. Мосѣра, п. Ячѣнѣскій і Ст. Комѣарѣнскій.

Мѣжъ зѣбранѣми вѣрѣнуѣла гадѣка: чи не лѣше бѣа було вносѣти до прѣкурѣторѣй держѣвѣй карѣи дѣнесѣна на комисарѣхъ вѣборѣхъ, що безѣправѣно допѣчѣтъ законѣи конституційні, аѣжѣ вносѣти прѣтѣстѣа. Прѣтѣстѣи староства звѣчѣвно не уѣвѣдѣлѣвають, а таѣкъ най прѣкурѣторѣя рѣзѣбѣравъ зъ правѣного становѣвѣсѣа: чи вѣльно ц. к. урѣдѣвѣвѣномъ поступѣвати прѣтивъ прѣвѣа? — Уѣвѣлено вѣдѣстѣи ся зъ тоѣу спраѣю до лѣвѣської Нарѣдної Рѣди, щобѣ она поѣучѣла о тѣмъ проѣвѣнѣю а еѣвѣнтѣуѣльно і вѣдалѣа потрѣбні фѣормѣларѣ. Тутъ осѣмѣдѣневѣного рѣчѣнца нѣма, а можѣна будѣ і о нѣмъ вѣборѣхъ заѣспѣнѣти прокурѣторѣю держѣву карѣями дѣнесѣнѣми на комисарѣхъ вѣборѣхъ за всѣаі обѣмѣанѣствѣа.

Кандидатъ Старѣухъ устѣроїтъ ще прѣдѣвѣборѣхъ аѣборѣхъ вь Кѣзѣвѣхъ вь нѣдѣлю о 2 годѣхъ пополуднѣ а вь Пѣлауцѣхъ вѣлѣкѣхъ тоѣгожъ дѣна о 6-й у вѣчѣрѣ.

Вѣборѣцѣхъ.



Зъ Борщева пишуть намъ:

Передвыборчі збори незалежнихъ рускихъ виборцівъ в правахъ виборцівъ повѣту борщевскаго, що відбули ся дня 25 серпня с. р. въ Борщевѣ при участі поверхъ 200 водпорученихъ анихъ 40 громадъ повѣту, ухвалили одноголосно на борщевску курію селянську кандидатуру п. Іосифа Свидазівського, господаря зъ Борщева, и рѣшили представити тую кандидатуру до затвердження нашому Головному Комітетови виборчому у Львовѣ.

Визнаємо отже всѣхъ честнихъ незалежнихъ виборцівъ повѣту, чтобы въ дни 5 вересня віддали свои голоса лишень на п. Іосифа Свидазівського зъ Борщева, бо вінъ єсть нашимъ однимъ народнимъ кандидатомъ.

Другі рускі часописи просямо о повторені сего оповѣстки.

За повѣтову народну організацію: *Др. М. Дорундяхъ, Бронимъ Калитовскій.*

Зъ Ярославщины пишуть намъ:

Въ Сѣнявѣ д. 29 с. м. відбуло ся збори не виборцівъ округа сѣнявско-ярославского и одноголосно заявили за кандидатуру Василя Бѣгуса, господаря зъ Высоцка, а кандидатъ Михайлъ Боруцкій зрѣкъ ся своимъ кандидатурою въ користь Василя Бѣгуса.

За комітетъ о. Ф. Подольскій.

Зъ Немирівщини пишуть намъ:

Равне староство нагло змінило реченці правоборцівъ: въ Смильнѣ зъ 30 на 29 серпня о 8 го рано; въ Вороблячнѣ зъ 4 го по-полудня на полудне 29 серпня; въ Передмістьї було два реченці правоборцівъ, одинъ на день 27 серпня о 9 го передъ полуднемъ; люди дармо чекали до вечера, бо комісаръ не приѣхавъ и правоборцы не відбули ся.

Польскій центральний комітетъ въборчій оголосивъ дальше кандидатури: Гусаків: гр. Адамъ Голуховскій, Лѣво: Людвикъ Рамульть, Снятинъ: Стефанъ Мойса Росохацінъ.

Русини! Выборы за плечима! Не забывайте на агітаційный фондъ „Народной Рады“ у Львовѣ!

## Перегляд політичний.

Ческо-польскій конфліктъ въ Шлеску наразѣ поладнано рѣз людіями. Першій звѣздъ въ той справѣ, що відбувъ ся въ Закопанѣмъ, рѣшивъ скликати другій на території Шлеска. Одноті тому відбули ся въ Фриштацѣ дводневні збори, на котрі збралось около 80 осібъ, переважно молодихъ поляківъ шлескихъ, кількохъ журналістівъ, кілька осібъ зъ Галичини и кружокъ учителівъ народнихъ изъ Шлеска, такъ що збори не були такою многозначною маніфестацією, якъ наваляла ся їмъ, що їх устроили. Більше всего замітне те, що шлескі послы, кс. Свежи и д-ръ Міхеда, не взяли участі въ зборахъ. Въ проєктъ бо скликання фриштацкихъ зборівъ укрити мала бути гадка, викликати острю борбю міжъ поляками и Чехами въ Шлеску, а польскі послы, не засягнувши поради павламентарнаго Кола, не могли самі рѣшити ся на таку акцію. Дальше могли они побоятися за, що можуть на вѣчи взяти верхъ за острі елементи и выдвинати яку радикальну бучу и демонстрацію. Міжъ тымъ ті побойованя не відбулись: вѣче відбуло ся досить спокійно, хотъ въ часъ нарадъ видно було борбю двохъ напрямівъ: крайнього, зачятого, що змагавъ до беззалежной національной борби зъ Чехами на Шлеску, и умереного, що бажавъ локалізувати конфліктъ чехо-польскій. И дѣйство. справу зведено на чисто сусѣдскій спѣръ, котрий при обоюдній вырозумѣлости дасть ся мирно порѣшити, и мимѣ підкошеннихъ обжидувать противъ Чехівъ рѣшено вѣдати резолюцію, въ котрій на першомъ мѣсці узнано konieczність удержати дружнѣсть зъ нами, щобъ тымъ успѣшнѣе одирати ся германізацію, а яко условіе такої згоды застережено взаимне пошанованіе правъ.

Зъ Берлина доносать, що вѣстка о відроченіу приѣзду прибуваючого на чолѣ депутаціи покутничин брата хиньского цѣсаря, князя Чуня, викликала тамъ немалу сензацію. На приѣзѣ хиньскихъ гостей поробило тамъ великій и коштовний приготуваніа и змобілізовано для ихъ безпеченства и удержанія порядку численний вѣдѣль полиціи и детективѣвъ. Князь вразѣ зъ світою, що складає ся зъ около 50 осібъ, замешкивъ въ новій палатѣ оранжерійній въ Шодамѣ, котру відновлено и пристроено дуже великимъ наглядомъ. Въ офіціальнихъ кружкахъ запевняють, що проводка въ приѣздъ не в хиньскою штучкою, устроено въ той цѣли, щобъ акці перепросити водрочати, але що дѣйсною причиною має бути недуга князя, що рохорувавъ ся въ поводу спеки и улягливою подорожью зѣдѣвши. — Изъ телеграмъ, высланихъ вчера на дворъ хиньскій зъ Базили, де князь Чунъ остановивъ ся, показуєть, що дѣйство поводити проволокъ и задержаніа хиньской мисіи въ дорозѣ були дипломатичніи трудностями при підписаніи условій мира. Кн. Чунъ нагнѣтъ до скорого поладнанія справы. — Кошти побуту хиньского князьского двору въ Базили выдосять денно по 25.000 франківъ. — Хиньскіи достойники мають дуже вод-

чувати опѣку прускихъ офіцеровъ надъ собою, бѣвъ котрыхъ товариства не вѣдѣю имѣ навіть зъ готелью выйти.

## НОВИНКИ.

Русини! Памятайте на народный фондъ!

— При змѣнѣ мѣсяца (а наступає послѣдній въ сѣмъ кв-рталѣ) просямо о вчасно відновленіе передплатъ за вересень, а зглядно о доповненіи передплатъ за III. кварталъ тымъ певнѣйше, абы Адміністрація не була прановолена высылку адержувати, бо часописъ на кредитъ не высылаетъ ся.

— Маршалокъ краевый гр. Стан. Бадені — посѣла доносень польскихъ дневниковъ — рѣшучо уступає по переведеніи виборѣвъ до союму. Въ радѣ кандидатѣвъ на становіще краєвого маршалка подають: кн. Евст. Сангушка, гр. Андр. Шотцаго, Давида Абрамовича, гр. Стан. Стадницкаго и кн. Андр. Любомирского. Органъ намістника (Gazeta Narodowa), подтверджуючи тую вѣстку, додає, що гр. Стан. Бадені не зрѣкаетъ ся дальшій участі въ житіи публіцистичномъ и навіть намірѣе заняті въ нѣмъ въ будучности вызначне (?) становіще. Що-до его наслѣдника справа буде порѣшена въ половинѣ жовтня.

— Въ похоронахъ бывшого министра Кайля, взявъ участі, якъ мы вже згадали, и Рускій клубъ парламентарный черезъ своего водпоручника, посла Николая Василька, заступника председателя клубу. Окружъ п. Василька, котрый телеграфувавъ до председателя Ческого клубу д-ра Пацана, высказавъ сивѣчуте зъ причини смерти Кайля такожъ председателю Руского клубу Романчукъ, телеграфуючи до вдовы нещаска (п. Романчукъ бувъ особистымъ знакомымъ панства Кайцльовъ) по-русски такъ: „Емцеленци Кайцльови. Приймѣте, Достойна Панѣ, вѣдѣ мене и вѣдѣ Руского Клубу выразы глубокого и сердечного сивѣчутіи мо тѣжкоіи и неводжалованой стратѣ для Васъ и для ческого народу.“ На сю телеграму прийшла така водповідь лютимъ: Vysoce Ctený Pane! Přijmete můj vřelý dík za projevení soustrast nad úmrtím mého dražšího chotě a prosím byste můj dík také celému slavnému klubu tlumočil. Vaše vděčně oddaná Kamilla Kailarová.“

— Що въ справѣ „намордника просвѣтлого“. Заряджене краєвою рады школьной въ справѣ замкненія висѣвъ до гімназіи въ Бережанѣхъ водвалити намістникъ и [якъ мы вже вчера звѣстили] выныс водбувають ся теперъ правильно. Вчера выѣхавъ до Бережанъ инспекторъ школьный п. Левчикъ, котрый на мѣсці рослѣдѣть справу евентуального помѣщенія воддѣлу першой класи и выдѣсть воддѣльній праворученіа.

— Купите землю! Зъ Чорткова пишуть: Въ Бѣлѣхъ водъ Чортковомъ єсть на продажѣ реальность, що складає ся изъ 48 морговъ поля а зъ того одинадцять морговъ побѣвъ хаты. Будыня мурованъ, частію крытй гонтами. Поле цѣлкомъ добре и сильно погноєне. Про бланшій условіа можна довѣдатися въ мѣстѣ.

— Въ концесіон. школѣ музичной Олены Прохашѣной, ул. Пекарска ч. 14. I. пов., зачинають ся выныс 31-ого серпня водѣ годины 4 до 6. Въ нѣсоль удѣлає ся прѣмѣтъ гръ на фортепьянѣ наука сольного сивѣу.

— Два концерты подѣ артистичнымъ проводомъ дир. Яна Галля водбудуть ся: въ Колоніи въ недѣлю 1-ого вересня и въ Станиславѣ въ понедѣлокъ 2-ого вересня с. р. Крѣмъ звѣстныхъ вже и концертантовъ: панъ Лопатинскон, пн. Шляхенбергъ и Нозалева, возьме участі въ концертѣ такожъ п. Адамъ Людвикъ, баритоністъ львовской оперы. Злука стѣлько перворядныхъ спѣвацкихъ силъ въ одній концертъ в дужѣ рѣдкою рѣчею, тому сѣ концерты будутъ надзвычайно интересными продукціями.

— Изъ „Сокола“. Вырази гімнастичніи для ученицъ зачинають ся въ рускомъ Соколѣ а днемъ 2 вересня. Вправа будутъ водбувати ся три рази въ тиждні т. в. въ понедѣлокъ, среду и пятницу для ученицъ молодшихъ від 6½ до 6½ годины и для старшихъ від 6½ до 7½ годины вечеромъ. Выныс принимаютъ ся въ тихъ самыхъ дняхъ и годинахъ від 2 вересня, ул. Підвале ч. 7. Вкладка місячна 1 корона. Вправа водбувати ся будутъ під доглядомъ и управою вышесланныхъ настоятеліи. — У Львовѣ 28 серпня 1901. За Старшину Товариства гім. „Соколъ“ *Др. Гукевичъ* за голову, *Денисъ Кучика* справля.

— Опорожнена посада для лѣкаря. Зъ Слѣдствія пишуть намъ: Дня 27 с. м. помер у Буківску в Слѣдствіи лѣкаръ д-р Іосифъ Хмариновичъ. Черезъ тез мѣстечко Буківско и цілий повітъ судовій буківскій, обіймаючий 43 громадъ, позіетавъ безъ лѣкаря. Добра нагода для лѣкаря-Русина осѣсти в Буківску. Цілий повітъ, зъ вытѣкомъ самого мѣстечка и ще трехъ осадъ, щиро-рускай — Ленки, наріа дужѣ добрый, щирый В повітѣ в кѣльа тартаків паровихъ, к-пальній нафти. Отже осѣвший тутъ лѣкаръ має певнѣсть, що може бути лѣкаремъ судовымъ, нѣскамъ и лѣкаремъ каси хорихъ, котрі то функціи самі принесуть безъ практикы лѣкарской но над чотиря тысячіи корон річно. Додата треба, що невдовѣи має бути в Буківску снстемізована посада лѣкаря окружного, котру осѣвший лѣкаръ одержати може.

— Краєва пароплазба. Прѣба зъ першымъ пароходомъ на Дністрѣ водбулась недавно водѣ Галичѣмъ въ присутности делегата міністерства торговлѣ радника двору Шрама и запрошенихъ гостей. Пар-ходѣ носить навау „Halicz“, елягантно урядженый, занурює ся у воду на 55 смт. а призначеный водѣ на-разѣ

до перетягана тягарѣвъ при регуляційныхъ работахъ на Дністрѣ; пѣзійше будѣ служити до перевозѣня осібъ. Дорогу межъ Галичѣмъ а Дубѣвцями, шѣсть кілометрѣвъ, перѣхавъ сѣй пароходѣ за водою въ 40 минутѣхъ а противъ воды въ 45 минутѣхъ.

— Шляхта въ опалахъ. Въ бережаньскомъ окружномъ судѣ водбудеться дня 2 жовтня с. р. ліцітація посѣлости Мозольска власности Іос. Кшиштофовича вартости 495.839 кор.; ліцітацію веде Банкъ краєвой. — Въ львовьскомъ краєвомъ судѣ водбудеться ліцітація посѣлости Любша и Высна рогатиньского повѣта, власности Том. Уейского, оцѣненыхъ на 43.938 К.; ліцітацію веде Гал. Товариство кредитове земное.

— Новый урядъ почтовый. Дирекція почтъ и телеграфѣвъ подає до вѣдомости: Зъ днемъ 1 вересня 1901 увѣйдѣ въ житѣ новый урядъ почтовый въ Плотичи, повѣта тернопольского, и будѣ сполученый пѣшымъ посланцемъ зъ урядами почтовыми межъ Тернополемъ а Игровицею. До округа доручень уряду почтового въ Плотичи належать: громадаи общарѣ двѣрѣй въ Плотичи, Ивачѣвъ долѣшній, лѣсничовки: Чистилѣвъ и Ивачѣвъ горѣшній та общарѣвъ Стеблиха.

— Престола наслѣдникъ и республиканскіа міністриха. Жыкы французскихъ міністровъ, котрѣ в, коли не бюрократыи, то купцыи або промышленными мусять неразѣ брати участі въ галевыхъ обѣдахъ подчасъ принимая членѣвъ чужихъ полудничныхъ робѣвъ. Ошовѣдають, що подчасъ такого приѣму въ часѣ побуту бывшого князя Уельса въ Парижѣ, сусѣдкую его при столѣ было одна зъ зъ міністрѣвъ. Галантиный князь придумѣвъ, водѣ чого бѣ зачати ему гутѣрку зъ сусѣдкою, але она вывела его зъ клопѣту, починаючи сама розказувати ему при свои клопѣты зъ выхованемъ сивѣвъ, зъ котрыхъ одного члѣма нѣмѣи ромъ а другого адв-катомъ. Та не знати чѣе котрого зъ нихъ звернути на сѣй або той факультетъ. „А Ваша княжѣ Высокѣсть маєте дѣти? — ны азъ цѣкава интереснѣе. — „Мая? — „Сына? — „Такъ? — „А що-жѣ думаете Ваша княжѣ Высокѣсть зъ него зробити въ будучинѣ? — Князь главуєтъ зъ-разу дивовано а даль свазавъ осмѣхуючи ся: „Про бѣгъ! а вы хотѣтъ, абы водѣ ставъ королемъ Англіи! — Si non é vero, é ben trovato.“

— Дробній вѣсти. Въ Чортковѣ вырыто фальшвынка 20-сотковыхъ монетъ, котрѣ пушавъ въ курѣ при помощи своихъ жыкы; обѣихъ арештовано. — Зъ арештовѣхъ окружного суду въ Саноцѣ утѣвъ засудженый за крадѣжъ на десѣть мѣсяцѣвъ вынѣщѣ Янъ Стемберскій. — Телеграфістѣ, котрого перѣѣхала машина зѣлѣнчани на стациіи Николаѣвъ-Дрогомыжѣ, зовсѣмъ Здиславъ Зѣлѣнскій. — Великій збори виборѣвъ силкує львовска партія социальнѣ-демократична на недѣлю передъ полуднемъ до галѣ музичной на повы ставѣвой площіи; на порадѣу двѣднѣвъ: „Най бланшій соймовій выборы“. — У Львовѣ утѣвъ ся въ Цѣлчиньскомъ ставѣ 18-лѣтна семинарпѣтка Клара Крайтеръ recte Вахъ въ роздразеніи, що не будѣ достаточно приготѣвана до испѣту. — Въ второнѣ посвячено въ Скалатѣ ново-поставленый лѣт. коестѣвъ; на торжество посвячена выѣзжавъ намістникъ гр. Піаіньскій.

— Русини! Памятайте на бурсу філіи Руского Товариства педагогичнаго въ Станиславѣ!

## Наука, штука и литература.

— Літературно науковий Вѣстникъ, выжка VIII за серпѣнь 1901. Змієтъ: „Нашъ альбомъ“ (Дума“ (памѣти Т. Г. Шевченка). Г. Е. Сурмаченка. „Літніи ночи“, Ст. Чарнецького I—II. „Туга“, Олександръ Коваленка. „Вечірняя зора“, Сергія Волоха. „Піано“, С. Бердаева. „Іа поезіи В. Залізняка“, I—IV. „Іа поезіи Осипа Маковей“, I—IX. — „Дні и ночи“ нарисъ Михайла Яцкова. (I „Бузок“, II „З манастира“, III „Юрчикъ“). — „Вирід“ оповѣдки Осипа Шпичка (далі). — „Арсенъ Яворевско“, драма Бориса Гринченка (далі буде). — „Тартюф“, комедія Мольєра (конецъ). — „По Европѣ“, гумористичній образка Джерома К. Джерома (конецъ). — „Іа Переспіаіи Сергія Павленка“ (I. „В ночи“, В. Висоцкаго. II. „Агаръ в пустынѣ“, К. Уейского. III. „Сноими про вітчану“, Т. Мура). — „3 останніхъ десятиль XIX вѣку“, Івана Франка. — „Новини нашої літератури“ I. „Нова хатина“, збірочка творівъ А. Я. Шабленка, Г. Хоткевича. II. „Наша доля“ — бѣжа воля, повість Явориньского. „Вѣлѣвскіе-ко“. — „Фридрихъ Ніцше“, Ю. Кміта. — „Друга выставка образівъ Ів. Труша“, М. Грушевского. — Хроніка і бібліографія.

## Господарство промыселъ и торговля

— Цѣна рогатонъ худобѣ на вѣдѣньскомъ торѣ. На торѣ дня 26 серпня пригнано рогатонъ худобѣ призначеной на зарѣвъ 5207 штукъ, мѣжъ тымъ зъ Галичини . . . 197 зъ Буковины . . . 25 Торѣ оживленый. Галицкій воли платено: прѣма 72 до 76 К.; секунда 66 до 71 К.; терція 60 до 65 К., вынѣмово платено по 77 до 78 К.; — Подѣтучей бугаѣ и коровѣ по 52 до 60 К.; — худій товаръ по 34 до 52 К. за метричній сотнарѣ живѣвъ ваги.

— Цѣна безѣргѣ. На вѣдѣньскій торѣ дня 27 н. ст. серпня с. р. пригнаны загаломъ 11.783 зъ того зъ Галичини . . . 4.245 безѣргѣ. Платили за подпасѣвъ водѣ 82—84 с., за молоді водѣ 68—88 с. за кілограмъ живѣвъ ваги.

Родимці! Памятайте про будѣву руского театру!

Именованіа, перенесенія, водзначенія и пр.

Цѣсарь надавъ пословъ до рады державной гр. Ант. Водіцкому и пословъ гр. Кар. Штірковъ достѣяньство тайныхъ радничковъ.

Президія краєвой дирекціи скарбу именувала офіціальнѣ рахунковыхъ: Ал. Шаповского, Теоф. Фаленцкаго, Пн. Касарабу, Фел. Цімера и Фел. Ходоровского рахунковыми ревизентами въ IX класѣ ранга; ассистентѣвъ рахунковыхъ: Мих. Барилюка, Влад. Карвовского, Ал. Кіаіновского, Пн. Грицевца, Силѣв. Мілера, Людѣ. Шамоту, Стеф. Кавалерского, податкового адъютанта Іос. Горбоваго, ассистента рахункового Тад. Негіа и адъютанта податкового Каз. Яросевича рахунковыми офіціалами въ X. класѣ ранга; рахунковыхъ практикантовъ: Яна Пунчерга, Евг. Керекярта, Іос. Замѣцкаго, Яна Кучена, Юл. Функенштайна, Мар. Давидзевича, Іос. Лонцкаго, Едѣ. Сзалайского, Яна Баамана, Жигѣ. Черкавского, Копр. Гіаіого, Мих. Пизкоуба и Ал. Кроина рахунковыми ассистентами въ XI класѣ ранга.

Міністеръ просвѣты именувавъ нижнѣра Волод. Давкевича учителемъ въ IX класѣ ранга при державній школѣ прожысловій въ Краковѣ; сивѣнта при учительской семинаріи у Львовѣ Іос. Марчиньского головнымъ учителемъ при учительской семинаріи въ Зѣлѣшанѣхъ; профессора львовской політехніки Ром. Даслевского в ассистентѣвъ будучи машинъ зѣлѣшанъ державныхъ Фел. Блята въ Станиславѣвъ и Яна Кативича въ Стрыю членами испѣтывонъ комисіи для другого испѣту державнаго зъ будови машинъ, а профессора львовской політехніки д-ра Евст. Волощача членомъ комисіи испѣтывонъ для другого державнаго испѣту зъ технічонъ хеміи при львовской політехніцѣ.

Русини! Памятайте на Домъ Товариства „ЗОРЯ“ у Львовѣ.

## Телеграммы.

Вѣдѣнь 30 серпня. Цѣсарь выѣде на маневры угорскіи д. 9 вересня. — Депутаціи пруского полку драгонѣвъ ч. 2, котрого цѣсарь в вѣдѣстѣльствѣ, прѣбудѣ сюди завтра. — Новомениованній архієвъ, Матей Дворничъ прѣбудѣ сюди завтра въ Задарѣ, будѣ принятый на особій аудієнціи у цѣсаря и зложитъ присягу. — Вчера водбувъ ся тутъ першій конгрѣсъ духовенства австрійского и раднѣвъ о амѣнѣ закона контрѣзальнаго, о томъ, якъ поборѣвати рухъ „Прочъ зъ Равномъ“, и о занесенованіи товариства правнѣй обороны свяченниковъ.

Будапѣштѣ 30 серпня. Міністеръ-президентъ Сель уладѣсь до Вѣдѣна а поверне въ понедѣлокъ, чтобы проводить радѣ міністрѣвъ. Въ второнѣ водбудѣ ся зѣздѣна союму.

Линцъ 30 серпня. Соймъ Горѣшнѣи Австрійи скликано на 9-ого вересня для порѣшенія справѣ оставшихъ зъ попереднѣи сесіи.

Прѣшбургѣ 30 серпня. При доповнячѣмъ выборѣ соймового посла на мѣсѣе пок Сіаідіа не одержавъ нѣхто абсолютной большѣости и водбудѣ ся выборѣ тѣнѣшній мѣжъ двома либеральными кандидатами.

Прага 30 серпня. Намѣстничѣво роѣспѣсало выборы до союму. Вѣдѣдуть ся они въ такѣмъ порядку: сѣльскій громады 8-ого, мѣста и промысловій мѣсцевѣности 11-ого, торговельній и промысловій палаты 14-ого, а больша посѣлость 15-ого жовтня с. р.

Добрѣчинѣ 30 серпня. Арештовано тутъ якогѣ Таша, що пѣсавъ листѣ выслѣдлюющій анархію. Арештованный признає ся, що є анархистомъ.

Мадридѣ 30 серпня. Міністеръ справъ заграничныхъ зазначѣвъ, що мѣжъ Францією а Россією нема нѣякого союза.

Копенгага 30 серпня. Царъ Николай и царица Александра Федоровна зъ дѣтьми прибудутъ сюди на пароходѣ „Сандардъ“ въ понедѣлокъ.

Гамефѣстѣ (Норвегія) 30 серпня. Экспедиція до водѣнѣчного бѣгула подѣ проводомъ Балдайна добилася до 80° 24' водѣнѣчной широты и мала водѣрѣти кілька невѣдѣныхъ островѣвъ.

Парижѣ 30 серпня. Прибудѣтъ сюди амбасадоръ Константъ и мавъ дошну конференцію зъ міністрѣмъ справѣ заграничныхъ Делькассѣ. — Турецкій амбасадоръ Мунір-бей прибудѣтъ сюди на короткій часъ и водбудѣтъ дошну конференцію зъ Константамъ.

Царгородѣ 30 серпня. Тутъ двѣзѣтъ ся на конф-ієтъ зъ Францією дѣмѣтъ рѣинодушнѣ, бо сѣмъ предметѣ уважати зѣмѣлованіемъ та не приучають, чтобы зъ того мѣстѣ понетати розрѣзы дружныхъ водѣноснѣвъ обоихъ держѣвъ. — Вѣдѣ 10 дѣвъ не будѣ тутъ вынѣдѣу чумѣ.

Філадельфія 30 серпня. На повѣздѣ парохода, що уладѣ ся въ Філадельфіи до Тренѣну, повставъ выбухъ, при чѣмъ 7 осібъ погребѣло а 20 в ранѣхъ.

Пекінѣ 30 серпня. Представителѣ державѣ приѣхали єднѣтъ въ справѣ привозу оружіа мимо оппозиціи автілѣского посла.

— Русини! Памятайте на Руску Бурсу ремѣсничо-промысловую у Львовѣ.







Перодинката на „ДВНО“ и наложението се изплащат  
плати у държавата.

Передплатата на „ДВЛО“ се внася по предварително изплатено

[illegible]

Кажуть, що г-р. Станіслав Бадені припу-  
скавъ, що Русини не будуть противъ него стави-  
ти контрзаявдката до союму, та що се навѣтъ  
було бы причинило ся до скрѣпленя его ста-  
новища. Однакожь Русини пѣвъ засадничихъ  
вглядѣвъ не могли и не можуть сего зро-  
бити, якъ мы вже вказали передъ двома  
тижднями. Русини не можуть мѣшати ся  
до борбъ польскихъ вельможъ межи собою,  
мы — народъ, а не дружинники чии небудь,  
хоть-бы човѣкъ намъ найприхильнѣйшого.  
Не гѣ недовѣря отже аѣ зъ неприхильности  
до г-р. Станіслава Баденього каменецкій Ру-  
сини поставили а Народный Комітетъ затвер-

Рувенъ, котораго кандидатуру высувае полсека такага, не повиненъ въ свѣдомыхъ и честныхъ выборахъ одержати нѣ одного голоса. Не выпускаймо паршивыхъ овецъ дваномъ загороды; паршива вонца для насъ небезпечнѣйша якъ возкъ! Постоймо за кандидата затвержденныхъ нашими Комитетомъ Народнымъ, не озираючи ся на се, що вонъ може в одномъ зъ тыхъ, которыхъ черезъ Gazetę narodową узнано „невпугетимыхъ” до сойма. Липшии одинъ носодъ зъ волъ народу, льпше нѣ одного, якъ хочъ-бы 50 хрунѣвъ! Коли будемо шанувати себе и поступати пбелл нашихъ політичныхъ принципѣвъ та не служати шпидъ ралъ” павя старостѣ мѣсяцъ

Та нема зла, щобы на добро не выйшло, — каже прадзеднальна паслениця. Тагъ и ты заставованя, ты дозовы, ты переселдываня водъ польскои гаваты, якъ звернули си притивъ рускыхъ судовниковъ, выйдуть намъ только на добро. Залатъ Русинъвъ судовниковъ я залаталъ Русинъвъ-урядниковъ не бравъ по-стѣдныи часяи вышокъ майже учести въ русинъвъ народнѣи жыттю, думючи тымъ способомъ забезпечити себе передъ всякими напасяи и секаторами. Та видно, що и сею дорогою не заспокоять они польскои гаваты. Остав оже для нахъ диллема: або до право схрутити та покаута свой нарѣдъ, або статъ въ ряды борцвъ въ народныхъ, въ одиный рядъ зъ усьми нар домъ, засунати рукавы до народна прѣдъ. Хто честный Русинъ, выбере се друге.

Найбільші надзужатя при призначенні відбують ся в Городенщині і в Гусятинській гомі влізаче територію зб сторони поміж людей — такж такж призначеннях в отриманих віру в правий звеста обрання — хочє оно кары годіє зб становити. підпис паратрафу, психологічно в історичному.

Народний Комітет вживав свої організації повітові, згадуючи Румунів повітів добромильського, грибівського, гусятинського, яворіського, самбірського, тобачинського і водочівського, щоб безпечно

Дziennik polski доносить нині, що підт.  
палками прихильників д-ра Окуневського по-  
рабів протидіають аго кваліфікації — селян-

Поважаний Паньство, що купуючи або замінюючи на початку року шкільного для своїх дітей книжки, не заплатите більше, ніж за двох тугешних антикварних. Натомість книжки, які у мене, Поважаний Паньство, набудете, несплачені, комплетні в якійсь антикварній книжарні, за що все ручу. Всі другі прибори шкільні посідаю також і продаю дешево. Звертаю слова ті лише до тих менших часті Паньства Публіки, котра у мене ще не купувала. Постійні, шоронні мої ласкаві відбіратель не потребують уже тугь записки. Постійні також і інші книжки, — За високими поважаюся, **СТАНІСЛАВЪ КЕЛЕРЪ** книгарникъ и католицей антикварь, ул. Ваторія ч. 23 у Львові.



предложили своїх кандидатів до затвердження.

Народний Комітет визнає Русинів в тих містах, котрі вибирають послів в міській курії, щоби ставили своїх кандидатів руских.

Зъ Теревовля одержали ми пнів водъ п. Адама Лада Черняковського, одного зъ кандидатівъ изъ польской стороны на селянську курію въ Теревовельщину, ось-такъ писмено:

Święta Redakcyo „Dziś“ we Lwowie.  
Wobec tego, że Komitet ruski pod przewodnictwem X. Załuckiego uchwalił popierać kandydaturę Józefa Sytnika, przeto rezygnuję z mojej kandydatury na rzecz tegoż, aby nie dać powodu rozbiicia głosów i zwycięstwa przez to kandydata antyludowego (antylukowskiego) i antyludowego.

Z poważaniem  
Adam Łada Czarnikowski.  
Trembowla 30/8 1901.

Супротивъ сего заявляю п. Черняковського въ честній виборѣ въ Теревовельщину повинний віддати свою голосу одностайно на Юзефа Ситника зъ Сприсова!

Зъ Гусятиниці пишуть намъ:  
Правибора в Яблониці, повіта гусятинського, вже переважили звичайну мірку безправности виборчої.

1) Ліста виборців не була виставлена до 8-денного публичного перегляду а лише через 4 дні можна було її побачити, і то лиш тому, хто мав відвагу наважити ся на лайку і слова обиджливості віта.

2) Комісії рекламацийної віт не вибрав.

3) Внесено протест против сего до старости, але до нині він не полагоджений.

4) День правибора не був публично звершеною громадською оловіщенію ані устно ні письменно.

5) В день правибора 23 ого с. м. староство на 10 хвилях перетіло комісар виборчого шпидарина забрало 12 найближчих виборців під претоком, що мають ся ставити до староства на лийсь термін, на котрий по раз перший було зазначено.

6) Комісар виборчий Мірецький, приїхавши, замість сказати виборцям, як се звичайно велось, аби голосували, як їм совість велить, через цілу годину аїтував, аби бодай що-то витрутали на паньську сторону. Хотів аразъ трохи, пішлише двоє а віниця доматас ся вибору бодай одного віта, але коли зібрані виборці рішучо заявили, що аї одного виборця не дадуть, бо віта з кількома хурами не уважають за партию, разлучивши комісар сказав: „Rozpuszczam wybory, jednak już teraz nie będzie z ich wynik. Sąle wypróżnić! zostanie wójt, pisarz suchostawski i ja według ustawy, a pisarz miejscowy Zdzisławski będzie w sieni wywolywać wyborców!“ Жандармерія впустила по одному до сіней, а писар до канцелярії, замикали щільно за кожним двері, щоби борони Боже хто не підслухав, що там діє ся.

7) Виборці входили і скоро виходили, бо в сани діляли ся безлічній насилью. Нашам виборцям не дозволяли на всіх вискапати голос, приказувано голосувати на віта або на комісію, а як виборець сказав, що буде голосувати, як йому совість важке, комісар кричав „Діи, діи! буде вже! най другий приходить!“ Нашому виборцеві дозволено ласкаво проголосити дві назви правиборців, описі казали виноситись! Деяких знов спитав комісар, як ся називають, інші х спитав, який нумер дому, а голосування і чути не хотів!

8) Лісти контрольної голосуючих не проваджено рівночасно, бо віт непасяменний, писар „трамвав перо“, а комісар стояв при дверех.

9) Ліста виборча була ниша від тої, яка була виложена до перегляду. Богато виборців, що передше в лісті були, тепер десь пропали, а на їх місця вписано зовсім неоподаткованих або мало оподаткованих, що повинні були відпасти. Таким чином призначало ся аж 13 сторонників віта, котрі якимсь чудом віддали голосів аж 38. Се тайна урядова п. Мірецького. Вирочіти таких чудес в Гусятинській силі!

10) Дуже заслужив ся при сих виборах протестований Ценьський і старостою тутешній учитель Марцін Войнарович, котрий скликав на 19-ого с. м. віче і аязу провадив агітацію на паньську сторону. Сей панок страшна виборців карми і був вташмичений в спосіб переводження виборів. Він сказав до Ілька Дозорця: „Як будеш голосувати добре, не підеш до Гусятина на термін. В канцелярії не потребуєш багато говорити, скажи лише, що голосуєш так, як віт!“

При таких подоптанню всіх прав конституційних, розуміє ся, вишли правиборцями віт, чотиря селяне хури і учитель М. Войнарович (котрого називаєш довідкою ся селяне аж на оголошеному результаті виборів).

Зъ Бережанщини (Відозва).  
Веч. Духовенство в Вы, братя Селяне повіта бережанського!

Одна високопоставлена личність обіщала дня 28 серпня, що на случай, сли а. Тимотей Старух буде мати пра виборі на посада 50 годів, то дасть 1000 злр. на церков у Вербові повіта бережанського. Се було сказане при мнотих свідках. Дякую Веч. Духовенство і Ви, братя виборці, повинні доложити всіх

заходів, щоби та твечка не пропала, ося бляво коли она так великодушно жертвована на таку благодію цілю.

Вол. Галиковский студ. прав.

Зъ Калуша (Сприсоване).  
Симъ пригугу допшев изъ Калуша проборы виборцівъ дня 26 с. м. въ томъ напирямъ, що зъ Добровлянъ не два виборців, але лиш оденъ, именню Никола Черпакъ Стефана, а другій зъ Пойла Филиць Лазоричъ не голосували за мою кандидатурою; всь решта одностайно прийняли ані; але супротивъ заявы о. Козака, що его одностайненіки на мене голосувати не будуть, а арькз ся, не хочачи сль нашихъ розбивати.

Ярослав Коритовский.

Зъ-подъ Косова пишуть намъ:  
На доповнене попереднихъ вістей подаю ще децо з нашого кута.

Звісно, як староста Сабат заборонив руский концерт під позором епидемії, хоч пару днів передше не мав нічого против громадської польской прогульки з ріжнихъ міст в лісі під Косовом. Дехто погадає, що та епидемія появилася може зараз по прогульці [значить, коротко перед концертом], тай знаваж тому поступок старости оправданым. Але де там! В неділю описіла відбула ся тутня ще друга польска манифестація — зїїд польскихъ соколів і — епидемії не було! Чи-ж не вияв ся аі всякого права і справедливості? Та менше о се; на Русини привалив вже від вікія до такого і дувувалсь би хіба, коли-би було інакше. Ми не гадаємо сям звертати навіть увагу на те, і грава в рукавичках... Але прикро нам дуже, що мимо систематичного нехтованя всего, до руске, і сьвіжого фанту нашого сповіреня нашіли ся ще рускі родичи, що взяли участь в польскихъ соколах. І як же ту світлові мати честь для Руснаків, коли они самі не знають пошанувати свою честь і своє достоїнство! [Може би хто з Косова подав для відомости публичної імена тих чеснихъ Руснаків! Най би їх честь пішла трохи по світі.]

Але до сеї погани галицької подам і децо цікавого. Концертант, загадавши устроїти вечерок в Косові, наміривли заравом дати в два тиждні пізніше подібний вечерок в сусїтній бучовинській Вижниці, відділеній від нашого повіта лиш рікою Черемошем. Огже староста Німець Табора не тільки радо прийняв сю вість, але з огляду на добру цілю обняв ще і протекторат над руским концертом! Се і випало виразно на чолі друкованої програми! Ось вам, bracia Polacy, нагода по порівнянню: староста сеї „dzielnicy“ заборонив руский концерт на божу цілю, а староста Німець не тільки дозволяє, але по змозі і протегує красне, благородне діло галицько-руської молодечки!

Правибора вишли в Косівщині під зарядом „dzielnego“ старости як найгірше. Маючі віта [послідні піяки], урядуючі а ласки старости по 3 і 4 роки по-над свої законні літа, не оголошували правиборів цілій громаді, а сягали до них тихцем по кількох хурих. В нашихъ селах сам нарід махнув рукою і не йшов до виборів, мовлячи: „Шкода трудно; той буде виборцем, кого комісар схоче!“ — і внаслідок того являло ся в многихъ селах лише по кількох правиборців. Річ ясна, що вибір руского посла тут неможливий. А чи кандидатом тут Філіп Залеский, чи був би хто инший поставлений von Oben, хури виберуть не то всякого Філіпа, але навіть і перше-ліпше нежебо сотворили.

Русини, щоби бодай піднести протест против безправного стану, зібрани ся в понеділок 26 ого серпня в Косові поставити свого руского кандидата.

Збори під проводом о. Стефановича з Кутів відбули ся при участі около сотки селян і 8 священників. (Староста Сабат не міг вже заборонити їх за-дла помещи, бо того дня відбували ся армарок в Косові.) Зібрані селяне були дуже заінтересовані на аданні (видко жавта многа, коби лаш дітелі...) Про мовляли о. Вол. Стефанович з Кутів, о. Попель і два селяне. (Бокатчук з Кобак і другий із Сюдної). По обговореню суперечности інтересів паньських і хлопских а велід за тим ваги посла руско-селянского, все зібране селянство заважило ся за кандидатурою о. Івана Попеля з Довгополя, знаного селянству з того, що він в інтересі селянства веде заважну борбу зі старостою Сабатом.

Изъ Станиславщини одержали мы зъ просебою о помѣщене въ „Дзль“ ось-такъ писмено:

Widozwa.

Wid powitria, holodiu, panu i moskolofila borony nas Hospody!

Wlasne teper ciyly kraj a osoblywo nasz powitl zwernuw na nas oczu, bo chotiat sia rekonaty, jak my sobi postelymo na 5 wer-sni pry wybori posla w Stanislawi. Ne budu wam opysuwaty naszoho kandidata na posla Iosyfa Huryka, bo dobre wy jeho piznaty, ze win ciylym sercem i duszeju widdany dla nas, bo win si szczery dla rilykiw poswityw i naszoho bidno-ho chlopskoho interesu boronyt. Brati! na my-list' Boha i na uwazu swojich dityl pracujcie i agituje na neho, a z pewnostew oczystyt nasz powitl z tych peczystych brudiw.

Myli brati! wze by czas buw obudytyś z toho snu nieszczasnoho i ne daty sia westy na motuzku bud' jakomu panowy w hluboku propast', wze by czas nam, bratia, otworityl oczu i pokazyt switu i ludem, szczo my ne temna masa, jak nas dosy stancyki nazywaly; wze nam czas, i wlasne w teperisznij chwyli staly

jak oden wyborec do urny wyboreczi i widdaty chlopski holusy na chlopa Iosyfa Huryka z Uhry nowa. O to was proszu, bo wydyte wzę samy, jaki tiahari nas szczo roku nowi prytyskajut. Dlatoho opamietajcie sia, ne żalujty toho oduoh-dnia na wybory, ne żalujty trudu ani prac, klyczte oden druhoho na wybory, a z pewnostew jak zostane nasz Huryk poslom, ne pożalujete wy ani waszi dity.

Prydywit sia panam taj zydam jak wony razom trymajut sia przy kazdyh wyborach, a my rilykiw. taki nieszczaslywi, czy trymajem sia? Ale de tam! de lysz horiwka або kowbasy, wze tam powoa chyniwi! Odze jesly pany tak pracujut przy wyborach, to wydko, szczo wony z toho chosom majut. Dlatoho i my selane starajmo sia wid niny ynusz w dorohow postupy a pewno toho ne p żalujem. Tak, selane wyboreci razom teper pracujmo, bo teper czas, bo wetyka hałusa wysyt nad namy, bo jesly teperka wlasne przy tych wyborach budem liuywi, to wze na wiki propadem my i naszi dity. To sy pamietajcie!

Jezupil dnie 18 serpnia.

Lawrentyj Moszumanski.

До сеп „Widozwy“ п. Лаврентій Мому-маньскій дописує:

Szanowna Redakcyo!

Taką samą odezwę daliśmy do Redakcyi „Przysiaciela Ludu“, ponieważ my w powiecie stanisławowskim rolnicy polski wraz walczymy z Rusinami, ażebyśmy tylko opozycyjnego posła dla siebie wybrali, a zatem nasz komitet tak polski rolnicy jak ruski walczymy my za panem Hurykiem, dlatego proszę umieścić w najbliższym numerze „Dziś“.

Przewodniczącemu komitetu Wawerzyniec Moszumanski z Jezupola.

## Свій — до свого!

(Письмо з Бережанщини.)

Нема на світі другого такого патріотизму, як у Русинів. Коли нарід хоче дивинути ся з вікового заснаду чи застою, то потреба до того сильної праці на кождім полі, в кождім напирямі. Важну ролю відрав в житю народу кунецтво. Наша Галичина, а особливо східна, заята густою масою жидава. В її руках крами і коршми по селах, реставрації і ванкі можливий інайлі і готелі по містах — а коли наш чоловік озвортит який селянин, то а г ри може бути певний, що борше чи пізніше заляе его жидавська конкуренція, а де більше діба его і знеохотит брак прихильности своїх. Славний клич „свій — до свого!“ лиш на папері, а в практиці „свій — до жиди, свого — в дубину!“

Вознім місто Бережани. Склепія коріньх християнських в три: два польскі, один руский — і всі ледя дахють. За те жидів слях кількадесят, а всі провадять знаменитий „тешет“. Хто-ж то їм дає торгувати? — Ми! — 3 кого живуть? — 3 нас! Такий Лейба Розенберг, загально звааний „Ляббус“, почав свій інтерес від склепової мітли і сьмітрян — а нині, по кільканадцати літах „тешету“, купує уже „Галицький готель“, найкращу каменицю в рязку, цілу реальність, де містять ся цукорня, в рязку, і ще одну реальність на передмісті. Хто дав ему гроші? — Ми самі, бо ми не знаємо своїх купців, а знаєм лише жидів! Чи-ж не лучше купувати у своїх і свої нехай купують камениці і дома, нехай наша земля не йде в чужі руки, в руки нехристів?

Сором нам і ганьба! Свій купець, Русин, чоловік душею і тілом відданий своему народові — він мусить дивити ся, як свої люди, на глум, беруть товари у „Ляббуса“ — а до Шкірпана ідуть — „з патріотизму“ — на склянку пива та щоби де-що почути про свої справи. Се патріоти, се подвижники народу! Торговлю Шкірпана піддержують відомі, Полляни, він може задоволити кількох дідичів своїми товарами — а руснак патріотів не може! Ганьба і ще раз ганьба для нас! Ні-коли не дивіте ся той нарід, що не вмів жити своїм грошем, що піддержує шершеня і годує его в своїй хаті, — мусить соромно згинути такий нарід, що піддержує жидову, котра за те ще і віддачуєть Тої, нареді, при виборах — знаєш в який неазиатський, підлий спосіб!

Дякую — сли коли вже, то в теперішнихъ часах — купуймо у своїх, спомогаймо тільки своїхъ купців, а тоді скорше почуємо ся панам на своїй землі і в своїй хаті!

## Соймові вибори

въ Чехахъ, Краинѣ и Тироли.

Коли въ Галичині виборча акція вже добігає до кінця, то въ трехъ нашихъ ровняныхъ краяхъ — Чехахъ, Краині и Тироли — вона щойно зачала ся. Въ двохъ першихъ краяхъ відбудуть ся вибори ибеля агітвенно виборчон ординації, бо санкціонованымъ вже узаконимъ краєвими соймовъ заведено тамъ въ IV-ій курії безпосередне і таке голосоване. Въ Тироли, сьй крїпости нмьмецького консерватизму та ультрамонтанізму, збѣтало по давному и курії малолі поєвлости голосувати-ме тамъ посередомъ. Розуміє ся, що агітв ординація виборчон, якої докано-вано въ агаданныхъ двохъ краяхъ, вилыжає чимало на самъ хбъ виборчон акція а опо-сля и на результаті виборбъ. Виборча акція, по при посередности виборбъ тратятъ богато пзъ своєї горячкості и стає ся пересѣваннмъ народнон окіяніа черезъ шугуне

сито правиборбъ, зъ заведеннмъ безпосеред-нихъ виборбъ оживляє ся, обортасъ шароїхъ масъ населеня. Се і арозатгле само собою, коли кожда зъ партій, бажачи здобути для себе можливо найбільшу скількість голосбъ, мусить зѣступати до самихъ глбунин народ-нихъ масъ в абудавша ихъ пзъ звичайнон політичнот дрїмноты, пхатуи до виборчон урамъ. Тому-то при розочнаючыхъ ся соймовыхъ виборбахъ въ Чехіи и Краині бачимо живий-ший рухъ и ббльше заінтересоване, нїжъ звичайно, нимо того, що дѣто ще не покбчн-ло ся.

Сего не можна сказати про Тироля, хочъ тамъ, подббдо лѣз у нѣзъ въ Галичині, по сецесіи одбои трохъ послбъ (Італійцбъ) належало було снбдѣвати ся житійшого ви-борчон руху.

Подано туткп въ короткихъ начеркахъ образъ виборчон руху въ кождомъ зъ трехъ наведенихъ краяхъ.

Про виборчу борѣу въ Чехіи можна го-ворити тільки въ чисто чеськихъ або чисто-нмьмецькихъ округахъ. Се може на першій по-глядъ видавати ся дивинимъ, однакъ справдѣ такъ оно єсть. Въ нмьшаныхъ чесько-нмьмецькихъ округахъ найбже нїякомъ виборчон борбѣ не буде, а то тому, бо въ снхъ повѣтахъ зъ го-ры вже можна сказати, якіи кандидаты — чи Чехъ, чи Нмьецъ — має забезпечену ббль-шбсть. Тамъ одна якъ друга національна ето-рона ставить въ такихъ округахъ компромі-совыхъ нмьшвартийныхъ кандидатбъ, а нїхъ по правдѣ можна назвати нецїснбвднмими кан-дидатами. Не такъ має ся рѣшъ въ нмьшан-ныхъ округахъ. Тамъ стануть противъ себе всьлїхъ нмьшадъ або чеськіхъ партійніхъ кандидатбъ, о скілько, розуміє ся, не прайде до компро-місу нмьжъ поодинокими партіями.

Нмьцѣ, якъ дотеперъ, такъ и на далѣше можуть бути певними своихъ 90 мандатбъ, що становить одну третину сойму. Та подбъль снхъ мандатбъ нмьжъ партій значно змѣнить ся. Досъ грали першу сиринку нмьжъ нмьмець-кими партіями въ Чехіи такъ зваий поступов-цѣ, молодша вѣтза давнихъ лібералбъ. Та зъ часомъ зъ одного боку пбдъ напоромъ нмь-мецькихъ національныхъ радикалбъ (шенере-ріанцбъ або всенѣмьцбъ) а зъ другого боку нмьмецькихъ людвцбъ — поступовцѣ тратили чиншъ-разъ ббльше грунѣ пбдъ ногами в збй-шли зъ перворядного становища на рбвноряд-не зъ тими двома партіями. Вирадѣ до те-перъ мали она въ соймѣ що найбільше мандатбъ, коли людвцѣ жуєли задоволити ся дванацятьма а всенѣмьцѣ же меншымъ часломъ своихъ послбъ. Та теперъ ситуація змѣнить ся. Шанесъ людвцбъ якъ и всенѣмьцбъхъ радикалбъ пбдблши сильно въ гору. Всенѣмь-цѣмъ помбгъ нечѣкачнмо шовіністичний звор-отъ, який доканоав ся середъ нмьмецького на-селеня въ Чехіи. Послѣдній роки, що причи-нили ся стблько до заострення чесько-нмьмець-кого антагонізму, нерехилили нмьмецьку опізію водѣ програми „водѣлу Чехъ“ [т. е. програми поступовцбъ] до шовіністично-германізую-щихъ постулатбъ Вольфа и Шенерера. До того Шенереріицѣ розважали горячечну агі-тацію, айдѣ вѣ трохи не добрѣше агітація поступовцбъ. Не менше горячо агітує и пар-тія людвцбъ, що опирѣ ся головно на се-лянськѣмъ населеню. Шанесъ тои партія ро-стуть головно черезъ неспоряднбсть поступов-цбъ, котрі въ многихъ повѣтахъ пбдбуть за людвцбъ, аби тільки побати радъ-калъ въ всенѣмьцбъхъ. Можна снбдѣвати ся, що въ ре-зультатѣ всѣхъ трохъ головей нмьмецькихъ партій по-дблять нмьжъ себе мандаты въ р'внѣхъ пѣмь-кахъ. Загаломъ беручи, репрезентація Нмь-цбъ въ чеськомъ соймѣ буде представляти ся радикальнѣше въ порбнанню до попереднон.

Се була бы виборча ситуація въ нмьмець-кихъ округахъ.

Зновъ же середъ Чехбъ дає ся завва-жати колахане помбжъ напрямкомъ політики компромісової и протявно компромісамъ. До виборчон борби стає ажъ шість партій: ста-рочехи [національна партія], молодочехи [по-ступова партія], радикалы, аграристы, націо-нальний соціалъ и християнсько-соціалънй [клерикалы]. Зъ тыхъ найбільшу рблю відбратъ безперечно молодочехи; по ннхъ ідуть старо-чехи и радикалы, далѣ аграристы и націо-нальний соціалъ, а вкбнци клерикалы.

Молодочехи, котрыхъ популярнбсть силь-но пбдбрана черезъ послѣдній два-три роки, хлѣять ся до компромісбъ, то на право, то на лѣво, се значить и то до старочехбъ, то до радикалбъ. Трохи воно дивно — вѣдъ-разу робити пакты на два такъ розбѣжніхъ бока, однакъ молодочехи держать ся вѣдко засады: „Купати, не купати а поторгувати можна“ и пробують зъ оббхъ бокабъ, чи не вдасть ся на який оденъ ббкъ зложити компромісу. Ста-рочехи, що найбільшу силу мають въ торго-вельныхъ палатахъ и въ Празѣ, готові на компромісѣ, коли нмьжъ забезпечать и деякі повѣ мандаты. Чимало конкуренцію радика-ламъ роблять національний соціалъ и аграр-исты. Вѣзъ тѣ партія въ дѣйсноті радикальній, а тільки одна зъ ннхъ [аграристы] мѣє ви-разну огаїтвенню аграру Корнстачку пзъ заваду молодчеського впливу на маси, зма-гають вичи захопити въ свои руки молод-чеській округъ та роздѣляти тымъ спосббмъ нмьжъ себе дѣдичтв, яке колись молодочехи вырвали старочехамъ. Кожда зъ тыхъ групъ надѣє ся те-рь здобути по кблька мандатбъ. Найббльшій же шанесъ є мабути за аграриста-ми, що — граючи дематогічно на вузку хлоп-скихъ інтересахъ — розважали шагену агі-тацію противъ молодчеськихъ кандидатбъ. Найменше зыскають при теперішнихъ выбо-рахъ чеські клерикалы; дбстане ся нмъ мабути всего оденъ мандатъ.

**СКЛАД ПАПЕРУ** під фірмою

**Францішек Кравянский**

у Львові

при улиці СІКОТУСЬКІЙ ч. 9

поруचाє

458 1—10

**ПАПЕРИ канцелярїйнї, ли-**

**стові і рисункові.**

**Книги торговельні, Білети візитові**

**па дуже приступній цінахъ,**

**Папери листові і рисункові**

**Куперти з пагодовками**



Изъ томъ напрямъ ипотечный Банкъ по  
робивъ все найдалше идучъ заряджени.  
Принимъ обдвоящъ ся до того рода де  
позигомъ можна одержати безплатно въ де  
автомобъ воддытъ. 874 12



только 7 гульд. 20 кр.  
**КАЗИМІРЪ ЛЕВИЦКІЙ**  
 Головный для Галичины складъ порцелана, стекла и самоваровъ  
 Львовъ, Трибунальска (власный домъ).  
 Иллюстрированный каталогъ высылаю gratis et franco.  
 419 2-3

ПАСАЖЪ ГАВСМАНА  
I. ЛЬВОВСКЕ  
**Photo-Plasticon**  
(46 разбѣ преміоване.)  
Водѣ  $\frac{1}{10}$  до  $\frac{7}{10}$  до побаченія:  
**Водвѣдины Регенсбурга**  
и его величества околицѣ над-  
дунайскихъ.  
Вступѣ 10 кр. 53

**КОМАР**  
двотижневник гумористично-сатиричний.  
Одиний гумористичний ілюстрований орган на Русі. Вдає і за редакцію одвічає: ван Кунцевич.  
Ціловрічна передплата 4 зр., на пів року 2 зр., чвертьрічно 1 зр. Редакція і адміністрація: Львів, ул. Куркова ч. 27.

Найвисті відзначення від Дирекції дбір Есо ц і к. Вел. Цесаря Франца Йосифа І., від ц. к. Тов. господ і Вис. Міністерства рільн. у Відня і від Академії винаходів в Парижі.

Оригінальні машини різниці **Ф. Віхтерас** *Модель, Польонія ТН і ТНА* з 3 і 4 вожа- тільні з кованими щитами, криті керати Вакера почавши від 78 К., знарядя ковальські, праси до олію, ваги, сикавки огневі і ма- шини до шитя з перших фабрик, прапоручають найдешевше

**І. НАЙБЕРГЕР & КО. у Львові**

Склади у власнім домі при ул. Городецькій ч. 53, куди всякі замовлення просимо висилати. 330 6-23



**Fr. Moravus**  
Brünn, Grosser Platz 8,  
выробле и достатчае  
нежовй годнннкн для церквей,  
кожёл, замкоз, ратушь, фа-  
брик и т. д. контрольный год-  
нннкн для вчюно сторожк,  
электрнчнй годнннкн лжъ на-  
лучше выроблеи и подъ га-  
рантнсю.  
200 вежовыхъ годнннкювъ до-  
статчн на повне вдоволенн.  
Цѣннкн высылаетъ даромъ

Я ниже подписанный, Henry de Mauduit, заявляю и стверджую власноручнымъ письмомъ, що бібулка цигаретова зъ маркою

ЕСТЬ ПРАВДИВЫМЪ ВЫРОБОМЪ ФРАНЦУСКИМЪ

Тая загально знана бібулка єсть дуже цінна по причинѣ високо вѣдзначаючихъ ся при-  
кметъ, якихъ жаденъ изъ французскихъ, або й нашій виробы въ тазѣмъ степени не посѣдають; кожду  
бібулку можна дуже легко розп. знати черезъ тую характеристичну „Марку Griffon“.

Кожда бібулка зъ тою маркою єсть в. виробѣ мови фабрики въ Kérisole пѣдъ Quim-  
perle (Finistère) у Франціи и высылає ся вѣдъ часу именованя тои марки с. в. вѣдъ 15 лѣтъ (сѣ-  
чень 1886 р.) **выключно фирмѣ:**

**Як. Шнабль et С-ка.**

Отся заява, вложена въ Керісьоль, єсть цѣлкомъ згѣдна зъ правдою.  
Дня 12 грудня 1900 р.

Генрі де Модві в. р.

Vu pour légalisation de la signature de Mr. Henry de Manduit apposée ci-dessus.  
Quimperlé, le 17. Décembre 1900.

*Le Maire:*

**Richard** m. p.

Vu par nous, Préfet du Finistère pour légalisation de la signature de M. Richard,  
Maire de Quimperlé.

Quimperlé, le 17 Décembre 1900.

Pour le Prefect:

Le Secrétaire Général délégué

Vu pour légalisation de la signature de M. Secrétaire général,  
Paris, 19. Décembre 1900.

*Pour le Ministre de l'intérieur:*

pr. le chef du bureau du secrétariat délégué  
F. Kussel

**E. Kussol** m. p.  
signature de M. E. K.

Le ministre des affaires étrangères certifie véritable la signature de M. E. Kussol.  
Paris, 19 Décembre 1900.

Pour le Ministre:

pr. le chef. du bureau délégué

Vu pour légalisation de la signature du ministère français des affaires étrangères  
apposée ci-contre.

Paris, le 19 Décembre 1900.

*Pour l'Ambassade de l'Autriche-Hongrie :*

**Czernin** m. p.

Зелізничні поїзди після середно-європейського часу від 1 мая 1901 р.

| До Львова приїждять:             |       | рано  | перед пол. | по пол. | вечер. | вночі                                | Зі Львова відходять: |       | рано  | перед пол. | по пол. | вечер. | вночі |
|----------------------------------|-------|-------|------------|---------|--------|--------------------------------------|----------------------|-------|-------|------------|---------|--------|-------|
| з Кракова (231, 950 віз)         | 6:10  | 8:50  | 1:35*      | 6:50    | 8:40*  | до Кракова (8:40 рано).              |                      | 4:15  | 8:30  | 2:55*      | 6:20    | 10:—   |       |
| з Підволочиска (головн. дворець) | 3:35  | 8—    | 2:35*      | 5:35    | 10:20  | до Підволочиска з головного двірця   |                      | 6:30  | 9:25  | 1:55*      | 7:10    | 12:45  |       |
| з Львова (на ізізіжє)            | 3:12  | 7:40  | 2:20*      | 5—      | 10:02  | з Підзамча                           |                      | 6:43  | 9:42  | 2:08*      | 7:35    | 11—    |       |
| з Тернополь-Красне-Броду         | 8—    |       |            |         | 10:20  | до Тернополь-Краснянець              |                      |       | 9:25  |            |         | 11:32  |       |
| з Бірок Вел.-Гришаль-Копачиниць  | 3:35  |       | 2:35       | 5:35    |        | до Бірок Вел.-Гришальова             |                      |       | 9:35  | 1:55*      |         | 11:10  |       |
| з Рашова                         |       |       |            |         | 12:15  | до Рашова                            |                      |       |       | 3:30       |         | 11:10  |       |
| з Чернівців-Іцкан (12:15 н.)     | 6:20  | 11:45 | 1:45*      | 5:40    | 9:20   | до Чернівців-Іцкан                   |                      | 6:35  | 9:55  | 2:40*      | 6:10    | 10:30  |       |
| з Холодова-Підвисокого           |       |       |            |         | 10:20  | до Холодова-Підвисокого              |                      | 6:25  | 10:25 | 2:45*      |         | 2:51   |       |
| зі Стрия, Лавоного, Будапешту    | 8:10  |       | 1:10       |         | 10:50  | до Стрия, Лавоного, Будапешту        |                      | 6:35  |       |            | 6:35    |        |       |
| зі Стрия, Харова, Сухой (†)      | 8:10† |       | 1:10       | 4:40    | 10:50  | до Стрия, Харова, Сухой (†).         |                      |       | 9—†   | 3:05       | 7—†     |        |       |
| зі Стрия, Станиславова           | 8:10  |       | 1:10       |         | 12:15  | до Стрия, Станиславова               |                      |       | 9:10  |            | 7—      |        |       |
| з Бездя                          |       |       |            | 5:55    |        | до Бездя                             |                      |       | 10:20 |            |         |        |       |
| з Рави Рускої й Сокаля           | 8—    | 8:15  | 3:14       | 5:55    |        | до Рави Рускої й Сокаля              |                      |       | 10:20 |            |         |        |       |
| з Янова (9 рано)                 | 7:45  |       | 12:55      | 8:25    | 9:41●  | до Янова (9:30 вечер.)§§             |                      | 9:15  | 1:25† | 3:15       | 6:30♦   | 9:10†† |       |
| з Бруховця                       | 6:45? | 8:15  |            | 7:35    | 8:50   | до Бруховця (2:51? в неділі і свята) |                      | 5:45? | 10:20 | 2:15?      | 7:52    | 3:26   |       |
| з Замної Води (7:10 рано)        | 6:10  | 9—    | 11:15      | 5:45    | 8:49   | до Замної Води (3:20?)               |                      | 4:10  | 8:45  | 5:25       | 6:40    | 10:50  |       |

? Поспінні поїзди (Sc'nellzüge); § від 1/V до 31/V, а від 16/IX до 30/IX, що дня, а від 1/V до 16/IX в неділі і свята; ● від 1/V до 16/IX; ♦ від 1/V до 16/IX, а в будні дні; † від 1/V до 16/IX, в неділі і свята, §§ від 1/V до 31/V і від 16/IX до 30/IX; †† від 10/IX.

Близькаличний поїзд відходить зі Львова о 840 год. рано; приходить до Львова о 840 год. вечером.  
В місті видають білети агенція деннихів І. Ст. Соколовський в пасажи Гавомана, ч. 9 від 7 год. рано до 8 год. вечером, а вечірчай-  
ні і всякого мильшого рода білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п., інформаційне бюро ч. ж. державних зв'язників, ул. Красіцях,  
ч. 5, в подвір'ю, сходи II ч. дверей 62., в урядових годинах (3—3, в свята 9—12). Середно-європейський час взаєнішший від львівського о 36 мін.

Цѣлковитои готѡвки не вымагае ся.



## Подъ догѣдымыи условиями

Меоды залзый и деревзый,  
товары лыйзый и бавовзый, бйде,  
товары футралй, конфекцйо мужеску  
и дамеску, и всй другй ьртякулы  
можемь на желане спрозаваты.

На провінцію высылають ілюстрований щорічник даючий можливість на жельні спрозадати. 412  
— Лясты до нас адрабаваты: 412  
Зараз в вельнянскага магазину

Зарядъ вѣдѣнскаго магазину  
**Au Louvre, Львѡвъ, ул. Сикстуска ч. 6** (въ Па-  
сажу).  
Філія въ Перемишлѣ: ул. Міцкевича ч. 4.

Лінія Голяніця-Америка Роттердам-Нью-Йорк

Наиблизий вѣдѣды:  
5 вересня „Потсдамъ“ о год. 5 мин. 30 ранс. 12 вересня „Маасдамъ“ о год. 1 по пол, 19 вересня Роттердамъ“ о год. 5 по полу-  
дни; 5 вересня Амстердамъ“ о 12 год. по под.

Нови пароходы подвойно - шрубовой о  
12.500 тоннах.

Цѣны: першихъ каютъ: вода 360 кор. а выше ) вода  
 другихъ каютъ 240 к. а выше ) при-  
 III. класъ 185 к. 40 с. зъ Вѣдн. ) станіи.  
 Бюро у Вѣдн: для каютъ: I. Kolowratring 10: для III. класъ:  
 IV. Weyringergasse 7 A.  
 Австрійскій вѣли въ Бернѣ, Шнебрукъ и Триестѣ, 37

Австрия и Польша въ Варшаву, Писаржукъ и Грисетъ. 37

Выдавецъ и одвѣчный редакторъ Иванъ Белый.      Печать въ фабр. Черлянской.      Въ друкарнѣ Института Ставропигійскаго подъ заглавіемъ Іосифа Данилова.







На конецъ мушу додати, що лишенъ молодцъ твереза, пильнй, молодцъ, що нѣ якихъ байдужными лайками не дадутъ сѣ звести зъ вытчесеной дороги, повиннй дальшъ служати при войску, бо молодецъ скловнй до пиянств, галабурды, несовѣстнй въ службѣ.



Базилия 2 вересня. Дожидають дальшати  
праклятих в справі підорожжя князя Чуня  
Цзєвєр хінєскїх має годати ся на вимогои  
Нємцєвєх в справі церемонїалу прїняти по-  
купищючю мїсїю, за те протївїть ся сильна  
партїя двєх єд. шї гр. зєтьє навіть вбєдїка-  
ваньє мїсїю на дорожю.

Варшєвє 2 вересня. Генераль-Губернаторь  
Чертковє 413 прїєзєдє зє родичюм нїє  
своєхєх зєвїстїєх на губернію кїєвскєю.



Зъ друваря Інституту Ставропільського підъ зарядомъ Іосифа Данилюка.



Поредната на „ДВМО“ и пакетирането са изготвени  
изпълнени у Львов.

[illegible]

Хто привікує народів, ми туті всі оди  
риві бачимо. Комісарі Мірекині при виборках  
у Васильківцях вилетять якъ биченні въ  
дворі і вийдучи одному виборцеві зъ рукъ  
картку, на якій той хотувавъ собі мена го  
лосуючих, вельж жандармові воді-сти єго.  
Комісарь Строка підчасъ виборівъ заходивъ  
зъ ц гарячъ вѣз устакъ і вѣз шапцъ до кан  
целяріи, не зважаючи на образи святыхъ.  
на портретъ цесаря, і такъ вѣ шапцъ перес  
водять вибори. Въ Кончанцяхъ цукнуть въ  
курць поголоску о відбудованю Меліщъ, го  
ворять: „За три місяцъ, најдале до полко  
бѣдзему выбірає крѳа польскаго; цѳ ты, члѳ  
pie, myslisz sobie? gdzie ty wtedy bedziesz?  
Балакане балаканѣть, а все-жъ оно свѣдѣни  
хто „wchryz“...

# Вѣрте мѣнѣ

Поважай! Паньство, що купуючи або заміняючи на початку року шкільного для своїх дітей книжки, не заплатите більше, ніж в дру-  
гих тутешніх антикваріях. Натомість книжки, які у мене, Поважай! Паньство, набудете, несплативши, композити і вь національній  
видавах, за що все ручу. Всі другі прибори шкільні посьдаю також в продажу дешево. Звертаю слова ті лаше до тов мейшоу части Па-  
важанов Публїки, котра у мене ще не купувала. Постійні шкільні моя ласкаві відбіратель не потребує уже тих записених. Посьдаю  
також і інші книжки, — Зь високим поважанєм. **СТАНІСЛАВЪ КЕЛЕРЪ** книгарникъ и католицкій антикварь, ул. Баторія ч. 26 у Львові.















**В. АДАМСКИЙ**  
давніше Юргенс  
Львів, вулиця Собіського, число 4.  
Відрізки тапетів на дашкове жадане висилає ся даром.





Та мусимо тут сказати своє слово правди на адресу одної частини австрійської соціальної демократії, а именно на адресу польських соціальних демократів із Галичини.

Програма бернська в чей-же в їх програмі. Однак панове Дампінський, Мокловський і інші, що певно самі мусіли приєднати на свою програму, якось не дають нічим познати, аби справді вона була ним так по серцю. А нагоди до сего було доволі. Про Русинів говорено не раз і на Стрільській площі, і в університеті „Польських студентів“, але крім банальних сентиментальних фраз про недолу руского мужика (nota bene все каже ся утравістично: руского і польського мужика) відь шляхти, — ніякого серйозного слова відь польських соціалістів про національний гнет Русинів загальною Польками, чи шляхтичачами чи нешляхтичачами, про національну автономію Русинів в т. ч. — ми досі не чули. Панове Дампінський і Мокловський лаявирують в тій справі по широким морям фраз та сентиментів, відь яких пам'ять ніяк не згасне. Видко, польські соціалісти або не мають сили виразити ся в добру впливу шляхетсько-шовіністичної традиції, або така не хочуть ви вислухати.

Все-ж таки ідея національної автономії робить колосальні прогреси і розширяє ся серед широких мас австрійського населення, ви проявляє по всіх кутах Австрії дав нам — мило всіх теперішніх мартирологів, мимо всего страстного гнету і терору, мило хвиленого погрому — залоручу певно побди нашого ідеалу: автономії руского народу!

## Перегляд політичний.

Новий прасовий закон. Як доноситься в Відні, розходяться в проєкті, який має предлягти міністеру бр. Оленек в новій сесії парламенту, не лише о новелі до закону прасового, но таки о цілковитому переробку дотеперішнього закону. В тій цілі мав би цілковити відняти останній діль процедури карної о поступовано ви справах прасових. Новий проєкт закону прасового уявляє субективне поступоване а усуне осканьне; далше мав би при справах, де розходяться о обиду чести, поповнену печатом, ршати не суди прасових, а звичайні трибунали. Далше мав би скасувати ся закон о забороні кольоратри і застерєгло бы ся більше обиваюч секретності для праси при пересудуванні свідків.

Підь оєвнє відбудуть ся вибори не тільки в Долнацінці до сеймів, но та кож в Угорщині. Як доноситься в Будапешті відбуду ся там позавчера рада каїнегова, на котрій явились всі міністри в комплекті. На раді поришено реченє замкненя угорського сейму і розписанє нових виборів. Вибори мають відбутися в першій половині жовтня.

В столиці Персії, Тегерані, впади на слідь зорганізованого заговору, в наслідок чого мусіло правительстві в місті і околиці завести малі стань облоги. Шах беззастанно нахедить в своїй палаті листи з погрозами і ворожій проклямаці.

Той рух викликав і звертає ся головни против великого вєзира, котрий мав би „заиродати“ вже Росію обидну часть Персії і задумує так само поступити ще і в полудисово частю. Цоглооски о намйренях реформих комунікаційних і других улущених розповсюдженіх вєспр, щоб лише вишати собі средства до власного збогачення. Шах в одній нєз своїх ферманів змыває вєрбд передовлювати провіднакв заговору, за що вєспр мавь визначити значий нагороду.

Из София пишуть, що нові начальники руху македонського в Болгаріні завчили при кількох случаях як найвыразнише, що в своїй програмі виключають ршчуо всякій тероризм і насильство. Акція, яку они заміряють вєсти, рознать ся відь акції стороннича Сарафова там, що амагає в своих правивах виключно до осмєненя тих реформ для македонських влятов і для вляету адрианоупольского, які для них застерєжено в арт. 23 берлинського трактату.

## Рух виборчий.

Из Зальцбурга пишуть нам; „Лайдацтво на лайдацтвах иде и лайдацтвамь поганам“ — сказав хтоє про сего рбний прагнати правиворы. Чого не насладу хашь ся відь людей про ті правиворы! Тут той драб так аробив, тамь оаой опрашок так! а все на обрабване народу зь его права. Але, ось послушайте, яку шпуну вляго громадянамь зь селі Бураковці.

Правиворы визначено на 24 серпня. Вже в передродені прывіхав до села комісар Вєльц „робити правиворы“, а роль наганяча адыавь ся мшечевий учитель Левачкін (Русинь, але фаніне нидідуумь!). Той намь учитель вже передь тымь лавив черезь

три днї хата відь хаты і неволяв господарів (відь словомь чєстї), щобь дали голосы: на жиди Безнера, на поляки Юрка Немчука і на него самого, а вь нагороду за те робивь амь всякі обидники. Вь день правиворы той наганяч уже відь 3-ої годины рано гонив жидов і Поляков до двора, де мало відбуть ся голосованя. Рускій громадяне і декотрі чєстї Поляки, збравши ся разомь, прайшли на ознамену годины до двора. Але на брамѣ затримув ихь старшій брать польскій (мабуть намовлений, бо самь адыавь не выдумавь вь такого лайдацтва) і каже нмь, що комісари вь дворѣ нема, пбшовь до канцєларіи громадскої, бо тамь будуть правиворы. Наші люди, сколочені, вернули ся, а тимчасомь комісарь у дворѣ перевѣв правиворы! Жиди і Поляки выбравли тыхь троихь, за якими розбивавь ся учитель. І сказавь же люди добрі: що можуть чєстї люди по громадахь вдыати супротивь такихь опришавь, що вь бльшій день обрабують горожань зь найдорогочинїшого права конституційного?!

Зь Жидачьского пишуть намь: Якь то славыдї підпоры „ladu i porzadku“ поступаютъ на Русь, можуть посвѣдчати виборы вь селі Водниклах. Відь коли того село, нїхто не чувавь і не выдавь такого, яке стало ся тамь при сєгорбчыхь выборахь.

Дня 11. серпня повѣдомило староство вбїта, що правиворы відбудуть ся 14-ого о 2 годинахь та наказало прискати по комісари парокбнний підвбдѣ. Однакож підвбдѣ бувь непотрбний, бо комісарь Гомовскій прывіхавь зь обшаринкомь Полянськимь і замѣсть до канцєларіи громадскої заїхавь до него. Полянскій є ще вь масѣ спадковбї і не може вь І-бї куріи голосувати, длитого комісарь вивсавь его вь лісту мєншихь поєвдѣстєй, противзаконно, бо ліста була выставлена 8 днѣв до перєгляду, а обшаринскій аїт не заїхавь до канцєларіи. Обшаринскій, абы стати виборцємь, постаравь ся при помочи своихь поєвбнковь і заушниквбь запонти темнявбь, і дѣйстви такь нѣ відь рада заповнѣ, що они, прывішави до канцєларіи, не годий були выповѣсти слово „Полянскій“. Порозумѣвши ся зь комісаремь обшаринскій казавь повисувати до лісты вєсьхь наницѣ, неуравнєннихь до голосованя, і ті давали голосы на Полянського. Вбїгь противавь ся махєрєтєвнѣ, але комісарь гукнувь до него: „Ja tegoz шгєдїжє!“ а вь додатку обшаринскій обѣцявь дати вбїтовнѣ „по пєку“, і вь такому легкомь бєсѣдо, що аж канцєларія потрєсла ся. Результатъ бувь таїй, що поббѣ о. декана Стрєцкого і вбїта М. Герилова вышловь вь третью виборця Полянскій. По правиворыхь хрунѣ ще до пбвночи записали вь коршмѣ, рєвѣли на цѣлє горло „многоа лѣта“ Полянському, надѣючы ся, що пань ще щось дасть за голосы на него... Ось вамь прикладѣ, якь комісарь зь обшаринками фаніно провадѣт народова вь такбї важкої справѣ, якь виборы. А комісарь і обшаринки — якь пишуть польскї газєты — то підпоры „ladu i porzadku“...

Зь Бучацького пишуть намь: Вь „Дѣлѣ“ стблєко вже було донєсєнє зь цѣлого краю о всякихь лайдацтвахь виборчихь, що вже хбѣа щось оригінального мже зацѣвнати. Ожє такє зайшло вь селі Стѣнцѣ бучацького повѣту. Тамь прывіхавь дня 31 м. м. концєпѣстѣ зь староства Вїдермань. Выборы почавь той пановь відь того, що правиворычѣ выгнавь зь громадскої канцєларіи, лишавь тамь тільки вбїта, цєсаря, пцєсарєвого помбчника і кондуктора дорбг зь Коропця, а самь сѣвь собѣ вь снѣгахь і почитувавь правиворычѣ до голосованя. Правиворычѣ відь прываго збѣнають — а було ихь звышь 60 — що віддали голосы на свѣченя і вь двохь чєстныхь гєвдѣв. Що дѣяло ся вь канцєларіи, нїхто не знає; досѣть, що до скобченю голосованя комісарь проголєсавь виборчихь: вбїта, жиди і одного хруня, на котрыхь голосувало мже 20 людей. Народѣ огорбєннй до крайности. Выславь телеграму до прєзидєнта міністрвѣ.

Вь Підгаєччинѣ правительство завзало ся повалити д-ра Савчака а староство не перебрив вь средствахь, абы се осягнути. Ннавь зновь пишуть намь зь-вбдн:

## Сконфєсковано.

От пр. послїднимь днями відбувало ся у насє звїсє „поправлюванє“ правиворы — очевидно лише в тыхь громадахь, де повиходили виборчихь сторонники народного кандидата. О скілько намь відомо — „поправленє“ дотєпер правиворы (в найблїжшій тільки охрєстности) в Нєсові і Руданках в „добрымь“ успіхомь, а в Бєкові, Божькові і Сєреднімь „без успіху“. Олєкє перевєдєна правиворы в тім послїднімь селі нєхай дасть хоч-бї понятє о безгладній виборчій тєнцїї, з яку всіма силами фєрєусє ся нашого маршала п. Литвиньского на хлопского заступника.

Хоч в Сєреднімь свого часу перевєдєно вже правиворы і тоді значно переважною бльшєстю вышловь виборцємь чєстнй гєвда Мартин Саван, заїхавь манулі сѣбѣ у село в-другє комісар зь Підгаєць — зовєсімь ненадївно, бо-ж нїхто не вивосє був нїякого протєсту, а і по самому вбїта мусѣв комісар поступати до хаты. І розпочала ся сєчасє правиворы. Нїхто вєперд не почув причини длитого уважєнню перші правиворы. Голєсуючихь громадянь, що швидько поєбїгали ся, вивсєвє комісар до канцєларіи лш по одному, а на рєштѣ, не дочитуючи ліста до кінца, оповѣставь

що абсолютну бльшїсть дїстав вбїт. На сє роаюченнй нард вхєдять гурьмо до хаты, доказує, що вибори перевєдєні по цїтанєскѣ, що голосованє пошакрованє, бо на 21 голосѣ 14 певнѣ упало на Савана, а надѣть же 5 виборчихь аголєсувєть, що їх ще зовєсімь не вє-кєнуєнє. Комісар радѣть лудямь робити рекурє, довго торгувєть і лєтитє ся, аж вєршѣ приєтає на новє голосованє. Тєпер надѣсь вїтє скорше дїстат бльшїсть, бо при пє тімь голосованю казавь кождому вѣти до дому, а рївночасно пєславь по кількохь заушнєвнѣ вбїта. Крїмь того тероризув виборчѣв тмь, що „по двохь жандармѣхь на дєнь будє імь насєлати в село та будє рахувати ся з нмь в старостѣ“, і такь подібнимь словами гро-зѣть імь за те, що „не хотѣть его слухати“. Дєлєсєвєсь цїтанєскѣ і тмь, що оєрємо за-вєнєсєвє голоєсє Саван, „Саван“, а „Siwan“. Од-накь кола народу найблїше показало ся, бо тє-пер Саван дїстєв аж 17 голосѣв, єсаритєв 6, що впади на вбїта — і вїднїє комісар з та-кимь болємь сєрдєа оповѣстєв вбїт Савана.

Замѣтнє щє при сїхь правиворыхь, що п. комісар уважавь за рїчь противзаконну, що ака-дємїк п. Гузарь розмовляв на улицѣ з людьми, і казавь ему сєчасє відходити, бо прывєдє ему „wielkie nieprzejemności“ сврїч арєштєванє! Оттакь то у насє свобода виборів! откака кон-ституція!

(р г).

Зь Гусєтиньщини пишуть намь: Хочє уже було вь „Дѣлѣ“ богато про-выборчїхь лайдацтва зь нїшого повѣту (вє-знаю, чи загалѣ вь туть які села, де бы правиворы перевєдєно лєгалєно) прошу щє подати зѣвѣстку про правиворы вь селі Чабарбѣвѣ.

Вь Чабарбѣвѣ відбудуло ся днѣ 13 м. м. передвыборчє вѣчє, на котрє „мадики чєст-нымь господарямь Проклєсєв Стирацѣ і Олєксѣ Ткачєвѣ) явилє ся громадяне числєно. На тбмь вѣчу прємовляв дукє красно і справєдливо запрошєний о. Тємнїцкїй, Кшє-лєвскїй і п. Мах. Цєтрїцкїй. Вѣчє скобчє-лось пбвно вь ночі і народѣ розходивь ся пбдєсєннй морально, коли тимчасомь зь тбмь самбѣмь чєсть вь панєскбїхь дворѣ у жиди по-сєсорє Рубля відбувала ся виборця ханатнѣ для латиньквбь, бо зь наїхѣхь було тамь лишє кількохь налогвбьхь хрунѣв. Сє дукє добре надає ся до порівнєнє: якь руска сторона, а якь польська подготєвляє ся до правиворычѣ: туть наука, тамь ханатнѣ! уть будованє і у-тєвєржджєнє народу вь добрбмь, тамь дємє-рєализація!

Лїста правиворычѣ була вь Чабарбѣвѣ у-лєжєна по цїтанєскѣ. Кількохь господарѣвь вєслє було рєкламацію противь 22 неправє-внєхь вѣхь лїсту (мжѣть тмь 2 необщє-квбь і 3 жидѣв), та вбїгь рєкламація не прывіхє, кажучи: „Я печатан на того не-дамь! Абы мєнѣ потому вь очі цѣвѣрлати?“ [Хто то „цѣвѣрлатѣ бы ему вь очі“, сє вож-дєму нєсє.] За те, коли жидѣ Фрошѣв Клін-дємь вѣтєв рєкламацію, абы выплєнути зь лї-сты руского свѣщенника о. Бѣлянського, вбїгь не побоявь ся „цѣвѣрлати вь очі“, давь пє-чатку, а староство сєчасє свѣщенника вєчєр-єнує зь лїсты. Свѣщенникь вѣтєв відклякѣ, та нїчо не помогло; комісарь не допустѣвь его до голосованя.

Правиворы вь Чабарбѣвѣ відбудули ся (нє 10-ого, якь були заовѣджені, але) 14-ого. Латиньки по вєчєрнѣшій ханатнѣ (дєний нє-вѣтєвь нє свѣдбїй, що зь нмь дѣє ся) збали ся вь купку ажь вбѣць, а щбмь не повѣзєвали, то пєлєнували ихь: польскїхь мєсєндѣв, агїта-торѣв зь Гусєтинь Мєсєв Руданцѣв, цєсарєв жидѣв Рубєль і ще кількохь мшєнєв-наганя-чѣв і жидѣвѣв. О год. 8<sup>1/2</sup>, прывіхавь комі-сарь зь трома жандармѣми. Цєршнмь его дѣ-ломь було, розумѣє ся, арєштувати п. М. Цєтрїцкєго, котрий поучувавь на-рбдѣ, якь має по закону поступати при выбо-рахь. Увблєннємь ся вь той спббѣ відь контроль, мбѣть уже бєспєчєно шакрєвати Наші люди збравли ся числєно: натомѣсть латинь-квбьхь (хбѣць нмь і пєлєчєно по 50 вр., хочь ихь тероризувєвь поєсєсорь Рубєль) збравлє ся дукє мало, і то бльшєша половина нє вє-пєсєвнѣхь вь лѣстѣ, — словомь: нє було кому прєнєрєгнѣ жидѣвскої лїсты. Але на все є ра-да. Голєсованє відбувєвє ся картєкємь. Богато наїхѣхь не прывсєсєвєвє ся до голосованя, (нє-бѣ-то ихь „вь лѣстѣ нема“), за те латинь-квбьхь вбѣдно голосувати вѣтєвь бєзє рєзбѣру, чи вбїтє вь лѣстѣ чи нє, чи платѣти податокь чи нѣ! Розумѣє ся, що і на картєкє нє було нїякого контроль. Такь руска сторо-на мусѣла прєнєстѣти. Вышлїхь чотирѣ жидѣв-скїхь виборчѣ. — Сторна руска вєслєла протє-стѣ, але напєрєдѣ уже нахлєнула рукою. Якь то лѣвєвєвє свѣзавь: „Нєма вь свѣтѣ прав-дѣ — правды не зєвєсєтѣ!“

Зь Брбдщини пишуть намь: При поновнѣхь правиворыхь в Смілѣй, повѣта брїдєского, ннѣ (3-ого) вєрєсєня вѣбрано — мшємь зєвѣзѣтѣ агїтації зі сторони зєлѣнє-чой стайї в Брбдахь і при асєтѣ одна цѣ-лєхь жандармѣв — мїдєвєного цєрєха о. М. Барєляка. (Перші правиворы були описані в „Дїлѣ“ а 10 серпня с. р.).

Вь справѣ выдєрѣтѣ Русиньмь одного мандату вь Скалатинѣхь вєдєграла ся тамь комєдія. Дотєпершнй посєлѣ зь сѣль-скоп куріи ір. Мєч. Шиньскїй, зѣвѣстнѣхь зь лѣвєвєхьхь лѣкѣвѣхь брать намієтнїкь, зє-зєнєвь, що нє кандидат и посєлєского манда-ту не прывіє. Супротивь того „выборчѣ“ прєдложєний кандидатуру намієтєвєнєвє. На мѣстнїкѣхь зєзєнєвь, що прывієвє кандидатуру, а на случѣй виборѣ відклячє свою кандида-туру зь тернопольского великого посєлєства, зь-вбдѣвь бувь досє послѣднй.

Вь Скалатѣ ситуація тава, що тамь мо-жє повалити народного кандидата лишє такїхь шляхтичєхь польскїхь, котрїхь мєв за собою всю виборчу мєханїку. Тамнѣ є лишє намієтнїкь або его найблїжшїхь зєвѣвѣ. Коли Мєцѣв, зь лѣнїхь тамь прывіхѣ [бути може, що вь на-слѣдѣвѣ розголєсєнє польскими газєтами компромїтації вь сєпаратѣ цїрку у Львовѣ] нє мжє прывіхѣ мандату, повбѣть мбѣть дукє лєгко вєслєти вь руки Русинѣв. Абы до того нє допустѣти, абы округь лѣнїхь вь вь рѣцѣхь Полькамь, мандатѣ самѣ намієтнїкь, хочь лѣвѣ заповнєннй мандатѣ зь великимь посє-лєствѣ.

Зь Жовєвѣщини. Справозданє д-ра Король и збори виборчѣвѣ.

Дня 30 серпня назовнѣла ся сєдѣ „Жов-євєскої Рускої Рєдѣ“ виборчихь і правив-орычѣхь, а такожь прывблє польскыхь свѣщє-ннѣвѣ. Дрѣ Дрємєлєвѣхь прєчєтѣвѣтѣ уєвєсєла і спєсєвѣ виборчѣвѣхь і сєлѣ нє найдє ся вь останбїхь хвѣлѣхь нїякь „новнй вынахбѣ вибор-чїхь“, то дрѣ Король дѣстанє дѣвѣ трєтємь пєсєннѣхь голоєсѣвѣ. — О. Кєкєтєвѣлє якє прєд-сѣдѣтєлѣ „Рускої Рєдѣ“ отворѣвѣ збори і вь коротбїхь адрєснѣхь прывѣлѣвѣ заохлєувєвѣ виборчѣвѣхь до борьбь за права народнїхь. До прєзїдѣвѣ вѣбрано: о. А. Сѣвєсєвѣчє зь Куявнѣ, его заступєнкомь Гр. Брѣка вбїта зь Любє-лѣ, а сєкрєтарєвѣлє М. Долганьєвѣ і Пє-трє Кузѣмєкѣ.

Двєгодннємь патрїотичної і красєнорѣ-чєвон прывѣмь д-ра Король подаєтѣ нє будѣ, а розповнѣмь отакѣ пѣтє чєрєзѣ дєсѣтє. Дрѣ Король стєвє якє посєлѣ рєдѣ дєвѣшєвон і кандидатѣ на посєлѣ до Сейму красєвон. Згє-дѣвѣ по торббнхь виборѣхь зь V куріи, дє мѣ прєчєтєлє, а вь IV куріи вѣшлєвѣвѣ кандидатѣ народнѣхь (д-рѣ Король). Розказѣвѣ за сє-рѣвѣмь прывѣмь нєвѣрѣвѣмь та вє слабу рєпрєзєнтєцію гєлєцку вь парламентѣ, а сєму вѣнѣвѣ: роз-бѣннѣчє перевєдєнє виборѣхь вь брѣкѣ вєднєстї мжѣ Русиньми. Кїлю зь рускїхь хотѣвѣ увбїти вь зєвѣснѣхь зь послѣми букєвѣвѣннѣхь, зь лєвѣвѣмь, стєлєвѣмь і послѣмь Брѣтє-рѣмь, котрїхь найсправєдлѣвѣшє зь мжѣ Полянѣвѣхь днѣвѣтѣ ся на вєсєнію руску. (Го-лєсѣ: чєстѣ вєзу!) Вєрѣвѣчємь дєкєчє хотѣлѣ зєвѣзѣтѣ ся вь одєнѣхь вѣлбѣхь (бѣжѣвѣ сєго посє. Цїгулєвѣ), але мѣ уважєлѣ за нєчєстѣ вєзѣ-тѣ ся зь тмь, котрѣхь выбравли бѣнѣтѣ, грѣшѣ, дрєглѣ і вєсєка нєчєстѣ та і на котрѣхь була плєма кровнѣ зь виборѣхь вь 1897 рѣку. (Голєсѣ: Стєсєвѣ!) Мѣ выбравлє голє-вѣо зѣзбѣу посєла Ромєнчєвѣ і пбдѣ его прє-вѣдѣтѣ була руска рєпрєзєнтєція. (Голєсѣ: Слєвѣ!) Бєсѣдннѣхь розказѣвѣ про обєтрук-цїю і прѣдлѣшнй правѣльннй хбѣдѣ вь пар-ламентѣ. Прывѣвѣмь полїтичннй тѣмь і зємьє кровѣ д-рєвнє Кєрбєрєвнѣ, котрєму удалєсь дєвєстѣ парламентѣ спббѣвѣмь до прѣдѣ. Рускїхь вѣлбѣхь дѣбѣвѣвѣ ся першїхь разѣхь що вѣтѣтѣ вѣхь до комїєї. Дрѣ Король налєжєвѣ до пѣтєлѣхь комїєї, а рускїхь вѣлбѣхь прывѣ-чєвѣтѣ ему справѣ громадєскѣ. Пєсєвѣвѣ прѣцїю і вѣту комїєї, прывѣтѣ у парламентѣ, рє-гулємь і т. д. Розказѣвѣ, котрїхь зь рус-кїхь послѣвѣтѣ і о бѣлѣхь прывѣлєвѣ, налєжє вєсєсєнє і вєнтєрєлєцїя рускїхь послѣвѣтѣ. Самѣ бєсѣдннѣхь вєсєсєвѣ вєнтєрєлєцїя про справѣ громадєскѣ і зємьє рускїхь вь судѣхь та урадѣхь і о тбмь розповнѣвѣ шѣршє. Рус-кїхь вѣлбѣхь нєформувєвѣтѣ міністрѣвѣ о спра-вѣхь рускїхь. Гєлєцїя оцєзѣцїя хотѣлѣ зє-дємєнєсєкувати прывѣтѣ виборѣ дєлєгєтѣцїи, посє. Брѣтєрѣ хотѣвѣ постѣвѣтѣ нагєлєчє вєсєсєнє, щбмь удєрємнѣтѣ нѣхь виборѣ і вь наслѣдѣкѣ того запрєсєвѣтѣ ихь д-рѣ Кєрбєрѣ на конє-рєнцїю. При обгѣвѣрєнє сєвѣ конєрєнцїи зєвѣрнєвѣвѣ ся д-рѣ Король до загалу Русинѣвѣ і до хрунѣвѣ та горѣчє, єнєргїчєно зєвѣвѣвѣ до патрїотизму.

Далшє обгѣвѣрєвѣвѣ д-рѣ Король: а) за-конѣ о спѣднѣхь і налєжєзостѣхь, б) зєсєсє-нѣтѣ на дорбгѣхь держѣвнѣхь, в) прѣєктѣ закона о додатку до олѣбѣхь на зєлѣнѣцѣхь, г) законѣ о додатку вбдѣ торѣвѣкѣ, д) законѣ о воднѣхь дорбгѣхь і каналѣхь а є) законѣ будовнє зєлѣнѣцѣхь держѣвнѣхь.

Вь парламентѣ було 22 вѣлбѣвѣхь, а най-бблѣшє бѣтѣ „кѣло польскє“ (бб члєнѣвѣхь), котрє хотѣ мшємь пбєла чєслє оаого робѣтѣ, та нє рѣбѣло длитого, бо майжє кожднй члєнѣхь бѣлєвѣвѣ ся, що правѣлєствѣно бблѣшє нє вѣбрано бѣ его знєннѣмь „прѣнтїкѣми ви-борчннѣхь“. Про вѣлбѣхь Стєлєвѣцѣвѣхь і самого кс. Стєлєвєскогєго, котрєму вѣвѣчє зѣрѣтѣ нє мжєна, і про вѣлбѣхь лєвѣвѣчѣхь оцєзѣвѣвѣ дрѣ Король такѣмь шѣршє.

Вкѣнцѣ прєвѣшлєвѣ до справѣ сейму кра-євѣго, загравь до борьбь при тєчєрѣшнѣхь виборѣхь, згєдѣвѣтѣ про сєдєсїю рускїхь по-слѣвѣтѣ. (Голєсѣ: Чєстѣ і слава нмѣ!) Обгѣвѣ-рѣвѣвѣ такѣмь справѣ кандидатуры вь Жовѣвѣ-чѣвѣ. Нїчєго нє обѣдѣвѣ напєрєдѣ, хбѣвѣ одно, що далшє будє щѣро труднѣшє для дѣбра народу руского, і вѣтѣвѣ, чи збори задовлєнїхь зь его робѣтѣ парламентѣрѣнѣмь. На сє ібдпо-вѣлѣ рѣсєнїй оцєлєскѣхь вєсѣхь учѣстнїкѣвѣ і грѣмьє „мшєгєлє лѣтѣ“.

О. дєканѣ Цєлєхѣ, выказѣвѣвѣ заслугѣ послѣ, нємємь збѣрѣвѣ выказѣвѣвѣ ему по-дану, вѣтѣмь дѣвѣрѣ і щє разѣ вѣтѣвѣ „мшє-голѣвѣствѣ“, котрє вбдєслєвѣло.

Вєсє. Вбїтѣ, выказѣвѣвѣ вѣрѣнды руского народу на вєсѣхь полѣхь, зєвѣвѣвѣ, щбмь вь слѣдуючїхь чєтєвѣрѣхь вѣбрѣтѣ зновѣ посєлѣмь до сейму д-ра Король.

О. Кєкєтєвѣлє вбдѣчѣвѣвѣ вбдєвѣву, яку розпѣхє по повѣтѣхь вєнтѣрѣ-кандидатѣ Ду-чѣмѣнєвѣхь, вбѣтѣвѣ Вбдѣ вѣсєцѣнѣхь.

Дєлѣлє Мєкєвѣтѣ вь гуморїстичннй спб-сѣбѣ сѣхарѣтєрєзувєвѣ „Дѣчу-мїну“ чи тамь Дучѣмѣнєвѣхь о скрѣтїкѣвѣвѣвѣ его вбдєвѣву, вь котрѣхь прывѣлєувєвѣвѣ ся якь лѣстѣ до курєї, щбмь вѣвѣрѣтѣ хлѣна, а при вєсѣнѣхь выбо-рахь вѣтѣ вбѣлѣхь панєскїмь агїтаторѣмь і при послѣднѣхь виборѣхь агїтуєвѣвѣ і голєсувєвѣ











Поредната на „ДЗЛО“ и напослестъ да изобретат  
знаци у Аленов.

Передплата на „ДВЛО“ за літер. додатковий

на Австрій:                      за границами:  
на довгий року . . . 16 вр. на ділий року . . . 22 вр.  
на пов'яз року . . . 8 вр. на пов'яз року . . . 11 вр.

у Львові:  
на ділий року . . . 14 вр. на пов'яз року . . . 7 вр.  
на черв'як року . 8-50 вр. на шпильці і в розд. 30 вр.

Редакция, Адміністрація и Експедиція пошты Ч. 34  
ул. Баторія. — Рукописи зберігають ся лише на це-  
персиде загосударств. — Редакція не неоплачує  
зобов'язаний годів порца.

Неодержимо чишло коншту 4 вр. на проз. 7; 9 вр.  
Водоємими зміний приймаються на пошти 10 вр.  
здоб одних виробки літературно аби ети відже а ви-  
бувають „Наблюдение“ до 35 вр. а з.

Мелоди и який денесни: приващив; тиздов на ви-  
16 вр. зодь зинило,

Театр для себе самого! Ведиканськ  
химера, гідна Вагнера. Вже в листі з  
січня 1862 до приятеля Лішта пише вост  
...великаш мість з вх публицю не хоч  
знати. За своих слухачів я можу уваж  
ти виключно моих приятелів, котри в  
шлися длятого, щоби зацікавитись в моє  
дломі, на якома-будь місца — найвш  
в якійсь гарній устороні, далеко від дим  
и запаху фабрик и в нашом місеном цивілі  
ці. За таку устовону моть бы я уваж







— Процесъ сваянъ изъ Манастирця (въ по-  
вѣтъ лѣсѣмъ) въ справѣ голоснаго аферы о  
часовнико, при котрій погнала вѣдь кулі три  
хлопы, значе ся завтра передъ судомъ пра-  
саянъ въ Сяноцѣ. Обжалованы въ 25 се-  
нѣтъ: Онуфрій Колька, Гриць Галько, Костъ  
Шведъ, Гнатъ Гар-къ, Василь Давыдовъ, Сте-  
фанъ Бевко, Гнатъ Маслюкъ, Иванъ Шведъ,  
Мих. Шведъ-Галько, Гриць Колька, Ключникъ,  
Томъ Кордавъ, Ив. Баранъ, Ив. Колька Тым-  
ка, Василь Гаталя, Андрій Колька Ільня,  
Гриць Белюха, Мих. Казь-Собковъ, Ив. Ка-  
зь-Собковъ, Павло Тацянъ-Давыко, Ив. Ка-  
зь-Марцинъ, Петро Гиравъ, Селько Давыко,  
Гриць Якубовичъ, Василь Шведъ а Ільня  
Колька. — Обжалованъ борити адвокатъ  
д-ръ Искрицкій изъ Савока. На підставѣ пер-  
вѣстного обжалованъ о злочинъ въ § 81 зак.  
кари. розправъ мала вѣдбути ся передъ зы-  
чайнымъ трибуналомъ. Однакъ на водилѣхъ  
оборони (д-ра Искрицкаго) лѣвѣсний высшій  
судъ краевый узнавъ невластивость такого  
суду и передавъ справу судовъ присяжныхъ.  
Просьбу оборони о внесеннѣ цього обжалова-  
ня высшій судъ краевый водвѣднувъ, бо въ  
поступкахъ обжалованыхъ добавчу знамена-  
буну въ § 68 зак. кар., що подлягає карѣ  
въ § 71 зак. кар. — Розправѣ проводити бу-  
де президентъ радникъ Пашкевичъ при аси-  
стенці радника Томка [котрий есентуально  
має обняти провѣду]. Свѣдѣвъ вѣдзано 28.  
Сп-аву двѣрског лѣсничого Барана, обжало-  
ваного о убійствѣ, сполучено за згодою обохъ  
сторонъ, въ одну розправу. Его оборону об-  
нявъ д-ръ Небенцалъ. На розправу назначе-  
но по-найменше одинъ тыждень.

— Антиа въ зельзничныхъ поѣздахъ. Після  
информаций зъ Петербурга наміряє російське  
правительство завести на всѣхъ зельзничныхъ  
линіяхъ аптеки въ поѣздахъ, щобъ нести въ  
наглядахъ случаяхъ помѣчъ подорожникамъ.

— Дирекція почт і телеграфів. Від дня 1  
вересня 1901 початимъ допущені будуть въ ру-  
ху поштовий з ц. і к. кораблями военными,  
знаходячимися на чужихъ водахъ, перекази  
поштові, котрі можна буде надавати під адре-  
сомъ команд, штабів і залогів тих кораблів, якъ  
з другої сторони настоятельство корабельне і  
залогъ будуть могли такожъ надавати перекази  
на покладѣхъ тих кораблів. — При всплаву  
переказів, назначенихъ для кораблів военныхъ,  
належить послугувати ся формулярами при-  
значеними для обороту заграничного а яко-  
місце назначена подати назву корабля воен-  
ного, на котрого покладі відбараючий знахо-  
дит ся. — Рівночасно однакъ застерігъ собі За-  
ряд ц. і к. маршарамъ право стрігати вна-  
докъ переказів до кораблів военныхъ, опісля ко-  
ли би знаходячий ся на покладі запис готівки  
оказав ся до виплати не вистагачувым. В ра-  
захъ такихъ зверне ся надаючимъ такъ квоту  
виплачену, якъ такожъ записувану належити  
переказову. Що-до переказів вільнихъ від оп-  
лати поштової обовязують принести руху вну-  
трішнього.

— Арбѣн вѣсти. При роботахъ земныхъ  
коло зельзнично двѣрця у Львовѣ заспывавъ  
урвавши ся берѣгъ 39-лѣтнього робѣтника  
Ільня Городецького. Стація ратушкова подала  
потовчену першу помѣчъ. — Ценовна роз-  
права противъ Корниля Чайковскаго, забав-  
шого Катерину Ількову, вѣдбує ся передъ  
судомъ присяжныхъ въ дняхъ 27—30 с. м. —  
Архієпископы львівскій теперъ на візитаціяхъ;  
к. Бѣльскій въ Чернівцяхъ а к. Веберъ  
въ Тернополі. — На годенці межі лавани  
Шербоцькѣ и Васловцѣвъ на Буковинѣ за-  
стрѣливъ ся Волод. Баранецкій, родомъ изъ  
Зальцбургъ або Подволочискъ [підля найде-  
нѣхъ при нѣмъ лѣсѣмъ]. — Въ Радбѣяхъ на  
Буковинѣ згорѣла робѣтничка школа вразѣ зъ  
всѣмъ будиномъ. — Нотаремъ лат. консу-  
лторію у Львовѣ именованъ к. В. Бѣльскій,  
вікарій зъ Сяноцъ, а лат. вікарій зъ Калуща  
к. Вуйцикъ перенесений до Кіміолонга. —  
Оногдѣшній нощъ надъ раномъ закривъ ся не-  
высѣдженый доси злочинець до поштовихъ  
бюръ въ головникъ будинокъ при ул. Липо-  
вой въ Станиславовѣ, але сполушений утѣкъ  
не вѣдвѣвши нѣчого забрати.

## Телеграммы.

Вѣдѣнь 5 вересня. Царьъ принявъ вчера  
на дошній авдіаціи міністра гр. Голуховскаго.  
— Мѣжъ Вѣдѣмъ а Абацию вѣа Теретъ за-  
ведуть ліній телефоничну.

Будапештѣ 5 вересня. Сего дня дебатовано  
въ сеймѣ надъ водрученнѣмъ пѣсѣмъ цѣ-  
саря, установляючимъ роздѣлъ квоты. П. Рат-  
кай доказувавъ, що найкраще рѣшене не вод-  
повѣдає законамъ, а промовлявъ прогавъ та-  
кого роздѣлу. Другій бесѣдникъ Буматъ за-  
явивъ именемъ партіи людовей, що такожъ  
не годить ся зъ зъ подвоєннѣмъ квоты. Ми-  
ністеръ-президентъ Сельъ выказувавъ, що ко-  
рольскѣ рѣшене наступило дорогою цѣлькомъ  
законною — а палата одобрила его 112 голо-  
сами противъ 35.

Прага 5 вересня. На вчерашнѣмъ засѣ-  
данні выносающаго комітету чеськихъ посѣвъ  
до сейму и раздѣ державной обговорювано пе-  
редѣлѣннѣ акцію до соому.

Загребѣ 5 вересня. Agramer Tagblatt до-  
носить, що архієпископъ Львовскій Сальваторъ  
має бути неважкомъ именованый генераломъ  
командуючимъ въ Празѣ або у Львовѣ.

Зальцбургѣ 5 вересня. На комерсъ, які  
вѣдбує ся по поводу водкрытія памятникъ  
Бісмарка, выголосивъ Шеенеръ дошу про-  
мову, въ котрій дуже нападъ на Прагдо и  
пѣмечу партію людову. Вѣдъ еказавъ: «Ко-  
ли бы мали минути часы германизаціи, повни-  
ли бы скінчили ся и часы славизаціи въ Ав-  
стріи. Нѣмецка партія людова — то товари-  
ство авціане для будовы навалѣвъ и зельзничъ,

а его члены гонять за сѣнекурами и посади-  
ма. Натомѣсть Всенѣцъ певній своій победы,  
бо имъ товаришати ентузіазмъ люду нѣмец-  
кого».

Бѣлградѣ 5 вересня. Въ добре поновѣр-  
мованыхъ кругахъ сербскихъ заведують, що  
подорожъ корольскон пары до Петербурга  
водложено до слѣдуючого року.

Гданьскѣ 5 вересня. Дѣя безпечности о-  
бохъ монарховъ прислано сюды сильный вод-  
дѣль полиціи зъ Берлина. Урядувати буде-  
туть кромѣ мѣсцевон такожъ російска по-  
лиціи.

Берлинѣ 5 вересня. Цѣсаръ Вильгельмъ  
принявъ въ полудне зъ присутности наслѣд-  
ника трону, министровъ, генералии и дѣл-  
скаихъ достоянниковъ князя Чунъ, котрий вод-  
читавъ листъ цѣсаря хиньскаго, написанный на  
жѣлѣмъ шовку. По авдіаціи перешовъ кн.  
Чунъ передъ фронтонъ почетнаго комітатіи и  
водвѣхавъ до палаты оранжеріанон, де попо-  
лудни водвѣдывъ его цѣсаръ Вильгельмъ. —  
При авдіаціи облизавъ ся Чунъ до цѣсаря,  
зробивши перше гримъ поклѣнь, и такимъ са-  
мымъ способомъ розпрощавъ ся по авдіаціи.  
— Въ писемѣ цѣсаря хиньскаго выражено гл-  
бокий жалъ о выпадкахъ зъ минутого року,  
подяку за утахомірене боксерѣвъ и вѣдью,  
що водвѣдывъ обохъ державъ будуть въ бу-  
дущачѣ такъ дружнѣ, якъ даватимъ. Такого  
самого змісту була и промова кн. Чунъ въ  
имени цѣсаря, цѣсаревон и цѣлѣн родины. Цѣ-  
саръ въ своій водвѣдѣвъ выразивъ такожъ  
надѣю, що мѣжъ Нѣмцями и Хиньцями наново  
настануть дружнѣ водносіны и закінчивъ:  
Зъ тымъ щирымъ желаннѣмъ витаю вашу цѣ-  
сарску высокобѣ! — Офіцеры нѣмецкаго  
корпуса експедиціоннаго повернули вчера зъ  
Азій.

Копенгага 5 вересня. Проф. Говіцъ має  
вынайти певне средство на рака.

Парижѣ 5 вересня. Рада генеральна у-  
хвалила выслати делегацію въ цѣль привѣту  
царскон пары на французской території и въ  
просьбою, щобъ царска пара водвѣдала Па-  
рижъ.

Фреденсборгѣ (Данія) 5 вересня. Въ су-  
боту приоуде сюды на парохѣдъ «Царица»  
россійскій наслѣдникъ престола. Министръ  
справъ заграничныхъ гр. Лямбдорфъъ прибуде  
въ недѣлю. По стрѣчи зъ цѣсаремъ Вильгель-  
момъ водвѣде царска пара до Кильоніи, а  
водти на яхтѣ Standard до Франціи. Зъ по-  
воротомъ мала бы царска пара зновъ посту-  
пати на двѣръ тутешный.

Лондонѣ 5 вересня. Патруль англійска,  
аложена зъ 25 люда, переизраляючи ся че-  
резъ рѣку попала въ руки Бурбѣвъ. Началь-  
никъ и 2 рядовыхъ утѣкли, 3 убито, 4 ране-  
но, а другій поддани ся Бурамъ, котрі водво-  
бравши вѣдъ нихъ присягу неутральности вы-  
пустили ихъ на в-лю.

Ню Йоркѣ 5 вересня. Стрейкъ робѣтни-  
ковъ стали усе бѣльше тратить значѣня. Знач-  
на часть робѣтниковъ въ рѣзныхъ фабричныхъ  
мѣсцевостяхъ повернула назадъ до работы.

## Переписка Редакции и Администрации.

Вн. И. Се. въ 30. За сей рѣкъ все. —  
Г. Ме. въ Га. за Ру. Теперъ же за вересень.  
— Р. Со. въ Ол. Теперъ виплачено за лѣпенъ  
а не серпенъ, тожъ просимо о доповненнѣ. —  
А. Ко. въ Со. До кѣнця року ще 4 К. — Т.  
Го. въ Пш. За бѣжучи кварталъ ще 3 К. —  
М. Бе. въ Яв. До кѣнця року приде ще 80  
с., бо знаеме не можемо выслати.

Вн. О. Кн. въ Мн. к. Га. Одержавъ, а  
до кѣнця вересня приде ще 6 К. 40 с. — М.  
Яв. въ Хо. За рѣкъ 1900 збѣдала була за-  
легалѣсть, тожъ теперъ виплачено за серпенъ а  
не за вересень. — М. Ва. въ Ва. Ще за гру-  
дѣнь 2 К. 70 с. — В. Іо. въ Др. Теперъ випла-  
чено за серпенъ, бо за агаданій мѣсяць пе-  
редплати не одержано. — Т. Же. въ Ко. за  
вересень приде ще 70 с. — Т. Лу. въ Ка.  
Товариство уряднѣмъ и священиковъ засту-  
пає ч. А. Серотковскій урядникъ въ «Дня-  
стри» ч. 10, а Товариство «Трудъ»  
панъ Г. Шухевича, Савѣщана ч. 6. — А.  
Хг. въ Мл. Теперъ III кварталъ О. Ма. въ Пе.  
За вересень приде ще 2 К. 60 с., о вырѣ-  
бане котрыхъ просямо, азы выслати не сп-  
яги. — В. Ле. въ Ра. к. Та. До кѣнця ве-  
ресня приде ще 5 К. 60 с., о скрѣ вырѣ-  
бане котрыхъ просямо.

## Нинішні вибори.

Калущ. Год. 10 пер. пол. Москвитин  
оо. Козакъ і Сичанскій та Кушникъ і їхъ вибор-  
ці сецесіонують. Черезъ нихъ перепадає!

Гусятич. Год. 10 пер. пол. З ува-  
ги на нечувані надужити Русини опусти-  
ли саяю, зложивши заяву, що стримують  
ся від голосованя. Загальне огірчене.

Бережана. Год. 10 мін. пер. пол. Ста-  
рух 43 голосівъ, Трачевскій 96. Кацапи не  
голосували.

Рогатин. Год. 10 мін. 50 пер. пол.  
Судний день! До комісії голосують не  
картками, а поименомъ безъ ніякої контро-  
лі, бо нікого не пускають; тамтимъ під-  
повідують.

Заліщики. Год. 10 мін. 30 пер. пол.  
Управленнѣ до голосованя 148; голосувало  
141. Антін Бодюрівъ дістав 46, Цальскій 95  
голосівъ.

Станиславів. Год. 11 пер. пол.  
Гурикъ вибраний 120 голосами; Винничукъ  
дістав 46.

Коломия. Год. 11 мін. 7 пер. пол.  
Комісію сфабриковано; рускі виборці

опустили саяю. Вибраний Пузина 116  
голосами.

Чешанів. Вибраний Гноінскій 76 гол.  
Бірка. Мпцальскій 78, Чернявскій 41,  
Зандъ 15.

Підгайці. Літинскій 100, Савчанъ 56.  
Ярослав. Чарториский 134, Бігусъ 46,  
Цена 18.

Городок. Бруицкій 100, о. Струтин-  
скій 38.

Стрий. На 169 голосуючихъ вибра-  
ний д-р Олесницький 101 голосами.

Богородчан. Барабашъ 96, Кодиоба  
22 голос.

Борщів. Вибраний гр. Борковский при  
сецесіи Русинів.

Скалат. Вибраний намістникъ Шинів-  
скій при сецесіи Русинів.

Мостиска. Стадницький 108, Лутчинъ 34.  
Броды. Барвинскій 140, Начай 61.

Косів. Залевскій 131, Попель 17. [ще  
хтось 6].

Яворів. Вибраний Шептицкий.  
Тернопіль. Коритовскій 119, Гарма-  
тій 59.

Калущ. Вуршт 94, Коритовскій 56.  
Львів. Мерунович 120, Левацкий 90.

Добромиль. Вибраний Тишковскій  
132 голос.

Надвірня. Мандичевскій 117, о. Су-  
мняк 8.

Перемисляни. Потоцкий 91, Бере-  
закъ 57.

Камінка. гр. Стан. Бадені 151, о. Зель-  
скій 45.

Жовків. д-р Король 101, Дучакин-  
скій 67.

Дрогобич. Охримович 118, Онуев-  
скій 67.

Ліско. Вибраний Старух 107 гол.  
Рамулт 97.

Рогатин. Вибраний Могильниц-  
кий 97 гол. — Уневажнено ему 29, отже  
має 118.

Долна о. Богачевскій 105, Гра-  
бовскій 5, Калійскій мілка голосівъ.

Городенка. Теодорович 105, Окунев-  
скій 68.

Товмач. Урбанскій 135, Окунев-  
скій 35.

Чешанів. Гноінскій 76, Підгородец-  
кий 61. Не допущено 30 виборцівъ. Тероризмъ  
страшний. Хлопы бють при комісарі Бальку.

Збараж. Год. 11 мін. 25 пер. пол. На  
139 голосуючихъ вибраний одностано О-  
станчукъ. Противникъ всакого народнаго рус-  
ского і хлопского руху деканъ збараский о.  
Рештаровскій, підпраный правительствомъ,  
в послѣдній хвилѣ зрѣзавъ в сая виборцівъ,  
не маючи намішенихъ шанс. Комісаръ і кіль-  
кохъ виборцівъ здержали ся від голосованя. О-  
дного голосу, відданого на староству, староста  
не принявъ.

Снятин. Год. 11 мін. 50 пер. пол. Гриць  
Савдуляк 88 голосівъ, Моиса 111.

Підгайці. Голосованнѣ послѣ відбуло  
ся тайно. Висукано по одному виборцеві. Ви-  
браний Літинскій 100 гол., д-р Савчанъ 56.

Перемисляни. Год. 11 пер. пол. Пото-  
цкий дістав 91 гол., Березакъ 57.

Чортків. Год. 11 мін. 10 пер. пол. Годо-  
суючихъ 124, абсолютна більшість 63; Горба-  
чевскій дістав 57, Рудрофъ 65 голосівъ; одинъ  
голосъ уневажненый, одинъ розстрілений.

Сикаль. Год. 11 мін. 25 пер. пол. Кра-  
тиский 91 голосівъ, Петрушевскій 70, Літин-  
скій 13; 5 голосівъ Петрушевскаго уневажнено.  
Шість виборцівъ не дістало легитимационныхъ  
картъ; 8 виборцівъ не допущено до сая. Кра-  
тискому почислено 20 голосівъ більше, ніжъ  
дістало діставъ.

Рудки. Год. 11 мін. 25 пер. пол. Баль-  
діставъ 72 гол., Павличъ 59; 9 виборцівъ схру-  
вало, 2 не пришло.

Турка. Вибраний Мах. Гладжувъ.  
Жадаів. Павлівскій 66, о. Дави-  
дахъ 65.

Рава Руска. О. Мазневскій 100, Гур-  
на 97.

Теребовля. Базоровскій 119, Ся-  
нчикъ 22.

Самбір. Саваньскій, 126 Пласкачъ 21.  
Бучач. Целецкий 145, Косарчинъ 77.

Перемисль. Чайковскій 136, Нова-  
ковский 34.

Коросно. Статинскій 95, Тшечес-  
кий 60.

Грибів. Вибраний Мах. Гуза.  
Бережів. Вибраний Склянский.

Кравів. Кс. Шондеръ 93, зуйчикъ 57.  
Ліманова. Вибраний Воданский.

Кольбушова. Вибраний гр. Тишкевичъ.  
Сильно. Вибраний Буяновскій.

Тарнів. Вибраний кн. Савушко.  
Новий Торг. Вибраний Белинский.

Тарнобжег. Вибраний гр. Тарновскій.  
Мисленіці. Вибраний кн. Любомирскій.

Мілець. Вибраний Кремля 79 гол.  
Ніско. Вибраний Костянинъ.

Вала. Вибраний Казарякъ.  
Долбровка. Вибраний кс. Вільчекъ.

Ропчанці. Вибраний Бадженский.  
Вадоніці. Вибраний кс. Сгонювскій.

Бжеско. Гецъ 100, Бернадзевскій 94.  
Величка. Вибраний Скалшевскій.

Живецъ. Вибраний Шведъ.

скій 4; І. Машкевичъ 8; Н. Маринювичъ зб  
Львова 3; Рада довѣтова въ Дрогобичі 100;  
Ант. Волошиневичъ зб Львова 4; о. Т. Соболъ-  
та въ Личовицѣ 5; Рада довѣтова въ Косовѣ  
40; о. Чеховичъ 2; о. Грицкевичъ 2; Порошко  
1; Дольничинъ 1; Ільня Премисляны 2; Сва-  
нечъ 2; Саврувъ 1; Косовицкій 050; Сяноч-  
никъ 2; отецъ Решетловскій 1; Олешувъ  
1; Выханъ ии 2; Карановичъ 2; Гримдяне  
Нащикови и Новосѣвъ 12; о. Савула въ Дми-  
тровичъ вѣдъ громадианъ 950; Н. Голейко зб  
Львова 5; о. Зарцъ іи въ Могъ 4; Козоричъ  
зб Кракова 4; Стеф. Илюничъ изъ Снятина 10;  
Алекс. Сервачковскій 4; Чигальня въ Стри-  
пичахъ 4; о. Теодосій Кинисевичъ въ Волко-  
ва 820; Ференцъ зб Львова 2; Гранков-  
скій 030, Романъ Гобіашъ 20; учитель Ів.  
Саванъ ескаду поучає забаву у д-ра Стру-  
тинскаго въ Ласку 1620; В. Ільня Гедьвъ зб  
Стрия 20; о. Євгеній Дуткевичъ зб Хлоповки  
4; о. Євм. Матковскій 4; о. І. Ільня Кидикъ  
изъ Щитовецъ 972; о. М. Пашчъ зб Львова  
4; д-ръ Левъ Пашенцій зб Львова 4; Тома-  
шевскій 4; В. Гедьвъ зб Стрия 1150; о. Бо-  
ковичъ зб Львова 4; Р. Тобіашъ 10; Пуш-  
каръ 10; о. Гумецкій зб Замонь-води 2860;  
Тов. зб. обесъ «Дивстеръ» 100; Тов. «Про-  
свѣта» 10; о. І. Ільня Смерчанскій 4; Стеф.  
Явочъ зб Снятинъ 8240; Івнатій Поповичъ  
зб Городищъ 2; Андрей Тилка 18; Тома-  
шевскій 5; о. Саванъ Івнатъ зб Станис-  
лавовъ 4; Вас. Кунисевичъ зб Тарнавка 3;  
Оп. Гедьвъ зб Радева 4; Іванъ 3. Огіо зб  
Лескъ 4; Р. Тобіашъ 5; Томашевскій 1; Ант.  
Одраскъ 4; о. М. Саванскій зб Мшанъ 4;  
Титъ Ресаконичъ зб Львова 5; о. Тома Со-  
полта зб Личовицъ 5; о. Савчанъ зб Замочка  
ескаду 10; Томашевскій 1; ОО. Василіанъ зб  
Жуковъ 2; Савчанъ 1; В. Пашчій зб Льво-  
ва 4; Тов. кредитъ «Вира» въ Перемисляхъ  
050; о. Косевскій зб Золочева 3; Вол. Дидиц-  
скій зб Львова 5; о. Кларіъ зб Немирова 8;  
о. Ортинскій зб Толовничинъ 4; Івнатій Га-  
расевичъ Кизара 260; В. Бачинскій зб Стоб-  
на 315; о. Гринъ Саванскій зб Сходницъ 634;  
о. В. Динювскій зб Мисленіцъ 2; о. Ант. Са-  
батъ зб Рачинъ 3; о. Ант. Даниловичъ зб Не-  
станнѣ 3; о. П. Фасула зб Радоцины 250;  
В. Явочъ изъ Сирѣльскъ 4; о. Петро Пе-  
трло зб Доргобичъ 4; Т. Лукашевичъ зб  
Кальварія 2; о. Н. Палъвъ въ Перевѣдѣ 2;  
о. М. Гавришъ зб Бобичъ 3; Мах. Пушкаръ  
зб Львова 5; зб пушкаръ въ Тов. «Дивстеръ»  
22; о. Стефанъ Динаровичъ зб Борынѣвъ 4; о.  
Лукіанъ Саванскій зб Мшанъ 2; М. Пашчъ  
зб Рожитова 2; Петра Гарасовскій зб Куро-  
вичъ 2; Григорій Лесъ зб Бортатина 2; о. Іо-  
сифъ Шанковскій зб Чинижа 4; Теодосій и  
Іосифъ Кинисевичъ зб Волкова 8; о. Іванъ  
Товарищій зб Покосова 220; о. Левъ Ко-  
зачевскій зб Мисленіцъ 4; Церковъ въ Па-  
вловѣ 620; о. Євгеній Гедьвичъ 6; о. Іванъ  
Виницкій Залескъ 876; о. Михайлъ Мисла-  
вечъ зб Скомерохъ 5; о. Терентій Доманнъ  
зб Волыничинъ 2; о. І. Олесницькій зб Пе-  
револочанъ 2; о. Н. Поджарко зб Гавъ 2; о.  
Еммануэль Лешенцій зб Космача 3; о. Мах.  
Бачинскій зб Григоровъ 12; о. Яковъ Крис-  
ловера зб Подгайчикъ 5; о. Іосифъ Личин-  
скій зб Балого 2; о. Євфимій Роздольскій зб  
Солодова 434; о. Григорій Процикъ зб Мо-  
настарчанъ 4; о. Івнатій Саванскій зб Гло-  
да 6; о. Н. Пашъ зб Довговола 5; о. Петро  
Кравковскій зб Личинѣвъ 2; о. Левъ Волы-  
нскій зб Явочскій Волъ 2; Іванъ Рогола Де-  
вицкій зб Гушанскій 10; Вендоръ Глиньскій  
зб Бучава 1593; о. Іванъ Калитчукъ зб  
Тышчівскій 839; о. Алексій Гукисъ зб Же-  
гестова 8; о. Андрей Тетель зб Ожамъ 2;  
о. Петро Гала зб Олесницькій 5; о. Т. Бачин-  
скій зб Романѣвъ 5; о. М. Кивашъ зб Двѣ-  
дова 6; о. Еммануэль Руданскій зб Косачевъ  
240; о. Коретинскій зб Перемисляны 4; о.  
Димитрій Куперъ зб Снятинъ 6; о. Ма-  
халъ Щуровскій зб Марковонъ 640; о. Гр-  
горій Димонъ зб Машковецъ 4; о. Теодоръ  
Саврувъ зб Колодубъ 5; Урядъ парохъ въ  
Пашковѣ 4; І. Осиповичъ зб Волъ 2; Урядъ  
парохъ въ Ходачинѣ 6; Николай Пшановскій  
зб Модрича 4; о. А. Шанковскій зб Нижбо-  
рка новонъ 3; Петро К. 1; Іванъ Саванскій зб  
Чечка 2; Григорій Чартачъ іи 2; о. Кинисе-  
вичъ зб Волкова 354; о. М. Зарачій зб До-  
бровутѣвъ 20; Іванъ Чаринъ зб Львова 11;  
Косовичъ зб Львова 4; Томашевскій зб Льво-  
ва 4; о. Богданъ Елишевскій 5; о. Радъскъ  
Олескъ зб Сирѣкъ 5; о. Вячеславъ Зудовскій  
изъ Зубрица 666; А. Кинисевичъ зб Величка  
5; Р. Тобіашъ зб Львова 10; д-ръ Яд. Кузач-  
ковскій зб Львова 10; Чигальня въ Серед-  
болѣвѣ 810; о. Манасиричъ изъ Затира ад  
Рудки 2; о. Левъ Голерскій зб Команица 2;







Породилана на „ДЗМО“ и нахснхтобъ да инсориати  
ишати у Лѣвоѣ.

6. Въ Станиславоя въйшовъ Іо-  
сифъ Гурикъ 120 голосами на 165 голосую-

Місто украшене хоругвами базарсков, блізо-сіняею красна. На улицах стрѣчаеьсѣ богато чужницѣвъ. А що місто не велике, надѣ 30.000 мешавцѣвъ, то наплывъ гостей дуже даеьсѣ відчуваѣт. Все платитѣ ся по-двойно. Находять ся тутъ склепы зб столѣч-нымъ доборомъ товаромъ и пышными выста-вами, елегантѣй казарнѣ и ресторациѣ. У вы-ставочныхъ вѣнкахъ видѣють фотографіѣ Ваг-

Въ прирѣзанію до- попередняго числ  
послѣвъ рускихъ и такихъ, що уходили  
русныхъ, страгали теперь Русины два ма

Нагло о годивъ три четверти на четверть появляясь трохъ грубачѣвъ и водаиваеъ фара, насапередъ въ лѣвого, потыбъ въ прѣвого боку театру. Се знакъ, що публичанмае зачинати входить до салъ арбѣтелѣвъ. Вхожду поволи. Старый послугачъ въ грантовомъ мундурѣ вказуѣ мѣсце пѣсѣи чѣскагъ. Сиджена взносятъ сѣ водѣ сценѣ аздо противъ и стѣны, якъ легивамъ колесомъ збѣгнутѣ сходы, що разѣ выше. Вдовожъ цѣлов тои стѣны одна довга лѣжка прѣзначѣна для цѣсарского двору, надѣ лѣжома одна гѣлерѣя, на котрѣй мѣсѣи такомо амфитеатрално уставленѣй. Всѣ сиджена однаковы: по двѣ чѣй лавки, безѣ найменшихъ окрасѣ, выплѣтънѣй, и всѣ коштують однаково по 20 марокъ. Вѣгнера улюбленого гадково було, щобѣ вступити до театру бувъ за дармо, бо штука не повинна гонити за грѣшныи. Дуже се его тѣшил коли въ той способѣ водболо сѣ 10 червѣвъ въ 1885 р. представлялъ „Тристана и Изольду“ въ Монахиомъ. Гостѣ булы запрошенѣй, вступѣльнѣй. Бракѣ грошей не позволявъ на тагѣ фантазію и хто зѣнѣ, чи дало бы сѣ колѣе перевѣсти. Пока що на оперѣ Вагнера прѣдплатити вступѣи золотомъ. Тотѣй грошѣй йду на утриманѣе театру, на декорациѣи, костюмѣи т. п. Оповѣдаю менѣ, що неразѣ сирѣтѣй бѣришѣвныи закупляѣи билѣты и перепродаваѣи ихъ по 30 до 50 марокъ. А хто прѣдѣхавъ, мѣвъ купити, бо въ головнѣй насѣ говорѣи

[illegible]

4) Староста золочівський офіційно заповідав начальникамъ громадъ, що Енциклопедія, презесь кола польского, панъ Яврейскій мусить

Стаю передъ самымъ театромъ и обер-  
таю ся. Зъ горы паде зѣръ на широку рѣвни-  
ну зъ мѣстомъ, вѣо вежама, высокимъ фл-

Нагло о годивъ три четверти на четверть появляясь трохъ грубачѣвъ и водаиваеъ фара, насапередъ въ лѣвого, потыбъ въ прѣвого боку театру. Се знакъ, що публичанмае зачинати входить до салъ арбѣтелѣвъ. Вхожду поволи. Старый послугачъ въ грантовомъ мундурѣ вказуѣ мѣсце пѣсѣи чѣскагъ. Сиджена взносятъ сѣ водѣ сценѣ аздо противъ и стѣны, якъ легивамъ колесомъ збѣгнутѣ сходы, що разѣ выше. Вдовожъ цѣлов тои стѣны одна довга лѣжка прѣзначѣна для цѣсарского двору, надѣ лѣжома одна гѣлерѣя, на котрѣй мѣсѣи такомо амфитеатрално уставленѣй. Всѣ сиджена однаковы: по двѣ чѣй лавки, безѣ найменшихъ окрасѣ, выплѣтънѣй, и всѣ коштують однаково по 20 марокъ. Вѣгнера улюбленого гадково було, щобѣ вступити до театру бувъ за дармо, бо штука не повинна гонити за грѣшныи. Дуже се его тѣшил коли въ той способѣ водболо сѣ 10 червѣ 1885 р. представлялъ „Тристана и Изольду въ Монахиомъ. Гостѣ булѣ запрошенѣй, вступѣльнѣй. Бракѣ грошей не позволявъ на тафантазію и хто зѣсѣ, чи дало бы сѣ колѣе перевѣсти. Пока що на оперѣ Вагнера прѣдплатити вступѣи золотомъ. Тотѣй грѣшѣй иду на утрѣманѣе театру, на декорациѣи, костюмѣи т. п. Оповѣдаю менѣй, що неразѣ сирѣтѣй бѣришѣвныи закупляѣи билѣты и перепродаваѣи ихъ по 30 до 50 марокъ. А хто прѣдѣхавъ, мѣвъ купити, бо въ головнѣй насѣ говорѣи

Десять минут перед четвертой гонимый раздается друга и по новизне пятих минутх третя фанфа: а. Гостя зблизиле в еднотв ене-кобню, вдууваачи, що розвинути ячюч там, перед театром, межи граждана цит-товт, а тут находеть ся ет мрзкштутуи. Поважный аж змийный вигляд ся в ошти-кождого холодини. Двох немц, еднотви загнаноу ся лше легонетв в дукт, тавш що невыгдндо а назвть немц кто чиноту

**В. А. ДАМСКИЙ**  
давнійше Іргенс  
Львів, ул. Собіського ч. 4.



бути вибраний посломъ нашихъ сельскихъ громадъ — а тымъ самымъ вса свобода вибору абилаа выключена.

5) Наученъ горькимъ досвідомъ попереднихъ виборѣвъ анимомъ, до чого ти приготуваніа медути якого поступованіа державнихъ органѣвъ Староста ми подаєть самого акту виборчого епидѣмійськимъ.

6) Ми свідомі, привидни нашого народу руського, маємо ати як нові знавці, образи нашого достоянства високого, нашомъ честі, нашого становища середъ народу, на що висилко ся ціла система нашихъ політичнихъ функцій, аби въ органѣвъ правительственныхъ и наміснихъ внахъ орудія передъ очима того-жъ народу. Ми маємо дивити ся, якъ нашихъ людей фізично и морально тлоблять и мучать, не маючи внаго средства оборони, водпору. Ми мусимо потерпати, щоби якія принадоги, яка провокація не джеля до внахъ сумнихъ подій въ невичисленихъ сумнихъ наслідкахъ. Ми мусимо въ роздѣртыхъ серцяхъ дивити ся, якъ наша свангельська наука о братолюбію, о правді и справедливості, о пошанованіу права и власті йде марно, запровадженіа.

7) Ми виборці, свободай горюжане, мусимо пра такѣмъ виборѣмъ називати знавці нашихъ людей и горожанської гідності, пропавши ся середъ ліса жандармійськѣхъ бѣгствъ, мусимо досвідчати поштуркуваніа, вынужденіа, выдирани картъ легітимациійськѣхъ, неупущеніа до голосованіа, замисленіа въ причини, що ми хотѣли слівити нашу обовязокъ горожанський, свободно побла своімъ совѣсту воддати нашъ голосъ на нашого руського кандидата.

8) Намъ не вбльно въ нашомъ руськомъ повѣствъ въ селянській куріи вибрати собі свого руського посла, на якого ми снмъ разамъ поставили кандидатомъ селянина господаря ч. К. идрата Захарчука, бо забавляе ся Ексцелленція Наврессому, пресесви кола польского, набо заступити противъ нашомъ волѣ, добувши намъ дати несправедливості, тероризмомъ, щоби намъ нашъ права народній выростити, нашу честь народну, наше значеніа познати.

Не будучи въ силѣ вищими повелѣніями способами сего результату унеможливити, бо Ексцелленція, якъ сказано, мусить перестати, ми снмъ способамъ его обезсилити, що замладаемо найголоснѣйшій, найсильнѣйшій протѣвъ противъ такого накинена намъ на посла пана Яворского и усуваемо ся водъ вибору.

То причини нашомъ абетенациі.

Нашъ народъ рускій перетерпѣвъ и перенѣвъ багато невгодити и утравъ ся. Впрямъ твердо, що Господь милосердный позво-

вати, не можъ студіювати носы, капелюхи, одажі. Се такожъ було бажане Вагнера, котрого гавало, що люди будѣ до театру лише щоби себе показати и другихъ огланути.

О годнѣмъ точнѣею четвертой притавѣ свѣтло лампѣ, въ салі робити ся цілкомъ темно, такъ що сусѣдѣвъ заледни можъ побачити. Чорно наколо, а тихо, якъ-бы нѣкъ не було. Нѣхто не рушити ся, не кашельне, не зашепотити, всѣ сидѣть якъ заклѣты.

И десь далеко, не знати де, зазвенѣли тона лютневъ, дрожащій. Она що разъ больше свѣтлѣють, зближають ся, зрѣбувають собі несперывающіа штурмомъ наше ухо, отвѣкають ся що-разъ крѣпшійми басами въ нашъ мозѣкъ, щоби стрѣлти нашою душею. Жаденъ змыслъ не працює, лише слухъ. Але де-жъ оркестра, жерело тымъ тобою? Ёе не видно. Се наиваживша змѣна Вагнера. Межи салєю видѣвъ и сценою есть заглублене, въ котромъ крѣпше музика виступила въ Гиріа пологинимъ лашкомъ. Лише слабый водблескъ лампѣ въ-ночь свѣду, водъ пульсировъ раджує „місцяна, промѣстѣ“ якъ Вагнеръ ен званѣ.

Тоны, що въ „мѣстѣмъ грѣху“ рѣзурхадисъ неспокійно, поважливѣе зновъ, вольнѣють, роздавъ „мѣстѣмъ вечерѣ“ и заавѣса отворѣвъ. Не воднѣсѣтъ ся она въ гору, лише розходѣтъ ся водъ середины, морщина закрытѣмъ шнуромъ въ діагональнѣхъ напругахъ на оѣ бѣки. Водъ блиску на сценѣ стає ся въ салі видѣвшѣ, зачинавъ роботу свѣакобѣ и оркестръ разамъ. Очакъ зрѣтели не змѣжджало змѣжджати. Сильный рухъ ихъ палцівъ, рука и голова, рогаці пульсирѣ, дивачі и инструменти, дарѣнѣтъ, котрый звычайно выладе якъ-бы мавъ хороу св. Віта, все те закрыто. Водъ снѣтъ не званѣа нѣякій свѣааннѣ, котрого облича въ театрахъ лѣає въ очі, притавѣмъ лампѣ на бѣжнѣхъ стѣнѣхъ выглаждѣть якъ блѣдаво-жовтавъ плямъ. Зрѣтельскѣ зѣръ и слухъ зверненый лишь въ звуки и рухъ належачій до иластичного вымощаніа твору на сценѣ.

(Конецъ буде.)

лѣтъ ему дочекати ся часѣвъ, де нѣхто не будѣ смѣвъ навидати ему заступникѣвъ, но водѣ выберѣ собі ихъ по своей воли. А се лежать и въ добре зрѣумѣлѣвъ интересъ польского народа.

## Документъ польской гакаты.

Панъ разпочавъ ся въ Сяноцѣ передъ судомъ присяжныхъ прѣдѣсъ противъ 25 сѣлѣвъ въ обрѣзаного недамо руського хлопскоу кровю села Манастирца, вѣсѣлости польского графа Красицкоу. Въ сей памятный день подлѣмо — безъ коментара — оствѣтавъ документъ на увагу всего руського народу:

### Выимки зъ тестаменту

бл. п. Едмунда гр. Красицкоу, влѣстителя по-сѣлѣстей Лѣсько въ прѣдлѣстѣмъ, помершого при кѣнци 1894 року, водѣа Игнатія гр. Красицкоу, теперѣшного влѣстителя тыхъ по-сѣлѣстей, котрый то тестаментъ есть зложеный въ архивѣ ц. к. окружного Суду въ Сяноцѣ въ актахъ IV. 24/94.

I. Зъ головного тестаменту зъ дати Лѣсько дня 29 грудня 1880: Jest wolą moją, aby zwłoki moje były pochowane w kaplicy przezemnie na cmentarzu w Bacheorem wymurowanej. Bliższe szczegóły o pogrzebie moim które chcę aby się jak najskromniej odbyły i aby duchowieństwo o. gr. k. tj. ruskie żadnego w temże nie miało udziału w ko-dyeylu zostawionym dokładnie opiszę. — Lisko dnia 29 grudnia 1870.

II. Зъ додаткового кодицилю зъ дати Лѣсько дня 11 сѣрпня 1891:

Wyrażną wolą moją jest, aby pertraktację majątku i wszystkie prawne wymagane sądowe czynności nie oddawano Panu Kokurewiczowi gdyż jako Rusin mógłby jakiś wyraz polski nie we własnem znaczeniu zrozumieć, zresztą zawsze był mi nieprzyjaczynym i moim przeciwnikiem. Wkładam obowiązek na żonę moją i synów, aby uprosili czyto pisemnie czy także osobiscie Prezydium c. i k. Sądu obwodowego w Sanoku, aby do wyzwymienionych czynności delegował P. Adamskiego c. k. Not. w Baligródzie lub gbyby on był przeszkodzoną którego z notaryuszów w obrebie Sądu Sanockiego funkcjonujących byle Polaka obrz. łac.

Wymagam także, aby duchowieństwo Ruskie w pogrzebie moim tak w Lisku i Bacheorem udziału nie brało i żadnych spiewów ruskich nie było.

III. Зъ додаткового кодицилю зъ дати Лѣсько дня 17 сѣрпня 1892:

na jednego zostaje jeszcze miejsce, którego trzeba osadzić oczywiście Polaka...

W Bezmihowej dolnej trzeba się starać, aby Polacy kupowali grunt...

Nareszcie będzie można 2 Polaków osadzić...

Ja dlatego te pola od Woli odłączył i przyłączył do Posady, aby dzieci polskie z tych osad nie były zmuszone chodzić do szkoły (jak będzie) na Woli, bo będzie ruska a Posada przyłączona do Liska ma szkołę polską.

**Polonizować trzeba Huzele, Bezmihowę dolną.**

Posada, Huzele należą do szkoły w Lisku a Bezmihowa gdyby miała szkołę w Lisku toby była polska, ale jeżeli polęczą górną toby element ruski przeważał, ale konieczne trzeba się starać, aby szkoła była z językiem wykładowym polskim.

W Posadzie z osadnikami już jest polowa Polaków w czem moja zasługa

żem pola Szubienice do Posady przyłączył. W Huzelach powiększają się polany, trzeba Polakom ile można pomagać, dając drzewo na chałupy choćby tylko komornikami byli, to powoli i grunta dokupywać będą.

W Bezmihowej projektowałem, aby szkoła była dla Bezmihowy dolnej i Jankowic i chałup Łukawicy na Debrach toby wtedy trzeba dać na szkołę pole

L. 799 części 802 coby uczyniło 1 1/4 morga. **Te trzy wsie dadzą się łatwo polonizować.**

Łukawicę także polecam, tam nieco trudniej ale chłopcy są cywilizowani i już jest 13 Polaków. Na gruncie kupionym w chałupie skarbowej mieszka i używa ją Wicék German, gdyby chciał przejść na chałupę ojca to tam także konieczne Polaka osadzić.

Зъ додатку до того зъ дня 22 грудня 1892:

Dowiedziałem się, że Rusini chcą kupować dominiakalny plac naprzeciwko Starostwa, którym zasadzony brzoastami otóż wyrażną moją wolą jest, aby ten grunt nie był sprzedany...

Wyrażnie postanawiam, aby jeżeli moi spadkobiercy lub ich prawonabywey, jakie realności w mieście lub grunta wiejskie sprzedawali **aby sprzedawali tylko Polakom obrz. łac.** z tym samym obowiązkiem na tych częściach ciążyć.

IV. Зъ додаткового кодицилю зъ дати Лѣсько дня 31 сѣрпня 1893:

Polecam synom moim, aby w razie gdyby Notaryusz miejscowy był Rusin, aby prosili Sąd obwodowy aby wyznaczył do robienia pertraktacji

cy Notaryusza Polaka z pomiędzy notaryuszów w jego obrebie czynnych. Także wyraźnie żądam, aby na pogrzebie moim przy obrzędach czy to w Lisku czy w Bacheorem nie było ani spiewów ani ceremonij ruskich.

Зъ додатку до того зъ дня 1 сѣрпня 1893: tylko iż w razie mej śmierci może robić pertraktację Pan Notaryusz Jurkiewicz, **choć Rusin, ale synów wychowuje w obrzędku łacińskim.**

V. Зъ додаткового кодицилю зъ дати Лѣсько 7 грудня 1893:

Kasa lub Fundacya pożyczkowa Polska imienia Tadeusza Kościuszki. Z tych powyżej oznaczonych pieniędzy przeznaczam dla gmin Manasterca 500 złr., Bezmihowy dolnej 450 złr., Łukawicy 350 złr. Posady liskiej 150 złr., Huzele 250 złr., Weremich z Łączkami 250 złr., Sukowate 350 złr., Kamionki 200 złr., Bacheorem 500 złr., Podbukowina, Polhowa i Słonne razem 150 złr., Poraż 200 złr. co razem czyni 3350 zł. jak wyżej. **Główne warunki są aby pożyczki były udzielane gospodarzom religii rzym. kat.**

Dalej zapisuję Radzie szkolnej miejscowej w Porażu 350 złr. na zakupno za procenta drzewa na opał szkoły. Tak samo jeżeli szkoła Bezmihowy dolnej, której erekcyja teraz jest w trakcie będzie szkołą z językiem wykładowym polskim na ten sam cel co w Porażu zapisuję rocznie 350 złr.

VI. Зъ додаткового кодицилю зъ дати Лѣсько 9 жовтня 1894:

Dziś jeszcze dodaje, starajcie się u Sądu obwodowego w Sanoku, aby wyznaczył do robienia po mej śmierci pertraktacji spadku Polaka notaryusza albo Lisowskiego z Baligródu albo Narajewskiego z Dynowa, **aby Polak zarobił.**

## Письма повиборчій.

36 Стрѣя пишуть намъ:

Великій свѣтлый день триумфу святкуємъ Стрѣйщина. Мамо всѣмъхъ найбѣзпороднѣйшихъ штурчокъ нашихъ противникѣвъ, ми-мо неколькѣхъ агітаціа гр. Дѣдущицкоу а его сторонникѣвъ, ми-мо обильно выписанныхъ грошей для купованя голосѣвъ — мы побѣдили свѣтло и нашъ кандидатъ одержавъ 100 голосѣвъ противъ 69.

Мы были знаменито зорганізованіа, цѣлымъ повѣствъ працювавъ горячково, свѣщеніа трудѣли ся въ найвысшій пожегтованѣмъ, народъ бувъ генуэинизованый для кандидатуры д-ра Олесницкоу и державъ ся твердо и непохитно. Однакъ въ послѣдній хвилѣ захватѣлись нашъ надѣвъ, бо въ повѣствъ пушено въ обѣтъ грубій грошъ. За одинъ голосъ жертвовано по 200—300 ар.; не було одного виборця, котрому бы не дѣлано офертъ, деякимъ дано по 100 ар. лишь за то, щоби не голосували зовсѣмъ, а деякимъ (прим. виборцѣмъ зъ Братковецѣ) дано по 100 ар. лишь за то, щоби вымѣняли назвище кандидата „Олѣшницкій“ замѣсть „Олесницкій“. Старостѣ ужалъ ся зѣмъ стороны всѣа прѣсѣ, виборцѣвъ армію тероризувало грозилами (прим. Юрѣви Барабашеві зъ Конюхова загрожено вымѣромъ за шість лѣтъ полатку зарѣбкованѣ водъ торговлѣ волами [хочъ войнъ ен не провадѣвъ], коли свѣтъ „го не буде голосувати за Дѣдущицѣмъ). Така сума якъ 200—300 ар. есть для бѣдного подѣбрового селянина маеткомъ и дѣлаго лѣжалъсь омъ, чѣ нашъ виборцѣ не поддадуть ся великой покусь. Однакъ честнѣа нашъ и свѣдомыя народъ устоявъ и въ 101 очисленнѣхъ намъ голосѣвъ лишь одинъ (Остахъ Савриды зъ Семинькова) змѣнитѣвъ, а прочіа 100 якъ одѣвъ мужъ воддала голосъ на д-ра Олесницкоу.

Рано о год. 8 1/2, вышло нашихъ 100 виборцѣвъ зъ Народного Дому до старостѣа; на чолѣ шло 27 свѣщенникѣвъ, мѣжъ ними о. Гілячѣнскій изъ Станавы, котрый лишьвъ умаряють жену дома а прѣбувъ сповнитъ свой обовязокъ горожанський. Водъ разу побачити можна вже було, що по нашѣ стороны есть болѣебольнѣ, и то значна; дѣлаго противъ партіа дужѣ поусукала носы и виборцѣ гр. Дѣдущицкоу, зложенъ переважно изъ сѣлѣвскихъ жидѣвъ и поберѣжнѣковъ, никли противъ поважномъ громады нашихъ виборцѣвъ. Зъ ударомъ 9 години звучено виборцѣвъ до середины. Въ старостѣвъ приладжено було все такъ, щоби виборцѣвъ були въ нашѣй комнатѣ, якъ комісія; однакъ нашъ виборцѣ, упередженъ о томъ а маючи за собою прѣречѣе намістѣника данѣ депутациі, увѣшли смѣло въ значномъ числѣ до салі комісііи и заявили, що мы-мои прѣречѣе намістѣника, що голосованѣ не будѣ водбуватѣсь тайно, остануть въ тѣмъ же салі. Старостѣ, зъ початку ставивъ обѣщанію, однакъ выконца уступивъ.

Розпочавъ ся виборѣ комісііа картками. Противникѣа мала картки бѣлы, мы рожевы. Нашъ виборцѣвъ змѣждали рѣшучо, щоби чѣтати лігѣу и побѣла сего водѣбрати картка; однакъ старостѣа нѣякимъ чиномъ не хотѣвъ на се згодити ся и розпочато водѣбрати картка водѣ виборцѣвъ въ сумѣхъ. Середъ того водѣбране побачивъ о. Давидѣвъ, що одинъ зъ комисарѣвъ старостѣа владѣ чѣлу жемѣно бѣлыхъ картокѣвъ въ капелюхѣ, де скидали ся картки. Въ одну мить хвативъ о. Давидѣвъ комисарѣа за руку и не допусивъ до кинѣна картокѣ. Въ салі аяла ся буча. Показало ся, що картокѣвъ есть значно болѣе, якъ виборцѣвъ. Старостѣа засулявъ ся и зарѣдѣвъ поновне голосованѣ картками на комісію. Нашъ

виборцѣвъ спротивлялись водѣбранію картокѣвъ въ сумѣхъ вказуючы на то, що сей способъ водѣводитъ до абсурду, якъ власнѣе выказано перше голосованѣ. Ситуація почала ставати невыразною. Тодѣ старостѣа запропонувавъ компромісъ; щоби кожда сторона выбрала собі по двоухъ члѣнѣвъ до комісііа. Нашъ виборцѣвъ заявляла, що згодѣтъ ся лише подѣ тымъ услѣвизамъ, коли старостѣа мѣжъ трома члѣнами нѣмъ до комісііа маючими ся подѣкати по-кличѣ одного зъ нашихъ виборцѣвъ. Не маючи иного выводу, старостѣа згодѣвъ ся на тѣмъ и таковыи способомъ увѣшли въ складѣ комісііа о. Давидѣвъ, Залозецкій и Горалѣвичъ. Цѣла гая церемонія зъ комісію трѣвала добру годѣну.

Водтакъ зачало ся голосованѣ. По перѣголосованію члѣнами тои-жъ комісііа почато вымѣнувати виборцѣвъ побѣла зѣмѣкѣ. Заразъ першихъ 20 голосѣвъ упало на д-ра Олесницкоу а водѣтавъ болѣебольнѣ таа росла и черезъ цѣлый часъ голосованѣа удерживала ся на користѣ д-ра Олесницкоу постѣйна рѣзницѣа около 30 голосѣвъ. Изъ салі почали выбѣгати жидѣки и подавати зѣвѣтку жидѣмъ сѣлѣвскимъ котріа цѣлоу лавоу стояли на тротуарѣ коло старостѣа (Жидѣа стрѣйскіа вѣла ся коррѣктно а не мѣшала ся до нѣчого). Зѣвѣтѣа тѣ були чѣмъ разъ горѣшѣ, бо зѣмѣа жидѣа скѣбѣскій порѣшѣлъ: „Kein Geschäft! kein zu gain ind tühr a Heim!“ — и забралѣсь остѣнатиіно на двѣрѣцѣ, зъ-водѣа найбѣлѣшимъ повѣствъ по-вахѣла домовѣ. А тѣмчасѣмъ напѣлавила щоразъ гучѣйшій громады нашихъ людей зъ побѣлѣвскихъ сѣлѣ, дождедаючи нетерпѣливо ре-зультату. Виборцѣвъ, водѣдавши голосѣ, выхо-дили изъ салі и подавали водѣмѣмъ, яка про-порція голосѣвъ. Коли вже д-ръ Олесницкій достѣвъ абсолютну болѣебольнѣ, занавула мѣжъ сѣлѣвами безмѣжна радѣбѣ. Роздали ся грѣмѣй радѣбѣстѣй оклаки — то оголошувало результатъ вибору — изъ старостѣа выспѣла сотка нашихъ виборцѣвъ зъ горячими водѣ утѣхъ лицами.

Повѣствъ ся оклакъ: До церкви! до церкви! и въ тѣмъ хвилѣ уформувавъ ся величавый похідъ и зъ выбраннымъ посломъ на чолѣ двѣгнувъ ся улицами мѣста середъ зву-ковѣхъ цѣсѣвъ „Миръ вамъ брата“ и „Щѣ не умерла Ураина“. Похідъ сей въ салѣ коле-кохъ сотокъ людей перейшовъ рыноу и вой-шовъ до церкви. Тутъ 15 свѣщенникѣвъ водѣправѣло торжѣственный молебѣвъ, потѣмъ водѣспѣвано „многая лѣта“ послови и вибор-цѣмъ.

Зъ церкви двѣгнувъ ся похідъ въ такѣмъ самому порядку до Народного Дому. Тутъ въ двѣрѣхъ Народного Дому повѣтели посла хлѣ-бомъ прѣдѣставѣтѣль обѣтъ судовыхъ повѣствъ, стрѣйского и сѣлѣвского, пп. Свѣтѣль зъ Дашава и Варивода зъ Сяневодѣка выжного, зъ котрыхъ першіа въ сердѣчѣахъ промовѣвъ водѣдѣвъ радѣбѣвъ руського народа въ Стрѣй-щанѣ, що на пороѣвъ своего Народного Дому витѣти можѣ своего любимого народного посла. Водтакъ удала ся всѣ до салі. Тутъ вступивъ д-ръ Олесницкій на естраду и въ водшѣй, грѣмѣжѣмъ оплесками часто прѣрѣрыванѣй про-мовѣвъ водѣдѣвъ вагу дня побѣды, подѣжувавъ народѣмъ за его повѣачѣе и характерѣбѣтъ, духовѣнѣству за его неутомимый трудѣ, якъ такожъ и молѣдѣжѣа академічѣна, пробуваючи въ Стрѣйщанѣ за ен невычайно живу помѣчь въ акціа виборѣвъ.

Водтакъ наступила скромна переаука, котроу закінчили ся торжѣства славноу дня побѣды Русѣновъ Стрѣйщанѣ.

Иъ Скалата пишуть намъ:

Писано було въ „Дѣль“ въ сѣрпнѣ, що повѣствъ скалатскій, корѣвно рускій, задумѣвъ воддати сѣлѣвскій мандатъ посольскій „въ прѣзентѣ“ нашоу сѣрѣчному прѣтѣлѣви п. графѣви и намістѣнику Леонѣи Пѣлинь-скому. И бачѣе, добрый люде, тои повѣствъ бувъ конѣсеквантѣный въ своимъ намірѣ. Памятного дня бѣлого вересня майже одностѣсно тои повѣствъ славетный выѣравъ собі на заступѣна своихъ интересѣвъ сѣлѣвскихъ въ соймѣ, ч. грава Леона Пѣлиньского! Всѣхъ голосо-уючихъ було 181; зъ того п. намістѣникѣвъ до-ставѣ 164 голосѣвъ, а п. Михайло Буката зъ Гавѣова лѣмѣ 17 голосѣвъ. Що дѣлао ся перѣдъ выбѣрами и подѣасть виборѣвъ, трудно ознѣвати. Серѣе краѣа ся, що нашъ народъ рускій такъ бѣдѣжно загарѣво свое право и се-бе самого.

Першій разъ бувъ я на такихъ выбѣрахъ и выѣвъ-емъ припобѣкѣе вражѣе свѣде-нѣвъ руськихъ було всего двоухъ виборцѣвъ дѣйствио голосувавшихъ. Але всѣа о. парохъ зъ Колодѣвѣаи Слюзарѣ побѣшли за Пѣлинь-скимъ, а другій огѣвъ руховѣвъ, хочъ бѣдный сотрудникъ, давъ голосъ на народѣного кан-дидата Букату. О. Зазулякъ зъ Рижнѣвъ не були ласкави прѣбути на выбѣры, не знати, зъ якои причинѣа! Взагалѣ мѣну свѣзати, що у насъ етѣвъ духовѣны лѣмѣють свѣа стадо са-мѣласъ на такъ важныи чѣсѣ, якъ выбѣры. То и не дивѣта, що дѣлао ся такъ рѣвъ, що ажъ розпука огорѣла серѣе, коли давѣтѣсь, якъ нашъ таки рускій хѣлѣборѣмъ мѣвъ-бы на-стоящій Пѣлинь зъ сѣлѣдовоу устѣмѣшкоу и зъ любѣвнѣмъ послѣдомъ на пана старѣстоу якъ одѣвъ мужъ голосували на „Гро Ексцѣлѣн-цію п. намістѣника грава Леона Пѣлиньского“. Пробѣудѣвъ ся „зѣмѣй“ патриѣты скалатскій, не судѣте ходѣжѣми мерѣцами, не будѣте панѣ-скими лѣзунами! Чѣсѣа, чѣсѣа вже вѣтѣти, бо такий грѣхъ дармувати!

Иъ нашѣмъ болѣеъ про тѣ выбѣры, а тепѣрь скажу лишь ось-що: Бракъ организа-ціа, бракъ порозумѣнѣа страшно икодѣтъ вы-борѣмъ, тѣмъ болѣе, що нашъ противѣникъ всѣа напередъ маючы прѣготованѣе. И такъ ту въ Скалатѣ стало ся зъ выбѣромъ комісііа виборѣвъ. Противѣна сторона мала вже готовіа карточки зъ члѣнами комісііа виборѣвъ и хо-











Переданная на «ДВЭО» в качестве образца для исследования  
«Вещи» у Лаврова.

въ Актотри: за границей:  
на цѣлый рѣсъ . . 15 вр. на цѣлый рѣсъ . . 22 вр.  
на полъ рѣсъ . . 8 вр. на полъ рѣсъ . . 11 вр.  
у Ливеза:  
на цѣлый рѣсъ . . 14 вр. на полъ рѣсъ . . 20 вр.  
на чѣръ рѣсъ . 8:50 вр. на цѣлъъ 1 вр. 27 вр.  
Редикция, Администрація и Экспедиція подъ Ч. 38  
ул. Ватория — Румонканъ въстрѣтъ съ нѣтъ на въ-  
перекрѣ састорожене. — Ронжакція доистотанъ  
абданъ въдъ порта.  
Кеиджисе чѣде комтуе 4 вр. на пров. 7 вр.  
Фогеления вънѣтъ прижиманѣ на цѣдѣтъ 10 вр.  
въдъ одѣтъ сѣрдѣтъ нѣстерановъ въдъ онъ нѣдѣ въ  
вънѣтъ. Кондѣланъ по 35 вр. а. в.  
Кеиджисе и нѣтъ доистотанъ вънѣтъ, нѣдѣтъ съ 10  
15 вр. въдъ комтуе.

I. Бобевскій.

Книги торговельчі, Білети візитові **ві** Куверти з наголовками  
по дуже приступних цінах.



шого року. Подружжя Александра з Драгою в ухвалені всякого впливу небажало. Мілани було двомісячній Росії та рвалося на перехідно сербських симпатій від Австрії до Росії. Головні обидва промови чорногорського наслідника престолу про Альбанію і по дорожжю російського великого князя через Балкани були дальшими ознаками російських махінацій на Балканах.

В послідньому ж часі вся англійська і німецька преса стала таємно голосом писати, що Росія, полагодивши свої справи в Китаю та загорнувши Манджурію, звертає тепер зовсім одностайно до балканських справ та підготувавши там повзано терен для недалеких перемін. Що російській впливу панувати неодмінно в Чорногорі, Сербії і Болгарії та що всі православні піддані турецької диктатури на Росію як на свою єдину опору — це факт довершений. Та тепер приступила Росія до здобуття симпатій послідньої потрібної собі державки — Румунії.

В той цілі засновано в Букарешті особливий агітаційний журнал „Православний Восток“, котрого задачею буде здобувати для Росії симпатії неславянських і православних народів Балкану. Правда — „Православний Восток“ не є органом офіційним. Гроші на його видавця дає нібито графиня Каністова, своячка російського амбасадора у Відні; та зовсім річ, що російська преса більше ніж вся інша є оруддям свого правительства, тож певне і цей ентузіазм „Православного Востока“ треба брати як пов'язаний. В якій намірив вести-ме та часопис свою діяльність, можна замислювати хоч-би з того, що вже на самі початки почастувала вона Румунії без церемоній Семігородом та Буковиною — розумієся в заміну за есентуальний союз з Росією.

Загалом же російська агітація на балканському півострові має всі ті прикмети, якими вона відзначалася 25 літ тому перед вибухом болгарського повстання і турецько-російською війною, що скінчила її берлінським трактатом. І тоді була на Балканах така сама горяча атмосфера. І тоді, так як тепер, засіяли Балкани російські агенти. І тоді Росія приєднала собі Румунію, аби могла перекинути свою армію через Дунай.

Розумієся, що всі ті алармуючі виступи Балкану мусіли немало затревожити Австро-Угорщину. У віденських і будапештських днівниках появилися громогласні статті звернені против російських махінацій на Балканах. Дісталося при тому і міністрові заграничних справ графові Голуховському. Бомбою, що перша зашепотіла дрімучу опінію нашої держави, була стаття в Pester Lloyd'а. Річкі, незвичайний в свій час давнику тов, який була написана стаття, отримав екзурію против Росії та догана графу Голуховському за його мнєну супротив Росії політику зацікавила всю європейську прасу.

Вся політика Австрії на Балканах за шість послідніх років тісно линує до особистої теперішньої міністра заграничних справ. Досадну врятку сему політику м'єстять послідній номер віденського тижневика Die Zeit. Гоф називає тут повтарати цілу єю знамениту статтю; перекажемо тільки як найкоротше її зміст:

Граф Голуховський — пише die Zeit — вислав тепер против Росії експедицію, тільки не військову, але паперову. Воює против Росії статтями по своїх републіках. Та се йому мало поможе.

Коли 1895 року — ні с'єло ні пало — став граф Голуховський шефом заграничної політики нашої держави, захорував він на позовані на „нового Бісмарка“. Як Бісмарк, закінчивши союз з Австрією, по-за її плечима знов уложився з Росією, так і Голуховський задумав зробити те саме. В 1897 році наш цесар відбув подорож до Петербурга, а граф Голуховський при тому конферував багато з графом Муравєвом. Загалом пішла чутка про австрійсько-російський „договір“ що-до Балкану. Росія тимчасом піддурювала Австрію, аби зискати вільну руку для своєї діяльності на далекім Орієнті. Через час, як Росія пораджувала в Манджурії, Австрія, задурена „рівновагою“ на Балканах, прогайнула найкращу пору для скріплення свого впливу на Балканах. Граф Голуховський з-разу робив міну, наче-би з Росією заключено „договір“. Але опісля мусів він з делегатами признати, що вся та исто-

рія редукуєся до „щарого порозуміння“ з графом Муравєвом. А тепер показуєся, що Росія „надула“ „нового Бісмарка“ — она всім нині єдиною панєю впливає на Балкани.

## Перегляд політичний.

Напад на президента Мексиканії. З Букарешта відішлють найшвидше телеграми, що там лунув вчора замах на президента Сполучених Держав Північної Америки Мексиканії. Президент відбував там всеамериканську виставу. Коли перекладав павільйони і ввійшов до галі музичної, зблинув до нього якийсь чоловік, прилично одитий, задержав його на два рази стрільши до нього з револьвера. На нещастя стріли були цілні. Одна куля поцілила Мексиканію в ліву груди, друга в живіт. Президент упав на землю облягаючи кровю. Посеред світу, оточуючи президента, повстав великий переляк; злочинець, користуючи з того, хотів утекти, та се йому не вдалося. Его зловили і ув'язнили, бо до тепер не провірили ще тожності его особи.

Президента уміщено тимчасом в шпитальній баракці, що знаходиться на виставі. Перенесений туди відмисляв по часі приємності. Дізнав доконила сейчас операція і викинула кулю з груди. Обидві рани тяжкі і життя президента грозить поважно небезпечністю.

Коли вчора про замах дійшла до Нью-Йорку, викликала она велике обурення. Товари хотіли вийти на вулицю, в котрій находитися офіс до якої анархістичного, і збурити его. Поліція тільки з великим трудом удалося удержати спокій.

В Берліні не може дійти до війни з вибором другого заступника бурмістра. По разі першій був обраний Кавеман, та цесар не затвердив его вибору, бо він, служачи ще молодим у війську, мав вести ся невідповідно військовій дисципліні. Тепер оповіщено про новий вибори, а Кавеман заявив, що вибори прийме. Внаслідок того заяв рішила сильна фракція лівців в раді одностайно голосувати на Кавемана і він без всякого сумніву вийде з вибору одностайно. Чи цесар Вільгельм II. тепер сей вибори затвердить, можна сумніватися; бо і се певне, що рада, з огляду на велике політичне значення сего вибору, не відтратить ся, хоч-би прийшло ся й і по третій раз вибрати заступника бурмістра, а в свій упертості вибере ним знов Кавемана.

Оби́жники папи до єпископів в Німеччині докоряє ним, що зазавдо уступав поводити ся зглядом міських властей. Сказано в ньому, що при виборі єпископів заходять нерідко річчя не згодні з вільною церквою, а з повагою апостольської столиці, ані навіть з заключеними трактатами. Тож капітули мають глядіти на те, аби ані посередно ані безпосередно не порушували тей свободи, заборученої законами і договорами. Папа обстав при тому, щоб жадне некатолічне правительство не м'єшалося до виборів єпископів і не встановлювало перешкод капітулам. Акти і документи апостольської столиці не знають о ніяких комісарях правительствених при виборі єпископів, тож папа не може на те згодитися, щоб такі комісарі були присутні при виборах і впливали на законність. Капітули повинні опертись тому, бо то противне повзів церкви, і най вим не здає ся, що буде то комісарі а не папа потверджує нововибраного. Вибори тільки тоді правосильні, коли его папа затвердить; м'єж тим декотрі капітули вже наперед публікують вислід виборів, а се є неумістне. — Сей оби́жник має переконуватися в архівах капітул і відчитуватися перед кожноразовим вибором єпископів.

## Повыборчі писма.

З Жовкві пишуть нам:

По переведенні в нашому повіті прав виборів, що правда з малими винятками досить безсторонно і спокійно, адалося, що рушій кандидати д-р Король перейде значною більшістю голосів та що велика пресія з боку наших „дгасі“ не буде, тим більше, що Жовківщина — одна з найкращих руських повітів, де не так легко стерор-

зувати і підкупити свідуючого руського виборця-хлопа і що поставленою Подіями кандидатурою павського вислужника вбита хлопа Дучиманського навіть самі Подіми не дуже олушували ся. Однак в переддень виборів повзало знаним втримом. Здавалося, де і фонди на агітацію і на перекупства, і ціла товпа хуляв-наганяв розлетіла ся в повіті по невинних селах з'єднувати для Дучиманського голоси. І так з 120 певних руських виборців віддало свої голоси на д-ра Король 101, а 19 дало ся увести покуси і або не явилися до голосування, або безлично схрунали. Мимо тей скаженої агітації за Дучиманським, дістав він всього 67 голосів і пошав ся в... не так вбав, як ті, що хотіли віддати его пошав — польські панні й жиди.

В самі день виборів сторонники Дучиманського розвинули за ним шалену агітацію так по містечку, як і в самих льоках виборців, а при тім водили два архикруки з Мачшана: Андрух Грех і Василь Грив. Я вже чоловік не молодий. Нераз і не два бував в виборцях, надивив ся на всякі надужити виборці, на всякі насильства, але чогось подібного, що діялось в-ого вересня в Жовкві при виборі посла, я ще не відбав і не чув. Прямо кров стігав ся в жилах, коли погадаю на всі ті беззаконня, нахабство, наруги, яких дізнали руські священники. Два вище згадані страшний надивиди Грех і Грив, безбачні виборцями, прийшли до льокального виборчого, усталися в дверях з вишываючими мінами і входили священників-виборців зачала напастувати, прозивати крайніми грубостями і поштовхувати кулаками. Священники (числом 14) виділи, що Грех і Грив в товаристві вільнох бідняків сводили товаришів, жовавських жидів, хотіли викладати бучу з св'яток, стиснувшись всі разом станули спокійно в саля і ждали на голосування; але в ту Грех не дав їм спокою. О. О. Тустановський в Омелянській, умучений і аясований довгим стоянням серед натовпу людей, відлучився від гурту і вийшли до св'яток, щоб трохи перейти ся. В той момент св'яток в св'яток великий гамір. Один з опришків ударив з цілою силою о. А. Тустановського кулаком в груді, а другий заляував о. Е. Омелянського очі. Кількох жидів, користуючи з заволоду, зачали наших священників поштовхувати і прозивати послідними словами. Священники, не мучачи стерпів далше тих страшних наруг, удалася під проводом о. дєкана Целеха до ц. к. комісара повітового і висказали перед ним свої жалоби просили его, щоб приказав усунути з льокального виборчого напастників Греха і Грива, котрі не будучи виборцями не мали права там бути. Комісар відмовив тому жадану і сказав, що за несправедливості ся в св'яток, відповідати не може, а усунути напастників через жандармів не хоче, бо не хоче робити заколоту і вводити до саль жандармів. При тому комісар в острів тоні докоряв священників, що они самі проковують (?), а радять їм, щоб вели ся спокійно, бо вбав, комісар, в інтерес священників „тзума гекі па рлісе“, аби не прийшло до ще гірших скандалів (?). На таке дістим священники остали далше в саля ругані в безличний спосіб всякими Грехами і відомілися лаше тим, що при самім голосуванні кожний з окрема заявляє перед комісією виборчою, що єсть в льокалі виборців напастованні і поруганні, а о. Омелянський дав ц. к. старості нарку з іменем напастника, котрий заляував ему очі, і просив о покарання виновника. По скінченні виборів священники, боячись виходити поодинокі з саль, злучили ся всі разом і виходили громадою; та Андрух Грех став в самім порозі і кричав на ціле горло: „Ану, поны, тепер вбав до двок!“ Перейшовши через таке пекло, священники сховалися до торговлі Олєярчика, однак в сльді за ними злиняв ся там і Грех і знов почав їх лашти ужасними словами. За багато було уже того і самим Подікам, бо один з них втрутив Греха за двері.

По довершенні виборів і по оголошенні результату руський виборці зробили своему послови д-ру Корольова овацію і посадили его на звычайний хлопський воз, праясений зеленими гаузами, обвели его конями по містечку. Виборці наші держалися добре, однак лаше вбав з Мачшана Данюб, котрий слов вбавство має завдати д-ру Корольову і котрий божає ся на всі св'ятощі, що не зрадить руської справи, схрунув і віддав свій голос на польського кандидата. Сумно писати о тому, однак, щоб бути справедливим, мусу сказати, що в раді... нехай не скажу — знайшов ся самі разом і один священник руський о. Дам'ян Гур, парох Нового села. Отець сей, давши вибратися на вибори, не прийхав до голосування, а що гірше, ще перед виборами дав ся чути з тим, що до виборів м'єшати ся не буде і до голосування не прийде. Їй отче! коли-би ви були хочучи, як честай руський виборці голоси роптали звазав з Жовкві, з яким обреченням обдурювали ваші поступки, були би ви зб'єду налетіли! Правда, ви, — як казали ваші парохіане — стараетесь о парохію, хотіли і тепер одну злучити, та погребете „павської лаші“. Ну, тимте ся, дістанете ви тепер певно, але я вам не завидую. Русь-Мати дого-дого не забуде вам вашого не-

патріотичного діла, хотіли священники руські, брати ваші, хочуть вам ся забути і прощати вам! Додати вбав мушу, що по скінченні виборів хуляв побив на містечку честного руського виборця Данила Мешелату і була-би его так добре скривдили, коли-би наші люди не були его обороняли.

Отже відбав ся в Жовкві виборці нашого руського посла, а зневажений і олюбаний руський священник виборці страсти-терпиці пытають ся: чи єсть хто на св'яток, хто би улюбив ся за них честь? Таж нині маємо вже товариства для охорони вибратися, чому-ж би не мало бути і товариства для охорони руського священника!

Сп. Д-н.

З Городеччини пишуть нам:

Коли хто читав послідні числа „Діла“ та порівняв славні відозви з неславним результатом виборів, мимохіть подумав собі: от рутенський оптимізм, самодурство! — 100 голосів против 38 — се ж така ганба для городечкого повіту, се такий сором, що хоч ся плюнути на всю надію і на будуче! Однак при сих виборах зайшло таке свистіство зі сторони нас самих, що мусимо намаркувати ті злочини, тих шкаралупників, через котрих ми перепали. Нехай руська суспільність наклеїть їх п'ятном трусів, нехай Народна Рада знає, яких людей має у повіті.

Перше, початковий місце належить як тут о. Царев, парох Малкович, буюмому організатору городечкого повіту, котрий усунув ся цілковито від роботи. Не дав ся вибрати виборцем і словидував через се вибір в хуляв зі своєї парохії.

Вишенка велика давала все певних руських 8 голосів. О. дєкан Пасецкий, хоті вибраний виборцем, не прийхав а с'єм его виборців схрунали.

Керниця давала 3 руські голоси. Тепер схрунула. Парох там о. Черепашинський. Повіто, Зуміці, Сторона схрунула; священники Лотоцький не явив ся навіть до голосування, бо се „пусте“, а наразити ся можна. Пропали 3 голоси.

Любич великий давав 5 руських голосів. Тепер схрунув. Парох там о. Гелітович, тримаючи ся за сідло „як з'є, то з рапами“.

Угерці схрунали: пропали 3 руські голоси. Незагідність парох о. Гнатішак причиною; та се бодай чоловік доброї волі.

О. містодєкан, патріот Яцшин, навіть не прийхав до виборів, хоті вибраний; пропали 2 руські голоси з Вороцова.

З Домажиря не дав ся вибрати о. Рибач виборцем схрунув. Пропав 1 голос.

Рокитно і Ясенка схрунали. Пропали 4 голоси. О. Божейко міг виратувати ситуацію дуже легко, але навіть не прийшов до прав виборів.

Певні 2 голоси з Лісковиці пропали завдяки о. парохам, котрі ані пальцем не рухали.

Священники в Городку мають час усім заняті ся, лиш не долею своєї пасти. Там не було жадної акції, а предці могли бодай побороти ся, бодай компромісом звазати кілька голосів. Через байдужність о. с'єтрудників пропав 1 голос з Дроздовича і 1 зі Стоділок.

Так отже наших певних голосів впропало 38 через зрадничу байдужність поіменованих священників. Слі дописали 4 голоса з Родатич, котрі певно були би наші, с'єд-би була енергійна акція, 1 голос з Річан, то були-би ми не страдали 43 голоси. Бо тих 38 голосів, що упали на руського кандидата, то були переважно з хуляв досі с'єл; за добрі страхи не було. І став ся диводіл! Злі стала добрими, а добрі злими! Разом повинні ми були мати що-найменше 81 голосів, а мали лише 38. Сором і ганба нехай впаде на виновників!

Побідити нам було дуже легко. Староство оголосило заздалегідь день прав виборів у кожній селі, се було оголошено і в часописах, а на те, що декуди годинами комісарський ішов за скоро, була рада: чекати від рана. Вираді по старому звичаю розпавив і підкуплював виборців секретар ради повітової Богданович, вправді виборці гієни [як Петро Швайдар і в.] робили своє, але такі великих надужити не було. Слі-ж ми програли, то винні ті священники, про котрих вище згадано. Мимі патріоти допомогли до побіди маршалкови через свою байдужність і крайню лінь.

Тому, с'єл народна справа в городечнім повіті не має пропасті, нехай ті священники, що до послідніх держали хлопську руську справу, з'організують живу енергійну роботу самі, не чечкаючи ся з трупами, котрі політично умерли при с'єх виборах. О. Січаківський, Обрізків, Целех, Лагола, Загаєвич і Прихитко — ось імена тих, котрі повинні взяти провід у свої руки. З цілим пожертвованем працюють они по своїх громадах, у кожного з них кранниця та читальня та й поштова Каса; всі они брали живу участь при виборах.

Та не досить у себе робити. Треба взяти ся до громад котрі не мають добрих провідників. Віча читальні! — ось поклик до Вас, чесні Отці духовні! Матеріал по селах податий, добрий, лиш принути та хоті трохи самопожертвованія! Чи-ж не подавали Ви тих честних виборців, що так с'ємло ставали до голосування, хоті знали, що справа програє, хоті се були хлопці, хоті їх пастирі з бозани подішали ся дома. Честь Вам, руські шістки священники, а ще більша честь Вам брати с'єляне, котрі не







**Заряд Крампиці Читальні „Прогресу“ в Журові**  
платя за крамарем. Близькі ін  
формації подасть Пристаї, на  
рох в Журові, пошта 1000.  
471 2-8

### Новина!

Ковдри пухові виробу Йосифа  
Шустера захищені для своєї над-  
звичайної легкості і тепла з во-  
няного атласу у всіх б'єжах по  
зр.: 8, 10, 12, з шовкового атла-  
су по зр.: 20, 28, 35 до 40. Ковдри  
зшиті на повний ваті поцв'я-  
від зр. 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20 до  
32. Сітнички зшиті і спружніючі,  
повинні коцки, подушки і т. п.  
найдевші у спеціальній робітні  
впробів пошуку

**ЙОСИФ ШУСТЕР**

Львів, вулиця Коперника ч. 5.  
465 2-2

### ПАСАЖ ГАВСМАНА

І. ЛЬВІВСЬКЕ

**Photo-Plasticon**

(46 разів преміюване.)

Водь 8/10 до 14/10 до побачення:

Величава подорож

з Гріз до Ст. Антонь

в живописній Тиролі.

Вступ 10 кр. 85

Сутки цигаретові 1000 штук

за 1 зр., поручає Ант.

Мазуркевич, Львів, Скарбівська 7.

Важне для катехитів шкіл  
народних.

Вже вийшов з друку:

**Практичний**

**Провідник**

для катехитів.

Перша частина для 1 і 2 року науки.

Ціна 1 корона

з переспілкою поштовою

1 корона 10 гел.

Набути можна в книгар-

ні ім. Шевченка і Ставроп-

ітійській. 471 2-10

Одинока спеціальна фабрика в  
Австро Угорщині. — Ц. к. дер-  
жавний медаль за знамениті  
виготови.



**Fr. Moravus**

**Brünn, Grosse Platz 8.**

виробляє і достаток

вежові годинники для церковей,  
школ, замків, ратуш, фаб-  
рик і т. д. контрольні го-  
динники для ночов сторожів,  
електричні годинники як най-  
лучше вироблені і під га-  
рантією.

200 вежових годинників до-  
статок на повне вдоволення.

Ціни вишлять даром

884 7-12



Пожелати кождої

господини,

котра має вигляд на оцадність,

здоров'я і сміх уживає лише

Катришера ками солодовни.

Цілковитою готівки не вимагає ся.

Під догодними услвами

даємо особам, що в можности  
платити, всі інші товари на кре-  
дит і поручаємо їм давати са-  
мостові, до комітатів, стійний цер-  
ковий, ходіння, лінолеум, церкати,  
франки, портрети, кани на с оли  
и збжжж, кофрини, кофрини, кофрини на  
мебл і реальний другі предмети  
декораційні.

Мебл зелзаний і дерев'яний,  
товари льняні і бавовняні, баво-  
товари футраї, конфекції мужес-  
ку и дамску, и всі другі артакуди  
можемо на жадане спровадити.

Ілюстрований ціни вишлять даром і о-

плачено. — Ціни до нас адресувати: 492

Заряд в'єднського магазину

**Au Louvre, Львів, ул. Сикстуска ч. 6** (в Па-  
сажу).

Філія в Черемшину: ул. Міцкевича ч. 4.

Найвищі відзначення від Держави дібр Есо ц. і к. Вел. Цесаря Франца Йосифа І., від ц. к. Тов.  
господ. і Вис. Міністерств: рідни. у Відні і від Академії винаходів в Парижі.

Оригінальні машини різні Ф. Віхтерле  
Модель, Польоніа III і IIIA з 3 і 4 жога-  
тільні з кованими шитами, краті керати  
Бавера почавши від 78 К., знаряди ковальські, праси до олію, ваги, сивави огнєві і ма-  
шини до шити з перших фабрик, припорувають найдешевше



в Простійові, як: знані сичкарні Нев  
ми, сичкарні рядові „Монтанія“, моло-  
і т. п. Машини до чистення збіжж системи

**І. НАЙБЕРГЕР & КО. у Львові**

Склади у власнім домі при ул. Городецькій ч. 53, куди всякі  
замовлення просимо висилати. 830 6-23

**„CONFISERIE UNION“**

у Львові,

парова фабрика цукрів і чоколад

поручає свої ціли найнозійших способів і при прамісній  
поступових средств виконати знамениті краєві фабри-  
кати, спеціальні як:

Англіські, французькі і швейцарські бомбони і цукри вся-  
кого виду — англійські бомбони — солодкі продукти — ово-  
чеві варення — сальнові б'єжони Знамениті десертні цу-  
кристи з різних добрих рах (Dragées, Pralinees). — Десер-  
тові сивави, бісквіти, гербатники, меданія. — Оригінальні  
цу і п'єци. — Прерийні сивави аринули на Різдо й  
Великдень — від простих до найобірійших.

Цукор зедований, овочі кандизовані, галезурні — пома-  
рашкові ширини кандизовані. Ошатентовані овочевий цукор  
сивави, сивави, мармалад, оков і т. п., яко найдешевший  
ще додот в замість звичайного бузакного цукру. С к до  
сразу, яко найліпше і найдешевше средство замість масла й ме-  
ду. Неко неш рижні ово. сивави, мармалади і т. п.

Пригадуємо, що всі сирі артакуди і матеріали, и трібні  
до наших продуктів, котрі б'ємо з першорядних жерел,  
розсаджіє і контролює стаю судово записаний кемі.

З'єднені фабрики сиропу і цукрів у Львові.

Тов. зареєстр. з огр. пор. 415 7-30

**ЛЕОПОЛЬДЪ ГЕРМАНЪ**

бюро технічне

Львів, вулиця Городецька число 14 А

Фабричний склад машин, знарядов, артикулів техні-  
чних, кас огнетривалих, сивавок и помп.

Проектує и улажує

Горальні, Бровары, Тартаки, Фабрики крохмалу и Сиропу  
картофляного, Цеольні, Млины водні и парові

як також всякі заведення фабричні и промислово господарські

Урядження для електричного освітлення и перенесення сили.

Водопроводи и огривальні центральні.

Виконує всілякі технічні проекти и робіт  
реконструкційних. — Превумераторам уділяє знанни и  
вддає на добрий сплати. 422 4-5

**Лілія Голяндія-Америка Роттердам-Нью-Йорк.**

Найближній под'їзди:

12 вересня „Маасдам“ о год. 1 по пол., 19 вересня Роттердам“  
о год. 5 по полудні; 26 вересня „Амстердам“ о 12 год. в пол.  
3 жовтня „Ріндам“ о год. 5 по пол.

Нові пароходи подвійно-шрубові о  
12.500 тоннах.

Цим перших мають водь 360 кор. и вище) водь  
других мають 240 к. и вище) при-  
III. кляси 185 к. 40 с. вь Відня. (станк.)

Бюро у Відні: Для кляс: I. Kolowratring 10; для III. кляс:  
IV. Weyringergasse 7 A.

Австрійскі філії вь Берн, Цюріх и Триєст. 37

410 4-4

410 4-4

410 4-4

410 4-4

410 4-4

410 4-4

Я низше підписаний, Henry de Mauduit, заявляю и стверджую власноручнимъ під-  
писомъ, що бібулка цигаретова зъ маркою

**„Le Griffon“**

єсть правдивимъ виробомъ французкимъ

Тая загально знана бібулка єсть дуже цінна по причині високо відзначаючих ся при-  
кметъ, якихъ жаденъ изъ французкихъ, або й иншіхъ виробы вь тазомъ степени не посѣдають; кожду  
бібулку можна дуже легко розп знати черезъ тую характеристичну „Марку Griffon“.

Кожда бібулка зъ тую маркою єсть в робомъ моєй фабрики вь Kérisole підъ Quim-  
perle (Finistère) у Франції и высылас ся водь часу именованя тои марви с. в. водь 15 лѣтъ (сѣ-  
чень 1-86 р.) виключно фірмъ:

**Як. Шнабль et C-ка.**

Отся заява, зложена вь Керисоль, єсть цілкомъ згодна зъ правдою.

Дня 12 грудня 1900 р.

Henry de Mauduit в. р.

Vu pour légalisation de la signature de Mr. Henry de Mauduit apposée ci-dessus.

Quimperlé, le 17. Décembre 1900.

Le Maire:

Richard m. p.

Vu par nous, Préfet du Finistère pour légalisation de la signature de M. Richard,

Maire de Quimperlé.

Quimperlé, le 17. Décembre 1900.

Pour le Prefet:

Le Secrétaire Général délégué

Menard m. p.

Vu pour légalisation de la signature de M. Secrétaire général.

Paris, 19. Décembre 1900.

Pour le Ministre de l'intérieur:

pr. le chef du bureau du secrétariat délégué

E. Kussol m. p.

Le ministre des affaires étrangères certifie véritable la signature de M. E. Kussol.

Paris, 19 Décembre 1900.

Pour le Ministre:

pr. le chef du bureau délégué

E. Korpel m. p.

Vu pour légalisation de la signature du ministère français des affaires etragères

apposée ci-contre.

Paris, le 19 Décembre 1900.

Pour l'Ambassade de Autriche-Hongrie:

Czernin m. p.

При закупі товарів просимо покликуватись на назву часопису

Видавець и одвѣчальний редакторъ Иванъ Белей.

Папѣръ зъ фабр. Черлянской.

Зъ друкарні Інституту Отавропидіонного підъ зарядомъ Іосифа Данилюка.



















Передплата на „ДЭМО“ и надежность ее исполнения  
указаны у Директора.

Виборці Русини!

Русьня виборці!

Народний Комітет.

Не дасть ся такожь заперечити, що п. я. правительство, а спеціально п. к. старосте въ Воршевѣ самъ разомъ побѣждало позоры легальности, щобы русскимъ выборцамъ неначе "осолодиги" остаточну утрату посольского мандата. Але що кому помагають хоть-бы найкрасшій позоры, сли въ грунтъ рѣчи воро- жана переважяючому въ повѣсть рускому на- селеню система въ нѣчѣмъ не зміняла ся.

Коли водтакъ наша депутація, зложена зъ выборцівъ д-ра Дорундяка, о. Анастазіевского и Якова Бойчука удалась до ц. к. радника Мильера и тѣ жадана рускихъ выборцівъ ему представила, той репрезентантъ ц.

них; даліше аби з салі виборчої і з ві су-  
сідства видалено особи посторонні, безпечень-  
ству виборців загрожуючі; звідси аби на  
случай вибору Комісії сторона противної що-  
найменше одна інтелігентний Русиян сторон-  
ництва підписаних був до комісії з уряду  
покликаний, ц. в. репрезентант Правительства  
не дав місця;

[illegible]

Додамо, що подане в часописях число голосів (118) упавших на гр. Борковського видаєся неумовним, бо комісія повторено замкнула голосоване на 109 голосах; потім ще чекала янов повз години, та після нашого відомостія ніхто не зголошував сн. Але се вже комісія виборча дліше знає і ми в ні чомъ не преюдакуємо.

О своїй сесієсі завідомили рускй виборць зарязъ телеграфічно д-ра Кербера і вадто окремо для поясненія переслали віні-

470



строва свою зложену до комісії писемну заяву долучаючи зложені карти літимаційні.

Выборцы.

## На забудьте нашим „братям“.

[З нагоди „новой тверды на Руси“.]

З нагоди почивання дня 8 с. м. костела в Коростятині (дочерній Монастирській в пов. буцацькій) єпископом Веберомъ выписуемо таке напам'ять нашим „братям“:

Protokol czyniony z Parafian ob. gr. kat. Korostiatyńskich na dniu 30. Septembr. 1838.

A. Macie zeznać sumienne i rzetelnie pod przysięgą — czyj ten jest plac na którym teraz kaplica jest wystawiona. (На місці теперішньої каплиці побудовано тепер костелъ.)

Odp. Od dawnych czasów — у насъ паміжъ нами належала до церкви об. г. к. у то місце, на котрому каплица jest wystawiona, jest cerkiewne. My te cerkiew pamiętamy: za naszych czasów rozbieraliśmy. Nawet podwaliny są na tem miejscu. Przy tej cerkwi był cmentarz do grzebania ciał, które nie naruszony do tej pory. Którą cmentarz gdyśmy okopywali, trupy wynachodziliśmy. Na ogrodzie cerkiewnym karczma wystawiona i ogród do tej karczmy nadano. [Коршня рускою ерекцією дотавана! Не дивно, що „свѣта“ кarczma!]

B. Jakim sposobem tę kaplicę poświęcił X. proboszcz łaciński?

Odp. Sam namówił aby prosili o poświęcenie kaplicy. Nawet mówił, ażeby do Xiedza ruskiego nie udawali się, u zakazał, ażeby do Xiedza ruskiego nie udawali się, aby Xiedza ruskiego nie używali nigdy ani do poświęcenia, ani do innej jakowej czynności, — odpowiadał: ja sam wszystko zrobię... Wprzód obiecywał, gdy o poświęcenie starał się, że wspólnie Ruski y Polski Xiedza będzie miał do tej kaplicy prawo, a teraz jak poświęcił, zakazał aby X. Ruski nie miał żadnego wpływu; ludzie buntują, aby nie udawali się do X. ruskiego.

Więcej nie mając do tego protokołu dodać znakiem Krzyża S. podpisujemy.

Hryś Holodowski.

Wasył Zemkaniuk.

Stefan Holodowiczuk.

Надто въ книзі метричальній парохіи Задарова на сторінці 17. поз. 5. підъ дн. 16 марта 1756 стоить: „Азъ Греї Петръ Ремезовскій Парохъ Коростятинскій окрестных и муромъ св. помазанъ зладенца... — а на сторінці 19. поз. 6. тажъ само: „Азъ Греї Петръ Ремезовскій Парохъ Коростятинскій...“ И тажъ до року 1763.

А чий? Шематизмъ Епархіи Станиславської показує на 1900 рікъ парохіанъ рускихъ душъ — 2. Пнівъ в церкві тамъ нема, нѣ парохъ руского, нѣ парохіянъ.

„Uciśk Polaków przez Rusinów“ очевидный...

## Шалена борба выбора.

[Письмо из Тернополя]

Якъ звѣстно, Русини міста Тернополя поставили кандидатом на посла до Союзу со-вѣтника суда Гандора Мидловского. Отже а той причини оголошено Поляки плякатами ось-що:

To też słuszne oburzenie opanowało ogół polski, zebrałiśmy się, by dać wyraz temu oburzeniu... i т. д.

„Обурzenie“! — і за що-ж?

А за те, що Русини в рускім місті поставили руского кандидата!

А що-ж, чи панове Поляки по чисторускихъ поміткахъ води не ставлять своїхъ польскихъ кандидатівъ, а щобъ їхъ перекорсувати, не деморалізують нашъ нарідъ?...

Тожъ будьте ласкаві, панове „обурzenie“, лишіть намъ бодай ту свободу, щобъ й намъ вільно було хотѣти тільки поставити нашого кандидата, а чи перейде, то вже наша річъ.

А теперъ чей-жъ цінаво буде віддана Р. Т. читателямъ: хто тую відзвукъ підписавъ?

Підписавъ її дуже поважні особи. Підписавъ п. Сосицький ц. к. старший радникъ скарбової Дирекції. Підписавъ п. Сабуда, ц. к. радникъ скарбової Дирекції. Підписавъ і-і-і (аж маркетно вивістіти) п. Віктор Півочевъ ц. к. прокуратор державний.

І ви, ц. к. панове, не соромітесь?

І ви, ц. к. панове, хочете, щобъ нарідъ руский мав до васъ довіру? Хотите, щобъ вріш у вашу безсторонність, а ви „обурюєте ся“ на то, що Русини роблять те саме, що і ви робите? — що ставлять свого кандидата, якъ і ви ставите свого?

Той самъ пан к. к. прокуратор, що то такъ амакнувъ на арешта слѣдчихъ рускихъ виборцівъ — той самъ нині самъ ходивъ по сали

і зборавъ еклады на агітацію виборчу противъ — руского кандидата..

Sapienti sat!

## Переглядъ політичний.

Замінене угорского союму. Законодавчий періодъ угорского союму замкнувъ вчера самъ король довгою промовою тронову. Мова тронова вычисляє найважнійші праці законодавчі, порішешъ союмомъ въ мнѣннѣхъ пильнѣ на всѣхъ поляхъ житія публичного. Далше виводить, що не повелось справъ цено-торговельныхъ поладати на підставѣ постановъ артк. 12 закона изъ 1867 р. мнѣннѣ того однакъ інтереси економічні і фінансові обохъ половинъ монархіи збѣтали одвѣтно уваглии. Мова займає ся далше получешеннѣмъ відношенъ кредитовыхъ, зростомъ сплоскъ кредитовыхъ для ролнництва, справоу регуляцій валюты, котра рѣвножъ въ посядѣннѣхъ часахъ значно напередъ поступила. Далше высказуєсь надѣю, що въ найближшѣмъ часѣ удасть ся цѣлу тую акцію, що лежить такъ дуже въ інтересѣ промысловыхъ і торговельныхъ кружківъ, привести до окончного порѣшення. „Кобы ти праці, кончатъ мова тронова, найшли улєкшу въ добродѣйствахъ мира. А тану надѣю дають намъ сердечный і добрый відношенъ зъ нашими союзниками якъ і въ загаль дружны відношенъ зъ всѣми державами.“ Вибѣнъ виражає мова тронова подяку за патріотичну дѣяльність союму і проголошає его законодавчу чинність за укѣнчену.

Комітеты альбанскій і македонскій т. в. комітеты Арнаутбѣ — Магомеданъ і Болгарбѣ христіанъ оголошили програму сплоскъ акцій альбанско-болгарскихъ. — Програма операвъ ся на засадѣ де централизаций, а головною єи цѣлю є подѣлъ европейской Туреччины на двѣ великі автономный провинціи, Македонію і Альбанію. Ініціаторы програмы предлагають границю мѣжъ Альбанію і Македонію посли засадъ, приватныхъ въ С. Стефаньскѣмъ мирѣ. Столицю Альбаніи було бы місто Ельбасанъ, а Македоніи Солунъ. Генераль-губернаторовъ именовавъ бы, якъ давнѣйше для Вѣхдонъ Румелии, султана за агодоу державъ і то для Альбаніи магомеданского Альбанчяка, а для Македоніи христіанского Болгарина. Поодный админістративный власти мали бы таку організацію, яка була въ Румелии; султана именовавъ бы всѣхъ высшихъ урядниковъ. Ізъ-за урядовыми були бы: въ Альбаніи турецкій, альбанскій і славянскій, а въ Македоніи турецкій, болгарскій і грецкій. Поліція рекрутвала бы ся изъ всѣхъ народностей, а офицербѣ милиціи именовавъ бы генеральный губернаторъ. Въ делотыхъ большыхъ мѣстахъ могли бы гарнизонувати войска турецкій. На розказъ султана можна бы переводити набѣръ рекрута, назначеного до обороны границъ европейской Туреччины. По всѣхъ мѣстахъ македонскихъ, де суть грецкій епископскій столицѣ (патріархаты) мають бути основанъ таковы столицѣ болгарскій (ексархаты). Почавши зъ третимъ рокомъ по переведеню такой організації, відступило бы ся 20% доходѣвъ зъ обохъ провинцій Порть, нео даннѣхъ суверенныхъ (зверхновныхъ). Буджеть і заканы для провинцій, предкладанъ генераль-губернаторами, рѣшали бы репрезентаціи, выбирай загальнымъ безпосереднымъ голосуваннѣмъ, а затвердженъ султаномъ.

Програму предложили зборамъ начальникова поодниковыхъ группъ і она принята симпатично, а султанаъ выславъ до Альбаніи своихъ двоухъ адъютантовъ, чтобы справу на мѣсці ровѣдѣли.

## Повыборчій письма.

Зъ Старосамбурского пишутъ намъ:

Результатъ выборовъ звѣстивъ: радникъ Петро Липинскій діставъ 50 голосѣвъ, обіщанинъ Атанасовъ 56, а 2 голосаъ уваженно. Зложили ся на нього ось-сѣ обставини: брутальне переведенъ правиборівъ і їхъ поправини, анія, хуриство і підлата деякихъ нашихъ интелігентныхъ людей і врѣшті перекупство голосѣвъ.

Якъ у насъ правиборіи переведено, децо вже було подане, а поправини правиборівъ в Старіи-Самборі і Вилчѣ були такими страшными безправствомъ, що обурили до живого і найхолоднѣйшого человека. До поданого опису поправинъ в Старіи-Самборі додамо ще, що дня 2 вересня мавъ відбутися тѣснѣйшій вибіръ міжъ муляремъ Трубикинемъ і вицебурмістромъ Волосинськимъ. Тамчасомъ ц. к. староста Річчѣ себе поставивъ на контркандидата Волосянскому і міщане зъ вибѣльшимъ обуреннѣмъ ухилили ся відъ голосуванъ. Таке явне подолане права в очакъ народу і таке визнающе поступоване шефа повіту — то хіба у одного

Річкого можливе, котрий просто хвалить ся, що гнетъ Русинѣвъ для всего дорога авансѣ. Зновъ же поправини у Вилчѣ выкликали міжъ людьми таке роздрѣнене, що заразъ 15 радникъ (на 18) і всѣ заступники внесли до староства свою резинацію а радникъ, не хотици більше урядувати а нѣмто, котрого уважають виновникомъ тихъ поправинъ. Треба-жъ знати, що в Вилчѣ поправини заряджені були на рекурсъ коршмара, котрий нарідъ розпоче а при тѣмъ ошукѣ, бо за фальшиві міри сидѣвъ в Самборі в яръ міналі. І той коршмаръ ставъ відтанъ виборцемъ!

Зъ причини зновъ непоняті аніякі дѣтѣхъ свѣщенникѣвъ вишли дѣхъ виборці в Фельштині і Фельштинскій Посадѣ, в Болосѣвъ і Липині і гориніи і Куньові, в Терлі і в Росохахъ. В Сумици великій вишли такожъ дѣхъ виборці, але тамъ прѣхъ єсть черевъ відъ весни а відношенъ мѣсцевъ тамъ є того рода, що в такъ короткіи часѣ не можна їхъ поковати. За те не можна дарувати о. Марчакѣвъ а Голосецка горинь, що на виборцівъ а его парохіи вишли: инженеръ при заборѣвъ потокѣвъ Милеръ і Липинъ. Річъ неважъ, що се безъ інтересу не стало ся, а люди дурні, що дають собою торгувати. Ізъ свѣщенникѣвъ-виборцівъ до голосуванъ не прѣйханъ о. Господаревскій а Галичкѣ. Та коли поведене свѣщенникѣвъ в высше асидѣнъ парохіяхъ дає ся підтягнути підъ бурини аніякі та хуриства, то якъ зновъ назвати поведене кс. Ісидора Васильевича (Грица а передмѣти драгобичского), парохѣ въ Лужку гориніи?

Правительство ставило кс. Васильевича своимъ кандидатомъ на нашъ повітъ, але центральный комитетъ не затвердѣвъ его, а Атанасовича, бо тамъ треба було гроші зложити а о. Васильевичъ до такихъ річей не цікавий. До послѣднихъ хвалѣвъ вѣла ся мѣжъ обома кандидатами переговоры, а що не могло прѣйти мѣжъ ними до якогось порозумѣнъ, то староство навіть переложило виборѣ а 10-їи годины на 2 гу пополудню. Дня 5 вересня о 10 годинахъ в староствѣ торгу доbito о 10 годинахъ 10<sup>1</sup>/<sub>2</sub> лѣдѣвъ Созаньскій відѣвъ своїми кіними о. Васильевича на приходѣвъ руске, де той в присутности трехъ свѣщенникѣвъ і радника п. Петра Липинского заявивъ, що не хоче розривати рускихъ голосѣвъ і длѣтого зрѣкає ся своей кандидатуры в користъ руского кандидата. Тамчасомъ показало ся, що все то було простою облоудю. При голосуваню не тільки віхто ізъ сторонникѣвъ о. Васильевича не давъ голосу на п. Петра Липинского, але навіть его власні парохіянѣ голосували на Атанасовича, а прѣтаснені другими селянами виразно заявиви, що їмъ такъ „егомосць веліла“.

Та мнѣ всего того ми, їдучи до вибору, мали коло себе згуртованыхъ 57 виборцівъ, значить: побѣда була по нашій стороні. Тамчасомъ по заключеню угоди міжъ Атанасовичемъ і о. Васильевичемъ сейчасъ пішли в курсъ гроші. Найменше плачено 5 ар. а при кінці голосуваня курсъ голосу стоявъ на 100 і 200 ар. Зъ нашихъ виборцівъ уже в сали виборчій відіало 7. Найбільше здѣвованѣ выкликавъ Дмитро Кміт а Кобла, братъ свѣщенникѣвъ о. Полѣвѣта і Юрія. Коли вінъ відѣвъ голосъ на Атанасовича, староства Річчѣ заразъ казавъ его одному жандармови десть завести. Віхтъ а Голосецка долѣшного улѣк, віхтъ а Вилчѣ долѣшного відѣванъ офіціалъ податковий Райхъ (той самъ, що переводивъ поправини в Вилчѣ). Той Райхъ в мундурѣ ходивъ по дворі і аітувавъ міжъ виборцями. А вже що було жадати в сали виборчій, о тімъ і не згадувати! Було і більше, якъ виборцівъ. Усильныхъ прѣсьбъ виборцівъ, щобъ живѣвъ усунути, староства не слухавъ, а жандарми хіба въ ракували „дѣто!“ і людей на боки розпихали, щобъ в тѣхъ глѣдѣхъ можна було незачѣтно втѣснити виборцевъ наперову пятаку. Деякі зъ нашихъ виборцівъ гроші позабрали і голосували на Петра Липинского. Одного зъ такихъ а іменно честного Васка Лернатювача зъ Коблянскѣй Волѣ жини обнали і гроші відібрали. Перекруטה діали ся страшнѣвъ; на все маємо свѣдѣнъ і справу віддамо судова.

Вибори в Старіи-Самборі мусѣть бути уваженні, хіба бѣ справедливостѣ, якъ в Польщі, не було!

Зъ Перемышля пишуть намъ: Дня 5 вересня відбулись виборѣ на посла до союму краєвого дуже „дегально“.

Вже зъ самого початку, коли прѣйшло вибрати комісію виборчу, допустивъ ся п. староста нелѣгальности, коли звернувъ ся до виборця Сікорского зъ Вилчѣ зі словами: „Я пропую тѣхъ а тѣхъ членѣвъ до комісії. а Ви Сікорскій поставте своихъ. Хто за моїмъ вискомъ, той най піде на одну сторону, а хто за Сікорского вискомъ, той най іде впротивну сторону“. Тогда розступили ся всѣ на двѣ стороны, а на сторону п. старости перейшло багато такихъ, котрі не бѣли виборцями, і череа то удержалась комісія пропонуванъ п. старостою. До той комісії не звѣшавъ ані одинъ Русин! Коли Сікорскій зажадавъ, аби ті, котрі стояли по стороні п. старости, викались картми легітимацийними, староства на се не дозволилъ!

Въ часѣ голосуванъ, коли рускій кандидат діставъ бувъ 6 голосѣвъ більше якъ польскій, то п. староста такъ розлютивъ ся, що ажъ вишѣвъ ізъ сали. Потімъ зачала налязати до сали хури, жидѣ а навіть такі, котрі не мали зъ собою легітимациаі. Такъ зі Слѣвѣтъ Підкинка прѣступивъ до голосуванъ безъ легітимациаі, а п. староста на то каже: „То ніє ніє szkodzi, бо ја віемъ, że on jest mój wyborcą“. Коли-бъ то такъ бувъ честный нашъ виборецъ, певно не допустали бѣ були его до голосуванъ, а що то бувъ виборецъ пана старости, то ему то вільно!

Одному виборцевѣ, вітовѣ, польскій агітаторъ насильно ухали 50 коронъ, а коли сей мамо того при виборіи голосувавъ на руского кандидата, прѣступивъ до него повітовий лю-

стратор Штѣбер і мовить до него на погрозу другимъ: „Szekajcie wójcie ja tam dziesiątego przyjadę na obrachunek!“ На се віхтъ відказавъ: „Можете і завтра іхати!“

Таки погрози не далились безъ наслідку. Болѣвѣ вихтъ зачали голосувати на польского кандидата а віхтъ а Ладанецъ Іванъ Заставноый заявивъ, що мусѣть голосувати на польского кандидата, бо вінъ (віхтъ) в такихъ вѣщахъ, що не може зробити інакше“.

По виборѣхъ, коли всѣ виборці повиходили зі сали і заспівали рускому кандидатуви „многомъ літа“ за его б-дру постоянність при рускій справі, ц. к. секретаръ староства Соляри прѣрѣштувавъ безъ підстави Онуфрей Карчовского, господарѣвъ в Костенева. То розлютивъ виборцівъ і они хотѣли винути ся в оборонѣ невѣрно арештованого, та кандидатъ Давидъ Березня усвокоивъ нарідъ, заповѣвши, що невѣрно арештованый Качоровскій буде заразъ вільный. Удъ в ся зъ виборцями до п. старости, а той приказавъ винути прѣрѣштованого — і судъ, сивавши зъ нимъ протоколъ, винуставъ его на волю.

Нашъ кандидат діставъ голосѣвъ 58 а проголошено 57. Противникъ діставъ 91. Хто знає, чи бѣ не побѣдѣвъ бувъ рускій кандидатъ, если-бѣ не було перекруטה. Побѣдили насъ, але якъ не теперъ, то вѣдѣвъ тава свѣта правда мусѣть вихтъ на верхъ: пощезають хури, а повітъ вибере своего руского заступника!

Василь Темекъ Стефановичъ зъ Гляванъ, Дмитро Рѣбакъ, Іванъ Сидло Федѣвъ зъ Розоврянъ, Костъ Антоновичъ зъ Подлюхова вѣдъ. — виборці.

## Зъ нашихъ шкѣлъ.

До руской гімназіи у Львові записалось до 3 ого с. м. включно 646 учениківъ [коли а початкомъ мѣся. року шк. було 594, т. в. Фреквенція зростає а 50]; се число діїє імовірно по укѣнченю вступныхъ іспитівъ до класъ II до VIII-їи що-найменше до 660, такъ що сегорічне число буде о 66 вѣше відъ торічного. До I. класъ записалось 172, до II—87, до III—80, до IV—74, до V—63, до VI—68, до VII—54, до VIII—48 учениківъ.

Після а закона перша класа повинна бути подѣлена на чотирѣ відділи, нашѣ класи на два, друга і третя повинна бути подѣлена на три відділи після вимогъ здоровой дидактики і педагогіи. Тамчасомъ оікувана нашого шкѣльництва дозволила поділити першу класу лише на три відділи, класъ II—V. включно, на два, а прѣчи не будуть подѣлені! Она викручуєть ся тимъ, що нема салъ учительскихъ. Тамчасомъ майже по всѣхъ нерускихъ гімназіяхъ і реальнихъ школахъ в учителѣ Русини, що могли-бъ учити в рускихъ гімназіяхъ! Симъ бракомъ салъ учительскихъ виправдують ся она вѣдъ, коли ходить о заснованъ руской гімназіи або отворенѣ паралельнохъ при рускихъ гімназіяхъ. Припускає мабутъ хитро мудро, мовѣ-бъ Русини не знали, що й польскихъ силъ учительскихъ є за мало та що она мусѣть іменувати суплѣнтами до польскихъ гімназий і реальнихъ шкѣлъ недовѣченихъ медикѣвъ, правникѣвъ та техникѣвъ або такихъ „философѣвъ“, котрі вже і не думаєли про яку-небудь учительску посаду (прим. такихъ, котрихъ передѣе сама була повѣдачала!). Значить, паравражуючи мовѣ-ковску пословицю, оікуванъ держить ся засадѣ: що Полькова здоровѣ, то Русинѣвъ смерть. Коли Русини не можуть здобути гімназіи, ані навіть паралельки ізъ за видуманого а зобно браку салъ учительскихъ, то любя оікуванъ дѣає про зановуванѣ польскихъ гімназий, реальнихъ шкѣлъ і творенѣ паралельнохъ, мнѣмъ того що є правдѣ не має хотѣ в прѣближеню відповѣднихъ силъ учительскихъ. Таки то оікуванъ нашого шкѣльництва!

Вергачи до властивой нашой справы, звернемо увагу на отсю колдоватию. Оікуванъ нашого шкѣльництва поісують ся такимъ аргументомъ — сля се крутіиство можна назвати ввагалі аргументомъ, — що передовсімъ треба ділѣти вѣсѣ класи, бо мовлявъ тамъ старші ученики, іхъ треба прѣгнотовати до матурѣ, до університетскихъ студій! Зъ поділомъ першої класъ нема чого на іхъ думку сившѣти ся, бо... horrible dictu! — в сѣмъ класѣ вже по першихъ мѣсяцахъ звѣдѣвно виступає певне число учениківъ, що показуєть ся неспособными до гімназьяльнѣй науки. Розберѣмъ сю — sit venia verbo — аргументацію.

Котрими учениками повинна управа гімназий передовсімъ оікувати ся? Чи тамъ, котрихъ учити і виховувъ вже відъ 5, 6, 7 літ, якъ тамъ десятилітними дітми, котрихъ що йно прислала їй народна школа? Для людей совѣстныхъ і любящихъ думачи не може бути найменшого сумніву, що найбільшій оіки безперечно вимагає перша класа. Старший ученикъ і а науки шкѣльнѣй і а підручникѣвъ більше може скористати і скорше роздобуде помічні средства — дозволені, чи недоволѣні. Такому ученикови такъ учитель а родителі скорше можуть промовити до почутѣ чести, обовязку, вінъ значявно розвинувъ на стѣлю, що поважно думає надъ своєю будучою долею. Інша справа а ученикомъ десяти літ, котрого прѣрѣла більше вимагала бѣ забава, ніжъ наука, котрому тажже промовити до почутѣ, чести і обовязку, котрий не дозрѣвъ на стѣлю, щобъ мігъ застановляти надъ будучою долею. До того застановивъ ся надъ положеннѣмъ, в якомъ находить ся ученикъ першої класъ руской гімназіи в першихъ мѣсяцахъ шкѣльнѣй науки.

Вінъ прѣйшовъ ізъ села або містечка, в котрімъ — якъ сказыавъ одинъ зъ нашихъ старшихъ педагогѣвъ — чоловікъ навіть порадаого чобота не побачать. Молодий умъ такого школярника огорне натови новихъ вражѣвъ: величавѣ каміниці о грубихъ, високихъ мурахъ; паши, струні вѣжі церковъ та палатъ, широкі, довжезні вулиці, метушня людей, що гонять не знатъ



























Подавшие на «ДВАО» и ходатайство за прекращением  
споров в ДВАО.



Свидокъ Федакъ, который вмѣшавъ ся въ аферу яко „энергичный“ побережникъ, устроившій въ „гавани“ въ багнетомъ, обвинявъ згдѣ въ актомъ обжалоуваня. Побережникибъ, шаймали товаръ, хлопъ выпхали на поле Со











Передник на „ДВАО“ в максимално 72 мот-к  
„ЕВРО“ у „БЕВЕР“

[illegible]

„Тепер аж догадалась ти,  
що я для тебе жив  
на світі сім, тебе одну  
вірненько люблю...  
Що з того, що мені тепер  
румяні ті уста  
Горять „Любий хлонце мій!“  
Не та пора, не та!

**ТАПЕТИ** найновіші і най-  
дешевші  
**ПАРАВАН**  
**ЕКРАНИ** латичкові  
**ЦЕРАТИ** на меблі  
**ХІДНИКИ**  
**РОГОЖІ** КОКОСОВІ  
**КІЛИМКИ** ВОЛНЯНІ  
поруцає

**В. АДАМСКИЙ**  
приватне торгівство  
**ЛЬВІВ, УЛИЦЯ СОБІСЬКОГО, ЧИСЛО 4.**  
Всіх цілків тапета на лапаване жадає висилає ся даром.



Російський цесарь буде гостем нашого цесаря в часі майбутніх флотів в околицях Гданська. Головна гадка тон стріч, так само патично прийнят в німецьких політичних кругах, лежить в личній дружбі обох монархів, повсякчасних з собою. В той стріч, чи добачають он велике значіння через те, що тим способом скріпити ся особиста дружба, що оснований на розумінні довіри. Династичний зв'язок німецько-російський мають також уявну вартість для держави, бо через сердечний відносини обох цесарів оказує ся також їх воля не порушати з давньої данна вступуючої дружби між династією Гогенцоллернів та Романових. Згідно з волею царя Николая буде при той стріч канцлер Біловъ, а цесарь Вільгельм стрітати ся з лужемъ, що вермує заграничною політикою Росії. Зойдуть ся гр. Біловъ з гр. Лямедорфом яко співробітники політики опертон на переконанні, що інтереси обох країв підть многими зглядом суть рівнобійний і не стоять ся собою в суперечности. Тота політика не забуває за минуле і не замикає очей передь будучими труднощами, та черпає з них лише заохоту до ще більшої остророжності і прозорливості. Якими шляхами і пбійде историчний розвій, Німеччини і Росії ніколи не повинні ворожо стрітати ся з собою. Зь горячою симпатією витасмо царя на морю німецьким. Найвищу часть виний ми могомучому монархови, що кермує судбою многих народів а шукає слави в тбмъ, щоби бути княземъ мира.

Изъ слбвъ тыхъ догадують ся, що зъїздъ сей на водахъ гданських не в актомъ звичайно куртоазі, по дійсно має знамена політичний, тымъ ббльше, що товаришати оба міністри справъ заграничнихъ своимъ монархамъ, і здаєсь не довго прийде ся чекати, щоби наслідки его дбстались до публичной відомості.

Болгарскій міністеръ справъ заграничнихъ дръ Даневъ розбелавъ обзвннкъ до всіхъ дипломатичнихъ представителівъ Болгаріи за границею а такожъ до болгарскихъ торговельныхъ агентівъ в Туреччині, вь котрихъ зазначує, що кнже правительство вь Софіи постановило не допустити ніякого чинности комітету македонського, котра не дала бы ся погодити зь краввими законами. Правительство выступить зь цблю енергією противъ комітету, коли бы вінъ вь дальше мавъ допускати ся насилья вь тероризму, бо правительство не може того стерпѣти, щоби комітетъ творивъ якусь державу вь державі. Коли комітетъ хоче вь Болгаріи дальше итнувати, то мусить поступити законно.

Станъ раненого президента Мекъ-Кінлей все получає ся. Дькаръ,

що ходять коло хорого, нараджували ся вчорашнои ночи надъ бюлетнемъ, який бы випадало оголосити. И оповіщено райо, що станъ здоровля президента не зміненый. Показало ся дальше, що при операціи, доконаній аразъ по замаху, переслѣвлено, що куля зарвала кусокъ сукна зь одержи президента та що той кусокъ збѣтавъ ся пбдъ шкброу і зь того настало мале занепає. Коли се спостерегли, треба було кблька швівъ раны розпустити і розсунути троха надъ нею шкброу. Випадокъ той, по гадцѣ дькаръ, не може потягнути за собою дальшихъ комплікацій, але она подала се до прикладнои відомості, щоби публіка була докладно повідомлена о ходѣ кураціи. Отворенемъ горішнихъ частей раны процесъ самого говна раны продовжити ся. — По вчорашнімъ осмотръ раны сконстатовано ршуючий зворотъ на дьпше. — Дькаръ, що радо інформують дьвѣнякаръ, суть гадан, що Мекъ-Кінлей вьздоровѣє, сли не зайдуть якійсь надзвичайний комплікаціи. Та именно те „сли“, якъ всьоды, такъ і вь сьмъ случаю, не подає повной обезпечки і певности, що гроза небезпечности минула.

### 3 нагода вибору посла в стрийскім повіті.

[Стаття надіслана.]

Результат виборів в Стрию розтелеграфований, справоздана в виборів появилсь уже в наших часописях, однак свѣтля побіда наша насуває мені цілий ряд гадок, котрими мущу поділити ся з земляками.

Безперечно побіда наша була одною з найсвѣтлішихъ точок в сегорічній кампанії виборчій, а до свѣтлости її причинають ся головню слідуєчі факти:

Повіт стрийскій зовсім не належить до найпевнішихъ в краю — сля загалом телер можна у нас говорити о повітах певних; — в кожнім разі далеко труднійше перевести вибори в повіті стрийскім, ніж приміром в жовківскім, рогатинскім, ба навіть в жидачівскім, бобрецькім, налуськім і других.

Причиною того єсть передовсім цілий повіт судовий скільський, котрого убоге населення остає в цілковитій зависимості від свого властителя Шмїда, а вже ж і польскі панци могли би пійти до посіпаків Шмїдівських на науку, як то гнєте ся населення.

Другою важною перепоною для нас була особа контраркандидата польського — графа Кароля Дідушицького, стовачого в близких, ніж кождей вишній шляхтяч, відносинах до намісника Цинієвського, — з відси кольосальний напір зі сторони староства, аби вибір той перереформувати.

Надто гр. Дідушицький, для котрого вибір сей був життєм або смертю, робив, що

тільки можна було, аби утриматись при мандаті. Не вдоволав ся виспаванєм своїх посіпаків, але сам їздив майже від села до села і яко маршалою повітовий старав ся всімъ ему до розпорядимости стоячими способами перевести правибори в свою користь.

Однак всім тим перепонам потрафил дати раду Стрийщина такою знаменитою організацією, якою може похвалитись перед ільми краєм.

За ініціативою д-ра Олесницького, о. Давидяка і о. декана Полянського відбув ся сейчас по розписанню виборів зїзд духовенства обох повітів судових. Той зїзд духовенства, при участі тетешної свѣтської інтелігенції, оголосив сейчас кандидатуру д-ра Олесницького, котру відтак збори народу, уряджені в Стрию і Сколім, прийняли з одушевленієм.

Розпочались правибори під окликом „вибрати Олесницького!“ Аж до дня переведення вибору всі свѣдомі Русини тутешного повіту жили думкою: переперти вибір Олесницького. І розпочалась нерівна боротьба, в котрій ми були переконані, що очі цілого краю були на нас звернені.

В кожнім, і найменшій селі була ставлені свої кандидати на виборців, котрі мали неохотно голосувати на Олесницького. О терміні правиборів пам'ятали не тільки селяне дотичного села, але пам'ятали і повітова організація, заадагеліде даючи знати своїм людям о терміні правиборів.

Результат правиборів був сейчас поданий до відомости повітовій організації, а против кожного незаконно переведеного правибору вношено протест, хотъ безуспішно.

Крім головних двох віч урядав д-р Олесницький цілий ряд віч по всіх більших селах, в чім головню помічником був ему академик п. Говикевич і патріоти-селяне: два Скобляки (отець і син) а Дашави і Берни з Лисатич.

Так підготовлені правибори мусіли дати добрий результат і ми заадагеліде знали, що маємо около сотку певних виборців, між ними 27 священників.

А вже-ж певню одною з головних причин нашої побіди було солідарне виступленя всіх Русинів. Не було ні найменшого диссонансу партійного, все було однако одушевлене для кандидатури д-ра Олесницького, а о. Давидяк, Устиянович і другі своїми невтомими трудами потрафляли, поимом тероризму посіпаків Шмїда, дати в Скольщині імпульсую більшість.

До самого акту виборчого нікого не хибло: приїхали і сідоголові старшини, як оо. Залозецкий, Нижанковський, приїхали і від тяжкої хворі жєни о. Гилчанинський. Не помогли плачеві сотки за голос. Честні виборці потягнули за собою навіть деяких неспівних.

Реасумуючи все повнше, мусимо зазначити, що першим услівем до побіди виборчій єсть переведення організації цілого повіта, ставленя кандидатур певних людей на виборців в кожнім селі, а не полишуваня вибору їх простому случаєви. Далі — ставленя заадагеліде нашого кандидата на посла, а не в послідній хвили і по більшій часті чоловіка незнаного або навіть многим неспівпатячного. Наконєць може і найважнішим услівем щасливого переведення вибору єсть солідарність всіх свѣдомих а при тім тамучих Русинів, хотъ-би навіть найсравнішійшій відтінєй, бо інакше мусить змести нас наші вороги і найлучші повіти занепаєтуть ся, як то, на жалє, мали ми чимало доказів в послідних часах.

Стрийщина дала свѣтлий доказ тої солідарности — і се ми з правдивим признанєм підносимо.

Народові Стрийщини охотно згодились, щоби д-р Олесницький відступив далеко певнійший повіт жидачівський о. Давидякови і в тій цілі свого часу навіть виславо писемо до виборців жидачівських. Хто занепаєтуть повіт жидачівський і чи москвофіли жидачівскі сповняли там свій обовязок, а тім довідатись можна з дописей „очевидца“ в „Галичанині“...

### В чім тут загадка?!

[Писмо із Заліщицького.]

В 98 числі „Діла“ була подана за „Свобоодою“ така новина, що ц. к. Прокуратерія державна в Тернополі акти слідчі Суду заліщицького в справі мавіпуляції з квітами за воженє і пошенє фантів в Іваню золотім — відступила Раді повітовій.

Розуміє ся, що і Рада повітова не могла дошукатись нічого варгидного, бо там урядувє ся без окулярів, коли розходять ся о „поржондного“ віята. А до того віят ще посмішкував собі з тих, котрі внесли донесенє до Суду, що нічо ему не стало ся.

Щож було діяти? Ого один з покривджених вносить до Суду багательку о свою належність. І давить ся, добрі люди! — було аж чотири терміни, три свѣдєки присягали, віят мав адвоката а покривджений сам себе заступав, бо другий адвокат не хотів его заступати — і що-ж показало ся з розправи? Ого таке, що віят Михасєко Івонюк казав побрати для себе з нас ц. к. уряду податковий гроші на квіт з іменем Антопа Перєвізника, котрий ніколя і жадних фантів не вожає! Крім того виявило ся, що віят наволяв до фальшивих зізнань в слідстві.

Ведучий розправу п. Новак виразив ся в тої розправі перед війтовим оборонцем адвокатом д-ром Стоклясом, що се не „багателька“, але справа кримінальна. На те д-р Стокляс звернув увагу начальника суду п. Новака, що акти вже були в Прокуратурі в Тернополі, але тая відступила їх Раді повітовій. Пам радник казав собі принести акти з Ради повітової, а переглянувши, лише плечима здвигнув...

Зовсім природно, що пійт програв справу, мав заплатити побрану належність і кошти спору Дмитрови Філіповичеві, котрий віис багательку.

Прочі боять ся позивати віята, а єсть їх ще кількох.

Було і друге донесенє до ц. к. Суду заліщицького на того самого віята за то, що при стяганню податків побирав і для себе додаточє. Акта пішли до Тернополя, та якось нема чуття... Не знати, що з тям фантом зробить п. прокуратор Віктор Півочай? Невірний Тома.

### Повиборчі письма.

Зь Ярославщини пишуть намъ:

У насъ вийшовъ вь послы князь Юрій Чарторыйскій 134 голосами; нашъ кандидатъ Василь Вигосъ одержавъ 46 голосівъ. Мало, але й не мало. Треба зважити, що вь повітѣ єсть трєхъ Чарторыйскихъ: У Вазовиці, Свѣявѣ і вь Поланянахъ, — дальше ц. к. староста наказавъ війтамъ і писарямъ, що „мусить князь вийти“, — а вьвбачи вечеромъ уже передь 5 кмѣ вересня позвожено виборцівъ до готелю „Вікторія“ а тутъ княжий посіпакъ черезъ цблѣ ночі сторожили ихъ і поили.

Хрунѣвъ нас! Цбля Свѣявщина крбѣтъ Телпичѣ. Мьякшѣ одинѣ і другій, якъ звичайно, Сосаниця, котра дав 6—5 голосівъ і все якъ одинѣ мужъ голосували на свого, сего разу схрунѣли. О. Лєсковадѣй не приїхали. Війтѣ Рєнко і профєсоръ Гудзѣво голосували на „ксієсія“, однакъ голосували на нашого. За те честь Маковиску! се село до теперъ давало хрунѣвъ, — сего разу виславо своихъ виборцівъ, але пбдъ доглядомъ двохъ кичихъ виборцівъ, аби віддали голосъ на Русина.

Прикро намъ, але мусимо налятувати зрадника рускомъ справы вь особѣ Юрія Шумського учителя зь Корєнєцѣ. Черезъ него д-ръ Стахура при виборахъ до рады державнои одержавъ 20 голосівъ менше, бо віятъ їздѣвъ і перекуплювавъ виборцівъ зь Макиша, зь Тухлѣ, Бобровиці, Бѣгалѣ і зь Корєнєцѣ. За се достаєть обѣсѣ конскрацію на шѣсть громадъ великихъ і заробѣвъ собѣ 500 злр. Жаль намъ було чоловіка, до того часу щорого Русина, пятавувати передь цблѣмъ свѣтомъ — і ми промовчали. Але теперъ, коли той учитель давъ ся вибрати на се, аби голосувати на князя і разомъ зь Рєнкомъ агітувати, пятавумо его і най знає, що у насъ Русинѣвъ, котрі тяжко борею ся тутъ „на кресач“ передь вынародовленємъ, знайде віонтъ тільки погорду!

Мазури похрунѣли ще гбрше. Коли передь шѣстьма роками Чарторыйскій вийшовъ тільки двома голосами ббльшости, то теперъ кандидатъ мазурскій достаєть голосівъ — ажъ 16! Оповідують собѣ, що коли повновластникъ князя умовлявъ ся зь трактієрникомъ о дрегѣхъ для хрунѣвъ, зголосола ся депутация відъ мазурѣвъ зь просьбою, аби замовивъ ковбасъ на 200 людей, бо они будуть за „ксієсієм“...

Вь виду того честь нашимъ виборцямъ! Тыхъ 46 голосівъ ббльше вартѣ, якъ князьвскихъ 134, і маємо вадѣю, що при слѣдуючихъ виборахъ дастъ Богъ — може і ми вь Ярославѣ виберемо свого чоловіка. Бо треба було видѣти здаванє всіхъ панківъ, коли почули, що Бѣгосъ, мало знаний навіть в Русинамъ, безъ агітації і ковбасъ достає 46 голосівъ. Намъ Русинамъ гратульовано таки на сали тої солідарности, а хрунѣ й мазури хилцємъ утѣкали, не смѣючи поглянути вь очі.

Вь Ярославѣ конечно бы намъ треба Русина адвоката, а тогды зь певністю наша справа пбйшла бы горою. Най не боять ся, ми Русини підпомагали бы его за те, що вь Ярославѣ мали бы мы де опертѣ ся, а по друге — ако адвокатъ мавъ бы нагоду при кождей нагодѣ для рускомъ справы попрацювати.

Зь Перемышляниці пишуть намъ: До дописи умѣщено вь „Дѣлѣ“ зь Перемышляниці вь 193 числѣ зь дня 10 с. м.

Любов, що жєврїла колїсь, зазасла вже дьвно. А щастє, що про него снѣв, розовїло ся, якъ сєдо. Хоч ти щєбєчєш про любов, то слѣв не чує а і слѣз твоїхъ не бачу вже — Не та пора, не та!

Любови цѣвїт давно зівѣв, вінъ вічно не цвєтє. Знѣв вь грудяхъ, тамъ вже давно свїжницєю мєтє. Всї залїцѣвѣ вже пусті, вітї мої уста! Не збудити те, що грїбъ узавъ — Не та пора, не та! (ст. 51—52.)

Між „Баладами і оповіданнями“ находимо довші оповіданя: „Паньська пієста“ (ст. 65 до 70) і „Мурашка“ (ст. 75—84), довшу баладу п. з. „Озеро царя“ (ст. 71—74) і много коротшихъ оповідань, переважно з еротичнимъ підкладом. „Мурашка“ і „Озеро царя“ знані хоч-би в шкільнихъ читанок, проте не буду про нихъ розовідатись. В „Паньській пієсті“ розказано доволі тажкимъ метром, якъ кн. Марцін Сапїга запросив до себе на іменина шляхтича Вільковського, а тимчасомъ казавъ зрівнати а землею його село Вільково, котрого вінъ не хотівъ згадати кнзєви. З поміжъ „Балад і оповідань“ згадавъ би я з признанємъ ще про дві пєси, котрі за-для свого ліричного змісту повинні були радше попасти в цнєль „Над Прутомъ“. 6 се звїстна пієонька, що зачинаєть ся від слівъ: „Заграє, ти дїгганє старий, такої, якъ гадѣю“, і „Плакучий ліс“, котрий своїмъ змістомъ нагадує намъ „Битву“ Кобилѣвської. Осїбної ночи снѣть ся дубови, що з него зрблєво пороги під шани, алячи, що з неї нарізали дощок, буюки, що його ужили на топлєво, берєзі, що з її вершківъ навазали вітївѣв, а з пня витєсали дашель...

Сновивъ ся живо сонъ дєрєв: Дїє щєз — знаку не стало.

Льокомотива свѣще там. Що було, все пропало. В ночи лиш шєпїт блудѣть, мовъ Забутий плачъ алячі і дуба скрїпѣ і бука шумъ вь берєзѣ жалївнїцѣ. (ст. 108—109.)

„Чомъ красна Буковина?...“ мієтїть у собі — якъ агаданє — патріотичні стїхотворѣ, а котрихъ найбільшу літературну стївнїсть мають: „Згадає старшина“, звїстна „Рїдна мова“ і популярна між співучими Русинами „Руська пієнь“ („Заєвєнімъ разомъ братя...“).

От і приглянувшись ми усеуму поєтичному дорїбковѣ Воробкевичѣ. Коли такъ приглядаєть тїй невеличкій кнѣжцѣ і вчтѣую ся в неї, то обгортає мене якєсь любовъ до її автора, любов і пошанє, якої не відчувѣв а до него досѣ, хочъ янав його твори не від навї. Теперъ цїяю а в нїмъ не лишъ поєта, що лучшє або гїршє грає на нашихъ нервахъ, а чоловіка, а громадянина, що колєсь рєвѣє ся зь молодецькимъ запаломъ до народнього дїла, що працює вєсь вікъ безъ упику по своїмъ силамъ для рїдної крѣїни безъ огляду на те, чи звертали увагу на його працю, якъ се було в 60-ихъ та 70-ихъ рокахъ, чи зовсімъ не оглядались на него, якъ се було недавно. А при тімъ жалѣ менї чогось того снєвого старця, що доперва під коєнєць свого житѣя дїждає ся виданя частини своїхъ писань окремою кнѣжкою... І я теперъ боюєсь закиду, що моя оцінка занадто прихильна. Про поєтичну дїяльність Воробкевичѣ ніхто не смѣє сказати, що вона була для руского народа непотрїбна, і се власнє, що вінъ по своїмъ силамъ робивъ потрїбнє, користь не дїло, нехай буде для него найбільшимъ признанємъ!

М. Лозинський.

Ф. Корнецкий С-ка

Львів пасаж Гавсмана

порукають по найдешевшихъ цінахъ

Матерії вовняні і шовкові, бархани і фланелі.

Порукає магазинъ блаватнихъ товарівъ

Ф. Корнецкого і С-ка (Львів, пасажъ Гавсмана.)



належало бы для лучшего арозуміння справи долучити слѣдующее:

Въ перемышлянскѣмъ повѣтѣ справа выборовъ такъ стояла, що годъ за нашъ удачекъ два 5 с. м. виновати лише старосту и его урядниковъ. Урядники виновати мы самі, а головню священика, котрі по большій часті водвинули ся водѣ акція выборовъ и черезъ то на выборы даю са выборы ледни 7 священиковъ, а то о.: Решетилоничъ и Бачинскій зъ Глинянъ, Высочанскій зъ Перегноза, Вываскій зъ Станьмира, Зубрицкій зъ Якторова, Мелитонъ Дзюровичъ зъ Хлѣбоничъ и Симеонъ Конопка зъ Вовкова. И зъ помѣжи такъ малого числа два схрулила, а именню о. Мелитонъ Дзюровичъ водвинувъ са водѣ голо-сована, хотия въ Перемышлянахъ того два бува, и о. Симеонъ Конопка, котрый голосно и выразно выголосивъ „Romanus habia Potocki“! — чимъ выманивъ велике огорчене межн своимъ собратами в выборахъ селянами, а для себе станау въ свѣжу ганьбу и встыдъ, але правда, вѣкъ его уже давно страгивъ. Прочіи священики не только самі не були выборцами, але и зъ ихъ пароліи голосунали хрули.

Схрулила выборы зъ мѣсцевості: 1) Боршѣвъ, 2) Лона (зъ водѣ бува выборцемъ навѣтъ жидѣ), 3) Осгаловичъ, 4) Чермеричъ, 5) Недѣлка, 6) Дунаѣвъ, 7) Дусанѣвъ, 8) Ганаѣвъ, 9) Куростенко и Перемышляны, 10) Куровичъ, 11) Лышка корольскій, 12) Ладанъ, 13) Ушковичъ, 14) Выласки, 15) Задѣбръ, 16) Полоничъ, 17) Вовковъ, 18) Свѣржъ, 19) Плетенчъ, 20) Погорѣльчъ и много вышнихъ.

Въ стрѣльбѣмъ повѣтѣ ставало до голо-сована 27 священиковъ, а ту заледно 7, та ще и зъ тыхъ два —. Сумно!

Выборцы.

## Хлопка кровъ.

Вѣтъ Манастирца Никола Гербачъ оповѣда, що за его вѣтъ хлопъ робилъ дворовъ 4 дѣв. За него мусли робити вже по 8 дѣвѣ. Коли старій графъ заведужавъ, взяли по-радѣвати офіціалісты. — Що до збѣдана Стефана Гербача вѣтъ Никола Гербачъ каже, що коли Стефанъ привѣзъ зъ дому Вышав-ского до него, разповѣвъ ему, що говоривъ Вышавскій до жѣны. Та и нарѣвъ казавъ, що Кѣлика мусли убити Вышавскій, бо цѣ-лявъ рѣвночасно зъ жандармами.

Д-ръ Небенцаль констатуе, що въ справѣ Барана збѣдана жандармовъ суперечній зъ збѣданами побережниковъ. Цигаликъ збѣдана, що вѣтъ сейчасъ по выстрѣлѣ сытавъ Барана: „хто стрѣлявъ“, а Деркачъ зновъ каже, що се було вже „ро саіум interest“. — Трибуналь водвинувъ жадаю обороны, абы жандармовъ ще разъ переслѣхати. — Побереж-ники Пендичъ такоже каже, що о четвертый выстрѣлъ жандармъ сытавъ доперва тогда, коли люде розступили ся. Кашицкій збѣдана, що жандармъ сытавъ о те Барана зъ червѣ годины по выстрѣлахъ.

Возный, котрый вже сѣмъ лѣтъ служыть у Крайцѣхъ, збѣдана: „Селане говори-ла Вышавскому, що они самі пасуть товаръ, бо Вышавскій пужае ихъ дѣти и грозить, що худобу выстрѣлае. Жандармы сказали селанамъ, що арештують ихъ, а яны бы котрый подѣла въ побережниковъ руку, бу-дуть стрѣляти. Баранъ стоявъ недалеко водѣ него и на его пытане признавъ ся, що вы-стрѣлявъ“. — Баранъ подтвержуе са збѣдана и додае, що о выстрѣлѣ пытали его всѣ три жандармы.

Комисаръ староства въ Львѣу Чепельов-скій збѣдана, що коли бува въ старостѣ Ула-ницкій, вѣтъ и староста звернули его увагу, що занимае худобу треба лѣпшѣ лѣсно сторожи, бо се не в задачею жандармеріи. Яны бы бува зная, що селане мають серві-тутъ, оувъ бы не давъ асистенціи. О выстрѣ-лѣ Барана чувъ доперва по одукціи.

Управитель добръ Крайцѣхъ Кавдлеръ оповѣда, що селане брали пасовиско на кѣ-ти и водѣхъ его водробляли. За паливо ро-били 8 дѣвѣ а водѣ штуки худобы 10 дѣвѣ. При томъ уважало ся, хто тихій, послушный; водѣ того брадо ся менше. Въ послѣднихъ лѣтахъ вѣтъ зредукывае екѣльностъ палива и подѣла роботу на 12 дѣвѣ. — Д-ръ Искрицкій: „Передъ хвилею самі графъ збѣ-знавъ, що за паливо водробляли 8 дѣвѣ, а вы подвѣшили на 12! Се выглядаетъ такъ, що для графа 8 а для насъ 4 дѣвѣ!“ — За се оборонецъ доставъ водѣ трибуналу упѣнина.

Надѣлсничій Уланецкій каже, що по-бережники выжили зъ лѣса въ той цѣли, абы заняти товаръ, але селане выперли ихъ на поле Свѣтрѣвъ. Мѣсе стрѣля селанъ зъ побережниками и ихъ першу розмову Уланец-кій показуе никакше, якъ ины свѣдѣи, и никакше, якъ збѣдана въ слѣдствѣ. — Д-ръ Искрицкій подѣкувавъ его суперечность до протоколу. На основѣ §. 58 львѣного закона обороны констатуе, що побережники не ма-е права займати худобу на чужомъ поли. — Трибуналь усунувъ пытане обороны, чи свѣ-докъ ходивъ зъ жандармами на пиво. — Ви-шавскій не може пригадати чѣмъ, де вѣтъ въ часѣ баталіи стоявъ и що бачивъ. Зъ него взагалѣ невозможно нѣкого выдѣхати. Вѣтъ на-вѣтъ „не знае“, чи стоявъ въ топи, чи самъ. Стрѣльбу навѣтъ бачили грубнѣмъ шротомъ, але по „баталіи“ выжины набѣи въ присут-ности побережника Пенцака. [Сей збѣдана, що того не бачивъ.]

Д-ръ Искрицкій жадае, чтобы Барана выпустати зъ вязицѣ, але трибуналь водк-нувъ се жадае.

Шинкаръ Шмудъ Брікъ бачивъ, якъ надѣблѣли побережники, стаяли въ рядѣ, а Вышавскій збѣдана стрѣльбу, змѣривъ и крикнувъ: „Хто пристуити, достане въ лѣб!“ Хлопы мали только палички. Затрубили. Жан-

дармъ Цигаликъ крикнувъ: „Хлопы! усту-пѣтъ ся на три кроки!“ Хлопы подѣли ся въ задѣ. Жандармы кричали до побережниковъ: „Идѣтъ, займѣтъ товаръ!“ Той товаръ бува пасовиско Гаталы. Хлопы побѣгли водѣ-гнати товаръ, а побережники забѣгли, абы его займѣти. Бабы кинули глиною на побереж-никовъ а жандармы въ той хвилѣ зачали стрѣ-ляти. Жандармы привѣхали подѣ лѣсъ, бачи-ли якъ товаръ пасе ся на хлопѣмъ поли, а мимо того казали займати! — Брікъ пока-зуе на плянѣ, де стояли жандармы, побереж-ники и вѣтъ.

Супротивъ того, що збѣдана Бріка були арко суперечній лѣтъ збѣданами побережниковъ, д-ръ Небенцаль домагае са, абы побережники зъ жандармовъ сконфронтували зъ Брі-комъ на обѣзавѣ, що побережники були при жандармахъ и бачили, якъ Вышавскій цѣ-лявъ. Прокураторъ супротивавъ ся внесено обороны, бо „ѣтъ одѣтъ свѣдокъ, аны Брікъ не могъ добре видѣтъ!“ Трибуналь водвинувъ внесено обороны.

Жѣнка Вышавского заперечала збѣдана Стефана Гербача. Подѣла ен збѣдана Вышав-скій сказъ въ до неп: „Маеъ два небѣдичи! Стрѣляли побережники и жандармы. Добре, что мене Господь Богъ охоронявъ“. О томъ, що жандармъ стрѣлявъ на Кѣлика, не гово-равъ.

Оба оборонцы вносятъ, абы — супротивъ обѣзавѣхъ збѣдана свѣдѣвъ — водѣтъ Вышавского судѣтъ слѣдую. Прокураторъ дае вымаваю водновѣдѣ и позволяе собѣ у-дарати на оборонцы. Д-рови Искрицкому закладае, що зъ суду робитъ театральну сѣлю черезъ вылакуване новыхъ неспѣдѣванокъ, протѣае справу, оклевуе судѣтъ слѣд-чихъ, робитъ „геда“ и т. д. — Д-ръ Искриц-кій подѣноситъ негѣдѣльность посугуванѣ про-куратора и каже, что тутъ не допускаютъ до выкрыга правды. Такъ само водповѣдае про-кураторови д-ръ Небенцаль. Трибуналь пош-ловъ на наряду и засудивъ д-ра Искрицко-го на 50 корѣны кары и загроивъ, що водбере ему обороны.

## Письма зъ краю.

Зъ Надѣрѣно (Спростованѣ).

На основѣ §. 19 закона пасового упра-вѣамо именемъ Выдѣлу повѣтвого въ На-дѣрѣно яко водновѣдѣ до дописъ а. Микули-чана „Господаря польского безпрѣкъ“ въ ч. 189 слѣдуюче спростоване помѣстѣти:

Неправдоу е, будь-то бы Выдѣлъ повѣ-товый не хотѣвъ выдати грошей, отримавъхъ черезъ громаду Микуличанъ зъ продажи лѣса грѣнадского, на закупку полонны.

Неправдоу е, будь-то бы Выдѣлъ повѣ-товый першкѣдѣвалъ громадѣ въ закупкѣ той полонны зъ взгляду на вѣтъ, котрый бы черезъ закупку той-же утративъ на дохо-дахъ зъ своихъ полонны.

Неправдоу е, будь-то бы громадѣ Мику-личанъ пропало въ Выдѣлѣ повѣтвомъ 8 тысячъ отримавъхъ зъ продажи грунтовъ подѣ будову желѣзницѣ Станиславѣвъ Воро-ненка.

Правдоу однако е:

Въ справѣ закупки полонны Лесѣвъ на рѣчѣ громады Микуличанъ занавъ ся Вы-дѣлъ повѣтвой водѣ самого початку той справѣ яко найприхильнѣше для громады, въ слѣдѣ того выдѣлау зъ власнѣтельвъ по-лонны по угодѣ зъ громадою за 46.000 кор-опустъ на 45.000 корѣны, и акты предложѣвъ Выдѣлову краевому до прихильного затвер-дження.

Титуломъ цѣны выкупна грунтовъ гро-мады Микуличанъ подѣ желѣзницѣ зложивъ зарѣдъ будовы той-же до касы Выдѣлу повѣ-твого слѣдуючѣ сумы: до арт. 6/93 суму 4021 кор. 14 гел., до арт. 1/98 суму 1961 кор. 86 г. и до арт. 8/90 суму 60 кор. 80 г., разомъ 6043 к. 80 г.

Зъ тыхъ отже грошей куплено въ силу ухвалы Рады громадской зъ дня 19/2 1893, затвержено ухвалою Рады повѣтвой зъ дня 8/5 1894 ч. 29, за 500 корѣны грунтъ на цѣнѣтаръ въ Татаровѣ, а такоже въ силу у-хвалы Рады громадской зъ дня 19/12 1893, затвержено ухвалою Выдѣлу повѣтвого зъ дня 10/1 1896 ч. 61, за суму 880 кор. 86 гел. грунтъ на цѣнѣтаръ и подѣ будову канцѣла-ріи громадской въ Ворхѣтъ, рѣшту тыхъ гро-шей 4662 к. 94 г. улькованѣ въ Банку кра-евѣмъ на вынѣчку ч. 8767 на имя громады Микуличанъ, переховану въ депѣзѣтъ Выдѣ-лу повѣтвого водѣ арт. деан. депозитового ч. 5, представляючу на-теперѣ вразѣ зъ вод-сотками суму 5270 кор. 21 гел.

Выдѣлъ Рады повѣтвой.

Надѣрѣна дня 10. вересня 1901.

Григорій Глуховскій заст. Прѣсеа.

Юсифъ Кучинскій членъ Выдѣлу повѣт.

## НОВИНКИ.

Русины! Памятайте на народный фондъ!

— Про гостину руского театру въ Ярославѣ пишуть навѣтъ збѣдана: Въ день самого вы-бору посла загостивъ до Ярославѣ рускій те-атръ и не може жалуватись на насъ и. пр. въ недѣлю велика сѣля Сокола була биткомъ набита, галѣрия полна селянъ и селянокъ. Да-вали „Не ходи Грацію на вечерницю“. Театръ заслуживъ собѣ на пошюру дуже доброю грою, Рубачки своимъ голосамъ, Стадникъ, Кравчукѣна, Гемойцкій и Осиповичѣва чару-ють публику. Директоръ Губачакъ мавъ у пла-нѣ дати лѣше только три представлѣны, але на загалный просьбы (навѣтъ Поляковъ) дастъ

ще колька представлѣнь, за що ему дакуемо. Признати мусѣмо, що п. Губачакъ неутомно старѣея о подѣсенѣ нашоу сценѣ в его те-заходѣмъ завѣдую театръ такоже успѣхъ ма-териалный. Дуже насъ мило вражало, що майже всѣ акторы зъ директоромъ явили ся въ недѣлю въ церквѣ (де бува водвинутъ) и водѣвѣвали дуже красно службу Богу.

— Вѣдѣ п. Губчака, управителя руско на-родного театру, одержуемо зъ просѣбою о у-вѣщенѣ отес писемо: В справѣ повѣнки помѣ-щеной в 185 чѣсѣ „Галичанка“ п. а. „На-вѣтъ лѣшыхъ урядѣтъ дирекціи руского театру?“ прошу ласкаю помѣстити слѣдуюче поясненѣ: Я яко делегатъ Товариства „Руска Бѣсѣда“ у Львовѣ и сегочасный управитель руского театру а тимъ самымъ головный органъ одѣчальный за сю инстигую, заявляю, що афишѣ гебрайскѣмъ буквѣмъ, повѣдомляючѣхъ в Любачевѣ про выставу штуки в жидѣвского жѣта п. а. „Уриель Акоста“ К. Губцова, не дававъ печатати и не заряджувавъ розѣлѣна-ти. Сей мій выказъ стверджуе что то обѣза-вѣною, що в тѣмъ часѣ перебувавъ я в справѣ театру у Львовѣ. Нема прѣте найменшѣй під-стави вынѣвати мене а тимъ болѣше Товариства „Руска Бѣсѣда“ у Львовѣ за появѣненѣ ся в Любачевѣ афишѣ печатанихъ гебрайскѣмъ бук-вами. — В Ярославѣ д. 11 вересня 1901. — Мик. Губчакъ.

— Рѣшѣнціи въ Перемышляхъ. Въ дняхъ 23, 24 и 25 вересня с. р. водвинутъ ся въ Пере-мышляхъ водѣ проводимѣ о. Фаласа, пѣмѣна Ч. О. В. В., рѣшѣнціи для всѣхъ духовенъ-ства, а закончатъ ся св. літургією в собѣ-нымъ св. причастіємъ дня 26. вересня с. р. Желанѣмъ азѣти участѣ въ тыхъ рѣшѣнціяхъ мають зачасу повѣдомѣти Вир. о. Ректора перемышленскѣмъ семинаріи, де найдутъ примѣ-щенѣ.

— Новій кардиналь. Зъ Гѣну доносѣтъ, що дня 27 подѣлѣна с. р. водвинутъ напѣки кон-саторъ, на котрымъ оломуцій архіепископъ д-ръ Кошъ и вѣдѣнскій нунцій кс. Таліані будуть именѣвані кардиналами.

— Жидѣвскѣ депутати у прѣзидента суда. До вице-прѣзидента правого карного суда п. Пшудуского зголосилася депутація жидѣвъ подѣ проводимѣ рабѣи Шмелькеса зъ жаде-нѣмъ, чтобы на день 14 с. м. т. е. жидѣвске свято „Новый рокъ“ улькованѣ жидѣвъ водѣ-функцій присѣжыхъ судѣтъ. Прѣзидѣтъ водновѣтъ тому жѣданѣ по причинѣ малого числа судѣтъ присѣжыхъ, а рабѣи Шмель-кесъ водѣвѣтъ ся зъ томъ просьбою до міністра судѣвничѣства.

— Львѣвскѣ намістничѣство розпорѣдженѣмъ зъ дня 9 ого вересня с. р. ч. 96.184 опѣн-нуе: Пересѣчка цѣны торгова нешрѣного лѣ-са за вересѣмъ 1901 р., що мавъ служити по мысли цѣсарского розпорѣдженѣ зъ 15 ого вересня 1900 р. В. з. д. Ч. 154 за санаѣ до варшѣ [Schlachtschweine] выѣбитъ на подѣтанъ похильного розпорѣдженѣ въ мѣсѣци вереснѣ с. р. вывѣсѣтъ 81 сот. за кѣльогранъ.

— Жидѣвскѣ безличѣность. Зъ Жѣковѣ до-носѣтъ: Въ недѣлю 27-ого м. м. подѣчѣлъ служ-бы Вожѣи въ церквѣ оо. Василіанъ, кинувъ якѣсь жидѣкъ камѣнемъ на водравляющѣго священика, но на цѣсте камѣнь влѣтувъ въ стѣну наплѣтъ. Говорѣтъ, що жидѣка называ-ли до того старій жидѣ.

— Чимъ уже люде не „гандляють“? Вчера пригѣтавъ у мѣшко до Львовѣ Лесѣвъ Гуна-ла изъ Бѣбрѣи ковало и хотѣвъ его продати гандларѣи Крайтерѣмъ. Згода въ згоду — наъ 30 корѣны зѣшѣло вже на 14 кор., та лише купецъ хотѣвъ продавцѣи, що звавъ ся пер-вѣсто Шведомѣтъ, заплатати для невѣстои на полицію. Изъ „гандларѣ“ учуеъ за полицію, то похильнуе и мѣшокъ и ковало и хотѣвъ учѣе, але се му не вѣдало ся. Привѣденѣму на полицію доказали, якъ вѣтъ властвѣно на-зывае са, что ковала не унаслѣдѣтъ аны по-бѣтку, аны по братѣ, лише забравъ у своего сусѣда — и зѣдѣтавшего са водѣ такимъ та-гарѣмъ лѣшено въ арѣштѣ на водѣочинѣтъ.

— Зловоленый злодѣи. Агенѣтъ терѣновѣ-скѣи полиціи. Розѣнѣртѣзовѣи и черѣновѣскѣи полиціи Лѣлѣны удало ся вынѣгати злодѣя, що допустѣвъ ся дня 21 м. м. великоу кра-дежи на шѣду и Юсефа Будѣвского въ Терѣнополи. Бѣтъ нимъ жѣдѣ Маркусъ Тѣлѣ-манъ, котрый осылъ прѣѣнца м. м. въ Ро-гѣнѣвъ, сирѣзѣвъ собѣ дорогѣи водѣ и ковъ та й нахѣрѣвъ будувати тамъ великій дѣмъ. Его арѣштовано и водѣставлено до судовыхъ арѣ-штѣвъ въ Терѣнополи.

— Въ Паушѣцѣ делѣната чортѣвского вод-було ся дня 28 сѣрпня с. р. торжѣство посѣ-щенѣя новоу мурѣванѣи церквы, абудованѣи ко-штѣмъ 40.000 корѣны осыъ конкуренціи при-помѣчи колѣтора а. Александра Боуцѣного. Чѣсть такой громадѣ, чѣсть п. колѣторѣи, равѣножъ в будѣвничѣмъ, нашѣму чѣловѣку п. Іосѣфови Геванѣцкому навѣ Шавѣковѣцѣ (пѣчѣта Колѣдѣны), котрый монументаль-ноу будову выдѣлѣнѣтъ.

— Арѣбѣи вѣсти. Дня 8 с. м. водбуло ся въ Грѣбѣновѣ коло Рады рускоу вѣнчанѣ п. Луки Жѣлоудѣа, ц. а. зѣдѣонѣкта подѣткового, зъ пѣчѣною Олимпиадоу Ленѣцѣю. Зѣмѣтъ роз-сылки повѣдомѣнѣ до звѣкомѣхъ п. молодой зложивъ 10 корѣны на Народный дѣмъ въ Раѣвъ рускоу. — Посѣщенѣе новообудѣванѣи церквы православной у Львовѣ водвинутъ дня 29 с. м. Акту посѣщенѣи довершѣтъ Рѣпѣи зъ Черѣновѣцъ; церѣвоу тѣю выдѣдованѣи коштѣмъ букѣвѣанского фонду рѣлігійного. — Въ Ста-ниславѣвъ номеръ бувшѣи старѣста Юлѣ. Ма-вѣскій въ 62 роцѣ жѣтъ. — Въ Станиславѣвъ завазѣвъ ся комѣтѣ зъ цѣлы выдѣдованѣи ко-стѣла або великоу наплѣтъ при улицѣ Липѣ-вой або въ сусѣдѣтъ. — На недѣльнѣе юві-лейнѣе торжѣство зѣдѣзѣнѣтъ Тарѣвско-Лѣпо-ховскѣи, что водбуде ся въ Новѣмъ-Сѣнѣи, приѣде міністеръ зѣдѣзѣнѣтъ д-ръ Вігѣкъ. — Въ Краковѣ арѣштовано студѣнта правѣ Ка-

роля Ульриха, котрый обѣкрѣвъ своего шури-на Шпѣадѣра въ Кѣстѣнѣибуѣрѣи, забравши ему 80.000 кор. въ авѣстрийской рѣнѣи. — О-кружна конференція социѣли демократичѣи партіи водвинутъ въ Перемышляхъ дня 15 с. м.

Именованѣ, перенесѣнѣ, водѣзначѣнѣи и пр.

Миністерѣство торговѣи именѣвало убѣн-ченѣного слѣхѣа торѣничѣи академіи въ Львовѣ Юліана Мудрака елѣвомъ будѣвничѣства для техѣничѣи служѣи дирекціи почѣты и телегра-фѣвъ.

## Выборы зъ палаты торговельныхъ

водбули ся вчера.

У Львовѣ голосовало 28, выбравши д-ръ Колімеръ 16 голосами.

Въ Краковѣ выбравши вдругѣ д-ръ Ар-нольдъ Раушпортъ.

Въ Бродѣхъ на 22 голосующихъ одѣр-жавъ д-ръ Натѣвъ Лавѣнштайнъ 21 голосѣмъ.

— Русины! Памятайте на Руску Бурѣу ра-тѣсничѣи-промыслову у Львовѣ.

## Телеграммы.

Вѣдѣнѣ 13 вересня. Цѣсаръ выѣлѣнѣтъ контрадѣиѣрѣа Мѣнѣнѣкулѣ водѣ началѣства надѣ ескѣдрѣи вѣсѣдно-авіѣнѣскоу и прѣдѣлавъ до персоналу флѣты въ Потѣ, выдаючи ему рѣвночасно орѣдѣръ зѣдѣзѣнѣи корѣны II. клѣсы зъ вѣсѣковѣи декѣраціѣю. — Въ чѣстѣнѣи арѣхѣи. Франца Фердинанда и чѣстѣнѣи свѣтъ удавъ ся цѣсаръ на манѣвры до Дѣль-ного Мѣлолачу.

Будѣпѣштѣ 13 вересня. Миністерѣи-прѣ-дѣстѣ Сѣдѣ пересѣлавъ денѣшу сѣдѣзѣти для вѣдѣи по вынѣчѣнѣмъ парламентарѣи Пѣуль-скѣмъ. — Руѣуѣнѣскѣи наслѣдѣникъ трѣну Фер-динандѣи приѣуѣтъ тутъ вѣсѣра и удавъ ся въ дальшу дорогу на манѣвры цѣсарѣи.

Прага 13 вересня. Пѣчѣвала ся выборы водѣзѣа Вѣсѣнѣвѣвъ. Выступѣнѣтъ они не лише прѣтивъ Чѣховѣвъ, но такоже прѣтивъ авѣмѣн-скихъ послѣдовѣнѣвъ и лѣдѣвѣнѣвъ и вѣсѣнѣтъ зъ уѣнѣвѣмъ авѣмѣнѣского языка яко держѣавѣно-го. Зъ дѣтѣсѣрѣвѣнѣхъ 60 авѣмѣнѣскихъ мѣнда-тѣвъ мали они 10, а теѣперѣ будѣтъ уѣбѣтѣти си о 40. — Въ вѣлькихъ мѣсѣчѣвѣхъ Чѣрѣи п Мѣрѣи водбули ся вѣсѣра дѣмонѣстраціи зъ на-годы 30-лѣтѣи рѣнѣчѣи выдѣна цѣсарѣского рескрипту изъ 1871 р., приѣнѣрѣного чѣсѣе пра-во держѣавѣи. Въ Пѣльвѣи мѣло водбути ся вѣ-чѣ, та властѣи заборѣнѣли.

Любляна 13 вересня. При вѣсѣрѣшѣхъ выборовъ зъ куріи мѣнѣшѣи повѣлѣности выбра-но 15 словѣнѣскихъ клѣрѣкальнѣхъ в 1 словѣнѣ-скоу либерѣльнѣи поѣсѣа. Кѣлѣрѣкальи авѣкали одинѣ мѣндаѣтъ зѣ стрѣтоу либерѣльнѣвъ.

Карлѣсѣбѣдѣ 13 вересня. Прибула сюда incognito португѣальсѣа корѣлѣвѣна Маріа Пѣи. Марбургѣ 13 вересня. Прѣфѣста словѣнѣ-скѣи сѣминаріи Антоніа Корѣсѣта засѣужѣно на 6 недѣль арѣшту за те, что въ своихъ ор-ганѣхъ Slovenski gospodar мѣвъ авѣмъ подѣбѣрѣ-вати прѣтивъ Нѣмѣцѣвъ.

Неаполѣ 13 вересня. Италіѣнѣе вѣдѣко поверѣуло зъ Нѣмѣцѣ. На его прѣвѣнѣтъ приѣуѣтъ сюда миністеръ вѣины. Товѣны народу выдѣна-ли оѣлки на чѣсѣгѣ вѣйѣка а уѣнѣцѣи, котрыи онѣи перѣходѣло, були пышно декѣрѣванѣи.

Атѣны 13 вересня. Прибуло сюда 310 студѣнтѣвъ руѣуѣнѣскихъ вышѣнѣхъ науѣковѣхъ зѣвѣдѣвъ. Мѣго на ихъ чѣсѣгѣ уѣдѣнѣрѣвано, лѣдѣиѣсть вѣнѣла ихъ зъ энтузіазѣмомъ.

Берлинѣ 13 вересня. Тутѣшѣи рѣка вѣѣ-за выбраѣта навѣноу 109 голосѣми на 124 голо-сующихъ другѣмъ бурѣмѣстромъ Берлинѣи не за-тверѣдѣного цѣсарѣмъ гѣдѣного мѣсѣкого Кѣлѣ-мана.

Гѣдѣнѣскѣ 13 вересня. Вѣсѣра о годѣиѣ 8 раѣно водбули ся великій манѣвры вѣсѣнѣиѣи ескѣдрѣи. Цѣрь и цѣсаръ прѣдѣлѣвали са мѣнѣ-вѣрамъ зъ вѣсѣнѣного корѣбѣла „Цѣсаръ Вѣль-гельмъ II.“ — Цѣрь именѣувавъ цѣсѣра Вѣль-гельма чѣфѣомъ рѣсѣйского полѣу драѣгонѣвъ Нарѣа ч. 39, а цѣсаръ дарувавъ цѣрѣи уни-формѣ 2 ого полѣу драѣгонѣвъ гварѣдѣйскѣхъ. Канѣцѣръ Вѣльѣвъ одѣрѣжавъ орѣдѣръ сѣ. Ан-дрѣа; такъ сѣмѣи и миністеръ двѣру ки. Айлен-бургѣ. Генѣралънѣи адѣютѣнтѣи цѣсѣра одѣрѣ-кали портрѣты цѣри. Рѣсѣйскѣи миністеръ гр. Лѣндѣрѣфъ одѣрѣживъ водѣ цѣсѣри орѣдѣръ зѣ-слуги корѣны русѣки.

Тѣрунѣ 13 вересня. Въ прѣдѣиѣ чѣлѣнѣхъ студѣнтѣвъ запѣвъ вырѣкъ. Уѣдѣлѣнѣто 15, уѣдѣ-лено пѣлау 10 сотъ, а прѣчѣхъ зѣсѣужѣно на 1—90 дѣвѣвъ наплѣтъ.

Буѣварѣ 13 вересня. Подѣла наѣцѣонѣного бюлѣтѣну Мѣкѣи-Кѣлѣи прѣвѣвъ авѣнѣ спѣкѣнѣ-но. Приѣмѣа поѣжѣну и мѣло добрый аѣнѣгѣи.

Брунѣсѣла 13 вересня. Прѣзидѣнтѣи Крѣтѣръ мѣвъ авѣ







Категория: ДВО и вспомогательные данные

Бюджетоное число контура 4 пр. на пров. 7 пр.  
Отобрана везици принамае се пајудио 10 пр.  
Одот одот еротици инверзионо асо се пајудио 2 пр.  
Одот одот "Надототот" по 35 пр. а. в.  
Одот и инверзионо принамае се пајудио 10 пр.  
Одот одот инверзионо.

Шовки, Фляпелі, бархани, хустки.











## СРЕДСТВА ПОЖИВНІ

MAGGI

найліпші в своїм роді

найбільшої вартості для кожної родини.

до приправи

дає зупам, буйльонам, сосам, ярині і т. д. зачудуючо сильний і добрий смак.

Досить кілька капель  
Фляштина від 50 сот. в гору.

ЗУПИ в табличках

Табличка на 2 порції 15 сот.

Мажіого зупи в табличках уможливають скоро, лише за доданням води зварене смачних зуп. 10 різних сорт.

Капсулки Consommé &amp; Bouillon

1 Consommé капсулки на 2 порції найліп. сильної зупи 20 сот.  
1 Bouillon капсулка на 2 порції сильної м'ясної зупи 15 сот.  
Дає ся сейчас зробити заливачи самим кипятком, без дальших додатків.

Проба переконує ліпше, як всяка реклама.

Купити можна у всіх торгівлях кольоніальних товарів, делікатесів і в дрогеріях.

70 1-2

## „CONFISERIE UNION“

у Львові,

парова фабрика цукрів і чоколад

поручає свої шіда найновіших способів і при прамісній поступових средствах виконати знамениті краєві фабрики, спеціальні як:

Англієські, французькі і швейцарські бомбони і цукри великого роду — атласові бомбони — солодові продукти — овочеві карамельки — сальмоні б мбони Знамениті десертні цукорки в різках добрих ролах (Dragées, Pralinees). — Десертні печива, біскоти, гербатники, медяники — Орієнтальні цукрові спеціальні. — Преріжні святкові артикули на Різдва й Великдень — від простих до найобірійших.

Цукор делікатний, овочі кандировані, глазурові — помазані широкі кандировані. Ошатентозаний овочевий цукор ок смажених сирів, мармелад, соки і т. п., яко найдешевший ще додає в замість звичайного буйльона цукру. Ся до сира, яко найліпше і найдешевше средство замість масла й меду. Найновіший різні ово (сі соки, мармелад і т. п.).

Пригадуємо, що всі сирі артикули і матеріали, потрібні до наших продуктів, котрі б ремо з першорядних зжерел, розсилаємо і контролюємо само судово заправлений хемік.

З'єдинені фабрики сиропу і цукрів у Львові.

Тов. зареєстр. з огр. пор. 415 9-35

## ЛЕОПОЛЬДЪ ГЕРМАНЪ

бюро технічне

Львів, вулиця Городецька число 14 А

Фабричний склад машин, зварядбів, артикулів технічних, кась огнетривалих, сикавок і помп.

Проектує и улажує

Горальні, Бровари, Тартани, Фабрики крохмалу и Сиропу картопляного, Цегольні, Мляны водні и парові

як також всякі заведення фабричні и промислово господарські

Урядження для електричного освітлення и перенесення сили.

Водопроводи и огрѣвальні центральні.

Виконуване всьох дотичних проектів и роббів реконструкційних. — Превенторамъ удѣляє знанні и вѣдѣа на довільні сплати.

422 5-5

Лінія Голяндія-Америка Роттердам-Нью-Йорк.

Найближші від'їзди:

19 вересня „Роттердам“ о год. 5 по полудні; 26 вересня „Амстердам“ о год. 12 год. в пол. 3 жовтня „Рейндам“ о год. 5 по пол. 10 жовтня „Статендам“ о год. 12 в пол.

Нові пароходи подвійно-шрубові о 12.500 тоннах.

Цѣны перших каютъ вѣдѣа 380 кр. и вище) вѣдѣа других каютъ 240 к. и вище) при III. класі 185 к. 40 с. зъ вѣдѣа) (стані)

Бюро у Вѣдѣи: Для каютъ: I. Kolowratring 10; для III. класі: IV. Weyringergasse 7 A.

Австрійскій філія в Берлі, Шнебрук и Трієстѣ.

До Скульного. Такъ до свого. Тамъ то бутия, дѣятна слава. Страсть добрихъ маєш много. А 10 кр. кожда страва. Колѣть, шинцель, дѣвній дива. Зразъ сѣкалий и биті. Ковбаса наша правдива. А голубѣ знамениті! Наво око, — много дуже. Водокъ! — рѣчь то идеальна. Попробуємо, вѣдѣа дуже. До Скульного — Театральна! 483 2-5

Одинона спеціальна фабрика в Австро Угорщинѣ. — Ц. к. державний медаль за знамениті вѣтворы.

Перша моравска фабрика вѣнскихъ годинниківъ

Fr. Moravus Brunn, Grosser Platz 8, Габрляе и достаточае

вежовой годинники для церквей, шкѣль, замкѣвъ, ратушъ, фабрикъ и т. д. контрольный годинники для ночной сторожи, електричний годинники якъ найлучше вироблені и подѣа габрантїю.

200 вежовыхъ годинниковъ достаточа на повне вдоволеня.

Цѣнники высылаєсь даромъ 884 8-12

## Новина!

КОВДІИ пухові виробу Йосиф Шустера з хвалювані для своєї незвичайної легкості і теплоти з вояняного атласу у всіхъ вѣркахъ по зр.: 18, 20, 22, зъ шовкового атласу по зр.: 24, 26, 28, 30 до 40. Ковдри зникли на вояняній вѣдѣа позавше від зр. 4, 5, 6, 7, 8, 10 а найбільшій виборі все на складі. Волосінні матеріали від зр. 14, 16, 18 до 32. Сивинки звичайні і сиружинні, вояняній кодуки, подушки і т. п. найдешевше у спеціальній робітні виробів постелі

ЙОСИФ ШУСТЕР

Львів, вулиця Коперника ч. 5. 485 4-20

Важне для катехитів шкѣль народнихъ.

Вже вѣдѣа з друку:

Практичний Провідник для катехитів.

Перша часть для 1 і 2 року науки.

Ціна 1 корона

з пересилкою поштовою

1 корона 10 гел.

Набути можна в книгарні ім. Шевченка і Ставропільській.

471 4-10

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20

485 4-20



Передившая на „ДЗНО“ в календаре, са извършили  
наличи у АБВОВ.

**В. АДАМСКИЙ**  
давнійше Іргенс  
ІВІВ, УЛ. СОВІСКОГО Ч. 4.

Принймає ся стори і залюзіи до направя так, що опісля виглядають цілком як нові.



ня права виборчого, н. п. Вибірці зазначу: що важною точкою програми в борбі проти церковно-політичних законів, які чинили кривавий кабінетом Ванюго. Законів ті конечно треба буде усунути, як зроблено се в Німеччині з мавими законами, заведеними кн. Бісмарком.

Дуже довгий маніфест сторонництва Кошута жадав передовсім цляквонити політично і правнидержавно незалежності Угорщини, окремої армії з угорською командою, далше своєї репрезентації дипломатичної в віддільних трактатах торговельних і цлових тарпів для Угорщини. Маніфест признає, що війна цлова була б непожелана, однак не в меншій мірі одної, як і другої половини монархії. Вибірці жадав загальною права голосована, та тільки для умовних по мадарски читати писати.

Из Царгороду доходить вѣсти, що розрухи у Вірмені турецької против тамашного християнського населення, о яких лише глухий надходив вѣсти, були багато страшніші, ніж можна було заключати з перших і побільших відомостей. В Муні допустились Курди формальної рвѣти. Подъ ихъ атаманів уламо множество мужичів, жінокъ и дітей. Власті старалися, що правда, запобігти тымъ жестокостямъ, однак безъ успѣху. По приказу султана удавъ ся валі з Бітлісу на чолѣ вѣлькохъ батальонівъ регулярного войска на місце кровавихъ випадківъ, щобъ вистѣдити и укарати винувинківъ та дати потрібну безпеку християнському населенню.

Сербскій король Александеръ, що разомъ зъ своєю женою вѣдбувавъ теперъ подорожъ по краю, вѣбувъ оногодъ до Крагуеваца. Тутъ король, приймаючи депутатами горожанъ того мѣста, вѣдповѣвъ на привѣтъ, що поступаючи дорогою, яку соотъ вѣтчинивъ, бажавъ заповнити краєви загальний спокѣй, якого давнѣйше хибувало, та й сѣрпнати нѣвѣшний станъ рѣчей. Вѣнъ давъ Сербіи нову конституцію, котра зъ одной стороны заповняє народови всѣ горожанскі права, а зъ другой належний коронѣ удѣлъ вѣ керманню справъ держави. Короля гѣмъ те, що сербскій народъ зрозумѣвъ его и забувъ о неперозумѣвахъ давнѣйшихъ, а при послѣднихъ виборахъ до скупщини вѣдзначивъ своимъ довѣрѣмъ тѣхъ людей, котрыхъ вѣнъ соотъ вѣбравъ за дорадниківъ. Теперъ треба лише зъ найбѣльшою енергією берегти законѣвъ конституції и спільними силами вести Сербію дорогою, яка обезпечала бы їй щасливу будучибу.

## Повибірчій писма.

Изъ Золочѣвщини одержуємо сьогодні ось-таку вѣсть:

В наслідокъ вѣсланой рускими виборцями Золочѣвщини телеграми до цѣсаря, мотивуячи їй абетиненцію відъ вибору посла до Союму, наказавъ міністеръ Керберъ до одженя — і вѣдѣлювано в Золочѣвщину радника намістництва п. Піводко. Той переслухавъ дня 14 с. м. о. Данила Тяничкевича. О. Тяничкевичъ мотиви наведеи в меморіалѣ до міністра Кербера ствердивъ конкретними фактами, навівша особи, котрі рівно-ж будуть переслухані.

Зъ Долинщини пишуть намъ:

По соромнѣмъ укладу нашімъ вѣ роцѣ 1897, коли то сконсолідована Долинщина дала п. Романчуковъ ажъ 20 голосѣвъ, збѣшовъ намъ повѣтъ на притчу вѣ змѣдѣхъ. Нѣхто зъ визначнѣйшихъ Русинѣвъ не хотѣвъ зъ долинського повѣту кандидатуру приймати; патриѣты Долинщини стратили вѣру вѣ свои сили и при кожній нагодѣ заставляли, що вѣ долинськомъ повѣтъ лише правительственный кандидатъ може вѣйти; противники наші переклали ся зъ смѣхомъ и самоувѣренѣмъ: „Чого вы хочете, Русини? Тутъ вѣ долинськомъ повѣтъ вѣ три четвертини людности залежнихъ вѣдѣ староства, а староство, що хоче, то зрѣбѣтъ“, а знаний патриѣтъ вѣ дѣятель п. Яр. Кортовскій вѣ доносѣ вѣ „Дѣлъ“ доминъ русин. чому то ординація виборча про виборѣхъ до рады державной славний калускій повѣтъ получила зъ хуливіськимъ долинськомъ.

Нинѣ ситуація змѣнилася сл. Вже торѣвъ переперла Долинщина двохъ оппозиційнихъ славныхъ кандидатѣвъ рускихъ пп. Романчука и Коса, а дня 5 вересня с. р. вийшовъ зновъ вѣдѣвний оппозиційнѣ дѣлъ, а то о. Богачевскій. Не сповнилася ся бажання и старання всѣхъ комисарѣвъ виборчихъ, котрі обѣщали — „на свою руку“ за всю цѣну не допустити о. Богачевского; не сповнилася ся сумий пророцтва деякихъ патриѣтѣвъ, котрі казали, що о. Богачевскій зъ найбѣльшою неспокѣією переперла; не удавъ ся всий пѣтъ баламученя народу зъ стороны нашихъ противниківъ, котрі

кожого, кого вѣдбали, вѣбвали вѣ амбіцію и заохочували ставити противъ о. Богачевского свою кандидатуру. За те дня 5 вересня показало ся ясно вѣ Долинѣ, до чого може довести праця безпастанна и що народѣ, той золотий простий народѣ, слѣ коло него лишъ троха поспрацює ся, ставъ силою непобѣдимомъ... Перевѣборчихъ вѣнъ вѣ зборѣхъ вѣдбуло ся сего року вѣ Долинщинѣ звышъ трицѣть. Коли зады горячи работы вѣ полѣ народѣ не мѣгъ збѣрати ся вѣ день, то збѣравъ ся у вечерѣ а навѣтъ пѣвно вѣ ноцѣ и мимо утрудженя и утоми уважно вислухувавъ виборчихъ рѣе работѣвъ.

Самъ виборѣ вѣдбувъ ся вже досѣтъ правильно. Була борба ще и при самѣмъ урѣвъ виборѣхъ, але то була борба европейска, можна сказати навѣтъ честна. Все вѣ глянсованыхъ рукавичкахъ а всѣмъ пѣзори легальности були заховані.

По виборѣ вѣдбувъ ся скромный комерсѣ. Коли нововибраный посолъ о. Богачевскій вѣдшовъ межъ народѣ, одѣвъ патриѣтъ селяннѣвъ виборѣхъ вѣдбѣшовъ до него и сказавъ зб слезами: „Отецъ! Я доперва нинѣ вѣбавъ, хто вы є. Навѣ я ся добре прагнувъ той шаленой агитації, яка ся противъ васъ веде, и прозубѣвъ-амъ, чому вы сидите вѣ такой дѣрѣ, такъ далеко на такой голодѣвѣ“. Одушевлена було велике. Промавляли зъ селянъ пп. Кардашъ, Процакъ и Якимѣвъ, зъ интелігенції оо. Небыловцевъ, Дорожинскій, Медведскій, Гургула а вѣбави и о. Лопатинскій. — О. Богачевскій дякувавъ за любовъ та довѣру а заєнявъ, що буде добрымъ посломъ рускимъ и хлопскимъ.

На томъ повиннѣ бы мы описъ виборѣвъ закончати, та що-жъ — сердце болѣтъ, а сказати треба.

Мы не можемо зрозумѣти, чому зъ такимъ завѣнѣмъ подъ имуванъ свою кандидатуру ажъ до останку п. Грабовенскій, хочъ многі патриѣты-виборѣхъ представляли ему, щобъ не робивъ сего. — „Я не уступлю! и вже два рази Романчуковъ уступивъ! До мене ты сѣтъ листѣвъ понадходили вѣдѣ селянъ, а мушу зъ Богачевскимъ звязати ся!“ — такъ звучала вѣдповѣдь. И звязавъ ся. Коли представѣтель комисіи п. Дорожинскій викладавъ п. Грабовенского яко виборѣхъ, вѣнъ, замѣтъ звернутися до комисіи, обернувъ ся до виборѣхъ и вѣддаючи голосѣ на себе крикнувъ зъ цѣлою силою: „Навъ Адамъ Грабовенскій, радѣя судовый вѣ Долинѣ!“ — наче заохочуючи, щобъ всѣ виборѣхъ мали прецѣвъ розумѣти и на него голосѣ вѣдали. Та такого розуму, кромѣ самого п. Грабовенского, вѣдали лише трафікантъ-Чехъ зъ Долини п. Бенчъ и три виборѣхъ зъ Надѣва: Михайло Слѣвакъ, и ще акѣсь два. Значить ся: цѣла надѣя п. Грабовенского могла спочивати лише на одномъ Надѣвѣ... Але чи не вѣдѣвъ п. Грабовенскій, якъ наші противники насмѣхували ся зъ него а всѣ виборѣхъ рускѣ вѣстѣдали ся за него? Бо-жъ вѣнакъ рѣчь, коли блямує ся таке индѣвѣдумъ, якъ Калитѣвъ, а вѣнакъ, коли се человекъ того крою, що п. радникъ Грабовенскій...

Огидно, якъ звичайно, представлявъ ся рускимъ виборѣмъ сумнозвѣстный игуменъ Василіанъ зъ Гомея о. Мелетій Тебѣнка. Вѣнъ, викликавши комисію вѣ зѣтаный, на кого голосѣ, вѣдповѣвъ: „Сѣвлянѣ Петро Казинѣвъ Оваричевъ“. Любезнѣйшій отче игумене! такъ вы знаєте, що того „сѣвляна“ хотѣли переверти противники наші на лахо селяннѣвъ и противъ ихъ волю; знаєте, що той „сѣвлянѣ“ при вѣдѣвнихъ виборѣхъ бувъ агитаторомъ панскимъ и зъ той причины вѣставлявъ купу листѣвъ погородѣ; знаєте, що той „сѣвлянѣ“ вже черезъ шѣсть роковъ засѣдавъ вѣ радѣ повѣтовѣй и тамъ все йшовъ зъ нами противъ интересу селянъ... Чи вы, отче игумене, маєте може жѣнку, дѣти? чи вы потребуєте оглядати ся на кого, що все голо суєте зъ нашими противниками, силъ разомъ навѣтъ противъ руского священства? Чи-жъ вѣ не лѣпше вамъ було лишити ся дома и зарѣти ся тамъ вѣ монастырѣхъ перини?..

Подобнымъ „патриѣтомъ“ зъ „мірескомъ“ интелігенції є таковъ не вѣдѣвнѣ и Сальвѣстеръ Голубовскій, управѣтель рускихъ добѣръ митрополитскихъ вѣ Перегнѣвску, котрый має голосѣ вѣрѣльный. Саме на часѣ виборѣхъ мусѣвъ вѣнъ вѣхѣхѣти на купѣль, але не мѣгъ ся навѣтъ и тамъ стрѣтити, щобъ не пошкѣдити руской справѣ народѣй. И що-жъ вѣнъ робитъ? Замѣтъ сѣдѣти тихо або дати повномѣчѣ о. Небыловцевъ, вѣнъ приславъ повномѣчѣ знаменю махеровъ виборѣмъ секретарѣвъ староства Добровольскому... Гей панъ Голубовскій! Коли ставъ митрополитомъ не вѣдѣвъ о Кулоскѣй або теперъ о. Шепѣтѣй. якъ то вы забѣгали, якъ то тупкали коло священикѣвъ рускихъ, щобъ за вами тепле промовили слово, абы архіерей не вѣдправивъ васъ вѣ „добре заслуженнѣ“ ставъ супочнику, — а теперъ вы за все те забули? Чи можливѣ то, чи чувавъ хто, щобъ офіціалієвъ яного полеского архіерей при якахъ виборѣхъ вѣддавъ голосѣ не на польского, але на руского кандидата? Чому-жъ то лѣшъ у насъ мусѣтъ дѣяти ся якъ-разъ противно? Чому у насъ хлѣбъ рускѣ вѣдѣтъ, на хлѣбъ рускомъ розпаноують ся найбѣльшъ ворога руской справѣ?...

Зъ Калущины пишуть намъ:

Офіціальнѣй результатъ вибору посла вѣ Калущѣ вѣдомъ: Голосующихъ 156; зъ того д-ръ Вурштъ 94, Ярославъ Кортовскій 56, а 6 голосѣвъ розстрѣлѣныхъ — а вѣнѣшми словами: тѣ голоса, вѣддавъ на Кортовского, виборѣхъ комисіи [польска] унезавѣ-

нила. Оданъ голосѣ бувъ: „Ярославъ Кортовскій купѣвъ вѣ Калущѣ“, а пѣтъ „Кортовскій, купѣвъ вѣ Калущѣ“ [безъ поданя имѣни]. Але тотъ сама комисіи узнала д-рова Вурштѣ по пѣтъ 25 такихъ голосѣвъ, якъ „д-ръ Вурштъ“ [безъ имѣни], „нашъ фѣзѣкъ“, „нашъ концилярѣ“... Чесна комисіи! нема що казати.

Теперъ спѣтати-бъ: що за причина такого сумного результату для калуской Руси? Отже мусимо, по довершенѣмъ вже фактѣ, розказати по правдѣ а вѣбѣтъ, що вложило ся на той результатъ. А вѣменно:

1) Розписанѣ виборѣхъ на самѣй живѣя. 2) Неоголошуванѣ вѣбѣтѣмъ часу правѣ виборѣхъ [на выразѣе припорученѣ ц. в. старостѣ Буковича].

3) Умыселъ фальшивѣ ауставлюванѣ листѣвъ виборчихъ, вѣ котрѣ паковано неуправнѣныхъ до голосованя и навѣтъ не вѣбѣжѣвъ; натомѣстъ масовѣ [по вѣлькадецѣ] пропусканѣ управнѣныхъ виборѣхъ — п. пр. вѣ Томашѣвцахъ, Довгѣй войничѣвскѣй, Войничѣвъ, Хотѣнѣю, Котанѣкахъ, Новицѣи и п.

4) Довѣльне сотворюванѣ числа вѣрѣлѣстѣвъ. Вѣ калускѣмъ повѣтъ правѣ єсть 8 вѣрѣлѣстѣвъ, а змѣштровано ихъ 13.

5) Противнѣ правѣ перепроизводжуванѣ правѣ виборѣхъ и оголошуванѣ результату голосованя вѣ обманѣй способѣ. Такъ перевѣли правѣ виборѣхъ: комисарѣ Влад. Сѣтъ Топольницкѣй вѣ Новицѣ [6 виборѣхъ], вѣ Краснѣй [3 виборѣхъ], вѣ Ясени [5 виборѣхъ], вѣ Майданѣ и Прислѣпѣ [2 виборѣхъ]. Вѣ Ясени до самыхъ правѣ виборѣхъ вѣхѣтъ, навѣтъ вѣнъ не зѣвѣтъ, що мають вѣдбути ся правѣ виборѣхъ, и Топольницкѣй выбравъ тамъ 5 виборѣхъ безъ участѣ правѣ виборѣхъ а лише зъ 4 жѣдѣми кормѣрами. Зновъ же декуда Топольницкѣй прѣхѣвъ крадькомъ до села, абы его нѣхто не познавъ, и потѣмъ перевѣлъ правѣ виборѣхъ при участѣ жѣдѣвъ. — Вѣ Хотѣнѣ [оно дає 3 виборѣхъ] самѣ ц. в. староста перевѣлъ правѣ виборѣхъ вѣ крайнѣ безправнѣй способѣ, не допустивши правѣ виборѣхъ до голосованя. — Вѣ обманѣй способѣ, помахруванѣмъ результату голосованя перевѣлъ правѣ виборѣхъ окружный школьный инспекторъ Домбровскій вѣ Котанѣкахъ [3 виборѣхъ] и вѣ Перекосахъ [1 виборѣхъ]. — Кро зъ того у многыхъ мѣстѣностяхъ, якъ вѣ Томашѣвцахъ [6 виборѣхъ], вѣ Довгѣй Войничѣвскѣй [3 виборѣхъ], у Войничѣвъ [5 виборѣхъ] перевѣдено правѣ виборѣхъ при великой прѣсѣи та и при перекупѣтѣ. — Про тенденцієстѣ старостѣ Буковича на нашу некорѣсть може наглядно посѣдѣдити ось-такѣй фактъ: Вѣ Овѣцѣ калускѣй конче хотѣли вѣйти на виборѣхъ вѣнъ и учитель, а староста, абы довѣста конче до выбору тѣхъ своихъ креатурѣ, три рази вызначувавъ правѣ виборѣхъ а ажъ за третѣмъ разомъ перевѣлъ ихъ, бо тамашнѣй селянѣ, свѣдомѣй рѣчи, не вѣли зъ себе, а пѣльнували выборѣхъ. Загаломъ же про все те, що вѣробѣло ся зъ стороны власті політичной, треба бы писати справѣдѣ хѣба на вѣлѣзѣй шкорѣ, та и то не вѣмѣтѣло бы ся!

6) Неузгладжѣване оправданыхъ прѣте-стѣвъ. Староста, перекупѣвши ся вѣ Новицѣ, що касуючи безправнѣй першѣ правѣ виборѣхъ програду справу, не зарѣдѣвъ болѣше вѣдѣе повнѣныхъ правѣ виборѣхъ. На всѣ наші прѣтѣсы и прѣдѣставленя вѣдѣвѣдѣвъ цѣничѣ: „Skarżcie mnie!“

7) Кандидатура польского центрального комисіету. Треба признаѣти, що д-ръ Вурштъ — поминувши вже те, що староста Буковичъ вѣсь его рѣвѣтелемъ — самъ умѣвъ походити коло нѣте-ему вѣ способѣ властѣннѣй семѣтѣской расѣ (д-ръ Вурштъ по роду еврей).

8) Вѣбѣтъ — ростѣръ вѣ таборѣ рускомъ. Той розстрѣтъ вѣлѣчѣвъ демократіуючо на селянъ (они зъ дѣворами зѣвертали до интелігенції, за що и вѣ тога ихъ партіи-на сварка), той розстрѣтъ довершивъ шѣгромъ нашъ вѣ рѣшѣночѣй хѣвѣи — вѣ день выбору посла. По правѣ виборѣхъ, хочъ и якъ вѣзаконно а декуды навѣтъ прѣсто по пахрайскѣ прѣредѣнѣхъ, рѣхуюнѣ голосѣвъ стоявъ тѣтъ: правѣтельство мало 83 вѣвѣныхъ, мы мали 82 вѣвѣныхъ, а 8 голосѣвъ было не вѣвѣныхъ. При солідарности и одушевленю по руской стороны тѣ „не вѣвѣнѣ“ голосѣ были бы переважали побѣду на нашъ бѣетъ прѣ виборѣхъ комисіи и при голосованю на посла. Тѣмчасомъ т. зв. „твердѣ“ зъ числѣ 18 виборѣхъ застрѣрку вѣли — усугубѣвъ вѣтъ голосованя. Тѣгдѣ не лише всѣ не вѣвѣнѣ, але навѣтъ польскихъ добѣрыхъ упали на дуѣ и схрунали, побѣчиши, що при абетиненціи виборѣхъ „старѣи“ партіи рускѣй кандидатъ мусѣтъ грамнѣти...

Зъ Чортѣвщини одержали мы єль-дуюче писмо:

На доносѣ зъ Чортѣвщини вѣ 192 частѣ „Дѣла“ 1901, вѣ котрѣ безимѣнный доносѣтель духовенства руске чортѣвского повѣта вѣзгалъ, а мене особенно напѣтѣнувавъ „явнымъ арадинкомъ“, заєвѣляю, що до жѣдѣной зѣады не почувѣю, бо єсли доносѣватель бравъ чѣвѣный удѣлъ вѣ виборѣхъ, то добре знає, що виборѣцѣмъ не бувъ емъ, тѣмъ самымъ на вѣского голосѣ дати не мѣгъ-емъ, а тѣмъ-жъ анѣ тайною анѣ явною агитацією вѣ користѣ польского кандидата не зѣймавъ-емъ ся вѣвѣло до теперъ вѣ моѣмъ житію; прѣтѣвно, по можности дѣлѣвъ-емъ и дѣлѣти буду на користѣ нашего народу, тожъ я маю часту совѣсть передъ Богомъ и людьми, а доносѣвателя безимѣный, єсли не хоче уходѣти за безличного клеветника, нехай явѣно подаєтъ доказы моѣи зѣады и подѣише ся повнѣнымъ назавѣскомъ, чого ся рѣшучѣ и явѣно домагаю.

Зъ поважѣнемъ

Иларій Лотоцкій парохъ вѣ Подѣвцахъ.

[Примѣтка Редакції. До повнѣшого писѣ-

ма мусимо сказати вѣльке словѣ вѣдѣ себе. Насампѣредъ, вѣ интересѣ правды, мусимо сконстатувати, що нашъ доносѣватель ду-ховенство руске чортѣвского повѣта вѣзгалъ, а мене особенно напѣтѣнувавъ „явнымъ арадинкомъ“, заєвѣляю, що до жѣдѣной зѣады не почувѣю, бо єсли доносѣватель бравъ чѣвѣный удѣлъ вѣ виборѣхъ, то добре знає, що виборѣцѣмъ не бувъ емъ, тѣмъ самымъ на вѣского голосѣ дати не мѣгъ-емъ, а тѣмъ-жъ анѣ тайною анѣ явною агитацією вѣ користѣ польского кандидата не зѣймавъ-емъ ся вѣвѣло до теперъ вѣ моѣмъ житію; прѣтѣвно, по можности дѣлѣвъ-емъ и дѣлѣти буду на користѣ нашего народу, тожъ я маю часту совѣсть передъ Богомъ и людьми, а доносѣвателя безимѣный, єсли не хоче уходѣти за безличного клеветника, нехай явѣно подаєтъ доказы моѣи зѣады и подѣише ся повнѣнымъ назавѣскомъ, чого ся рѣшучѣ и явѣно домагаю.

Що до о. Ил. Лотоцкого — то дуже при-кро бы намъ було, коли вѣнъ потерпѣвъ крѣв-ду, длѣтого мы прилучѣмо ся до повнѣлю о. Лотоцкого, щобъ нашъ доносѣватель явѣно по-даєтъ доказы на его зѣаду, а єсли може бувъ зѣ пѣвѣформованѣй, щобъ сказанѣ о о. Ло-тоцкомъ вѣдѣлѣкавъ.]

## Писма зъ краю.

Изъ Станиславова. (Вѣ справѣ ч. ж. семинаріи учительской в Станиславоѣ.)

Якъ о вѣсѣдѣ часѣписи, має вѣдбути ся вѣ стѣниславѣйскѣй семинаріи учительской дня 16 с. м. и пѣтъ зѣрѣдѣстѣ. На всѣхъ той прѣвѣ безпѣречно правѣй инс екторѣ школьный п. Матѣвѣвъ. Може бы п. радникъ авѣловѣтъ вѣлѣвѣта при сѣй нагодѣ:

1) Чому то тепѣрѣшнѣй директоръ семи-наріи усунувъ ураковѣтѣнну напѣсъ зъ бу-дѣнку школьного, зѣу вѣнъ заставъ?

2) Чому вѣ рускѣй школѣ вѣправъ число рускомъ молодежи за его директорѣваня зъ кожѣмъ рокомъ менѣше, такъ що вѣ сѣмъ роцѣ школьных I и II класа сѣи школы ма-ють мѣти по 5 чѣи 7 ученикѣвъ, коли за его попередѣвѣка сѣго сумного обяву не було?

3) Чому вѣ клѣсахъ польской школы вѣправъ має бути сконцентрована наука вѣ рукахъ одного учителя, котрый вѣнѣтъ вѣ сво-ѣй клѣсѣ навѣтъ руского, хочъ его цѣлѣкомъ не знає, а вѣ клѣсахъ руской школы вѣправъ, аѣтъ примѣромъ вѣ III-ѣй має подавати науку дѣтямъ, наче-бъ на університѣтѣ, аѣтъ шѣсть учителямъ?

4) Зъ якимъ успѣхомъ учѣтъ деякѣй уч-итѣлѣ Польскѣ вѣ польской школѣ вѣправъ рускомъ мовѣ, котрою самѣй не вѣмѣють? Чи може такіи учителя помѣлѣти єя и зѣспѣтѣти стрѣфу яковъ церковнѣй пѣсѣнѣ, якъ сѣго при-писѣи краєвомъ радѣ школьному вѣмагають?

5) Чому ученикѣ руской школы вѣправъ мають по приказу п. Войцѣховского вѣйти ся польскихъ „kościelnych“ пѣсѣнъ зъ ущербомъ своихъ церковныхъ, и польскѣхъ свѣтѣныхъ пѣсѣнъ, коли ученикѣ польской школы жѣд-ной руской пѣсѣнѣ не потребуєтъ знати?

6) Чому то якъ-разъ тѣхъ учителямъ школы вѣправъ зъ помѣжѣ Полякѣвъ, котрі не вѣмѣють рус ой мовѣ, має вѣдѣзначувати п. директоръ Войцѣховскій, покликуючи ихъ то на господѣрѣвъ клѣсъ на деякихъ курсахъ, то беручи ихъ до выучѣваня вѣ науцѣ а навѣтъ поручаючи имъ на курсахъ науку та-кихъ предметѣвъ, котрѣ вѣмагають знаня о-боихъ краєвыхъ мовѣ, або давѣтъ имъ навѣтъ такіи предметы, що мають выкладѣти ся по руски зъ углядѣнѣемъ термінологіи поль-ской, коли тѣмчасомъ другѣй учитель, якъ зъ Русинѣвъ такъ и Полякѣвъ, що посѣдѣють таку саму квалификацію и зъ тѣхъ самыхъ группъ, якъ ихъ товаришѣ, зъ обома выкладѣ-емъи мовѣми а деякѣ навѣтъ для школѣ сѣреднѣхъ, не достѣпуютъ у п. Войцѣховского той чѣсти, щобъ вѣчили на курсахъ?

7) Чи п. Войцѣховскій може управѣляти утѣрактѣнною семинарією учительской та зъ якимъ хѣномъ для молодежи, коли вѣнѣтъ вѣ безгѣраничѣмъ шѣзінізмѣмъ своихъ мѣвъ зб-люстѣи вѣмѣзати вѣ присутности ученикѣвъ цѣлою клѣсѣ зъ Дѣвничѣй предметѣ, вѣписѣный учителемъ по руски, якъ се стало ся на II. курсѣ року минувшого?

8) Чому п. директоръ Войцѣховскій пе-редъ кожѣмъ испѣтомъ зѣрѣдѣстѣ уважає се за найважѣйшѣю функцію своего директор-ского урядѣ: подавати до вѣдомости екстер-нистамъ, що „wolno — посла „Okólnika“, o „jakimъ була вже бесѣда вѣ „Дѣлъ“ — zdawał egzamin dojrzałości tylko z językiem polskim“, та змѣняти для нихъ темѣты для вырѣбѣвъ письменныхъ, вызначѣныхъ краєвою радѣю школьною, и чѣвѣти се зъ такою примѣло-вѣю шѣзіністѣчѣномъ, що кровъ бурѣтъ ся у тѣхъ, котрѣ мусѣтъ того директорского по-ясѣнѣи вислухати?

## Водозва.

Гнѣтъ податковѣй вже не для самой вышѣности, але болѣше за-для несправѣдлѣ-вого, хѣбногѣ або дуже часто субъективно до-вольного вѣмѣрѣу податку властями подѣто-выми затѣготовѣвъ у важѣй способѣ на подѣти-пахъ, а вѣ послѣднихъ часахъ ще змѣгъ ся. Нашѣ послѣи а люди на вѣчахъ публично маркували се поведѣнѣ властіи скарбовѣхъ, однакъ повнѣ-що безуспѣшно. Щобъ сѣей а-властѣиности а часто и недѣбѣлѣства властіи на се приѣбѣти, устроювали властѣитѣлѣ болѣ-шихъ послѣлѣстѣй (зѣе и имѣ терпѣно не ста-ло!) по повѣтахъ зѣборы, выбѣрали ад носѣ ко-митѣты а зѣбравѣи вѣ сѣй способѣ потрібнѣй-матѣриалѣ, выступили на послѣднихъ засѣда-нѣхъ Союму зъ меморіалѣномъ и зъ интѣрѣе-цією, котру полагаєтъ Союмъ вѣ той способѣ, що поручѣвъ Вѣдѣловѣ краєвому сѣлѣкѣти



анкету ad hoc в тая — як мене з достовірного жерела поінформовано — буде скликана по обраних виборах до Сейму.

Повіжте згаданій гнеті податковий в найбільшій мірі тисне селян і міщан, котрі не в силі боронити ся, бо в нелегітимній люде з найбільшими труднощами, а то по найбільшій безуспішній обороні ся зможуть; понеже для доказаня систематично несправедливого поведіння властей скарбових треба предбати як найбільше достовірного матеріалу, прошу сею дорогою Ви. Родимців о надіслани мені як найбільше фактів з документами в оригіналі, котрі в потребі звернути ся; а коли сих придбати годі, то з дотичними даними, щоби можна було справу урядово провирити, у всяких справах податкових, отже і в справі податку особисто-доходового. В сей спосіб придбаний матеріал передам котромусь з покликаних до анкету Русинів для ажитивування, а належача сам до комітету ad hoc в Подгаччів на всякий спосіб постараю ся, що прикладний мені матеріал відповідно ажитивований буде.

П-я переславлю мені фактів прошу о умовити урядку: як несправедливість споводована властями податковими стала ся через похибку, недбалість дотичного урядника, чи через політику або з яких інших причин, щоби після сего можна було поставити конкретне внесення.

Просачи о се Ви Родимців думаю, що прислужу ся загальному добру, а маю надію, що мені Ви. Родимці в тій справі співуділу не відмовлять. Передовсім упрямую В.ч. священство, щоби вказав фактів в селіх зібраних і всякі несправедливості в справі податку особисто-доходового як також несправедливості в податку фіскальній при передачі темпоральній мені уділити змилу.

Золотники, 10 вересня 1901.

Іван Сендечий парох.

## По стрейку.

Відень, 14. IX. 1901.

Навіо 11 год. перед полуднем закінчили ся офіційно стрейк діюристів центральної статистичної комісії. Діюриста вернули до роботи на таких умовах, що за 420 К мають визначити: 1) В сільських громадах: а) галицьких, буковинських і хорватських 2.600 позивцій; б) горішніх і долишніх-австрійських, варшавських, зальцбургських, німецько-сирійських, італійських, словенських, тирольських і форарльберських 2.160 позивцій; в) селянх, моравських і штирських 2.080 позивцій; 2) в містечках над 5.000 мешканців, а в Галичині також таких містечках назше 5.000 мешканців, де в над 40% жадів, 2.000 позивцій; 3) в містах над 10.000 населення: а) 2.250 позивцій без місцевої 6) 2.500 позивцій саміх місцевої; 4) в містах: Відень, Лінц, Урфар, Граець, Цага, Райхенберг, Берно, Львів, Краків і Подгаччів 2.000 позивцій без місцевої; 5) Для міст Полі і Трієсту, як також для визначених чисельних місцевої установи ся окрема тарифа платів. За 3—4% побібок потручувати муть 2% платів, за 4—5% побібок 4% платів, а за 5—6% побібок 8% платів. Коли взят на увагу, що перед стрейком робило ся за 420 К в годня денно, то після нової тарифа треба визначити на годню 222%—288% позивцій. За сьятя (при мо кат.) діставати-муть діюристи по 420 К, а за неділі, як і досі, нічого.

Тепер годять ся кілька слів сказати про самий перебіг стрейку. В попередок (9. с. м.) занеслось доперва на него, бо діюристи пробували ще мимовою дорогою погодити ся в начальством. Коли однак переговори не довели до бажаних результатів, оголошено дня 10. с. м. о 1 год. пополуна офіційно стрейк. До стрейку приступило коло 100 діюристів, занятих т. зв. «визначуванням»; кількісність діюристів той самі катедри і всі інші, заняті в статистичній комісії, лашили ся при роботі. Того самого дня вибрала стрейкуючий комітет, котрому поручено вести стрейк, а на другий день (11. с. м.) виплачено стрейкуючим їх заробок. Вибраний комітет виготовив меморандум, на підставі котрого почато нові переговори, що скінчили ся вистегаданым успіхом. Діюристи мусили виправді агодити ся на роботу на жорд, але стрейком вимогли те, що число позивцій, які тепер треба визначити на годню, не перевищать того числа позивцій, яке вимагано на годню перед установленям акордової роботи, а до сего власне стрейкуючі стреміли.

Додатя треба, що всі, що обовязали ся стрейкувати, витревали до кінця. Люде різного віку, між котрими находять ся навіть батьки члених рідних, о різних степенях обривання, різних націй, тримали ся так однодушно, вели ся з таким тактом, що аж мило було дивити ся. Все те зроблено без найменшої організації.

В стрейку брали участь також усі Русини, заняті в комісії. Найшорше лиш один неспівданий — «гаспадин» Мерена, що не прилучив ся до стрейку, а лишив ся при роботі. Поступоване сего чоловіка т. м. більше гідне напятавання, що він студент університету, отже в вишен розумітись на солідаристів, а до того — бодяй сам так голосить! — его матеріальні обставини такі, що ему о ту діюри так дуже не ходять. А облегчуя его вини лиш те, що він попереконаным, руским, а від таких людців годі чогі иншого сподіватись, як крайного рабства...

Стрейкуючий.

— Русини! Памятайте на Руску Бурсу ре місничо-промислоу у Львові.

Русини! Памятайте на народный фонд!

— Звичайне засідане Головного Віділу Товариства „Просвіта“ відбуде ся вівторок дня 17 н. ст. вересня с. р., о годні 7 вечером.

— Изъ Станиславова: Надзвичайний загальний збори Товариства Руских же прино в Станиславові відбудуть ся дня 26 с. м. о 3 год. пополуна, а на случай недостаточного числа членів о 4 год. пополуна того самого дня вь комнатах „Института дівочого“ при ул. Казиміровській ч. 46. — При сьй нагоді Товариство складає пригласіну подаку Ви. на нашіх вранжерях, що зволили заняті ся і прийнятих до успіху нашого вечерка дня 10 с. м., які в Добродіям, що зволили при слати ндати для нашого Інститута, а сменю Р. Т.: п. Индишеска 2 К., о. Валинзевича 10 К., п. Гузаря 3 К., д. р. Алексевича 4 К., п. Левачік 2 К., п. Колебай 2 К., зібраві на весьлю у оп. Горюхінських вь Більх О. славах 24 К., о. Турчманович зібраві вь семінарі 32 К. Праймт В.ч. Добродіє пашу щіру подаку, а за разом звертаемо ся до патріотичних Родимців зь прошевом: Не забувайте й далше о нашом Інституті! — За виділу Товариства Марія Карановичева, председателька, Марія Чоренька секретарка.

— Зь Ярослав. Пожеже дня 24 н. ст. вересня відбудуть ся будучі вправы духовній для священств вь Перемышлі, зь тов причини заповіжжений „вечерок зь танцями“ на дохід Бурсы ім. св. Онуфрія вь Ярославі не відбуде ся того дня але вь тиждені повніиш т. в. 1 н. ст. жовтня. Виділу Бурсы, повдомляюча о томь всіх інтересованих, просить Р. Т. Публіку о найшлевійшій участі вь вечерку і ласкаві жертви на руки Виділу. (Окремий повдомлень не буде ся высылати). — Відь Виділу Бурсы.

— Руска Бесіда в Тернополі устроює в неділю 22-ого вересня в своїх комнатах вечерок зь танцями Вступ і кор. від особ. Стріп визнаний. Окремий запрошень не высилає ся. — За Виділ: Ринийский голова, Голубович секретар.

— Для лікаря Русина трафіє ся добра посада. Діждь річний 2—3 тисяч ар. Протекції нїк-я не треба. Близша відомість вь Адміністрації „Дѣла“.

— Рада управляюча Підгірської Спілки в Станиславові хоче випустити масарню з скляним масарським і будками в аренду. Наміраючі обнати се предпріємство зволіють звернути ся по більшій повення і усяля виваїти до д-ра М. Коцюби в Станиславові, ул. Коверника 11. або до о. І. Барна в Угровній долині п. Станислава і з — найдалше до 25 вересня с. р.

— Три архикатедральній церквї св. Георгія у Львові опорожнені чотирі місяці для кандидатів дяковських зь гарним тевором голосом. Зголошувати ся треба сейчас лич но для виробованя голосу.

— Великий і цїнявий процес прасовий відбуде ся дня 4 жовтня с. р. передь львівською лавою присяжних вь протягася о дві неділі. Обжалований журналіст вь Перемышлі, Л. зова в Кракова: Реферт, Кольчевич Т. Журавей. Ревакович, Юшко, в Луцку. Процес буде тому переводитись так довго, бо обжалований заповів перевести докази правды. Розходить ся тут о робій надужити вь Х. корпус вь Перемышлі, котрі подавав Глоз przemyski, а передруковували „Narzęd, Kurjer lwowski“ а „Галичанин“.

— Катедра вь Станиславові далше украшає ся сего літа. Установлено вже: структуру деревляну трох обичних престолів, установлено рьбарскі окраси на них — бракує лиш образів, хог на престолках відправляє ся богослуженя. Покійно сего літа два образи вь прееятерії надь дверима закритіи: св. Петра приймачого ключі вь потопачуючю у воді, та розбавро руштованя притих о разках. Вь іконістасі встановлено передь Успенієм шість образів надь намісничими образами і діяковськими вратами, і чотирі образи підь намісничими Бракує ще намісничих образів і двох дерев діяковських до убаченя цїлого іконістася. Іконістася по цїлковитомь виконанню буде — як судить дозвуватель „Русана“ — займат чя не перше місяце вь цїлої Галиції Русь, а континуат буде 30 тисяч корон. Ажонь давний отас ся, буде лиш перемазювані вь золотеному рьбюбо украшений. Двоє дерев на хорі встановлено, також перебудувано дві сповідальніці. Вікарій катедральній жертвував „вїчну лампу“, а зь жертв міщанства сплавлено многоцїнник (пауць). Покійно також образи двадцять святих надпродном величчям на філарах церковних. Шматямь єпархіяльній подає високість коштів обичь катедри на 130.000 корон вь высказує надію, що роботи коло украшеня покінчать ся сего року.

— Для робітників вь фабриці тютюну. Воді і ого сьчав 1902 р. відбудуть вь жити нові постанови о обезпеченю робітників вь фабриках тютюну, а то: Право до обезпеченя на случай нездобности до праці починає ся зь покінченямь десятого року служб, а по скінченю лиш лїт службь достануть одварожу відпрау; коли жь нездобность до праці наступила зь випадку при роботі вь фабриці, тоді належить ся відпрау вь передь скінченямь п'ятого року службь. По силі розірядження міністерства скарбу жонаті робітничі фабрики тютюну будуть одержувати вь часі війскових вправ дві третини своєї платів.

— 5562-ий рікь розпочав ся вь суботу після жидовського календаря, числених воді сотворена свѣта.

— До Канады... Нодарі, еміграційний агент сидить вь львівській виллиці в дожидася засуду за вед не еміграційного руху зь Галичиню до Бразиліа, а тьмачасом якийсь другий агент наслав зь Антверпін водозви, якими захоочує селян зь еміграції до Канады. Водозви підінеує якийсь Кшиштофчик. Тисяч таких водозви мали прийти до Галичини, длатого можна побововати новос еміграційноу горачи. Духовенство, народній учитель і вє, що мають вплив на селян, повинні як найшлевійше відклонювати их воді еміграції. За гроші можуть купувати землю і вь краю, а „раю“ вїдсе вь свѣтї нема.

— Убийство за вимь горьки. Батачанський селянин [на Угорщині] Юра Вадичек вь цїгачі Івані Падерь сиділи оба вь коршкѣ. Першій понавзав собѣ горьку зь флашкѣ, що стояла передь нимь, а цїгачевскі розказавь ему рбній исторію ад свого життя і ливавь славу за вимь нашоу. Вадичек вийшов на виллю на двір, а тоді цїгачевскі порвавь флашу і потягь собѣ зь нею добрий ливь горьки. Се такь озлобало Вадичека, що добувь ножа і пробавь цїгача на місці. Лакомий цїгач померь а Вадичека взяли жандарми.

— Не выхляти ся. Сесю остророгу чгачамо при кождомь вбкн вь зельничихь нагонах. За непослух можна жити стратити, як се стало ся сими днями на шляху Варшава-Відень. Кондукторь Бачинський выхляв ся за вбкн і ударивь головою вь стовп такь сильно, що черевць пукь а мозекь выскочивь.

— Відзначене. Цсарь надавь выслуженому майстрови ковальскому при саліар вбмь зардѣ вь Болехові Ів. Гецови, єрбоний хрестъ заслуги зь короною.

— Президент и ветеринарь. Одень белгійскій посолъ соціалістичний, докторь медицини, бувь недавно на аудієнці у короля Леопольда II, абы визначити свое становище, сказавь підь конець розмови: „Коли-бь наша корольська высокость не були королемь, бувь бь зь вашон корольскон высок сті знаменитий президенть республіки“. — „Дякую вамь, відказавь Леопольд II, але щоби вы собѣ подумали, пане докторе, якь бь я вамь сказавь, що зь вась бувь бь знаменитий... ветеринарь.“

— Судовий канцеляристъ Анд. Вітайскій зь Тьшменцѣ стававь передь судомь присяжнихь зь Станиславові обжалований о спроне вранє рбныхь сумь на загальну ввогу 250 кор. Вбмь провадивь екзекційне бюро і позначивь собѣ воді часу до часу зложені сторонами грошѣ; а коли начальникъ суду зажадавь воді него дня 1 лїня с. р. зложена рахунковь, вбмь, побравши платню, утѣв и доперва по місяці придержавь его вь Львєку. Судѣ присяжній заперечили его вину одинаццятьма голосами вь томь переконаню, що вбмь значивь собѣ грошѣ зь касы зь намітротъ звернути.

— Романъ дочки міністра. Пештеньскій газети розповідать такую исторію: Дочка бугьшого єрбского міністра Іовановича утѣла зь акимьсь директоромь церковнымь зь Базіама, де перебувала зь батькомь. Она була вь Блградѣ заручена зь акимсь судю, але батечко, коли вбмь бувь ще міністромь, судя бувь за малюю фігурою для дочки. Коли жь опбєла Іованович уступивь, наречений не хотѣвь уже женитись зь его дочкою. Дочка выїхала зь батькомь до Базіама і тамь по-за плечима батєка зайшла собѣ зь директоромь перебуваючю тамь случайно царку и утѣла зь нимь.

— Також забувдї! Оногды якась жінка, що вїхала зельніцею до Высочань кол. Прага, забула у вагонѣ свою дитину. Аж коли повбзд выїхавь зь стації, мати пригадаля собѣ, що нема дитини. Зараз зателефоновано до слбдуючон стації і тамь передано дитину начальникови, де ен опбєла мати відобрала.

— Наука анальфабетів — мужчин і женчин — відбуває ся що неділі від 3 години по полуна вь домі при площі Стрілецькій ч. 6 вь партері. Виділ „Руского Товариства педагогічного“ просить Р. Т. Земляків львівських а передовсім Вєсє. Отці духовних, щоби зволили предбати як найбільше участників і участниць для сеї науки. В біжучім рїці шильнім буде уділятись крім науки читаня, писаня і рахунків також науки релігій.

— Наука руского язика і письменства для дѣвчат, що ходять до чужих шкіль, відбуває ся що суботу від 3 год. пополуна вь домі при Стрілецькій площі ч. 6. вь партері вь школі виділовій ім. Т. Шевченка. Виділ „Руского Товариства педагогічного“ звертає ся вь друге а укліною просбю до патріотичнихь родителів і опікунів, щоби заохотили свої дѣти ходити на сю науку, котрої хосенність повинна буті асною кождому тамущому Русчови. Са наука відбуває ся вь трех курсах. На найшлемім курсі учать Ви. профессор рускої гім назаві д-р Іван Копац.

— Дрбнй вѣсти. Намісничий выїхавь вчєр вєчеромь до Тернополя ввати участь зь намісничимь повенію и отвореню нового будинку тамешнон реалнон школы. — Вь Неополі померь італійскій депутатъ вий Імбріані, великій ворогъ Австрії, котрий цѣлу свою посольску діяльність звертавь противь Австрії. — Краківскій кардиналь єн. Пузанна выїхавь зь вчєр вєчеромь до Коломиї. — Черна конгрегація деканбѣ лат. обрду відбуде ся дня 27 с. м. о 9 год. рано вь лат. архієпископській папалі у Львові. — Садбоникъ Тьчка зь Кулякова, вдуху Горюхінськоу улецо на Стрілецьку площу у Львові, згубивь чорну скляну монетку зь квітюю 300 кор — У Львові померь Юлії Дунієв Ковіц ії, бувшій довголїтній презесь обіащ кон ради повѣтовою и членъ надзираючон ра-

ды Товариства кредитового земского. — Директорь стрѣсков гімназії раднѣв д-р Пелеленцъ занедужавь вь Карловихъ Варахъ; управу гімназії обіаєв проф. Василевскій. — Вь Снятині померь Францъ Мрочко, писекторь народныхь шкіль, вь 45 роцѣ життя.

Сьвіт poste restante. Забуду, лиш вертай, — не убивай!

## Вѣсти зь Еп. Перемыскон.

Канонічну унституцію на Скопбѣ одержавь о. Ів. Демичуць. — До канонічнон институту завоваий оо: Мр. Чирнянскій на Броніах, Вас. Романовскій на Угбѣв, Ант. Макарь на Уйковчѣ. — Презенть одержала оо: Стеф. Ковенка на Рьшці, Кост. Миколаевич на Тегбѣв, Мих. Прохонь на Ульбѣв, Іл. Калыскій на Жабє муроване, — Завѣдательства одержали оо: Богд. Полыньскій вь Чорновѣвах, Анатол Хлїаєв вь Крамарѣвѣ, Ем. Манкович вь Мїаєв. — Кришаньскій відзани одержавь о. Кар. Должидий парохъ вь Зьбѣлкахъ. — Сотрудничтво вь Любич одержавь о. Ів. Куріло.

## Выдавництва надблани Редакціи

— Літературно-Науковий Вістник, книжка IX. за вересень 1901. року. Зміст: „Наш альбом“. Ратня, I—IV. Лєї Українка. Буркучеві стансї I—IV. І. Франка. Із віршів Янма Сущия, I—IV. — Із оповідань Ол. Гавриша: І. „Дядько Янм“, II. „Верба“. — З давнього минулого: „Про Олександра Яковлевича Коныского“ Дмитра Марковича. — „Вірї“ оповіданя Осипа Шпінта (далі). — „Арєсн Яворненка“ драма Б. Грігаченка (конець буде). — Образки: І. „Хочу доучити тобі“ Марта\*\*\*, II. „Смутна пісня“ Надії Кабальчик. — „Трицѣть від ета“ оповід. Матїльди Сєрао (конець буде). — Із оповідань Анатоля Франса: III. „Король пѣ“. — Із пересїлїв Павла Гравовського: „Ілля Муромець (великоруська біліна)“. — „З останній десятиліть XIX в.“ Івана Франка. — „Будучність гімназій“, уваги проф. д-ра Фрідріха Паульсена. — Хроніка і біб іографія.

— Віденьского тиждєвника „Die Zeit“ позаявляє ся 363-ий зоміт зь такимь змістомъ: Die moralische Frage. Von K. — Johannes v. Miquel. Von H. v. Gerlach. — Der ungarische Reichstag 1896—1901. Von Arpad. — Die deutsche Zollpolitik und das österreichisch ungarische Zollbündnis. Von Commercialrath Arthur Bittner. — Arbeit, Schule und Gesellschaft. Von Karl Jentsch. — Die Zuchtwahl des Weibes. Von Heinrich Driesmans. — Karl Spitteler. Von Eduard Platzhoff. — Zur Reform der bildenden Kunst. Von Lothar v. Kunowski. — Die Woche: Politische Notizen; Volkswirtschaftliches; Kunst und Leben. — Bücher. — Revue Revuen. — Betrachtungen eines Hochgeborenen. Skizzen aus der österreichischen Aristokratie von Edith Gräfin Salburg.

Передплату на сей тиждєвникъ чвертьрочно 3 ар. приймають пошта, всѣ книгарі и адміністрація: Wien, IX/3, Günthergasse I. Часла на показь даромъ и оплатно.

## Телеграммы.

Відень 16 вересня. По чотиронедѣльній перервѣ відбула ся вь єботу дошпа рада міністеріальна, що займала ся виключно тек. справами. — Міністеръ справъ заграничнихь гр. Голуховскій поручивь австро-угорському амбасадорови вь Вашингтонѣ, щоби высказывь правительству Союзныхь Державь горяче висловчуть зь поводу трагичнон смерти Мекъ-Кінлея, а тутешній американскій амбасадъ аложивь личню такую заяву. Тежъ арбиди и члены дипломатичаго збору.

Будапештѣ 16 вересня. В. посолъ Угровь мимго того, що рѣшивь ся бувь не кандидатувати болше, обіаєв явити ся вь виборбѣхь окруавь вь разѣ вибору.

Прага 16 вересня. Підь проводомъ проф. Масарика відбули ся вчєра збори мужьвь довра людовон партії т. в. чєскихь реалістѣв. — Narodni Listy реагують противь вѣмеднихь голосѣв вь справѣ будучо намісничоу подѣлу після народностей пражскон архієпархіи. — Голосний скрипачь, Янъ Кубель, бувь у намы на аудієнці и відзначено его командорскимъ хрестомъ ордєру св. Грагорія.

Капо д' Істрія 16 вересня. По отвореню сейму вь присуствіи 27 посольє уповажнено маршалка переслати пленемъ краю слбвчуте Америка по стрѣтї президента.

Мілонія 16 вересня. Прибув тутъ царь Николай II.

Петербургъ 16 вересня. Новості зазначають по поводу зѣзду монархѣв зь Гданьску, що поминушми користа того зѣзду для європавского мира, поспунавь вбмь азначно напередь зближене межи Россією и Нѣмеччиною.

Римъ 16 вересня. Вь суботу выдано вьрокъ вь справѣ закладу св. Броніа и доручено ректору Пацманови. Вьрокъ признає, що наступило нарушене посѣдана, та що ректоръ Пацманъ de facto находить ся вь посѣданнон институту. А що институтъ підблагає юрисдикцію італійского правительства, що кабинетъ мавь право замѣнувати правительственного комисаря и жалобѣ из того поводу неузасадненя. Дальшй свои претенсіи о відшкодованя може ректоръ ввести до 21 с. м. — Папа, король Вікторъ Емануель и міністеръ президентъ Занарделі выслали телеграммы висловчуте до Вашингтону.

Лондонъ 16 вересня. На вѣстї о смерти Мекъ-Кінлея позамыкав вѣс біржѣ.

Гданьскъ 16 вересня. При поворотѣ позаявляє цсаря посадицѣ мѣста, на що







Виходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вісник найзнаменитіших повістей“ виходить в другий і в третій раз на переміну разом з „Діло“.

Передплата і інсерти приймають: У ЛЬВОВІ Адміністрація „ДІЛО“ ул. Баторія ч. 24. Бюро газет А. Ольшевського ул. Калінінського 2; С. Соколовський Пасаж Гавсманн ч. 3; К. Вухицький ул. Кароля Людвіка ч. 23. — У ВІДНІ: М. Дукес, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; ВІСНІ: ФРАНКОУРТБІ і ГАМБУРГІ: М. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДІЛО“ і належність за інсерти платити у Львові.

# ДІЛО

Передплата на „ДІЛО“ з літер. додатком

вд Австрія: за границю: на цілий рік... 32 к. на цілий рік... 44 к. на пів рік... 16 „ на пів рік... 22 „

у Львові: на цілий рік... 28 к. на пів рік... 14 к. на чверть року... 7 „ на місяць... 2 к. 40 с.

Реданція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зберігаються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатає військ. водів порта.

Подорожне число коштує 12 с., на пров. 14 с.

Оголошення звычайні приймають ся по 20 с. водь одною стрічкою інсертацією або си місце в пів рубриці „Надбавка“ по 50 с.

Подарки і інші донесення приймають ся по 30 с. водь сжизки.

## Як виглядати буде новий сойм?

Вже по виборах з IV. курії тріома фувано верховодяче в краю сторонництво, репрезентоване т. зв. центральним краєвим комітетом чи то комітетом для виборчих розбав, що вийшло скріплене навіть в прирванню до попереднього сойму, в котрім все-таки мало побиваючи більшість. Радість була тим більша, що повело ся розбав звести репрезентацію руску до такого числа, котре навіть не спосібне буде выступити з внесенем або інтерпеліцією, а хлопських послів польських майже не допустить до сойму. Вже тоді вщовано, що шляхотске сторонництво розпоряджати буде в новім соймї більшістю добрих двох третин. Выборы з мѣст мимо того, що Львів сильно поспував панам гумор, в загальн не завели того обчислення так само, як и выборы з торговельних палат. Остають ся ще выборы з большою посѣлости, де паны вже цѣлком в у себе дома и пѣяких несподѣванок не потребує бояти ся. Так уже тепер можемо мати зовсѣм иеный образ нового сойму.

Кождый з нас дуже легко може собі той образ и сам змалювати, бо дотеперш на исторія галицкои конституції и галицко-го сойму нѣ в найменшій дробниці не допускає сумнѣву. Але склала ся вѣ остатних днях судія, що выручає нас и вѣ томъ навіть невеличкѣмъ трудѣ. Дня 11 с. м. зѣхали ся станицлавѣ паны до Станицлавова на передвыборчі зборы большою посѣлости и вѣ радѣ повѣстовѣ цѣлкомъ свободно, sans gêne, як у себе дома, водограли пробу соймового засѣданя. Вѣ прольогу п. Володим. Гневошъ заявив, що не хоче лѣзти вѣ дорогу дотепершню послови Брикчиньского и зрѣкає ся своєї кандидатури. На те зобранны паны згодили ся на кандидары пп. Войт. Дѣдушицкого и Стан. Брикчиньского. По томъ розпочала ся сама драма; вѣ роли головныхъ особъ выступали пп. Гневошъ, Артуръ Цѣлєцкій, Потворовскій, Брикчиньскій и Лукашевичъ. Спразу вѣ того иробного представлення здає станицлавѣскій корреспондентъ вѣ Now. Reformъ зѣ дня 14 с. м. Послухаймо-жъ его:

„П. Гневошъ говорив о тигарахъ, які спали на двірскій обшаръ черезъ законы шкѣльній, дороговѣ и шпитальній. Паны приняли на себе величезній тягаръ и зробили

тымъ жертву, не потребує тыхъ законѣв для себе, бо они не користають ані зѣ народныхъ шкѣль для своихъ дѣтей ані зѣ шпитальнѣ. Шпиталь, що правда, вѣ потрібній, толькѣ цѣлкомъ непотрѣбно тримає ся тамъ людей. Учителямъ належить ся добра плати, але ї треба вимагати, щобъ они були добрі, а особливо, щобъ не виховували радикаловъ. Соймъ и краєвий выдѣлъ поробили великаньскій выдатки для поднесеня промыслу, але пожтку зѣ тыхъ выдаткѣв мало; краєвий банкъ такожъ вдає ся вѣ интересы не продуктивный, такъ що взагалѣ на прямъ соймовыхъ працѣ вѣ непрактичний. Тому бесѣдникъ остерѣгає передъ нимъ будучихъ послѣв.

„П. Артуръ Цѣлєцкій, презесъ товариства рольничихъ кулохъ, не згоджує ся зѣ п. Гневошемъ, що платиу народныхъ учителей треба подвѣсити, бо учителя мають цѣлкомъ водповідну платиу. По шести рокахъ досѣду вѣ соймовѣй дѣяльности бесѣдникъ може повѣсти, що соймъ дѣйшовъ до цѣлкомъ некористныхъ результатѣв и що либонь приймає ся окликъ, щобъ черезъ просѣду дойти до добробуту. На гадку бесѣдника добробутъ повиненъ вести до просѣты (кѣлько-жъ то знаныхъ „панчѣв“ живѣ вѣ гараздѣ, а вѣ шалено глупѣ! Red. Reformъ), и вѣ сѣмъ напрямѣ треба щось зробити. Тимчасомъ польске коло, коли було при кермѣ, не вѣспѣло перевести навіть такъ важныхъ для краю справъ, якъ змѣна зѣлѣзничої тарифы та змѣна декотрыхъ ветеринарныхъ законѣв у водноснахъ до Нѣмеччины. Вѣ краєвомъ господарствѣ паны найстрашнѣйше занедбанѣ. Вѣ сѣмъ [!] робили мы для просѣты и для народу; тимчасомъ штука читаня и писаня вѣ мечѣмъ обосѣчнымъ. Мы позабули на вихованѣ хлопа. Семинаріи цѣлкомъ занедбанѣ; а якъ виглядає наше учительство, доказомъ вѣ „szkolnictwo“, що виходить вѣ Новѣмъ Санчи. Письма для народу розвивають лише шалену агітацію радикальну, що веде до розкладу, замѣсть давати народови здоровий кормъ. Краєва господарка була невластива, и край находитъ ся на похлѣстѣ. Лѣпше сказати се собі по-згно, нѣжъ брести дальше. — Бесѣдникъ кончить зазывомъ, щобъ дбати о переведенѣ постійної організації консервативного сторонництва „народового“.

„П. Потворовскій такожъ звертає увагу на невластиву дорогу, на якѣй находитъ ся край. Середна и мала посѣлость цѣлкомъ

занедбанѣ; а то не торговля, але рольництво вѣ подставѣмъ гаразду нашого краю. Польске царство и Познаньщина далеко насъ выпередили, а треба побоявати ся, що Галичина стане ся провинцією негативною.

„П. Брикчиньскій вѣ такожъ той гадки, що соймъ досѣ за мало робили для хлѣбора. Обѣч сего богато треба бы працювати для вытвореня бѣчныхъ галузей господарскихъ, котрі всѣ разомъ можуть вытворити богатство краю. Треба вытворити дробній промыселъ рольничій, поднести молочарство и садѣвництво. На томъ полѣ дуже богато вѣ до работы. — Щобъ двинути промыселъ, треба сотворити консумента, а консументомъ вѣ у насъ хлѣборобъ; его длитого насампередъ треба збогатити — зарѣвно хлопа якъ и обшарника. — Старанемъ нашимъ повинно бути удержати польскій двѣр, вѣ котрѣмъ мѣстѣтѣ ся польске традиції. Бесѣдникъ зѣ тревогою глядить на хвили, коли бы того двѣра не стало.

„П. Гневошъ став вѣ оборонѣ польского кола и каже, що оно вѣ справѣ зѣлѣзничихъ тарифѣв робило, що могло, и зыскало навіть деякі польскі транспортовѣ, особливо для перевозу дерева.

„П. Цѣлєцкій не має довѣры до правительства и бачить, що оно вѣ тарифѣвой и ветеринаріѣй політицѣ улагає своему сусѣдямъ.

„П. Лукашевичъ жадає водѣ будучихъ послѣв, щобъ домагали ся вѣ соймѣ большої инсеренції двѣрского обшару на именованѣ народного учителя у власной громадѣ, бо лучає ся, що шкѣльній рады именуєть недобродѣхъ двѣрови учителей, а протѣсты двѣрскихъ обшарѣвъ бувають безуспѣшні.

„Голова зборѣв, видячи, що зобранны за далеко йдуть у щирыхъ высказахъ своихъ гадокъ, поддавъ подѣ голосованѣ кандидатуры пп. Дѣдушицкого и Брикчиньского и замкнувъ зборы.“

Ну!... Не гратулювати-жъ соймови такихъ послѣв?... Паны нарѣкають, що платити на шпиталь, на школы народній, хочѣ зѣ нихъ не користають. А хлопны-жъ богато користають зѣ шпитальнѣ? А на школы не платять же, хоть тамъ — [руську молодѣжь польщиною] — оглулюють ихъ дѣтей? А на жандармѣв не платять, на тыхъ жандармѣв при выборахъ и по Манастирцахъ? Чи паны погадали о томъ? Та ще домагають ся паны большої инсеренції при именованю народныхъ учителей! Або: не про-

сѣта до гаразду, а гараздъ до просѣты має вести! Ну, а якъ же паны гадають довести народъ до гаразду? Поднесенемъ молочарства и садѣвництва! Безъ науки, безъ просѣты? Або може молочарство можна розвести, якъ хлопѣ мусѣть двѣрови за насѣвско водѣ штуки худобы платити по 5 зр. на водробѣк по 10—25 зр. за день работы?

А вже найзабавнѣйша економічна теорія п. Брикчиньского! „Щобъ двинути промыселъ, треба пайти консумента; а що тымъ консументомъ вѣ у насъ хлѣборобъ, то передовѣмъ треба збогатити [якъ?] хлѣбороба!“. Поминувши вже задачу, якимъ то спосѣбомъ збогатити хлѣбороба, и то ще безъ просѣты, незвычайно цѣкава рѣчь, якъ то п. Брикчиньскій виставляє собі богатство краю, котраї самъ сконсумує те, що промыселомъ добуде? Чи може нашъ хлѣборобъ и теперъ не умѣєть бы зѣвести масла, ліпця, курки, теляти, коли-бы того всего не мусѣть продати на податокъ и иншій потреби? Що-жъ ему прайде до кашенѣ зѣ подвигненя молочарства и садѣвництва, якъ водѣ самъ сконсумує выробы своего промыслу?

Але такими дробниціми паны не сущать собі головы. Грунтъ: організація консервативного сторонництва та удержаня польского двѣра и польской традиції! До сѣмъ сего, а буде вѣ краю гараздъ!

Все-жъ таки мимоволѣ вырвала ся панамъ одна правда: „Мы забули на вихованѣ хлопа!“ Свята правда! Не виховуєте, а оглулюєте его! И тутъ треба глядати причины всего лиха; водѣ того треба и почати поправу. Толькѣ вихованѣ розумѣти треба такъ, якъ его розумѣє весь свѣтъ — зѣ выимкомъ польской шляхты.

## «Побѣдили-сьмо!»

Подѣ такимъ заголовкомъ подає тутешній Przedswit вѣ числѣ зѣ недѣлѣ дописъ зѣ Подгаєцъ, котра водѣ початку до конца кпить собі зѣ побѣды презеса подгаєцкои повѣстової рады п. Літиньского при выборахъ посла до сойму. Варто сю дописъ повторити вѣ дословѣмъ перекладѣ, бо поясненя она, и то зѣ польской стороны, тѣ спосѣбы и дороги, якими п. Літиньскій побѣдѣ руского кандидата и дотепершного посла подгаєцкого д-ра Савчака.

## † Вілем Мек-Кінлей.

Двадцять четвертий з черги президент Івнѣчно-американської Унії, вибраний перед кѣлькома місяцями сімома мільонами голоцѣ [противъ писѣсма мільона, що впади на контр-кандидата Бріана] в-друге головою величкої републиканьской спілки, помер. Куля анархиста доконала свого.

Смерть Мек-Кінлея — се переломова хвиля для Сполученихъ Державъ, якъ и загальномъ Мек-Кінлей був замкненемъ одного минулого періоду в розвитку держави Янєсѣв а початкомъ другого — будучого; застав Унію союзною американьскою републикою, з доктриною Монро, що кристалізувала ся в окликъ „Америка для Американцѣв“, а чиняє її свѣтовою, міжнародною силою, з далекими імперіалістичними планами та заборучими бажаннями. Унія Франклінів и Вешингтонѣв а Унія, яку полишив Мек-Кінлей — се такъ, якъ Рим Циндінатів та Муціѣв Сцеволів а Рим Помпеѣв и Цезарѣв. А все те доконало ся в послѣднихъ часахъ, головнѣ-жъ за Мек-Кінлеєвої президентури та при его безпосередній співучасті, при его кермі и проводѣ.

Вілем Мек-Кінлей походив [як се вже вѣдомо з прищипки „Мек“ в его родовім імені] з родины шотландскихъ емігрантѣв, що дѣсь в половинѣ XVIII-ого віку поселили ся в Америцѣ. Водай в часахъ борби о свободу жили вже Мек-Кінлей в державѣ Огайо як звичайні собі фармери. Аж до сачного Вілема, що-йно помершого президента, не підгравала родина Мек-Кінлеѣв в публич-

німъ житю ніякої роцѣ. Батьки Вілема Мек-Кінлея були звичайними, заможними Янєсѣсами, що доробили ся майна на торговлі зѣлѣзомъ. Отець президента вмер перед сімома роками 85-літнімъ старцемъ.

Вже з-малку признано Вілема до умовного занятя. Та за-для торговельнихъ невдачъ маєтковѣ обставини Вілемовихъ родитѣлѣв такъ погіршили ся, що він не мігъ вступити до колежіі скорше, аж в 17-імъ роцѣ житя. Ва ще ї тогді мусѣв удержувати ся самъ приватними „лекціями“. З наукъ найбільше до вподоби припали ему науки строї: математика, природознавство и т. п.

Домашня війна, полудневихъ держав з північними, що вѣбухла 1861 року, водравала 18-літнього Вілема від науки а вложила ему карабін в руку. Яко жовіір огайского 23. полку піхоти відзначав ся хоробрѣстю и кариєстою такъ, що небавомъ авансував на сержанта а описѣя и на капітана. Військова старшина віддавала якъ найбільші похвали его відвазі, витрѣвалости, енергії, холоднокрѣвности та точности в виконаню воєннихъ оперцій.

По скінченю війни зівстав Мек-Кінлей при війску в ранзі майора. Та небавомъ покинувъ війско и віддав ся правничимъ студіямъ, що в Америцѣ відчиняють дорогу до політичної карієри. По трохъ рокахъ студій, підчасъ якихъ мусѣв заробляти па житѣ якъ „клеркъ“ [помічникъ] в бюрі одной з торговельнихъ фірмъ, здав Мек-Кінлей адвокатскій іспит и осѣв в державѣ Огайо в містечку Кантоні. Тутъ знає ся его політична карієра. Приступивши до републиканьской партії [с. в. до пар-

тії промисловцѣв та капіталістѣв] був уже в 26-імъ роцѣ житя вибраний на міського прокуратора. Небавомъ оженив ся з місцевою учителькою, панною Ідою Секетон, и проживъ а нею трицять літ в найліпшій згодѣ.

1877-ого року 34-літнього адвоката, що вѣспѣв видко визначити ся середъ своїхъ співгромажанъ, вибрано депутатомъ до союзного конгрѣсу. Тамъ, в „Вілімъ домѣ“, сѣйчасъ звернено на него увагу. Був вправді цѣлкомъ нерѣснимъ бесѣдникомъ, не блистѣв краснорѣчивою, не одушевлявъ лѣтучими фразами, та за те в лапідарній, ясній и простій формѣ, зручно оперуючи цѣлыми колунами статистичнихъ данихъ, говорючи при тимъ виразнимъ та сильнимъ голосомъ, переконувавъ слухачѣв. Був першимъ товаришемъ тогдішнього проводира републиканцѣв-протекціоністѣв [прихильникѣв протекційної цлової тарифи] Вілема Кейлі, такъ що ї названо его тогді „лейтнантомъ Кейліго“. Старій парламентарієст Кейлі вже тогді заповідавъ, що провідъ партії в будучинѣ перейде на Мек-Кінлея.

Рік 1890-ий розголосив в-перше Мек-Кінлеєве імя по-за границі рідної держави та зробив его популярнимъ в цѣлій Унії. Яко голова скарбової комісії переводить він в конгрѣсѣ протекційній тарифѣвий бѣль [законъ], що звѣсний під іменемъ „Мек-Кінлеєвої тарифи“. Европейскому промисловцѣв замкнено високими цѣлами доступ до Америки и американьскій промиселъ, позбувши ся конкурентѣв, пішшовъ живо в гору. Бракъ конкуренції дозволивъ продуцентамъ підвишити торговельні цѣни а за тимъ и пішшовъ невдоволенѣ широкихъ масъ. Се викликало було

хвилюєній занепадъ републиканьской партії, тому президентомъ вибрано 1892-ого року демократа Клевеленда. З остраху готова була часть републиканцѣв відступити від протекційної системи, та Мек-Кінлей своєю енергією не допустивъ до сего. Вже 1891-ого року державѣ Огайо вибирає Мек-Кінлея своїмъ „гвернеромъ“ се-б-то президентомъ, а 1893-ого року републиканцѣ зновъ здобувають більшість в конгрѣсѣ. Мек-Кінлей ставъ їхъ провідникомъ и 1896-ого року, ако кандидатъ своего сторонництва на зріслої президентури цѣлої Унії, побиває кандидата демократѣв Бріана. 1900-ого вибирають его в-друге. З якою енергією він агітувавъ, можна змѣркувати з того, що підчасъ виборчої кампанії 1894-ого року протігомъ трѣхъ місяцѣвъ виступивъ 367 промовъ, а одного дня виступивъ ажъ 17 кандидатскихъ бесѣдъ. Значайно его аудиторію не сходили лишѣ 40.000 людей а одного разу громовимъ голосомъ промававъ під голимъ небомъ до 2 мільонѣв слухачѣв.

Протігомъ своего півшестирічного правління виводивъ Мек-Кінлей свою вітчизну на нову путь. Протекційна тарифа збогатила нечувано американьскій промиселъ. Оніка, яку Мек-Кінлей дававъ великимъ промисловцѣмъ „трѣстамъ“ [картелямъ], збогачувала ще більше фабрикантѣв. Надміръ продукції и розбудженя жаждѣ наживи мусѣли пайти собі нові терени и отѣ Мек-Кінлей пхавъ Америку зновъ на нову дорогу. Щобъ здобути нові торги для великого промислу, зачинає він заборчу політику а першою її жертвою паде Іспанія, що втратила Кубу, Порторіко и Філіппіни. З першими заборами починають ся и воєнні



Ось таа допись:

„Водѣ часу голоснои хриѣ въ подгаци кой касѣ задатковой мали мы довести сензационныхъ выкладокъ. Зачало ся дуже нещасливо, а такъ несподѣвано, що цѣлый повѣтъ мавъ міну п. Тонаса, коли обрадено его контуру. Нхкто не хотѣвъ вѣрити, що люди вишнѣишій и загадно показаній могли допустити ся каргобныхъ вчинковъ. Ажъ чотирохъ загадно показанныхъ цезло наслѣдкомъ той фатальной справы тѣ подгациго овиду; остали ся лишь еха, але еха кривдѣ и сѣбѣ у видѣ судовыхъ виннасенѣ за нѣбыто нещасливый рати пошкочкѣ, хочѣ тѣ рати заплачено, а толькы не дѣстали ся — они до задаткови касѣ, лишь до приватныхъ кишень парбоѣ францантовѣ.

„Ситуацію спасє презеєвъ повѣтвой ра-  
ды, а теперѣ выбраныи до краєвого союму  
послать; а въ теперѣшнѣмъ выборѣ его тре-  
ба конечно бачити подаку громадѣ подга-  
щающего повѣсту за заповѣдливостѣ, и прозот-  
ничествѣ нашего презеаса. Урачувань вѣсь ре-  
первѣвый фондѣ, поставивъ своюю жертво-  
любивостію задаткову каєу на ноги; а хотѣ  
не мѣть урачувань въ вѣхъ виновникѣвъ  
дефравдаціи катастрофы, то такі бѣдай  
оденѣ зъ нихъ вышнѣвъ майже дѣло. Се-  
такъ цѣлесиво вышлѣи і покрайденѣ і се-  
пчанє, але годѣ такѣ колѣсальне лихо на-  
правити въ дѣлостѣ. Тамъ то, коли приї-  
шли выборы, нашѣ презеєвъ вышнѣвъ зъ вы-  
борчиѣи урны мѣвъ Цезарѣ триумфаторѣ, хочѣ  
зпѣи языки вигуоджували десотворенѣ рѣчи,  
н. пр., що сѣлчанє голосували за процентѣ  
вѣдѣ покраденыхъ грошей, що жидкамъ тре-  
ба було пожертвувати „кѣлку ролѣицѣ“, що  
правыѣ выборы вѣдбуѣли ся вѣдѣ напорѣмъ  
правительственныхъ і автономичныхъ оргѣновъ.  
Коли-бъ те все було правдою, то скорѣйше  
треба бы єтѣдѣти ся тои побѣды, нѣмъ нею  
тѣшити ся.

„Рухавші органи повійтовон рады дали доказъ немиланайон епружености и карно-сти, довѣиши якъ до сотки голосѣвъ на правительственного кандидата ; а що прашаю-рды были и голосували переважно жиды и войты, то протпвныи таборъ клеветно по-леповавъ туу побѣду: що-до жидѣвъ, що голосували въ причины повисе поданон [гл. „жукоко росыиѣ“ — *Ред.*], а що-до вой-тѣвъ толерицѣю на деяки неправильности, якы пѣбѣ-та квалифікують ся передъ судовй кратки.

Але се очевидно видумки; бо въ остатнихъ часахъ выдѣль повѣстовой ради, узнаючи засадуи постратора громадскихъ мастибѣи, установивъ еще посаду постратора громадскихъ лѣбѣи зъ платнею по 50 К вѣдъ жондонъ громады, посѣдающою лѣбѣи, п оба тѣ уряди звучивъ разомъ. Де е такі доказы признани, тамъ годѣ вѣрнѣи поконанымъ при выборѣи уриѣ еторонникамъ д-ра Савчака. Ё се очевидно клевета, хочъ и дуже подабае на правду.

„Выборы відбули ся безъ аспетенціи войска, бо очевидно въ Подгайцяхъ войско не забезпечило результатъ выборовъ. Подъ аспетенцією войска при остатнѣхъ выборахъ до державной рады выбора члѣны поминали ся о шість голосовъ — і вийшовъ кандидатъ рускій, проф. Яворскій, славный своєю интерпелляцією до президента Коритовского. Отже при сихъ выборахъ не ужито войска; поднесено лише маршалковесу естраду въ салі засѣданъ повѣствованъ рады до такой высоты, що грозила заваленіємъ, якъ зле поставлена трибуна. Наслѣдкомъ сего голосоване відбуло ся въ боковой комнатѣ, въ т. зв. бюрѣ секретаря. Выборцѣвъ впускомъ по одному черезъ дверь, тѣсно обсажденій юрбою при-

інстинкти, а Мек-Кінлей дбає о піддержанні їх. Сполучені Держави стають відгравати роль у всесвітній політиці а з тим і показує ся потреба піднесення її мілітарної сили. Доктрина Монро про американську „ексклюзивність“ заміняє ся доктриною Мек-Кінлея про американську „експанзивність“. Зробити Америку паном світа — стало його ціллю і до сеї ціли йде Америка цілим розгоном молодих сил.

Кулі анархіста, божевільного, що пострахом смерті хоче зневодити могутніх випекувачів до залишення гнети і визиску, перетяла життя Мек-Кінлея, котрий був втіленням капіталістичної частини американського світа. Та з тим не змінить ся напрям розвою Америки. Раз розпутані забори, імперіалістичні сили їхнуть, Америку далі по вказаній Мек-Кінлеєм дорозі.

Наслідник Мек-Кінлея віце-президент Россвелл — се імперіаліст чистої води. Коли Мек-Кінлей був ще переходною появою, то Россвелл кристалізує в собі всі нові заборно-імперіалістичні течії. Мек-Кінлей був економіст — Россвелл є перш усього жовпір. Ім'я і популярність здобув він собі в кубанській війні, сформувавши з півдних степових пастухів відділ „диких їздців“ і докопавши на їх чолі кілька отчайдушних атаків. Щой Мек-Кінлейлі осторожно зачпав, се Россвелл стане переводити з жовпірською безоглядністю, завзятєм і брутальністю. Ось так Америка йде на зустріч мілітаризмови, а за тим, хто знає, чи не дездаризмови. Мабуть жалувати будуть певамов Американці „даних добрих“ часів — свободи, волі, мира і спокійшого патріархального життя...

хильників заслуженого презеса, котра за кожним щільно стискає ся, так що остали не могли дочути голосу голосуючого. Мало се також, як кажуть поконані, випусти на результаті вибору; але треба припустити, що се вийдумки.

„Одною-единою правдою в мабутъ ко-  
мична пригода, яка мала скласти ся межъ  
русицкими священниками а паномъ комісаремъ  
повѣтовымъ. Ото при голосованію на выборчу  
комісію п. комісаръ, що збравъ картки, при-  
падково вилуштуивъ кілька картокъ рускихъ,  
а оденъ изъ священникѣвъ поднявъ ихъ зъ  
землі а хотѣвъ ихъ передати п. комісареві  
але п. комісарь арозумѣвъ, що священникъ  
хоче ему вѣдати картки другій разъ, и пу-  
блично скартавъ за те священника. Врештѣ  
пригледу що чистого товарищеского натурѣ зала-  
годивъ тактовный п. староста безъ ухибленя  
духовному станові; а священники довѣдали  
ся, що п. комісареві, коли вѣнь губить хочъ-  
бы и не знати що, не належить въ тѣмъ пе-  
решаждати. За спѣвнучими ся выборцами  
ходили форіальні, а кухню провадивъ у  
власнѣмъ зарядѣ п. люстраторъ громадскихъ  
мастакѣвъ на велике вдоволенє вибирающихъ  
и выбранихъ. Вино и пиво доставивъ вели-  
кій прихильникъ подгайцеи рады повѣтрової  
въ справахъ припорученихъ п. Берко Нутекъ,  
такъ що показавъ ся незбитий доказъ, що  
„кулько розниче“ въ Подгайцѣхъ не має ра-  
ціи цетникова, а тымъ самымъ, що не стало  
ся ему великою кривдою, коли его вѣдано  
на поталу жидѣвского промыслу; ли-  
ше такі, що все увелпчаютъ до неможли-  
выхъ размѣрѣвъ, могли бы зъ сего робити  
линійсь докоръ нашому презесови а теперъ  
послови до краєвого сойму. Коби такі ро-  
дили ся на камені! Впрочѣмъ годъ було  
поступити инакше, скоро депутати жидѣвъ  
рѣшучо поклада таке услові. Не одна чести-  
ното захиталася бы въ такъ важныхъ спра-  
вахъ, особливо коли зважити, що платно  
членѣвъ краєвого видѣлу піднесено теперъ  
зъ 8 на 12 тысячъ коронъ рѣчно. Впрочѣмъ  
иъ Подгайцѣхъ мовъ на вузлѣмъ волеи и  
думити ся, але выбухи в дуже рѣдкій. —  
Pius.“

Се, що пише Plus про вибѣръ посла въ Подгайцяхъ, для насъ не новина; мы знаемо, що тымъ самими способами и дорогами, якъ въ Подгайцяхъ, и у всѣхъ иншихъ округахъ кандидаты польскаго центр. комитету новыходилили послами противъ нашихъ кандидатовъ. Только-жъ те, що намъ доносятъ на шій допсуеватѣхъ, польска консерва и ви дневники звать „брехнею“, а побѣду свою поносятъ тымъ, що рускій народъ вѣдвернувшъ ся вѣдъ „рускихъ агитаторѣвъ“, почути свою звизъ зъ народомъ польскимъ и дасть выразъ своему довѣрью до польскаго двора! Нехай же бодай въ сѣмъ одномъ разѣ перечитають собѣ нашѣ верховоды польске свѣдоцтво про довѣре рускаго народу до польскаго двора!

## ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Якъ доноситъ Prager Abendblatt послѣд-  
на рада кабинетова, що зобралась въ комите-  
тъ по ваканціяхъ, параджувалась виключно  
надъ програмою працѣ осяинои се-  
сій рады державной. Буджеть на 1902  
рѣкъ уже выготовлений и правительство пред-  
ложить его заразъ на одиѣмъ зъ першихъ  
засѣданъ разомъ зъ бюджетомъ на сей рѣкъ.  
Пѣсля запевнѣнь праского органу, мимо рѣкъ-  
рѣчно зростающихъ потребъ, нема чого побо-  
ватися порушеніа бюджетовой рѣвновати.  
О другихъ правительственныхъ предложеніяхъ  
нема ще автентичныхъ вѣдомостей; но зда-  
ся певнимъ, що такожъ проєктъ нового за-  
кона правового вѣйде на порядокъ дневній  
одиного зъ першихъ засѣданъ.

Пражскі *Radikální listy* оповіщають вѣдѣззѣ въ вѣборчѣ чѣскаѣхъ радикалѣвъ. Она мѣтитѣ въ собѣ програму політики офензивной и о стѣлько вѣгодна зѣ вѣдѣззовѣ Воєвѣмѣцѣвъ. Дальшіми точками програми сѣуть: праводержавина самостѣйностѣ краѣвъ корони св. Влѣслава; загальне право голосовани; законна охоропа чѣскаѣхъ меншостѣй. Вѣдѣззѣ вѣступає дальше противъ „привілеѣвъ аристократіи“ и зазначуючи вѣвѣнци, що до союму може вѣйти значне число радикалѣвъ нѣмѣцкаѣхъ, вѣзвавѣ, щобѣ вѣбирати такожѣ чѣскаѣхъ радикалѣвъ, котрі бы могли зѣ своими суперниками змѣритиь и вѣдѣнрати уєвѣшно напади на Чѣхѣвъ. „Чѣхи повинни мати представитѣльствѣ, зѣдобнихъ не лише до оборони, но такожѣ до атакѣ“ — кончить вѣдѣззѣ.

Выборчу водозву Всенѣмцѣвъ помпнае бѣльшѣсть лѣберальной прасы характѣристичнымъ мѣвчанѣмъ. Одна Neue fr. Presse анализувъ енъ обшѣрѣтѣйше и высказувъ переконанѣе, що зъ водозвы не видно, чога властиво хотѣтъ „всенѣмцѣвскѣ фантасты“; якъ мае выглядати заповѣдженая акція зачѣпана; якъ то мали бы нѣмцѣвскѣ меншѣости германизувати чѣскѣ бѣльшѣости. Покинь, що Всенѣмцѣ не пристануть на нѣякѣ згоды, угоды, компромѣсы, поки нѣмцѣвскѣ языкѣ не одержитъ правъ языка державного, в о-кликомъ, котрый найбѣльше може успѣляти

и до безчиности наклоняти. Дневникъ ліберальный коичитъ: Слѣ бы дѣйстно Нѣмцѣ въ Чехіи мусѣли або германизувати або славиничитись, не позбѣтало бы имъ нѣчого пиншого, якъ вѣддатись опѣцѣ Божій, кол-плѣ имъ не дано пинчикъ средствъ крѣмъ тыхъ, якѣ Всенѣмцѣ наводять въ своѣй вѣд-дозѣ. Окликъ: „reindeutsch, allddeutsch, unge-  
theilt“ не охоронивъ до теперъ жадного нѣ-  
мецкого села вѣдъ чехизаціи“. — Wien. Tag-  
blatt называе вѣдзову просто дивачиною, не-  
щирою, повною фразѣ. „Въ дѣйстности не  
ходить Всенѣмцѣмъ о нѣмецкѣсть, лишь о  
мапдаты“. — Рѣвно-жъ осуджують и крити-  
кують ашель Всенѣмцѣмъ органы консерва-  
тивный, антисемітскій и соціалистичный. Посту-  
повѣи и ліберальнѣ, якъ сказано, переходять  
надъ шимъ мовчкѣи.

Въ часъ свого побуту у Франції має царь вѣдѣти такожъ мѣсто Реймсъ ту, якъ звѣсно, стару коронаціну столицю королѣвъ французскихъ. Меромъ (головомъ) мѣста в теперъ Шарль Арнульдъ, оди́нъ зъ проводниківъ соціалістичныхъ. Заходили въ голову, якъ Арнульдъ погодить свої „заади“ зъ чолобитнею, яку приїде ся ему зложити именемъ мѣста „деспотичному“ монархові Россіи, а въ кругахъ правительственныхъ побоювали ся, що може его поведене выпаде не на руку політикамъ республіканськимъ. Однакъ ей побоювання були безпідставні, якъ заявивъ кореспондентви Figa'a самъ меръ, котрий в міліоновымъ купцѣмъ шампаньского вина. Вѣнъ мавъ сказати, що в вправдѣ соціалістомъ, но рѣвночасно приятелемъ союзу зъ Россією и вже заздалегѣдъ поштаравъ си о препишаніе удєкованє ратушї и брами тріумфальной.

Щоб тут побути російському цареві  
уприємнити, мають ему показати договір  
шлюбний Генрика І. французского зъ вели-  
кого княжною Анною, дочкою нашого Яро-  
слава Мудрого, зъ 1049 року, и другу въ  
реймекій катедрѣ переховувану старинну  
пам'ятку, котрою в руска Бібліи, мабуть то-  
ю-жъ княжною тудя занесена, а на котру  
вдѣ XVI вѣку французскі королѣ складали  
присягу при коронаціяхъ.

## Хлопска кровь.

По справозданнях зь процесу монастирських селян в Сяноцъ и по вчерашній нашій статкѣ зь нагоды того процесу, подамо нинѣ ще змѣсть знаменитой послѣдній промовы сяноцкаго адвоката д-ра Пскрицкого.

Д-ръ Нєкрїцкій виказувавъ, що хлопцы мали право пасти товаръ въ лѣсѣ, бо пасти вѣдь вѣковъ. Старый графъ Красїцкій узнавъ се право, лишь увѣишло въ звычай, що люде водробили по вѣсѣмъ днѣвъ.

Молодой графъ забравъ ся до регуляціи водносинъ. Безъ нїзкой комїіі, безъ судовыхъ оречень рѣшавъ, що хлопамъ не вольно дальше пасти въ лѣсѣ, брати дрова.

„Мушите пасти, а хто не заплатитъ, не буде пасти!“ Було се нарушенемъ правъ власности, бо хлопцы мали право пасти въ лѣсѣ. Треба було ажъ кровавыхъ жертвъ, абы молодой графъ отягивъ ся.

По катастрофѣ самъ графъ написавъ черезъ адвоката Чайковского, своего полномочника, письмо до президента апелляціи, въ которомъ признавъ, що хлопцы мають право насти товаръ въ лѣсѣ, збирати листѣ и брати дрова. Се письмо вѣдчитоно при розправѣ.

То основа — а зъ сего можна заключати, хто допустивъ ся злочину. Выконано тяжкій злочинъ, але не выконали его тѣ бѣднй хлопцы. Графъ Красидцкій живе зъ старостою зъ Гѣека Шавловскимъ въ прязини. А що больше, староста мешкае въ домѣ графа и платитъ ему лише 100 зр. рѣчно. Голова трибуналу перебивае. Молодой графъ, бутный панокъ, иде до старосты и въ короткій дорозѣ, помпнаючи всѣй суды, всѣй козміи, хоче хлопцамъ вѣдобрати ихъ право посѣдани, и каже старостѣ: „Дай менѣ жандармовъ, абы и мѣгъ вѣдобрати хлопцамъ ихъ право, ихъ посѣбѣсть“. Услужный староста дае жандармовъ. А теперь вы, панове, бачили того старосту тутъ передъ собою, якъ вѣгъ дрожавъ, гикавъ ся, бо вѣгъ почувавъ, що зъ его вини потекла хлѣбска кровь!

Була се одна фатальна похибка. Та она потягнула за собою дальшій, сто разъ гіршій наслідки.

Хлопівъ обжалувано о бунтъ и збѣго-  
виско въ той дѣли, абы оперти ся жандар-  
мамъ и лѣсовоі сторожи въ ихъ урядовано.  
А я докажу, що жандармы и лѣсній не були  
въ правіи въ урядовано, бо староста въ зло-  
частіи своїмъ припорушено казавъ жан-  
дармамъ дати асистенцію для выгнания шкод-  
никівъ зъ лѣса. Тымчасомъ, поминаючи, що  
хлопамъ вольно пасти въ лѣсѣ, шкодниківъ  
не було, бо свѣдожъ Улянецкій збывавъ, що  
не було ихъ въ культурѣ, не було й шкод-  
никівъ. Чиниість жандармовъ была отже  
дѣлкомъ непотрѣбна. Однакъ жандармы не  
дурно фхали зъ Улянецкимъ фидромъ, не  
дурно водпочивали коло коршмы...

Жандармы, приѣхавши на мѣсце, навѣтъ не знайшли товару въ лѣсѣ, лише на хлопскѣмъ полѣ. Такъ зѣзнали свѣдѣки. Отже чого тѣ жандармы йшли на поле? Чому ба-

били ся въ адвокатѣвъ? Чому, замѣсть „радити“ селянамъ, не поійшли радити графови, щобъ мавъ робити — и чому не порадили ему, абы безпременно не привласнювавъ собѣ хлопськихъ правъ? Чому жандармы урядили собѣ стрѣлянину въ хвили, коли хлопъ въ панічнѣмъ страху хотѣвъ уткати зъ худобою, а побережники забѣгли имъ дорогу на поли хлопа Совѣрка? Та й дворянска служба такожъ не била въ урядованю!

Панове присяжні! Маєте судити тихъ хлопівъ за бунтъ. Чи се бунтъ, коли хтось утѣнає въ переполоху? Чи бунтувавъ ся Гирікъ, коли розложивши руки якъ бы до молитвы, благавъ: „Паны! боїте ся Бога, не мордуйте!“ Чи бунтували ся хлопцы, коли той великанъ Федакъ, що мѣгъ бы бути гренадиромъ у пруского Фридриха, напавъ на нихъ, маючи помѣчь жандармѣвъ, бивъ въ правѣ и въ лѣво, ранивъ и масакрувавъ? Жандармъ Пясецкій кричитьъ: „Менѣ збунтованій хлопы попусували карабінъ!“ Але хто знає, чи сей карабінъ не попусувавъ ся на єлигѣ тихъ нещасливыхъ людей!

Панове! Хоть-бы хлопы й збунтували ся, хоч-бы были лѣсныхъ, то мали до того повне право. Параграфъ 334 цивильного закона выразно каже, що посѣдающій має право насильство водперти насильствомъ. Гарно було-бы, коли-бъ жандармъ приишовъ до нашихъ хаты и крикнувъ: „Въ имени права забирай ся, бо я хочу обезчестити твою жѣнку и твою доньку!

Але хлопцы не збунтувалі ся. Не зробілі нават збавішчы, бо хіба булі бы з каменя, як бы не збавілі ся булі на крык мордаваных братоў, на відз рабаваной імв власнасці. Я хвалю іх за се. Не бою ся дысцыплінарных карь. Я вь такой оборо-  
нѣ і 1000 зр. кары заплачу, бо се робіць менш чesть, коли мене за такую справу кара-  
юць. Я-ж маю душу, такж як они ен ма-  
юць, тѣ бѣднѣ хлопцы. Я хочу терпѣть раз-  
омж зь нымі.

Бѣднаго Кѡлика застрѣливъ Вишнѣвскій. Выказала се розправа. И коли бы прокураторъ въ часѣ розправы на одинъ день водокремивъ бувъ Вишнѣвского, вѣтъ бувъ бы не похажавъ до дому, бувъ бы не порозумѣвъ ся, бувъ бы водданный въ руки справедливости. Маю свѣтый волосъ, прошу менѣ вѣрити!

Присягаю на сей крестъ, що прокураторъ Шомекъ, по выѣздѣ зъ Манастирця, казавъ менѣ: „Всѣ говорять, що Вишнѣвскій застрѣливъ хлопа Кѣлика“. [Въ сали величезна сензация.]

На закончене д-ръ Искрипкий заапелю-  
ва въ горячо до присяжнихъ, абы сповнили  
богу справедливостъ, бо они самъ суть те-  
перь застигну Бога. Прокураторъ — сказалъ  
д-ръ Искрипкий — оъявъ ся васъ, судѣхъ при-  
сяжнихъ! вѣддаючи справу звичайному три-  
буналову. Я се выборовъ, що вы сею справу  
судите!

По промові д-ра Искрицького прокуратор Шомек заявив: Зрѣваю ся голосу. Однак присягаю на сей хрестъ, що о Вишнѣвськомъ я не знавъ нічого и нікому не говоривъ [зновъ велика сензація.]

Вирокът въ тоѣ справѣ наші читателѣ вже знаютъ. Другіи актѣ драмату вже скоичивъ ся. Не полагаждено ще справы скрытоубійичого замордованя Кѣлика, справы вѣдшкюдованя для вдовы и сирѣтѣ по замордованіюмъ, справы жандармѣвъ, котріи, якѣ се розправа выказала, вмѣшчили ся не въ своѣ дѣло, и справы старосты въ Лѣску, котрый „takie sprawy załatwia na kolanie“...

### Повыборчѣ письма.

Изъ Сокальщины пишутъ намъ:  
До китацѣ галицкихъ „легальныхъ“ вы-  
борѣвъ прошу принять ще цвѣтку и зъ со-  
кальского повѣту.

День 5 вересня заставъ насъ роздвоє-  
ныхъ. Въ даныхъ обставинахъ бувъ се про-  
сто скандаль на ганьбу „т. зв. твердої“ пар-  
тії, взглядно еї проводникѣвъ и самозванчо-  
го комітету... Народовцѣ ще въ навечере вы-  
борѣвъ скликали зборы выборцѣвъ въ той  
цѣли, щоби довести до згоды и єдності. На  
зборахъ явили ся оба пп. кандидаты. Числен-  
но зібраніи выборцѣвъ рѣшили, що той буде  
кандидатомъ и на того всѣ безъ рѣжницѣ  
вѣддадутъ голоса, за котрымъ заявить ся  
більшость. Д-ръ Петрушевичъ радо згодивъ  
ся на се. Инакше Литинскій. Вѣнь сказавъ,  
що не розпоряджає своєю особою [?] и кан-  
дидатури не зрече ся, бо его одобрили вѣча,  
затвердила „Русская Рада“, вѣнь „має боль-  
шинство“, а одномышленники назвали бы его  
зрадникомъ. На пробу зібрано карты легіти-  
мацій. Въ користъ п. Петрушевича зложе-  
но 57 картъ а на сторону п. Литинського нѣ  
одної. Легітимаціи були переважно зъ белъ-  
ского судового повѣту, а Белзъ — резиден-  
ція головныхъ „дѣлателей“ за п. Литинь-  
скимъ, нотаря Савчиньского и декана о. Кар-  
пяка. П. Литинскій очевидно числивъ на  
Белзчину, бо высказавъ свѣ зачудуванє, по-  
бачивши, що навѣтъ выборцѣвъ вѣддаемъ не за-  
нимъ, а за д-ромъ Петрушевичемъ. Священ-  
ники и народѣвъ благали п. Литиньского, що-  
бы вѣдступивъ вѣдъ кандидатуры, але безъ  
успѣху! Тогдѣ посыпали ся докори и закиды  
на адресу п. Литиньского и „твердої“ пар-  
тії. П. Литинскій приобѣщавъ вѣконці, що  
вѣдповѣдъ дасть завтра по службѣ Вожій по  
нарадѣ съ своими одномышленниками. Од-  
накъ не помогли горячі слова о. Смуки, що  
по службѣ Вожій въ церкви накликувавъ до  
згоды: п. Литинскій заявивъ выборцѣмъ збѣ-  
ранымъ передъ домоу Лѣщиньского на  
ринку, що не зрѣкає ся и не може зречи ся  
кандидатуры, а нехай голоса вѣддають ся  
на обохъ рускихъ кандидатѣвъ. Загалъно го-



ворено, навіть з польскої сторони, що п. Литинський числять за розстрільне голосові і на тій самій голосовані, а в такій випадку виборці Крайського мали голосувати на п. Литинського, а не на ненавистного старосту загальної польської гасити д-ра Петрушевича. Будь що будь сумно, що п. Литинський дався надути і став сліпим і по-невольним оруддям до розбиття руских сил...

Выборы назначено на 8-му годину в Раді повітової, котра в останній час перебрала ся до будинку в ринку, де давніше містився шпиталь. До того будинку був давніше лише одні вхід через підвірку. На час виборів постарано ся о другий вхід. Зб'єску «жукла рольничого» вибито отвори, зроблено двері і туди перед 8-ю годину впускали своїх і приготовлювано ся до вибору комісії. О 8 годині впустили наших і всіх, що були перед фортою. Се нас здивувало. Не менше здивувала нас ласкавість старости. Він приніс нам цілу жменю карток і олов'яків, щоб ти карти виводили іменами членів до комісії. Заплатили, чи важкий будуть картки, які мали виборці, притакують, що важкий; а тих карток роздав п. Петрушевич звыше 90 і ще в сали написано зо 20 тьм, котрі ще не мали. Водобрано картки з поспіхом, так що кількох не віддано. До скрутки не покликано нікого, а в кількох хвилях оголосив староста, що вибрана 90 голосами комісія «польско-жондова», а на нашу сторону було «лише 76». Маж трохи членів, котрих покликує до комісії староста, не покликано нікого з наших; rardon! для декорації покликує панско-старостинського войта з Пархача — Лозинського. Комісія складала ся з сего разу з самих менших фігур, а председателем вибрано п. Каплінського, посесора чи «жондву» з Ворохты.

Голосоване відбувалося за передгородою, котру здаєсь умысле поставлено лише на час вибору. Перебудовано велику і красну салу деревляною стінкою з долу до гори і з тої стіни вийнято одну тафлю, не ширшу як пів метра, і туди впускали до голосованя. Перед голосованем староста, під позором легальности, випросив из салки комісії навіть ксьондза барона Левартовського з Тартакова, кажучи, що «рівне право для всіх»; і наказав жандармів, установлену в отворі, не впускати нікого непокликаного, з вышком п. секретаря староства, котрий підпавував порядку в сали виборчої.

Лісту відчитував сам ц. к. староста. Воді викликаного виборця брав карту легітимацию, провадив за шафу (що стояла в комісійній салі праворуч дверей) перед стіною комісії і агітував шепчучи до уха селянам-выборцям, і то навіть по руски: «Голосуйте на Крайського!»... «Ну, говорять Крайський!» Наші честні виборці голосували голосно. Се дуже дразнило панів комісарів а ц. к. староста, коли зачали сыпатись голоси на д-ра Петрушевича, роздрознений зачав з гнѣвом до одного виборця кричати: «(zego tak głośno krzyczysz? Mnie już łebemki rękają! Za nieprzyswoite zachowanie się każę cię zamknąć na sześć godzin!» Мимо того, що наших выволяли імя кандидата голосно і виразно, панове комісарі удавали, що не дочувають і не розуміють, допитувались поновом і неодного мыслили; а коли один голосував «Евгеній Петрушевич, доктор в Сокалі», пытали кепкуючи: «Який доктор? Воді худоб?» — але виборець відповів: «доктор прав». Здаєть ся, що там багато було комісарів воді свиней і худоби, отже не диво, що на мысли була і худоба. Для усунення приватної контролі усували виборців далеко воді отвору і робили гамір, щоб не чути було, як хто голосує. Священники з Яструбич, котрий цілий час стояв недалеко отвору і записував ході голосованя, грозив жандармом секретаря воді староства. Кількох виборців, між ними два сторонники п. Литинського, о. Гісовскій з Івсока і Михальчук з Бышева, не явили ся до вибору; чотирох не впустили, тому що прибули по 8-ій годині; трохи не прийняв до голосованя з формальних зглядів (бо інакше був записаний в лістах а інакше на легітимациі або було двоє у селі такого імени). Карту легітимацийних не доручено, як говорено, шістьом виборцям. О двоєх знаю певно: се Василь Сашка і Іван Равлик з Волсина. Их навіть не читано при викликувані і можливо, що за них з регістратури (побочної комісії, звідки були двері до салки комісійної) голосували войти, бо того дня були всі войти в Сокалі — мали назначену сесію, також не без причини. Честний выборець Поляк Михаловскій з Городища варяжского не одержав карт легітимацийної. В сесію пополуни прибув до п. старости. Сей обидлив йому дані рано в четвер, сні не поїде на збори руски. В день вибору дано ему картку, але зобовязано его під словом чести, що буде голосувати на Крайського. Однак честний Михаловскій уважав се за нечестне і негідне вимушене і віддав голос на нашого кандидата. Через згадану регістратуру діляли ся всякі махерства і туди мали присуті до комісії писарі, войти і хрунї.

Замкнено голосоване і зачалось довге майже півгодинне обчислюваня гесте роблене олосованя. Після докладних записок одного виборця результати голосованя був такі: Петрушевич 70 голосів, Литинський 13, Крайський 53 воді таких виборців, як пани, польські ксьондзи, жиди, учитель і сталі хрунї войти, а 18 голосів було таких, котрих неможна було чути на кого були віддані, а можна було споді-

вати ся, що схрунїли, отже разом на Крайського 71 голосів. Отже всіх голосувало 154. Загальне було переконане, що жаден кандидат не дотав абсолютної більшости і що наступити друге голосоване. Втім з регістратури заоманбао «viva!» а пан председател явив ти і з солодкою міною оголосив: «Голосувало 179: д-р Петрушевич 70 гол., п. Литинський 13 гол., на незвістні особи голосувало 8, а п. Крайський 91 гол. По віднесенню 5 голосів на незвістні особи голосували 174, абсолютна більшост 88, отже п. Крайський вибраний послом.» — Хрунї піднесли ще раз «viva!» і комедія скончена!

Смирний наш мизик, переестрашений спікергавбами й багнетами і заголюканий молоденькими комісарами при шпандах і рожах, почував, що щось не до ладу, але виходив тихо из салі та й більше не розумував. Але чоловік, що то зуть его інтелігентом і що вміє добре додаване і перші елементи рахунків, оставив почувши такий результат і роздумував, як се могло стати ся? Припустім, що голосоване на членів комісії було згодне з правдою. Значить: голосуючих було 166. До салі виборчої по 8-ій годині не впустили нікого більше, — звідки-ж взяло ся при голосованю на посла аж 13 більше? З нашой сторони записано докладно членів комісії, голоси старости Грабовського і Лисковича, котрі не були з лісти викликані а були виборцями, нотовано на дві руки, т. е. подвійно кожного викликаного й голосувавшего, і сума разом выносила 154, — звідкиж двадцять п'ять голосів більше? Занеж може хто, що приватно контролювано недокладно, бо ось комісія оголосила аж п'ять голосів ворожого кандидатури котрі уневажила комісія за-для неточности. На те ми скажемо: се бламань, се маска, щоб закрити правду; се зроблено вь выражанем.

Впрочом з то богаго говорити? Коли переводить ся вибори справедливо, то до чого тьм параванів, переродів? Чому не покликано до комісії бодей одного з опозиції священника або честного письменного селянина, щоб сей був свідком? Чому випрошено навіть латинського священника? Та чейже лиш на те, щоб знасидувати волю народну і покрити тайною всі махерскі штучки... Сам Спаситель сказав ті слова: «Всяк бо дѣланий злая, ненавидить світ і не прийде до світла, да не обличать ся дѣла его, яко лукава суть». Іоанн III. 20. Так, панове, боите ся світла, волюте тьмою і хочете, щоб люде світла і совѣсти шанували вас і йшли за вашими проводом? «Схаженть ся! будьте люде, бо лихо вамъ буде!»

Правдолюб.

З Турчаньского пишуть нам:

Одоголосно выбрала Турка руского кандидата на посла!

Чудо чудес! — скаже кождий, кому лише знай обставини політичні нашого повіта під панованем старости Билиньского. І я не лишу вас, милі читателі, в невиснешом зачудованю, а позволю собі вказати на причини, які зложили ся на незвичайний в Туреччині успіх. Ось они:

1) Яке-таке житє, робота «Народной Рады» і кількох патріотів, що просвіщали найтемнїйшій закутки повіту, а також поступ селян, котрі все-ж з часом щось увидать і чогось научать ся, чи з досвідом, чи воді другях.

2) В порівнянню з давними — ще досить легальні (кромі в Турці!) правобори, переведені самими ц. к. урядниками з староства.

3) Характер нашого кандидата п. радника Глѣджука, котрий при всїй тактовности і справедливости а разом і повної строгости умів за трилїтній час придати собі всіх, навіть і жидів.

4) Роздор між старостою а маршалком Осуховским, поусненій до того степеня, що Осуховскій не лише посломъ перестав бути, але й маршалкомъ вже як-би й не був.

Перші три точки з'єднали нам 73 левних наших голосів, котрими наш кандидат, при якій-такій законности підчас виборів, був мусїв вийти.

Последня-ж точка най чудов світлї, але нас она не тїшить, ані нам не підхлїбли. Бо сн тьм кільканачити старостинських рабів войтів, або імях орудій виборчих жидів, тьм кільк записимых цілимъ вствомъ лѣсовиків а навіть тьм пару недавних же приятелів маршалка обшарнигов і латинських ксьондзів — сн сн сн разом всь віддав голос на нашого кандидата, против котрого же недавно завзято выступали, чийже се яка наша побѣда? Мені, признаю ся, маркотно було зйткнути ся з тьм людьми без засади і морали політично, коли они з фарисейскимъ усьмхом удавали вдоволене з вибору, пили здорове а деякі поважились навіть зайти до стола нашого посла по гостину... За те знов водчув і поважане для людей засади, хоті і противників наших; а було их щось 7 виборців, котрі водгнугались воді голосованя.

Тьм способомъ достав наш посолъ всь 129 голосів а з ними остало се памятным на всьх виборцях і невыборцях в Турці вражбне законно переведеных виборів — без підкупства, запоюваня, зблуду, білки і обманства, вышивши хіба штучну інтерпретацію закона що-до вибору комісії і покликуння виборців до салі.

Турка станула днес знов на высоту

свого призначеня, выдала свого руского посла. Чи так само покаже ся і при недалеких выборах до Раді повітової — побачим. Днес стоим перед довершенем фактомъ, що 18 членів Раді повітової арегиструвало і тьм здекомплетувало ся до неможливости. Про дальші верзти і здогади не хочу на-разъ говорити, бо рад бы-м вѣрши в дальшу справедливости старости зглядомъ Руснів в чисто рускомъ повітѣ, рад бы-м надѣятись поправки тяжкой похиби при последних выборах до Раді повітової зь переді нїт лѣтъ, як також поправки адміністрації повітової на будущність при належній участі інтелігенції руской, котрой евентуальна опозиція причинилась бы певно до справедливого веденя справ повіту і его піднесеня. усунула бы систему протекціі, а може вырвала бы й напружен водносни національн. Божі прецїнь хіба злодій боить ся світла, а обманець контроль!

О. Г. Морозь.

## ПИСЬМА ЗЪ КРАЮ.

Зъ Угнова. (Вѣдосини шкѣльнї в мѣстечку Угновѣ.)

Наше мѣщанство нѣкак не може дождатися чотиро-класовой школы мужеской. Мѣщане, котрі великій процент своих дѣтей поспылають у высшї школы, змущен бракомъ IV-ой класе, шлють свои дѣти до той класе то в Велз, то в Сокаль, то в Раву руску. Разумѣе ся, что такѣ посылане дѣтей в чужѣ мѣстечко в сполученѣ з добрыми коштами. Бувшїй начальникъ громады ц. к. комисаръ зачав в томъ напрямѣ якесь дѣло, та сказано вь горѣ, що до установленя IV-ой класе бракуе ще приписаного числа дѣтей. Де там! дѣше було отверго сказати, що дитяго звольтася, бо се школа зъ выкладовымъ изыкомъ рускимъ!

Ну, а вже найцѣкавѣйша збъ всего в те-перѣшня обсада нашой школы. На мѣсци спенсїонованого директора п. Туза ставъ провизоричнымъ управителемъ учитель-молодець, а двѣ прочї силы — то двоє молодихъ, гучныхъ дѣвчатъ. Рада школьна ма-буль несприятѣльна, що се не до пары. Можна бы було домѣркувати ся прецѣнь, що кожде неспристе товариство сексуальне нѣкак не може жити вь згодѣ, тьмъ паче, коли оно складає ся з хлопцѣв и дѣвчатъ дорослыхъ. Ба, але и зъ тьхъ трохъ юныхъ силъ одна, навіть подѣ загрозомъ смерти, бѣдка не могла бы выказатися ані водпо-вѣднымъ студіямъ, ані квалифікацію. Самі люде головами кивають на те-перѣшній складъ тѣла учительского. Для докладнѣйшой інформації додаемъ и то, що женська школа подѣ кермою польскихъ Феліцианокъ веде науку посли плану школы чотиро-класовой, а доходить слухи, що небавомъ спестемизує тамъ IV-ту класу. Женська школа повнѣсьмко дѣстає похвалу, а противно вь мужеской «wszystko słabo». Вже-ж те-пер хіба повинно выластѣ «najstabiliej». Але ми, вносичи зъ минулости и те-перѣшности, бачимъ байдужность компетентныхъ властей що-до нашой школы. Тому домагаємось воднїхъ: Дайте намъ IV-ту класу! обсады будучу директуру такъ, якъ вымагає того интересъ школы зъ изыкомъ выкладовымъ рускимъ! не выставляйте нашой школы на посьмѣховиско черезъ дивоглядне обсаджу-ване ея!

Врѣштї звертаємо ся до васъ, о. посне Мазикевичу, яко до свого родимца и заступника: Не забудьте нашой справы шкѣльной! Ра.

## НОВИНКИ.

— Маршалкомъ красвымъ — якъ записують польскї консервативнї дневники — буде именованый такї гр. Андрей Потоцкїй; именоване має появистись вь урядовѣмъ дневнику заразъ по скѣпченю всѣхъ выборовъ соймовыхъ. Вь справѣ того именованя вы-звѣдитъ намѣстникъ гр. Пиньскїй до Вѣднї, куда мають вѣзватї такожъ гр. Андрей Потоцкого.

— Членомъ выдѣлу кравого зь межъ рускихъ посѣловъ має стати — якъ доноситъ польскї дневники — судовый радникъ Глѣджука, начальникъ суду вь Борині, выбранны вь оукупѣ турчаньскомъ.

— Сензационну вѣсть принесла вѣдѣнска Reichspost. Доноситъ она, что межи роман-дантамъ перемеского корпуса ген. Гальго-цимъ а намѣстникомъ гр. Пиньскимъ паче велике напружене. Ген. Гальгоци злегко-важнѣ разъ намѣстника, а за те той вы-звѣзъ его на поединокъ. Справа операся о цѣсаря, а той рѣшнѣ, що позаякъ ген. Гальгоци переступнѣ 60-ый рѣкъ житя, не має обовязку давати гр. Пиньскому сати-сфакції изъ оруженъ вь руцѣ.

— Митрополитъ Шептицькїй руноплагавъ вь недѣлю на ерѣвѣ вѣтѣхъ кандидатѣв зъ львовской архїєпархіи а вѣсьмѣхъ изъ ста-ниславовской епархіи. Пнѣ о 8 год. рано выѣхавъ архїєрей до Олеська на торжество коронації Богоматери вь олеськой цѣрквѣ.

— Виділ Товариства «Руска Бесѣда» у Льво-ві ухвалив на засѣданю з дня 16 п. е. вересня с. р. выказати горячу подяку Вп. о. Гошовскому, парохови Любачева, котрий дуже щиро зашмавав ся судьбою нашого руско-народного театру в часѣ его гостини в Любачевѣ.

— Нова цѣрковь вь прилученѣмъ до парохїи вь Тьсьменичахъ селѣ Забережу (дека-

ната тьсьменничого) коштомъ 12.000 коронъ, безъ нѣякой конкуренції а безъ найменшой помощи мѣщанского патрона, а только добровольными датками маленькой громады За-береже, 600 душъ члѣдїи, буде ея заво-дана мѣщанского парохомъ вь Тьсьменичахъ о. Битенїи Сабата и ще сего року буде скѣпче-на и посвячена. Честі и слава тьмъ жертво-любивымъ и о хвалу Богу дѣлалымъ грома-динамъ, котрі, мимо тяжкихъ выдѣтѣв, піднялись тьмъ великого и коштовного, не богоугодного дѣла. — Алексій Кисляковъ. (Прим. Редакції. Цѣкаво бы знати: чому то цѣрковь вь Забережу [іскъ вьзгаль богато рускихъ цѣрковъ] будувала ся безъ конку-ренції и безъ найменшой помощи мѣщанского патрона, коли патронъ закономъ обовязанный причинитись до будовы цѣрки? Чому при-падаючи на него пайку мусѣть платити бѣд-ліи хлопцї?)

— Порядки на нашихъ почтахъ. Нарікають По-ляки на пруску гакату супротивъ нихъ навіть вь справахъ почтовыхъ, але о скільки се правда і якъ зь своєї сторони ті наші «брати» поводити ся з нами, нехай послужать слѣдуючі факти: Сего літа був и з родиною на острові Ругі в мѣщанстві Селлі (належачім до Прусе) а оієли в Берлін. За цілий той час доходили мене так «Дзю» як і всі листи і корреспонденції карти адресовані по руски і мені доручувано правильно всі корреспонденції в Селлі і в Берлін, хоті ціла адреса, навіть мое імя і назвиско були написані по руски.

Підчас того писав я (адресуючи по руски) дві або три карти корреспонденції з Селлі до Криниці до сестри, але ані одна не дійшла до адресатки (хоч вѣдъ польскї корреспонденції мені доручувано), а одна корреспонденція вернула навіть назад до Селлі-ну і мені вѣ доручено з печатками: Kiuro mel-dunkowe w Krynicy d 28,7 1901. adresatka w Krynicy nie jest znana. Retour. Кромі тихъ маю ще множество іншихъ зразківъ польскї гакати в Галичині супротивъ Руснів. І так: Лист від брата, адресований найвиразнїше «Краковець» пішов до Кракова і спизнився, через що не вислано в час коней до желѣ-зницї і звѣдсє страта 10 корон. Те саме лучи-ло ся п. Яремї, котрий адресував лист до Лиско гостя почта Мостиска, а лист сей ходив по всякихъ можливихъ Лискахъ [завизанихъ, мурованихъ] і аж осьмого дня насив по часі на мѣсцє призначеня. Дені почти мають такъ вправнихъ урядників у відчитуваню адрес, що на листи дають прим. ось такі рецепієн-Филиповичъ Заднишівка = Wyłnowycz Zadnu-szczawyn, Дирекція «Вѣры» = Dyrekcya Wi-rodw — і т. п.

Звертаючи сего дорогою увагу Дирек-ції почт і телеграфів на ті несправильности, знаю надїю, що схоче зло направити. — З по-важанемъ Д-р Т. Коржичи.

— Выборъ четвертого посла зь мѣста Кра-кова скѣпчивъ ся вчера побѣдою демократа Яна Ротера, котрий одержавъ 2000 голосів на 3620 голосуючих; станиславскїй канди-датъ д-р Горвиць одержавъ 1618 голо-совъ. Отже зь мѣста Кракова вибраний по-слами три консервативнї: Янъ Федеровичъ, проф. Юл. Лео и проф. Яворскїй, а демо-кратъ д-р Ротеръ, директоръ тамошньої школы промисловой.

— Нова дефравдація. Збъ Львова утѣкъ Е-двардъ Менесъ, б. влѣститель зингарѣ вь Тарновѣ, потѣмъ у Львовѣ а вь последнѣхъ рокахъ обвинъ по батьку Осіу Менесѣ по-саду при водѣлѣ торговлї художною вь га-зичкомъ банку гіпотечномъ. Вѣмъ выроблявъ приватнымъ сторонамъ позички вь банку и при тьхъ интересахъ ошукавъ людеи на колынадесять тысячъ коронъ.

— Енциклапа папы противъ анархистѣв. Зъ Риму доноситъ, що папа намѣриє выдѣти ен-циклуку противъ анархистѣв, вь котрой во-звѣ всь христїанскї держани до спільной акції вь цѣли выгубленя анархизму.

— «Громадскїй Голос», органъ руской пар-тіи радикальной, зачне — якъ доведѣмось — паче выхадити воді 1-ого жовтня с. р. яко двотыжневникъ подѣ редакцію д-ра Пав. Макуха и Волод. Загайкевича.

— Испытї зрѣлости вь учительской семи-наріи мужеской у Львовѣ вь особнѣмъ ре-ченнї водбувъ ся подѣ проводомъ директо-ра женеской семинаріи п. Зубчевского вь днѣхъ 13 и 14 с. м. Испытї здали: Фед. Адлеръ, Каз. Ваблѣхъ, Фр. Лукасевичъ, Мел. Маливскїй, Еман. Маєрь, І. Герговичъ, Во-лод. Гела, Пав. Майовскїй, Ник. Матѣвичъ, Полешиневичъ, Ант. Тешлякъ, Лука Сем-чинскїй, Пав. Угриновскїй, Мел. Вішомирскїй, Пав. Закшевскїй и Володїел. Войтовичъ.

## Телеграммы.

Вѣдѣнь 17. вересня. Вь міністерствѣ торговлѣ буде утворена генеральная дирекція для будовы дорогъ водныхъ. Передѣ тьмъ збере ся рада приобщна, зложена зъ 30 фа-ховыхъ членів, якихъ предложать выдѣлы нравй интересованныхъ вь будовѣ країнѣ. Розпорядокъ міністерства вь справѣ робѣтъ приготавливающихъ уже готовый и оповѣститъ ся снми днѣми. — Перерванї вь чернѣю мѣжъ австрїйскимъ а угорскимъ правитель-ствомъ переговоры вь справѣ ревизіи авто-номной тарифы цѣловъ розпочались вчера паче вь міністерствѣ торговлѣ.

Будапештѣ 17. вересня. Угорскї рефе-ренты справъ цѣловыхъ поставили нѣшъ де-які поправки до проекту австрїйского. По-правки ті имено водносить ся до тарифѣ аграрныхъ, а такожъ заходять рѣзницѣ вь справѣ цѣл воді вина. — Міністеръ скарбу Лукачъ выказавъ ся передѣ своими выбор-цами вь Колошварѣ, що буде підпирати промислѣ и вывѣзъ угорскїй, старатись а







30 с. водъ стана.

Однак все це заведено не може відбу-  
ти на вагшині свого розвитку, бо не має від-  
повідного будинку. Свої, аби і в, на малій,  
зовсім не надає ей для такої любові, тому  
учеників не може помістити, а що на тепе-  
ршій будинку в дечоті повніше місто у-  
чеників, се належить завадити лише зруч-  
ності управління її. Протяженим, загній  
весною і літом та обічно приймає учеників  
у відповідних шпехах, а зимово містять є-  
юні в старій будинку або робити по власній  
дахач. Ї в будів, що сему недостатньо зара-  
дити. Рада мієна, бо ухвалила будувати в ве-  
сною повній відповідний будинок за суму 18000  
корон. На се зложити Рада поітгом 6000  
К, громада 8000 К, іжея деревини 8000 К  
на решту позвисті Виддія кредитній заступити  
позачку, яку буде ей сплачувати. Чув















Передплата на „ДѢЛО“ и належитѣсть за инсе-  
раты платнѣ у Львовѣ.

# ДЪЛО

Передплата на „ДБЛО“ зь літер. додаткомъ  
до *Листів:* за *закордонною*:  
на цілий рік . . . 32 к. на цілий рік . . . 44 к.  
на півъ року . . . 16 „ на півъ року . . . 22 „  
**у Львові:**  
на цілий рік . . . 28 к. на півъ року . . . 14 к.  
на чверть року . . . 7 „ на місяць . . . 2 к. 40 с.  
**Редакція, Адміністрація і Експедиція** побѣдъ ч. 24  
ул. Баторія. — Гукуючи звертати ся лише на по-  
переднє застереженє. — Рекламіція неопечатаній  
вѣстей вѣдъ порта.  
Поодинокє число коштує 12 с., на пров. 14 с.  
**Оголошеня** звичайній приймають ся на 20 с.  
підъ одной стрѣчки писематой або си мѣсце а въ  
рубриці „Надоданє“ по 50 с.  
Подаки и листи донесеня приватній числять ся по  
30 с. вѣдъ стрѣчки.

На 149 вибраних послів є 111 таких, що будуть пильнувати справ польських дідів-панів, 15 — справ польських і жидівських міщан, 12 — польських хлопів а лише 11 — справ руских хлопів і робітників, руских міщан і маломіщан, рускої духовної і світської інтелігенції, взагалі національних, культурних і економічних інтересів всего звиш 3-мільонового галицько-руського народу. Лише 11 послів вепіли Русини вибрати собі в своїх 47 руских повітах таких, що можуть їх уважати за своїх заступників, а ще 2-х вибрано їм таких, що признають ся до рускої народности.

Два з найбільше руских повітів, добромильський і яворівський, не здобули ся навіть на поставлене руских кандидатур, а скалатський, надвірнянський, косівський, самбірський і теребовельський повіти дали рускому кан-

Против тих змагань, убіючих для наших економічних і народних інтересів, не зможе оборонити нас горстка наших посів: хоть і як є межі ними щирі та спосібні люди, — поруч з ними мусить стати до борби весь нарід. Нехай ті, що вже й досі трудилися щиро, ведуть народну роботу і далі, а ті, що досі відтягали сі, та й всі ті, що в чім-небудь не сповняли свого народного обов'язку при виборах, нехай старають ся тепер змазати свою вину подвоєною а неусталою працею-борбою для народу, — неусталою, бо поодинокі хотьби як сильні та великі пориви не рішать самі нашої справи. І як безоглядне єсть поступоване з нами, так безоглядна і завзята мусить бути наша бор-

Тож так зберемо і напружимо всі наші сили, то не тільки відпремо венки напади противників, але і зачнемо відзенкувати те, що їм в довгий час потратили. Наші противники знають і почувують добре, що тільки найближчі вештени помогли їм до теперішньої побіди, що помимо всіх їх заходів свідомість і звязність серед руского народу росте, що отсі вибори, хоть як корисні для них, прийшли їм ще такше, як перед шести роками, що в декотрих повітах, де они власне найбільше напосіли ся, таки не удало ся їм нас перемочи.

Д-р Котий Левицкий      Алекс. Воркобский  
заступники головы.  
О. Алекс. Теминский      Др. Евг. Левицкий  
секретари.

Стрѣта двохъ могучихъ вою-  
дарѣвъ въ Гданьску на довго ще буде  
становити предметъ публицетичнои диску-  
сиіи, тожъ выгадае и намъ подати що найго-

18 с. м. минує другий рік, як в сто-  
т зеленої Сирії замкнув очі на за-  
ди один з найбільших руських уче-  
в, професор градецького університету  
Михайло Борисевич, визначний о-  
сть-оператор і улюблений шеф кліні-  
фальмологічної. Сумна вість о єго  
асної кінчній поразилася широкій круг  
приятелів та знайомих і рознесла єго  
мь летом по всій Сирії, Галичині  
уковині. Часописи фахові і політичні  
їх моваж помітили обширний згядки  
ертній, підносячи єго великі заслуги  
науки і добра сусільності, і жалуючи  
иш 51 лѣтъ судилося єму жити і  
жити до збогачення окулістики, до лѣчен-  
їх. Дня 20. вересня 1899 вѣдбувся єго  
роны при великій участі всяких ста-  
о, головю кругів лікарських, цивіль-  
їх і військових. Вся молодіж акаде-  
а, всѣ пѣмцей корпораціі академічні  
їх своєму високопочитаному учителеві  
ови послѣдню прислугу і супроводили  
поративно єго тѣло на кладовище св. Ле-  
рда. По разѣ послѣдній попрощав єго  
имь в ѣмени всѣх присутних єго  
їх медичного факультету проф. Мелер  
разѣ роздалися тихо сумні звуки „над-  
їхної пѣснї“ Суттера, вѣдѣваною акаде-  
їмь товариством спѣвадимь... і тѣло  
спочило в родинній гробниці на вѣч-  
супочинюк.

Батько проф. Борисякевича, о. Михаил Борисякевич [род. въ р. 1814, срдн. 1840] бувъ парохомъ въ Бѣлобожницѣ, повѣта чертёвскогого, а познѣйше титулярнымъ совѣтникомъ митрополитич. консисторіи въ водзнакахъ крылошанскими парохомъ въ Зарваницѣ, повѣта подгаецкого. Мати була зъ роду Кузаковска и водзначала св. рѣдкимъ чистотами. Уроджений дня 1. марта

Декретомъ зъ дна 24 марта 1887 по-  
кликано его министерство просвѣты на звы-  
чайного профессора окулистики въ Псебруцѣ.  
Выбраный тамъ въ р. 1889 1890 на декана  
факультету медицинко злуывъ збедати  
собѣ у студентѣвъ — хотѣи не-Нѣмецъ.

О его дотыпныхъ работахъ пише докторъ д-ръ Саксельбергъ въ Wiener klinische Wochenschrift (1899 г. 40): „Prof. Borysiekiewicz hat dem Studium der Anatomie der normalen Netzhaut des Menschen und mancher Thierspecies seine Hauptaufmerksamkeit zugewendet und hierbei einen ungemein grossen Eifer, einen eminenten Scharfsinn und eine hartnäckige Ausdauer an den Tag gelegt, so dass er als der gediegenste Kenner der äusserst complicirten Verhältnisse dieser Membran auch von Jenen anerkannt werden muss, die einzelne

поручають  
по  
найдешев-  
ших цінах

**Матерії вовняні і шовкові, бархани і флянелі.**

Поручає магазин блатних товарів

Ф. Корнецького і С-ка (Львів, пасаж Гавсмана.)



Модні вовни в найкрасших виробах і барвах.  
Шовки, Флякелі, бархани, хустки.



буть практично духовні особи погрузити в болоті, тогди державній власті не бачуть нічого (ба у нас перші...).

„Зло то не має, сльї взаємини мѣжъ стоячими вѣ горѣ а вѣ долині, мѣжъ насто- ятелями а підчиненими сьуть рѣшучо не євангеліскі. Не всюди але де куди пробиває ся воля візантїзму. Ії не настане і-накше, доки взаємини, настрѣй личностей вѣ горѣ і вѣ долині не буде водповідати євангелію. Сльї маємо побѣдити вѣ борбѣ, муситѣ наступити реформація вѣ голові і вѣ членахъ. Се єсть головне условіє, вѣ сѣмъ реформа католїцизму. Такі взаємини, якъ мѣжъ паномъ і слугою, якъ мѣжъ приказу- ючимъ а міністрантомъ, дають хіба ґрунтъ до бунту противъ релїгїї, не сповняючи наглядно свои мїсцї. Противъ ворожого свѣта годѣ станути зѣ необхіднимъ вой- скомъ і не ставити ся такъ вѣждѣ, ко- трыхъ слухає ся тому, що за напослухъ наступити военно-правна кара, котрыхъ лю- бити ся ино при нагодѣ ґратуляційнихъ бесѣдъ, цѣнити ся ино при тоастахъ, або тому, що мають єпископу грошеву підмогу або що интересують ся фіолетовою барвою. Ко- ли хочемо побороти потѣбѣ времени, муси- мо зачати реформу вѣдѣ себе самихъ. Ре- формація in corpore et membris. Не перечмо [бо се було бы даремне], що вѣ умахъ ду- ховенства єсть много недовѣреня. Тому бракъ тамъ духа і одушевленя; тому і що-разъ болѣше слабнучій прирѣстѣ кнѣ- ра. Сльї бы ґимназіальні матуристы ба- чили, що вѣ серцѣ всѣхъ священ- никовъ єсть правдина любови свого звана, одушевлене для тої служби за-дѣла добра народу, не потребували бы мы штучныхъ апаратѣвъ до выгравѣня кандидатѣвъ до ду- ховного стану (т. зв. семинарѣ майї, интер- наты), котрі водокремлюють молодѣжъ вѣдѣ свѣта, сотворять зѣ неї касту. Като- лїцке духовенство не смѣє бути кастою; оно муситѣ рекрутувати ся добровѣльно зѣ посередѣ масъ вѣрнихъ, котрі бачать сей станъ високо поважанимъ, служачимъ иде- альнимъ потребамъ народу.

„Вѣ нашѣмъ таборѣ зблуджено вѣ мно- гомъ. Нашъ (державно-церковний) порядкъ веде то зѣ собою, що євѣтскій вѣрїй, о скѣль- ко не засѣдають вѣ церковномъ департамен- тѣ правительства [що за сарказмъ!], не смѣ- ють зѣ вѣрнимъ водзвѣчати ся вѣ матеріаль- ныхъ справахъ церковныхъ; вѣ справахъ идейныхъ рѣдко коли єсть свѣтскій чоловікъ вѣ положеню, щобъ дати виразъ своѣй гад- цѣ. Природна рѣчь, що черезъ те интере- сують ся свѣтскі вѣрні церковними спра- вами мало. А всяка духовна идея муситѣ мати гѣднѣхъ і збѣднѣхъ заступниківъ у всѣхъ станахъ і на всѣхъ важнѣйшихъ ста- новискахъ; інакше найде она вѣ умахъ мало водгону. [У насъ переносити ся вѣр- ныхъ руско-кат. церкви на Мазури, а про- тивъ такого пусканя крови зѣ нашего цер- ковного організму нема найменшого про- тѣсту!] Они о много важнѣйші і болѣше впливові, нѣжъ хлопчѣ семинарѣ... Тому реформація in capite et membris.

„Потрѣбно праць! А працю хочемо да- ти мы. Себе взаємно до неї ободрити, на- дѣю оживити, єдність привернути і на справи глядѣти у властивѣмъ свѣтлѣ — се перша цѣль всеєвѣтського вѣча кнѣра.“

Такъ повторили мы тутъ за „Congres. Blat“ ому першу частъ навігураційної про- мови вѣчевой д-ра Шайхера, певнї, що гад- ки, які на сѣмъ вѣчу будили загальне оду- шевлене признание, і для нашої єсубольно- сти не будуть безъ интересу.

Тутъ додамо, що на сѣмъ вѣчу одною зѣ головнихъ точокъ було основане „Това- риства для правної оборони“ духо- венства передъ всѣми політичними і су- спѣльними квететами, яке і у насъ ажъ про- сити ся, бо духовенства дѣйствующого оду- шевлено і патріотично не оборонити нїякъ вѣжто, сльї оно само не стане вѣ оборонѣ поневѣряючи свои чести. Тутъ запримѣтимо, що при дискусїї надъ тымъ предметомъ [ограниченою для кожного бесѣди на 10 минутъ часу для промови, що і для насъ могло бы бути примѣромъ] виявилось, що найдѣятнѣйше було бы, щобъ кожда єпар- хїя взглядно провинція мала своє власне то- вариство сего рода, а всѣ чтобы слали свои справозданя і на часѣ зборѣвъ своихъ деле- гатѣвъ до централу у Вѣднї. Виявило ся і те, що деякі єпархїї мають вже подѣбно товариство і що насѣбди дѣйствована та- кихъ товариствъ знаменитѣ. Чи і у насъ приїде до того?

— о —

## Переглядъ сегорѣчныхъ выборовъ до сейму.

На пѣвтора тиждня передъ выборами мы подали результатъ двохъ ostatnichъ выборовъ до сейму і двохъ ostatnichъ выбо- рѣвъ до парламенту вѣ сельскихъ громадахъ вѣсходной Галичинѣ. Нинї хочемо, на основѣ порѣвнаня зѣ тымъ результатомъ, якъ і на основѣ знанихъ намъ обставинъ і подѣй, дати коротку оцѣнку сегорѣчныхъ выборовъ сеймовыхъ вѣ кождѣмъ повѣтѣ.

1) Бѣбрина. Сегорѣчний результатъ (вы- бѣръ ґр. Мыцельского 78 голосами а упадокъ руского кандидата Чернявского 41 голосо- ми і москвофіла о. Заяца 15 голосами)

показує, що сѣй повѣтъ дуже поцесувавъ ся, тымъ болѣше, що о такихъ великихъ надужитяхъ, які бували по иншихъ повѣ- тахъ, тутъ не було чути. (Вѣ груднї 1900 р. Романчукъ доставъ 121 голосѣвъ противъ 56!) Виннї теперъ недбалѣсть і бездѣль- нѣсть рускої интелїгенціи (однї лише селя- не зѣ Романова заходили ся болѣше коло выборовъ), льокальний амбіціи і киринене москвофіловъ, котрі, своєю дорогою, сильно зблїмували ся.

2) Богородчань. Зѣ причини, що поль- ска кандидатура не була тутъ на серію ста- влена і не мала підпори правительства, выїшовъ Русинъ, селянинъ, прихильникъ москвофіловъ Брабанъ, котрий здавна ви- робивъ собѣ впливъ межи селянствомъ вѣ повѣтѣ. Кандидатура народовца д-ра Коцю- бы, котрий бувъ бы очевидно далеко лѣп- шимъ посломъ, була за пѣзно поставлена і за мало для неї вѣ повѣтѣ робило ся. Впро- тѣмъ сѣй повѣтъ державъ ся теперъ болѣше- менше такъ само якъ звичайно, а навѣтъ лучше, якъ при торѣчныхъ выборахъ до рады державной.

3) Борщѣвъ. Результатъ (переведеннї надужитими выбѣръ впливового ґр. Вор- ковского 118 голосами при сецесїи 92 рускихъ выбѣрѣвъ) єсть лѣпшій, якъ при- всѣхъ попереднихъ выборахъ, і показує, що повѣтъ той все поступає напередѣ.

4) Броды. Зѣ причини, що п. Барвѣнскій не мавъ польско-правительственного контр- кандидата, не можна оцѣнити, кѣлько зѣ о- держанихъ нимъ 140 голосѣвъ водданї були чїсто зѣ переконаня. Межи 61 голосами мо- сквофіловъ кандидата Ничая були, здає ся, голоса противниківъ п. Барвѣнского зѣ рѣзнихъ категорїй.

5) Бережаны. Результатъ (Старухъ 43 голосѣвъ, Трачевскій 96 гол.) — лихїй, гѣр- шїй ажъ при попереднихъ выборахъ, а то черезъ надужити выборѣй, черезъ розвѣд- нає межи селянами і одною частію духовен- ства і черезъ киринене москвофіловъ, ко- трыхъ выбѣрѣвъ, числомъ 15 [?], водтїгнули ся вѣдѣ голосованя.

6) Бучачъ. Результатъ (Косарчинъ 77 гол., Цѣлєцкїй 143 гол.) вѣ повѣтѣ, де єсть лише 60% Русинѣвъ, ще не дуже лихїй, і взагалѣ значно лѣпшій, якъ при поперед- нихъ выборахъ до сейму, хотя гѣршїй, якъ при останнѣмъ выбѣрѣ до рады державной.

7) Чешанѣвъ. Русини тримали ся єльмъ разомъ значно лучше, якъ при двохъ оста- тнихъ выборахъ до рады державной і при останнѣмъ выбѣрѣ до сейму; надужити ви- борѣй зѣ останнѣмъ хвилѣ були причиною, що рускїй кандидатъ доставъ лише 61 голо- сѣвъ а польскїй (Гюльнскїй) 76. (Вѣ р. 1889 мавъ рускїй кандидатъ 67, польскїй 76 го- лосѣвъ.)

8) Чортковъ. Результатъ (д-ръ Горба- чевскій 57 голосѣвъ, маршалокъ Рудрофъ 65) вѣ порѣвнаню до попереднихъ выборовъ, особливо сеймовыхъ, де Русини достали ли- ше 46 і 10 (!) голосѣвъ, єсть користний.

9) Добромилѣ. Русини не здобули ся на- вѣтъ на поставлене свого кандидата, хотя є- ихъ вѣ повѣтѣ 70%! Вѣстид! При выборахъ вѣ р. 1895, котрі взагалѣ що-до числа рус- кихъ голосѣвъ гѣрше вынали, мавъ рускїй кандидатъ (о. Гукевичъ) таки бодай 13 го- лосѣвъ.

10) Долина. Результатъ (о. Богачевскій выбранный 105 голосами, два контрарканди- даты достали разомъ 82 голосѣвъ) єсть дуже користний єсупротивъ попереднихъ выбо- рѣвъ і показує ся впливомъ ревной орга- нізаційной роботы ostatnichъ часѣвъ. Правда однакъ, що офіційного польско-правитель- ственного контраркандидата не було.

11) Дрогобичъ. Повѣтъ ще все слабо тримає ся, коли д-ръ Окуневскїй доставъ ино 67 а Охримовичъ ажъ 118 голосѣвъ. Ви- на вѣ значнѣй части такожъ Русинѣвъ вѣ повѣтѣ.

12) Городокъ. Русини упали головою, а може навѣтъ виключно, зѣ власної вини. Выбѣръ вынавъ значно гѣрше, якъ вѣ рр. 1889, 1897 і 1900: лише 38 голосѣвъ про- тивъ 100!

13) Городенна. Результатъ (д-ръ Окунев- скїй 68 гол., Теодоровичъ 105) гѣршїй якъ при попереднихъ выборахъ, зѣ выемкою року 1895. Головною причиною — велика надужитя, бо ходило конче о поваленя д-ра Окуневского.

14) Гусятинъ. Результатъ (абетїненціи 52 рускихъ выбѣрѣвъ, а выбѣръ ґр. Голу- ховского 136 голосами) дуже некористний, гѣршїй ажъ при попереднихъ выборахъ, зѣ выемкою р. 1895. І тутъ головою виною

бувъ терроризмъ і всякій иншї надужитя выборѣй.

15) Ярославъ. Результатъ (рускїй канди- датъ 46 голосѣвъ, два польскї разомъ 152 гол.) болѣше-менше такъ само некористний, якъ вѣ попереднихъ рокахъ.

16) Яворѣвъ. При єлькѣй-такѣй дбалості і організації се мѣгъ бы бути оденъ зѣ найлучшихъ нашихъ повѣтѣвъ: Русинѣвъ є- тамъ до 80%, а самъ Яворѣвъ — найбільше руске мѣсто на цѣлу Галичину. При двохъ ostatnichъ выборахъ до парламенту мали рускї кандидаты бодай 86 голосѣвъ про- тивъ 90 і 70 противъ 103. Теперъ не здо- були ся тамошнї Русини (соромъ!) навѣтъ на поставленя свого кандидата, выкручючи ся тымъ, що противъ вѣтця митрополита не хотять выстѣпати! Але і вѣ 1895 р. не ста- вили кандидата, хотя сынъ ґр. Шептицкого не бувъ ще тогды митрополитомъ!

17) Калушъ. Сѣй повѣтъ, котрий вѣдѣ 18 лѣтъ бувъ однимъ зѣ найлучшихъ вѣ Гали- чинѣ, завдяки працямъ покойного о. Гната Рожанського а потѣмъ п. Коритовского, те- перъ пронавъ для насъ. Вѣ рр. 1883, 1885, 1889, 1891, 1897, і 1900, при выборахъ до сейму і до рады державной, мавъ тамъ п. Романчукъ болѣшнѣе голосѣвъ (лише вѣ р. 1895 пере- навъ противъ Каратницкого 2 голосами), і то останнимъ разомъ, передъ девятьма мѣн- цями, болѣшнѣе 134 противъ 64! Такъ само болѣшнѣе мавъ д-ръ Косъ. А теперъ рускїй кандидатъ перепадає 56 голосами противъ 94! Виннї великї надужитя выборѣй, але виннї і деякі непорозумѣня межи Русинами, на- вѣтъ самими народовцями (!), і киринене москвофіловъ, котрыхъ 18 выбѣрѣвъ водтї- нуло ся вѣдѣ голосованя.

18) Намѣнна. Результатъ (45 голосѣвъ о. Зельского противъ 154 ґр. Станислава Баде- нского) вправдѣ некористний для Русинѣвъ, однакъ вѣ даныхъ обставинахъ не лихїй, а далеко лѣпшій вѣдѣ результату вѣ рр. 1889 і 1895, де рускї кандидаты достали ино 29 і 14 голосѣвъ.

19) Коломыя. Результатъ (абетїненціи звышъ 100 рускихъ выбѣрѣвъ а выбѣръ польского кандидата 116 голосами) гѣршїй вѣдѣ рр. 1889, 1895 і 1897, а майже такїй самий, якъ вѣ р. 1900, де було 125 гол. про- тивъ 145. Виною упадку Русинѣвъ були над- ужитя выборѣй, особливо вѣ останнѣмъ ча- сѣ, і розстрѣй межи Русинами. Найболѣше пошкодивъ д-ръ Трилюковскїй, котрий высу- ненемъ свои зовсѣмъ безвыглядной канди- датуры єснукнувъ до уступленя найбільше можливого кандидата о. Войнаровского а зре- шїтїувавъ ажъ тогды, коли було за пѣзно. Не безъ вини тутъ і декотрі народовцѣ. Найболѣше рухливості і сили показали мо- сквофілы.

20) Нѣсѣвъ. Результатъ (рускїй канди- датъ 17 голосѣвъ [+ 6?] противъ 131) дуже сумнїй. Виною вправдѣ звѣстний нѣсѣвскїй староста Сабать (Русинъ!), але виннї і самї Русини повною апатїєю і бездѣльностію! Соромъ!

21) Львѣвъ. Результатъ (90 гол. противъ 120) якъ на здеморализованнїй і мѣшаний повѣтъ (Русинѣвъ є вѣ вѣмъ лише 51%) не лихїй, а далеко лѣпшій якъ вѣ рр. 1889 і 1895, де рускї кандидаты мали лише 52 і 55 голосѣвъ противъ 158 і 166. Поегупъ се значнїй, якіи показавъ ся вже і при выбо- рахъ 1900.

22) Лѣско. Першїй разъ, щось по 30 чи болѣше рокахъ, выїшовъ тутъ рускїй канди- датъ, хотя вѣ повѣтѣ вѣ 74% Русинѣвъ. До сего користного результату причинили ся і польскї людовцѣ, котрі ще перше сѣй по- вѣтъ розрухували і кандидатуру выбраного теперъ (107 голосами противъ 97) Анто- на Струха при торѣчныхъ выборахъ до рады державной вытїгнули.

23) Мостисна. Надужитя выборѣй великї, результатъ лихїй, гѣршїй якъ коли-небудь: 34 голосѣвъ противъ 108. Богато винна і рус- ка интелїгенція, духовна і свѣтска, зовсѣмъ байдужна і бездѣльна.

24) Надѣрна. О. Мандичевскїй выхѣдивъ до сейму, а часомъ і до рады держав- ной, одноголосно; теперъ мавъ бодай контр- кандидата, котрий урвавъ ему 8 голосѣвъ. Тї выборы о. Мандичевского, котрий до сейму і до парламенту показує ся єщѣ року лишъ на кѣлька дѣтѣвъ і зѣ другими рус- кими послами не тримає та все примѣдує ся коло польскихъ панѣвъ, єсть ганьбою для Русинѣвъ надѣрянського повѣта. А повѣтъ той оденъ зѣ найлучшихъ числомъ рускихъ душъ: є ихъ до 79%.

25) Подгайцѣ. Д-ръ Савчакъ, котрий сѣй повѣтъ черезъ 12 лѣтъ заступавъ, упавъ головою черезъ надужитя выборѣй (56 голо-

сами противъ 100). Одлакомъ і тамошнї Русини за слабо тримали ся, якъ се було і при двохъ ostatnichъ выборахъ до рады дер- жавной, де рускї кандидаты достали лише 83 і 73 голоса противъ 100 і 120.

26) Перемишль. Тенерѣйшимъ выборомъ, при котромъ руско-радикальнїй кандидатъ Новаковскїй перенавъ 38 голосами противъ 136, перемѣскїй повѣтъ повернувъ до свого звичайного, для Русинѣвъ лихого стану, зѣ котрого лише зовсѣмъ случайно бувъ выдо- бувъ ся вѣ р. 1895., коли радикалы, неспо- дѣвано заскочивши противниківъ, переперли того-жъ Новаковского 93 голосами противъ 73 голосѣвъ кн. Саньги. Теперъ радикалы познали свою правдивую силу, але тамошнї народовцѣ не добре зробили, уступивши ся цѣлкомъ вѣдѣ сѣхъ выборовъ. Треба було або свого кандидата поставити, або, безъ взгляду на особнѣтї прикметы п. Новаков- ского і поведѣна єго прихильниківъ, підпи- рати єго кандидатуру.

(Конецъ буде.)

## Крокодилевї слезы.

I.

Мы навикли уже до безмежно безстыд- ного, просто неспѣшного фарисейства, зѣ я- кимъ нашї верховоды люблять удавати най- сердечнѣйшихъ нашихъ приятельѣвъ, — до того бѣдного цинїзму, зѣ якимъ грають ро- лю нашихъ опѣкунѣвъ, наче-бы мы не ра- зѣмъ і зарѣвно зѣ ними належали до дер- жавы австрїйской та рѣвне зѣ ними мали право користуватись усіми свободами, за- порученими австрїйською конституцією, а мовѣ-бы мы все ще оставали пѣдѣ Польщею та называли ся поддаными єго милости польского короля, а по правдѣ були под- даными польской шляхты, — до тої дикой претенсїї, зѣ якою завжди еще уважають Русѣ за пероразину частъ Поль- щѣ, а рускїй народъ за єймекого брата народу польского, — до тої шикотекѣ бы- ти, зѣ якою на кождий нашъ національнїй здобутокъ показують не якъ на право, котре намъ давно належить ся і закономъ при- роднымъ і на подставѣ австрїйской консти- туції, а якъ на дарунокъ, даный намъ зѣ ихъ ласки і прихильности, — до тыхъ кро- кодилевыхъ слезъ, які люблять проливати надъ тымъ, що мовѣ-то ми, обещуванїи ихъ великодушными ласками, замѣсть радѣти вѣ танцюристѣмъ польскѣмъ раю, вѣчно недово- лений, мовѣ вероданнї дѣти, забігаємо пти- чого молока та зѣрокъ зѣ неба, — до тої вѣрнїи удаваню батьківскѣмъ великодуш- ности, зѣ якою при всякѣй нагодѣ люблять заповѣдати, що мимо нашої чорной невдач- ности не перестануть і далѣше мати насъ вѣ своѣй батьківскѣй опѣцѣ і ласцѣ, о скѣлько сего выматати буде наше добро та добро краю і державы. [Сѣй додатокъ є за- вѣсгды конетный, бо нашимъ великодуш- нымъ добродѣямъ вѣщо такъ не лежить на серци, якъ наше добро та добро краю і — передовѣмъ — держави!] До тыхъ те- реневѣвъ мы такъ уже навикли, що они, чи водзвѣвають ся вѣ газетахъ або на „єсїмі- кахъ“, чи вѣ сеймѣ або вѣ державнѣй радѣ, перестали насъ уже дивувати, дразнити, а просто розѣсмѣшують насъ.

Зѣ такою єсѣховникою выстѣпавъ не- давно вѣ Краковѣ на „єсїміку“ шляхты „краковской землѣ“ оденъ зѣ нашихъ най- сердечнѣйшихъ приятельѣвъ і опѣкунѣвъ, оденъ зѣ нашихъ найбільшихъ добродѣѣвъ, бувшїй польскїй міністеръ просвѣты п. Бо- биньскїй.

Здаючи справу зѣ своєю сеймовою дѣ- яльностію, не поминувъ вѣнъ такожъ і спра- вы рускої. Очевидно не говоривъ вѣнъ о нѣй для информации своихъ слухачѣвъ, бо-жъ усь они „єдинає плоть і єдиная ду- ша“: що оденъ думає, те думаютъ всѣ, і кождїй знає, що другїй, що всѣ иншї ду- мають; а слухачи єго (фарисейскїи мѣми, всѣ певно ємѣялись єму вѣ очі або бодай вѣ душѣ — тымъ само, якъ бывало ємѣє ся римскїй авгуръ, коли глїє на авгуря. Гово- ривъ вѣнъ очевидно про руску справу для газетѣ, для свѣта, для правительства, а по- части такожъ для вѣдомости Русинѣвъ. Ве- сѣда єго про руску справу мавъ вѣдѣ почат- ку до кѣнця всѣ знай намъ уже давно по- знаки безстыдного фарисейства, бѣтнѣного цинїзму, удаванї паньскѣмъ великодушностію і слезъ крокодила. — Ось она:

„Наконецъ кѣлька слѣвъ про справу руску, котрої черезъ дошїй часъ і безпо- середно мавъ а нагоду доторкнути ся. Зѣт- кнувши ся і зѣ нею, не приносчи жадныхъ до Русинѣвъ упереджень, анѣ неохоты, зѣ зичливостію і поглядомъ, якіи вынѣсь і зѣ традиції краковской сторонности і зѣ

**СКЛАД ПАПЕРУ** під фірмою

**Францішек Кравянский**  
у Львові  
при ульці СИКСТУСЬКІЙ ч. 9

поруває  
458

**ПАПЕРИ канцелярїйні, ли-** Папери листові і рисункові  
**стові і рисункові.**  
Книги торговельні, білети візитові  
по дуже приступнимъ цінамъ.



власних історичних студій. Зблизився я з тою справою як-раз в той хвили, коли намістник Бадені збрався з попередньою поліцією що-до Русинів, переважно водпорною, і ухвалив всеї поміч правительства народному сторонництву проти москвофільства. В той політиці правительств, наслідники гр. Бадені і польська єврейська виїжджали доси. При офіційному руських водпорних, при обсядуючи урядових посад і станових, виходячих з вибору, Русини народовці зискали рйшлючий голос, першештво і поміч. Під управою краєвої ради школяр довершено написане і видане всіх шкільних книжок в чистоті руським язичем з науковою термінологією, в народних напрям і дусі. За згодою союму переведено утравізацію учительських семінарії і зорганізовано крім багатьох богословських шкільних народних і шкільних вправ три нові гімназії з руським вишклом язичком. Плоди тої політики не побіли марно. Москвофільські напрям, що перед тим безоглядно переважали в руській єврейській, страив тую перевагу — дасть Бог? — безповоротно, а нова покоління виховує і розвиває в народній пам'яті. Однак не дождансь ми не то вже вийняти, але і признати за те, що зроблено для Русинів, передовсім для народовців. Гітвають ся, що не заспокоює зараз кондон їх претенсій, хоч в рйшево найменше була оправдана і — як жадає поділу шкільної ради — мала вб позначки пустої демонстрації; але отверто легковажат усе, що їм зробити ся, навіть який національний зблук. Не маючи хіба довіри до власної праці на народній полі і не хотіти терпеливо іти на її плоди, на розвиток своєї науки і літератури, старають ся надати їй оригінальність через водокремлене в воді польськом, через заціфлює в її неохоту, щоб не казати ненависті, до всего, що польське. На шкільну раду, а на мене з окрема, спадати гром, бо в шкільних книжках не поміняли ми історичних фактів, вказуючи історичну звязь Польщі з Русі, а не заповняли їх описом братоубійчих воєн козацьких, бо радикальним агітаціям руським не дозволили ми видирати ся до школи — так само, як боронили в воді радикальних агітацій польських і взагалі в воді всяких агітацій. Радикальний напрям в народній руській таборі, політично незрідом, взяв сьогодні гору; а в ті руські політики, котрі йому доси противили ся, не виграли напору з тої сторони, як то мали ми сумний доказ сего в останніх днях минулого союму. А однак не гадаю, щоб тої прикрий епізод мав вплинути на засадничу зміну нашої політики що-до Русинів. Історія наша учить нас, яким байдужо була беззастава шкільна політика що-до Русинів і перескакування з одної крайності в другу під впливом хвилює підлі. В той блуд не вольно нам пограти, хоч б нам Русини до сего більше давали причини. Их народний напирм повинні ми поспирати з переконання, що в дальших своїх наслідках користний є для держави і краю. Их потреби і жадаї повинні ми обійняти рйшево, згоджуватися на те, що є слушне і справедливе та природним розвитком оправдане, а протити ся тому, що руські посли постановили без такої підстави, лише для демонстрації і для виконання межі людом польським і руським розділу і пропасти. З надрі, що их вдоволюю яко-небудь концесією хоч б на короткій час, з довіри до яких оебб, до их ділання і впливу, мали ми час вилічати ся; в будучість зичливо, розумно і консеквентної політики що-до Русинів не вольно нам сумнівати ся.

Отсе панська рчч п. Божипського. Наші замітки до неї подамо другим разом.

(Конець буде.)

## НОВИНИ.

Русини! Пам'ятайте на агітаційний фонд "Народної Ради" у Львові!

— Вчорашнє число "Діла" експікувала державна прокуратура так пізно, що годі було надати другій наклад (як і переоплати друкарів був розбіжностей). Прокуратура мала вчора багате живно: експікували всі руські газети, які вчора вийшли: "Діло", "Руська", "Свобода" і "Галичина". Правда, лишла додаток до "Lwowskoi Gazety" "Народну часопись".

— Преосв. Митрополит Шептицький вийде по торжествах в Олеську в деканат Скалатський на візитацію каноніку, котра потребує шість годин. При тої нагоді посвятить візиту церкви і буде на водічуть в Кремені на Воздвижені Честного Хреста. Наряд дуже тїсний ся, що заготовити руський владика. В митрополітській Скалатській єсть антимія в оді Атапаса (1720) і Льва (1750) Шептицьких.

— Русо-народний театр під зарядом Товариства "Руска Бесіда" в найближній часі дає сїдуючі вистави в Ярославі: в суботу 21-ого

вересня "Чорноморці" оперетка в 3 актах М. Лисенка; в неділю 22-ого "Патака Полтава" оперетка в 3 актах Котляревського; — в Рішіві в сали "Сокола"; в второк 24-ого "Ой не ходи Грицю" народний образ зі співами і танцями в 5 актах Старицького і д-ра Александрова; 25-ого "Підгір'я" мелодрама в 3 актах Гушаневича і Вербицького; 26-ого "Запорожець за Дунаєм" опера в 3 актах Артемовського і закінчить: "Вечерній" Нічницького; в Ярославі: в суботу, 28-ого "Дон Цезар" оперета в 3 актах Делінгера; 29-ого послїдне представлення "Украдене щастя" драма в 5 актах зі співами і танцями д-ра І. Франка. Дні 30 вересня переїжджає театр до Черемисля. Ряд представлень в сали "Сокола" розпочне: в второк 1-ого жовтня "Підгір'я" мелодрама в 3 актах І. Гушаневича-Вербицького.

— Засіданє літературної сенції драматичного Товариства ім. Котляревського у Львові відбуде ся дні 24 н. ст. вересня (в второк) о 7 год. ввечері в локалі "Руської Бесіди". На днєшнім порядку: 1) Регуляції сенції; 2) Видавництво драматичної бібліотеки. — Просить ся всіх членів сенції і тих, що хочуть вписати ся до неї, явити ся на засіданню точно і найчасішійше.

— Ще не бувало! Господинь совітників Киприят Коцювський — сив руського священника та і оженився з дочкою руського священника (крилошанина, маршалка повітового) і посла о. Мандичевського з Надвірної — ходив на авдієнцію до Митрополита Шептицького з просябою, щоб його синови, ученики середньої школи, вольно було ходити на релігійно римо-кат. обряд. То ще не бувало! Розуміє ся, господинь совітників відійшли в оді Митрополита з довгим носом.

— Зь Дрогобича пишуть нам: Вибрана на зборах дні 1 липня с. р. комісія мала предложити до двох тижнів статут Товариства кредитового "Народний Дім" в Дрогобичі. Вправді час передвирборний мусів перешкодити тій справі; але тепер по виборах не повинно ся і дальше дрімати. Кожда хвиля повинна бути дорогою. Ворог не спить! Буде ся на Русі всілякі "твердзі" — чому ми на своїй землі не маємо поставити нашу твердиню? Нуже проводирі-патріоти до діла!

Другого не менше інтересуючою загал справою є "доли" фонду будови пам'ятника Тараса Шевченка. Ще за "добрих часів" заняв ся збиранням грошей на ту діл наш "любий" посол Ксенофонт Охримович. Та удалось йому придбати кільканадцять зр. Отже тепер, коли пан посол оуствив може і на все Дрогобич, випадало б зложити публічний рахунок. Нехай Русь довідає ся, що пан Охримович "кошче" зробив. Пане после, мате слово! — *Інтересуючий ся всім.*

— Злодія Будневича, що оббрав контору Іонаса у Львові, відставлено вчора під сильною стороною до слідчої вказівки при краєвом суді карнім. До збаних злощезних в поліції, котрі ми подали вчора, яє додав більше нїзого нового. В часі переслухання просив о дозволі ухетити, бо коли під ним дрожал, а банкира Іонаса попросив о пап'року; той з великою елеганцією подав ему цілу пачку єгипетських пап'росів і лишив ему 50 кр. на вечерю. Разом з Будневичем відставлено до суду і його тїтку Долобова. Банкір Іонас дуже утїшав ся грошми, лиш нарікає, що в оді часу крадеки не спав добре. Цікава рчч, кому припаде визначена ним нагородою 1000 корон за вказане яких-небудь слідів крадеки?

— Міністер зельзниць Вітек в Галичині. Як було заповідано, приїхав міністер зельзниць Вітек в товаристві секційного шефа Габера і президентського секретаря Гехоха в неділю 15-ого с. м. до Нового Санча взяти участь в ювілею 25-літнього летювання зельзниць Тарішівско-Львівською. На укрешеном дворі привітав міністра староста Ярош на чолі представителів уєхх мїсцевих властей. З Кракова приїхав на торжество директор зельзниць Горонкевич і багато зельзничих урядників. Міністер прислухував ся зельзничій музиці, відвідав колонії зельзничі, вартати і етаційні будови, а опісля відбуло ся на етації сїданє при тоастах. В поведілок оглянув міністер зельзничій шлях Новий-Санч-Орло, а ввечері приїхав до Закопаного і відвідав Морске Око. Прибувши до Кракова 17-ого с. м. рано, замешкав в готелі. Перед полуднем оглядав будинок дирекції держ. зельзничі і приїмав на авдієнції урядників і зельзничу службу в оді 10 до 11 год. рано. По обіді у директора Горонкевича відвідав ввечері до Відня.

— Нурсь науки спїву і уставу церковного розпочинає ся з днєм 10 жовтня с. р. в Зборові. Блишй повення подає на жаданє інтересованим: Т. Янишевський в Зборові.

— Зь львівського університету. Міністер просвїти затвердив д-ра Едм. Ковальського як приватного доцента для гідротерапії на фізкарска в львівського університету.

— Начальна рада [Ober-Kirchenrat] євангелічної церкви австрійської і єврейської впропновдана оголосила статистику тих, що в першій половині сего року перейшли на протестантизм або відступили від него. На протестантизм авб. впропновдана перейшло 2.819 римо-католиків а 129 з ш-

лих впропновдана, разом 2.948; на протестантизм гел. впропновдана перейшло 216 римо-католиків і 30 ших, разом 246 осіб. Отже на протестантизм ввечері перейшло в першій половині сего року 3.194 осіб, з того з римо-кат. церкви 3.035 осіб. В том самім часі покинуло протестантизм 500 осіб, з того 431 перейшло на католицизм. Так протестанська церковь зискала в першій половині сего року 2.694 осіб, а спеціально в порівнянню з римо-кат. церквою 2.584 осіб. Після давнїших вказів Ober-Kirchenrat'u перейшло на протестантизм: 1899 р. 6.047 осіб, 1900 р. 4.699 а в першій половині 1901 року 3.035 — разом 13.781 осіб. — Се наслідок оклику "Los von Rom!" Але се ще не цілий результат агітації нїмецьких радикалів проти католицької церкви. Не всі нїмці, котрі збравли зь римо-кат. церкви, перейшли на протестантизм; част з них перейшла ще до старокалицької церкви. З ших мотивів, нїмці, переходять на старокалицький також Чехи (хоч не в значімій числі).

— Лись пакостинь. В Перегінську — як пам'яті вводити шину? — таке ся по огородах в оді весня через цілий днь лис і забрав гадзінний кур, качи й гуси так в их очех зь перед хати. Наробив уже шкоди в дробі на 200 [кажемо двіста] зр., а нема такого чоловіка, щоб його згладив! Хлїбороби не мають стрїльби в лїсній не мають часу засїдати ся на него. Лис так надобив людям, що хотять удавати ся о поміч до правительства краєвого, а як б се не помогло, то і до центрального, аби зробило лад з тым лисом!

— Напади кунь. Зь Ключева великого під Коломєном доносить о такім цікавім випадку: Дня 4 с. м. бавило ся на улиці недалеко церкви двох хлопчиків: 9-літній і 4-літній. Нараз надбїла куня [самець] величчини kota, кинувшись на старшого хлопца і показавши у него руки й ноги висше котї, бо в оді був лиш в одій сорочці, підперзаний ремінцем. Хлопчик почув ся з криком утїкати, а тоді куня зипулась на 4-літнього хлопчика, поранила ему лице і зачала гризти няз-заду шину. На шасте надбїгла мати дитини і зловила куню за карк з такою силою, що ви задунїла. — В Ключеві вивелось багато кунь на церкви і дворища. Выгубити их годі, бо нема виборчого хури, котрий б удостовив ся дозволу носити оружжя тож дикі кабани, борсуки, лиси, вїбці і куні роблять людям велику шкоду, а навіть грозять життю. Куні кидають ся навіть на старших людей. Перед двома неділями кинулась куня в огороді на 24-літню жєнщину і она лиш утєчу уратувалась перед напаєтєю.

— Нещаслива пригода. Ввчорі на 16-ого с. м. переходив зельзничним тором на етації в Скалїм функціонар Гредія Рідель, а що був мїсцевий трохи підпільний, упав до рова, що служить до чищення машин. В хвили, коли добував ся з рова, надїхав поїзд, нестрїтив его в половині і в оді по кількох мїнутах помер оспротивши незаомотрену жєну і пїтеро дробних дїтей.

— Графиня Стефанія Льонай одержала в оді царя в дарунок замку Гейденорф під Віднем, де буде постійно мешкати. При сїй нагоді деякі нїмецькі дєвїчки доносять, що графиня Льонай розвела ся з мужєм за-дїля незгідності владі.

— На що сходять графи! Берлінський агент театральний Фріц Унгєр оповїстив недавно в нїмецьких дєвїчках, що потребує для театру названого "Uelersbrett" зубожлого графа або барона, котрий б знав трохи дєклямувати. На анонс зголо-спілось чотирнадцять нїмецьких графів і баронів.

— Розправа карна против убійниці президент Меня Нілєя відбуде — як доносять зь Нью Йорку — в второк і потребує коротко, бо оборонці обмєжять ся лиш до вказани, що Чолгош в хвили сповненя злочину був не при собі. Чолгош буде певно засуджений на кару смерті через електричність.

— Незвичайне інтерєсо в адміністраційном трибуналі. На оягднїшнім засіданню адміністраційного трибуналу приїшло до незвичайного інтерєса. Ото предсїдатель трибуналу б. міністер Бакєгєм зложив несподівано предсїдательство, зь причини, що вантаї атакували отро одіу міністерске розпорядженє, вданє при чинїї обвучаети п. Бакєгєма. Засіданє відбудує ся дальше під проводом одного з членів сенату.

— Голяндско-американська лінія. Першій відїзд нового вгтовленого подвійнопарубного парохода "Kijndam" (12.600 тонн) буде д. 10 жовтня зь Роттердаму.

— Дробні вїсти. Дня 24 н. ст. вересня о 7 год. вч. відбуде ся в Перегінську вїчнє і п. Євгена д-ра Тресньовського, лїкаря в Ширці, зь панно Євгенією Небильовь, дочкою пароха перегінського. — Міністер зельзниць Вітек приїде до Львова в справі зельзниць Львів-Самбір дні 1 жовтня с. р. — Каденції судів присяжних в Тернополі зачинає дні 11 падолїста с. р. — Директор парламентаріи кашеларіи радник Ал. Бавєр-Варгєр одержав титул і характер радника двору. — Посвяченє православної церкви у Львові, що ма-

ло відбутись дня 29 с. м., відложено до 24-ого жовтня с. р., бо вїчнєї роботи ще не покінчений. — Дня 13-ого с. м. о 7 год. ввечері застрїлив ся в Бродях в кулевчєвї буді Северин Касєлевський, старшій комісар фінансової сторожі і секційний начальник в Бродях; причина саний начальшик незвїстна. — Дня 29 с. м. відмоуїбїстна незвїстна. — Дня 29 с. м. відбудуть ся збори львівських виборців, на котрі запрошено нововибраного посла Вой-кєр. — Конкурє до майна Амалї Гольд-берг, влстїтельки бровару в Тернополі, оголосив тамоншій суді окуржний. — Магїстрат в Яворові розписав конкурє на посаду інспектора поліції; платня 800 кор; речєнє до вїшнєї подає назначєний до кїнця вересня с. р. — Зь Нового Торгу [на Мазурчині] доносять, що в сєї Охотинці забили хлопця вїтїа на вєсїлю. — Архїєп. кс. Вїльчєвський повернув до Львова зь своєї візитаційної подорожі на Буковину. — У Львові помер вчєра в 60 роцї жїтя Александр Рєбєдкїй, секретар ради повітової в Городєнці. — Вчєра засудив суд присяжних у Львові лїкаря і господаря зь Рїчєк равєского пові-сєра і господаря зь Рїчєк равєского пові-сєра Антона Барамушєка на п'ять лїтє тяж-коп вїзничї за убїїство жїнки зь передї-кїльканадцять лїтами. — В Рєгатині застрїлив ся 40-літній маляр церковний Антон Філовїч [як кажуть зь нужди], полишивши жїнку, зь котрою в оді довгого часу не жївє.

## Телеграми.

Вїдєнь 19 вересня. Прибули сюда послї Папак і Странскїй і конферували зь міні-страми Рєзєком і Кербером. — Проектований компромїс мїж христїансько-соці-альними і старо-консервативними в Тиролі не довїє до результєтєв. — На конферен-ції в міністерстві скарбу в справі санації чєсєких фінансєв вказували дєлєгати, що зь хвїлю підвисєня платїв учителям шкїль народних дїйдє рїчний дєфіцит Чєхї до 20 мїл. корон. Висшїй податок в оді горьких принєсє рїчно 4 мїліони, от-же ще зїстанєсь 16 мїл. без покритїя. Дє-лєгати вносєть: побрати для тої цілї кра-євий додаток до податку водї пива. Пра-вїтельство хлїпить ся до того, а розкідєть ся лиш о висєту і спєсєб стїганя того податку.

Будапєшть 19 вересня. Румунський на-стїдник трєну Фердинанд вїхав вчєра до Букарєшту. — Б. міністер двору граф Андрєш в своїй кандидатскїй мовї передь виборцями обговорював обшїрну водносїну єкономїчї Угорщини до Австрїї.

Прага 19 вересня. Переговори вибор-чих комітєтєв консервативної і вїрно-конституційної обшїрою посїєности довєли до компромїсу. Установлено для кожної сторони чїсло посєльських мандатєв і обї сторони обв'язують ся підпирати таку спільну акцію також у другїх сторон-ництв.

Напо д' Істрїя 19 вересня. В соїмї приїшло вчєра до великої сварки в часі бюджетної дискусїї мїж італїйською біль-шоєю і славянською меньшоєю. Пос. д-р Штангєр заявив, що Славїє не можуть голосувати за бюджетом, бо аї одного зь них не вибрано до комісії і не мають вї найменшїй контролї надь краєвою госп-даркою, а більшоєсть хоче цїлє населєнє славянське виключити в оді жїтя публічного. Відповїв єму на те італїйскїй загорїлєць пос. Томасї, при чом приїшло до бурлї-вих сєнєв і галасєв. Більшоєсть ухвалила бюджет.

Цєловєць 19. вересня. Дня 23. с. м. приїє царь дєпутатію соїму Карнтін, котра подякує монархови за удїленє сан-ції законів о лїкальних зельзничних.

Атенї 19. вересня. Комїсар для Крєтї кн. Юрїй вїхав до Копєнгаги.

Бруксєля 19. вересня. Понєхано пер-вєстну гадку, щоб цар прийняв прєзїдєнта Крїгєра в Копєн.

Гага 19. вересня. Королева Вїльгєлмїна повїтала новий парламент манїфєстом, в котрїм підносїть конєчність реформ в дусі христїанськїм, борби зь алїког-олїзмом, водпочинку недїльного, публічної моральности, заборони игорь газардових, і ин. Дальше заповідє королева шїроку акцію соціально-полїтичну, а в першїм рїдї обв'язковє загальнє обєзпєченє на ступї нездїбности до працї і на старєбї. Вїдїни вїзвєзу на потребу піднесєня силї вїєсковї і заповідє новї податки на по-критє коштів тої побільшеня армії.

Лондон 19. вересня. Проклямація лїор-да Кїчїєра вїшла в жїтє. В оді тепєр Бурїв не уважєть бїльшє за сторону волю-тє, лишє за ворожєбнїкєв, і конфїсують майна тєм, що не хотять піддатї ся. Мї-мо того борба не перєстє і Бурї роблять поступи вь Каплїндї.

Дунїрїа 19 вересня. Точно о 9 год. по-казав ся на водах "Штандарт", котрого стрїтив "Касєпї". Гостї обмїнялись 21 вїстрїлами. Любє, Вальдєк-Русєо і Дєль-касє удалєсь лодкою на поклад "Штан-дарт". Царь Нїколаї повїтав Любєта сєрдєчно подавши руку. Любє поклонившїсь глїбоку поцїлував царїцю в руку. Вза-ємно предствєлено свїту. Царь і царїца

СТОРИ патичкові  
автоматичні  
полотняні стягані  
Залюзи  
Принймає ся стори і залюзи до направи тає, що опісля виглядають цілком як нові.

доцілкові  
з автоматами  
або без них  
припорує найдешевше

В. АДАМСКИЙ  
давнійше Іргєнс  
Львів, ул. Собіського ч. 4.



выказали радість, що прибувають до Франції, де їх так раді в 1896 р. приймають. Французка ескадра передфільмовала перед "Штадгартом". Висівши на сушу подав мерь хліб і сіль. При бенкеті то астував любе в честь царської пари, родина і російської флотії, а цар на успіх Франції, здоров'я Любета і флотії французької, що зоратала ся з російською на водах далекого Входу.

Комп'юне 19 вересня. Царська пара прибула тут о 8 год. вечером. Мерь по привітній мові вручив цариці букет. Цинь удає ся царська пара до Реймса.

Париж 19 вересня. Всі публичні і багато приватних домові препишно удекоровані.

Нью-Йорк 19 вересня. Публіка збурила люкав анархістичних редакцій.

Буфальо 19 вересня. Убийник Чолгош не хоче п'яного говорити. Вчора приведено до него воти, щоби наклонили его до знання, но і до батька не обов'язав ся. Такого зб своїм адвокатом не хоче говорити анї слова.

Вашингтон 19 вересня. На першом зарезався раду кабинетови просить Росевельт міністрів, щоби задержали свої портфелі на цілий час его президентури. — Гівло Мек-Кінлей вислано до Кантону в Огіо.

Відень 20 вересня. Небавком поивить ся приписи виконавчі до закона о будівлях водних. Начальником нової дирекції має стати секційний шеф Вурмб. — В каплиці англійської посольства відбуло ся вчора богослуження за покійного Мек-Кінлей при участі австрійських достойників і персоналу американської амбасади і тутешньої колонії.

Прага 20 вересня. Духовенство праскою архієпархії ухвалило протест против наміреного поділу архієпархії на чеху і німечку.

Білград 20 вересня. Цілий кабінет подав ся до димісії.

Гага 20 вересня. Крігер вислав до Росевельта меморіал, в котром подносили его прихильність для Буров і просить о посередництві в справі закінчення мира.

Вашингтон 20 вересня. Всі міністри задержують свої теки і заявляють, що готові всіма силами підтримувати Росевельта, котрий буде вести політику в дусі Мек-Кінлей.

Кантон 20 вересня. З нагоди похоронів президента прибули сюди неперелічні товпи народа і представителі зб всіх сторін північно-американської Уніи. Поїзд зб тьом прибув у полудне.

Преторія 20 вересня. Бота звабив підступним способом три компанії конних стрільців в засідку і побив на голову Англіїців. Сам Кічнер доносить, що Англіїці мали 16 убитих, 30 ранених і 125 полонених. І другий начальник Буров побив шкадрону уланів, при чом 23 Англіїці побили а 32 ранені.

Раймс 20 вересня. Зб Комп'юне прибула сюда царська пара, повитана всюди ентузіастично. Цар сів на коня і удав ся на маневри. По маневрах відбув ся обід при обмісті сердечних тостів. В салі ратушевої показав мерь царській парі руску Біблію зб ХІ віку, на котру франкський король складали присягу, і шлюбіний документ Генріха І зб Анною Ярославною — в доказ, що то був перший франко-російський союз.

Русини! Памятайте на руску Бурсу ремісничо-промислову у Львові!

## Надбслане.

Спеціаліст недуг шкірних, по-  
лових

### Д-р Леон Раш

ордиує від год. 9—12 і 2—5 ул. Ягай-  
ловська 11 А — II поверх. 83 92—48

### Д-р Кароль Гайсиг

доводствний секундарь головного шпитала  
повернув і ордиує від 3—4  
ул. Гродзицьких ч. 8, I. пов. 483 8—16

Наслідком перенесення шкільної  
важкоду:

### Вишні і Черешні

високоненні, шляхотні роди 100  
шт. по 60 кор.

Каштани алеві до 2 метрів високі  
40—70 сот.

Яблони і груші високі і карлові, карлі  
очевидно по найдешевших цінах.

Трусики 100 штук 2 кор.

Приму зажадати ціни.

Фабрика консерв і торго-  
вельний огорог в Любичі  
королівскій.

Зелізнична станція Галицької Львів-  
Белзської. 494 2—6

Домовий, здоровий вікт  
з мешканем, ул. Личаківська ч.  
39 б) двері 9, поручає Елеа  
Каличук. 20 0—10

## Окуліст Д-р Беднарский

Львів, Академічна 5

ордиує від 11—12 рано і 3—5 по поудні,  
483 3—8

## Ателіе Дентистичне

ул. Гетьманська ч. 6.

Виконує ся п'якомбване, рване зубів без болю,  
встановлює штучних зубів на кавчуку і водоті  
без пилити.

Ателіе отворене цілий день.

493 33—26

Д-р Віктор Янковский.

## Найчистішша алькалічна

**GIESSHÜBLER**

Вода щавова.

## Вода Коростенська

ЖЕРЕЛО СТЕФАНА

щав алькалічно солоня

ділає знаменато в катарих горла, дихавок і лег-  
ких, як і в інфлюенці. До набути в антиках,  
дрогеріях і складах мінеральних вод.

Головний склад для східної Галичини у ц.  
ВОЛЬФА ЧОПНА. Львів, Жовківська 2, 478 2—9

## Ц. в. уприв. галицький акційний

## Банк гіпотечный

### Воддль депозитовый

приймає вкладки і виплачує задатки на бь-  
жучий рахунок, приймає до переходу  
цілий папери і уділяє на них задатки.

Окрім того заведено на взір загра-  
нничних інституцій так звані

### Депозита сховковий

(Safe Deposits.)

За оплатою 25 до 35 ар. а. в. рбчн, де-  
позитар одержує в сталевій паянцарній касі  
сховок до виключного ужитку і під влас-  
ним ключем, де безпечно і дискретно мож-  
на переховувати своє майно або важні доку-  
менти.

В тьом напрямі гіпотечний Банк по-  
робив як найдалше йдучи зарядження.

Приписи здійснює ся до того рода де-  
позитів можна одержати безплатно в depo-  
зитовім воддль. 874 [2]

у реставрації АСТУЛІ ТЕПФЕРА, ул. Тробо-  
вська 12 док власний, можна додати щоден-  
но о годі 8-й разо горької охладки.

| ЦІНИ                                                                                                                                                                                              |       |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------|
| Печеня верховні з макугою                                                                                                                                                                         | 15 ар |
| Смажні деган                                                                                                                                                                                      | 12 "  |
| Фелет                                                                                                                                                                                             | 12 "  |
| Ніжні теляча зб хривом                                                                                                                                                                            | 10 "  |
| Ковбаса з хривом                                                                                                                                                                                  | 6 "   |
| Кавар                                                                                                                                                                                             | 15 "  |
| Смажні зб ароматизації                                                                                                                                                                            | 40 "  |
| Всякі манити з найближчих родках по на-<br>йкращим цінах; для певности, що погодити<br>з мови реставрації, даю водобрані маркі. —<br>Найкращі зли по найдешевших цінах почаш-<br>вд 40 ар. літра. |       |
| По театр все оціна, в золотий вибір естра-<br>дантиків заможного духа.                                                                                                                            |       |

79 312—? В зносках повешаєм  
НАТУЛА ТЕПФЕР.

## КОПІРНИКІЙ І БІНІ

Оптики і Механіки у Львові площа Га-  
лицька ч. 1, против Банку Гіпотечного на  
п'явціях площі Галицької

Поручає в величезній  
сборі і по цінах  
найдешевших  
окулярів, біноклів,  
зорюми, біноклів,  
далекоскопів, бароме-  
трів, термометрів, мі-  
крометрів, лупи, жом-  
илом, райскайга, таємні шрифти, піом, мікрос-  
коп, макетери і т. п.

Уряджене дивизій експертних.  
Воді напразки погоджують ся зб зб-  
сережнє з макетерією.

## Знаменитий мід десеровий

і кураційний

продає в власній патіи 5 стр.  
3 ар. 30 кор. франко. П. Корже-  
вич вкл. учитель в Іванча-  
нах. 487 3—6

Заходом членів академічного  
товариства "МОЛОДА УКРАЇНА"  
в Чернівцях вишли в 1901 р.

оті книжки:

М. Гоголь: "Ревізор", переклад Ва-  
силь (Сімовича) 60 сот.

Г. Яблочков: "Ціська учителька",  
переклад Антона Крушель-  
ницького 50 сот.

Іван Семанюк: "Карби", опов. 60 сот.

Теодот Галип: "Думи та пісні" (по-  
езія) 20 сот.

Антін Крушельницький: "Серце", опо-  
відання 70 сот.

Замовляти можна в Книгарні  
Наукового Товариства ім Шевчен-  
ка у Львові, ул. Чарнецького 26,  
або у В. Сімовича в Чернівцях, ул.  
Гуська ч. 25.

По повероті із заграниччя  
в конвенційній школі  
співа Ади Домбровської курс на-  
уки сольового співа розпочав  
ся 15-ого вересня Оссолинських  
ч. 10 II. п. 493 1—8

## Віденьська філія фабрики у- тірвіга і Братей

Львів, Ягайловська ч. 2

поручає найбільший вибір 30%  
483 дешевше ніж всюда. 5—30

## До Всесвітнього Ду- ховенства!

Проч зб жидівською блягою!  
!!!Своб до свого!!!

Вироби кожовичів, захвалювані  
пунимми анонима віденьських  
фірм, продаю о 10% дешев-  
ше зб гарантією на місяці.

Бритви англійські, власні, со-  
дінційські і швейцарські у вели-  
чезній виборі зб цінах від 80 кр.  
до 2 ар. 80 кр. Кожду бритву пе-  
редь викладом сам випробую а  
на слухач, як не надіє ся до во-  
доси, вибмию охотно без доплати  
або звертаю гроші. Бритви безпе-  
ченства [оказане виключене на-  
вть у не умовчати годі ся]  
Генераль зб охоронниками, ціна зб  
етю 2 ар. 20 кр.

## Иванъ Ляврукъ пожовникъ

Львов, ул. Галицька ч. 6.

Заразом поручаю всей выро-  
ти кожовичів зб мої робіти  
виконані.

Витяг зб листів признаня:  
Зб присланий мені під датю  
17 (і) 1901 бритви послали наде-  
житого. Бритви суть дуже добрі,  
а при том дешеві, есмь зб них  
доволенний. 483 82—104

О. Копицький в Гайсеу

Одинока спеціальна фабрика в  
Австро-Угорщині. — Ц. в. дер-  
жавний медаль за знамениті  
вытворы.



## Fr. Moravus

Brünn, Grosser Platz 8,

вибробає і достатчає  
вежові годинники для церквей,  
школ, замков, ратушів, фаб-  
риків і т. д. контрольний го-  
динники для поштових сторожі,  
електричний годинники як най-  
лучше вибробає і під га-  
рантією.

200 вежових годинників до-  
статчає на повне вдоволене.

Ціники виславсь даром.

884 0—12

До Скульського. Так до свого.  
Там то кухня, дїстия слава,  
Страв добрих мавш много.  
А 10 кр. кожда страва.  
Котлет, шнапель, дивий дива.  
Зрази сїжані і биті,  
Ковбаса наша правдива,  
А голубці знамениті!  
Шво оно, — много дуже  
Водок! — рбч то идеальна,  
Попробуєм, веда друже,  
До Скульського — Театральна!  
488 5—6

100 до 300 ар. МБЯЧНО  
можуть заробити особи всь-  
кого стану в кожній мбце-  
ности певно і чесно, без ка-  
піталу і різниа, через про-  
даж законно дозволенних  
паперів державних і збо-  
сб. Зголошена до: LUDWIG  
QESTERREICHER, VIII. Deutsch-  
gasse 8, BUDAPEST. 96

Дні 21 вересня 1901. отворена

## перворядна

## КАВАРНЯ „МОНОПОЛ“

при пл. Марійській ч. 8, [річ ул. Гетьманської у Львові]

з найбільшим комфортом улашнена в етот „Secession“, витина:  
Сальони з наміченим місцем на Марійську площу і Бану Геть-  
манської.

Білярди при найкращій конструкції в Європейській фабриці Сей-  
фарта і Сина у Відні.

Читально заоснащену в найбільшій відомості справних і загра-  
нничних газет.

Освітлене Асера. Вентиляція знаменита. Телефон.

Кава, Чай, Чонолада і т. п. найкращої якості і Холодники.

Буфет заможний біскупів заставою: Вина на бутелі і се-  
літні. Шампан.

Конья французька, бісер заграничній і праві в величезній виборі.

Услуга вірцева і ретельна.

Будучи через 22-гу самостійну навіацію, з'являю з своїм закладом  
заводи Пондоль Р. Т. Публіки, одиторі і генер. архітект. з  
зубовими нововинами.

Франц Гексель

власитель каварни „Монопол“ (1—3)

Перевіз меблів в місці  
залишених в залізницях в  
замканих ящиках патентованих.  
Опаковане меблів.  
Специально в залізницю і із  
залізницю.  
Вуголь салонний по кор.  
150 зб і солнар з до-  
ставкою. 489 8—16

Площа Галицька ч. 2.

Телефон 537.

Ціє керо з уприв

Реставрація шпигу, Фабрика румів, ліверів і оцту

Юлія Миколаяша Наследников

## Якова Шпрехера и С-ки

у Львові

поручає старі герби польські, розписи, ліверы,  
румы правдиві зб ймаїни, мечики, спіртус, „Вол-  
point“ на вишиван, та зб правдивий оцет спіра-  
тусовий. 366

Склад для мбств ул. Галицька ч. 1. — в буди-  
Коперницька ч. 9, 1892

Пропшу оглядати

Найдешевша торгівля галантерейних товарів

## АДОЛЬФА РАША

у Львові, Ринок число II.

на против тов. „Просвіти“.

Прип'ручає великий вибір мужеского біла, краваток,  
рушавчик, парасолів, палічок, шкірних виробів, ро-  
сійських патшонів, дитячих забавок, всьляких альбу-  
мів, карт а видами, мал тоалетових і перфумерій.

825 41—78

## Білеті візитові літографовані, =

## = Запрошення шлюбні і балеві,

## ЕТИКЕТИ

на фляшки, антикарські пуделка

однокольорові або барвні

Карті адресові, заголовки на листи і фак-  
тури купецкі артистично виконані.

Ціані папері, щадачі і уділові книжочки.

Дипльома, образи, пляни, мапи, ноти, оновіщеня  
і плякати.

Тутки цигаретові, цінники, автографі і всякі робо-  
ти входячі в обсяг артистично-літографічний вико-  
нуємо кзирцево і на ограниченній час.

Заведене наше, заосмотрене в найліпші машини поспішні, по-  
рушувані механічною силою, і посідаюче найновітні уладженя,  
може вдоволити навіть найвибагливіші вимоги так у друкарській  
ділі як і в літографічній.

Поручаючи наше заведемо ласкавим зглядом Р. Т. Публіки,  
остав з поважанем

## Піллер і Спілка

Львів, ул. Личаківська ч. 3-

493 1—5







Виходить у Львові щодня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вісник найзнаменитіших повістей“ виходить вівторок і вівторок п'ятницю на переміну разом з „Діло“.

Передплату і інсерати приймають: У ЛЬВОВІ Адміністрація „ДВЛО“ ул. Баторія ч. 24. Бюро газет А. Ольшеского ул. Килинського 2; С. Соколовський Пасаж Гаваніа ч. 9; К. Бухштаб ул. Кароля Людвика ч. 23. — У ВІДНІ: М. Дукес, І. Селерстатт; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; ВЪ ФРАНКУРТЪ і ГАМБУРГЪ: М. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДВЛО“ і належність за інсератами платити у Львові.

# ДВЛО

Передплата на „ДВЛО“ з літер. додаткомъ

за Австрію: за границею:  
на цілий рік . . . 32 к. на цілий рік . . . 44 к.  
на пів року . . . 16 „ на пів року . . . 22 „  
у Львові:  
на цілий рік . . . 28 к. на пів року . . . 14 к.  
на чверть року . . . 7 „ на місяць . . . 2 к. 40 с.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані вільні від порту.

Посидинки число коштують 12 с., на пров. 14 с.

Оголошення звичайні приймають ся по 20 с. відь одной строчки інсератової або си місце а в рубриці „Надслани“ по 50 с.

Подяки і інші донесення приватні числять ся по 30 с. відь строчки.

## Перегляд сегоднішніх виборів до союму.

(Дальше.)

27) **Перемышляни.** Результат голосування (57 голосів селянина Березика против 91 гр. Романа Потоцького) значно корисливий як в 1895 р., але менше корисливий як в р. 1889. В перемышлянському судовому повіті за мало було відпорности з рускою стороною.

28) **Рава-руска.** О. Кипріяна напроцював ся, а о. Мазикевич достав готовий мандат 100 голосами против 97, як результат дипломатії тамошніх Русинів, і то навіть народівців. Уступчивість свою Русини за далеко попустили; си не можна було переперти о. Кипріяна, то треба було постарати ся о виборі якоїсь більшої факхової або парламентарної сили, бо лучше упасти, стоячи при своїм, ніж западти уличі.

29) **Рогатин.** Сей повіт, як уважають був по двох останніх виборах до ради державної за найлучший повіт руский, так і зберіг свою добру славу: д-р Мозиліський вибраний 97 (взглядно 118) голосами против 73.

30) **Рудки.** Результат (59 голосів против 72) єсть значно корисливий, як при двох останніх виборах до союму (39 гол. против 73 і 32 против 97), хотя менше корисливий, як при обох останніх виборах до ради державної. І тут одна часть москвофілів киришила та поспувала справу.

31) **Самбір.** Теперішній вибор (21 голосів против 126!) випав так же, як ще ніколи. Винні надужити, але ще більше байдужість, бездіяльність і неспроможність тамошніх Русинів.

32) **Сяноч.** Хотя руский кандидат достав майже половину голосів (92 против 96), однак сего результату не можна назвати навіть взглядно корисливим з огляду на те, що кандидат польських людовців, котрий доси був послом з того повіту, тепер зрезигнував в корист руского кандидата.

33) **Сналь.** Се оден з найгірших руских повітів. Русинів в там вправді лише 49%, але і народ і священники заможливі як деінде; ту свою лиху славу задержав повіт також тепер, вибираючи намѣстника мало-що не одноголосно. (Давніше якось не було такого респекту перед намѣстниками — і в р. 1883 тодішній намѣстник гр. Альфред Потоцький вишов в Подгайцях тільки слабою більшістю голосів против чоловіка т. зв. завислого і ему підвдастного, проф. Нат. Вахнянина!)

34) **Снятин.** Сей повіт — то домена радикалів, котрі допровадили до того, що руский кандидат (тогда о. Гамораг), мавший в 1889 році 85 голосів против 50, тепер (вже, розуміє ся, чистий радикал) достав лише 38 голосів против 111 того самого контркандидата Мойсы!

35) **Сональ.** Руского кандидата д-ра Петрушевича повалили надужити виборчі і киришени москвофілів, котрі кричали і трубили, що там весь народ стоїть за ними, а вкінці вишло, що их кандидат, секретарь Литинський, достав лише 13, а д-р Петрушевич 70 голосів. Правильно-польский кандидат достав 91 голосів.

36) **Станиславів.** По уступленню польского кандидата достав руский кандидат Іосиф Гурик 120 голосів против 46 голосів дотеперішнього посла Вишнчука, і то помимо того, що москвофіли сразу агітували против Гурика а вкінці уступили ся в виборі. Та киришени их не багато могло пошкодити, бо показало ся, що они мали до свои розпорядности — 3 голоса.

37) **Старый-Самбір.** Руский кандидат (суд. радник Лявницький) перепасть через виборчі надужити і киришени декотрих Русинів (именно амбітного польовофіла, віце-маршала о. Василькевича) 50 голосами против 56. А се міг бы бути оден з найлучших руских повітів (Русинів в ньм до 80%).

38) **Стрий.** Выбором д-ра Олесницького може стрийский повіт повелчати ся перед цільм краєм. Тут кипіла найзавзятіша борба, бо маршалок повітовий — сам правительственно-польский кандидат гр. Кароль Дьдушицкий — і староста, заслонені можными плечами, уживали всіх сил і всіх штук, на які тільки могли здобути ся. Результат: 101 голосів д-ра Олесницького против 70.

39) **Тернопіль.** Якійсь часть, особливо в часть виборів до ради державної в 1897 і 1898-ом роц, здавало ся, що то найлучший руский повіт. Та се були радше хвилині порыву. Розбурхані радикальними рухом селяне охляли, зражені неповодженнями, і тепер руский кандидат Гарматий достав лише 59 голосів против 119 голосів гр. Коритовского, котрий по тяжко перефорованом останнім своїм виборі в 1895 році (98 голосами против 76) ршив ся був уже не кандидувати.

40) **Товмач.** Сей повіт, котрий в 1895 і 1897-ом роц дав руским кандидатам більшість голосів, тепер цілком поспував ся, стереризований при торішніх виборах старостою гр. Дьдушицьким а при-том і розточуваний зовсім безвыглядно а других знеохотуючою агітацією радикальною. Нещасливо і непотрібно поставлена там в останній хвили кандидатура д-ра Окуневского придбала лише 35 голосів, а повіт, маршалок Урбанський вибраний 135 голосами.

41) **Теребовля.** Русини сего повіта радили собі перше в той спосіб, що в рр. 1889 і 1895 вибрали до союму через компріміє польского демократа д-ра Ольшеского, котрий і справді поступав льояльно. Тепер, стаючи самі до акції, списали ся фатально: на их кандидата, селянина Русина латинського обряду, підпираного і польскими людовцями, упало лише 22 голоса, а не дуже впрочом грізний противник гр. Баворовский вибраний аж 119 голосами.

42) **Турка.** Польский кандидат Осуховский з льокальних і „высших“ зглядів в останній хвили уступив — і руский кандидат Мих. Глидзевський вибраний в пашапуку старости Вільницького одноголосно.

43) **Заліщи.** Результат (46 голосів против 95) лихий, але все-ж лучший як при попередніх виборах соймових, де руских голосів було лише 31 і 25 против 101 і 121.

44) **Збарж.** Руский кандидат, попередний посол Остапчук, дорогою компромісу вибраний одноголосно, але сей повіт, колиєсь репрезентований пок. о. Сьчинським, міг бы і без компромісів борю перефоровувати його вызначного кандидата.

44) **Золочів.** Сей (найбільший в цілій Галичині і Австрії) політичний повіт уважав ся колись, именно по виборі Рожанковского в 1889-ом році 153 голосами против 113 голосів повітового маршала Шнеля, за оден з найлучших руских повітів; староста Родер за девять літ зробив его одним з гірших. На жаль, тамошній Русини супротив его надужити за мало показували відпорности, аж в день вибору здобули ся на ршучу демонстрацію.

46) **Жовква.** Повітовий маршалок Старжинський, котрий в 1895-ом році вибраний був 110 голосами против 59 голосів д-ра Короля, тепер зрезигнував з кандидатури, видячи си безвыглядність, і д-р Король вишов 101 голосами против 59, котрий достав 67 голосів.

47) **Жидачів.** Через великий надужити виборчі вишов в том повіті, однім з найлучших руских повітів, польский кандидат Павлюковский 66 голосами против 65 голосів руского кандидата о. Давидика. Але й декотрі Русини, именно власне декотрі москвофіли, не показували при правыборах достаточной ревности для своего вызначного сторонника.

(Конец буде.)

## Крокодилеві слезы.

II.

П. Божинський знає, кільки ложі накончив вон в тих „кількох словах“ про руску справу; вон знає се навіть ліпше від нас, бо значна часть его політики, так прихильної рускій справі взагалі а рускому шкільництву з-окрема, остала ся его тайною, бо пребогато кривд, які вон вепів заподяти Русинам, не дійшло до прилюдної відомости, а вон сам, мимо настійлих домаган Русинів, особливо бывшего посла д-ра Окуневского, щорічний справоздання краєвої ради шкільної так укладав скромно чи хитро, що з них нічого не можна довідати ся про его заслуги для руских шкіль. Отже відповідати п. Божинському на его перфідний теревіт не гадаємо, тым більше, що ми ему так часто вже показували незбитими фактами его до крайности русинофдну політику, а д-р Окуневский недавно підісь ему в сойм цілий околот фактів, котрі теж не свідчать не то о прихильности, але хоч-бы навіть тільки о безсторонности краєвої ради шкільної і п. Божинського. Для інформації Русинів також злишна річ повторяти те, що они давно вже добре знають. Але як п. Божинський не для своих слухачів товаришів городив свідому ложь, а для свѣта, так і ми лише для свѣта хочемо бодай коротко і побжно здебільшого узяти на его перфідію, щоби не погадав може хто, що мовчимо, бо признаємо правду і слушність.

П. Божинський своих „кілька слів“ про справу руску починає від еры Ваденього и.и. свей. І се перша его ложь, мовби з того часу правительство прихильно обернуло ся до Русинів. Загально відомо річ, що переговори руских послів з намѣстником Ваденім оперли ся передо-всім на жаданю, щоби правительство змінило давнійшу систему чи то політику, Русинам отверго ворожу. Не вимагано при том жадно прихильности, а тым менше ласки; жадано лише безсторонности і справедливости. Відомо також, що недодержане сего першого і головного улові змусило опісля посла Романчука до відвороту. Правда, що Вадені збрвав з попередню політику що-до Русинів; але ложю є, мовби уділив всеї помочи правительства народному сторонництву против москвофілства. За те правдою є, що вон почав маківельську політику розбивання руских сил, втворює гороточку інкамерованих Русинів, а гонив і переслідував усіх инших, уважаючи их за „москвофілів“.

Так само ложю є, що напрям москвофілській мав перед тым в рускій суспільности ршучу перевагу та аж від часу Ваденього стратив тую перевагу. За те правдою є, що напрям москвофілський, котрий справді давніше мав у нас ршучу перевагу, вже давно перед Ваденім почав си тратити безповоротно природною силою живої идеи рускої народности і наслідком невеселуцїої праці перенятых тою идеєю народівців. Уже і перед Ваденім мали Русини майже все шкільні книжки написані в чистом рускомъ языкѣ, з науковою термінологією, в народномъ напрямі і душі. Коли бы Вадені змінив був політику що-до Русинів, так, як тоді рускі послы домагали ся, і коли-бы

так, як кожде честне правительство повинно поступати, знав був в краі лише Русинів, а не его сторонництва; коли-бы безсторонно і справедливо дав був Русинам користати з прав, запоручених конституцією рускій народности і мов; то-при факті, що в Галичині нема Москвофілів і ніхто по московски не говорить, була бы так інтензивна культурна праця горячо перенятых національною идеєю народівців до нащадку змела у нас всяке москвофілство. Тымчасом фактом є, що політика Ваденього, втворена гороточкою латентованих Русинів, до котрих не вагано ся втягнути навіть кількох москвофілів, і переслідуване всіх инших Русинів під позором, що они москвофіли або радикалы, додали тутешньому москвофілству нової сили, о якій ему самому перед Ваденім вже й не снило ся.

Правильно, Божинський, мов-то від часу Ваденього Русини-народівці зыскали ршучий голос, першенство і помоч при оцінюваню руских відносин, при обсягданню урядових посад і становних выходящих з вибору. Се все є чиста свѣдома ложь. Котрій-ж то народівці зыскали те все? Хиба може якийсь оден або два зашники-фагасы, котрих п. Божинському подобає ся звати Русинами-народівцями, але не народівцями? І де-ж ті „урядові посади“, де ті „становні, выходячі з вибору“, при котрих обсягданню „Русини-народівці мали ршучий голос і першенство“? Чи може той єдиний на цілу Галичину директор гімназійний, з роду Русинів і попович, котрий вистає ся мов злочин, що колись дѣтвком убрав ся в синій широкий шаравары і червоний пояс, та лише тоді, як сего політика вимагає, признає ся до своего руского роду? Чи може панове послы Длужанський і Гладивський? Де-ж є ті „Русини-народівці“ на „урядових посадах“? Чи і се дѣлясь на „ршучий голос Русинів-народівців“, коли за всемогучої управы п. Божинського щирых народівців і совѣтних учителів перенешено як той ze względów służbowych на Мазуры, коли мимо протестів Русинів-народівців обсягдувано важні посады учительских инными москвофілами, хоч мѣж кандидатами були і народівці?

Хвалить ся п. Божинський утравізацією учительских семинарій та зорганізованем „богачох“ большеклясовых народных шкіль з рускимъ выкладовымъ языкомъ. Де-ж ті большеклясовы рускі школы? Чому п. Божинський не хотів ніколи похвалити ся ними в справозданях краєвої ради шкільної? А за те чи вже забуть, кільки робив трудностей при організації рускомъ большеклясової школы в Тернополі, Коломиці, Яворові, і и.? Чому п. Божинський не похвалити ся, кільки руских шкіль спольщено безправно за его управы, а кільки зутравізовано без найменшої підстави і потреби? А те зутравізоване учительских семинарій! Пожаль ся Боже! Чи про самбірську семинарію мало у нас писано з доказами, нікимъ доси незбитими, бо опертими на правді? Але п. Божинський на ложі їде і ложю поганяє!

Жадане Русинів поділу краєвої ради шкільної на секції руску і польську зве наш добродій демонстрацією! Чи окрема рада шкільна чesка і німечка є також демонстрацією? Коли не бажаєте топ демонстрації, то чому-ж не поступаєте справедливо, чому до школы і выхованя вводите на перше місце політику, польонізаційну систему і національній антагонізм, за котрі у нас до еры Ваденього і Божинського майже не чувати було?

Гнівають ся народівці — каже п. Божинський — на раду шкільну, а з-окрема на него, за те, що: „в шкільних книжках не поминали ми“ і т. д. Ні, пане Божинський! Не за те гніваємо ся! Історія годі















# ДЭЛ

Поднимать и носить повеселит приватный членать ее но  
30 с полнотой.

*Leontopodium alpinum*,







[illegible]



лежність. Розуміється само собою, що по такій вандрівній одержав я мою посылку обдрану, звичайно як тоді спіртку, що пошлана на ласку й неласку людей злої волі. Питаюся тепер: коли ж. к. Дирекція зволить вже раз на серію наказати своїм підвладним урядникам, щоби вже раз навчили ся рускої азбуки і совісно водчитували рускі адреси та не нагадували самовільно адресатів на шкоду? — Петро Ринишій.

— Свангелічна громада у Львові вже не бавки приступити до вибору пароха на місце покійного Ємія Графіна. Чотирох кандидатів допущено до пробних проповідей, а іменню пасторів: Помикача і д-р Вредонку із Шлеса, а Майзнера і Пльоніка із Галичини. Всі чотири проповідують також по польськи. Остаточне порішення залежить від делегатів громади.

— Колядація будови водопроводу львівських водбуда си сими днями. Комісія узнала, що будова переведена згідно з планами і всі праці, маючи на оці безпечку від ушкодження, виконано цілком однією. Тож цілу ту справу, оскільки вона відноситься до головного лінії Львів-Воля добротанаск, унаказе ся покінченою.

— Займава поголовна петиція. В Парижі, Реймсі і Компьєні указали ся в торговельні карти кореспонденційні з готовим текстом і адресою: «Бог Величеству царю Николю II». Рисунок зображає Кригера, що дивлячись тяжкий хрест, а текст у восьмих стрічках м'ястить просьбу до царя, щоби узяв ся за Бурамі. Що жне, купує ті карти, та лиш положивши на них свою підпись, відомляє достойному адресатові.

— Водважний панок. Передь коломийським судом водбуде ся в початках серпня цїкава розправа. Властитель посібностей Марморосек дружив з высоты поверха купця Бехера так, що той лїчив ся вельми м'ястив і став на цїле жите неспособним до праці. Председателем розправи буде президент суду п. Кунцек, а оборону обирає д-р Грек.

— Поправка. В справозданю Товариства ім. Котляревського, уміщеном в «Дїлї» з дня 12 с. м. зайшла помилка друкаря через пропущене одної стрічки письма: Мало бути так: «Павлина Ілдімович від В. Шелюха 6 кор., Малаї 27 сот., Устиянович 20 сот.» а тимчасом пропущено: «від В. Шелюха 6 кор., Малаї 27 сот., Устиянович», через що вийшло що п. Павлина Ілдімович зложив 20 сот. [замість 6 кор.]

— Дрбний всти. Архикнязь Леопольд Сальваторь приїхав в недїлю з Будапешту до Долини з водгатам поїхав до Выгоды, де водбудуть ся лови на олені. Конкурси на посаду лїкаря окружного в Чернікові з реченцем до 15-ого жовтня с. р. розписав тернопільський видїл повітовий; платня 1,000 кор. і 600 кор. на об'їзди. — Каденція судів присяжних в Синоді розпочинає ся 26 падолиста с. р. — Міністерство просвіты рїшило завести другу посаду инспектора промислових шкіл в Галичині.

**Іменования, перенесения, водзначения и пр.**  
Міністер судніцтва переніс нотарів: д-ра Яна Мичинського з Жабна до Вязон, Каз. Маховича з Затора до Жабна, і іменував нотаріального кандидата Фр. Шлєдкого в Горлицях нотарем в Заторі.

**Русини! Памятайте на будову руского театру!**

**Телеграмы.**

Відень 24 вересня. Презесь уторского кабинету Сель і міністер скарбу Люкач конферували вчера з міністрами Кербером і Бем-Баверком. — В справі інститута св. Броніа конферував гр. Голуховскій з нунцієм Талінім.

Прага 24 вересня. Politik доносить, що міністер д-р Резек був в недїлю до сїти дово до приватної аудієнції у цїсаря і пояснив політичну ситуацію в Чехії. — Бувший віцепрезидент палати послов Праде упевняє рїшучо, що не прийме евентуального поновного вибору, хоти президент

Дня 21 вересня 1901. отворена

**перворядна КАВАРНЯ „МОНРОЛ“**

при пл. Марійській ч. 8. [ріг ул. Гетьманської у Львові] з найбільшим комфортом улажене в стилі „Secession“. посїдає: Салони з величавим видом на Марійську площу і Вази Гетьманські.

Білярди три найновішої конструкції із славної фабрики Сейфарта і Сина у Відні.

Читальню заосмотрену в найбільшій експльметі красивих і затрапичних газет.

Освітлене Авер, Вентиляция знаменита, Телефон.

Нава, Чай, Шоколяда і т. п. найпершої якості і Холодники.

Буфет заосмотренный богатою заставою; Вина на бутельки і келїшкі, Шампан.

Коняк французскій, лікери заграничні і краєві в великій виборі.

Услуга взірцева і ретельна.

Ведучи через 22 літ самостійно каварню, з'єднав я собі ласкаві оцінки Павлика Р. Т. Публіки, о котрі і тепер прошу, остаючи з глибоким поважанем

**Франц Гексель**  
власитель каварни „Монрол“.

497

Ротеръ его до того наклоню. — Нїмецка партия людова оповістила свою виборчу вдову, в котрій мїжє пншим жадає: 1) водокремненя Галичини; 2) цловон спільности з Нїмецчиною; признаня нїмецкого языка державнимъ.

Оломуць 24 вересня. При вчерашнім виборі капітульного каноніка вибрано з поміж кількох кандидатів каноніком ке. гр. Коморовекого, за котрим голосували чеські члени капітулы.

Петербург 24 вересня. Повернувшись из Парижа шеф кредитовой канцелярии министерства скарбу Малишевскій высказав надежду, что миллиардовая позичка, по усунению деяких трудностей з французскими банкирами, даст ся у Франції перевести.

Гага 24 вересня. Новый президент министров конферував з делегатами Бурбв. Цїлею конференції було лично познакомити ся і освідомити ся в справі трансальпійскій.

Берлімь 24 вересня. Дневникъ анархистичный Neues Leben, що м'їстив статью о замаху на Мекъ-Кінглен, сконфісковано, а одвїчального редактора Оттона Панцера арештовано.

Брукселя 24 вересня. В тугешнихъ кружкахъ запериваютъ, що Кригеръ вышле спеціальну делегацію до Вашингтону до нового президента Сполученыхъ Державъ Россельта, щоби его просити о посередництв в справі трансальпійскій.

Париж 24 вересня. Радикально-соціалістичный дневникъ нападають на соціалістичныхъ министровъ Мілранда і Бодіна за ихъ участь в торжествахъ принятии цари. Знов же націоналістична преса обвиняє президента Вальдека-Руссо за те, що царь не поступив до Парижа.

Нольонія 24 вересня. Вчера выїхала водси царска пара з поворотомъ до Россіи.

Мюнстеръ 24 вересня. Прибув сюди один з членів світы кн. Чуна, щоби з его розказу зложити вїнець на гробі бар. Кетелера.

Пенінъ 24 вересня. Водъ часу вымаршу войскъ заграничныхъ панує в мїстї спокій. Населєне оказує прихильність чужоземцямъ.

Дурбанъ 24 вересня. Бота на чолї 1500 людей пустив ся в похід з Ермелью до Зулу.

**ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦИИ И АДМИНИСТРАЦИИ.**

Вп. Н. Го. вт. Рд. не. До кінця року ще 4 К. — С. Ха. вт. Мо. Ос. До кінця року ще 3 К. 60 с. — І. Ку. вт. Годат ся. — Н. Ча. вт. Пе. За сей рік все. — В. Ва. вт. Ве. Приїде нам 1 К. — Н. Ле. вт. Ко. Рахунки годіть ся. — П. Ка. вт. Со. Ше 6 К. 80 с. — В. Де. вт. Хл. На IV. квартал лишню ся тепер 80 с. — І. Ку. вт. Па. Тепер заплачено по концї III. кварталу все.

**Курсъ Львовскій**  
зъ дня 24 н. ст. Вересня 1901.

| Акція на штуку безъ купона.                    | Плат.  | Жад.   |
|------------------------------------------------|--------|--------|
| Банку гипот. галиц. по 200 ар. а. в.           | 530    | 540    |
| Банку для торговлі з промыслу 200 ар.          | 850    | 858    |
| Банку кредит. гал. по 200 ар. а. в.            | —      | —      |
| Зеліз. гал. Кар.-Льв. по 200 ар. м. к.         | 426    | 433    |
| Зеліз. Льв.-Чернов.-Ясс. по 200 ар.            | 522    | 532    |
| Листы заставні на 100 ар.                      |        |        |
| Банку гипот. гал. 5% а. в. выдво. зъ 10% прем. | 109 50 | —      |
| Банку гипот. гал. 4 1/2% а. в. выдво. 50 л.    | 97 30  | 98     |
| 4% 60 л. по 200 кор.                           | 89 70  | 90 40  |
| кравого 4 1/2% а. в. выдво. зъ 51              | 99     | 99 70  |
| 4% а. в. выдво. зъ 67 л.                       | 92     | 92 70  |
| Товариства кредит. 4% (І. емісія)              | 93 80  | 94     |
| 4% выдво. зъ 41 1/2 л.                         | 93 50  | 94 20  |
| 4% выдво. зъ 66 л.                             | 90 70  | 91 40  |
| Облига на 100 ар.                              |        |        |
| Галиц. фондъ пропнціаційного 4% а. в.          | 96     | 96 70  |
| Буков. фондъ пропнціаційного 5% а. в.          | 101 50 | —      |
| Комунальний Банку крав. 5% (ІІ. емі.)          | 101    | 101 70 |
| 4 1/2% (ІІІ. емі.)                             | 98 70  | 99 40  |
| Позички кравого зъ 1873 по 6% а. в.            | —      | —      |
| Позички кравого зъ 1893 по 4% а. в.            | 92     | 92 70  |
| Позичка м. Львова 4% по 200 корокъ             | 87 50  | 88 20  |
| 4 1/2% 4-ом емісії.                            | 97     | 97 70  |
| Львом:                                         |        |        |
| Мѣста Кракова по 20 ар. (40 к.)                | 76     | 80     |
| Мѣста Станиславова                             | —      | —      |
| Монеты:                                        |        |        |
| Дукатъ цїсарскій                               | 11 17  | 11 35  |
| 20 франків                                     | 18 90  | 19 15  |
| 100 Рубльнъ орїєнтальныхъ                      | 250    | 254    |
| 100 Рубльнъ павловыхъ                          | 252 50 | 254    |
| 100 марокъ нїмецкихъ                           | 117    | 117 50 |

Русини! Памятайте на руску Бурсу ремі-снично-промислову у Львові!

**Надболане.**

**Д-ръ Кароль Гайсигъ**

доголїтний секундаръ головного шпиталя повернувъ и ординує водъ 3-4 ул. Гредзичнихъ ч. 8, І. пов. 468 в-15

**Вы може глухій??**

Кождый рідъ глухоты в тупого слуху улїчмымъ называють новымъ вынходъ м; лише глухоролженъ невѣдчымъ. Шумъ въ ушахъ сейчасъ устуває. Опишьте, на що теритъ. Выслѣдъ ка и водновѣдъ безплатно. Кождый може дома лїчъ пс. Мѣждународный закладъ лїченя ушного 596 La Salle Ave., Chicago, Ill. 491 1 52

**До Всечестїйного Духоуєнства!**

Прочъ зъ жидовского бляю! !!!Свой до своего!!! Выробы похобничї, захвалюванї шушмыми аносамы виденськихъ фирмъ, продаю о 10% дешевше зъ гарантією на мѣсцї.

Бритвы англійскї, власнї, солїтєнскї и швейцарскї у великомъ виборѣ вѣднхъ водъ 80 кр. до 2 зр. 80 кр. К жуду бритву передъ высылкою самъ выпробуєть а на случай, якъ не надєє ся до водоса, вымѣнює охотно безъ доплатъ або звертаю гроши. Браты безпечности (скальчене выключено) лїчъ у не умѣючыхъ голити ся Генкельса зъ охоронниками, цїна зъ етой 2 зр. 20 кр.

**Иванъ Лаврукъ**  
ножовникъ

Львѣ, ул. Галицка ч. 6. Заразомъ поручаю вській вырѣдъ ножовничї въ мой роботѣ выконанъ. Выгягъ зъ лїотѣвъ признанъ. За прїсудомъ мѣнѣ водъ латою 17 (5) 1901 бриты послїаю налєжѣть. Браты суть дуже добры, а прѣ сѣмъ дешевѣ, сѣмъ зъ нихъ вдоволеннѣ. 48 82-10. О. Копытєнскій въ Гойску

**СВОБОДА**

письмо политичне, просвѣтє и господарскє для народу. Редагує д-ръ Евгєнъ Левинскій. — Выдає и за редакцію водновѣдъ. Алексєи Борковскій. Цѣлорѣчна передплата выносьтє 2 ар., на полъ року (зр. Редакція и администрація: Львѣ, ул. Баторїа ч. 24. Водъ 1 (18) сїчня 1897 выхѣдѣтъ у Львѣ, що четвєртѣ (на мѣсцѣ популярныхъ газетокъ „Вѣстѣнцѣ“ и „Читальня“) тѣждєзѣ полярка газетка.

Заходом членів академічного товариства „МОЛОДА УКРАЇНА“ в Чернівцяхъ вышлї в 1901 р. отєі книжки: М. Гоголь: „Ревизор“, переклад Василья (Сімовича) 60 сот. Г. Яблочковъ: „Сїльска учителька“, переклад Антоны Крушельницкого 50 сот. Иванъ Семанюк: „Карб“, опов. 60 сот. Теодот Галп: „Думка та пісня“ (поєзія) 20 сот. Антїн Крушельницкий: „Серце“, оповѣданя 70 сот. Заовладѣти можна в Книгарни Наукового Товариства ім Шевченка у Львѣ, ул. Чарнецького 26, або у В. Сімовича в Чернівцях, ул. уськая ч. 25.

Коперникіи и Сынъ  
оптики и Механики у Львові площа Галицкая ч. 1., протївъ Банку Гипотечного на плантаціяхъ площї Галицкой  
поручає вь великомъ виборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цїкеры, зоркеты, бинокли, дальнозрїды, барометры, термометры, мікрооскопы, дюпы, зонны, рѣзачьїя, табымы шїрнїчї, шїжы, зїбѣжї макетеры и т. п.  
Ураджѣне дѣвѣдѣє опєтїчнїхъ.  
Вельїя напаркы погоджѣють ся зъ нѣмъ охѣнше и найдешевше.

**Потукує ся учителькы усинкы семинаристкы**

до двѣхъ двѣчатъ зъ высшїхъ клѣ зъ выдѣловыхъ на село. — О. Сев. Маткозскій парохъ вь Босєирахъ почта Коцїбичихъ 1-3 469

**Віденьска філія озбрки уборів мужескихъ**

Львѣ, Ягайлѣоньска ч. 2 поручає найбѣльшїй вибѣр 30% дешевше вїжъ сюда. 6-30

**Знаменитий мїд десєровий и кураційный**

прїдаю в лїчєнї па ікѣ 5 кр. 3 ар. 30 кр francos. П. Коржєвичъ вєсл. учїгєдѣ в Іванчанѣ. 487 8-5

Потукує ся інтєлігентноі и енергїчноі жєнщїны до заряду сѣвѣщеняго дому и господарствѣ близъ значаго мїста. — Інформаций удїляє Адмінїстрація „Дѣла“. 485 2-8

**Перевізъ меблїв в мїєцї и залїзничекъ в замїаєныхъ возахъ патєнтовыхъ.**

Опакованє меблїв. Спеціяция на залїзничю і із залїзничї. Вуголъ салѣновий по кор. 156 за 1 сотнар з до-ставою. 487 8-15

**Велику ошаднѣсть**

нї, лїянїй и накрѣты столѣвъ, бо дѣстануть товаръ вырѣстъ зъ фабрїкъ по цїнѣ фабрїчнѣй. Такъ сїмо свѣтло Apollo, выробы зп-їсрѣбїй и платєрованї, касѣи огнєтєрєвалї и вѣзлѣного рода рѣшѣ. Дрѣжджѣ, выключно для крамарѣвъ вь найдєншїй скѣлькѣстї 5-мє Переводитъ обезпечєна жїтєвъ, посаговай и градовай. Дєкавай замѣвлєня прошу водъ адресою:

Михайло Петрицкїй, заступникъ фабрїкы, Львѣ Вѣрменьска 2 172 3-?

**Цѣлковитѣи гѣтѣвки не вымагає ся.**

Пѣдъ догѣднѣми условїями даємъ, особамъ, що зъ можєстїи платїтї, ієсѣ нашїхъ товарѣ на кредѣтѣ и поручаємъ имъ дїваны салѣновїй, до кѣмнѣтъ, сѣвнїй цєрковнїй, хѣднїкѣ, лїнолѣумъ цєраты, фїранкы, портѣ-ы, кашы на сѣдлї и лѣжка, колѣдры, коцы, матерїи на меблї и розлїчнїхъ другїхъ предмєты декѣраційнѣ. Меблї залїзанї и дєрєзанї, товары лїянїй и бавовнїянї, блѣдѣ, товары футрѣвъ, конфєкцію мужєскѣ и дамскѣ, и всѣ другїхъ артыкулѣ можємъ на жєланє спровѣдїтї. На провинцію высылаетъ влѣостровѣнї цїныкѣи дарѣмъ и о-плаченѣ. — Лїсты до насъ адресѣвати: 482 Зарядъ вѣдѣньского магазїну Au Louvre, Львѣ, ул. Сикстуска ч. 6 (въ па-сажу). Фїлія вь Перѣмышлї: ул. Мїцкєвича ч. 4.

**Зелізничї поїзды сієля середно-європейского часу від 1 мая 1901 р.**

| До Львова прихѣдѣтъ:                         | рано  | перед пол. | по пол. | вечер. | внѣчѣ | Зі Львова відхѣдѣтъ:                  | рано  | перед пол. | по пол. | вечер. | внѣчѣ |
|----------------------------------------------|-------|------------|---------|--------|-------|---------------------------------------|-------|------------|---------|--------|-------|
| 1 Кракова (231, 950 нїч)                     | 6 10  | 8 50       | 1 35*   | 5 50   | 8 40* | до Кракова (840 рано)                 | 4 15  | 8 30       | 2 55*   | 6 20   | 10 —  |
| 2 Підволочискъ (головн. двѣрцѣ) (на Кїзїмчѣ) | 3 35  | 8 —        | 2 35*   | 6 35   | 10 20 | до Підволочискъ в головнѣи двѣрцѣ     | 6 30  | 9 25       | 1 55*   | 6 20   | 12 45 |
| 3 Тарнопѣль-Краснє-Брѣдѣ                     | 3 12  | 7 40       | 2 20*   | 6 —    | 10 02 | до Тарнопѣль-Краснє-Брѣдѣ             | 6 43  | 9 42       | 2 08*   | 7 10   | 11 —  |
| 4 Бірокъ Вєл.-Грималїв-Копичинѣцъ            | 8 —   | —          | —       | —      | —     | до Бірокъ Вєл.-Грималївова            | 9 25  | —          | —       | —      | —     |
| 5 Рашѣво                                     | 9 35  | —          | 2 35    | 5 35   | —     | до Рашѣво                             | 9 35  | —          | 1 55*   | —      | 11 32 |
| 6 Черновѣць-Іскан (1215 к.)                  | 6 20  | 11 45      | 1 45*   | 5 40   | —     | до Черновѣць-Іскан                    | 9 55  | —          | 2 40*   | —      | 11 10 |
| 7 Хѣдѣрѣвѣ-Підвисокѣи                        | —     | —          | —       | —      | —     | до Хѣдѣрѣвѣ-Підвисокѣи                | 6 35  | 9 55       | 2 40*   | 6 10   | 10 30 |
| 8 Стрїя, Лѣвѣиного, Будапєшту                | 8 10  | —          | 1 10    | 10 50  | —     | до Стрїя, Лѣвѣиного, Будапєшту        | 6 25  | 10 25      | 2 45*   | —      | 1 261 |
| 9 Стрїя, Хѣрѣво, Сухѣи (†)                   | 8 10† | —          | 1 10    | 4 40   | 10 50 | до Стрїя, Хѣрѣво, Сухѣи (†)           | 6 35  | —          | —       | —      | —     |
| 10 Стрїя, Станїславѣво                       | 8 10  | —          | 1 10    | 12 15  | —     | до Стрїя, Станїславѣво                | —     | 9 —†       | 3 05    | 7 —†   | —     |
| 11 Вєлїца                                    | —     | —          | —       | 5 55   | —     | до Вєлїца                             | —     | 9 10       | —       | 7 —    | —     |
| 12 Равѣ Рускої й Сокалѣ                      | 6 —   | 8 15       | 3 14    | 5 55   | —     | до Равѣ Рускої й Сокалѣ               | —     | 10 20      | —       | —      | —     |
| 13 Яновѣ (9 рано)                            | 7 45  | —          | 12 55   | 8 28   | 9 41  | до Яновѣ (930 вєчѣр.)                 | 9 15  | 1 25†      | 8 15    | 7 25   | 9 10† |
| 14 Бруховїцѣ                                 | 6 46† | 8 15       | —       | 7 36   | 8 50  | до Бруховїцѣ (251† в недїлї и сѣбата) | 6 45† | 10 20      | 2 15†   | 6 30†  | 8 35† |
| 15 Замкої Вѣдѣ (710 рано)                    | 6 10  | 9 —        | 11 15   | 5 45   | 8 49  | до Замкої Вѣдѣ (320†)                 | 4 10  | 8 45       | 5 25    | 6 40   | 10 50 |

Власкѣи жїтїи поїздъ відхѣдѣтъ зі Львова о 840 год. рано; прихѣдѣтъ до Львова о 840 год. вєчѣромъ. В мїєцї выдѣють блїтєи агєнція дїєвнїя І. Ст. Сѣмоловскїи в пассажѣ Гавѣмана, ч. 9 від 7 год. рано до 8 год. вєчѣромъ, а змѣнчїи, ч. 6, в подїрѣ, сѣдїи ІІ ч. двѣрцѣ 62, в урядѣиныхъ годїнахъ (3-8, з сѣбата 9-12). Серєдно-європейскїи часъ вѣдѣишїи від львѣиного о 36 мїн

При закупкѣ товарѣвъ просїмо поєлїєуватїсь на нашу часѣипись



Виходить у Львові щодня (крім неділь і рушних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнаменитіших повістей“ виходить вівторок і вівторок п'ятницю на перем'яну разом з „Ділом“.

Передплату і літературу приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія ч. 24. Бюро газети „Олімпіон“ ул. Казиміра 2; С. Соколовський Пасаж Галицький ч. 9; К. Вулиця, ул. Карла Людвіга ч. 23. — у Відні: М. Dukes, I. Seiderstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler, I. Wallfischgasse 10; В. ФРАНКФУРТ і ГАМБУРГ: М. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „Діло“ і належність за літературні платні у Львові.

# ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком  
 в Австрії: за границею:  
 на цілий рік . . . 32 к. на цілий рік . . . 44 к.  
 на півріччя . . . 16 „ на півріччя . . . 22 „  
 у Львові:  
 на цілий рік . . . 28 к. на півріччя . . . 14 к.  
 на півріччя . . . 7 „ на півріччя . . . 2 к. 40 с.  
 Редакція, Адміністрація і Експедиція підляд. 24  
 ул. Баторія. — Рукописи звертати ся лише на  
 передче застерігаючи. — Редакція не несе  
 відповідальності за зміст статей.  
 Подання і листи до редакції приймаються  
 тільки в редакції.  
 Подання і листи до редакції приймаються  
 тільки в редакції.

## Ще одна контрибуція?

II.

Бартонек заперечує, приймаючи промислу, що найважливіше условие півночності і розвою фабричного промислу, кам'яний уголь, в Галичині знаходиться в достаточній кількості. Торг на продукти фабричного промислу також мусить знайти ся, коли сей продукт буде дешевіший і кращий від спроводжуваного з чужини. Розходиться ся отже лише о одну річ — о збільшенні відповідних капіталів і о віддачі їх в руки підприємливих, метких і фахових осіб. Без капіталів, без відповідно укладикуваних людей — уголь не багато допоможе, хоч-би він не дрімав укритий під землею, хоч-би лежав на верха. Зв'язок в першій м'як повинен був обдумати способи збору більших капіталів. Сего горіха зв'язок нерозкусив.

Найприродніший спосіб був би такий:

Ті, що признають велику вагу промислу в розвою суспільності, що говорять о konieczності створення сего промислу, а рівночасно з рефератів виголоснених на зв'язках фаховими людьми переконали ся, що у нас є условия до втворення великого промислу, нехай складають до купи свої гроші, котрих в Галичині є ще досить і нехай стягають в той спосіб капітал потрібний на те, аби Галичина покрыває ся неbosажними коминами фабрик. Такі проєкти предложив членам зв'язку Фельдштайн, котрий реферував о „організації кредиту для втворення і ведення промислу“. При браку великих приватних капіталів і приватної ініціативи, референт радить створити ініціативу збору і централізувати приватний капітал так, аби збірний капітал заступав функції приватного. На се треба би втворити інституцію, котра розпоряджала би всіми формами кредиту, котра сама була би способна давати ініціативу і брати участь в творенні промислу, котрої діяльність мусить бути всестороння. Такою інституцією може бути банк промисловий. Отже референт поставив вносить: заснувати такий банк спільними публичними і приватними средствами.

Таке, цілком природне внесення не подало ся махерам зв'язку, котрі єуть також політичними кар'єристами, але тільки на те, аби, при помочі політики і крику за створення промислу в Галичині, робити ся гешефти. Посол Рутевський, один з „спасителів“ Галичини, протинув ся внесенню референта, бо — як се показало ся з його власного реферату і з його проєктів, він хотів би творити промисел чужими коштами, т. є. коштом податників, загинбаючих з голоду хлопців, для котрих в краю нічого не робить ся і котрі довго мучили ся ждати, поки по х + 1 краях промисел посередньо поправив би їх долю. Прийнято посереднє внесення Ігнатівича, аби краєвий банк утворив окремий фонд на личний кредит для купців і промисловців.

Рутевський реферував о „упромисловленню краю“. Аби легше добратися до краєвої каси, аби его претенсії до фінансової помочи краю були „оправдані“, сей референт не без рації замічає: „Промисел — то штучне з'ява. Всюди потрібна була опіка держави, аби его заштити. Такі зачинав ся він в Англії, у Франції, був д'ялом великих монархів, великих міністрів“. Референт знає, що краєвий гроб — то гроб роліника. Аби в краю ніхто не смів протестувати против віддачі фінансів краю на услуги промислу, Рутевський пригадає, о скільки розв'ій роліництва зависить від розвою промислу, і вказує на становище угорських роліників в той справі. „Угорський роліник — каже він — зрозумів, що треба створити промисел. Він створив собі его і в 1880 року стануло вже 1.500 фабрик“. Соїм — по думці референта — робить лише для роліництва, а референт хотів би, аби тепер соїм зробив щось для промислу. Ми знаємо, що коли що робило ся, іменно коли були які більші жертви соїму, то не для роліництва а для властивості великої посялости. Як би соїм так підпирив промисел, як підпирив „роліництво“, то змискали би на тому гешефти, а чи при тому яка-небудь галузь продукції запустіла би у нас корінь, чи хоч одна фабрика пережила би програму „промисловцем“ в Мо-

нако і пропиту в мідельскіх тінгах краєву субвенцію на піднесення „промислу“ або видати „промисловця“ до Америки — то друге питання.

Висловивши такі конєкції підпирати і творити промисел приватними капіталами, а помочю краю, Рутевський зачинає ємнати громи на „роліничий“ соїм. „Зв'язок — каже він — повинен купити гасло. Край гине! Край не виживав середств, які поєдає. Нехай зв'язок слаже соїмові, що его економічна політика була недостаточна, що він не виживав середств, що буде одвічний перед історією“. Такі підготовивши аудиторію, Рутевський відчитав кількометрову резолюцію, в котрій домагає ся ні більше ні менше, ніж аби в законодатній дорозі весь промисел був увільнений від краєвих податків і громадянських тягарів. Але на тому ще не кінче. В резолюції Рутевського сказано: „Зв'язок уважає за конєчну річ, аби соїм завіз на довгий ряд літ устемізовану значну річну дотацію на безпосереднє підпирання промислу при помочі: 1) безпосередніх або стяганих запомог на машини, мотори, адаптації, перші уряджені промислових заведень; 2) заповнени на ряд літ акційними ємками і широким засновуванням в краю фабрик проценту від акційного „капіталу“. Окрім того край має „засновувати“ для промисловців кредит, а то через засновані при банку краєвий фонд з відповідною дотацією, або через засновані окремої інституції для фінансовані промислових підприємств і кредитової обслуги півночності промислових підприємств. На закінченні цкавий сей „промисловець“ домагає ся, аби соїм выторгував від держави податковий пільги для галузей промислу не півночності в Галичині, без огляду на се, чи они півночності в інших краях монархії.

Що вийшло би з того, коли-б резолюція Рутевського соїм дав силу закону?

В першій раді краєвий єскарб розпоряджав би майже виключно гробми роліників, бо весь промисел був би увільнений від краєвих податків. Була

би се контрибуція вложена на роліничі населення в користь „промисловців“. Але „промисловці“ не лише користали би з інституції означених користей, але вони могли би заручитися з своєю єсферою, але що тити би роліній субвенції і безпосередній помочі. В дотацію більша частка сего гроша розлилася би ся на боки. Хмара протестів і закидів би ся за краєвий гроб на студії за границю, при помочі стівідії півночності купили би технічні знання, аби віддати за границю обіймати масій посади директорів фабрик і т. д. Роліній „Industrialien“ брали би приговорили краєвий гроб на засновування фабрик, менше а се, та в краю є условия для розвою даної галузі промислу, аби хоч-би ся галузь могла розвивати ся без фінансової підтримки прав. Се була би вже контрибуція не в користь промисловців, але для роліників „заслужених“, котрі хотіли без праці і на чужій копті погуляти, улавити євсти. І роліничі населення фінансово зникати ся, і промислу в краю не буде. Аби гроб вложенний в промисел не півночності на суцятину, але дійсно причинив ся до движення промислу, мусить бути строго контролюваний. Така контроль повинна лише при зборі приватних капіталів, котрий нагадує має право і може кожний, хто тільки своєю лєнтою причинив ся до збору сего капіталу.

Рутевському, котрий хоче брати з краєвого єскарбу, єкажемо лише коротко: Не руш! Не простирай руки по краєвий гроб, бо хлопці, котрі гине з голоду, для котрого нема субвенції ні взагалі ані-будь акцій в цілі поліпшення его економічних відносин, не є обов'язаний платити контрибуцію в користь „промисловців“, а се тити більше, що сам промисел більше виграє, коли опресь на приватних капіталах.

## Галичина автономія.

Недаром наші єсанини прозивають автономію „автономією“. Де поступити ся з нашою богоспасемією краю, неюди за-

## За руської старинності і згадка за історію наших сторін.

[Докінчене]

Дуже інтересну і наукову статтю помістив д-р Франко в „Часописі правничій і економічній“ за галицької „ключ“ киянської Любомірскої. До того „ключ“ грималовського (Ізабелі з Чарторийських мала многи інші великі добра, прим. Сколе) належав північний округ повітового суду грималовського і многи села з цього суду повітового (Гурівка, Іванівка, Фабівка, Рожиска, Тарноруда, Орхівце і Качанівка). Мабуть за Любомірскою збудовано палату в Грималові, бо Сатанові мав не палату, лише фортецю. (Михоходом сказавши Любомірска перенесла гімназію з Збаража до Бережань.)

По смерті Ізабелі з Чарторийських Любомірскою перейшла Грималовщина і Сатановщина на одну з єї дочок — на Констанцію графиню Ржевуску (Erbgäfin Konstantia Rzewuska). В 1822 році оголошено конкурс до єї майна в Австрії. (Сатанов в Росії уратовано за інтервенцією цари Ніколи І.) Вєй села в Грималовщині розкуплено і лєси (кілька миль квадратних) розділено, отже так вичало, що „Звенигород“ прийшов як лєс двора раштонецкого. При тому конкурсові підляд добір вичало н. пр., що [дворян] Качанівка і Орхівце дістали лєси коло Красного, отже дві миль від себе віддалені; Грималов дістав лєс малий коло Грималова а великий коло Волиці і Калагарівки. В році 1822 найбільше добір закупили з того ключа: Ворменіг Антим рідарь Нікович (Грималов і т. д.) і банкір Пель-

тенберг\*).

Цікава річ, що деякі церкви (в Красному, Грималові, Товстому, і костели в Грималові, Товстому, Сатанові, Тарноруді і Качанівці), хоч не рівночасно їх збудовано, однак ставлені після одного і того самого взору. Найбільшою з церков і костелів єсть церква в Красному, котрої будову розпочато в 1806 році в часі чуми.

Роліній як-би легенди причетено послуху до гр. Констанції Ржевускої; н. пр. як-би б'є послала прати до Парижа, або що в б'єдності умерла в Козині у своєї прачки, котрій ще перед конкурсом (продом) записала тое село. Все то дуже натягнене і мало в тому правди. Родина Ржевуских, хоч пригинула до „Тарговиці“, фінансово зруйнувала ся досить, коли перед тим деньки з єї родини вивезено примусово до Росії дуже далеко. Д-р Чоловський недавно відчитав о том розвідку в Товаристві історичному у Львові. А кілько то страшив в першій чверті XIX. століття Вацлав Ржевуский, знаний „ємір арабський“, покровитель Падури, Видорти і т. п. Гадаю, що політичні д'яла були причиною упадку Ржевускої, зачавши від заселення двох Ржевуских в дуже глибоку Росію, а потім дуже дивні чари, як знята Австрією Галицкою Русь, мисли о відзисканні власної польської в'їдчини (за збручем по 1772 році була ще Польща до

\*) Leopold Pölt R. v. Poeltenberg, мабуть жид з роду; для тої родини заложено Карлівку коло Остані, Леопольдівку в Сиджавках, Ернєстівку коло Товстого. Сина єго поїхав 1848 до угорського повстання а майно розпродано 1868 р. Около 1830 р. заложено в Красному фабрику ємки; звідси Гута коло Красного. — І. Г.

1793); потім французська революція і падіння Польщі на Наполеона І., котрий дуже їх ошукав; далше чари неспівні, як рік 1809, коли то Польки відбирали Галичину для Наполеона, а потім зарать 1812 австрійський корпус під командою князя Шварценберга ніби то помагав, а властиво тільки обсерує воєнну акцію Наполеона в князівстві Варшавському і в Росії. За Ржевуских, крім архівари львівського д-ра Чоловського, писала Ядвіга з гр. Єзерських Ржевуска („Wie ka rodzina w wielkim narodzie“, Kraków, 1879); она выкористала родинний архів в Погребинах і в Підборках.

Ржевуский тепер єуть тільки в Росії. Сатанов і Підборки перенали на себе н. Савишкі. Любомірска єуть в західній Галичині і в Росії (коло Варшави і в Русі). Чарторийські потрапили по 1831 вєй добра великі в Росії (в Польщі, Литві і в Русі), анішли ся амь незачині добра в Галичині і Познанщині та гроб в банках заграничних. Адам Казимир Чарторийський, куратор шкіль в Литві і бувший міністер царя Александра І., єсав по 1831 році в Парижі. „Готель Ламберт“ єсав єї офіційним центром. Польоні на єміграції; тамт майже поєтають Воскрєєнці. Чарторийський єсавчє ся з Орланами, удержують як-би дипломатією євою (н. пр. Казіма або генерал Замойський 1854 р. в Туреччині). Тепер Чарторийський через женитьбу знов приходить до фортуни.

Тити кількі ремінісценції подую, хоч ємо не дуже належати до р'їч.

Варто би знати: коли і кілько разів і звідки була в Грималовщині (і в Сатановщині) колонізація Мазурами? чи то по війнах турецьких і козацьких, чи по

чумі, що лютувала тут в першій і в другій разі 1796 і 1806.

От і примітки: Качанівка має тепер 3000 латинників і 1000 греко-католиків, Остані 1270 лат. і 1213 греко-лат. Крім 975 лат. і 625 греко-лат. Сих відьва дати уділяти з шематизмів, катодію з шематизмів.

Мазури в Качанівці говорять польською домашню бесідою; их костел і парохія фундовані подогою перед 1800 роком князем Любомірскою, єдиною латинської парохії півночності в Галичині не має (тому, не знати). Так, ємо в Грималові лат. парохія не має вичовані в Грималові, хоч ємо було в 1716 року а в 1803-б'є було відночлене. Мабуть та дотація збегала ся в Росію, за збручем, де єсть другі костелі. Церква тарнорудська єсть в Росії, а в австрійській Тарноруді двінінці костел на том місці, де були церкви руські, і тому в костелі в австрійській Тарноруді єсть руський півночності протест. Руський парох в Качанівці має дотацію з Грималов, отже фундація данійша від латинської.

Подую сих відьва історичних згадок без претенсії. Коли они де може не критичні, ній лєсаво поправити их руський і польскі архівари і історики. Ній привідуть і побачать Звенигород, Сатанов і пр. І дуже єсромний диктант-історик, до того ще на сєй, дуже ворадує ся, воли причини ся до вычитанні наукачів історикої і розвідок. Et hoc olim meminisse juvabit!

В Красному на єв. Борні а Габі: 1901

о. Іоанн Галицький



мість самоуправи бачимо хіба самоволю. Не вже-ж самоуправа віддає у насъ по-сольскій мандатъ вѣдъ селенства шляхтѣ? Чи зацѣ повѣряють свои справы, своє житє, хоргамъ? Чи справдѣ селення зъ переконання почувають у насъ таке довѣра до двора? Чи руській селення справдѣ пере-инять ся паразъ такою свѣдомостію своєї „историчной звязи“ зъ польскою шляхтою? Чи може протинно, самоволю верховодѣвъ выдирати ему по просту насильно мандаты?

Що дѣе ся зъ выборами до сойму, а овѣсти и въ соймѣ, те саме бачить ся и въ повѣтовѣхъ радахъ. Тамъ то вѣдѣ давна закорѣнѣла у нашего народу гадка, що „польскій бочирка“ нѣ до чого не здали и в инше неоптѣбнимъ тигаремъ для насе-лення; а гадка ся при теперѣшній господар-цѣ нашихъ верховодѣвъ в цѣлкомъ оправда-на, бо автономію зведено нѣ на що, або лѣнше сказати, на „гвантономію“, на са-моволю.

Kurjer lwowski подає въ остатнѣмъ чис-лѣ двѣ дописи въ справѣ повѣтовѣхъ радъ: одну зъ Турки, другу зъ Городенки. Хоч оми не приносять для насъ жадиной повины, бо справа сихъ радъ в нашихъ читателямъ достаточна знапа, все-жъ таки заслугоють оми, щоби ихъ повторити.

Зъ Турки пишуть: „Въ тутѣшній повѣ-товѣй радѣ, выбранѣй въ червни 1896 р., бра-кло пѣсы шематизму 6 членѣвъ, до того о-дѣн, продавши свое майно, вѣдѣ року пере-иѣсь ся на Вуковину. У вересни сего року зрѣзигновало паразъ 12 членѣвъ, такъ що ли-шило ти толькѣ 7 членѣвъ. Президи ц. к. на-мѣстництва у Львовѣ розписала розпоря-дженнямъ зъ дня 15 вересня с. р. ч. 11.305 доповниочій выборы 8, 4 и 6, — разомъ 18-ти членѣвъ повѣтвоной рады (чому не 19-ти?) зъ реченцѣмъ на 28, 30 и 31 жовтня с. р. Пѣсы §. 42-ого закона о репрезентаціи повѣтвонѣй потрібно болѣше нѣязъ половины членѣвъ рады, щоби могли позвати якусь ухвалу, — отже на 26 членѣвъ потрібно що-найменше 14. Аналогично розумѣти треба, що повѣтвонѣ рада цѣснує тогдѣ, коли числитъ толькѣ членѣвъ, кѣлько ихъ законъ вымагає, щоби могли що-небудѣ постано-вляти, отже найменше 14, — и що лише въ такѣмъ разѣ по мысли закона можна бракъ членѣвъ доповнити доповниочимъ выборомъ. Зъ сего выхѣдитъ, що въ разѣ, коли рада числитъ менше якъ 14 членѣвъ — якъ отѣе лѣнше 7, — то она тратить право звати ся повѣтвонѣ радою а тымъ самимъ нема що и доповняти. Протинъ розписаня тыхъ до-повниочихъ выборѣвъ внесе си въ приписа-нѣмъ реченці рекурѣ до министерства и до найвысшого трибуналу; рекурѣ той не здержитъ выборѣвъ, але добре буде бодаѣ довѣдати ся, якъ въ сѣмъ разѣ будуть ин-терпретувати законъ.

„Тѣй фактѣ справивъ намъ добрый гу-моръ, и нетерпѣливо ждемѣ кѣнци выборѣвъ, а ще болѣше мы цѣкави, що стане ся, коли нововыбранѣ члѣны поступлять солидарно и по выборѣвъ зложать свои мандаты; а що такъ поступлять, сего мы певни.

„Зъ усего видно, що ц. к. правитель-ство прийшло до переконаня, що повѣтвонѣ рады в злѣшній, и постановило зробити на нашѣмъ повѣтѣ пробу, якъ довго повѣтъ обходити ся може безъ повѣтвоной рады. Мы маємо неохитне переконанє, що нашъ по-вѣтъ цѣлкомъ добре выйшовъ бы на томъ, и просимо навѣтъ о кѣльколѣтню пробу, а мы за те будемо дуже вдячнѣ, що не будемо потребувати за той часъ платити додѣ-вѣвъ на цѣли чѣсто повѣтвонѣ 40%, дороговѣ 10%, та санитаріи 1%. — разомъ 51%.

„Кѣбы тѣхъ поступили члѣны всѣхъ повѣтовѣхъ радъ въ краю, а щезли бы не-зѣдовго всѣ рады, та лишилось бы рѣчно окодо 7 миліонѣвъ курѣвъ въ кишени опѣ-даткованыхъ.“

Зновъ зъ Городенки пишуть:

„Въ Городенцѣ нема повѣтвоной рады, бо сѣнѣса курѣ, не доставши слушного за-ступництва въ повѣтвѣмъ выдѣтѣ, усунули ся ще въ 1900 р., а краевѣй выдѣтъ уне-накнѣвъ бюджетову ухвалу 12-ти заступни-ковѣ двѣрѣнихъ общирѣвъ и мѣсть, отже и бюджетовѣ ухвалы нема. Длѣного повѣтвѣй радѣй нѣ сѣнѣса курѣ именѣмъ всѣхъ естѣнѣ городѣнѣского повѣта запитують §. Експ. н. намѣстника: на якѣй подѣставѣ по-бирає ся тепѣрь въ городѣнѣскомъ повѣтѣ повѣтвонѣй додѣвѣтъ, тѣмъ нема бюджетовѣ ухвалы нѣмъ нема зѣданого розпоряженя цѣ-сѣрѣского, котре бы данѣло ц. к. подѣтвѣвому урядовѣ въ Городенцѣ и Обѣртнѣй побира-ти тѣ додѣвѣтъ?

„Въ 1900 р. въ падѣнѣтѣ передѣсамы-ми выборами до державной рады розвизавъ намѣстникъ громадѣску раду въ Городенцѣ и вѣдѣдавъ управу громадѣ правительствѣному омісарѣви Сѣтѣвѣчѣви. Минули вже выбо-

ры до державной рады и до сойму; вже дальше й рѣкъ минає, а правительствѣннѣй комисарѣ въперѣчь законѣви зовѣмъ не по-казує охоты розписати новѣ выборы въ гро-мадѣ. Що болѣше, п. намѣстникъ мабутъ самѣ бачить, що правительствѣнного комиса-ря въ Городенцѣ — вже тепѣрь по соймѣ-ныхъ выборахъ — зовѣмъ не треба, бо вы-славъ его д. 10 с. м. до регуляціи сервіту-тѣвъ въ Монастирцѣ. Якѣмъ же правомъ ка-же тепѣрь п. намѣстникъ громадѣ оплачу-вати правительствѣнного комисаря по 10 К. денно, коли сѣй робить функціи ц. к. на-мѣстництва по цѣлой Галичинѣ, лишь не въ Городенцѣ? Поки звернемо ся зъ интерпрета-цією въ сѣбѣ справѣ до министра внутрѣн-нихъ справъ, запитуємо §. Експ. н. намѣст-ника: коли вже разъ положити конецъ тѣй галицкѣй легальности зъ безправнымъ поби-ранѣмъ повѣтвѣныхъ додѣвѣтъ и зъ прави-тельствѣннымъ комисарѣмъ въ Городенцѣ — „geste in partibus infidelium“? — *Мѣщанѣ горо-денскѣй.*“

До сихъ дописѣй слушно замѣчає Kurjer lwowski:

„Остатнѣ выборы свѣдѣчать выразно, що повѣтвѣй рады в властиво фѣліями централ-ного комитѣту „для выборчихъ надужитѣ“. Нѣ болѣше нѣ менше, толькѣ щѣсь 30 пре-зѣсѣвъ повѣтвѣныхъ радъ убѣгло ся о мандѣ-ты посольскѣй зъ курѣи меншихъ посѣлѣстей, а зъ нихъ 24 презѣсѣвъ повѣтвѣныхъ радъ зѣдобуло тѣ мандаты.“

Мы додамо до сего: Якъ довго галицка легальность панувати буде вѣлѣможно въ краю, потѣ автономіи наша остѣне гвантоно-мѣю, а всѣкѣй грѣшь на ню выдѣннѣй в про-сто кинѣннѣй въ болѣто. Въ болѣтѣ, що прав-да, хтѣсь его найде и лѣдойме; але хтѣ?.. Певно не тѣй, що его тамъ стрѣтивъ!

## ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЬЙ.

Зъ Ріо Жанейро дохѣдять вѣсти, що тамъ уже зазѣлѣгѣвъ розвинѣно оживлену акцію въ справѣ выбору президента. Выборъ має вѣдѣбути ся, що правда, доперва 1 марта 1902 р., але конвенція републиканска зѣбра-ла ся вже 21 с. м. въ цѣли вызначѣния кан-дидата на будущѣго президента репу-блики бразилійскои. При великѣй по-пулярности, якою тѣшитъ ся Радѣошъ Аль-весѣ, бывшій министръ скарбу, зѣбранѣй од-нодушнѣо згодились на его кандидатуру. Въ разѣ дѣфинитивного его выбору не змѣнила бы ся въ нѣчѣмъ політика дѣтѣперѣшного правительства.

Въ справѣ прасовѣй доносятъ зъ Вѣдѣи, що правительство намѣриє въ однѣмъ изъ першихъ засѣданъ сѣбѣннѣи сѣси рады державной предложити не новѣлоу до закона прасового, а такѣ цѣлий законъ прасовѣй. Вѣдѣ дѣтѣперѣшного має новѣй законъ головнѣо рѣзнити ся въ томъ, що въ засѣдѣ усуває за-борѣну кольпортѣжѣ, але обмежує его пѣдѣ многими згѣдѣдѣми. Рѣвно-жъ буде усунѣне обѣктивне постунованє, але зъ другою сторо-ны справы о обѣду чѣсти особѣ привѣнѣныхъ вже не належали бы пѣдѣ юрисдикцію су-дѣвъ присѣжныхъ. Вѣдѣнці и §. 19., котрымъ до тепѣрь такъ часто-густѣо шафують, має бу-ти значно змѣненнѣй.

Въ Любѣцѣ зачатѣсь въ недѣлю нара-ды загального зѣѣзду нѣмѣцкѣи со-ціалѣннѣи демократіи. Зѣбрало ся око-ло 250 дѣлѣгѣтѣвъ; мѣжъ тымъ зъ вызначѣ-нѣишихъ: пос. Бебель, Аверъ и Зингѣрь. Яко репрезѣнтѣвъ своѣи власной групѣи прибувъ Едвардъ Бернштайнъ. Зъ Вѣдѣи прибули на зѣборы: Яко репрезѣнтѣвъ парламентар-ной фракціи соціалѣстичной пос. Пернеретор-фѣрь а яко представитѣвъ цѣлого стороннѣи-тва редакторъ Arbeiter-Ztg. д-ръ Викторъ Ад-лѣрь. Въ часѣ нарадѣ живѣу дискусію выкли-кало пытанє; чи не выпадалѣо бы дѣлкѣй справы трактувати на засѣдѣдѣяхъ довѣрѣчныхъ. Болѣнѣсть згодила ся таке внесѣне.

Страшнѣй аточнѣвъ въ Буфѣльѣ обѣдѣвъ въ Сполучѣнѣхъ Дѣржавѣхъ пѣвнѣн-ной Америки оживленнѣй рухъ прѣтивъ анархѣзму. Прѣвѣдѣникъ републиканскаго стороннѣиства сенѣторъ Актѣвъ въ розмѣвѣхъ зъ однѣмъ зъ редакторѣвъ заявивъ, що кон-грѣсъ основнѣо застанѣвѣтъ ся пѣдѣ справѣю анархѣзму и зѣробитъ пѣзъ своѣи сторонѣи все, щоби выдѣти одѣвѣтнѣй законы. Найвызначѣ-нѣишихъ правнѣковъ запроситъ до спѣвѣча-нѣи въ прѣдѣяхъ юридѣннѣхъ комисіи обѣхъ пѣлатѣ конгрѣсу, а ви зачатѣю буде уложити прѣтивъ анархѣзму законѣи, котрѣ однакѣ не выхѣдили бы по-за границѣ конституціи. Та въ томъ именнѣо лѣжить цѣла трудѣнѣсть, що-

бы такимъ законодавѣствомъ не стѣснитѣ за-поручѣну конституцією свободу.

Въ процесѣхъ прѣтивъ Чолѣгаша убѣиіиіа президента Мѣкъ-Кинѣя, судѣвъ присѣжнѣй узѣнали обѣжалованѣо и пѣ-нѣи мѣрѣу спѣвнѣного зъ повнѣмъ розмыслѣмъ. По законѣмъ амерѣканскѣмъ такѣи прѣстѣпнѣицѣ пѣдѣятає карѣ смерти черѣзъ електрѣичѣнѣсть.

Леонѣ Ф. Чолѣгашъ родивъ ся передѣ 25 лѣтами въ Детроітѣ изъ вѣтѣца Павѣла, По-ляка зъ Пновѣрацѣла, и помершѣи уже ма-терѣи, родѣмъ зъ-пѣдѣ Жѣніна. Має девѣтъ братѣвъ, зъ котрыхъ чѣтири мешкають въ Кѣвѣлѣнцѣхъ, де и самѣ Леонѣ яко ковалѣ занятѣй бувъ въ фабрѣцѣ дрогу. Въ годи-нахъ вѣлннѣхъ вѣдѣ працѣ, вѣчитувѣтъ ся въ анархѣстичѣи писѣма и належавъ до тай-ного союза анархѣстѣвъ „Сила“. Говоритъ до-бре по польскѣи, бо малѣмъ ходивъ до польскѣи школы въ „Альпѣна, въ провинціи Мѣчѣгѣнѣ. Зъ Пѣлѣнами живѣвъ въ тѣснѣхъ зѣносѣнахъ и переиѣвѣвъ ся теорѣями, якѣ вы-читувѣвъ зъ „Robotnika w Chicago“ и зъ „A-meryki“, що выхѣдитъ въ Толѣдо, „Przedswit“ лѣндѣнѣского и другѣихъ. Вѣливи анархѣ-стѣвъ жидѣвского и нѣмѣцкаго походѣжѣи вѣдѣрѣвали его цѣлкомъ вѣдѣ костѣла и вѣ-ры. Его умѣмъ заволодѣла Емма Гѣльдманъ [жидѣвка зъ Европѣи] а ви вѣдѣчитѣи пѣ вы-го-лѣшувѣннѣи мѣвы дѣлали на его умѣ мѣвы нарѣкотѣхъ. Дѣлѣвъ зъ нею всѣ фантастичѣи теорѣи „вѣвиннѣхъ“ анархѣстѣвъ. Якъ увѣнѣиє Dziennik kujawski, Л. Чолѣгашъ уважавъ себе все за Пѣлѣна и робивъ зъ фѣзіѣноміи вра-жѣи чѣловѣка досѣтъ интелѣгентного и енер-гѣичного.

## Повыборчѣи писѣма.

Зъ Тѣребѣвѣльщины пишуть намѣ: Якъ звѣстно, в Тѣребѣвѣльщинѣ став хлоп-скимъ посѣломъ графъ Юрѣи Бѣворѣвскѣй. Упа-ло на него 119 голосѣвъ супрѣти 22-ох, якѣ дѣстав народнѣй, правѣдию хлопѣнскѣи канди-датъ Іосѣфъ Ситникъ. Погромъ страшнѣй! Але нѣчо безъ причинѣи. І що-жъ спричинѣило се, що Тѣребѣвѣльщина, яка не належала, думаѣю, до найгѣршихъ повѣтѣвъ в Галичинѣ, згадати хочѣи такъ поважнѣу кандидатуру о. Волян-скаго до парламѣнту в минушѣмъ роцѣ — такъ низькѣо і такъ нагло упала?

Певно, якъ всѣдѣи такъ и в тѣребѣвѣльскѣи окрѣзѣи причинѣю упадку нашего кандидѣта были надужитѣи выборѣи (згадати громадѣи Семѣнѣи та Ілѣвѣ), але все-таки, говорѣчи безѣстороннѣо, надужитѣи зъ боку властѣи при выборѣхъ було в Тѣребѣвѣльщинѣ не такъ бо-гато, якъ н. пр. в Гусѣтинщинѣ, Городѣнѣщинѣ і т. п. Головна вина нашего погрому се — крайнѣа бѣдѣнѣнѣсть та оспѣлѣсть Тѣребѣвѣль-скої Руси, попередъ всего духовнѣи интелѣ-генціи, котра в першѣи лѣнѣи має можнѣиєтѣи і повинна прѣводити народѣви. Звѣстно, хтѣ хоче, аби его слушна справа взяла верхъ, му-ситъ заходѣти ся коло неї, мусѣтъ дѣлати... Но пѣдѣчас сѣгорѣчнихъ соймѣныхъ выборѣвъ не було зъ рускѣи сторонѣи в Тѣребѣвѣльщинѣ нѣякої акціи. Русѣа интелѣгенція тѣребѣвѣль-ска зѣбрала ся за весь выборѣннѣй часъ одѣн-разъ на те, аби поговорити собѣи мѣжъ чѣтирма стѣнами, що треба „щѣсь“ робити... Ані вѣч по громадѣхъ передъ правѣборами, ані вѣч пе-редъ выборомъ посла, ані якої-будѣ повѣтѣви організації в прѣдѣ... ну, а чи се „передѣ-борѣа работа“? Спѣла Тѣребѣвѣльска Русь, коли прѣтивнѣицъ якъ найбільше дѣлає...

Впрѣчимъ, хочъ і не було в Тѣребѣвѣль-щинѣ загального зѣрганѣзованого „выборѣного рухѣ“, то коли-бъ кождѣй (н. пр. парѣхъ) по-дѣбѣвъ бодаѣ трохи о своѣи громадѣу, парѣхѣиу, рѣчъ прѣдѣставѣла бы ся зѣвѣмъ инѣакше. Вѣдо-мо чѣй-же, що тѣта громадѣа, парѣхѣи, де свѣщеннѣикѣмъ в чѣловѣкѣ, котрому справдѣ лѣ-житъ на серци народѣна справа і котрѣи по-працѣю, держитъ ся крѣпѣи при всѣихъ ви-борахъ, не хрунѣтъ. Чѣму — спѣтѣю — не хрунѣтъ такѣ села, якъ Кѣбѣловѣлоки, Острѣ-вѣць або Гумпѣска?... Впрѣчимъ о скѣлько интѣресувѣло ся духовѣнѣство тѣребѣвѣль-скаго деканѣта соймѣвыми выборами, свѣдѣ-читъ дуже вѣмовнѣно се, що на цѣлій повѣтѣ було 5-охъ русѣкихъ свѣщеннѣикѣвъ выборѣцами, а то оо. Волянскѣй, Карпѣнскѣй, Тѣмѣу, Бѣлѣнѣкѣицѣи і Рѣваковѣи. І мѣмохѣи прихѣ-дитъ на гадѣку, де дѣли ся прѣчи свѣщеннѣи-ки? Яка причина, що мѣжъ выборѣцами не бу-ло о. деканѣа Зѣлѣцкаго та що его велика парѣхѣи не дала ані одного доброго выборѣца? Де бувъ (на загальнѣе сѣудѣванѣе Тѣребѣвѣль-щинѣ) о. Цѣгѣльскѣй зѣ Стѣрусѣва та его па-рѣхѣиѣне-выборѣцѣ? Де причина, що мѣжъ ви-борѣцами не було ані о. Бѣзерского з Глѣнѣ-вицѣи, ані о. Домѣчевского з Дѣрахова, ані о. Мандѣчевского з Пѣлужи, ані о. Гѣнѣкѣвѣца з Дѣренѣвѣки, ані о. Лѣвѣровского з Яновѣа, ані о. Сѣвѣнѣнскѣи з Мѣгѣлѣнѣицѣи? Чѣму всѣи выборѣцѣи сихъ парѣхѣи такъ перфѣдно схру-нѣли?

Вамъ же, чѣстнѣи выборѣцѣи, що відѣдали своѣи голосѣи на Іосѣфа Стадѣника, именнѣо зга-данѣи свѣщеннѣикѣмъ та господарѣмъ-выборѣца зъ Кѣбѣловѣлокъ, Острѣвѣицѣи, Гумпѣнскѣи, Малѣова, Бѣрѣнадѣвѣки, Іванѣвѣки, Хмѣлѣвѣки, Сѣваковѣи зъ Дѣвѣного, Москалѣвѣи зъ Мѣлнѣнскѣи — наїѣ буде чѣстѣи!

Упала Тѣребѣвѣльска Русь! 22 голосѣи

супрѣти 119 значѣтъ тѣлько, що ганѣбѣна-кѣ-пѣтуляція. Тѣребѣвѣльщино, схѣмѣи ся!

Бѣзѣстороннѣй.

(Прѣм. Рѣд. Вп. Допѣсѣувѣтель наво-дѣтъ имена свѣщеннѣикѣвъ, котрѣи не були вы-борѣцами. Може бутѣи, що декѣтрѣи радѣи були бутѣи, та не могли, повѣлѣла ихъ vís majord, але все-таки въ Стѣрѣйшѣнѣицѣи, де напѣръ на Русь бувъ значно болѣшѣй, выйшло на вы-борѣцѣвъ 27 свѣщеннѣикѣвъ! Тѣлько тамъ була організіация и работа...)

## ПИСЬМА ЗЪ КРАЮ.

Зъ Зѣлѣчѣвского. (Корѣнаціа иконы Прѣсѣ. Богѣродѣицѣи въ Олѣску).

Дѣнь 21 верѣсѣи с. р. лишиѣтъ ся у вѣч-ной памяти не лише житѣлѣвъ Олѣска, але и всѣхъ галицѣнѣхъ Русѣнѣвъ, бо згаданѣого дня вѣдѣбуло ся незвичѣйне и перше на нашѣи Русѣи торжѣство именнѣо корѣнаціа ико-ны Прѣсѣ. Богѣродѣицѣи. Образъ сѣй, якъ та-кожъ и образъ св. Іѣана Крѣстѣителя, выма-лювавъ въ грѣцѣмъ стилѣи италѣйскѣи ма-лярѣ, Цѣзарѣ Карѣосѣлѣи, а поглагѣословѣвъ тепѣрѣшнѣи Св. Оѣцѣ дѣни 18 мая 1898. Оба-тѣи образѣи разомъ зъ дороговѣннѣи ре-лѣкѣиѣми спрѣвѣдѣжено зъ великимъ торжѣст-вомъ въ лѣтѣ того самого року до Олѣска. Заходѣмъ о. Д-ра Вас. Лѣвѣцкаго, прокурѣ-тора при Апѣст. Прѣстѣлѣи въ Римѣ, котрѣи в братѣмъ олѣскаго парѣхѣа, удалѣо ся выѣдѣ-нѣи у Св. Оѣцѣа корѣнацію згаданѣи иконы въ цѣли пѣдѣнесѣиа поваги русѣого обрѣа. Самѣу корѣну изъ цѣрого золота и скѣпѣтрѣи привѣзъ Впр. Мѣтрополѣитѣ Андрей вѣче-ромъ дѣни 19 с. м. до Олѣска, де его въ трѣиофѣнѣнѣхъ вѣрѣтахъ повѣтѣало мѣсѣцевѣи доокрѣстѣи духовѣнѣство та начальнѣицѣи громадѣи. На другѣи дѣнь вѣдѣправѣвъ Мѣтро-полѣитѣ Слѣужѣу В., на котрѣи причѣававъ шѣкѣлѣну молодѣжь и пополуѣни заѣгостѣвъ до школы на гѣспѣтѣацію зъ науки рѣлѣгѣи.

На саме торжѣство корѣнаціи прибуло богѣто процесѣи навѣтъ зъ подѣлѣннѣхъ мѣ-сѣцевѣицѣи, кѣлѣкадѣсѣтъ свѣщеннѣикѣвъ и вѣлѣ-чѣзне чѣсло вѣрнѣихъ всѣлѣхѣицѣи становѣи що найменше дѣсѣтъ тѣсѣнѣтъвъ народу. Вже по 2 годѣи въ нѣчи зачали ся правити въ мѣсѣ-цевѣи цѣркѣи свѣщѣиѣи и тихѣи Слѣужѣи В., вѣдѣ-такъ инѣи богѣслужѣиѣа о 8 год. рано роз-почало ся торжѣство корѣнаціи, котрого до-конѣвъ самѣ Впр. Мѣтрополѣитѣ при числѣ-ной спѣвѣчасти духовѣнѣсѣа. Опѣсля вынесѣи свѣщеннѣицѣи увѣнѣчанѣу иконѣу до прѣстѣла, у-строѣного на мѣйдѣнѣи передѣ цѣркѣю, при котрѣмъ вѣдѣправила ся архѣрѣйска Слѣужѣа В., при свѣтѣхъ мѣсѣцевого мѣшѣанѣого а мѣло-звѣнѣного хѣру. По слѣужѣи В. были рѣвноча-сно двѣ проповѣдѣи; одну выголѣсѣвъ въ цѣркѣи о. Гѣрасѣмѣовѣицѣи зъ Турѣи и другу — на мѣйдѣнѣи — славноѣи нашѣи бѣсѣдѣнѣи о. Д. Танѣчѣкѣвѣицѣи, котрого грѣмѣкѣи голосѣи лу-навъ широко по розѣлѣгахъ мѣйдѣнѣи и котрѣи мѣжи инѣишими зазначѣвъ дуже влѣчно давнѣи стѣнѣи понѣженѣа русѣого обрѣа и тепѣрѣшнѣе пѣдѣношенѣа ся его до приналежѣи-ему поваги и славы. Ефѣктѣи проповѣдѣи о. Д. Танѣчѣкѣвѣица борѣвъ ся однакѣмъ зъ одѣною дуже сильнѣю перѣпоною а именнѣо, що при такѣмъ вѣлѣчѣнѣмъ нѣатовѣхъ людѣи годѣи бу-ло удержѣти потрібнѣи лѣдѣи и спѣкой, бо напѣлѣвъ кѣлѣкѣатѣсѣнѣи масѣи подѣбѣвъ на фѣлюкѣе море, причѣмъ давали ся чѣти крики и зѣйки тѣсѣненѣхъ и допѣтанѣхъ слу-хѣчѣвъ.

Причинѣю сего мѣмовѣльного неладѣу була недостатѣчна сторожа бѣзѣпѣченѣства, бо прѣдѣнѣи двѣхъ жандѣрмѣвъ и кѣлѣкохъ стра-жаковѣи-добровѣлѣцѣвъ не могло опѣнувати такои товѣи. Якъ бы такъ — не згадуѣчи — вѣдѣбувало ся якѣ вѣче або выборы, то певно знаѣишло ся бы болѣше жандѣрмѣвъ... По архѣрѣйскѣи Слѣужѣи В. вѣдѣбувъ ся про-цѣсѣональнѣи похѣдѣи зъ увѣнѣчанѣи иконою а вѣдѣнѣи Впр. Мѣтрополѣитѣ выголѣсѣвъ зъ проповѣдѣицѣи на мѣйдѣнѣи вѣдѣповѣдѣну про-повѣдѣи и удѣлѣвъ вѣрнѣымъ апѣстѣлѣскимъ бла-гѣословѣнѣи. На сѣмъ торжѣство корѣнаціи за-кѣнѣчило ся окодо 1 годѣи въ полѣуднѣи и фѣлѣ-дѣбранѣого народа зачали вѣдѣплѣвати въ рѣж-нѣи сторонѣи. На останѣку замѣчу, що при на-годѣи сѣи корѣнаціи розѣдавано богѣомѣлѣнѣамъ образѣи олѣскаго Прѣц. Дѣвы и св. Іѣана Крѣстѣи. а такожъ книжѣчки п. н. „Памятка зъ Олѣска въ дѣнь Корѣнаціи Иконы Мѣте-ри Бѣжѣи дѣни 8 (21) Верѣсѣи 1901 р.“

Л. С.

Зъ Коломѣйщинѣи. (Польска гѣката в Гѣйдѣнѣи).

Въ русѣо-польскѣихъ вѣдѣносѣнахъ настаѣа тепѣрь доба подѣбѣна до тѣи в якѣи находѣиѣлось Пѣльща в передѣднѣи своѣи упадку. Якъ тогдѣи, такъ и нѣнѣи нашѣи „брати“ загорѣли шѣленѣю ненавѣстѣи до всего, що русѣе; скажѣннѣи шѣвинѣзмъ обѣгнѣрувъ усѣи верѣтѣви польскѣи су-спѣлѣнѣности, котра — зъ вѣнѣмѣко лише малѣого чѣста одѣннѣицѣи — выѣвила Русѣинамъ борѣу завѣяту. Якъ за часѣи небѣжѣчки Пѣльщи, такъ і тепѣрь, галицѣнскѣи клѣи в Галичинѣ уживѣвъ всѣхъ можлѣвихъ и немѣожлѣвихъ спѣсѣобѣи, аби черѣзъ лѣтинѣизацію полѣдѣити Русѣинѣи, дарѣа, що си іхъ лѣтинѣизаціа стоѣтъ у выразнѣи су-перѣчѣности зъ постановѣами римскѣи пап. І не дѣвѣта, бо-жъ польска суспѣлѣнѣиєтѣи, свѣтѣска чѣ духовѣна, выхѣвана в звѣстнѣи засѣдѣи „w Olse jak kto chce“. Та се одѣнакѣ не прѣрѣшка-дѣе польскѣи кѣсѣндѣзамъ голѣсѣити передъ ли-цѣмъ цѣлого свѣта, що осѣи то онѣи „цѣрѣи ка-толики“, а Русѣинѣи и русѣи клѣи — нѣби-якѣи шѣзматѣици. Сѣи шумнѣи католицизмъ польскѣи кѣсѣндѣзѣи не прѣрѣшкадѣаѣ їмъ такожъ лучѣити ся зъ жѣдѣамъ, коли лише йде о побѣ-рѣнѣ Русѣинѣи, і засѣдѣати зъ жѣдѣамъ в центрѣлѣ-нѣи комитѣтѣи. Вагалѣи прѣвила хрѣстѣянскѣи етѣици не мають у одѣи частѣи польскѣого



духовенства на Русі приміняє тогди, коли йде о Русинів. Руский обряд, руска мова, руске письмо — усе те коде в очі, а часом доводить до безпам'яті польського ксьондза, хоч він поставлений якраз на те, аби голо- сив любов ближнього і давав тої любові приміри.

Польська гаката — певно не гірша від прускої культивує ся навіть в мурах деяких латвійських монастирів у східній Галичині. Хто би не повірив, ось на те доказ:

Латинською парохією в Гвіздці завіду- ють тамошні „ойдове“ Бернардини, котрі доїжджають до школи в Балинцях, до котрої, мимоходом сказавши, постягали всі можливі діти римо-като. обряду числом не більше над 10. Окружна рада шкільна в Коломиї признала Бернардинам титулом коштів по- дорожки на науку релігії в школі балинській за три роки квоту 40 корон. О тім рішенні повідомив руский парох, яко председатель місцевої ради шкільної, уряд парохіальний лат. обряду в Гвіздці, очевидно руским письмом. На се надіслали Бернардини ось- яке чемнене писемце:

Urząd parafialny ob. łac. w Gwoźdzu [za- міść: Gwoźdźcu] L. 92. Do Rady szkolnej miej- scowej w Balinach. Ponieważ żaden z człon- ków Urzędu parafialnego ob. łac. w Gwoźdzu nie jest obowiazany władać i znać języki *wszystkim* ludom *właściwe* a tym mniej trzymać tłumacza, dlatego zechce Rada szkolna miejscowa w Ba- linach do załącznika L. 39 datowanego dnia 13/7 1901 dołączyć tłumaczenie w *języku urzędowym* naszego kraju, a to tem więcej że sekretarz Rady szkolnej miejscowej w Balinach po- winien [?] i musi [?] ten język urzędowy znać i nim władać. — Gwoździec 18/7 1901 r. O. Anzelm Szuler Adm. par. 4

Ну, чи се вже не шпиль аргументу? О. Anzelm жадає тлумачення в *języku urzędowym* [котрого, як показуєть ся, і сам гаразд не знає, бо пише замість: Gwoździec — Gwoźd- cu], а се так, як коли-би справді руский язык належав до якогось спеціального *języka wszystkich ludom właściwego*, але такого, ко- трого ніхто на світі не розумів і не може ніколи навчити ся. Обкурений Бернадин не хоче того знати, що руска мова в Галичині має ті самі права, що й „urzędowa“, лише гакати її старають ся всіма силами стопта- ти її і знищити, забуваючи, що руским хлі- бом випихають свої черева. І подумати те- пер, що в у нас тут рускі священники, котрі, приїхавши на одруж. до гвоздецьких Бернар- динів, вбирають ся в латинські огнати і го- лосять людям, що *komunia* польська чи руска — се все одно...

Гей, пан-отці! а що ви скажете на по- вноше наведене писмо кс. Анзельма? Чи не соромно вам? Чи не прокинеся у ваших запліснених серцях крихта обурення? Чи сим понижуванем вашого рідного языка не вчу- етесь і ви пониженими? Чи будете ще даль- ше жертвувати духовну поміч на відпустах „ойдам“, котрі не признають руский, отже і вашій рідній мові більше права, як готентат- ский або хінський?.. Замітьте собі добре і ви, брати мужики руского обряду отце, що „ні один з ксьондзів Бернардинів в Гвіздці не є обовязаний знати і говорити по руски!“ Як же-ж тепер на św. Antoniego або в часі ін- шого відпуста порозумієте ся з ними, коли принесете їм свої жертви? Пам'ятайте, що они розуміють руску мову *лише тогди*, ко- ли їм приносите свою кєрвавину.

„Hajdamaka“.

Зь села. [Справа на част.]

Рішенемъ Преосв. Ординарія львів- ского зь 12 с. м. ч. 5420 обовязують ся всі душпастирї щорочно у вересні рекрутів вступуючих в службу військову вислуха- немъ их св. сповідні, водновіднимъ сло- вомъ і торжественною службою Б. зь ви- ставленемъ Найсв. Дарів виправити на туя важку але й тяжку нову дорогу.

Товчаків до того приказу було проше- не ц. і к. військового уряду парохіального львівського округу, мотивоване тимъ, що часто-густо молодці, вступуючі в зовсімъ новий для них а ще до того и велими тяжкий відносини, будь ізъ розумки, будь ізъ бу- тий [?] стративши підставу моральну і релі- гію, упадають на душі и навіть наклада- ють на себе руки...

Безперечно, що таке наставлене молод- ців може дуже вплинути на них, тому і всі душпастирї, зь відячністю для Архіє- рея [що хоч в першій році, але всесто- ронно дає докази своєї архієрейскої печ- ливості] приймуть сей новий обовязок і со- вєстно та радо сповіяти его будуть. Але-ж щоб труды душпастирїв мали успіхъ не скоротити зобов'язань і дїстоту були для тако- го молодця заборомъ на весь час служби військової, а конечне, щоб и той молодець, сповняючий обовязок військовий, не подбу- вавъ „камєня протиконєвня“ о котрий би при- дбанй нимъ дома душпастирській наставленя не розбивалось о так ординарий а навіть часто богохульний бесѣды его наставниківъ вь часъ такъ званого „абрихтунку“.

Во що-ж звичайнїйшого єсть для ни. капрала, фіра и т. д., як скоро рекрутъ не виконає приважене „комєндиру“, той без- посередний „панъ“ заразъ вижджає: „А хто тебе такъ учивъ? певно побъ на селъ!“ и ну-ж вь додатку погне єму „матїркувати“. А тоє „матїркуване“ єсть при війску на кождомъ кроцї, при кождой муштрї и вь кождой хвилї *знємєнє* отъ прим. при науцї Нотрсигал'овъ, ба що більше, трапляють ся навіть явні богохульнишки, що „матїркують“ и „Christu-Bogom“... И що-ж поможе ту най- лше душпастирське наставленє? Чи-ж не мусить оно затерти ся безсѣдно середъ такъ фатальної дїйсности, вь якій той молодець жь черезъ три роки обертали ся мусить!

Тому й не дивно що много-премного зь тихъ молодцівъ тратять моральну и ре- лігїю підставу, а вернувши на родину хва- лить ся мѣжъ ровесниками своєю „новою“ філософією.

Значуючи тоє, звертаємось рѣвночасно зь просьбою до Преосв. Митрополита, щобъ зволнивъ рѣвнож ц. і к. урядови військово- му парохіальному, звернути увагу на дотеп- ершню аномалїю, а усуненемъ ви усунєсь и не одно зло, яке подбувєсь у урльонниківъ.

Одєнъ за всѣхъ.

Зь Тернополя. [Краса Рада шкіль- на а руска гімназія.]

Опіка ц. к. Ради шкільної краюї над рускими школами став що-разъ сердечнїйшою, а системою, якою она старає ся народні шко- ли, особливо-ж з руским языком викладовим, звести до упадку, став на-добре вводити вже і до гімназій.

В Тернополі в рускій гімназії прибу- ла сего року знов одна класа з двома відді- лами, так що в всіх клас єім. Отже з новим роком шкільним показала ся потреба нових сил учительських. Однак ц. к. Рада шкільна не дуже тим журить ся. Через два тиждні не було тих нових сил а наука латала ся з дня на день. Вкінці ц. к. Рада шкільна, не мочуи стерпіти довше такого шлендрияну, в своїй любови та ревности о добро рускої гімназії в Тернополі, ось-як зарадила лиху:

Є ту в Тернополі війки пан Шафран, бувший учитель школи вправ тернопільської семінарії. Того то пана, яко знемоцілого старця, добре вже приглуховатого, ц. к. Ра- да шкільна краєва з кінцем минушого року шкільного (т. є. в липні с. р.) спєнсїонувала, визнаючи его неспосібним до шкільної праці — ну і дивне диво! та сама Рада шкільна по двох мїєнцях дав того самого пана на су- плєнта до рускої гімназії! А треба ще дода- ти, що той пан не має навіть укінченої гі- мназії, не має навіть випиту віділового, от є собі учителем давної дати, якого би не зробили навіть учителем першої лінійної відді- лівки, хіба коли-б ходило о се, щоби Русь- на не допустити. До того всего яко вислу- женій учитель утравлєнічної семінарії не вміє по руски говорити, ба навіть яко „прав- дави стуйкови на креслах“ страх „любить“ усе, що руске... І таким то панам велить виконувати та учить руску молодіж! Ти Ру- сине плати податок на школи, а дїтей твоїх нехай учать такі учителі, що польських дїтей вчить вже неспосібні. Бо той пан Ша- фран, треба Вам знати, зголошував свої педагогічні услуги в тутешній польській гімназії, однак директор, хоч Поляк, все-таки не мав довіри в ті сили п. Шафрана і чєм- ненько єму за его добру волю подякував. Але від чого-ж руска гімназія! Там же-ж повно хлопських дїтей, а тим вистарчить і пан Шафран!

## НОВИНКИ.

— Соймові запомоги. Вь бюджеті на 1901 рікъ признавъ соймъ для товариствъ акаде- мічнихъ 2800 кор. а для товариствъ ремѣ- сничихъ 3000 кор. запомоги. Зь тихъ сумъ признавъ краєвий видѣлъ рускимъ акаде- мічнимъ товариствамъ львівськимъ „Осєновъ“ 100 корон. „Академічної Громадѣ“ 200 кор., а рускимъ товариствамъ ремѣсничимъ „Зор- ьбъ“ у Львові 250 кор., „Зорѣ“ вь Дрогоби- чи 50 кор. и руской Бурсѣ ремѣсничой и про- мисловой у Львові 100 кор. Разомъ для всѣхъ рускихъ товариствъ 700 кор. Для польськихъ и жидовськихъ товариствъ припа- ло 5100 коронъ!

— Зь Калуса пишуть намъ: Ц. к. урядъ податковий вь Калусі перенєсєно вже до новопоставленого будинку судового, а надъ тимъ урядомъ красєє ся написъ: „С. к. [Uzad podatkowu], написъ файна, звичайно, новень- ка. Але по-при написъ польську чомусь нема руской! Отже зануємо ц. к. старосту п. Буковника: Чи годить ся такъ провокувати бѣдшїсть населєня калуского повітѣ? чи Русини на своїй землі не мають вже нѣя- кого права? Може би п. Буковникъ, яко ав- стрійскій ц. к. урядникъ більше шанувать чувства Русинівъ, а не поводити ся край- нимъ новинизмомъ польськимъ, котрий не ли- цєє до становищемъ ц. к. старости! — Я. К.

— Аматорське представлєнє драматичне від- буде ся вь недѣлю 29-ого н. ст. с. м. вь Но- виці коло Калуса вь домѣ п. Михаса Ве- режницького на дохѣдъ тамошнїмъ читальнѣ „Просвѣты“. Відограна буде штука „Арєн- дарь“, драма вь 3 актахъ. Початокъ о 7 год. вечєромъ. — За Комїтетъ о. Ром. Кунєвич, Іосифъ Петрушевич, Теофілъ Процишинъ.

— Учителі розумѣючого ся на музицї ін- струментальної потрібно вь рускій колонїї Прудєнтополї вь Парані. Ходить имен- но о zorganizowane тамъ оркєстри. Учителі не конче мусять мати повну кваліфікацію учи- тельську: коби вибѣвъ учить дѣти звичайнихъ предметівъ народної школи, а при томъ жь вьмѣвъ на стѣлю інструментальної музи- ки, щобъ заснувати оркєстру. Того конче до- магати ся наші поселєнці. Потреба оркє- стр на колонїї показуєсь при кождій на- годѣ: вь організації жити товариського, при всякихъ обходахъ, а особливо для аматор- скихъ представлєнь, які уряджують тамъ на- шї заморєскі аматори зь такъ добримъ ус- пѣхомъ. Вратъ Софронъ Горошукъ каже, що такіи учителі буде зати вивѣвъ заповне- не удержанє на колонїї, а имен-но колонї- сты дадуть, що лише зможуть, аби тільки мати такого учителя. По близій інформації належить удавати ся шємєнно до брата Со- фронія Горошука Ч. св. Василя Вед. у

Львові вь палатѣ Преосв. Митрополита (площа св. Юра). — Очевидно, що дуже ве- ликої плати учитель не може надѣятись вѣдѣ бѣднихъ колонїєстѣв. Учителі поѣ- хавъ би разомъ ізъ священниками, котрі мабуть аж вь листопадѣ с. р. виѣдуть на колонїю. Для брата Горошука купивъ Преосв. Митрополитъ Шєнтіцкій перенос- ний апаратъ фотографічний і братъ виу- чивъ ся штуки фотографічної; наші люди дуже хотять мати фотографію. Дохѣдъ зь фо- тографованя буде йти на удержанє и роз- ширєнє церкви. — Ол. В-скій.

— Намѣстництво розписало доповняючий вибѣръ восьмиохъ членѣвъ повѣтрової ради вь Турцѣ зь групи меншихъ повѣтѣстей на день 28. надолїста, чотирьохъ членѣвъ тої ради зь мѣскої групи на день 30. надолїста и шѣстохъ членѣвъ зь більшихъ повѣтѣстей на день 31. надолїста с. р.

— Будова руской гімназії вь Тернополі. Ра- да мѣсна вь Тернополі ухвалила водєтунити дотєпершню уѣзджаєльню драбѣнѣвъ при Стрѣльцкій улиці недалеко реальної школи підъ будову руской гімназії за цѣну 30.000 зр., а то 25.000 зр. за 800 квад. сажитѣвъ площі а 5000 зр. за дотєпершній бу- динѣвъ.

— Новий вѣрменський архієпископъ. Вчєра вєчеромъ мала надѣйти до львівскої вѣр- менської капітулы телеграма, що цєсаръ за- твердивъ вибѣръ кс. Іос. Теодоровича на вѣрменсько-като. архієпископа у Львові.

— Будова школи. Краєва рада шкільна рѣшила при допоміжї підмоги зь краєвого фонду шкільного вибудувати вь лѣвахъ 1903 и 1904 пяти-класову школу вь Мєстахъ великихъ жовківського округу.

— Зь прокураторїи державної дістаємо до- умієнєя отсе писмо: Ни жаданє ц. і к. 10 коменди корпусє в Перемішні прошу на- підставі §. 19 закона прєсєвого о помієнєє вь найблизшій числї часѣмъ „Дїло“ вь мѣсці закономъ вказанімъ слїдуєчого надісланого мє- нї спрєстєванє:

В новинкахъ часѣмъ „Дїло“ а дня 6 вєресня 1901 ч. 190 помієнєно корєспѣндєн- цію зь Хирѣва під заголовкомъ: „Привязаний до стѣна“, після котрої резервїстъ 9-ого пол- ку піхѣти засуджений зїєстав за зїрванє кіль- канайцѣвъ сливѣв на кару привязаня до стѣна (Anbinden); дальше, що вѣвѣвъ тої сла- бѣго здоров'я не мїгъ вєдєржати тої карі і зїємѣв; що по вѣдєвїєнєю его привязанє его на ново, аж дієстав вѣбѣху крові і що вкінці вѣдєванє его і перенєсєно до лазарєту, де по другімъ вѣбѣху крові помер. Змїєтъ сєї корєспѣндєнції не єсть зь правдою згідний. Не єсть правдою, щоби якийсь резервїстъ 9-ого полку піхѣти вь часѣ манєврівъ вь Хирѣ- вї, підчасъ виконуваня на нїмъ карі привязаня (Anbinden) а причини слабѣго здоров'я вь ко- роткїмъ часѣ зїємѣв і щоби его вѣдєвїєвано. Нєправдою єсть отже також, щоби того ре- зервїста по вѣдєвїєнєю нановѣ привязано. Нєправдою єсть вкінці, щоби резервїстъ тої дієстав вѣбѣху крові, якъ також, щоби тойже, по перенєсєнєю его до лазарєту, помер. — Правдою єсть лише тільки, що одинъ вѣвѣкъ 12 компанїї 9-ого полку піхѣти, за самовільнє вѣдєланє ся зь обѣзу підчасъ виконуваня на нїмъ карі арєшту обѣзового (Lagerarrest) і за вкрадєнє ся до чужого саду вь цїлі зїрваня сливѣв, засуджений зїєстав дня 28 сєрпня с. р. черезъ коменданта компанїї на кару 3-днє- вѣго стрѣлого арєшту, котра то кара, зь при- чини що відділъ бувъ вь маршѣ, по мѣсці пункту 600 бук. ц. рєгулярнїу службовѣго уступу І. мусїла бути замінєна на кару при- вязаня (Anbinden). Передъ виконанємъ карі зїє- ставъ той вѣвѣкъ черезъ лікаря збѣданий, котрий узнавъ его здоровимъ. Вѣвѣкъ сєй не ослабѣвъ підчасъ виконуваня тої карі і зїєставъ при здо- ров'ю також і по єї виконанєю. — Львів дня 24 вєресня 1901. Ц. к. Прокураторъ Держав- ний Hayderer.

— Огнѣ. Вь мѣстїєскімъ повітѣ [якъ намъ пишуть] горѣло сими динимъ вь кількохъ сєлахъ. Вь Малиєсѣ 23-ого погорѣлъ буди- нѣ сѣмдєсятѣхъ господарѣвъ, а лише три чи чотирі були обезпєчені; згорѣла такожъ школа обезпєчена на 4.000 К. Огонь вѣвѣхъ у господарі Мих. Жѣука зь неосторожності дѣтєй. Вь ночі зь 23-ого на 24-ого погорѣвъ одинъ господарь вь Заводѣ. А 24-ого с. м. горѣло вь Соколі. — Велика пожєжа наві- стила Пєсєдова вь берєжаньскімъ повітѣ; згорѣло тамъ 24-ого с. м. сѣмдєсятъ заго- родѣ сєлянськихъ зь господарєскими забудѣ- ваннєми и засѣбами збѣжа йи наші. Огонь на- бѣхъ вь полудни а ширїнь єя скоро за- дѣл сѣльного вѣтру; всїкїй ратунокъ бувъ не- мѣжливий.

— Зь Дирєкції ц. к. зєлѣзницѣ державнихъ.

З важностію від дня оголошеня запро- ваджєно вь руху поміжъ стєціямъ ц. к. ав- стрійськихъ зєлѣзницѣ державнихъ угодієнєє, що повязки на наданї товари будѣ єя ви- платувати не тільки вь дотєпершній спѣсї, с. є. черезъ стєцію надаєву пошлєнки, але та- кож, на жаданє надаєви, прямо черезъ стє- цію відбору товару. Вь тїй цілі мають на- давцї долучити до листу перевозѣгого ви- повнєний уже і оплєчений, на їхъ адресу ви- ставлений перєказъ поштовий, або, коли ма- ють своє конто вь поштовій шкєдлиці, налє- жито виповнєний квітъ чєковий. На відставі тихъ документівъ відѣлє стєціи відбору, по виконанєю товару адресатомъ, побрану квѣту на адресу надаєви. Влєзанї повнєнєя умі- щєні вь оголошенєхъ на вѣхъ стєціяхъ зєлѣ- зничихъ.

— Стрєйкѣ гімназїєстѣв. Учєники осѣмон- класї загрєбскої реальної гімназії застрєй- кували домагачєсьє усунєнєя зєнавѣдєнє- го профєсєра математикі д-ра Майєска. Ра- да шкѣльна намѣрєвъ учєниківъ виключити а клєсу замкнути.

— Дрѣбнїй вѣстї. Намѣстникъ гр. Цїєліп- ский вєрнувъ вчєрашѣмъ Вѣднѣ до Львова а нїмѣ (вь сєрєдѣ) вєчєромъ виѣждѣть до Грималѣва на повитанє тамъ митрополита Шєнтіцкого. — Вь Сєрєкахъ горѣлихъ коло Рогатина померъ Ром. Моравскій братъ бувшого польского архієпископа. — Кадєн- ція судѣбнѣ присяжнихъ вь Берєжаньхъ ро- зѣпочинаєсь дня 27 надолїста с. р. — Вѣтѣ приєнатихъ урядникѣвъ водѣбудєсь у Льво- вѣ дня 20. зѣвтнї с. р. — Шкѣльнїй рад- никъ Мєх. Залєскій виѣхавъ вь урядовихъ справахъ до Кракова.

## Вѣсти зь Аєпархїи Львівскої.

Прєзєнтѣ одєржали оо.: Алексєй Бѣб- кєвичъ зѣ Стрѣя на Коцюковѣ, Теод. Була зѣ Володимирѣ на Пуштинѣ, Пв. Яблон- ский зѣ Почєнія на Чижикѣ и Ник. Ле- вичий зѣ Сухорича на Оброшинѣ, а конє- стѣрїя водѣєслєсь до прєзидїи намѣстництѣвѣ о згоду на ихъ канѣнїю инєституцію. — Прє- зидїя намѣстництѣвѣ згодиєсь на канѣн. ин- ституцію оо.: Пв. Вєлїєнєвїча на Грїбѣвичѣ и Пв. Бордуна на Берєжницѣ, а конє- стѣрїя вѣзвала ихъ на мѣсєцъ вєрєсєнь до канѣн. инєституції. — Канѣн. инєституцію на Пустѣмѣтѣ одєржавъ о. Волод. Стєрєнєвъ. — Правитєльство аєспїєувало на одєнѣ рѣкѣ до- цѣцію зѣ рєліг. фонду для приєнатихъ со- трудникѣвъ: вь Мѣстєкахъ, Козьмѣцѣхъ, Вай- ковцѣхъ, Дѣвѣмѣхъ (дєк. стрѣйского), Кутѣв- цѣхъ, Осташѣвичѣхъ и Стрѣвѣцѣхъ.

## Наука, штука и література.

— Вь липнї с. р. вїйшовъ II. томъ „Часѣписи правничѣй і економїчнѣй“ під редакцією д-ра Станїєслава Дїєтєрїєвского. Змїєтъ его такий: 1) Австрійське право облігаційнє, подавъ д-р Станїєславъ Дїєтєрїєвскій (I. випуск); 2) Ре- форма похѣтної торгѣви вь австрійскімъ зако- нѣдатєлї, написєвъ Володимиръ Старѣвскій; 3) Свѣбѣда водї вь лѣвѣ карного права (I. частѣ), написєвъ д-р Ярославъ Олєєвичий. Відѣтъ слїдуєть: оцінки, реферати і miscel- lanea.

Русини! Пам'ятайте на агітаційний фондъ „Народної Ради“ у Львові!

## Телеграмы.

Вѣдєнь 25 вєресня. Вь кружєкахъ добєре поинформѣрованныхъ увєнєвѣють, що вѣєспрєзидєн- тамъ краєвої ради шкѣльнѣи єтанє радникъ мї- нїєстерєвѣ Єдїєнъ Пєлєсєкѣ, а его мѣсєцѣ вь мїнієстерѣвѣ зїємє д-р Альфрєдъ Гальбанъ (Полякъ) профєсѣръ унївєрситєту вь Чернів- цѣхъ.

Вѣдєнь 25 вєресня. На вчєрашнїмъ за- сѣданєю ради мѣскої интєрєєсовано поса- дника д-р Лѣєгєра: чи не думає видати бєнкєту для прускихъ вѣвѣвѣвъ, що поверта- ють зь Хінъ и задержать ся кілька днѣвъ у Вѣднї. Д-р Лѣєгєръ вѣдѣвѣвъ, що то будє лише чєстѣ вѣєскова манїфєстєція. Ра- да увѣважнєла посаджєника повитати вѣвѣвѣвъ именѣмъ мѣста и виразити їмъ ємпатію Вѣдєнцѣвъ. — Сєнзацийну подорожъ балѣ- номъ водѣвѣвъ заѣєнатїй аєронавтѣ, члєнѣмъ ради мѣскої д-р Вїкторъ Зїєльбєрєвъ. Вѣвѣвъ єсть зѣ Платєру балѣномъ „Юнтєрѣ“ ще зь єднїмъ товаришємъ і вь 14 годїнъ єм- стѣвѣє ся підъ Гамбурґомъ.

Дрєзно 25 вєресня. Бѣвѣнєлїцкій євѣвѣвъ корѣлѣвєвѣ євѣвѣмъ ухвалєнїємъ збратити даль- ше єкєдєнцїю для євѣнєлїцкого руху вь Ав- стрїї и виплатити запѣмогу вь квѣтѣ 200.000 марѣкъ австрійськимъ євѣнєлїцкимъ гро- мадамъ.

Пєтєрбурґъ 25 вєресня. Вчєра повернувъ гр. Лямєдорфъ.

Нїєольнѣ 25 вєресня. Корѣль англїйскій Едвардъ вразѣ зѣвъ жєною удалє єя вчєра на поєздѣкѣ яхту „Осєборнъ“ до Англїї.

Вашинґтонъ 25 вєресня. Прєзидєнтъ Ро- сѣвѣлѣвъ зѣнавѣє уже своєю рєзидєнцією вь „Вѣлѣмѣ домѣ“.

Гаґа 25 вєресня. Вь палатѣ повѣлѣвъ за- лѣвѣвѣ прєзєсѣ кабінєту, що правитєльствєно намѣрєвѣ розѣкѣнїєннѣи шѣкѣнїи єцїї на ко- рѣєтѣ Бурѣвѣ, тимъ болѣше, що вь мѣмѣ трѣновѣй зазначєно приєнатї водѣвѣєннѣа до всѣхъ державъ.

Чїкаґо 25 вєресня. Арєстѣвану передѣ бѣлькѣма динимъ Едмѣмъ Гѣлѣдманѣмъ вилєучєно на волю.

Буфальѣ 25 вєресня. Управитєль вѣста- вѣвъ видати подѣзѣну, вь котрої аєнѣвѣють до парѣду америкєнїєннѣи, щоби підѣвѣрѣвѣ вѣста- ву. Замѣхъ на Мєхъ-Кінєсѣ принѣєвѣ фїї вєлїку шѣду, бо вѣстава єстѣтѣє пустѣюча, а дєфіцїтъ уже вѣвѣєннѣє бѣлькѣ мїліѣѣѣвѣ.

Прєторїя 25 вєресня. Пѣєлєнъ найновѣй- шихъ вѣстєй пѣлє Наталїю водѣдѣлє Бурѣвѣвъ поєвѣвѣєтѣ єя вь повнѣбнѣмъ и повнѣбно-за- хѣднѣмъ напрямѣхъ.

Дурбанъ 25 вєресня. Англїйскій водѣдѣлѣ підѣ командѣю Рандїєлого водѣєрѣ Бурѣвѣ до Уканді, Нєпрїятєлѣ пустѣвѣє єя вь напѣр- мѣ до Утрахту.

Опава 25 вєресня. Нєбѣвѣннѣмъ мѣвѣ тутѣ водѣбѣтѣ єя зѣвѣдѣвѣ вѣзначѣнїйшихъ Поля- ковѣхъ и Чєхѣвѣхъ вь цїлі поладнєня рѣзницѣ, які повєтали мєжѣ Полякамъ а Чєхамъ на Шлєску. — На постѣднїмъ засѣданєю євѣдѣ- ного комїтєту вѣборѣгого мѣвѣ єказати кс. Сѣвєжї, що тї розѣвѣєнїи вѣкѣнїєвѣ агітація







Виходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнаменитіших повістей“ виходить вівторок і вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Передплату і інсерати приймають: У ЛЬВОВІ Адміністрація „ДІЛО“ ул. Баторія ч. 24. Бюро газет: А. Ольшевського ул. Килийського 2; С. Соколовський Пасаж Гавемана ч. 9; К. Бухтиб'я ул. Кароля Людвіка ч. 23. — У ВІДНІ: М. Дакес, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wallzeile 11; Haasensteine & Vogler, I. Wallfischgasse 10; ВІД ФРАНКФУРТА І ГАМБУРГА: М. Haasensteine & Vogler.

Передплата на „ДІЛО“ і належність за інсерати платити у Львові.

# ДІЛО

Передплата на „ДІЛО“ з літер. додатком  
в Австрії: за границею:  
на цілий рік . . . 82 к. на цілий рік . . . 44 к.  
на пів рік . . . 16 „ на пів рік . . . 22 „  
у Львові:  
на цілий рік . . . 28 к. на пів рік . . . 14 к.  
на чверть року . . . 7 „ на місяць . . . 2 к. 40 с.  
Редакція, Адміністрація і Експедиція від ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зберігають ся лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані вільні від податку.  
Подинокне число коштує 12 с. на пров. 14 с.  
Оголошення згадані приймать ся по 20 с. в день одної строки інсератом або за інше а в рубриці „Надобавки“ по 50 с.  
Подати і інші донесення приватні числять ся по 80 с. в день стишка.

## Польскій гакатизмъ

### въ школьництві на Русі.

Зъ Дрогобича одержуємо ось-такіє писемко:

„Якъ що року, такъ і теперъ відбулася у насъ окружна конференція учительська въ дняхъ 19 и 20 с. м. Не стану описувати подробицю ходу нарадъ, ухвалъ і дискусій надъ темами, — се лишая кому лишому. Я хочу тільки подати до прилюдно вѣдомости оденъ нечуваный фактъ, який ставъ ся въ часъ сегоднѣшної конференції.

Доси що року бувавъ визначуваний оденъ тематъ рускій до обробленя на конференцію, а сего року припорушено обробити самі польскіє темати а анъ одного руского!

Що року вела ся дискусія надъ темами въ языцъ польскѣмъ і рускѣмъ, а сего року заразъ на першѣмъ засѣданю, коли учитель зъ Волъ Якубовон п. Качмарскій ставъ говорити по руски въ дискусію надъ лекцією практичною переведеною учителькою п. Овчинкевичѣною зъ „Historyi krajowej“ на першѣмъ роцѣ школы видѣлової, перервавъ ему бесѣду инспекторъ Гампель словами:

Proszę pana mówić językiem urzędowym, bo tu nie stroniczmy polityczne, tylko urzędowa konferencja, a urzędowym językiem jest język polski!

Всѣ учителѣ, якъ би громомъ ражені, на такіє дієти инспектора остовпили, такъ що нѣхто не оббѣзавъ ся, а сердега Качмарскій, котрому рускій слова на устахъ застигли, вимовивъ ще кілька слѣвъ і замовкѣ.

Доперва на перервѣ розвизали ся всѣмъ языки і кождий рѣвно высказувавъ свои гадки то о „języku urzędowym“ на konferencji urzędowej, то о „stronnicztwie politycznym“, то о самѣмъ инспекторѣ Гампелю [всѣ побоювались, чи ему що лихе въ его голову не влѣзло, що таку дурницю пальнує]. Але нѣхто не мѣгъ на-бѣрѣзъ дойти, що таке стало ся, чого нѣколи и нѣгде не чувано. Отже всѣ постановили бѣльше въ нѣчѣмъ голосу не забирати. Поляки, видячи, що дѣе ся, і собі замовкли. И такъ цѣлий день першіи тревала гробова тишина. Прелегенти читали темати, инспекторъ самъ критикувавъ і боронивъ ихъ, і всѣ нѣмо сидѣли та десь-колись руки підносили, коли „przewodniczący“ спытавъ було: „Kto się z tem zgadza, niech ręce podniesie!“

На другій день дѣялось то саме, що вчора, да саро ал fine, і такъ була бы цѣла конференція скінчилася ся тихою на підношеню „так“, ажъ десь лихо надало, що учитель зъ Ясеницѣ сольної п. Михайло Созанскій вярвавъ ся та заколотивъ тую тишину. Ставъ вінъ, мимо вчорашньої заборони, говорити зновъ по руски. А то вже очевидный бунтъ! — подумавъ собі п. Гампель і гей-же на Sorpice:

Panowie zlitujcie się! Wezorej na wyrażniej zaznaczyłem, że urzędowym językiem konferencji jest język polski i proszę tylko w tym języku przemawiać, a wy robicie mi przykrość! Zapewniam was, że nie uczyniłem tego z własnego popędu, tylko na wyrażnie dane mi polecenie z góry! Panowie znacie mnie, że zawsze byłem i jestem tolerantny co do narodowości i że nigdy nie zabraniałem przemawiać po rusku, ale teraz gdy mam nakaz z góry, muszę! Jeżeli chcecie, ja to nawet do protokołu każę zapisać.

П. Созанскій, почувши такіє, сказавъ: „Намъ вѣльно говорити по руски, а коли панъ инспекторъ забороняють, то я зрѣкаю ся голосу.“

Не треба й казати, яке огорченє і обуренє обняло рускихъ учителѣвъ на видѣ сего польского гакатизму...

Се слова дописувателя.

Огорченє і обуренє на той гакатизмъ польскій мусить обняти і загаль руского у-

чительства въ краю і кождого Русина взагалѣ. Се-жъ уже дикі знущанє надъ рускими учителями, надъ Русинами!

Звертаємо ся зъ запитанємъ до Експедиції гр. Пиніньского:

Хто то „z góry“ дає такіи накази инспектору Гампелю?

Рускій народъ і руске учительство жде на відповѣдь!

## Навѣтъ въ судѣ проскрибованный!

Институцією, котрої спеціальною задачею, цѣлюю иснуюча є пильнувати, аби обовязуючій въ Австрії закони виконували ся, єсть ц. к. судъ. Коли отже ц. к. судъ є покликаний на се, аби спливавъ другий до справедливого поступованя, то першимъ его обовязкомъ є самому поступати такъ, аби ему подѣ тымъ взглядомъ не можна було зробити найменшого закиду.

Судъ повиненъ бути персонифікацією справедливости. Черезъ те мы такожъ булї певні, що кривдженє Русинѣвъ на точцѣ языковыхъ правъ — не уронихъ, і не бажанихъ, але вже такі пестуючихъ, бо друкованихъ въ Вѣстнику державныхъ законѣвъ і писанихъ въ розпорядженяхъ компетентныхъ властей — не буде мати мѣсця въ ц. к. судѣ, ба навѣтъ, що судъ стане въ оборонѣ скривдженого подѣ тымъ взглядомъ Русина. Людину можна скривдити не лишъ нарушенємъ его права власности до золотого годинника, але і нарушенємъ его права послугуватись языкомъ узанымъ конституцією за краєвий. Ц. к. судъ повиненъ стояти на сторожі сего права, а передовсѣмъ повиненъ старати ся, аби вінъ, яко сторожъ справедливости, самъ не допускавъ ся несправедливости подѣ тымъ взглядомъ.

Що намъ поглядъ має рацію, доказує найлѣпше се, що рускій народъ въ борбѣ о права свого языка найбільше добивъ ся якъ разъ въ судѣ. Въ послѣднихъ часахъ змѣжъ усѣхъ державныхъ властей судъ ще найбільше старавъ ся въ языковій справѣ поступати справедливо, т. є. посли принциповъ закона і правильныхъ розпорядженъ языковыхъ. Однакъ до идеального стану рѣчи подѣ тымъ взглядомъ, до абсолютної справедливости, яка повинна панувати въ институції утвореній для вимѣру справедливости, ще дуже, дуже далеко! Далекотому, бо судьями суть не самі параграфы, а люде, а многі зъ нихъ — въ наслѣдокъ свого вихованя въ сферѣ ворожихъ рускети тенденцій — не можуть вывести ся зъ ярма личнихъ переконань, не можуть забути, що они по-за судомъ, яко горожане мають [бо имъ се вѣльно мати] ворожій Русинамъ, не разъ справдѣ ажъ до гакатизму посуненій погляди і змаганя.

Сими днямилучила ся въ львівскѣмъ высѣмѣ судѣ кравѣмъ така пригода:

Явивъ ся въ президію того суду адвокатъ Русинъ д-ръ Василь Дутчакъ, аби передъ отворенємъ адвокатскої канцелярії зложити присягу. Д-ръ Дутчакъ по польски не умѣв, буквально анъ слова. Будучи кандидатомъ въ Стрию, не говоривъ въ судѣ инакше, якъ по руски або по нѣмцки. Навѣтъ при розправахъ, які цѣкомъ вели ся по польски, въ якихъ брали участь самі поляки, д-ръ Дутчакъ промовлявъ по-руски. Присягу вѣдъ д-ра Дутчака мавъ відобрати віцепрезидентъ высшого краєвого суду д-ръ Янъ Дилевскій, котрий по руски говорить такъ плавно, якъ літературно обрешаваний Русинъ. И ось сей шефъ институції вѣдъ вимѣру справедливости, по довгихъ докорахъ, заставъ д-ру Дутчака, що рускою присяги вѣдъ него не прийме, бо офіційнымъ языкомъ є языкъ польскій і въ тѣмъ языцѣ кождий повиненъ складати присягу.

Д-ръ Дилевскій въ своѣмъ шовінізмѣ

забувъ, що д-ръ Дутчакъ є Буковинцемъ і на Буковинѣ отвѣрає канцелярію, а на Буковинѣ польскій языкъ не має навѣтъ правъ толерованого въ краю языка, що отже до офіційности ему дуже а дуже далеко. Якъ скорѣ, Поляки въ галицкій службѣ, подѣ впливомъ пануючихъ тутъ змагань, тратять памѣть, найлѣпше доказує се д-ръ Дилевскій. Вѣдъ служивъ колись въ Чернівцяхъ і дуже добре знавъ, що польскій языкъ для Буковини не є языкомъ урядовымъ.

Д-ръ Дутчакъ, высказавши своє здивованє і жалѣ, що рускій языкъ навѣтъ въ судѣ проскрибованный, заставъ, що такого важного акту, якъ присяга, не сповнитъ въ цѣкомъ не знавѣмъ ему языцѣ, отже мусить присягати по нѣмцки. На нѣмцку присягу д-ръ Дилевскій, розумѣвъ ся, радо згодивъ ся. Нехай буде по нѣмцки, аби лишъ не по руски!

## Не будьте-жъ рабами!

Кожного року, переглядаючи і обговорюючи звѣты галицкихъ дирекцій гімназіальныхъ, а крѣмъ того ще і при іншихъ нагодахъ звертали мы увагу на той замѣтний а по часті навѣтъ обуряющій фактъ, що въ нашихъ рускихъ гімназіяхъ майже вѣдъ наша молодѣжь ходить на надобовязкову науку польского языка, коли противно въ польскихъ гімназіяхъ навѣтъ вѣдѣмъ Галичини (про захѣдну вже й не згадуємо) ледво по кількохъ, а найбільше по кільканацятьохъ ученикѣвъ нерускою народности (переважно жидѣвъ) обирає рѣвножъ надобовязкову науку языка руского — мимо того, що кравна рада школьна для улеченя науки руского языка польскій молодежи перевела змѣну наукового плану сего языка зъ великою шкодою для молодежи рускою і для самої науки, ба навѣтъ зъ великою кривдою для рускою народности взагалѣ. Коли въ остатѣмъ справданню кравной рады школьної зазначено було, що на надобовязкову науку руского языка ходить въ Галичинѣ шоє околѣ повтора тысяча ученикѣвъ, мы выказали доводѣ, що се свѣдома ложъ — впрочѣмъ не перша — п. Вобжиньского. Мы выказали тогдѣ, що п. Вобжиньскій зачисливъ хибѣ до ученикѣвъ, обираючихъ науку руского языка, такожъ всю молодѣжь зъ рускихъ гімназій, котра своєю рѣвною мовою учить ся обовязково, та обчисливъ, що у всѣхъ гімназіяхъ польскихъ цѣлою Галичини на надобовязкову науку рускою мовою може ходити не бѣльше якъ 200—300 ученикѣвъ нерускою народности.

Фактъ сей жаднымъ способомъ не дасть ся пояснити тымъ, мовъ-бы руска молодѣжь рускихъ гімназій горнула ся до надобовязкової науки польского языка зъ свѣдомости, що та наука єсть їй доконце потрібна або бодай пожиточна. Такъ само не можна сего сказати о родичахъ той молодежи, вѣдъ котрыхъ властиво залежить, чи ємъ має ходити на яку-небудь надобовязкову науку чи нѣ. Хто бы хотѣвъ одно чи друге подумати чи сказати, той пустивъ бы ся на такіє мудрованє, якимъ наші верховоды поленюють вибѣръ шляхичѣвъ на посѣвъ зъ сѣльскої посполости, вибѣръ Поляковъ рускими хлопцями. Отже поясненє можна найти лише въ агітаціі і пресіі дирекцій і учителѣвъ рускихъ гімназій. Они тиснуть певно при запискахъ на родичѣвъ і на ученикѣвъ, щоби записували ся такожъ на надобовязкову науку польского языка.

Поясненє такє виходить уже зъ самого факту на здогадъ; а до того і доходили насъ неразъ слухи, котрі той здогадъ потверджували. Тымъ то і виступали мы поразъ противъ такої агітаціі і пресіі. Ажъ ось достаємо въ сѣбѣ справѣ вже і донесѣ одного зъ батькѣвъ. Пишуть, памѣть отъ-що:

„Звітъ дирекції ц. к. академ. гімназій у Львові є може єдиный і першій въ Галичинѣ,

що не подає табелі про фреквенцію молодѣжи на надобовязковій науцѣ. Французского языка засѣдїи єдноє в академ. гімназій, та і фреквенція була значна. Цѣлава би річ знати, чому не учать его тепер. Стенографію по иншихъ гімназіяхъ учать; вчили й такожъ давнѣйше і в академ. гімназій, але теперъ занеохано єю науку. Про науку рисунків, такъ потрібну в житю, анѣ слуху анѣ духу в академ. гімназій, хоч давнѣйше удѣльно тої науки в кількохъ віддѣлахъ та выказувано прегарні, чѣсто навѣтъ невзначайні уєніки. Яку вагу кладє ся теперъ загально на науку гімнастичну, не треба й казати; заводять й вєводи, навѣтъ обовязково, такъ в народныхъ якъ і середнихъ школахъ, ба й в університетахъ. Та й в галицкихъ гімназіяхъ удѣляютъ й вєводи, в новыхъ будинокъ ставлять навѣтъ окремі гімнастичні салі; лише в одній академ. гімназій у Львові про гімнастику анѣ чути, хоч ся гімназія не має анѣ огорожу анѣ навѣтъ подиры. Чи-єи опіє є заслуга? — годѣ відгадати. За те єю вагу покладає на науку польского языка, котрої удѣляє окремый професоръ в кождій класѣ, і то в годинахъ передпостудіємъ, такъ що часомъ навѣтъ обовязковій предмету мусить уступати на посполудничий часъ.

„Сего року явѣсь менше записало ся ученикѣвъ на єю науку, то ин. професоръ Г. Ц. і К. а особливо проф. Г. в V класѣ, єнаують молодѣжъ до запису.

„Записи ті гадуть ся на диво єи до-єи. Чи єи важні, єе нехай судить дирекцій та школьна рада; але родичі мають право назвати таке поведєнє професорѣвъ самовѣдєю. Коли професорамъ такъ на тѣмъ залежить, щоби збѣльшити фреквенцію на науцѣ польского языка, то нехай самі позиціюють єи; а наші діти, якъ їмъ треба буде, найдуть уже спосѣбъ научити ся по польски.“

Отже нашъ здогадъ про агітацію і пресію вѣдъ директорѣвъ і учителѣвъ въ сѣмъ ширшѣмъ потверджує ся і сѣмъ разомъ. Але де слушна подєстава до такої пресіі?

Головна рѣчь: принципъ. Якій же принципъ дає учителямъ подєставу до такої пресіі? Наука польского языка є въ рускій гімназій надобовязкова. Вже те одно признає ученикови повну свободу, записатись на єю науку або нѣ; розумѣє ся само собою, що наука ставъ єи для него обовязковою, єкоро на ню записє ся. Але при сѣмъ ще одна дуже важна рѣчь: ученикъ взагалѣ не має права самъ розпоряджатись собою; вѣдъ не має права вибрати собі станцію, а робити єе его отецъ чи опікунъ (о скѣлько дирекцій на вибѣръ его згодить ся); вѣдъ не має права навѣтъ записати ся до гімназій, а записує его отецъ чи опікунъ; такъ само не має права записувати ся на яку-небудь надобовязкову науку бєзъ дозволу вѣдѣи чи опікуна, при чѣмъ дирекція має ще таку ингеренцію, що зъ своєї сторони може ученикови заборонити ходити на якує надобовязкову науку, коли знає, що той ученикъ обовязкової науцѣ лишє зъ трудноєтію дає раду.

Отже посли принципѣвъ не тільки учитель анѣ директоръ не мають права спливати ученика до якої-небудь надобовязкової науки, але єе противно: бєзъ дозволу родичѣвъ директоръ не має права наслѣвъ позволасти рускою мовою на якує надобовязкову науку. Се нехай знають родичѣ і загамлять собі, бо на сѣбѣ подєстатѣ можуть ємѣлю зарадити самовѣдѣ, де она научє єи.

Але буює часомъ, що якоесь принеє, ще до того трудно до выконаня, бєзъ вѣдѣи шкоды не выконує ся зъ єєю точноєтію. Знаємо випадки, що єередѣ школьного року заведєно въ гімназій у высшихъ класахъ надобовязкову науку рисунків, невзначайно пожиточну і потрібну для тѣхъ, що зъ гімназій єхотѣли бы перейти на політехніку або до войсковой служби. Годѣ-жъ директорѣвъ єередѣ року порозумѣти ся зъ замѣщєними родичами. Отже поясненє молодежи важній користи зъ той науки рисунків, намованє, щоби записували ся, і принимає ихъ навѣтъ бєзъ вѣдомости родичѣвъ на єю науку. Може и отєе заводити подобный випадокъ? Нѣ! Разъ, що надобовязкову науку польского языка не заведєно-жъ въ рускій гімназій єередѣ року; а друге, що наука польского языка для мо-















Виходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годїні по полудні. Літературний додатокъ „Бібліотека найзнаменитішихъ повстей“ виходить во второкъ и во второкъ и патицю на переміну разомъ зъ „Дѣло“.

Передплату и инсерати приймають: У ЛЬВОВІ Адміністрація „Дѣла“ ул. Баторія ч. 24. Бюро газетъ А. Ольшеского ул. Килинського 2; С. Соколовскій Пасажъ Гавсманъ ч. 9; К. Вуштанъ ул. Кароля Людвика ч. 23. — У ВІДНІ: М. Дакс, I Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasensteins & Vogler 1. Wallfischgasse 10; ВЪ ФРАНКУРТѢ И ГАМБУРГѢ: M. Haasensteins & Vogler.

Передплата на „Дѣло“ и належність за инсерами платити у Львові.

# ДѢЛО

Передплата на „Дѣло“ зъ літер. додаткомъ

вѣ Астеріи: за границею: на цѣлий рікъ . . . 32 к. на цѣлий рікъ . . . 44 к. на півъ року . . . 18 „ на півъ року . . . 22 „  
у Львові: на цѣлий рікъ . . . 28 к. на півъ року . . . 14 к. на чверть року . . . 7 „ на місяць . . . 2 к. 40 с.  
Редакція, Адміністрація и Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи авертають ся лише на попереднє застережені. — Рекламція неопечатаній вольній вѣдъ порта.  
Подинокъ число коштує 12 с., на пров. 14 с.  
Оголошенія звичайні приймають ся по 20 с. вѣдъ одной стрѣчки инсерацій або еп. мѣсцѣ а въ рубрицѣ „Надбѣлане“ по 50 с.  
Подяки и инші доносенія приватні числять ся по 30 с. вѣдъ стрѣчки.

## Новый маршалокъ!

Гр. Пининскій затирає руки зъ удовольєня: зъ маршалковства уступивъ Стан. Бадені а на его мѣсцѣ приходить чоловікъ, котрий буде вести краєву політику въ повнѣй гармоніи зъ шефомъ краєвої адміністрації, въ дусѣ пануючого въ Галичинѣ польско-шляхетского сторонництва.

Тяжка була справа усунєня дотеперѣшного маршалка, але справа посажденя гр. Андрея Потоцкого на его мѣсцѣ такожъ не була легка. На крѣсло маршалка було кількохъ кандидатѣвъ. Кандидатомъ намѣстника бувъ гр. Андрей Потоцкій, членъ найкрайнійшої фракції станьчикѣвъ, котрий особливо вызначивъ ся своїми поглядами на руску справу. Покровителямъ кандидатуры Потоцкого повело ся поволі понеумовляти вѣдъ кандидатуры вѣдъ его суперниківъ, окрімъ одного кн. Андрея Любомірского.

Въ послѣднихъ дняхъ борба вела ся лишь мѣжъ тими двома кандидатами. За Потоцкимъ бувъ лишь намѣстникъ зъ групою найкрайнійшихъ станьчикѣвъ. Противъ Потоцкого выступивъ цѣлий край: Русины и вѣсь прочіи сторонництва польскіи, ба противъ него було и центральне правительство. Оно не хотѣло згодити ся на сего кандидата станьчикѣвъ, бо знало, що Русины и польскіи народъ уважають его именоване за провокацію. Окрімъ того правительство знало, що зъ минушости Потоцкого нѣчо не промовляло за вѣдданемъ ему такъ важного становища, а дуже богато промовляло навѣть прямо противъ него. Въ публичномъ житю Потоцкій нѣчимъ не вѣдзначивъ ся. Вступивши до дипломатичной службы, займавъ підрядне мѣсцѣ при австро-угорскій амбасадѣ. До парламенту увѣйшовъ въ 1891 роцѣ а вѣдтакъ и до союму. Абы оба тѣ гѣла богато высказали на присутности Потоцкого, якось нѣхто сего не чувавъ. Въ 1896 роцѣ увѣйшовъ вѣнъ въ складъ краковской рады мѣскоп, въ котрій захотѣлось ему вѣдограти більшу роль, и справдѣ кандидувавъ разъ на вице-президента а другій разъ на президента мѣста, але обома разами проваливъ ся! Передъ двома роками цѣсаръ именовавъ его членомъ палаты панѣвъ. Въ соймѣ бувъ въ двохъ послѣднихъ рокахъ генеральнымъ референтомъ бюджету.

Якъ зъ усього бачимо, не богато промовляло за выдвингенемъ Потоцкого на шефа краєвої автономіи. Навѣть его власне сторонництво посѣдає личностю практикою. За те дуже богато аргументѣвъ промовляло противъ него. Першимъ аргументомъ було се, що Потоцкій є репрезентантомъ однополітичной кліки, зъ котрою ведуть завязату борбу оба народы, рускій и польскій. Уже сама дискусія о можливости кандидатуры гр. Андрея Потоцкого була провокацією руского народу. Друге питанє, яке повинні були поставити собі поличники Потоцкого, є: чи Потоцкій буде мати на стѣлько часу, абы мѣгъ лично провадити краєві справи, якъ се робивъ дотеперѣшний маршалокъ, чи може его приватній заняті не позволятъ ему навѣть вглядати въ господарку выдѣлу краєвої и вѣнъ переадасть всю фактичну роботу въ выдѣлѣ краєвої якумусь зъ своихъ мужѣвъ довѣря чіи особѣ предложеній намѣстникомъ, а самъ буде лише давати краєвої політицѣ напрямъ згѣдний зъ естетемою, якої придержує ся гр. Пининскій.

Въ приватній розмовѣ Потоцкій мавъ высказати ся, що справу выдѣлу краєвої буде въ его заступництвѣ провадити делегатъ зъ Кракова Лясковскій, котрого умысломъ въ той цѣли именовано носломъ. Зъ Вѣднѣ доносено намъ, що се мало до найвысшей степени обурити д-ра Кербера, бо ему не могла подобати ся зарозумѣлость магната,

котрий вже именує собі послѣвъ и членѣвъ выдѣлу краєвої, хочъ еще самъ не мавъ чорного на бѣлѣмъ. Д-ръ Керберъ зрозумѣвъ, що се була перехвалка, якою Потоцкій давъ виразно познати, що его именоване не зависить вѣдъ волѣ министерства, а вѣдъ волѣ его сторонництва; що вѣнъ, будучи кандидатомъ станьчикѣвской кліки, може поступити такъ, якъ бы вже мавъ именоване въ кишені. Другою справою, котра въ министерствѣ промовляла противъ кандидатуры Потоцкого, була брудна справа зъ льосами. Сю справу наші читателѣ вже знають. Магнатъ, посѣдаючій майно о вартости 40 мільонѣвъ коронъ, хотѣвъ скривдити сироты по своѣмъ офіціалѣмъ. Суды рѣшили справу въ користь сирѣтъ. Цѣла ся справа наробила у Вѣднѣ богато крику, бо Neues Wiener Journal вѣдогнала єи передъ кількома днями, подавши єи зъ найменшими подробностями. Такъ въ министерствѣ справа кандидатуры Потоцкого на маршалковство була вже рѣшучо погребана, а однимъ серіознымъ кандидатомъ бувъ кн. Любомірскій.

Однакъ покровителѣ Потоцкого порушили вѣсь пружины и старали ся по-за плечима министерства ратувати его ситуацію. Въ який спосѣбъ се дѣлало ся, пояснює намъ найлѣпше телеграма Gazety Narodowej зъ Вѣднѣ. Дня 23 с. м. оргѣнъ намѣстника одержавъ слѣдуючу телеграму: „Въ субботу вѣдбула ся нарада министрѣвъ підъ проводомъ Кербера. Цѣсаръ принявъ на окремой аудієнціи Голуковскаго а вѣдтакъ намѣстника Пининскаго. Аудієнція намѣстника тревала майже годичу. [Намѣстникъ вѣдзидъ до Вѣднѣ въ справѣ именованя маршалка и вице-президента рады школьной.] Справу именованя маршалка краєвої улагоджуютъ за полагожденя, хочъ еще не була предметомъ нарады рады министрѣвъ“.

Що хотѣвъ дописуватель оргѣну намѣстника сказати симъ послѣднимъ речєнемъ, зустанавивши своій высказъ зъ вѣстею, що рѣвнчасно вѣдбула ся нарада министрѣвъ? Вѣнъ хотѣвъ тымъ очевидно сказати, що выбѣръ особы на маршалка Галичины не зависить вѣдъ министерства, а такихъ рѣчахъ зъ министерствомъ навѣть не говорить ся, справу полагоджувъ ся по-за плечима министерства, зъ котрымъ въ галицкихъ справахъ нѣхто не числить ся. На подѣставѣ сєй безличной телеграммы консервативній польскій дневникъ уважалъ за вѣдповѣдне ствердити, що справа маршалковства вже полагоджена и то въ користь Потоцкого.

Таке голосило тріумфуючо станьчикѣвска преса мимо того, що ще о два днѣ познійше, т. є. 25-ого с. м. бувъ покликаний до Вѣднѣ другій кандидатъ на маршалковство, кн. Любомірскій. Се значить, що мимо подпольной работы по-за плечима министерства, все-таки кандидатомъ правительства на маршалковство бувъ Любомірскій. Правительство не знало, що буде мусѣло покорити ся, бо протекція, якою тѣшитъ ся Потоцкій, була за сильна. Потоцкій бувъ кандидатомъ краковскихъ станьчикѣвъ — и се рѣшило.

Ще передъ поѣздкою Пининскаго до Вѣднѣ гр. Потоцкій самъ собі старавъ ся записати протекцію. Выбраний президентомъ зѣзду промывловцѣвъ, на велике есудуванє участниківъ зѣзду — пропавъ кудись заравъ по отвореню зѣзду. Вѣсь гадали, що поѣхавъ до Вѣднѣ вѣзваний правительствомъ [и такъ сразу розголошено зъ Кракова]. Однакъ въ той хвилі его ситуациі у Вѣднѣ була фатальна и вѣнъ поѣхавъ ратувати єи — не до Кербера, але на двѣрскє польованє, де бувъ архикнязь Отто. На томъъ польованю Потоцкій просивъ о протекцію. Потѣмъ намѣстникъ мавъ аудієнцію у цѣсари — и кандидатура Любомірскаго поїшла въ куць. Зъ Вѣднѣ доносить, що вже сими днями буде оголошене именоване Потоцкого.

Борба зъ министерствомъ о особу наслѣдника Божжиньскаго, не утихала ся такимъ успѣхомъ, якъ борба о маршалковство. Наші верховоды-польовизаторы хотѣли на становп-

ще вице-президента рады школьной выдвинуті делегата Лясковскаго. Министерство вѣднесло ся неприхильно до сєй кандидатуры и здає ся, що — въ сѣй справѣ выимково — оно побѣдило станьчикѣвску кліку. Доносять, що справа вице-президентуры вже порѣшена та що вице-президентомъ буде радникъ двора въ министерствѣ просвѣты д-ръ Плажекъ, бывший колісь староста въ Золочевѣ.

Зъ Кракова доносять, що Лясковскій выступивъ зъ правительственной службы и буде заступникомъ Потоцкого въ выдѣлѣ краєвої. Делегатомъ намѣстництва въ Краковѣ мавъ стати на его мѣсцѣ ряшѣвскій староста Федоровичъ.

## На адресу нашої рускої парламентарної і соймової репрезентації!

Може би вже часъ було унімнути ся і постоити де належить, щоби именованя найвысшихъ админістративнихъ і автономічныхъ функціонерѣвъ чі керманічівъ для Галичины, доки в Австрійі не здобуде ся ґрунту для національної автономіі, довершались за інґеренцією і руского народу, — а на тепер щонайменше не допускати, щоби на такі становиска обирали personas рускому народови ingratisimas, особи ноторично нам неприязні, просто ворожі.

Може би часъ вже було о тім подумати і коло того заходити ся, щоби ми в центральнім правительстві по всіхъ рессортахъ мали своїхъ людей, — а на-разі здобути щодну впливову посаду для чоловіка такого, котрому могли би ми повірити всю агенду пильнувати справи именовань, бо певно такі міністри для Галичины, якъ теперішній, для нашого інтересу тої агенди вести не буде.

Думаю що-до того найкрайнійший час! Caveant igitur consules!

о. Дан. Тяпичевич.

## ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Изъ Вѣднѣ доносить, що вѣдъ довшого часу уже вели ся тамъ нарады въ министерствѣ зѣлѣзницъ шефѣвъ секцій и директорѣвъ въ справѣ реорґанізації зѣлѣзницъ державныхъ, а результатомъ тыхъ конференцій мавъ бы бути ось-такій провѣтъ реорґанізації:

Министерство зѣлѣзницъ позбѣстане. Значна часть его агенды перейде на краєві дирекції зѣлѣзницъ, якихъ буде три, а то одна у Львовѣ для Галичины и Буковины, друга въ Празѣ для Чехіи, Моравы и Шлеска, а третя у Вѣднѣ для прочихъ краєвъ коронныхъ. На чолѣ тыхъ краєвыхъ дирекцій будуть именовані вице-президенты въ разнѣхъ радникѣвъ двору або секційныхъ шефѣвъ. Истнующій дирекції будутъ знесенѣ, а на ихъ мѣсцѣ будутъ введені заряды руху, котрі будутъ підчинені безпосередно краєвымъ дирекціямъ зѣлѣзницъ. Въ Галичинѣ мали бы бути установлені такі заряды руху у Львовѣ, Краковѣ, Станиславѣ, Перемышлѣ, а на Буковинѣ въ Чернівцѣхъ.

Такъ представляє ся въ загалныхъ чертахъ провѣтъ реорґанізації. Який кругъ дѣяльности припаде зарядамъ руху а який краєвымъ дирекціямъ, того на-разі ще не знати, бо, по перше, справа находить ся ще въ стадіи нарады, а по друге — держитъ ся въ тайнѣ. Заключати все-жъ можна, що кругъ той дѣяльности буде далеко ширійшій, нѣжъ дотеперѣшнихъ дирекцій. — Причиною змѣнъ въ дотеперѣшній системѣ є обставина, що въ недалекой будущности по выбудованю провѣтованныхъ шляхѣвъ агенды министерства зѣлѣзницъ подвоють ся, тожъ уже теперъ выпадає побільшити персоналъ админістративный и деякі агенды министерства для улег-

ченя адміністрації перенести на краєві дирекції зѣлѣзницъ.

Рухъ выборчий на Угорщинѣ вже въ повнѣмъ розгарѣ. Головна борба розпѣче ся, якъ звичайно, при выборахъ зъ меншою посѣлѣстѣ, котрі вѣдбудуть ся уже 2-ого жовтня. На 413 всѣхъ послѣвъ, що вхѣдять въ складъ угорского союму, буде выбранихъ того дня 328. Дня 3 жовтня вѣдбуде ся выбѣръ дальшихъ 47 послѣвъ, такъ що въ тыхъ двохъ дняхъ довершитъ ся выбѣръ 90% угорского союму, отже буде вже можна знати, який буде его складъ.

Що-до партійныхъ вѣдносинъ — то партія ліберальна поставила у всѣхъ сѣльскихъ округахъ своихъ кандидатѣвъ, а 70 рада бы перевести и въ другихъ куріяхъ. Партія Угро-на щєзне мабути цѣлкомъ зъ овиду, бо до теперъ не чувати вѣчного за ви кандидатѣвъ. Католика партія народна ставляє власній кандидатуры въ 60, а партія Кошута въ 100 округахъ. Навѣть социалісты поставили своихъ 15 кандидатѣвъ; хоть не вѣрять въ побѣду, однакъ радъ въпробувати свои силы.

Англія, хотючи вѣдвернути увагу свѣта політичного вѣдъ новѣйшихъ випадкѣвъ въ Трансвалѣ, котрі єи больше компромітують, нѣжъ того надѣятисъ було можна, пускає въ рухъ срашака на далекѣмъ В с х о дѣ. Голосить, будь-то вѣдъ часу, якъ союзні войска опустили Хіны а смѣкъ хіньскій зновъ заланувавъ въ Пекінѣ, ворожі Европѣйцѣмъ сторонництва на ново взяли тамъ верхъ. Но тѣ алярмы Англіи не находить вѣдглагому, свѣтъ не дає имъ вѣры. Державы є певні, що хіньске правительство не мавъ охоты лучити ся зъ боксерами въ цѣли новыхъ подвиговъ.

Но Англіи въ загалѣ теперъ не щастить ся, а передовѣсьмъ показує ся се въ полудне вѣй Африкѣ. Теперъ тамъ весна въ повнѣмъ розцвѣтѣ. Бурскіи конѣ мають свѣжю пашу, а войки англійскіи свѣжю фебру... Вѣта стоить передъ Петермаріцбургѣмъ готовъ до геройскихъ дѣлъ. Въ побѣдоносѣмъ своѣмъ походѣ везе зъ собою здобуты у Англійцѣвъ гарматы и збирає богате живно симпатіи у населєня приголомошенного рѣзними англійскими прокламаціямъ....

Посередництво Сполученыхъ Державъ північної Америки въ вѣйніѣ Венецѣлѣ зъ Колумбією ставъ ся зъ кождымъ днемъ имѣвѣрнійшимъ и конечнымъ, бо конфликтъ обохъ рєпубликъ, хоть и мавъ характеръ больше реліґійный нѣжъ політичний, ставъ ся чимъ разъ грѣзнійшимъ. Треба бо знати, що въ Колумбіи панує клерикальный элементъ, а на чолѣ Венецѣлѣ стоятъ атеисты. Въ наслѣдокъ того и спорячі партіи ґрунтуютъ ся не по своѣй територіальной приваженности, але по своимъ реліґійнымъ переконаніямъ: ліберальні Колумбієцѣ перейшли на сторону Венецѣлѣ, а клерикальный Венецѣлѣцѣ поїшли на услуги Колумбіи. На-разі щастє сприяє Колумбієцѣмъ, котрымъ удало ся заняти у своихъ суперниківъ мѣсто Ріо Гаха; однакъ се не є ще епітьомомъ вѣйны, тымъ больше, що войска венецѣлѣцкіи лучше уоружені нѣжъ колумбієцкіи. А коли-бы мало прийти до посередництва мѣжъ посварєнными рєпубликами, то рѣчь ясна, що Сполучені Державы не дадутъ ся нѣкому выпередити.

Зъ ц. к. Прокураторіи державной одержуємо инѣ ось-такє письмо:

До Честной Редакції часописи „Діло“ у Львові.

На підставі § 19 закона прасового про шу о поміщенє в лийблизім чистлі часописи „Діло“ в мѣсци закономъ вказанімъ слѣдуючого спростованя умѣщеного в часописи „Діло“ а дня 26 вересня 1901 ч. 206 артикулу під заголовкомъ „Навѣть, въ судѣ проскрибованный“.

**СКЛАД ПАПЕРУ**

Францішокъ Кравянский  
у Львові  
при улиці СІКСТУСКІЙ ч. 9

ПАПЕРИ канцелярійні, ли- Папери листові і рисункові і рисункові.  
Книги торговельні, Білети візитові  
по дуже приступнимъ цінахъ.











Въ тепершньому сезонѣ, коли кожый господарь потребує сѣчкари и плуга, аертама увагу Вен. Господарствъ, що найкращий, трѣвали, випробовані и самыи господарями захищані, а до того дуже дешовіи

## СѢЧКАРИ И ПЛУГИ КОВАЛЬСКИ

продав

„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“ Львівъ, Ринокъ 36

а именно:

Сѣчкари СХХ двохкошовой зъ 1 колесомъ по кор. 54.00  
 „ ТН трикошовой зъ 2 колесами по кор. 58.00  
 „ ТН чотиркошовой 2 колесами по кор. 59.00  
 Плуги новальскіи зъ колѣсницею . . . по кор. 32.00

УВАГА: Платачи сѣкають готовіи за сѣчкари до-  
 стають еще 5% опушту. Плуги продають ся  
 лише за готовку бѣзъ опушту. 452 3-2

## „CONFISERIE UNION“

у Львові,

перша фабрика цукрів і чоколади

порукає своїи після найкращихъ способівъ і при пряминому  
 користуванні середствъ виконаніи знаменитіи краєні фабри-  
 кати, спеціальніи аж:

Англієскіи, ерлангскіи і швайцарскіи бомбони і цукри вса-  
 кого рода — аглискіи бомбони — солодовіи продукти — ови-  
 чевіи карамельки — сальновіи б. мбони. Знаменитіи десертніи цу-  
 керки и рижикіи добрихъ род. (Prague, Praline). — Десер-  
 товіи пекунія, бискоти, гербатники, медянки. — Ориєнтальніи  
 пудровіи спеціаль. — Преріжніи святковіи артикули на Різдво и  
 Великдень — відъ протестовъ до найкращихъ.

Цукор ледовитий, овочіи кандированіи, глазури — нона-  
 ративіи широкіи кандированіи. Озатентованіи овочевіи цукор ох-  
 смаженіи овочіи, мармалад, соки и т. п., яко найдешевше  
 ще додати замість аничейного буракового цукру. Сян до  
 стра, яко найкращий і найдешевше средство замість масла и ме-  
 ду. Найкращіи рижіи овочевіи соки, мармалад и т. п.

Продаємо, що всіи сиріи артикули і матеріали, потрібніи  
 до нашихъ продуктівъ, котріи б. рѣзко а першоряднихъ зеренъ,  
 розсіджує і контролює стаю судово записаний хемикъ.

З'єдиненіи фабрики сирину і цукрівъ у Львові.

Тов. зареєстр. а. отр. пор. 415 11-32

Водъ року 1868

БЕРГЕРА ЛЬВНИЧЕ

## МЫЛО СМОЛЯНЕ

випробоване на клінікахъ и многими практичними лікарями  
 уживає ся не лише въ Австро-Угорщині, але такожъ и въ  
 Німеччині, Франції, Росіи, на повсютстві Балканьско, въ  
 Швайцаріи и т. д. на недуги шкірніи, особливо противъ

Выкидывъ шкурныхъ розного рода  
 зъ найкращими успѣхомъ. Дѣлана Бергерового мыла смоля-  
 ного яко гігієничного средства до усуненія порулъ, до чи-  
 щенія и дезинфекціи шкуръ вѣсь рѣзкоже загально признає.  
 Бергера мыло смоляное маа 40% смолы деревной  
 и рознитъ ся значно водѣ вѣсьи ишшихъ родовъ  
 мыла смоляного въ торговлю. — Задаи охорони  
 передъ сальваніемъ треба ждати виразно  
 Бергера мыла смоляного и уважати на побѣхъ  
 похвѣщеніи знакъ охоронный.

Въ упертыхъ недугахъ шкурныхъ уживає ся замість  
 мыла смоляного уснѣшно

Бергера львничного мыла смоляно-сѣрчаного.  
 Яко надбавке мыло смоляное до усуненія вонюи  
 почистоты шкуръ

на выкиды шкурніи и на головѣ у дѣтей, такожъ яко неврѣ-  
 нное мыло до мити и кунѣть для щоденного ужитку слу-  
 жать, обймає 35%, глицерину и пахуче

Бергера глицериново мыло смоляное.

Цѣна штуки кождого рода 35 кр. впрѣдъ зъ приписомъ уживаня.

Зъ ишнихъ родовъ мыла Бергера поручає ся слѣдуючъ  
 заслугуючъ на увагу: Мыло бѣлоое для чистоты шкуръ;  
 мыло боракое противъ прищавъ; мыло жаболое до вы-  
 гладженія шкуръ и знявѣть по вѣсѣ и яко мыло дезинфе-  
 ційне; Бергера мыло до кунѣти зъ смережовыхъ шишлякѣ  
 и таке-жъ мыло туалетное, Бергера мыло для дѣтей, для  
 мадевичихъ дѣтей (25 кр.).

Бергера мыло петросульфольне  
 противъ вишневато го, вишневого носа, выспѣлокъ и свер-  
 быжковъ на шкурѣ; мыло на веснѣни дуже уснѣшне; мыло сѣр-  
 чано молочне на нечистѣ лицѣ; мыло таніовне на поченіи и вы-  
 падѣ волосѣи.

Бергера зубна паста въ тубахъ  
 найлучше средство до щещенія зубѣвъ. Нр. 1 на нормальніи  
 зуби, Нр. 2 для курцівъ. Цѣна 30 кр. Що до прочихъ мылъ  
 Бергера водѣмаємо до приписѣвъ ужити. Жадати все Бергера  
 мыла, бо в. много безумныхъ насѣдстванъ.

Мѣсто продажи для Львова въ анти. ахъ иш.: І. Байзера,  
 Р. Влошевельда, К. Миколына, З. Рукера, К. Скенянского,  
 Веворского, д-ри Заричко и вѣрхахъ А. Ербара, Гайсина,  
 Будина и А. Гайшюга. Далше въ антикахъ въ Бродѣхъ Кри-  
 зото, Ландерга; въ Бѣлѣхъ Ал. Котровского; въ Бережанахъ  
 А. Дурей, Л. Наталка; въ Березовѣхъ Гаймакъ, Ербана;  
 въ Львовѣ Левачко; въ Дрогобичѣ А. Кшижановского, І. То-  
 биашека; въ Ярославѣ І. Ангерма, І. Рона; въ Коломиѣ  
 Павловского, Штенца, Ватославского; въ Каміньцѣ Под-  
 льскому; въ Тернополѣ у вѣсьи 4 антика; въ Равнѣ Кар-  
 пинского, Прона; въ Скальвѣ Леховского; въ Самборѣ І. А-  
 ль. севича; въ Галичинѣ извѣдываючъ; въ Станиславѣ у вѣсьи  
 трѣхъ антика; далше въ антикахъ въ Стрию, Тернополѣ  
 и у вѣсьи антикахъ болыишъ мѣсть Галичина. 174 10-24

## Линія Голандія-Америка Роттердамъ-Нью-Йоркъ.

Наибольшій водоизмѣръ:

3 жювня „Статендамъ“ 5 по пол., 10 жювня „Риндамъ“ о год. 12  
 въ пол., 17 жювня „Потдамъ“ о год. 4 по пол., 24 жювня „Роттер-  
 дамъ“ о год. 30 мин. рано.

Новіи пароходы подвійно-шрубовіи о  
 12.500 тоннахъ.

Цѣна першаго класу мѣдъ 360 кр. и выше) водѣ  
 другий класъ 340 кр. и выше) (пра-  
 111, класъ 197 кр. 40 с. въ Бѣдин.) (стан.)

Бюро у Вѣдинъ: Для класу: І. Kolowratring 10; для III. класу:

IV. Weyringergasse 7 A.

Австрійскіи еліи въ Вѣрѣ, Сабруку и Тривѣтѣ. 17

Ново-вѣдкритый  
 складъ апаратѣвъ и при-  
 борѣвъ фотографічныхъ  
 Володислава  
 БОРЖЕМСКОГО  
 площа Галицка ч. 12 (рѣгъ ул. Баторія)  
 у Львовѣ.  
 поручає найкращіишъ  
 плиты и наперы, апараты и вся-  
 кій ишій артикулы  
 273 лише въ найкращіишъ родѣ по цѣнахъ найнижшихъ. 20-23

Цѣлковитой готовки не wymagaє ся.

Подъ догѣдывами услѣбими  
 даємъ особамъ, що въ можности  
 платити, зъ нашій торгѣ на кре-  
 дитъ и поручаємъ лѣтъ диваны са-  
 ловіи, до комитъ, олівийи цер-  
 ковий, холіи, лінолеумъ ператы,  
 фѣрныи, портѣи, капы на с. оліи  
 и лѣжка, кодры, коцы, матеріи на  
 мебѣлѣ и разлічній другіи предме-  
 ты декоративніи.  
 Мебѣлѣ сѣззѣи и деревяннъ,  
 товары лѣвнійи и бамовіи, бѣлы,  
 товары футрлийи, конекціи мужес-  
 ку и дамску, и всеи другіи артикулы  
 можемъ на желаніе спроводити.  
 На провинцію высылаємъ каталогъ цѣнникъ даромъ и о-  
 плачено. — Листы до насъ адресъ вати: 492  
 Зарядъ вѣдѣньского магазину  
 Au Louvre, Львівъ, ул. Сикстуска ч. 6 (въ Па-  
 сажу).  
 Філія въ Черкашкахъ: ул. Микевича ч. 4.

## Пошукує ся учительки і уеники семинаристкы

до двохъ дѣвчатъ въ высшій  
 класъ вѣдѣньскихъ на село. —  
 О. Сев. Маткозскій парохъ въ  
 Босепрахъ почта Коцубинчкы.  
 499 2-3

Одинока спеціальна фабрика въ  
 Австро-Угорщинѣ. — Ц. к. дер-  
 жавный медаль за знаменитыи  
 вытворы.

Перша мо-  
 расна фа-  
 брика веж-  
 выхъ годин-  
 никѣвъ

Fr. Moravus  
 Brünn, Grosser Platz 8,  
 выроблене и достатчѣе  
 вежовыи годинники для церквей,  
 школы, замковъ, ратушъ, фаб-  
 рикъ и т. д. контрольный го-  
 динники для ночной сторожи,  
 электричнійи годинники яко най-  
 лучше выробленіи и подѣ га-  
 рантією.  
 200 вежовыхъ годинниковъ до-  
 статчѣе на повне идоволеніе.  
 Цѣнники высылаєсь даромъ.  
 864 11-12

Артистично-  
 ратонично

ЗАВЕДЕНІЕ  
 А. ЗІГМАНА  
 у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 14  
 доставляє и выконує лѣтъ и-де-  
 шевше и иштараніишѣе:  
 Стампиль металевіи и кавчу-  
 ковыи, гербы, монограммы,  
 стампильныи марки, станцы,  
 таблицѣ лѣти и гравированіи  
 и проче.  
 Цѣнники даромъ и франко.  
 Замовленія зъ провинціи  
 полатожують ся  
 водворитию  
 почтою.  
 252

## Тільки 5 Корон

коштує 4 1/2 кр. ильо найдѣ-  
 натійишѣе, при присвоєніи  
 ушкодженіи туалетового  
 мыла, около 50 штукъ о рѣз-  
 нѣи елпизу. Розовлає за по-  
 слѣдуючѣе або на ипередѣе  
 прислѣнь грошей

М. FEITH, Wien  
 495 VII Mariahilferstrasse 38.2

## Білеті візитові літографовані, — Запрошенія шлюбні і балеві, ЕТИКЕТИ

на фляшки, антикарскіи пуделка  
 однокольоровіи або барвні  
 Карти адресові, заголовки на листи і фак-  
 тури купецкіи артистично виконаніи.  
 Цініи папері, щадивчіи і уділовіи книжочки.  
 Дипльоми, образи, пляни, мани, ноти, оповіщення  
 і плякати.

Тутки цигаретові, цінники, автографіи і всякіи робо-  
 ти входячіи в. обсягъ артистично-літографічний вико-  
 нуємо взірцево і на ограниченій час.

Заведеніе наше, заосмотрене в. найліпшіи машини поспішніи, по-  
 рушуваніи механічною силою, і посідаюче найновіишіи уладженія,  
 може вдоволити навітьъ найвибагливіишіи вимоги такъ у друкарскіи  
 діліи якъ і в. літографічнійи.

Поручаючи наше заведеиє ласкавимъ зглядомъ Р. Т. Публики,  
 остаємо зъ поважаніемъ

Піллер і Спілка  
 Львівъ, ул. Личаківска ч. 3.

Заведеніи наше, заосмотрене в. найліпшіи машини поспішніи, по-  
 рушуваніи механічною силою, і посідаюче найновіишіи уладженія,  
 може вдоволити навітьъ найвибагливіишіи вимоги такъ у друкарскіи  
 діліи якъ і в. літографічнійи.

Поручаючи наше заведеиє ласкавимъ зглядомъ Р. Т. Публики,  
 остаємо зъ поважаніемъ

Піллер і Спілка  
 Львівъ, ул. Личаківска ч. 3.

Заведеніи наше, заосмотрене в. найліпшіи машини поспішніи, по-  
 рушуваніи механічною силою, і посідаюче найновіишіи уладженія,  
 може вдоволити навітьъ найвибагливіишіи вимоги такъ у друкарскіи  
 діліи якъ і в. літографічнійи.

Поручаючи наше заведеиє ласкавимъ зглядомъ Р. Т. Публики,  
 остаємо зъ поважаніемъ

Піллер і Спілка  
 Львівъ, ул. Личаківска ч. 3.

Заведеніи наше, заосмотрене в. найліпшіи машини поспішніи, по-  
 рушуваніи механічною силою, і посідаюче найновіишіи уладженія,  
 може вдоволити навітьъ найвибагливіишіи вимоги такъ у друкарскіи  
 діліи якъ і в. літографічнійи.

Поручаючи наше заведеиє ласкавимъ зглядомъ Р. Т. Публики,  
 остаємо зъ поважаніемъ

Піллер і Спілка  
 Львівъ, ул. Личаківска ч. 3.

Заведеніи наше, заосмотрене в. найліпшіи машини поспішніи, по-  
 рушуваніи механічною силою, і посідаюче найновіишіи уладженія,  
 може вдоволити навітьъ найвибагливіишіи вимоги такъ у друкарскіи  
 діліи якъ і в. літографічнійи.

Поручаючи наше заведеиє ласкавимъ зглядомъ Р. Т. Публики,  
 остаємо зъ поважаніемъ

Выдаєиє одѣвчальныи редакторъ Иванъ Белый.

Папѣръ зъ фабр. Черляеиномъ.

Зъ друкарствъ Институту Гавропѣйского подѣ зарядомъ Іосифа Давидова.

При закупкѣ товарѣвъ просимо покликнуватисъ на нашу часописъ



ди, вересень, 1901.



людовців. Навіть і тоді, коли 1897 року німецька людова партія в Чехах стратила при доповідних виборах дев'ять, (себесто половину) своїх мандатів на користь всенімецьких, котрі в-перше в той часу стали водгравати роллю серед німецьких соціалістичних груп, навіть і тоді взаємний добрий відносини обох партій не перервалися. Що більше: коли при останніх парламентських виборах людове сторонництво здобуло 55 мандатів а знов шенерерівців увійшли до парламенту в числі 21 люда, серед людового сторонництва проявилися сильні тенденції до фузію з всенімецькими. З обох боків водзвалися голоси, котрі можна було вважати заповіддю злуки обох таборів в одну збіту фалангу.

Та саме перед теперішніми соціалістичними виборами ся призна тенденція урвалася, а замість кокетливих поглядів та любих слів з обох боків посипалися громи. На цій лінії почала ся боротьба. Любов розбила ся о основну точку національно-політичної програми — о квестію поладки німецько-чеської боротьби в Чехах.

Безоглядний всенімецький були першим, що зорвали з політикою сентиментів. Нагоду до сего дала їм проголошена через проводирів людовців, віцепрезидента парламенту, посла Прадога програма „поділу Чехії“ на дві окремі автономні території: чеську і німецьку. У поклонників Бісмарка закипала кров. Furor teutonius розшався — в Ostdeutsche Rundschau, редагована Вольфом, напущася на дотеперішнього союзника, шитуючи его як зрадника німецької справи. Праде, що засідав на кресті заступника президента яко муж довірився поступовим Німцям, отже і шенерерівцям, зложив наслідком того се своє достоїнство, а то тим більше, що і серед его власної партії проявило ся у деякого негодоване за-дла проголошеної ним дівизи, а навіть лучили ся випадки дезерції з людового табору в радикальний. Правда, партійний з'їзд людовців, що водбувся в початку серпня в стирійському місті Брюк, старав ся направити ситуацію, висловлюючи з одного боку довіру Прадогу, з другого глядячи по-трохи всенімецьким; однак се справи не виправало. Всенімецькі, бажаючи видко використати хвилю, все-таки розвинули на цій лінії горячкову агітацію проти людовців.

На оклик Прадога: „поділити Чехію!“ водповів Шенерер в Вольф окликом: „згерманізувати Чехію!“ Виданий ними, безоглядний виборчий маніфест конав ногою людовців і їх програму, зазначає неможливість поділу Чехії і на місце того ставить засаду: цілий і неподільний Чехії мають бути німецькими. „Німецький народ нехай рв'яє, чи має він бути зоставленим, чи — водповідно своему призначенню — має воді германізувати!“ — такою бутною фразою коначать всенімецькі свою водзову. Рівночасно Шенерер, позуючи на диктатора німецького народу, виголосив на торжестві водселення пам'ятника Бісмарку в Зальцбурзі промову, в якій заповіддав детермінацію борби против „шарлятанів“ — людовців.

„Так маємо в німецьких Чехах борбу двох виключаючих себе принципів. Правда, людовці в Чехах не такі сильні. Головна їх кривість — се широко-німецький, східно-альпейський край Сирія, Каринтія, і в части об'ї Австрії. Однак в Чехах під їх впливом оставала доси збіта територія довкола найбільшого німецького міста Райхенберга в північно-східній частині Чехії, коли знов шенерерівці розпанотили ся головою в „Егерланд“, с. в. північно-західним кут краї. Та кудя тепер поверне виборче щасте — р'вч дуже непевна. Фактом єсть, що всенімецький, безоглядний кич здобуває собі чимраз ширший маси прихильників, а ряди людовців і поступовців ріднають. Хот-би навіть і не здійстилася ся перехватка Шенерера, що его партія водіде до союму в силі 40 мужа, то однак певна вже р'вч, що всенімецькі вийдуть з борби горою.

Друга р'вч, чи справді має яку-небудь рацію оклик, який зискає ім'я стільки виборчих голосів.

Кожному здоровому мислячому чоловікові ясно, що треба бути на скрозь і до дуру остерпимим німецьким шовіністом, аби сподівати ся, що 2—3 мільони чеських Німців зможе згерманізувати 3-8 мільонів живучих там Чехів. Очевидно, що Німці, маючи значну меншість послів в чеському союмі, не в силі не то германізувати, але навіть успішно оборонити ся против чеської маіоризації. Коли-ж мимо того оклик „германізувати!“ знаходить такі радий приєми, то значить се, що національ-

ний шовінізм є також психічною пошестною хворобою. Коли-б навіть брати р'вч так, що всенімецькі, котрі ніколи не укривають своїх прусофільських симпатій, сподівали ся помочи воді німецької держави по відлученню до неї судетських і альпейських країв теперішньої Австрії, то все-таки не можна глядіти на справу иначе, як се ми що-ино сказали. Вудучина — се темна р'вч. Зводки панове всенімецькі можуть мати певність, що сподіване прилучення до Німеччини настане скорше, як спечізіване їх?

Тож можна сподівати ся, що по найвищих вибухах німецького шовінізму німецьке населення Чехії поверне небагом знов до одинок раціональної програми Прадога — програми поділу краю. За нею стоять всі партії, не так закукукувані поступові німецькі партії, — за нею промовляють і соціалістична демократія. Вкінці ся програма є тільки водломком загальної струї до перестрої Австрії на основах національної автономії, а тим самим має за союзників всіх національній меншости: Німців на Моравії, Поляків на Шлезку, Італійців в Тироли, Слов'янців в Сирії і Русинів в Галичині. А можемо мати повну надію, що оклик автономії народів остаточно поб'їдить!

## ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

Закон в ветеринарних р'вшеній на останній сесії ради державної, одержав цесарську санкцію і оповіщений в Wiener-Zeitung. Законом тим управлінням ся службові відносини ветеринарних в правительстві служб і побільшав ся значно їх етаж. Так іменно будуть утворені нові посади ветеринарних асистентів, з такими самими правами і поборами, як для концентрованих практикантів в політичній службі. Окружний ветеринар переходить з XI до X рангу а деякі навіть до IX-го. При краєвих властях устанавлять ся ветеринарні інспектори в VIII ранзі, а краєві ветеринарні референти одержать VII рангу з авансом до VI-го. Яко факсовий референт в міністерстві справ внутрішніх буде урядувати під назвою міністерського референта ветеринарні укваліфікований ветеринар в ранзі звичайно VI-го а вишмово в V-ій.

Водь кількох днів уже кружать в англійських сферах військових глухі в'їсти, що лорд Кічінерь нам'їряє уступити із займаного ним до тепер становища.

Daily News, подаючи сю в'їсть, додає водь себе, що поводом нам'їреної димісії є різниця поглядів між лордом Кічінером а міністром війни Бродріком. Англійське правительство мало зажадати водь Кічінера, щоби водіклав деякі заряджені, які видасть, та водь на се не згодив ся і наслідком того подав ся до димісії.

Можна би припускати, що згадана різниця поглядів водносилася до останньої зв'їстної прокламації, що означила день 15-ого н. ст. вересня яко останній речення, коли мають Бури піддати ся. Однак зв'їсно, що прокламацію оголошено за згодою Чемберлена та що она водійшла вже в житє.

Другим, далеко імовірнішим поводом димісії мало би бути те, що Кічінерь з причини енергійнішого опору Бурів в полудневої Африки зажадав прислання нових помітничих військ, а Бродрік водказав, не маючи більше військ до розпорядимости.

По словам Daily Mail видатки Англії на війну трансваальську перевищили бюджет воєнний о 375 мільонів, а з тої причини і збрание парламенту буде імовірно водрочено до кінця с'їня. Та мимо того, що Кічінерь все успішно старав ся довести до кінця воєнної операції, можна см'їло сказати, що ситуація тепер в полудневої Африки є далеко некористітійша, ніж тоді, як Кічінерь обймав начальну команду по Робертс, а останній битви, вже по реченні визначеної прокламації, доказують, що Бури р'їшили бороти ся до останньої каплі крові, а та обставина не в'їщує англійському генералови легких тріумфів, тож і не дивота, що хот'їв би їх кому другому водступити.

Конфлікт між цесарем Вільгельмом а репрезентацією міста Берліна заострює ся що-раз більше в наслідок зв'їстної афери з вибором віцепрезидента Кавфмана против волі цесаря. Найсвіжшим доказом того конфлікт

є те, що цесарь не приняв на авдієнції президента Берліна, котрий хот'їв порозум'їти ся в справі міського електричного трамваю, та уже два рази безуспішно просив о авдієнцію. Берлінська преса в найр'їзніший спосіб коментує той обяв цесарського гніву і все вкінці доходить до заключення, що найважтійшою причиною буде тут упор ради міської, що поновно вибрала віцепрезидентом нелюбого цесареві кандидата.

## Відозва.

Товариші! Лишень той варт мати права, лишень той варт шми корптувати ся, хто з'їміє бороти ся за права, хто з'їміє їх що дня добувати.

І як кожній одиниці поділено до воддоби, чи схоче для себе самої добувати яких прав, чи дожидати супокійно з холодною реігнацією, що її принесе судба, то є друга категорія прав, тих прав, які належні цілому народові і які добувати мусить собі цілий народ, як не хоче пропасти, як не хоче, щоби його аложили до архіву історії!

Від борби за ці права не см'їє відтигнути ся ніхто одиниця, яка хоче мати права приналежності до народу! Хто від сеї борби відтигнеть ся, сеї зрадник, що опускає ворожій силі, сеї зрадник, що опускає військові ряди тоді, як важить ся борба і як він оден міг рішити про побіду!

До таких прав, за які український народ бере ся і мусить бороти ся, се права на висшу освіту, се права побирати університетську науку в українській мові.

І може ніхто кривда, які терпить український народ, не така велика, як ся, що весь сей народ на цілому просторі українських земель не має ні одного центра своєї висшої науки, хоч своїми гримами удержує кілька чужих для нього університетів.

Ми міємо наше університетство маємо сурогат української науки в українській мові!

Тому ми не можемо і не см'їємо перестати домагаи ся основани повного і самостійного українського університета і не перестанемо сього домагаи ся, поки на талійській землі не стане самостійний український університет!

Та як довго ми приневолені, шукаючи науки, тинити ся по чужих університетах, як довго ми не маємо свого університета, поки ми в числі кількох сотак виснесемо ся на львівський університет, поки ми чуємо аргументи, що львівський університет — утравістичний університет, а всі законні постанови забезпечують нам право всіх викладів на сьому університеті в нашій рідній мові, мусимо з цілою енергією домагаи ся цілковитого з'утравізованя львівського університета і признання на ньому таких прав нашій мові, які її належувать!

Відносини, які панують на львівському університеті всім звістні: наша мова обмежена на двох факультетах до 5 кафедр, які не обнімають навіть одної іспитової групи! Українська мова не узгаднена в ніяких університетських друках і блякетках, хоч законні постанови дають можливість, щоби вона була викладовою мовою всіх предметів і щоби ми в наших зносинах з університетом не потребували посередувати ся чужою мовою.

І як такий аномальний стан задержав ся досі, то се лишень тому, що Українці-академіки зрезігували зі своїх прав, не висловили своїх бажань і не домагаи ся признання їхній мові сього, що її по закону належувать!

Та такий стан даліше трівати не повинен і не може! Почути обовязку відкинуват ся до нашого сумління і визнає нас не дозволити на се, щоби до нас прилягло пятно, що нам рівнодушне се унослідження нашої мови, що ми не вразливі на сю болючу кривду.

Товариші! Останній вже час, щоби ми зібрали ся разом і висловили наші домагаи зглядом львівського університета, останній час, щоби ми зажадали признання належних нам прав.

Тому кличемо всіх товаришів на академічне віче, яке відбудеть ся за дозволом Ректорату дня 8 жовтня н. ст. на університеті.

Товариші! Вага справи вимагає від Вас, щоби Ви всі як оден ставили ся на се віче! Ніхто перешкода не см'їє Вас від сього здержати! Тямте се, що судба цілої справи аложена в Ваші руки і що від Вашого прибути залекний успіх справи! Тямте, що само поважне число присутніх на вічу подасть найповажніший аргумент і найсильніший товчок для наших домагань а разом зробить конечним признання нам наших прав! Нюден товариш не см'їє відтигнути ся від участі в вічу, як не хоче взяти на себе на ціле життя пятна закиду, що його абстиненція, що його рівнодушність і недостача почути обовязків стала колодою у ніг товаришів! Нюден товариш, який хоче мати право знати ся українським академіком, не см'їє відтигнути ся від участі в вічу, бо се значить не лишень пірнання всіх зносин з товаришами, але пряма зрада свого народу!

В ім'я почути наших обовязків визнаємо всіх товаришів: явіт ся дня 8 жовтня н. ст. у Львові.

Віче відбудеть ся на університеті з ось яким порядком:

- 1) Вступні формальности.
- 2) Домаганя української академічної молодіж (в двох рефератах).

В вічу мають право брати участь всі звичайні слухачі і слухачки львівського університета.

У Львові 27. вересня 1901.  
Іван Комаринський студ. прав. Євген Бурчаківський студ. прав. Євген Бурачівський студ. медицини. Всеволод Гузар студ. медицини. Теодор Гуль студ. філософії. Сень Горук студ. філософії.

## Повиборчі письма.

З Чортківщини пишуть нам: В кількох день по виборах посольських під датою 11-ого вересня с. р. одержав Ви. о. Вачинський — переказом на адресу „Wiel. gr. k. urząd parafialny w Romaszowie p. Dżuryn“ 100 корон водь виборчого махера д-ра Кроковського з Чорткова. Дописки не було на переказі ніякого... Рівночасно прийшов також водь п. Кроковського лист до в'їти Семпрозума в Ромашовці: „Powiadaniom Was, Naczelniku, że odesłałem do gr. kat. urzędu parafialnego 100 koron. — Dr. Krowkowski.“

Можна майже на певно твердити, що присланий грош'ї мали би бути винагородою за хурнівське голосоване — Семпрозума. [Ромашівка має два голоси. При сих виборах були виборцями о. Вачинський і в'їти Семпрозум. Розум'їє ся, наш любий патріарх, котрого все почитав за найкрасшого свого чоловіка, о. Вачинський, воддав голос на д-ра Горбачевського. Другий виборець, Семпрозум, мимо найширших представств, так власного пароха о. Вачинського як і других, голосував на обшарника п. Рудрофа.] Лишь сего не знати, чи по мислі д-ра Кроковського мав би уряд парохіальний зглядом о. Вачинський тих 100 корон доручити Семпрозумови, чи взяти їх для себе, чи ужити на якусь ціль?.. Також цікаво би знати, чи д-р Кроковський розсылав свої власні грош'ї, чи грош'ї п. Рудрофа або якій взагалі?..

Старенький о. Вачинський чужих грошей не потребує, дарунків водь незнайомих не приймає. Присланий п. Кроковський грош'ї уважав слушно за нечисті, длатого не хочи ужити тих грошей до будови церкви. Не гадає також зробити орудієм зблуду вже й так упалою парохіянина, длатого не доручити грошей Семпрозумови. Але ось-що постановив зробити наш коханий батько: хоче водослати тих 100 корон на рускій агітаційний фонд виборчий!

Па основі наведеного факту, а іменно, що голос мужицький водданий на обшарника платить ся 100 корон, і уваглядивши, що маршалок п. Рудроф одержав 65 голосів, пом'їж ними багато жидовських, отже значно дорожчих, — можна судити, що вибор'ї кандидата обшарників в Чорткові, котрого так форсово піддержувало правительство, коштував надто звязь 6.000 або й 8.000 корон.

Глиць.

В справі вибору посла з Ярославщини одержуємо водь п. Юрія Шумського, учителя з Корениці, таке писмо:

Дотично Примітки Редакції, уміщеної при моїм спростованю в „Ділі“ ч. 204 заявляю рішучо, що я яко виборець з Корениці а також і другий виборець, Стефан Шумський, не голосував-сьмо на князя. [Розум'їє ся, не голосували і на руского кандидата. — Ред.]

## Справи церковні.

Духовенство Епарії Перемиської водбуло перший раз в Перемишлі в днях 23, 24 і 25 с. м. свої вправи духовні. До сеп пори водбували ся такі реколекції з початком Великого посту в монастирі оо. Василіян в Добромилі або Кристинополі при участі перецько 40 священників. Догідний час і місце, а також інші обставини зложили ся на се, що останній реколекції перецькошли числом учасників водь попередній і виказали потребу таких релекцій ту на будуче.

Реколекції розпочали ся вже в неділю, як то було назначено, точно о 8 годінь вечером в катедрі, де Преосв. Єпископ Чехович, водіславши торжественний молебень, привитав збране духовенство теплими словами і уділив всім благословення. Зводсь перейшли водь на екзурту до каплиці семінарської, котра ледви могла помістити всіх учасників. Впр. крилошане з Єпископом на чолі, 84 зам'їсцевих і 11 м'їсцевих священників, разом по-над 100 осіб, сходили ся ту точно по кождому ударі дзвонка на розмышлення, яким давав пров'їд о. ігумен Філясь. Завдяки его основно обдуманим і водчутым бес'їдам панував за весь час возвышений настрої и одушевлене з захоуанем строгого мовчання. По укінченню реколекцій зложив о. Філясови за его щирі труди, в ім'я духовенства, сердечну подяку о. декан Козаневич.

В четвер, 26-ого с. м., прийняли всі учасники в часі с'їзваню архієрейської служби Вожок св. Причастиє і збрали ся при спільному столі в семінарі на с'їздане. Було в справді милий образ єдності і братерства в тій духовній родині, котру складали крилошане і духовенство з своїм Владикою на чолі. По с'їзданню зложили духовенство устами о. дек. Денка горячу подяку Архієреви за уряджене реколекції, просячи, щоби они могли водбу-











Виходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вісник найзнаменитіших новістей“ виходить вівторок і вівторок п'ятницю на переміну разом з „Діло“.

Передплату і писемні приймають: У ЛЬВОВІ: Адміністрація „Діла“ ул. Баторія ч. 24. Бюро газет: А. Ольшевського ул. Казимирського 2; С. Соколовський Пасаж Гавсманна ч. 9; К. Вуштаб ул. Карла Людвига ч. 23. — У ВІДНІ: М. Дукес, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler, I. Wallfischgasse 10; ВЪ ФРАНКУРГЪ: Г. Гамбургъ: М. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „Діло“ і належність за писемні платні у Львові.

# Діло

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: на цілий рік... 32 к., на півріччя... 16 к., на чверть року... 7 к. за границею: на цілий рік... 44 к., на півріччя... 22 к., на чверть року... 11 к.

у Львові: на цілий рік... 28 к., на півріччя... 14 к., на чверть року... 7 к. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зберігаються лише наперед застереження. — Рекламція неопечатаний вільний лист. Поодинокі числа коштують 12 с., на пров. 14 с. Оголошення звичайні приймаються по 20 с. в день, одна строка писемного або в місяць в 25 рубрич. „Надсудне“ по 50 с. Подяки і інші донесення приватні числять ся по 80 с. в день стишка.

## Шопка.

І так попрацював уже уступачого з кравою ради школярів п. Божинського! В суботу працював його товариство учителів вищих шкіл, передаючи йому заравом диплом почесного члена. Вчора працювали: крава рада школярів, урядники школярів ради, мѣска рада школярів округна, директори учительських семінарій, окружні інспектори школярів, вкідні директори гімназій, промислових та торговельних шкіл.

Не будемо повторяти тих кадил, які понесли ся з обох розстаючих ся сторін; не будемо входити в те, о скільки кадил тї заслужені і щирі; не хочемо пригадувати всего того, що на першу вість про уступлене п. Божинського писано навіть в польських днівниках про него і его десятилітню діяльність, та порівнювати з тим, що тепер йому нагадано. Те вже дуже мало нас обходить або й зовсім нічого.

Лише мимоходом звернемо увагу, як на вість про іменоване п. Божинського почесним членом товариства учителів вищих шкіл пише в Kurjer's i wowsk'om' оден з приятелів пок. Самолевича, бувшого інспектора середніх шкіл, чоловіка незвичайно честного і загально поважаного. „І так — пише той его приятель — сьогодні п. Божинський дістане від товариства учителів вищих шкіл диплом почесного члена! Коли би пок. Жигм. Самолевич міг був за життя вгадати, що по смерті буде фігурувати почесним членом побіч п. Божинського, то з певністю був би подакував за ту почесність. Добре тимшо слова, які сказав до нас того дня, коли директори середніх шкіл улажували оваку ір. Каз. Ваденому з нагоди іменованя президентом міністрів. Пок. Самолевич, зложений тяжкою хворобою, був тоді вже емеритом. З слезами в очах сказав до нас: „Лише непомірно і брутально поштоване Божинського з мною є причиною моєї так тяжкої хвороби. Єще перед трома роками повишен і був покинути службу під тым чоловіком без серця; був би я нехибно довше пожив, а так від шесті місяців борю ся за смертю.“ Значить п. Божинський не міг стерпіти обид себе чоловіка честного а при тм визначачого ся єсособностями і вигрыз его.

Але і се згадуємо лише мимоходом. При тій шопці прощання, улаженій довгою попередньою агітацією, що рівнала ся пресі, котрій одиницям не можлива була рвч опертися, єдина важна для нас рвч є пращальна промова п. Барвіньського.

Іменем кравою ради школярів промовляв вчора до ексцеленції (п. Божинський в нагороду за своє уступлене став ексцеленцією) кс. д-р Ленкевич.

„Опис — наводимо слова урядової Gazet's i wowsk'-on — промовляв по руски член кравою ради школярів, посол до союму і державної ради, проф. Александер Барвіньський. Згадавши на самім вступі про заслуги его екс. д-ра Божинського, який воні положив на полі руских народних шкіл, гімназій і учительських семінарій і окол поможения катедр у львівському університеті з руским викладавм язиком, висказав бесѣдник его екс. д-рови Божинському іменем руского народу вдячність за все его труды і праці, бажаючи заравом, щоби і на повм становлені его праця видала заравно богаті плоди.“

П. Божинський, відповѣдаючи на обиді пращальні промови, сказав мѣж иншим:

„Мы не дѣлили ся в школярній радѣ на Поляків і Русинів; працюючи згодно для добра обох народностей, не порушали ми ніколи справ національних і не

мали до сего ні причини ні потреби. Дякую зь чувством щирою вдоволення і зь подякою приймаю слова п. Барвіньського, звернені сьогодні до мене.“

Ну, шопка шопкою! П. Барвіньському, членови ради школярів, вільно іменем власним, а навіть іменем школярів ради кадити п. Божинському, кільки волѣ і кільки у него... цивільної водваги та сили панованя над собою і своим переконанм. П. Барвіньському вільно забути, як то его завдяки п. Божинському виведено в поле зь его соймовим внесенм що-до обовязков науки рускои мови в галицьких середніх школах та нѣм то на підставі того ввєсеня введено у міністерства новий плин науки рускои мови такий, о яком п. Барвіньському певно і не сніло ся. П. Барвіньському вільно за-дїя шопки позабути і найновішу свою особноту кривду та навіть величати за се заслуги п. Божинського на полі учительських семінарій. Але висказувати п. Божинському вдячність іменем руского народу, се вже за багато навіть на шопку! Як би не читали сих слів чорно на білм в урядовій газеті, то і вѣри би не дали, щоби водвага п. Барвіньського аж так далеко могла загнати ся. Бо-ж цѣла подика і цѣле славословіє від початку до кінця є хіба проією, а на проію не пор в такій хвилі, проію могла би бути на мѣсці на яком бенкеті, та й то треба би єи зазначити бодай тоном.

Хто-ж то дав п. Барвіньському мандат прощати п. Божинського і висказувати ему вдячність іменем руского народу? Коли би п. Барвіньський уважав себе за управленого до сего зь того титулу, що є постом до союму і державної ради, то і в такм разѣ грубо надужив би свого мандату; бо-ж не посли прощали п. Божинського, тільки крава рада школярів, а в нѣй п. Барвіньський не єсть же репрезентантом руского народу.

Впрочом чп п. Барвіньський не знає заслуг п. Божинського на полі руского школярства? Чи несправедливо вдумую в те все, що від тільких лѣт пише ся про тї заслуги в руских часописях, і те, що нераз уже говорило ся в соймѣ?

Народні школи у східній Галиччї спольчили п. Божинський майже до нащадку, позвалиючи рускі школи одні безправно перемѣняти на польскі, другі на утраквістичні, обсаджуючи рускі школи уперто кандидатами, що анѣ в зуб не знають рускои мови, переслѣдуючи найневинніших руских учителів за те лише, що поважати ся не цѣлом дуті в польску дуду. Що дини появились ся в часописях нові докази тої славної дѣлості п. Божинського о рускій школі, а певно і половина их не дійшла ще до прилюдної вѣдомості. Того всего п. Барвіньський не знає або зачисляє в заслуги уступившого польского міністра!

Що-до гімназій виказє заслуг п. Божинського міг би бути також дуже довгий, коли би хотѣти повторяти рвч давно загально намъ знанї. Але досм згадати нові пляни для науки рускои мови!

Про учительскі семінарії п. Барвіньський також знає не менше від загалу Русинів, знає навіть троха більше; а таки звачив ся висказувати п. Божинському вдячність іменем руского народу за его заслуги для руского школярства!

Далеко вже згіднійша зь правдою була водповѣд п. Божинського. „Не дѣлили ми на Поляків і Русинів, не тикали національних справ!“ А певно! дѣлили на Поляків і Русинів не було і нема в радѣ школярній кому; порушувати національні справи не було причини анѣ потреби, бо... все згодно розумѣють там, що чим швидша польонизація руских шкіл виїде лише для добра тих нерозумних сім-

ених братів, якими є обѣ народности в краю, — розумѣють се мовчки і мовчки в свитій згодѣ роблять своє.

Але ми мали право надѣяти ся, що за такї заслуги п. Божинського п. Барвіньський не здобуде ся на водвагу дякувати ему — та ще іменем руского народу — хоч би і при шопѣ.

Протестувати против поведєня п. Барвіньського рвч цѣлом злишня; весь народь односторонно висказує вже від давна свої погляд на заслуги п. Божинського.

## ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

На суботнійшій радѣ кабинетовій ухвалено організацію уряду для будови до рѣг водних, котрий випадє зовсім аналогічно давнійшм генеральним дирекціям землани. Після того отже проекту утворити ся у Відні центральна дирекція і двѣ окремі дирекції краєв: одна зь осѣдом у Львові а друга в Празѣ. Начальником центральної дирекції у Відні буде вищий урядник в IV. ранзі, а управителѣ дирекцій краєвих будуть мати рангу VI. Яко кандидати на центрального директора називають: радника двору Гілінгера зь міністерства торговлѣ, радника будівництва проф. Ельвайна і інженера цивільного Гунеша. Найімовірнійше буде іменованій першій зь тм кандидатів, котрий дуже заслужив ся яко автор каналових проектів, предложених радѣ державної. — Звѣстно, що при тм урядѣ буде се окрема прибічна рада, котрої президентом має стати молодоческї посол Кафтан а віцепрезидентом бувшїй посол д-р Русь.

Выборча відозва Молодоческїх в зыває чеськїй народ, аби виборами доказав, що вон єсть непохитно прижаданю єдності і неподѣльности чеського королѣвства і не позволить, аби краѣ чеської корони чп то політично, чп то економічно мали бути привязані до Нѣмеччини, а кожде змаганє в тм напрямѣ буде уважати за зраду краю. Чеськїй народ мусить заманифестувати, що краѣ чеської корони мають право до самостійного итнованя в звязи зь габсбургскою монархією і зь борби о таке правнодержавне становище, відповѣдаюче правам краю і интересам держави, котре може бути сильним забором против всенѣмецкого залу, нѣколи не залишити. Так само чеськїй народ мусить доказати, що жадає, аби чеськїй язык в публичнм житю державнм користав зь прерогатив рівноправного языка, має своє усааженє. Відозва оправдує компромїс зь иншими стороїнцтвами і висказує жалѣ, що мѣж селянство кінено зародѣ руху, котрий може его водвести від національної єдності. Вказуючи на послѣдню сєсїю ради державної, відозва підносить сильну волю дѣлани в користь економічних интересів зь рівночасним пильнованем интересів чеської політики. Звертаючи увагу на постулат розширення краєвої автономії, відлюдумній поглядї стороїнцтва і конфесійну толеранцію відозва кінчить, що чеське питання вже не є домашньою справою держави. „Все, що розумѣють небезпеченство панѣрманізму, добачують в побѣдѣ чеської справи найневѣйшу поруку удержаня держави і мѣжнародної рівноваги в краю“.

О цѣлї послѣдної подорожї російского імператора та его стрѣч зь цсарем Вільгельмом і президентом Любетом ще довго буде вести дискусію публична преса і губити ся в різних здогадах і комбінаціях, а кождей зь днівників пересвідченій, що понав в

саму єсню правду, коли виведе на дневний порядок яку більше сензаційну справу.

Так іменно одні зь головніших данських днівників Nationaltendens уєвняє, що головним предметом переговорів в часѣ звѣзду цсарів була справа прилучєня Манджурії до російской держави, а хотѣ-б уєвняє евентуальних трудностей, які бы хотѣв хто Росїї єставити там, де она вже нинѣ, як у себе дома. Бо-ж звѣсно, що хотѣ тм великанським краєм завѣдують нинѣ хінскї урядники, то все-ж они мусять робити те, що Росїя имѣє приказує; адміністрація так як би була вже російська, а кошты єи оплачують в значнй часті Хіны, що для Росїї тм вигіднійше, бо люднєсть привикає поволі до російських порядків. А впрочом Росїя і не потребує наглити на такє скорє прилучєня Манджурії, бо в тм случаю мусѣла би люднєсть дѣстати права російських горожан; а що хінскїй элемент в труднїй і промисловий та хінскїй купѣ вже нинѣ заняв притыкаючі до Хінѣ і індій острови, то робили бы Росїянам невгідну конкуренцію. — Коли-ж все тї виводи були бы вѣрні, в такм разѣ значно би, що Росїя хоче на далеком Вєходѣ привести своє дѣла в лад, щоби мати свободну руку в Европѣ, і зручно втягнула цсара Вільгельма в справу манджурску, так, що плянам Росїї сама одна Англія не могла би вже помѣшати.

Подбно занятї тепер політичній кружкї питанням: яко становище займе новий президент Сполучених Держав Північної Америки супротив других держав американських і цѣлого цивілізованого свѣта. А під тм згледом найбільше інтерєсована Нѣмеччина, що в зыває всіх на бій звѣстним проектом цлов тарифу. Тож Нѣмцѣ не дуже симпатично споглядають на нового президента та видять в імѣ шовініста, що готов не дуже велике поважанє оказувати Нѣмцям. Обави дипломантичних кружків берлинських не є безвідставні. Американсько-нѣмецкї відносини готові дѣйстно потѣрпити, бо переконаня і енергїя Росєвельта навѣрно не згодять єи зь політикою нѣмецких аграріів, що готові виповѣсти цлову війну хотѣ-б і Америцѣ.

В надзвичайній радѣ міністрів, що відбулась онюды в Буфальо, президент розвинув свою програму і виразно зазначив потребу перекопаня каналу мѣж Атлантичким а Тихим океаном. По его гадѣ американскїй промисл мусить собі здобути як найширшїй заграничїй рынок і в всім європейським державам рівномѣрно трактувати справу торговельно-цлових договорів. Вон хотѣв би уникнути всяких нових цлових, увести безпосередне получєня торговельних мѣж побережм північної Уніи а полудневою Америкою і через вбудованє каблѣв мѣж Америкою а Філіпінами і Гавайськими островами. — Уже зь тмх уривочних вѣстей о програмѣ Росєвельта видно, що інтерєси Америки а Нѣмеччини дуже розходять ся і в своїм часѣ готово прийти до поважних рѣзниц мѣж представителями обох суперечних собі напрямів, тому-то нѣмецкїй політики не без радї занепокоєні.

## Спѣр о першенєство.

Римо-католицка пропаганда, а зь нею в парѣ йдуча польонизація рускої часті нашого краю принала в послѣдних часах великанськї розміри, і поступає при нашій пасивности безупинно скорим кроком на перед. Хто-ж бо їй і може єставити успішний опѣр, коли єи все елемен-

Ф. Корнецкий С-ка  
Львів пасаж Гавсманна

Поручають  
по  
найдешев-  
ших цінах

Матерії вовняні і шовкові, бархани і Флянеді.

Поручає магазини блаватних товарів

Ф. Корнецкого і С-ка (Львів, пасаж Гавсманна)



ти так успішно підтримують? А у нас натовість нема ані дідичів, ані коляторів, нас не підтримувати ніяка влада, у нас лівими ценовими капітулами, незамішеним єпископським катедрами...

Для 800.000 душ римо-кат. обряду у львівській архієпархії ще за малим видаєся така зборя ерархічних достоїнств, як 1 управлюючий архієпископ, 2 архієпископи, з котрих один є і суфраганом, 2 інфулати капітулярні, повна капітула і багато дійствних і титулярних прелатів, шамбелів, каноніків і деканів по цілій архієпархії. Тому то, щоби ще тям устатковані вести римо-кат. пропаганду на землях руських, ширити латинище, що у нас рівнозначне з польонізацією, веде он воль якого часу успішна акція в цілі засновани, коли не трохи — в Тернополі, Станіславові і Чернівцях, то бодай в тій останній мѣсцевості одного римо-кат. єпископства. Та коли Русини мовчки придивляють ся тому всему, слаби числені на Буковині Нѣмці стають тям плинам в дорозі.

З того поводу веде ся завзята полеміка між Bukowiner Bote зь одної, а червоноцкою Gazetą polską, котрої вторує львівській Przedświt, зь другої сторони, і докоряють kocioł garnkowy, бо очевидно розходять ся тут одним і другим о верховодство на Буковині, де Нѣмці єуть уже в посяданні повних прав, а Поляки при своїй, нераз прості безлічній агресивності готові вже небаком того добити ся, а одні і другі забувають, що он зарівно там напіввольним елементом, зайдати. Нѣмці о стільки там більше управлені, що давніше там осіли, що оні вже бачі possidentes, що приведені сюди в своїм часі в ціліх культурно-колонізаційних та вже а рїгори дано имь різні прерогативи, привілеї і уступки передь автохтонними Русинами і Румунами.

Отже тепер зь нагоди проєктованого заложення римо-кат. єпископства в Чернівцях єчинив ся спір між Нѣмцями і Поляками о те, чи новий єпископ мав би бути Нѣмцем чи Поляком. Політика народностей, що почалася на Буковині майже рівночасно як і в других краях монархії, вийшла, що правда, найбільше на користь Нѣмців, котрі історично найменше були управлені водгравати політичну роль в тій країні; та тепер оні, дійшовши до неоправданого політичної переваги в країні, не раді б остатись позаду і на полі церковному. Римо-католики на Буковині рекрутують ся зь різних народностей, а більшість Нѣмців зачинає ся до того обряду, а меншість їх протестанти.

Під зглядом церковної управи Нѣмці і Поляки католики належать під зверхну власть римо-кат. архієпископа львівського; в костелах водправляє для них спільне богослуження, проповідуює по нѣмцях і по польськи, — не без того, що костели католицькі мають там характер майже виключно польський. То-ж Нѣмці видали, що їх прямо польонізують, почали не без видимої симпатії водносити ся до своїх братів-протестантів, що водокремлено жинуть собі воль алішого имь польонізаційного впливу, і підняли заміть против кат. духовенства, що оно польонізує без вицятку всі парохії. Поляки знов боронять ся та кажуть, що їх суперники тільки саме справедливе увагиджене духовних потреб польскої людності називають польонізацією, бо нїби-то по всіх костелах проповіді і додатковий богослуження водбувають ся в рівній мѣрі по польськи і по нѣмцях.

По радцї Поляків, Нѣмці зыскавши перевагу в школах, урядках і цілком життю публічності, не можуть оєвогнн ся зь фактом, що єще в костелі не запанували. Оні в 1898 р. зь нагоди візитації вручили єпископові кс. Веберови меморіаль, в котрої домагають ся нѣмцями священників для себе; інакше навѣть грозить переходом на протестантизм. Не знаємо на певно, чи там дійсно є бесѣда о протестантизмі; але хто знає, як польскі політики умѣють против Русинів водводити православіє, той не подивує, що оні тут підсудують Нѣмцям протестантського єстрака, підсудують имь „Los von Rom! Се цілком не мѣшає польському гонорови, що ухилились просто денунціяції, що оєн-то Нѣмці-католики заложили собі Verein deutscher Christen, що оні не водносять ся ворожо до протестантського Gustav Adolf Verein'у, а замовчують о своїх Zgoda'х, Помос'ах, Przyjaźn'ях, Sokol'ах і ин., якими переповнений нїх хоть-бы лиш ємї Чернівці та в котрих культивує ся польскій шовінізм...

Щоби „поставити границі тій нѣмецкїй агітації і спасати Нѣмців для католи-

цпаму“ треба — кажуть Поляки — конечно заложити римо-кат. єпископство. Ва, та о те саме і Нѣмці старають ся, лише хотять, щоби оно було нѣмецке. От і камінь преткновения! Ще і нема ніякого єпископства, а Нѣмці смѣють єго називати нѣмецким, коли нїх в моді все польським називати, так як „katolizm bukowiński wszystko zawdzięcza Polakom“. Поляки — кажуть — були тут піонірами католицизму, галицькій релігійній фонд вивѣнчував всі парохії і удержує їх до тепер, зь Галичини рекрутують ся єсєондзми католицькі, а не зь якого там нѣмецкого Тиролю. Та те єменно, що римо-кат. священниками поставлють ся там львівського єпископствіє питомі галицькі школи і семінарії, причинає ся як-раз до польонізації Нѣмців; а оні, ті невдачливі Нѣмці, руками і ногами водпекують ся культури і благодати, і хотѣли би водгравати Буковину воль архієпархії львівської, а takie oderwanie byłoby bolesnem dla katolików polskiej narodowości.

От і договорили ся! Не без причини звязи зь тям будуть так часті канонічні візитації буков. деканату — і можна догадуватись, які труднощі єють на перешкодѣ заложенню нового римо-католицького, значить — польского єпископства в Чернівцях. Нѣмці домагають ся окремого нѣмецкого єпископства, а по радцї польських політиків було би таке водокремленє просто шкідлим для католицької — читай: польскої — справи. Русини і Румуни видѣли би в тій нову placówkę германізації — як би то имь польска placówka не була так само несимпатична а для їх національних інтересів шкідна і небезпечна. Nieufne водносила би ся до него людність польска; оно кокетувало би навѣть зь протестантизмом. Але Нѣмці мають цілє водносити ся до нинішньої львівсько-кат. управи... Що за логіка!

Ва вкінці видає ся причинити латку як би в роді пресії на буковинське краєве правительство, котре все вѣрить Нѣмцям, засильєне симпатіями для них, і хоть не выступає против католицизму, то і не попрає єго, а до того трактує протестантизм на рівні зь католицизмом, тому, що воль менше шкідний православію аніж католицизм. Та от зь такими не трудностями боре ся католицизм на Буковині: рівнодушність правительства, що не садовить Поляків на першій мѣсці; неохота Нѣмців, що водволюють ся своєю цивілізацією а водпекують ся польскою; суперечність інтересів католицьких зь одної, а православних і протестантських зь другої, що противлять ся латинізації і польонізації і нивазії нїби-то ультракатолицьких зайдів, — все те „накладає на Поляків обовязок“ подбати о піднесенє католицизму через заложенє нового єпископства.

До дамо вкінці зь нашої сторони, що коли римо-кат. Нѣмці домагають ся, щоби єпископом для них був чоловік нѣмецкої народності та костел їх щоби мав характер нѣмецкїй, так випадає і для наших римо-кат. Русинів, коли-би мало бути заложене нове римо-кат. єпископство в Тернополі чи Станіславові, щоби єпископу катедру заняв Русин римо-кат. обряду та щоби проповіді і треби костельні виконувались в руськом, для наших римо-кат. братів-Русинів зрозумѣлим, матерієм их язича, що і згодне є зь давно высказаною папамі волею, щоби всі були католиками, а не Поляками.

## Навѣть в судѣ проєскрибований.

Статю під таким заголовком, умѣщену в 206 числѣ „Дѣла“, спростувала ц. к. Прокуратура державна в 207 числѣ. В тій спростовані Прокуратор п. Nauderer представив справу водобрания присяги воль адвоката д-ра Василя Дутчака віцепрезидентом д-ром Дилевским ось-як:

„Названий кандидат адвокатури заявив доперва в хвилі приступленія до зложення присяги, що бажає зложити присягу в руській язичі, понеже не знає польского язика. На представленє віцепрезидента ц. к. висшого Суду краєвого, що в такім случаю зложенє присяги в повнѣшій дні не буде водбути ся, понеже в низі присяг формула присяги адвокатої, котра нісїя приписує через пригачаючого мусити бути підписана, тѣльк в язичі польскім і нѣмецкім єсть уложена, заявив названий кандидат, що намірюючи отворити канцелярію на Буковині, хоче складати присягу по нѣмцях, що і стало ся“.

В тій дѣлѣ одержали ми воль са-

мого д-ра Василя Дутчака ось-як писемно:

„До Хвальної Редакції „Дѣла“.  
В числѣ 207 „Дѣла“ умѣщено спростованє Прокуратора Nauderera в моїй справі, що до зложення присяги адвокатої.“

Се справозданє не годить ся в основній тичі з правдивим станом річі і дїятого позваляю собі коротенько виєяснити сю справу.

Дня 3 вересня с. р. зголосив ся я був в сали обрад ц. к. Висшого Суду краєвого у Львові в цілі зложення адвокатої присяги.

Мимо того, що я представив ся був віцепрезидентом Д-ру Дилевскому по руськи, зачат він — не питаючи мене, в якій мові жадаю зложити присягу — відятувати дотичну роту в польскім язичі, зачинаючи словом „Będąc“. Тоді я заявив, що такої присяги не можу зложити, і зажадав-єм, щоби водобрано присягу по руськи.

На те заявив Д-р Дилевскїй:

„Jeżeli tak, to pana do złożenia przysięgi nie dopuszczam; dostaniesz pan uchwałę na piśmie; Tu jest język polski językiem urzędowym“.

Коли я потім заявив, що я готов зложити наведену присягу по нѣмцях, згодив ся на се Д-р Дилевскїй, мимо того, що і нѣмецкїй язык не єсть мовою урядовою.

Піднести-ж мущу, що Д-р Дилевскїй в моїй присутності нічого о тій не спомінав, що нема роти присяги адвокатої в руській язичі та що допустити мене до присяги в руській мові, як приїде дотична рота з міністерства.

Коли-б Д-р Дилевскїй був щось такого заявив, то я напевно був би згодив ся і цілий рік чекати на таку роту.

Не удало ся і не удасть ся п. Прокураторови виправдати наведене противзаконне поєтупованє Д-ра Дилевського.

Д-р Василь Дутчак  
адвокат (тепер в Микуніцях п. Снятин).

## МАФІЯ...

В „Дѣлѣ“ було вже подане, як староство гусятинське, щоби стероризувати єєлінь зь Сухоставу і удержати в єлѣ не-тыкальність водданон собі зверхності громадскої, засудило безодѣстванно двох єєлінь на арешт триднівний та велѣло имь єєлінь водсѣдѣти, хоч оні домали ся впроху письменного до рекурсу. Невдовзі подано до відомості меморіаль повѣту гусятинського, ухвалений на вѣчу в Кончинцях дня 29 п. ст. серпня с. р. до правительства центрального в справѣ майже неимовѣрних надужит [коли-б се не було в Галичині], як дѣяли ся там при сего-рѣчних виборах до сойму. Тепер же доносять намь звѣдтамь рѣчи, котрі велить догадувати ся, що тут дѣло вже нє зорганізованою мафією.

П. Михайло Петрицькїй, котрого кандидатуру поборювано зь сторони пануючої олігархії зь помпнеємь всяких можливих границь людского достоїнства, вѣсь много жалоб до Прокуратури і до Суду, а в наслідок того мала водбути ся дня 28 вересня в Гусятині розправа против старости Дѣла о переступстві зь §§ 487, 488 і 496. В „Дѣлѣ“ подане було, як староста ратував ся воль обжаловане жалобою против свѣдків М. Петрицького, але що дальше стало ся, то вже переходить найбуїньшму фантазію.

Ще вь ночі, коли п. Мих. Петрицькїй мав приїхати на розправу зєлѣзницею, вийшли на дворець напратив єго два жидки, а п. Петрицькїй, не прочуваючи нічого, дав ся имь завезти до готелю. Рано п. Петрицькїй вставши зажадав воль кельнера своих черевників. Довгий час не мѣг их достати, як вкінці служакій зь жалемь признав ся, що хтось украв черевники. Тоді вже п. Петрицькїй зрозумѣв, о що ходить. А ще льше понив воль се, коли якісь жидѣ влѣз до єго комнаты, і представивши ся за влѣстителя готелю став бѣдкати надь випадком, а вь часѣ розмови тихенько винирав кнѣть воль дверей, котримь п. Петрицькїй вь комнатах замкнув ся був у ночі. П. Петрицькїй — прилапавши жидка на єснѣмь замѣрѣ, — бо-ж кождий зрозумѣв, що жидѣ витяг кнѣть не щоби єго дати до позолоты, але щоби замкнути п. Петрицького вь комнатах на часок, поки вь судѣ єго справи не выклинуть, — здогадав ся, що щось не добромь для єго готель пахне, отже вийшов уже лише вь панчохах на улицу, щоби якого прохожого просити, аби воль знакомых попроев выпозиченія обуви. Але тут вь одній хвилі хмара жидѣв напала єго і

воль ледві утѣк живий до д-ра Королика. І що-ж вы скажете на се добрі люди?!

Ба не конець на тѣм. Голота жидѣвска кинула ся до свѣдків і нужь страшити их: що достануть криміналь, як поважати ся на старосту свѣдчити, та що тої буде их на кождѣм кроцѣ переслѣдувати — і свѣдки за жадну цѣну не хотѣли вь судѣ зѣнавати. Трасили як вь пропасти, всі три заявиви, що оні хорі, не способні зѣнавати, а присягати вь жадень способ не дали ся наклонити, хоч судья пояснив имь закон вь тѣм напрямѣ і одного тамь замкнув; але видячи, що всі зголошуют ся хорими, водрович розправу.

[Мимоходомь згадаємо, що п. Петрицькїй довѣсь судѣ о нападі на єго жидѣв, котрих не знав. Вь судовій сали познав одного жидка і проєв судью, щоби замкнув єго. Судья запытав ся жидка, як на-зыває ся. Жидѣ представив ся судѣ фальшиво (на се звернув увагу судѣ протоколянт). Судья не узнав за потрібне придержати жидка, а водволив ся тям, що протоколянт знає єго.]

## Маршалокъ „для поборюваня Русинѣв“.

Ще тогды, як о кандидатурѣ Андрея Потоцкого на маршалкѣство говорено лише за кулісами, мы писали, що цѣлю змѣны маршалка краєвого є енергичнѣше поборюванє Русинѣв і що за найлѣпшого кандидата під тям зглядомь польска гаката уважає графа Андрея Потоцкого, на котрого русина дѣлає так, як на розбѣшеного быка червона плахта.

Що мы не помылили ся, доказує найлѣпше голос зь табору Потоцкого. Краковскїй кореспонденть выдаваного вь Петербурзі стагичковського Крайу, вычерпавши всі похвальні єпітеты, вычисливши всі „додатні“ примѣты, якими водзначає ся кандидат на маршалкѣство, твердить, що зѣ змѣною чоловіка змѣнить ся не одно вь краєвой політицѣ, єменно кермуючі погляды пересунуть ся больше „на право“, а кнѣчить: „Єсєлінь можна надѣлать невоного заострєня політики супротив оппозиційныхь сторонницѣв і Русинѣв, замѣня бадєньскої компромисови політики на систему поборюваня противника“.

Коли вь тѣм лише рѣзнила ся партія Бадєньского воль партія Потоцкого, то стагичковскїй органь выразно і отверто признає, що одинокою цѣлю змѣны особы маршалка було поборюванє Русинѣв. Мы певні, що се поборюванє буде так енергичне, так беззглядне, як противзаконне було задержанє графомь Потоцкимь сирѣсконого майна. Брудна справа вь лѣсоми може бути указою, якими єредствами способний послугувати ся польскій магнат...

## Санація краєвыхь фінансѣв.

Выдѣль краєвий выслав сими днями до міністерства фінансѣв меморіаль вь справѣ дальшихь кроківь що до санації краєвыхь фінансѣв, бо 5,441,720 коронь, які Галичина одержити рѣчно зь державного податку воль алькоголю, не вьстане на полатанє дѣр краєвого бюджету. Зь єєи квоты край буде мати лише 4 1/2 мільона коронь рѣчно, бо водпаде 983,000 к. зь дотепершнихь краєвыхь оплат воль алькоголю.

Мимо сего неєжданого 4 1/2 мільонового дарунку, краєвий бюджет зь р. 1901, а єще больше преліминарь на рѣк 1902 выказав, що равноваги вь краєвомь бюджетѣ не дасть ся удержати. При задержаню нинѣшної стопи додатковѣ, т. є. 60% до грунтового і домового податку, а 66% до безпосредныхь податковѣ, не покритий недобѣр вь 1902 до трехь четвертыхь мільона коронь. О подвѣшеню снхь додатковѣ не може бути бесѣды, выдѣль краєвий — старав ся о змѣну дотепершного побору воль пива, т. є. о знесенє дотепершної оплат, а заведенє краєвого податку воль пива вь высѣтѣ уможливлєючій вьведенє равноваги вь краєвий бюджет. Додаток єєи стягали бы на рахунокь краю скарбові власти, бо стяганє вь власной адміністрації коштувало бы за богато і забрало бы большу часть стягеної сумы. Вь тѣм дусѣ зредатовано меморіаль до правительства.

Рѣвночасно выдѣль краєвий остерѣгає передь оптимизмомь. Вьведенє проєкту выдѣлу краєвого не надовго вьстане і по кнѣлѣ рокахь треба буде знов думати о краєвыхь фінансахь, о новыхь жерелахь доходу. Краєвий додаток до податку воль пива і то навѣть вь высѣтѣ водповѣдаючій нинѣшному стану краєвого бюджету вьстане що найбільше на рѣк 1902 і 1903 і то только при обмеженю выдатковѣ єєи мѣры зь 1901 року.

Вь 1904 роцѣ має розпочати ся будова каналѣв і регуляція карпатськихь рѣкь, котра потребає 20 лѣт. На ті роботи край має дати 40,472,000 кор. т. є. по 2,023,600 рѣчно через 20 лѣт воль 1904 до 1923. Вѣзь нового жерела доходѣв, край на так







ци з примірного життя і справедливого розсудливості придбаних йому справ. Раз згадується до нього давній товариш з суду так ним утішався, що зайшов з го- стем до гостиниці і уишав си, аж чу- сьби его завести до кати. На другий день явив си суди в уряді з дуже острою міною, засів на кристі і серед здивовани присутних закликав: „Франц Кортрайт!“ [так вон сам звав си] най встане! і встав. „Кортрайт! [мовив даліше] ти вчора допустив си нечесного вчинку, ти записав си як безрога. Не перече! Я прине- воленый засудити тебе на 20 долларів гривни. [В салі запанувала глибока тиш- ня.] Але позаяк ти через двадцять лѣтъ вѣш си бездоганно, то дарую тобі тую кару!“ Вирок привітала публіка опле- скани, а возний викликав иншу справу.

— Дрбний вѣсти. Дня 8 жовтня с. р. від- будуть си в Лѣвѣ вѣчання ук. студентів богословів п. Михайла Совиковаго з па- пою Оленою Мойсеович і п. Ярослава Пе- ндикого з панною Вандою Мойсеович. [Станці залѣзи, телегр. і почтова Над- ворна.] Посвячене православної церкви відбудеся дня 27 н. ст. жовтня с. р. — Царь вистав до коменданта переми- ского корпусу ген. Гальгого власноручне писмо з нагоди его 50-лѣтнього ювілею військовий служби. — Рада мѣска в Ска- лѣ падала почесне горожанство тамошному старості Шидловскому.

### Іменована, перенесена, відзначена и пр.

Лѣвѣскій вѣсний суд ісправив іменував су- довими канцелярскими помічниками канцелярських: Авр. Ратганера в Скольї для Рудок і Тад. Шітала в Тернополі для Подгача і судового дістара Ант. Кутинського з Мостиків до Залѣ- щиків.

Царь іменував: старшого інспектора скарбової сторони І. к. Іос. Добію і скарбових радників Вільгельма Купена, Іос. Коска, Пв. Тирку, д-ра Мих. Кочеревича, Алоїсія Райхена, Алоїсія Зопененда і д-ра Пв. Скарвичинського стар- шим скарбовим радником в окрузі галицком дирекції скарбу.

### Зъ Дирекції ц. к. залѣзниць державнихъ

Північно-німецький - галицький - полуднево-західно-російський рух граничний. — З днем 1 падолиста 1901 входить в житє нова тарифа часть II до зиптисі I для поспок зѣзка в руху поміж стаци- ями корол. прусских залѣзниць державних (округи ди- рекції Альтона, Берліна, Вроцлава, Бромберга, Ка- селя, Кольонія, Ельберфельда, Ерфурта, Ессена, Франк- фурта н. М., Гаде н. С., Гановера, Катовиці, Магдебурга, Мінстера, Познаня і Штерга), залѣзниць Айзери- Сігена і саксонских залѣзниць державних з одної сторони, а полудневою Росеню з другої сторони.

### Телеграмы.

Вѣдѣнь 1 жовтня. Міністеръ Резакъ при- бувъ тутъ зъ поворотомъ изъ Праги. — Зъ нагоди ювілею 50-лѣтньої військовий служби коменданта в Перемишлі, ген. Гальгого, виставъ царь ювілятові власноручне пис- мо, в котрѣмъ високо поіднеси его вѣр- ность, здобитость, заслуги и высказує вразъ зѣ щирими желаніями повне вдоволенє и у- знає. — Депутатъ профессоръ тутешного університету удасть си підъ проводомъ проф. Тольдта до Берліна, щоби вручити Вірхо- вови адресъ зъ нагоди 80-лѣтнього уродинь.

Прага 1 жовтня. Міністеръ залѣзниць Вітекъ переводивъ тутъ візітацію и ве- черомъ повернувъ до Вѣдні. — Появились о- кремій маніфесты виборитъ Старо- и Молодо- чеховъ, оба в тои поважнѣмъ а рѣшучѣмъ.

Линцъ 1 жовтня. Соимъ принявъ предло- жене видѣти краєвого в справѣ регуляції пплатъ учительскихъ, черезъ що краєвій ви- дѣти поіднесу си о 450.000 кор. рѣчно. Такъ епископъ Дюпельбаверъ, якъ и намѣст- никъ, заправивъ в часѣ дискусіи гонось, высказались, що черезъ те усуне си нево- доленє мѣжъ учителями, а школа стане тымъ, чымъ бути повинна, осередкомъ довѣри ро- дичів и державы, та росадникомъ вѣдомо- стей, релігійности и моральности.

### Кождий чоловік

знає велику вартість повозоченого

### Годинника з ланцуском

з 2-літньою поручкою, а до того 335 конечних предметів, прим.: елѣгантна брошка зъ брилліантами сімиді, гарнітур спянок до манжетів и сорочка зъ дубль-золота, патентований замок. чудовий перстень зъ іміт. ка- менем, елѣ. шпилька до краватки, елѣ. снѣзюрка зъ різними жожами, елѣ. снѣзюрка гарнітур до шпана, 4-сладне прѣгарне зеркала зъ е- ту, 6 елѣ. хустки, 1 чудовий ци- буском зъ бурштину, 20 потрібнихъ предметів до шпана і еще 300 штукъ різнихъ потрібнихъ річей. Такъ 338 штукъ в годинником, котрий самъ вартъ ті гроші, одержате за зр 100 за послѣднѣмъ зъ першого окладу.

### A. KLEIN

Краків, Krakowska 28.

469

Оломуць 1 жовтня. Архієп. Конъ заскар- живъ до суду б. посла Шрамля и редактора часопису Раво lida за те, що на зборахъ со- ціялістівъ 17 с. м. в словахъ дуже обидли- выхъ нападали на него. Розправа назначена вѣ половинѣ жовтня.

Берно (мор.) 1 жовтня. Прибувъ тутъ міністеръ Гартель и звѣдує школи. Загребъ 1 жовтня. Вѣ каварни прийшло до острон суперечки мѣжъ майоромъ гонвѣ- довъ Орешковичемъ а директоромъ банку Германови. Орешковичъ кинувъ си зъ добу- тою шаблю на суперника, зневаживъ его чинно, та ледви присутній положили конецъ бійцѣ.

Нарльсбадъ 1 жовтня. Перебуваючий тутъ на купельяхъ ген. Гальгоцій обходивъ вчѣра ювілей 50-лѣтньої служби. На торжество прибувъ комендантъ лѣвѣвского корпусу ген. Фидлеръ и много військовихъ делегацій. Царь своимъ адъютантомъ переставъ власноручне писмо ювілятові. Вечеромъ відбудує си бенкетъ, вѣ часѣ котрого поід- нѣсь ювілять тоастъ в честь царя.

Римъ 1 жовтня. Папа принавъ вчѣра архієпископа Дворника изъ Задара.

Софія 1 жовтня. Заключено вѣ Парижі умову вѣ справѣ 5% позички болгарского вѣ сумѣ 120 мп. франківъ зъ курсомъ емісій- нымъ 82½. На запорукъ позички має слу- жити доходъ зъ тютюнового монополю вѣ Болгаріи.

Петербургъ 1 жовтня. Міністеръ справъ внутрѣшнихъ позволивъ поновно „Петер- бурскій Газетѣ“ на продажу поодинокими числами.

Парижъ 1 жовтня. 46 конгрегацій муж., що мають 1.740 закладівъ, и 370 конгре- гацій жѣнскихъ зѣ своими 3.662 закладами подали си о авторизацію.

Лондонъ 1 жовтня. Вѣ кружкахъ вой- сковыхъ дементують подані дѣвничками вѣ- сти о поважнихъ будъ то рѣзницахъ мѣжъ Бродрикѣмъ и Кічінерѣмъ и о памфренѣй дѣмисіи послѣднього.

Дурбанъ 1 жовтня. Вѣ офіціальной лі- стѣ стратъ при оборонѣ форту Італя гово- рить си, що по сторонѣ англійской убитъ 1 офіціръ и 11 рядовыхъ, а раненъ 5 офіці- ровъ, мѣжъ ними майоръ Шатманъ и 38 рядовыхъ. Надто звышъ 60 воиновъ бракує.

Русины! Помните на агітаційный фондъ „Народной Рады“ у Львовѣ!

### Надболене.

Д-р Олек. Богдан Кулачковский

субтитутъ надв. адвоката Д-ра Отмара Рай- зера і оборонецъ в карнихъ справахъ у Відні, I. Tuchlauben ч. 4 або XIII/9 Surrgasse ч. 9.

Надворный и прибочный дѣкаръ- дентистъ

Д-ръ З. Райнгольдъ  
повернувъ и ординує Сикстуса ч. 29.  
506 2-19

### Вода Коростеньска

ЖЕРЕЛО СТЕФАНА  
щавя алькалічно-солоня

дѣлає знаменито в катаряхъ горла, дихавокъ и лег- кихъ, якъ і в инфлюенці. До набути в антиках, дрогеріяхъ і складахъ мінеральныхъ водъ.

Головний склад для східної Галичини у п. ВОЛЬФА ЧОПША, Львів, Жовківска 2. 478 3-9

### КОПЕРНИКІЙ И СЫНЪ

фізическіи и Механіки у Львовѣ влоща Іа- лѣска ч. 1, протавъ Банку Гіпотечного та членстватихъ влоща Галицка

поручає вѣ великомъ виборѣ вѣ по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, дѣйскы, зѣоржѣ, біжолѣ, релѣксовъ, бароме- тры, термометры, ми- ровожи, дюны, жом- пазы, рабѣцагы, табыи ширинѣ, піомы, хібожъ матометры и т. п.

Урядженє давномѣмъ елѣктричнхъ. Вонѣй направили полагашують ся якъ хі- ожорше и найдешевше.

Особа в середнихъ літахъ глѣдає місяця до священна свѣдѣня, сейчасъ до зарѣя дому. — Відомість: Т. Б. у Понкевич- ча на торговаца в Радимі. 02 2-3

Приватистъ, приготавлюю- чий си до ма- турі сем. учит., и шугує лек- цію на селі. Адреса: М. 3. ро- сте restante Тарновца лісна. 481 3-3

### МОЛИТВЕННИКЪ ДЛЯ ДѢТЕЙ

вѣдѣніи  
молитомъ русиного тов. педагогичного  
В полотнояній справѣ зъ зопо- ченнямъ хрестомъ 20 кр. В папе- ровій окладѣ 15 кр.

Продає си в книгарни Пуч. тов. ім. Шевченка, Львів, ул. Чарнецького ч. 26.

### До Всечестнѣйшого Ду- ховенства!

Прочъ зъ жи�довскою блягою! !!!Свой до своего!!!

Выробы ножовничий, захвалюваній шумными анонсами вѣдѣнскихъ фірмъ, продаю о 10% дешѣ- ше зъ гарантією на мѣсци.



Браты англійскій, власній, со- лнѣнскій и швайцарскій у вели- комъ виборѣ вѣ цѣнахъ відъ 80 кр. до 2 зр. 80 кр. Кожду брату передъ высказкою самъ випробовує я на случай, якъ не надає си до во- лѣсы, зѣмѣнюю охотно безъ деплатъ або звертаю гроші. Браты безпѣ- ченствѣ (оказѣченє виключене на- вѣтъ у на уѣвѣчѣхъ годитъ си) Генкевска зъ охороняемими, цѣна зъ вѣтѣ 2 зр. 20 кр.

### Иванъ Ляврукъ

ножовникъ

Львовъ, ул. Галицка ч. 6.

Заразомъ поручаю всѣмъ выро- бы ножовничий вѣ мойѣ работѣи выконаніи.

Вытѣтъ зъ лѣтѣмъ признаніи: За прихотаній менѣ підъ датою 17 (і) 1901 браты послаю нале- житѣль. Браты суть дуже добры, а прѣ томъ дешѣй, всѣмъ зъ нихъ вдоволеный. 488 84-104

О. Копытальскій вѣ Гойску

Заходомъ членів академічного товариства „МОЛОДА УКРАІНА“ в Чернівцяхъ вийшли в 1901 р. отсі книжки:

М. Гоголь: „Ревизоръ“, переклад Ва- сля Симовича 60 сот.  
Г. Яблочков: „Сѣлка учительскѣ“, переклад Антона Крушель- никова 50 сот.  
Иванъ Семанюк: „Карбѣ“, опов. 60 сот.  
Теофотъ Галіа: „Думки та піснѣ“ (по- езія) 20 сот.  
Антін Крушельничий: „Серце“, опо- вѣданя 70 сот.

Замовляти можна в Книгарни Наукового Товариства ім Шевчен- ка у Львові, ул. Чарнецького 26, або у В. Симовича в Чернівцяхъ, ул. Усѣвская ч. 25.

### КОМАР

двогитѣдневникъ гумористич- но сатиричний.

Однѣмъ гумористичний ілюстрований орган на Русѣ, Ва- дає і за редакцію одѣлає: Иванъ Кунцевичъ.

Ціловорічѣя передплата 4 зр., на пів року 2 зр., чвертьрічѣя 1 зр. Редакція і администрація: Львів, ул. Куркова ч. 27.

### З живого і мертвого

новелі Бог. Мандичевского

мож дістати в рускихъ книгар- няхъ і у автора: площа Акаде- мическа ч. 4. II. пов. Цѣна бро- шурованѣй книжковѣй 1 кор. в оправѣ „сецессіонъ“ 1 к. 30 сот.

### Вы може глухій??

Кождий родъ глухоты и тупого слуху ульчимый вынамъ новымъ вынаходѣмъ; лѣше глу- хородженій невѣдѣчнмъ. Шумъ вѣ ушахъ сейчасъ уступѣа. Опи- шѣтъ, на шо терпѣтъ. Высѣдъ ка и водоувѣдъ бесплатно. Кож- дий може дома лѣчитѣсь. — Мѣжнародный закладъ лѣченя ушного 596 La Salle Ave., Chi- cago, Ill. 491 2-52

### Артистично-Літератур- ні Новини

Кн. І. В. Шураш: Мои Листи (поэзиі)  
Кн. П. Е. По-То. Петрушевч: Но- велі.  
Кн. П. П. Ландау-В. Шураш: Ме- лійска Венера (драма).  
Брошурований примірникъ 1 ко- рона, опрааний 2 корони. Кн. І-ІІ в Книгарни наукъ. Тов. ім. Шевченка у Львові, Кн. III, у переводчика в Перемишлі.

### Велику ошаднѣсть

ий, льняній и накрѣта столовий, бо достануть товаръ впрѣсть зъ фабрикъ по цѣнѣ фабричной. Такъ само свѣтло Apollo, выробы чисто сръбій и пѣтерованій, касы огнетрѣвалій и всѣляного рода вина. Дробѣжѣ, выключно для краварѣвъ вѣ найменшѣй себѣлости 5-го Ласкавий замовленя прошу підъ адресою:

Михайло Петрицькій,  
ваступникъ фабрикѣ, Львовъ Вѣрменска 2.

### ФАБРИКА РУКАВИЧОК

фірма  
ІВАН ЦІРОК  
під Рицаремъ  
давнійше ЦІЦЛЕР  
побѣя торговлі Вп. (сѣкар- та і Дидиньского  
пл. Маріячка ч. 8, ріг  
Театральной  
давнійше Ризокъ ч. 80.

### ОПОВѢЩЕНЕ.

Загальній зборъ членѣвъ „Народной Торговлѣ“

общества зареєстрованого зъ ограниченою порукою, за рѣкѣ адм. 1900/1 відбудуть си дня 1 н. ст. падолиста 1901 р. о 4-той годинѣ зъ полудня у власномъ домѣ у Львовѣ, Ризокъ ч. 36, I. поверхѣ.

### Порядокъ дѣневный:

- Вѣдѣрѣта зборѣвъ предѣдѣтелемъ Совѣта управляючого и уконституована зъ гальныхъ зборѣвъ.
  - Справозданє Совѣта управляючого зъ дѣяльности и білявѣ за рѣкѣ адм. 1900/1.
  - Справозданє и внесенє головного комітету контрольного (§§. 34 и 46 стат.).
  - Дѣшовнацій вибѣръ двоухъ членѣвъ Совѣта управляючого по мысли §. 15 статута.
  - Означенє высоты маркы презенційной для членѣвъ Совѣта управляючого на рѣкѣ адм. 1901/2.
  - Вибѣръ головного комітету контрольного на рѣкѣ адміні- страційный 1901/2.
  - Внесенє членѣвъ.
- Яко лѣгитимация для членѣвъ служать ихъ книжочки удѣловъ. Члены выпѣвѣшій свои удѣлы не мають права го- лосу и участи вѣ загальныхъ зборахъ.

У Львовѣ дня 28 вересня 1901.

Вѣдѣ Совѣта управляюч. „Народной Торговлѣ“.

Д-ръ Щасний Сельскій Д-ръ Стефанъ Федѣкъ  
предѣдѣтель Совѣта. членъ Совѣта.

ПРИМѢТКА. Білявѣ за р. адм. 1900/1 буде вѣложеній вѣдѣ 16 жовтня у всѣхъ складахъ „Народной Торговлѣ“ и вѣ канцеляріи дирекції. На жаданє вийде канцелярія дирекції білявѣ почтою.

### Цѣлковитѣмъ гѣтовѣки не вымагає ся.

Пѣдѣ дѣгѣднмъ услѣвѣямъ  
даємъ особамъ, що вѣ можности платити, вѣсѣ нашѣ товары на кре- дитъ и поручаємъ имъ дѣваны са- льновѣ, до комѣнатъ, стѣняній цер- ковній, хѣдѣжѣ, лінолеумъ ператѣ, фѣранки, портѣры, кашы на сѣлы и лѣжѣ, кодрѣ, коды, матеріи на мебѣлѣ и розлѣчній другіи предмѣты декоративній.  
Мебѣлѣ залѣзній и деревзній, товары льняній и бавовняній, бѣлѣ, товары футурай, конфекцію мужес- ку и дамскую, и вѣсѣ другіи артикулы можѣмъ на желанє справадѣти.

На провинцію высѣлаємъ иллюстрованій цѣнники дарѣмъ и о- плачено. — Листы до насѣ адресовати: 492

Зарѣдъ вѣдѣвского магазину  
Au Louvre, Львовъ, ул. Сикстуса ч. 6 (въ па- сажу).  
Філія в Перемишлі: ул. Міцкевича ч. 4.



Виходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вісник найзнаменитіших повістей“ виходить вівторок і вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Діло“.

Передплата і інсерати приймають: У ЛЬВОВІ Адміністрація „Діла“ ул. Баторія ч. 24. Вулиця газет А. Ольшанського ул. Казимірска 2; С. Соколовський Пасаж Гавсманн ч. 9; К. Бухштаб ул. Карла Людвіга ч. 23. — У ВІДНІ: М. Дукес, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; ВЪ ФРАНКУРТЪ І ГАМБУРГЪ: М. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „Діло“ і належність за інсерати платять у Львові.

# ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додаткомъ

в Австрії: за границею: на цілий рік . . . 32 к. на цілий рік . . . 44 к. на пів року . . . 18 „ на пів року . . . 22 „

у Львові: на цілий рік . . . 28 к. на пів року . . . 14 к. на чверть року . . . 7 „ на місяць . . . 2 к. 40 с.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереження. — Рекламція неопечатаний вільний від порту.

Поодинокі число коштують (2 с., на пров. 14 с.)

Оголошення звычайні приймають ся по 20 с. віль одної стрічки інсератом або експрессом в 25 рубльців „Надбавка“ по 50 с.

Подарки і інші донесення приватні числять ся по 80 с. віль стишка.

## „Bezczelny kwik.“

Обговорюючи становище рускої преси о персональних змінах, які мають наступити в крайовій адміністрації, станьчиківський Сзас промовчує всі аргументи, які ми видвинули против накидування краєви таких маршалків, якъ гр. Андрей Потоцкій, котрихъ одинокю цілюю в скрѣпити панованє згрупуваню коло Сзасу шляхетско-польскої кліки і при помочи адміністрації та доптаня законівъ підтинати условія культурного розвою руского народа а політично его обезсилити. Нашу опозицію противъ накидування краєви достойниківъ Сзас пояснює сею обставиною, що „в так важнихъ справахъ ніхто не спытавъ о гадку рускихъ мужівъ довѣря“.

Що намъ не о пытанє розходило ся, знають всі ті, що читали нашъ статтѣ о борбѣ рбзовыхъ кандидатівъ о маршалковство і о личныхъ квалифікаціяхъ поодинокихъ кандидатівъ. Противъ Потоцкого мы выступили не зъ той причини, що правительство не пытало насъ в той справѣ о гадку, лише тому, бо знаємо, хто вонъ такіи, сей панъ графъ Потоцкій. Мы знаємо, що вонъ є членомъ той кліки політичної, котрою одинокю позитивною програмою є політичне обезпеченє народныхъ масъ і знищенє Руси. Мы знаємо, що спеціально его кандидатуру, а не иншого якого члена стаячиківскої кліки, видвигнуло якъ-разъ тому, що спеціально гр. Андрей Потоцкій відзначає ся ненавистю до всего, що демократичне, до всего, що руске, і що спеціально вонъ буде консеквентно і зъ цілю енергією вести ту політику, якої супротивъ Русинівъ придержує ся сторонництво Сзасу.

Покровителъ кандидатури Потоцкого не потребували навѣть пытати насъ о гадку в той справѣ, бо такъ они, якъ і центральне правительство знали, що выбрано особу якъ найнесимпатичнѣйшу, знали, що противъ Потоцкого заявить ся не лише „Діло“ і всі „гайдамаки“, бо мѣжъ Русинами не знайде ся і одна душа, котра би таку кандидатуру на становище маршалка краєвого не уважала за свѣдому провокацію руского народа. Русини свѣдомі того, що гр. Андрей Потоцкій своє именованє буде завдячувати передовсімъ тій причинѣ, що вонъ є ворогомъ Русинівъ, що для Русинівъ є особою більше якъ несимпатичною та що порѣшено

більше вже не числити ся зъ Русинами.

Интерпретаторомъ думокъ польскої гакати підъ тымъ взглядомъ в більша часть польскої преси вѣ родѣ Dziennik'a polsk'ogo Wiek u XX. і т. д. Властиві органы польскої гакати, якъ Сзас і компанія, уважає за відповідне вѣдъ часу до часу полемізувати в рускій справѣ зъ дневниками, котрі вже рѣшили ся выстунати отверто, і для замыслена очей центральнымъ властямъ, котрі хотять еще задержати форми легальности і справедливости, доказує потребу заспокоюваня „дійствителныхъ культурныхъ потребъ“ руского народа, давати рускому народови се, до чого вонъ „вже дорѣсь“. Право інтерпретації того, що є „дійственною культурною потребою“ руского народа і до чого вонъ „вже дорѣсь“, партія Сзас у лишає очевидно собі. По думцѣ партії Сзасу культурною потребою руского народа, до котрої народъ сей вже дорѣсь, є вѣ школьніцтвѣ польонізація рускихъ школъ народныхъ, польскі гімназіи, здержуванє зросту рускої інтелігенції черезъ формальне масакрованє Русинівъ при вступнихъ испитахъ до середнихъ школъ і при класифікаціяхъ, — далше щодо економічнихъ і політичнихъ потребъ: выдусити хлопа якъ цитрину, знищити автономію громадъ, выкинути рускихъ представителѣвъ, рускихъ представителѣвъ зъ репрезентаційныхъ і законодапныхъ тѣлъ — до того по думцѣ Сзасу Русини доросли, се имъ належить ся і се „справедливий“ Сзас вѣ кожній хвилі готовъ имъ дати.

Жаданє о. Танячевича, аби „на теперъ що найменше не допускати на автономічній і правительственній становища persons рускому народови in gratis imas, особы которично намъ неприязни, просто ворожѣ“, выдає ся Сзасови такожъ жаданємъ не на часъ, до якого рускій народъ ще не дорѣсь. Сзас высмѣває се жаданє, бо по думцѣ его партії — на часъ є обсаджуванє визначныхъ становищъ особами, котрі дышуть крайною ненавистю до Русинівъ. Такъ само высмѣває Сзас мінімальне жаданє бужого нашего посла, аби Русини постарали ся бодай о одну випытову посаду у Вѣднѣ, котра пыльнувала бы справѣ номінацій. Сторонництво Сзасу, котре хоче дати Русинамъ се, що имъ „справедливо“ належить ся, потерпає, аби Русини не здобули для себе інтерпретатора рускихъ бажанъ у Вѣднѣ, урядѣ, вѣ котромъ центральне правительство могло бы

информувати ся о тѣмъ, чого рускій народъ домагає ся, менше вже о те, чи у Вѣднѣ уѣвѣрять вѣ се і чи супротивъ впливѣвъ еторонничества Сзасу яке-небудь правительство вѣдвѣжить ся скористати зъ інформацій мужа довѣря Русинівъ. До того Русини ще не доросли, а доросли до того, аби мужъ довѣря Поляківъ представлявъ у Вѣднѣ станъ галицкихъ справъ у фальшивѣмъ свѣтлѣ, а спеціально рускій справы яко „неоправданій забаганки“ гайдамаківъ, ворогѣвъ державы і династии...

Dziennik polski бодай не крутить такъ, якъ Сзас, а выповѣдає отверто се, що самъ думає, що думає Сзас, що думає его кандидатъ на маршалковство. Сей Dziennik, котрий самъ мѣхъ дре і самъ квичить, згадуючи про Оголошенє Народного Комітету [вѣ 206 ч. „Діла“] вѣ справѣ надсыланы матеріяловъ о недавнихъ оргіяхъ польскої гакати, пише: „Будемо мати нову иллюстрацію до приповѣдки о роздираню мѣшка і bezczelnym kwiku“.

„Bezczelny kwik“ — такъ зачне теперъ польска гаката называти всѣ рускій голосы о ви безправствахъ, всѣ рускій домаганя. Якъ bezczelny kwik будуть трактувати всѣ законній і найжизненнѣйшими потребами оправданій постулаты руского народа. Dziennikъ раджує лишь се, що думає Сзас і его властитель, котрі, яко добре выхованій шляхтичъ, послугують ся вѣ публицистичѣ невѣстными вѣ Dzienniku рукавичками. Якъ Dziennikъ пише, такъ протѣгованій Сзасомъ достойники будуть поступати. По ихъ думцѣ рускій народъ політично такъ обезсилений а позиція гакати вѣ горѣ такъ сильна, що зъ Русинами можна вже не числити ся, бо за ними й пѣсь не гавкне. Гаката гадає, що теперъ найлѣпша пора, аби на трупѣ Руси покласти вѣдвалыны будущої Польщѣ...

Безличность, зъ якою польска преса вѣдъ якогось часу пише о рускихъ справахъ і вповнѣ гармонізує зъ нею трактованє справъ руского народа певными чинниками, повинно разъ уже переконати Русинівъ, що до обороны — вже не дальшого розвою, але истнованія народа, треба взяти ся зъ більшою енергією, якъ досѣ; а коли дотеперѣшній способъ борбы і дотеперѣшній средства показали ся недостаточными, мусимъ придумати нові. Надъ тими средствами буде радити найближшій Народный Зѣзѣдъ і маємо надѣю, що потрафимо — коли не

приватну гакату, то бодай тыхъ, при котрыхъ помочи тотъ гаката надъ нами панує, присилувати до більшого пошанованія права, та що зъ голосомъ руского народа будуть числити ся і не будуть его трактувати, якъ „bezczelny kwik“...

## Переглядъ часописей.

[Полеміка Сзасу і Dziennik'a polsk'ogo вѣ рускій справѣ. Przegląd pro polski język na Буковинѣ. — Nowa Reforma о працяхъ п. Вобжиньского і про постулаты до его наслѣдника.]

I. Бесѣда п. Вобжиньского, выголошена на сейміку краковскої шляхты а обговорена нами вѣ чч. 201—203 п. з. „Крокодилевѣ слезы“, выкликала межъ Сзасомъ а Dziennik'омъ полск'имъ полеміку о руску справу. Dziennik pol., повторивши „кѣлька слѣвъ“ п. Вобжиньского, котрымъ вонъ уважавъ за потрібне „доторкнути“ рускою справу, вѣ короткій замѣтцѣ докоряє бужому польскому міністрови просвѣты, що вонъ Русинівъ не знає і длитого занадто склонений до идеализму (?) вѣ рускій справѣ. Тонъ той замѣтки выразно указує, що зъ Русинами инакше треба поступати, пѣжъ п. Вобжиньскій вѣ своѣй — впрочѣмъ фарисейскій, якъ мы се выказали — великодушности гадає.

На те Сзас став вѣ оборонѣ великодушности п. Вобжиньского. Замѣтивши, що вонъ, Сзас, справу руску лѣпше видить зъ далека, пѣжъ Dziennik pol. зъ близька, высказує своє переконанє, що до полагожденя ви найменше придатна рутенофобія. Хочъ Русинами — каже — далеко до того, чтобы были справдѣ народомъ, бо досѣ вѣ они лише понятємъ етнографичнымъ, то таки они старають ся статись народомъ, а исторія не знає реченцѣвъ для повстанія народѣвъ. Се може бути невыгодне для Поляківъ, але имъ треба зъ тымъ числити ся. Хочъ сеи еволюція не приспѣшить рускій радикализмъ і пропагована ними ненависть до Ляхѣвъ, але й не спынить ви польска круція противъ Русинѣвъ. Хочъ постулаты рускихъ „політиківъ“ зовсімъ не вѣдповѣдають природному розвою руского „люду“, хочъ більшость тыхъ постулатѣвъ не дасть ся выконати, а часомъ до смѣшности є неможливы: то таки найлѣпшимъ способомъ надати имъ внутрѣшню животворну силу є — вѣдкнати всео безъ

## В дорозі на той свѣт.

[Фрагментъ з життя.]

Старий Семенни ладив ся на смерть. Парубка виправив у поле, а дітей порозсилав за орудками. Лишень самъ з дѣвчиною остав ся в хатѣ. А з дѣвчиною тому, аби було кому піти за людьми до давонена.

Лежав на ліжку і чекав смерти. Водив очима по столі, по стѣнахъ, по святыхъ образахъ і знов замикавъ очі. Такъ замикавъ, якъ би не мавъ уже більше розплющити. По хвилѣ розхилилась шпирочка, шпирчала, і знов дивив ся, такъ дивив ся, якъ би перший разъ, по довгій неприсутности в хатѣ, оглядавъ єї.

А дѣвчина сидѣла побіч і мухи відганяла. Самъ старий сили не мавъ вже.

— А далеко до вечера? — простогнав.

— От що-йно над лісомъ сонце.

— А то разъ муха тне!

— Десъ на дощ такъ.

Хорому в грудяхъ грало. Якъ би каміньчики хто спускавъ разъ-разъ. А коли придувало, закахлявъ ся, ледво відійшов. Дѣвчина вставала. Страхъ збиравъ єї. Віддалялась за піч і несміло, лаяно дивилась, якъ старий боровъ ся. Відтакъ знов підходила і приглядалась. А коли запевнила ся, що жие, сідала. Тяжко було і йому і їй.

Під вечір погіршилось хорому. Що вечера погіршалось. Підводив ся і обертавъ ся. Хвилями цілкомъ тихо ставало.

Але черезъ ніч — та й минуло. Пере-

ломилъ ся хороба. Раненько засвѣтились старому очі і повеселішали, якъ би й не знавъ нічо про слабѣсть. Вставати хотѣв.

— Таку силу чую в собі, що іно до ціна ставай!

І справдѣ оглядавъ ся за снѣпцем. Брав ся вставати. Лишень діти не позволили.

Пильнувати не треба було передъ смертю — і старий лишив ся самъ оден. То сідав, то лягав. Переглядавъ минуле.

Нагадавъ собі молодість свою: якъ то вінъ парубкувавъ та й за дѣвчатами вгавлявъ. Одну і другу піддуривъ, а з десятою оженивъ ся.

Така дужість ветушила в него, що ще разъ заблаглось жінки. Чому би ні? Старий женивъ ся, а йому на Петра і Павла що-йно шістьдесятка минула.

Ставъ перепускати одну жінку по другій зі свого села, із другихъ сіл, де яку знавъ. Міркувавъ собі, котра би то йому могла бути пара.

— Лишень чи діти пристануть? Бо то і у нихъ свѣт розум!

Такъ собі розбиравъ старий на всѣ боки і до зеркалця зазиравъ. Підголюсь та ставъ о якихъ трийцять літ відъ разу молодшимъ. Вруки сплеснувъ з радости.

Дітей що-йно не видко.

Смеркаєсь. Худоба вертає і подзвонює. Вертають людскі і його з-заду тягнуть ся та з по-за плотѣвъ городовину обемікують.

Приземний вечір. Лягидний вітер обдухує квітки, охолоджує на прихидъ роси. А квітки весело глядять. Здаєсь заговорили-б,

якъ би знали способъ. А приглянешъ ся ближе, ніби говорять, ніби шепчуть, ніби підмікують ся. Якъ гарно, якъ любо. Хотѣло-б ся підслухати їхъ мову та зрозумѣти значінє єї слівъ.

Старий станув на порозі — любоватись видомъ. Чистими струями лили лягідні лучі вечірнього сонця, а хмарочки, якъ клубочки ясного піря, сунулись по небі. Супокій там у горі, супокій тут на землі. Нема ніде горы. Такъ весело, такъ радо. Наче-б молодість вертала!

З поля молодички вертають. Спенцери на раменахъ, сорочки мало до тіла не поприлипали, а лица повні, червоні, здорові. Міжъ ними дѣвчатъ кілька. Співвають обжинкової. Та такої веселої, живої, наче-б весільною була.

Підійшовъ старий до воріт. Притягнула его сила якась. Жінки підміхувались, а се ще більше розохочувало. Вінъ собі до нихъ:

— Здорові були!

— А якъ? вже подужали?

— Або то слабій бувъ коли?

— Таке, казали, вмирати мали вже.

— Ой-ой! Чи то такъ легко вмерти, якъ ся каже?

— Ну, правда. А ще вамъ! Тамъ то кров і молоко!

— Ге-ге-ге-ге! Жартуйте собі зі старого!

— Ой, присяйбо ні! Сама би вийшла за васъ, якъ би не чоловік!

— Ади, яка охоча! — понеслось гуртомъ

і хіхотали ся молодята та крили ся, одно за друге.

— Але в молодіцѣ, що ще варта гріха. Ану, дядьку! попробуйте! Самому скучно. Та майна буде кому дощипувати, аби не розточилось.

— Ади, майно, майно! Ади, яка мудра!

— Може би васъ висватати? Не пожалуєте!

— Та з кимъ? — спытавъ старий, такъ черезъ цѣкавість.

— О з тою з-підъ ліса!

А йому ажъ очі зайскрились. Справдѣ, разъ собі янѣчка була! Якъ дівкою ще жила, то панчъ із двора стрілявъ ся і ціле житє калікою ставъ.

— А не на остра?

— Кудъ тамъ! З-перцу була. А тепер, якъ літа прівѣли, то і кровъ остигла. Саме для васъ!

Старий похиливъ ся черезъ ворота і наче надумувавъ ся, пригадувавъ собі щось.

— Ну, а люде?

— Що люде? Або люде не побірають ся? га?

— Але не в такихъ літахъ!

— Ще старші!

— Правда, — подумавъ собі старий. — Тай я ще не такий в літахъ, — і потрясъ воротами, якъ би на доказъ своіхъ силъ. Ворота заскрипили жалко і перевалились.

Старий знавъ, що ще не потребувавъ бояти ся баби.

Перемишль.

Евгенъ Мандичевскій.

Раставлятія С РАЙХА у Львові, поручає вѣ великомъ Правдиве Пиво Окоцимске, Вина выборъ всякого рода и Мѣдъ зъ першорядныхъ фирмъ. — Кухня у власнѣмъ заардѣ. — Абонаментъ мѣсячний приймає ся.



(Письмо з Турчанського.)

Въ Турці все по турецки!

Водъ часу сегорочнихъ выборовъ соймовыхъ заопытувала ся тутешна „політика“ занадто сердечню турчанськимъ судомъ, до чого йй помігъ и помагавъ нашъ сердечный приятель — секретаръ судовый и аспирантъ на софтинка Годолі, для которого хлопъ русна поспішавъ — „галлани“, котрий, замість пильнувати роботи въ поли, тратяв днѣ та пильнують выборы! Таа опѣка полагавъ на томъ, що „політика“ вразъ изъ цѣлю фаліагоу, такъ подвластныхъ собѣ чиновниковъ якъ и охотниковъ, що воддали ся йй добровольно на услуги, постановила за всяку цѣну, не перебарючи въ средствахъ — „научити разуму“ майже всѣхъ тутешныхъ урядниковъ и функціонерв судовыхъ, похавши водъ начальника суду а скончивши на писарю судовомъ, и показати, що власть політична може и судьями такъ помѣшувати, якъ примѣромъ выборовъ хуруми.

И отъ поспішавъ водъ той „політики“, водъ тутешныхъ жандармовъ та ихъ заупинковъ рбнй доносы и клеветы такъ на загаль судѣв тутешныхъ якъ и на каждого зъ особна — розумѣе ся зъ вышлаго найльнше записаного політично секретаря Годольного — на тематъ, що се бунтовники, самі проводирѣ партій радикальной (!), наброили при правыборахъ въ Турці Богъ зна! що, бо поспішли йти солідарно проти водъ тутешного нашъ повѣтового, а коли поодинокі члени суду упбмнулись о свою честь въ дорожъ судовою, почали тоті панове на гвалтъ вылучувати тутешныхъ судѣв водъ розсуджувания немилыхъ имъ справъ. Та не конецъ ще на томъ! Дійшло вже до того, що не знати, хто въ томъ судѣ єсть теперъ господаремъ: чи судѣ, чи політика и жандармы? Во вже ти послѣдній позволяють собѣ входить до комнатъ и арештовати судовыхъ и не пытаючи о позволене чиновниковъ компетентныхъ, переводятъ тамъ издагаціи зъ арештантами и арештована функціонерв судовыхъ. Такъ заарештувала тутешна жандармерія въ локали суду писаря Чайковского, котрый мавъ передъ делегованымъ изъ Самбора судѣю слѣдчимъ збнзавати неприхильно на тутешныхъ жандармовъ.

На все те дивить ся и знае о томъ Президія суду самборского, якъ и львовского, а хотъ были вже двѣ комісії слѣдчій зъ Самбора, якъсь дуже поволі беруть ся до дѣла. А прецѣ сльи вже не дбають про особы поодинокихъ судѣв, котрі остаточно зумѣють ще самі найти способъ годной обороны себе, — то въ интересъ поваги суду яко инстигцій, котору беззвально навѣтъ и турецкій староста и его жандармы респектувати мусять, належало-бъ энергичнѣе взытись до работы и не дати розношуваться ще и въ судѣ політичній гниль. Се-жъ ще одне приближенье справедливости и морали! Чи-жъ и оно мавъ бути воддане на поталу и упасти жертвою політики? Що-жъ скаже на се судопольность? Прийдесь жба справдѣ незадовога спитати: де маєте независимы суды въ Галичинѣ?

Може бы Ексцеленція Тхуряжнікій упбмнувъ ся за доплатою повагою суду!

## Свиньска справа...

П. Тадей Росинкевичъ, розписуючись въ Куржѣгъ lwowsk'омъ о фатальной у насъ господарѣ, указуе мѣжъ иншимъ на хибне выконуване приписовъ санитарныхъ, въ наслѣдокъ чого законъ, замѣсть бути добродѣйствомъ, е для людей чистымъ непаствомъ. По его словамъ въ повѣтъ борщевскій уже нинѣ не побачишь свинѣ хочъ-бы на лѣтъ, бо у всѣхъ громадахъ вынищено зъ нападкомъ той родъ четвероногихъ, якъ-бы нашъ край мавъ бути одинокою державою на свѣтѣ, що записанъ выгубити свиньскій родъ. Якъ такъ дальше поїде, то въ самій Галичинѣ стануть свиньскій оказъ обвонити якъ якого рѣдкого крокодила въ менажерійныхъ клѣткахъ и за грубій грошъ показувати цѣкавій публици. И будутъ собѣ нашѣ наслѣдники говорити, що родъ такихъ четвероногихъ живъ и рывъ колись въ нашомъ краю, та въ наслѣдокъ страшной для цѣлого свѣта хоробы, званою поморомъ, троха самъ выгинувъ, а рещту треба було по закону выгубити.

Неодному стане се троха и дивнымъ, что чимъ больше тыхъ свиней выбиваютъ, тымъ горше поморъ ширить ся. Однако е то рѣчь цѣлкомъ проста и натуральна. Якъ довго хтось буде мати въ томъ свой интересъ, чтобы поморъ не выгасавъ, такъ довго войнъ и буде; бо якъ бы войнъ скончавъ ся, то скончили бы ся и золотодайны жерела дождовъ. Такожъ не доведено учеными, чи той поморъ [або свиньска зараза] породивъ ся доперва въ 1894 роцѣ, чи истнувавъ уже за часовъ Ноя, и якъ тогдѣ поступали собѣ ветеринары: якъ відокремлювали, дезинфекціювали и т. д.

Та все-таки, розваживши справу поважно, думаемо, що задачею ветеринарв повинно бути старати ся въ первый линіи: охоронити худобину водъ хоробъ, а на та е чимало и дуже цѣнныхъ средствъ; а въ разѣ выбуху хоробъ обмежати смертельность до тѣмшум, на що такожъ не бракъ способовъ; але хапати ся до палки — то вже послѣдній аргументъ, и се належить полишити другимъ фаховцамъ водъ палки... А поступаючи въ той способъ, людяныи, вырозузумѣлый та совѣстный, шануючи по можности чуже майно, хлопску кервавицу, стануть ся ветеринарѣ добродѣями людности, и тамъ

рбнницѣ, чого домагають ся Русины, хочъ бы навѣтъ слушно. На водворотъ, коли сповняемо те, що має слушну подставу; коли творимо рускій школы тамъ, де е справдѣ рускій ученикъ; коли отправяемо рускій паралельны або гимназіи тамъ, де е справдѣ рускій учитель; то хочъ не усуваемо домаганъ дальше и выше идучихъ, але водбираемо пильнѣе силу внутрѣшню, силу переконанія. Поки метода рускихъ ученыхъ буде зъ малыми вышлагами полагати въ томъ, чтобы зроби ти зъ трехъ книжокъ четверту, а титунѣ до карьеры науковои залежати буде водъ степеніи спордненія зъ котрымъ проводирѣмъ рускимъ: поти самі Русины смѣяти ся будутъ зъ жаданія, чтобы львовскій университетъ перетворити на рускій. инакше той постулатъ, высунувый, водъ парады, стане ся справдѣ окликомъ завзятю борбы. Даючи Русинамъ те, чого мають право жадати, доводимо до того, що ихъ нарѣканія оказують ся пустыми; инакше до ложи примѣшавъ бы частину правды и тымъ додаемо йй силы. Поступаючи справедливо, сповняемо нашъ обовязокъ выховуваня молодшю водъ насъ въ культурѣ сусѣльности та усуваемо всяку подставу до акціи тымъ, що по-за краемъ хотѣли бы грати ролю судѣв въ польско-русскихъ справахъ. Числѣти ся зъ фактами и робити те, чого wymagaє зарбвно справедливостъ якъ власный интересъ, — се цѣла програма въ рускій справѣ.

Смѣяти ся треба надъ тымъ протекціональнымъ тономъ зъ одной стороны, а зъ другой надъ безмежнымъ фарисействомъ, — якъ коли бы взыгаль домагали ся чого-небудь, що не має подставы въ правахъ, признанныхъ намъ конституціею, и въ нашихъ дѣйствныхъ потребахъ, або якъ коли бы справдѣ водъ Сзас'у и его сторонництва залежало, выдавати свой судъ о нашихъ правахъ и потребахъ! Хто пр. не хоче розумѣти, що въ селѣ, де нема школы, не може бути анѣ учениковъ анѣ учителя, — що въ краю, де нема гимназіи, не може бути анѣ книжокъ для нихъ анѣ учителей анѣ учениковъ; хто не хоче признати, что не було въ Галичинѣ анѣ польскихъ ученыхъ, спосбныхъ до университетскихъ катедръ, анѣ польскихъ научныхъ працъ въ галузяхъ науки, выкладанныхъ въ университетахъ, анѣ студентовъ способныхъ користати зъ польскихъ выкладовъ университетскихъ, поки не було самого университета польского, — а що те все найшло ся ажъ згодомъ опбсла, скоро польскій университетъ отворено: зъ тымъ шкода и говорити; шкода переконувати его, що Русинамъ послѣ закону природы и правъ конституційныхъ належать ся рускій школы водъ наивысшихъ до наивысшихъ безъ огляду на то, чи е ученики, учителя, книжки и т. п.; те же може найтти ся и зъ певностию найде ся, бо муситъ тогдѣ найтти ся, скоро будутъ школы; такъ було и е вѣдоу, такъ е и буде и у насъ. Але шкода о томъ говорить! Безнастанна фарисейска пѣсенька Сзас'у такъ уже оклепана, что только смѣяти ся зъ ней.

Але хочъ якъ она, вылучена зъ фарисейской лущинки, въ рѣчи самій повинна, то такъ Dziennik'ови polsk'ому не припадае до смаку. Полемизуючи зъ Сзас'омъ, боронить войнъ своего становиско такимъ головнымъ аргументомъ: „Поки дѣйствительность рускихъ проводирѣвъ указуе, что всѣ ихъ постулаты мають лише одну цѣль, чтобы збрати зъ Польщею всяку нитку традиціи, здонати право историчной едноты, здавити на выходѣ польскій элементъ и затерти въ памяти все, что польске въ сѣй прастарбій а нерозрывной водъ цѣлости дзельницъ давной рѣчиносности,“ словомъ, стати ся чужимъ тѣломъ въ организмъ и ще разъ до-к-лати подѣлу спблной вѣтчины: поти мусимо стоити водворно и поти не вольно намъ згоджувати ся зъ гадкою п. Бобжиньского, котрый у водносинахъ до Русиновъ глядає лише користи краю и державы. Користей тыхъ пильнують законъ и уряды и они забезпечаютъ права всѣмъ громадианамъ монархій. Але намъ розходиться е о щось больше: о користи тои великой идеѣ минулыхъ вѣковъ, котра лучила оба народы въ одно; намъ розходиться о цѣлостъ Ойчизны. Отсе рбнница межъ становискомъ нашимъ а Сзас'у и въ сѣмъ лежить наша — рутенофобія!

Але-жъ цитѣте, панове водъ Dziennik'a! Нема мѣжъ вами а Сзас'омъ найменшю рбнницѣ, хибѣ въ томъ одному, что вы свое становиско зазначаєте щиро, отверто, выразно — такъ, якъ мы насъ все розумѣли и розумѣемо, — а Сзасъ, п. Бобжиньскій и т. п., лицефрнтѣ, заслапуючи ту самую ягайлоньску идею доброй краю и державы! Только-жъ мусимо вамъ пригадати те, что мы писали вже неразъ, что, глядячи навѣтъ зъ вашого становиско — значить, зъ становиско тои ягайлоньской идеѣ, — анѣ ваша анѣ

дорога Сзас'у не веде до цѣли. И вы и Сзасъ хотите Русиновъ приеднати для тои идеѣ насильствомъ и буками. Та годѣ! Теперъ и хлопъ-аналфабетъ приходить по найбольшой части до познанія, что буквомъ годѣ присилувати жѣнки до любви, а наша народна философія давно-давно орекла: „на млудване нема сидуваня!“ До „милуваня“ иншими, панове, треба доходити дорогами! Але та сама философія каже такожъ: „Що дурному по разумѣ!“

## ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

О поворотѣ нѣмецкихъ войскъ изъ Хинъ и гостинѣмъ принятю ихъ у Вѣдн и праса нѣмцака взыгаль не дуже прихильно высказуе ся. Передовѣмъ самі Вѣднѣ не повинны были о томъ забути, что Прусы вытиснули Австрію зъ верховного становища надъ нѣмецкими союзными королевствами и княжествами та что батьки нинѣшнихъ хиньскихъ героѣвъ хотѣли въ 1866 р. здобувати самъ Вѣднѣ. Сталося однако, якъ бы все те поїшло въ непамять, а треба було або задокументувати силу и незмѣнность тридержавного союза, або противоставити парады вѣднѣйскі парадамъ гданьскимъ и компенскимъ. Въ такѣмъ разѣ се порбнваня подобало бы на промію та й сама форма не надавала ся. Ба навѣтъ можна бы ті парады вѣднѣйскі назвати похибкою політичною, бо они припали якъ-разъ въ часѣ, коли Всенѣмцѣ всюдѣ рухаютъ ся та готовы використати той фактъ до своихъ цѣлей. А навѣтъ изъ мѣжнародного становища не находить той фактъ аналогіи. Войска другихъ державъ повернули зъ Хинъ до своихъ залогъ майже незамѣтно, а войска ті зробили на загроженій хиньской територіи больше, нѣжъ нѣмцѣ, хотъ и не стояли непосредно подъ командою гр. Вальдерзе. Що больше: о „геройскихъ подвигахъ“ нѣмецкого войска доходило до Европы не богато вѣстей. Цѣла его дѣяльність обмежилась на кілька дробныхъ перестрѣлокъ и на походѣ за-для выгнаня неприятеля зъ Печілі, зъ котрымъ навѣтъ не приійшло до серіозной военной стрѣчи. Зъ тыхъ причинъ объективній критики тыхъ парадъ не добачаютъ тутъ нѣякой подставы загально-европейского значѣния до такъ манифестаційного водзначеня мнимыхъ героѣвъ хиньской войны, и то ще въ границахъ чужой, хотъ-бы и союзной державы.

Польскимъ социалистамъ наконгресѣ въ Любедѣ не повело ся. Якъ звичайно, такъ и на зѣздѣ социалистовъ въ Любедѣ не обійшлося безъ поднесеня польской справы, котру порушивъ посолъ нѣмецкого парламенту Цфанкухъ, зложивши заяву, что центральна управа социалистичной партіи въ Нѣмеччинѣ збрала звязъ зъ польскими социалистами, бо они зажадали окремой організації. Ся заява выникла шпироку и бурну дискусію. Поляки Бісікевичъ и Винкевичъ заявили, что польскій социалисты хотять у всѣхъ політичныхъ справахъ йти разомъ зъ нѣмцями, але жадають окремой організації въ польскихъ земляхъ, бо они належать до иного народу и говорятъ иншимъ языкомъ. На те водповѣвъ имъ Генетбахъ, что польскій социалисты старають ся выобразувати польскихъ роббтничковъ не на социалистѣвъ, лише на Поляковъ, спочуваючихъ социалистамъ. Ще рѣзче выступивъ противъ Поляковъ зѣмчичный Полякъ Гоговскій. Войнъ высказавъ ся, что польскимъ социалистамъ цѣлкомъ не ходить о воддѣльну організацію, а жадає делегатѣвъ — се только претекстъ, чтобы они освободили ся водъ контролѣ. Польскій делегатъ протестували противъ тыхъ подозрѣвъ, але знала социалистка Роза Люксембургъ назвала ихъ просто брехунами. Она заявила, что социалисты хотять боронити угнетенныхъ Поляковъ, але сѣ польскій делегатъ не суть социалистами, бо самъ Бісікевичъ говоривъ въ Познаню роббтникамъ, что войнъ кпнть собѣ зъ всѣхъ рѣшенъ конгресѣвъ и центральной управы. Вкбнці социалистъ Ледебуръ, хотючи помирити спорящихъ, поставивъ резолюцію: „Зѣздѣ надѣе ся, что установитъ ся назово звязъ всѣхъ товаришѣвъ зъ польскими; але зѣздѣ рѣшнвъ перейти надъ резолюціею по порядку дневного и не хотѣвъ клопотати собѣ головы „справою польскою“.

## Де-що із шкільництва в Сяніччині.

(На працянѣ п. Бобжиньского.)

З послѣднихъ часѣвъ „Дѣла“ могли читателі пересвідчити ся, що бувшому „міністрови галицкой темцоты“ не бракуе буднич

висловів і що він, як і його одномишленики, а з ними більшість галицьких верховодів уміють тямити світові на знану нуту: „Rusinom krzywda się nie dzieje!“ І справді, дивлячись на просвіту через станьчківські окуляри, негуючи потреби і жаданя Русинів на полі шкільництва, п. Бобжинський може сміло казати, що Русинам „nie dzieje się krzywda“.

Знана вже річ, що п. Бобжинський всема силами учительськими до заповнювання посад в школах з язиком викладовим польським а навіть з „утраквістичним“ [читай „також польським“!], а не ставало, учителів лише для шкіл руских. Спеціально-ж опікував ся він так „сердечно“ школами в західній частині рускої Галичини — „на kresach“. А що на цюсто не говорю, нехай послужать доказом на се зібрані мною дані із Сяніччини, і то тільки в куці Римаінова.

Села: Завадка римаінівська, Шклярів, Воля яслиска вижна, Каминка, Липовець і Тарнавка мають від літ школу, але всі їх просвіби о учителів даремні! Знов же села: Дошна, Пулави, Волтушова, Валудинка, Вулька, Черемха, Іселка і Завос — ті навіть шкіл не мають! Оповідано мені, що декотрі з тих сіл старали ся о поміч краєву на будову школи, але їх не уважили.

Натомість всі околиці села мазурське або з мішаним населенням мають школи і учителів. То що пиншого, бо там наука веде ся в польським язичі! То лиш для руских сіл нема учителів, нема шкіл!

Цікаве також, що в селі Посаді горішній [на території того села знаходиться знамените купелеве заведення „Римаінів-Здруй“] єсть кільканадцять господарів Русинів, котрих діти ходять до місцевої школи. А та школа чисто польська, в ній не учать руского язика [хоч-би бодай лиш учеників-Русинів]; в тій школі навіть не обходять ся рускім сьвята. Рускі діти засуджені там на спольонізованя, а тільки треба покладати на відпорність „лемківської натурі“.

Посада горішна лежить у вхідній Галичині, отже там новинні обовязувати ті самі приниси, що і н. пр. в Гуцульщині. Чому-ж в чисто рускім селі гуцульським, де нема ані одной дитини польської народности, в школі, мусять діти учитись по руски і обходити польські сьвята, а в Посаді в Русини, а руского язика не вчать ані руских сьвят школа не обходить? Чому-ж Гада шкільна краєва не мірять тою самою міркою в польських школах, що в руских? А бо польська „со іпперо!“ — скаже п. Бобжинський і его сателіти.

Як руска мова при помочи пагодової школи“ йде в забуте, доказом сего може служити власне згадане село Посада горішна, де ще перед 15—20 роками єй мешканці, як Русини так і Поляки, вживали рускої мови в щоденнім житю, а нині — під впливом школи [а також заведеня купелевого] — скрізь польщина...

Зверну увагу наших читателів ще на один факт, доказуючий, як п. Бобжинський „сушив“ собі голову, аби „rusinom nie stata się krzywda“.

В селі Короніку рускім і „Короніку польським в спільна школа. Село се довге, як усі села на Лемківщині, і діти з Короніка руского мають далеку дорогу до школи в Короніку польським. [Школу сю там „наручно“ побудовано, аби рускі діти все мали на виді польскій костюм і етикали ся з Поляками]. З акту організації „доказує ся, що викладовим язиком в тій школі має бути язык рускій, а тимчасом вся наука веде ся по польски, а руске лиш терпить ся... Всі старання о зміну викладового язика на рускій, як се приписано в акті організації, або бодай на „утраквізм“, осталися безуспішними. П. Бобжинський зволні явшій ся у него в тій справі депутатіи Лемків відповісти: „Dziśi wasze umieją po rusku; niech się uczą i po polsku!“

Чи не „вдоволяюча“ відповідь і чи не характеристична? Чому-ж п. Бобжинський не приказував школі польській в Посаді і всім польським школам, чтобы польскі діти учили ся по руски, бо по польски уміють з дому?!

З висше наведеного виходить, що наша західна Русь засуджена на загальну темноту, ба на винародовлене такими „приятелями“, як п. Бобжинський і ему подібним. Но ми повинні доложити всіх наших сил, чтобы всі рускі села, особливо на західних окраїнах Русі, не дати на пожраніе польському молохови. Треба — скільки лише змоги — старати ся вічними і популярними відчитами будити нарід з дрімоти до національної свідомости, а дальше домагати ся заведеня всюдѣ руских шкіл і руских учителів, що нам за наші гроші правно належить ся.

Іван Н.-вич..



де они покажут ся, приймуть ихъ сердечно, а не буками и кам'янемъ, якъ се стало ся въ Отиніи.

## НОВИНИ.

— Рада державна вже скликана на 170-го с. м. — Митрополитъ Шептицький вѣдхавъ у поне-дѣлокъ на дальшу візитацію скалатского деканата. Говорять, що по поворотѣ зъ візитації вѣдѣ до Вѣднѣ а звѣдти до Риму.

— Въ справѣ обсады станиславского епископства одержали мы зъ Вѣднѣ таку вѣсть: „Номінація о. Филаса на епископа станиславского появлять ся вже незадовго.“ — Може бути, хотий удержує ся такожъ друга вѣсть, що се не наступить такъ скоро, бо все ще не полагождена спѣрна справа дотації для станиславского епископа. Правительствомъ жадає водѣ львовского митрополита, щоби дававъ щорѣчно 12.000 злр. для станиславского епископа, а митрополитъ не може на се згодити ся.

— Руский народный театр під зарядомъ Товариства „Руска Весѣда“ заповідає в Перемѣ дальше слѣдуючі вистави: в четвер 3 жовтня „Душегуби“, народный образъ зъ сѣвѣрами і танцями в 5 вѣдѣлахъ Тогобочного; в суботу 5 жовтня „Уриель Акоста“, трагедія в 5 актахъ Гудкова, в перекладѣ П. Лопатинского; в недѣлю 6 жовтня „Ой не ходи Грицю та на вечерницѣ“, народный образъ зъ сѣвѣрами і танцями в 5 дѣяхъ Старинного і д-ра Олександрова; вѣ второк 8 жовтня на дохѣдъ п-ни Марії Слободивної „Власть тьмѣ“, драма в 5 актахъ г-р. Льва Толстого.

— Изъ статистики львовской політехніки. Зъ оголошеного сими днями звѣту ректорату політехніки за мин. рѣкъ довідуюсь, що въ зимовѣмъ пѣрѣодѣ було 760, а въ лѣтнѣмъ 712 слухачѣвъ. Зъ того числа було вписанихъ на: выдѣлѣ инженеріи 407, будовы машинъ 263, хеміи 55 слухачѣвъ. По роду походили: зъ Галичины 613, зъ росейской имперіи 119, а зъ другихъ краѣвъ і провинцій по 6—1. По народности було: Поляковъ 704, Русинѣвъ 53 [52 греко-кат. і 1 рим.-кат. обряду], Чехѣвъ 3. По вѣроисповѣданю було: рим.-кат. 582, греко-кат. 68 [зъ того 16 вписало ся за Поляковъ], вѣрмено-кат. 9, евангеликовъ 4, мойсеевого закона 97. Стѣпендіи побиравло 80 слухачѣвъ въ квѣтѣ 28.565 коронъ.

— До II-ой гімназіи въ Черновцѣхъ записало ся Русинѣвъ: до I. руской класи а) і б) 82 а до нѣмецкой 16; до II. руской 54 а до нѣмецкой 12; до III. руской 40 а до нѣмецкой 13; до IV. руской 24 а до нѣмецкой 9; до V. а) нѣмецкой 11, а до V. б) нѣмецкой 20; всѣхъ разомъ 281, а то: до рускихъ паралельокъ 200, а до нѣмецкихъ 81. Отже вѣдчисливши тѣхъ 31 зъ V. класи, де нема руского вѣдѣлу, ходить до нѣмецкихъ класъ 50, або рѣвно пята часть числа Русинѣвъ. Пѣсля вѣроисповѣданія є въ II. гімназіи: 188 православныхъ а 105 уніатовъ, отже зъ нихъ не ставъ мѣжъ Русинами 12.

— Фреквенція въ галицкихъ семинаріяхъ учительскихъ. До десятихъ мужскихъ семинарій учительскихъ записало ся сего року школьного 2019 учениковъ, а до трѣхъ женскихъ семинарій учительскихъ 701 ученикъ.

— Вечерницѣ зъ танцями устроює дня 5 жовтня (в суботу) Товариство гімн. „Сокол“ в комнатахъ „Руской Весѣды“. Стрѣй вечерковий. Вступ від особи 50 кр., для членівъ 30 кр. Члени „Сокола“ мають явити ся в мундурахъ. Початокъ о 8 год. вечер.

— Зъ Коломѣй пишуть намъ: Выдѣлѣ літературно-драматического общества въ Коломѣхъ, придержуючись старого, водѣ колькохъ вже лѣтъ введенного звичаю, стрѣчати торжественно новый рѣкъ, рѣшивъ на своемъ засѣданю зъ дня 12. с. вересня с. р. устроити і въ сѣмъ роцѣ „Маланчинъ вечеръ“, признаючи чистый дохѣдъ зъ розпродажи билетѣвъ по половинѣ на Институтъ „Школьной помощи“ і на Бурсу Братства св. Арх. Михаила въ Коломѣхъ. Приготовлена вже теперь розпочали ся. — Ю. Саваскиій.

— Водѣ п. Володимира Лавровского одержуємо съ просьбою о умѣщеніи отсе оповѣщеніе: В справахъ надлежащихъ до круга ділани власной політичнѣхъ удѣлахъ поради правной. Зголошувались прошу устно або письменно під адресою: Львів, улица Хорунжихъ ч. 7., офіційн. I. поверх, число дверей 11. Особливо для хлѣборобівъ інформація в справахъ війсковихъ. Зовсімъ безкорисно. — Володимир Лавровскій, емеритованый ч. к. комисаръ по-війсовий. [Всѣ руско-українскіе часописы прошу повторити сего звѣстку.]

— Нашъ землякъ п. Модестъ Менцинскій дебютувавъ дня 17 с. м. на одной зъ найбільшихъ сценъ нѣмецкихъ, въ Франкфуртѣ надъ Меномъ, въ „Мартъ“ и „Любенгринъ“, а та-мошна праса розписує ся широко зъ похвалами для молодого артиста, вѣдуючи ему перворядне ставовище межъ театрами. Галицкій дневникъ потуючи признає для нашего земляка называють его „polski tenor“... Смѣшно!

— Огнѣ. Пишуть намъ: Дня 26. с. м. навѣстивъ пожаръ село Гадинковѣ повѣта гусятинского. Якъ звичайно причиною огню на селѣ були дѣти. Огонь вѣдхъ о 5 год. пополудни, часъ бувъ спокійный, вѣтрець анѣ шибере, а мимо того чотирі загорѣли анѣ шибере, а мимо того чотирі загорѣли анѣ селянскій зничивъ пожаръ до тла. Люде по більшѣй части були въ поли, а тѣ, що були коло огню, позакладавши руки пригладивъ, якъ майно ихъ сусѣдѣвъ иде зъ дымомъ. На таке село, якъ Гадинковѣ, анѣ односикавки, анѣ бочки на воду! А каса позикава въ громадѣ має зверху 12.000 коронъ.

Толькожъ хто зъ неѣ ужиткує? Ага! арендаръ Шильомко позичивъ 100 коронъ на сикавку до гашеня огню спиритусового, та і другий анѣдокъ, Куні, такожъ щось тими грошми помастивъ ся, а на закупно потребныхъ припадѣвъ до гашеня огню нема! Организация сторожей пожарныхъ по селахъ конче потребна. Може бы наше товариство „Дѣвѣтеръ“, въ которого интересъ се повинно бути, счотѣло такі інституції въ житѣ вводити. Н. В. — Зъ Яворовъ пишуть намъ: Дня 30. вересня годниъ 4½, рано вѣдхъ огонь въ Яворовѣ на початку великого передмѣстья. Причиню огню було имѣвно те, що хтось зъ челядниковъ ковальскихъ (зайдѣвъ) при гостинѣ на „Michala“ кинувъ неосторожно недогарокъ папѣроса у солому. Згорѣло шѣсть хатъ і кілька будинковъ господарскихъ. Завдичити треба лишъ енергичной помощи пожарной, що огонь не перекинь ся на сусѣдній будинки, а при томъ не було вѣтру. — У Вѣдѣхъ мазовецкой равского повѣта згорѣло въ полудне дня 25 м. м. одинадѣти селянскихъ загорѣло а школу, лишъ въ части обезпечену, обчисляють на 25.000 кор. Огонь повставъ зъ того, що дѣтваки въ непристутности родичѣвъ розложили огонь на гумнѣ і пекли бульбу.

— Будова школь. Краєва рада школьна рѣшила при помощи подпомогли зъ краєвого фонду школьного побудувати въ лѣтахъ 1901—1902 чотирокласову школу въ Олешинцѣхъ чешановского повѣта.

— Населеніе Черновѣвъ пѣсля сегодѣшного спису числитъ 67.600 душъ, въ томъ 250 чужинцѣвъ а 2965 войковъ. Мешканцѣвъ мужеского пола єсть 34.285 а жіночого 33.329. Пѣсля вѣроисповѣданія Черновѣвъ мѣсто жідовскѣ, бо числитъ: жідовъ 21.600, рим.-католіковъ 18.700, православныхъ 15.600, уніатовъ 7.830, протестантѣвъ 3.550, вѣрмено-католіковъ 250, православныхъ Вѣрменъ 35, старокатоліковъ 6. Пѣсля народности Черновѣвъ єсть жідовско-нѣмецкѣ мѣсто бо въ нѣмъ живѣ: Нѣмцѣвъ 34.450, Русинѣвъ 13.000, Волоховъ 9.400, Поляковъ 8.600, Словаковъ 250. Читати писати вмѣє 37.800 душъ, лишъ читати 760, а нѣ читати нѣ писати 28.500. Въ порѣвнаню зъ спискомъ населенія зъ року 1890 прибуло въ Черновѣхъ найбільше Нѣмцѣвъ і Русинѣвъ, бо по 30%, жідовъ 22%, а Поляковъ 12%. Загальне число мешканцѣвъ зросло о 24%.

— Зъ Добромилля. На дохѣдъ церкви въ Добромилля вѣдхѣде ся въ сали городской въ недѣлю 6-ого жовтня с. р. вокально-декламаторскій вечеръ добромильского мѣшаного хору. Програма: Вортитинскій: „Услыши Господи“ псалмъ, хоръ. Гушалевицъ: Деклямація. Бендель: Романс, сольо фортепьяно. Нпжанковскій: „Люблю дивитись“ дуєтъ на сопранъ і альтъ въ супровѣдъ фортепьяно. Лавровскій: „Чомъ рѣченъко“, хоръ. П. Шубертъ: „Серепада“ сольо въ супровѣдъ фортепьяно. Гермесъ: „Самотна рожа“, хоръ. Лавровскій: „Красна зоре“, квартетъ. Огоновскій: Деклямація. Колесса: „Вуллиця“, хоръ — Цѣны мѣсць (не обмежаючи жертволюбів): крѣсло I-рядне 2 К., II-рядне 1 К., мѣсць стояче 50 сот. Билеты можна достати скорше въ „Кружку рольничомъ“, а вечеромъ при касѣ. Початокъ о годниъ 7½ вечеромъ.

— Арештованый за влѣмъ до банку Іонаша росейскій утѣкачъ Будкевичъ належить, якъ здаєсь, до безпечной міжнародной ватаги злодѣѣвъ. Такъ бодай думають заграничній институты поліційнѣхъ, котрі суть того переконанія, що вѣнъ належить до ватаги, котрой діяльність розгягала ся ажъ до Франції і Англіи. Англійскій генеральний консуль, просивъ, щоби ему дати фотографіи всѣхъ тѣхъ знарядѣвъ, котрыми Будкевичъ добравъ ся до банку Іонаша.

— Змѣны у львовской дирекції поліції. Мѣсць радника Шекти, котрый обивавъ управу поліції, обѣйме радникъ Мазуръ, дотеперѣшній управитель поліції въ Перемѣхъ, а до Перемѣхъ буде перенесеный комисаръ Беноа.

— Капелюхъ перешнодою въ думаню. На учительской конференції въ Вѣличѣхъ явилъсь учительскій капелюхъ. Школьный инспекторъ, побачивши се, кликнувъ: „Просту зняти капелюхи! Тутъ не забава, тутъ треба працювати, а капелюхъ перешкадає въ думаню.“ — Слабу голову, видко, має п. инспекторъ, коли і безъ капелюха на голову вѣдхавъ таку дурницю.

— Зъ царства темноты. „Орловскія Вѣдомости“ доноєть про слѣдуючу майже пѣмивѣрну подію. Нѣдавно купало ся кілька женщинъ въ рѣцѣ Донцѣ. Наразъ небо покрывъ чорными хмарами, почавъ падати дощъ, а одна женщина выскочила на берегъ убѣжити ся. Въ той хвилѣ ударивъ въ неѣ громъ і порисувавъ цѣле тѣло въ пасмуги. Женщина выгидала мовъ тагувана. Збѣгли ся люде, прийшовъ і мужъ пѣшасной жертвы грому, і що-жъ робити? Ото почали здирати зъ неѣ шкуру, абы, якъ казали высвободити єи въ чарѣвъ, а выдѣли кроваве тѣло закопали въ воку землю. Мимо тяжкихъ мукъ женщина жила ще двадѣть.

— Дивне явище. До Петербурга прийшла селітка зъ чотиромѣсечнымъ хлопцемъ, котрый має чотирі вусы, що заветывавъ бы іі неодиного гімназіаста.

— Въ кѣгтахъ орла. Въ Тиролѣ въ селѣ Гшттанергофѣ коло Боргайєвъ стала ся така страшна пригода: Пятнадцатый хлопецъ господари Ноглера бавивъ ся на дворѣ недалеко хаты і наразѣ десь цѣзъ. За хвилку выйшій родичъ і стали шукати єго, але на дармо; ажъ надѣйшовъ пастухъ, що пасъ недалеко худѣю і сказавъ, що чувъ, якъ якась дитина якъ бы дѣсь по-падъ нимъ страшно кричала. Вѣнъ тогды подививъ ся

въ гору і побачивъ по-надъ собою великого орла, якъ въ кѣгтахъ державъ дитину і летѣвъ зъ нею въ гору.

— Дрѣбнѣ вѣсти. Намѣстникъ г-р. Пивинскій вернувъ зъ Грималова до Львова. — Въ Львовѣ Санчи завизавъ ся комитетъ въ цѣли заложени женской гімназіи. — Самѣрскій судъ окружный оголоєвъ конкурсъ до майна Ізр. Шраєра купця въ Дрогобичи. — Конкурсъ на посаду мѣсего лѣкаря зъ платни 800 кор. рѣчно і на посаду мѣсего ветеринаря зъ платнею 400 кор. рѣчно розписавъ громадецькій урядъ въ Скалѣ. — Союзъ фабрикантовъ мыла рѣшивъ водѣ I-ого с. м. підвиєшити цѣну мыла о 4 кор. на 100 клгр. по причинѣ підвиєсенія цѣны сырыхъ матерьяловъ. — Въ Mayfield Ga [въ пѣви. Америцѣ] померъ дня 23 м. м. Петро Куленичъ зъ Черетримки, нѣсального повѣта, членъ братства св. Кирила і Методія і довголѣтний членъ Руско-Нар. Союза.

### Посмертнѣ оповѣстки.

Модестъ Витошинскій, звѣстный у насъ сѣвѣвъ концертный, упокоивъ ся скоропостижно въ Кієвѣ дня 12 с. м. В. е. н!

### Вѣсти зъ Ел. Станиславской.

Конкурсный пѣпытъ для старающихъ ся о парохій водѣдѣсь въ дняхъ 29, 30 і 31-ого н. ст. жовтня с. р. Подана треба внести до 25-ого с. м. — На конкурсъ зъ рѣшеніємъ до конца надолѣта н. ст. розписанъ парохій: Зелена будацкого дек., Братковѣкъ тысьменницкого дек. і Красивѣвъ устѣцкого дек. — Капелюху институту одержали оо.: Вас. Козловскій зъ Медухи на Варинѣ і Ант. Балчикій зъ Черемхова на тую-жъ парохію. — Введенъ оо.: Іос. Скалѣхъ яко завѣдатель въ Красевѣ і Іос. Сохоръ яко приватный сотрудникъ въ Кошиловѣхъ. — Намѣстничество ассигнувало дотацію для сотрудниковъ въ Джуринѣ, Озернахъ, Гвоздѣхъ ст., Соколовѣхъ, Залѣцѣхъ, Тишкѣхъ і Жабѣ-Пальцѣ. — Митрополитъ рукоположивъ окѣнчившихъ богословіє: Мих. Андрѣшинъ, Вол. Антоновичъ, Вол. Величковский, Луку Пивацѣва, Вол. Малащукъ, Гет. Сливинского, Тараса Турчановича і Пв. Куличинского. — Титулъ стола одержали: Мих. Андрѣшинъ, Вол. Антоновичъ, Вол. Величковский, Аркадій Гуглевичъ, Алекс. Дикій, Вол. Заглицкій, Ярослав. Левинскій, Валер. Луговий, Пв. Луцкій, Евг. Могилницкій, Левъ Обухевичъ, Іос. Ростковичъ, Ник. Руденскій, Мих. Стрипко, Вол. Тисовскій, Тараса Турчановичъ і Парт. Чубатый. — Вѣдѣтскіе одержали оо.: Діон. Вовудка изъ Зеленой і Пв. Палагичкій изъ Станиславова на одинъ мѣсць.

Русины! Памятайте на Дѣмъ Товариства „Заря“ у Львовѣ!

### Господарство, промыслъ и торговля.

— Справозданѣ зъ дѣяльности „Краєвого. Союза кредитового“, стоваришена зареєстрованого зъ обмеженою порукою у Львовѣ, за мѣсць вересень 1901.

#### I. Станъ довжнѣй:

|                                                                             |                |
|-----------------------------------------------------------------------------|----------------|
| 1. Удѣлы членѣвъ . . . . .                                                  | 30.531.70 кор. |
| 2. Фондъ резервовый . . . . .                                               | 966.12 „       |
| 3. Вкладка: Станъ зъ початк. мѣс. вересня 342.725.86 кор. вложено . . . . . | 8.206.26 „     |
| выплато . . . . .                                                           | 9.086.72 „     |
| Станъ зъ концѣмъ мѣсяца вересня 1901 р. . . . .                             | 341.845.40 „   |
| 4. Сальдо процентѣвъ . . . . .                                              | 105.06 „       |
| 5. Специальная резерва . . . . .                                            | 127.88 „       |
| 6. Дивиденда вѣдѣдана за 1900 р. . . . .                                    | 722.25 „       |
| Сума 384.702.54 кор.                                                        |                |

#### II. Станъ чинный:

|                                                                 |                 |
|-----------------------------------------------------------------|-----------------|
| 1. Удѣленъ позички: Станъ зъ початкомъ мѣсяца вересня . . . . . | 331.740.22 кор. |
| сичачено въ вересня . . . . .                                   | 9.360.50 „      |
| удѣлено . . . . .                                               | 30.670. „       |
| Станъ зъ концѣмъ мѣсяца вересня 1901. . . . .                   | 353.049.72 „    |
| 2. Движимости . . . . .                                         | 736.70 „        |
| 3. Люкація . . . . .                                            | 21.447.20 „     |
| 4. Кшты спору . . . . .                                         | 87.39 „         |
| 5. Кшты админістраційнѣхъ . . . . .                             | 2.978.23 „      |
| 6. Готѣвѣ . . . . .                                             | 1.999.48 „      |
| 7. Дружы для товариствъ вред. . . . .                           | 492.31 „        |
| 8. Паперы фонду резервового і резерва . . . . .                 | 911.51 „        |
| Сума: . . . . .                                                 | 384.702.54 кор. |

Кредитъ Товариствъ . . . . . 155.967.00 „  
„ скривитый . . . . . 102.736.23 „  
„ приватный . . . . . 94.346.40 „  
Разомъ . . . . . 353.049.72 „

Членѣвъ прибуло 3, убуло —, оставало зъ концѣмъ вересня 1901 346 зъ 788 декларованыхъ удѣлами въ сумѣ 30.400 кор. — Стопа процентова водѣ выкладокъ 4½%, водѣ позичокъ 5½%—7%.

Львовѣ дня 1. жовтня 1901.

Дирекція.

Русины! Памятайте на будову церковь въ Новѣмъ-Санчи!

## Телеграммы.

Вѣдѣнь 2 жовтня. Президентъ министерствъ, д-ръ Корберъ конференци въчера дошавъ въ постомъ Никомѣмъ Басилькомъ. — Въ поводу коммисіи въ чѣхѣхъ бѣлѣхъ куріи надѣють єи богато вѣдѣнны. Кн. Дѣвковичъ мавъ бы одѣжаны оферѣ, золотого руна. — Мѣжъ Австро-Унгаріи і Россією наступить рѣшѣніи приєнѣти импортировъ, а то на подѣтѣхъ договорѣ, заключеного мѣжъ Россією а Нѣмеччиною. — Въ рѣдѣ мѣсѣхъ авиавъ д-ръ Дѣвтеръ, що єго вѣдѣвъ д-ръ Оффенгау въ постомѣхъ. Котрого вѣнъ не приєнѣ, бо не рѣшѣнѣ єи тутъ о вѣнѣ спрану личну. Только Оффенгау є дозвѣнникомъ мѣста, а вѣнъ, посадникъ, обѣщавшій импорту дозвѣнникѣ о сплату.

Будапешть 2 жовтня. Сегодня водѣдѣуть єи выборы пѣвъ меншой куріи. Пѣвъ проѣнци доносѣтъ о великихъ агітаціяхъ і вѣбу-рѣвахъ. Зъ комитату В.Томашевскій доноєтъ, що одинъ зъ выборовъ, Михайло Ганда вѣбитый суперниками. — Въ другой мѣсѣвѣсти зновъ партія Кошута палала на судѣвъ і свѣщеніковъ, що подѣрживають партію правительствену. Зарекірано вѣдѣти.

Прага 2 жовтня. Велика фабрика рѣфінеріи нафты, власности фирмы Чанга, въ Пардубицѣхъ, єбѣтъ въ пѣдумѣхъ. — Померъ звѣстный чѣхскій рѣзавъ Богуславъ Шпирхъ. — До рады приєнѣнъ для будовы дорогъ воднахъ будѣтъ имѣнованъ во 4 членѣвъ изъ Моравы, Силезіи і Чехіи а во 2 изъ Шлесіи і Горишней Австріи.

Терстъ 2 жовтня. На вѣчернемъ засѣданю рады мѣсѣхъ прийшло до вѣдѣхъ авантуръ. Словинскій радникъ, д-ръ Габаръ, критикуєть поведѣне делегатовъ мѣста въ чѣхъ похорону епископа Стрѣла, водѣ котрого могли усунути єи тихѣмъ, анѣ то зробили въ дѣнь вѣсѣрѣхъ уродниъ 18 сѣрпня. Сѣ вѣзвало голосѣй прѣтѣста италієнскихъ членѣвъ. Радного вѣзвали, абы водѣстиваєть свои слова, або выйшовъ изъ сѣль, бо иначе єи вѣдѣтѣтѣ. Сѣму спору вторувала галерія. Кѣтъ те все не помогло, кѣтъка италієнцѣвъ вышину Радѣра насильно за дѣрѣвъ, по чѣмъ вѣдѣса мѣсѣвъ замкнуты засѣданѣ.

Градецъ 2 жовтня. Пос. Валѣхъ тѣмъко занедаужавъ.

Монаховъ 2 жовтня. Прибувъ тутъ король румынскій.

Царгородъ 2 жовтня. Рада кабинетовъ рѣшила згодити ся на поставленіи французскимъ правительствомъ условіи, чѣмъ і уєнуєтъ єи єи конфліктъ, що приєнѣвъ до зорѣванъ дѣлѣоматичныхъ водѣдѣнѣхъ.

Софія 2 жовтня. Правительство именовало членами мирового трибуналу въ Гѣлѣ министра сѣрѣвъ заграничныхъ Дѣлѣвъ і агента дѣлѣоматичного д-ра Стѣпанѣва.

Неаполь 2 жовтня. Станъ здоровья вѣсѣвъ, изпользованихъ на парабѣ „Орѣто“ о доброй. О новыхъ выпадкахъ чума не чути.

Парижъ 2 жовтня. Царъ пѣдѣвъ г-р. Альфредови Верѣ, шефови фирмы шампанскихъ винъ въ Рейсѣ командорскій орѣвъ Стѣпанѣва.

Поля 2 вересня. Вчера прибула чѣтъ австро-угорска ескадра изъ Хитѣ. На єи приєнѣтъ вѣдѣль адміралъ Сванъ і вѣзанда: 4 корпѣу Сувоватій. Мѣжъ австро-угорскихъ раздѣленъ орѣвъ і вѣдѣнѣхъ. По послѣдній водѣдѣтъ єи на чѣстѣ ескадры обѣдѣ.

Нильонъ 2 жовтня. Дохѣдѣтъ вѣсти, що Бѣра концентруєтъ єи въ Канадѣ, Англіи і же безрадній.

Лондонъ 2 жовтня. Небавомъ будѣтъ выставлѣнъ до Африки значній подѣрживѣнѣхъ. — Бурѣ забрала 29 м. м. повѣдѣ до среднѣмъ живности, котрой зарѣвъ сѣмалѣ уєрѣвѣдѣнѣхъ анѣ богато худѣмъ. — Въ вѣнѣкѣ подѣвъ фортомъ Італіа, що прѣдѣдѣлѣнъ 10 годниъ стрѣлѣнѣхъ Бурѣ, єбѣтъ 500 тѣнѣвъ. Вѣтъка подѣвъ фортомъ Прѣсѣнѣвъ трѣвала 10 годниъ. Панадѣ Вурѣвъ водѣнерго.

### ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦИИ и АДМИНИСТРАЦИИ.

Хи. Кура. роль въ до. Тѣмѣхъ заповѣдѣнъ до конѣца надѣлѣтъ, бо зъ змѣнѣнѣмъ року зѣбѣтъ зѣдѣлѣтъ 2 К 40 с. — Вн. I. Вѣ. изъ Хи. Готѣе єи. — Е. Мѣ. изъ Хи. Пѣдѣрживѣнѣхъ до вѣдѣнѣхъ конѣтъ зѣдѣлѣтъ 1 К 10 с. зѣдѣнѣхъ єбѣтъ 70 с. отѣє і 10 с. за вѣдѣ. — Н. Тѣ. изъ Хи. бѣ конѣцы року приєнѣтъ до 1 К 20 с. — Н. Вѣ. изъ Хи. Вѣторѣ зѣмѣ єи зѣдѣнѣхъ вѣдѣлѣтъ.

### Цѣна зѣбѣжъ и другихъ продуктобѣвъ.

2 н. ст. Жовтня 1901.

[Цѣны подана въ коронѣхъ за 50 кѣльотрабѣвъ.]

Львовѣ: Пшениця стара 7.55 до 7.70 пшениця нова 7.25 до 7.50, жито старѣ 6.30 до 6.45, жито новѣ 6.25 до 6.40, овѣсь старый 6.30 до 6.45, овѣсь новыи 5.80 до 6.20, ячмѣнь пашившій 5.55 до 5.70, ячмѣнь броварный 6.15 до 6.65, горохъ пашившій 7. — до 7.25, до варѣня 7.65 до 8.75, вѣнка 6.50 до 7. —, насѣнѣ льныє 12.90 до 13.35, насѣнѣ коношнѣ 9.15 до 9.50 666бъ — до —, бѣбѣкъ 5. — до 5.25, грѣчка 6.50 до 7. —, коношнѣ червова 46. — до 51.50, коношнѣ бѣла 42.50 до 55. — коношнѣ шведска — до — кукурудза стара 6. — до 6.20, кукурудза нова — до —, рѣшѣкъ 12.95 до 13.25, хмѣль старый — до —, хмѣль новыи 56 кѣль 71. — до 98. —, бѣвѣнѣхъ рѣшѣкъ за 50 літровъ 37.05 до 37.50, на термѣнѣ — до —.







Виходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вісник найзнаменитіших повістей“ виходить вівторок і вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Ділою“.

Передплату і інсерати приймають: У ЛЬВОВІ: Адміністрація „ДІЛА“ ул. Баторія ч. 24. Бюро газет А. Ольшевського ул. Килинського 2; О. Соколовський Пасаж Гамана ч. 3; К. Бухніць ул. Карла Людвіга ч. 23. — У ВІДНІ: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; ВІД ФРАНКУРТА і ГАМБУРГА: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДІЛО“ і належність за інсерат платити у Львові.

# ДІЛО

Передплата на „ДІЛО“ з літер. додатком

в Австрії: за рік: 32 к. за рік: 44 к.  
на цілий рік: 16 „ на цілий рік: 22 „  
у Львові: на цілий рік: 28 к. на цілий рік: 14 к.  
на чверть року: 7 „ на місяць: 2 к. 40 с.

Реданція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зберігаються лише на попередню застереження. — Рекламісти неопечатають вільно від пера.

Поодинокі число коштують 12 с., на пров. 14 с.

Оголошення приймаються за по 20 с. в день однієї строки інсератом або за місяць в 2 рубриці „Надселе“ по 50 с.

Подати і інші доноси приватні числять ся по 30 с. в день стишка.

## Перегляд часописей.

(Шлеміка Czar'y i Dziennika polskiego o sprawie. Przegląd pro polski język na Bukowinie. — Nowa Reforma o sprawie i. Bożeniewskiego i pro postulat do jego nasłownika.)

### II.

Ми вже навчили до того, що кривди, яких ми зазнаємо від австрійського правління, чи то від Поляків безпосередньо чи посередньо від правління австрійського, а цілком такі самі кривди, яких Поляки зазнають чи то від Росії або від Німеччини від тамашних правлінь чи то в Австрії на Шлеску або Буковині завдяки тамашнім Німцям і краю правлінню, — то сакієм со іннего! Поляки опирають всюди свої домаганя як не на законах конституційних, то на відвічних і ніколи не затратних законах природи або бодай на правах історичних, за котрих, як відомо, тепер навіть жаден гандель не дав би пов'я феніка. Але Русини... то сакієм со іннего! Історична, по в'їк вічний нерозривна єдність з Польщею, єдність Ойчизни навіть канадійських і бразильських Русинів, — се єдина підстава, на якій Русинам вольно опирати свої домаганя і права! Зв'язок історії лишилася для нас єдиною Ягайлонською ідеєю, єдність Ойчизни. Часи в'ївочної самостійності, часи княжій, часи безпастанного протесту проти Ягайлонської ідеї і наслідки того протесту, — те все раз на все вичеркне з історії; лишилася тільки нерозривна по в'їк вічний єдність Ойчизни. Всякі права природні, які у інших народів і людей уважають ся за незатратні, стратили Русини раз на все ще тоді, коли рускі хлопці поповали в підданство і невольство польського шляхтича. Конституційні закони і заборучена ними рівноправність всіх народів дає Русинам — досі лише не знати, котрим іменом параграфом — лише тільки прав, кільки польська шляхта, (зас и т. п.

признають за слушні і для добра Русинів, значить, для нерозривної єдності Ойчизни потрібні.

В'їк тільки все лихо, що на нас „в культурі молодша“ єдність не спосібна ще зрозуміти сего нашого становиска і випливаючих з нього польсько-руских відносин в Галичині та оцінити всіх благ, які спливають на нас від великодушних, єдино о наше добро — єдність Ойчизни — дбалих опікунів і добродіїв наших. Інакше ми спокійно і тихо сиділи б мов у Бога за дверима та славляли б собі танцюристий наш рай і величали великодушність наших добродіїв, котрим вольно-ж кождо хвиля стерти нас з лиця землі.

От і з сего-ж то становиска треба глядіти на статтю, в котрій Przegląd обговорює справу польського языка на Буковині. Інакше готова б нас збрати охота перекласти ту статтю, замінюючи слова „язык польскій на Буковині“ на „язык рускі в Галичині“. Але то, зв'їсно, — сакієм со іннего! Однак поперед усього треба ще пригадати, що язык польскій не має на Буковині прав языка краюго; є в'їк там язык чужий, — от так подібно, як в Галичині язык чеській. Але-ж і мимо сего оно — сакієм со іннего!

„Коли читаємо — пише Przegląd — в'їсти з Буковини о борбах, які тамашні Поляки мусять вести, щоб у краюго правління здобути признане польського языка за виладовий язык в тих народних школах, до котрих переважно ходять польскі ученики, то справді здає ся, що Буковиною управляють галатисти. О всяке узгляднене польського языка, управлене приписом конституційним (Przegląd покликає ся на конституційні права польського языка навіть на Буковині, де язык польскій не є крайовий; а конституційні права руского языка в Галичині, на Русі? Red.) треба довго і усиленно добивати ся; а коли вкінці западе сойма ухвала або надійде міністеріальне розпоряджене, то справа зовсім ще не поладжена: лишає ся ще перелопити неохоту німцон бюрократії, а се часто буває трудніше, ніж здобути соїм мову ухвалу. [А скільки-ж то на галицькій Русі є законів і розпоряджень міністеріальних на користь руского языка, що через „неохоту“ — не німцон бюрократії — а таки польского ржонду остає ся лише на папері! Як часто видають навіть крайові власті користні для Русинів розпорядження, а підчинені урядники, старости и. и., роблять всупереч тим розпорядженням, мов би їх видавано лише про людське око! Red.]

„По довгих борбах заведено науку польского языка в тих школах, до котрих ходять значна часть польской д'їтвори; але науку сю приділено учителям, котрі або зовсім не знають тої мови або знають її дуже недостатньо. [Але, коли ми жалувемо ся, що в руских — ніби то руских — школах на галицькій Русі переважно настановляє ся учительств і учительство, котрі ані в зуб не знають руского мови і або учать по польски замість по руски або так страшно калічать по руски, що діти з них сміють ся: то се називає ся, що ми роздуваємо ненависть до всего, що польске! Red.]

„Бути може, що для Німців, засідаючих в рад'ї школьній, польскій язык зовсім не розніти ся від руского; однак в практиці є зовсім інакше. [Але на галицькій Русі польскій і рускі язык — то wszystko jedno! Учителі чи учительки, котрі в щоденній розмові не уміють розмовити ся по руски, мають в школі уділяти науку по руски! Red.]

„Після урядової програми в буковинській учительській семінарії викладає ся також польскій язык; але в дійсності таких викладів нема, так, що ученики тої семінарії, ставши народними учителями, не годні уділяти науку польского языка польській д'їтворі. [Але на галицькій Русі утраквістичний семінарії є з малими винятками з назви утраквістичний, а в дійсності викладає ся там по польски, від кандидатів знання руского языка вимагає

ся дуже часто лише про оно, щоб в свідоцтві була цензура з руского языка, так що обиди кандидати, збавши учителями, не годні по руски учить руску д'їтворі. Тількиж се — сакієм со іннего, бо тут ходить о... єдність Ойчизни! Red.]

„О скільки-ж інакше поступає Галичина! [О, правда! Red.]

Тут хвалить ся Przegląd, що в Галичині є 31 публичних німцон шкіл народних, 95 приватних (в чім хвалити ся!) і дві німцон гімназії. Хвалить ся далі, що коштом краюго фонду утримує ся німцон народний школи в німцон школах (се-ж як раз ті 31 школи, згаданіх вище), хоч населення тих школах давно вже уміє по польски, може і більше ніж по німцон. За таке людне поведене „наше“ що-до невеличкого німцон населення Галичини можна — кінчити Przegląd! — справді ждати, щоб для кількадесяти тисяч Поляків буковинських заведено справдішну і добру науку польского языка.

Поминувши те, що дві гімназії німцон і 31 народних шкіл не є жадна ласка Поляків для галицьких Німців, за котру буковинський Німці чи буковинське правління мали б буковинським Полякам відплачувати ся, — поминувши п'ятак, чи в Галичині справді є дві німцон школи, котрих населення знає польську мову, і те може навіть більше від німцон, — поминувши вкінці те, що, як добре знаємо з прикладів можемо навести, школи в німцон школах польщити ся з такою самою завзятістю насильно, як і школи рускі, — поминувши те все, зазначуємо лише, що ми в руском краю для трьох мільйонів Русинів не можемо ніяк добити ся „справдішної і доброї науки руского языка“! Але тут — то сакієм со іннего, бо тут ходить о „єдність і єдність Ойчизни“!

ІВАН АРАНІ. \*)

## КЕВЕГАЗА

переклад В. Щурат.

### I.

Чого так жалібний став голос в совола? Чого під блакітом сун кружить довкола? Чого вістун гори від краю до краю літає над синім блакітом Дунаю? Тому так жалібний став голос в совола, тому під блакітом сун кружить довкола, бо завтра в тім місці і той-ж годині сто тисяч лицарства у крові загине.

### II.

Вже з по-над Дунаю, і з ліва і з права, недаром пруть товпи — віща се кривава. Від заходу, сходу зближаєть ся колот, плывуть все народи, як ті вовки в голод. Днес філами живо сповні ся Дунає, бо завтра на філах тих крові заграє;

\*) Іван Арані (1817—1882) — побіч Петерфіго найголосніший мадярський поет — вставляв ся історичними епіками і балладами, а передовсім великим національним епосом п. з. „Тольді“, написаним в тоні німцон „Нібелюнгів“. Другий епос, якого героєм Аттила, довершений лих в епізодах: „Смерть Буді“, „Корольові Саба“, „Кевегаза“. Як склад народної пісні в історичних епіках та балладах, так в епосах скарби народної традиції в тим духовим зв'язом, що зв'язало поета з его народом, зробило его мадярським національним півцем. Не маючи змоги подати в перекладі цілий епос „Тольді“, подаю для характеристики поета пошкідко переклад заокругленого епізода з епоса про Аттилу п. з. „Кевегаза“. Може пізніше доведеть ся мені перекласти й де-що з Аранієвих баллад. — В. Щ.

### III.

бо завтра приймеш ти сліз матірних рикі; заплачуть, з синами розставшись на віки.

Дунай щось не дбає, чи буде він повен; спокійно его переплив би днес човен. А римський вожд Микри із Дітріхом Сасом по той бік Дунаю вигукують басом: „Гей, в гору пугари! проч страх до ста [громів!]

Не біймо ся Гуннів! Нема в них поромів.“ Кружляють пугари, а Сазгалон дико широко, далеко дунає від крику.

### IV.

Вейлікі там роди, вейлікі народи, а двоє не знайшов би язиків до згоди. Сторонське лицарство, сторонськї убори, оружє і п'їнцир, шолом і прапори. Алани, Ломбарди, Герули і Готи, Спрійці і Кельти — когорти і роти. І мінить ся одяг в его барв, яких давна столиця не знала — Потенція слава.

### V.

Гей, в гору пугари! Проч страх до ста [громів!]

Не біймо ся Гуннів! Не ма в них поромів. А Микри до хлопця: „Вина дай, п'ї віро!“ А Дітріх подвійну спорожнює міру. Гей, Дітріху Сасе! шалій, та не дуже! І ти, Римлянино, знай міру днес друже! Бо збиток-нап'їток набавить вас лиха, бо вояк в огород вже скрадаєть ся з тиха.

### VI.

Гей, там при Келені, ген-ген під горою Туман чисте небо вкриває собою. Счорніло, етемніло кругом близ Келена, філов, кітлує долина зелена.

А кожда лицинка — то лицар відважний, а кожда билинка — спіс далекосикий, а тисячів двісті грудий важким духом сповняють повітря і жаром і рухом.

### VII.

Завзятий вожд Кеве веде їх до бою. З хоробрим лицарством вже став над рікою. Та філа пішла тут у глибини широко, ні мосту ні човна не бачить тут око. А хоч би і м'їст був, було би за мало; а човнів дай сотню — ще-б їх не стало. Во вже і під тим, що берег займали, мов лід цілий берег подав ся без сили.

### VIII.

Тож приказ вожд Гуннів дає, щоб дружина з міхів виплила на воду всі віна. А приказ начальства — не сміхи, не жарти: йде геть все з міхів до останньої кварти. Старезний Дунає, напий ся до сита, бо може ніколи вже з свого корита вина не нап'їє ся... Нехай на ті віна спокійно випливає Гуннів дружина.

### IX.

Кругом ніч сповита імлою гутою; Лиш ч'їсом десь блисне лум над водою. Ціліська країна в тиш ледві диме; Лиш ч'їсом десь філа водою сколише. Гей, плеще щось філа, клекоче в просторі. Все тишком, все нишком на води прозорі кидать ся піби могуті дельфіни, мчать шпарко Дунаєм, аж бризляють піни.

### X.

З пугами міхами мчать Гунни незримі неначе по мості-поромі, без струму і аж в Сазгалоні безпечно всі стануть, під ноці покровом на ворога грянуть. Лиш тихо, молодці! Лиш мовчки, в спокою

з Дунайських філ єдині являть ся товпою! Коли над землею зависли мгли чорні, на березі стали вже Гунни моторні.

### XI.

А Микри не знає, не чує в похмілі, що смерть за плечима чекає лиш хвилі. Хоробрий Сас Дітріх і оком не скине, туди де в позірках Потенції гине! Палає, палає... Хто глядає втечі, вму спіє ударом снадає на плечі. На вуголь спалена упала в руїни Потенція слава — столиця країни.

### XII.

На камени камінь не став на остатку. При пен'їчній лоні конато дитяток. І вічно в долині білі смертні лютує при зойках раніх, при брижоті зброї. І падають вічно вейлікі народи, де двоє не знайшов би язиків до згоди. Пішли в перверти когорти і роти, Алани і Кельти, Римляни і Готи.

### XIII.

Закрийте тумани рожевий світ ранка, нехай вже ніч крив весь вид до останка, а сонце в дорозі нехай де пристане, щоб в скритку остали всі зойки, всі рані; нехай воно вітний кривавих не посить, що Гуннів вожд землю вже кровію росить; нехай не покаже, що Гунни громадно помимо побіди вітають безладно.

### XIV.

Сас Дітріх — раз лицар! Не вступити ні [кому]. Однак то не Дітріх причина погрому. І в Микри сяє спіс — вістра сталоє. Однак не з его рук взяв смерть свою Кеве. То Бог свою руку поклав на натажку;



# ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Выборы до угорского сейму  
 начали ся вчера и то выборомъ 328 по-  
 словъ изъ селеской курии. И мѣжь Мадиара-  
 ми в рѣшѣ партій, хочъ-бы прим. католици,  
 вѣдь котрои сторонить вѣрху, що держать  
 ся правительственнои позы — та вѣѣ они  
 разомъ выступаютъ противъ немадарскихъ  
 народностей изъ Угорщинъ, изъ у насъ поль-  
 ской партіи противъ Рушинъ.

Из немалозначных народностей один Хорватия не беруть участи въ выборчѣй борьбѣ, бо послѣднѣ извѣстно 40 извѣстных до Вудачинцу воймъ загребскій. Та ѣ тутъ поставила чи политична и злоудачен партійн водвоинца, що представителами Хорватовъ выходятъ мадироны. — Румуны, якъ давнѣйшю, рѣшши и теперь держатися абстиненци, але се не порешадае имъ неофіціально брати участь въ выборахъ и тихомъ поддерижувати своихъ кандидатовъ або допомогати до побѣды одному чи другому мадирскому кандидатуви. Такъ само поступали давнѣйшихъ лѣтъ Сербь и Словаки, але теперь, поставили власныхъ кандидатовъ, хоть, на заплъ, и бѣтъ выгледу на успѣхъ. Имѣць пѣть Семигорода выбрать и теперь може охотѣ послѣдъ «сеземихъ», що сирѣпачъ въ воймъ партію правительственну. Вѣднѣмъ нашихъ побѣ мѣлѣна рускыхъ братѣвъ за Карпатами якъ бы не было...

Вудапесті Нирлар довѣдує ся, що президенти кабінету Кольоманъ Сель въ поті до нѣмецкого правительства въ дуже ясний, а навіть острій спосібъ выказавъ що Угорщина на підставі тарифового проєкту, проголошеного передчасно Нѣмчиною, не могла бы зъ нею заключити торговельного договору. Провисання тарифа цтоває не тільки зъ економічнихъ мотивівъ неможлива до приняття, але такожъ зъ важныхъ поводівъ політичнихъ. Коли нѣмецке правительство грозить, що не допустить импорту зъ Угорщини, то и Мадяри зробляють те саме зъ товарами нѣмцями, а навіть не перепустять перевозу ихъ до балканськихъ державъ. Презесь кабінету звертає увагу, що черезъ те держави балканскій кинуть ся въ обійтя Россіи, а балканскій ринокъ, зъ такимъ трудомъ здобутий Північними, стане ся тереномъ збуту для англійськихъ и французськихъ товарівъ.

Magyar Nemzet воспроизводит те донесения, что оно в заглавных точках згодне зъ правдою и въ каждомъ разѣ заслуживаетъ увагу.

Еміґрація французска. Зь послѣд-  
нямъ вересня н. ст. минувъ послѣдній  
реченєць, до которого мали духовній конгре-  
гаціи вносити заяву о авторизацію, т. є. що

З его радів жовийр зранив его валико.  
В дощи стріл затрутих у тїйх тумана  
та похибка вийшла кривава, неждана.

## XV.

Загнув се Сас Дітріх, біжить на долину,  
а гори поспішає на біі до загину.  
Нечаїно спадає на гунські навали;  
так б'є срібноводих филь здержують скали.  
А епіє у руках мав Сас Дітріх хоробрій,  
важкіє деревнище — епіє невпий, епіє добрий.  
Одним кінець коле, а другим бє плавом;  
де епіє, там блієне її заіскрить ся разом.

## XVI.

Вог почи вже збивав жагтя не одного  
і скинув у порох душ гордих премного.  
І так як над філію підноситься ся філії,  
ведуть на побитих побиті ще хвиля.  
Хоч більше вже трушів ніж поля-допниці,  
проти товни товдани, а кожда в мить гаче.  
З широкого дугу, від борів зелених  
на бої йдуть вої — гурт крові спрагнених.

## XVII.

Гей, Весе, Кадоме! меч острый у руки!  
Що стріча — то січа! Кров бризко з ша-

Гей, Гуніва! вшадку, хороший, подібний!  
На що-ж тобі адан ся донц стріл твоїх срібний?  
Хоч меншій цит сонці побід аж до смерти,  
хоч хмара стріл промій не в силі продерти,  
з відмаги, з юнатики лиш родить ся горе,  
Безсильно пануть і орли і прапори.

## XVIII.

Криїть ся на свій нащадки Аттиді!  
От-от смерть в обійми прийме вас в могилі,  
А тут страшний жар, а блискавки з хмар  
летять — явні євидки Господньої кар.  
То проч всі розпнуки! Гей в руки меч, в руки!  
Нехай паде ворог! Є в Гуґині шаблюки!  
На коні — острога! Хто в полі, той ворог!  
Що неба тручайте їх душі як порох!

(*kōneue* *ōyōe*),

піддають, єн заковани о етоварішпеняхъ, якіи ухаживати французскі законодателіи платати въ тоіи цѣли, щобы конгрегаціи не лише выключно живившии буди въ Риму. Ордены, котрі до теперь того не хотѣли учинити, вліи вѣе тымъ самыиъ уаживають єн розвязаними и нечетнуиыми, а члены ихъ опукають промадию границіи Франціи.

Кадило п. Барвѣньскаго.

Въ етатѣ п. заг. „Шопка“ подали мы оцѣнку нашей замѣтѣ до промовы п. Барвинскаго, выглаголанной въ понедѣльникъ на прашанье п. Божинскаго. При томъ ошарашали мы на срывозданю Gazety Iwowskiej, ссылающаея на новосту урядового дневника. Замѣть сиростована нашихъ выводовъ, котры могли быть о етѣльнѣ хибнѣ, о скѣльнѣ хибно могла подати урядова газета промову п. Барвинскаго, подае „Русланъ“ въ остатѣнѣмъ числѣ „завѣстичнѣишій“ текеть того кадила, яке п. Барвинскій подѣль свѣико ушеченѣй експеленциѣ. Осъ вѣтъ:

«Бажає Експедиція? В хвили, коли В. Е. і останні явилися на тім місці, з якого кермували народною просвітою і всім шкільництвом в краю, несміливо забираю голо-  
во по так званийм попереднім решинку, щоб В. Е.—ї попрацювати також руским сло-  
вом. А жакже під певною і євидною ціп-  
кермою В. Е.—її естали також рускі школи.  
В тім часі зросло не тільки число руских  
ародних і заїрцевих шїл при учительських  
семінаріях, число руских гімназій, але і  
число руских кафедр на університеті, ко-  
рих основане піддержували В. Е. своєю  
світливою радою і могутнім впливом. Під у-  
правною і доглядом В. Е.—її довершено від-  
повідного науковим і педагогічним вимогам  
видати руских учебників для народних і се-  
редних шкіль живою народною мовою, ви-  
повнено многи недостачі на полі шкільного  
письменства, а тим положемо кріпкі підва-  
ляни до ширшого розвитку науки в рускій  
народній мові. Крім того вдоволено домагати-  
ся наукового і педагогічного руского Товари-  
ства заведенем шкільної правописи, яка  
впливає наглядно окремінність і питомість  
письма рускої мови і з школи перейшла та-  
кож до урядового ужитку та осягнула повну  
превагу в народнім рускім письменстві.  
Коли, як звичайно вводи буває, ворухена  
пристрастями сучасна суспільність може не  
оцінює належно досягнень і ваги сих подій,  
довершених під кермою В. Е.—її, то без-  
стороння історія неперечно вимірить повну  
справедливість і відповідно записи се на  
своїх лїсточках для грядущих поколінь. Ко-  
лиж по 11-літніх трудах на сім становищі  
В. Е. переходить на іншину хоч споріднену  
іншу діяльність, то звольте прийняти від  
нас найщирші бажанні до дальших змагань  
і зявну глибокої почести за дотеперні тру-  
ди, які все остануть живо в нашій тямці.»

Що-жъ бачимо зъ сего „автентичного“ тексту промови? Gazeta lwowska пробрехала ся лише въ томъ одиомъ, що п. Барвіньскій вийде не загадує, мовъ то вѣсь промовиє „именемъ руского народу“. Але она пробрехала ся такъ не цѣлкомъ безъ подстави: бо-жъ слова „звольте приняти *подъ насъ* бажання п зиву глибокою почеси“ дуже легко могла п она п п. Бобжинскій розумѣти, що п. Барвіньскій говорить „вдѣл насъ“ Русинѣвъ; такъ мусить ихъ зрозумѣти такою п весь загаль такъ рускій якъ польскій, тамъ бѣльше, що въ цѣлѣй промовѣ вѣльк не зазначено, що бѣсѣдникъ говорить именемъ членѣвъ школьной рады, а навпачи вичисляє самій лише „заслуги“ п Бобжинського для Русинѣвъ. Що п. Барвіньскій „несмѣло“ забравъ голосъ се рѣчь цѣлкомъ зрозумѣла; бо говорити пр. про „зробѣ члена рускихъ народныхъ школъ“, коли загально звѣстнимъ фактомъ є, що п. Бобжинскій вѣсь рускій народий школи лишивъ лише на паперы, а въ дѣйствості ихъ сповѣщивъ або цѣлкомъ або подѣ позоромъ утравкѣмъ, — до сего справдѣ треба вѣе такою „смѣлості“, на яку видно п п. Барвіньского стати хбѣ зъ великою несмѣлостію. Такъ само дивувати ся треба, якъ п. Барвіньскій мѣгъ хочъ бы навѣть „несмѣло“ виетогнути слова про „справедливості исторіи“. Ну, видно, що часомъ можна навѣть „несмѣло“ здобути ся на велику смѣлості!

Коштовність пов'язана  
автономію.

Роль-ро́чно получае выдаѣтъ крави́въ до звѣту своѣму У. департаменту, до котороу належаѣтъ справы гражда́скыя, тако́жъ сумари́чне заставлене дохо́довъ и выда́тъко́въ по-ѣтновыхъ радъ, зъ котроу то мозольнои ета-тистичнои пра́цѣ, можна сказа́ти нѣхто не користае а́къ надъ нею бли́жше не застано́вляе ся. А вели́ка шко́ла.

Приниравши за підставу, що високість  
выдачківъ свідчить о потребі и розвитку  
якогого сь господарства, треба буде те саме пра-  
вило примѣняти и до радъ повѣтовыхъ.

Якія доходи мають рады повѣтові? —  
Такі, на які прелимінують свои выдатки,  
належати на громадахъ въ кругъ рады нале-  
жати въ формѣ додатківъ до податківъ на  
дѣлѣ повѣтові, и постигають зъ громадъ ри-  
номъ зъ державними податками и другими  
обязныхъ титуловъ додаткамъ.

— А які выдаткі маюць рады павятові? — Рэсній. І не веў рады, і не веў кождомъ радъ еднаковъ. Но взывши за підставу рікъ 1899-ый, зъ котораго вже замкнене рахунаковъ

правому відділу предложено, показує ся, що въ томъ 1899 році загальна цифра видатковъ у всѣхъ 74 повѣтахъ wynosiла 11,191.788 кор., т. є. звыши одинадцять міліонівъ коронъ.

|                    |           |         |         |
|--------------------|-----------|---------|---------|
| Справи дорожній    | 3,598.808 | К., або | 32 1/2% |
| Адміністрація      | 1,514.030 | " "     | 13 7/8% |
| Справи санітарий   | 235.672   | " "     | 2 1/4%  |
| " просвіти         | 110.998   | " "     | 0 9/16% |
| " будівель         | 41.024    | " "     | 0 3/4%  |
| " годівля худоби   | 21.758    | " "     | 0 1/4%  |
| " закупки ґрунтови | 702.166   | " "     | 6 2/3%  |

Зъ того зуставленіи видимо, що найповаживішу рубрику въ выдѣлкахъ повѣтовыхъ становили въ дороги. Дороги тѣ, своєю дорогою, оставленіи "полюскі" дороги, котрыми шъ переѣзжать зъ наборомъ, шъ пѣхотою перейти. Грамады лажать на ихъ будову и консервацию, а жидовско-польскіи фюрриканты своими тягачовыми возами язь день такъ нощъ пужуть. А рогачовъ на нихъ що не мѣра. Та и яма тыхъ дорогъ, де бы кончѣ треба; они звычайно е въ кождомъ селѣ маршайка и маршалкового брата, сестры, кума и свата де десятого степеня его роднѣ, и видуть по всѣхъ обшарахъ такого одного панка зъ другимъ, ажъ прямо на его *uziedzimiec*, *scot*-би мали явить и село обминати.

Друге з черги м'єсце на видатках нашої славетної пов'їтрової автономїчної властї становлять видатки на адмїнїстрацїю, що покритать р'ївно 1,511.030 коронь або около 14% загально видатк'їв. Богом'я а правдою сказавши, щї пор'ївно з'ї б'їльшими банк'їв, кас'ї щаднихих, асесурацїй і т. п., не є єе процентова вїзши надзвичайний видаток. По треба взяти на увагу те, що при товариствах і штегуд'їх процентна стопа в'їдшїбєсь в'їд'ї приданого зар'їбку, а пов'їтрової ради — то не аквїзїцїйний аш'ї продуктивний товариства, і готовий, бо з'ї додатк'їв в'їд'ї громадян'ї стигнений капїталь о квоту адмїнїстрацїйних видатк'їв уменшають. В'ї т'їм лежить р'їзниця.

Судячи по цілкій, впрочомъ цілкомъ злишній, діяльності повѣтовъхъ радъ, що суть у насъ десятигмъ коломъ въ п'ятѣ, та знаючи, що не дармо они названі такъ влучно „повѣтисьмъ безцѣркамъ“, ми цілкомъ не дивувались бы, коли-бъ тѣ видатки навѣтъ були далеко бѣльшій. Вѣдай же загально вѣдомо, що на 74 такихъ безцѣрковъ въ одній Надвірній є Руській, священникъ каноникъ Мандичевскій, маршалкомъ та що загаломъ они суть гнѣздою найкрайбѣйшого польского шовінізму. Вѣдомо такожъ, що тамъ перазъ находять захисць велького рода неробы и непотѣрбы, що давѣйше рекрутували ся зъ емігрантовъ, а теперъ изъ „заслужонихъ“ въ якійсь иншій способъ. Мы видимо ревну автономичну працю тихъ органѣвъ найлучше при велького рода выборахъ. Тимъ, громадами оплачуванимъ повѣтовымъ функционерамъ и се треба въ великій мѣрѣ завдячати, що при найновѣйшихъ соймовыхъ выборахъ изъ сѣвельской куріи, особливо на Русь, майже поголовно увильши до сойма маршалки. Ну, за таку діяльність варто рѣчно видавати звышъ 1½ мільона коронъ, только кобы такъ зъ самою паньскою, а не зъ хлопекою кишкѣю!

Другі позиції суть въ порівнянню, якъ на цѣли повѣты, такъ малі, що лише для гочитійшого представлення цѣлою справи випадатъ и о нихъ згадати. Такъ прим. выдатки санітарній лише въ кількохъ повѣткахъ досягають цифри 8000 кор.; въ 27-охъ не виносять навѣть 2000 кор., а Мельч и Новий Сачъ навѣть нічого на ту цѣль не видали.

Такъ само и на проєвѣту, дуже мало причиняє ся повѣтова автономія. Череснѣчно видаєть понизше 2000 коронъ на повѣть, а повѣты: Вроди, Долна, Дрогобич, Городокъ, Збаражъ, Старий-Самбіръ, Тереховля и Яворівъ навѣть пѣнякомъ даткомъ на проєвѣтній цѣли не причиняли ся.

А вже-ж найдоводніше виказує позиція „годовля худоби“, якъ мало знаєє описки вѣдь повѣтовихъ радъ сеєя у насъ такъ зацедѣна галузь господарства рѣльно-го. На поднесенє и розведенє расової худоби у насъ такъ якъ би вѣчого не робилось. Га и яє у насъ плекати хлопви „расову худобу, коли и свої типично-галицка дригудля не має часомъ клочка пашѣ. Якъ мають нашъ хлѣбороби долати о доглядъ и лучше прокормленє своєи худобки, коли они самѣ далеко гѣрше мешкають и живлять ся, якъ швайцарска и голландска худобина. Вѣ жаднѣмъ повѣтѣ не выдано на ту цѣль 2000 кор., а вѣ 27-охъ повѣтахъ таки цѣлкомъ гѣрного.

Теперь приглянemo ся, якъ тѣ кошту роздѣлювались по поодинокимъ повѣтахъ? въ котрыхъ оны були щедрѣйшія а въ котрыхъ не перебрали мѣрки? Тутъ на першомъ мѣсці стоить повѣть дороболицкій, що видавъ нѣ менше нѣ больше, лише 427.216 кор., мабуть на выбудованє догѣднѣхъ дорогъ для численнѣхъ бориславеко-схѣдицкѣхъ рафинерій нафты, що приносить користь лишъ акційнѣмъ и банковѣмъ институтѣмъ та поодинокимъ богатымъ фабрикантамъ и промышленовцѣмъ. Въ другѣхъ повѣтахъ ся господарка выносьть по 300.000 кор., въ кількохъ по 60—100.000, лишъ повѣтъ: Грибѣвъ, Станиславѣвъ и Яворѣвъ оплатили свои „польскій бедирки“ квотою 40—60.000, а найдешевше выйшли Богородчанъ, выдавши 39.818 коронъ.

А тепер подали бы характеристичну прикмету галицкои господарки — так зазначено ввійшовши в моду довги. Їх, звичайно, що не мѣра. Видно, накладаючи звичайно при щорѣчних прелімінарах до одягу не вистаткують на текучі потреби, а

треба, щоб і будуче покоління затишло, що були у нас господарі зь „повіту“, що оставили по собі не абы-яку памянку — дорожочинний презент, ему же имя довгів. Та поименне вычислене 74 повітов зь кво-тою их довгів забрало бы много мѣся, а гадаємо, що автономично-повітові управите-лі самі знають ихь высокість. Такъ прим. повіть Броды задовжені на 202.286 кор., Дрогобиць на 207.444 кор., а конець-концемъ нема нѣ одного повіту, що не выказував бы обдовженя, а се на кождий спосібъ в оурауномъ явищемъ.

Розходи ті на нашу „дорогу“ повіто-  
ву самоуправу вносили в 1898 році  
11,513.734 кор. а в 1897-омъ 8,880.158 кор.  
и коли деякі буржуї то ростуть то мав-  
ють, на одну адміністрацію підносять си о-  
ни з року на рік постійно. А пожитокъ  
зъ того всего? — Га! на се нехай дадуть  
відповідь ті, що захопили в свої руки  
краєву и повітову автономічну управу и  
всими силами не допускають до неї інте-  
ресованихъ та управленихъ податниківъ,  
репрезентантівъ люду...

### Повыборчѣ письма.

Зъ Дрогобича пишуть намъ:  
 Богато вже писали наші патріоти з про-  
 винціи про вибори, одні тїшилися вибором  
 свого посла, другі вказували причини у-  
 падку руского кандидата, одних по заслузі  
 хвалили, других (зрадників, явних чи потай-  
 них) пинували. Ідуть ся ж і про нашу  
 дрогобичину бодя коротко написати.

Наш народний кандидат тут унав. Зі Львова видано „бюфел“ не допустити до вибору народного кандидата а „чосаратись“ о вибор Ксенофонта Охримовича — і, розумів ся, після того „бюфелю“ комісарі перевели правябори. Ісшту вже доповняли шадена агітація ворогів і гіен виборчих такі а-мж дрогобицького міщанства, та деякого із селян, а винци тероризм і — без чого не обійтє ся — в якісь часті хрупівство.

В день вибору посла «дегітності» ви-  
бору стерегло шістьнадцять жандармів, тьма  
полицайів, помічників, возняків і мігломасів  
дрогобицьких. Ціла ватага обідранців — се-  
го «дегітаторів» за правительственным канди-  
датом — тероризувала наших виборців на  
кожному кроці. Ціла пропінацийна кліка з  
Фавстистайном і Коригабером залегла салю;  
для наших лишилось ледви трохи місця.  
Сумну ролью відіграли Дрогобичане Елі-  
севич і міщани Михайлович (Русин), котрий  
сім разом в подібний спосіб, як торік жид  
Рейх, при голосованню провокував селян  
а одного таки добре побив. Подібних по-  
слушників жидівських в між дрогибицьким  
мищаньством більше, як от Леськів, Кушнір,  
Дерезак, Гевряк... а із селянства на першій  
мелі Кишко, війт з Колпця.

Голосоване, устне, на комісію виборчу греало від 9 до 1-ої години. Обраховували і сказали, що комісія виїхала не наша більшою кількістю голосів. При голосованні на шоса діялись яркі надужити під оком пана старости. Виборцями, коли прийшли перед комісією, жиди ба і члени комісії диктували: „Ксенофонт Охримович“, а виборець дитинячо лиш киваву головою та й шов даліше. Деякі наші виборці серед того підповідання та крику баламутились і перекрещували назвище Окуневського на Окунович, Окуновичий, Кунович і т. п. Виборця Шваба з Найдорфу, котрий виразно голосував на Окуневського, старала ся комісія переконати, що він певно забув ся, мавши голосувати на Охримовича, і вкінці Шваб махнув рукою та й сказав: „най вам буде Охримович!“; а виїшовши на двір сплюнув і зарік ся бути другий раз виборцем.

Конець-кінцем вийшов на поста "з довіря народу" кандидат намісника гр. Міницького — Ксенофонт Охримович — як оголосила комісія: 118 голосами. Наш кандидат д-р Теофіл Окуневський дістав 67 (+11) голосів.

«Ік при всяких виборах, так і при сих найбільших язва для Русинів — то Борислав (23 виборців) і Волянка (8 виборців). Ці виборці-жиди ідуть все рука об руку против нас, хоч на руській землі і коштом руского народу доробили ся мільйонів. Цілком як у казці тотя гадюка вигріта за пазухою...

Говорять, що і між священниками знайшлося кілька (кажуть трох), що голосували на правительственного кандидата. Коли це правда, то годилося би подати імена їх до прилюдної відомості, аби знати на будуще, з ким має ся діло...

## Справы церковный.

Вп. о. Якѡвъ Зробекъ надѣславъ намъ  
до умѣщеня въ „Дѣлѣ“ ось-таку вѣдзду:  
Високосод. п. Всечестн. кнѣре рускій!  
Позвольте, що я скажу гадку, а Вы су-  
дѣть та узнайте еп за слухну або за не-  
можливу, а все-таки не переходѣть надъ нею  
до порядку денного.

Зъ нагоды народъ надъ вдовичо-сиротинскимъ фондомъ руско-кат. священствъ зобрали ся представителъ деканатѣвъ и по вѣрлѣй народъ змѣнили деѣво въ Статутѣ. Нишучій оу статейку бувъ въ той часъ у Львовѣ, а попередного дня бачивъ ся зъ дѣвками съвѣщанками делегатами. Понеже радки нашего кляра що-до вдовичо-сиротинского фонда справдѣ хоршій, тому не буде нишучій входить въ критерію здѣланого, бо се можливе доперва коли появиться ся змѣне-











Виходять у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додатокъ „Вибіорка найзнаменитішихъ повістей“ виходить въ второкъ і въ второкъ і п'ятницю на переміну разомъ зъ „Дѣломъ“.

Передплату і инсертації приймають: У ЛЬВОВІ: Адміністрація „Дѣла“ ул. Баторія ч. 24. Бюро газетъ: А. Ольшеского ул. Килинського 2; С. Соколовскій Пасажъ Гавсмана ч. 9; К. Бухштабъ ул. Кароля Людвика ч. 28. — У ВІДПІ: М. Дукес, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; ВЪ ФРАНКУРТѢ І ГАМБУРГѢ: М. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „Дѣло“ і належність за инсертатив платні у Львові.

# ДѢЛО

Передплата на „Дѣло“ зъ літер. додаткомъ  
въ Астерію: на цілий рікъ . . . 32 к. на цілий рікъ . . . 44 к.  
на пів рікъ . . . 16 „ на пів рікъ . . . 22 „  
У Львові: на цілий рікъ . . . 28 к. на пів рікъ . . . 14 к.  
на чверть року . . . 7 „ на місяць . . . 2 к. 40 с.  
Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереження. — Рекламізми неопечатані волинъ підъ порта.  
Поодинокі числа коштують 12 с., на пров. 14 с.  
Оголошення звичайні приймають ся по 20 с. въ одну строчку инсертатив або въ мѣсці въ рубриці „Надослане“ по 50 с.  
Подарки і инші донесення приватній числять ся по 30 с. въ одну строчку.

## Переглядъ часописей.

(Шлеміка Czar'y i Dziennika polsk'ogo въ руской справі. Przegląd pro polskій языкъ на Буковині. — Nowa Reforma о прощаніи п. Божиньского і про постулаты до его наслідника.)

### III.

Nowa Reforma въ ч. 225 въ статіяхъ зъ д. 30 вересня с. р. п. заг. „Pożegnanie i powitanie“ высказує свій поглядъ на прощаніи п. Божиньского і свои постулаты до его наслідника. Хочъ друга частина статіяхъ має для насъ більшу вагу, то її перша не є безъ інтересу, бо освітлює ізъ становища розумнійшої часті польскої суспільності актъ прощанія п. Божиньского і ті хмари благоговіннихъ кадилъ, якими его сповито зъ всьлякихъ сторінъ — не винймаючи п. Барвіньского. Показує она зарозум, що не тільки ми, въ своїй невідчужності і „пристрасті“ не уміємо оцінити заслугъ п. Божиньского і що п. Барвіньскій не тільки „вдѣ насъ“ мѣгъ его потѣшати „справедливостію исторіи“.

„Коли се пишемо — каже N. Reforma, — кількадесятъ инспекторівъ школьнихъ разозъ зъ кількома директорами учительскихъ семинарій і иншихъ публичныхъ заведенъ пращає у Львові д-ра Божиньского, уступаючого зъ нинішнімъ днемъ ізъ становища віцепрезидента краєвої ради школьної. Депутація зъ краковскими инспекторами школьными Кавецкимъ і Спісомъ на чолѣ вручить уступаючому начальникови образъ п. Стахевича, зображаючий алгоричну статі, що несе надъ обширному Польщѣ „каганецъ“ просвіты [що за „пристрастна“ злочинство въ тѣмъ двозначномъ „каганці“! Red.], разомъ зъ рамою, вирізьбленою въ закованьскімъ стилі однимъ зъ краковскихъ учительствъ народнихъ. Беручи рѣчь по людски, не можемо брати сею кроку за зле панамъ инспекторамъ. Бо-жъ рѣчь незаперечена, що п. Божиньскій, о скільки не дбавъ о загальнѣ учительствѣ, о стільки старавъ ся з'єднати собі краєвихъ і окрешнихъ инспекторівъ, найпотрѣбнішихъ помічниківъ при заведені новіи системи і сильної управы. Неоденъ зъ нихъ має ему справді

богато дякувати: той за несподіване винесеніе або посуненіе до вищої ранги, сей за вибачливість на бракъ потрібної кваліфікації (свѣщенниці), иншій за ласкавість на свої хибі і пороки, а всѣ за охорону инспекторскої поваги, особливо въ спорахъ зъ учителями, чого мѣжъ багатьма иншими доказами є звісна справа учителя Росола зъ инспекторомъ Шашекомъ. Отже сегоднішнє прощаніє є актомъ особистої вдячності школьнихъ инспекторівъ (і то не всѣхъ), актомъ безъ загальнѣшого значіння. Учасники депутатії виступають і промавляють сегодні єдино въ імені власномъ, якъ инспектори школьні і спільники управы п. Божиньского; але не можуть промавляти іменемъ всего школьництва, а тимъ менше іменемъ учительства, бо ихъ до сею нѣхто не уповаживъ. Сімдесять школьнихъ дозвѣнниківъ пращає сегодні д-ра Божиньского зъ більшимъ або меншимъ жалемъ; однакъ въ тій самій хвилі сѣмъ тисячъ учителствъ, а зъ ними цілий край рівнодушно придивляє ся сему прощанію і мовчить. Се чейже такі мусить бути болюче! Але инакше не може бути. Хто мавъ на увазѣ добро одиниць, а не загалу, той не може ждати, щобъ его той загаль жалувавъ. Може се буде пересторогою на будуче...“

Вашіише, якъ сказано, є „повитаніє“ нового віцепрезидента краєвої ради школьної, д-ра Едвіна Плажека. Указавши на его минулість, высказує N. Reforma надію, що „вѣнъ тесе до школьної ради поглядъ серпейскій і водсвѣжить въ нѣй воздухъ, а зарозомъ очистить єи инвентаръ зъ школьнихъ останківъ. Надіємо ся такожъ, що д-ръ Плажекъ піднесе довѣру до краєвої ради школьної черезъ розуміє і щире поведєніє зъ підвластними, вѣльне вѣдъ всякихъ політичнихъ впливівъ. Більшихъ змѣнъ въ системѣ не ждемо; але що въ тій системѣ запанує иншій духъ і більша свобода, сего ми майже певні. Передовсѣмъ ждемо по насліднику п. Божиньского, що схоче бути добримъ господаремъ въ границяхъ краєвого школьництва, — щобъ не марно вѣ гроша, і такъ соймомъ скупо визначуваного, на експерименти непевної вартості, але щобъ зъ его помічю справді підношено рівень загаль-

ної просвіты въ краю. Головною хібною системою п. Божиньского було, що, замѣсть всю свою дѣяльність звернути на побільшеніє початковихъ народнихъ шкѣль, замѣсть старати ся забезпечити тѣмъ школамъ учительскій сили, вѣнъ вышукувавъ чимъ разъ новіи типи школьні і новіи роди просвіты, а після потреби тѣхъ новихъ шкѣль перетворює і насильно перераблывъ успѣбленіє учительствъ, остаючихъ уже въ службѣ. Тимъ чиномъ вѣдбували ся реформи тамъ, де фактично не були конечні, а доконувані зъ поспѣхомъ і зъ політичною тенденцією, зъ рѣзкими оглядѣмъ не вѣдповѣдали важнимъ вимогамъ краю. На ті реформи і реорганізації не була пора; намъ чого иншого було треба, а п. Божиньскій чимъ иншимъ насъ частує. Ми жадали народнихъ шкѣль, котрі бы сперли въ край соромне пятно аналіфетизму, а п. Божиньскій силуєвъ ся на реформованіє истнующихъ шкѣль народнихъ і на закладаніє видѣловихъ. Для чого? Бо п. Божиньскій въ усѣй своїй роботѣ бувъ фанатикомъ станьчичковскої котеріи; єму залежало на тѣмъ, щобъ якъ найбільшу частъ молодіжи водтягнути вѣдъ шкѣль середнихъ і вищихъ, щобъ зменшити ряди „интелігенції“, бо се елементъ для верховодячого сторонництва дуже невѣгодний. Зарозомъ невѣгодно для него просвіта найширшихъ верствъ народу, бо народъ черезъ просвіту освѣдомляє ся і перестає бути орудемъ, а починає бути чинникомъ самостійнимъ. Отже радѣ бы мы, щобъ наслідникъ уступаючого віцепрезидента краєвої ради школьної зрозумѣвъ, що було причиною незгоди межі п. Божиньскимъ а опінією краю, і щобъ публичного, на цілѣ загальної просвіты призначеного гроша уживавъ безъ котеріиныхъ выкрутѣвъ въ честіи понятѣмъ інтересѣмъ тої просвіты. Даймо спокій дальшимъ реформамъ, і такъ дуже непевної вартості, а значѣмъ отвирати школи сѣльскі: приготуємо для нихъ учительскій сили; даймо народови знаніє друкованого слова: а потому прийде часъ застановити ся, чи треба реформувати истнующіи школи і якъ ихъ реформувати.“

Годѣ не згодити ся зъ усѣми тими по-

стутіями. Ми могли бы давѣть цілкомъ ними вдоволити ся; все-жъ таки мусимо ихъ троха ширше розвести, щобъ яснѣше указати бодай на найголовнѣйшіи хибі дотеперѣшної системи въ публичномъ школьництвѣ, заведеної головно п. Божиньскимъ, а зарѣвно школьниці такъ для добра краю і держави, на котрѣ п. Божиньскій зъ такою емоцією любить покликувати ся, якъ і для Ягайлонської идеї, котру въ душѣ поза добромъ краю і держави мавъ на гадѣ, якъ вѣднѣ зъ окрема для просвіты руского народу. Тѣ наші постулаты обговоримо завтра въ окремѣй статіяхъ.

## ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНИЙ.

Выборы на угорщинѣ вѣдбули ся, може сказати, досить спокійно і скончили ся великою побѣдою партіи правительственной. Всѣ сторонництва оппозиційні, разомъ взявши, ледви будуть мати одну третину голосѣвъ въ соймѣ. Зъ правительственныхъ кандидатовъ унать міністеръ судовництва Пляши, а оппозиція дуже много втратила не перефореувавши выбору Польоніого. Найбільше ще зыскали Кошутѣвъ т. в. сторонництво добираєвъ ся цілкомъ оти окремихъ мѣшности вѣдъ Австрій. Для яснѣшого зрозумѣнія тої цілої поменклатуры треба знати, що правительственная партія на Угорщинѣ зове себе ліберальною, а до оппозиції зачисляють ся: Кошутѣвъ, Словаки, партія людова і католицка. Въ Тирновѣ выбрано Словака Колира противъ кандидата партіи католицкой. Въ пештенской дѣлянці Тересіиштадѣ побѣдивъ ліберала кандидатъ демократичный, тожъ цілу дѣлянцію млюміновано. Въ одной мѣщевости ужило войско оружя і забито чотири осѣбѣ, а мѣжъ ними двѣ женщины.

Въ попереднѣмъ соймѣ було 320 правительственныхъ послѣбѣ. Правительство побоявало ся теперъ стратити 30 мандатѣвъ. Найважнѣйшу борбу треба було перевести въ Великомъ Варадинѣ въ давнѣмъ окрузѣ Кольмана Тисы, де Кошутѣвъ поставили і переперли свого кандидата Барабаша. Выборѣвъ Апоноіого черезъ два днѣ не при-

ІВАН АРАНІ. \*)

## КЕВЕГАЗА.

переклав В. Щурат.

(Докончєнє.)

### XIX.

Тне обіруч Кадомъ — мечъ в него, щось ва-

Де свисне, там блисне, там іскрами пра-

На сліпо мов ціпомъ тне Бєля недаромъ.

Де змірять, там ширить загладу удіромъ.

Однакъ якъ о сєлєто хто кєлєпомъ тріпне,

а сєлєта якъ морський валъ порохомъ синє;

або якъ у філю впливає хто філю,

такъ в натовпѣ лицаръ вмиває на хвилю.

### XX.

В задъ мѣчєть ся Кадомъ у бою даремнє:

у грудѣ єму вѣлось зєлєзѣ нїкчемнє.

І той, що у битвѣ не падавъ нїколи,

з рукъ Дітріха в крові полягъ в чистѣмъ полі.

А Бєля товпами окружений стане.

Хочъ все відвертає спіє вражий відъ скрани,

опущений вѣсми, якъ шпиль вѣжѣ в хмарі,

паде відъ ударівъ у смертному жарі.

### XXI.

Не скоро уздрять вѣжѣ ті лѣки ті сині

такъ сильнє юнацтво в такъ гарній дружині;

не скоро, не скоро в весняному чарі

травя-цвѣтъ заблєснуть на мертвій пєстарі.

Слїдъ вражого вѣйсѣка і кінєскі копита

звалили долину — долина мовъ збита.

Де Гунни ступили своєю стопою,  
не скоро земля вѣжѣ зарлєсне травєю.

### XXII.

Сто тисячѣвъ Гуннівъ тутъ славою вкрилось.

Два рази-жъ бо стѣнки силъ вражихъ зломѣ-

Не порогъ і ворогъ — лягло все послєду,

Кровъ снѣльнимъ ручѣємъ спливає до долу.

І хто-жъ тутъ побідникъ, а хто єго жертва?

Одна сторона якъ і друга — пів-мєртва.

Побитий і витязъ — охляли в утомі;

бездушні двѣ маси — лєдѣй вѣжѣ рухомі.

### XXIII.

А смертна борба все їде безнастанна.

Ажъ ось і на небі зоря зійшла рання.

Коли-жъ порішалаєь кривава розправа,

о півночі небо тїнь кривава.

А Гунни на полі лягли тисячами.

А Гунни розбиті втікали товпами,

втікали, та Дітріхъ за ними в погоню

якъ вѣстникъ загладѣ шїгавъ по болотю.

### XXIV.

„Нехай тутъ два коні дадуть мені люде!

Якъ нїч нехай буде! Якъ снѣгъ нехай буде!

А бѣа безъ хибі, а бѣа безъ плям!

Такъ Мало велить намъ — той Богъ, що надъ

Оттакъ старій Торда розказує зъ горда

їй костіръ вѣжѣ підъ жертву розпалює Торда.

І полумя бухло на славѣ для Мана,

і мовъ зоря в вѣчєр — нїчъ стала румяна.

### XXV.

„Гей, Гуннокъ вродливихъ сини неветрашні!

Крїшїть ся в надїяхъ! Ви непобідимі!

Бо жертва вѣжѣ мєсти давъ запоруку;  
вєсмїхнувъ єи намъ Мано, простєр до насъ руку.  
Та заки блискъ ранка освѣтитъ півъ неба,  
якъ слїдъ схоронити всѣхъ мертвихъ намъ треба.  
Коли не зложили-бъ ми вѣжѣ до могилы,  
чумѣю побили-бъ насъ Мановіи силы.“

### XXVI.

І слухають Гунни розумнихъ слівъ Торди.

Рови рити в полі забрали ся орди.

А иншї вѣжѣ сплиють високу могилу,

де-бъ мертвє лицарство на віки спочило.

Зъ охрестїюєть землю приносять вѣжѣ жваво,

братамъ своїмъ сплиють могилу на славу.

А кожда могила — якъ стїгъ бовваніє;

на кождій могилі — небіщикъ вѣжѣ тлїє.

### XXVII.

Понура нїчъ тїни кидала зъ висока

в широку, глєбоку долину Тарнѣка,

а небо надъ нею у рѣзблєсахъ сильнихъ

палало луною огнѣвъ намогилыныхъ.

Диви ся зъ далека: земля вєсѣ підъ тїною,

а небо нечає відъ зіръ у проміню.

А скрізь, де могила — криваві пожари,

скрізь мовъ мурашки — щось, нї люде нї

Гей, смертіи воєнна! Кому ти послуживъ,

то славою в полі єго вѣжѣ окруживъ.

Зъ щитѣвъ єму мари намрати зложили,

а що за житя вінъ мавъ любє і милє,

дали єму в руки — чи стрїли і луки,

чи мечъ і сокиру — не вчує розлуки.

Надъ гробѣмъ спалєхъ костіръ середъ поля;

погасє, а зъ блиску вєтєвъ аврєоля.

### XXIX.

Трупъ Кєвого поручъ тїлъ Кадомъ і Бєлі

зложили у честіи на вічні постѣлі.

Похѣдъ величавий відѣвъ їхъ до гробу;

надъ гробѣмъ могила зросла в тую-жъ добу.

На нїй чорний камінь — віками понавний;

підъ каменемъ чорнимъ вѣжѣ Гуннівъ відважний.

В слєзѣхъ стала зъ жахомъ товпа богѣвѣйна

і жалѣбно шєня гуляє релігійна.

### XXX.

Такъ проливомъ крови страшноє, пустє поле

обравъ собі Кєвє житлѣмъ поневоли.

І днєсь Кєвегаза зовєть ся долина,

де зъ Кєвємъ упала воєнна дружина.

Часъ довгий минувъ відъ кривавого бою,

рокѣ плыли довгі якъ філі рікою,

та зъ року до року спить Кєвє в могилі

і все єго память в одїяковій силі.

### XXXI.

На третій дєнь Гунни зновъ духа набрали,

якъ море, що вдарить підъ вѣтромъ о скали.

Бєндѣгъ благородний, єи вѣщого Торди,

загравъ у рїгъ єрїбний зъ могили на орди.

Підъ єхїднимъ підъ вѣтромъ загнали прапори,

що досє недбало знімалиєсь в просторі,

а знакъ їхъ — орєлъ той, що, вєзвѣвши вершини,

на західъ, на західъ, на західъ все лине.

### XXXII.

Бєть Зєзіморъ-гѣродъ побіла Тарнѣка,

при нїмъ очерѣти — все гуща висока.

Тамъ Мєкринъ скривавъ ся. А гунєскі навалѣ

якъ зъ гіръ важкіє скали на него спадали.

Ажъ сонцє полудня на небі стемніло,

відъ жаху промінє єго сугєніло;

Ф. Корнецкий

С-ка

Поручають  
по  
найдешев-  
шихъ цінахъ

Полотна і шифони, столове біє, ручніки і т. ц.

Поручає маґазины блаґатнихъ товарівъ

Ф. Корнецкого і С-ка (Львів пасаґ Гавсмана.)



пущали до голосування, а 400 хлопців не устали з м'яса і не пішли за ліберальними кандидатами.

По звітних до тепер результатам виїхали: 236 ліберальних, 19 півсторонницьких, 66 Комуністичних і Угроністських, 11 динських, 1 демократів, 1 Сербів і 4 Словаків, а тесніших виборів відбудеся ще 16.

При теперішніх виборах по разі перший вибрано трох кандидатів на підставі національної програми, а то Сновіцького, Веселовського, Деланька і Коляра.

Російська дипломатія знову дає пробку своєї зручності в справі відшкодування, яке Хіна мають виплатити європейським державам. Іменно закупивши Росія хіну фальшиву, що стоїть в Печілі, за 5 міль. рублів. Свої фальшиві складки з кількох тисяч роду зоробити, а всі вони майже цілком поїли і походять з найаутичних французьких і англійських вартостей. Кіота пати мільйонів рублів не виплатить си Хініям готовою на руку, лише потрутить си цю суму відшкодування. Принесуть, що російській дипломатії обговорили сю справу під Іданськом і у Франції та її встали на се згоду. Тож ініціатива Англії і Іспанії, хоч і яку недовольна таким наслідком справи, не будуть могли нічого більше зробити, як мовити погодитися з довершеним фактом. А для Росії те купно побач матеріальною користі, що она прийшла до нової, готової і досконалої фальшивки, в якийсь ще тям, що побільшила свою силу і значення на морях хініських.

## Здемасковані клеветники.

Судь присяжних у Львові мав вчора нагоду привидити ся одній з найтемніших сторінок наших виборів до репрезентативних тіл, мав нагоду заняти ся одною з найбрудніших пружин, при помочі котрих побирав си наших кандидатів і ослабляв си вражіння протестів проти терору і безправств. Дуже важними між ворожими нам чинниками суть в кожній виборчій акції ті панки, що кричать: „ловіть злодів!“ аби самому втекти. Одного такого панка здемаскувала вчорашня розправа з нагоди процесу оо. Матковського і Темницького з Гусятинщини.

Ця виборча кампанія при ностісних виборах до ради державної переводилася з Гусятинщини при акомпаніменті песього хору клевет, в супроводі численних брехень в дивних польско-гакач про надужити і формальний оргі Рущів з спеціальними руськими священниками. Цією тьма клевет було дано покровительств польско-гакач оруже до побивання руських жалоб на виборчий терор і безправства в користь мануального в Галичині історичного польського. Польско-гакач розходиться з се, аби си покровительств могли оборонити себе аргументом, що надужити і безправства були, але тільки з боку прихильників руських кандидатів. Кожна влада тут і там поступила енергійніше, то зробили се для забезпечення спокою, майна і навіть життя спокійних громадян перед черговою „rozwojeszono“ руською агітацією.

як своїм банкам запали в безодні, побачивши бої криваві пародії.

### XXXIII.

Вже ясна долина сховала ся в мрані і в темряві ночі сховалися воєни. Пенелопій білі в німті тривав без утину, мов кривою витягав велик мав до загину. Та Бог хотів, жидко, щоб серед тих боїв забилася побіда для Кового воїв. З гір кровця у струях каскадами скочило в ворога в філіях на вік віків пряче.

### XXXIV.

Бендер проливав дощ смерті обильний, Куди лиш закине спис острій, спис сильний. Бун мов гураган на кривавім потоці. Мел в него не дало світіння си при боці. Він Мандрин влучно ударивши її вайко, на прах тям ударом розбив ему чашку. А Дітріха Саса — як спис его вдарить, як цвях в долі стригне — смерть яєній вид [жмарить.

### XXXV.

Вже Мандрин не бачив, як сонішко сходить, бо в тім понав темну, що в гріб его вводить. На другий день сонце засло як мило, однак не для него воно вже світило. А Дітріх буй-туром, що вне сказаний у голову битий, біл вчувши шалений, в зад мече собою, вишкуче громи, спис ломить у рані, вміває з утом.

Найбільше таких клевет о надужитях з боку Рущів отолошував Dziennik polski, котрий здає ся з горі мав інструкцію служити як спеціаліст для топідли. Одним з півторів, котрий тїпав ся і тїпав ся спеціальною оїкою Dziennik'a, був і є повість Гусятинський, де ставили референтом до „русско-гайдамаччини“ є півкий Рудницький, сині нотарі, факховий агітатор „центрального комітету“ і права рука старостів. Мійка пиними дописами умітив вів в 330 і 332 ч. Dzennik'a дві дописи, в котрих ілюструє діяльність руських священників в сльдуванні способів: „Підбурювані населення звістками священниками Темницьким і Матковським дійшло вже до таких розмірів, що дуже легко може прийти до розрухів. Та панове, взявши собі до помочи якогось Петрицького, платного агента провокатора, підбурюють бурлявою минушності, і молодого 20-літнього Темницького, сына священника з Шидловця, вадати вів селя до села, непокоїть населення, експлуатують вів по нощах і гонять людям рвчи, кваліфікують си під кару парграфов. В Сидорові о. Темницький говорить народом, що правительству тому дав мазурам боліший запомогти і о них більше думав, бо они в 1846 році Ляхів рвзали, хоче винагородити пмт их заслуги. О. Матковський оновідав людям на вів, що пані понакадали податки на цукор і инші артикули на се, аби красти.“ — Далше дописує Dziennik'a писав: „Та священники, відбинувши цілком священниці цїху, підбурюють вів спільно з платними агентами своїй народ до формальної боротьби з братними народом, викинувши вів хлопів ненависть до Ляхів, бунтують неспокійний душі простолюдини, на котрих дї без сумніву дрімлюди, що гайдамацькі інстинкти, майже до пожежі і мурду, роблять чортівську роботу в терористичній агітації. Та люди без чести і віври, підкопують рукою злочинці грунт під нашими ногами... Життя соток а може і тисяч спокійних і невинних людей може в наслідок их затії потерпіти грубу шкоду.“

В такім тоні і такими словами, як „люди без чести і віври“ „лотри“ і т. д. писав вів допис о „гайдамаках“ в Гусятинщині. Вчорашній Dziennik polski, що виїшов мійка ранішою а поноудневою розпривою, зраджує кореспондента. Є ним агаданій Рудницький. Формально рвч беручи, може бути, его треба уважати за автора допису. Однак, о скільки вів при розправі дав познати свою інтелігенцію, так-таки припускає, аби вів мав бути автором. Може бути, що вів писав ті дописи і підписував их своїм іменем, але що найбільше за диктатом иншого, інтелігентнішого вів него чоловіка.

Але поки-що менша рвч автору. Dziennik оголосив допис без підпису, отже сам вів відповідає за зміст. В наслідок обжаловані о обиду чести, внесеного оо. Темницьким і Матковським, відбула ся вчора перед львівським трибуналом присяжних розправа проти редактора Dziennik'a Остафевського-Баранського о обиду чести. Обжаловуючих заступали адвокати: д-ри Павенцій і Нусебрехер, обжалованого боронив адвокат д-р Остафевський, а головую трибуналу був радник Вербіцький.

Редактор Остафевський запитаний, чи почуває ся до вини, заявив, що справа стала ся на таї політичних, отже се єрвч політичних поглядів. Агітація Рущів набрала таких розмірів, -стала ся так не безпечною для суспільного спокою і ладу, що вів уважав за свої обов'язок публічно пугувати ті хоробливі прояви руської агітації, а то тям більше, що польська преса вів часу угоди з Рущинами, котра

### XXXVI.

„Гей, Дітріху Сасе! адавай ся по воли!“ — Ні, доки живу я, не адам си ніколи! „Здавай ся на ласку, спасеш еще душу!“ — В неволю не адам си, як довго не мушу! І Дітріх подібно, як дик серед бору, коли его пені запопадуть не в пору, то прямо поскочить, то в бік себе кине, а спис такі в рані, а з рані кров ріне.

### XXXVII.

„Шкодї тебе може завзятої рати, щоб вірону мав ти поталою стати і, птахх протнати від себе не в силі, лежав серед поля у крові, у пилі. Даю тобі руку — кривава а щира.“ Приймай її, друже, приймай на знак мира“. Приймай Дітріху руку Бендера — знак згоди. Дувай поні тихше блакитній воді.

### XXXVIII.

Три дні спочивали війська у таборах. Запалили могили в широкіх просторах. І помпих славних діждали си мртві; чимало діталось і Манови в жертві. І арфі озвалися. Їх срібний струни голосять, як славно бороли ся Гунни, видзвонюють славу побідним їх воєм, як мп тепер спів співали їх боям.

Бреді, вересень, 1901.

Полікамъ приносила same kleski, обходила ся з Рущинами дуже в рукавичках.

Потомъ свідокъ Рудницький [„нотаръ чи конципентъ нотаріальний“ якъ его назвавъ редакторъ Dziennik'a, а властиво писаръ у нотарі] зобнававъ підъ присягою: Вів є „конципентомъ“ нотаріальнимъ. Остафевський приславъ ему вівнісь дописи о агітації Рущів. Вів справивъ си змістъ, бо побхавъ до Сидорова і тамъ одинъ хлопъ потвердивъ, що о. Темницький говоривъ о рвзні в 46 роцъ такъ, якъ стояло в дописі. І що-до закидів о. Матковського в дописі — свідокъ каже, що се такожъ потвердили ему люди, але не ті, що були на зборахъ, лише такі, що „чули вів членів читальниці“. Свідокъ твердить, що обжаловуючий обжаловані хлопамъ явля і пасовиска, коли буде вибраний посломъ д-р Бг. Левицький. Чувъ се вів такихъ, що були на віву; самъ не чувъ. Взагалъ вів нічого самъ не чувъ, все лише „вів людей“, і цитує рвзні імена селів. [На сали проінцій у сльдуванні]. Люди такожъ переказали ему, що Петрицький самъ хваливъ ся, що є „платний на те, аби вів вів агітації“. На питання: вів ініціє священники Матковський і Темницький „підкопували вівру“, свідокъ відповідає, що они вів вів, по нощах експлуатували вів, а се є підкопуванемъ вів. Що агітації сльду священників була радикальна і могла довести до гробних розрухів, свідокъ може потвердити „з власного переказу“, а то на той підставі, що ему се другі говорили і що по нощах вівч не робить ся. Хоч на власній очі нічого не бачивъ, на власній уха нічого не чувъ, але такъ мусіло бути, бо є „skutki“, именно ненависть Рущів до Польків. З „гаданія“ о. Темницького свідокъ виніє переказе, що о. Темницький є ворогомъ Польків. Запитаний, чи о. Т-цький говоривъ, що в наслідокъ вибору власного посла хлопъ достануть лїви і пасовиска, свідокъ мє ся і каже: „більше менше вів томъ сенс“. Притиснений до мурі, чи о. Т-цький говоривъ словами зачитованими в Dziennik'u, свідокъ каже, що розкладає руками і каже, що вів — „bo przecież niki by takich glosow nie gadal“. Впрочімъ потвердить се „свідокъ“.

Оригінальний сей свідокъ, при помочи котрого редакторъ Dziennik'a хотівъ перевести доказъ правди, мимо великого резону не доказавъ нічого. В суді не вистарчили ті аргументи, які вистарчили-б в Гусятинськомъ старості. Свідокъ нічого не бачивъ самъ, нічого не чувъ, а свідчить лише на підставі того, що ему сей або той розповідав, і на доказъ, що его твердження є „вгаденія“ правдиві, цитує рвзнихъ свідків такъ, якъ би вів самъ бувъ одною з процесовихъ сторін. „Остаточно — каже Рудницький — можна зажадати актівъ з старості, де все те можна знайти, бо старості має реліції з кожного вів“. Запитаний по своїй інтересній відповіді, чи то може вів самъ є авторомъ допису, свідокъ кинувъ ся якъ вжалений і заявивъ, що ему присуджує право не відповідати, коли-б через его знавъ мала потерпіти третя особа [!!!] Судъ увільнивъ его вів відповіді на се питання. — Dziennik polski вів справозданню з розправи подав, що Рудницький є авторомъ допису, а сей підъ присягою говоривъ о „третьей особі“. Видко, що Dziennik Рудницькимъ маскувавъ якусь „третю особу“, котру авторство допису могло би експромувати.

Переслуханий підъ присягою оо. Темницький і Матковський заявили, що вів закиди, які имъ зроблено в згаданихъ дописахъ, не є правдиві. Вівч они експлуатували і займали ся виборчою акцією, бо хотіли, аби посломъ виїшовъ Рущів і заступили інтересівъ селянства. Священники мають навіть обов'язок брати якъ найближшійшу участь в виборахъ і впливати на цілу виборчу акцію, аби не допускати до деморалізації вівданихъ підъ ихъ оїкою віврнихъ. На питання голови трибуналу: на чомъ позиває ся деморалізація з нагоди виборівъ, о. Матковський відповідав, що прихильники кандидатів, в котрихъ інтересъ оклеветано священників, страшно розпалюють народъ і способомъ переводження виборівъ убивають в народі все докотре до властей і пошановані законівъ. Обов'язкомъ священників є спияти такі погані впливи. При попередніхъ виборахъ самі єпископи, а пок єпископъ Пенеш спеціальнимъ пастирськимъ листомъ дали наказъ священникамъ зайняти ся виборами. Справа вівч устроюваняхъ „вівч“ [одній позитивний факт, стверджений, зобнававъ Рудницького] выяснилася, коли показавъ ся, що вівч відбувалися в падопеті, коли вже о 4-й годінні „ноч“.

Коли оборона Остафевського побачила, що зобнавами Рудницького доказу правди не переведено, поставила внесені о водрочені розправи в цілі переслухання новихъ свідків. Свідків тьх диктувавъ обороні Рудницький. — Д-р Нусебрехер спротививъ ся водроченню розправи. Д-р Павенцій звернувъ увагу на одну обставину, яка давала багато до думани, а именно, що оборона не зажадала вівзави тьх свідків, котрі Рудницькому — якъ зобнавъ підъ присягою — донесли о вівмъ томъ, що оо. Матковському і Темницькому закинули дописи в Dziennik'u. На случай отже, якъ-би трибуналъ ухваливъ водрочити розправу, вівч жадав, аби поки-кані такожъ тьх свідків, на котрихъ покликуювавъ ся Рудницький при своїмъ зобнанню.

Трибуналъ відійшовъ на нараду і в той хвили наступила нагла зміна ситуації.

Редакторъ Dziennik'a заявивъ, що відкличе все те, що кореспондентъ набрехавъ на оо. Матковського і Темницького. Коли трибуналъ вернувъ, обороні Остафевського-Баранського відчитавъ сльдууючу заяву:

„На підставі переведеної розправи про сльду о кореспонденції уміщені в ч. 330 і 332 нашої часописи з 1900 року ч. заг. „Гайдамаччина в Гусятин“ в той спосібъ, що слова в тьх кореспонденціяхъ оо. Матковського і Темницького приписувані і піднесені в тьх кореспонденціяхъ протівъ нихъ закиди полягали на фальшивій і ф ор мації.“

Приватний обвинитель, одержавши таку сатисфакцію, відступили вів обжаловані.

Такъ отже скінчила ся справа побідою оклеветанихъ а здемаскованемъ клеветників, котрі при помочи писаря Рудницького — не „конципента“, — пуджали свѣтъ „гайдамаччиною“ в Гусятин...  
—

## Відозва.

Руска суспільність знає вповні лїхі наслідки недостаті інтелігентнихъ робочихъ сил, яка намъ діймаючо дасть ся відчувати на всіхъ поляхъ нашої народної праці. Тому-то від довгого ряду лїт засновують ся у насъ бурси та стіненді.

Руске Товариство педагогічне вже статутомъ своїмъ зобов'язане дбати про збільшені рядів інтелігенції, однак з огляду на се, що наша суспільність навіть в приблизжені не горнить ся до него так, якъ-би з огляду на его задачі повинна горнути ся, Товариство довго не могло рішити ся на засновані бурси, бо о власнихъ силахъ не могло-б її удержати. Однак перед рокомъ Виді Товариства рішивъ заснувати бурсу у Львові для найубожшій молоді середніхъ шлїв в тії надії, що Родимці зрозуміють якъ сльді досягнїсть початого діла і допоможуть Виділові в его змаганяхъ. Си надії майже вівні здійснила ся. На зазивъ Комітету бурси руска суспільність посіпнула з так щедрими жертвами, що перший рік адміністраційний закінчивъ ся невеликимъ дефіцитомъ.

Сей розмірною користний вислїд заохотивъ Виді Товариства не лиш далше вести зачаті діло, але й розширити его. Коли на перший рік прийавъ Комітет бурси тридцять учеників, то на другий рік шкільний рішавъ прийняти п'ятьдесять. Однак вплинула така скількість подаль, що Виді вже з початкомъ бїжучого місяця прийавъ ще десятихъ, так що бурса Товариства належить мабути до найчисленнішихъ в краю.

Питомці бурси платять місячно переічно около 14 корон, коли удержані питомці коштую місячно що-найменше 22 корон. З огляду на се Комітет бурси звертає ся о ласкаве надіслані жертв, які дали би спромому Товариству вести своє діло успішно далше. Жертвами своїми дасте, Дорогі Родимці, убогий а способній молодіжк рускій спромому здобувати науку, котрою уоружена, она колиє займе наше місце і трудить ся буде для добра Матера-Руси „во время люте“.

Датки в натуралїяхъ просить ся присилати до Заряду бурси, ули Вірменська ч. 2, III. поверх, а грошеви на адресу: Марія Білецька, ули св. Софії ч. 9 а у Львові.

[Прочі рускі часописи просимо о ласкаве повторені сеї відозви].

За Комітет бурси „Руского Товариства педагогічного“.

Свляц. Ів. Геміцький. — М. Білецька.

## Повыборчі письма.

Зъ Калушани одержали мы вівч Веч. о. Іоана Козака, пароха з Подгорок, зъ просьбою о уміщені в „Дїл“ ось-такі письмо.

Высокоповажана Редакція!

Въ телеграмѣ „Дїла“ зъ Калуша дня 5. вересня с. р. сказано: „Москвофїлы оо. Козакъ, Свѣянскій та Кушникъ зъ своїми виборчими сесієюнуто, черезъ нихъ перепадемо.“ В ч. 198 „Дїла“ сказано, що „москвофїлы“, „тверді“ числомъ 18 „застрейкували“. В дальшомъ числѣ „Дїла“ в дописі зъ Калуша сказано знова щоє подобного на ту 18-ку. Понеже тіи і тямъ подобні вискази могли би читателѣ „Дїла“ не знаючи нашихъ відношеній толкувати в спосібъ невластивий, проті прошу о поміщені в „Дїл“ сльдууючого пояснені:

1) Дня 26 серпня с. р. відбуло ся в Калуші собраніє виборцівъ і комітету общпрівійшого, на котромъ поставлено і безъ дискусії односторонно ухвалено кандидатуру д-ра Андрея Коса. Той однак кандидатури не прийняв, бо — 2) Передъ тямъ собраніємъ відбуло ся собраніє довіроче, на котромъ, на предложені п. Коритовського, ухвалено односторонно стриматися вівч голоування на посла і вівч направлено розвинути агітацію. — 3) Передъ собраніємъ довірочнимъ заявивъ підписаному д-р Куровець, що п. Коритовскій давъ калушськимъ соціалъ-демократамъ слово чести, що кандидувати не буде. — 4) Кандидатуру Дмитра Дуды поставлено лиш для вида: щобъ абстєнєнція скорше ся удала. — 5) По 26 серпня не було більше жадної спільної наради. — 6) Ще 3. і 4. вересня кружили вівч, що п. Коритовскій і д-р Косъ не суть согласні зъ собою що до способу переведе-

Реставрація С. РАЙХА у Львові, поручавъ в великомъ Правдиве Пиво Окоцімське, Вина, виборъ всякого рода і Мѣдъ зъ першоряднихъ фірмъ. — Кухня у влас-напикти, якъ: снѣмъ зарядѣ. — Абонаментъ мѣсячний приймає ся. 333











силий підвести ся, ні отворити очий. Не рухай мене, не буди смерти, бо мені так добре-добре. Чую тебе при собі і одягаю



Ся несправедливість з гори випливає — бо не могло бути інакше — крайню демо-  
ралізує у в. н. п. Інспектори п. учителі,  
переняті духом Ягайлонської ідеї, пово-  
дили ся на Русь зь молодіжкою шкільною,  
як коли-б се була сама польська молодіж-  
(polska młodzież, wu jako Polki i t. p.); по-  
звалили собі більше або менше разячо, ча-  
сом навіть брутально обиджати національ-  
ні п. обрядово-релігійні чувства руско-  
модіжки, ругаючи руску мову п. рускії об-  
ряди; вську, хоч-б пайнепіннійшу про-  
яву національної свідомости у руско-моді-  
жці або зводили до спільного знаменника  
нерозривної Ойчизни або давили п. пере-  
слідували, мов „політичну“ або п. „москов-  
ську“ агітацію, караючи чи властиво мстичи  
ся за ю, всьляко, навіть при класифікації.  
Знаємо-ж, що безкарно заборонює ся рус-  
кої шкільної молодіжці навіть розмовляти  
м'як собою по руски, — що при науцї  
польського языка, а навіть інших предме-  
тів докоряє ся ученикам-Русинам за їх  
національну свідомість доганою: „Widać, że  
nie rozmawiasz w domu po polsku!“ — що в  
народних школах не раз тенденційно рус-  
коп дівчоты не водять до церкви, тільки  
до костела, п. т. п. Таке поведене школи му-  
сить розбуджувати у польської молодіжці по-  
чуте якогось н'бь-то вишестости, а всьляк за  
тими погорди до рускости, у руско-ж за-  
дрбеть, обиду п. огорчене, а конечним на-  
слідком неохоту, недовіре або п. ненависть  
зь одної сторони до учителів, через що  
школа своєю задачї сповняти не в силі,  
зь другої сторони межі самою молодіжкою  
взапину чим раз більше зростаючи пена-  
висть так особисту як п. національну. Вже  
п. не гадувати о т'м, що слідом такого  
поведеня школи, такоп — скаж'мь-просто —  
система шкільної пошло у всьх кругах  
шкільних, зь гори до самого долу, до са-  
моп молодіжці, шпінство, денунціаторство,  
пизуєство, фарисейство зь усьм легіонам  
поганих, гнилых їх наслідків. Чи зго-  
джуєсь те все зь ц'льми виховуючої шко-  
ли п. зь задачами по європейски понима-  
ного вихованя? Чи така школа, на яку за-  
вдяки п. Божиньскому зійшла школа галиц-  
ка, в силі виробити у молодіжці твердий  
моральний характер? Чи таке виховане  
способне підготувати л'пшій водь теперш-  
ного стану нашої суспільности, — хоч-б  
навіть п'з становиска Ягайлонської ідеї?

Ми далекий водь того, щоби домогати  
ся водь шкіль в нашої рускої часті краю  
плеканя руского національного шовінізму.  
Ми знаємо нашу історію не аж зь кни-  
жок п. Божиньского п. числим ся зь  
фактом, що значна часть рускоп Галичини  
заселена всум'ш Русинами п. Поляками, —  
та щ-ж бо п. жидами; ми знаємо, що ті  
Поляки ань добровольно намь не уступлять  
ся зь нашого краю ань ми їх н'як не  
выкуримо ань выгубимо; ми знаємо, що п.

бе останками мого сну, який взяли за мою  
смерть. Я хотіла, щоб так стало ся, і так  
дав мені Бог. Ще кілька хвиль — твоя си-  
ла удержить мене —

Ти вітхнув у мене любов першим ці-  
лунком — тамши, тоді давно? — тепер за-  
мкні її останнім.

Цілував її і плавав тихим, але тим пай-  
більшим плачем, який ангели лиш знають,  
і шепетів невинно:

— Ой, бідна ти, бідна моя...

А у той його шепіт вилігало ся її сер-  
дечне леліне, як дрогоани ангельської струни,  
коли подих вечірнього сьвіта гладить її.

— Прости, прости мені все на віки —  
я була негідна, зломил твое щасте —

— Ой, бідна ти, бідна моя —

— Ти прийшов до мене у гості, а я не  
маю навіть чим приймити тебе — диви, яке  
мое господарство —

— Ой, бідна ти, бідна моя —

— Ти дав мені своє серце, я беру його  
на той сьвіт, а тобі не маю що лишити. —  
Лишаю тобі у заповіті безсмертні чарп віч-  
ної сили божественної творчости і се виста-  
но тобі на твое самотне, смутне житє на сій  
землі. І змиєть ся погань мого земського  
житя — я стану знов твоїм чистим ангелом,  
провідною Музою.

Будеш оглядати вічні правди, дивні не-  
видані появи, незнані сьвітї, в які я поведу  
тебе. Будеш оглядати безконечні муки і  
райські розкоші, будеш оглядати їх без чути  
силою спокійного холодного сонця, бо серце  
сонця, бо серце твое я забрала. Люди бу-  
дуть чудувати ся, звідки ти береш нові о-  
брази, а я буду тішити ся, що вляла в тебе  
тавні чари.

А земське житє — гей, гей, яке воно

дальшій покоління наш будуть мусіти жи-  
ти об'єднати п. посполу зь Поляками; ми зна-  
ємо, що л'пшій водь тепершнього стану  
нашої суспільности залежить у великій  
часті водь згоди п. взапимп любови тих  
двох народностей, заселяючих наш край;  
але знаємо також, що згода п. любовь ме-  
ж тими двома народностями не полягає на  
такім неспатичній досі у Русинів ідеї  
нерозривности спільної Ойчизни; знаємо,  
що симпатичність сеп ідеї не дасть ся  
системою п. Божиньского навіть для да-  
леких руских поколінь хоч-б тільки  
підготувати; знаємо вкінці, що так само,  
як любимо батька-матір п. рідню, хоч-  
не потребуємо ще ненавидіти других лю-  
дей або погорджати ними, так можемо п.  
Русь, рускії народ, руску мову, руску  
історію любити надь усе, а при т'м так  
жити зь Поляками в згоді п. любови, —  
тільки-ж до сего треба намь доконче м'як  
іншим п'шоп шкільної системи н'як  
дотепершню, п. Божиньскимь сфабрикова-  
на. Намь треба школи на засадах „євро-  
пейскоп“ педагогіки!

Черга наших постулатів на поли  
шкільництва могла бы бути дуже довга.  
Ми можемо домогати ся: щоби вь народ-  
них школах на Русі вчено по руски, а  
не уважано рускії п. польскії язык за —  
wszystko jedno, коли в'н пр. вже на Буко-  
вині є (alikiem c) iлнего; щоби утравізо-  
вано народні школи лише там, де є справ-  
дшпа до сего підстава, — значить, де до  
школи ходить справд'м якась значніша  
часть польскоп дівчоты; щоби вь таких  
школах утравізм знав свою межу, а не  
був покрывкою до польонізації школи;  
щоби рускі школи обсаджувало учителями  
чи учительками, що справд'м знають добре  
руску мову, — значить жадаємо для рускоп  
молодіжці „справд'шної п. доброп рускоп  
науки“; щоби не замыкало руских шкіль  
тенденційно п'бь-то зь браку учителів;  
щоби не роблено трудностей при отпрано  
більше-класовых руских шкіль, як се  
досі робить ся тенденційно довгими роками;  
щоби п. для рускоп молодіжці отпрано виді-  
лоп школи, а не полишено їх приватным  
фондамь самых Русинів; щоби буди-  
нків шкільних не водказувало Русинамь  
до ужитку на загально користній ц'ль, ско-  
ро позволяє ся їх Полякам на всьляк  
патріотичний п. навіть непатріотичний, чаето  
приватний ц'ль; щоби учительскі семинаріп  
утрактівистичні були такими справд'м, а не  
лишь про людське око; щоби вь руских  
г'мназіях не сиділо вь одній класі по 70  
до 80 учеників, як се тепер робить ся зь  
очевидною тенденцією, не дати руским  
г'мназіям розростати ся (адже п. Божиньскій  
все хвалить ся, що для „справд'шних“ по-  
треб Русинів в'н такій дуже „засканий“);  
щоби вськії шовінізм національний про-  
гнано зь виховуючої школи раз на все

бідне — як те листе, що шепоче тепер у  
соні молитву вічної сьвети.

Лиши м'є тіло і ходім. Нині ще під-  
веду тебе трохи. Сховай мене... Покажу тобі  
тут у нас новину. Ходи.

Крізь крати гробниці виглядала біла  
попва і виставляла осмалені руки.

Він дивив ся спокійно, а його любка  
почала його сінати, відтручувати, бити, хли-  
пати і кволити ся.

Вів був без чути як камінь.

Пізнав, що у гробниці поховали живого  
в епілептичній занепаді і забули коло него  
незгашену свічку. Від свічки займили ся  
вінці, домовина і одяг, хорній прокпнув ся  
і згорів при зейтих дверях. Осмалені кістки  
повисли на кратах віконця.

Розпізнав усе та пішов далі, а його  
любка утихла і мовила:

Така розлука буде мене все мучити  
при твоїх творчих візях, бо я маю твое  
серце, і все потім ми простимо собі без гніву  
і снів.

Запер за собою браму і вийшов. Ста-  
нув і оглянув ся. Біла стая любки хилила  
ся, прощала його з по-за зелізних прутів.  
Крикнув і побіг до неї, але вона зчезла.

Вернув ся і біг наперед. Чув в осін-  
нім вітрі її прощальний плач, видів за со-  
бою її смутні очі, як раз давно, коли стояла  
в дверях і дивил ся за ним, чув її великий  
заповіт і біг далі і далі. Удер землю аж за-  
дуділа, піднімав ся і летів демоном у но-  
вий, безконечний сьвіт...

Львів, з 21/22 вересня 1901.

безсідно; — словом, щоби зь системою  
п. Божиньского супротив Русинів зорва-  
ти радикально п. раз на все. Однак ц'ля  
ся, недовідчена впроч'м черга наших по-  
стулатів м'єстити ся вь коротких словах:  
„жадаємо „європейскіх поглядів“ на шкільни-  
тво також п. для нашого шкільництва!“

П. Божиньскій любив усе хвалити ся,  
що страх як любить Русинів п. дбає о  
їх школи! В'н справд'м любив нас п.  
дбав о наші школи, — але як той в'н,  
що любить ягня п. дбає о него. Ми не хо-  
чемо ань такоп ань жадної любови: ми хо-  
чемо лише „європейскіх поглядів“ також  
п. для нашого шкільництва.

П. Божиньскій проливав слези надь  
невдячністю Русинів, котрых так хо-  
т'в зробити щасливими! Такими невдяч-  
ними оказемо ся для кожного, хто хочє  
робити нас щасливими на свої лад. Але  
вдячними будемо за „європейскі погляди“  
на наше шкільництво, бо тогд'м справд'м му-  
сити оно намь вийти на добре п. підготу-  
вати бодай на будуче щасливішій водь те-  
першнього стану нашої суспільности.

П. Божиньскій є так великодушний,  
що п. на будуче, мимо нашої невдячності,  
об'єднує намь свою ласку; в'н очевидно не  
тратить над'в, що єго система таки зробити  
нас ще колісь щасливими, що єго Ягай-  
лонська ідея таки нас поконе п. проков-  
тне. За єго великодушність ми дякуємо, —  
значить, з'рякаємось єп, а водь єго наслід-  
ника жадаємо лише „європейскіх погля-  
дів“ також п. для нашого шкільництва!

## Прцест війська зь дивниками.

Вчера розпочав ся у Львові передь  
судом присяжним процес противь обжа-  
лованих Х-ым корпусом військовим  
вь Перемислі — Витольда Реґера, Се-  
мена В'тика і Тадея Колькевича  
редакторів буйшого Głosu prz-mysk'ого, даль-  
ше: Генрика Реґаковича редактора Kur-  
jera lwowsk'ого, Володим. Луцка редак-  
тора „Галичанина“, Івана Глушка, ково-  
го майора п. видавці брошурок, м'як п-  
шми „Єдинолітви“, які вь ряди-тод-  
виходили вь Перемислі, п. Теофіла Жура-  
вского, нешпемного тестя, котрий давав  
інформації Głos'ови pzemysk'ому. В'н  
обжалован за обиду чести печатаними ста-  
тьями п. новинами про вські надужити пе-  
ремишльскіх військових. Тих статей і но-  
винок було багато, отже розправа має  
потривати щось два тиждї.

Редактори Реґакович і Луцкь обжа-  
лован за то, що зь Głos'u prz-mysk'ого пе-  
репечатали нотатку, мов-то Х-тий корпус  
засилував выдану вь 1898 р. (зь нагоды  
ц'сарского ювілея) амнестію для дезерти-  
рів, а Х-ий корпус каже, що амнестія о-  
біймала тільки резервистів п. обвизаних  
до військовп служб, котрі ще не ставали  
до асентирунку, а де таких, що зложили  
присягу в'рности п. ут'мили зь чинноп служ-  
би, а о таких іменно розходило ся.

Редактори Głos'u prz-mysk'ого обжа-  
лован за багато статей п. нотаток противь о-  
фіцирів п. підофіцирів. Н. пр. о полковни-  
ку Круліну писано, що в'н трактує під-  
владних, як п'бь, п. наведено більше як  
п'бь сотки прим'рив знядана надь войка-  
ми, наводичи по імени войків, котрі, до-  
ведені до відчаїня, загрозили масовым  
самоубійством. Також писано н. пр. о ка-  
прані Романкевичу, що в'н утомленим  
войкам, коли вже не годні були дальше ро-  
бити, вилпав воду за обшивку, а оп'сля,  
коли се появило ся вь Głos'ї, в'н підозр'я-  
ваючи деяких жовітрів о поінформоване  
редакції, знущав ся надь ними вь ночі,  
аби вымусити водь них признане до зно-  
сін зь редакцією Głos'u. Своп закиди вой-  
сковым подавав Głos на основі листів  
водь войків. Тимчасом команда Х корпус-  
са каже, що вь Перемислі трактує ся вой-  
ків добре, а коли були кары, то заслу-  
жені.

Вь Jednodniów'ц' було писано о кіль-  
кох офіцирах, що они на роверах вы-  
правляють герц' по тротуарах; пишмть,  
що в'язджают вь збже, п. дають там па-  
сти ся своим коням; якогось безименного  
поручника зь 58 п. п. похвалено за те, що  
в'н давав Głos'ови інформації; п. т. п.

Команда Х корпуса заперечила всь ті  
факты, отже прокураторія обжаловує наведе-  
ні выше особы о св'доме оголошене фаль-  
шивых закидів, щоби выкликати погорду  
до військових властей п. заряджень!

Реґер стає передь судом як вой-  
сковий арештант. Приводить єго до суду п.  
водводить назад до гарнізонного арешту  
п'дь трема баїгеами, а вь судовій салі  
сидить зь обжалованими „пань профес“ п.  
пильнує Реґера. Коло трибуналу, при окре-  
м'м столику сидить підполковник авді-  
тор Вольф зь Перемисля.

Розправу провадить радник Шимоно-  
вич. Вь розправі бере участь 35 осіб:  
7 обжалованих, 6 судів зь прокурато-  
ром, 14 присяжних зь заступниками, 6 о-  
боронців, 1 авдітор п. 1 профес. 35 о-  
сіб, не числячи св'дків, дивникарів, пуб-  
лики! Мимо того заряджено розправу не

вь великій салі, де все водбувають ся роз-  
правы передь присяжними, але вь одній зь  
малых сал, де навіть не було м'єсць для  
присяжних. Вь тій комнаті має кілька-  
десят людей душити ся два а може три  
тиждї!

Оборонець д-р Лезер в'нсь на са-  
м'м вступі о відпочене розправы аж до  
часу, коли буде воля велика салі. Про-  
сив о відпочене розправы ще зь тої при-  
чини, що не одержав приписаних зако-  
ном 8 днів на се, аби м'гь порозум'їти  
ся зь своим клієнтом Реґером, бо вой-  
сковій власті унеможливили се. Реґер не  
має заперученого законом часу на приго-  
товане своєї оборони, отже розправа не  
може водбути ся.

Колі трибунал водійшов на нараду,  
стала ся нечувана досі р'ч. Вітик звер-  
нув ся зь якимсь запитанєм до Реґера.  
Вь тій хвилі підн'є ся авдітор п. кинув  
строгій погляд на професа. Профес вы-  
проводив Реґера зь салі, хоч на підставі  
закона лише голова трибуналу має право р'ш-  
шати, коли обжалований має бути на салі  
чи вийти.

Трибунал водкинув жаданя д-ра Ле-  
зера.

По залагодженю формальностей розпо-  
чала ся ц'логодинна кампанія оборони про-  
тивь присутности авдітора вь урядовім  
характері. Зь огляду на се, що авдітор  
Вольф має бути покликаний до розправы  
яко знаток, аби дати поясненя до пооди-  
ноких уступів амнестії, д-р Циперь до-  
магав ся, аби тї границі не були пере-  
ступлені, аби в'н не аситував ц'л'й роз-  
правы вь урядовім характері, п. аби яко  
знаток покликати ще цивільных правни-  
ків, радника Бортика п. адвоката д-ра  
Дзєндзелевича. Д-р Шляйхер выступив  
ззагалі противь присутности Вольфа, на-  
віть яко знатка, бо трибунал сам знає  
законы, п. аби Вольфови вызначити м'єсце  
м'як публікою. — Трибунал водкинув  
се жадане, бо акт обжалованя, котрий по-  
кликів Вольфа на знатка, є вже право-  
сильний.

Обж. В'тик підн'є справу усуненя  
авдітором Реґера зь салі, але трибунал  
водбрав єму голос, бо се належить до  
самого Реґера. Вь імени Реґера промовив  
д-р Лілієн. Присутність такого достойни-  
ка військовп, як Вольф, мусить вазати  
військових, котрі будуть переслухані яко  
св'дкі, п. в пресію на Реґера, для того до-  
магав ся, щоби пана підполковника закли-  
кати до салі аж тогдї, коли в'н буде  
потрібний яко знаток. Рівночасно запрете-  
стував противь безправного виведеня Реґе-  
ра зь салі п. перепон, які ставити ся по-  
розум'їно обжалованих м'як собою п. обо-  
роною. — Трибунал водкинув жадане Лі-  
лієна, але зазначив, що всяка власть вь су-  
довій салі належить виключно до него, а  
до п'бького більше.

Колі трибунал хот'в пок-що пусти-  
ти В'тика, Глушка п. Журавского, а присту-  
пити до справы Реґера, Колькевича, Реґако-  
вича п. Луцка що до статей о засилувано  
амнестії дезертирів, В'тик заявив, що  
не Реґер, але в'н подав тую статью. Не  
хоче, аби другий за него терпів, п. просить  
аби обжаловане за тую статью звернено про-  
тивь него. На случай коли-б єго обжа-  
лувано резігне зь прислугуючого єму зам'ту  
задавленя.

Зачало ся переслухуване.

Колькевич, одв'чальний редактор  
„Głosu“, не пригадує собі, хто був авто-  
ромь статі. Був переконаний, що факты  
подані вь статі правдиві, бо вь Перемис-  
лі мав уже 17 розправ, зь того 12 вой-  
сковых, а допсудателі перевели вь 16 про-  
цесах доказь правди п. єго все уволюєно.

Реґакович боронив ся так: До редак-  
ції, коли она не є независимою, зголошуєсь  
маса людей, як-б до прокураторії; але ре-  
дакція не посідає тільки средств п. слід-  
чих органів, що прокураторія, щоби кож-  
ду справу пров'їрвати. Вже кілька м'єсців  
перед тими люде зголошували ся зь жало-  
бами на фальшиву інтерпретацію амнестії,  
отже донесене Głosu prz-mysk'ого выдалось  
єму имовірним, тым більше, що редакція  
сеп часописні, будучи на м'єци, могла п. му-  
сьла постарати ся о автентичні інформації.

Редактор Луцкь заявив, що в'єсть  
о арештованю дезертирів взяв вь доброй  
в'р'ї зь Głosu prz-mysk'ого.

На т'м розправу відпочене до нині.

## Повыборчі письма.

Зь Перемислянина одержуємо  
ниж водь Вп. о. дек. Татчаковского зь Ду-  
наєва отсе письмо:

Прощу о ласкаве ум'єщене сих кілька  
сłów у водповідь на допис п. „Выборца“  
зь Перемислянина ум'єщену вь '09 ч.  
„Д'ла“.

Не перечу того, що духовенство судо-  
вого округа перемислянского не ємо бра-  
то ся до минувших выборов до сойму, а  
причини сему по мой думц' дві: раз,  
що обчислпвши шансы выбору вь пов'т'ї,  
де єсть 29 вірлістів Н'мц'в п. Поля-  
ків п. 13 выборов зь Перемислянина п.  
Св'ржа, разом 42, не вчисляючи інших  
завс'гдї намь противных, а кандидат  
польскій Потонцій єсть властителем 21  
с'ль, при тепершнім статі розвитку на-  
шого народу, не було над'ї на выбор  
Русина; а по друге особа нашого кандида-

**КУЩАК & ЗУБИК**  
площа Галицка ч. 1.

порувають по  
найнижших  
цінах

Модні вовни в найкрасших виробх і барвах.  
**Шовки, Фланелі, бархани, хустки.**



та. П. Березяк, котрий на справозданню по-польськомъ въ Бруховичахъ передъ двома роками выступивъ противъ о. Ганячевича за те, що вонъ старавъ ся о долю священни-чихъ вдовъ і дяківъ, не бувъ для духовен-ства особливо симпатичною. Правда, вонъ по-знійше толкувавъ ся зъ сего, однакъ загалъ ду-ховенства відносивъ ся до него недовѣрливо. Селянська Рада поставила кандидатуру п. Бе-резяка на жадане селянъ сусѣдуючихъ зъ Кореллчами, мѣсцемъ замѣшканя п. Берез-яка, не маючи иншого вибору. Правду сказати навѣть селяне виборць зъ Глинянського вѣдворжували ся, що на п. Березяка голосу-вати не будуть.

Закладъ учоронений п. дописувателемъ, очевиднимъ сторонникомъ п. Березяка, Се-лянської Радѣ — дивний. П. Березякъ єсть членомъ видѣлу Селянської Радѣ і бувъ о ходѣ справи цѣлкомъ поинформований, а на засѣданяхъ, котрыхъ вѣдбуло ся въ часѣ кампаніи здавсь менѣ чотири, бувъ присут-ний і самъ ухвалювавъ починені заряжен-ня; мѣгъ жадати чогось бѣльше, а було бы виконано, але не жадавъ анѣ вонъ самъ анѣ прочіи два члени-селяне. Помѣжъ тими за-рядженнями було и се, що на кождѣ вѣче ви-значено одного члена видѣлу, очевидно за-его згодю, щоби бувъ на вѣчу и вѣго отвѣ-равъ. Анѣ головы анѣ секретаря нѣколи не ви-значено: поводовано ся тымъ, хто ближе мешкає. Межи иншими визначено и п. Бе-резяка. Впротѣмъ о. Кармалита, секретарь, бувъ на вѣчу въ Остаповичахъ; въ Курови-чахъ не мѣгъ бути, бо мавъ того дня собор-чикъ. Мене звѣлививъ видѣлъ вѣдъ участі въ вѣчу въ Куровичахъ (пять миль вѣдъ мене); коли вѣдбувався вѣче въ Дувановѣ, умеръ парохъ Стриганецъ и я яко деканъ, сусѣдъ и кровнякъ, мусѣвъ заняті ся его похорономъ; а въ день вѣча остаповецкого дѣлавъ дощъ якъ зъ цѣбра, отже годѣ було ѣхати три миль приватною дорогою. [Се бу-ло и причиною, що въ Остаповичахъ майже нѣкого не було, о скѣлко знаю, навѣть п. дописувателя]. Такожъ виначувавъ видѣлъ референтѣвъ на вѣча и помѣжъ иншими ви-значивъ п. Березяка, яко имовѣри тогды кандидата, въ той цѣли, щоби давъ ся по-знати [отже въ его користь] и чей-же не за-перечить п. Березякъ, що одержавъ зъ мо-ихъ рукъ написаніи диспозиціи до рефера-тѣвъ. Тому тверджене п. „Виборць“, що Бе-резякъ на-борзѣ взявъ рефератъ, єсть просто неправдою. Що-до другого референта, то п. Сѣкорскій впровадивъ видѣлъ въ блудъ и мусѣвъ въ послѣдній хвилѣ латати. Впро-чѣмъ що-до референтѣвъ — то трудна спра-ва, зъ порожного не налле, вишоленихъ референтѣвъ у насъ въ повѣсть нема и Се-лянська Рада старавъ ся доверва виборити ихъ, кождий початокъ тяжкій. До Куровичъ спро-ваджено референта зъ чужого повѣту а та-кожъ и на инші вѣча шукали ми референ-тѣвъ лучшихъ, однакъ годѣ ихъ було дѣста-ти, а скаже п. дописувателю о томъ о. Я-римовичъ.

А що-до правыборѣвъ въ Дунавѣ, то дописуватель мнѣвъ ся зъ правдою, пишу-чи, що я чомусь не давъ ся вибрати и не бувъ при правыборахъ. Я бувъ при выбо-рахъ цѣлий часъ, але упавъ, хотѣ одержавъ 84 голоса, бо симъ разомъ латинники и жи-ды йшли солідарно противъ Русинѣвъ, ко-трѣ вѣ меншости, и рахунокъ виборчій ви-носивъ ту около 100 коронъ.

А. Ганячевскій.

## Гостина руского народного театру въ Ряшевѣ.

[Письмо з Ряшева.]

Довгі роки мусѣли чекати Русини, за-мешкавши въ Ряшевѣ, щоби почувти зѣ сцени родне слово и чарѣвий звукъ родной пѣснѣ. Рускій театръ гостивъ ту ще 1894 року. Тожъ миду несподѣванку зробила намъ Вп. Дирекція и Вп. Дружина театру, загостивши до Ряшева на три представлєня въ дняхъ 24, 25 и 26 вересня с. р. Можна було побо-юватись, чп нашому театрови поведе ся тутъ такъ, якъ 1894 р., бо часъ выбрано дуже недобродный, конець мѣсяца, а ще до-того вересня, коли по причинѣ лѣтного вѣзду повно скрѣзь недоборѣвъ, а додати ще й тѣ перед-и по-выборчѣ „wyprawy krzyżowe“ противъ Русинѣвъ на стовпнхъ Dziennika, Narodówki, Przeglądu и другихъ, котрі не зѣстають безъ впливу на польску успѣль-нѣсть не тѣлько на вѣходѣ [якъ свѣдѣть о собѣ косѣвскі „Sokoły“, але й на заходѣ. И ту могутъ знатись люди, що уважають най-бѣльшимъ патріотизмомъ водноситься воро-жо до всего, що руске, и игнорувати. Однакъ на честь загалу тутешной польской публики треба сказати, що она не водтгнулася вѣдъ руского театру.

Дано три представлєня: 1) Не ходи Грицю, 2) Пѣдбѣгане и 3) Запорожець за Дунаємъ. Вправдѣ на першихъ двоохъ пред-ставлєняхъ було публичъ не ось-то багато, все-жъ бѣльше якъ неразъ на представле-няхъ другихъ провинціальныхъ трупъ. Не-численна колонія руска, зъ выняткомъ тыхъ, що черезъ занятя службовіи вѣйхали на той часъ изъ Ряшева, ставплася въ ком-плетѣ, але видѣли мы и богато особъ не-Русинѣвъ на поважнихъ становнхъ, а бу-ли й такі, що вразъ изъ родинами загощали на всѣ три представлєня. Певно зѣбралось бы було богато бѣльше, кобы такъ — якъ сказано — не конець мѣсяца и та обстано-ва, що много людей думало, що не порозумѣ-ють гри и руской мовы. Тымчасомъ знаме-нита гра и не менше знаменито проваджені хоры нашихъ дорогихъ пп. артистѣвъ спра-вили, що добра слава руского театру ро-зѣйшла ся скоро межи публикою и на по-

слѣднѣмъ представлєню сѣля выповнилась по береги самою добѣрною публикою, котра зъ занятѣмъ слѣдила гру на сценѣ та й не щадила вповнѣ заслуженихъ оплескѣвъ и вельми вдволеня выходила зъ театру. Нашъ театръ мѣгъ и далше члєпати на поводже-не, кобы не мусѣвъ бувъ вертати назадъ до Ярославля; але на кождий случай и черезъ тѣ три представлєня воднѣвъ великій успѣхъ, бо давъ ся познати тутешной публицѣ зъ найкрасшю стороны.

Що-до гри артистѣвъ, то всѣ мали тѣлько слова признанія, а сѣбѣвъ могли оду-шевити. Не гадаемо писати обширно кри-тики, бо крѣмъ похвалы критикувати не було-бъ що и, гадаю, сего намъ нашъ ар-тисты за зле не возмуть. Въ головнихъ роляхъ выступали пп. артистки и артисты, що у руской публики мають вже свою за-служену славу, якъ панѣ Осиповичева, Сло-бодѣвна, Рубчакова, Кравчукѣвна, а зъ па-нѣвъ Гембицкій, Рубчакъ, Нижанковскій, Стадникъ и молодой нашъ теоворъ Петро-вичъ; тожъ всѣ роля були вѣддані зъ жи-тѣмъ та правдою и старанно вигудювані. Поднести однакъ годѣть ся на честь нашої театральної дружины, що и всѣ поменші роля для неї однаково важні: выступовані и вѣддані старанно й правдиво, а сѣ рѣчи великой ваги, коли всѣ роля хочъ-бы й най-менші трагичесъ поважно, бо доперва тогды бачимо на сценѣ рухъ та жите и все те складає ся разомъ на прегарний выкѣче-ний образъ и цѣлѣсть робить о много силь-нѣйше и красне вражѣнє. Се, признаемо, не малый трудъ, але сѣ для драматичнои шту-ки на сценѣ дуже потрібне и сѣ єсть на рускій сценѣ а заслуга ту передовѣмъ ре-жисерѣмъ а такожъ нашою дружиною, що для неї всѣ роля однаково важні. Сѣмъ можно сказати, що всѣ давнѣйшіи силы нашого те-атру стоять на высѣтѣ своєї зацѣли, а у молодшихъ видю щирѣ змаганя до того. Нашъ театръ розвивавъ ся гарно, а на такіи успѣхъ може здобути ся тѣлько щира праця и привязанє до руской сцены. Всѣ гостѣ, що були въ театрі, мали для гри нашихъ артистѣвъ тѣлько слова признанія, а що-до сѣбѣвъ, то всѣ подивлялись тѣ звѣнкій голосъ, той сильній гарный голосъ и Рубчака та й знаменито проваджені хоры, а и оркестра, хочъ нечисленна, не лишавъ теперь нѣчого до бажаня. За тѣ щирѣ труды належить ся Вп. Дирекціи и Славной Дружинѣ театраль-ной вѣдъ Русинѣвъ сердечна подѣка. И не тѣлько за те, але и за ихъ поступованє по-за сценю, котре приєдиє руской Дружинѣ театральної повагу у своихъ и чужихъ. По-мѣтила сѣ й тутешна публика и зъ вели-кимъ признанємъ сѣ подносила. И ту наша Дружина честно держить прапоръ народно-го достоинства. Варто було видѣти, коли до скѣнченнѣ послѣднѣмъ представлєню на-ша Дружина театральна зѣбралась на двѣр-ци въ реставраційній салѣ коло одного сто-ла и провела добру годину середъ щирои розмовы, перерываючи часъ вѣдъ часу звѣн-кою пѣсєню, то здавало ся, що сѣ одна ро-дина, въ котрой и згода и миръ и тишина, а лучить ту родину сильна доля и спѣльна праця для высшой идеи.

Зъ жалемъ проводили декотрі тутешні Русини нашу дружину театральну середъ звукѣвъ пѣснѣвъ, зъ сердечною подякою за такъ милу хочъ коротку гостину и за щирѣ працю для руского народу. Дякуючи симъ ще разъ прилюдно кичемо: „Честѣ Вп. Дирекціи та й дружинѣ театральній и вѣд-зываємось до нашихъ братѣвъ зъ Перемы-шля и околнцѣвъ, де теперь нашъ театръ про-бувавъ: Заповнѣть, брати земляки, салѣ те-атральну що вечера по береги самѣмъ собѣмъ на славу, щоби родна пѣсня звѣнѣла ще грѣмче и будила спячихъ братѣвъ. Спомагай-те Дирекцію и Дружину въ щирыхъ ихъ трудахъ, бо на сѣ вповнѣ заслугоють. Мы нашимъ театромъ и передъ чужими повелѣ-чатись можемо.

## НОВИНКИ.

— Въ справѣ нового маршалка краєвого до-носять зъ Вѣднѣ, що вчера рада міністрѣвъ ухвалила предложити цѣсаревѣ внесенє име-нувати маршалкомъ г-ра. Андрея Потоцкого. Именованє має появити ся около 10-ого с. м.

— Д-ръ Иванъ Франко — якъ телеграфу-ють нинѣ зъ Вѣднѣ — умиѣстивъ въ Die Zeit дуже остру статью про послѣдній галицкій выборы.

— На дохід п-и Маріѣ Слободѣвноѣ відиграє рускій-народный театръ драму Толстого „Власть тѣмъ“ дня 8 жовтня (въ второк) у Перемншлѣ. Сѣ буде заразомъ пращальній виступъ сѣй артистки, по якимъ вона, наживши собѣ славу, стане жакнвати родинного щастя. Тожъ теперъ слѣдъ би намъ сказати де-що про п-у Марію Слободѣвну.

Передъ десятима майже роками, тымпо, якъ появило ся на сценѣ молоде, нѣжне дѣвча і зѣднало собѣ загальну симпатію. Першимъ своїмъ виступамъ молоденька дебютантка показала, що талан у неї великий, що варто працювати надъ нимъ. Зрозумѣвъ сѣ добре п. Кость Підвисоцкій, тогдышній режисеръ на-шого театру, і своєю умѣлою рукою спрова-дивъ талан п-и Слободѣвноѣ на ту дорогу, на який вінъ находить ся сьогодні. Спершу лі-рична і пѣйна артистка — переходить зъ ча-сомъ на ролѣ драматичнихъ героїнь. Першою зъ такихъ рѣль була роля Марусѣ въ „Не ходи Грицю“. Коли сѣя драма появилася на сценѣ, при першій ѣй обсадѣ роля Марусѣ ді-сталася сѣ п-и Слободѣвній. І нинѣ грає вона її, ту Марусю, лише зъ бѣльшою силою, зъ бѣльше трагичнымъ серце трагізмомъ. До най-ліпшихъ рѣль п-и Слободѣвноѣ в першихъ ро-

кахъ належали: роля Варки въ „Нѣщасній ко-ханю“ і циганки Ази въ „Хатѣ за селомъ“.

В 1898 році уступає артистка зѣ сценѣ і жакнває спокійно у Равѣ рускій. Пять літъ артистичного життя середъ оплескѣвъ, ставѣ, — жити що мѣєць в иншій мѣстѣ, між иншими людьми — а потімъ тихе жите майже на се-лі... Розумѣють сѣ, сѣ не могло лишитись безъ впливу на поетичну душу п-и Слободѣвноѣ. І ось, почавши під 1898 р., виливає вона своѣ чуті на папір. Тут повстають ѣй нариси і оповѣданя, зъ якихъ частина опублікована в збірцѣ „І тѣмъ вона бѣла...“ Про сѣ перші писаня п-и Слободѣвноѣ можна сказати не-редъ усѣмъ, що в нихъ знати наскрѣзь поетичну душу людини дуже вразливо. Темою їхъ са-жыть нещасна любов — зраджена дѣвчина, яку зрадливцѣ покидає, ѣй роспука, тутъ, зневіра.

По трехъ рокахъ жити в Равѣ рускій вер-тає п-и Слободѣвна в 1900 році в надолонѣ на сцену. І зновъ рікъ артистичного жити, рікъ жити середъ слави, оплескѣвъ, признанѣвъ, похвал і загального одушевленя. І репертуаръ сѣй артистки з огляду на силу рѣль поби-лаєть ся ролю Присєки въ „Киднѣвъ вѣ-хрестѣ“, найліпшою ѣй ролюю, далѣ Наталки въ „Душєгубахъ“ і в Аннѣ у „Власть тѣмъ“. Сю останню вибрала собѣ п-а Слободѣвна на прощальній виступ. І зновъ з посередъ слави, оплескѣвъ, з посередъ нервового жити у тихе жите спокійно, але вже инакѣ, в житѣ ро-диннє. Заживє вона в Ярославі з п. Анто-номъ Крушельницкимъ, учителемъ при тамош-ній гімназіи, де звѣчає їхъ дня 10. жовтня проєславскій канонікъ о. Хотинецкій.

— Д-ра Бобиньского просяють вже ажъ до угодъ офіційальнй круги. Оногды праща-ли его пирѣмъ бѣвший и теперѣшній члєни краєвой рады школьницъ, вѣдтакъ пращавъ его обѣдѣмъ лат. архієп. Бѣльчєвскій, а нинѣ зновъ обѣдъ для него и члєнѣвъ краєвой рады школьницъ у намѣстника г-р. Пинѣ-ского.

— Вѣдъ п. Модеста Менѣньского, нашего артиста-спѣвака, одержуємо зъ Франкфурта надъ Меномъ осьъ такѣ письмо зъ дня 3 с. м.: Вп. П. Редакторе! Прошу о ласкаве по-мѣщенє сѣй новатки въ найблизшій числѣ Ва-шої хваленої часописѣ: В якійсь часъ по вѣ-ступѣ моѣмъ дня 18 сєрпня в оперѣ „Марта“ появилася в кѣльохъ польскихъ газетахъ (Gazeta, Gazeta lw.) згадка, котра має за цѣль подати до ширшої вѣдомости фактъ много щастливого виступу. Та мимохѣтъ насущавъ тут на гадку пословца „бѣрши але міру знай“. Мій приятель, якъ бачу, цѣлкомъ добре зичливий — спасибѣ ему за сѣ — посущавъ троха за далеко, бо робить зъ мене „Młodego Polaka“ сѣ-бѣ-то передає гадку рецензентѣвъ франкфуртскихъ! Заявляю отже, що сѣмъ ра-зомъ і в сѣей спѣсѣ той незнакомій приятель зробивъ менѣ медвежу прислугу, бо конета-тую, що жадна зъ франкфуртскихъ часописѣй не назвала мене „Młodym Polakiem“, якъ та-кожъ від сѣбе могу увѣрити сего добродѣи, що сѣи вінъ в сѣей спѣсѣ єхоче дальше під-готовляти менѣ симпатію галицкій публики, то певно нѣяка користь ему не буде зъ сего сѣафранкованого „Młodego Polaka“! — Зъ гла-бокомъ поважанємъ Modest Meniński.

— Вѣдѣзва зъ Любачева: В дин 1 жовтня с. р. о годнѣ 1 по полудни огонь зъ незна-ной причини, в стодолѣ одного мѣщанина в Любачевѣ і при сильнімъ вѣтрѣ, протягомъ кѣль-кохъ годинъ зничивъ до тѣа 182 господарствъ, обнимавшихъ 315 будинків. Около 400 родинъ зѣстало безъ дому і хлѣба, а шкода виносѣть около мѣлюна корон, зъ котрыхъ лишень мала часть була обезпечена. Скоря помѣдъ для по-горѣнихъ доконче потрібна, тымъ бѣльше, що богато зъ погорѣнихъ потратили такожъ и земле-люди. Заснований Комитетъ ратушничий упра-щає Свѣтліи Магістрати мѣст, Уряди мѣскі і инші П. Т. Зверхности, щоби звымили скоро зашити ся збиранємъ складѣвъ для погорѣлихъ і надѣливали в грошахъ, одежи і харчи на ру-ки предѣдателя Комитѣта о. канон. Вѣнк. Кіналі. — Любачѣвъ д. 3 жовтня 1901. О. Вѣнк. Кіналі (предѣдатель), о. Вас. Гоговскій, Густавъ Шопиньскій, Михайл Греннѣ (бур-містр).

— Вчера 21-ого ст. ст. вересня минуло 150 лѣтъ вѣдъ дня уродженя Д. С. Бортнянского, славного нашего земляка Украины, звѣст-ного композитора церковного и директора придворнои капелѣ въ Петербургѣ.

— Директоръ нѣмецко-руской гімназіи въ Чер-новцяхъ Вѣнк. Фавегманъ померъ у середѣ с. т. по довшой недужѣ.

— Найстаршимъ вѣномъ учителемъ въ Угор-щинѣ єсть Иванъ Варга въ новоградѣмъ сѣль Шаволѣ. Учителемъ ставъ ще 1829 ро-ку, а теперь, въ 90 роцѣ жити, попросивъ ся на пенсію, потрудивши ся въ учительской службѣ 72 роки.

— Дробнѣй вѣсты. У Вѣднѣ вѣдбуваєсь нинѣ и завтра конгрѣсь помѣщѣвъ и державна вистава огороднича. — Въ Родати-чахъ, городецкого повѣта повѣсивъ ся 14-лѣ-тній сынъ селянскій. — Въ Солотавнѣ арештовано Юрка Кунчака, бо підозрѣвають о підпалѣ власной хатѣ, котру обезпечивъ рѣеѣдъ тымъ въ товариствѣ „Славянъ“. — Въ поци на 4-ого с. м. звѣднѣний повѣдъ коло Хриплина (пѣдъ Станиславомъ) переѣхавъ будинка Возняка. — По львівскихъ скле-пахъ несовѣстныхъ появили ся фальшиві ме-тры, звѣчайно о 1 цмт. коротші.

## Посмертнѣ оповѣстки.

Викторъ Гаморанъ, студентъ правъ на вѣдѣньскѣмъ університетѣ, сынъ б. посла о. Кирша Гаморакъ, померъ въ Стецевѣй дня 3 с. м. въ 22 роцѣ жити. В. е. п.

Русини! Памятайте на руску Бурсу ремѣ-сно-промыслову у Львовѣ!

## Телеграммы.

Вѣдѣнь 5 жовтня. Wiener Ztg. оповѣщує розвязанє соймѣвъ въ Далиматин, Тиролю, Гориціи и Петріи. — Цѣсаръ вѣдѣдѣвъ вчера королѣ румынского и забавивъ у не-го звышъ годины. Оцѣдѣи бувъ у королѣ гр. Толуховскій и конферувавъ довшой часѣ. Вечеромъ королѣ вѣдѣхавъ. — Нѣмецке сторонництво людове скликано засѣданє свого клубу на 16 с. м.

Будапештѣ 5 жовтня. Кольоманъ Тиса за-явивъ своимъ приятелямъ, що по упадку въ Вѣтнѣмъ Вараднѣ рѣшучо не прѣіме ма-дату зъ иншого округу и уступає ся вѣдѣъ участі въ житю публіцизмѣ. — Угронѣ ми-мо того, що выбраний одиоудшно, заявивъ, що мандату не прѣіме. — Будучимъ прѣ-зидентомъ палаты называють б. министра Е-ронімого, що выбраний ажъ въ трѣохъ округ-гахъ. — До теперъ выбрано 253 либералѣвъ, 72 Комуністѣвъ, 10 Угроністѣвъ, 11 дикихъ, 20 изъ католицкой партіи людовои, 5 наро-довѣцѣвъ и 1 демократа.

Прага 5 жовтня. Выборча вѣдѣзва кон-сервативной чєскои шлѣхты подносиць ко-нечнѣсть нероздѣльности королевства чєско-го и справедливого поладаня національного питання. Згадує о компромѣсѣ зъ вѣрнокон-ституційною нѣмецкою шлѣхтою и высказує гадку, що той компромѣсѣ лишь тогды при-чинить ся до получєня вѣдѣноснѣвъ, коли буде порѣшєний въ законодательній дорожѣ. — Вѣдѣзва нѣмецкой шлѣхты рѣвно-жъ згадує о компромѣсѣ и каже, що вонъ вѣдѣповѣдає политичному становищу обохъ партій. Сто-ронництво заявляє ся за удержанємъ дотѣ-першнѣи куріи бѣльшой посѣлости и за-пєвнє, що и въ будучности буде прѣдѣр-жувати ся тыхъ самыхъ засадъ и тои самои программы, що до теперъ.

Лондонѣ 5 жовтня. Часописецъ депосає, що королѣ мавъ легко занедужати въ Бал-моралѣ. — Посѣля послѣднѣи лѣтѣмъ стратѣ вѣдѣдѣвъ Кієвѣвича въ оногдышнѣй битвѣ мавъ 45 забитыхъ и 114 тяжко ранєныхъ.

Нью-Йоркѣ 5 жовтня. Сполученій Держави вѣтовий приєтупити до мѣжнародной ак-ціи противъ анархистѣвъ въ той спѣсѣ, що не дадутъ имъ у сѣбе захѣту, а вѣдѣъ усѣхъ, прибуваючихъ до Америки, будуть wymagaти посвѣдченя паспортного, що не суть анар-хистами.

Парижѣ 5 жовтня. Зъ днемъ 8 с. м. бу-дуть мусѣли суды выступити противъ тыхъ конгрегацій, котрі до того дня не заявили, що подѣдають ся закономъ, рѣшеному па-рламентомъ. Здаєсь однакѣ, що суды не будуть тутъ мати богато работы, бо конгре-гаціи, не вѣдѣвши проєбѣи о авторизацію по-буту у Франціи, або вже розвязані, або вые-мігрувати. Суды займуть ся тѣлько зѣбезпече-нємъ и ліквідацією полѣшеного конгрега-ційми майна. — Бѣльша часть конгрегацій подчинилася новому закону, а лише пять изъ бѣльшихъ орданѣвъ рѣшили покинути Францію, а то: Асумпціоністы (14 монасти-рѣвъ), Бенедиктинѣ (22 мона.) Капуцины (32 мона.), Кармалиты (13 мона.) и Базиллы (57 монастирѣвъ).

Вп. І. Найбергер і С-ка Склад рілляничих машин у Львові, ул. Горючецька ч. 53.

Закуплена у Вас сѣкарня „Польонія“ позав-дає дуже доброю, тому вважаю Вамъ мою подяку і прошу о надѣсланя ручної молотилы зъ ватраса-чємъ соломи.

Зъ поважанємъ: о. Іванъ Матѣяшъ [в. р.] греко-като. парохъ в Яструбчакъ х. Крєстєнополя

Спровадженій від Вашої фірми млянок до я-щєна зѣбѣа єсть цѣлковито добрий і я зъ него дуже задоволеній. Посилаю віру по ручну молотилу зъ ко-лесомъ замаховнимъ та зъ вѣтрячємъ соломи і пишу-чємъ зъ правдивимъ поважанємъ:

О. Євстахій Баранік [в. р.] Сідлєвєка п. Рома-нівъ в. Бібрєжє. 330 і—8

## Надѣболанє.

### Д-р Евгений Пясецкий

властитель заведенія для гімнастики лѣч-ничѣи, ортопедіи и масажу, повернувъ зъ науковѣи подорожѣ по Нѣмеччинѣ и Швеціи. Ординує вѣдъ 2—4 по полудни — Площа Смальскі ч. 5. 513 і—7

Спеціалістѣ для недугъ грудей и горла

### Д-ръ Евгений Озаркевичъ

(въ лѣтъ лѣкаръ заведена лѣкничого въ Шавинцѣи) ординує вѣдъ початку Жовтня до кѣнця Маѣ стало у ЛЬВОВѣ

въ каменниці „Народного Дому“

Ул. Корняковѣвъ ч. 1, II. поверхъ вѣдъ 3—5.

Надворный и прибочный лѣкаръ-дентистъ

### Д-ръ З. Райнгольдъ

повернувъ и ордин. Сикстуска ч. 29. 506 8—19

Найчистѣйша алькалічна

Gléssnübler

вода щавова.







Виходить у Львові що дня (крім неділі і русяких свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додатокъ „Вибірка найзнаменитішихъ повстей“ виходить во вторникъ і во вторникъ і п'ятницю на перембну разомъ зъ „Дѣломъ“.

Передплату і инсерати приймають: у ЛЬВОВІ Адміністрація „Дѣла“ ул. Баторія ч. 24. Бюро газетъ А. Ольшевського ул. Килинського 2; С. Соколовскій Пасажъ Гавсманъ ч. 9; К. Бухштабъ ул. Кароля Людвика ч. 23. — у ВІДНИ: М. Дукес, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; ВЪ ФРАНКУРТѢ і ГАМБУРГѢ: М. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „Дѣло“ і належність за инсерами платити у Львові.

# ДѢЛО

Передплата на „Дѣло“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрії: за границею: на цілий рікъ . . . 32 к. на цілий рікъ . . . 44 к. на півъ року . . . 18 „ на півъ року . . . 22 „

у Львові: на цілий рікъ . . . 28 к. на півъ року . . . 14 к. на чверть року . . . 7 „ на місяць . . . 2 к. 40 с.

Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереження. — Рекламція неопечатаній ніякий вѣдъ порта.

Поодинокое число коштує 12 с., на пров. 14 с.

Оголошенія звичайні приймають ся по 20 с. вѣдъ одной строчки инсерації або еп. мѣсе а въ рубриці „Надбѣлане“ по 50 с.

Поляки і инші доносенія приватні числять ся по 80 с. вѣдъ стрічка.

## Передъ радю державною.

Якъ звичайно передъ отворенемъ нової парламентарної сесії, такъ і теперъ органи рѣзнихъ сторонництвъ старають ся представити собѣ будучу ситуацію, яка може витворити ся въ першій мѣрѣ зъ становища, яке головній парламентарній партії гадають зайняти супротивъ предложеній і намѣреної тактики правительства. Въ дальшій мѣрѣ ситуація буде зависѣти вѣдъ того, зъ якими планами і жаданнями, зъ якою тактикою виступлять поодинокі, хочъ-бы найдѣбнѣйшій сторонництвъ парламентарній і яке становище займуть супротивъ нихъ головній сторонництвъ зъ правительствомъ.

Нѣмцкій і чеській дневники твердять, що ситуація правительства буде теперъ тяжка, якъ зъ початкомъ попередньої сесії. Тимъ хочуть они здасть ся дати пізнати, що чесько-нѣмцкій спѣръ зновъ вѣдѣе ся голомонь вѣдъ посольскій палатѣ. Клопотъ буде зъ виборомъ другого віцепрезидента, бо нѣмцкій людовѣ въ сѣй хвилі не хочуть бути заступленими въ президіи, а більшість не знає, котрому сторонництву вѣддати спадщину по нѣмцкихъ людовцяхъ.

Найважнѣйшою справою, яка теперъ має стати на порядку денномъ, є справа бюджету на 1901 і на 1902 рікъ. Другою не менше важною справою є угода зъ Угорщиною. Деякі дневники высказують надѣю, що ситуація для сѣи справи поправила ся, бо супротивъ небезпеченства, яке монархія грозить зѣ стороны Нѣмеччини і ви проєкту цювои тарифу, Угорщина не буде робити такихъ перешкодъ, якъ звичайно. Сторонництвъ пануючій, спеціально пануюча въ Галичинѣ польська шляхта, хотѣли бы всѣ справи, які прийдуть на порядокъ денний засѣданъ палаты пословъ, полагодити скоро, безъ борби, безъ дискусії. Коло польске не хотѣло бы допустити до витягнення въ парламентъ внутрѣшнихъ галицкихъ справъ, хотѣло бы выминутти всяку нагоду до дискусії о справахъ національнихъ меншостей, о поневерѣцѣ Русинѣвъ, о выборахъ, о способѣ функціонування адміністративной машины въ Галичинѣ.

Тимчасомъ на порядку денномъ стоить бюджетъ, надѣкотримъ мусить розвинути ся дискусія. Правительство, Поляки і всѣ инші beati possidentes знають, що ся дискусія може бути для нихъ дуже немилу і невигідна. Справа бюджету дає тимъ більше нагоду до широкого дискусії, що парламентъ повиненъ властиво полагодити, ажъ пять бюджетѣвъ. Вѣдъ 1898 року не мала Австрія конституційного бюджету. Податки стягано і выдатки роблено на підставѣ §. 14. Чотирь безпарламентарній роки зробили широкую бюджетову дискусію прямо конечною. Кожда партія, кождий посолъ має тисячъ справъ на серцю, а выговорити ся може лише при бюджетовій дискусії. Галицькі верховоды драгъ на саму гадку о бюджетовій дискусії, бо вони це нѣколи не обрѣхували Вѣдню такъ, якъ въ послѣднихъ часахъ, отже потерпають, аби галицькі независимі послы не здемаскували ихъ. Аби въ радѣ державній не було нагоди до обговорювання господарки въ Галичинѣ, органи польскои гакаты піднісѣ гадку скорочення бюджетовои дискусії такъ, якъ се було въ 1891 роцѣ. Сумнѣваемо ся, чи такий планъ заткана устѣ представителѣмъ гнобленого народа знайде въ палатѣ пословъ багато прихильниківъ, бо не лишъ самі Русини, не лишъ галицька оппозиція жде на бюджетову дискусію. Такожъ инші, сильнѣйшій вѣдъ Русинѣвъ сторонництвъ, мають дещо сказати на адресу правительства що-до внутрѣшнихъ політичнихъ вѣдносій держави. Ческа Politikъ прямо вѣдповѣдає Czasъови, що о скороченю бюджетовои дискусії не може бу-

ти бесѣды, бо Чехи не гадають кинути въ кути національного питання, а галицька оппозиція мусить зробити собѣ сатисфакцію за выборы і инші аномалії галицькои політики. Здає ся отже, що бажаня польскои гакаты не сповнять ся, що рускі послы будуть мати дуже добру нагоду, упомнути ся оправа руского народа і здемаскувати нашихъ гнобителѣвъ.

Въ теперѣшній сесії правительство має предложити палатѣ такожъ проєктъ реформи прасового закона, котра має полігати на знесеню конфіскації, знесеню заборони кольпортѣжъ, на зреформованю параграфѣвъ о спростованяхъ і вѣдданю переступствъ обиды чести підъ звичайній трибуналъ. Ся послѣдня зміна, на підставѣ котрой переступства обиды чести мали бы бути вѣдобрані судамъ присяжныхъ, готова убити цѣлу реформу. Для правосильности ухвалы въ томъ напрямѣ потрібна присутність що-найменше половини пословъ і більшість двохъ третинъ голосѣвъ. Сумнѣваемо ся, чи правительство знайде таку більшість. По вѣдкинню сѣи зміны правительство готово не предложити до санкції проєктъ зміны, котрий може ухвалити звичайна більшість.

## Польска гаката въ Василянскій реформѣ.

Въ ч. 211 подали мы замѣтки въ справѣ руской церкви въ Паранѣ, присланий намъ чоловѣкомъ, коли не просто зъ кругѣвъ Василянскихъ, то очевидно дуже добре обзнанимъ зъ ними. Въ пятій точцѣ тихъ замѣтокъ сказано, що въ справѣ руской церкви въ Паранѣ „не до Владикъ звертати ся намъ, але до суспільности руской, нехай она не жалувє синѣвъ вѣддати на жертву Церкви, нехай не спинає а радше підтримує въ своїхъ дѣлахъ охоту вступати в Чин Василянскій, котрий оден потрафить в своїхъ елѣвахъ збудити духа посвѣченя на таку жертву, якъ мисія бразилійска. Днесъ що-найменше 30 съвѣщеникѣвъ Василянскихъ готові піти до Бразилії, але Чин не може ихъ вивести. Нехай руска суспільність дасть Чини здоровихъ, здѣбнихъ більше кандидатѣвъ, а річ змінить ся від разу на добре. Більше посвѣченя — от чого потреба.“

Замѣтки ті, подали мы безъ жадного додатку вѣдъ себе, хочъ именно що-до повтореної повисше пятій точки насувались намъ деякі гадки і сумнѣвы. Мы не хотѣли виставляти себе на докорѣ, мовъ-то і мы причиняемо ся до того, що „руска суспільність спинає въ своїхъ дѣлахъ охоту вступати в Чин Василянскій“, а волѣли самій руской суспільности лишити підъ розвагу, чи має она причину спиняти чи підтримувати въ своихъ дѣлахъ указану охоту.

Отже скорѣйше, нѣжъ мы надѣяли ся, зайшовъ випадокъ, котрий по-просту змушує насъ до высказаня гадокъ промовчаныхъ въ ч. 211. Останнє число „Руслана“ приносить п. заг. „Цікавий документъ“ таку новину:

„В часѣ поручування оо. Бзуітамъ реформи Василян указували Русини на те, що, коли та реформа доконечна, належало-б ѣи поручити мисіямъ рускимъ свѣщенникамъ, а не чужому закону, котрий вводити-ме соѣ новости, обиджаючи чувства Русинѣвъ. Се очевидно реформатори заперечували, заявляючи по польскихъ часописяхъ, що повисші підозрѣваня не тільки не сповнять ся, а навпаки они (Бзуіти Ред.) розбудять у своїхъ вихованцѣвъ привязаня до руского обряду і руской народности. Та оєй документъ, котрий понизше репродукуемо, свѣдчить про щось зовсѣмъ инше, якъ було заповідане. Ц. к. суд повітовий у Винникахъ вѣднѣ ся в липни с. р. до монастиря оо. Василянъ в Кристинополі в справѣ урядовій, виславши ось яке письмо: „До Всечестного настоятельства чина св. Василя Великого в Кристинополі! В справѣ спадковій по бл. п. Володимирѣ Титлѣ управаша ся о ласкаве повѣдомленя, чи і коли зложивъ він урочишій слѣбъ убоженства. Ц. к. Суд повітовий. Винники 31 липня 1901“. На те наслідя від настоятельства

русского монастиря така вѣдповідь: „Do Przewodniczącego c. k. Sądu powiatowego. Wyd. (?) III. w Winnikach. Na szanowne zapytanie Przewodniczącego c. k. Sądu powiatowego d. d. 31. lipca 1901. L. A. 220/114 mam zaszczyt donosić (!), że Ojciec Aleksander Tytla złożył uroczystą profesję zakonną a mianowicie uroczysty ślub zakonnego ubóstwa dnia 23 kwietnia 1879. Z uszanowaniem (! do ц. к. Суду!) o. Felix Wierciński Tow. Jez. Rektor oo. Bazyli. Krystynopol 8 sierpnia 1901. [При тім печатка руского монастиря:] Sign. monast. Cristinopol Ord. s. Bazyli M.“ — Обидва повисші документи зложені в актахъ ц. к. Суду повітового у Винникахъ до А. 220/901. Коментаря тут не треба, бо сама вѣдповідь свѣдчить, якъ то оо. реформатори участь своїхъ вихованцѣвъ привязали до матерної мови. Видко, що о. ректор сам не респектує нашої мови, коли на руске письмо ц. к. Суду вѣдповідає іменемъ руского монастиря по польски. А коли ks. Wierciński не знає руской мови, то не повиненъ приймати на себе ректорства в рускій монастирі.“

Коментаря тут не треба, — скажемо і мы вѣдъ себе. Але повисші документи пояснюють заразомъ, длячого то руска суспільність не дуже „підтримує“ въ своихъ дѣлахъ охоту вступати в Чинъ Василянскій. До взутѣвъ руска суспільність нѣколи не мала і не має довѣри въ причинъ слухныхъ, а добре знавшихъ зъ исторіи; і мы чудовати ся мусимо, коли, переглядаючи нашъ єпархіальний шематизмъ, бачимо ажъ 48 клирикѣвъ (поминувши велике число лицѣвъ), котрі теперъ підъ кермою взутѣвъ приготувались ся до монашого життя.

Реформа Чина св. Василя В. взутами стрѣнула ся у насъ въ р. 1882 зъ загальнимъ грѣбкимъ протестомъ. Вѣдома річъ, що навѣтъ пок. Кулѣшъ покинувъ тогдѣ свої мрѣѣ про мисію Русинѣвъ зъ Поляками та выдавъ рѣзку брошуру противъ такои реформи. Въ 1885 р. наслідкомъ ухвалы всенародного вѣча выслали Русини депутацію до Вѣднѣ зъ протестомъ противъ вѣдданя реформи взутамъ. Тогдѣшній нунцій успокоивъ депутацію, що взуты лишъ кілька чѣлѣвъ управляти будуть реформою. Тимчасомъ управа тая триває вже 19 лѣтъ, і анѣ слыхомъ слыхати, коли она вже разъ скончить ся. А могла бы она бодай теперъ уже скончити ся, коли митрополитомъ галицькимъ ставъ оденъ зъ реформованыхъ Василянъ, а другій має небавомъ стати станиславѣвскимъ єпископомъ, оба мужѣ, котрыхъ о бракѣ вѣрности католицкой церкви чей-же нѣхто посуджувати не смѣє і котрі чейже такожъ при виховуваню монашого клира зумѣють обійти ся безъ помочи взутѣвъ.

Може хто скаже, що і зъ-підъ руки взутѣвъ повиходили Василяне, цирі патріоты рускі. Не хочемо перечити сего; але заразомъ замѣтимо, що ті одиниці, на якихъ бы намъ указано, зовсѣмъ не дають ще порукъ і пожиточности або бодай нешкодливости взутского впливу на вихованє нашого клира. Ідуть же до монастиря не дѣти; а зъ тихъ, що йдуть, одні мають тверду, другі слабшу вѣду, одні легке, другі тяжке поддають ся взутскому впливови, инші може і зовсѣмъ не поддають ся.

Тимъ то для насъ не дивно, що руска суспільність не дуже одушевляє ся користями, які могла бы мати зъ численного Чина св. Василя В. — при реформѣ взутами Верцинскими..

## ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Справа транзавальска. Клясичный конституціоналізмъ англійскій зачинає дуже храмат. Все частѣйше лучаєсь, що парламентъ, тая душа політичного життя въ краю, спихає ся на друге мѣсце залюбки кабинетовымъ зглядомъ. Меншимъ зломъ є розвизуване палаты передъ впливомъ ви легіслатуры; въ такихъ случаяхъ правительство вѣдкликуєсь до опініи виборѣвъ і робить

те легально. Но гѣршимъ є вѣдпочуванє сесії парламенту въ обставинахъ для правительствѣ критичныхъ.

Такий власне обставини заходять теперъ въ Англіи. Справа полуднево-африканська виглядає такъ фатально, що кабінетъ не важить ся станути передъ палатами, хочъ і має въ нихъ обезпечену більшість. Тожъ звѣщають зъ Лондону, що порѣшено дальше вѣдпочувє сесіи ажъ до кінця сѣчня 1902 р., щоби перше поладнати кошти воєнні. Такимъ способомъ кабінетъ надѣивъ бы ся до кінця сѣчня покінчити справу зъ Бурами. Одижъ кажуть, що то єр дуже шматѣрно, по въ Лондонѣ надѣють ся того. Іменно бере тамъ верхъ переконанє, що Кічнеръ швидко зробить коєць зъ Бурами, якъ тільки правительство полишить єму повну свободу поступованя та въ нѣчѣмъ не буде єго визати. Самъ Кічнеръ забудь підѣймася єго і ставити альтернативу: або димісія, або необмежена повновласть. Тероризмомъ, безпощадною жестокостію гадає воєнъ зломити опѣръ Вурѣвъ. О наслідъ хъ такихъ мѣрѣвъ годѣ напередъ судити, — зъ може такий єнетемъ воєннй порушнѣвъ бы вѣднѣи мѣжнародну совѣсть, котра і теперъ вже глѣдає способу якъ бы навизати посередництво.

Проектъ Кічнера мѣстять въ собѣ поважне небезпеченство, хочъ-бы і находились собѣ прихильниківъ навѣтъ въ таборѣ либеральныхъ империалістѣвъ. Огляднѣйшій органъ праси остерѣгають Кічнера передъ судьбою Вейлера, що выправивъ ся на Кубу, аби опнемъ і мечемъ назадъ установити спокѣй і ладъ, вѣднѣи повернувъ зѣ вѣтхѣмъ прогнаннымъ.

Фінансова і податкова реформа въ Італіи, яку проєктувє новий міністеръ Каркани, є иншѣ у всѣхъ кружкахъ політичныхъ предметомъ оживленои дискусії. Якъ доносить Italia, проєктъ предложити ся палатѣ заразъ, якъ тільки збере ся, і мѣстити въ собѣ ось такі точки: ревизію пришебѣвъ о побѣрѣ податковъ въ чотирьохъ лѣтъ і зменшенє податковъ вѣдъ мінімальныхъ доходѣвъ; усуненє податку споживного въ громадахъ третей і четвертой категорії і ревизію участі въ томъ податку другихъ громадъ такъ, аби доходи державы на томъ не утерпѣли; обниженє цѣны соли для убогой людности. До тои самои справы вѣдносилъ ся мовѣ б. міністра Люцатого, що єи выголосивъ сини диями передъ виборцями въ Абано. Люцаті положили головнымъ услѣвомъ намѣренихъ реформъ удержанє рѣвноваги бюджетової, бо-жъ запевненє італійского кредиту за границею і піднесенє курсу цѣнныхъ паперѣвъ запобѣгає дорожині і може більше користи принєсти людности, нѣжъ самі знизки податковъ. Дальшимъ услѣвомъ въ напрямѣ тихъ фінансовыхъ реформъ є веденє тои самои мирнои політики, що довела до получення вѣдноснѣвъ зъ Францією, а тогды безъ сумнѣву наблизити ся хвилі, що Італія буде могла приступити до конверсії довговои ренты.

## Переглядъ часописей.

[Nowa Reforma о „гайдамачинѣ“ Dziennik'a polsk'ogo.]

Підъ заголовкомъ „Гайдамачина“ чи „пожибка політична“? умѣстила Nowa Reforma въ 230 числѣ (зъ вѣчерашного дня) ось-таку статью:

„Оногды передъ судомъ присяжныхъ у Львовѣ вѣдобравъ ся процесъ прасовій, котрий насуває кілька увагъ въ справѣ нашой народнои і суспільнои політики.

„Яко обжалованій стававъ редакторъ Dziennik'a polsk'ogo д-ръ Остапешскій-Баранскій о те, що умѣтивъ підчасъ послѣднихъ выборовъ [до рады державнои] статью „Гайдамачина въ Русиници“ дуже загло а навѣтъ ятрачо виступаючи противъ Русинѣвъ. Тою статью почули ся обидженими кілька рускихъ личностей зъ того повѣта.

Реставрація С. РАЙХА у Львовѣ, поручає въ великомъ Правдиве Пиво Окоцімске, Вина выборѣ всякого рода і Мѣдъ зъ першорядныхъ фірмъ. — Кухня у влас- напитехъ, якъ: сибмъ зарядѣ. — Абонаментъ мѣсячний приймає ся. 503















не периривати апетиту, пекать подають борщ... Борц повинен бути гарячий як огонь. Найсмачніший борщ бураковий, на український спосіб з вудженншою і повба-сками. До нього додають ся естичи, сві-жой петрушки і копру. Знаменитий в такої:















Виходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годїні по полудні. Літературний додатокъ „Вибліотека найзнаменитішихъ повістей“ виходить во второкъ і во пятницю на переміну разомъ зъ „Дѣломъ“.

Передплату і инсерати приймають: У ЛЬВОВІ Адміністрація „Дѣла“ ул. Баторія ч. 24. Бюро газетъ А. Ольшавського ул. Кляницького 2; О. Соколовскій Пасажъ Гавсмана ч. 9; К. Вухштабъ ул. Кароля Людвика ч. 23. — У ВІДНІ: М. Dukes, I. Seilerstätt; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; ВЪ ФРАНКУРТѢ І ГАНБУРГѢ: М. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „Дѣло“ і належитість за инсерати платити у Львові.

# ДѢЛО

Передплата на „Дѣло“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрії: за границею:  
на цілий рікъ . . . 32 к. на цілий рікъ . . . 44 к.  
на півъ року . . . 16 „ на півъ року . . . 22 „  
у Львові:  
на цілий рікъ . . . 28 к. на півъ року . . . 14 к.  
на чверть року . . . 7 „ на місяць . . . 2 к. 40 с.  
Реданція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженя. — Рекламція неопечатаній вольній вѣдъ порта.  
Поодинокє число коштує 12 с., на пров. 14 с.  
Оголошеня звичайні приймають ся по 20 с. вѣдъ одної стрѣчки инсератової або єи мѣсе в 25 рубрицъ „Надбелане“ по 50 с.  
Подяки і инші донесеня приватні числять ся по 60 с. вѣдъ стрѣчки.

## Вѣче українсько-рускої молодѣжи.

Якъ заповѣдала вѣдозва комітету українсько-руськихъ львівськихъ академикѣвъ, помѣщена передъ кількома днями въ нашій часописі, відбуло ся вчєрашнього пополудня вѣче нашої академічної молодѣжи на університетѣ. Учасниківъ збрало ся стѣлько, що простора саялїи показала ся за тѣсною і много бажаючихъ брати участь у вѣчу мусѣло стояти на коридорѣ. „Kurjer lwowski“ подає число учасниківъ по-надъ 300; думаємо однако, що було ихъ більше — до 400, а мѣжъ ними бачили ми і кілька студентѣвъ-Русинѣвъ. Зъ професорѣвъ явили ся тільки пп. Грушевскій, Днѣстрянскій і Студинскій. Професорѣвъ-Русинѣвъ Колесы і Стебельского чомусь не було; се викликає середъ молодѣжи дуже прикре вражѣнє. Не явивъ ся такожъ нѣхто зъ професорѣвъ-Полякѣвъ ані навіть ректоръ та деканъ. Свою думку про неявившихъ ся высказувала молодѣжа не дуже лестними для нихъ окликами та увагами, а коли про нихъ спомнувъ тільки коротко одентъ зъ бесѣдниківъ, цѣла саяла загремѣла однимъ окликомъ огорченя.

Вѣче отворивъ студентъ правъ Євгенъ Косевичъ вигаючи учасниківъ першого въ мурахъ тутешного університету українсько-рускої вѣча та пропонуючи на голову вѣча студента медицини Е. Вуратинського, на мѣстоголову студента правъ Пасацкого. На секретаря вѣча покликано студентку філософїи Олену Бережницку та студента правъ Осипа Шухевича.

Першій рефератъ про українсько-рускіи выклады і испитові комісії выголосивъ акад. Євг. Косевичъ. Рефератъ трѣвавъ выше годины. Бесѣдникъ, згадавши про дотепершій змагання нашої суспѣльности, спеціально-жъ молодѣжи, до основана українсько-рускої університету у Львові, зазначивъ, що поки сей постулятъ нашого народу і нашої молодѣжи не здѣйснить ся, мусимо добивати ся цѣлковитого переведеня засады утравізму на истнуючѣмъ львівськомъ університетѣ. Тутъ давъ бесѣдникъ исторично-правничий начеркъ розвою львівського університету, що є влассиво де юге утравістичнымъ університетомъ, однакѣмъ де факто зъ сего утравізму остали ледво мізерні слѣды. Де юге всѣ катедры на львівськомъ університетѣ в утравістичній, але де факто — зъ выимкомъ кількохъ — польскі; де юге можна всѣ испиты і ригорозы здавати і въ українсько-рускої мовѣ, де факто здають ся всѣ майже предмети по польски. Такий неправничий станъ мусить уступити мѣсце правничому. Русини-Українці мусять добити ся повного утравізованя львівського університету. Бесѣдникъ збиває всякіи можливі закиды, які підносять ся зъ ворожого боку противъ нашихъ постулятовъ: закидъ малоцислѣности Русинѣвъ опрѣдлє выказуючи, що зъ 610 Русинѣвъ записанихъ на львівськомъ університетѣ можна би зробити два такихъ університетѣвъ, якъ черновецкій; закидъ браку українсько-рускихъ доцентѣвъ збиває піднесенємъ звѣснихъ фактовъ негабілітованя або вѣдмовленя veniae legendi на львівськомъ університетѣ кількомъ Русинамъ, въ недавнихъ часахъ; закидъ невыробленя нашої мовы і браку підручникѣвъ зове лукавымъ, бо і польска мова до нинѣ ще не має повной термінологіи въ деякихъ галузяхъ науки а підручникѣвъ польскихъ переважно дасть-Богъ; а вкѣнчи научна мова і підручники выробляють ся саме черезъ власні выклады і власний університетъ. Бесѣдникъ ставить слѣдуючі резолюції:

„Українсько-руська молодѣжа, збрана на вѣчу академічнѣмъ дня 8 жовтня 1901 року, підносячи зъ натискомъ, що цѣлю єи змагань є самостійний українсько-рускій університетъ та що нинѣшнє вѣче, піднима-

ючи справу унормованя нашихъ вѣдноснѣвъ на львівськомъ університетѣ, цѣлкомъ не означає нашої капітуляції зъ права посѣдати самостійний університетъ і що ми і на дальше вразъ зъ цѣлою суспѣльністю домагати ся будемо самостійного українсько-рускої університету — ухвалює:

Зъ уваги на се, що XIX-ий артикулъ основнихъ законѣвъ забезпечує кождому народови потрібніи способы освѣты при помочи рѣдної мовы безъ примусу выучувати другу краву мову;

зъ уваги на се, що львівскій університетъ посѣя закона є утравістичнымъ університетомъ;

зъ уваги на се, що число українсько-рускої молодѣжи записанѣмъ на львівськомъ університетѣ перейшло вже 600 звичайныхъ слухачѣвъ;

зъ уваги на се, що такъ практичний взгляды, якъ і взгляды науки сего домагаться ся, — жадаємо:

1) системізованя рѣвнорядныхъ і рѣвно дотованихъ зъ польскими катедрами зъ українсько-рускої выкладною мовою на правничѣмъ, медицинѣмъ і философічнѣмъ факультетѣ;

2) заименованя екзаменаторѣвъ до всѣхъ державныхъ испитѣвъ, що екзаменували би українсько-рускої молодѣжи въ єи мовѣ;

3) усуненя всѣхъ перепонъ, що стоять на дорожѣ здаваню ригорозѣвъ въ українсько-рускої мовѣ;

4) просимо Свѣтлий академічний Сенатъ, щоби зволнивъ вплинути въ се, що вѣдноснѣ, які панують на львівськомъ університетѣ, є справдѣ аномальніи та українсько-рускої молодѣжи въ єи найбѣлєментарнѣйшихъ правахъ кривдять, і постаравъ ся усунути єи кривдять вѣдноснѣ та зреалізувати жагання українсько-рускої молодѣжи.

Слѣдуючий рефератъ въ справѣ українсько-рускихъ друкѣвъ на університетѣ выголосивъ слухачъ правъ п. Комаринскій. Хочъ въ притворѣ науки, якимъ є університетъ, мова друкѣвъ може вважатися дрібницею, то однакѣмъ въ обставинахъ, середъ якихъ проживаємо въ Галичинѣ, і така маринця набирає ваги, имено яко проявъ загального антирусского системы. Для того систему не мѣсце на університетѣ ані въ університетскій канцелярії. Закидъ, наче-би університету не обовязують въ тѣмъ взгляды загальніи законніи постановы, є марний, бо канцелярія університетска є такъ само канцелярією, якъ і кожда инша, а тѣмъ самимъ до неї вѣдносять ся всѣ постановы о урядованю зъ сторонами. Тому ставить бесѣдникъ слѣдуючу резолюцію:

„Вѣче українсько-рускої молодѣжи (и т. д., якъ въ першѣмъ рефератѣ)

зъ оглиду 1) на число українсько-рускої народу въ Галичинѣ; 2) на артикулъ XIX-ий основнихъ законѣвъ; 3) на число студентѣвъ-Русинѣвъ на львівськомъ університетѣ; 4) на утравістичний по закону характеръ сего університету, — жадає заведеня на львівськомъ університетѣ до ужитку українсько-рускої молодѣжи всѣхъ друкѣвъ въ українсько-рускої мовѣ і просить Свѣтлий академічний Сенатъ, щоби єю справу якъ найборше полагодивъ“.

По рефератахъ розвинула ся дискусія. Вѣдъ бесѣдники односторонно заявляли ся за постулятами выказаними въ наведенихъ резолюціяхъ та зывали до горячого і односторонного обставаня за своїми правами.

„Мы ждемо вѣдъ компетентныхъ кругѣвъ єновненя нашихъ бажанъ та надѣємо ся, що вони не приведуть насъ до того, аби мы мусѣли хопити ся такихъ, хочъ-би і найрадикальнѣйшихъ способѣвъ борбы, які певне не лежать въ интересѣ львівського університету і науки загаломъ. Мы ждемо! А коли будемо приневолєні до рѣшучихъ кроковъ, то можемо влєвити всѣхъ, що досять въ насъ буде силы, аби выбороти перемогу

се, що нинѣшка тѣлько жадаємо“ — говоривъ одентъ зъ бесѣдниківъ.

„Нинѣшнє вѣче нехай буде зворотомъ въ фрактованю насъ на університетѣ, нехай для компетентныхъ кругѣвъ стане знакомъ і пересторогою, якъ мають глядѣти на насъ. И горю помѣстимо-бъ ся на тутешній инсти-тутіи, коли-бъ єи проводники замкнули очі на нашѣ постуляты. Надѣ шѣстьома сотками студентѣвъ нѣхто не смѣе перейти до порядку“ — говоривъ другій.

Крѣмъ наведенихъ резолюцій, які ухвалєно односторонно середъ грѣмкихъ оплєскѣвъ, вѣдѣ ще студентъ правъ В. Темничкій, щоби вѣче выслало меморіалы до сенату і до міністерства просвѣты, въ якихъ представлено би бажання молодѣжи. Дискусія въ сѣй справѣ вела ся менше-більше въ тѣмъ тонѣ, що се послѣднєа проба нашої молодѣжи добити ся своїхъ правъ сего дорогого. І єю резолюцію ухвалєно, почѣмъ вѣдчитано кількадесятъ телеграмъ (навѣтъ зъ Риму вѣдъ тамашныхъ богословѣвъ) зъ горячими заявами солідарности зъ бажанями молодѣжи.

Вѣче закончило ся вѣдѣстванємъ им-новъ: „Ще не змерла Украина“ і „Не пора Москалєви і Ляхови служити“.

Вечеромъ по вѣчу відбувъ ся въ ресторанѣ въ готелю „Врістоль“ комерсѣ, де розвинула ся простора дискусія надъ дальшою акцією молодѣжи въ справѣ університету. Вѣдъ бесѣдники безъ выимки заявляли ся — на случай незмѣненя системы противѣмъ Русинамъ на університетѣ — за якъ найострѣйшими способами борбы, за обструкцією при выкладахъ і испитахъ, демонстраціями, сецесією і т. п. Можна було вѣднести вражѣнє, що молодѣжи готова справдѣ хочъ-би до великихъ жертвъ, кобы добити ся свого права.

Загальний виглядъ вчєрашнього вѣча бувъ дуже поважний та рѣшучий. Се признають і польскіи дневники — Słowo polskie і Kurjer lwowski, що помѣстили доволѣ просторій справоздани зъ вѣча.

Вѣдъ себе можемо додати тѣльки се, що наша молодѣжа повинна найти і певно находить середъ цѣлої суспѣльности живу симпатію въ сѣхъ змаганяхъ та що въ разѣ потреби наша суспѣльність повинна підперти молоде поколѣнє въ борбѣ за університетъ всѣма моральными та матеріальными средствами. Мы такъ певні, якъ і молодѣжи, що до рѣшучого бою прийти мусить, хіба що стало би ся небувале чудо — що шовіністичний львівскій академічний сенатъ закинувъ въ свої шовінізмъ! І въ тѣмъ бою, що певно потягне за собою не одну жертву, вся суспѣльність наша буде свѣто обовязана дати помѣчну руку молодѣжи.

## ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Вчєрашніи выборы изъ сѣльскої куріи въ Чехіи уже звѣстніи зъ выняткомъ 22-охъ округѣвъ, въ которыхъ жадентъ зъ кандидатѣвъ не одержавъ абсолютной большѣости; значить: выбрано вчєра 57 послѣвъ.

Выслѣдокъ, уже нинѣ звѣстний, є такий: Молодочехи, що мали давнѣйше зъ сєп куріи 46 послѣвъ, ставили теперъ 38 кандидатѣвъ а выбрали 19; чєскіи аграріи ставили у всѣхъ 46 округахъ своихъ кандидатѣвъ, а выбрали 17; радикалы ставили въ 2-хъ, а выбрали 1; о 3 старочєскихъ компромісовыхъ і 2 зъ неозначенихъ політичнѣмъ напрямомъ поставлєныхъ кандидатурахъ нема щє вѣсти. — Зъ нѣмєцкої стороны: Всєнѣмцѣ выбрали 11 послѣвъ, нѣмєцкє сторонничєство людовє 3, поступовє 3, аграріи 2, социалісты 1. — Загаломъ Чєхи перевєли 37 а Нѣмцѣ 20 своихъ кандидатѣвъ. — Зъ-помѣжъ голоснѣйшихъ парламентарієтѣвъ выбраніи Молодо-

чєхи: Крамаржъ, Янда, Герольдъ, Грегѣръ і Падакъ. Зъ голоснѣйшихъ Нѣмцѣвъ вышшли: Вольфъ, Пергєльтъ і Пешке.

Взагалѣ стратили найбільше Молодочехи, бо перше мали 41 мандатѣвъ, а вчєра вышло ихъ лише 19, і нѣмєцка партія поступова, що мала 21 а вчєра добула лєдвіи 3 мандаты. Зыскали чєскіи аграріи, бо перше мали 4 теперъ 17, а такожъ Всєнѣмцѣ, що мавши всєго 4 мандаты здобули вчєра 11. Розумѣє ся цифри змѣнять ся черезъ тѣснѣйшіи выборы въ 22 округахъ.

Зъ нагоды, що державний бюджетъ прїйдє на порядокъ дневний уже въ першѣмъ засѣданіи рады державної, Narodni Listy такъ провѣлюють іменемъ Чєхѣвъ: Мы всє би єи заєдбали у всѣхъ нашихъ потребахъ культурныхъ і економіч-ныхъ въ порѣвнаню зъ другими народами, имено зъ Поляками і Нѣмцями, тожъ жадаємо і мусимо домагатися, щоби насъ трактовано на рѣвнѣ зъ другими. Правительствѣ увѣряє, що поступавъ объективно і старає ся о рѣвноправіє всѣхъ, а мѣжъ тѣмъ всякіи уступства, дані Чєхамъ, уважають ся милостивнєю. Мы не такъ розумѣємъ рѣвнобѣсть. Нѣхто чєй-жє не чувъ, щоби котрий зъ послѣвъ або політиковъ чєскихъ выступавъ противъ культурныхъ або економічнѣхъ жаганъ нѣмєцкихъ, чи би єи вѣдноснѣсь до шкѣль чи до зєлѣзницъ. Зъ цѣлого сєрця жєлаємъ имъ всєго, но жадаємо, щоби тѣ користи і намъ припали въ участі. Не стерпимо того і не згодимо ся щоби Нѣмцѣ рѣшали о рѣвнобѣсти, посѣдаючи саміи plus, а надто, щоби диктували правительству, що намъ може дати а що нѣ, та ще страшили оппозицію і обструкцію. Мы вѣще запыталємъ правительство: що зроблєно въ бюджетѣ на 1902 рікъ для чєскої Моравы і для славянського Шлєска? Якъ би п. Керберъ такъ далеко попавъ въ руки лѣвицѣ, що уступавъ би передъ єи грозыбами, то можемъ єго увѣрити, що се буде послѣдній єго день въ парламентѣ. І не мы єму приготуємо грѣбъ, а лѣвиця, въ котрої обнятихъ упадавъ кождий шефъ кабинету, коли єи позволивъ заволодѣти собою. — Такъ рѣшучо промовляє органъ Чєхѣвъ, котріи вже неразъ доказали, що зумѣють постояти за своїми справами.

Зъ початкомъ третого року бур-ско-англійскої війны, котрої кѣнци годѣ передвидѣти, зачинає въ Англіи упадати духъ а змагатися невдоволенє. Лондонскій дневникъ такъ пишуть о внутрѣшній ситуації краю: „Мимо всѣхъ увѣренъ правительства ростє невдоволенє зъ причини, що війна такъ тягне ся. Правительство зъ кождимъ днемъ тратить довѣрє своихъ прихильникѣвъ. Публика не вдоволяєсь больше увѣренованємъ правительства, що війна такъ якъ би уже покѣнчена та що тѣлько ще жємєно ворохобникѣвъ треба утихомирити. Терпѣливѣсть люду вычерпалась і треба би тому конечно зарадити. Кабинѣтъ Сельсберго такъ прихильники якъ і суперники остро критикують. Органы і консервативной і либеральной партіи выказують невдоволенє зъ теперѣшного ходу справъ. Положенє дуже поважнє.“

Колі додамо, що після оповѣщеня урядового вѣдъ початку війны 824 офіцѣровъ і 16.648 рядовыхъ найшло смерть въ Полуднєвой Африцѣ, то всє те впливає лишь пригноблєно на населєнє краю.

Конфлікты на Моравѣ. Въ моравськомъ выдѣлѣ кравѣмъ выбухъ конфліктъ мєжъ нѣмєцкими а чєскими членами выдѣлу. Ходило о обсаду вицєсекретаря выдѣлу і чєскіи члєны піддержували авскултанта д-ра Вайнера, однакѣ при голосованю запмєновано 4 голосами нѣмєцкихъ члєновъ д-ра Новотного, котріи за Вайнеромъ голосували

Рєставрація С. РАЙХА у Львові, поручає въ великомъ Правдивє Пиво Окоцімськє, Вина выборѣ всякого рода і Мѣдъ зъ першорядныхъ фірмъ. — Кужня у влас-напитки, якъ: снѣмъ зарлѣдъ. — Абонаментъ мѣсячний прїймає ся. 303



лише д-р Зацьк і Розкошній. По оголошенню виступу гомосовани оба чекки членів заявили, що не будуть далі брати участі в обрадах, бо не можуть стерпіти аж до остаточності поусунової партійності і висунути з неї відповідний наслідок.

Другий конфлікт зайшов між архієпископом Коном і моравською радою шкільною в справі зазначеної катихитам в Одуму кандидатур, на котрих ординаріят не годився. В наслідок того заборонив архієпископ катихитам ухвалити релігійні молодіжні до тепер в школі реальній і в школах міських не побирає науки в тому предметі.

## „Народний Дім“ в Тернополі.

(Письмо з Тернополя.)

В червні с. р. Товариство „Руска Бесіда“ на пропозицію Виділу краєвого зазначено винятки для себе велику сажу концентрову враз із прибічними убиваючими в яменниці фундації Стшалковських в так званим „замку“, а то тим більше, позаяк зазначено Руску Бесіду, що Виділ краєвий не хоче під жадними устатками сажі тої жаді вишнати. Руска Бесіда вислала своїм коштом повноваження до Львова і, по довгих портретах і личних обідках догичних референтів, Виділ краєвий відмовив, що сажі тої Рускій Бесіди не вишати. Тернопільська гаката польська зробила своє — она своїм інтригами довела Виділ краєвий до зрива переговорів з Рускою Бесідою, і то без подання хоч-би найменших причин, а рівночасно також до того, що сажу тую враз впротім із цілою каменицею вишати — жидкам. Очевидно ближший для гакати польської брат-жид, як гайдамака Русин!

Під безпосереднім враженем такого перфідного поступку наших покровителів, зібрала ся „darsé“ тернопільських Русинів на Бесіді і рішила справу тую на перекір великим пп. Пшодким, розуміє ся лишень „w celu zakłócenia spokoju naszego miasta“ — по гайдамацки: вбудувати свій „Народний Дім“. Сейчас завязано комітет, котрий уложив статут і скликає на день 1 листопада с. р. о годині 3 пополудні до комнати Рускої Бесіди перші конститууючі збори.

В Тернополі вже від кількох літ головні заходами о. Громницкого збирало приватно при ріжних нагодах на тую ціль складки, але що не було до того жадного комітету а загалу Русинів ніхто не зміг загірті, для того зібрано ледви щось трохи більше, як 400 корон, котрі лежать на кишочці повітового Товариства кредитового. Однакж тепер, коли основує ся в цілі будови „Народного Дому“ окреме товариство, а Русини пересвідчили ся, що розвиток їх національного життя конче потребує великої сажі, в котрій би в кожній хвили можна зібрати ся, без огляду на ріжні примхи польських матордів — то є надія, що справа піде енергично наперед і ми за кілька літ будемо могли в своїй хаті згадати „не злим словом“ всіх тих, що допоможуть нам до довершення великого народного діла. А тим певніше можемо числити на успіх, бо зачуваємо, що деякі патріоти обіцяли більшими жертвами спричинити ся до будови Народного Дому в Тернополі.

Товариство „Народний Дім“ в Тернополі основує ся, як стоваришене кредитове, зареєстроване з обмеженою порукою, а цілєю его допомагати своїм членам до купна і будови чиншних домів. Високе виносить 2 К, оден уділ 20 К, а порука чотирократна. — Не потребуємо додавати, що обовязком кожного щирого Русина з міста і окрестности, без огляду на партію і ріжницю стану — вступити до того товариства, а в той спосіб буде міг „Народний Дім“ з гордостю на фронтоні своїм помістити напис: „Нарід — собі!“ Тернопільщина — серце золотого Поділля, повинно на тую високу народну ціль зараз в першій році дати 1000 уділів, а сні лишень осягнемо те число членів, то недовзі здійсниться те, що в даній хвилі повинно становити пункт азбички кожного Тернопільця. Комітет сподіє ся, що дець і падопста с. р. згромадити цілу нашу руську родину в комнатах Рускої Бесіди.

текст, намісник г-р. Пінинський, краєвий маршалок г-р. Стан. Бадені, лат. архієпископ Більчевський, віцепрезидент міста Львова Михайльський і Цюхницький, декотрі посли, директори залізниць, генерали, і багато інших великих достойників.

Насамперед підписано пам'яткову грамоту, котра мала бути вмурована в угоді камінь. Опісля архієпископ Більчевський відправив перед устаткованим вівтарем відповідні молитви і посвятив угуловий камінь, по чомь вигоріс довшу промову на тематі поступу людського духа. По чомь промовляв віцепрезидент міста Михайльський, дякуючи міністрови Вітекови і директору Вербицькому за здійснене довголітніх бажань і заходів міста. Міністер Вітек висказав бажання, щоби будову швидко доведено до кінця і щоби она віддала позитивний услуги економічному розвитку краю і міста.

По чомь відчитано пам'яткову грамоту, уложено розуміє ся, лише по польськи, — звичайно як в Польщі, в польському краю і місті! По звичайному вступі (в р. 1901 за пановани цесаря Франца Йосифа І, за панів Льва XIII і т. д., д. 8. жовтня положено угуловий камінь під будову нового двірця д. к. залізниць державних у Львові) наступав історія сего двірця від его початку аж досі. Винймаємо тут, що важливіші подробиці з сего історії, бо мають они інтерес загальний.

І так перший дворець залізниць у Львові віддано до загального ужитку в р. 1860, коли залізницю Кароля Людвика доведено з Перемишля до Львова. В р. 1864 почала ся будова залізниць львівсько-черновецько-ясків і тоді вибудовано у Львові другий дворець, т. зв. черновецький, та поучено его шляхом з двірцем Кароля Людвика. Коли опісля повстала залізниця архієпископ Альбрехта з Станиславова на Стрий до Львова, оба згадані двірці львівські служили і для неї. Опісля дворець Кароля Людвика перебудовано на центральний дворець всего руху особового, а товарний рух відбувався в частині в однім, в частині в другім двірці. По удержанню залізниць Кароля Людвика сцентралізовано також і звичайний рух товарний на двірці тої залізниць, а черновецький дворець служив передовсім руху товарів великих. Зв'язати, що головний дворець через зрост залізничного руху і розширення залізничної сніти не відповідав уже своїй цілі, управа залізниць вже в р. 1893 задала той дворець перебудувати. В р. 1897 розпочато земні роботи около розширення двірця, але застановлено их для браку фондів. Тим часом повстали проекти нових залізниць для Галичини, а через те опісля ся також потреба переробити на нові плани двірці, котрий загалом будувати. Замітити треба, що у Львові сходять ся залізничні шляхи: з Кракова, з Подволочиськ і Бродів, з Лавочного через Стрий, з Черновців, з Бельзів через Рава руську і з Янова, а проктований є ще шлях з Явока на Самбор і з Бережан на Підгайці і Винники.

Нові плани львівського двірця видала львівська дирекція державних залізниць під управою директора Людвика Вержбицького, а затвердив их міністер залізниць д-р Вітек. Будову розпочато д. 3 серпня 1901, а кошты вч. обчислені на 11,581.302 К, покрити державний скарб. Площа, котру займає львівська станція, виносить 146'6 гектарів, довгота улажені стайніних водь остатної зворотниць шляху самоборського до остатної зворотниць белзського 5 кильом., а стайніний шлях мають бути разом 107'5 кильом. довгий. Дворець буде підпорядковано Левинській-Захарівській-Сосновській, роботи земні і мулярські виконає підприємство Шимберек-Брайтер. В р. 1903 має бути дворець відданий до ужитку.

Сю пам'яткову грамоту замкнено в металевім ящику, положено на угуловий камінь і замуровано. Підприємці будови Левинський і Захарівський подавали достойникам ербну кельню, а ті кидали вапно на камінь. Акт закладний скінчено о год. 11½ церемонією ударяня золотим молотком о угуловий камінь.

## ПИСЬМА ЗЪ КРАЮ.

Зъ Самбора. (Заг. збори Тов-а „Ризниця“) Загальні збори „Ризниця“ відбулись дня 12. п. ст. вересня в Самборі при участі 32 осіб (зъ 45 голосами). О 8½ год. рано відправив о. крил. Шавинський помпальне богослуження за померлих членів Товариства, а о 10½ год. отворив вбг як президент Раді надзираючої збори в сажі Ризниці вступною промовою. Вказав на високу гуманну ціль Т-ства на его постійний розвиток, а при чомь теплыми словами потяв пам'ять померлих в минулому році членів, особливо-ж директора о. Теодора Ріпецького. Також вбг зібраних членів потяв пам'ять через повстане. Мфсе секретаря на час зборів займав о. Юліан Гумецкий і в ім'є Раді надзираючої зложив справозданє зъ его діяльності, а именно представив подрбно і наглядно, як всесторонньо записала ся Рада на своїх засіданнях кварталних всім важливішими справами Ризниці, за всім стояла в повній контакт з Дирекцією і ввв рахунки кварталні предложений Дирекцією точно проввряла перед засіданням через комісію контрольную вибрану зъ свого

рамени і тым способом відповіла вповні своїй задачі як орган надзираючий.

Послѣ того именем Дирекції вигоріс о. Гмтрик справозданє, в котромь представив діяльність Дирекції, як і стант мистковий Ризниці на основі замкнено рахунків за рік минулий. Се справозданє було більш-менше таке:

„Днес по раз першій відбувають ся заг. збори членів Ризниці ввв власномь домѣ, ввв хоршій камениці, котра вже своімь зверхнімь виглядомь частъ Товариству приносить і є нагляднимь плодомь успішного розвитку сего інституту. Минув 9-ий рік існування сего Т-ства; зъ малихь початків розвинуло ся воно до того, що днес виказує поважну суму капіталу оборотного, бо 277.740 К і має запевнену будучність. Все те наповнило серце кожного зъ присутніх тутт пелюжкою радості і немов гордостю. Одно лиш мутить намь радостний сей пастрій, именно споминка на те, що нема вже мѣж нами о. Теодора Ріпецького. [Тутт бесѣдики характеризували діяльність пок. о. Ріпецького.] По передначеной утратѣ сего незабутаго мужа Дирекція дізнала вторгтѣ нового удару, коли именно ввв тиждень по похоронѣ директора смерть несподѣвано выдерла іи також бухгалтера, знатова ввв купецкихь дѣлахъ. Дирекція, позбавлена параз двохь найлучшихь силъ, поніяла свій прикрій стант, відчула весь тигарь обовязків і одвѣчальности тяжкою на пѣй і звала ся енергично за дѣло, щоби інституту не дізнала найменшого застою ввв своїмь розвитку. Не маючи на-разѣ відповіднихь силъ канцелярийнихь, директори при помочи одного експедитора роздѣлили весь трудъ мѣж себе і доконали того, що ввв дѣла купецкѣй і канцелярийнѣйшли зовѣмь правильно і Дирекція, якъ давѣйше, могла вповні відповісти дуже численнимь вимогамь купуючихь. О тѣмь переконана ся Рада надзираюча через комісію зъ свого рамени; о тѣмь переконана ся і комісія контрольная вибрана загальними зборами членів, котра переводила инвентуру магазинів, шконтрувала касу і контролювала книги. Плодомь діяльності дирекції і зарозомъ явнымъ доказомъ хоршихь успіхівъ Т-ства нехай послужать ті дані, якъ виказує вплив зъ минулий рікъ адміністраційний:

| Актив:                   |        |         |
|--------------------------|--------|---------|
| Готівка                  | 8045   | К 54 с. |
| Льонація                 | 23963  | „ 08 „  |
| Товар                    | 115405 | „ „     |
| Дебітори                 | 50061  | „ 50 „  |
| Недвижимість             | 77540  | „ „     |
| Инвентарь                | 2725   | „ „     |
|                          | 277740 | „ 12 „  |
| Пасив:                   |        |         |
| Фондъ резервовый         | 9349   | К — с.  |
| Удѣлы                    | 36270  | „ „     |
| Кредитори за товар       | 28071  | „ 47 „  |
| на каменни               | 29768  | „ 70 „  |
| Вклады                   | 167256 | „ 52 „  |
| Резерва стратъ           | 372    | „ 66 „  |
| Зъ рах. стратъ и зысківъ | 6651   | „ 77 „  |
|                          | 277740 | „ 12 „  |

| Рахунокъ стратъ и зысківъ: |       |         |
|----------------------------|-------|---------|
| Страты:                    |       |         |
| Администрація              | 2442  | К 17 с. |
| Водотки водъ вкладокъ      | 6411  | „ 21 „  |
| Роботы на товар            | 5396  | „ 97 „  |
| 10% уморен. инвентаря      | 304   | „ 92 „  |
| 1% „ недвижности           | 784   | „ 45 „  |
| до рахунку билансу         | 6651  | „ 77 „  |
|                            | 43991 | „ 49 „  |
| Зыски:                     |       |         |
| Зыскъ на товаръ brutto     | 38807 | К 95 с. |
| Есконтъ на товаръ          | 2216  | „ 21 „  |
| Доходъ зъ каменницъ        | 2967  | „ 33 „  |
|                            | 43991 | К 49 с. |

„Колі ввв попереднімь адміністр. році спродано всего товару за суму 160.000 К., то ввв послѣднімь спродано за 180.334 К., brutto, отже о 20.000 К. больше. Та сума торгу доказує такъ поступъ Т-ства, якъ немение зростає довірє, яке собі здобуває Ризниця не лиш мѣжъ духовенствомъ, але також мѣжъ селянами, братами і комітетами церковными. — Також віддѣлъ вкладовый або щадниця заснована при Ризниці зъ днемъ 1 сѣчня 1900 р. виказує за минулий рікъ приросту 69.642 К. а загальну суму вкладокъ 167.256 К. і тожъ само свѣдчить якъ найлучше о довірѣ, яке до Ризниці має ввв. духовенство якъ і иншій частій лиця, що своі оцадності замѣсть дешиде, не разъ благає, лѣкують ввв Ризницю. — Фондъ резервовый Т-ства побольшив ся ввв минулому році о 1105 К., такъ що виносить суму 9.349 К. Також число членів побольшилось о 40, сума удѣлівъ зроста о 3.255 К., а загальна сума капіталу на удѣлахъ в 36.270 К.

„Магазини Ризниці представляють поважну суму 115.405 К. і суть засмотрені ввв добрий всякого рода товаръ ввв большій свѣлості такъ, щоби можна всякимъ вимогамъ партій якъ найкорше і найлучше відповісти. Товариство, маючи значний припливъ гроша на вкладки, виплачує не лиш давнійшій претенсії кредиторівъ, але і ново спровадженій товаръ платити за всімъ готівкою, підъ найкорпективнішими умовами т. в. за признанємъ зъ стороны фирмъ якъ найбільшого „escota“, і тымъ заробляє немало на покритє водотокъ водъ вкладокъ. По той причинѣ значно зменшилась позиція кредиторівъ, такъ що зъ концемъ адміністрації здало на довзъ фирмамъ всего 20.292 К., т. в. менше о 12.500 К., ввв порівнянню зъ минулимъ рокомъ, мимо того, що магазинъ значно побольшив ся. — Натомѣстъ зросла позиція дебіторівъ о 7.000 К., больше

водъ попередного року, бо ввв мѣру того, якъ зростає кругъ купуючихъ, змагає ся і число дебіторівъ, а тымъ самимъ і загальна сума на дебіторахъ буде значнійша.

„Що-до цѣнъ товарівъ то ті безусловно дуже умѣрені і нѣхто не може справедливо пожалуватись, що ввв Ризницю щонебудь дорого заплатав. Надто удѣляла Дирекція бѣднымъ церквамъ довшого кредиту, а при заплата готівкою признавала значній рабаты, котрихъ сума за мин. рікъ виносилла 5.396 К. — Хоті Ризниця мала ввв минулому році надзвичайні выдатки: переноситъ до нового лѣкалю, урядження, друковъ, похоронівъ, — хоті і не великій % зыску добыває до товару, то однакъ при великомъ оборотѣ товаромъ зыскъ зъ продажи бувъ такій хоршій, що Рада надзираюча і Дирекція уважали за відповідне роздѣлти 400 К на добродѣйні цѣли, признавши 600 К ввв товарахъ на премію для церквей, а збѣгало ся ще 6651 К до роздѣлу. Взагалъ було попередного року капіталу оборотного 188.000 К, а ввв минулому році 277.000 К, т. в. о 90.000 К больше.

„Ввв наведеній позиції билансу свѣдчать о повномъ житю, плодотворній діяльності і быстрімъ розвитѣ Т-ства. Обьявомъ того розвитку може послужити також новійшій иллюстрований цѣнникъ, котрий, хоті бувъ получений зъ многими заходами і выдатками, но за то приносить честь і користь Т-ству а выгоду ввв. духовенству і всімъ купуючимъ.

„Ввв рукодѣльни Т-ства, помѣщеной ввв просторѣй сажі і двохъ прибічнихъ комнатахъ, трудно ся постійно, якъ і минулого року, 12 осіб, водѣ і сирѣт по священникахъ, а що они мають хорше, свѣтле, просторе і здорове умѣщенє, се мусить кождей зъ задоволенємъ признати. Також матеріально вишли они не згорше скоро заробили 5462 К, не вчислюючи ввв то магазинъ, котра окремо побірає 720 К, і газетирки побіраючої 960 К річно, а також по 20 К святочного для кожого робітницъ, що все разомъ виносить 7.832 К. Выробы нашихь робітницъ суть повно задовольючі а навѣт перевысшають того рода выробы другихь фирмъ і не разъ одержала Дирекція признанє, що такъ хоршо выдѣланихъ фелонівъ, хоругвей і прѣ, якъ ввв Самборѣ, нѣгде не дістати. — Фондъ заведуванихь робітницъ побольшив ся ввв мин. році о 1116 К, вже по відтрученю 90 К. даныхъ на запомогу, і виносить загальну суму 4835 К. Також памятає Дирекція о забезпеченю робітницъ і персоналу Ризниці на будучність і уложила емеритальний статутъ, котрий предложитъ зборамъ до затвердження“.

Справозданє свое закончив о. директоръ заявляючи щирю подяку такъ вввмъ тремъ Преосв. Ординаріатамъ за поновне удѣленє Дирекції архієрейского благословенія до дальшихъ трудовъ, а передовѣмъ Преосв. Еп. Константинови, котрий розвоємъ Ризниці живо интересує ся і матеріально єи піддержує, якъ також ввв. духовенству всіхъ трехь епархій і братствамъ церковнымъ, котрі численними замовленнями рѣчей церковныхъ до розвитку Т-ства якъ найбільше причинились.

Потѣмъ именемъ контрольной комісії о. Петро Погорецкий предложивъ зборамъ: що комісія по точномъ списаню инвентуры магазинівъ, шконтра касы і книгъ знайшла все ввв порядку; що предложеній билансъ знаний вповні згѣднимъ зъ книгами і тому виносить удѣлти Дирекції абсолюторію і заслужене повне признанє за єи труды.

Предсѣдатель отворивъ дискусію надъ вввмъ трема справозданями. На інтерпеляцію д-ра Цюка дотично сумы всіхъ удѣлівъ і высоты стану магазинівъ, по відповіднімъ поясненю зъ стороны Дирекції збори прийняли внесокъ контрольной комісії і затвердили билансъ.

При сѣдуючій точѣ порядку дневного, „Подѣлъ зысківъ“, вызвалася оживлена дискусія, коли именно о. Погорецкий поставивъ внесокъ на зниженє дивіденды до 7%; остаточно прийнято внесокъ о. Несторовича, щоби полишити на теперъ обниженє дивіденды аж до переведеня змѣны §. 44 статута.

Дальше зъ порядку дневного мавъ наступити вибѣръ одного директора і чотирохъ членівъ Раді надзираючої. На внесокъ о. декана Козаневича рѣшили збори не вибрати нового директора, але полишити дотеперішного заступника директора при урядованю до сѣдуючихъ загальнихъ зборівъ. — Зъ членівъ надз. Раді выдѣлано: оо. Шавинського, Грушкевича, Калужницкого і п. Лашкевича, а збори выбрали тихъ самихъ поновно, лиш на мѣсе хоршо о. Калужницкого, котрий напередъ вввѣзъ резигнацію, выбрано о. Малиркевича.

На внесенє Дирекції рѣшили збори поставити коштомъ Ризниці на мѣглі пок. о. Ріпецького помянникъ і призначити на тую цѣль кредитъ до 400 К.

Именемъ Дирекції предложивъ о. Рабій зборамъ статутъ емеритального фонда для урядниківъ і робітницъ Т-ства. Збори прийняли до вѣдомости і затвердили ввв цѣлости відчитаний статутъ емеритальний, даючи повномочіє вибраной до того комісії здѣлати деакъ формальні змѣны ввв статутѣ, котрі має одобрити Рада надзираюча і предложити статутъ ц. к. властямъ до затвердження.

Послѣдньою чоткою порядку дневного було: льсовано 40 премій для церквей і братствъ церковныхъ, членівъ Ризниці. Яко премій получили: хрестъ процесіональний церковъ ввв Райтаровичахъ; хрестъ напрестольный церковъ ввв Луковомъ і братство ввв Дараховѣ; ікону на тетраподѣ церковъ ввв Скородинѣ і ввв Новосѣлкахъ Ігнєшовъ; фану церковъ ввв Ветлині (балигор.), Стр-

## Закладни нового двірця залізничного у Львові.

Вчера передъ полуднемъ відбуло ся посвяченє будови нового двірця державнихъ залізниць у Львові і закладни угулового каменя. На відповідно до хвилі пригострової площі будови почало ся торжество закладни о год. 10½. Ввв торжестві взяли участь міністеръ залізниць д-р Ві-



Участникъ зборѣвъ.

Въ справѣ статьѣ противъ офицера Ро-  
динскаго статью яко свѣдѣка Ролинскій и  
— Фастъ, который бувъ администраторомъ (Hof-  
у). — Фастъ збывае, що до редакціи приходили  
найбранийшіи люди и жаловали ся, що въ  
Ярославѣ Ролинскій малотретьи людей. Ко-  
мандовъ „Laufschritt!“ и „Nieder!“: въ пов-  
нобѣ ринутунку каже бѣгати и нагло падати  
на землю; що бивъ вояковѣ, и т. п. Коли  
ишій йшли бѣги, его цугъ мѣувѣ выкону-  
вати „Laufschritt“ и „Nieder“. — Ролинскій при-  
знае, що менше вправленыхъ або „лѣвивыхъ“  
вправлявъ довше; не бивъ нѣколи, хіба зъ  
„нетерпѣливости“ штовхнувъ когоса, але нѣ-  
коли „зъ перекованя“. „Laufschritt“ и „Nieder“ у-  
живавъ яко регуляміново дозволеного сред-  
ства на розруханя лѣвивыхъ. Свѣдѣкъ при-  
знае, що люде, котрыхъ задержавъ при впра-  
вахъ поза 11 годину, не бѣли разомъ зъ ин-  
шими. На мѣсцѣхъ мѣсци нѣколи не казавъ  
робити „Nieder“ зъ намѣромъ.

Трибуналь ухваливъ прихилити ся до  
внесена обороны о возване полковника Кру-  
лиша и покидания войсковыхъ свѣдѣвъ толь-  
ко на факты накладаня высокихъ каръ, скла-  
ду *Unabgelaufene* и о водѣтаннхъ доку-  
ментовъ Крулиша. Решту внесень трибуналь  
водкинувъ.

Приступлено до восьмої справи — „листу 2 компанії 10 бат.“, въ котромъ капіталь Романкевича обжаловано, що безъ причини и права компанію два разы въ ночахъ алярмував, ганьбивъ людей, переслѣдувавъ и т. д. Після водитицаныхъ войсковыхъ актовъ Романкевичъ мавъ право до того и за се доставъ навѣтъ похвалу. Д-ръ Шлихеръ ставить внесене, абы покликати на свѣдѣнь Романкевича и иншихъ. Д-ръ Лезеръ покликну свѣдѣвъ на обставину, що въ мѣстѣ чули алармовый сигналы, що взагалѣ дуже часто непотрѣбно алярмує ся, и самыя малотретьовый прийшли до редакци зъ просьбою, абы згаданий факты подати до публичной вѣдомости. Трибуналь узхваливъ воззвати майже всѣхъ свѣдѣвъ покликанныхъ обо-роною.

Прийнято до 9 справи, т. є. до „ли-  
сту воєнків 2 комп. 10 полку піонірів“,  
въ котрому ті воєнки жалують ся, що зв'я-  
заний статіъ о Романкевичу въ компанії  
правдиве пекло. Кількохъ замкнено до а-  
решту на такъ довго, якъ довго не покаже-  
ся, хто інформувавъ газету. Однакъ до сє-  
пору нічого не довѣдали ся. — Рєгєр знов  
не водповідає, а д-ръ Шлїйхєръ покликуює  
свѣдогъ на доказ, що се редакційна ста-  
тя, уложена на підставѣ інформацій. — Три-  
буналъ водповідає, що тутъ обжалованимъ  
не служить право переведення доказу правди

Факт десятый: Ретеръ и Колькевичъ обжалованъ о статью „Ориутъ якъ вѣнникъ“. Въ стать сказано, що до будовой вѣсковой лавки вояки возить кѣльканадать согноровѣ бляшки, а поганяють ними кандратъ Куся и Оберстагмеръ. Коли вояки не можуть тигнути, ладусь ся ще болѣе и гонить ся людеи, а то имъ жылы на шиѣ пучають и очизъ ямокъ выдазять. — Ретеръ зновъ не вѣдповѣдае, а Колькевичъ заявляє, що самъ такъ спены видѣвъ.

Статья „Зъ 10 и 11 баталіону“ закінда офіцірамъ и подофіцірамъ, що они какутъ скакати черезъ кобылки зъ мѣстности вѣддѣленихъ о 10 кроківъ. Нѣхто не мѣгъ того зрѣтиби, воики падали, а „людскі“ офіціри мали зъ того утѣху. — Рєгєр не вѣддѣла, а д-ръ Лєзєрь пошукє свѣдѣвств на доказъ, що при такѣмъ скаканю одинъ воикъ розбивъ собѣ голову, два достали кнєгу, и що зъ такого скаканя зроблено рѣдкє дисциплінарного свѣдѣства. Прокураторъ зажадавъ пошукани командантѣвъ 10 и 11 корпусу, абы зѣзнали, чи гімнастика въ подчинєныхъ имъ вѣддѣлѣхъ вѣдбуває ся правильно. Оборона противъ ся внесєню, быти свѣдѣи вєгучили бы тутъ якє войсковє зѣнаюки; тутъ лишъ тѣ, що потерѣли, можуть зѣзнати, яка то була гімнастика. Трибуналъ згодивъ ся на внесєня оборони и прокуратора и вѣдложивъ розправу до нинѣшнєго дня.

— В справі конфіскації 21 числа „Діла“ одержали ми слідуючий вирок: В Імені Его Величества Цісаря! Ц. к. Висшій Суди кравчий у Львові в наслідок закателеня ц. к. Прокуратурі Держави від ухвали ц. к. Суду кравчого карного у Львові з дня 2 вересня 1901 Рг. 1912/1 рішав ухвалою з дня жовтня 1901 Д. VII. 31151 на підстав

§§. 489 і 493 зак. кар. і §. 37 зак. пр., що зміст статті уміщеного в числі 201 часописи „Діло“ з дня 19 вересня 1901 під написею „до всіх Русинів галицького краю“ в уступах від слів „за вилемкою одної частини“ до „нас переможено“, далше від слів „та що борбу“ до „поборовало“ і від слів „за нами правда“ до „на марно“, містить в собі знамена провини з §. 300 з. к. і прото унаслідкована в зарядженя через ц. к. Прокуратора державного конфіскація еєї часописи. В наслідок того рішення зборене є далше ширене того артикулу а за брааний наклад має бути знищений. — Поводи: Ізкрімюваний артикул хотий не наводити конкретних фактів, старає ся тенденційним неправдивим представлєнем загального стану річі о переведєних через правительство виборак поствів соймових власті краю через руске населєне замешкалу, побудити читачів до погорди і ненависти протів галицьким правительственным властям адміністраційним зі взгляду на їх урядову діяльність, що становить знамена провини з §. 300 з. к. Львів дня 6 жовтня 1901. — *Przytu-ki*

— Руско-народний театр під зарядом товариства „Русна Бесіда“ в своїй гостині в Перемішлях дасть в найближшій часі слідуючі вистави: в четвер 10-ого жовтня Шалав'ло, шутка в 3 актах Глиньського; в суботу 12 жовтня „Ямарі“, оперета в 3 актах Веста в переводі Г. Калитовського, музика Целлера; в неділю 13 жовтня Запорожець за Дунаєм, опера в 3 актах Артимовського і Вечерниць, діло музичне в 1 відіслоні Ніщинського; ві второк 15 жовтня Скапаній сьвіт, шутка в 4 актах Вл. Оркана; в четвер 17 жовтня Перехитрил, комедия в 3 відіслонях Кропивницького; в суботу 19 жовтня Барон диганський, оперета в 3 актах Іокал, в переводі дра Фвг. Олесницького, музика Стравса; в неділю 20 жовтня Сватане на Гончарівці, оперета в 3 актах Гр. Квіткі і Улиця, гвір музичний Ф. Колесні; ві второк 22 жовтня Пташник з Тироля, оперета в 3 актах Веста і Генція, музика Целера; 24 жовтня Соколик, комедия в 4 актах Григорія Григорієвича; в суботу 26 жовтня Жидівка вихрестка, народна драма в 5 діях Манька; ві второк 29 жовтня Дон-Цезар, оперета в 3 актах Делінгера; в четвер 31 жовтня „Невольник“, образ народний на тлі історичнім Кропивницького.

— Ювілей філії „Просвіти“ в Тернополі. Зводкамъ пишуть намъ: Сего року припадає 25-літній ювілей існування філії „Просвіти“ в Тернополі. Виправді ще в осені 1876 р. она завязала ся, але з причини, що намісництво сиротвило ся її статутові і треба було рекурсувати до міністерства, то формально розпочала она свою діяльність дня 23 вересня 1876 р. Заснована она головню заходами Ол. Барвіньского, д-ра Вол. Лучаковского і Льва Шеховича. Ювілей той постановив Виділ філії обійти святочню; в тій цілі буде скликане до Тернополя в половині падолиста велике віче господарске, а вечером того дня відбуде ся людковий концерт з відповідним викладом. — В цілі переведення згаданого плану і розвинення агітації, щоб ювілей випав як найсвітлііше, скликає Виділ „Просвіти“ на день 23 жовтня с. р. о год. 2 години пополудни до комнат Весіди в'їзд делегатів всіх читателень „Просвіти“ в повіті. — \*\*

— Надзвичайний загальний збори політичного товариства „Рудецька Руська Рада“ відбудуться ввечері в Бельовій Вишні коло Рудок дня 24. жовтня с. р. згідно наступним порядком: 1) вступне слово голови товариства; 2) резигнація і вибори нового відділу і голови товариства; 3) реферат політичний; 4) внесення членів. Початок о 8 год. попол. Вдовца відшука появили ся своїми днями. — *Яків Косопонський* голова, *Стефан Ошикевич* секретарі.

— Водъ д-ра Д. Нулика, адвоката въ Ку-  
тахъ одержали мы ось-такое письмо: „Въ  
справѣ языка, въ якѣмъ маюте адвокаты  
складати свою присягу, находить ся въ зна-  
номъ зборнику рѣшенъ Liuks'a выданомъ  
передъ пятъма роками, *рѣшенъ ц. к. Наймы-  
шого Трибуналу судового у Вьдны, принале-  
жающимъ адвокатамъ право складати свою присягу за-  
краведомъ (матеріямъ) язычь. Рѣшенъ тогъ на-  
казуе Высшому судови въ Празѣ водѣборати  
присягну водъ адвоката. Чѣмъ въ чекостѣ и*

присягу водъ адвоката-леха въ чеськомъ  
языкъ. Коли я передъ трома роками ма-  
складати присягу адвокатуку у Львовѣ, то-  
вже день передъ тымъ заосотривъ ся я въ  
туу карту зъ книги Links'a, де згадане рѣ-  
шеня було надруковане. Заразъ на вступъ  
заявлю президентови д-ру Тхуржницкому,  
що прошу о переведеня менѣ присяги по-  
руски. Але той не хотѣвъ на се пристати і  
звертавъ мою увагу на „język urzędowy“. За-  
мѣсть репліки виймаю зъ кишенѣ картку  
зъ рѣшенемъ Найвысшого Трибуналу і по-  
даю д-ру Тхуржницкому до прочитаня, ду-  
маючи, що теперъ муситъ стати ся по спра-  
ведливости. Але де-жъ тамъ! Д-ръ Тхуржи-  
ницкій почавъ вимовлятися, що to były pa-  
częj, to było w Czechach і т. п., а наконѣцъ  
заявивъ рѣшучо, що присяги не водбере втѣ-  
въ языкъ рускомъ і я радъ-не-радъ мусѣвъ  
присягати въ языкъ польскомъ. И якъ Ви  
думаете? Що повиненъ я бувъ по скінчен-  
нѣй церемоніи зробити зъ тою картою па-  
перу, на котру і стѣбно числивъ а на-  
дармо?..“

— До рускихъ оселе въ Паранѣ намѣря-  
въхати оденъ мірскій священникъ зъ епар-  
хіи станиславовской. Мае вѣнъ тутъ парохію  
єсть женатый, але бездѣтный. Своє бажан-  
възвуду до Параны мавъ вѣнъ уже зголо-  
сити въ станиславовскѣмъ Ординаріятѣ. Зна-

ючи сего священника яко неопізнаного тру-  
дження у нас, уважаємо, що его шкода пу-  
скати зь краю; такихъ треба намъ тутъ, бо  
ихъ не дуже много маємо. Туды нехай йдуть  
люде молодші, що ще не показали своєї  
енергій до праці на народнімъ полі, а тамъ  
можуть придати ся.

На учителя до колоній Прудентоніс а зарозом редактора рускої газети и [поки-що] зецера хоче вибхати оденъ буншій слухачъ теологін, щб розумѣсь на техніцъ друкарской и публицистидъ. Вонъ бувъ бы тамъ учителемъ а при томъ выдававъ бы руску газетку здасъ підъ назвою „Бразилійска Русь“. Зъ початку повинъ бы зарозомъ и чиништі складача друкарского, поки не підучивъ бы зецерства кількохъ цѣкавійшихъ хлопцівъ. О. Волянскій въ Півночній Америцѣ зачинавъ здасъ такожъ видаване першою тамъ рускою часописи „Америка“ въ той спосібъ, що мувъсь самъ бути и редакторомъ и зецеромъ. — Розходиться ся о фонди на подорожъ для того учителя-редактора-зецера и на малу друкарню т. зв. „американку“. Сама подорожъ збъ Львова до Куритіби и Понта-Гросеи [трегтюю класою] вынесє 130 зр. Справа достарєня фондівъ на друкарню буде піднесєна небавомъ при нагодѣ виѣзду рускихъ священниківъ до параньєкихъ колоній. Мабуть гакъ въ листопадѣ поїде двохъ священниківъ-Василия и братъ Софронъ Горошукъ до Прудентонісѣ, а може такожъ и оденъ мірскій священникъ. Тогдѣ пориштіть ся и справа фондівъ на виѣздъ учителя и на закупи малой друкарні руской при евенгудальній помочи нашої суспільности. Мы не повинні жалувати трохи лєнты на друкарню, щоби причинитись до удержаня тои досегѣ значної громади нашихъ екзотичнихъ Русинівъ при рускости, а се не такъ тяжко зъ уваги на нѣхъ громаднє поселєнє. [Прудентонісѣ — 10.000 Русинівъ на обшарѣ 40.000 гектарівъ; недалеко Ріо-Кляро — 8.000 Русинівъ на обшарѣ 30.000 гект.; трохи дальше Агуа Амарєлла — 3.000 Русинівъ, а побѣжъ неи Люєна — 2.000 Русинівъ, и т. д., разомъ 30.000 Русинівъ.]

При сій нагоді хотіло красну гадку, лка прийшла одному зъ нашихъ поселенцівъ въ Прудентополіє, і то зовсімъ саможібно. Іменно лишивъ вѣнь въ краю часть ґрунту; вѣнь хоче, щобъ за той ґрунтъ хтось пославъ его сына [котрий теперъ є въ Прудентополіє при батьку] до гімназіи у Львові, зъ тымъ, що той синъ повиненъ бы віддати до своєї колоніи на священника. Той поселенець зъєсь здасть ся Форисевичъ и єсть досить заможнымъ чоловікомъ, особливо въ порівнянню зъ цілою масою убогихъ поселенцівъ.

О. В.-й.  
— Реченець до испиту дяківського у св. Юра у Львові вызначений на 21 н. ст. жовтня с. р. о 10 годінх рано въ канцелярії парохіальній. — *Мельникъ.*

— До Выс. Президіи ц. к. Краєвої Дирекції Скарбу! Въ урядѣ податковомъ въ Дрогобичи не ма нѣякихъ друкурствъ въ языцѣ рускомъ. Хотя стороны допоминають ся, то все надармо, бо ц. к. урядники звиннють ся, що ц. к. Дирекція не прислала. Дялятого сею дорогою удаємо ся до Выс. Президіи ц. к. Кр. Дирекції Скарбу зъ жадеаніемъ, щоби всѣякій друкурсты книжочки податковій, по-квітованія, наказы платничі, убомяненія и пр., які выдають ся сторонамъ въ иншихъ языкахъ, такожъ въ рускомъ языцѣ ц. к. урядо-ви податковому въ Дрогобичи прислала и ему приказала выдавати рускимъ сторонамъ лише рускій друкурсты безъ уцщиливыхъ примѣчанъ и радо. Чей за нашъ кровавый грѣхъ маємо право того домагатись?! — *Контрибуція.*

— **Нотарь-Русинъ.** Перебъждаючи черезъ Боршню можна видѣти на мешканю нотаря таблицю зъ орломъ цѣсарскимъ и подписомъ „S. k. Notariat“. Зачудувало мене, що нема тамъ и рускою написе, хотий се повѣсть рускій, самъ нотаръ Даниловичъ сынъ руского священника, певно своаго адвоката д-ръ Северина Даниловича, и мешкаю на середнѣй межѣ рускимъ парохомъ о. Морозомъ а рускимъ посломъ радникомъ Глиджукомъ. А чей-же тотѣ були копѣсь въ домѣ п. „notaryusza“ и билили сю написе, а не пригадали и на свою мову. Правда, що и далѣше на урядѣ податковомъ есть такожъ написе лише польска, але въ треба бы выпроцесувати вѣдь польского „ржонду“, а тамту оплатили вже давно рускій хлопцы. — *Подорожний.*

— **Поѣхавъ...** По бенкетахъ, равахъ, обѣдахъ и подвѣтрахъ выѣхавъ наредитъ б. польскій міністеръ просвѣты п. Божинскій зб Львова до Кракова на посаду профессора въ тамошнѣмъ университетѣ. Говорить, що п. Божинскій не довго посидитъ на професурѣ, бо невдовзі стане посломъ до рады державнои, щоби обняти проводъ въ польскѣмъ кофѣ.

— Негда въ королевскихъ палатахъ. Allgem. Correspondenz доносите изъ податаяхъ бруксельскихъ певныхъ вѣстій, что бельгійска королева дуже старая ся, абы породити дочку, бвущу архикнягиню Стефанію а теперь графиню Лйонай, зъ королемъ. Король зъ початку протививъ ся тому, та вкѣнци згодивъ ся, абы дочка выплачувано такой самъ апанажъ, якій ѣй належали ся ако королевной, але при томъ высказавъ бажаніе, щобы графиня Лйонай тримала ся зъ далека вѣдь двора бельгійского.

— У страха великий очи. Зъ Stanislawowa доносить: Арештованный въ Калущи жандармъ волююща котораго охрещено „италій-скимъ анархистомъ“, есть простымъ и звѣстнымъ злодѣемъ, зовесъ Ромась и недавно выйшовъ зъ вьзничъ. Придержанный жандармъ въ пѣзъ пѣзъ угнѣкъ. Житиѣмъ

стрѣлив и поцѣлив его въ удо, а коли наблизился до присѣвшего, той добувъ револьвера та стрѣливъ чотири разы до жандарма и оденъ выстрѣлъ влучивъ жандарма въ руку. Тогда жандармъ пхнувъ его багнетомъ въ бокъ. Ромаєса приведено до Станиславо и помѣщено у взыначомъ шпиталі. Коли оногоды хорй вийшли на прохѣдъ до огорода, Ромаєс лінившись ся самъ въ комнатѣ здеръ пзъ себе перевязку, скрутивъ зъ неї шнуръ и повѣсивъ ся на вѣконной кратѣ. Отсе дѣла исторія „італійского анархиста“ зъ Калуса.

— **Дрбний вѣсти.** Въ Стрыю померъ скоропостижно на пораженіе сердца заступникъ секретаря тамошного магистрату выслуженный судья Левъ Глушкевичъ. — Засѣданіе по словѣ клубу «соймови лѣвчикъ» возбуждєсь у Львовѣ дня 12 жовтня с. р. въ президіальній салі магистрату. — Въ Кракові отворено школу штукъ красныхъ и артистичного промыслу для женщинъ подъ управленіемъ артистовъ Вол. Тетмавра и Яна Вуковскаго. — Вынахѣдника Шепаника, що вѣдбувавъ дослѣдовиску службу въ Перемышлѣ, перенесено до Вѣднѣ и придѣлено до генеральнаго штабу, позволяючи ему рѣвночасно правляти у власній роботѣ. — У Львовѣ померла скоропостижно Марія зв. Марковскихъ Гофманова влаетиелька готелю Жорка. — Трибуналъ касадійный уважавивъ вырокъ львовскаго суда присяжныхъ, котрымъ засуджено Войт. Буска за убійство на пѣлтора року взынницѣ, и наказавъ перевести нову розправу. — Дополнителій выборъ одного члена повѣстовою рады въ Калушѣ звъ групи болышихъ посылостей розписала президіи памѣстничества на день 20 падоліста с. р. — Поновномъ розправы карнои противъ Корн. Чайковскаго, убійника служницѣ Пшкони, не доведено до кінци. Якъ вѣдомо, по засудженю его першымъ разомъ на смерть оборонецъ его д-ръ Райтеръ вѣдѣвъ жалобу неважності. Найвысшій трибуналъ увзглядивъ єи и приказавъ перевести нову розправу, бо першій трибуналъ вѣдмовивъ внесеню обороны, абы до розправы покликати знатоковъ-цѣхлѣтровъ для розвѣдженія умового стану обжалованаго, де трибуналъ оперъ ся бувъ лише на свѣдѣцтвѣ кулянарковскаго заведенія для боевольныхъ, де Чайковскій бувъ подъ обсервацію, а оно узнало его здоровымъ на умѣ. Переслуханы при теперѣшній розправѣ свѣдѣи збывали єдиномушно, що Чайковскій, єли мавъ трохи розуму, то стравивъ єго цѣлковитѣ въ послѣднихъ часахъ, а знатоки пенхѣтровъ д-ръ Прусь и д-ръ Серадскій заявили, що вѣтъ єли не цѣлкомъ боевольный, то на кождій случай умово недолуга. Опираючись на такій заявъ пенхѣтровъ прокураторъ поставивъ внесенє: вѣдложити розправу и передати обжалованаго медицинѣ факультетови подъ обсервацію. Трибуналъ згодивъ ся на те. — Передъ станиславѣвскимъ судомъ ставало оногды кѣлькохъ панчичковъ, котрыхъ выловивъ тамошній инспекторъ полиціи на газардовій грѣ въ кирты въ каварни „Габсбургъ“, судъ засудивъ влаетиель каварнѣ на 200 К и грачѣвъ по 20 К гривны.

Посмертний ₪ оповѣстки.

О. Ємиліянъ Петрушевичъ, парохъ въ Буску, тит. совѣтникъ митроп. Консисторіи, упокоивъ ся дня 9. жовтня въ 71 роцѣ житя а въ 47-омъ святичества въ Буску. Похороны вѣдбууть ся дня 11. с. м. передъ полуднемъ. В. в. п.!

## Вѣсти зъ Аепархіи Львѣвской.

Канонічну інституцію одержали оо. Ант. Копертинський на Денисовъ, Пв. Дурбакъ на Вожи́ковъ, Пв. Вурдунъ на Вережницю, Теодоръ Муровичъ на Лопиня і Петро Чекалюкъ на Солуківъ. — Президіи намісництва згодила ся на канон. інституцію о. Мих. Гаврилко на Стільсько і консисторія вівзвала его до канон. інституцій. — Завѣдательства парохій одержали оо. Лука Демчукъ зъ Денисова въ Вужку, Теодоръ Пиндусъ зъ Дрищева въ Зеленой, Анд. Кіпаль зъ Вожи́кова въ Увесю і Клим. Калинський зъ Струтина нижнього въ Надти́чахъ. — Сотрудництва одержали оо. Герасимъ Семківъ зъ Дичкова въ Гушличкахъ, Вас. Левичій зъ Струсова въ Дичковъ, Платонъ Карницькій зъ Кобиліволокъ въ Струсовъ, Стеф. Мохнадцій зъ Бірокъ мати́хъ въ Кобиліволокахъ і Петро Петричъ зъ Лопина въ Зборѣ. — На першій рікъ богословій при́няті до львівскою дух. семинаріі слѣдуючі кандидати: Мелетій Вирчакъ, Діон. Бородайкевичъ, Мих. Галушевскій, Теодоръ Голвіччукъ, Іосифъ Горницьскій, Мих. Жонібрчукъ, Ник. Іванчукъ, Романъ Каленюкъ, Мих. Вриковичъ, Левъ Кочій, Мих. Костикъ, Павло Костякъ, Анатоль Малиновскій, Вас. Мондзикъ, Ник. Мнядюкъ, Мих. Михалевичъ, Пв. Паєвка, Пв. Придаткевичъ, Теодоръ Рагъ, Ник. Сырофдовъ, Волод. Скоробогатый, Петро Стернюкъ, Мих. Теребушка, Волод. Федівъ, Стеф. Хірвскій, Ник. Хмѣлевскій, Олекса Шараневичъ, Мих. Шараневичъ, Волод. Яцишинъ, Дмитро Мигонцій, Дмитро Самбѣрскій, Павло Штокало, Іосифъ Лохъ і Онуфрій Волянскій, а цертьфікатъ на теологічній студіі першого року на львівськомъ університетѣ одержали убожені гімназисти: Маринъ Ярема, Ант. Рудавскій, Вас. Падохъ, Конст. Павлушевичъ, Вас. Олексинъ, Стеф. Ковальвъ, Ом. Кравичъ, Іосифъ Лебизакъ, Юрій Левичій, Ол. Кмищевичъ, Теофілъ Дурбакъ, Орестъ Дурбакъ, Конст. Гулій, Конст. Александровичъ, Пв. Бриллинскій, Вас. Дугкевичъ і Волод. Сарачинскій.







Виходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вісник південних повістей“ виходить вівторок і вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Діло“.

Передплату і інсерати приймають: У ЛЬВОВІ: Адміністрація „Діла“ ул. Баторія ч. 24. Бюро газет А. Ольшеского ул. Калішського 2; С. Соколовський Пасаж Гавсманна ч. 9; К. Бухштаб ул. Пароля Людвіка ч. 23. — У ВІДНІ: М. Дукес, I. Seiderstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; ВЪ ФРАНКФУРТЪ і ГАМБУРГЪ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „Діло“ і належність за інсерати платити у Львові.

# ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком  
з Австрії: за границею:  
на цілий рік... 32 к. на цілий рік... 44 к.  
на пів року... 16 „ на пів року... 22 „  
у Львові:  
на цілий рік... 28 к. на пів року... 14 к.  
на чверть року... 7 „ на місяць... 2 к. 40 с.  
Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24  
ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на по-  
переднє застереження. — Рекламція неопечатані  
військи вівторок.  
Поодинокі числа коштують 12 с., на пров. 14 с.  
Оголошення звичайні приймають ся по 20 с.  
вдвіх строків інсератом або в місяць а в 25  
рублиць „Надслани“ по 50 с.  
Подяки і інші донесення приватні числять ся по  
30 с. в дві строчки.

## Перегляд часописей.

„Галичанин“ про Божинського. — Czas das nam oddrąw! — Dziennik piski pro uorskiy wybor. — Stowo polskie pro polske moskowskoye. — Przegląd i Dziennik polski pro wne ruskich studentow.

I.

Погорда наших „русских“ до рідної рускої мови, котру залюбки зовуть „языком пастухов і свинопасов“, є давно загальною знамою. Дякуючи їм в своїх „русском“ патріотизмі волять свої діти посилати до німецьких або навіть польських шкіл ніж до руских; дякуючи про розвиток нашого шкільництва вони зовсім не дбають; дякуючи вони готові би навіть зовсім зречи ся всяких руских шкіл в заміню за „русский“ буквар і за науку руского языка бодай таку, яка у нас водила ся в 30-тих роках минулого століття. Але щоби здобути ся на таке прощане уступившого віцепрезидента кравової ради шкільної, яке читаємо в онотійшій „Галичанин“, на те треба вже такого безглуздя, якого ми навіть у наших твердих головах не припускали. „Галичанин“ як бачимо, готові п. Божинському вибачити всі гріхи, яких він допускав ся в шкільництві на шкоду Русинів, лише того не може йому забути і дарувати, що за його управу заведено в школах фонетичку!

В статті п. заг. „Д-р Божинський в ролі Шилока“ по довгих історичних выводах і пригадках читаємо, що у нас Польща забрала все навіть серце нам вярзала, але лишив ся у бідного народа ще язык. Отже найшов ся чоловік, п. Божинський, що спокусив ся, коли вже не зовсім вярзати нам наш „русский“ язык, то бодай підірвати его так, щоби ми могли вже тільки „пепетати“, шипіти, чиркати, свистіти провінціононим діалектом“.

Читаючи сю троха засмілю „картинну“ балаканку, ми гадали зразу, що автор в нас на гадці польовізаційну систему п. Божинського; але вже остатні з висше наведених слів показали нам ясно, о що „Галичанин“ ходити. Ну, і дивна-ж річ! В наших школах, о скільки

ко в них учать по руски, учать як-раз тимъ языкомъ, який історія, забравши нашому „бідному“ народови все, таки ему залишила; а „Галичанин“ падає, що Божинський хотів нам бодай „підірвати“ той язык. На російській Україні добирають ся земства, щоби в народних школах заведено той „провінціононим діалект“, а „Галичанин“ проследжує ся, що его уживав ся у нас!

Дальше пише наш „русский“ П. Божинський сказав отверто, що за его почини і старання уведено до шкіл „чистий русский язык і рускім учебники“. Отже по перше п. Божинський не сказав нігде і ніколи того, мов-би за его почини уведено до наших шкіл московскій язык; а по друге, коли сказав щось подібного про руский язык, то також пересадив, бо більша часть шкільних книжок руских вийшла ще перед ним, і то всь в чистій народній рускій мові, яку історія залишила нашому народови; правдою є лише, що за управу п. Божинського заведено в школах фонетичку.

І виказує-ж тепер „Галичанин“ ложь в том, чого п. Божинському і не снило ся казати. П. Божинський повинен — правити — знати о том, що на галицькій Русі і бесіди не може бути про чистий московскій язык (о том він справді знає), бо через так давне заняття Галичини Польщею, через колонізацію в Мазурами, через вплив двора і костела „ісконний русский язык“ совершенно испортился, а тепер, благодари школі п. Божинського, уже майже непохожий на себе. І що-ж Божинський тому винен, що галицька Русь так скоро попала під Польщу та що „ісконний русский язык“ испортился? Годі-ж йому було заводити до наших шкіл московскій чи то „ісконний (!) русский“ язык котрого він тут не застав, котрим тут ніхто не говорить і ніхто его не розуміє.

Дальше падає „Галичанин“, що за весь час австрійського панованя „здішний русский язык“ — отже не московскій, тільки „здішний“, той ніби то „іспорченний“, руский — „не розстроєний“ стільки, скільки за десять літ управу п. Божинського. — Ну, тут уже чисте „столпотвореніє“. Во не знати, о який язык „Галичанин“ власти-

во розходить ся: чи о той ніби то „ісконний русский“, значить московскій, чи справді о „здішний“, значить, руский? Але читаймо дальше:

„У нас були мандатори і они сбили і рвали рбгами і палками шкуру мужика але крпчили і тверезили его при томъ рускими (чейже не московскими? Ред.) пословицями... Аж прийшов Божинський і за его шкільної управу пішла польська струя ливнем на голови рускої молодіж.“

По той славній антифеі підлічного образу мужика, сченого рбгами і рускими пословицями тверезеного, а польскою струй п. Божинського „Галичанин“ слушно указує на славу утравістичну систему п. Божинського, та на обсажуване учительських мбс в руских школах Поляками, польськими „амазонками і матечками“, через що руский язык мусів багато терпіти в правильном своєм акценті.

Згадавши ще про „іспорченний слог галицько-русского діалекта“, котрому вже не винен ні п. Божинський ні навіть п. Барвінський, авторь статті на доказ, як то учать руского в школах, наводити, що якийсь там ученик польскої гімназії умів перед ним перевести уступи з німецького языка на польскій, а не годен був перевести их на язык руский! Авторь очевидно не знає, що тої штуки був би не втяв ученик також в часах німецької школи, коли руского языка вчено ще не „в фонетической юбці, прикровоной п. Божинського“, а з читанки Ковальського п. Хрестоматії Головацького. Треба було таку пробу зробити з учеником руском, не польскою гімназією, а коли-би може і з ним проба не цілком добре випала, то треба пам'ятати, що добре перекладати — се велика штука.

Стаття кінчить ся прощальною апострофою до п. Божинського, з котрої ще яснійше показує ся, що авторови найбільшійше з усього сидить в печінках тая „фонетическая юбка“. „Вы вярзались — каже — глибоко в нашу память, в нашу рідний язык, в его буквы, в нашу школу своим скальпелем!“

Ну, і ми-ж не кадили п. Божинському ніколи; але і докорати ему не може-

мо за те, що не завів до шкіл „чистий ісконний русский язык“!

Сказ згадав нашу статью, в котрій ми висказали наш бажаня до нового віцепрезидента кравової ради шкільної, і навіть з неї кілька речень, в котрих ми указали, як то вся система п. Божинського опирала ся на ягильонської ідеї, додає:

„Слова ті набирають тимъ більшою ваги для оцінки віцепрезидента, коли згадати, що писав их після всякої імовірності експедиції руский, котрий в характері управителя робив з середної школи видівню народної рускої борби і експериментував в том напрямі in anima vili. Здержаний в тих загонах кравової радою шкільною, же вбд нового віцепрезидента водсвєженя в „європейскими поглядами“.

Се раз називав ся критика станьківська! Те, що десь написано чи сказано, має вартість в мру того, хто се написав чи сказав. Поминувши вже питання, чи здогад Сзасу що до автора нашої статті вірний або ні, поминувши також друге питання чи латка, припнята „експедиції“, підозриваному о авторство, не в підлою клеветою, — виходить замітка Сзасу на таке, як коли-би два рази два могло бути п'ять, коли так скаже прим. п. Божинський або гр. Тарновскій, а ложю було бы „два рази два — чотири“, коли так скаже прим. жидь котрий колись почислив Сзасови „два рази два — вісім“!

Се льогіка, а заразом і мораль станьківська!

## ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

Реорганізація міністерства землі і лісів. З нагоди оповіщення отворення окремої дирекції будови землі і лісів проводом секційного шефа і директора будівництва, посилають з компетентної сторони, що вже в нормальних услвах дотеперішня організація, поставлена до ведення і надзору будовельних справ на державних землі і лісах, не могла відповісти своїй задачі, а тимъ більше, щоби виконати закон з 6 червня 1901 р. показала

## 3 поезій Остапа Тирси.

I.

Україно! ти приспана княгинє! — як довго будеш спати сном твердим? Україно! розвалена сьватине! — коли заблиєш ся сьвом новим?

Коли повстанеш в красоті чарівній і очаруєш світ увесь кругом? Коли скінчить ся білий важкий, нерівний? Коли вже раз розстанем ся з яром?

О, ще не зараз! Сьрденко віщує, що ще струйм буде литись кров; що ще не зараз правда запаує, що ще не зараз збудить нас оков.

О, ще не зараз! Та на бік розпука! — Бо за ріками крові — наче рай яснє щось — борби се запорука — се наш будучий вольний край!

Се наша тиха, славна Україна в чаруючій невіданій красі, немов до шлюбу прибрана дівчина стоїть і захоочує борців в борі.

Львів 1900.

II.

Аж гень з далекої тайги Сибіру, з краю тюремних мурів і кайдан могучий поклк громом лине к нам братів, що не попали у зневіру.

„Не бійте ся о вашу — кличуть — долю! „Бо тут струйм леть ся наша кров, „терпить душа і тіло від важких оков „терпить як жертва за Вкраїну волю!

„А чейже приїде час, коли боги „амилосердять ся над її синами „і пута розімкнуть її тюремні брами!

„А сибі ні, то певне, що й тогди „будете ви на волі, бо у крові „затопають ся ось-ось тюрми і окови!“  
Осерафимі 1901.

III.

Тремтять кати! Во Україна — се лев, що вонув лиш на часочок, що крові уливом надмірним обезсилів ся...

Тремтять! Во хвиля недалека, коли поверне кров, згоїть ся рана, коли він збудить ся могучий! Ось-ось і ваші уши почують рев, мов голос грому. Від нього ваше серце звяне, мов лист від вітру із півночі.

Косів 1900.

IV.

Ще не раз криваво сонічко зайде, як зайшло під вечір, як під Берестечком Запорожське Військо покотом лягло, як тріумфували вороженьки волі.

Ще не раз муть тихі оглядати зірки голі, зимні трупи обкипілі кровю. Ще не раз рознісе буйний вітерець стогін і проклятих томлених в неволі.

Але ще не було і не буде дня, щоби лучі сонця, що зійшло з-за ліса, не позолотило шолом, мечі у новий завзятий біл борців готових.

Але ще не вів і не ме леготь хоть-би легесенький, щоби на своїх крилах по цілому світу пісні не розніс, від котрої серце у тиранів звяне.  
Косів 1901.

V.

Ой чув я раз пісню — чарівна була: Сильніше як вихор із півночі гула, разпла сьрденко сильніше від грому і пориви дивні будила у ньому. На крила могучі знімала сьрденко, знімала високо, нечутию, легенько. Пускала гуляти в безмірній просторі, де сонце, де місяць, де тихі зорі. Пускала гуляти з завзятєм, жаждою. Казала встати всім тюрми, кайдани знімати з рук в'язнів, гоїти їх рани — тих в'язнів, що бились за волю люду; казала боротись і рватись до труда. Не було в ній звуку, не було сумного — бо була се пісня наріду вільного!  
Відень 1901.

VI.

Народе мій! що вже від віку струйм кровцю леш свою в борі завзятий, утяжливий, в борі за правду, свободу —

Народе мій! тебе доконче прославляє в будучім же — і то так певне, як певнісько побіду правда віднесе!

Тебе доконче у будучім лавровий крити ме вінець — бо ти найперший між Славяни за волю, правдою борець.

VII.

Ой гукну я: пугу! пугу! — Чей вбіветь ся хто із Лугу і розвіє серця туту. Може разом на воронім погуляем по степови,

попливемо на крилатих по рахманному Дніпрови.

Може сядем на могилі, мрій і дум розбудим філі, спогадаєм щастя хвилі, спогадаєм слави бої, посипаєм сине море, чом із кровю затопило нашу долю, а не горе.

Запитаєм тихі поля, де поділась наша воля, звідки взяла ся недоля. На що скби не ялові потом-кровю попливем, а приїде ся плід збирати — тільки лишенько збираєм.

\* \* \*

Пугу! пугу! Гей козаче! обізви ся небораче — за тобою серце плаче! Обізви ся! — але громом війми шаблю сталевую і ходімо корінити нашу долю чорну, злую.

Ах ходімо, де видати малесенькі курні хати, де слезам нема загати. Де браті і сестри наші — межи них ходім скоріше, хай зрадів в них сьрденко, хай їм стане веселіше!

Косів 1901.



ся потреба, утворити в міністерстві залізниць окремого рода департаменту, в котрому концентрували бся всі агенції в справі будови нових ліній. Тільки таким способом можна забезпечити конечно повільну одонстанійність управи технічної і самостійність та скорійший хід в пологджуванню інтересів. Новий той відділ буде підлягати безпосередню міністерству залізниць, котрому застережене рішене у всіх справах організаційних і що мають більше мериторично і фінансове значення. Сама-ж залізнична дирекція будови буде поділена на кілька технічних і адміністративних відділів.

В цілі лучшего надзору над будовою залізниць державних будуть установлені управи будови залізниць з осядком в окрузі будуючих ся шляхів, а там де покаже ся потреба, поставити ся ще й технічній експозитурі яко уряди надзору будови.

Панамериканській конгрес має зібратися 21-ого с. м. в Мехіку а заступлений в ньому будуть всі американські республіки з винятком Гондурасу і С.-Домінго. В дні отворення і закриття будуть наради конгресу публічні. Президент Ріосевельт припорушить делегатам Сполучених Держав, щоби держалися програми і не підносили інших справ, яких ти, котрі обходять республіки репрезентовані на конгресі. Тож межі пиним буде обговорювана будова цілого ряду нових залізничних і телеграфічних доріг, що мають на цілі тівнішнє сполучення Полудневої Америки з Північною, та й справи заключення різнородних торговельних договорів.

Уже звістний остаточний вислід виборів на Угорщині, що переведені в 408 округах. Вибрано 202 лібералів, що становили партію правительственну. Далше вийшли з виборів в 75 округах Кошутівці, 20 кандидатів католицької партії людових, 11 не належали до якого сторонництва, 9 членів фракції Уграна, 5 націоналів і 1 демократа.

Ліберали втратили 54 а здобули 16 мандатів, кошутівці втратили 5 а здобули 30, людовці втратили 5 а здобули 10, Угроністи втратили 3 давніші а здобули 6 нових мандатів.

На Словацьких панів радість. По кільканадцятьох літах цілковити політичної пасивності поставили тепер Словаки 12 власних кандидатів і переперли 4. Ladolajc Noviny, висказуючи свою радість, гадають, що тепер Словаки, побідивши мертвоту, вступають в нову епоху і піднесся національна свідомість, що в підставі життя.

Сойм збере ся 24-ого с. м. Президію обійме тимчасово найстаріший вком Теофіл Фабінг з Единбурга, а дійсним президентом має стати гр. Войтх Аноні, бувший провідник сторонництва народного [уміреної опозиції], котре по обнянню правительства Селем злучило ся з ліберальним сторонництвом і становить тепер могутчу підпору правительства.

## Як шляхта рые мѣж собою

в суворній боротьбі о пановане — о томъ цѣкаву статью принесла Die Information, котра вже не перший разъ подала в галицьких справах вѣсти, якъ видно, на основі не злыхъ пинформаций.

Она пише:

„Консервативне сторонництво заходить ся пинсудувати зъ своєї визначної побѣди при соймовихъ виборахъ відповідній тому консенсу. Оно бажає мало-помалу всімъ початий становити в цілѣмъ краю обсядати „своими“ людьми, бо пересвідчило ся, що дотепершій „шеф“ політично і соціально имѣ не рівня та й не цілкомъ „благонадежний“.

Новий маршалокъ краєвого сойму гр. Андрей Потоцкій, провідникъ краківського сторонництва засяє на курульському кріслі гр. Стан. Ваденього, бо Ваденього краківскі феодалы не визнають „рівновартнимъ“, тымъ баче, що вінъ вѣдъ часу до часу проявляє нахилъ до „лібералізму“.

Найближшою жертвою станьчиківъ буде мабуть міністеръ д-р Пентак. Вінъ уступити не зады якихъ непорозумѣнь зъ президентомъ кабінету, але за-ды того, що признає ся до мѣщанського демократизму, сценічно лѣвоконого. Аспірантами на становити міністра в Галичині суть вѣдъ давня гр. Ант. Водзіцкій, д-р Козловскій і Давид Абрамович, але дійсній шансы може мати лише гр. Водзіцкій, добре запісаний в двірськихъ кругахъ.

Також і змѣна намістника виспѣ у воздусѣ. Не поможе гр. Пиніньскому без-

услѣвна улягливѣсть для станьчиківъ, якою вінъ визначивъ ся. Гр. Пиніньскій не рівня краківськимъ панамъ та дуже молодого гербу, не має такихъ предківъ, якъ примѣромъ кн. Андрей Любомірскій, кн. Павло Санга або кн. Сангушко, про котрого поворотъ на намістника безпастанно говорять.

„І провѣдъ „польского кола“ достане ся в инші руки. Зъ Яворского, хочъ вінъ походить зъ „доброю та старою родиною“ [зъ ходатковимъ рускою шляхтою. — Ред. „Діла“] невдоволенъ вѣдъ давня Краковане, тымъ баче, що вінъ походить зъ східної Галичини. Се невдоволене маскують станьчики ібѣто старечістю Яворского але на дѣлѣ заходить ся усильно коло того, щоби провѣдъ вѣ „колѣ“ доставъ ся в руки свѣжого ексцеленції — д-ра Вобжиньского, мужа повного довѣри у таборѣ станьчиківъ. Д-р Вобжиньскій уступивъ во ІІ-літній управѣ галицькимъ школьництвомъ безъ „видимого“ причини зъ сего становища а краківска більша посѣлѣсть дала ему на те посольскій мандатъ [до сойму; а до ради державної має обняти мандатъ по хорѣмъ бар. Чечу. — Ред. „Діла“], щоби вінъ при першій-лучшій нагодѣ обнявъ керму вѣ „польскомъ колѣ“, а се все одно, що керму цілого польского політики.

„Станьчики намірили черезъ ті chasses croises переунути політичній важки зъ сходу на захѣдъ Галичини і здекапіталізувати Львівъ вѣ користь Кракова. Здає ся, що станьчики недовѣряють львівськимъ геґемонамъ та що краківскій паніа невинній. Що зъ сего вийде, покаже ся. Але наміз дає ся, що схѣдъ не дасть ся Кракованамъ такъ легко викинути на брукъ якъ се имѣ видає ся. Вѣдосишн заостратъ ся мабуть дуже, а може дожнемо такого зрѣянца, що ультра-консервативній політики, вѣ интересъ якогось „регіоналізму“, до своєї фракційної борби ужиють демократичнихъ своїхъ „лидекнехтѣв“. Становище „кола“ до центральної правительствѣ не змѣнить ся черезъ те, бо на вѣдъ польска делегация становила завжди одноцѣлну фалангу“.

## Въ справѣ шахрайского выбору посла вѣ Жидачевѣ

вислали рускій виборць зъ Жидачѣвщины ось-такє письмо до намістника гр. Пиніньского, зъ котрого вінъ певно дуже не радъ, але такъ буде мусѣвъ щось зъ нимъ почати:

Ваше Превосходительство!

Въ дні 5 п. ст. пересели с. р. вѣдбувъ ся виборѣ до сойму зъ меншою посѣлѣстю вѣ Жидачевѣ. Комисарѣмъ виборчимъ бувъ п. Пилірій Гомовскій, концепієстъ Старостѣ жидачѣвского. Виборѣ назначений на год. 8½, розпочавъ ся майже вѣ годину познѣйше.

Якъ вѣдомо, вибирають виборць зъ мѣж себе чотирохъ членівъ комісії а трѣхъ признають виборчий комисарѣ. Ц. к. Старостѣ зарядило, щоби на тыхъ 4 членівъ комісії голосовано картками і покликувано зъ листівъ виборчихъ кожного виборця *поименно* і кождий входить до сали, де бувъ пригатований стѣлъ, для маючот вибрати ся комісії, вѣ котрій то сали не смѣвъ ніхто більше находити ся кромѣ п. старостѣ Скалковского і виборчого комисарѣ Гомовского, і вѣдававъ лично свою картку а по вѣданю мусѣвъ виходити дверми на коридорѣ, щоби повернути назадъ до сали, де були зібрані всі виборць. Коли вже всі вѣдали свои картки, почавъ ихъ п. Гомовскій переислювати. Звычайно покликуєсь до скрутинѣ двохъ мужівъ довѣри. Но на сей разъ того не було, а коли виборць оо. К. Строцкій і І. Савокъ звернули увагу п. Скалковского і жадали покликання двохъ мужівъ довѣри, вѣдбувъ п. старостѣ: „Meżow zaufania nie potrzeba, ja mam zaufanie do p. komisarza Hozzowskiego“. Однакъ по хвили надумавъ ся инакше і покликавъ п. Струтиньского, начальника Суду вѣ Жидачевѣ, на такого мужа довѣри, но той, зложивши руки, і не дотыкавъ ся карток, лише п. Гомовскій самъ займавъ ся ними. Перечисливши ихъ оголосивъ: „Kartek na komi ye dla p. St. Pawlikowskiego jest 71 dla B. Dawyducia 64“ [sic] ipsissima verba!). Помилувавъ той зовсімъ оригінальний спѣсбъ оголошеня скрутинѣ, мусѣмо додати, що підчасъ вѣдавання картокъ вѣддавъ картку самъ старостѣ, говорячи, що та картка єсть будь-то вѣдъ п. Скупиньского (виборця зъ мѣста Журавна). Чи п. старостѣ вѣддавъ одну картку чи більше, вѣ то не входимо; однакъ ц. к. старостѣ поступивъ собі дуже негально, снѣ якусь картку бравъ зъ стола і вѣ имени не-присутного виборця доложивъ до прочихъ картокъ.

Зъ оголошеного результату голосованя картками на виборѣ 4 членівъ комісії виборчої вийшло, що 71 картокъ вѣдали сторонники п. Ст. Павликовского а 64 сторонники о. В. Давидяка, отже всіхъ виборць вѣ голосованихъ на комісію мало бути 135; тимчасомъ, якъ того доказомъ акты виборчѣ, голосувало изъ 136 управненихъ жите 133. Одей виборецѣ Андрей Гусакъ зъ Пѣсочного яко тяжко хорий не прихвѣвъ, виборецѣ Іосифъ Грескѣвъ зъ Юсентичъ прихвѣвъ уже по виборѣ комісії і его не припущено до голосованя на посла, а третій виборецѣ Юрко Прііма зъ Ипидорѣвки не голосувавъ нѣ на комісію нѣ на посла. Слѣ отже всіхъ голосувавшихъ на посла було 133 а при голосованю на комісію викликувано поодинокѣ і поименно, то якимъ спѣсбомъ взяло ся у п. Гомовского о двѣ картки більше, т. е. 135? — На всі вище

наведені обставини наводимо, кромѣ актівъ виборчихъ, свѣдѣвъ о. Конст. Строцкого декана і пароха зъ Рудникъ і о. Ів. Савюка пароха зъ Заболотоцѣ.

Зявлявши, що на абсолютну більшість виборчої комісії т. е. на 4 ви членівъ голосувало більше людей, якъ було присутнихъ виборць вѣ сали підчасъ виборчої комісії, т. е. замѣсть 133 ажъ 135, і що комисарѣ виборчий п. Гомовскій самъ одинокѣ викликававъ виборць і численѣмъ картокъ запинавъ ся, то прийде до незбитого пересвідченя, що п. Гомовскій при такъ важномъ актѣ, якъ виборѣ комісії виборчої, вѣ рукахъ котрої лежить велика власть, *спинивъ простий обманъ* і незаконно вибравъ чотирохъ членівъ комісії.

Колп комісія була выбрана вѣ такій обманчивий спѣсбъ а вѣ наслѣдокъ того була негальною, то і дальшій вѣ функції а за тымъ і цілий виборѣ бувъ негальною. На потверджене негальности того цілого виборѣ наведемо ще і инче мѣня п. старостѣ Скалковского, котрого першимъ обовязкомъ яко сторожа права і головы повѣта, було наглядати надъ легальністю переведеня цілого виборѣ вѣ дні 5 (9) 1901. Своє мѣня виразивъ вінъ словами: „Ja sam uważam ten wybór za nielegalny [sic]!“. Зявлявши тов п. старостѣ при свѣдуючій случайности:

Колп оголошено результату голосованя на посла, що п. С. Павликовскій доставъ 66 а о. В. Давидякъ 65 голосѣв [такъ оголошено офіційно], вѣдали ся виборць зъ ходившихъ сейчасъ слухѣвъ, що два голоса на о. В. Давидяка) комісії виборчѣ уневажає і не причислила до загального числа голосувавшихъ! Виборць обчичивши ся, прийшли до переконаня, що п. С. Павликовскій не має абсолютної більшости, а кромѣ того, що виборецѣ Іосифъ Грескѣвъ (сторонникъ о. В. Давидяка) не бувъ мимо зголоженя припущений до голосованя! Выселено отже оо. Корп. Сеніка і о. Ів. Савюка вѣ депутатую до п. Скалковского. Коли та депутатія розповѣла все п. старостѣ і представила ему Грескѣва зъ картою легітимациію вѣ руцѣ, пытаючи, дячного не дано ему можности виконати такъ важне право голосованя, сказавъ п. старостѣ дословно: „Ja o tem nie wiem, że ten człowiek nie głosował; potrzeba było mi o tem dać znać.“ Того однакъ не можна було зробити, бо зъ припущеня ц. к. Старостѣ розпоряджено було [а виконанѣмъ „protesena“ займавъ ся п. Казиміръ Каменскій, урядникъ ц. к. инспекторату податкового вѣ Жидачевѣ, особливо що-до сторонниківъ о. В. Давидяка дуже усердно], що кождий виборецѣ вѣдавши голосъ мусѣвъ сейчасъ вийти на коридорѣ, а коли хотѣвъ повернути назадъ до сали, де були виборць, що ще не голосували, то его або не пущено або „выпрошено“ подѣ загрозою виведеня жандармами, якъ то стало ся зъ виборцями оо. Строцкимъ, Савюкомъ. Мартинцемъ і другимъ, підчасъ коли сторонники п. Павликовского свободно ходили по сали. На заявлене о. Сеніка, що виборѣ єсть неважний, бо жадне зъ кандидатѣвъ не має абсолютної більшости, сказавъ п. старостѣ дословно: „Ja sam uważam ten wybór za pien galny [sic]!, lecz w tem nie poją winą; to jest rzecz komisy wyborczej“. На таке заявлене вислали виборць сторонники о. В. Давидяка сейчасъ телеграмѣ зъ протѣстомъ і зажадалемъ до Вашого Превосходительства і до Президента Міністрѣвъ у Вѣдані.

Вѣ виду наведенихъ фактівъ підписавъ виборць Жидачѣвского повѣта запитують Ваше Превосходительство:

1) Що думають Ваше Прѣство зробити зъ п. к. концепієстѣ Старостѣ вѣ Жидачевѣ п. Пилірія Гомовского, котрий допустивъ ся такого кардинального обманства при виборѣ комісії виборчої вѣ дні 5, 9 1901?

2) Що заріають Ваше Прѣство зъ удѣленѣмъ церквѣйному на посла до сойму зъ крѣпѣ меншою посѣлѣстю повѣта жидачѣвского п. Ст. Павликовскому, котрого виборѣ по причинѣ вище наведенихъ, єсть неважний?

Жидачевѣ днѣ 8 і 10 1901.

[Слѣдують підписи.]

## Гостина руского театру в Ярославі.

Ярослав в жовтні 1901.

Цілий місяць гостив у нас рускій театр і поводило ся ему не згірше. Як-раз на той місяць припали соймові вибори. В иншімъ мѣстѣ розсѣтанні народні антагонізмъ засудили би его на виключно руску публіку, — тут же Русини уже обмаль, жите їх не може йти в порівнаня зъ житемъ по нашихъ мѣстахъ східної Галичини, акція виборчѣ була доволі слабка, такъ що колп була виборчѣ борня, то лише між польськими сторонництвами. Си прояв, хочъ якъ сумна для нашего жити на сімъ краю рускої землі, для штуки нашѣ, для нашего театру була о стільки користна, що коли не притягала польської публіки, то бодай не давала їй причини відсувати ся.

Ліпший у кождімъ разѣ, ніжъ поведжене, бувъ репертуаръ нашего театру. Побіч „Не ходи Грицю“ і „Хата за селомъ“, найліпшихъ мѣлодрамъ, які були коли-небудь в репертуарі нашего театру, бачили ми „Власть тьмѣ“ Толстого у незрівнянн виконаню п-ні Осиповичѣвой, п-и Слободівної і п-и Стечиньскої, пн. Стадника, Гембіцкой, Юрчакъ і Твардівича. Вічний в репертуарі нашего театру „Запорожець вѣ Дунаѣмъ“ і відгребані а театрального архіву Гусакѣвича „Підгірня“ викликали відповідний ефект.

Про сю останню драму скажу, що крімъ кількохъ дуже гарно згармонізованихъ народ-

нихъ пісень і тенденцій, не промовляє нічо за нею; все-жъ таки вона повинна являти ся від часу до часу на репертуарі нашего театру яко зразокъ, якъ забирали ся до драми перші наші ділчі літературні в добі відродженя. А се повинно діяти ся тимъ більше, що нині наша драма зробила в кождімъ разѣ значний поступ. Нинішні наші драматурги йдуть двома стежками: Одні утертимъ шляхомъ мѣлома драми і на взір „Не годи Грицю“ творять драми і на взір нові драми, в якихъ бачимо чи робити ріжні нові драми, в якихъ бачимо багато свѣжого, нового елементу, але які не перевищили свого первотвору, але й то не перевищили суцільности акції і високій поезії тої драми. Инші зновъ хочуть зірвати зъ мѣлодрамою. Одні пишуть історичні драми, инші побутові, — але що-ж, коли доля імъ така судила ся, що їх драми підпадають передъ виставою перерібі режисерів, котрі, або притягнуги публіку, вилітають цілими масами найріжнірідніші, неразъ лише-що згармонізовані народні пісні. Розумієть ся, таке впитане у драму безпотрібного баласту та й ще часомъ не дуже то змілимими руками, не може принести найменшої користі драмі, а успіхъ его на публіку такожъ непевний. У такихъ мѣстѣ, якъ Ярослав, співи притягають тих, що й не розуміють ані слова по руськи, а у східно-галицькихъ мѣстахъ приспорять театрови два-три левя, а псують за те ґрунтъ поважної драми, відривають нашу публіку відъ европейської штуки. Приймаємо, що блику відъ европейської штуки. Приймаємо, що мѣлодрама — се типовий рідъ нашѣ драми, але старати ся вже за-ды того зъ кождѣ драми робити „драму зъ співами і танцями“ по троха небережно навіть і для самого театру, який на будуче не посміє виставляти иншихъ драмъ.

Коли я згадавъ передше про добрий репертуаръ, то я розумівъ се такожъ зъ огляду на добрі шук, якъ і грою нашихъ артистівъ стали справжнімъ концертомъ. Назву хоч-би „Не ходи Грицю“, „Хата за селомъ“, „Власть тьмѣ“ і „Душегубѣ“.

П-ні Осиповичѣва і п. Гембіцкій — артисти, про якихъ можна говорити лише зъ признанемъ. Зъ кождѣ ролі, яку візьмуть, роблять щось таке в своїмъ роді красне, таке миле, а високе... А до нихъ зачисливъ би я далі молодші спл: п-ну Слободівну і п. Стадника. Усі героїскі ролі зъ всіхъ драмъ лежать в їх рукахъ, а руки сі, молоді, надають імъ такої шаленої сили, що слухавши і неразъ тративъ почутѣ того, що се гра, а не жите. Такою була п-на Слободівна в ролі Марусі в „Не ходи Грицю“, в ролі Наталки в „Душегубѣ“, в ролі циганки Ази в „Хаті за селомъ“ і в ролі Анні у „Власті тьмѣ“, а п. Стадникъ, її партнеръ Тумрій в „Хаті за селомъ“, Микола у „Власті тьмѣ“, Семен в „Душегубѣ“. Панство Рубчакъ яко співаки, а п. Шеремета яко комікъ збирають у кождій ролі заслужені оплески — і коли перші заручуть публіку своїмъ співомъ, то сей останній бавить і разъ гуморомъ, то зновъ комізмомъ, то ідними сатиричними дотепами, а неразъ і слюзовъ витискає на чутливійшихъ очахъ наивностю п. пр. дурного Янка! Дуже добре віддають свої ролі і инші артисти, якъ пп. Никанковскій, Юрчакъ, Твардівичъ і Сенік. Що правда, страшна біда в театрѣ безъ тѣнора, а п. Вовчакъ, який прихвѣ в останніхъ тижняхъ, якого не допущає. Такий і п. пр. „Дон Цезаръ“, хочъ якою мѣлодійною визначаєть ся музикою, бувъ власне із-за гри п. Вовчака неможливий.

Згадавъ про артистів, згадаю і про тих, що в дуже великій мірі причиняють ся до піднесеня слави штуки теперішнього нашего репертуару — згадаю про хори і танцюристів. І одні і другі не лишають нічого до бажаня. А заслуга в тімъ не аби-яка капелмайстра п. Коссака і аранжера танцівъ п. Никанковского.

Останніми часами склало ся таке, що театръ тратить одну зъ найліпшихъ своїхъ силъ п-ну Марію Слободівну, а зискує зновъ дуже визначну мужеску силу п. Костя Підвисоцкого. Втрата п-ни Слободівної о стільки більше болюча, що передъ кількома місяцями втративъ уже театръ одну драматичну артистку п-ну Гембіцку [черезъ вихідъ за-мужъ]. За те п. Підвисоцкій бувъ дуже потрібний для нашего театру, а теперъ його заангажоване треба піднести яко набутокъ для відданя поодинокихъ ролѣ, якъ і вистави цілихъ драмъ. Славилий артист і незрівняний режисер, останні роки артистичної діяльності провівъ на російській Україні. Теперъ зновъ зискавъ в его особі нашъ театръ визначного артиста і режисера народнихъ штукъ.

На конецъ треба піднести визначну працю управителя театру п. Губчака, його заходи коло піднесеня народної інституції і його безуспішні пиклованя коло забезпеченя її матеріального вегетованя.

Гумешній.

## ПИСЬМА ЗЪ КРАЮ.

Изъ Старосамборского. (Вен. ерзъ Полкъ два братанкі а Жидѣ і Полкъ два ко-жанкі.) Я не поетъ а поезію починаю, бо дѣла поетичні і прозаика навівають полетомъ поетичнымъ. Та зъ повисокою епіґрамою, що лавровими листками вилетѣла у вѣнецъ славы Польцѣ, я лишъ до другої часті признаю ся і гадаю, що за сей похвальний виспѣвъ подѣ хвилевымъ натхнѣнемъ я удостоюєсь бути зачисленимъ до поетѣвъ польскихъ. А натхнѣне те дала менѣ ось така притока:

Передъ двома чи трома лѣтами завязало ся у Львовѣ товариство краєве, щоби всімъ школамъ доставляти прилади школьній добрі і тані. За намовою учителя вѣ тутешного повѣту вступивъ до того товариства купецъ вѣ Старѣмъ-Самборѣ Янъ Бізанць і вѣ цілі



розпродажи тыхъ приладѣвъ вѣдъ разу спровадивъ въ значной скѣлѣности товару. Великого зарѣбку на томъ не мавъ, бо товаръ мусѣвъ продавати по означеной цѣнѣ а надъ то треба було оплачувати ся тымъ, вѣдъ котрыхъ залежало закупно товару: Теперь бо управитель школы закуповуе для своихъ школы гуртомъ всѣхъ потрібнѣхъ зшитѣвъ а вѣдѣтъ вѣдъ учениковъ стягають припадаючу належитѣсть. Таке отже гуртовне закупно естъ тымъ больше, чымъ больше класъ мае школа. А що школа въ Старѣмъ-Самборѣ шѣсти-класова и учениковъ числитъ колька сотѣ, то и закупно приладѣвъ школьныхъ для той школы естъ наибольшимъ.

Якъ каждого року такъ и сего удавъ ся купецъ Бизанцъ до теперѣшного управителя школы п. Шумского и просивъ его о закупно приладѣвъ школьныхъ въ его торговлѣ. П. Шумскій заразъ зъ горы зажадавъ вѣдъ него певного проценту. Бизанцъ, не хотѣвъ стратити такъ важной школы, приобѣщавъ вѣдъ одной сотки зшитѣвъ 2 К. а для себе лишавъ только 30 сотикѣвъ зарѣбку. Большого проценту дати а для себе меншого зарѣбку лишити не мѣгъ уже.

Тымчасомъ приишли выборы до сойму. При кождыхъ выборахъ, якъ всюгда такъ и тутъ, противнѣя таборѣ мають свои зборнѣ мѣсяца. Въ Старѣмъ Самборѣ до теперѣ практиковало ся, що выборѣцѣ обохъ противнѣхъ сторѣвъ збирали ся у жидѣвъ на т. зв. "чистунокъ". Але сего року зъ уваги, що жиды, мимо перестороги, якъ завсѣгда такъ и теперь заняли вѣдъ становиче противъ Русинѣвъ, Русины выбрали собѣ яко зборнѣ свое мѣсяце торговлю п. Бизанца. По выборахъ жиды пожалувались матадорамъ тутешной "полѣтики розбѣвъ", що черезъ Бизанца мали страту, и заразъ выишѣ до всѣхъ подвалахъ указъ, чтобы нѣхто нѣчого не бравъ алы не пивъ въ торговлѣ п. Бизанца. А треба знати, що п. Бизанцъ естъ обрѣду римо-кат. и зачисляе себе до Поляковъ. Першимъ наслѣдкомъ того указу было, що п. Шумскій не вѣзъвъ уже зшитѣвъ у п. Бизанца, але у жидѣ Фуриана, котрый навѣтъ не бере товару вѣдъ товариства, але вѣдъ Шварца [такожъ жидѣ] въ Самборѣ.

Щобы-жъ публицѣ замыслили очѣ, то фальшивѣ спаситель а властиво грабарѣ Польщѣ заслонюють ся патриотизмомъ и розвивають агитацію за заснованемъ "кулка рольничого" для отвореня склепу при подмовахъ кравѣвъ. Та мы зъ того смѣємо ся, бо знаємо, що коли пп. Лямъ або Фішель [привѣдники старосамборскихъ жидѣвъ] заборонять, то зъ того нѣчо не буде. Показало ся се наипачѣ при правыборахъ въ Старѣмъ Самборѣ. Якъ звѣсно, при першихъ правыборахъ выишли були выборѣцѣ рускѣ, бо жиды мали якѣсь невыбранный рахунокъ зъ старою Риччи и при выборахъ вели ся супротивъ Русинѣвъ лояльно. П. Риччи, побачивши свою бѣду, — бо рускѣ посолъ певно бувъ бы выбраный, — переспросивъ наиперше жидѣвъ, вѣдѣтъ доперва уневажливъ легальнѣ правыборы и розписавъ новѣй, при котрыхъ переберъ своихъ выборѣцѣвъ и самъ зъ тяжкою бѣдою ажъ при допозняхъ выборахъ ледѣ выишѣвъ на выборѣцѣ. Тому-то мы й не вѣримо, чтобы въ Старѣмъ-Самборѣ мѣгъ бути склепъ "кулка рольничого", а Русины, поки не зарѣдять ся иначе, повнѣй всѣхъ товары побирати только въ торговлѣ п. Бизанца.

## Процѣсъ войска зъ дневниками.

Вчерашня розправа зачала ся вѣдѣтѣмъ вѣдѣдѣмъ команды Х. корпусѣ на реквизицію актѣвъ зъ процесу о мальверзацію, що такихъ актѣвъ нема и що нѣякого офицѣра Машинки тамъ не ма. Оборона поднесла, що войсковѣ власти тутъ выкрутили ся, користаючи зъ того, що у вѣдѣдѣмъ до негъ написана "Maszinek" а не "Machinek", и що въ той справѣ слѣдѣтѣ доперва веде ся, отже актѣвъ буцѣмъ то ще нема. — Д-ръ Шляйхеръ покликъвъ свѣдѣвъ на обставинѣ, що Машинка дѣйстно арештована, а въ Straf-актѣ выспеціализовано, за що. Мѣжъ покликаными обороною свѣдѣками находить ся такожъ Гальбондѣ, котрый власноручно подпѣсавъ вырокъ на Стемповского. Абы не было сумнѣву, що-до мѣстѣца жадаѣвъ актѣвъ и абы команда Х. корпусѣ не могла вымовити ся бракомъ актѣвъ, находичахъ ся въ перемѣскомъ гарнизонѣмъ судѣ, то д-ръ Ципперъ зажадавъ, абы реквизицію вѣдѣдѣмъ заадресовано. Трибуналъ здержавъ ся поки-що зъ ухвалою и вылавъ телеграму зъ реквизицію актѣвъ Стемповского.

Зъ свѣдѣвъ, покликаныхъ въ справѣ актѣвъ противъ полковника Крулиша, не явивъ ся самъ Крулишъ, а зъ шѣстохъ войсковыхъ лишь одинъ Мехель Арѣ. Команда Х. корпусѣ вѣдѣдѣмъ, что "не знае", де перебувае полковникъ Крулишъ и пачѣ.

Арѣ збзнае, что не чувъ, абы Крулишъ збыткувавъ ся надъ воляками. Що-до вѣдѣдѣмъ "офермѣвъ" свѣдѣкъ речѣтѣвъ якъ-бы вывѣсивъ ся, что тѣ, котры по 8 тыжднѣхъ рекрутства не були добре "абрихтованы", ще 6 до 8 тыжднѣхъ мусѣли сидѣти въ касарни. Се имъ однакъ нѣчого не шкодить, бо они "волятѣ сидѣти въ касарни и працювати, якъ выхѣдѣти на мѣсто". Впрочѣмъ свѣдѣкъ "нѣчого не знае", однакъ показуе ся, що вѣдѣтъ вѣдѣтъ сѣмъ лѣтъ сидѣти въ канцеляринѣ и зъ людьми не сходитъ ся. Деякѣ питаѣвъ, якимъ обороною прѣтѣсила свѣдѣка, трибуналъ усувае. Вѣдѣдѣмъ показало ся, что свѣдѣкъ бувъ самъ колька разѣвъ караний за легкомудный довѣгъ и за неладъ въ кухнѣ.

Свѣдѣкъ Само чувъ вѣдѣтъ самыхъ алымованныхъ воляковъ, что капралъ Романкевичъ дѣйстно одной ночи два разы алымувавъ

ихъ, що ганьбивъ послѣдними словами та що "треба бы подати се до газетъ".

По перестуханю сего свѣдѣка вогато часу пошло на докладне укладане адресѣ до рѣзныхъ свѣдѣвъ, бо коменда Х. корпусѣ, замѣсть улекшувати справу, користае зъ найдрѣбнѣйшомъ недодладности и вѣдѣдѣмъ "unbekannt".

Колѣ приступлено до справы актѣвъ "Зъ касарниного житѣ", де офицѣрови Чавдернѣ закипено мальтретоване людей, оборона звертае увагу, що обжаловане въ сѣй точѣ вносено по переданню, отже домагае ся, абы трибуналъ выдавъ вѣдѣтъ разу увѣдѣннѣмъ вырокъ. Прокураторъ прѣтѣвить ся. Трибуналъ ухвалѣвъ переслухати Чавдерну на обставинѣ: коли вѣдѣтъ довѣдавъ ся о инкримированой актѣвъ. Такъ само поступивъ трибуналъ въ справѣ актѣвъ, въ котрой было сказано, що у войсковой визначки сидѣти Бергеръ только за те, що по 24 годинахъ службѣ упавъ на лѣбно и заснувъ. Кадетъ Макурекъ вѣдѣтъ его за те до арешту, наложивъ на него пѣсть, а коли Бергеръ зголоосивъ ся недужимъ, не давъ ему лѣкаря. Офицѣръ Вѣтъ навѣтъ бивъ Бергера. Зъ вѣдѣтѣмъ збзнаѣвъ Бергера выхѣдѣтъ, что его въ нелюдскѣй способѣ мальтретували; вѣдѣтъ до нѣякой винѣ не признавъ ся, а мимо того войсковѣй вырокъ противъ него опертѣй на словѣ "gesündig".

## НОВИНКИ.

— 3 Львѣвского Бояна. Видѣлъ Льв. Бояна пригадуе, что завтра [в пятницу] о год. 7½ веч. вѣрѣвъ хорѣ мѣшаного, и проситъ всѣхъ Членѣвъ, чтобы явили ся точно и в компѣтѣ. Рѣвночасно запрошуе сѣмъ Видѣлъ усеѣхъ, що дорожить рускою писнею, до вступленя в членѣ Льв. Бояна. Новѣхъ членѣвъ приймае Видѣлъ в часѣ хоральныхъ вѣрѣвъ. — Видѣлъ.

— 3ъ Бережанъ. Дня 17. н. ст. жовтня с. р. устроюе товариство "Руска Бесѣда" въ Бережанѣхъ вечерокъ зъ танцѣми въ комнатахъ товариства "Надѣя" въ Бережанѣхъ. Вѣступъ вѣдѣтъ особы 2 К. Стрѣй для дамъ вечерковѣ, для мужѣвъ бѣловѣй. Початокъ о 8 год. вечеркомъ. — I. К.

— Цѣсарску санкцію одержали ухвалѣ галицкаго сойму, дозволяющѣ громадѣмъ "Струѣвъ, Яблонѣвъ, Тарнобжегъ и Домбровѣ" на побиранѣ додатковѣ вѣдѣтъ горячихъ напоѣвъ.

— На львѣвскѣй ладѣ. На засѣданю громадскои рады въ Жовкѣ докоривъ бурмѣстръ Мацѣльскѣй проводнички оппозицѣ въ радѣ аесорѣви Олѣарчикѣ, что вѣдѣтъ нетверезѣй. Оппозицѣ почала кричати: "се безличность" и выишла зъ салѣ. Справа опрѣ ся о судѣ, бо Олѣарчикъ обжалувѣвъ бурмѣстра о клеветѣ, а той зобовязавъ ся перевести доказъ правды.

— 3ъ Камѣнеччины пишуть намъ: Въ околицѣ Буська дня 8 с. м. напрасно счѣнула ся громовица а заразъ потѣмъ упавъ рясный градъ и добре устеливъ землю. Лежавъ по затѣмнѣнѣхъ мѣсяцахъ же навѣтъ другого дня. Люде кажутъ, что той градъ — не зный знакъ: вѣдѣтъ вѣдѣтъ еще другѣ — бабске лѣто.

— Изъ Золочева доносятъ намъ, что наука въ школахъ народныхъ и трехъ низшихъ класѣвъ гимназѣ, перервана за-для епидемѣи шарлатины, вѣдѣтъ вчера [середѣ] зновъ розпочала ся.

— Въ справѣ языковѣй у львѣвскомѣ магѣстрѣ одержуемо ось-таке писмо: Магѣстрѣ львѣвскѣй прислае що року назначенѣмъ на ступенѣ офицѣрѣкѣ в ополченю писма и заявѣ, въ котрыхъ за-для переступленя вѣку, звичайно 42 лѣтъ, визнае ихъ, чтобы заявили, чи бажають на дальше лишити ся в тѣмъ характерѣ в ополченю, або чи бажають бути вычеркеными зъ спису назначенѣхъ. Такъ писма якъ и заявѣ выготовленѣ в мѣвѣ польскѣй. Гадаю, что обѣзвикомъ каждого Русина е постоянѣ все и веодѣ за права рѣдноѣ мовѣ и тому жадаю видъ магѣстрату, чтобы писма и заявѣ були выготовленѣ в мѣвѣ рускѣй, а не польскѣй, что и всѣ товарищи ополченѣи зрѣблять такъ само, тѣмъ больше, что магѣстрѣ львѣвскѣй, сѣи не зъ шовѣнѣмъ, то зъ недѣлѣства кривдѣтъ права руской мовѣ, запоручѣни основными законами. Такъ на примѣр в часѣ спису людности менѣ прислаю польскѣй формулярѣ, а коли я жадаю рускѣхъ, то в комѣсарѣтѣ сказано, что рускѣхъ не мають, а наслѣдомъ того в до тепер не ея конскрибованѣй. В тѣй справѣ писавъ я до послѣдѣй у Видѣлъ, та до тепер не вычитѣвъ и в дневникахъ, чи сѣся справа була порушенѣ на в радѣ державнѣй. — Владимиръ Лаврѣвскѣй

— Францѣ посла Барѣвнѣского [она называе себе: "реалистична партѣя"] заявляла собѣ передѣ выборами политичне товариство "Руска Громада". Минувшомъ субѣтѣ (5-ого с. м.) вѣдѣдѣмъ ся въ редакцѣи "Руслана" засѣданѣ выдѣдѣмъ Руской Громады, о котромъ такъ пише "Русланъ": "По отвореню засѣданя голова товариства посолъ Барѣвнѣскѣй в довѣнѣй промовѣ пояснѣвъ теперѣшну политичну ситуацію в краю и в державѣ и вѣдѣтъ поставѣ на дневникѣ порядкомъ: 1) становиско Руского Клубѣ супротивъ другихъ парламентныхъ клубѣвъ. 2) организациѣ партѣи, 3) вносѣ членѣвъ. Що-до первой точки ухвалѣно засадничѣ, чтобы Рускѣй Клубѣ вѣступивъ зновъ до творитѣлого ся "полудѣдово-славянскаго клубѣ" впрочѣмъ полишае ся вѣдѣтъ руку провѣдничѣству клубѣу в визначеню парламентарной ситуацѣи в користѣ скрѣпленя силъ и значѣня славянскаго взагалѣ, а спеціально руского элементу в державнѣй радѣ. Другу точку дневного порядку не вытерпѣно и порѣшено при кінцѣ засѣданя скликати на другу недѣлю новѣ засѣданѣ в тѣй цѣли.

Однакъ згоджено ся однодушно на те, чтобы реалистична партѣя, якъ се впрочѣмъ было завсѣгда и до тепер, стремѣла до злуки народныхъ силъ на всѣхъ поляхъ горожанскаѣ дѣятельности, зъ строгимъ вѣдѣдѣмъ вносѣмъ москвофильскихъ элементѣвъ зъ народнаго орѣганѣзму.

— Вѣдѣтъ Богородчанѣ пишуть намъ: Ма-бутъ не найде ся аны одинъ Русинъ въ цѣломъ краю, что зъ нагоды працѣи п. Бѣвѣнѣского не почувъ бы глубокою "вѣдѣтѣ" въ своѣмъ серцѣ для бѣвѣшного просвѣтитѣля темной Галицѣ! Въ столицѣ галицкой Русѣ шумно его процѣли, выпадѣло бы и намъ де-що сказати ему на дорогу. Та замѣсть "подѣвѣнѣковѣ" розкажемъ ось-таке: "Лучше ся менѣ бути на испѣтъ въ одинѣмъ сѣтѣ богородчанскаго округа школьному. Учитѣльѣ каже дѣтѣваки читати по польскѣ, а коли той скѣнѣтъ, каже прѣдѣдѣтель, чтобы вѣдѣтъ те саме оповѣвъ по рускѣ. Въ прочѣтѣмъ было сказано, что хлопецъ "збѣигае гзыбу". Коли дѣтѣваки прѣишло ся те сказати по рускѣ, зачѣвъ загикувѣлись; а прѣдѣдѣтель, удѣбрухуючи его, каже до него: "Ну, спробуй! якъ то скажѣшь по рускѣ?" Вѣдѣтъ хлопецъ выстогнавъ: "Та пѣшѣвъ збѣирати жѣмѣмъ [се-бѣ-то жѣмѣмъ]!" Мы всѣ выбухли сердечнымъ смѣхомъ та лишь помѣркували, до чего то довѣла польонизацѣйна система, "jezyk utrudu", накинѣнѣй, нашѣй Галицѣи, якѣ то плоды приносѣтъ польщина по нашихъ школахъ плодѣвъ, что дѣтѣвакъ зъ "gzybu" зрѣбѣтъ жѣмѣмъ! — Коли тѣ сама учителька написала була катольскѣ дѣтѣй по рускѣ, то бѣвѣнѣй инспекторѣ о. Абрисовскѣй при-казавъ сѣйчасъ переписати его по польскѣ, хотѣй въ школѣ рускѣй языкъ выкладѣвъ. Та такого мы всюды зазнавали за верховѣдѣства п. Бѣвѣнѣского вѣдѣтъ наставляю-ныхъ нимъ помѣчникѣвъ, окружныхъ инспекторѣвъ. Якѣмъ окаже ся новоприбувшѣй сю-да инспекторѣ Новаковскѣй, не можемо ще теперъ судити; поживѣмо, побачѣмо. Може бути, что по змѣнѣ головы змѣнятъ ся и другѣ членѣ польонизацѣйнаго полѣпа...

## Господарство, промыслъ и торговля.

— Въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечѣнѣ "Дѣвѣстеръ" прибуло въ мѣсяцѣ вересня с. р. 9959 важныхъ полѣвъ на сумѣ 9,470,875 кор. обезпечѣнои вѣдѣтъ зъ премѣю 86,978 кор. 80 сот. Разомъ вѣдѣтъ 1 сѣчѣи до кінца вересня с. р. выдано 76,749 важныхъ полѣвъ на сумѣ 77,059,785 кор. зъ премѣю 692,197 кор. 22 с. Попередного року въ томъ самѣмъ часѣ было 66,022 важныхъ полѣвъ на сумѣ 67,411,741 кор. зъ премѣю 589,970 кор. 20 с. т. е. сего року о 10,727 полѣвъ и 102,227 кор. 02 с. премѣи больше. — Шкодѣ у вереснѣ прибуло 113, разомъ вѣдѣтъ початку року по концѣ вересня было 712 шкодѣ, зъ котрыхъ 697 вже выплачено, 2 шкодѣ находѣтъ ся въ лѣквѣдациѣ а выплаты 13 вѣдѣтъ шкодѣ (въ сумѣ 6,956 кор. 95 с.) на разѣ зъ причинѣ правныхъ здержано. Сума вѣдѣтъ шкодѣ разомъ зъ коштомъ лѣквѣдациѣ выносѣтъ brutto 381,575 кор. 09 с., а по потрѣченю части реасекурованои лишаеся на власнѣй рахунокѣ 183,789 кор. 32 с. Попередного року за той самѣй часѣ было 675 шкодѣ на сумѣ 352,291 кор. 56 с. (на власнѣй рахунокѣ 172,429 кор. 78 с.), отже сего року было о 37 шкодѣ и 29,183 кор. 53 с. вѣдѣтъ шкодѣ больше. — При вѣдѣтъ вѣдѣтъ по концѣ вересня с. р. зараховано членѣмъ титуломъ 8% зворѣту 42,966 кор. 95 с. — Фондѣ резервовѣй зъ концѣмъ вересня с. р. выносѣтъ 358,729 кор. 08 с.

— Рахунокъ Товариства взаимного кредиту "Дѣвѣстеръ" у Львовѣ стѣварѣшеня зарѣстро-ваного зъ обмеженою порукою за мѣсяцъ Вересень 1901.

|                                        |             |
|----------------------------------------|-------------|
| 1. Стѣвъ довѣжнѣй:                     | кор. сот.   |
| Удѣлы членѣскѣй вѣплатѣнѣ              | 79,863-98   |
| Фондѣ резервовѣй                       | 8,395-72    |
| Спеціална резерва стрѣтъ               | 1,110-13    |
| Вкладѣ:                                | кор. сот.   |
| а) стѣвъ на поч. вересня               | 885,001-03  |
| б) вложѣло 79 сторѣвъ                  | 18,861-79   |
| разомъ                                 | 903,862-82  |
| в) вынѣло 60 сторѣвъ                   | 17,159-15   |
| Позбѣтае зъ концѣ вересня              | 886,703-67  |
| Сальдо иобрѣнѣ, процѣнтѣвъ             | 34,062-87   |
| Костѣ спорѣ                            | 435-48      |
| Непѣдѣята дѣвѣдѣнда за р. 1897/8/9/900 | 3,837-47    |
| Зъ рахунокѣ рѣжѣ, сторѣвъ              | 480-50      |
| Рѣзерва на опл. подѣтѣку за р. 1900    | 600-00      |
| Рѣх. бѣж. зъ тов. ва. об. "Дѣвѣстеръ"  | —           |
| Сума                                   | 1015,489-88 |

|                                     |             |
|-------------------------------------|-------------|
| II. Стѣвъ чѣяныѣ:                   |             |
| Позичкѣ удѣленѣ на скрѣпѣи и вексѣ: |             |
| а) стѣвъ на поч. вересня            | 836,095-84  |
| б) удѣлено позачѣвъ                 | 21,700-—    |
| разомъ                              | 857,795-84  |
| в) сплѣчено въ вереснѣ              | 14,691-47   |
| Стѣвъ зъ концѣмъ вересня            | 843,104-37  |
| Гѣтѣвка въ касѣ зъ концѣ вересня    | 673-54      |
| Цѣнѣй паперѣвъ рѣзервѣ фонду        | 8,587-—     |
| Иныѣ лѣкацѣи                        | 89,117-—    |
| Въ шѣдѣнѣи почѣтѣвъ (обѣр. чѣковѣ)  | 5,713-68    |
| Въ товариствахъ и банкахъ           | 59,109-29   |
| Рахунокѣ бѣжѣуѣй зъ Банкѣ краѣвъ.   | —           |
| Сальдо кошѣтъ админѣстрацѣи         | 9,185-—     |
| Сума                                | 1015,489-88 |

Членѣвъ прибуло 19, зъ — удѣлами, убуло 6, остае зъ концѣмъ вересня 1901 вѣдѣтъ членѣвъ 1981 зъ 2,060 декларованными удѣлами въ сумѣ 103,000 кор. Стоѣна процѣнѣтѣ вѣдѣтъ вѣдѣтъ 4%, вѣдѣтъ позачѣвъ удѣлыныхъ зъ провѣзѣю на кошѣ админѣстрацѣи 6½%.

Львовѣ дня 8 вересня 1901.

## Вѣсти зъ Еп. Перемыскаго.

Прѣзенты одержали оо.: Мих. Ростовичъ на Волковыскѣ дек. балчгородскаго, Емѣл. Трѣшнѣвскѣй на Хѣрѣбѣтъ дек. варѣжскаго, Юл. Гумецкѣй [старшѣй] на Вѣрѣжѣ дек. горожанскаго, Илѣрѣй Туна на Рѣдѣбѣтъ округѣй дек. порѣхницкаго, — До канѣн. институтѣи завѣзѣвалѣ оо.: Стеф. Козѣнка на Рѣвѣцѣ дек. утѣвѣскаго, Мих. Пѣрожекъ на Утѣвѣкъ дек. утѣвѣскаго, Вас. Вѣльчѣ на Тѣрѣцѣ дек. добромѣльскаго. — О. Стеф. Хѣльчѣкъ, деканъ дрогѣбѣцкѣй, увѣдѣнѣнѣй на власнѣе жадаѣе вѣдѣтъ дальшого ведѣни деканѣльного уряду и одержѣвъ титулъ выслѣужѣного декана, а на его мѣсѣце завѣдѣтелемъ дрогѣбѣцкаго деканѣта именованѣй о. Инѣк. Ивановскѣй парѣхъ въ Модѣрицѣ а другимъ мѣсѣтодеканѣмъ дрогѣбѣцкѣмъ о. Тад. Скородинскѣй парѣхъ въ Тѣрусѣвѣцѣ. — Канѣн. институтѣию одержали оо.: Ин. Кѣстѣкъ на Новѣ-Сѣто дек. лѣобѣтѣвскаго Юр. Пѣдохъ на Кѣрѣвѣ дек. порѣхницкаго. — О. Кѣнѣст. Вѣндѣзѣльчѣкъ, прѣфектъ духовнѣи семинарѣи у Львовѣ, именованѣй духовнѣи и заступнѣикомъ профѣсѣора права церковнѣи при духовнѣи семинарѣи въ Перѣмѣшлѣ. — Завѣдѣтельства одержали оо.: Волод. Горнѣцкѣй въ Кѣрупѣ дек. потѣлицкаго, Орѣстѣ Гнатѣшѣкъ въ Полѣкнѣихъ дек. просѣвѣскаго. — Сѣтруднѣицѣтва одержали оо.: Иос. Вѣдѣнѣцкѣй въ Волѣчи дѣльнѣй дек. старѣсѣльскаго, Гѣриг. Максимѣвичъ управѣицѣе въ Прилѣбѣчѣхъ дек. яворѣвскаго, Волод. Рѣхлѣвскѣй управѣицѣе въ Рѣчѣновѣхъ дек. горожанскаго. — О. Ем. Пѣгорѣцкѣй капѣланъ Прѣосвѣщенѣго одѣржавъ дѣя порѣтованя здѣровѣи водѣдѣтѣку на одѣнъ рѣкъ. — Правѣтельство прѣзѣволило на дѣтѣцѣю 600 кор. рѣчно для маючѣго падѣтѣи парѣховѣи въ Бутѣнѣвахъ сѣтруднѣица на одѣнъ рѣкъ, а продѣвѣило такѣ самѣу дѣтѣцѣю на дальшѣй одѣнъ рѣкъ для сѣтруднѣица въ Ванѣвѣ.

Русины! Памятайте на руску Бурсу ремѣсничѣ-промѣсловѣу у Львовѣ!

## Телеграммы.

Вѣдѣнѣ 10 жѣвтѣи. Цѣсарѣ именуѣвъ "Гр. Андрѣя Потѣокаго марѣшалѣка, а мѣтрополѣита "Гр. Андрѣя Шѣтѣицкаго вѣдѣмарѣшалѣка Галицѣи". — Стѣтутѣ рады мѣста Кракова одѣржавъ цѣсарѣску санкцію. — Въ вѣдѣнѣскѣй радѣ мѣсѣкой прѣишло до авантѣръ мѣжѣ антѣсѣмитѣми и сѣциѣлистами. Радѣнѣй Райманъ за обѣду посѣднѣица выключѣнѣй изъ трѣхъ засѣданѣвъ. — Чѣскѣй посѣлы д-ръ Пѣдакъ, Странскѣй и Гр. Чернѣиѣй вѣдѣбули вѣчера на-рады зъ мѣнѣстрами Рѣзѣкомъ и Кѣрберѣмъ.

Пѣля 10 вересня. Въ писѣмѣ до адмирѣла Спавна хвалѣтъ цѣсарѣ поведѣне авѣстро-угѣрѣскаго марѣшѣлки въ Хѣнахъ, высѣказѣвъ жалѣ и спѣвѣчѣе зъ поводѣ погѣбѣи и при-казѣуе въ костѣлѣ въ Пѣльѣ умѣстѣити пропѣмѣтѣну табѣлицѣю.

Сѣофѣя 10 жѣвтѣи. Въ кружѣкахъ посѣль-скѣхъ ходѣтъ слухѣи, что додатковѣй кредитѣ для мѣнѣстерѣтва войны выносѣе 7 мил. франѣковѣ.

Пѣринѣ 10 жѣвтѣи. На жадаѣе прокурѣторѣи замѣнуѣвавъ судѣ цивѣльный новѣго сѣквѣстрѣтора въ цѣли лѣквѣдациѣ майна Бау-итѣвъ и Асѣупѣицѣиѣтѣвъ, котрѣи не вносѣли прѣсѣобы о авторѣзѣцѣию.

Мадридѣ 10. жѣвтѣи. Повѣнѣ нарѣбила въ краю велѣканѣскѣй шѣкѣи. На полѣуднѣе вѣдѣтъ Валѣнцѣи забрѣла вода цѣлѣ клѣвѣицѣи и сотѣи тѣрупѣвъ плавають по водѣ. Многѣ людей потѣпило ся, поля зѣнѣиѣнѣи, домѣ по-валѣнѣи, мѣсты позрѣвалѣи.

Рѣмѣ 10. жѣвтѣи. Вѣдѣршѣго ся насѣльно до Вѣтиканѣу Хѣрѣвата Натѣля Глѣвѣиѣвѣица [якъ голосѣтъ, зъ наѣфромъ замахѣ на папу] арѣшѣтовѣно и засѣдѣно за неуправѣненѣе посѣдѣне оружѣа на дѣѣ недѣлѣтъ арѣшту; опѣсѣи вѣдѣстѣвалѣи его примѣсовѣо до Дѣльмѣтинѣ.

Неаполѣ 10. жѣвтѣи. Сѣонѣтѣтовано, что въ послѣднѣихъ днѣхъ аны тутъ аны въ о-колѣици не было новѣго выпѣдѣку чѣумы.

Бѣрлинѣ 10. жѣвтѣи. Тутѣшнѣй Lokal-Anzeiger доносятъ, что сѣрѣбѣна пара заѣхѣла на подѣрожи до Петѣрбургѣа, бо цѣрицѣ [ка-жѣтъ] не хоче прѣпѣити Драгѣи.

Бѣрусѣя 10. вересня. Зъ нагоды другѣи рѣбѣнѣцѣи рѣзѣчатѣи войны була дѣпутѣацѣи у Кѣриѣра котрѣй мѣвъ заявѣити, что война не такъ скоро скѣнѣтитъ ся, а Бѣрѣи въ кождѣмъ разѣ значѣно ослабѣтитъ Ангѣлиѣ.

Баку 10 жѣвтѣи. Въ нафѣтовѣмъ рѣвѣрѣ Вѣбѣйѣбата, Шѣбѣва и Кѣокѣрѣва выбухъ грѣбѣнѣй пожаръ, до тепѣрѣ не угѣшѣнѣи, та нарѣбѣвъ велѣчѣзныхъ шѣкодѣ.

Нѣальнѣута 10 жѣвтѣи. Умѣрающѣй емирѣ оѣстерѣгѣвъ всѣхъ передѣ Россѣию. Прѣсутѣи при умѣрающѣмъ Гѣнерѣлѣи и дѣстѣиѣиѣи склѣдали прѣсѣгѣу вѣрѣности наѣстарѣшѣму сѣловѣи емирѣ, что за зѣгѣдоу братѣвъ окѣлѣкѣнѣи наслѣднѣикомъ, Гѣбѣ



## Надбосане.

Надворний и приборный лікар-дентист  
**Д-р З. Райнгольд**  
повернувся и ордин. Сикстуска ч. 29.  
5-19

## Вода Коростеньська

ЖЕРЕЛО СТЕФАНА

щави алякалічної-солоня

діляв знаменити в катарх, герла, диавок і лег-  
них, як і в інфлюенці. До набути в аптеках,  
дрогеріях і в лавках мінеральних вод.

Головний склад для східної Галичини у л.  
ВОЛЬФА ЧОПНА Львів, Жовківська 2, 478 6-9

## Всякі купони

и выльсовані папери варто-  
стній 874 (1)

выплачує без потручення провізій або коштів

КОНТОРА ВИМІНИ

Ц. к. урив. Галицького акційного

## Банку гіпотечного.

## ПРОМЕСЫ

на 3% Львови австр. кредит. земск. заведена

Головна wygrana 50.000 зр.

тигненя 5 май

спродують по 1 ар. в стемель 50 кр. разом

1 ар. 50 кр.

## СОКАЛЬ и ЛІЛЕНЬ

банковий дім и контора виміни у Львові.

Поручена зб провинція полагоджують ся

вдворотною поштою. 207

## Альбом заслуженных Русниів

в красній кольоровій теці, в ціні 2 корони  
набути можна  
в Товаристві „Просвіта“ Ринок ч. 10.

порукає до садження в найвідповіднішим тепер часі,  
розличні дерева і корчі овочеві — малини (100 черв.  
постаріючих 10 К. численні корчі окрашаючі) (сорт-  
мента 100 штук від 25 до 50 корон).

Вишляє ся тільки здорові, сильні, взірцево  
проваджені окарі. Опаковане найдешевше. Обслуга  
як найстаранніша, ціни можливо найнижчі. Цінник  
ілюстрований на жадане даром і оплатно.

Хто з купуючих покліче ся на оголошене в  
„Ціні“ дістане в додатку що найменше 10 малин  
або 2 корчі оздобі. 509 2 6

## Юліан бр. Бруницький

Підгірці коло Стрия

порукає до садження в найвідповіднішим тепер часі,  
розличні дерева і корчі овочеві — малини (100 черв.  
постаріючих 10 К. численні корчі окрашаючі) (сорт-  
мента 100 штук від 25 до 50 корон).

Вишляє ся тільки здорові, сильні, взірцево  
проваджені окарі. Опаковане найдешевше. Обслуга  
як найстаранніша, ціни можливо найнижчі. Цінник  
ілюстрований на жадане даром і оплатно.

Хто з купуючих покліче ся на оголошене в  
„Ціні“ дістане в додатку що найменше 10 малин  
або 2 корчі оздобі. 509 2 6

## Фабрика парова

Райха и Сполки в Знесенью

пачта Львів

порукає свои виробы:

шварць и вазеліну до чобіть а також кро-

хмал до натирания бѣла.

На жадане цінники даром. 113 24-50

## Вже вийшов

Ілюстрований Календар „Просвіты“

на рік 1902.

Дістати можна по ціні 60 сот. а з пересилкою по

6 сот., за примірника в тов. „Просвіта“, Ринок ч. 10.

Ціє керол. у урив.

Радіонія апостолу, Філіппа руму, Лівові і оду

Юлія Миколая Наслѣдников

Якова Шпрехера и С-ки

у Львові

порукає старі горбани польські, розолісы, ліверы,

румы правдний з Ямаїки, кеняни, спіртусъ, „Вол-

порт“ на палави, те же правдний оцѣт спір-

тусовый. 866

## Ціна збѣга и другихъ продуктівъ.

10 н. ст. Жовтня 1901.

(Ціна подана з коронами за 50 кілограмовъ.)

Львів: Пшениця стара 7-50 до 7-65  
пшениця нова 7-25 до 7-50, жито старе 6-30  
до 6-45, жито нове 6-25 до 6-40, овесъ ста-  
рий 6-15 до 6-30, овесъ новий 5-80 до 6-20,  
ячмінь пашинистий 5-55 до 5-85, ячмінь бро-  
варний 6-15 до 6-65, горохъ пашинистий 7-  
до 7-35, до вареня 7-40 до 8-75, вика 6-50 до  
6-75, насѣвнѣ льнаве 12-90 до 13-35, насѣвнѣ ко-  
ношине 9-15 до 9-50 6000 — до —, 60-  
бикъ 5- до 5-25, гречка 6-50 до 7-1, коню-  
шина червова 4-50 до 5-150, конюшина бѣла  
45- до 57-50 конюшина шведська — до  
— кукурудза стара 5-70 до 6-1, кукуру-  
дза нова — до —, рпакъ 13- до 13-25,  
хмѣль старий — до —, хмѣль новий за  
56 кіло — до —, оковита готова за  
50 літровъ 36-90 до 37-30, на термінъ —  
до —.

## Курсъ Львовскій

зб для 10 н. ст. Жовтня 1901.

| Акція за штуку безъ купона.                  | Плат.  | Жад.   |
|----------------------------------------------|--------|--------|
| Банку галіц. галіц. по 200 ар. а. в.         | 530    | 540    |
| Банку для торговлі в преміалу 200 ар.        | 850    | 858    |
| Банку кредит. гал. по 200 ар. а. в.          | —      | —      |
| Зелѣв. гал. Кар.-Людв. по 200 ар. м. к.      | 428    | 433    |
| Зелѣв. Львів.-Чернов.-Яссы по 200 ар.        | 5-2    | 5-2    |
| Листы заставні за 100 ар.                    | —      | —      |
| Банку галіц. гал. 5%, а. в. выльсов. зб      | 109 50 | —      |
| Банку галіц. гал. 4 1/2%, а. в. львов. 50 л. | 97 10  | 97 80  |
| „ 4% 60 л. по 200 кор                        | 99 80  | 90     |
| „ 4% 60 л. а. в. львов. зб 51                | 99     | 93 70  |
| „ 4% 60 л. а. в. львов. зб 57 л.             | 92     | 92 70  |
| Государств. кредит. 4% (1 емісія)            | 98 30  | 94     |
| „ 4% львов. зб 4 1/2%                        | 93 50  | 94 20  |
| „ 4% львов. зб 56 л.                         | 0 50   | 91 20  |
| Облиги за 100 ар.                            | —      | —      |
| Галіц. фонду промислов. 4%, а. в.            | 96     | 96 7   |
| Буков. фонду промислов. 5%, а. в.            | 101 50 | —      |
| Комунальн. Банку краєв. 5% (11 емі.)         | 101    | 101 70 |
| „ 4 1/2% (11 емі.)                           | 98 3   | 99     |
| Позички краєв. зб 1873 по 6% а. в.           | —      | —      |
| Позички краєв. зб 1888 по 4% а. в.           | 92 70  | 94 40  |
| Позички м. Львова 4%, по 200 коронъ          | 87 3   | 88     |
| „ 4 1/2% 4-ом емісії                         | 97 9   | 97 70  |
| Львови:                                      | —      | —      |
| Мѣста Кракова по 20 ар. (40 к.)              | 75     | 0      |
| Мѣста Станиславова                           | —      | —      |
| Монети:                                      | —      | —      |
| Дукати цѣсарскі                              | 11 17  | 11 85  |
| 20 франківка                                 | 18 90  | 19 5   |
| 100 Рубльвѣ сѣребняхъ                        | 250    | 54     |
| 100 Рубльвѣ наперовыхъ                       | 252 50 | 54 50  |
| 100 марокъ нѣмецкихъ                         | 11 1   | 11 7 6 |

## Альбом заслуженных Русниів

в красній кольоровій теці, в ціні 2 корони  
набути можна  
в Товаристві „Просвіта“ Ринок ч. 10.

## СВОБОДА

письмо политичное, просвѣтне и

господарское для народа.

Редагує д-р Евгений Левинскій. —

Выдає и за редакцію водповѣдає

Александр Борковский.

Цѣлорѣчна передплаща важность

2 зр., на лѣтъ року 1 зр. Редакция и

администрація: Львовъ, улицы Бато-

рия ч. 24.

Водъ 1 (18) сѣчня 1897 выходить

у Львові чотверга (на мѣсца

позукармисъ газетокъ „Батьковщи-

на“ и „Читальня“) тыжденья полу-

звѣра (авторъ).

## СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

просто зб фабрики в скринкахъ водъ 30 кіло по-

чавши по цѣнѣ фабричной а именно:

I-а по 156 кор. за 100 кіло

II-а по 136 кор. за 100 кіло

кромѣ травепорту выносаючого около 6 коронъ за 100 К.

замоуляти просимо черезъ

Народну Торговлю у Львові

Скринки в опаковане даромъ. 123 13-?

## Зелізничні поїзди після середно-европейского часу від 1 мая 1901 р.

| до Львова приходять:            | рано  | перед пол. | по пол. | вечер. | вночі | зі Львова відходять:                 | рано  | перед пол. | по пол. | вечер. | вночі |
|---------------------------------|-------|------------|---------|--------|-------|--------------------------------------|-------|------------|---------|--------|-------|
| з Кракова (231, 950 кіл.)       | 6:10  | 8:50       | 8:55    | 5:50   | 8:40* | до Кракова (840 ранко).              | 4:15  | 8:30       | 2:55*   | 6:20   | 10-15 |
| з Підволочиска (голів. дворця)  | 3:35  | 8-1        | 2:35*   | 5:35   | 10:20 | до Підволочиска з голов. двірця      | 6:30  | 9:25       | 1:55*   | 7:10   | 12-45 |
| (на 113 кіл.)                   | 3:12  | 7:40       | 2:20*   | 5-1    | 10:02 | з Підзамча                           | 6:45  | 9:42       | 2:08*   | 7:35   | 11-1  |
| з Тернопілля-Красно-Воды        | 8-1   | —          | —       | 10:20  | —     | до Тернопілля-Кочичинця              | 9:25  | —          | —       | —      | 11:32 |
| з Бирок Вел.-Гришала-Кочичинець | 8:35  | —          | 2:35    | 5:35   | —     | до Бирок Вел.-Гришала                | 9:35  | —          | 1:55*   | —      | 11:10 |
| з Равнової                      | —     | 11:45      | —       | —      | 12:15 | до Равнової                          | —     | —          | 8:30    | —      | 11:10 |
| з Черновців-Ілкан (12-15 н.)    | 6:20  | 11:55      | 1:45*   | 5:40   | 9:20  | до Черновців-Ілкан                   | 6:35  | 9:55       | 2:40*   | 6:10   | 10:30 |
| з Ходорова-Підволочиска         | —     | —          | —       | —      | 10-6* | до Ходорова-Підволочиска             | 6:25  | 10:25      | 2:45*   | —      | 1:51  |
| з Стрия, Лавочного, Будапешту   | 8:10  | —          | 1:10    | —      | 10:50 | до Стрия, Лавочного, Будапешту       | 6:35  | —          | —       | 8:35   | —     |
| з Стрия, Хирова, Сухой (†)      | 8:10† | —          | 1:10    | —      | 10:50 | до Стрия, Хирова, Сухой (†)          | —     | —          | —       | 7-†    | —     |
| з Стрия, Станиславова           | 8:10  | —          | 1:10    | —      | 12:15 | до Стрия, Станиславова               | —     | 9-†        | 8:05    | 7-†    | —     |
| з Белзця                        | —     | —          | —       | 5:55   | —     | до Белзця                            | —     | 9-†        | —       | —      | —     |
| з Рави Руской й Сокаля          | 6-1   | 8:15       | 8:14    | 5:55   | —     | до Рави Руской й Сокаля              | —     | 10:20      | —       | —      | —     |
| з Янова (9 ранко)               | 7:45  | —          | 12:55   | —      | 8:25  | до Янова (9:30 вечер.)               | 9:15  | 1:25†      | 8:15    | 7:25   | 9:10† |
| з Брухович                      | 6:45† | 8:15       | —       | 7:35   | 8:50  | до Брухович (2:51† в неділі і свята) | 6:45† | 10:20      | 2:15†   | 7:52   | 8:25  |
| з Замкої Води (7:10 ранко)      | 6:10  | 9-1        | 11:15   | 5:45   | 8:49  | до Замкої Води (3:20†)               | —     | 4:10       | 8:45    | 6:25   | 6:40  |

Поштині поїзди (Schneidwege): з від 1/V. до 31/V. і від 16/IX. до 30/IX. що дня, а від 1/V. до 15/IX в неділі і свята, а від 1/V. до 10/IX. Ближній поїзд відходить зі Львова о 8:40 год. рано; приходить до Львова о 8:40 год. вечером. В місті відходять білеті агенція дневнісі І. Ст. Сомоловський і пасажі Гавсман, ч. 9 від 7 год. рано до 8 год. вечером, а змѣчай-ні і всѣмъ роду білеті, ілюстровані провідники, розклади ізда і т. п. ілюстровані бюро ч. к. державнихъ залізниць, ул. Крайоніи, ч. 5, в подірю, схода II ч. дверей 52, в урядовихъ годинахъ (8-8, в свята 9-12). Середно-европейскій часъ часописъ відъ Львова о 86 кіл.

При закупіві товарів просимо позважуватись на нашу часопис

Видавець одличальний редакторъ Іванъ Балай.

Печатъ зб оагр. Черляхсон.

Зб друкарні Інституту Становитійского підъ зарядомъ Іосифа Данилюка.

## Фортепья

короткий, май-  
же новий за 180  
зр. і пачино  
концертное деше-  
во продам. — Ул. Коленіка  
ч. 14. 527 1 8

Глядаю достави доброго  
масла свѣжого, чи-  
стого, несоленого. Рефлекту-  
ючі зволоть означити, кілько  
кілограмовъ можуть тыждне-  
во або два рази на тыждень  
присылати и по якій цѣнѣ.  
Адресъ: „Н. Н. 250 poste rest.  
Львівъ“. 630 1-1

## Віденьська філія фабрики у-

Тірінга і Братей

Львів, Ягайлонська ч. 2  
порукає найбільший вибір 30%  
486 дешевше ніжъ всюди. 19-30

## Домъ банковый и Кон-

тора виміни

Викторъ Хаєсъ и Сполка

у Львові ул. Сикстуска ч. 8.  
купує и продає ефекты, львосы и мо-  
неты. Львосы на раты зб правомъ  
до выгравныхъ по зложеною першю  
раты. — Календаръ банковый ви-  
181 сѣлає ся безплатно. 29-50

## Порукаю Всечестному Духовен-

ству замоуляти на

вина в цѣльхъ и цѣль

бочкахъ

такъ угорский якъ австрійскій  
выростъ водъ продуцента по  
можливо найдешевшій цѣнѣ.  
За якѣсть и смакъ ручу сло-  
вомъ чести. Прощу поспробу-  
вати а переконати ся буде  
можна.

Евгеній Кордасевичъ, купецъ  
Скарлатъ. 618 2-3

## До Всечестнѣйшого Ду-

ховенства!

Прочъ зб Львовского благоя!

!!!Свой до своего!!!

Выробы можновий, захвалювані  
шумными аносамъ вѣдѣнскихъ  
фирмъ, продаю о 10% дешев-  
ше зб гарантією на мѣсца.

Бритвы англійскі, власні, со-  
пичевскі и пивидарскі у вели-  
комъ виборѣ вѣдѣнскі водъ 80 кр.  
до 2 зр. 80 кр. Кожду бритву пе-  
редъ высылкою самъ випробую а  
на случай, якъ не надыє ся до во-  
доса, вымѣню охотно безъ доплаты  
або аверганъ грошѣ Бритвы безпе-  
ченства (скалѣчене выключене на-  
вѣть у не ужиючихъ голатахъ)  
Геннеальса зб охоронились, цѣна зб  
звѣт 1 зр. 20 кр.

## Иванъ Лаврукъ

ножовникъ

Львовъ, ул. Галицка ч. 6.

Зарядомъ порукаю всѣмъ выро-

ды можновий вѣ мѣзъ робѣтми  
выконані.

Вытягъ зб листѣвъ признаня:

За прихвѣтъ менѣ подъ ратю

17 (†) 1901 братъ посылалъ на-  
дежнѣйшѣ. Братъ сѣтъ дуже добръ,  
а прѣ сѣмъ дешевѣ, сѣмъ зб нахъ  
удоволений. 438 85-104

О. Котыльскій зб Гойску

## NOUVEAU TE!

## Самоучка Руско-Французка!

Оброблена після найліпшої методи перворяднихъ педагогівъ засто-  
сована до дѣла руского, з поясненемъ вымовъ і наголосу, при помочи ко-  
торі може кожний, хто лиш хоче а читаетъ по руску, навчитись по фран-  
цузки, майже заавкою читати, писати і розмовляти в 60 лѣтняхъ безъ по-  
мочи учителя.

САМОУЧКА обнимає два степені практично-конверсаційні а кож-  
дий степенъ 30 лекцій і Граматику Французку, яко степенъ третій, ко-  
тору предплатили курсу не шого і другого дистантъ яко премію.

Пренумерата І. курсу (сѣп.) выносьєть 6 коронъ 30 сот.

В наді, що моя „САМОУЧКА“ знайдѣ прийматѣ і узанѣ, тѣмъ  
бѣльше, що до сѣ го часу не поныє ся подібнай пі-ручницѣ, посвящаю  
свою працю Рускому Народови.

Стрий 20/VIII 1901.

Т. КОСТИВ

при ул. Кохановского ч. 605 Стрий.

66 4-4

## ТОРГОВЛЯ ЧАЮ, КАВЫ и



474







Збіжжя тих свідків суперечить. Один каже, що воєки йшли скоро, другий, що поволі; один, що поруч себе, другий, що одиноким; один каже, що по упадку хлопця воєки збігли з коня, а воєки твердять, що не збігли, бо конь дуже скакав, і т. д. Свідків покликаних обороною трибуналу ухвалив переслухати познійше.

Приступлено до факту 14-ого. В'їтих і Колькевич обжалованих, що в статті „Поважана Редакція“ ширли ненависть до армії. В статті сказано, що полковник Крушніш за непадів в кухні потягнув до одвічальності фельдфебеля Дубіновича. Сей заявив кухареві, що „тепер мусить до него взяти ся“. Переслідуване доведо кухара до такої розпущки, що поїшов під д'ом полковника і ждав там. Коли поспытали, чого він тут же, сказав, що готов кинути ся на полковника.

Обжаловані В'їтих заявляв, що до вини не почував ся. На его просьбу трибуналу дозволити йому для власної оборони показати, що в статті не вело ся кампанія против воєки і з яких причин уміщувано статті против команди Х-ого корпусу. Користуючи з сего дозволу, вигосив В'їтих по руски дозволу промову, в котрій безпощадно критикує відносини в Перемішлі.

За-для недовстачі м'єси сю промову подамо ширше в сл'дуючом числі. а тепер зазначуемо лиш коротко: Бес'їдник заявив, що „Гос“ звертав ся не против армії, а против команди Х корпусу, бо в команді не лишь малтретувано воєки; команда, а спеціально головний командант Гальгоці, легковажила собі публічній інституції і хотіла змушувати власти до рівності безправств. В'їтих старає ся се доказати цілою масою фактів, а на доказ их правдивости покликую ряд свідків, котрі мали конфлікти з командою Х корпусу. М'єж покликаними В'їтиком свідками знаходять ся: кн. Адам Сап'га, віце-маршалок повітової ради Чайковський, б. староста Горенцій, президент суду Славський, бурмістр Дворський, прокуратор Стебельський, гр. Конарський, фізик д-р Дзиковський, староста Ланкевич, нам'єстник гр. Пінінський, президент виш. суду краєвого Тхуржницький, епископ Пельчар, міністри д-р Кербер, Спенс-Бодені і Кріггаммер, посол Дашинський, банкір Іонаш, сам Гальгоці і т. д. — Прокуратор противить ся покликанию тих свідків. Трибунал відложив р'шення на ниніш.

## Анкета против податкового гнету

зобрат ся вчора в вид'їл краєвом в цілі представлення вид'їлов краєвому гадки, в якій спосіб дано би ся виконати ухвалу сойму з дня 6 липня с. р., котрою полагаджено посольскі внесення і петиції в справі хибного виконувана законів і приписів о податках і оплатах. Сойм поручив був вид'їлов краєвому, аби розсл'їдив справу, а по засягненню гадки компетенцій осіб предложив внесення на найближшій сесії. Окрім того сойм поручив вид'їлов краєвому, щоби звазв під розвагу, якій правий приписи треба видати, аби вид'їл краєвий на підставі §. 24 краєвого статута міг в податкових справах сл'їдувати і виконувати над'їри.

В той справі член вид'їлу краєвого д-р Савчак відбув вступну конференцію з Дав. Абрагамовичем, д-ром Володиславом Чайковским, гр. Клеменсом Д'душицким, Мих. Кшиштофовичем і Іосифом Менцінским.

На той конференції ухвалено порадити вид'їлов краєвому, аби звернувшись до президії вишшх судів краєвих у Львові і Кракові, як також до всіх адвокатських і нотаріальних палат о над'їслане дано що-до спадкових оплат а вглядати повторюючи ся часто судових оцінень. Ухвалено також взвати всіх адвокатскіх і нотаріальних палат о доставленні хибного виконувана скарбовими властями законів і приписів о податках і оплатах.

Окрім того ухвалено скликати ширшу анкету з факхових людей і вибрати референдів, котрі могли би основно обробити і предложити вид'їлов краєвому кожний р'їд податків, а спеціально неправильності і загн'їжджену в насім краі фискальну систему. До участі в той анкеті запрошено: Дав. Абрагамовича, Т. Буйновського, д-ра Гломбінського, д-ра В. Чайковського, д-ра Гупку, д-ра Кшиштофовича, А. Алекс. Кшеичевича, д-ра Левенштайна, д-ра Лисовського, Лазаруса, д-ра Лео, гр. Мицельського, Менцінського, д-ра Малаховського, д-ра Бат. Олесницького, Пайгерта, Роттера, д-ра Скалковського, Теренконого і д-ра Згурського.

Ся анкета збрала ся на нараду 10 с. м. пополудні під проводом д-ра Савчака. В дискусії піднесено потребу збрани дати в справі неправильного виконувана податкових законів. Ухвалено предложити вид'їлов краєвому, аби припрохотили нею особам віддати до реферату спеціальні групи податкових законів і аби до всіх інституцій і корпорацій розд'їлав інвентар в справі виконувана тих законів.

Що-до рефератів ухвалено предложити вид'їлов краєвому сл'їдуючий их роз-

д'їл м'єж поодиноких членів анкети: Абрагамовичеві рентовий податок і опусты в ґрунтовім податку з причини елементарних нещаст. Олесницькому скарбові оплати при перенесенні селянської нерухомости і справу стемилевих кар. Левенштайнові податок особисто-доходовий в м'єстах, спеціально у Львові і Кракові. Кшеичевичеві і К. Д'душицкому особисто-доходовий податок в решті краю. Гломбінському домово-чиншовий податок. Згурському і Лазарусові вим'єр податку для фінансових інституцій. Чайковському оплати від перенесення нерухомости при спадщині. Буйновському еквіваленти оподаткованія м'єст, пос'їдаючих власне право пропінанції. Скалковському правий приписи що-до § 24 краєвого статута о над'їри сойму в податкових справах. Турецький податковий екекцур. Лисовському загальний правий оплати. Теренконому оподаткованія заробкових, задаткових і господарських товариств. Мицельському ґрунтовий податок. — Конференція ухвалила дорадити вид'їлов краєвому, аби личности, котрим передати реферати в податкових справах, попросив до чим скорійшого предложенія справоздань і як лиш над'їдуть які реферати, аби скликав анкету для перестудованія.

Дальше конференція ухвалила дорадити вид'їлов краєвому уложити квестіонар з запытанням о способі виконувана податкових законів і о оплатах. До помочи при уложенню квестіонара десигновано Скалковського, Гломбінського і Левенштайна. Квестіонар, по мысли ухвалі конференції, повинен бути розд'їлений до всіх адвокатських і нотаріальних палат, до правничих товариств, до торговельних і промислових палат, до фінансових інституцій, заробкових спільк, до рад повітових і визначніших осіб.

## Листь отвертий до Впов. Пана Станислава Павликовського

презеса Ради повітової в Жидачеві і д'їдича в Бережницях корольвській.

Высокоповажаний Пана Презес!

До відомости нашої дійшли сл'їдуючі факти:

1) В нед'їлю пополудні дня 11 серпня 1901 запросили Вы, Пана Презесе, на час, в котрім звичайно править ся Вечерня, селян з Вашого села разом з их жєнами і д'їтьми до свого двора, по причині вибору вашого сина Владислава на виборці, і угостили-сте их так, що майже всі, а були меж ними і такі, що зложили об'їт тверезости, були до того степеня п'яні, що і до дому трафити не могли. Вы, презеса, а до того правдивий католик, дали тым способом причину до негосанованія нед'їльного дня, опущенія пополудневого богослуження, причинили-сте ся до данія соблазну в селі і до деморалізованія селян в Бережницях корольвській.

2) Перед правобором в сус'їднім селі Журавкові, де пос'їдаєтє л'їс, пашу і с'їножаті, агітували Ваші офіціалісти, Ваш сын і Вы самі лично — що Вам, яко презесови Ради повітової, зовсім не до лиця — за вибором на виборці прихильного Вашій кандидатурі до сойму, но коли тов не помагало, старали-сте ся вымоти погрозами на людях, що не продасте имь дерева з л'їса, що обставите Ваші пос'їлости подвійним числом польовых як і до тепер і за найменшу шкоду шк'їру з них дерти будете, і т. д. Коли-ж мимого того вибрано виборці, котрий мимо просьб і грозб не дав ся наклонити дати на Вас голос, продовжали Вы різного рода погрозы дальше. В несумнівній звязі з Вашою кандидатурою, стоить цілком неспод'їваним приїзд ц. к. шк'їльного инспектора п. Токарского, котрий на два дні перед вибором до Сойму т. е. 3-ого вересня с. р. приїхав без попереднього повідомленія громади до Журавкова і трактувати з войтом і людьми о якій найкоршій будув новий мурованої школи, хотий стара ще цілком добра, і о konieczности закупна 1 морґа поля для школи, хотий-би і по значно вишшій ціні від той, яку громада вже зложила на ту цю ціль перед кількома л'їтами. Наказав войтови сейчас скликати на то раду громадску а о запавшій ухвалі заріз на другий день дати знати. Коли люди почали ужалати ся, що все то спало на них так неспод'ївано і що они не мають о кого оперти ся, сказав имь ц. к. инспектор, нехай они пойдуть лиш до Вас, яко до повітового презеса, о Вас „мово о того сильного дуба в л'їсі“ можуть оперти ся, а все добре буде. Словом: з Вашою безпосередной і посередной причиною робила ся назавзайна пресія на свободну волю правоборців як і на виборці, що много свідків з села Журавкова потвердити може.

3) Вашими нерозважними бес'їдами перед селянами старали ся Вы понизити повагу руского духовенства взагалі а жидачевского в особенности, какучи, що рускі священники убивають ся за вибором руских пос'їлок, особливо священників, лиш для своїх личних або кастовых цілей, щоби відмешено имь пенсії, а найб'їльше, щоби выйшов такий закон або розпорядженіє, що по смерті кожного руского священника має громада поставити для вдови

по священнику д'ом і дати їй ще і поле для єї удержанія.

Вы, П. презесе, позволили цілком громаді Бережниць корольвській, так минушого року в осені на Ваших озиминах, як і сего року на Ваших стерниках пасти, а пожеже Ваші лани лежать вздовж дороги повітової І. класу ведучої до Жидачева, товарь поусував рови і шкарпи, а тепер чистять ся і направляють ся они коштом повіта! Чи в той спосіб дбаєтє о добро повіта яко презес?

4) З яких фондів і на якій підставі розпорядили Вы досмі коштовну будув цілком приватної дороги в Бережницях корольвській, котра то дорога йде по-за село і веде в поле — де лежить і Ваш більше як 100-морґовий лант, — коли тимчасом другі дороги в повіті, служачі до публічного ужитку, стоять недоконачені або мають недовезений шутер?

5) В часописях закинемо Вам публічно, подаючи Вас по имени і назвищу, що минушого року в осені, підчас закупна зб'їжа на запомого для селян жидачевского повіта, спродавали Вы П. презесе, своє зб'їже по ціні значно вишшій від найвишш, яку тогди плачено за найлучше зб'їже, а якості Вашого зб'їжа не одвічала зовсім високої ціні, особливо пшениці, і в той спосіб, старали-сте ся скористати з уд'їленого запомогі селянам. На закид сей мовчите до днес П. презесе!

З яких фондів давав Ваш сын Владислав, не займаючий жадного платного становища і не пос'їдаючий жадної нерухомости, виборцем Іванови Салданови з Л'ївчич в дни вибору до Сойму дня 5 вересня с. р. на улиці в Жидачеві 100 корон за голос на Вас, П. презесе, і виборцем Михайлови Мос'їви з Журавкова, уже в сали виборчої, таку саму суму і в той самій цілі — оба они не дали ся підкупити — а тяжко припустити, щоби сын Ваш робив тє без Вашої відомости і позволенія. Чи той спосіб здобування голосів зг'їдний з становим д'їлці, шлхтичи і презеса Ради повітової?

В виду выше наведених фактів, мы, яко члєны Ради повітової в Жидачеві з меншою пос'їлості, зважємо Вас, П. презесе, односторонно, щоби-сте з выше наведених закидів очистили ся, пожеже в противнім случаем мы під Вашим пред'їдательством в Раді повітової зас'їдати не можемо і не будемо!

Жидачев 8 жовтня 1901.

Іляріон Гшовекій заступник презеса, Іоанн Савюк член Вид'їлу, Прокоп Гренджа заступник вид'їлового, Атанасій Юркевич, Корнелій Сеник, Людомир Заричий, Андрей Слюзар, Симеон Корецкий, Михайл Татчин, Андрей Кулик, Василь Волицкий, члєны Ради повітової в Жидачеві з меншою пос'їлості.

## Зм'їна маршалковска.

Вже і урядова Wie-er-Zig. оголосила: „Ц'сарь именував соймого посла гр. Андрея Потоцкого краєвим маршалком Галичини а митрополита о. Андрея Шептицкого заступником маршалка в галицьком соймі.“

Рівночасно ц'сарь постановою з дня 9. с. м. зарядив, щоби дотепершньому маршалкови краєвому гр. Станиславу Ваден'їму виражено найвише особливе признанє за его д'їльність, повну незвичайних заслуг, яку розвинув на том уряді. Рівнож поручив ц'сарю, щоби греко-кат. епископи перемиському о. Константину Чеховичеві виражено найвише признанє за чинности заступника маршалка краєвого.

Позавчера (10-ого с. м.) гр. Вадені вже розстав ся з вид'їлом краєвим, а урядованє по н'їм провізорично обияв вице-презес Хамець.

Гр. Вадені, доставши позавчера рано урядове повідомленє з В'їдні, що ц'сарь вже именував его наступника, зараз зложив праціальній візити члєнам вид'їлу краєвого, а відтак запросив до салі уніи люблинської всіх урядників на пропозицію. Повідомивши урядників о именованню гр. Потоцкого маршалком, в'їзав их, щоби старали ся улєкшити задачу новому маршалкови а відтак віддав имь похвалу за час свого маршалковства. Серед промови сказав м'єж иншим, що „когда власть мусить бути безсторонною і об'єктивною, а тым більше се потрібне вид'їлов краєвому, котрий не розпоряджає ніякими средствами примусовими, а мусить опиратись лиш на повазі, признанню і довірі, як сам собі в цілім краі з'їднати потрафити“ — а дальше, що „когда справу повинно ся конечно полагувати скоро, бо без того нема адміністрації, але єї пародія“. Кінчачи свою промову сказав, що „уступає з к'їселя маршалковскаго, вертає на рядового, а в'їлє жражений, а не знеохотений, але з охотою служити краіви яко рядовий.“

Вечером того дня, приймаючи на прощальній аудієнції професорів медичного факультету університетского і професорів академіи ветеринарній гр. Вадені в розмові з проф. д-ром Марсом (послом до сойму з сандеїкою більшою пос'їлості) сказав н'їби жартом: „Чуні я, що вы

переходите до оппозиції. Ich bin dabei, а тепер волюний.“

Позавчера вечером казав гр. Вадені перенести з маршалковскаго бюро всю свою приватну власність до своєї палати, а вчєра о 11 год. в ночи виїхав до свого села Коронца в бучацьком повіті.

## ПИСЬМА ЗЪ КРАЮ.

Зъ підъ Коломиї. (Въ справі жєнного Товариства „Трудъ и Лєво“.)

На звазв три м'їсяці Русинів галицьких складають свою ошадности в жєнотім Товаристві „Трудъ“ три особи.

Файно! пєма що балакати! Видно, наш в'їст, учительи і жєнки урядників в'їзали на Краковськом у жидків купити собі на кандабайку, н'їби складали свою ошадности в Товаристві „Трудъ“ і допомогти ему в сєй спосіб до заложєня скєпну зъ уборами жєнотими.

Три книжочки вкладков — читаю в „Д'їлі“ — выдав „Трудъ“ від часу свого иснованія, с. е. близько рік. В Англії принадає 1000 злр. ошадности на голову, а у нас одна книжочка вкладкова на 3 м'їсяці душ, — лиш шкода, що не написали, к'їлько на ті три книжочки вложєно... певно зъ 10 корон...!

Ты, руске жєнотіє, не можеш толкувати ся тым, що грошей нема, бо і з'їно, що гр'їш є, лиш треба его добре уживати. Слїд, с'їльска тимчасова учителька, без всяких пєспытів, о платні м'їсячної 21 злр. можу бути члєном „Трудъ“. „Торговлі“ і „Народного Дому“ в Калуші, то к'їлько-ж Вы, жєнки священників і урядників, можете при добрій волі зробити доброго! Лише треба взяти своїх мужів модифікує в руки, най они трохі европ'їйськє життє, най не кажуць, що „тютюн по 13 кр. для хлопа“ і най часом об'їдуть ся без вина при об'їді, а що пощадити, най складають до „Трудъ“, до „Народного Гостиниці“ і „Товариства урядників і священників.“

Учителька зъ-підъ Коломиї.

## НОВИНИ.

— Вчєрашнє „Д'їло“ еконфіскувала державна прокуратура такъ позно [о год. 7½ вечєром], що за-для технічних перепон не можна було заридити другого накладу, тому выдаємо ниніш подвійне число в об'ємі повтора аркуша.

— 3 Наукового Товариства ім. Шевченка. В сєреду, 16-ого жовтня, о 6½ год. вечєром буде спільне зас'їданє всіх трєх секцій. На порядку: Віжучі справи.

— 3 товариства ім. Котляревського у Львові. Зас'їданє Вид'їлу відбудє ся в второк 15-ого с. м. о 7. год. вечєром в льокані „Рускої Бєс'їди“.

— 3 товариства „Академічна Громада“. Перші звичайні збори „Научного Круга“ відбудуть ся в сєреду 16-ого с. м. о 7 вечєром в кімнатах тов. „Академічна Громада“ зі сл'їдуючим денним порядком: 1) Отворєнє зборів. 2) Відчитанє протоколу. 3) Справозданє з д'їльности „Научного Круга“ за рік 1900/901. 4) Вибір голови. 5) внесення та інтерпелляції. — За Заряд „Научного Круга“: Іосиф Чайковський голова; Зенон Кисєля писар.

— 3 політехніки. Отворєнє нового року шк'їльного відбудє ся 14-ого с. м. з таким порядком: о 9 год. богослужєнє в костєлі Маріи Магдалини [службу Богу композиції Леона Поплавского відіграв львівський хор академічний в супроводі оркєстри 30 полку п'їхоты], а о год. 10½, в авлі політехніки промова нового ректора Романа Дзєслєвського а оп'єса виїкдає проф. Едґара Ковача „О новочасній архітектурі“.

— Изъ Золочева пишуть нам: Зъ причини нових появив шкарлатини в Золочєві перервано повново науку в тамошних школах зъ вымкою пяти вишшх класів гімназії на 14 днів т. е. до 24-ого жовтня включно.

— В справі українського музею В. В. Тарновского, дарованого повійним властителем м'єсту Чернигову, приїхав сими днями до Кієва пред'їдатель чернигівскої земскої управы Ф. М. Уманець, екекцур зав'їдани В. В. Тарновского, щоби заридити перевіз музею зъ Кієва до Чернигова. Музей покщє м'єстити ся в будинку к'ївского м'єского музею, відданий там на переходок. Перевіз музею за-для множества предметів і конечної остерожности — займе не менше як три тижні часу.

— Изъ Сокаля. Ценити кваліфікаційні па учительів і учительок шк'їл народних перед ц. к. комісією екзамінаційною в Сокалі розпочинуть ся дня 17 жовтня письменною частію испиту, а потім відбудє ся испит устний від 21 жовтня почавши.

— Від проф. д-ра Ол. Колєссы одержали мы сл'їдуюче писмо:

В 216 ч. „Д'їла“ в статі п. з. „В'їче українсько-руского молодіжн“ зазначено, що прикрє вражєнє робила моя неприєтність на тім вічу. — На згаданім вічу не явив ся я з тої причини, що аранжєри віча мене

**КУЩАК & ЗУБИК**  
плонца Галицька ч. 1.

поручають по найнижшій цінах

Модні вовни в найкрасших виробах і барвах.  
**Шовки, Фаянелі, бархани, хустки.**



ані не запросили, ані не повідомили про те, чи поїздана буде на тім вічу присутність професорів, — а з приватного боку мене хитро поінформовано. Прикро було б мені думати, коли-б хто-небудь хоч-би на хвалу сумішався про те, що я спочувую цілою душею оправданіям стрімліям українсько-руської молодіжної заплемени на згаданому вічу. — Проф. Др. Ол. Колесні.

— Курсь науки руского языка для неуміючих по руски буде відбувати ся в тутешньому університеті в 1 відділі для початкуючих, а в 2 відділі для тих, що вже трохи знають. Викладати буде лектор професор руского гімназії Ілля Кокорудз почавши від 15-ого с. м. в понеділки і п'ятниці в III-ій залі о 5 год. для I-ого а о 6 год. для II-ого відділу.

— В справі получения быту нат. сотрудников парохіальних потуюмо за польськими дневниками: Дни 27 м. м. відбула ся у Львові під проводом архієп. Більчевського конгрегації деканів львівської лат. епархії. При кінці параді пралат Іромандійський предклав єпископові просьбу, щоб на конференції австрійського Єпископату старав ся видати: 1) підвищені платіжні сотрудникам до 1.000 корон; 2) щоб сотрудникам виплачувало платню за днів ужити на переносини на нинішню посаду та й звертано п'ять коштів подорожжя. Крім того ще: 3) щоб священникам поділять їзди зельзінцями служили що-до оплати ті самі права, що урядникам державним; 4) щоб консисторія дала експозитам право і власть в'їзати філіалістів.

— Переписний листок (Correspondenz-Karte). Супротив того, що „Основа“ і приватні наклади забрали ся до видавання картин почтових та означують їх одні „Карта корреспондентів“, другі „Карта почтова“, інші знов „Кореспондентка“ (!) і т. п., піддаємо повисше назначення яко найвідповідніще призначенню тих листків а відповідаюче вповні рускій мові.

— Д-р Василь Дутчань, знавший із афери з вице-президентом д-ром Дилевским (котрий заробив йому складати адвокатську приписку в рускій мові) виписаний уже на листу адвокатів за оскідком в Чернівцях. Подле се до відомости виділять буковинської комітати адвокатскої.

— Товариство „Руска Бурса“ в Новомі Санці одержало з Америки слідуюче повідомлення: Тов. ім. Н. Наумовича в Нью-Йорку устроїв на дохід рускої Бурси і церкви в Новомі Санці бал і театральне представлення „Що сват“ — получене з хоральними співом і декламаціями в суботу 19-ого жовтня 1901 у великій залі чеських соколов. Початок балу о 6 год. вечером. Представлення о 8¼. Вступ 35 ц.

— В Хотинці (коло Кракова) в повітї яворівському відбуде ся дня 20 жовтня (в неділю) о 2 години пополудні отворене читальня. „Прибувайте брати!“ — запрошує за всіх Гр. Бушко.

— Еміграційний агент Нодарі і его товариш Василь Сделник стануть перед звичайним трибуналом карним у Львові дня 28 с. м. Розправі проводити буде радник Гіжовський. Нодарію буде боронити адвокат д-р Любомир Горицький (послідній виводи виповіст війн в языках італійськом і німецьком) а Сделника буде боронити львівський адвокат д-р Солянський (Сумпер).

— О 70 кривцарів. В гостиниці, Перльматтера в Тернополі, званого популярно „Кумцям“, зголосив ся 10 с. м. Ян Беднарчик в ручив ему 5 ар. жадаючи видати решту по струченю довгу 30 кр. „Кумцям“ відтягнув Беднарчикова 1 ар., бо такій мав бун довгу, але тим так розлютив Беднарчика, що він почав з жадом біжку, добув ножа і скакчив „Кумця“ дуже гинко в ший. Беднарчика арештовано а „Кумця“ мають надію выльчити.

— „Вороги рогацьон“. Оногод в бійній дені, около 3 години пополудні, на рогаць з Дрогобича до Борселяви впадо трох людей до мешкани рогацьника Мортка Гольда, знавца его і обивши в перину сховали під локко, а сямі почали шукати за гробом. В той надійшов євн Мортка і паробивши крику сполошив налестників. Двох поліції євймала. Жандармерія веде дохощення в той справі.

— Самоволя старостиньсна. Пишуть нам: По мисли міністерского розпорядження з дня 25 листопада 1880. В. з. кр. 154 дозволено Намістництву рескриптом з дня 24 червня 1890 ч. 6297 пр. грати театральну штуку „Арендар“. Опрацюючи ся на тії постанові, хотіла Чигали в Вістовій калуского повіта відограти сесю штуку дня 15 вересня і повідомила староство. Староство пришло в хвилю, коли представлення мало ся вже розпочати, писмо із забороню представлення, бо Чигали має право просяти о позволені, а не повідомляти. Виділі Чигали віно вже й просьбу, але староство гини не дозволило! Так само се саме староство не дозволило на представлення „Арендари“ в Новіці повіта калуского дня 29, вересня 1901 р.

— Малаховський не урядув. Управу м'єста Львова обиває вице-президент Михайльський, бо після § 28 статута м'єстона ради не вольно президентом Малаховскому так довго сповнити урядових чинностей, доки против него ведеть карне с'їдство.

— Погана справа. Поїздом з Львова до Тернополя їхала оногод 15-літня дочка тернопольского адвоката п-а Т., котра два рази тижнево приїжджає до Львова на лекції в консерваторію. Кондуктор помітив, дівчину в окремій передній II-ого класу і в час їзди занастував єн. На крик панночки зб'їглись подорожні і перешкодили злочини. Кондуктора засудендувала дирекція зельзінців.

— Насл'їдником Бобиньского стане вже певно д-р Едвін Плажек, радник міністерскій в міністерстві просвіты. Як доносять деякі польські дневники, становище его на вице-президентурі краевой рады шкільнон має бути лише переходне. Намістництво, кажуть, дуже підпирало кандидатуру теперішнього заступника президента краевой рады шкільнон, радника Дембовского; коли-ж міністерство высказало р'їшуче бажанье віддати управу краевой рады шкільнон д-ру Плажеку, настала така угода: д-р Плажек, котрому хибує 2¼ року до выслуження 40 л'їв державнон служби, буде мостом по котром перейде на вице-президентуру радник Дембовскій. По уступленю радника Плажека з міністерства просвіты має бути там утворена посада самостійного референта для галицького шкільництва і она достане ся (шбеля донесеня в'їднської Allg. Correspondenz) професорови львівского університету д-рови Цыкльскому.

— Вчора (в п'ятницю) 11-ого с. м. відбула ся на львівському університеті промоція п. Івана Копача, професора академічної гімназії у Львові, і п. Володимира Левицького, професора польської гімназії в Тернополі, на докторів філософії, першого в області класичної філології і всевітної історії, другого в області математики і фізики. Оба кандидати поробили ригороза ще в 1900 р. А що мали — почавши від першої класу гімназійної — всі свідощтва з всіх іспитів все з відзначенням, тож внесли були враз із третім кандидатом п. Негрушом, хеміком, просьбу до трону о позволені на торжественну промоцію sub auspiciis Imperatoris. (При такій промоції намістник або инший який делегат цесаря вручає докторандови в імені цесаря брильянтовий перстень на знак признавання за визначну працю). Справа протягла ся довго, бо два рази ходила до Відня. За першим разом львівський сенат запропонував всіх трох кандидатів. Та позаяк на львівський університет в призначена лиш одна промоція sub auspiciis Imperatoris на рік, то міністерство завернуло назад справу до Львова, а сенат поставив тоді п. Негруша унісо ісо, мотивуючи зглядом на те, що его диссертация (з хемії) найбільше оригінальна. Промоція п. Негруша (Поляка) суб ауспііі Imperatoris відбула ся нині (в суботу) о год. 12 в полудне. Промоції проф. Копача і Левицького о стілько були визначні, що промоції виголосили до своїх учеників похвальні промови: до проф. Копача радник двору проф. Цыкльскій, до проф. Левицького проф. д-р Пузина.

— Слава „польского кола“! У Відні арештовано Іосифа Богдановича, б. посла до рады державнон, під закидом злочини против моральности і доперва за кавцією 40.000 корон випущено его на волю. Кандидатуру его підправ в 1897 р. цілого форсею польскій центральний комітет під проводом гр. Войтка Д'їдущинского против кандидатури п. Гурика в Станиславівці, а яких средств уживано для перефорсованя того Богдановича, свідчить пролита кровь выборців в Чернівцях і масові прощом селян з Чернівців, Викторова і т.

— Из Збаранчини пишуть нам: В неділю 6-ого жовтня відбули ся в Шилах збараского повіту вечерні в пам'яті Тараса Шевченка. В склад програми вечерни входили: відчит о Герасимовича, співі селянського хору з Медна і декламації. — Хор медницький під управою п. Лукіна Шеремети вивязав ся в своїх точках програми як добре вишколений, рутинований хор. Показало ся се особливо при співаню трудної композиції „Вулиця“. При тім треба піднести яко діло правдиво патріотичне се, що п. Л. Шеремета спонукує сам щонайсвідоміші громади до устроювання вечерни і на ті вечерниці зі своїм знаменитим хором зовсім безкористовно трудить ся. Так доси при участі медницького хору відбули ся вечерниці в Медні, Новіх-Селі і Шилах, а незадовго мають відбутися в Збаражі. На вечерку в Шилах декламували: Роман Папушенко „До Основненка“, Семен Багрий „Кавказ“, Тодос Гелісова „Тополю“, укінчена учениця шкільної школи „Хустина“ а учени той-ж школи „Холодний ар“. Всі вивязались добре. — Коло устроювання вечерниці потрудились найбільше члени місцевої читальні. Честі ім! і так само їх мотомоду дідачеві Ол. Федоровичеві, що відступив свій будинок (возвино) на устроєня сих вечерниці. Він також взяв участь в с'їм народнім с'їзаті зі своєю матерію і своїм швагром гр. Пашкевичем. Народу явилось велика сила, так що ледви помістились у великій будинку. — Думай.

— Нелюдський брат. Перед кількома днями до фльоренського дневника Крігашова надійшов безименний лист, обжаловуючий адвоката Ю. Корей з Емполь, з'їсного мільонера, о нелюдскій поступок з'їдинокю его сестрою. Переведене зараз с'їдство высказало, що передь двадцять л'їтами унаслідив війн разом з глухоньмою сестрою значній мільони. Коли молода дівчина залюбила ся в камердинерів і намірляла повінчатися з ним, брат віддав єн в руки знаню ледачиць-факторки, а тал, замкнувши нещасну жертву в темній коморі, ануцала ся над нею в найстрашнійшій способі. Аделью Корей найдено тепер цілком здуровану і вичую як собака. Нелюдского брата, нині 60-літнього, жонатого а бездітнього чоловіка, арештовано.

— „Природне вино“. На одній з галицьких высших шкільн професор хеміи — авторитет в той області наук — выкладаючи о алкогольях, говорив, що аналізував все сорти продаваного у Львові вина, але н'ї в однім случаю не знайшов більше, як 2% правдивого вина. Студенти прямо не хотіли в'їрїти. Се пригадали мы собі, найшовши в російських дневниках ось-таку в'їсть з Петербурга: Умерь тут властитель торговлі червоных вин. Особа, котра купила на ліцитації его склад, знайшла м'їж паперами слідуючу реценцу на „природне червоне вино“: „Дукрового спирту 17,7 літров, води 56,6 літров, дробждей 350 грамів, винно-кислого калія 350 гр., кристалічної цитриновон кислоти 35 гр., таніни 8,7 гр., розтертих ягід бозу 560 гр., кампешовых т'їсок 175 гр., галуни 35 гр., гліцерини 250 гр., алкоголью 90% 5,6 літров, дробку етеру, а соку з винограду — ані одної каплі!“ — Выстане прочитати єю реценцу, аби правдиве вино в торговлі узнати взагалі за мітологію...

— Просяба о поміж до всіх Урядов прихосних в Галичині. В виду жасного нещастя, яке дня 23 вересня 1901 постигло село Малинів в повітї мостиском через великій пожар, звертаю ся к Вам, Вел. Отц і Собратя, о милостиву поміж для погібавших від голоду і холоду 400 Русинів оставших по страшном пожарі без куса хл'їба, без хаты, без одеж, без зерна, без будинків, а скот без пашт, с'їна і соломы. Все обернулось в попл'їт... Надь згаріщими плачуть у відчужно мужі, жєны і матери зь дорослыми і маленькими д'їтьми і благають о поміж і спасєня відь голодової смерті. Умилосерд'їть ся возлюблені Собратя надь нещасливими погор'їльцями! Присылайте відь себе і відь прихосань своих що лиш можливо: грош, житю на зас'їв, зерно на хл'їб і прокормленє, полотно на одж, солому, с'їно і проче. Присылайте, прошу Васє изь всего серця, присылайте на мон руки, а в обд'їлю нещасливых погор'їльців рівноу і справедливого м'єроу і буду благодіи Бога, щобь Вам і Вашим прихосанамь воздавь сториче! — Малинів 9 жовтня 1901. Теоділ Галицький, прихосник в Малинові, почта Краковець, стація зельзан. Мостиска.

— Реорганізація австрійской п'їхоты. Grazer Tagespost доносить, що справа реорганізації австрійской п'їхоты поступила в міністерстві війни так далеко, що дотичні проєкти будут в короткомь часі предложені парламентам в Австрії і Угорщині. Після тих проєктів полки будут под'їлені на три батальони а зь полкених в сей способ 102 батальонів буде утворєних 34 нових полків. Також справа заведена дволітню військовою службою і нових мундурів буде в проєкті взята під розвагу.

— Сполучене нотаріату з адвокатурою. Міністер судівництва скликав анкету в цілі обговорєня положєня адвокатів. Анкета буде застанавляти ся надь матеріальнимь положєнем адвокатів та й нотарів і надь тим, чи не дало бы ся сполучити адвокатуру з нотаріатом. На торочномь з'їзді австрійских делегатів ухвалєно стрем'їти до сполучєня нотаріату з адвокатурою, головн в малых м'єсточках, де заступство сторін в спірних справах нотаріам часто доводит до колізії зь адвокатами. Сею справою займе ся выбрана в той цілі окрема комісія організаційна.

— Дроби в'їсти. Винчє пани Амелії Гамотівни з п. Євгенієм Якевичем відбуде ся в второк 15-ого н. ст. сего місяця о 7-їй годній вечері в перш Успенській у Львові. — Цесарь надав князєв Ернєстови Віндштрєцови достоїнство тайного радника. — В Берлін арештовано за р'їзнімь обманства молодого чоловіка, що называв себе графом Платером з Галичини; по правд зовєсь він Ян Гетліх і має бути євномь управителя шкільн зь Кракова. — Іосиф Шафарь родом з Трєстянон корєсньского повіту замешкаль в Jagers City і Михайло Газлингер родом изь Смерєковд горлицкого повіту, замешкаль в Yankes, в Півночній Америці, померли: першій 1-ого а другій 7-ого вересня с. р. — В Святій застрєйкували чєлєдичи краєвскі, по причин дже лихом плати. — Мешканці держави Іова збирають підписи на петицію до правительства, аби т'їло Чо-гоша по страчено выкинути в море, а не погребати, бо се сплямло бы вольну землю американську. — Магістрат м'єста Львова зывавє обовязаных до побору відьскогого, що родились в 1881, 1880 і 1879 роцх, аби зголосували ся до магістрату в падоліст с. р. — Цесарь помилував засудженого львівскимь трибуналом на кару смерті Віктора Долека, а трибунал касацийний вым'їрив єму кару дожизненон в'їзнич. — Промоція студента філософії п. Негруша на доктора sub auspiciis imperatoris відбуде ся дня 12 с. м. о 12 год. в полудне.

В Стрию помер купец Іосиф Костеркевич, співвласитель б. фірми Костеркевич і Лехіцкій. — Послови до рады державнон і сойму буковинського Юрієв бар. Васильков д'їдичев зь Бергомета надь Серетомь надав ц'їсарь кавалерскій хрест ордєра Леопольда. — Ц'їсарь відзначив єр'їбнымь хрестом заслуги Осипа Дуткевича поручника жандармерії в Черновцях, стаціонованого в Сох'ї, за уратованє двоух людей відь смерті через утоплєня. — До помешканя п. Т. К. урядника Дирекції скаргу п. Т. Ф. студента прав, замешкальх при ул. Курковій ч. 6 добралось при поміж витриха вчєра в б'їлий денє злод'ї та забрали всю гардеробу.

— Відчит „Напрями в болгарскій літературі“ виголосит в „Бєсіді“ в неділю о 6 годній вечєром п. Тодоров, болгарскій літерат.

Що то є термофор? Підь терм-форомь треба розум'їти таку на ния апарату, що можєть богато тепла в єбх збирати і те по-малу без значного убитку вь температурі выпускати, і такий „посібомь“ п'їжє; средств пожизм а другі р'їчє безь підпизуваня аж до 10 годній тепло удержати. Называційно важним є уживанє термо-фору п'їменно для прокормленя д'їтей, бо вони умо-жєвляє вь кожодній часі, а особливо вь позі, чи то дома чи вь подорожх і на протудьках все рівно тепло мол ко безь уживаня огню підь рукою м'їти і уживати, тай оно не засвєє. Гладі ж'їзнич-ний инсєрат.

## Вісти з Еп. Станиславівської.

Презенту regiae collationis на парохію в Красній надало намістництво о. Онофр. Пелетови, дотеперішному пароху в Задубровцях.

## Телеграми.

Відень 11 жовтня. Ц'їсарь зложив в'їзиту прибувшій сюда португальскої королеви-матєри. — Завтра відбуде ся процесє канонічний паформацийний новоименованого в'їрм. архієпископа львівского кс. Теодоро-вича. — Wiener Abendpost доносить, що в м'єрдоватных кругах єще не запала ухвала що-до рєчєня виданя передвизженой вь бюджеті на 1901 рік амортизаційнон рєнты.

Ужонь 11 жовтня. В само полудне станув тут міністер Вітек над'їхавши зь Турки вь повороті зь Галичини. По обд'їд від'їхавь разом зь секційнимь шефом Вурмбом до Надь Берєзні, а відти через Будапєшт до Відня.

Б'їлград 11 жовтня. В Крушевачі, де роблено приготования на принятє корольскої пари, лувчє ся выбух вь склєп'ї купця Стояна Мітровича. В наслідокь того погор'їло 12 домів, 3 особи погібли, а 14 покатились. Корольска пара відклікала своїй приїзд.

Нижний Новгород 11 жовтня. Зь поводь великого опаду воды пароходство дуже утруднєно. Вь посліднихь дняхь чотирі пароходы застрягли і розбилсь на м'їлині.

Познань 11 жовтня. Выдано приказ, щобь антикар не убігали на етикетках і вывесках польскихь написей. — З'їздь делегатів товариств католицких не приступив на зас'їданє представитєльн польскої прєсы.

Берлін 11 жовтня. Рада м'єска ухвалила по довгой, ожилєній дискусії прид'їлїти справу незатвердєнєй Кавфмана окремії комісії зь 15 члєнов.

Париж 11 жовтня. Судь поліції поправчон зсудувє анархиста Тельгадого, що вь часописі Libertaire зывавь до вымордованя володарів, на однор'їчну в'їзничю.

Неаполь 11 жовтня. Зь умщєних вь відокромлєномь шпиталю підь обсервацію двє особи померли на чуму, а значну часть по перевєреню стараннон дезинфекції і по зм'їв одеж випущено.

Лондон 11 жовтня. Times доносить, що Бота вымкнув ся і обезчєнив соб'ї поворот. Тепер машпрують Бури вь напрям'ї півночномь здовжь границь Зулляндю. — Збаранчєх до невог 53 повстанців зь каплицкоп колоніи устєвлено на ринку вь Крадок вь відчитаню всьмь декрєтє смерті. Л'їорд Кічінєр зм'їнив вь послідній хвилі той вырок на кару дожизненон в'їзнич.

Пекін 11 жовтня. Князь Чінг мавь выслати до посл'їд писмо зь жаданєм, щобь выдали осыды посольств зь Пекіну, бо тамь нема м'єста на порт трактатовий.

Відень 12 жовтня. Застр'їльє ся тут секційний радник вь міністерстві зельзінцєх д-р Роб. Штурм.

Прага 12 жовтня. Вчєра відбували ся выборы 72 посл'їв изь курії м'єст, зь котроп до тепєр мали Чєхи 40 а Н'їмцх 32 посл'їв. Выст'їдь выборів єще не з'їх зь округів зв'їстний. Що-до 6 мандатів відбудуть ся нові выборы. Уд'їль выборців бувь досыт малый. Перейшло 35 молодчєх (м'їж ними Енгель і Брєорад), 10 н'їмєцких льдовців (м'їж ними Праде), 10 всєн'їмєцких, старчєх Серб, чєскій радикаль Вака і 1 самостійний радикальний молодчєх. Взагалі м'їсточєхы досыт удержались на своихь позиціях, а вь н'їмєцких округахь выпали выборы вь користь партії Шенєрєра.

**СКЛАД ПАПЕРУ**

під фірмою

**Францішок Кравянски**

у Львові

при улаці СИКОТУСЬКІЙ ч. 9

поручає

458

**ПАПЕРИ канцелярійні, ли-**

**стові і рисункові.**

**Книги торговельні, Білєти вїзитові**

**Палєри листові і рисункові**

**Кувєрти з наголовками**

**по дуже приступнимь цїнамь.**



Берлін 12 жовтня. Прибуло сюди багато делегатів заграничних, щоб почитати 80-ту річницю уродив'я св'ятого ученого проф. Рудольфа Вірхова.

Брукселя 12 жовтня. Тутешні днівники доносять, що англійські агенти вербують робітників до Полудневої Африки. Посольство трансваальський запротестувало проти порушення нейтральності.

Будапешть 12 жовтня. Вийшли касина народного вибору односторонньо австрійського президента д-ра Кербера своїм членом.

Градець 12 жовтня. Посадником міста вибраний поновно д-р Франц Граф.

Битом 12 жовтня. В Гортшнім Шлезку брали робітників в копальнях. Приходять ся спроваджувати їх из заграниччя.

Копенгага 12 жовтня. Російський наслідник престола вийде водси в понеділок до Спалы.

## Надбослане.

Спеціаліст недуг шкільних, по-лових

### Д-р Леон Рапп

ордирує водь год. 9—12 в 2—5 уліця Яга-ловська 11 А — II поверх. 83 18—18

Канцелярія адвоката Турігана в Турці

потребує зараз канцеляриста Русава. 522 2—3

Д-р Олександр Б. Кулачковський

субститут надв. адвоката Д-ра Отмара Райзера і оборонець в карних справах у Відні, I. Tuschlauben ч. 4 або XIII/9 surrègasse ч. 9. 610 1—3

Надворний і прибочний лікар-дентист

Д-р З. Райнгольд повернутий і ордин. Сикстуска ч. 29. 505 0—10

Д-р Євгеній Пясецький

власитель заведення для гімнастики лѣчнички, ортопедіи і масажу, повернутий з наукового подорожжя по Німеччині і Швеції. Ордирує водь 2—4 по полудні — Площа Смольна ч. 5. 613 1—1

В.П. І. Найбергер і С-ка Склад різнорічних машин у Львові, ул. Городецька ч. 53.

Закуплена у нас сікарня „Польонія“ показує дуже добру, тому викажуємо вам мою подяку і прошу о надіслани ручної молотильні з витривалістю соломі.

З поважанем: о. Іван Матвійко [в.р.] греко-кат. парох в Яструбках к. Крижанополя

Спровадження від Вашої фірми млинов до чистя збіжжя єсть цілком добрий і я з него дуже задоволен. Послаю фіру по ручну молотильню з водесом замаховим та з витривалістю соломі і пишучий з правдивим поважанем:

О. Евстахий Барнік [в.р.] Сідлиця п. Романа в Бібрі. 830 1—3

Особа інтелігентна

пошукає посади до заряду дому у священника або вдови. Адреса: Львів, ул. Яхонича ч. 26 у п. Мишковського. 531 1—3

Віденьська філія фабрики у-борів мужеских

Тіріва і Братей

Львів, Ягайлонська ч. 2

порукає найбільшій вибір 30% 186 дешевше ніж всюди. 20—30

Магазин і робітня футер

Фелікса і Юліана Любельских

у Львові

уліця Валова число 3.

порукають на зимовий сезон всякого рода футра в шкірках, готові футра і всякі артикули входять в склад кушнірства — після найсвітліших фасонів, а також приймають покриття і перерібки на нові фасони, чистячи по найнижчих цінах. 1—10

Цілковитою готовкою не вимагає ся.

Під догдовими умовами

раєм особам, що в можності платити, всім своїм товари на кредит і поручаєм їм диванні сльонові, до кошиків, сльоні церковні, ходики, лінолеум, перати, фанки, портрети, канды на олії і ложки, кофери, коши, метери на меблі і різні інші предмети декоративні.

Меблі зелізані і деревні, товари льняні і бавовняні, біле, товари футраль, конфекцію мужежю і дамску, і всі другі артикули можуть на желаніє спровадити.

В провінції высылаєм ілюстрований ціниці даром і оплачено. — Листи до нас адресувати: 432

Зарядь віденьского магазину

Au Louvre, Львів, ул. Сикстуска ч. 6 (в. п. сажу).

Філія в Черемшину: ул. Міцкевича ч. 4.

## Вода Коростеньська

ЖЕРЕЛО СТЕФАНА

щавя алыкалічно-солоня

лілає знаменито в катарх горла, дихавок і легких, як і в інфлюенці. До набути в антиках, дрогеріях і складах мінеральних вод.

Головний склад для східної Галичини у п. ВОЛЬФА ЧОПІА, Львів, Жовківська 2. 478 6—9

Уважаєте на сей випалений КОРОКЪ!

31 40—0

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управ. гал. аек.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купле и продаз

всякі паперы цѣнны и монеты

по найдешевшій курсѣ денно не числячи ніякой провизіи. 374 14

ЛІКІТЬ

до розтавання ПАФТИЛИ ТЕПФЕРА, уліця Грюн-ландська ч. 12 до вѣдѣні, можна додати щоденні змѣни о годіях 8-ой разо горять охладѣла.

цѣнникъ.

печені жарова зъ мапутою . . . 16 кр

Смакѣт легка . . . 12 "

Филіа . . . 12 "

Помѣта гелата зъ хрѣномъ . . . 10 "

Ковбаска зъ хрѣномъ . . . 6 "

Казаръ . . . 18 "

Обѣдъ вѣ аломентахъ . . . 40 "

Всѣмъ напикимъ вѣ найбѣльшихъ родѣхъ по на-ушарѣтійшихъ цѣнахъ; для повѣрѣности, що походить зъ моєхъ рѣставацій, даю зѣдѣкравіиці марки. — Найбѣльшій змѣнъ по найдешевшій цѣнахъ почаші водь 40 кр. літра.

По театрѣ вѣе ошѣхъ, зъ рѣхній вибѣрѣ страви напикіиці заоснѣ: руска кухня.

317—? 8% выскѣннъ повѣжанемъ —

НАФТУЛА ТЕПФЕРЪ.

КОПЕРНИКІЙ І СЫНЪ

Оптики и Механики у Львові площа Галицкая ч. 1., противъ Банку Ипотечного на-платѣнахъ площи Галицкой

порукає вѣ величій вибѣрѣ зъ цѣнахъ найдешевшійхъ окуляры, цѣизеры, зѣордѣты, бинокли, дѣлѣковиды, барометры, термометры, мѣ-арометры, дюпы, тои-омы, рабѣдѣйга, тѣомы шарикѣ, піомы, тѣомы-максиметры и т. д.

Ураджѣне дѣлѣковидѣ охѣлѣрѣннѣ.

Всѣмъ напикимъ показѣицимъ ся нашъ кѣ-ошорте и найдешевше

100 до 300 зр. мѣсячно

могутъ заработать особы всякого стану вѣ каждой мѣсе-весті пѣвно и честно, безъ ка-пѣталу и рѣзика, черезъ про-дажѣ законно дозволеннѣхъ наперѣвѣ державнѣхъ и ль-обѣвѣ. Зголѣшеня до: LUDWIG GESTERLEINER, VIII. Deutsch-гasse 8, BUDAPEST. 96

ПАСАЖЪ ГАВМАНА

І. ЛЬВОВСКОЕ

Photo-Plasticon

(46 разѣвѣ преміованѣ.)

Водь 13/10 до 19/10 до побѣчени:

аннимающа подорожѣ че-резъ Ирландію.

Вступъ 10 кр. 85

Термофоры

Огрѣвае безъ огню.

Всѣмъ посуды на стравы и по-трѣбій предмети при заходѣ хорѣхъ.

Австро-угорске предпріимство термофорѣвѣ у Відні.

Набути можна у Львові: Хатній и кухонній посуды: Петро Міколайш и Сп. Б. Ляндавѣ, Алоїзій Гибнерѣ.

Медицинскій предмети: Іосѣфъ Пінедѣс, антикаръ.

Вѣ Станиславѣ: Хатній и кухонній посуды: Карѣль Гавсвальдѣ. Медицинскій предмети: Антикаръ Рубль. 1—6

## Старша інтелігентна

ВДОВА

(по священнику) бездѣтна знайде поміщене до опіки двохъ дѣвчаток і заряду домою. — Северян Ступинський, парох в Тор-617 говиці п. Отиній. 8—3

Правникъ знающій маніпу-ляцію адвокатуку, судову і екарбову, дающій від-кѣлькихъ лѣт лекціі — конвер-зація руска, польска або ні-мецка — шукає запѣти. Адреса: „Андрієв“ poste restante Львів. 521 2—2

Новина!

КОВДРН пухові виробу Йосиф Шустера зъ хвалѣвані для своєї над-звичайної легкості і тепла зъ во-няного атласу у всѣхъ брѣхъ по зр.: 18, 20, 22, зъ шовкового атласу по зр.: 24, 26, 35 до 40. Ковдри зпикли на военній вѣтї поставши від зр. 4, 5, 6, 7, 8, 10 в найбѣль-шій вибѣрѣ все на складі. Володинъ матеріаці від зр. 14, 16, 18, 20 до 32. Синники звичайні і спужинкові, военні, кофки, подушки і т. п. найдешевше у спеціальній робітні виробів постѣдї

ЙОСИФ ШУСТЕР

Львів, уліця Коперника ч. 5. 465 10—20

50% зберегає кождий, хто по-бирає потрібний

Товары изъ хіньского сѣрѣла

просто водь загально звѣтѣи и ре-комѣнован, водь 1870 р. истѣующи фірмы

І. Капелюшъ вѣ Краковѣ.

Подорожничѣхъ атѣнѣвѣ не уживѣе ся, тому той ошѣхъ прина-дає самѣмъ купующимъ. Важно-нимъ высылають ся ілюстрованій цѣнники фабричній даромъ. 514 2—2

Першій рускій складъ машинъ до шитя!

Незрѣваннѣи доброты ма-шинѣ до шитя и гафту

Зінгера

Нѣжній водь 27 до 65 зр. Ручнѣй „ 26 до 48 зр.

Всѣ. Священникѣмъ, пп. Урядникѣмъ продаю на раты

Удѣлѣя ошѣхъ прихѣтний. Голѣ-вою о 100% дешевше. Неула шитѣ в гафту бездѣтнѣ. Цѣнники на жа-468 данѣ даромъ. 82—104

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ механикъ

Львовѣ, Галицка 6.

Артистично-РЕГОВИЩЕ

ЗАВЕДЕНІЕ

А. ЗІГМАНА

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 14

доставляє и виконує якъ найдѣ-шевше и найстарѣннѣйше:

Стампиль металевій и кавчу-ковій, гербы, монограммы, стампильній марки, станцы, таблицѣ лѣтї и гравированіи и прочѣ.

Цѣнники даромъ и франко.

Замѣлованя въ провинціи полагѣ, ошѣхъ ся водворѣтнѣю поштою. 252

Термофоры

Огрѣвае безъ огню.

Всѣмъ посуды на стравы и по-трѣбій предмети при заходѣ хорѣхъ.

Австро-угорске предпріимство термофорѣвѣ у Відні.

Набути можна у Львові: Хатній и кухонній посуды: Петро Міколайш и Сп. Б. Ляндавѣ, Алоїзій Гибнерѣ.

Медицинскій предмети: Іосѣфъ Пінедѣс, антикаръ.

Вѣ Станиславѣ: Хатній и кухонній посуды: Карѣль Гавсвальдѣ. Медицинскій предмети: Антикаръ Рубль. 1—6

Золотий медаль.

МАГАЗИНЪ ФУТЕРЪ

Золотий медаль.

СТАНИСЛАВА ВРОНЬСКОГО

у Львовѣ ул. Театральна ч. 5

[напѣтѣвѣ катедральнаго бѣстѣла]

порукає по найприхѣтнѣйшихъ цѣнахъ своій щѣдро заосмотрѣний магазинъ футерѣ, такъ готовѣхъ лѣт и поодинокій шѣфры, такожъ матеріа на покритіа футерѣ у величій вибѣрѣ. 524 1—5

Цѣнники на жаданіє франко.

Ново-вѣдѣрѣтій

складъ апарѣтѣвѣ и при-борѣвѣ фотографічныхъ

Володислава

БОРЖЕМСКОГО

площа Галицка ч. 12 (рогъ ул. Баторія) у Львовѣ, порукає найсвѣтѣйшій

плѣты и паперы, апарѣты и вся-кій инній артикулы

Ажѣ вѣ найбѣльшій родѣ по цѣнахъ найнижшихъ. 27—37

!! НА ЗИМУ !!

М. А. АВГУСТИН

Львів, уліця Театральна ч. 7

порукає свѣй щѣдро заосмотрѣний магазинъ футерѣ у всѣхъ можливѣхъ родѣхъ, якъ подорожній футра, крѣтї матеріаці, фут-ромъ, куртки до лѣтї, містѣтї футра, дамскї пѣльготы, Сака, наймѣднѣйшїхъ пѣдѣрѣхъ. Коля бѣа, ша хѣ, зарѣванѣи і т. п. матеріа на верху у величій вибѣрѣ. — Всѣмъ замѣлованя ви-конує ся а цілою точнѣстю, совѣтѣицѣю і густѣю, а за-тривѣсть товару цілѣвною заборѣка. — Цѣнники на жада-ніє дарѣм і оплатѣно 526 1—0

До садженя в осени порукаю:

ОВОЧЕВІ ДЕРЕВЦЯ

власної годівлі, в найлучшій породѣхъ

25000 яблѣнокъ високопѣннѣхъ по 40 зр. за 100 штукъ

15000 грушъ „ 50 „ „ „ „

15000 сливъ „ 45 „ „ „ „

5000 вишенѣ і черешень „ 40 „ „ „ „

Пікілки овочевѣхъ деревъ.

Людвѣкъ Фреєге, Краків.

Продаю лише здорові і під кожнимъ згнѣдомъ певні деревця.

Ілюстрованій цѣнникъ спеціальнѣ для шкѣльцѣ де-ревъ высылаю на жаданіє дарѣм і оплатѣно. 520 2—15

Черпѣица в рускій, польскій і німѣцкій мѣвѣ.

Водь року 1868

БЕРГЕРА ЛѢЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпрѣбованѣ на клінікахъ и многими правѣтнѣхъ лѣкарѣхъ

уживѣе ся не лише въ Австро-Угорчинѣ, але такожъ и въ Німѣччинѣ, Франціи, Россіи, на повѣстѣвѣхъ Балканѣхъ, въ Швайцѣрїи і т. д. на недуга шкѣрній, особливо противъ

Вѣкидовѣхъ шкѣрнѣхъ рѣзного родѣ

зъ найбѣльшимъ успѣхомъ. Дѣланѣ Бергерѣвѣго мыла смоля-ного яко гѣтѣлѣнѣю средство до усунѣня порѣнѣвѣ, до ча-щеня і десѣнѣнѣнѣи шкѣры єсть рѣвножѣ загально признѣно.

Бергерѣ мыло смоляне має 40% смоли деревной и рѣзникъ ся значно водь всѣхъ иннихъ родѣвѣ мыла смоляного въ торговлѣ. — За-дѣла ошѣхъ передѣ фальшѣваннѣмъ треба зѣдѣти вырѣлло Бергерѣ мыла смоляного и уважѣти на побѣчъ помѣщеній знакъ охорѣнаній.

Вѣ уперѣхъ недугѣхъ шкѣрнѣхъ уживѣе ся замѣвѣтѣ мыла смоляного успѣшно

Бергерѣ дѣвичного мыла смоляно-сѣрѣчаного.

Яко загѣдѣннѣе мыло смоляно до усунѣня всѣхъ нечѣстѣтѣхъ шкѣры

на вѣнѣды шкѣрній и на головѣ у дѣтѣй, такожъ яко незрѣ-ванѣе мыло до мытї и кунѣствѣхъ для щѣдѣнного ужѣтѣку слу-жить, обѣмѣлює 35% глицѣринѣ и нахѣує

Бергерѣ глицѣриноѣе мыло смоляне.

Цѣна штѣки кожѣного родѣ 35 кр. вразѣ зъ прихѣсомъ ужѣваня.

Зъ иннихъ родѣвѣхъ мыла Бергерѣ порукає ся свѣдѣуючїмъ заслѣуючїмъ на увагу: Мыло бѣлоѣное для бѣлѣнѣнѣи шкѣры; мыло борѣковѣе противъ прищѣвѣ; мыло карбѣовѣе до вы-гладѣнѣи шкѣры и знаѣвѣтѣ по водѣи и яко мыло десѣнѣо-цѣицѣе; Бергерѣ мыло до кунѣствѣхъ въ сѣрѣковѣхъ шѣльѣхъ и таке-жѣ мыло тоалѣтовѣе, Бергерѣ мыло для дѣтѣй, для мѣдѣвѣхъхъ дѣтѣй (25 кр.).

Бергерѣ мыло петросульѣовѣе

противъ вѣнѣнѣовѣо лѣця, вѣнѣнѣовѣо носѣа, высыпѣвѣ и сѣрѣ-бѣковѣхъ на шкѣрѣ; мыло на вѣсѣнѣвѣи дуже успѣшно; мыло сѣрѣ-чанѣо молочнѣе на нечѣстѣ лѣцѣ; мыло тѣниѣовѣе на пошѣнѣ и вы-падѣ водѣосѣ.

Бергерѣ зубна пѣста вѣ губѣхъ

най



